DAMAGE BOOK

THE BOOK WAS DRENCHED

UNIVERSAL
LIBRARY
OU_200771
UNIVERSAL
LIBRARY

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

ಎಂದರೆ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಅವತಾರವೇಯಾಗಿದ್ದ

ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರು

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮೇಲೆ ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ

ಭಾವಾರ್ಥದೀಪಿಕೆಯೆಂಬ ಟೀಕೆಯ

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದವು.

ಇದನ್ನು

ಶ್ರೀಗುರುದತ್ತಾತ್ರೇಯಭಕ್ತರಾದ

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸುಬ್ಬರಾವ ಮೂಡಕಟ್ಟೆ, ಬಿ. ಎ.

(ಕನ್ನಡ ಗುರುಚರಿತ್ರದ ಕರ್ತರು)

ಮಾಮಲೇದಾರ, ಕಾರವಾರ

ಇವರು ಕನ್ನಡಿಸಿದರು.

ಇದರ ಪರಿಶೋಧಕರು.

ವೇದಮೂರ್ತಿ ಪಂಡಿತ ಕುಮಟಾ-ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯರು.

ಎರಡನೇಯ ಭಾಗ

(೨೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)

೭ ರಿಂದ ೧೮ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು.

ಬೆಲೆ ರೂ. ೪—೦—೦

Printed at the "*Central Printing Press*," Karwar,
by **M. V. Godbole**, and published by
R. S. Mudakatte, B A.
Huzur Mamlatdar, Karwar.
8th December 1932.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೂ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಈ ದಿವಸ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ತಯಾರ ಆಗಿ ೫ ವರ್ಷಗಳಾಗಿ ಹೋದರೂ ಅದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಜನತಾಜನಾರ್ದನನಿಗೆ ಅರ್ಪಣ ಮಾಡುವ ಯೋಗವು ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಈಗ ಸುಮಾರು ೪ ವರುಷಗಳಾಗುತ್ತಾ ಬಂದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನವು ದೊರೆಯದಿದ್ದರೂ, ತಯಾರ ಮಾಡಿದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಭಗವತ್ಸೇವೆಯೆಂದು ಈ ದಿವಸ ಗೀತಾ ಜಯಂತಿಯ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನತಾಜನಾರ್ದನನಿಗೆ ಸಾದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಅವತಾರವಿವರವೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ "ಸಮಾಪನೆ" ಎಂಬ ಸದರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯೆಂದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಟ ತತ್ತ್ವಸಾರದ ಗಂಗಾನದಿಯು. ಅದು ಅಮೂಲ್ಯ ಜ್ಞಾನದ ಭಂಡಾರವು, ಇದು ಒಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪುಸ್ತಕರತ್ನವು. ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಲಕ್ಷಾನುಧಿ ಮಂದಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಓದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ಇರುವವರೆಗೆ ಹಾಗೆಯೆ ಲಕ್ಷಾನುಧಿ ಮಂದಿ ಓದುತ್ತಾ ಹೋಗುವರು, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚಪೀಡಿತವಾದ ಮಾನವಜಾತಿಗೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸುಖದ ಲಾಭನನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಇದು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಧನವು. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನರಿಯದ ಪಾಮರರಿಗೆ ಗೀತಾಜ್ಞಾನವು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನೇ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರ ಅವತಾರಧರಿಸಿ ದೇಶಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಬರೆದು ಪಾಮರರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಾವೃತದ ಪ್ರಾಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಈ ತತ್ತ್ವಸಾರದ ಗಂಗಾನದಿಯು ಈ ಹೊತ್ತಿನದಿವಸ ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದಮೇಲೆ ಹರಿದು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು ಅದರಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕಡವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಕೈವಲ್ಯ ಮಠಾಧೀಶರಾದ ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಆಭಾರವನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಉದಾರಾಂತ್ಯಕರಣದಿಂದ ಈ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇವರು ನನಗೆ ಗುರುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಾದರವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಭಗವದಿಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಆಯಿತಲ್ಲದೆ ನಾನು ಬರೆದೆನೆಂತ ಎಂದೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಲ್ಲ.

ಯತ್ಕರೋಷಿ ಯದಶ್ನಾಸಿ ಯಜ್ಜುಹೋಷಿ ದದಾಸಿ ಯತ್ ।
ಯತ್ತಪಸ್ಯಸಿ ಕೌಂತೇಯ ತತ್ಕುರುಷ್ವ ಮದರ್ಪಣಂ ॥

ಈ ಭಗವದುಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ

ಕಾರವಾರ.
ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ ಶು॥ ೧೧
ಗುರುವಾರ ಶಕೇ ೧೮೪೪.

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸುಬ್ಬರಾವ ಮೂಡಕಟ್ಟೆ, ಬಿ, ಎ.
ಹುಜೂರ ಮಾಮಲೇದಾರ
ಕಾರವಾರ.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಸಪ್ತಾಹಪದ್ಧತಿ.

ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ೧ನೆಯ ದಿವಸ ಹಿಡಿದು ೮ ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ.

ದಿವಸ.	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಮುಂಜಾನೆ.	ಮಧ್ಯಾಹ್ನ.
೧	೧, ೨, ೩, ೪, ೫	ಸಂಸ್ಕೃತ ಗೀತಾಶ್ಲೋಕ.	ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿ.
೨	೬, ೭	,,	,,
೩	೮, ೯, ೧೦	,,	,,
೪	೧೧, ೧೨	,,	,,
೫	೧೩, ೧೪	,,	,,
೬	೧೫, ೧೬, ೧೭	,,	,,
೭	೧೮	,,	,,
೮	೧ — ೧೮	ಸಂಪೂರ್ಣಸಂಸ್ಕೃತಗೀತಾಶ್ಲೋಕಪಠನ.	

ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮಿ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಅಧ್ಯಾಯ	ಹೆಸರು.	ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ		ಪುಟ.
		ಸಂಸ್ಕೃತ.	ಕನ್ನಡ.	
೭	ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಯೋಗ	೩೦	೧೪೨	೧೩೦ ೧೪೭
೮	ಅಕ್ಷರಬ್ರಹ್ಮಯೋಗ	೨೮	೧೯೩	೧೪೮ - ೧೬೮
೯	ರಾಜವಿದ್ಯಾರಾಜಗುಹ್ಯಯೋಗ	೩೪	೩೬೭	೧೬೯ - ೨೦೫
೧೦	ವಿಭೂತಿವಿಸ್ತಾರಯೋಗ	೪೨	೨೩೦	೨೦೬ ೨೨೦
೧೧	ವಿಶ್ವರೂಪದರ್ಶನಯೋಗ	೫೫	೫೨೬	೨೩೨ - ೨೮೫
೧೨	ಭಕ್ತಿಯೋಗ	೨೦	೧೫೬	೨೮೬ - ೩೦೨
೧೩	ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಯೋಗ	೩೪	೨೪೧	೩೦೩ - ೩೨೪
೧೪	ಗುಣತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗ	೨೭	೨೩೨	೩೨೯ - ೪೦೬
೧೫	ಪುರುಷೋತ್ತಮಯೋಗ	೨೦	೩೯೭	೪೦೭ - ೪೪೫
೧೬	ದೈವಾಸುರಸಂಪದ್ವಿಭಾಗಯೋಗ	೨೪	೩೧೯	೪೪೬ ೪೭೭
೧೭	ಶ್ರದ್ಧಾತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗ	೨೮	೨೭೫	೪೭೮ - ೫೦೬
೧೮	ಮೋಕ್ಷಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗ	೭೮	೧೧೯೭	೫೦೭ - ೬೨೪
	ಆರತಿ		೭	1 - 3
	ಹರಿಪಾಠ		೭೧	೧ - ೭
	ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.			1 - 24

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

(೨ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗ.)

೭ ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಮಯ್ಯಾಸಕ್ತಮನಾಃ ಪಾರ್ಥ ಯೋಗಂ ಯುಂಜನ್ಮದಾಶ್ರಯಃ ।
ಅಸಂಶಯಂ ಸಮಗ್ರಂ ಮಾಂ ಯಥಾ ಜ್ಞಾಸ್ಯಸಿ ತಚ್ಛೃಣು ॥ ೧ ॥

ಜ್ಞಾನಂ ತೇಽಹಂ ಸವಿಜ್ಞಾನಮಿದಂ ವಕ್ಷ್ಯಾಮ್ಯಶೇಷತಃ ।
ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾ ನೇಹ ಭೂಯೋಽನ್ಯಜ್ಜ್ಞಾತವ್ಯಮವಶಿಷ್ಯತೇ ॥ ೨ ॥

ಸರಿಯುರಸ ಹರಿ ನರಸಿಗರುಹಿದ- ।
ನರನೆ ನೀನೀಗಾನು ಯೋಗವಿ ।
ಪರಸುಸಂಪನ್ನನು ಕಣಾ ಮಗುವಾನು ನಿನಗೊರೆದೆ ॥
ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನು ಪೇ- ।
ಣಿರನೆ ಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನವನು ನೀ- ।
ನರಿಯಲೆದ ನಿನಗರಿಪ್ಪವಲ್ಲೈ ನಿನ್ನ ನಿಜರೂಪ ॥ ೧ ॥

ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನವನು ತಿಳಿಯಲು ।
ನಾನು ಕರತಲರತ್ನದಂದದಿ ।
ಪೂರ್ಣತನದಿಂ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಪಥದೊಳಗೆ ಒಂದೆ ॥
ಜ್ಞಾನಲೌಕಿಕದಿಂದ ಮಾಡುವ- ।
ದೇನೆನುತ ಸಂಶಯವು ನಿನಗಿದೆ ।
ನಾನು ನಿನಗಾನೊರೆದೆ ಮೊದಲಿಗ ತಿಳಿಯು ದೇಕಿದನು ॥ ೨ ॥

ಜ್ಞಾನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಲು ।
ಹೀನದೃಷ್ಟಿಯ ಬುದ್ಧಿಯಾಗುವ- ।
ದೇನು ಹೇಳೈ ತೀರ ಹೊಂದಿದ ನಾವೆ ಚಲಿಸುವುದೆ ॥

ಹೀನ ಕುಂಠಿತ ಬುದ್ಧಿಗತಿ ಯಿದೆ ।
ವಾಸಿಯಹುದು ಹೀಕಾರಸರಣಿಯ- ।
ದೇನ ಹೇಳಲ ತರ್ಕ ನಲಿಯುವು ಜ್ಞಾನವಿದೆ ನೋದು ॥ ೩ ॥

ಏರಡನೆಯ ಲೌಕಿಕದ ಜ್ಞಾನವ ।
ಕರಿಪ್ಪೈ ವಿಜ್ಞಾನವೆನುತಲೆ ।
ನರನು ಸತ್ಯ ಸ್ವಯಂತಕೆನಲಜ್ಞಾನವಾಗುವುದು ॥
ಹರಿದು ವಿಜ್ಞಾನವ ಸಮೂಲವ ।
ಕರಗಿಸುತಲಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲನ ।
ಒರಿಪ್ಪೈ ಸುಜ್ಞಾನ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ ಪ್ರತಿಪಿಪ್ಪುದು ॥ ೪ ॥

ನಾಧ್ಯವಾಗಲು ಜ್ಞಾನಯೋಗವ ।
ವಾದತರ್ಕಾದಿಗಳು ಕುಂಠಿತ- ।
ವಾದುದೈ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಪ್ಪುದು ಶ್ರೋತೃವೃಂದಕ್ಕೆ ॥
ಭೇದಭಾವವಿನಾಶವಪ್ಪುದು ।
ಮೋಘವಮೈ ಮನಕೆ ಹೇತುವ ।
ಹೇ ಧನಂಜಯ ರಜ್ವದಿಂ ಪರ್ಣಿಸುವೆ ಗುರುತತ್ತ್ವ ॥ ೫ ॥

ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಸಹಸ್ರೇಷು ಕಶ್ಚಿದ್ಯತತಿ ಸಿದ್ಧಯೇ ।
ಯತತಾಮಪಿ ಸಿದ್ಧಾನಾಂ ಕಶ್ಚಿನ್ಮಾಂ ವೇತ್ತಿ ತತ್ತ್ವತಃ ॥ ೩ ॥

ನರನೆ ತತ್ತ್ವವ ಪರಿಕಿಸಲು ನಾ- ।
ವಿರದೊಳೊಬ್ಬಗೆ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯು ।
ವಿರಳರೆನ್ನನು ತಿಳಿವರೀ ಜ್ಞಾನೇಚ್ಛು ಹಲವರಲಿ ॥
ಧರೆಯಲಾ ಮಾನವರ ಹೆಕ್ಕೆ ಸು- ।
ಭರದಿ ಸೈನ್ಯ ತಯಾರಿಸುವರೈ ।
ಧುರದಿ ಕೈಕೈಯಾಗೆ ಖಡ್ಗಾಘಾತದೆದುರಿನಲಿ ॥ ೬ ॥

ಬರುವರತಿದುರ್ಲಭರು ವಿಜಯದ ।
ಸಿರಿಯು ಮಾಲೆಯನೇರಿಸುವ ವರ- ।
ಪುರುಷನೊರ್ವನೆ ಸೈನ್ಯದೊಳಗುಸಾವಿಷ್ಟ ಸರಿ ಪಾರ್ಥ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ।
ಧರಿಸುತಾಶೆಯ ಯತ್ನ ಮಾಡುವ- ।
ರಿರುವರೈ ಜ್ಞಾನೇಚ್ಛುಗಳು ಕೇಳ್ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೭ ॥

ಪಾರಗಾಣುವನೊರ್ವನವರಲಿ ।
ತೋರುವುದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವು ।
ಜಾರುತರದಿಂದಿದನು ಪೇಳುವೆ ಮುಂದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಧೀರ ರಣಗಂಭೀರ ಕುಂತಿಕು- ।
ಮಾರ ವಿಜ್ಞಾನವನು ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೮ ॥

ಭೂಮಿರಾಪೋಽನಲೋ ವಾಯುಃ ಖಂ ಮನೋ ಬುದ್ಧಿರೇವ ಚ ।
ಅಹಂಕಾರ ಇತೀಯಂ ಮೇ ಭಿನ್ನಾ ಪ್ರಕೃತಿರಷ್ಟಧಾ ॥ ೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಂಗಕ್ಕೆ ಛಾಯೆಯು ।
ಮೆರೆವ ಪರಿಯಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವುದೆನ್ನಯ ಛಾಯೆ ಮಾಯೆಯೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕರೆವರಿದನೇ ಪ್ರಕೃತಿ ಯೆನುತಲಿ ।
ನಿರುತವದರಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಜನಿಸಿದುದೀ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ॥ ೯ ॥

ಧಾರುಣಿಯು ಜಲ ತೇಜ ವಾಯು ಖ ।
ಚಾರು ಮನವೊರ್ ಬುದ್ಧಿಯೊರಹಂ- ।
ಕಾರವೀಪರಿ ಯೆಂಟು ಭೇದಗಳೆಹುವು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬೇರೆ ಬೇರೀ ತೆರದೊಳಿರುವ ಪ್ರ- ।
ಕಾರವೆಂತೆನೆ ಯೆನಗೆ ನೀನು ವಿ- ।
ಚಾರಿಸಲು ಕಾರಣವ ಕಾಣೆನು ತತ್ತ್ವವಿದು ನಿಜವು ॥ ೧೦ ॥

ಅಪರೇಯಮಿತಸ್ತ್ವನ್ಯಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಂ ವಿದ್ಧಿ ಮೇ ಪರಾಮ್ ।
ಜೀವಭೂತಾಂ ಮಹಾಬಾಹೋ ಯಯೇದಂ ಧಾರ್ಯತೇ ಜಗತ್ ॥ ೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಯೆಂಟು ಭೇದಗ- ।
ಳಿರಿಸಿದರೆ ಕೂಡೊಂದು ಭಾವದಿ ।
ಪರಮ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಯೆನ್ನದಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ಜೀವಭೂತವು ।
ಕರೆವರೀ ಹೆಸರಿನಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ತರಿಸುವುದು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲೀ ಜೀವಭಾವವನು ॥ ೧೧ ॥

ಸಂದು ಜಡವಸ್ತುವಿಗೆ ಜೀವಕೆ ।
ತಂದುಕೊಡುವುದು ಚೇತನಕೆ ತಾ- ।
ನಂದು ಚೇತನೆ ಕೊಡುವುದೈ ನಿಜವಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥

ತಂದು ಮನದಲಿ ಶೋಕಮೋಹವ ।
ಕುಂದಿಸುವುದೈ ಜ್ಞಾನವನೆ ಕರು- ।
ತಂದು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕೊಡುವುದೈ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೌಶಲ- ।
ಭರದಹಂಕಾರದಲಿ ಜಗ ತಾಂ ।
ಧರಿಸಿಹುದು ನಾನೊರೆದೆನೀ ಪರಿ ಗೂಢಶಕ್ತ್ಯವನು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೋರ್ಪ ವಿಶ್ವವೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಾಟವು ।
ಧರೆಯಲಿದನರಿತವರೆ ಜಾಣರು ಯೆಂದನಾ ಹರಿಯು ॥ ೧೩ ॥

ಏತದ್ಯೋನೀನಿ ಭೂತಾನಿ ಸರ್ವಾಣೀತ್ಯುಪಧಾರಯ ।
ಅಹಂ ಕೃತ್ಸ್ನಸ್ಯ ಜಗತಃ ಪ್ರಭವಃ ಪ್ರಲಯಸ್ತಥಾ ॥ ೬ ॥

ಎಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಪರಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವ- ।
ಚ್ಛಂದದಿಂದೀ ಸ್ಥೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ।
ಒಂದು ಸಂಯೋಗವನು ಮಾಳ್ಪುದು ಕೇಳ್ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಅಂದು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಲು ।
ಒಂಧುರದ ವರ ಟಂಕನಾಲೆಯು ।
ಒಂದುವುದು ಲೋಕದಲಿ ಚಂದವನೆಂತು ಪೇಳುವೆನು ॥ ೧೪ ॥

ಜಾತಿಗಳು ನಾಲ್ಕಿಹುವು ಪ್ರಾಣಿ- ।
ವ್ರಾತದಲ್ಲಿಯೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಲ್ಪೈ ।
ಭೂತಪಂಚಕಯೋಗದಿಂದಾಗುವುದು ವಿಶ್ವವಿದು ॥
ಭೂತಳದಿ ಸ್ವೇದಜ ಜರಾಯುಜ ।
ವಾತರದೊಳುದ್ಭಿಜ್ಜವಂಡಜ ।
ಜಾತಿ ನಾಲ್ಕಾಗುವುವು ಪರಿಪರಿ ರೂಪವೇಳುವುವ ॥ ೧೫ ॥

ಆರಿ ನರನೆ ಯೆಂಭತ್ತುನಾಲ್ಕುಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಯುಪಜಾತಿಲಕ್ಷಗ- ।
ಳಿರಿವರಾರಿಪ್ಪಗಳೊಳು ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಪ್ಪು ಜನಿಸುವುವು ॥
ಇರುವುವಿವು ನಾಣ್ಯಗಳೆ ಪರಿಪರಿ- ।
ಯಿರದು ಗಣನೆಯು ವ್ಯಕ್ತವಿವುಗಳ ।
ಸರುವವ ನಿರಾಕಾರವೆಂತಿದ ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಿನಗೆ ॥ ೧೬ ॥

ಹೊರಗೆ ಬರುವುವು ಪ್ರಕೃತಿ ಗರ್ಭವ ।
ಧರಿಸಿ ಹುಟ್ಟಿಪುದಿವ್ವಗಳನು ತಾಂ ।
ಪರಿಪರಿಯು ರೂಪಗಳ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಹಚ್ಚಿ ನಾಣ್ಯಗಳ ॥

ಹೊರಗೆ ತೆಗೆವುದು ಜಗದೊಳೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುವುದಿದನೆಲ್ಲವನು ಮಾಯೆಯೆ ।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರಿಗಿಲ್ಲವರಜೈ ಗಣನೆ ಪೇಣಿಲ್ಲ ॥ ೧೭ ॥

ಎಸಗಿ ಬಹುವಿಧರೂಪ ನಾಣ್ಯವ ।
ಪಸರಿಸುವುದೈ ಪ್ರಕೃತಿ ಒಳಿಕದು ।
ಮುಸಿಯೊಳಿದ ಕರಗಿಸುವುದೈ ಯಾ ಟಂಕನಾಲೆಯುಲಿ ॥
ವಸುಮತಿಯೊಳಾ ಕರ್ಮಕನುಗುಣ ।
ಪ್ರಸರವನು ಮಾಡುವುದು ಸರ್ವವ- ।
ನುಸುರಲಾರೆನು ಮಾಯೆಯಾಟವೆ ಸರ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಯಿದು ॥ ೧೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ರೂಪಕವ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಪರಿಯು ತಿಳಿಯಿತೆ ನಿನಗಿದನ್ಯ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ಪೇಳ್ವೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯೊಳಾ ನಾಮರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ಒರುವುದರಪೆನಗೊರ್ವನಿಂಗೀ ಮಾಯೆಯಾಟವಿದು ॥ ೧೯ ॥

ಎನ್ನಲಿಹುದೀ ಮಾಯೆಯುದರಿಂ ।
ಭಿನ್ನತೆಯು ನಾ ಕಾಣೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ಯೆನ್ನೊಳಗೆ ತಲ್ಲೀನವಿಹುದೀ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಲಾ ॥
ಎನ್ನವರು ಕೋವಿದರು ಜಗವ- ।
ತ್ತನ್ನನೆನ್ನಿಂದಾಗುವುದು ಲಯ- ।
ವೆನ್ನಲಿಯೆ ಹೊಂದುವುದು ಪಾಲನವೆನ್ನೊಳಿಹುದೆಂದು ॥ ೨೦ ॥

ಮತ್ತಃ ಪರತರಂ ನಾನ್ಯತ್ಕಿಂಚಿದಸ್ತಿ ಧನಂಜಯ ।
ಮಯಿ ಸರ್ವಮಿದಂ ಪ್ರೋತಂ ಸೂತ್ರೇ ಮಣಿಗಣಾ ಇವ ॥ ೭ ॥

ದೃಶ್ಯ ವಿಶ್ವವು ಮೃಗಜಲದ ನಾ- ।
ದೃಶ್ಯವುಳ್ಳುದು ನರನೆ ಯಲ್ಲವೆ ।
ನಿಶ್ಚಯದೊಳಿದಕಿಹನು ಸೂರ್ಯನೆ ಮೂಲಕಾರಣನು ॥
ನಿಶ್ಚಯವನರಿಯದಲೆ ಜಲವಿದು ।
ನಿಶ್ಚಿತಾತ್ಮಕವೆನುತ ನಂಬಲು ।
ನಿಶ್ಚಿತವೆ ಸೂರಿಯನ ಕಿರಣಗಳೆದಕೆ ಕಾರಣವು ॥ ೩೧ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಸುವೆ ನಾ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಲೆ ।
ಸೃಷ್ಟವಾಗೀ ಪ್ರಕೃತಿಯೆಲ್ಲ ಪ್ರ- ।
ವಿಷ್ಟವಾಗುವುದೆನ್ನಲಿಯೆ ನಾ ಮೂಲಕಾರಣನು ॥
ದೃಷ್ಟಗೋಚರವಾಗುವುದು ಪೇಣ್ ।
ನಷ್ಟವಾಗುವುದೆಲ್ಲನೆನ್ನಲಿ ।
ಶಿಷ್ಟಸಂಮತ ಮೂಲತತ್ತ್ವವೆ ನಾನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ।
ಧರಿಸಿಹೆನು ಮಣಿಗಣದ ಸೂತ್ರದ ।
ತೆರದಿ ಚಿತ್ರವಿದೆಂದು ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥

ಮೆರೆವ ಸ್ವರ್ಣದ ಮಣಿಗಣಂಗಳ ।
ಸರವ ಸ್ವರ್ಣದ ಸೂತ್ರದಿಂದಲೆ ।
ನಿರುಮಿಸಿದ ತೆರದಂತೆ ಹೊರಗೊಳಗೆಲ್ಲ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೨೩ ॥

ರಸೋಽಹಮಪ್ಸು ಕೌಂತೇಯ ಪ್ರಭಾಸ್ಮಿ ಶಶಿಸೂರ್ಯಯೋಃ ।
ಪ್ರಣವಃ ಸರ್ವವೇದೇಷು ಶಬ್ದಃ ಖೇ ಪೌರುಷಂ ನೃಷು ॥ ೮ ॥

ಪುಣ್ಯೋ ಗಂಧಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಚ ತೇಜಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ವಿಭಾವಸೌ ॥
ಜೀವನಂ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ತಪಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ತಪಸ್ವಿಷು ॥ ೯ ॥

ನೀರಿನಲಿ ರಸರೂಪನಾಗಿಹೆ ।
ಮಾರುತದಲಿಹೆ ಸ್ಪರ್ಶರೂಪನು ।
ಸೂರಿಯನ ಚಂದ್ರಮನ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶವಾಗಿಹೆನು ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾಂ ಗಂಧವಾಗಿಹೆ ।
ನೇರಿಹೆನು ಶಬ್ದಾತ್ಮ ಖದಲೋಂ- ।
ಕಾರವಾಗಿಹೆ ಸರ್ವವೇದಂಗಳಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪ ॥

ಮೂರು ಜಗದೊಳಸಂಖ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಪ್ರ- ।
ಕಾರವಿರುವುವು ಜಾತಿ ಬಹುವಿಧ ।
ತೋರುವುವು ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಡಿ ಗುಣವನನುಸರಿಸಿ ॥
ಮಾರುತಾಶನ ಕೆಲವರು ತೃಣಾ- ।
ಹಾರಿ ಕೆಲವರು ಕೆಲರಿಗನ್ನಾ- ।
ಹಾರ ನೀರಾಹಾರವೀಪರಿ ಜಗದಿ ಹಲ ಪರಿಯು ॥ ೨೬ ॥

ಪುರುಷರಲಿ ಪೌರುಷವು ಪೌರುಷ- ।
ಕಿರುವ ಮೂಲಾಹಂತೆ ನಾನಿಹೆ - ।
ನರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆನು ॥
ಇರುವುದಗ್ನಿಯು ತೇಜ ತಾಂ ಹೊ- ।
ದ್ದಿರುವ ಹೊದಿಕೆಯ ದೂರ ಮಾಡಲು ।
ಮೆರೆವ ವೈಶ್ವಾನರನ ತತ್ತ್ವಕೆ ಬೀಜ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೨೫ ॥

ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೀ ಪರಿಯ ಗುಣಸಂ- ।
ಧಾನದಿಂ ಪರಿಪರಿಯ ಜೀವನ ।
ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವರಿಗೆ ಜೀವನ ಮೂಲಕಾರಣನು ॥
ನಾನೆ ತಾಪಸರೊಳಗೆ ತಪವಿಹೆ ।
ನಾನೆ ಜಪನ್ವಾಧ್ಯಾಯಕಾರಣ ।
ನಾನೆ ಯೋಗ್ಯಾರಾಮ ಮಂಗಲಧಾಮ ಬಹುನಾಮ ॥ ೨೭ ॥

ಬೀಜಂ ಮಾಂ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಪಾರ್ಥ ಸನಾತನಮ್ ।
ಬುದ್ಧಿರ್ಬುದ್ಧಿಮತಾಮಸ್ಮಿ ತೇಜಸ್ತೇಜಸ್ವಿನಾಮಹಮ್ ॥ ೧೦ ॥

ಬಲಂ ಬಲವತಾಂ ಚಾಹಂ ಕಾಮರಾಗವಿವರ್ಜಿತಮ್ ।
ಧರ್ಮಾವಿರುದ್ಧೋ ಭೂತೇಷು ಕಾಮೋಽಸ್ಮಿ ಭರತರ್ಷಭ ॥ ೧೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶವಂಕುರ- ।
ವಿರುತ ನಂತರ ವಿಸ್ತರಿಪುದೈ ।
ಮರಳಿ ಕೇಳೋಂಕಾರ ತತ್ತ್ವವು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲಿ ॥
ಭರದಿ ನುಂಗುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವ- ।
ನಿರುವೆ ನಾನಾ ಸರ್ವಕಾಲದೊ- ।
ಳಿರುವೆನಲ್ಲ್ಯೆ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲಕೆ ಬೀಜ ನಾನಲ್ಲ್ಯೆ ॥ ೨೮ ॥

ಆದಿವಿರಹಿತ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ಹೇ ಧನಂಜಯ ಬೀಜವಿದು ನೀ- ।
ನಾದರಿಸಿ ಕೇಳೈ ನಿನಗೆ ನಾ ಗುಹ್ಯವರುಹಿದೆನು ॥
ಭೇದಬುದ್ಧಿಯನೆಣಿಸದಲೆ ನೀ ।
ನಾದರದಿ ಕೇಳುತ ವಿಚಾರವ ।
ಮೋದದಿಂ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನಗುಪಯೋಗವಾಗುವುದು ॥ ೨೯ ॥

ಬೇಡ ವಿಷಯಾಂತರವು ಸಾಕೆದು ।
ಗೂಢ ಶಬ್ದದಿ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ತಾಪಸನೊಳಗೆ ನಾನಿಹೆ ತಪೋರೂಪ ॥
ಗಾಢ ಬಲಶಾಲಿಯೊಳು ಬಲ ನಾ ।
ಪ್ರೌಢಬುದ್ಧಿಲಿ ಬುದ್ಧಿ ನಾನೇ ।
ನೋಡು ಧರ್ಮಾರ್ಥವಿರುದ್ಧವೆ ಕಾಮ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೩೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳು ವಿಕಾರ ವರ್ಧಿಸಿ ।
ನಿರುತ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಕೆ ಮನ ಬಂ- ।
ದಿರುವ ತೆರದಲಿ ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡಲ್ಕೆ ಜಿಟ್ಟರೆಯು ॥
ಚರಿಸದೈ ಧರ್ಮದ ನಿರುದ್ಧಾ- ।
ಚರಣದಲಿ ತತ್ಕಾಮ ವಿಹಿತವೆ ।
ಯಿರುವ ಮಾರ್ಗದಿ ಚರಿಸಿ ತ್ಯಜಿಸುವುದೈ ನಿಷಿದ್ಧವನು ॥ ೩೧ ॥

ಹತ್ತರದಿ ಒರುತಿಹುದು ನಿಯಮವೆ- ।
ಸುತ್ತ ಹಚ್ಚಿದ ದೀವಟಿಗೆಯೈ ।
ರಥ್ಯೆಯನ್ನೀತೆರದಿ ಕಾಮವು ನಡೆಯುತಿಹುದಲ್ಲೈ ॥

ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದಿಂ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಗೃ- ।
ಹಸ್ಥ ಮೋಕ್ಷದ ತೀರ್ಥ ನ್ಹಾನದಿ ।
ಮುಕ್ತಿಯನು ಹೊಂದುವನು ಸಂಶಯವೇ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೩೨ ॥

ನರನೆ ವೇದವು ಗಾರವಿಸುತಿಹ ।
ಕರುಮುಖಂಬುವ ಮಂಡಪದ ಮೇ- ।
ಲಿರದೆ ಕಾಮವ್ವ ಬೆಳಸುವುದು ವಲ್ಲಿಯನು ಮೋದದಲಿ ॥
ಸರಸದಿಂದೀ ಕರ್ಮಫಲಜೆಂ- ।
ಬಿರುವ ವಲ್ಲಿಯ ದಳಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಹರಿದು ಮೋಕ್ಷವ ಮುಟ್ಟುವನಕವೆ ವಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ॥ ೩೩ ॥

ನರನಿಗರುಹಿದನಾಗ ಯೋಗಿಗ- ।
ಳರಸ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಧರೆಯಲೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಾರಣ ಕಾಮದೇವನಲಾ ॥
ಇರುವನವನೈ ನಿಯಮಬದ್ಧನು ।
ಧರೆಯಲಾನೀ ತೆರದ ದೇವನು ।
ವೊರುನೆನೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ವಿಶ್ವದ ಜನಕ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೩೪ ॥

ಯೇ ಚೈವ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾ ಭಾವಾ ರಾಜಸಾಸ್ತಾಮಸಾಶ್ಚ ಯೇ ।
ಮತ್ತ ಏವೇತಿ ತಾನ್ವಿದ್ಧಿ ನ ತ್ವಹಂ ತೇಷು ತೇ ಮಯಿ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸತ್ತ್ವ ರಜ ತಮ- ।
ವಿರುವ್ವೀಪರಿ ಮೂರು ಭಾವಗ- ।
ಳೆರದೆ ಯೆನ್ನಿಂದಾದುವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಪರಿ ಯಿವೆನ್ನಿಂದಾದರೇನೀ- ।
ಪರಿಗಳಲಿ ನಾನಿರೆನು ನಿಜ ನೀ- ।
ನರಿಯ ಬೇಕೈ ನಿನಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೩೫ ॥

ಕೆರೆಯ ನೋಡಿದರೇನು ಸ್ವಪ್ನದಿ ।
ಒರಲು ಜಾಗೃತಿ ಮುಳುಗನಲ್ಲಾ ।
ಕೆರೆಯೊಳಿಹನೇ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವನು ॥
ಬರುವುದಾಪರಿ ಬೀಜದಿಂ ಮರ- ।
ವಿರುವುದೇ ಮರದೊಳಗೆ ಬೀಜವ್ವ ।
ಧರೆಯಲೆಲ್ಲ ವಿಕಾರಗಳಲಾನಿರೆನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೬ ॥

ಒರುವುನ್ನೈ ಮೋಡಗಳು ಗಗನದೊ- ।
ಳಿರುವುದೇನ್ನೈ ಗಗನ ಮೋಡದೊ- ।
ಳಿರುವುದಾಪರಿ ಜಲವು ಮೋಡಂಗಳಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದೀನಾ ಜಲದಿ ಮೋಡವು ।
ಒರುವುದಲ್ಲನೆ ಮಿಂಡು ಮೋಡದಿ ।
ಒರುವುದೇ ಮಿಂಚಿನಲಿ ಮೋಡವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೭ ॥

ಹೊಣೆಯು ಬರುವುದು ಬೆಂಕಿಯಿಂದಲಿ ।
ಹೊಗೆಯೊಳಗೆ ಮೇಣಿಹುದೆ ಬೆಂಕಿಯು ।
ಒಗೆಯಲೆನ್ನಿಂ ನಾತ್ತ್ವಿಕಾದಿ ವಿಕಾರಗಳು ನಿಜದಿ ॥
ಜಗದೊಳುದ್ಭವಿಸಿದುವು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯುಗಮವಾದರದೇನು ಯೆನ್ನಲಿ ।
ಒಗೆಯ ಬೇಡದರೊಳಗೆ ನಾನಿಹೆನೆಂದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೮ ॥

ತ್ರಿಭಿರ್ಗುಣಮಯೈರ್ಭಾವೈರೇಭಿಃ ಸರ್ವಮಿದಂ ಜಗತ್ ।
ಮೋಹಿತಂ ನಾಭಿಜಾನಾತಿ ಮಾಮೇಭ್ಯಃ ಪರಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೧೩ ॥

ನೀರ ಮೇಲಕೆ ಬೆಳೆವ ಹಾವಸೆ ।
ನೀರನಡಗಿಪುದಲ್ಲವೇನೈ ।
ಚಾರು ಮೋಡದ ಯೋಗದಿಂದಾಕಾಶವಡಗುವುದು ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಸ್ವಪ್ನ ಮಿಥ್ಯ ವಿ- ।
ಚಾರವಿದು ನ್ಯಾಪದಲಿ ಬರುವುದೆ ।
ಚಾರು ನೇತ್ರದ ಪಟಲ ದೃಷ್ಟಿಯ ಕೆಡಿಸದೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೯ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮುತ್ತದು ।
ನೀರಿನಲಿ ಕರಗುವುದೆ ಯೀಪರಿ ।
ಸೇರುವುದೆ ಮಣ್ಣಿಂಗೆ ಮಣ್ಣಿಂ ಮಾಡಿರುವ ಗಡಿಗೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿಹ ಪ್ರಾಣಿಯೆಲ್ಲರು ।
ಚಾರುವೆನ್ನನಯವಗಳಲ್ಲವೆ ।
ಧಾರಣವ ಮಾಡಿಹರು ಜೀವವ ಮಾಯೆಯಾಟದಲಿ ॥ ೪೧ ॥

ನೋಡಲೆನ್ನನು ಮೂರು ಗುಣಗಳ ।
ಮೋಡದೋಪಾದಿಯಲಿ ಮಾಯೆಯ ।
ಗಾಢ ನೆಳಲದು ಬರುವುದೈ ನಡುಹಾದಿಗಟ್ಟುವುದು ॥
ಆಡಲೇನದನೆನ್ನಲುದಯಿಸಿ ।
ನೋಡಲಾರರು ಯೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ಕೂಡಲಾರರು ಯೆನ್ನ ರೂಪದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೪೦॥

ಹುಟ್ಟಿದರು ಯೆನ್ನಿಂದಲಾದರು ।
ದೃಷ್ಟಿಸರು ಕೇಳೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ಭ್ರಷ್ಟರಿರುವರು ಕೂಡರೆನ್ನಯ ರೂಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ತೊಟ್ಟು ನಾನೆನ್ನೆಂಬ ಭಾವದ- ।
ನಿಷ್ಟ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವರಲ್ಲವೇ ತಿಳಿಯದಲೆ ಮೋಹನ್ನ ॥ ೪೨ ॥

ದೈವೀ ಹ್ಯೇಷಾ ಗುಣಮಯೀ ಮಮ ಮಾಯಾ ದುರತ್ಯಯಾ ।
ಮಾಮೇವ ಯೇ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ ಮಾಯಾಮೇತಾಂ ತರಂತಿ ತೇ ॥ ೧೪ ॥

ನರನೆ ಪೇಳೆನಗೀಗ ಬೇಗದಿ ।
ವರ ಮಹತ್ತತ್ತ್ವಾದಿಯಾಗಿಹ ।
ಮೆರೆವ ಮಾಯೆಯ ದಾಟಿ ಮದ್ರೂಪದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬರುತಲಿನ್ನನುಭವವ ಕೊಳ್ಳುವ ।
ಪರಿಯದಾವುದು ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ವರೆ ।
ಬರುವುದೇ ಯೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನಾ ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೪೩ ॥

ಹರಿದು ಹೋದುವು ಯಮನಿಯಮವೆಂ ।
ಬೆರಡು ಪುರಗಳು ದ್ವೇಷಸುಳಿಗಳು
ಹರಿವುವೈ ಮತ್ಸರದ ಬಲನದಲೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಇರುವುವಿದರಲಿ ಮೋಹಮದಮೊದ- ।
ಲಿರುವ ಬಹುಪರಿ ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಮೇ- ।
ಣೆರೆವುವೈ ದ್ವೀಪಗಳು ಜನರ ಪ್ರಪಂಚರೂಪದಲಿ ॥ ೪೬ ॥

ನರನೆ ಮಾಯಾನದಿಯು ನಿರ್ಮಲ ।
ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಗಿರಿಕಂ ।
ದರದಿ ಹೊರಡಲು ಹೊರಟೆ ಸಂಕಲ್ಪವೆಂಬ ಜಲ ॥
ಬರುತ ಭೂತಗಳೈದುಗಳು ತಾ- ।
ವಿರದೆ ಬುದ್ಬುದವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟವು ।
ಹೊರಟಿತಲ್ಲಿಂದೀ ನದಿಯು ರಭಸದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೪ ॥

ಕಡ್ಡಿಕಸಗಳು ತೇಲಿ ನೀರೊಳ- ।
ಗಡ್ಡತೀರದಿ ಬಂದು ಬೀಳ್ವವು ।
ಗೊಡ್ಡು ಕರ್ಮಾಕರ್ಮ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಅಡ್ಡ ಬಂದೀ ಕಾಮತೆರೆಗಳು ।
ಸಡ್ಡೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ವಿಷಯದ್ವೀಪದಿ ।
ಗುಡ್ಡೆ ಮಾಡುವುವೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಂಬ ಫೇನಗಳ ॥ ೪೫ ॥

ಸೃಷ್ಟಿವಿಸ್ತರದೋಘದಿಂದಲಿ ।
ಯಿಷ್ಟಕಾಲವ ವೇಗದಿಂದಲಿ ।
ಬಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದದು ಕರ್ಮಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ತೀರದಲಿ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಮೇಘದ ।
ವೃಷ್ಟಿ ಬೀಳಲು ಭ್ರಾಂತಿಜಲದಿಂ- ।
ದಟ್ಟಹಾಸದ ಪ್ರಳಯುದಂದದ ಪೂರ ಪುಟ್ಟಿತಲಾ ॥ ೪೫ ॥

ವಿದ್ಯೆ ಧನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂಬೀ ।
ಯುದ್ದ ಮಡುಗಳು ರಂಜಿಸುವುವೈ ।
ಶುದ್ಧ ವಿಷಯ ತರಂಗಗಳು ಕುಣಿದಾಡುತಿಹುವಿಲ್ಲಿ ॥
ಎದ್ದು ಬರುತಿಹುದೋಘವಿದರಲಿ ।
ಕ್ರುದ್ಧಹೆಮ್ಮೆಯೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿದ್ದ ವುದಯಾಸ್ತದ ಸುಪೂರದಿ ರಂಜಿಪುದು ನದಿಯು ॥ ೪೬ ॥

ಮರಣಜನನಗಳೆಂಬ ಕಲ್ಲುಗ- ।
ಳಿರದೆ ಬೀಳಲು ದೇಹರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಳ್ಳಿಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೇರುತಡಗುವುವು ॥
ಮೆಲೆವ ಮೋಹಭ್ರಾಂತಿಮುತ್ಸರ್ಗ- |
ಳಿರದು ಧೈರ್ಯದ ಮಾಂಸ ನುಂಗುತ- |
ಲಿರುವುವೈ ಯಜ್ಞಾನರೂಪದ ಸುಳಿಯು ಬಹು ನೆಳವು ॥೪೯॥

ನರನೆ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಕಲಕು ನೀರದು |
ಪರಿಯುತಾಸ್ಥಾರೂಪಕೆಸರಿಲಿ |
ಮೆಲೆವ ರಜಸಿನ ಗುಣದ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಗರ್ಜನೆಯು ॥
ಹೊರಡುವುದು ದಶದಿಶೆಗೆ ತಮನೇ- |
ದಿರುವುದಿದರ ಪ್ರವಾಹ ಸತ್ವದ |
ಬಿರುವುದೈ ಸ್ಥಿರತೆಯು ಮದುವು ದಾಟಲಿಕಶಕ್ಯವದು॥೫೦॥

ಇರುವುದಿದು ಮಾಯಾನದಿಯು ಬಹು- |
ತೆರದಿ ಘಾತುಕವೇನ ಹೇಳಲಿ |
ಮರಣಜನನಗಳೆಂಬ ಪೂರವು ಬರಲು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಪರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ನೋಡೈ |
ಒರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರವಿದಕಾ- |
ನೊರೆವೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸತ್ಯಲೋಕದ ತನಕ ಪರಿಯುವುದು । ೫೧॥

ಸತ್ಯಲೋಕದ ಕೋಟೆ ಕೊತ್ತಳ |
ಕಿತ್ತಿ ಬೀಳುವುವೆಲ್ಲ ಪೂರದಿ |
ಚಿತ್ತವಿಸು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವು ಗಡಬಡಿಸುತಿಹುದು ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಲಾನೆಂತು ಪೂರವ |
ನಿತ್ಯವಿದು ವರ್ಧಿಸುತ ಬೋಹುದು |
ಎತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ದುಸ್ತರವಾಗಿ ಜೋರುವುದು ॥ ೫೨ ॥

ಯಾರಿಗೀ ಮಾಯಾನದಿಯ ಸಂ- |
ತಾರಣವು ನಾಧ್ಯವು ಕಣಾ ಮೇ- |
ಣಾರುಪಾಯವ ಮಾಳ್ಪರವರಿಗಪಾಯವೇ ಬಹುದು ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿದ ದಾಟ ಬೋಗಲು |
ಯಾರು ನೀರಲಿ ಧುಮುಕಿ ಬಿಡುವರೊ |
ಪಾರಗಾಣದೆ ತಳದಲಡಗಿದರೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೫೩ ॥

ಕೆಲಕೆಲರು ಜ್ಞಾನದ ಮಡುವಿನಲಿ |
ಸಿಲುಕೆ ಗರ್ವದ ಮೊಸಳೆ ನುಂಗಿತು |
ಕೆಲರು ವೇದತ್ರಯದ ದೋಣಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡುತಲಿ ॥
ತಲೆಯೊಳಗೆ ನಾನೆಂಬ ಭಾವದ |
ಕೊಳುತ ಕಲ್ಲನು ದಾಟಲೆತ್ನಿಸೆ |
ಜಲದಿ ಮದವೆಂಬುವ ತಿಮಿಂಗಿಲಕಾದರೈ ತುತ್ತು ॥ ೫೪ ॥

ಧರೆಯೊಳಸ್ಯರು ಯೌವನದ ಮದ- |
ಭರದಿ ಸೊಂಟವ ಕಟ್ಟಿ ಮದನನ |
ಸರಸ ಸಂಗತಿ ಮಾಡಲವರನು ವಿಷಯಮಕರವದು ॥
ಕರಕರನೆ ತಾಂ ಕಚ್ಚಿ ನುಂಗಿತು |
ಬಿರುವುದೈ ವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯರೂಪದ |
ತೆರೆಯ ಮೇಲೀನಾನೆ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದರು ॥ ೫೫ ।

ಒಲೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಕಾರಣ |
ಚಲನವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲುಕೈಗಳು |
ಒಳಲಿ ಶೋಕದ ಬಂಡೆಗಪ್ಪಳಿಸುವುದು ನದಿಯೋಘ ॥
ಒಳಕ ಕ್ರೋಧದ ಸುಳಿಯ ನೀರಲಿ |
ಸೆಳೆವುದವರನು ಸಿಕ್ಕಿ ಬಳಲುತ |
ತಲೆಯನೆಬ್ಬಿಸೆ ಹದ್ದು ಬಿಡದಾಪತ್ತಿರೂಪದಲಿ ॥ ೫೬ ॥

ಪರಿಯೊಳಿವರಾ ದುಃಖರೂಪದೊ- |
ಳಿರುವ ಕೆಸರಿಲಿ ಮುಳುಗ ತೇಲುತ |
ಮರಣರೂಪದ ತೀರದುಸುಬಿಲಿ ಸಿಲ್ಕುವರು ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯ ವಿಷಯಾಂ- |
ಧರು ಕಣಾ ನಾಶವನು ಪಡೆವರು |
ಬಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಮಾಯಾನದಿಗೆ ತುತ್ತವರು ॥ ೫೭ ॥

ಕೆಲರು ಯಜ್ಞಾದಿಗಳ ಮಾಡುತ |
ಫಲಿಸಿ ಪುಣ್ಯದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೈ- |
ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟುತ ಧುಮುಕುವರು ಮಾಯಾನದಿಯ ಜಲದಿ ॥
ಜಲದಿ ತೇಲುತ ಸ್ವರ್ಗಸೌಖ್ಯಾ- |
ವಳಿಯ ಕಂದರದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕುವ- |
ರಳಿದುಳಿಯದೇ ತೇಲುತಿರುವರು ಪಾರಗಾಣದಲೆ ॥ ೫೮ ॥

ಧರೆಯೊಳಸ್ಯರು ಮೋಕ್ಷಲಾಭದಿ |
ಧರಿಸುತಾಶೆಯ ಕರ್ಮಬಲವೆಂ- |
ಬಿರುವ ತಮ್ಮಯ ಬಾಹುಬಲವನು ನಂಬಿ ಧುಮುಕುವರು ॥
ಒರುತ ಕರ್ಮಾಕರ್ಮವೆಂಬುವ |
ವಿರಸವಾದದ ಸುಳಿಯಿನಲಿ ಮ- |
ತ್ತಿರದೆ ಸಿಲುಕುವೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಳಲಿ ತೇಲುವರು ॥ ೫೯ ॥

ಯೋಗಬಲದಲಿ ಕೆಲರು ನದಿ ಪಾ- |
ರಾಗಿ ಹೋಗುವರಲ್ಲವೇನು ವಿ- |
ರಾಗನಾವೆ ವಿಚಾರಹಗ್ಗವು ಜಲದಿ ಹಾಕಿದರೆ ||
ಸಾಗಲಾಗದು ಮುಂದೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಹೀಗೆ ಪೇಳುವರಾರು ಜೀವಕೆ |
ನಾಗ ಬಹುದೀ ನದಿಯ ಮಾಯೆಯ ಸ್ವತಹ ಬಲದಿಂದ ||೬೦||

ಪಥ್ಯ ಮಾಡದೆ ವ್ಯಾಧಿ ಪೋಪುದೆ |
ಧೂರ್ತರಿಂಗಿತ ಸಾಧು ತಿಳಿವನೆ |
ವಿತ್ತವ್ಯಾಪ್ತಿಯುದಾಗೆ ಬಿಡುವನೆ ವಿಷಯತತ್ಪರನು ||
ಅರ್ಥಚೋರರು ಸಭೆಯ ಮಾಳ್ಪರೆ |
ಕಿತ್ತಿಗಾಳವ ಮಾನು ತಿನುವುದೆ |
ಭೇತೃನರನೋಡಿಸುವನೇ ಭೂತವನು ದೈವವನು ||೬೧||

ಹರಿವುದೇನೈ ಹರಿಣ ಬಲೆಯನು |
ಯಿರುವೆ ಮೇರುವ ದಾಟ ಬಲ್ಲುದೆ |
ನರಗೆ ಮಾಯಾನದಿಯ ತಾರಣ ಕಠಿಣವೀತೆರದಿ ||
ನರನು ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾಗಲು |
ತರುಣಿಯನು ಜಯಿಸುವನೆ ಹೇಳೈ |
ತರಿಸಲಾರನು ಜೀವನೀ ಮಾಯಾನದಿಯ ಪಾರ್ಥ ||೬೨||

ಧರೆಯಲೆನ್ನನನನ್ಯಭಾವದಿ |
ಸ್ಮರಿಸಿ ಭಜಿಸುತಲಿರ್ಪರವರೇ |
ತ್ವರಿತದಲಿ ದಾಟುವರು ಮಾಯಾನದಿಯ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||

ಅರುಹುವೆನು ನಾನೊಂದು ಚಿತ್ರವ- |
ನರಿಯಲಾ ನರನೀಚೆ ದಂಡೆಯೊ- |
ಳೆರಲು ನದಿಯೇ ಬತ್ತಿಹೋಗುವುದೇನ ವರ್ಣಿಸಲಿ ||೬೩||

ಇರುವನವರಿಂಗಂಬಿಗನು ಸದ್- |
ಗುರುವಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ |
ಭರದಿ ಟೊಂಕವ ಕಟ್ಟಿ ಯಾತ್ಮನಿವೇದನದ ನಾವೆ ||
ತೊರೆದಹಂಕೃತಿಯೆಂಬ ಭಾರವ |
ತರುಣಿಸುತರೊಳಗಿರುವ ಪ್ರೇಮದೊ- |
ಳೆರಿಸುತಲಿ ತ್ಯಾಗದ ತುಳಸಿಯನು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ||೬೪||

ಪಿಡುತಲಾ ಸಂಕಲ್ಪಗಾಳಿಯ- |
ನಡಿಗಡಿಗೆ ಜೀವೈಕ್ಯವೆಂಬೀ |
ಸಡಗರದ ಕಾಲ್ಕಡೆಯಲಿಡುತಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಯೆಡೆಪಿಡದೆ ||
ಪಿಡಿದು ಬೋಧಸ್ವರೂಪನಿಹ ದೃಢ- |
ವುಡುಪವಶದಿ ನಿವೃತ್ತಿತಡಿಯನು |
ಪಡೆವೈ ನಿಜವಾಗಿ ತಿಳಿಯೆಲೆ ಪಾರ್ಥ ನೀನಿದನು ||೬೫||

ಹೊಡೆಯುತಾ ವೈರಾಗ್ಯವೈಗಳ |
ಜಡಿದಹಂಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ತತ್ತ್ವದ- |
ಲಡುತ ವಿಶ್ವಾಸವನು ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆವೈ ಪಾರ್ಥ ||
ಎಡೆಪಿಡದಲೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಸಡಗರದೊಳಾರೆನ್ನ ಭಜಿಪರೊ |
ಪಡೆವರವರೇ ಮುಕ್ತಿ ಮಾಯಾನದಿಯ ದಾಟುತಲೆ ||೬೬||

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯ ಭಕ್ತರು |
ವಿರಳರಲ್ಲವೆ ಮಾಯೆ ಬಹು ದು |
ಸ್ತರವಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವರಿಗೇನ ಹೇಳುವೆನು ||

ನ ಮಾಂ ದುಷ್ಕೃತಿನೋ ಮೂಢಾಃ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ ನರಾಧಮಾಃ।
ಮಾಯಯಾಪಹೃತಜ್ಞಾನಾ ಆಸುರಂ ಭಾವಮಾಶ್ರಿತಾಃ ॥ ೧೫ ॥

ಚತುರ್ವಿಧಾ ಭಜಂತೇ ಮಾಂ ಜನಾಃ ಸುಕೃತಿನೋಽರ್ಜುನ।
ಆರ್ತೋ ಜಿಜ್ಞಾಸುರರ್ಥಾರ್ಥೀ ಜ್ಞಾನೀ ಚ ಭರತರ್ಷಭ ॥ ೧೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯ ಭಕ್ತರ |
ಹೊರತು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ಯರಿಗೆ ಸಂ- |
ಚರಿಸುತಿಹುದೈ ಕೇಳಹಂಕಾರಿತ್ವಭೂತವಲಾ ||೬೭||

ಮರೆತು ಬಿಡುವರು ಭೂತಚೇಷ್ಟೆಯ |
ಭರದಿ ನರರಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವ- |
ನಿರುವುದೆಲ್ಲಿಂ ದೇಹಭಾನವು ನಿಯಮವಪ್ಪವದು ||
ತೊರೆದಧೋಗತಿಯಪೆಳ ಲಜ್ಜೆಯ- |
ನರಿತರಿತು ಮಾಡುವರು ಪೇದದ |
ಹೊರಗಿರುವ ಕರ್ಮವನು ಮೇಣು ನಿಷೇಧ ನೋಡರಲಾ||೬೮||

ಕಾರಣವದೇನಿಹುದು ನರನ ಶ- |
ರೀರವೆಂಬೂರಿನಲಿ ಬರುವ ವಿ- |
ಚಾರ ಬಾರದು ಮನದಿ ನಿಜಕಾರಣವನರಿಯದಲೆ ||
ತೋರುವಿಂದ್ರಿಯನಿಕರರಾಜ- |
ದ್ವಾರದೊಳಹಮಮತೆಯಿರುವಾ- |
ಗ್ವಾರ ಕೊಚ್ಚಲು ಕೂಡಿಸುವರಾ ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳ || ೬೯ ||

ಶ್ಲೋಕದುಃಖಾಘಾತ ಬೀಳೆ ವಿ- |
ವೇಕ ಬಾರದು ಮನದಿ ಕೇಳ್ಮೈ |
ಯೇಕೆ ನಿನಗಿದ ಪೇಳ್ದೆನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಲು ನೀನು ||
ಬೇಕು ಬೇಡೆನ್ನದಲೆ ಮಾಯೆಯು |
ಸಾಕುವುದು ಮೇಣಿವರನೆಲ್ಲರ |
ಲೋಕಗಳನೆಲ್ಲವನು ಗ್ರಾಸಿಸಿ ಮಾಯೆ ಕೆಡಿಸುವುದು || ೭೦ ||

ಆರ್ತ ಮೇಣ್ ಜಿಜ್ಞಾಸು ಮೇಣ- |
ರ್ಥಾರ್ಥಿ ಜ್ಞಾನಿಯು ಯೆಂಬ ನಾಲುಕು !
ಜಾತಿಗಳು ಭಜಿಸುವರು ಯೆನ್ನನು ಲೋಕದಲಿ ಪಾರ್ಥ ||
ವ್ಯಾಕ್ತನದ ಕರ್ಮದ ಬಲದೊಳು- |
ತ್ಪತ್ತಿಯಹುದೀ ಭಕ್ತಿ ಯವರಿಗೆ |
ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದಿದನು || ೭೧ ||

ತೇಷಾಂ ಜ್ಞಾನೀ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತ ಏಕಭಕ್ತಿರ್ವಿಶಿಷ್ಯತೇ।
ಪ್ರಿಯೋ ಹಿ ಜ್ಞಾನಿನೋಽತ್ಯರ್ಥಮಹಂ ಸ ಚ ಮಮ ಪ್ರಿಯಃ ॥ ೧೭ ॥

ಆರುತನು ಭಜಿಸುವನು ದುಃಖಿನಿ- |
ವಾರಣಾರ್ಥಕೆ ಜ್ಞಾನವನು ತಾಂ |
ಕೋರುವನು ಜಿಜ್ಞಾಸು ದ್ರವ್ಯಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಯರ್ಥಾರ್ಥಿ ||
ಧಾರುಣಿಯೊಳೀ ಜ್ಞಾನಿ ಪುರುಷನು |
ತೋರಿಸದಲಾತೆಯನು ಸಂತತ |
ಸೇರಿ ಭಜಿಸುವನೆನ್ನನದರಿಂ ಜ್ಞಾನಿ ನಿಜ ಭಕ್ತ || ೭೨ ||

ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದಲೆ |
ಹಾನಿಯಪ್ಪುದು ಭೇದತಿಮಿರವು |
ಮೇಣು ಯೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯದಿಂ ಮದ್ರೂಪನಾಗುವನು ||
ಜ್ಞಾನಿವುರುಷನು ಭಕ್ತಿ ಮಾಳ್ಪನು |
ನ್ಯೂನನಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯಪೂರ್ಣನು |
ಜ್ಞಾನಿ ತೋರ್ಪನು ಸ್ಫಟಿಕದಂದದಿ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲನು ||೭೩||

ಎಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿವನ ಕೌತುಕ |
ಶಾಂತವಾಗಲು ವಾಯು ವಾಯುಕೆ- |
ಯಂತರವು ಕಾಣುವುದೆ ಮದ್ರೂಪದಲಿ ಸೇರಿದರೆ ||

ಎಂತು ಪಿಡುವನು ಭಕ್ತ ಸಂಜ್ಞೆ ಸ್ವ |
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಕೇಳು ತತ್ತ್ವವ |
ಶಾಂತತನದಲಿ ಭಕ್ತನೆನ್ನನೆ ಭಜಿಸುತಿರುವನಲಾ || ೭೪ ||

ಗಾಳಿಯನ್ನಗಲಾಡಿಸಲು ಮೇ- |
ಘಾಳುವುದು ಭಿನ್ನತೆಯು ಗಗನವು |
ಮೇಲೆ ಬೇರಿಹುದೆಂದು ತೋರ್ಪುದು ಶಾಂತವಾಗಿರಲು ||
ಗಾಳಿಗಗನಗಳೊಂದೆ ತೋರ್ಪುವು |
ತಾಳಿ ದೇಹವ ಕರ್ಮವಶದಿಂ |
ತಾಳುವರು ಭಿನ್ನತೆಯನಿಲ್ಲವೆ ಭಕ್ತ ಮದ್ರೂಪ || ೭೫ ||

ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಬೆಳಕಿನಿಂದಲೆ ।
ತಾನೆಯವನಾತುಮನೆನುತ್ತಲಿ ।
ಮಾನಿಪನು ನಾನವನ ಮನ್ನಿಪೆನೆನ್ನವನೆ ಯೆನುತ ॥
ಜ್ಞಾನಿಯಾತನು ಜೀವಿತಕೆ ಕಂ- ।
ಗಾಣದಿಹ ಪರತತ್ತ್ವವೆನ್ನನು ।
ಜ್ಞಾನಬಲದಿಂದರಿವ ಭೇದವ ಕಾಣನೆಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ೭೬ ॥

ಉದಾರಾಃ ಸರ್ವ ಏವೈತೇ ಜ್ಞಾನೀ ತ್ವಾತ್ಮೈವ ಮೇ ಮತಮ್ ।
ಆಸ್ಥಿತಃ ಸ ಹಿ ಯುಕ್ತಾತ್ಮಾ ಮಾಮೇವಾನುತ್ತಮಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ ೧೮ ॥

ತನ್ನ ಹಿತಕೋಸುಗವೆ ಮಾನವ- ।
ನೆನ್ನ ಭಜಿಪನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ।
ಯೆನ್ನ ಪ್ರೇಮವ ಪಡೆವನೊರ್ವನೆ ಜ್ಞಾನಿ ಲೋಕದಲಿ ॥
ತನ್ನ ಕರುವಿಗೆ ದನವು ಹಾಲ- ।
ನ್ನುಣ್ಣಿಸುವುದೈ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ।
ಯನ್ಯರಿಂಗದು ಹಾಲ ಕೊಡುವುದೆ ಬಂಧವಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ೭೭ ॥

ಕರುವಿಗೇನರವಿಹುದು ಲೋಕದೊ- ।
ಳರಿವುದೊಂದೇ ತಾಯಿಯನು ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದಾಪರಿ ಪ್ರೇಮ ತಾಯಿಗೆ ಕರುವಿನಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಹರಿಯು ಪೇಳ್ದೀ ತೆರದ ತತ್ತ್ವವು ।
ನಿರುತ ಸತ್ಯವಿದೆಂದು ಪೇಳ್ವರೆ ।
ಯಿರುವುದೇ ಸಂಶಯವು ಯೆಂದನು ನಗುತ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥೭೮॥

ಮರಳಿ ಶ್ರೀಹರಿ ನುಡಿದನಾಕ್ಷಣ- ।
ವಿರುವುದೆನಗಾ ಜ್ಞಾನಿಪುರುಷನ ।
ಹೊರತು ಪ್ರೇಮವದಲ್ಲವೆಂಬುದು ಮಾತು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ॥

ಬರಲು ಯೆನ್ನಯ ಜ್ಞಾನವವನಿಗೆ ।
ಮರಳೆ ಸಂಸಾರವನು ನೋಡನು ।
ಶರಧಿಸಂಗತವಾದ ನದಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಬರುತಿಹುವೆ ॥ ೭೯ ॥

ಪುರುಷನಂತಃಕರಣದರಿಯಿಂ ।
ಹೊರಗೆ ಬಂದನುಭವದ ಗಂಗೆಯು ।
ಹರಿದು ಯೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯವಾಗಲು ಬಂತು ಮದ್ರೂಪ ॥
ಇರುವರೀ ಪರಿ ಜ್ಞಾನಿ ಪುರುಷರು ।
ಪರಮ ಪ್ರೇಷರು ಯೆನ್ನವರು ಯೆಂ- ।
ದರುಹಲೆಂತೀ ಪರಿಪರಿಯ ಮಾತಿನಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೮೦ ॥

ಜ್ಞಾನಿ ಪುರುಷನು ಸರ್ವಲೋಕದಿ ।
ಪ್ರಾಣವೆನ್ನಯ ಜೀವವೆನ್ನಯ ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಹೇಳಲಾರದ ವಿಷಯ ಪೇಳ್ದೆನಲಾ ॥
ನೀನೆ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡೈ ।
ನಾನುರಾಗದಿ ತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನೀ ಭಕ್ತಪುಂಗವನೆಂದು ಪೇಳಿದೆನು ॥ ೮೧ ॥

ಬಹೂನಾಂ ಜನ್ಮನಾಮಂತೇ ಜ್ಞಾನವಾನ್ಮಾಂ ಪ್ರಪದ್ಯತೇ ।
ವಾಸುದೇವಃ ಸರ್ವಮಿತಿ ಸ ಮಹಾತ್ಮಾ ಸುದುರ್ಲಭಃ ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ವಿಷಯದ ನಿಬಿಡ ವನದಿಂ ।
ಚರಿಸಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಸಂಕಟಗಳನು ದಾಟುತ ಮುಂದೆ ಬರುತಿರಲು ॥
ಭರದಿ ಸದ್ವಾಸನೆಯ ಪರ್ವತ- ।
ಕಿರದೆ ಮೇಲೇರುತ್ತ ಸಾಧುಗ- ।
ಳುರುತರದ ಸತ್ಸಂಗತಿಯ ಸಾಧಿಪರು ಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೮೨ ॥

ಸರಳ ಸತ್ಕರ್ಮಾವಳಿಯ ಸುಂ- ।
ದರವಿರುವ ಹಾದಿಯಲಿ ಸುದುರಾ- ।
ಚರಣವೆಂಬುವುದಡ್ಡ ಹಾದಿಯು ಬಿಟ್ಟು ಮುನ್ನಡೆಯೆ ॥
ತೊರೆದು ಫಲದಾಶೆಗಳೆನಿಪ್ಪೀ ।
ವಿರಸ ಕಾಲ್ಮರಿಗಳನು ಮೇಣ್ಸಾ- ।
ವಿರದ ಮೇಲ್ಸಾವಿರದ ಜನ್ಮದಿ ಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡಿ ॥ ೮೩ ॥

ಬರುಬರುತ ಜನ್ಮಾಂತರದಿ ಬಹು- ।
ತರದ ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆ ಗಣಿಸಲು ।
ಬರುವುದೇ ಹೇಳೆನಗ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಲೋಕದಲಿ ॥

ಇರುತಲಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಿ ।
ತೊರೆದು ಸಕಲೋಪಾಧಿಗಳನಾ ।
ನಿರುತ ವೊಬ್ಬೊಂಟಿಗನೆ ಹಾದಿಯ ನಡೆವನೈ ಜ್ಞಾನಿ ॥ ೮೪ ॥

ಬರುಬರುತ ಕೊನೆಗೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಕೆ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಕ್ಷಯವನಂತರ ।
ಬರುವನಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನು ಹರಿದು ರಾತ್ರಿಯನು ॥
ಗುರುಕೃಪೋಷಸ್ಸಾಗೆ ಜ್ಞಾನದ ।
ತರಣಿಯಾದ್ಯೋದಯದ ಕೋಮಲ- ।
ಕಿರಣಬಲದಲಿ ನಿಧಿಯು ಸಮದೃಷ್ಟಿತೆಯ ದೊರಕುವುದು ॥ ೮೫ ॥

ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮದೃಷ್ಟಿತನವಿದು ।
ದೊರೆಯಲಾಕ್ಷಣ ನಾನೆ ದೃಗ್ರೂ- ।
ಚರಕೆ ಬರುತಿಹೆನೆತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ನಾನಿಹೆನು ॥
ಧರೆಯಲೆನ್ನಯ ಹೊರತು ಕಾಣನು ।
ಬರಿದೆ ಸ್ವಸ್ಥಾಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಯಿರುವನಾದರು ನಾನೆ ಬರುವೆನು ಕಣ್ಣಿನೆದುರಿನಲಿ ॥ ೮೬ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಸುಳುಗರ್ದ ಘಟವದು ।
ನೀರಿನಿಂ ಸಂಪೂರ್ಣವಿರುವುದು ।
ನೀರು ಹೊರಗೊಳಗೆಲ್ಲ ಬದಿಲದು ನೀರ ಹೊರತಿಹುದೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳೀತೆರದಿ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ।
ತೋರುವೆನು ನಾನೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ ।
ಯಾರು ಒಲ್ಲರು ನಾನವಗೆ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಯೆಂದು ॥ ೮೭ ॥

ನಾನಿರುವೆನವನೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನಾನಿಹೆನು ಹೊರಗೊಳಗೆ ಯವನಿಂ ।
ಗೇನ ಹೇಳಲಿ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲೀ ಮಾತ ನುಡಿಯುವರೆ ॥
ಜ್ಞಾನಸಭಾಂಡಾರವೆ ಧನಂಜಯ ।
ತಾನೆ ಕೈವಶವಾಯಿತವನಿಗೆ ।
ಜ್ಞಾನಸೋಪರಿಯಾಗಲವನೆಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಪೋಗುವನೊ ॥ ೮೮ ॥

ತಾನೆ ವಿಶ್ವವೆಂದು ಮನದಲಿ ।
ಮಾನಿಸುವನೈ ದೃಷ್ಟಿ ತೆರೆಯುಲು ।
ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಾಸುದೇವನು ವಿಶ್ವ ತುಂಬಿಹನು ॥

ಮಾನಿಸುವನೀ ತೆರದಿ ಕೇಳವ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಭಕ್ತರಲ್ಲೀ- ।
ಜ್ಞಾನಿಯೇ ಭೂಮಿಯಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ॥ ೮೯ ॥

ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗಾನು ಭಾರತ ।
ಬಿರುವುದಿವನೊಳು ಸರ್ವ ಸಚರಾ- ।
ಚರವು ವಿಶ್ವವು ನೋಡಲನುಭವವಿವನ ಭಾಂಡಾರ ॥
ವಿರಳನೀತನು ಜ್ಞಾನಿ ಭಕ್ತನು ।
ಮೆರೆವನೀತನು ನಿಜಮಹಾತ್ಮನು ।
ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಾಯಿ ನಾಲದಲಾ ॥ ೯೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿತರನ್ಯಭಕ್ತರು ।
ನಿರುತ ವಿಷಯಾಸಕ್ತರಲ್ಲನೆ ।
ಧರಿಸುವರು ಭಕ್ತಿಯನು ವಿಷಯಾಶೆಯಲಿ ನೋಡೆನ್ನ ॥
ಇರುವುದಿವರಲಿ ವಿಷಯತಿಮಿರವು ।
ಕುರುದರಾದರು ವಿಷಯಸುಖದಲಿ ।
ಯರಿಯಬಾರರು ಯೆನ್ನ ರೂಪವ ವಿಷಯತತ್ಪರರು ॥ ೯೧ ॥

ಕಾಮೈಸ್ತೈಸ್ತೈರ್ಹೃತಜ್ಞಾನಾಃ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇಽನ್ಯದೇವತಾಃ ।
ತಂತಂ ನಿಯಮಮಾಸ್ಥಾಯ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ನಿಯತಾಃ ಸ್ವಯಾ ॥ ೨೦ ॥

ಸಲದಿ ಲೋಭವ ಧರಿಸಿ ಹೃದಯದೊ- ।
ಳಿಳಿಸಿದರೆ ಕಾಮವನು ಜ್ಞಾನವ ।
ಬೆಳಕು ಒರುವುದೆ ಕಾಮ ದೀಪವ ನೊಂದಿಸುವುದಲ್ಲ ॥
ಅಳಿಯಲೀಪರಿ ಜ್ಞಾನದೀಪವು ।
ವಳಿವುದೇನ್ವಿ ಮುಂದೆ ಕತ್ತಲೆ- ।
ಯೊಳಗೆ ಹೊರಗದು ತನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನೆ ಮೆರೆಸುವುದು ॥೯೨॥

ಹತ್ತರದೊಳಾನಿರುವೆನಾದರು ।
ಕತ್ತಲೆಯೊಳವರೆನ್ನನರಿಯರು ।
ಮತ್ತೆ ಭಜಿಸುವರನ್ಯ ದೇವತೆಗಳನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥

ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಯಾಧೀನರೈ ಸಲ- ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಿಯಾಸಕ್ತರವರಾ ।
ಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡುವರು ವಿಷಯಾಳಿಯಲಿ ಲಂಪಟರು ॥ ೯೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ನಿಯಮಗಳ ಕಲಿತುಸ- ।
ಚರಿಸುವರು ಪರಿಪರಿಯ ದ್ರವ್ಯದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ದೇವತೆಗಳಿಂಗಿತ ವಿಧಿಗಳನು ಕಲಿತು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಒಲವಾನ ಮೊದಲಾ- ।
ಗುರುವ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ದೇವತೆ- ।
ಯರಿಗೆ ಹರ್ಷವನೀವ ಪರಿಯುಪಚಾರ ಮಾಡುವರು ॥ ೯೪ ॥

ಯೋ ಯೋ ಯಾಂ ಯಾಂ ತನುಂ ಭಕ್ತಃ ಶ್ರದ್ಧಯಾರ್ಚಿತುಮಿಚ್ಛತಿ ।
ತಸ್ಯ ತಸ್ಯಾಚಲಾಂ ಶ್ರದ್ಧಾಂ ತಾಮೇವ ವಿದಧಾಮ್ಯಹಂ ॥ ೨೧ ॥

ಫಲದೊಳಾಶೆಯನಿಡುತ ದೇವತೆ- ।
ಗಳನು ಪೂಜಿಪ ಭಜಕವರ್ಗಕೆ ।
ಫಲವ ನಾನೇ ಕೊಡುವೆ ಭಜಕರು ಬೇಡಿದಂದದಲಿ ॥

ಒಳಗೊಳಾನೇ ದೇವ ದೇವಿಯು ।
ತಿಳಿಯದೆನ್ನಯ ಮೂಲಸ್ಥಿತಿಯನು ।
ತಿಳಿವನಾ ದೇವತೆಯರೆಲ್ಲರು ಜೇರೆಬೇರೆಂದು ॥ ೯೫ ॥

ಸ ತಯಾ ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಯುಕ್ತಸ್ತಸ್ಯಾರಾಧನಮೀಹತೇ ।
ಲಭತೇ ಚ ತತಃ ಕಾನಾನ್ಮಯೈವ ವಿಹಿತಾನ್ ಹಿ ತಾನ್ ॥ ೨೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ದೇವತೆಗಳನು ತಾಂ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ಭಜಿಸನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭೋಗೇಚ್ಛೆ ಯೆಲ್ಲವು ಸಿಗುವ ಪರ್ಯಂತ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಿಚ್ಛಿತ ಫಲಂಗಳು ।
ದೊರಕುವುವ ಯೆನ್ನಿಂದಲಾತಗೆ ।
ಧರೆಯೊಳಾನೇ ತುಂಬಿಹೆನು ಕೇಳ್ ಸರ್ವವಸ್ತುನಿಲಿ ॥ ೯೬ ॥

ಅಂತವತ್ತು ಫಲಂ ತೇಷಾಂ ತದ್ಭವತ್ಯಲ್ಪಮೇಧಸಾಮ್ ।
ದೇವಾನ್ ದೇವಯಜೋ ಯಾಂತಿ ಮದ್ಭಕ್ತಾ ಯಾಂತಿ ಮಾಮಪಿ ॥ ೨೩ ॥

ಅರಿಯುರೀಪರಿ ಭಕ್ತರೆನ್ನನು ।
ಭರದೊಳಾಶಾಪಾಶಬದ್ಧರು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಬಳಲುವರು ಕೇಳೀ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ದೊರಕುವುದು ಫಲ ನಿಜವಿದಾದರು ।
ದೊರೆತ ಫಲ ಶಾಶ್ವತವೆ ನೋಡೈ ।
ಧರೆಯೊಳಿದಕಿಹುದಲ್ಲ ನಾಶವು ತಿಳಿಯವಿದನವರು ॥೯೭॥

ಇರಲಿ ಮಾತಿದುವಂತು ದೇವತೆ- ।
ಯರನು ಭಜಿಸುತ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದವರಿಂಗಂತದಲಿ ತದ್ದೇವತಾರೂಪ ॥ ೯೮ ॥

ಪರಿಯೊಳೀ ಭಜನವನು ಮಾಡಲು ।
ದೊರೆಯುವುದು ಸಂಸಾರನಾಧನ- ।
ವಿರುವುದೀ ಫಲಭೋಗ ಕ್ಷಣಿಕವು ಸ್ವಪ್ನದೋಪಾದಿ ॥

ಯಾರು ಯೆನ್ನನನನ್ಯಭಾವದಿ- ।
ಚಾರುತರ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಪರೊ ।
ಮಾರಮಣ ಹರಿಯೆನಿಸುತ ತನುಮನ ಧನವನರ್ಪಿಪರೊ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದ ಭಕ್ತರು ।
ತೀರಿಸುತ ದೇಹಪ್ರಯಾಣವ ।
ಸೇರುವರು ಕೇಳೆನ್ನನೇ ಮದ್ಭಾಸರಾಗುವರು ॥ ೯೯ ॥

ಅವ್ಯಕ್ತಂ ವ್ಯಕ್ತಿಮಾಪನ್ನಂ ಮನ್ಯಂತೇ ಮಾಮಬುದ್ಧಯಃ ।
ಪರಂ ಭಾವಮಜಾನಂತೋ ಮಮಾವ್ಯಯಮನುತ್ತಮಮ್ ॥ ೨೪ ॥

ಅರಿಯದೀಪರಿ ಪ್ರಾಣಿವೂಗವ ।
ಒರಿದೆ ನಿಜಹಿತ ನಾಶಿಸುವುದೈ ।
ಯಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲದಿಹ ಸುಖದಿ ॥
ಕರತಲದೊಳಿಹ ನೀರಿನಲಿ ಯಾ- ।
ರಿರುಮೈ ಯೊಸಲು ಸಮರ್ಥರು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಪರಿಯಿದುವೆ ಕೇಳೀ ದೇವತಾಭಜನ ॥ ೧೦೦ ॥

ಬೀಳುತಮೃತದೊಳಮೃತರೂಪವ ।
ತಾಳ ಬಾರದೆ ಬಾಣತನದಲಿ ।
ಕೇಳು ಫಲದಾಶಾಸ್ವರೂಪದ ಪಂಜರದೊಳೇಕೆ ॥
ಬೀಳುವುದು ಕೇಳ್ ನ್ವಾನುಭವದ ಪಿ- ।
ಶಾಲರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಪಸರಿಸಿ ।
ಮೇಲೆ ಚಿದ್ಗಗನದಿ ವಿಹಾರವ ಮಾಡ ಬಾರ್ದೇಕೆ ॥ ೧೦೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಪೀಯೂಷಶರಧಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಬಿದ್ದರೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುತ ।
ಭರದೊಳಮೃತವ ಕುಡಿಯ ಬಾರದೆ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುವರೆ ॥
ಸ್ಮರಿಸ ಬೇಕೇ ಹೊಂಡದೊಳಗಿನ ।
ಬರಿದೆ ಕೆಸರಾಗಿರುವ ನೀರನು ।
ಮರಣದಿಚ್ಛೆಯನೇಕೆ ಮಾಡುವುದಮೃತಶರಧಿಯಲಿ ॥ ೧೦೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಚಿದ್ಗಗನದಲಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವಿಹಾರವು ।
ಬರುವುದೇನಡಚಣೆಯು ಹಾರಲು ಬಹುದು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ॥
ವಿರಹಿತಾಕಾರನಿಗೆ ಯೆನಗೀ ।
ಪರಿಯಲೇಕೈ ಕೊಡುವುದಾಕೃತಿ- ।
ನಿರುಪಮನಿನೇಕುಪಮೆ ಸಿದ್ಧನಿಗೇಕೆ ಸಾಧನವು ॥ ೧೦೩ ॥

ಮಾನಹೀನನು ನಾನು ಯೆನ್ನ ಪ್ರ- ।
ಮಾಣ ಮಾಳ್ಪರು ಮೂರ್ಖರಲ್ಲವೆ ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಮೆಚ್ಚರೀ ಮಾಕುಗಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ॥

ನೀನು ಯೆನ್ನಯ ಭಾವನಲ್ಲವೆ ।
ಪ್ರಾಣನಲು ನೀನೆಂದು ನಿನಗಿದ ।
ಪೂರ್ಣಗುತ್ಯನನೊರೆದೆನೆಂದನು ನಗುತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೧೦೪ ॥

ನಾಹಂ ಪ್ರಕಾಶಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ಯೋಗಮಾಯಾಸಮಾವೃತಃ ।
ಮೂಢೋಽಯಂ ನಾಭಿಜಾನಾತಿ ಲೋಕೋ ಮಾಮಜಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೨೫ ॥

ಯೋಗಮಾಯೆಯ ಪಟಲದಿಂ ಕುರು- ।
ಡಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿ ಮಾನವ ।
ನೀಗುಣೆನ್ನ ಪ್ರಕಾಶರೂಪನ ದೇಹಬುದ್ಧಿಯುಳಿ ॥
ನಾಗುವರು ಸಂಸಾರತಿಮಿರದಿ ।
ಬೇಗ ಹೇಳೈ ಜೆನನಗೆ ಜಗದಲ ।
ಹೇಗಿರುವೆಯೆ ವಸ್ತುವೆನ್ನನು ಹೊರತು ನೋದುನಿಯಾ ॥೧೦೫॥

ನೀರಿನಲಿ ರಸವಿಲ್ಲದಿರುವುದೆ ।
ಮಾರುತವು ನಿಃಸ್ಪರ್ಶನಿರುವುದೆ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳವು ಬೇರಿಹುದೆ ॥
ಚಾರು ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿಲಿ ।
ಭೂರಿ ಪೂರ್ಣನು ಸರ್ವದಲ ಯಿಹೆ ।
ಯಾರೂ ಬಲ್ಲರು ತತ್ವವೆಂದನ್ನೆ ಜಾಣರೈ ಯವರು ॥ ೧೦೬ ॥

ವೇದಾಹಂ ಸಮತೀತಾನಿ ವರ್ತಮಾನಾನಿ ಚಾರ್ಜುನ ।
ಭವಿಷ್ಯಾಣಿ ಚ ಭೂತಾನಿ ಮಾಂ ತು ವೇದ ನ ಕಶ್ಚನ ॥ ೨೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಜಗದಿ ಹಿಂದಕೆ- ।
ಮರಣವಶವಾಗಿರ್ದ ಪ್ರಾಣಿನಿ- ।
ಕರದೊಳಾನಿದ್ದೆನು ಕಣಾ ಮೇಣೀಗಲಿರುತಿರುವ ॥
ಧರೆಯೊಳಿರುತಿಹ ಸರ್ವಜೀವರ- ।
ಲಿರುವೆ ನಾನೇ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುನೆನೀ ಪರಿ ನಾನು ಸರ್ವರೊಳೆನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ॥೧೦೭॥

ಭೂತಮಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧನಪ್ಪ ।
ಮಾತನಾಡಿದವೆಲ್ಲ ಪ್ಯರ್ಥವಪ್ಪ ।
ಭೂತಳದೊಳಾಭಾಸದಲಿ ತೋರುವುದೆ ರಜ್ಜುಗುಣ ॥ ೧೦೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರನಿ ಸಿದ್ಧರೊ- ।
ಳಿರುವೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನು ನಾ- ।
ನಿರುವನೈ ನಿರ್ಭಿನ್ನ ನಿರ್ಗುಣರೂಪದಿಂದಾನು ॥

ಮಾತಸಂಗತವಲ್ಲ ನೋಡಿದು ।
ಘಾತಪಾತವ ಮಾದವಾರಿಗು ।
ಭೀತಿಯಲ್ಲವೆ ರಜ್ಜು ಸರ್ಪನಿದೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಲು ॥

ಧರಿಸುತಭಿಮಾನವ ಶರೀರವ ।
ನರನು ಸಂಸಾರದಲಿ ಸಿಲುಕಿತು ।
ನಿರುವುದೆಂತೀ ಪರಿಯೆನುತ ನಾ ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೦೯ ॥

ಇಚ್ಛಾದ್ವೇಷಸಮುತ್ಥೇನ ದ್ವಂದ್ವಮೋಹೇನ ಭಾರತ ।
ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಸಂಮೋಹಂ ಸರ್ಗೇ ಯಾಂತಿ ಪರಂತಪ ॥ ೨೭ ॥

ಮದ್ದಿನೆ ಯಾಂತ್ಯಭಿಮಾನತನುವಿಂ- ।
ಗುದುಭವಿಸಿದವು ಕರ್ಮ ಯಿಚ್ಛೆಯು ।
ಮುದದಿ ಬೆರೆದಳು ಕಾಮರೂಪದ ಯೌವನವೆ ಒಂತು ॥
ವಧುವೆನಿಸುತ ತಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ ।
ಮದಿಸಿಯಾಕ್ಷೈ ದ್ವೇಷವರನಲಿ- ।
ಯುದುಭವಿಸಿದನು ಪುತ್ರನೋರ್ವನು ದ್ವಂದ್ವಮೋಹಾಖ್ಯ ॥ ೧೧೦ ॥

ಬಾಲನಿರುವನ್ನೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆರೆದನು ।
ಪಾಲಿಸಿದನೈ ಯಜ್ಞನಿಧನನು ।
ಹೇಳಲೇನದನಜ್ಞನಿಗಹಂಕಾರಹೆನಿಸಿದುದು ॥
ಕೇಳುಕೇಳೀ ದ್ವಂದ್ವಮೋಹವು ।
ಕಾಸುಗೆಡಿಸಿತು ಧೈರ್ಯಮಾನವ ।
ಬೇಳು ಕೊಟ್ಟಿತು ಯೀಂದ್ರಿಯದ ದಮನವನು ಕೌಂತೇಯ ॥೧೧೧॥

ತೋಷದಿಂದಲಿ ತಾಯಿ ತನ್ನಡ- । ನರನೆ ಕೇಳೈ ಶುದ್ಧಭಕ್ತಿಯ ।
ನಾಶೆಯೆಂಬುವ ಹಾಲನುಣಿಸುತ । ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿಕಲ್ಪಮುಳುಗಳ- ।
ಪೋಷಿಸಿದಳಾ ಕೂಸನದುವೇ ಬೆಳೆಯಿತೀ ತೆರದಿ ॥ ನಿರದೆ ಪಸರಿಸುತಡ್ಡಹಾದಿ ಕುಮಾರ್ಗ ಮಾಡಿಹನು ॥
ಕೂಸನದ ಮೇಣ್ತಾಯನಳಸಂ- । ಇರುವುದೀಪರಿ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಕೆ ।
ತೋಷಮದ್ಯವ ಕುಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಳು । ವಿರಸ ಸಂಸಾರದಲಿ ಕಾಲ್ಕಡೆ ।
ಹೇಸನಾ ಬಾಲಕನು ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾದನಲಾ ॥ ೧೧೨ ॥ ಬರಲು ದುಃಖವ್ರಾತ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೧೩ ॥

ಯೇಷಾಂ ತ್ವಂತಗತಂ ಪಾಪಂ ಜನಾನಾಂ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಣಾಮ್ ।
ತೇ ದ್ವಂದ್ವಮೋಹನಿರ್ಮುಕ್ತಾ ಭಜಂತೇ ಮಾಂ ದೃಢವ್ರತಾಃ ॥ ೨೮ ॥

ನೋಡಿ ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಿಕಲ್ಪನುಳ್ಳಗ- ! ಕುಂತಿಸೂನುವೆ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮದ ।
ಳಾಡಲೇನಿದು ನಿಷ್ಫಲವಲಾ । ಶಾಂತ ಮಾರ್ಗವನಾಕ್ರಮಿಸಿ ಬಹು ।
ಕಾಡುತಿಹುದೈ ಪಾಶವದು ಮತಿಭ್ರಂಶನಾಮಕವು ॥ ಸಂತಸದೊಳೈದುವನು ಯೆನ್ನಯ ಸಂನಿಧಿಯ ಬಳಿಕ ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಯೆಂಬುವ । ಇಂತು ಪುಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗದಲಿಯವ- ।
ಗೂಢ ಭಾವದ ಕಾಲ ಕೆಳಗದ । ನೆಂತು ತ್ರಾಸವ ಪಡೆವನ್ನೆ ಕೇಳ್ ।
ಪ್ರೌಢತನದಿಂ ಮುರಿದು ಮುಂದಕೆ ನಡೆವನೇ ಭಕ್ತ ।೧೧೪॥ ಭ್ರಾಂತಿಮದಮತ್ಸರರ ತುಡುಗರ ಗೆಲ್ವನೈ ನಿಜದಿ ॥ ೧೧೫ ॥

ಜರಾಮರಣಮೋಕ್ಷಾಯ ಮಾಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಯತಂತಿ ಯೇ ।
ತೇ ಬ್ರಹ್ಮ ತದ್ವಿದುಃ ಕೃತ್ಸ್ನಮಧ್ಯಾತ್ಮಂ ಕರ್ಮ ಚಾಖಿಲಮ್ ॥ ೨೯ ॥

ತಿರುತಿರುಗುತಿಪ ಜನ್ಮಮರಣತ- । ಮುನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಾಲೆಯು ।
ಕುರದ ವಶದಿಂ ಮುಕ್ತಿ ಬೇಕೆಂ- । ಪೂರ್ಣತೆಯು ಹೊಂದುವುದು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ದಿರಲು ಮನದೊಳಗಚ್ಚೆ ಕಾಲಾಂತರದಿ ಫಲಿಸುವುದು ॥ ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಕರ್ಮಗಳಾಟ ತೀರುವುದು ॥ ೧೧೭ ॥
ದೊರಕುನ್ನದು ಪರಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ ಪರಿಪಕ್ವ ಹಣ್ಣೊಳ- । ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲಾಭವು ।
ಗಿರುವ ರಸದೋಲ್ ಪೂರ್ಣತೆಯು ದೊರಕುವುದು ಕೌಂತೇಯ ಧರೆಯೊಳಾ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂಬುವ ।
॥ ೧೧೮ ॥ ಮೆರೆವ ವ್ಯಾಪಾರದಲಿ ನಾನೇ ಭಂಡವಾಳವಿಹೆ ।
ಧನ್ಯರಾವೇ ಜಗದೊಳೆನುತಲಿ । ದೊರೆವ ಸಮದೃಷ್ಟಿತೆಯೆ ಬಡ್ಡಿಯು ।
ಮನ್ನಿಸುವರಾ ಭಕ್ತರಾಗಲೆ । ನರನೆ ವರ್ಧಿಪುದೈಕ್ಯಸಂಪತ್ತು ।
ಪೂರ್ಣ ಪರಮಾನಂದಮಯ ಜಗವೆಂದು ತಿಳಿಯುವರು ॥ ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಭೇದಸ್ವರೂಪ ದೈನ್ಯವದು । ೧೧೯॥

ಸಾಧಿಭೂತಾಧಿದೈವಂ ಮಾಂ ಸಾಧಿಯಜ್ಞಂ ಚ ಯೇ ವಿದುಃ ।
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇಽಪಿ ಚ ಮಾಂ ತೇ ವಿದುರ್ಯುಕ್ತಚೇತಸಃ ॥ ೩೦ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ
ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಯೋಗೋ ನಾಮ ಸಪ್ತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳನುಭವದ ಹಸ್ತದೊ- ।
ಳಿರದೆ ಮಾಯಾವಶದ ಜೀವರ- ।
ನುವೆ ಹಿಡಿಯುತಾ ಪಂಚಭೂತಗಳನ್ನು ನಸ್ಸ ಸಹ ॥
ಭರದೊಳಿರಿಯುತ ಜ್ಞಾನಬಲದಿಂ- ।
ದಿರದೆ ನಾನಧಿಯುಜ್ಜನಿಹೆನೆಂ- !
ದರಿತು ಸಮದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನೋಳ್ಪರು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವನು ॥ ೧೧೯ ॥

ಅರಿಯಲೀ ಪರಿಯೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ಮರಣ ಬರಲೀ ಕ್ಷಣಿಕ ದೇಹಕೆ ।
ತೊರೆವರ್ಗೆ ದುಃಖವನು ಮರಣದ ಭೀತಿ ಯೆಲ್ಲಿಹುದು ॥
ಮರಣಸಮಯ ಸಮೀಪ ಬರಲಾ ।
ಪರಿಸರಿಯ ಯಾತನೆಯು ಪಡೆಸರ- !
ನಿರದೆ ನೋಡುತ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಸಹ ತಳಮಳಿಪರಲ್ಲೈ ॥ ೧೨೦ ॥

ಎಸ್ಸೊಳ್ಳಿಕ್ಯವ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ।
ಭಸ್ಮ ಭಾಪವ ತೊರೆದು ಕರ್ಮಗ- ।
ಳನ್ನು ಯೆಸಗರ್ಪಿಸಿದ ಸುಮಹಾತುಮರಿಗೀವೆರದಿ ॥
ಬನ್ನ ಒದುವರೆ ಕಾಣೆ ಕಾರಣ- ।
ವನ್ನು ಪಾರ್ಥನೆ ಸರ್ವಕಾಲದೊ- ।
ಳೆನ್ನನೇ ನುಡಿಸುವರು ದುಃಖಾತೀತಪಥರಲ್ಲೈ ॥ ೧೨೧ ॥

ಹರಿಯು ಪರನೀ ತತ್ತ್ವವನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸುವಾಗಲೆ ಹರಿಯು ಮುನಿದಿಂ ।
ಹೊರಗೆ ಬರುತಿಹ ಶಬ್ದಭಾಂಡಾರಕ್ಕೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಕರಗಳನು ಪಸರಿಸುತಲಂಜಲಿ ।
ತೆರದಲವಧಾನವನು ಕೊಡುವಾ ।
ಹರಿಯು ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲಿ ಮನ ಹಾಕೆ ॥ ೧೨೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಾ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವ- ।
ನರುಹುತಿಹ ವಾಕ್ಯಗಳೆ ಸ್ಥಲಗಳು ।
ಭರಿತವಿದ್ದುವು ನಾನು ಬಯಸಿರುರ್ಧರಸದಿಂದ ॥
ಧರೆಯಲಾ ಭಕ್ತಿಸ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿಸುಳವ ತಾವ್ ಕೊಡುತಲಿದ್ದುವು ।
ಹರಿಯೆ ಮರವದರುತ್ತಿ ಫಲ ಕೈಸೆ ಗಾಳಿಯದರಿಂದ ॥ ೧೨೩ ॥

ನರನ ಶ್ರುತಿಚರ್ಯಿಯೊಳು ತಾನದು ।
ಭರದಿ ಬೆತ್ತೈ ಸಹಜ ಗತಿಯಲಿ ।
ನರಸ ಪೇದಾಂತದ ಸುತತ್ತ್ವದಿ ಫಲನು ಪರಿಪಕ್ವ ॥

ತಿರಿಗಿ ಬ್ರಹ್ಮರಸಸ್ವರೂಪದ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ತೇಲುತ್ತ ಬಂದಿಹ ।
ಪರಮ ನ್ಯಾನಂದಸ್ವರೂಪದ ಸಕ್ಕರೆಯೊಳದ್ದಿ ॥ ೧೨೪ ॥

ನರಸಿಗೋಸುಗ ಹರಿ ತಯಾರಿಸಿ ।
ಸುರಸ ನಿರ್ಮಲ ಫಲವನಿತ್ತನು ।
ಹರುಷದಿಂದಾ ಪಾರ್ಥ ಗರ್ಭಾರ್ಥಗ್ರಹಣಕಾಗಿ ॥
ಮರೆತು ಕೇಳಾ ವಿಸ್ಮಯಾಮೃತ- ।
ಶರಧಿಯಲಿ ತೇಲುತ್ತಲಿದ್ದನು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ವಿಸ್ಮಯದ ಘಟಿಕವ ಸೇವಿಸುತಲಿರ್ದ ॥ ೧೨೫ ॥

ಪರಿಪೊಳೆನಗೀ ಸೌಖ್ಯಸಂಪತು ।
ದೊರಕಿತ್ತೈ ದುರ್ಲಭದ ಲಾಭವು ।
ನರನಿಗಾಯಿತು ಪೂರ್ಣಪರಮಾನಂದ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಅರುಹಲೆಂತೀ ಪಾರ್ಥ ತಾನುರು- ।
ತರದಿ ಭೋಗಿವ ಸುಖವ ಸ್ವರ್ಗದ ।
ಸುರರಿಗದುವಸದಳವು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಲಾತರೆಲಾ ॥ ೧೨೬ ॥

ಪರಿಸುಳದ ಪೂಗಳನು ನೋದುತ ।
ಹರುಷವಾಯ್ತಾ ನರಸಿಗಾಕ್ಷಣ ।
ಸುರಸ ಸ್ಥಲಗಳ ರುಚಿಯ ಕೊಳುನರೆ ಜಿಪ್ಪೆ ಪಸರಿಸಿತು ॥
ಭರಸೊಳವನಸುಮಾನಕರದಿಂ ।
ಹರಿಯು ಪಚನಗಳೆಂಬ ಸ್ಥಲಗಳ- ।
ನಿರದೆ ಯನುಭವಮುಖದೊಳಿಕ್ಕಿದನೈ ಸುಗಾಢದಲಿ ॥ ೧೨೭ ॥

ಮೇಲೆ ನರನ ವಿಚಾರವಿಸ್ತೆಯು ।
ಹೇಳಲೇನದು ಸಂಗಲಾರದು ।
ಕೀಳಲಾರವು ಹೇತುರೂಪದ ಸಲ್ಲುಗಳು ಸ್ಥಲನ ॥
ತಾಳೆ ಸಂತಯ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನು ।
ನೀಳುಗೊಟ್ಟನು ತಿಂಬುನಾಶೆಯ ।
ಹೇಳಲೇನದ ಬಾಯಿಯಿಂದಲಿ ಮುಟ್ಟಲಾರನಲಾ ॥ ೧೨೮ ॥

ನರನ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದಲಾಕ್ಷಣ ।
ಹರಿಗೆ ಪೇಳೆದನೀ ವೆರದಿ ಕೇಳ್ ।
ಹರಿಯೆ ನೀಲೊಳು ಝಗಝಗಿಸುತಿಹ ತಾರೆಗಳ ಹಾಗೆ ॥
ಹೊರೆವೆಂಗೇ ಪತಿನಾಕ್ಷರಂಗಳು ।
ಬಿರುನುಡಿವೆತಿ ಸುಂದರನಲಾ ನಾ- ।
ನರಿಯುದಲೆ ಸ್ಥಲನೆನುತ ನಂಬಿನೆಕ್ಷರಂಗಳನು ॥ ೧೨೯ ॥

ಹರಿಯೆ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನ ವಚನಾ- ।
ಕ್ಷರಗಳಲ್ಲ್ಯೆ ಗಗನವನು ತುಂ- ।
ಡಿರಿಸಿ ವುಂಜಿಸಿ ಯಿಟ್ಟ ತೆರದಲಿ ತೋರುವುವು ಕೃಷ್ಣ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಾ- ।
ಕ್ಷರಗಳನು ತಿಳಿಯುವರೆ ಯತ್ನವ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡಲದೇನು ನಾಧ್ಯವೆ ಯರ್ಥಗ್ರಹಣವದು ॥ ೧೩೦ ॥

ಫಲವ ಕೈಯೊಳು ಹಿಡಿಯಲಾರದೆ ।
ಬಳಲುತಿಹೆ ನಾ ಕೃಷ್ಣ ನೋಡೈ ।
ಮೆಲುವ ಪರಿ ಯೇನೆಂತ ಹೇಳೈ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾಳು ॥
ಕಳವಳಿಸುತೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನು ।
ಬಳಿಕ ಜಿನ್ನೈಸಿದನು ಕೃಷ್ಣಗೆ ।
ತಿಳಿಯಲಾರೆನು ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಲೀಲೆಗಳ ॥ ೧೩೧ ॥

ಪರಿಯೆ ಹೇಳೈ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ।
ಪೆರೆಯುತಿಹ ಝಗಝಗಿಪ ಪ್ರಭೆಯೇ- ।
ಳಿರುವುದಲ್ಲ್ಯೆ ಶಬ್ದಗಳು ರಂಜಿಪುವು ಫಲಗಳೊಲು ॥
ಪರಿಯೆ ವಿಸ್ಮಯ ತೋರ್ಪುದಿದರಲಿ ।
ಧರೆಯೊಳಿಹರೇ ಸಪ್ತ ಫಲಗಳ ।
ಭರದೊಳಾನ್ವಾದವನು ಕೊಂಡವರೇನು ಹೇಳಸಗೆ ॥ ೧೩೨ ॥

ಬರಿದೆ ಕಿವಿಯಲಿ ವಾಕ್ಯ ಬಂದರೆ ।
ಯರಿಯ ಬಹುದೇ ಲಕ್ಷವಿಲ್ಲದೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಿದ ತತ್ತ್ವವಿಸ್ಮೃತಿ ನಾಧ್ಯಸೇ ಹೇಳು ॥
ಪರಿಯಿದೈ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಚನಕೆ- ।
ಪರಿಯೆ ನೀ ಹೇಳಿರುವ ತತ್ತ್ವದ ।
ಪರಿಯಿದಲ್ಲಾ ತತ್ತ್ವವದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೧೩೩ ॥

ಪರಿಯೆ ನಿನ್ನಕ್ಷರಗಳೆಲ್ಲವ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ವಿಸ್ಮಯಕೆ ವಿಸ್ಮಯ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಯುಳಿದವರ ಪಾಡೇನು ಪರಿಕಿಸಲು ॥
ಬರಿದೆ ಶ್ರವಣದ್ವಾರದಿಂದ- ।
ಕ್ಷರಪ್ರಕಾಶವು ಸೇರದೊಳಗದು ।
ಹರಿಯೆ ವಿಸ್ಮಯವಾಯ್ತು ಮತಿ ಕುಂಠಿಸಿತು ಕೇಳೆನ್ನ ॥೧೩೪॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಚನಗಳನಾ- ।
ನರಿಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆ ದೃಢತರ- ।
ವಿರುವುದೆನುತಲಿ ಪೇಳಿದೆನು ನೀ ನೋಡು ಸಮಯವಿದು ॥

ಬರಿದೆ ಪೋಗುವುದೆನುತಲೆನ್ನಯ ।
ಬರುವುವೈ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮನದಲಿ ।
ತ್ವರಿತದಲಿ ನೀ ಹೇಳ ಬೇಕೈ ವೇಳೆಗಳೆಯದಲೆ ॥ ೧೩೫ ॥

ತಿಳಿದು ಮುಂದಿನ ಧೋರಣವನಾ ।
ಕೊಳುತ ಮನದಿಂಗಿತವ ಹಿಂದಿನ ।
ಫಲುಗುಣನು ಮಧ್ಯದಲಿ ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆ ಯನು ತೋರಿಸಿದ ॥
ತಿಳಿವರಾರೀ ಕುಶಲ ಶೈಲಿಯ ।
ಫಲುಗುಣನ ಕೌಶಲವು ನಿರುಪಮ ।
ತಿಳಿಯಿತೇನ್ಯೆ ಸವ್ಯಸಾಚಿಯ ವಚನ ಚಾತುರ್ಯ ॥ ೧೩೬ ॥

ಪೊರದಲೆ ಮರ್ಯಾದೆ ತನ್ನಯ ।
ಮಾರಮಣ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಂಗಿತ- ।
ಚಾರು ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನವನಿತ್ತಿತದು ಹೃದಯದಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಪಲಿ ತಾಂ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನವಿ- ।
ಚಾರಿಸುವುದೈ ಶ್ರೀಗುರುವಿನೊಳು ।
ಪೊರಬಾರದು ಶಿಷ್ಯನಾಗ ಸ್ವವಿನಯ ಮರ್ಯಾದೆ ॥ ೧೩೭ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲಿ ಚತುರನು ।
ಭೂತಳದೊಳೊರ್ವನೆ ಧನಂಜಯ ।
ಮಾತು ಸತ್ಯವಿದರ್ಜುನನ ಪೃಚ್ಛಕತೆ ಸಾರ್ಥಕವು ॥
ಪಾರ್ಥನೀಪರಿ ಕೇಳಲಾ ಪರ- ।
ಮಾತುಮನು ವಿಸ್ತರಿಪನೆಲ್ಲವ- ।
ನೀತೆರದ ಸಂವಾದವನು ಸಂಜಯನು ಹೇಳುವನು ॥ ೧೩೮ ॥

ಕನ್ನಡದಿ ನಾ ಸೇಳ್ವೆನೆನುತಲಿ ।
ಬಿನ್ನವಿಸುವೆನು ಶ್ರೋತೃವೃಂದಕೆ ।
ಪೂರ್ಣ ಲಕ್ಷವನಿತ್ತು ಕೇಳ್ವುದು ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ಕಣ್ಣಿನೆದುರಿಲಿ ಶಬ್ದಗಳು ಬಹು- ।
ಧನ್ಯತನದಿಂ ಬಂದು ಕುಣಿವುವು ।
ಬಣ್ಣಿಸುವೆನೀ ಪರಿಯಲೈ ಕಿವಿಗಳನು ಮನ್ನಿಸದೆ ॥ ೧೩೯ ॥

ಬುದ್ಧಿರೂಪದ ನಾಲಿಗೆಯು ತಾಂ ।
ಶಬ್ದರಸದಾಸ್ವಾದ ಕೊಳ್ಳದೆ ।
ಶುದ್ಧವಚನದ ಶೋಭೆಯೇ ರಂಜಿಪುದು ಜಗಕೆಲ್ಲ ॥
ಸ್ತಬ್ಧವಿಂದ್ರಿಯನಿವಹವಾಯ್ತೈ ।
ವುದ್ದುರುಟುತನ ನಡೆಯದಿಲ್ಲೀ ।
ಶಬ್ದಸೌಂದರ್ಯವನು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಚ್ಛಿಪವು ॥ ೧೪೦ ॥

ಮಾಲತಿಯ ಮೊಗ್ಗೆಗಳ ಪರಿಮಳ- ।
ವೇಳುವುದು ಮೂಗಿನಲಿ ನಿಜವಿದು ।
ತಾಳದೇ ಸಂತೋಷ ನೇತ್ರವು ನೋಡಿ ಸೌಂದರ್ಯ ॥
ಅಲಿಸುತ ಕನ್ನಡದಿ ಗೀತೆಯು ।
ತಾಳುವುವು ಸುಖಿನೀಂದ್ರಿಯುಂಗಳು ।
ಮೇಲೆ ಹಾದಿಯು ನಡೆವುವೈ ಸಿದ್ಧಾಂತಪಟ್ಟಣಕೆ ।' ೧೪೧ ॥

ಹರಿಯು ಸೇರ್ದೀ ನುಡಿಯು ಕೇಳುತ ।
ಹರಿವುದೈ ಸಂಸಾರಪಾಶವು ।
ಬರುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ತತ್ತ್ವಬೋಧದಲಿ ॥
ಹರಿಯ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಹರಿವುದೈ ವಾಚಾಳತೆಯು ಮುಂ- ।
ದಿರುವುದೇನೈ ವಿಷ್ಣುವಚನವೆ ಭವದಿ ವರತರಣಿ ॥ ೧೪೨ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೭) ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೩೦, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೧೪೨.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೮ ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಕಿಂ ತದ್ಬ್ರಹ್ಮ ಕಿಮಧ್ಯಾತ್ಮಂ ಕಿಂ ಕರ್ಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ।
ಅಧಿಭೂತಂ ಚ ಕಿಂ ಪ್ರೋಕ್ತಮಧಿದೈವಂ ಕಿಮುಚ್ಯತೇ ॥ ೧ ॥

ಹರಿಯೊಡನೆ ಪೇಳಿದನು ಪಾರ್ಥನು ।
ಹರಿಯೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ದೇವನೆ ।
ಕರುಣದಿಂದೆನಗರುಹು ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಕೇಳ್ವುದನು ॥
ಅರುಹ ಬೇಕೈ ಬ್ರಹ್ಮವಾವುದು ।
ಕರೆಸರಾವುದ ಕರ್ಮವೆನುತಲಿ ।
ಯರಿಯೆನಧ್ಯಾತ್ಮಾಧಿದೈವತಪರಿಯೆನಧಿಭೂತ ॥ ೧ ॥

ಅಧಿಯಜ್ಞಃ ಕಥಂ ಕೋಽತ್ರ ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್ ಮಧುಸೂದನ ।
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ ಚ ಕಥಂ ಜ್ಞೇಯೋಽಸಿ ನಿಯತಾತ್ಮಭಿಃ ॥ ೨ ॥

ಹರಿಯೆ ಪೇಳಧಿಯಜ್ಞವಾವುದು ।
ಮೆರೆವುದೆಂತದು ನರತರೀರದಿ ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲದು ಮನದಿ ಕೇಳನುಮಾನಯೋಗದಲಿ ॥
ಅರುಹು ಕರುಣಾನಿಧಿಯೆ ಸ್ವಾಂತಕ- ।
ಕರಣಶುದ್ಧಿಯ ನರನು ನಿನ್ನನು ।
ಮರಣಕಾಲದೊಳೆಂತರಿವುದೈ ಹೇಳು ವಿಸ್ತರದಿ ॥ ೨ ॥

ನರನು ಪೇಳ್ದೀ ಮಾತ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ಪೇಳುತ ನಗುತಲೆಂದನು ।
ಮೆರೆವ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಮಲಗಿರುವ ॥
ನರನು ವರಪುಣ್ಯಪ್ರತಾಪಿಯು ।
ಬರಿದೆ ಸ್ವಪ್ನದಿ ಜಲ್ಪಿಸಿದರಾ- ।
ಪಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಜಲ್ಪನವು ನಾರ್ಥಕವು ॥ ೩ ॥

ನರನು ಪೇಳಿಸಗೆಂದು ಹೇಳಲು ।
ಹರಿಯು ಕೌತುಕದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯು- ।
ತ್ತರವನಿತ್ತನು ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಪೇಳ್ವೆನದನಿಲ್ಲ ॥
ನರನು ವತ್ಸನು ಕಾಮಧೇನುವಿ- ।
ನುತರದ ಬಹುಶುದ್ಧಪ್ರೇಮದ ।
ಸುತರುವಿನಿಂ ಕಟ್ಟಿಸಿಹ ಮಂಟಪದೊಳಿರೆ ಪೊರೆವ ॥ ೪ ॥

ಇರುನ್ನುದೇನಚ್ಚರಿಯು ಮನದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಹೇತುಗಳೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಿವು- ।
ಪರರೆ ಚಿತ್ರವಿದೇನು ನೋಡಿರಿ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಹರಿಯು ಸಿಟ್ಟಲಿ ಹೊಡೆದರಾತನು ।
ದೊರಕೆಸುವನೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ಕರುಣದಿಂದುಪದೇಶ ಮಾಡಲಲಭ್ಯನೇನವಗೆ ॥ ೫ ॥

ನಾನಿರುವೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆಂಬನು- ।
ಮಾನ ಬಂದರೆ ನಾಕು ಮನದಲಿ ।
ತಾನೆ ತನ್ನಿಂದಾಗುತಿಹನೈ ಕೃಷ್ಣರೂಪನವ ॥
ಮೇಣು ಸಂಕಲ್ಪಾಂಗಣದೊಳಾ ।
ಮಾನಿಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಟು ಕುಣಿಯುವು- ।
ವೇನಹೇಳಲಿ ಕೃಷ್ಣನಲಿ ನಿಃಸೀಮ ಭಕ್ತಿಯದು ॥ ೬ ॥

ಧರೆಯೊಳೊಬ್ಬಗೆ ವಾಸವಾತ್ಮಜ ।
ಗರವು ಬಂದಿಹುದದುನೆ ಕಾರಣ ।
ನಿರುತ ತ್ವರಿತದಿ ನರನ ಮನದಿಚ್ಛೆಗಳು ಸಿದ್ಧಿಪುವು ॥
ನರನು ಕೇಳ್ವುದಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ।
ಹರಿಯು ಮನದಿಂಗಿತವನರಿತನು ।
ಭರದೊಳುತ್ತರಪೂರ್ವ ಹರಿಪಾಣಪನು ಮುಂದಿಟ್ಟ ॥ ೬ ॥

ತನ್ನ ಕೂಸಿನ ಹಸಿವೆ ತಾಯಿಗೆ ।
ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೆ ವಿದಿತವಿರುವುದು ।
ಚಿಣ್ಣ ಹಾಲನು ಬೇಡಿದನೆ ಕೊಡದಿಹಳೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥
ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವು ।
ಪೂರ್ಣವಿರುವುದು ಶ್ರೀಗುರುವಿಗದ ।
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಕೃಷ್ಣನ ವಚನ ಕೇಳುವುದು ॥ ೮ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಅಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮಂ ಸ್ವಭಾವೋಽಧ್ಯಾತ್ಮಮುಚ್ಯತೇ ।
ಭೂತಭಾವೋದ್ಭವಕರೋ ವಿಸರ್ಗಃ ಕರ್ಮಸಂಜ್ಞಿತಃ ॥ ೩ ॥

ಹರಿಯೂ ಬೇಕಿದನಾಗ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನರನೆ ನೋಳ್ಪೈ ಚೋದ್ಯ ಪೇಳುವೆ ।
ನಿರುವನಲ್ಲನೆ ದೇಹದಲಿ ನವರಂಧ್ರ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಇರುವುಪಗಣಿತ ರೋಮಕೂಪಗಳ ।
ಳಿರುವುದೀಸರಿಯೊಡಕು ದೇಹವು !
ಪರಿಪೂರ್ಣದಾದರು ದೇಹದಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿಹುದು ॥ ೯ ॥

ನರನೆ ಶೂನ್ಯ ನಿರಾಕೃತಿಯೊಳಿರು ।
ತಿರುಪ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲಹಂಕೃತಿ ।
ಒರಲು ಸ್ರಷ್ಟೃತಿಯು ಯೋಗದಿಂದಾಗುವುದು ಸಾಕಾರ ॥
ಪರಿಪರಿಯೊಳಾಕಾರಗಳನೇ ।
ಧರಿಸುತಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ರಂಪಿಸು ।
ತಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಗಣನೆ ಯೇನಿಹುದಿದಕೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೩ ॥

ಇರುವುದದು ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನೋಡಲು ।
ಕಿರಿದಿಹುದು ಕೇಳ್ ಶೂನ್ಯಕಂತಲು ।
ಪರಿಪಿಡಾದರು ಗಗನದಣುಮಿಂ ಗಾತಿನಲು ಬಹುದು ॥
ಸಿರಳವಕ್ಷರ ತತ್ತ್ವಪೋಸರಿ ।
ಭರಿತಹಿಹುದಾಕಾರದಲ್ಲಿದು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿಯಗಲಾತಿಸಲಕದು ತಿರುಗಲಾರದಲಾ ॥ ೧೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ನಿರ್ಫಕಲ್ಪದ ।
ಮೆರೆವ ಸಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯು ।
ಪರಿಪರಿಯೊಳಾಕೃತಿಯ ಧರಿಸುವೆನೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ॥
ಒರಲು ಯಿಸ್ಮಯ ಮನದೊಳದುವಂ ।
ಕುರಿಸುವುದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಿನ ।
ಪರಿಪರಿಯೊಳಾಕೃತಿಯು ಪುಟ್ಟಿತ ನಾಮ ಪುಟ್ಟುವುದು ॥ ೧೪ ।

ಅರಿಯಿದುನೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆನುತಲಿ ।
ಒರುವುದೇಳ್ವೆ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಿನ ।
ಗರವು ಬತ್ತೋ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳದು ಕಲ್ಪನಾತೀತ ॥
ಬರಲು ನಾಕಾರದಲಿ ಕೇಳಾ ।
ಸಿರಳ ತತ್ತ್ವದ ಜನ್ಮನಲ್ಲೆಲ್ಲ ।
ಮರಣ ಒರಲಾ ನಾಮರೂಪಕೆ ನಾಶ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೧೧ ॥

ನೋಡಲೀಪರಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಯೆಲ್ಲನ ।
ಮೂಡಿ ಒರುನ್ದು ತತ್ತ್ವ ವೊಂದಿದು ।
ಗೂಢರೂಪದಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂ ತುಂಬಿಹುದು ಸಂಪೂರ್ಣ ॥
ರೂಢಿಯಲ್ಲೀತೆರದ ವಸ್ತುಗ ।
ಳಾದಲೆಂತವು ಹುಟ್ಟಿ ನಾಯ್ವುವು ।
ಮಾಡುವರೆ ಗಣನೆಯನು ಶಕ್ಯವೆ ಜನನಮರಣಗಳ ॥ ೧೫ ॥

ಪರ ಪರಬ್ರಹ್ಮದೊಳಗಾವುದು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸಹಜಸ್ಥಿತಿನಿರಂ ।
ತರದಿ ತನ್ನೊಳು ತಾನೆಯುದಕಧ್ಯಾತ್ಮವೆನ್ನಿಪರು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಮೇಘಗಳು ನಿರ್ಮಲ ।
ವಿರುವ ಗಗನದಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ ।
ನರನೆ ನಿನಗರಿಹುದೆ ಪೋದಗಳೆಂಕು ಬರುತಿಹುವು ॥ ೧೫ ॥

ಮಹಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗೋಲದೊ ।
ಳಿರುವೈ ಸಂಕಲ್ಪವಾಪರಿ ।
ಪರಿಪೋಳೇ ವಿಸ್ತಾರವಪ್ಪುದು ವಿಶ್ವವೆನ್ನಿಂದ ॥
ಭರಿತವೊಂದೇ ತತ್ತ್ವವಿಶ್ವರೊ ।
ಳಿರದು ಕೇಳನ್ಯಪ್ರಕಾರವು ।
ನರನೆ ಕೇಳೆದು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೇ ಯೆನುತ ॥ ೧೬ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳ ಧರಿಸುತ ।
ಚರಿಸುವುದು ಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ಪೆರೆವುದೈ ನಟನಂತೆ ನದಿಯಲಿ ಪೂರಬಂದಂತೆ ॥
ಪರಿಯೊಳಿಹುದೀ ವಿಶ್ವರಚನೆಯು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಚರಾಚರವು ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದು ಹೆಚ್ಚುಕುಂದದು ಬರುವುದೆಂತೆನುತ ॥ ೧೭ ॥

ಅವಿವೈ ಮಾನವರು ದಿನದಿನ ।
ನಿರುತ ನಾಯ್ವರು ಹುಟ್ಟುತಿರುವರು ।
ಯಿರುವುದೇಸೈ ಗಣನೆ ಜಾತಿವಿಜಾತಿಕೋಟಿಯಲಿ ॥
ಮರಳಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆನಿತು ಹುಟ್ಟುತ ।
ಮರಣ ಪಡೆವರೆನುತ್ತ ತಿಳಿವುದೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ವಿನ್ನಾರವಿಹುದೈ ವಿಶ್ವನಗಣಿತವು ॥ ೧೮ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯಿದು ಯಾವಿಂದ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ಹುಟ್ಟತೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ।
ಮೊಟ್ಟನೊದಲಿನ ಮೂಲಕಾರಣ ಮಾಯೆ ಯೆನಿಸುವುದು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಕರ್ತನು ।
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾಗದಿರುವನು ।
ನಷ್ಟವಾಗಲು ಕಾಣ ಬಹುದೇನಂತ ಮೇಣಿದರ ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮಧ್ಯದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಕಾರ್ಯದ ಸನ್ನಿಧ್ಯಿಯು ।
ಧರೆಯೊಳಿದು ಸಹಜದಲಿ ತೋರ್ಪುದು ನಿತ್ಯನಿಹುದೆಂದು ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿಯಿಂದ ಕರ್ತನ ।
ಹೊರತು ಕೇಳ್ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ನಾಕಾರತೆ ನಿರಾಕೃತಿಯಿಂದ ಬರುತಿಹುದು ॥ ೨೦ ॥

ಮರಳಿ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಲಂತದೊ- ।
ಳಿರದಲಾ ಕಾರಣವು ಗೋಚರ- ।
ವಿರುವುದೀಪರಿ ಮವ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ಚಿತ್ರತರಪಾಟ ॥
ನರನೆಕೇಳವ್ಯಕ್ತದಿಂದಲೆ ।
ಬರುವುದೈ ವ್ಯಕ್ತತೆಯು ನೋಡಿದ ।
ಕರೆವರೈ ಕರ್ಮಾಭಿಧಾನದಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥ ೨೧ ॥

ಅಧಿಭೂತಂ ಕ್ಷರೋ ಭಾವಃ ಪುರುಷಶ್ಚಾಧಿದೈವತಮ್ ।
ಅಧಿಯಜ್ಞೋಽಹಮೇವಾತ್ರ ದೇಹೇ ದೇಹಭೃತಾಂ ವರ ॥ ೪ ॥

ವಿಸ್ತರಿಸೆನಧಿಭೂತವನು ನೀ ।
ಸ್ವಚ್ಛಚಿತ್ತದಿ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಸುವುವು ಲಯವ ಹೊಂದುವ್ಪೆಲ್ಲ ಮೋಡಗಳು ॥
ನಿತ್ಯವಿದಕಸ್ತಿತ್ವವಿಲ್ಲದೆ ।
ಸತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪಂಚಭೂತಗ- ।
ಳೆತ್ತು ರೂಪವ ತರುವುದೈ ನಾಕಾರತೆಯ ನೋಡೆ ॥ ೨೨ ॥

ಇಳೆಯೊಳೀಪರಿ ಭೂತಪಂಚಕ- ।
ವಳಿದು ಭೋಗಲು ನಾಶವವು ಸಂ- ।
ಭಿಳಿತವಾಗಲು ಬರುವುದೈ ನಾಕಾರ ಸಗುಣತೆಯು ॥
ಅಳುವು ಬರುವೀ ನಾಮರೂಪವ- ।
ನಿಳೆಯೊಳಿದನಧಿಭೂತವೆಂಬರು ।
ತಿಳಿಯಲಾ ಜೀವನಿಗೆ ಹೆಸರಧಿದೈವತವು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೩ ॥

ಕರೆವರಾವುದ ಜೀವನೆನುತಲಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳಧಿದೈವತವೆಯದು ।
ಬರುವುದಿದಕೆನೆ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣದಿಂ ಭೋಗಯೋಗಪಲಾ ॥
ಇರುವನಿವ ಚೈತನ್ಯ ಚಕ್ಷುವು ।
ಯಿರುವನಿಂದ್ರಿಯದೇಶದರಸನು ।
ಮೆರೆವನೀತನು ನೋಡು ಪ್ರತಿಪರಮಾತ್ಮನಂದದಲಿ ॥ ೨೪ ॥

ಬರಲು ದೇಹಕೆ ಮರಣಸಮಯವು ।
ಬರುತಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ಪಕ್ಷಿಯು ।
ಭರದಿ ಹಾರುತ ದಣುವ ಪರಿಹರಿಸುವರೆ ವೃಕ್ಷನಲಾ ॥
ಎರಡನೆಯ ಪರಮಾತ್ಮನಾದರು ।
ಮೆರೆವನೀತನಹಂಕೃತಿಯಲೇ ।
ಮರೆತು ನಿಜರೂಪವನು ನಿದ್ರೆಯೊಳಿಹನು ಸಂತತದಿ ॥ ೨೫ ॥

ಪುರುಷನೀತನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಹರುಷಶ್ರಮಗಳ ಪಡೆದು ಬಳಲುವ- ।
ನರಿವೈ ಸಹಜದಲಿ ಜೀವನು ಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲಿ ॥
ಇರುವನೀಪರಿ ಜೀವ ಭೂತನಿ- ।
ಕರದೊಳಾದ ಶರೀರದಲಿ ದೇ- ।
ವರೆ ಕಣಾ ಹೆಸರಾಯ್ತುದಕ್ಕಧಿದೈವತವು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀಪೇಹನಗರದೊ- ।
ಳುಽದು ಬಿಡುನೆನುಪಾಧಿಯೆಲ್ಲವ- ।
ನಿಯಲೀಪಿ ಹೆಸರು ಬಂತಧಿಯಜ್ಞನೆಂದಿದಕೆ ॥
ಇರುವೆ ನಾನಧಿದೈವ ಮೇಣಾ ।
ತೆರದೊಳಧಿಭೂತನು ಕಣಾ ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ತತ್ತ್ವ ವಿಚಾರಿಸಲು ನಿಜವಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೭ ॥

ಚಿನ್ನವದು ಬಹು ಶುದ್ಧನಿದ್ದರು ।
ಭಿನ್ನ ಲೋಹದ ಸಂಗದಿಂದಲಿ ।
ಬಣ್ಣಿಸುವರದ ಕೀಳುತನದಿಂ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಚಿನ್ನವನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲದ- ।
ಕನ್ನುವರು ಪರಿಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವಿ- ।
ದನ್ನ ಬಹುದೇ ಕೀಳು ಲೋಹವು ಚಿನ್ನವೇ ಯೆನುತ ॥೨೮॥

ನರನೆ ಕೇಳಧಿಭೂತ ಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಸರ್ವವ ಬೇರೆಬೇರೆಂ- ।
ದರಿತುಕೊಳುವರು ಪಡದೆ ಯಿಹುದಜ್ಞಾನನಾಮಕವು ॥
ಹರಿಯಲೀಯಜ್ಞಾನವಡದೆಯು ।
ಹರಿವುದಲ್ಲನೆ ಭೇದಭಾವವು ।
ಕರಗುವುದು ರೂಪಾಂತರವು ಮೊದಲಿತ್ತಿ ಭೇದವದು ॥೨೯॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸ್ಫಟಿಕಶಿಲೆಯೇ- ।
ಲರಿಸಿದರೆ ಕೂದಲನು ಶಿಲೆಯುದು ।
ಯೆರಮ ತುಂಡುಗಳಾದವೋಲದು ಕಾಣುವುದು ಪಾರ್ಥ ।
ಕರದೊಳಾ ಕೂದಲನು ಕೊಳ್ಳಲು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಭಂಗ ಶಿಲೆಯಲಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ತ್ವ ಶಿಲೆಯದಖಂಡವೇ ಯಿಹುದು ॥೩೦॥

ನಷ್ಟವಾಗಲಹಂಕೃತಿಯು ಕೇ- ।
ಳಿಟ್ಟ ಹಾಗಿಹುದೈಕ್ಯವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನದೈಕ್ಯ ಭೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ॥
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೈಕ್ಯವಲ್ಲಂತೊ ।
ದೃಷ್ಟಿಸುವರಧಿಯಜ್ಞ ನನ್ನನು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಧಿಯಜ್ಞ ನಾನೇ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೩೧ ॥

ಹಿಂದೆ ನಾನರುಹಿದೆನು ನಿನಗಾ- ।
ನಂದದಿಂದಧ್ಯಾಯ ನಾಲ್ಕರ- ।
ಲಿಂದು ಸ್ಮರಿಸೈ ಕರ್ಮದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿತೈ ಯಜ್ಞ ॥
ಬಂದುವಾದರೆ ಸ್ಮರಣೆ ನಿನಗಿ- ।
ನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ ಪೇಳ್ವೆ ಜಗದೊಳ- ।
ಗೊಂದೆ ತತ್ತ್ವವು ನಾನು ಕೇಳಧಿಯಜ್ಞನಾಗಿಹೆನು ॥ ೩೨ ॥

ನರನೆ ಮೊದಲು ವಿರಕ್ತಿಯೆಂಬುವ ।
ವರುವಲವ ತಾನೊಟ್ಟಿಯದರಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂಬುವ ಬೆಂಕಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ॥
ಭರದಿ ವಿಷಯದ್ರವ್ಯದಾಹುತಿ- ।
ಯಿರಿಸಿ ವಜ್ರಾಸನವ ಭೂಮಿಯ- ।
ನಿರಿಸಿ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ ದೇಹವಿದೆಂಬ ಮಂಟಪದಿ ॥ ೩೩ ॥

ಮೂಲಬಂಧವಿದೆಂಬ ಮುದ್ರೆಯು ।
ಆಲಿಸೈ ಪೇಡಿಕೆಯು ಮೆರೆವುದು ।
ಕೇಳು ಸಂಯಮವೆಂಬ ಧೈರ್ಯಾಸನದ ಕುಂಡದಲಿ ॥
ಮೇಲೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ರವ್ಯವ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ಸುರಿಸುತಲಿ ಯಜ್ಞವ- ।
ನಾಲಿಸೈ ಮಾಡುವರು ಪಾರ್ಥನೆ ಯೋಗಮಂತ್ರದಲಿ ॥೩೪॥

ಪ್ರಾಣಮನಗಳ ನಿಗ್ರಹವೆ ಒಹು- ।
ಮಾನ್ಯ ಹೋಮದ ದ್ರವ್ಯಸಾಧನ ।
ಜ್ಞಾನ ದೊಂಕೆಯು ಧೂಮಮೋಷಧಿಹೀನವದು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಜ್ಞಾನಕರ್ಮಸುತೆಲ್ಲ ಸಾಧನ ।
ಜ್ಞಾನ ಲಯಸಾಗುವುದು ಬ್ರಹ್ಮನೊ- ।
ಳೀನ ಹೇಳಲಿ ಕೊನೆಗೆ ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮವಿಳಿವುದಲಾ ॥೩೫॥

ನರನೆ ಕೇಳಧಿಯಜ್ಞವೆಂದರೆ ।
ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಲ್ಲವೆ ।
ಹರಿಯು ಕೇಳೀರೀತಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
ನರನಿಗಾಯಿತು ತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯು ।
ನರನಿಗರುವುದು ಜೈಲಬುದ್ಧಿಯು ।
ಹರಿಯು ತಿಳಿದನು ಪಾರ್ಥಗರವಾಯ್ತೆನುತ ಹಿಗ್ಗಿದನು ॥೩೬॥

ಹರಿಯು ಮತ್ತರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನರನೆ ನೀ ಶ್ರವಣದಲಿ ಕುಶಲನು ।
ಕರುಣದಿಂದಾನರುಹಿದೆಲ್ಲವು ತಿಳಿಯಿತೇ ನಿನಗೆ ॥
ಹರಿಯ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಪಾರ್ಥನು ।
ಹರುಷವುಳಿತನಾದನಾಕ್ಷಣ ।
ಧರೆಯೊಳಿವ ನಾನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲೆಂದ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ॥ ೩೭ ॥

ಎಳೆಮಗುವು ಸಂತುಷ್ಟವಾಗಲು ।
ಮೊಳೆಯುವುದು ಸಂತಸವು ತಾಯಿಲಿ ।
ತಿಳಿಯಲಾ ಗುರು ಹಿಗ್ಗುವನು ಶಿಷ್ಯನು ಕೃತಾರ್ಥನಿರೆ ॥
ತಿಳಿಯುತೀ ಪಾರ್ಥನ ಕೃತಾರ್ಥತೆ ।
ಜಲಜನಾಭನು ಕೃಷ್ಣ ಹರ್ಷದಿ ।
ಬೆಳಗಿದ್ದನಿಗಳೆಂದ ಪಾರ್ಥನನೀಕ್ಷಿಸಿದನಾಗ ॥ ೩೮ ॥

ಅಷ್ಟ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಭಾವಸರ್ವವು ।
ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆಯೆ ಕೃಷ್ಣನಾಕ್ಷಣ ।
ಥಟ್ಟನದನಾವರಿಸುತಲಿ ಮೂತಾಡ ತೊಡಗಿದನು ॥

ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲದನು ಶಬ್ದದಿ ।
ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿಪೆ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಾಲದು ಶಬ್ದಗಳ ರೂಸವನು ನೋಡುವರೆ ॥ ೩೯ ॥

ಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ ಸುಖದ ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣಸುಮನೋಹರ ಸುಗಂಧವೊ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿಹ ಶಾಂತಿಪೀಯೂಷದ ತರಂಗಗಳೊ ॥
ವಾಣಿ ಕೋಮಲ ಸರಳವೀಸರಿ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ನರಗೆ ಪೇಳ್ದನು ।
ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಲು ಮಾಯೆ ಜ್ಞಾನದಿ ಜ್ಞಾನವುಳಿಯುವುದೆ ॥ ೪೦ ॥

ಅಂತಕಾಲೇ ಚ ಮಾಮೇವ ಸ್ಮರನ್ಮುಕ್ತ್ವಾ ಕಲೇವರಮ್ ।
ಯಃ ಪ್ರಯಾತಿ ಸ ಮದ್ಭಾವಂ ಯಾತಿ ನಾಸ್ತ್ಯತ್ರ ಸಂಶಯಃ ॥ ೫ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೀಗ ಪೇಳಿದೆ ।
ಮರೆಯ ಬೇಡಧಿಯಜ್ಞನೇನದು ।
ಸ್ಮರಿಸುತೆನ್ನನು ಜೀವಮಾನದೊಳೆನ್ನನೀತೆರದಿ ॥
ಮರಣಸಮಯದಲೆನ್ನನೇ ಸಂ- ।
ಸ್ಮರಿಸುತಿರುವರು ದೇಹಮಿಡ್ಯತೆ- ।
ಯರಿತು ತಮ್ಮೊಳು ತಾವೆ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯವನು ಹೊಂದುವರು।೪೧॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶದಲಿ ಕ- ।
ಟ್ಟಿರಲು ಮನೆಯಾಕಾಶವದರೊಳು ।
ಭರಿತವಿಹುದೈ ಹೊರಗೊಳಗೆ ಮೇಲ್ಕೆಳಗೆ ಸುತ್ತಿಹುದು ॥
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಪಡನಾಲಕೆಯೊಂದೊ- ।
ಳಿರುವುದನುಭವ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ- ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯವಲ್ಲದೆ ಕಾಣರನ್ಯವನು ॥ ೪೨ ॥

ಎನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ಹೊಂದಿ ಹೊರಗೊಳ- ।
ಗನ್ಯದೇಹಾದಿಕವ ಸ್ಮರಿಸದ- ।
ಲೆನ್ನರೂಪವ ತಾಳಿಹರು ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಸ್ವರೂಪದೇಹಗ- ।
ಳನ್ನು ತೊರೆದಿಹ ಪಂಚಭೂತಗ- ।
ಳನ್ನು ಜಯಿಸುತಲಾ ಶರೀರಗಳನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟಿಹರು ॥ ೪೩ ॥

ಐದು ಕವಚಗಳೆಂತು ಹೇಗವು ।
ಹೋದುವೆಂಬುದನಿವರು ತಿಳಿಯರು ।
ಮೇದಿನಿಯಲಿವರಾದರಿಸರೈ ಜೀವಮಾನದಲಿ ॥

ಹೋದುವೆಂತೀ ದೇಹ ಮನದಿ ವಿ- ।
ಷಾದವೆಂತಾಗುವ್ದರು ಹೇಳೈ ।
ಹೋದವಾಯಕ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ತಾಳ್ವರಂತದಲಿ ॥ ೪೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳನುಭವನಿನರದ ।
ಸುರಿಸುವೈಕ್ಯದ ಮುಸಿಂಬೊಳಗೆ ಮೇ- ।
ಣಿರಿಸುವರು ನಿತ್ಯತೆಯ ಹೃನ್ಮಂದಿರದ ಕೌಂತೇಯ ॥
ತಿರಿಗಿ ಪೂರ್ಣಾನಂದವೆಂಬುವ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ತೊಳೆದಿರುವ ಕಾರಣ ।
ಮೆರೆಯುವರು ಕಾಮಾದಿಮಲರಹಿತರು ತಾವಾಗಿ ॥೪೫॥

ನೀರೊಳದ್ದಿದ ಘಟದ ಹೊರಗೊಳ- ।
ಗೇರುವುದು ಸರ್ವತ್ರ ಜಲವೈ ।
ಚೂರುಚೂರಾಗಲು ಘಟವು ನೀರೊಡೆದು ಹೋಗುವುದೆ ॥
ಧಾರಣಿಯೊಳಾ ಸರ್ವ ಪಲೆಯನು ।
ಹಾರಿಸಲು ವಸ್ತ್ರವನು ನರನು ಶ- ।
ರೀರದಿಂ ತೆಗದಿಡಲು ಭಿನ್ನತೆಯವಂಚುವದೊಳಿಹುದೆ ॥ ೪೬ ॥

ನಿತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆಮೇಲಿಹ ।
ಮಿಥ್ಯವಿರುವೀ ದೇಹ ನಾಯಲು ।
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ತುಂಬಿರುವ ನಿಜಬ್ರಹ್ಮ ನಾಯುವುದೆ ॥
ನಿತ್ಯಬ್ರಹ್ಮವೆ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿರ- ।
ಲೆತ್ತಣಿಂದ ವಿಷಾದ ಬರುವ್ದು ।
ಚಿತ್ತವೀಪರಿಯಾಗಿ ದೇಹವ ಬಿಡುವರಂತದಲಿ ॥ ೪೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯ ಮಾನವ- ।
ರಿರದೆ ಮದ್ರೂಪವನೆ ತಾಳುವ- ।
ರಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೇಮವೀಪರಿ ಪಾರ್ಥ ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಮರಣಕಾಲ ಸಮೀಪ ಬಂದಿರೆ ।
ಸ್ಮರಣವಂತದೊಳಾದ ಪರಿಯಲಿ ।
ಒರುವುದವರಿಗೆ ಗತಿಯು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥೪೮॥

ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಬಳಲಿ ಮನುಜನು ।
ಭೂತಳದೊಳೋಡುತ್ತ ಹೋಗುತ- ।
ಲಾತ ಮುಂದಿಹ ಜಾಗೃಯಲಿ ಬೀಳುವನು ಹಾಹಿಯಲಿ ॥

ಭೀತಿಯಿಂದಾ ಜಾಗೃ ನೋಡುತ- ।
ಲಾತುಕೊಳಲೆತ್ನಿಸಲು ಬೇಗದ- ।
ನೇ ತತುಕ್ಷಣ ಶಕ್ತನೇ ಬೀಳುವನು ಮುಂದಾಗಿ ॥ ೪೪ ॥
ಮೃತ್ಯುಸಮಯದಿ ತನ್ನೆದುರಿಗಿಹ ।
ವಸ್ತುವಂದದಿ ರೂಪ ಬರುವ್ದದು ।
ಸತ್ಯವಿದು ತಪ್ಪಿಸಲು ಬರುವುದೆ ಜಗದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರ್ತ್ಯನಿಗೆ ಜಾಗೃತಿಯು ಸಮಯದಿ ।
ಚಿತ್ತದೊಳಗಾವುದು ಬರುವುದೋ ।
ಮತ್ತೆ ಸ್ವಪ್ನದೊಳದುವೆ ಬರುವ್ದದು ಮುಂದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೦ ॥

ಯಂಯಂ ವಾಪಿ ಸ್ಮರನ್ ಭಾವಂ ತ್ಯಜತ್ಯಂತೇ ಕಲೇವರಮ್ ।
ತಂತಮೇವೈತಿ ಕೌಂತೇಯ ಸದಾ ತದ್ಭಾವಭಾವಿತಃ ॥ ೬ ॥

ನರನಿಗಿಚ್ಛೆಯು ಜೀವಮಾನದೊ- ।
ಳಿರುವ ಪಯಲಿ ವರ್ಧಿಸುವ್ದಾ ।
ಮರಣಕಾಲದೊಳಿಚ್ಛೆಯಾಯಾವಸ್ತುಜಾತಿಯಲಿ ॥

ಮರಣಕಾಲದೊಳಾವ್ದರ ಸಂ- ।
ಸ್ಮರಣ ಮಾಳ್ಪನೊ ಮೃತಿಯನಂತರ ।
ಬರುವ್ದೈ ತದ್ರೂಪದಲಿ ತದ್ಗತಿಯು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೧ ॥

ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವೇಷು ಕಾಲೇಷು ಮಾಮನುಸ್ಮರ ಯುಧ್ಯ ಚ ।
ಮಯ್ಯರ್ಪಿತಮನೋಬುದ್ಧಿರ್ಮಾಮೇವೈಷ್ಯಸ್ಯಸಂಶಯಃ ॥ ೭ ॥

ಸ್ಮರಿಸು ನೀನೆನ್ನನು ನಿರಂತರ- ।
ವರಿದು ಕಣ್ಣಿಂ ನೋಳ್ಪುದೆಲ್ಲವು ।
ತಿರಿಗಿ ಕಿವಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲವು ತಿಳಿಯಲ್ಕೈ ನಾನು ॥
ಮರಳಿ ಮನದಿಂ ಚಿಂತಿಸುತಲಿರು- ।
ತಿರುವುದೆಲ್ಲವು ಜೆನ್ನೆ ನುಡಿಯುತ ।
ಲಿರುವುದೆಲ್ಲವು ನಾನೆನುತ ತಿಳಿ ನಿಜದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೨ ॥

ತಿಳಿಯಲೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ಯಳಿವ ದೇಹವು ಸತ್ತು ಹೋಗಲು ।
ವುಳಿಯುವ್ದೈ ನೀನು ನಿನಗಳುವೆಂತು ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಕೊಳುಗುಳಕೆ ನೀನೇತಕಂಜುವಿ ।
ತಿಳಿಯುತೀಪರಿ ಬುದ್ಧಿಮನಗಳ- ।
ನಿಳಿಸು ಯೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಯೆನಗರ್ಪಣೆಯು ಮಾಡು ॥೫೪॥

ನರನೆ ಹೃದಯದಿ ಬರುವುದೆಲ್ಲವು ।
ಹೊರಗೆ ತೋರುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿ- ।
ದರಿಯಲಾ ನೀನೆನ್ನ ಹೊರತಿದು ಜಗದಿ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥
ನರನೆ ನಾ ಸರ್ವತ್ರ ಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರುವೆನೆಂಬೀ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ಬರಲು ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲವೈ ಮದ್ರೂಪವೆನಿಸುವುದು ॥ ೫೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವ್ದೈ ಮದ್ರೂಪ ನಿನಗೀ- ।
ತೆರದೊಳಾಗುವುದೆಂತ ನಿಶ್ಚಯ ನೋಡು ನಿನ್ನಾಣೆ ॥
ಬರಲು ಸಂಶಯ ನಿನ್ನ ಮನದಲಿ ।
ಯೊರುವೆ ನಿನಗಾನೊಂದುಪಾಯವ ।
ಧರದೊಳಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡೈ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೫೫ ॥

ನರನೆ ನೀನಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ- ।
ಲಿರಲು ನಿನಗನುಭವವು ಬಾರದೆ ।
ಯಿರಲು ಯೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾಗುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲಾ ॥

ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗಯುಕ್ತೇನ ಚೇತಸಾ ನಾನ್ಯಗಾಮಿನಾ ।
ಪರಮಂ ಪುರುಷಂ ದಿವ್ಯಂ ಯಾತಿ ಪಾರ್ಥಾನುಚಿಂತಯನ್ ॥ ೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಚಿತ್ತದ ।
ಮರಳಿ ಯಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಗಂಟು ।
ಕ್ಕಿರಲು ಧರೆಯೊಳಗೇನನಾಧ್ಯವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೬ ॥

ಹೆಳವ ಸತತೋದ್ಯೋಗಬಲದಿಂ ।
ಜಲಿಸೆ ಪರ್ವತವೇರದಿರನೇ ।
ಯಿಳೆಯೊಳೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮಚಿಂತನನೆಂಬುವಭ್ಯಾಸ ॥
ಫಳಿಲನಾ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಲು ।
ಕೊಳುವನಾತ್ಮನು ಛಂದವಿದನ್ಯೆ ।
ಬಳಿಕ ದೇಹವು ಹೋಗಲಥವಾ ಯಿರಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೫೭॥

ಪರಿಪರಿಯ ಗತಿ ಹೊಂದಿಯಾದರು ।
ವರಿಸುವುದು ಕೇಳಾತ್ಮಚಿಂತನ ।
ವರವು ಮೇಣಾರಿಂಗಿರುವುದೈ ದೇಹಗತಿಯೇನು ॥

ಶರಧಿಯನು ಕೂಡುವರೆ ನದಿ ಘೋ- ।
ಕರಿಸಿ ಮುಂದಕೆ ಹರಿಯುತಿರಲದು ।
ಮರಳಿ ಹಿಂದಕೆ ನೋಡುವುದೆ ಯೇನಾಯ್ತು ಹಿಂದೆನುತ ॥೫೮॥

ಶರಧಿಯಲಿ ತಾಂ ಹೋಗಿ ಬೀಳಲು ।
ಶರಧಿನದಿಯೊಳು ಭೇದವಿಹುದೇ ।
ನರನ ಚಿತ್ತಕೆ ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಸಂಜ್ಞಾನ ॥
ಮರಣಜನ್ಮದ ಚಕ್ರದಿಂದಾ ।
ನರನು ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆವನಲ್ಲವೆ ।
ಭರಿತವಿಹುದಾ ಸ್ಥಳದಿ ಪರಮಾನಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೯ ॥

ಕವಿಂ ಪುರಾಣಮನುಶಾಸಿತಾರಮಣೋರಣೀಯಾಂಸಮನುಸ್ಮರೇದ್ಯಃ ।
ಸರ್ವಸ್ಯ ಧಾತಾರಮಚಿಂತ್ಯರೂಪಮಾದಿತ್ಯವರ್ಣಂ ತಮಸಃ ಪರಸ್ತಾತ್ ॥ ೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಸ್ತಿತ್ವನೆಂದರೆ ।
ಪೆರೆಯುವ ನಿರಾಕಾರ ಮಾತ್ರವೆ ।
ಮರಣಜನ್ಮಾತೀತ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವು ನೋಡೈ ॥
ಅರಿಯರೀ ತತ್ತ್ವವನು ಸರ್ವರು ।
ನಿರುತವಿದು ನೋಡುವುದು ಸರ್ವರ ।
ನಿರುವುದಿದು ಪರಮಾಣುಕಿಂತಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮತರವಾಗಿ ॥ ೬೦ ॥

ಇದುವೆ ನೋಡಾಕಾಶಕಿಂತಲು ।
ಮೊದಲಿನದು ಕೇಳಿದುವೆ ತಾಂ ಸಂ ।
ನಿಧಿಯಲಿರುತಿರೆ ನಡೆಸುವುದು ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲನನು ॥
ಇದು ತರುವುದುತ್ಪತ್ತಿ ಸರ್ವಕೆ ।
ಇದುವೆ ಪಾಲನ ಮಾಳ್ಪುದೆಲ್ಲನ ।
ನರಿಯಲಾರದ ತತ್ತ್ವವಗಣಿತ ಮೇಣಚಿಂತ್ಯವಿದು ॥ ೬೧ ॥

ತಿನುವುದೇ ಗೆದ್ದಲಯು ಬೆಂಕಿಯ ।
ಮಿನುಗುತಿಹ ತೇಜದಲಿ ಕತ್ತಲೆ ।
ಯಣುಮಿಗಾದರು ಮಾಡಬಹುದೆ ಪ್ರವೇಶ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮಿನುಗುತಿಹುದಿದು ತೇಜ ಕೇಳೈ ।
ಯಿನಸಹಸ್ರಪ್ರಕಾಶದಂದದಿ ।
ಕ್ಷಣಿಕವಲ್ಲದ ನಿತ್ಯವೀಸುಜ್ಞಾನ ಬೆಳಗುವುದು ॥ ೬೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳು ಶರೀರವಿಷಯಕ ।
ಬರುವುದೇನಜ್ಞಾನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಪೆರೆವುದಿದು ನಿರ್ಮಲವನಾದಿಯು ತತ್ತ್ವಶಾಶ್ವತವು ॥
ತರಣಿಯಂದದೊಳಿದ್ದರೇನಿದ ।
ಕಿರುವುದೇ ಯುದಯಾಸ್ತವಾಪರಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೬೩ ॥

ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ ಮನಸಾಚಲೇನ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಯುಕ್ತೋ ಯೋಗಬಲೇನ ಚೈವ ।
ಭ್ರುವೋರ್ಮಧ್ಯೇ ಪ್ರಾಣಮಾವೇಶ್ಯ ಸಮ್ಯಕ್ ಸ ತಂ ಪರಂ ಪುರುಷಮುಪೈತಿ ದಿವ್ಯಮ್ ॥೧೦॥

ನರನೆ ಕೇಳವ್ಯಕ್ತ ಬ್ರಹ್ಮವ- । ಪರಮಯೋಗಿಯು ಪ್ರಾಣಚಿತ್ತವ- ।
ನರಿತು ಮರಣ ಸಮೀಪ ಬರೆ ಸಂ- । ನಿರಿಸುವನು ಭ್ರೂಮಧ್ಯಭಾಗದೊ- ।
ಸ್ಮರಣ ಮಾಡೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದೊಳಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ॥ ಳೆರಡನಿಲ್ಲಿಯೆ ಲಯವಗೈವನು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ॥
ಭರದಿ ಪದ್ಮಾಸನದಿ ದೇಹವ- । ಹೊರಟು ಘಂಟಾನಾದ ಘಂಟಿಯೊ- ।
ನಿರಿಸುತುತ್ತರ ಮುಖವ ಮಾಡುತ । ಳೆರದೆ ಲಯವಪ್ಪಂತೆ ಯೋಗಿಯು ।
ತರುವನಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿಯೆ ಯೋಗಸೌಖ್ಯವನು ॥ ೬೪ ॥ ಭರದಿ ಲಯಗೈಯುವನು ತನ್ನಲಿ ಪ್ರಾಣಚಿತ್ತಗಳ ॥ ೬೭ ॥

ಚಿತ್ತದೊಳಗೇಕಾಗ್ರತೆಯದಿಂ । ಮಡಿಕೆಯೊಳಗಡಗಿಸಿದ ದೀಪವು ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಪ್ಪುದು ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದಾ ! ಮಡಿಕೆಯೊಳಗೆಂದಡಗಿತೆಂಬುದ ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿಹ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ॥ ದೃಢದಿ ಹೇಳಲು ಬಹುದೆ ಪಾರ್ಥನೆ ಪರಿಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಸ್ವಸ್ಥದಿಂದ ಸುಷುಮ್ನೆಯಿಂದೇ- । ಜಡಶರೀರವ ಬಿಟ್ಟು ಯೋಗಿಯು ।
ಳುತ್ತಲಗ್ನಿಸ್ಥಾನದಿಂದಲೆ । ನಡೆದನೆಂತಾಕಾಶತತ್ತ್ವದಿ ।
ಮತ್ತೆ ಹೊರಡುವ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಿ ಸೇರ ಬೇಕೆನುತ ॥ ೬೫ ॥ ಪೊಡವಿಯೊಳಗಿದು ತಿಳಿಯದಂದದಿ ದೇಹ ಬಿಡುವನಲಾ ॥ ೬೮

ಹೊರಗೆ ತೋರ್ಪುದು ಪ್ರಾಣ ಚಿತ್ತದೊ- । ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಯೋಗಿಯು ।
ಳಿರುವುದೈಕ್ಯವೆನುತ್ತ ನೋಡಲು । ಬರುತ ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿ ।
ಮರಳಿ ಲಯವಾಕಾಶದಲ್ಲಾಗುವುದು ಪ್ರಾಣವದು ॥ ಭರದೊಳಡಗುವನೆಂತು ವರ್ಣಿಪುದಿವನ ಭಾಗ್ಯವನು ॥
ಸ್ಥಿರಮನದಿ ಸಂಬದ್ಧನಂತಃ- । ಇರುವುದಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಕೆ ।
ಕರಣದಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯುತನಿಹ- । ಪರಮ ಪುರುಷನು ಯೆಂಬ ನಾಮವು ।
ನಿರುತ್ವದೀತನ ಪನವು ವಶವೈ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ॥ ೬೬ ॥ ಮೆರೆವುದೆನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆದುವೆ ॥ ೬೯ ॥

ಯದಕ್ಷರಂ ವೇದವಿದೋ ವದಂತಿ ವಿಶಂತಿ ಯದ್ಯತಯೋ ವೀತರಾಗಾಃ ।
ಯದಿಚ್ಛಂತೋ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂ ಚರಂತಿ ತತ್ತೇ ಪದಂ ಸಂಗ್ರಹೇಣ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯೇ ॥ ೧೧ ॥

ಜ್ಞಾನವೆಂದಿದ ಕರೆಯೆ ಸರ್ವ- । ವೇದಪಾರಂಗತಪುರುಷರಿದ- ।
ಜ್ಞಾನಕೆದುವೆ ಶಿರೋಮಣಿಯಲಾ । ಕಾದರದೊಳಕ್ಷರವೆನುವರ್ಥ ।
ಜ್ಞಾನಸರ್ವಕ್ಕಾಗರವು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕೋವಿದರು ॥ ವೇದ್ಯವಿದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಜ್ಞಾನವಕ್ಷರವಿರುವುದಲ್ಲವೆ । ಆದಿಮಾಯಾತೀತವಿಹುದಿದು ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗರವಾದ ಜ್ಞಾನವು । ಮೇದಿನಿಯೊಳಿದ ವರ್ಣಿಸಲಿಕೆಯು ।
ಮಾನದಲಿ ಬಂತಲ್ಲವೇ ಕ್ಷರವಾಯ್ತುಲೇ ಯಿದುವೆ ॥ ೭೦ ॥ ಗಾಢವೈ ಕೇಳ್ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪವಿದು ॥ ೭೨ ॥

ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ಜ್ಞಾನಕಿಲ್ಲ ಪ್ರ- । ವಿಷಯದೊಳಗಿನ ವಿಷವ ತೆಗೆಯುತ ।
ಮಾಣವದರಿಂದಕ್ಷರವಲಾ । ವಿಷಮವಿಹ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಹಾನಿ ಮೇಣಿದಕಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿ ದೇಹಸ್ವರೂಪದ ವೃಕ್ಷದಡಿಯೊಳಗೆ ॥
ಬಾನುವೊಂದಿಹುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವದೊ- । ಉಸುರುಗಟ್ಟಿಯುವಾವಭಾವದಿ ।
ಳೇನಹೇಳಲಭೇದ್ಯ ಖಂದರ- । ಬಸವಳೆದು ಕೂಡುವರು ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ।
ದೇನು ಜಲಧಿಯ ಕ್ಷೋಭಮುರಿವುದೆ ನೋಡ ನಿಶ್ಚುನ್ನುದೆ ॥ ೭೧ ॥ ನಸುನುತಿಯೊಳು ವಿರಕ್ತಪುರುಷರು ಹಾದಿ ನೋಡುವರು ॥ ೭೩ ॥

ಧರಣಿಯಲಿ ಸಂತತ ನಿರಿಚ್ಛರು ।
ಮರುಳರಾದರು ದೊರೆಯದೆನುತಲಿ ।
ನಿರುತ ಯೋಗಿಗಳೆಲ್ಲ ಚರಿಪರು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವ್ರತನಿಯಮನಿಷ್ಠೆಯ ।
ಚರಿಸಿ ದೇಹಕೆ ಕಷ್ಟಕೊಟ್ಟರು ।
ದೊರೆಯದೀ ಪದ ಘೋರತಪ ಸಾಯಾಸ ಮಾಡಿದರು ॥೭೪॥

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೆಮ್ಮೆ ಪೇಳುವೆ ।
ಪರಿಯು ನುಡಿದೀವಚನ ಕೇಳುತ ।
ಪರುಷಸುಭರಿತನಾಗಿ ಶ್ರೀಪರಿಗೆಂದನರ್ಜುನನು ॥
ಗುರುವೆ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೆ ನಾನೀ ।
ಪರಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೇಳುತಿದ್ದೆನು ।
ಹರಿಯೆ ಕೇಳಿನಿತರಲಿ ನೀನೇ ಸೂಚಿಸಿದಿ ಯೆನಗೆ ॥ ೭೬ ॥

ಇರುವುದತಿದುರ್ಲಭ ಪದವಿಯಿದು ।
ಯಿರವಿದಕೆ ಕೇಳಾದಿಯಂತವು ।
ಅರಿಯುದಲೆ ವೇದಗಳು ಕೊಟ್ಟವು ನೇತಿಯುತ್ತರವ ॥
ನರನೆ ನಾ ಪೇಳಿರುವ ಪರಿಯಲಿ ।
ಮರಣಸಮಯದಿ ದೇಹ ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ದೊರೆವ್ರದವರಿಗೆ ನಾನು ಪೇಳಿದ ಪದವಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೭೫ ॥

ಹೇಳುವ್ರದನೆಲ್ಲವನು ನೀನು ಕೃ- ।
ಪಾಳು ಹೇಳಿನಗೀಗ ಬೇಗನೆ ।
ಹೇಳಬೇಕದ ನಾನು ತಿಳಿವಂದದಲಿ ಗೋವಿಂದ ॥
ಕೇಳುತೀಪರಿ ಮಾತ ಶ್ರೀಗೋ- ।
ಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ಪೇಳ ತೊಡಗಿದ ।
ಕೇಳು ನಾನೇನರಿಪೆನದ ಪೇಳುವೆನು ಸುಲಭದಲಿ ॥ ೭೭ ॥

ಸಿಟ್ಟ ಮಾಡದಿರೆನ್ನ ಮೇಲ್ನೀ ।
ಭ್ರಷ್ಟ ಮನ ತಿರುಗುವ್ರದು ಹೊರಗದು ।
ಕಟ್ಟಹಾಕ್ಕೈ ಹೃದಯದೊಳಗವಧಾನರಜ್ಜುವಿಲಿ ॥

ಸರ್ವದ್ವಾರಾಣಿ ಸಂಯಮ್ಯ ಮನೋ ಹೃದಿ ನಿರುಧ್ಯ ಚ ।
ಮೂರ್ಧ್ನ್ಯಾಧಾಯಾತ್ಮನಃ ಪ್ರಾಣಮಾಸ್ಥಿತೋ ಯೋಗಧಾರಣಾಮ್ ॥ ೧೨ ॥

ಸುಷ್ಮ್ನ ಸಾಧ್ಯನಿದೆಲ್ಲ ಸರ್ವವು ।
ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿಂದ್ರಿಯದ ಬಾಗಿಲ ।
ನಷ್ಟ ಮುಚ್ಚುತ ಬಂದಿಮಾಡಲು ಮನವೆಯೊಳಗಿಹುದು ॥೭೮॥

ಕಾಲುಕ್ಕೈಗಳು ಮುರಿದು ಹೋಗಿರ- ।
ಲೇಳುವುದೆ ತತ್ಕ್ಷಣಿ ಸ್ಥಳದಿಂ ।
ಕಾಲಹರಣವ ಮಾಳ್ಪುದಲ್ಲವೆ ಚಲನವೆಂತದಕೆ ॥
ಬೀಳಲೀಪರಿ ಚಿತ್ತವೊಂದೆಡೆ ।
ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಬಲದಿಂ ।
ತಾಳ ಬೇಕೋಂಕಾರರೂಪವ ಮನದಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೭೯ ॥

ಇಂತು ಅ-ಉ-ಮಾಕಾರ ಮೂರಿವು ।
ಸಂತತದೊಳರೆ ಮಾತ್ರೆಯೊಳ್ ಬರು ।
ವಂತೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಕೇಳಾ ಯೋಗಧಾರಣೆಯ ॥ ೮೦ ॥

ಸಂತಸದಲಾ ಪ್ರಾಣವಾಯುವ- ।
ನಂತರದಿ ಕ್ರಮಕ್ರಮದಿ ತರುವ್ರದ- ।
ನಂತರದೊಳಾ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ತನಕವೆಡೆಬಿಡದೆ ॥

ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾಪ್ರಾಣವಾಯುವು ।
ಬರುತ ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾಶಪರ್ಯಂ- ।
ತರಕೆ ಮುಟ್ಟುವ ವರೆಗೆ ಧಾರಣ ಮಾಡ ಬೇಕದನು ॥
ಧರಿಸುತದ ಮಸ್ತಕದ ಗಗನದಿ ।
ಸ್ಥಿರತೆಯಲಿಯೋಂಕಾರವನನಂ- ।
ತರದಿ ಸಂಯೋಗಿಸುವ್ರದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವನು ॥ ೮೧ ॥

ಓಮಿತ್ಯೇಕಾಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ವ್ಯಾಹರನ್ ಮಾಮನುಸ್ಮರನ್ ।
ಯಃ ಪ್ರಯಾತಿ ತ್ಯಜನ್ ದೇಹಂ ಸ ಯಾತಿ ಪರಮಾಂ ಗತಿಂ ॥ ೧೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೋಂಕಾರರೂಪ- ।
ಸ್ಮರಣ ಮನದೊಳಗಿರೆ ಕೂಡಲೆ ।
ಬರುವುದಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರಾಣದನಾನವು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ನಿರುತ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರೂಪವು ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊ- ।
ಡಿರುವುದೆಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿ ಯೋಂಕಾರಪ್ರಣೇಶ ಕಣಾ ॥ ೮೨ ॥

ಪ್ರಣವವೇಕಾಕ್ಷರದ ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ನೆನಸುತೆನ್ನೀ ಪರಮರೂಪವ ।
ಕ್ಷಣಿಕದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ಬರುವನೆನ್ನೊಳಗೆ ॥
ಎನಗೆ ಸೇರದ ಹೊರತು ಗತಿಯುವ- ।
ಗಿನಿತು ತಿಲದಷ್ಟಿಲ್ಲ ಸೋದರ ।
ನಿನಗೆ ಸಂಶಯ ಬರುವುದೇ ಹೇಳೆನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೮೩ ॥

ಮರಣಸಮಯದೊಳೆಂತು ನನ್ನದು ।
ಸ್ಮರಣೆಯಾಗುವುದೆಂತು ನಾಧ್ಯವೆ- ।
ದಿರುವುದೆಂಬುದು ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ಬಂತೆ ಕೌಂತೇಯ ॥

ಹರಣವಪ್ಪದು ಸೌಖ್ಯವೆಲ್ಲವು ।
ಕರಣವಡಗುವುದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಚಿಹ್ನಗಳೆಲ್ಲ ತೋರುವುವು ॥ ೮೪ ॥

ಮರಣವೀಪರಿ ಬರಲು ಹತ್ತರ ।
ಭರದೊಳೇಳುವುದೇನು ಶಕ್ಯವೆ ।
ಮತಳಿ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳನು ನಿಗ್ರಹಿಸ ಪರಿಯೇನು ॥
ಸ್ಮರಣೆಯಾಗುವುದೆಂತು ಪ್ರಣವದ ।
ನರನೆ ನಿನಗೀ ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ।
ಬರುವುದೇ ಹೇಳೆನಗೆ ಮುಚ್ಚಿಡ ಬೇಡ ಯೆನ್ನಾಣೆ ॥ ೮೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಗೂಢವನು ನಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ಕೇಳ್ವೈ ।
ನಿರುತವೆನ್ನನನನ್ಯ ಭಾವದೊಳಾರು ಸೇವಿಪರೊ ॥
ಮರಣಸಮಯದೊಳವನಿಗಾಂ ಕೆಂ- ।
ಕರನಧೀನನು ಸರ್ವಥೋಪರಿ ।
ಬಿರುವೆನೀಪರಿ ಮನೆಯ ಬೇಡೀ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವನು ॥ ೮೬ ॥

ಅನನ್ಯಚೇತಾಃ ಸತತಂ ಯೋ ಮಾಂ ಸ್ಮರತಿ ನಿತ್ಯಶಃ ।
ತಸ್ಯಾಹಂ ಸುಲಭಃ ಪಾರ್ಥ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಸ್ಯ ಯೋಗಿನಃ ॥ ೧೪ ॥

ಮಾಮುಪೇತ್ಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ದುಃಖಾಲಯಮಶಾಶ್ವತಮ್ ।
ನಾಪ್ನುವಂತಿ ಮಹಾತ್ಮಾನಃ ಸಂಸಿದ್ಧಿಂ ಪರಮಾಂ ಗತಾಃ ॥ ೧೫ ॥

ಇತ್ತು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ।
ಹತ್ತು ವಿಷಯೇಚ್ಛೆಯ ಸಮೂಲವ ।
ಸ್ವಸ್ಥತನದಿಂದೆನ್ನ ಹೃದಯದಲಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚೆಯಲಿ ॥
ನಿತ್ಯನೀಸುಖ ಭೋಗಿಪರಿಗಾ- ।
ಕ್ಷುತ್ಪವಾಸೆಗಳಡಗಿ ಪೋಪುವು ।
ನೇತ್ರನೊದಲಾಗಿರುವ ಕೀಳೆಂದ್ರಿಯದ ಗತಿಯೇನು ॥ ೮೭ ॥

ನಿರುತನೀತೆರದೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯದೊ- ।
ಳಿರುವವರು ಸಂತತ ನಿಜಾಂತಃ- ।
ಕರಣದಲಿ ತಲ್ಲೀನರೆನ್ನೊಳಗಾಗಿ ಮದ್ರೂಪ ॥
ನಿರುತವೆನ್ನನೆ ಸೇವಿಸುತಲಿರು- ।
ತಿರುವವರು ಕೇಳಂತಕಾಲದಿ ।
ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಲು ಬಳಿಕ ನಾನವರಿಂಗೆ ಸಿಗಬೇಕೆ ॥ ೮೮ ॥

ಮರಣಸಮಯ ಸಹಿಸ ಬರಲಾ ।
ನಿರುತ ಯೋಗಿ ಸ್ಮರಣ ಮಾಡದೆ ।
ದೊರೆಯುಲಾರೆನೆ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಭಜನಯೋಗದಲಿ ॥
ಅರಿಯದೆನ್ನನು ಹಿಂದೆ ಸಂಕಟ ।
ಬರಲು ಹರಿಯೇ ಪೊರೆಯೊ ಕರುಣಿಯೆ ।
ಶರಣ ಹೊಕ್ಕೆನು ನಿನಗೆನುತಲೊದರಿದರೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೮೯ ॥

ಮರೆತವನ ಹಿಂದಿನ ಕೃತಿಯು ನಾ- ।
ನರಿಘಳಿಗೆಯಲಿ ಪೋಗಿ ಪೊರೆನೆನು ।
ನಿರುತ ಭಕ್ತಿವಿಭೂಷಿತರು ದುಃಖದಲಿ ಸಿಲುಕಿರಲು ॥
ಕರೆಯ ಬೇಕೇನವರು ಯೆನ್ನನು ।
ನಿರುತ ನಾನವರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಪೆ ।
ನರನೆ ನಾ ಪೋಗದಿರೆ ಯೆನ್ನಯ ಬಿರುದೆ ಕೆಡುವುದಲಾ ॥ ೯೦ ॥

ಬರಲು ನಿನಗೀ ತೆರದ ಸಂತಯ ।
ನರನೆ ಮಾಡೈ ದೂರವದನೀ ।
ತೆರದ ಶಂಕೆಯು ಸಲ್ಲದೈ ನಿನ್ನಯ ಮನಸ್ಸಿನಲಿ ॥
ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಿದ ಕ್ಷಣದೊಳವರಿಗೆ ।
ಬರುವೆನಲ್ಲಾ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಹೊರಲಿ ನಾನಿಂತವರ ಭಕ್ತ್ಯುಪಕಾರಭಾರವನು ॥ ೧೧ ॥

ಎನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುತುಪಕೃತಿ ।
ಯನ್ನು ಮಾಡಿಹರೆನ್ನ ಮೇಲಿಂಬೆ ।
ಮುನ್ನವೀ ಋಣಮೋಚನಕೆ ನಾನವರ ಮರಣದಲಿ ॥
ಸಂನತಾಂತಃಕರಣನಾಗಿ ಪ್ರ ।
ಸನ್ನ ತೆಯೊಳಾನವರ ಸೇವೆಗೆ ।
ಸಂನಿಹಿತನಾಗುಹೆನು ನಾನಿಹೆನವರ ಕಿಂಕರನು ॥ ೧೨ ॥

ಮರಣಸಮಯ ಸಮೀಪ ಬರಲಾ ।
ನಿರುತಯೋಗಿಗೆ ದೇಹತಾಪವು ।
ಬರಗೊಡದೆ ನಾನಾತ್ಮಬೋಧದ ಪಂಜರದೊಳಿಡುವೆ ॥
ಹರುಷ ಸುಮನೋಹರ ಸುಶೀತಲ ।
ನಿರುವ ಯೆನ್ನ ಸ್ಮೃತಿಯ ಛಾಯೆಯ ।
ನಿರದೆ ಪಸರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ಯೆನ್ನಲಿ ಮಾಳ್ಪೆ ಸುಸ್ಥಿರವ ॥ ೧೩ ॥

ಮರಣಕಾಲದಸಹ್ಯ ಯಾತನೆ ।
ಶರಣಿಗಳಿಗೆ ಕದಾಪಿ ತಟ್ಟದು ।
ಶರಣಿಗಳನೀತೆರದಿ ತರುವೆನು ನಾನು ನಸ್ಸೊಡನೆ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾತ್ಮನಿಗೆ ಮೇಲಿರು ।
ತಿರುವ ವೇಷ್ಟನ ದೂರ ಮಾಳ್ಪೆನು ।
ಮೆರೆವ ಮಿಥ್ಯಾಹಂಕೃತಿಯ ಧೂಳಿಯನು ಝಾಡಿಸುವೆ ॥೧೪॥

ನರನೆ ಭಗವತ್ಪಾಪ್ತಿವಾಂಛೆಯ ।
ನಿರದೆ ಮದ್ರೂಪವನೆ ಮಾಳ್ಪೆನು ।
ಶರಣಿಗಳು ನಿಜದೇಹದಾಶೆಯ ತೊರೆದು ಬಿಡುವರಲಾ ॥
ತೊರೆವೆವಾವು ಶರೀರವೆಂಬೀ ।
ತೆರದ ಭಾವನೆ ಬಾರದವರಲಿ ।
ಶರಣಿಗಳು ಮಮ ನೋಡು ಮದ್ರೂಪವೆ ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥೧೫॥

ತೋರುವುದೆ ಮೇಣಾತ್ಮನಿಹನು ಶ ।
ರೀರದಲಿ ನಿಜವೆಂದು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ನೀರೊಳೆರುತಿಹ ಬಿಂಬದಂದದಿ ಮಿಥ್ಯನೆನಿಸುವನು ॥

ತೋರದಿಹುದೇ ಬೆಳಕು ಸೋಜ್ಜ್ವಲ ।
ಧಾರುಣಿಯಲದು ಪಸರಿಸಿರುವುದು ।
ಯಾರಿಗರಿವಿಲ್ಲೈ ಬೆಳಕು ಹಿಮಕರನಲಿಹುದೆಂದು ॥ ೧೬ ॥

ನಿರುತವೀಪರಿ ಬೋಧಸಂಯುತ ।
ರಿರುವರಾರೈ ಯೋಗಯುಕ್ತರು ।
ನಿರುತ ನಾನಿಹೆನವರ ಹತ್ತರ ನಿಜದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಣ ಬರಲದರಿಂದಲೆನ್ನೊಳು ।
ಬರುವರೈ ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಿರು ।
ಧರಿಸುತಲಿ ಮದ್ರೂಪವೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವರು ॥ ೧೭ ॥

ಇರುವುದೀ ನರದೇಹ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕ್ಲೇಶಗಳ ವಸವಿದು ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ ತಾಪತ್ರಯಾಗ್ನಿತ್ರಯದ ಕುಂಡವಿದು ॥
ಮರಣರೂಪದ ವಾಯಸನಿಗಿ ।
ಕ್ಕಿರುವ ಬಲಿಯಿದು ಸರ್ವದುಃಖಾ ।
ಕರವಲಾ ದಾರಿದ್ರ್ಯವೃಕ್ಷಕೆ ಮೂಲವೀದೇಹ ॥ ೧೮ ॥

ಮೃತ್ಯುಭಯವನು ವರ್ಧಿಸುತಲಿ ಕು ।
ಕೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಬೀಜವು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಫಲವುಣುವ ಶಾಲೆಯಿದು ॥
ಮತ್ತ ಭ್ರಾಂತಿಯ ತೌರುಮನೆಯೈ ।
ಸ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕದ ನಿಲುಮನೆ ।
ಮತ್ತೆ ಷಡ್ರಿಪು ಬೆಳೆವ ಫಲವತ್ ಕ್ಷೇತ್ರವೀದೇಹ ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಧಿಯೆಂಬುರು ।
ತರದ ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳ ಬಡಿಸಿದ ।
ಸರಸಹರಿವಾಣವೆ ಕಣಾ ಯಮನೆಂಜಲಿನ ಹುಗ್ಗಿ ॥
ಇರುವುದಾಶಾರಾಚ್ಛಿಯರಮನೆ ।
ಮರಣಜನ್ಮದ ಸರಸಹಾದಿಯು ।
ನರಶರೀರ ಭ್ರಾಂತಿಯಾಗರ ತುಂಬಿತುಳುಕುವುದು ॥ ೨೦೦ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ದುಷ್ಟವಾಸನೆ ।
ಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿಹುದಿಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮಾನಿಸಿದನೀ ಜೇಳುಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಹಗೆಯೆಂದು ॥
ಮಾನಿಸವನಾ ವೇಶ್ಯೆಯಂದದಿ ।
ತಾನೆ ಮೋಹಿಸುತಿರುವ ಬಲೆಯಿದು ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಹುಲಿಯ ಗುಹೆ ವಿಷಯಗಳ ದುರ್ಯಂತ್ರ ॥೨೦೧॥

ಇರುವುದಿದು ಡಾಕಿನಿಯ ದುಃಸ್ಥಳ- । ದುರುಳನೀಯುವ ನ್ಯಾಗತವಲಾ ।
ವಿರುವುದಿದುವೆ ವಿಷೋದಕದ ಬಹು- । ನರನೆ ನಾನಿದನರುಹಲೆಂತೈ ।
ವಿರಸವತಿಕಟುಘಟಕ ಗಂಟಲ ಕೊರೆವ ಕರಪತ್ರ ॥ ನರಶರೀರವನರ್ಥನಾಗರವಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥
ಇರುವುದಿದು ನರದೇಹ ಚೋರನ । ಇರುವುದಿದು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಸ್ವಪ್ನವು ।
ಪರಿಯಲಾ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟರೆ । ಪೆರೆವುದಿದು ವನ ಮೃಗಜಲಾತ್ಮಕ- ।
ಕೊರಳ ಕೊಯ್ವರೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯದು ಶಕ್ಯನಂದದಲಿ ॥ ೧೦೨ ॥ ವಿರುವುದಿದು ಹೊಗೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಗಗನಮಂಡಲವು ॥ ೧೦೪ ॥

ಕುಷ್ಠರೋಗಗ್ರಸ್ತನರನಿಗೆ । ನರಶರೀರದ ಪರಿಯನೆಲ್ಲಿಮ- ।
ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನವಲಾ । ನರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ನಿನಗಿದ ।
ದುಷ್ಟ ಸರ್ಪದ ಮೈಯ ತೆರದಲಿ ನುಣ್ಣಗಿರುವುದಲಾ ॥ ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದ ದೇಹವ ಬಯಸುವವರಾರು ॥
ಕಟ್ಟಿ ಬೇಡನು ಮಾಳ್ಪ ಗಾಯನ- । ಮರಣಕಾಲದೊಳೆನ್ನ ಭಜಿಸುವ ।
ದಷ್ಟು ಮಧುರಾಲಾಪ ಶತ್ರುಗ- । ಶರಣಿಗಳಿಗೀದೇಹ ದೊರೆಯದೆ ।
ಕೆಟ್ಟ ವಿಷಯಿತ್ರಿತಸುಪಕ್ವಾನ್ನದ ತೆರದಿ ಸೊಗಸು ॥ ೧೦೩ ॥ ದೊರೆಯುವುದು ಮದ್ಭಾಸ ನಾಂಶರಣಿಗಳಿಗಾಧಾರ ॥ ೧೦೫ ॥

ಆ ಬ್ರಹ್ಮಭುವನಾಲ್ಲೋಕಾಃ ಪುನರಾವರ್ತಿನೋಽರ್ಜುನ ।
ಮಾಮುಪೇತ್ಯ ತು ಕೌಂತೇಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನ ವಿದ್ಯತೇ ॥ ೧೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮಮೊದಲಾ- । ಮುನ್ನ ಕೇಳೀಲೋಳು ಲೋಕದ ।
ಗಿರುವ ಸುರವರರಾದರೇನೈ । ಚನ್ನ ತಿಖರದೊಳೆನ್ನ ಲೋಕವು ।
ಮರಣಜನ್ಮದ ಚಕ್ರ ತಪ್ಪದು ಹುಟ್ಟಿ ನಾಯುವರು ॥ ಮುನ್ನ ನೋಡಿದು ಸಪ್ತಚಿರಜೀವಿಗಳ ತೌರೂರು ॥ ೧೦೭ ॥
ನರನು ಮಡಿಯಲು ಹೊಟ್ಟ ನೋಯಿಸು- ।
ತಿರುವುದೇನಾಮೃತಶರೀರಕೆ । ಇರುವುದೈ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರೂಪದ ।
ಮರಣ ಬರುವುದೆ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನೀಲೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದರೆ ॥೧೦೬॥ ಗಿರಿಯ ತಿಖರವು ಬ್ರಹ್ಮಭುವನವು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದ ಯಾಮವೊಂದರಲಿ ॥
ಏನ್ನೊಳೈಶ್ವರ್ಯವ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ । ಸುರಪತಿಯ ಸರ್ವಾಯು ತೀರುವು- ।
ಯಿನ್ನು ಬರುವುದೆ ಜನನಮರಣವು । ದರರೆ ಕಮಲೋದ್ಭವನ ಲೋಕದ ।
ಛಿನ್ನಪಾತರು ನೋಡು ನಿರ್ಲಿಪ್ತರು ಭವಾಬ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಮೆರೆವ ದಿನವೊಂದರಲಿ ಯಿಂದ್ರರು ನಾಯ್ವರೀಲೋಳು ॥ ೧೦೮ ॥

ಸಹಸ್ರಯುಗಪರ್ಯಂತಮಹರ್ಯದ್ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವಿದುಃ ।
ರಾತ್ರಿಂ ಯುಗಸಹಸ್ರಾಂತಾಂ ತೇಽಹೋರಾತ್ರವಿದೋ ಜನಾಃ ॥ ೧೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ನಾಲ್ಕುಯುಗಗಳು । ಪರಿಯೊಳೀ ದಿನರಾತ್ರಿ ನೋಡುವ ।
ತಿರಿಗಿ ನಾನಿರ ಬಾರಿ ಒಂದಿರ- । ಪರಮಪುರುಷರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು ।
ಲಿರುವುದೊಂದೇ ಹಗಲು ನೋಡೈ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ॥ ಮರಣಹೀನರಲಾ ಚಿರಂಜೀವಿಗಳು ನೋಡಿಸರೆ ॥
ಇರುವುದಾಪರಿ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳು । ಸುರಪತಿಯ ದಶೆ ನೋಡಿದಿಯಲಾ ।
ತಿರಿಗಿ ನಾನಿರ ಬಾರಿ ಬಂದರೆ । ತಿರುಗುತಿಹರೀಲೋಳು ಸುರಪರು ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯೊಂದೈ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ॥ ೧೦೯ ॥ ನರನೆ ದಿನವೊಂದರಲಿ ಮಿಕ್ಕಿನ ಸುರರ ಪಾಡೇನು ॥ ೧೧೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ- । ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಸಚರಾ- ।
ಗಿರುವ ಪ್ರಹರಗಳೆಂಟು ಸೋಡುವ । ಚರಕೆ ಸಾವದು ತಪ್ಪಲಾರದು ।
ಪರಮಪುರುಷರೆ ಸೋಡು ದಿನರಾತ್ರಿಯನು ಬಲ್ಲನರು ॥ ಬರಲು ಮದ್ರೂಪದಲಿ ಸಾವನೆ ಗೆದ್ದ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥ ೧೧೧ ॥

ಅವ್ಯಕ್ತಾದ್ವ್ಯಕ್ತಯಃ ಸರ್ವಾಃ ಪ್ರಭವಂತ್ಯಹರಾಗಮೇ ।
ರಾತ್ರ್ಯಾಗಮೇ ಪ್ರಲೀಯಂತೇ ತತ್ರೈವಾವ್ಯಕ್ತಸಂಜ್ಞಕೇ ॥ ೧೭ ॥

ಭೂತಗ್ರಾಮಃ ಸ ಏವಾಯಂ ಭೂತ್ವಾಭೂತ್ವಾ ಪ್ರಲೀಯತೇ ।
ರಾತ್ರ್ಯಾಗಮೇಽವಶಃ ಪಾರ್ಥ ಪ್ರಭವತ್ಯಹರಾಗಮೇ ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದಿ ! ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ವಿಶ್ವದ ।
ಒರಲು ದಿವಸೋದಯವು ತತ್‌ಕ್ಷಣ । ಬರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರ ನಿನಗಾ- ।
ಒರುವುದು ನಿರಾಕಾರದಿಂ ಸಾಕಾರದುತ್ಪತ್ತಿ ॥ ನರುಹಿದೆನು ಕಾರಣವು ತಿಳಿಯಿತೆ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಿದರ ॥
ಅರಿಯೆನಿದರ ಪ್ರಮಾಣಗಣನೆಯ । ಇರುವುನೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ।
ಮರಳೆ ತೀರಲು ಪ್ರಹರ ನಾಲ್ಕವು । ಪರಮ ದಿನರಾತ್ರಿಯಲಿ ವಿಶ್ವದ ।
ಮರಣವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವಕೆ ದಿವಸದಂತದಲಿ ॥ ೧೧೨ ॥ ಭರಣಲಯನಿದ ನೋಡಿದಿಂದೊ ಕೌಂತೇಯ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೧೧೮

ಮರಳೆ ದಿವಸೋದಯದಿ ವಿಶ್ವವು । ಪರಿಕಿಸಲು ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ।
ನರನೆ ಬರುವುದು ಜನ್ಮಕೀಪರಿ । ಹಿರಿದಿಹುದು ಬಹು ಮಹಿಮೆ ಕೇಳೈ ।
ಮರಳೆ ದಿವಸಾಂತದಲಿ ಲಯ ಹೊಂದುವುದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ಇರುವನೀತನು ಸೃಷ್ಟಿಬೀಜದ ಮೂಲಭಾಂಡಾರ ॥
ಶರದೃತುವಿನಾರಂಭದಲಿ ಕೇಳ್ । ಅರಿಯಲೀತನು ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುವೆಲ್ಲವಭ್ರಗ- । ಪರಿಗೆ ಮಾನದ ಕಲಶನಾದನು ।
ಕೆರದೆ ಪುನರಪಿ ಬರುವವಲ್ಲವೆ ಗ್ರೀಷ್ಮದಂತದಲಿ ॥ ೧೧೩ ॥ ಮೆರೆವುದೀ ಸ್ಥೆಲೋಕ್ಯಸೃಷ್ಟಿಪ್ರಸರ ಬ್ರಹ್ಮನದು ॥ ೧೧೯ ॥

ಪರಿಯಿದಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನೆ । ಬರಲು ಬ್ರಹ್ಮನ ದಿವಸದುದಯವು ।
ಸರಸಿಜಾಸನದಿವಸದಾದಿಗೆ । ಬರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಸಾಕಾರಸಗುಣದ ವಿಶ್ವದುತ್ಪತ್ತಿ ॥ ಮರಳೆ ದಿವಸಾಂತದಲಿ ಮೇಣವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು ॥
ಮರಳೆ ನಾಲ್ಕಾಯುಗಗಳೆಲ್ಲವು । ಮೆರೆದು ತೋರುವ ಭೂತಪಂಚಕ- ।
ತಿರಿಗಿ ಸಾವಿರ ಚಾರಿ ಮುಗಿಯುವ । ನಿರದೆ ಲಯವಾಗುವುದು ಮೇಣದು ।
ವರೆಗೆ ದಿನವಿದು ರಂಜಿಸುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೧೪ ॥ ಸರಸಿಜಾಸನನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿ ॥ ೧೧೮ ॥

ಮರಳೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾತ್ರಿಯಾಗಲು । ಮರಳು ಬೀಜದಿ ಸಮನಿಸುವುದೈ ।
ಬರುವುದವ್ಯಕ್ತತೆಯು ಸರ್ವಕೆ । ಪರಿಯೊಳಾ ಮೇಘಗಳು ಗಗನದಿ ।
ಮೆರೆವುದು ನಿರಾಕಾರ ವಿಶ್ವವು ರಾತ್ರಿಸಮಯದಲಿ ॥ ಪರಿಯೊಳಾ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಪುಷ್ಕಳ ವಸ್ತು ಸಮನಿಪುದು ॥
ತಿರಿಗಿ ರಾತ್ರಿಯು ಮುಗಿದು ಪಾರ್ಥನೆ । ನರನೆ ನೋಡಾಕಾರಣದಿಯದ ।
ಬರಲು ದಿವಸೋದಯವನಂತರ । ಕರವರಲ್ಲವೆ ಸಾಮ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ತಿರಿಗಿ ನೋಡೈ ವ್ಯಕ್ತನವ್ಪುದು ಸರ್ವ ವಿಶ್ವವಿದು ॥ ೧೧೫ ॥ ಯರಿಯಿತೇನೈ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದ ತತ್ತ್ವವಿಸ್ತಾರ ॥ ೧೧೯ ॥

ಪರಸ್ತಸ್ಮಾತ್ತು ಭಾವೋಽನ್ಯೋ ವ್ಯಕ್ತೋಽವ್ಯಕ್ತಾತ್ಸನಾತನಃ ।
ಯಃ ಸ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ನಶ್ಯತ್ಸು ನ ವಿನಶ್ಯತಿ ॥ ೨೦ ॥

ನ್ಯೂನ ಮೇಣಧಿಕವನು ಸಾಮ್ಯದಿ ।
ಕಾಣಿನದರಿಂ ಭೂತವೆಂಬಭಿ- ।
ಧಾನ ಸಲ್ಲದು ಹಾಲಿನಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ಮೊಸರಾಯ್ತು ॥
ಈ ನಿಧಾನದಿ ನಾಮರೂಪದ ।
ಹಾನಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ನಿನ- ।
ಗೇನ ಹೇಳಲಿ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯಿತೆ ಪಾರ್ಥ ಮನದೊಳಗೆ ॥೧೯೦॥

ಭಿನ್ನಭಾವಗಳೆರಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪೂರ್ಣ ತೋರ್ಪುವು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿಯೆ ।
ಭಿನ್ನವೀಭಾವಿಗಳು ಪರಿಕಿಸಲೇಕವಾಗಿಹುವು ॥ ೧೯೬ ॥

ನಾಶವಾಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ।
ನಾಶವಹುದೇ ಜಗದಿ ಜಗತನ ।
ನಾಶವಾಗದಲುಳಿವುದಲ್ಲವೆ ಜಗದ ಮೂಲವದು ॥
ಆಸಮಯಕವ್ಯಕ್ತವೆಂಬುವ ।
ಭಾಷೆಯೊಪ್ಪುವುದದಕೆ ನೋಡೈ ।
ಯಾಸಗುಣಸಾಕಾರಕಿರುವುದು ಹೆಸರು ವ್ಯಕ್ತವದು ॥೧೯೧॥

ವ್ಯಕ್ತವಲ್ಲಿದವ್ಯಕ್ತವಲ್ಲಿದು ।
ನಿತ್ಯವಲ್ಲಿದನಿತ್ಯವಲ್ಲಿದು ।
ವಿಸ್ತರಿಸಲಾನೆಂತು ದ್ವಂದ್ವಾತೀತವೀತತ್ತ್ವ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನೋಡಿದರನಾದಿಯು ।
ಮತ್ತಿಹುದು ವರಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವಾಕಾರ ರಂಜಿಪುದು ॥ ೧೯೪ ॥

ಒಂದರಿಂದಿನ್ನೊಂದು ಬಂತ್ಕೈ ।
ಯಂದದಿಂದಿದಕಿಟ್ಟರೈ ಹೆಸ- ।
ರೊಂದ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಪರಿಕಿಸೆ ವಿಧ್ಯನಿಹುವೆರಡು ॥
ಚಂದದಿಂದಾಭರಣ ಕರಗಿಸೆ ।
ಮುಂದುಳಿವುದೇ ವಿಧವಿಧಾಕೃತಿ ।
ಮುಂದೆಯಾಭರಣಗಳ ಮಾಡಲು ಗಟ್ಟಿಯುಳಿಯುವುದೆ ॥೧೯೨॥

ಹರಿದು ಹೋಗಲು ವಿಶ್ವತನವದು ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲಾ ಲಯವು ವಿಶ್ವಕೆ ।
ಬರೆದ ಶಬ್ದವ ಮಾಸಿಹೋದರೆಯರ್ಥಮಾಸುವುದೆ ॥
ತೆರೆಗಳೇಳುತ ನಾಶವಾಗುತ- ।
ಲಿರುವುವಲ್ಲನೆ ನೀರು ರೂಪಾಂ- ।
ತರವ ಹೊಂದುವುದೇನು ಹೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೧೯೫ ॥

ಚಿನ್ನ ರೂಪಾಂತರವ ತಾಳಲು ।
ವರ್ಣಿಸುವರಾಭರಣವೆನುತಲಿ ।
ಚಿನ್ನದಂದದೊಳಿಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತತೆಗಳೆಂಬ ॥

ನಾಶವಾದರದೇನು ಭೂತದ ।
ರಾಶಿಯೆಲ್ಲವು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ ।
ನಾಶವಿಲ್ಲೈ ಬ್ರಹ್ಮವಿನಾಶಿಯು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ನಾಶವಾಗುವ ದೇಹದಲಿ ಯವಿ- ।
ನಾಶಿಯಾಗಿಂಪೆ ಯಾತ್ಮನಿರುವನು ।
ನಾಶವಿಲ್ಲೈ ಚಿನ್ನಕಾಭರಣಗಳ ಕರಗಿಸಲು ॥ ೧೯೭ ॥

ಅವ್ಯಕ್ತೋಽಕ್ಷರ ಇತ್ಯುಕ್ತಸ್ತಮಾಹುಃ ಪರಮಾಂ ಗತಿಮ್ ।
ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ನ ನಿವರ್ತಂತೇ ತದ್ಧಾಮ ಪರಮಂ ಮಮ ॥ ೨೧ ॥

ಪುರುಷಃ ಸ ಪರಃ ಪಾರ್ಥ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಭ್ಯಸ್ತ್ವನನ್ಯಯಾ ।
ಯಸ್ಯಾಂತಃಸ್ಥಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಯೇನ ಸರ್ವಮಿದಂ ತತಮ್ ॥ ೨೨ ॥

ಕೌತುಕದೊಳವ್ಯಕ್ತವೆಂದರೆ ।
ಮಾತಿನಿಂದಾ ಸ್ತುತಿಸಲಾರರು ।
ಯೇತಕೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಮನಕಾತೀತವಾಗಿಹುದು ॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಾಕಾರವಾದರು ।
ಮಾತು ಹೋಗುವುದೇ ನಿರಾಕೃತಿ ।
ಭೂತಳದೊಳಾಕೃತಿಯು ಸತ್ತರು ನಿತ್ಯತೆಯು ಯಿಹುದು ॥ ೧೯೭ ॥

ಜಾಣರಿದಕಕ್ಷರವೆನಿಪ್ಪಳಿ । ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಪ್ರಾಣವಾಯುವು ।
ಧಾನ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿಹರಾದ ಕಾರಣ- । ಚಲಿಸುವುದು ಸ್ಫುರಣೆಯನು ಕೊಡುತಿಹು- ।
ವೀನಿಧಾನದೊಳೆಲ್ಲ ಬೋಧವು ಹುಟ್ಟುವುದು ಪಾರ್ಥ ॥ ದಿಳೆಯೊಳೀಪರಿ ಸರ್ವ ಚೇಷ್ಟೆಯ್ದು ನಡೆಯುತಿರುವುದಲಾ ॥೧೩೩॥
ಕಾಣರಿದಕಿಂ ಮಿಗಿಲು ವಿಸ್ತೃತಿ ।
ಜಾಣರಿದನೇ ಪರಮಗತಿಯಳಿ । ಶರಣೆ ಸುಸ್ಥಿರನಾಗಿ ಚಲಿಸದೆ ।
ಧ್ಯಾನದಿಂ ಕರೆಯುವರು ಪಾರ್ಥನೆ ತಿಳಿಯಿಶೇ ನಿನಗೆ ॥೧೩೪॥ ಕಿರಣದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುತಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಭುವನತ್ರಯಗಳನು ಸಂಪಾಲಿಸುವನಲ್ಲೈ ॥

ಇರುವುದಿದು ಸತ್ತತ್ತ್ವ ದೇಹದೊ- । ಪರಿಯಲೀ ಪರತತ್ತ್ವ ತಾಂ ತ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಸರ್ವರಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ । ತ್ವರವೆನಿಸದಲೆ ಚೇಷ್ಟೆಯೆಲ್ಲವ ।
ಯಿರುವುದಿದು ನರದೇಹದಲ್ಲಿಯೆ ಮಲಗಿದಂದದಲಿ ॥ ನಿರುತ ನಡೆಸುವುದಲ್ಲವೇ ತಾನಾಗಿ ಮಾಡಿಸದೆ ॥ ೧೩೫ ॥
ಇರುವುದಿದು ಬಹು ಬೋಧ್ಯ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನಿರುತ ವ್ಯಾಪಾರವು ಶರೀರದೊ- । ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮಲಗಿದ ।
ಳಿರುವುದಾದರು ಚೇಷ್ಟೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥೧೩೬॥ ಪರಿಯಲಿಹುದೈ ಸ್ವಸ್ಥದೇಹದಿ ।
ಕರೆವರಿದನಾ ಕಾರಣದಿ ಕೇಳ್ ಪುರುಷಹೆಸರಿನಲಿ ॥

ಮೆರೆವುದಿದು ಪರತತ್ತ್ವ ದೇಹದಿ । ತರುಣ ಮಾಯಾಸತ್ಪತಿವ್ರತೆ- ।
ನಿರುತವಿಹುದು ತಟಸ್ಥದಂದದೊ- । ಯಿರುವಳೀತನ ಭಾರ್ಯೆಯುವಳೊಳು ।
ಳರುಹಲಾರದು ಮಾಡು ಮಾಡದಿರೆಂದು ಚೇಷ್ಟೆಯನು ॥ ಪರನು ಧರಿಸಿಹನೇಕಪತ್ನೀವ್ರತವೆನುತ ಪುರುಷ ॥ ೧೩೭ ॥
ತಿರಿಗಿ ತಾಂ ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಮಾಡದೆ ।
ನಿರುತವಿದುದಾಸೀನವಿರುವುದು । ಹೆಸರು ಶೋಭಿಸುತಿಹುದು ಕೇಳ್ವೆ ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ನಡೆವುವೈ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಸರ್ವ ॥ ೧೩೦ ॥ ಯಸಮ ವೇದತ್ರಯದ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ಮಿಸುಕಲಾರದ ತತ್ತ್ವ ಗಗನದೊಳೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಹುದು ॥

ವಿಷಯರೂಪ ಬಜಾರ ಹೃದಯಚ- । ವಸುಮತಿಯೊಳೀ ಯೋಗಿ ಜನರೈ ।
ತುಷುಪಥದಿ ಸರಿಯಾಗಿ ತೆರೆಯುತ । ಬಸವಳೆದು ತಾವ್ ಪ್ರಕೃತಿಜೀವಕೆ ।
ಯೆಸಗಿದರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಸಿಗುವುವಲಾ ॥ ಮಿಸುಕಲಾರದ ತತ್ತ್ವವೆನುವರು ನೇತಿನೇತೀತಿ ॥ ೧೩೮ ॥
ವಸುಮತಿಯೊಳೀತೆರದಿ ಬಂದಿಹ ।
ವಿಷಯಸುಖದುಃಖಗಳ ಲಾಭದ । ಅರಿಯಲೀ ಪರತತ್ತ್ವ ತಾನೇ ।
ಯೆಸೆವ ಭಾಗವು ಕೇಳು ಹೃದಯದಿ ಬಾರದಿಹುದೇನು ॥೧೩೯॥ ಶರಣೆಗಳ ಹುಡುಕಾಡಿ ಬರುವುದು ।
ಶರಣೆಯರಿವನನನ್ಯಭಾವವನೇಕನಿಷ್ಠನಲಾ ॥

ಆರಸ ಸುಖದಲಿ ತನ್ನ ರಂಜಿಸು- । ಶರಣೆ ನಿಜ ವಾಕ್ಕಾಯಮನದಿಂ ।
ತಿರುವ ಪ್ರಾಸಾದದಲಿ ಮಲಗಿರೆ । ಬರುವನೆನ್ನಯ ಶರಣವದರಿಂ ।
ನರನೆ ನಡೆದಿಹುವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ಬರುವೆ ನಾನವನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಕೌಂತೇಯ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೧೩೯ ॥
ನಿರುತ ಲಾಭದೊಳಾಶೆ ಧರಿಸುತ ।
ವಿರಚಿಪರು ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವ । ಶರಣೆ ಯೆಂದರೆ ಯೇಕನಿಷ್ಠೆಯ ।
ಪರಿಯಲೀ ದೇಹದಲಿ ನಡೆವುದು ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಾರ ॥ ೧೪೦ ॥ ನಿರುತ ಬೆಳೆಯುವ ಕ್ಷೇತ್ರವೃತ್ತಮ ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಭಗವದ್ರೂಪವಿಹುದವಗೆ ॥

ತಿಳಿಯುತಿಹುದೈ ಬುದ್ಧಿಯೊಪರಿ । ಇರುವನಾಸ್ಥೆಯ ಭಕ್ತರಾಶ್ರಮ- ।
ಕೊಳುವುದೈ ಕೊಡುತಿಹುದು ಮನವದು । ವಿರುವನವ ವೈರಾಗ್ಯವೈಭವ- ।
ಒಳಕ ನಡೆಸುವುಮಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮಾಟ- ॥ ನಿರುವನೈ ನಿಃಸ್ಪೃಹನು ಸುಖದುಃಖಭೋಗದಾಸ್ಥಾನ ॥ ೧೪೧ ॥

ಹರುಷಪುಳಕಾಂಕಿತರ ಭೋಜನ । ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಹಾಕಲು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರಚಿಂತೆಯು । ಸುಟ್ಟು ಮೇಣದು ಬೆಂಕಿಯಹುದೈ ।
ತೊರೆವನರ ತಾಯ್ಮನೆಯು ಶರಣ್ಹೊಯು ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ಕಾಷ್ಠ ತನ ಬೇರುಳಿಯುವುದೆ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವನ್ಯೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿ । ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ಸಕ್ಕರೆ- ।
ಚರಿಸುವವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷರೂಪದ । ಯೆಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೇನು ಯತ್ನವ ।
ಪುರಕೆ ನಡೆಯುವ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ಶರಣಿಯೆನ್ನವನು॥೧೫೪॥ ಬಿಟ್ಟು ಸಕ್ಕರೆರೂಪ ಕಬ್ಬಾಗುವುದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೨ ॥

ಅರುಹುತಿದನೊಂದೊಂದನಾ ವಿ- । ಸ್ಪರಿಶಸ್ಪರ್ಶದಿ ಲೋಹ ಚಿನ್ನದ ।
ಸ್ತರಿಸಲಾರೆನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ । ಪರಿಯಮಾಡುವುದಲ್ಲವೇ ಮೇ- ।
ಪುರುಷನೀಪರಿ ಸೇರಲವ ಮದ್ರೂಪ ಹೊಂದುವನು ॥ ಣಿರುವುದೇನೀ ಜಗದಿ ಚಿನ್ನವ ಲೋಹ ಮಾಡುವರೆ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನವೀಪರಿ । ಕರಗಿಸುತ ಬೆನ್ನೆಯನು ತುಪ್ಪವ- ।
ಪೆರೆವ ಜಗ ಪರಮಾತ್ಮನೂರಿಗೆ । ಸಿರದೆ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಕಾಸಲು ।
ಬರಲು ಕೇಳದು ಮೋಕ್ಷರೂಪವದಾಗಿಯುಳಿಯುವುದು ಬರುವುದೇನ್ಯೆ ಪಾಲ್ಮೊಸರು ಘೃತದಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೩ ॥
॥ ೧೪೦ ॥

ನೀರು ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಯಿರಲು ಶೀತಲ । ಸೇರಲೀಪರಿಯೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ।
ಮಾರುತವ ಬೀಸಿದರೆ ಮೇಲಕೆ । ಬಾರದವನಿಗೆ ಜನ್ಮ ಪುನರಪಿ ।
ನೀರಿನುಷ್ಣತೆಯಾರಿ ಶೀತಲವಾಗುವುದು ನೀರು ॥ ಚಾರುತರದೀಪರಿಯ ಯೆನ್ನಯ ಧಾಮವಿರುವುದಲಾ ॥
ಸೂರಿಯನು ಮೂಡಿದರೆ ಪೂರ್ವದಿ । ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಗುಹ್ಯವನು ವಿ- ।
ಧಾರುಣಿಯ ನಿಜಿಡಾಂಧಕಾರವು । ಸ್ತಾರದಿಂ ನಿನಗಾನು ಪೇಳಿದೆ ।
ಸೇರುವುದಲಾ ತರಣಿಕಿರಣದೊಳೈಕ್ಯವನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೪೧ ॥ ಧೀರ ಕುರುಕುಲತಿಲಕ ಯೆನ್ನಯ ದಯಿತ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೪ ॥

ಯತ್ರ ಕಾಲೇ ತ್ವನಾವೃತ್ತಿಮಾವೃತ್ತಿಂ ಚೈವ ಯೋಗಿನಃ ।
ಪ್ರಯಾತಾ ಯಾಂತಿ ತಂ ಕಾಲಂ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಭರತರ್ಷಭ ॥ ೨೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ದೇಹಾವಸಾನವು । ಇರುವುದೆಂತೀ ಪರಿಯೆನುತ ನಾ- ।
ಒರಲು ಯೋಗಿಗಳೆಲ್ಲಿ ಪೋಗುವ- । ನರುಹುವೆನು ಸಮಯಾನುಸಾರದಿ ।
ರಿರುವುದೆಂತಾಸ್ಥಾನ ನಿನಗಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪೇಳುವೆನು ॥ ಮರಣಕಾಲ ಸಮೀಪ ಬರಲಾ ಪಂಚಭೂತಗಳು ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಕೆಲರಕಾಲದಿ । ತಿರುಗುನ್ಮಪ್ರ ತಂತನ್ನ ಪರಿಯಲಿ ।
ತೊರೆಯುವರು ನಿಜದೇಹವನ್ನೀ । ನರಶರೀರವ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಪುವ ।
ಪುರುಷರಿಗೆ ದೇಹವನು ಧರಿಸುವ ಯೋಗ ಬರುವುದಲಾ ಮರಣಸಮಯ ಸಮೀಪ ಬರಲಾಗುವ್ರದ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೧೪೭ ॥
॥ ೧೪೫ ॥

ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಮತ ಶುದ್ಧಕಾಲದಿ । ನರನೆ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಭ್ರಾಂತಿ ಹಿಡಿಯದು ।
ಸತ್ತನರು ಮೋಕ್ಷವನು ಪಡೆವರು । ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹೋಗದು ।
ಮತ್ತೆ ಬಾರದು ಜನ್ಮವವರಿಗೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ ॥ ಮರಣ ಬಾರದು ಮನಕೆ ಜ್ಞಾನಸಮೂಹವರಳರಳಿ ॥
ಸುತ್ತಿ ಬರುತಿಹ ಜನ್ಮಮರಣವು । ದೊರಕಿರುನ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ಮತ್ತೆ ಮೋಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗವೆಲ್ಲವು । ವರವರವು ಸ್ಥಿರಗಿಹುದು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಸತ್ಯ ಕಾಲಾಧೀನನಿರುವುದು ತಿಳಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೪೬ ॥ ಪರಿಪೋಳೀ ಸಮುದಾಯ ಜಾಗ್ರತ್ತಿಹುದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೮ ॥

ನರಶರೀರಕೆ ಸಾವನಕ ಕೇ- । ಕಾಲನೀ ಪರಿ ಬರಲು ಸಾಧಕ ।
ಳಿರುವುದೈ ಯಿಂದ್ರಿಯಸಹಾಯವು । ಗೋಳಿಡುತಲಾಯುಷ್ಯವನು ಕ- ।
ಮೆರೆವುದೇ ಜಠರಾಗ್ನಿದೀಪ್ತಿಯು ನೋಡು ದೇಹದಲಿ ॥ ವ್ಯಾಳಿಯಿಂ ಹರಿಸುವನು ಕತ್ತಲೆ ಕುರುಡನಂದದಲಿ ॥
ಹೊರಗೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪವು । ಹೇಳಲೇನದ ಹಿಂದಿನನುಭವ ।
ಬರಿದೆ ಹೋಗಲು ಗಾಳಿಮಳೆಯಲಿ । ತಾಳಿ ನಿಜ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತಿಹುದೇನು ॥೧೪೪॥ ಮೇಳ ಸಿಗುವುದು ಹೇಗೆ ದುಸ್ತರ ವೇಳೆಯದು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೫೨ ॥

ಪರಿಯೊಳಾ ದೇಹಾವಸಾನದ । ನರನೆ ಕೇಳೀ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದರೆ ।
ಬರಲು ಕಾಲ ಸಮೀಪವಾಗಲೆ । ನರನಿಗಿರುವುದೆ ಪೂರ್ವಸ್ಮರಣೆಯು ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ವಾತದಲಿ ಕಫದ ವಿಕಾರ ಹೆಚ್ಚುವುದು ॥ ಮರೆಯುತಭ್ಯಾಸವನು ದೇಹವ ತೊರೆವ ಸಮಯದಲಿ ॥
ಬರುಬರುತ ಜಠರಾಗ್ನಿತೇಜವು । ಬರುವನೆಂತೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿ ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಯೊ । ಮೆರೆವ ಕಫರಾಶಿಯಲಿಯುವನಿಗೆ ।
ಪರಿಯಲಾ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಕೇಳವನಾನವೆಲ್ಲಿಂದ ॥ ೧೫೦ ॥ ಸ್ಮರಣೆ ಬರುವುದೆ ಹಿಂದುಮುಂದಿನ ಕರ್ಮಲೇಖೆಯದು ॥ ೧೫೩ ॥

ಇರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಬುದ್ಧಿಯು । ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಯೋಗಫಲವದು ।
ಬರಿದೆ ಮಾಡುವುದೇನು ವಹ್ನಿಯ । ಹಿಂದೆಯೇ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವ್ದ- ।
ಹೊರತು ಚೇತನೆಯುಳಿವುದೇ ದೇಹದಿ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ದಂಧಕಾರದಿ ವಸ್ತು ದೊರಕುವ ಮೊದಲೆ ಬೆಳಕಳಿಯೆ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ಜಠರವಹ್ನಿಯು । ಮುಂದೆ ದೀಪದ ಚಂದವೇನೈ ।
ಬರಲು ಲಯಕಾ ದೇಹವೇತಕೆ । ಯಿಂದು ಸಾಕಿದು ವ್ಯರ್ಥಮಾತುಗ- ।
ಕರೆವರಾರಿದ ದೇಹವೆನುತಲಿ ಮಣ್ಣಮುದ್ದಿಯಲಾ ॥ ೧೫೧ ॥ ಳೊಂದ ಪೇಳುವೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಜಠರಾಗ್ನಿ ಕಾರಣವು ॥ ೧೫೪ ॥

ಅಗ್ನಿರ್ಜ್ಯೋತಿರಹಃ ಶುಕ್ಲಃ ಷಣ್ಮಾಸಾ ಉತ್ತರಾಯಣಮ್ ।
ತತ್ರ ಪ್ರಯಾತಾ ಗಚ್ಛಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮವಿದೋ ಜನಾಃ ॥ ೨೪ ॥

ನರಶರೀರದ ವೊಳಗೆ ಜಠರದೊ- । ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಮೊದ- ।
ಳಿರುವ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಕೈ । ಲಿರುವ ಮೆಟ್ಟಿಲೇ ಜಠರದಗ್ನಿಯು ।
ಹೊರಗೆ ಕೇಳೈಯುತ್ತರಾಯಣದಾರು ಮಾಸಗಳು ॥ ಯೆರಡನೆಯದಗ್ನಿಯ ಸುತೇಜವು ಹಗಲು ಮೂರನೆದು ॥
ಮೆರೆವ ಸಿತಪಕ್ಷದ ದಿವಸವೀ- । ಮೆರೆವ ನಾಲ್ಕನೆ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷವು ।
ಪರಿಯ ರಾತ್ರಿಯು ಸಲ್ಲದೀಪರಿ । ಯಿರುವುದಾಪರಿಯುತ್ತರಾಯಣ- ।
ಬರಲು ಮಂಗಲಯೋಗವೆನಿಪುದು ಸಾಯುವರೆ ನರಗೆ ದಿರುವ ತಿಂಗಳು ಮಾರ್ಗದೊಳಗಿನ ಕೊನೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಲಹುದು ॥೧೫೬॥
॥ ೧೫೫ ॥

ಪುರುಷನಾತನು ಬ್ರಹ್ಮವೇತ್ತನು । ನಡೆಯುತೀಪರಿ ಹಾದಿ ಸಾಧಕ ।
ನರಶರೀರವ ಬಿಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮವ । ಕಡೆಗೆ ಪಡೆವನು ಮೋಕ್ಷಸಿದ್ಧಿಯ ।
ದೊರೆಕಿಸುವನೈ ವೇಳೆಯದು ಶುಭಕಾರಕವು ನೋಡು ॥ ಪೊಡವಿಯಲ್ಲುತ್ಕೃಷ್ಟ ಮಾರ್ಗವಿದೆಂದು ಪೇಳುವೆನು ॥
ಇರುವುದೀ ಯೋಗದಿ ವಿಲಕ್ಷಣ । ನುಡಿವರಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೆಲ್ಲರು ।
ಪರಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಕಣಾ ಮೇ- । ಪಡೆವರಿದನಾ ಭಾಗ್ಯವಂತರೆ ।
ಳಿರುವುದಿದುವೇ ಮೋಕ್ಷನಗರಿಗೆ ರಾಜಮಾರ್ಗವಲಾ ॥೧೫೭॥ ಪೊಡವಿಯಲಿ ಕೇಳರ್ಚಿರಾದಿ ಯೆನುತ್ತ ಹೆಸರಿದಕೆ । ೧೫೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ದೇಹಾವಸಾನಕೆ । ಶರಣಿಜನಸುರಧೇನು ಶ್ರೀಹರಿ- ।
ಯಿರುವುದಾವುದಯೋಗ್ಯಕಾಲವು । ಯರುಹಿದನು ನರಗೆನುತ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಹರುಷದಿಂದಾಸೊರುವೆ ಕೇಳೈ ಸಾವಧಾನದಲಿ ॥ ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಪೇಳಿದನು ॥ ೧೫೯ ॥

ಧೂಮೋ ರಾತ್ರಿಸ್ತಥಾ ಕೃಷ್ಣಃ ಷಣ್ಮಾಸಾ ದಕ್ಷಿಣಾಯನಮ್ ।
ತತ್ರ ಚಾಂದ್ರಮಸಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ಯೋಗೀ ಪ್ರಾಪ್ಯ ನಿವರ್ತತೇ ॥ ೨೫ ॥

ನರನೆ ಕಫವಾತಾದಿ ದೋಷದ । ಈಸುಪರಿಯಲಿ ಕೈಯೊಳಿದ್ದುದು ।
ಭರದಲಂತಃಕರಣದಲಿ ಪಿ- । ನಾಶವಾಗುವ ಕಾಲ ಸಮನಿಸ- ।
ಸ್ತರಿಸುವುದು ಘೋರಾಂಧಕಾರವು ಮರಣಸಮಯದಲಿ ॥ ಲಾಶೆ ಮೋಹಿಹುದೇನು ಲಾಭವು ದೊರಕುವುದೆ ಬೇರೆ ॥ ೧೬೩ ॥

ಇರುವುದಿಂದ್ರಿಯಗತಿಯು ಕುಂಠಿತ ।
ಬರುವುದೈ ಭ್ರಮ ಸ್ಮೃತಿಗೆ ಮನವದು । ಮರಣಸಮಯದಲೀಪರಿಯು ಬಂ- ।
ಮರುಳನಂದದಿ ಚರಿಸಿ ಪ್ರಾಣವ ಕಪ್ಪಿವುದು ಪಾರ್ಥ ॥೧೬೦॥ ದಿರುವುದಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ನೋಡಲು ।
ಬರುತಿಹುದು ಕೇಳ್ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ಕತ್ತಲೆಯು ರಾತ್ರಿ ॥

ನೊಂದುವುದು ಜಠರಾಗ್ನಿಯದರಿಂ- । ಮರಳಿ ನೋವೈ ದಕ್ಷಿಣಾಯನ- ।
ದಂಧಕಾರದ ಹೊಗೆಯು ಪಸರಿಸಿ । ಪಿರುವ ತಿಂಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಪ್ಪುದು ।
ಮುಂದೆ ದೇಹದೊಳಿರುವ ಜ್ಞಾನವ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವುದಲಾ ॥ ಮರಣಪೀಪರಿಯಾಗೆ ಮೋಕ್ಷವದೆಲ್ಲಿ ಸಾಧಕಗೆ ॥ ೧೬೪ ॥

ಚಂದ್ರನೆದುರಿಗೆ ನಿಜಿಡ ಮೋಡದ ।
ವೃಂದವಾಚ್ಛಾದಿಸಲು ಚಂದ್ರನ । ಮರಣಪೀಪರಿಯಾಗೆ ಯೋಗಿಗೆ ।
ಚಂದ ಬೆಳಕದು ಮಸಕ ತಟ್ಟುವುದಲ್ಲನೇ ಪಾರ್ಥ ॥೧೬೫॥ ಬರುವುದೈ ಚಂದ್ರಮನ ಲೋಕವು ।
ಮರಳಿ ಬರುತಾ ಜನ್ಮಮರಣದಿ ಸಿಲುಕುವನು ಪಾರ್ಥ ॥

ಬಾರದೈ ಸಂಪೂರ್ಣಮರಣವು । ನರನೆ ಮರಣಕಯೋಗ್ಯವೆಂದಾ- ।
ತೋರದೈ ಸಂಪೂರ್ಣವೆಚ್ಚರ । ನರುಹಿರುವ ದುಷ್ಕಾಲವಿದುವೇ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳೀತೆರದ ಜೀವಿತವರ್ಧವರ್ಧಮೃತಿ । ಮರಣಜನನದ ನಗರಿಗಿದುವೇ ಧೂಮ್ರಮಾರ್ಗವಲಾ ॥ ೧೬೫ ॥

ಹಾರಯಿಸುತಾಯುಷ್ಯ ಮರಣದ ।
ಸಾರಿಯನೆ ನೋಡುತ್ತಲಿರುತಿರ- । ಇರುವುದೆರಡನೆಯರ್ಚಿರಾದಿಯು ।
ಲೇರುವುದು ಹೊಗೆ ಯಿಂದ್ರಿಯಮನೋಬುದ್ಧಿಗಳ ಸುತ್ತು ॥ ೧೬೬ ॥ ಮೆಪೆವುದದು ಬಹುವಸ್ತಿಮಾರ್ಗವು ।
ಧರೆಯಲದು ಬಲುಸುಲಭವಿರುವುದು ಮೋಕ್ಷಪರ್ಯಂತ ॥

ಆ ಸಮಯದಲಿ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾ- । ಸರಳವಿಹುದದು ರಾಜಮಾರ್ಗವು ।
ಯಾಸದಿಂ ದೊರಕಿಸಿದ ಲಾಭವು । ಚರಿಸಲದರಲಿ ಯೋಗಿಗಳು ನಿಜ ।
ನಾಶವಾಗುವುದಲ್ಲನೇ ಕಲಿಕಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ಬರುವರಲ್ಲೈ ಮೋಕ್ಷಮಂಟಪಕಾಗಿ ತೀವ್ರದಲಿ ॥ ೧೬೬ ॥

ಶುಕ್ಲಕೃಷ್ಣೇ ಗತೀ ಹ್ಯೇತೇ ಜಗತಃ ಶಾಶ್ವತೇ ಮತೇ ।
ಏಕಯಾ ಯಾತ್ಯನಾವೃತ್ತಿಮನ್ಯಯಾವರ್ತತೇ ಪುನಃ ॥ ೨೬ ॥

ಸರಳವಡ್ಡವೆನುತ್ತ ಮಾರ್ಗಗ- । ಸರಳಮಾರ್ಗವ ನೋಡಿದನ ತಾ- ।
ಳೆರಡಿಹುವು ಜಗದಲಿಯನಾದಿಗ- । ನೆರಡನೆಯ ದುರ್ಮಾರ್ಗವನು ಸ್ವೀ- ।
ಳೆರಡ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದೆನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ಕರಿಸುವನೆ ನೀ ಮೊದಲು ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ಪರಿಕಿಸೆಲಾ ॥
ಎರಡರಲಿ ನಿನಗಾವುದೈ ಪ್ರಿಯ- । ಪರಿಕಿಸುತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಲು ।
ವಿರುವುದೆಂಬುದ ನೋಡಿ ನೀನೇ । ಬರುವುದೆಂತವನಿಂಗೆ ಸಂಕಟ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಬೇಕೆಂತ ನಿನಗಾನರುಹಿದೆನು ಮುದದಿ ॥೧೬೭॥ ಮರಣಸಮಯದಿ ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೆ ಮಾರ್ಗ ಸಿಗುವುದದು ॥ ೧೭೦ ॥

ನಿತ್ಯವಾವುದನಿತ್ಯವಾವುದು । ಮರಣಸಮಯದಿ ಸರಳಮಾರ್ಗವು ।
ಸತ್ಯವಾವುದು ಮಿಥ್ಯವಾವುದು । ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಹೋದುದಾದರೆ ।
ಮತ್ತೆ ನಿನಗಾವುದು ಹಿತಾಹಿತವೆಂದು ನೀ ನೋಡಿ ॥ ನರನೆ ವ್ಯರ್ಥವದಲ್ಲನೇ ಯಾಜನ್ಮಪಭ್ಯಾಸ ॥
ಚಿತ್ತದಲಿ ಪರಿಕಿಸಲು ಬೇಕೆಂ- । ತೊರೆಯುತಲಿ ಕೇಳರ್ಜಿರಾದಿಯ- ।
ದಿತ್ತೆ ನಿನಗಾನೆರಡು ಚಿತ್ರವ । ನರಿಯದಲೆ ತಾಂ ಧೂಮ್ರಮಾರ್ಗದಿ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ನೋಡು ನಿನಗೇನಿರುವುದೈ ಹಿತವು ॥೧೬೮॥ ಮರಣ ಬಂದರೆ ಸಿಲುಕುತಿಹನವ ಜನ್ಮಮರಣದಲಿ ॥ ೧೭೧ ॥

ನರನೆ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಹತ್ತರ- । ಘೋರಸಂಕಟಯುಗಳವನು ವಿ- ।
ವಿರಲು ನಾವೆಯು ನೇರದದರಲಿ । ನ್ತಾರವೂರ್ವಕ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದೆ ।
ಮರುಳರಂದದಿ ಮಡುಗಿನಲಿ ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕುವರೆ ನರರು ॥ ದೂರಮಾಡುವ್ರದೆಂತನಿಷ್ಟವ ನೀನೆ ನೋದದನು ॥
ಧರೆಯೊಳಿರಲಾ ರಾಜಮಾರ್ಗವು । ದಾರಿಯೊಂದಿಹುದೆಲ್ಲ ಮೋಕ್ಷಕೆ ।
ಚರಿಪುದೇತಕ್ಕಡ್ಡ ಮಾರ್ಗದಿ । ದಾರಿಯೆರಡನೆ ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ಗರಳವಮೃತವನಾರಿಸೆಂದರೆ ಬಿಡುವರೇನಮೃತ ॥ ೧೬೯ ॥ ಕೇರಿಯದರೊಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿದು ಕರ್ಮಾನುಸಾರದಲಿ ॥ ೧೭೨ ॥

ನೈತೇ ಸೃತೀ ಪಾರ್ಥ ಜಾನನ್ ಯೋಗೀ ಮುಹ್ಯತಿ ಕಶ್ಚನ ।
ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವೇಷು ಕಾಲೇಷು ಯೋಗಯುಕ್ತೋ ಭವಾರ್ಜುನ ॥ ೨೭ ॥

ಏನು ಬರುವುದು ಯಾವಕಾಲದೊ- । ತೆರೆಗಳೆಲ್ಲವು ನೀರಿನಲಿ ಬಹು ।
ಳೇನು ಸಾಧ್ಯವು ತಿಳಿಯ ಬಹುದೇ । ಪರಿಯಲದಕೆ ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲೈ ।
ಯೊನಿಧಾನವನರಿತು ಮಾನವನಂಜುವನು ಒರಿದೆ ॥ ಯಿರುವ್ರದೇನಾ ನೀರಿಗವುಗಳ ಜ್ಞಾನ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ಮಾರ್ಗವೇತಕೆ । ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜ ತತ್ತ್ವ ನೀರವು ।
ಮಾನವಗೆ ಬೇಕೆನುತ ಯೋಚಿಸೆ । ನಿರುತವಿರುವುವು ನೀರು ರೂಪಾಂ- ।
ಮಾನಸದಿ ಕೇಳೊಂದುಪಾಯವು ತೋಚುವುದು ಪಾರ್ಥ ತರವ ಕಾಣದು ಸರ್ವಕಾಲದಿ ನೀರು ನೀರಿಹುದು ॥ ೧೭೫ ॥
॥ ೧೭೩ ॥

ಇರಲಿ ಸಾಯಲಿ ದೇಹವೆಂಬುದ- । ತೆರೆಗಳೆದ್ದರೆ ಜನ್ಮ ತಾಳದು ।
ದರ ವಿಚಾರವು ನಮಗೆ ಬೇಡೈ । ತೆರೆಗಳಳೆದರೆ ನಾಶವಾಗದು ।
ಯರಿವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪರು ನಾವೆಯಿಹೆವೆಂದು ॥ ನಿರುತವಿರುವುದು ನೀರು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಸರುಪವೆಂಬುವ ಛಪ ಹಗ್ಗದೊ- । ಪರಿಯಿದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ದೇಹದೊ- ।
ಳೆರುವನಕವೇ ಭೀತಿ ಹಗ್ಗದ । ಳೆರುತ ಯೋಗಿಗೆ ನರಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದ ।
ಪರಿಯು ತಿಳಿಯಲು ಸರ್ಪವೆಂಬುವ ಭಾವನೆಲ್ಲಿಹುದು ॥೧೭೪॥ ಪರಿಸ್ವರೂಪವು ಬರಲು ದೇಹದ ಹೆಸರೆ ಸಾಯುವ್ರದು ॥ ೧೭೬ ॥

ಮರಣವೆಲ್ಲಿಂದಾರಿಗಿರುವುದು । ಪರಿಯಲೀ ನೀನಾಗೆ ಯೋಗಿಯು ।
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲವು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವೆ । ಮರಣ ಬರಲಧವಾ ಬಿಡಲಿ ನಿನ- ।
ಪರಿಕಿಸಲು ತದ್ದೇಶಕಾಲಾದಿಗಳೆ ತಾನಾಗಿ ॥ ಗುರದು ಬಾಧೆಯು ಮಾನಸಕ್ಷಾಯನವು ಮೊದಲಾದ ॥
ಮೆರೆಯಲಾ ದೇಹದಲಿ ಮೇಣಾ । ನಿರುತ ನಿಷ್ಕತಿಬಂಧ ಸತ್ತೆಂ- ।
ಪರಿಯ ಶೋಧವನೇಕೆ ಮಾಳ್ಪುದು । ಬೆರುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ ।
ಅರಿಯಲೀ ನಿಜ ತತ್ತ್ವ ಮಾರ್ಗನಿರೀಕ್ಷಣೆಯೆ ಬೇಡ ॥೧೩೩॥ ಮರಣವಾಗಲು ಸೇರಬಹುದೈ ಗೆದ್ದು ಮರಣವನು ॥ ೧೪೧ ॥

ಗಡಿಗೆಯೊಳಗಿನ ಗಗನ ಗಡಿಗೆಯ- । ಸೃಷ್ಟಿಯಾರಂಭದಲಿ ಜನ್ಮದಿ ।
ನೊಪೆದ ಕೂದಲೆ ಪೋವುದೆಲ್ಲಿಗೆ । ಹುಟ್ಟಲಾಗದು ಸೃಷ್ಟಿಯಂತದಿ ।
ಬಿಡದೆಯೊಂದಾಗುವುದು ಘಟ ಘಟಘಟನೆ ಪುಡಿಯಾಗೆ ॥ ನಷ್ಟವಾಗದು ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಯಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸುಖದಿಂದ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಪರಿಕಿಸಲು ತತ್ತ್ವವಿ । ಧೃಷ್ಟಪಿಹ ಸಂಸಾರದೋಹದಿ ।
ಗಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲಿಗಿತ್ತಾದು । ಕಷ್ಟದಿಂದವ ಮೋಸಹೋಗನು ।
ಗಡಿಗೆಯೊಡೆದರು ನಾಯದದು ಶಾಶ್ವತವು ತೋರುವುದು ಯಿಷ್ಟುಪರಿ ನಿಜಯೋಗಿ ಸಂತತವಿಹನು ಜಾಗರಿತ ॥ ೧೪೨ ॥
॥ ೧೩೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಜ್ಞಾನ ಮೂಡಲು । ಇದ್ದರೀಪರಿ ಯೋಗ ನಿತ್ಯದಿ ।
ಒರುವುದಲ್ಲೈ ಬೆಳಕು ಮನದಲಿ । ಬುದ್ಧನವನಾಗುವನು ಬರುವುದು ।
ನಿರುತ ಶಾಶ್ವತಸಮರನಾತುಮನೆಂದು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ಸಿದ್ಧಿ ನಾಧನದಿಂದ ಫಲ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ॥
ಇರುವೆ ನಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪನೆ । ಎದ್ದು ವಿಷಯಂಗಳ ಸುಖವನಮ- ।
ಯನಿತರೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ । ನೊದ್ದು ಬಿಡುವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ಳೈ ।
ಒರುವುದಿಲ್ಲೈ ಯೋಗಿಗಾಪರಿ ಮಾರ್ಗಸಂಕಟವು ॥ ೧೩೯ ॥ ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ನಾಯುಜ್ಯ ಹೊಂದುವನು ॥ ೧೪೩ ॥

ಅದಕಾರಣ ಪಾಂಡುಪುತ್ರನೆ । ನರನೆ ಕೇಳಿಂತ್ಯಾದಿದೇಪರಿ ।
ಯಾದರೀಪರಿ ಯೋಗಿ ನಿನ್ನನು । ಗಿರುವೈದೈ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಸುಖವದ- ।
ಬಾಧಿಸದು ಮರಣದಲಿ ಕಾಲವು ರಾತ್ರಿಪಗಲೆಂಬ ॥ ನರಿತು ಪಮನನೆನುತ್ತ ತ್ಯಜಿಸುವನನವನೆ ನಿಜಯೋಗಿ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಯೋಗವ- । ಪಲಿಯಿದೆಲ್ಲವನಪುಟಿದೆನು ನಿನ- ।
ನಾದರಿಸಿ ಯಭ್ಯಾಸ ಮಾಡೈ । ಗರಿವ ಪರಿಯಲಿ ತಿಳಿಯಿತಲ್ಲವೆ ।
ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ತೊರೆದು ಯೋಗಿಯು ಬೇಗ ನೀನಾಗು ॥೧೪೦॥ ನಿರುತ ನೀನೀ ತೆರದೊಳಾರೈ ಯೋಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೪ ॥

ವೇದೇಷು ಯಜ್ಞೇಷು ತಪಸ್ಸು ಚೈವ ದಾನೇಷು ಯತ್ಪುಣ್ಯಫಲಂ ಪ್ರದಿಷ್ಟಮ್ ।
ಅತ್ಯೇತಿ ತತ್ಸರ್ವಮಿದಂ ವಿದಿತ್ವಾ ಯೋಗೀ ಪರಂ ಸ್ಥಾನಮುಪೈತಿ ಚಾದ್ಯಮ್ ॥ ೨೮ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇಽಕ್ಷರಬ್ರಹ್ಮಯೋಗೋ ನಾಮಾಷ್ಟಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೮ ॥

ವೇದಗಳ ಪಠನವನು ಮಾಡುತ । ನಾದರದಿ ತಪ ದಾನವೆಲ್ಲವ ।
ವೈದಿಕೋತ್ತಮನಾದರೇನದು । ಪೋದದಿಂ ಮಾಡುತಲಿ ಪುಣ್ಯವ ।
ನಾಧಿಸುತ ಯಜ್ಞಗಳ ಸುಕೃತವ ಫಳಿಸಲೇನಹುದು ॥ ಚೋರ್ಯ ಮಾರುತಿಬಾಲವತ್ತರ ಮಾಡಲೇನಿಹುದು ॥ ೧೪೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮಾಡಿದ ।
ಧರೆಯೊಳಿರುತಿಹ ಸರ್ವಪುಣ್ಯದ ।
ಭರಿತವಿದ್ದರದೇನು ಪುಣ್ಯದ ಫಲಗಳುಪವನವೆ ॥
ಇರುವುದೇನು ಸಮಾನವದು ನೀ- ।
ನರಿಯಲಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ ।
ಕಿರಿದೆನಿಸಿ ತೋರುವುದು ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ॥ ೧೮೬ ॥

ಪರಿಯಿದಾದರು ತುಲನೆ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲೈ ಸರ್ವಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಪುಣ್ಯದ ಮೇರುವಿದ್ದರು ನಾಲದೈ ಭಾರ ॥
ದೊರಕಲಾರದು ಸುಲಭದಿಂದೀ- ।
ಪರಿಯ ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ನಿರುತ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ವೇದಾಧ್ಯಯನ ತಪ ಯಜ್ಞ ॥೧೮೭॥

ಸುರಪುರದ ಸುಖ ಮಲಿನವಾಗದೆ ।
ನಿರುತವಿರುವುದು ಮುಗಿಯಲೊಲ್ಲದು ।
ಕಿರಿಸಹೋದರನಲ್ಲವೇ ಕೇಳ್ ಬ್ರಹ್ಮಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಸ್ವರ್ಗಸೌಖ್ಯವು ।
ಸುರನ ತೋರ್ಪುದು ಮೇಲೆ ನೋಡಲು ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಮರಣಹೊರತದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೮೮ ।

ನೂರು ಯಜ್ಞವ ಮಾಡಿದರು ಕೈ- ।
ಸೇರಲಾರದು ಸ್ವರ್ಗಸುಖವದು ।
ಚಾರುಯೋಗೀಶ್ವರನು ತನ್ನಯ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥
ಭಾರಿ ಕೌತುಕದಿಂದ ನೋಡಲು ।
ಭಾರದಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸುಖಕದು ।
ಬಾರದೆನುತಲಿ ಜೋಡಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖವ ತ್ಯಜಿಸುವನು ॥೧೮೯॥

ಒದ್ದು ಕಾಲಿಂದಾ ಸುಖವನಾ ।
ಬುದ್ಧಯೋಗಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಸುಖವನು ।
ಶುದ್ಧ ಸೌಖ್ಯವ ಪಡೆವನಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮುದ್ದು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಶುದ್ಧಮನದಲಿ ಶಿಷ್ಯವಾರ್ಥಗೆ ।
ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳದನೀತೆರದಿ ರಣರಂಗಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ೧೯೦ ॥

ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಧರೆಯೊಳೀ ಸಚರಾಚರದಲಿತಿ- ।
ಪರಮಮಂಗಲಭಾಗ್ಯಕಾರಣನೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವದಲಿ ॥
ಸರಸಿಜಜಗಿರಿಶಾದಿಸುರಕರ- ।
ಸರಸಿಜಾರ್ಚಿತಚರಣಸರಸಿಜ ।
ನಿರುತ ಧ್ಯಾನಿಪ ಯೋಗಿ ಪುರುಷರ ಭೋಗ್ಯನಸ್ತುವಲಾ ॥ ೧೯೧ ॥

ಇರುವನಾದ್ಯ ಜ್ಞಾನರೂಪನು ।
ಮೆರೆವ ಪರಮಾನಂದಮೂರ್ತಿಯು ।
ಇರುವನಾತನು ಸರ್ವವಿಶ್ವಕೆ ನಿತ್ಯಜೀವನದ ॥
ಇರುವನಾತನು ಸರ್ವಜ್ಞಾನದ ।
ಮೆರೆವ ಜೀವನಕಲೆಯು ಯಾದವ- ।
ವರಪಿಠೋಮಣಿ ಕೃಷ್ಣನರುಹಿದನಾ ಧನಂಜಯಗೆ ॥ ೧೯೨ ॥

ಹರಿಯು ಕೇಳಾ ಪಾರ್ಥನಿಂಗೀ- ।
ತೆರದೊಳರುಹಿದನೆಂದು ಸಂಜಯ- ।
ನರುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪಾಲನಿಗೆ ಮೋದದಲಿ ॥
ತೆರದಲೀ ಗೀತಾರ್ಥವನು ತಾ- ।
ನರುಹಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶ ಮೇಣಿದ- ।
ನರುಹುವೆನು ಕನ್ನಡದಿ ಸ್ಮರಿಸುತ ವಿಷ್ಣುಚರಣವನು ॥ ೧೯೩ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೮) ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೮, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೧೯೩.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೯ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಪೇಳಿದನು ಶ್ರೀಜ್ಞಾನರಾಜನು ।
ಹೇಳುವೆನು ನಾನಾಢ್ಯತೆಯಲ್ಲೆ ।
ಕೇಳಿರೈ ಸಜ್ಜನರು ನಾ ಹೇಳಿದುದ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಕೇಳಿದರೆ ನೀವ್ ನಾವಧಾನ್ಯದೊ- ।
ಳೂಳಿಗವ ಮಾಳ್ಪುದು ಸುಪಾತ್ರತೆ ।
ಮೇಲೆ ಬರುವುದು ಸರ್ವಸುಖದಾಗರವು ಕೈವಶವು ॥ ೧ ॥

ನೋಡಿ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ।
ಮೂಢನಲ್ಲವೆ ನಾನು ನಿಮಗಾ- ।
ನಾಢ್ಯತನವೇನೆಂತ ಸರ್ವಜ್ಞರಿಗೆ ಪೇಳುವುದು ॥
ಆಡಿದೆನು ಸಲಿಗೆಯಲಿ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಪ್ರೌಢತನವಿದು ಸಲ್ಲದೈ ನಿಮ- ।
ಗಾಡಿದೆನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಎನ್ನಯ ಗೂಢನುಡಿಗಳನು ॥೨॥

ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯದಿ ದೊರಕಿದಿರಲಾ ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮರು ನೀವು ಗುಣಸಂ- ।
ಪನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತರು ಎನಗೆ ನೀವ್ಗಳೆ ತೌರುಮನೆ ॥
ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮಯ ಸತ್ಪ್ರಭಾವದೊ- ।
ಳೆನ್ನೆದೆಲ್ಲ ಮನೋರಥವು ಮ- ।
ತ್ತಿನ್ನು ವಾಂಛಿತವೆಲ್ಲ ಕೈಗೂಡುವುದು ನಲಿನಲಿದು ॥ ೩ ॥

ಸಾಧುಸಂತರೆ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾ- ।
ಮೋದದೃಷ್ಟಿತುಷಾರಶೈತ್ಯದಿ ।
ಯಾದುದಯ್ಯ ಪ್ರಸನ್ನತಾಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಲವಲವಿಕೆ ॥
ಮೋದದಿಂದೀ ತಂಪು ಛಾಯೆಯೊ- ।
ಳೀದಿವಸ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದುವೆ ।
ಹಾದಿ ನಡೆಸೃತಂದೆ ದಣಿದೆನು ನಾನು ನೋಡಿದಿರಾ ॥ ೪ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ನೀವ್ ಪ್ರಭುಗಳಿರುವಿರಿ ।
ಪರಮಸೌಖ್ಯಾಮೃತದ ಸಾಗರ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮುಳುಮುಳುಗಿ ಸುಖವನು ಸೇವಿಸುವೆ ನಾನು ॥
ಒರಿದೆ ನಾನೀಸುಖವನುಣುವರೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಬಹುಭೀತಿಯಲಿ ಕಂಪಿಸೆ ।
ದೊರೆವುದೆಲ್ಲೀನರಗೆ ಸುಖದಾಸ್ಥಾನ ಪಾಮರಗೆ ॥ ೫ ॥

ಬಾಲ ತನ್ನಯ ತೊದಲ ನುಡಿಯನು ।
ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ವಿ- ।
ಶಾಲತನದಿಂದಾಡಿ ತೊರುವನೇನು ಪಂಡಿತನೊ ॥
ಕಾಲಿನಿಂ ನಡೆಯುವರೆ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಬೀಳುತೇಳುತಲೋಡಿ ಬರುವನು ।
ಬಾಲನನು ಮುದ್ದಾಡದಿಹಳೇ ಪ್ರೇಮದಲಿ ತಾಯಿ ॥ ೬ ॥

ಈ ತೆರದಿ ನಾ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಲಿ ।
ಮಾತನಾಡಿದೆ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನೀವ್ ।
ಪ್ರೀತಿಮಾಡಲು ಬೇಕೆನುತ ಮನವೊಲಿದು ದೀನನೊಳು ॥
ನಾ ತಿಳಿಯೆನೇ ನೀವು ಸರ್ವ- ।
ಜ್ಞಾತ ಸತ್ಪುರುಷರುಗಳೆನುತಲಿ ।
ಪೇತರವನಾನಿನ್ನು ನಿಮ್ಮನು ಬೋಧಿಸುವುದೇನು ॥ ೭ ॥

ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸತ್- ।
ಪುತ್ರರಿಗೆ ಪಾರವನು ಕಲಿಪರೆ ।
ಸತ್ಪ್ರಸಿಹುದೇ ಸೂರ್ಯನೆದುರಲಿ ಮಿಂಚುಹುಳಗಳಿಗೆ ॥
ವಾಸ್ತವಿಕವದ ನೋಡಲಮ್ಮತದ ।
ಪಾತ್ರನೆ ಬಟ್ಟಲಲಿ ಸುರಿಸಲು ।
ಮತ್ತೆ ಸಕ್ಕಾನ್ನವನು ಬೇಡುವುದೇನು ಸವಿಯಿಹುದೆ ॥ ೮ ॥

ಶೀತಕಿರಣಗೆ ಬೀಸಣಿಕೆಯಿಂ। ತಿಳಿಯೆ ನಿಮ್ಮುಪಕೃತಿಯ ಸೇವೆಯು।
ದೀತಕೈ ಬೀಸುವುದು ಗಾಳಿಯ। ಸುಳುಹ ಬೇಕೆನ್ನನು ಕೃಪೆಯೊಳೀ।
ಸೇತಕೈ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆಯಾಭರಣಪನು ತೊಡಿಸುವುದು ॥ ತಿಳಿಯದಜ್ಞನ ಬಾಲಭಾಷಿತ ಕ್ಷಮಿಸ ಬೇಕೆನ್ನ ॥ ೧೪ ॥
ಏತಕ್ಕೆ ಸುಸ್ವರಕೆ ಗಾಯನ। ।
ವೇತಕ್ಕೆ ಪರಿಮಳಕೆ ಗಂಧನಿ। ಎಳೆಕರುವ ಬಲ್ಲೆಯಲಿ ಸೊಗದಿಂ।
ದೇತಕ್ಕೆ ಸಾಗರಕೆ ಸ್ನಾನವು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವು ॥ ೯ ॥ ಮೊಲೆಗೆ ಪ್ರಹೃತಿಯನಿತ್ಯರೈಯಾ।
ಕಳಿಗೆ ನೋವೆನಿಸುವುದೆ ಕೋಪಿಸುತಿಹುದೆ ಕರುಣಿಲದು ॥
ಆಗಪಕೆ ಗವಸಣಿಗೆ ಹಾಕುವೆ। ಇಳಿಸುವುದಲಾ ಹಾಲಧಾರೆಯ।
ಧೇಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ಮನವ ರಂಬಿಸಿ। ಕೊಳುವುದಲ್ಲಾ ನೆಕ್ಕಿ ಸುಖವನು।
ಹೇಗೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ವುದು ಶಾಬಾಸಕೆಯ ನಿಮ್ಮ ॥ ತಿಳಿಯಲೀಪರಿ ಸಾಧುಸಂತರು ತಾಯಿಯೆನ್ನುವೆನು ॥ ೧೫ ॥
ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾವಲೋಕನ। ।
ವಾಗಿ ಚಲೋಚಲೊ ಯೆಂಬ ನುಡಿಗಳ। ಸಿಟ್ಟು ಬಂದರೆ ಪ್ರೇಮವೈ ಮ।
ಯೋಗವಾಗುವದೆಂತು ಯೆನಗೀ ದೀನ ಪಾಪುರಗೆ ॥ ೧೦ ॥ ತ್ತಿಸ್ಟು ವರ್ಧಿಸುವುದು ಕರುಣಾ ನಾ।
ನಿಷ್ಪಕೆಂತಲೆ ಪೇಳಿದೆನು ರೋಷದಲಿ ನಿಮಗೀಗ ॥
ಆರತಿಯ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತೋರಿಸ। ಲಟ್ಟಹಾಸದಿ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾ।
ಬಾರದೇ ವರುಣನಿಗೆ ಜಲದಿಂ। ದೃಷ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಲು ತೆರೆಸಿದೆನು ನಾ।
ಚಾರುತರದರ್ಘ್ಯವನು ಕೊಡರೇ ಭಕ್ತಜನರೆಲ್ಲ ॥ ನಿಷ್ಟು ದೋಷಾನ್ವದನು ನುಡಿದೆನಯೋಗ್ಯ ಮಾತುಗಳ ॥ ೧೬ ॥
ಚಾರುಕರುಣಾಬ್ಧಿಗಳಲಾ ನೀ। ।
ವೇರಿಸುವೆ ನಿರ್ಗುಂಡಿಯೆಲೆಯನು। ಶೀತಕಿರಣನ ಶುಭ್ರ ಬೆಳಕ। ।
ದೂರ ಮಾಳ್ಪನೆ ಹರನು ಬೈಲ್ವವ ಹಾಕಲಿಲ್ಲೆಸುತ ॥ ೧೧ ॥ ಸ್ನೇತರಲಿ ತೊಳೆಯುವುದು ಕಾಣರು।
ಭೂತಳದಿ ವಾಯುವಿಗೆ ಗತಿಯನು ಕೊಡುವ ಕಾರಣವ ॥
ಹರನ ಮೂರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಂತರು। ಭೂತಳದಿ ಗಗನಕ್ಕೆ ಗವಸಣಿ।
ಪರಮಭಕ್ತಿಲಿ ಹೊಯ್ದ ಮಮ ಸ। ಗೇತರಿಂದಲಿ ಹಾಕುವುದು ನಮ।
ತ್ಕುರವ ನಿರ್ಗುಂಡಿಯದ ಧಿಕ್ಕರಿಸರು ಮಹಾತುಮರು ॥ ನೀತ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಮಂಥನವಾರು ಮಾಡುವರು ॥ ೧೩ ॥
ಹರಿದು ತೊಡೆಯಲಿ ಸೇರಿ ಬಾಲಕ। ।
ನರಿಯದಲೆ ಪಿತನುಣುವ ಸಮಯದಿ। ನೀರ ಹೇಗೆ ದ್ರವೀಕರಿಸುವುದು।
ತುರುಕುವನು ತುತ್ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಾಯೊಳಗೆ ಮುದದಿ ॥೧೨॥ ಕಾರಣವ ನಾವ್ ಕಾಣೆವದರ ಪ್ರ।
ಕಾರ ಕರುಣಾರ್ದ್ರತೆಯಲಿರುವರು ಸಾಧುಸಜ್ಜನರು ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ತಂದೆ ಕೂಸನು। ಚಾರು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಯೆಂಬುವ।
ಪರಮಹರ್ಷದಿ ಮುದ್ದಿಪನು ಧಿ। ಪಾರ ಶರಧಿಯ ನೋಡಿ ಮನವಿದು।
ಕ್ಕರಿಸನ್ಯೆ ಬಾಲಿಶನೆನುತಲವ ಬೈದು ನೂಕನಲಾ ॥ ಸೇರಿತ್ಯೆ ಲಜ್ಜೆಯನು ದಾಟುವ ಬಗೆಯ ಕಾಣದಲೆ ॥ ೧೪ ॥
ಅರಿಯಲೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ವರ್ತನ। ।
ನಿರಲು ಸಂತೈಸುವರು ಶ್ರೋತರು। ವೇದತತಿಯಾ ಗೀತೆಯರ್ಥದ।
ಪರಿಕಿನಲು ಗುಣನಿದು ಕಣಾ ಸತ್ಪ್ರೇಮಲಕ್ಷಣವು ॥ ೧೩ ॥ ಬೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಮತಿಯು ಕುಂಠಿಸಿ।
ಮೇದಿನಿಯಲೊರಗಿದುದು ಮೌನದ ನಿದ್ರೆಯನು ತಾಳಿ ॥
ಹಲವು ಪರಿಯಿಂದೀವರೆಗೆ ನಿ। ಖೇದ ತಾಳಿತು ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮ ನಿ।
ಷ್ಮಲಘು ಪ್ರೇಮವು ಮೂಡಿಯದೆ ಯೆ। ವಾದದಿಂ ಕುರುಡಾಯ್ತು ಮಹಿಮೆಯ।
ನ್ನಲಿಯೆನುತ ನಾ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆನು ಸಲಿಗೆಯಲಿ ನಿಮ್ಮ ॥ ಗಾಢವೈ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ವಚನಸರಣಿಯಲಾ ॥ ೧೫ ॥

ಪಿತರವನಾನಿನ್ನು ಭಗವ- । ಕೇಳುವವರನುಕೂಲಿಸಿರಲಾ ।
ದ್ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಕನ್ನಡಿಸಲಿ- । ಹೇಳುವವರಾಕಾಶಹೃದಯರೊ- ।
ಕ್ತೋತರವ ನಾನಿನ್ನು ವಿದ್ವಜ್ಜನರ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥ ಳೀಳುವ್ಯವು ಸುವಿಚಾರಮೇಘಂಗಳು ವಿಸೋದದಲಿ ॥
ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪೇಳ್ವ ಸಾಹಸ- । ಕೇಳುವವರೇ ಬರಲು ಬಹುಪ್ರತಿ- ।
ನೀತರಳ ಮಾಡಿದನು ನಿಮ್ಮ ಕೃ- । ಕೂಲ ವಿರಸ ಕುಚೇಷ್ಟೆಯಿಂದಲಿ ।
ಸಾತುಪಾರದ ಭರವಸದಲಿದ ಕೊಂಡೆ ಮನದೊಳಗೆ ॥೨೦॥ ಬೇಳುವ್ರದು ವಕ್ತೃತ್ವ ಬಾಡಿದ ಹಣ್ಣಿನಂದದಲಿ ॥ ೨೫ ॥

ಬಾಲ ಜಲ್ಪಿತವೆನ್ನದಲೆ ಸಂ- । ಧರಣಿಯಲಿ ಕೇಳ್ದಂದ್ರಕಾಂತವು ।
ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಹ ಶ್ರೋತೃಸಜ್ಜನ- । ಕರಗುನ್ರದು ನಿಜ ಕರಗಿಸುವ ಗುಣ- ।
ರೇಳಿಗೆಯ ಕೋರುವರೆನುತ್ತಲಿ ಧೈರ್ಯವೆನಗಾಯ್ತು ॥ ಪಿರುಪ್ರದೆ ಹಿಮಕಿರಣಗಲ್ಲದೆ ಕಾಣೆನನ್ಯರಲಿ ॥
ಕೇಳುಲೋಹವು ನಿಜವ ಸ್ಪರಿಶದ । ಪರಿಯಲೀ ವಕ್ತೃತ್ವಪನು ನಿ- ।
ಶಾಳಿ ಸ್ಪರ್ಶಪ ಚನ್ನವಾಗುವ । ಸ್ತುರಸಲಿಕೆ ಶ್ರೋತರುಗಳಲ್ಲದೆ ।
ಲೀಲೆಯೇ ನಿಮ್ಮದು ಕಣಾ ಸಜ್ಜನರು ಸ್ಪರಿಶರಲಾ ॥ ೨೧॥ ಒರಿದ ವಕ್ತನ ಮೇಲೆ ಮೇಗಿನಿಹುದಿದನು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೨೬ ॥

ಅಮೃತಕೆಂ ನಿಗಿಲಾದ ಜೀವನ । ಎನ್ನನೇ ಸಂಪಾಡಿ ತಿನ್ನಿರಿ ।
ಹಿಮಕರನಿಗಿಂ ನಿಗಿಲು ಶೀತಲ- । ಏನ್ನುಶಲೆ ಕೇಳುವ್ರದೆ ಗೋದಿಯು ।
ಪಮಮ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾತುಪಾರದ ವೃಷ್ಟಿ ಕಾಮೋಷ್ಟಿ ॥ ಬನ್ನಹಿಸುವ್ರನೆ ಗೊಂಬೆಗಳು ಕೌಶಲದಿ ಕುಣಿಸುವರೆ ॥
ಸಮನಿಸುವ್ರದೈ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಿಯ । ತಿನ್ನುವವರೇ ವಿಧನಿಧದ ಪ- ।
ಓಮಲ ಬೆಳೆಯ ಸುಕಾಲವವ್ವುದು । ಕ್ವಾನ್ನ ಮಾಳ್ಪರು ಸೂತ್ರಧಾರನು ।
ನಿಮಿಷದಲಿ ಬಾಡುವ್ರದು ಕೃಪೆಯ ತುಪಾರವಿಲ್ಲದಿರೆ ॥೨೨॥ ತನ್ನ ಕೌಶುಕಕಾಗಿ ಕುಣಿಸುವನೆಲ್ಲ ಗೊಂಬೆಗಳ ॥ ೨೭ ॥

ಎಳೆಮರಿಯು ವಕ್ತೃತ್ವವೆನ್ನದು । ಏಶಕೆಸಗೀ ಮಾತುಕಥೆಯೆನ- ।
ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲೈ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ನಿ- । ಗೇತಕೆದು ವ್ಯರ್ಥೋಗ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ಪ್ಮೊಲವ ಪೇಳಲು ವುಷ್ಟಿಯವ್ವುದು ಹಾರಲೆತ್ನಿಪುದು ॥ ಕೋತೃವೃಂದವ ಕೇಳ್ವುದೈ ಪಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದೆನ್ನ ॥
ತಿಳಿಯಲೆನ್ನಯ ಜಾಲಭಾಷಿತ । ಈಶರದಿ ಬ್ಞಾನೇಶ ನುಡಿಯಲು ।
ಬೆಳಗುವ್ರದು ನೀವ್ ಸಾವಧಾನತೆ- । ಮಾತ ಪೇಳ್ವನು ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು ।
ಯಿಳಿಸಿದರೆ ಮೇಲರ್ಥಗೌರವವುಟ್ಟಿಯೇರುವ್ರದು ॥ ೨೩ ॥ ಮಾತು ಸಾಕಿದು ಪೇಳು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಬೇಗದಲಿ ॥ ೨೮ ॥

ಹರಿದು ಬಾಯಿಂ ಶಬ್ದನೆಂಬುದು । ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದುದೆನಗೆ ನಿನ್ನಯ ।
ಹೊರಗೆ ಬರಲದಕರ್ಥಗೌರವ । ಚಂದವಾಗಿಹ ಕಾವ್ಯಮಯವಸ್ತುತಿ ।
ಸರಣಿ ಬಂದರೆ ಚಿತ್ತದಲಿ ಸೇರ್ವುದು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯು ॥ ಮುಂದೆ ಪೇಳೈ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ॥
ಬರುವುದೈ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆನ್ನಯ । ಎಂದ ಸದ್ಗುರುನಾಥನನ್ನು ನಿ- ।
ಪರಮ ಶ್ರುತಿಸಂಮತಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆ । ದಿಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ತಿನ್ಯನು ।
ಬರುವುದೈ ಸಿದ್ಧಾಂತರೂಪವು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ॥೨೪॥ ಚಂದದಿಂ ಜ್ಞಾನೇಂದರಾಯನು ಪೇಳತೊಡಗಿದನು ॥ ೨೯ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಇದಂ ತು ತೇ ಗುಹ್ಯತಮಂ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮ್ಯನಸೂಯವೇ ।
ಜ್ಞಾನಂ ವಿಜ್ಞಾನಸಹಿತಂ ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಮೋಕ್ಷ್ಯಸೇಽಶುಭಾತ್ ॥ ೧ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ಗುಹ್ಯವ- ।
ನರುಹುವೆನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬೀಜವಿ- ।
ದಿರುವುದಂತಃಕರಣದೊಳಗಿನ ಗುಹ್ಯತಮವಿಹುದು ॥
ತಿರಿಗಿ ನಾನಿನಗೇಕೆ ಗುಹ್ಯವ- ।
ನೊರೆವೆನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಲು ಮ- ।
ತ್ತಿರುವ ನಿಜಕಾರಣವ ಪೇಳ್ವೆನು ನಿನಗೆ ನಾನೀಗ ॥ ೩೦ ॥

ಅಸ್ಥೆಯಿದರ ಸುಮೂರ್ತಿ ನೀನೈ ।
ಸ್ವಾರ್ಥಕೋಸುಗ ಗುಹ್ಯ ಮುರಿಯದೆ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದೊಳಿದ್ದು ಯೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ವರ್ತಿಸುವಿ ॥
ಭಕ್ತರಲಿ ನೀ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆನ್ನಯ ।
ಮಿತ್ರ ಮೈದುನನೆಂದು ನಿನ್ನಲಿ ।
ಬಿತ್ತು ಯೆನ್ನಯ ಪ್ರೇಮ ನಿನಗಾನಾದೆ ಸಾರಥಿಯು ॥ ೩೧ ॥

ಧರೆಯಲೆನ್ನೀ ಗುಹ್ಯತಮವನು ।
ಮುರಿದೆನಾದರು ಯೋಚನೆಯ ನಾ- ।
ನರಿಯೆ ತಿಳಿಸದ ಜ್ಞಾನವನು ತಿಳಿಸಿದರು ಸರಿಯಹುದು ॥
ನರನೆ ಯೆನ್ನೀ ಗುಹ್ಯವನು ನಿನ- ।
ಗರುಹ ಬೇಕೆಂದೆನುತ ಮನದಲಿ ।
ಧರಿಸಿಹೆನು ನಿರ್ಧಾರ ನಿನ್ನನು ಸುಕೃತವೇನುಂಟೊ ॥ ೩೨ ॥

ಮೊಲೆಯೊಳಿದ್ದರೆ ಹಾಲು ಸವಿಯಾ- ।
ಕಳಿಗೆ ರುಚಿಸುವುದೇನು ಕರುವಿಂ- ।
ಗಿಳಿಸಿ ಪಾನವ ಮಾಡಿಸದೆಯದ ತಾಯಿ ವತ್ಸಕ್ಕೆ ॥
ಇಳೆಯೊಳೀ ತೆರವೆನ್ನ ಜ್ಞಾನವು ।
ತಿಳುವಳಿಕೆಯೊಳನನ್ಯಭಾವದಿ ।
ಮೆಲುತಿಹರೊ ನಾನವರಿಗೀವೆನು ನಾಶವಾಗದದು ॥ ೩೩ ॥

ಮುಡಿಯೊಳಗೆ ಕಟ್ಟರ್ದ ಬೀಜವ- ।
ನೊಡೆದು ಮುಡಿಯನು ಹೊಲದಿ ಬಿತ್ತಿರೆ ।
ಪಡೆಯಿತೇ ನಾಶವನು ತಿಳಿಯೊ ಜ್ಞಾನವದರಂತೆ ॥

ಕೊಡುವೆ ನಾನೀ ಜ್ಞಾನಬೀಜವ- ।
ನೊಡನೆ ಶುದ್ಧಾತ್ಮರಿಗೆ ಸುಮನರಿ- ।
ಗೊಡನೆ ನಿಂದೆಯ ಮಾಡದೆನ್ನಯ ಪರಮಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ೩೪ ॥

ಈ ತೆರದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ।
ಮಾತ ಪೇಳಿದರದುವೆ ಗುಹ್ಯವು ।
ನೀ ತಿಳಿಯು ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಗೋಪ್ಯದೊಳಿದ್ದ ತೆರನೆಂದು ॥
ಈ ತೆರದ ಭಕ್ತರನು ಲೋಕಗ- ।
ಳೀತ್ರಯದಿ ನಿನ್ನೊರತು ಕಾಣೆನು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೀ ಗುಹ್ಯವನು ನಿನಗರ್ಹಿಸುವೆ ನಾನು ॥ ೩೫ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ಗುಹ್ಯಜ್ಞಾನವ- ।
ನರುಹಿದೆನು ನಿನಗೆನುತ ಸೋಜಿಗ- ।
ಪರಿಯು ನಿನಗಾಗುವುದು ತಿಳಿದೆನು ನಿನ್ನ ಸಂಶಯವ ॥
ಅರುಹುವೆನು ವಿಜ್ಞಾನಸಹಿತಲಿ ।
ಪರಮ ಜ್ಞಾನದ ಸಾರ ನಿನಗಾ- ।
ನೊರುವೆ ತಿಳಿವಂದದಲಿ ಕೇಳ್ಕೆ ಪಾರ್ಥ ಸಟೆಯಲ್ಲ ॥ ೩೬ ॥

ಸತ್ಯಸಟಿ ನಾಣ್ಯಗಳು ತಾವೊ- ।
ತ್ತಟ್ಟು ಸಂಗತವಾಗೆ ಸಟಿ ಬೀ- ।
ರಿಟ್ಟು ನಾಣ್ಯವ ಸತ್ಯವಾದುದ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವಂತೆ ॥
ಕೊಟ್ಟರೈ ಜಲಮಿಶ್ರ ಹಾಲನು ।
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಜಲವ ಹಂಸವು ।
ಥಟ್ಟನೆಳೆವುದು ಹಾಲ ತನ್ನಯ ಚಂಚುವಿನ ಬಲದಿ ॥ ೩೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಜ್ಞಾನವ- ।
ನೊರೆವೆ ನಿನಗದು ತಿಳಿಯಲಾಕ್ಷಣ ।
ಮರಣಜನ್ಮದ ಸರಣಿ ಮುಗಿದಾ ಮೋಕ್ಷ ದೊರೆವುದಲಾ ॥
ಅರಿಯಲಾ ಹೊಟ್ಟಿಂದ ಧಾನ್ಯವ- ।
ನುರುತರದಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ವಾಯುವು ।
ವಿರಚಿಸುವ್ದೈ ಧಾನ್ಯರಾಶಿಯ ಹಾಗೆ ನಾ ಮಾಳ್ಪೆ ॥ ೩೮ ॥

ರಾಜವಿದ್ಯಾ ರಾಜಗುಹ್ಯಂ ಪವಿತ್ರಮಿದಮುತ್ತಮಮ್ ।
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾವಗಮಂ ಧರ್ಮ್ಯಂ ಸುಸುಖಂ ಕರ್ತುಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೨ ॥

ಜ್ಞಾನದೊಳಗುತ್ತಮವು ನೆರೆಸು- ।
ಜ್ಞಾನವುರದಾಚಾರ್ಯಪದವಿಯ ।
ತಾನೆ ಪಡೆದಿಹುದದುವೆ ಮಂಗಳಧಾಮ ಸುಪವಿತ್ರ ॥

ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಗುಹ್ಯಕೆ ।
ತಾನಿಹುದು ನಿಜಧಾಮ ಧರ್ಮಕೆ ।
ಹಾನಿ ಮಾಳ್ಪುದು ಜನ್ಮಮರಣದ ಭೀತಿಯನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೯ ॥

ಗುರುಮುಖದಿ ಶಬ್ದಸ್ವರೂಪವು । ಪಾಠಪಿಯದೈ ಲೋಭಿಯಂಬುದು- ।
ಹೊರಟ ಕೂಡಲೆ ಶಿಷ್ಯನಂತಃ- । ದಾಶೆಯಿಂದಲಿ ಜೀವ್ವರದರಲಿ ।
ಕರಣದಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವು ಸ್ವಯಂಭೂ ॥ ಹೇಸೈ ನಾಲವನು ಕೊಡುವರೆ ಶಕ್ಕರಿಗೆ ಜಗದಿ ॥
ಬರಲು ಸೌಖ್ಯದ ಪಿಟ್ಟನೇರುತ । ನಾಶವಹುದೈ ಮೂಲಧನವದು ।
ಭರದಿ ದೃಗ್ಗೋಚರಿಸುವುದು ಗೋ- । ಲೇಸು ಕಾಂಬರೆ ಬಡ್ಡಿಯೆಂಬುವ ।
ಚರದ ಮಾತ್ರದಿ ಸುಖದ ಜ್ಞಾನದ ಲಯವನೆಸಗುವುದು ಪಾಶದಲಿ ಬಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕಳೆವರು ಕಾಸುಜೀವನು ॥ ೪೩ ॥
॥ ೪೦ ॥

ಇದರ ನಾಮೊಚ್ಯದಲಿರಲು ನಿಜ- । ಈ ತೆರದಿ ಲೋಭದಲಿ ಮುಳುಗದ ।
ಹೃದಯ ಪರಮಾನಂದ ರಂಜಿಸು- । ಭೂತಳದ ಮಾನವರಿಗೀಸುಲ- ।
ತುದಯಿಪುದು ಸುಲಭದಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವದು ॥ ಭಾತಿಶಯ ನಿಧಿಯೇಕೆ ಕೈವಶವಾಗದಿಹುದೆನಲು ॥
ಮುದದಿ ಕೈವಶವಾದರದು ಕ್ಷಯು- । ಈ ತೆರದ ಶಂಕೆಯನು ತೆಗೆಯಲು ।
ಗಿದಕೆ ಬಾರದು ಕಲ್ಮಷವು ತ- । ನೀತಿಮುಕ್ಲ್ಯೆ ನಿಜವ ಪೇಳಿದೆ ।
ಟ್ಟಿದು ನದುಪಯೋಗದಲಿ ಕ್ಷೀಣತೆಯಿಯದಿದು ನಿಜವು ಪಾರ್ಥ ನೀನೆನ್ನಯ ಪಡೆಸದಲಿ ಭರವಸವನಿಡೆಲಾ ॥ ೪೪ ॥
॥ ೪೧ ॥

ಚತುರ ನೀನರ್ಜುನನು ಕೇಳ- । ಇರುವುದೀ ಜ್ಞಾನವು ಪವಿತ್ರವು ।
ಪ್ರತಿಮನಸ್ಕುವು ಸುಲಭವಿರಲದು । ಪರಮ ಸುಖದಾಯಕವು ಮನಕತಿ- ।
ಕ್ಷಿತಿಯಲಿದು ಸರ್ವತ್ರ ಸಿಗದೇಕೆನುತ ಕೇಳಿದರೆ ॥ ಪಿರಿಮೆಸುವ ರಮಣೀಯ ಸಾಧನ ತಿಳಿಯಲತಿಸುಲಭ ॥
ಮತಿಯುತನೆ ಲೋಭದಲಿ ಶಕ್ಕರಿ- । ಇರುವುದಿದು ಸ್ವಾಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಗತಿನಿನೋದವು ಬೊಕ್ಕ ಕೊಡುತಲಿ । ಪರಮಧರ್ಮದ ಸುಲಭಸಾಧನ- ।
ಗತಿಸುವರು ನಾಶದಲಿ ಜಗನಿದು ಲೋಭಮಯವೆಲ್ಲ ॥ ೪೫ ॥ ಮನಿಯಲಾರರು ಭಾಗ್ಯಹೀನರು ಮನುಜರೇನೆಂದೆ ॥ ೪೫ ॥

ಅಶ್ರದ್ದಧಾನಾಃ ಪುರುಷಾ ಧರ್ಮಸ್ಯಾಸ್ಯ ಪರಂತಪ ।
ಅಪ್ರಾಪ್ಯ ಮಾಂ ನಿವರ್ತಂತೇ ಮೃತ್ಯುಸಂಸಾರವರ್ತ್ಮನಿ ॥ ೩ ॥

ಹಾಲಿಹುದು ಸುಪವಿತ್ರ ರುಚಿಕರ । ನಾನಿಹೆನು ಹೃದಯದಲಿ ಸರ್ವರ ।
ಮೇಲಿರುವ ತ್ವಚೆಯಿಂ ಸಗೂಪವು । ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಿಜಸುಖಕೆ ಕಾರಣ ।
ಹೇಳಲೇನದ ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಗಳಿಯು ರಕ್ತ ಹೀರುವುದು ॥ ಮಾನಿಸರು ನಿಜಸುಖನಿಧಾನವ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ॥
ಕೇಳು ಕಪ್ಪೆಯು ಕಮಲಕಂದವು । ನಾನುರಾಗದೊಳಿದನು ಬಿಟ್ಟು ನ- ।
ಮೇಳದಲಿ ವಾಸಿಪವು ಕೆರೆಯಲಿ । ಹೀನವೆನಿಸುವ ವಿಷಯಸುಖಕನು- ।
ಕೀಳು ಕೆಸರೇ ಕಪ್ಪೆಗಳ ಪಾಲಲ್ಲವೇ ಜಲದಿ ॥ ೪೬ ॥ ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಸೇವಿಪರೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೪೮ ॥

ಕಮಲರಸವನು ಸೇವಿಸುವೈ । ಮುಖದೊಳಿಹ ಹೀಯೂಷಗಾತ್ರದ ।
ಭ್ರಮರತತಿಗಳು ದ್ರವ್ಯವಂತರು । ಸುಖವ ತಿಳಿಯದಲುಗುಳಿ ಮೃಗಜಲ ।
ವಿಮಲದ್ರವ್ಯದ ರಾಶಿಯಲಿ ಕೂಡುತಲೆ ಬೆಂಡಾಗಿ ॥ ಸುಖವನೀಯುವುದೆಂತ ಹಿಂಜಾಲಿಸುವ ಪರಿಯಿದಲಾ ॥
ಭ್ರಮೆಯಲುಪವಾಸವನು ತೆಗೆಯುವ- । ಅಪಿಳಸಿದ್ಧಿಯ ಸ್ವರಿಶ ಕೊರಳೊಳು ।
ರಮಮ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನೆ ಭೋಗಿಸಿ । ಸುಖದಿ ಕಟ್ಟರಲದನು ಬಿಸುಟಾ ।
ಕುಮತಿಯರು ಹತಭಾಗ್ಯರೀಪರಿ ದುಃಖಿತಾಳುವರು ॥ ೪೭ ॥ ವಿಕಟ ಕವಡಿಯನಾರಿಸುವ ಪರಿಯಂತೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೯ ॥

ಮನುಜರೀಭವನಾಗರದೊಳೆ- । ಎತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ನಾನಿಹೆ ।
ಳ್ಳೆನಿತು ಬಿಡರೈ ತಾವಹಂಕೃತಿ- । ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಸೂರ್ಯನಂದದೊ- ।
ಯೆನಿತು ಸಾಧ್ಯವು ಯೆನ್ನ ಸೇರರು ಕೇಳ್ಮದಾನ್ವಿತರು ॥ ಳೆತ್ತಣಿಂ ನೋಡಿದರು ಸಂಮುಖನಿಹೆನು ಜಗಕೆಲ್ಲ ॥
ಜನುಮಮರಣದ ತಡಿಗಳೆಡೆಯಲಿ । ಇತ್ತ ನೋಡ್ಯೆ ರವಿಯ ತೆರವುದ- ।
ಮನುಜರೀ ಭವಸಾಗರದೊಳೇ । ಯಾಸ್ತಗಳು ನನಗಿಲ್ಲ ನಾ ಸ- ।
ಮುಣುಗುತೇಳುತ ಬೆಂದು ಬಳಲುವರಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೦ ॥ ರ್ವತ್ರ ಸಂತತ ರಾಜಿಸುವೆನ್ಯೆ ದಿವ್ಯಸೂರ್ಯನಲಾ ॥ ೫೧ ॥

ಮಯಾ ತತಮಿದಂ ಸರ್ವಂ ಜಗದವ್ಯಕ್ತಮೂರ್ತಿನಾ ।
ಮತ್ಸ್ಥಾನಿ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ನ ಚಾಹಂ ತೇಷ್ವವಸ್ಥಿತಃ ॥ ೪ ॥

ತೋರುವೀ ಜಗ ಸಗುಣವೆಲ್ಲ ನಿ- । ನೀರ ಮೇಲಣ ನೊರೆಯು ನೀರೇ ।
ಚಾರ ಮಾಡಲು ಯೆನ್ನ ನಿರ್ಗುಣ- । ತೋರುವುದೆ ಫೇನದಲಿ ನೀರದು ।
ಮೂರುತಿಯೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗೀ ಸಗುಣ ಜಗವಾಯ್ತು ॥ ತೋರುವಾಕಾರಗಳು ಸ್ವಪ್ನದಿ ನಿಜವೆ ಯೆಚ್ಚರದಿ ॥
ಕ್ಷೀರದಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ದಧಿಯ ನಿ- । ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಸರ್ವಾ- ।
ಕಾರವಾಗುವುದಂತೆ ವಿಶ್ವವು । ಕಾರಗಳು ಪುಟ್ಟಿದುವು ಯೆನ್ನಿಂ ।
ತೋರುವುದು ಮಾಯೆಯಲಿ ನಾನೇ ಮೂಲಬೀಜನಲಾ ತೋರಿದರು ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಸರ್ವವು ಯಿಲ್ಲ ನಾನಲ್ಲ ॥ ೫೫ ॥
॥ ೫೨ ॥

ಮರವು ಬೀಜದೊಳಿಹುದು ನೋಡಲಿ- । ಹಿಡಿದು ತತ್ತ್ವಮಹತ್ತು ನೋಡೀ ।
ಕಿರುವುದವ್ಯಕ್ತಸ್ವರೂಪದಿ । ಜಡಶರೀರದ ತನಕ ನಾನೇ ।
ಒರುವುದೈ ಮರ ಸಗುಣರೂಪದಿ ಜ್ಞೋದ್ಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ಸಡಗರದೊಳಾಳುವೆನು ಜಗದಧಿಕಾರವೆನಗಿಹುದು ॥
ಮೆರೆವ ಚಿನ್ನದಿ ಪುಟ್ಟುವವು ಬಹು- । ನಡೆಸುವೆನು ಚಾಲಕರ ನಾ ಬೇ- ।
ಪರಿಯಲಂಕಾರಗಳು ವಾರ್ಥನೆ । ರೊಡೆಯನನು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಕಾಣೆನು ।
ಮೆರೆವುವೈ ಭಂಗಾರದೊಳಗವ್ಯಕ್ತರೂಪದಲಿ ॥ ೫೩ ॥ ನುಡಿದೆನೀಗುಹ್ಯವನು ತಿಳಿಯೋ ನಾನಲಿಪ್ತನಿಹೆ ॥ ೫೬ ॥

ಅರಿಯಲೀ ಪರಿ ನಾನು ನಿರ್ಗುಣ- । ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ತತ್ತ್ವವ- ।
ನಿರುವೆನೊರ್ವನೆ ಯೆನ್ನ ಮಾಯೆಯು । ನಿಂದದನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡೆನು ।
ಪರಿಯಲೀ ಸಗುಣಾತ್ಮವಿಶ್ವವು ಬೀಜ ನಾನಿಹೆನು ॥ ಚಂದದಿಂದದ ತಿರಿಗಿ ಜ್ಞಾಪಕಪಥಕೆ ತಾರೀಗ ॥
ಇರಲು ನಾನವ್ಯಕ್ತರೂಪದೊ- । ಇಂದು ನಾ ನಿನಗೀಗ ಪೇಳಿದ ।
ಳಿರದು ಯೆನಗಾಕಾರ ವ್ಯಕ್ತದಿ । ಬಂಧುರದ ಗುಹ್ಯವನು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಬರಲು ಯೆನಗಾಕಾರ ಬರುವುದು ಜಗವೆ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೫೪ ॥ ತಂದು ಯೆನ್ನ ಯಥಾರ್ಥರೂಪವನರಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೭ ॥

ನ ಚ ಮತ್ಸ್ಥಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಪಶ್ಯ ಮೇ ಯೋಗಮೈಶ್ವರಮ್ ।
ಭೂತಭೃನ್ನ ಚ ಭೂತಸ್ಥೋ ಮಮಾತ್ಮಾ ಭೂತಭಾವನಃ ॥ ೫ ॥

ಎನ್ನ ಮಾಯಾತೀತ ರೂಪವ । ಎನ್ನೊಳಿಹುದೀ ಸರ್ವ ಭೂತಗ- ।
ನಿರ್ಣಯಿಸಲೆತ್ನಿಸಲು ಕಲ್ಪನೆ- । ಳೆನ್ನುವುದು ನಿಜವಲ್ಲ ನಾನೇ ।
ಯನ್ನು ಬಟ್ಟುದ್ಯೋಗ ಮಾಡಲು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು ॥ ಪೂರ್ಣನಾಗಿಂಪೆ ಸರ್ವವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿಹೆನು ॥ ೫೮ ॥

ಜ್ಞಾನರೂಪದ ಕಣ್ಣನೀಲು ।
ಜ್ಞಾನವೆಂಬುವ ತಿಮಿರ ಬಂದರೆ ।
ಮೇಣು ಸಂಕಲ್ಪದದು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಬೆಳಗಿರಲು ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ದೀನ ಮನುಜರು ।
ಕಾಣಲಾರರು ಯೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ನಾನಖಂಡನೆನುತ್ತ ತಿಳಿಯರು ಮಾಯೆಯಾಟದಲಿ ॥ ೫೯ ॥

ಇರುವುದೀ ಭೂತಗಳು ದೃಗ್ರೂಪ- ।
ಚರಕೆ ಬೇಳ್ಪುವು ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಗ- ।
ಳರಿಯಲೈ ನಿಜತತ್ತ್ವ ನಾನೇ ವಿಶ್ವವೆಂಬುದನು ॥
ಪರಿಯಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ಮನದಿಂ ।
ಮೆರೆವೆನ್ನೆ ಸರ್ವತ್ರ ನಾನೇ ।
ಯುರಗನೆಂಬೀ ಭಾವವಳಿಯಲು ಮಾಲೆ ತೋರುವುದು ॥ ೬೦ ॥

ಭೂತಭೇದೋದ್ಭವಕೆ ಕಾರಣ ।
ಭೂತಗಳ ಸಂಕಲ್ಪವೇ ನಿಜ ।
ಘಾತನಾಲಿಸು ಗಡಿಗೆಮಡಿಕೆಗಳೇನು ಭೂಮಿಯಲಿ ॥
ಮಿತಿಯಿಂದಲಿ ಭೇದ ವುಟ್ಟಿತು ।
ಕೂತು ಕುಂಚಾರನು ಮಿನೋದದಿ ।
ಕೈತಳದ ಕೌಶಲ್ಯ ತೋರಿಸಿ ಭೇದ ಮಾಡಿಹನು । ೬೧ ॥

ಶರಧಿಯೊಳಗಿನ ನೀರಿನಲಿ ಮೀ- ।
ಣಿರುವುದಯ್ಯ ತರಂಗವಾನಿಯು ।
ತೆರೆಗಳೇಳ್ಪುವು ಶರಧಿಯಲಿ ವಾಯುವಿನ ಭ್ರಮಣದಲಿ ॥
ಅರಿವೆಗಳ ಗಟ್ಟಿಗಳು ಹತ್ತಿಯ- ।
ಲರುವುದೇ ನೋಡಿದೊಡೆ ಚಿನ್ನದೊ- ।
ಳಿರುವುದೇನು ವಿಚಿತ್ರವಾಭರಣಗಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೨ ॥

ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ।
ಹೇಳಲೇನಾಭರಣ ತೋರ್ಪುದು ।
ಸ್ಥೂಲಮಾನವಿದಾಯ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮಾದಿ ನೋಡೆ ಚಿನ್ನವದು ॥
ಕೇಳಿಸುವುದು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯು ತಾ- ।
ನೇಳುವುವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋದಲು ।
ಹೇಳು ವಾರ್ಧನೆ ನಿಜದಿ ಧ್ವನಿ ಬಿಂಬಗಳು ಬೇರಿಹುವೆ ॥ ೬೩ ॥

ರೂಪವಿಲ್ಲದ ಯೆನಗೆ ರೂಪಾ- ।
ರೋಪವನು ಮಾಡಿದರೆ ಕಲ್ಪನೆ ।
ಯಾಪರಿಯೊಳಾಗುವೆನು ಸಂಕಲ್ಪದ ಪರಿಯೊಳಾನು ॥
ಲೋಪ ಮಾಡಲು ಕಲ್ಪನೆಯನದ ।
ರೂಪವಿಲ್ಲದ ನಾನು ನಿಜದ ಸ್ವ- ।
ರೂಪ ತೋರಿಪೆ ಶುದ್ಧಸಾಯಾತೀತ ಪ್ರಕೃತಿಯನು ॥ ೬೪ ॥

ಗರಗರನೆ ತಿರುಗುತಲೆ ಮೂರ್ಛೆಯು ।
ಬರುವುದೈ ತಲೆಗಾಗ ನೋಡಲು ।
ತಿರುಗುವುವು ಗಿರಿ ದುರ್ಗ ತರುವಾಕಾಶವೆನ್ನವರು ॥
ಪರಿಯಲಾ ಮಾನವರು ತಿಳಿವರು ।
ಬರಿದೆ ಸಂಕಲ್ಪದ ಪ್ರಭಾವದೊ- ।
ಳರಿವೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ ಭೂತಭಾವನೆಯು ॥ ೬೫ ॥

ಬೀಟ್ಟರೀ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮಾನವ- ।
ರಟ್ಟುವರು ತಜ್ಜನ್ಯಭಾವನೆ ।
ದೃಷ್ಟಿಸರು ಭೂತಗಳನೆನ್ನೊಳಗೆನ್ನ ಭೂತದೊಳು ॥
ಕೆಟ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪದ ವಿಕಾರವ ।
ಹುಟ್ಟಿಸುವುದೈ ದುಷ್ಟಕಲ್ಪನೆ ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ಸಂಕಲ್ಪವಿಷಮಜ್ವರದ ಬಡಬಡಿಕೆ ॥ ೬೬ ॥

ತರಣಿಕಿರಣದ ಸುಪ್ರಕಾಶದ ।
ಭರದಿ ತೋರ್ಪುದು ಮೃಗಜಲವು ಮ- ।
ತ್ತಿರದು ಸತ್ಯತೆಯದಕೆ ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸವಾಗುವುದು ॥
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನನು ಕಲ್ಪಿಸುವರೀ ।
ನರರು ಮಾಯಾವೇಷ್ಟಿತರು ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಜಗಕಾಧಾರವೆಂಬರು ತಿಳಿಯದಲೆ ಯೆನ್ನ ॥ ೬೭ ॥

ಮಾನವರು ನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪದೊ- ।
ಳಾನು ಭೂತಾಧಾರನೆನ್ನುತ ।
ಮಾನಿಪರು ಸೃಷ್ಟಿಸುವೆ ಜಗವನೆನುತ್ತ ಪೇಳುವರು ॥
ಕಾಣರೈ ಯೆನ್ನಯ ಸ್ವರೂಪವ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ನಾನೆ ಭೂತನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಪ್ರಭೆ ಸೂರ್ಯನಿಂ ಬಿಂಗಡಿಸ ಬಹುದೇನು ॥ ೬೮ ॥

ಕೇಳಿದೇನೈಶ್ವರ್ಯ ಯೋಗವ ।
ಹೇಳಿದುದ ನೀ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲೈ ।
ಪೇಳು ನೀ ಶಂಕೆಯನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಿಹೆನು ॥
ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಲ್ಲನೆನ್ನೊಳು ।
ಮೇಳವಿಸಿ ತಾವಿಹರು ಭೇದವ ।
ತಾಳದಿರು ನಾನುಸುರಿದೆನು ಗುಹ್ಯವನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೯ ॥

ಯಥಾಕಾಶಸ್ಥಿತೋ ನಿತ್ಯಂ ವಾಯುಃ ಸರ್ವತ್ರಗೋ ಮಹಾನ್ ।
ತಥಾ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಮತ್ಸ್ಥಾನೀತ್ಯುಪಧಾರಯ ॥ ೬ ॥

ಗಗನದಲಿ ತುಂಬಿಹುದು ವಾಯುವು । ಒರುವೆ ನಿನಗೀ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವ ।
ಗಗನವಾಯುಗಳೆರಡಿಹುವಲಾ । ನರನೆ ಕೇಳೀಯನುಭವದ ನಾ- ।
ಗಗನದಿಂ ಭಿನ್ನತ್ವ ಹೊಂದದೆ ವಾಯು ಚಲನದಲಿ ॥ ಗರದಿ ನೀ ತೆರೆಯಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡು ವಿಶ್ವವನು ॥
ಬಗೆಯಲೀಪರಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ಫಲ- । ಬರುವುದೈ ನಿನ್ನನುಭವಕೆ ಕೇಳ್ ।
ವುಗಮಿಸುವುದೈ ಭೂತಜಾತವು । ಭರಿತ ನೀನಾಗಿರುವಿ ವಿಶ್ವದೊ- ।
ವಿಗಡ ಕಲ್ಪನೆ ಲೋಪವಾಗಲು ನಾನೆಯುಳಿಯುವೆನು ॥ ೭೦॥ ಳರಿತರಾಯಿತು ನಿನಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ತಿಳಿವುದಲಾ ॥ ೭೩ ॥

ಎನ್ನಲಿಹುವೈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಾ- । ನಾನು ಬೇರಿಹೆ ವಿಶ್ವ ಬೇರಿಹು- ।
ವೆನ್ನತಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಲು । ದೇ ನರನೆ ನೀ ನೋಡು ನಿನಗೀ- ।
ಕಣ ಮುಂದಾಭಾಸವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದು ॥ ಜ್ಞಾನ ತಿಳಿಯಿತೆ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆ ಸ್ವಪ್ನಪರಿಯಲ್ಲೆ ॥
ಮಣ್ಣಪಾಲಾಗಿರಲು ಕಲ್ಪನೆ । ನೀನು ಪುನಹಾ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ಯೆನ್ನನೇ ನೋಡುವರು ವಿಶ್ವದಿ । ನಾನುರಾಗದಿ ಕಲ್ಪನಾನಿ- ।
ಮನ್ನಿಸೈ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ್ರಿಯದಾಟವಿದು ನೋಡು ॥ ೭೧ ॥ ಪ್ರಾನುರೋಧವ ಕೊಡಲು ಭೇದದ ಸ್ವಪ್ನವಾಗುವುದು ॥ ೭೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ । ನರನೆ ಕೇಳ್ ಸಂಕಲ್ಪನಿದ್ರೆಯ ।
ಒರುವುದೈ ಸಂಕಲ್ಪ ಕಾರಣ । ಭರದಿ ಕಳಿವೈ ಶುದ್ಧಬೋಧದ ।
ಕೊರಳ ಹಿಸುಕಜ್ಞಾನತಿಮಿರದ ಸಾಯಲಜ್ಞಾನ ॥ ಸರಣಿ ತಾನಿಹೆನೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸೆ ಪೇಳ್ವೆ ಗುಹ್ಯವನು ॥
ಮರಳಿ ಬರುವುದೆ ಕಲ್ಪನೆಯನಂ- । ಧರೆಯಲೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ।
ತರದಿ ಜ್ಞಾನೋದಯವು ಮೂಡಲು । ಬರವು ಮೂರಿವನಸ್ಥೆಗಳು ಕೇ- ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಯೆನ್ನನ್ನೆ ನೋಳ್ಪರು ಕಣ್ಣ ತೆರೆಯುವರು ॥ ೭೨ ॥ ಳರಿಯಲಾ ಮಾಯಾಪ್ರಭಾವಜವೆಂತ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೭೫ ॥

ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಕೌಂತೇಯ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಯಾಂತಿ ಮಾಮಿಕಾಮ್ ।
ಕಲ್ಪಕ್ಷಯೇ ಪುನಸ್ತಾನಿ ಕಲ್ಪಾದೌ ವಿಸೃಜಾಮ್ಯಹಮ್ ॥ ೭ ॥

ಹೆಸರಿಹುದು ಮಾಯೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂ- । ಪುನಹ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದ ಪೇಳುವೆ ।
ದುಸುರಿದೆನು ನಾ ಹಿಂದೆ ದ್ವಿವಿಧದೊ- । ನನಿತು ಭೂತಗ್ರಾಮನೆಲ್ಲವು ।
ಳೆನೆವುದೆಂದೆನು ವಾರ್ಧ ನೀನದ ಮರೆತಿಯಾ ನೋಡು ॥ ಕೊನೆಗೆ ಲಯಪಡುತಿರುವುದೆನ್ನವ್ಯಕ್ತರೂಪದಲಿ ॥ ೭೭ ॥
ವಸುಧೆಯಲ್ಲೆಂಟು ಪ್ರಕಾರದೊ- ।
ಳೆನೆವುದೈ ಮೊದಲನೆಯ ಭೇದವ- । ಮಳೆಯು ಕಾಲವ ಕಳೆಯಲದರೊಳು ।
ದುಸುರಿದೆನು ಮತ್ತೊಂದು ಭೇದವ ಜೀವರೂಪದಲಾ ॥ ೭೬॥ ಬೆಳೆದ ಹುಲ್ಲದು ಬೀಜಸಹಿತಲೆ ।
ನೆಲದೊಳಗೆ ಲಯವಾಗುವುದಲಾ ಬರಲು ಗ್ರೀಷ್ಮರ್ತು ॥
ಗುಣಗಳನು ಪ್ರಕೃತಿಸ್ವರೂಪವ । ಬೆಳೆಯಲೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಶರದೃತು- ।
ನಿನಗೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಹಿಂ- । ವಳೆವುವೈ ಮೇಘಗಳು ಗಗನದಿ ।
ದಿನ ಪ್ರಸಂಗದೊಳದರ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುವುದೈ ನಿನಗೆ ॥ ಜಲದ ತೆರೆಗಳು ಜಲದಿ ಲಯಹೊಂದುವುದಲಾ ನೋಡೆ ॥೭೮॥

ಬೀಸುತಿಹ ಬಿರುಗಾಳಿ ನೋಡಾ- ।
ಕಾಶದವಕಾಶದಲಿ ತಾನು ನಿ- ।
ನಾಶ ಹೊಂದ್ವುದು ನಿದ್ರೆಯಿಂದಲಿ ಮನುಜನೆಚ್ಚರಿನೆ ॥

ಭಾಸುರದ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಮುಂದಕೆ ।
ನಾಶವಾಗುವ ತೆರದೊಳೆನ್ನಲಿ ।
ನಾಶವಪ್ಪದು ಪ್ರಕೃತಿಭೂತಗಳೆಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ।। ೭೯ ॥

ತಿರಿಗಿ ನಾನಾದಿಯಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ।
ಪಿರಚಿಸುವ ಪರಿ ಯೆಂತು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ನರನೆ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳೈ ವಿಶ್ವದಿತಿಹಾಸ ॥

ಪ್ರಕೃತಿಂ ಸ್ವಾಮವಷ್ಟಭ್ಯ ವಿಸೃಜಾಮಿ ಪುನಃಪುನಃ ।
ಭೂತಗ್ರಾಮಮಿಮಂ ಕೃತ್ಸ್ನಮವಶಂ ಪ್ರಕೃತೇರ್ವಶಾತ್ ॥ ೮ ॥

ಮರಳಿ ನಾನೆನ್ನಯ ಪ್ರಕೃತಿಯನು ।
ಭರದೊಳಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವೆ ।
ನರನೆಯಲಿ ತಂತುಗಳು ಬರುವಂತಾಗುವ್ದು ನೋಡೆ ॥ ೮೦ ॥

ತಂತುಕಾರನ ಕುಶಲತನದಿಂ- ।
ದಂತು ವಸ್ತ್ರದ ಚೌಕಗಳಿಗೆಯ - ।
ನಂತರೂಪಗಳೆನಗಿ ಬರುವ್ವು ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ನಿಂತು ನಾನಾ ಪಂಚಭೂತದಿ ।
ನಂತನದೊಳಾಕಾರ ಕಟ್ಟಿಸಿ ।
ಪಿಂತೆ ನಾನಿದ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ಸೃಜಿಸುವೆನು ಮುದದಿ ॥ ೮೧ ॥

ಹಾಲಿನಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ಸಹಜದಿ ।
ಹಾಲು ಘಟ್ಟಾಗುವ್ದು ಮೊಸರದೆ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ತಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವ್ದು ॥
ಮೇಲೆ ನೀರಿನ ಸಂಗದಿಂದಲೆ ।
ಯೇಳುವ್ದು ಬೀಜದಲೆ ವೃಕ್ಷವು ।
ಕೇಳು ತದ್ವತು ಯೆನ್ನ ಸಂಗದಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಬೆಳೆಯುವ್ದು ॥೮೨॥

ಕಾರಣನು ನಾನಹುದು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ನೀರ ವೃಕ್ಷಕೆ ಕಾರಣದ ತೆರ- ।
ನೂರ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯಿ ರಾಜನು ಮಾಳ್ಪನೆನ್ನುವರು ॥
ಧಾರುಣಿಪನಾಸ್ಥಳದಿ ಬರುವನೆ ।
ಬಾರದವನಿಗೆ ಶ್ರಮವು ಯೆನಗದು ।
ಭಾರವಾಗದು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ॥೮೩॥

ಮಲಗಿರುವ ನರನೆಂತು ಸ್ವಪ್ನವ- ।
ನುಳಿದು ಬಾಗೃತಿ ಹೊಂದುವನು ಕೇಳ್ ।
ಬೆಳೆಯುತಿಹುದಾ ಪ್ರಕೃತಿಯದರೋಲ್ ನಾನು ಸೃಜಿಸಿರಪೆ ॥

ಒಳಲುವುದೆ ಕೈಕಾಲ್ಗಳೆಲ್ಲವ ।
ತೊಳಲುವನೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನದಿ ।
ಫಲಿಲನಾಪರಿಯಾಗದೈ ಶ್ರಮ ಸೃಷ್ಟಿ ರಚಿಸುವರೆ ॥ ೮೪ ॥

ಚರಿಸುವರು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಲಿ ತ- ।
ತ್ಪರರು ಪ್ರಜೆಗಳು ಕರ್ಮನಿಷ್ಠರು ।
ಧರಣಿಪನಿಗೇನಹುದು ಕಠಿಣವೆ ರಾಜ್ಯವಾದಳಿತೆ ॥
ಪರಿಯೊಳಿನ್ನೀ ಪ್ರಜೆಗಳಂದದಿ ।
ಚರಿಸುವ್ದು ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿ ನೋಡಲು ।
ಮರಣಜನನಸ್ಥಿತಿಗಳೆಲ್ಲವ್ವ ಪ್ರಕೃತಿವಶಗಳಲಾ ॥ ೮೫ ॥

ಚಂದಿರನು ಗಗನದಲಿ ಒರಲಾ- ।
ನಂದವಪ್ಪುದು ಸಾಗರಕೆ ತ- ।
ನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಯುಕ್ತಿ ಒರುವನು ಚಂದ್ರಗೇನು ಶ್ರಮ ॥
ಮುಂದೆ ಕಬ್ಬಿಣವಿರಲು ಚುಂಬಕ ।
ಚಂದದಿಂದಾಕರ್ಷಿಸುವ್ದೈ ।
ಬಂದವುದೆ ಶ್ರಮ ಚುಂಬಕಕೆ ಲೋಹವನು ಕರ್ಷಿಸಲು ॥ ೮೬ ॥

ನರನೆ ನಾನು ಸ್ವತೇಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ।
ಭರದೊಳಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಲು ।
ಒರುಪ್ರಪಾಕ್ಷಣ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದ ಜನ್ಮ ನೋದಿದಿಯಾ ॥
ಇರುವುವೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗಣಗಳು ।
ಮೆರೆವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಶದೊಳೆಲ್ಲವು ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಬೀಜವನು ಬಿತ್ತಲು ಮರಸ ಒರುವಂತೆ ॥ ೮೭ ॥

ಬಾಲತನ ವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯ ಯೌವನ- ।
ವೇಳುವುವು ದೇಹದಲಿ ದೇಹದ ।
ಮೇಳವೇ ಕಾರಣವು ಮೇಣಾತ್ಮನಿಗೆ ತಟ್ಟುವುವೆ ॥
ಬೀಳಲಾ ನಿದ್ರೆಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನಗ- ।
ಳೇಳುವುವು ಮಾನವಗೆ ಮೇಘಗ- ।
ಳೇಳುವುವು ವರ್ಷರ್ತು ಕಾಲದಿ ನೋಡು ಕಾರಣವ ॥ ೮೮ ॥

ನೋಡು ಪ್ರಕೃತಿಯೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಚೋದ್ಯವನು ನೋಡೈ ।
ನೋಡು ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ಕೆ ॥

ಕಾಡಲಾಗದು ಪ್ರಕೃತಿಯೆನ್ನನು ।
ನೋಡಲೀ ಯುತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಿತಿಲಯ ।
ಕಾಡುವುವು ಮೂರ್ಗುಣಗಳೆಪ್ಪು ಪ್ರಕೃತಿಯನು ಕೌಂತೇಯ ॥೮೯॥

ನೀರಿನಲಿ ಚಂದಿರ ವಿಕಾಸಿಯ ।
ಸಾರಸದ ಬಳ್ಳಿಯ ಪ್ರಸಾರದಿ ।
ಯಾರು ಗೈಯ್ದರು ವೃದ್ಧಿ ಚಂದ್ರನ ದೂರುವರೆ ಜಗದಿ ॥
ಕಾರಣನು ನಾನಿಹೆನು ನಿಜವಿದು ।
ದೂರದಿಂದಿದ ನೋಡಿ ರಮಿಸುವೆ ।
ಯಾರು ಹೇಳ್ವರು ನಾನು ಕರ್ಮದಿ ಸಿಲುಕಿರುವೆನೆಂದು ॥೯೦॥

ನ ಚ ಮಾಂ ತಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ನಿಬಧ್ನಂತಿ ಧನಂಜಯ ।
ಉದಾಸೀನವದಾಸೀನಮಸಕ್ತಂ ತೇಷು ಕರ್ಮಸು ॥ ೯ ॥

ಕಡಲೊಳಗೆ ತೆರೆಯುಕ್ಕಿ ಬರಲದ ।
ತಡಿಸಲಿಕೆ ಕೇಳುವ್ಪಗೋಡೆಯ- ।
ನಿಡಲು ಬಂಧನವಹುದೆ ಕಡಲಿಗೆ ಗೋಡೆ ಕರುಗುವುದು ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಯೆನ್ನೊಳಗೆ ಲಯವನು ।
ಪಡೆವ ಕರ್ಮಗಳೆನ್ನ ಕಟ್ಟಲು ।
ಬಡವವಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನ ಬಂಧಿಸಲಾರವಾ ಕರ್ಮ ॥ ೯೧ ॥

ನಾನು ಕಾರಣ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಾರ್ಯವು ।
ನಾನುದಾಸೀನತೆಯಲಿರುವೆನು ।
ನಾನು ಮಾಡಿನು ಮಾಡಿಸೆನು ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ॥
ಏನು ಮಾಳ್ಪುದು ದೀಪ ಮನೆಯಲಿ ।
ತಾನು ಪೇಳ್ವುದೆ ವಿಧಿನಿಷೇಧವ ।
ತಾನು ತಿಳಿಯದು ಯಾರು ಯಾವುದ ಮಾಳ್ಪರೆಂಬುದನು ॥ ೯೨ ॥

ಬೀಸುತಿಹ ವಾಯುವಿಗೆ ಹೊಗೆಯಾ- ।
ಯಾಸವಿಲ್ಲದಲಡ್ಡ ಕಟ್ಟಲು ।
ನೇಸರಿಗೆ ತಿಮಿರಾಳಿ ನುಂಗಲು ಬಹುದೆ ಕಲಪಾರ್ಧ ॥
ಏಸುಪರಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯಲದರಿಂ ।
ತ್ರಾಸವಹುದೇ ನೆಲಕೆ ಗುಡ್ಡಕೆ ।
ತ್ರಾಸವಾಪರಿ ಕೊಡವು ಯೆನಗಾ ಪ್ರಕೃತಿಕರ್ಮಗಳು ॥ ೯೩ ॥

ಮನೆಯೊಳಿರುತಿಹ ದೀಪ ಮನುಜರಿ- ।
ಗನುಪಮದ ಸಾಕ್ಷಿಯನು ಕೊಡುವುದು ।
ಮನುಜರೆಸಗುವ ಕರ್ಮಗಳಿಗದು ಬೇಕು ಬೇಡೆನದೆ ॥
ಎನಗಿದೇತರ ಪ್ರಕೃತಿಕರ್ಮದ ।
ಘನತರದ ಸಂಬಂಧ ತಿಳಿಯದ ।
ನಿನಗೆ ನಾನೆಂತೆಪ್ಪ ಪೇಳಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೯೪ ॥

ಮಯಾಧ್ಯಕ್ಷೇಣ ಪ್ರಕೃತಿಃ ಸೂಯತೇ ಸಚರಾಚರಮ್ ।
ಹೇತುನಾನೇನ ಕೌಂತೇಯ ಜಗದ್ವಿಪರಿವರ್ತತೇ ॥ ೧೦ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿನ ನಿಖಿಲ ಲೋಕದ ।
ಚೇಷ್ಟೆಗಿರುವನು ಸೂರ್ಯ ಕಾರಣ ।
ಸೃಷ್ಟಿಗೀತೆರ ನಾನೆ ಕಾರಣ ಹುಟ್ಟಿಸುವೆ ನಾನು ॥
ಹುಟ್ಟುವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮಾಯೆಯ ।
ತೊಟ್ಟಲಾನು ವಿಚಿತ್ರರೂಪದಿ ।
ಹುಟ್ಟಿಸುವೆನೆಂದೆನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕರ್ತನೆನ್ನವರು ॥ ೯೫ ॥

ನಾನು ನಿಜ ಭೂತಗಳ ಕಾರಣ ।
ನಾನು ಭೂತಗಳಲ್ಲಿರೆನು ತಿಳಿ ।
ನೀನು ತಿಳಿಯೈ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ ಜ್ಞಾನದೀಪದಲಿ ॥
ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವಾಸಿಪುವು ಯೆನ್ನಲಿ ।
ನಾನು ವಾಸಿಸೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲಿದ ।
ನೀನು ತಿಳಿಯೈ ಮರೆಯ ಬೇಡೀ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವನು ॥ ೯೬ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಿದ ಗೂಢ ತತ್ತ್ವವ- । ಜ್ಞಾನವಾಯಿತು ಕೈವಶವ ಮ- ।
ನರುಹಿದೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ನೀನಿದ । ತ್ತೇನಿಹುದು ತಿಳಿಯುವರೆ ಯೆನುತಲಿ ।
ಪರಿಕಿಸಂತಃಕರಣದಲಿ ಭೋಗಿಪುದು ಸೌಖ್ಯವನು ॥ ಮಾನಿಸರು ಪರಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿದಾಂತ್ಕೆನುತ ಮುನದಿ ॥
ಇರುವ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ನೀ- । ನಿೂನ ಬಲೆಯಲಿ ಶಕಿಯು ಜಿಂಬವು ।
ನರಿಯಗೊಡದಲೆ ವಿಷಯ ಭೋಗವ । ತಾನೆ ಕೈವಶವಾಯಿತೆನುತಲಿ ।
ಪರಿಹರಿಸಿ ನೀನಿದನು ಭೋಗಿಸು ನ್ವಾನುಭವವನ್ನು ॥ ೯೭ ॥ ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಬಲೆಯಪ್ಪಳಿಸೆ ಸಿಗುತಿಹುದೆ ಶಕಿಜಿಂಬ ॥ ೯೯ ॥

ಮನದೊಳನುಭವದಿಲ್ಲದಿರೆ ನೀ- । ಹರಿವುದೈ ನೀರೆನುತ ಮೃಗಜಲ ।
ನನುಭಸಿಸುವುದು ಕಠಿಣ ತೋರ್ವುದು । ಕಿರಣಂಗೋಗದಿ ಕಾಣುವುದು ಮ- ।
ನಿನಗೆ ಬಾರದು ಮನದಿ ತಿಳಿಯಲು ಬೇಕು ಮೊದಲಿದನು ॥ ತ್ತಿರುವುದದಕೇನಿನ್ನು ಜಲದಲಿ ನೆಲವು ಹಸಿಯುಹುದೆ ॥
ಮನುಜರರ್ಜುನ ತೌಡಿನಲಿ ಕಣ- । ನರನೆ ಶಬ್ದಜ್ಞಾನವೀಪರಿ- ।
ವನು ಹುಡುಕುವಂದದಲಿ ಬೆನ್ನನು । ಯರೆರೆ ನರರನು ವಂಚಿಸುವುದೈ ।
ಕೊನೆಗೆ ಕಾಣರು ಹುಡುಹುಡುಕಿ ಮಾಯೆಯಲಿ ನಾನಿರೆನು ಪರಿಕಿಸಲು ಕಾಲಾನುಗತಿಯಲಿ ತತ್ತ್ವ ಹೊಳೆಯುವುದು ॥ ೧೦೦ ॥
॥ ೯೮ ॥

ಅವಜಾನಂತಿ ಮಾಂ ಮೂಢಾ ಮಾನುಷೀಂ ತನುಮಾಶ್ರಿತಮ್ ।
ಪರಂ ಭಾವಮಜಾನಂತೋ ಮಮ ಭೂತಮಹೇಶ್ವರಮ್ ॥ ೧೧ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೀ ಭನದ ಭೀತಿಯು । ಸ್ಥೂಲಮಾನದೊಳೆನ್ನ ನೋಡಲು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಾಯಂಬಿಸುವುದಾದರೆ । ಮೇಲೆ ಮನುಜಾಕೃತಿಯು ತೋರ್ವುದು ।
ಮರಳಿ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ ಯಿಚ್ಛೆ ನಿನಗಿರಲು ॥ ನೀಳ ಬೇಡೀ ವ್ಯರ್ಥಮಾಯಾಜಾಲದಲಿ ನೀನು ॥
ಮರೆಯ ಬಾರದು ಪಾರ್ಥ ನಾ ಪೇ- । ಮೇಲೆ ಪೇಳಂದಾನು ನಿನಗಿದ ।
ಳಿರುವ ಗುಹ್ಯದ ಗುಹ್ಯವಿದನೀ- । ಹೇಳುವೆನು ನೀ ಮರೆಯಲಾಗದು ।
ನರಿಯೆ ಭವಭಂಜನವಲಾ ಮತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಗುರುಮಂತ್ರ ॥ ೧೦೧ ॥ ಗೋಳು ತಪ್ಪದು ನಿನಗೆ ನಿಜವಿದು ಮರೆತರೀ ತತ್ತ್ವ ॥ ೧೦೪ ॥

ಕಣ್ಣಿಗರಿಸಿಣಮಂಡಿಗೆಯ ಒಹು- । ಕನಸಿನಲಿಯಮೃತವನು ಕುಡಿದರೆ ।
ತೀಕ್ಷ್ಣ ರೋಗವ ಬಂದುದಾದರೆ । ಮನುಜನಮರತ್ವವನು ಪಡೆವನೆ ।
ಕಣ್ಣಿಗೆಲ್ಲವ ಹಳದಿ ತೋರ್ವುದು ಹಾಲು ಶಖಿಯೆಂಬ ॥ ನೆನಸಿ ಮೃಗಜಲ ಗಂಗೆ ಯೆನುತಲಿ ಕುಡಿದರೇನಹುದು ॥
ಒಣ್ಣಿಸಲು ನಿರ್ದೋಷ ನಾನಿಹೆ- । ಮಿನುಗುವವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ನೀ- ।
ನೆನ್ನ ನಿರ್ದೋಷತೆಯ ನೋದರೆ । ರಿನಲಿ ಮುತ್ತುಗಳೆಂದು ಹಂಸವು ।
ವರ್ಣಿಪರು ದೋಷಗಳ ತಮ್ಮಯ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣದಂತೆ ॥೧೦೨॥ ಮನದಿ ತಿಳಿದಾ ಜಲದಿ ಧುಮುಕಲು ಪ್ರಾಣಹಾನಿಯಲಾ ॥೧೦೫॥

ಜ್ವರವು ಬರಲಾ ನಾಲಿಗೆಯ ರುಚಿ । ಬಾಲಿಗಿಡವನು ಕಲ್ಪತರುವೆಂ- ।
ಹರಿದು ಕಹಿ ತೋರುವುದು ಸರ್ವವು । ದೋಲಯಿಸಿದರದೇನು ಸ್ಖಲವೈ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಸಿಹಿಹಾಲು ಕಹಿಯೆನ್ನುವರು ದೂಷಿತರು ॥ ನೀಲಮಣಿಸರವೆಂದು ಹಾವನು ಕೊರಳಲೇರಿಸಲು ॥
ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವರು ಯೆನ್ನನು । ಬ್ಬಾಲೆಕಿಡಿ ಮಾಣಿಕ್ಯವೆಂದೆನು- ।
ಕರೆಯುವರು ಮಾನವನೆನುತ್ತಲಿ । ತೋಲಯಿಸಿದರೆ ತನ್ನ ಪದರಲಿ ।
ನರನೆ ತತ್ತ್ವವ ನೋಡು ನಾ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪನಲಾ ॥೧೦೩॥ ಕೀಳುಗಾರೆಯ ರತ್ನವೆಂದೇ ಸೇವಿಸಲು ಮೂಢ ॥ ೧೦೬ ॥

ನೋಡಿ ನಿಜಬಿಂಬವನು ನೀರಲಿ ।
ಮಾಡದಲೆ ಮನದಲಿ ವಿಚಾರವ- ।
ನೋಡಿ ಸಿಂಹವು ಧುಮುಕಿದರೆ ಬಾವಿಯಲಿ ಸಾವ್ವದಲಾ ॥
ನೋಡಿ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬವನು ಹಿಡಿ- ।
ದಾಡುವರೆ ನೀರಿನಲಿ ಯತ್ನಿಪ ।
ಮೂಢನಲ್ಲಾ ನೋಡು ಹಿಡಿವರೆ ಯೆನ್ನನೀತೆರದಿ ॥ ೧೦೭ ॥

ಕುಡಿದು ಗಂಬಿಯನಮರನಾಗುವ ।
ಜಡಮತಿಯ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳೆ- ।
ನ್ನೊಡನೆ ವರ್ತನ ಮಾಳ್ಪರೈಯನಿನಾಶಿ ನಾನಿರಲು ॥
ಕೊಡವಿಯಿಲಿ ನಾ ನಾಶವಾಗುವ ।
ಪೊಡವಿಯೆನಿಸುತಲಿ ನೆನಸುವರು ಮ- ।
ತ್ತೊಡನೆ ಮೋಸವ ಹೊಗದೆ ಬಾಳ್ದಿಹರೇ ಮನುಜರೆಲ್ಲ ॥೧೦೮॥

ಸೇರ್ಬೇಕೈ ಪಡುವಣದ ದಿಶೆ ।
ವಾರಿಧಿಯ ತಟವೆನಿಸುತ ಪುನರಪಿ ।
ಚಾರ ಮಾಡುತ ಪೂರ್ವದಿಶೆಯನು ಕ್ರಮಿಸುವಾನರನು ॥
ಸೇರುವನೆ ತನ್ನಿಚ್ಛಿತವನವ ।
ಧಾರುಣಿಯಲವ ಮೂರ್ಖನೈ ಕೈ- ।
ಸೇರುವುವೆ ಧಾನ್ಯದ ಕಣಂಗಳು ತೌಡ ಕುಟ್ಟಿದರೆ ॥ ೧೦೯ ॥

ತೋರುವೀ ಜಗವೆಲ್ಲ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತಾರವಾಗಿಹುದಿದನು ತಿಳಿಯಲು ।
ಬಾರದೆನ್ನಯ ಮೂಲ ಜ್ಞಾನವು ಗೂಢ ಬಹುವಿಹುದು ॥
ನೀರ ಮೇಲಣ ನೊರೆಯ ಕುಡಿದರೆ ।
ನೀರಡಿಕೆ ಹೋಗುವುದೆ ನಿಜ ಬಾ- ।
ಯಾರಿಗವಗೆ ನೀರಿನಂದದಿ ತೃಪ್ತಿ ಕೊಡುತಿಹುದೆ ॥ ೧೧೦ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಮಾಯೆಯಿಂ ಸಂ- ।
ಸಾರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ನಾನಿಹೆ ।
ಸೇರುವುವು ಮರಣಾದಿ ಬಾಧೆಗಳೆನ್ನನೆನ್ನುತಲಿ ॥
ಘೋರಮಾಯಾಮೋಹಿತರು ತಾವ್ ।
ಕೋರುವರು ತಮ್ಮಂತೆ ಯೆನ್ನನು ।
ಧೀರವಾರ್ತನೆ ಕೇಳು ಜಯಿಸೀ ಭ್ರಾಂತಿಮೋಹವನು ॥೧೧೧॥

ಎನಗೆ ನಾಮವ ನಾಮರಹಿತಗೆ ।
ಮನುಜರಿಡುವರು ತನುವಿಹೀನಗೆ ।
ತನುವ ಕೊಡುವರು ಕರ್ಮರಹಿತಗೆ ಕರ್ಮವಿಡುವರಲಾ ॥
ಎನಗೆ ನಿರುಪಾಧಿಕಗೆ ಮಾಳ್ಪರು ।
ವಿನಯದಿಂದುಪಚಾರ ಮೂಢರು ।
ಗುಣವಿಹೀನಗೆ ಸಗುಣನೆನಿಸುವರು ಮಾಯೆಯಲಿ ಮುಳುಗಿ ॥೧೧೨॥

ನಾ ನಿರಾಕಾರನು ಸದಾ ನಾ- ।
ನೇನು ಸಾಕೃತಿ ಕೊಡುವರೈ ಪದ- ।
ಹೀನನಿಗೆ ಪದ ಹಸ್ತರಹಿತಗೆ ಹಸ್ತ ಕೊಡುವರಲಾ ॥
ನಾನು ಸಂತತ ಜಾತಿಹೀನನು ।
ಮಾನವರು ಜಾತಿಯನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ।
ಸ್ಥಾನಹೀನಗೆ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುವರು ಯೆನ್ನನರಿಯದಲೆ ॥ ೧೧೩ ॥

ಕರ್ಣಹೀನಗೆ ಕರ್ಣ ಕೊಡುವರು ।
ವರ್ಣಹೀನಗೆ ವರ್ಣ ಕೊಡುವರು ।
ಕಣ್ಣುಯಿಲ್ಲದ ನನಗೆ ಕಣ್ಣನು ಕಲ್ಪಿಸುವರಕಟ ॥
ಬಣ್ಣಿಸುವರೈ ಗೋತ್ರಹೀನನಿ- ।
ಗಿನ್ನು ಗೋತ್ರವನಜ್ಞಮನುಜರು ।
ಬಣ್ಣಿಸುವರಕ್ರಿಯಗೆ ಸಕ್ರಿಯನೆನಿಸುತ ಮೇಣೇನು ॥ ೧೧೪ ॥

ವ್ಯಕ್ತಹೀನಗೆ ವ್ಯಕ್ತನೆನಿಸುವರು ।
ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಗೆ ತೃಪ್ತನೆನಿಸುವರು ।
ವಸ್ತ್ರವಾಗಿಹೆ ಜಗಕೆ ಕೊಡುವರು ವಸ್ತ್ರವನ್ನೆನಗೆ ॥
ಇತ್ತು ಭೂಷಣವೆನಗೆ ವಿವಿಧ ವಿ- ।
ಚಿತ್ರತೆಯ ಮಾಡುವರು ಯೆನ್ನಯ ।
ಗೊತ್ತ ತಿಳಿಯರು ಭೂಷಣಾತೀತನು ಕಣಾ ನಾನು ॥ ೧೧೫ ॥

ಜಗವ ಸೃಜಿಸುವ ಮೂರ್ತಿ ನಾನಿಹೆ ।
ಜಗದೊಳೆನ್ನನು ಸೃಜಿಸುವರು ಕೇಳ್ ।
ಜಗದಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವರು ಮೇಣ್ ನಾನಿರೆ ಸ್ವಯಂಭೂ ॥
ಮಗುಳೆ ನಾನಿಹೆ ಸಿದ್ಧರೂಪನು ।
ಬಗೆವರೈ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ।
ಸುಗಮನಾಗಿಹೆ ಸರ್ವಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿನಲಿ ॥ ೧೧೬ ॥

ಎನಗಿದಾವಾಹನ ವಿಸರ್ಜನ ।
ಮನದಿ ನೆನಸುತ ರೂಪರಹಿತಗೆ ।
ನೆನಸುವರು ತಾರುಣ್ಯ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆ ವಾರ್ಧಕ್ಯ ॥
ತಿನುವವನು ನಾನಲ್ಲ ಯೆನಗ- ।
ರ್ಪಣೆಯ ಮಾಳ್ಪರು ಖಾದ್ಯಪೇಯವ- ।
ನೆನಗೆ ದ್ವೈತವೆನಿತ್ತ ಕರೆವರು ನಾನೆ ಯದ್ವೈತ ॥ ೧೧೭ ॥

ನಾನು ಕರ್ಮಾತೀತ ಕರ್ಮಪ- । ನಾನು ಸಕಲಚರಾಚರಾತ್ಮಕ ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನೊಳರ್ಪಿಸಿ । ನಾನು ದ್ವೈಷಿಸೆನೊಬ್ಬನಲಿ ನಿಜ ।
ನಾನು ನಿತ್ಯನು ಯೆನ್ನ ಸಾವನು ನೆನಸಿ ದೂಷಿಸರು ॥ ರಾನಿ ಮೂಡೆನು ಶತ್ರುಮಿತ್ರರು ಸಮರು ನೋಡೆನಗೆ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕುಲಗೋತ್ರವರ್ಣಪಿ- । ಮಾನವರ ಕ್ಷುದ್ರಸ್ವಭಾವವ- ।
ಹೀನ ನಾನಿರೆ ಯೆನಗಿದೆಲ್ಲವ । ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನೊಳಿದುವರು ।
ಮಾನವರು ಕಲ್ಪಿಸುವರೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ॥ ೧೧೮ ॥ ಜ್ಞಾನಸೀಪರಿ ಮೂಢಮತಿಯರು ಪಾರ್ಥ ನೀ ನೋಡು ॥ ೧೩೧ ॥

ವಾಸಿಸುವೆ ಸಮನೆಲ್ಲರಲಿ ನಾ । ಮೂರುತಿನ್ಹಾಸನೆಯ ಮಾಡೆನ- ।
ದ್ವೇಷ್ಯನೆನಗಿಲ್ಲಲ್ಲ ಮಿತ್ರರು । ಗಾರತಿಯ ತೋರಿಪರು ನಾನಾ- ।
ಕ್ಲೇಶ್ಯ ಜನರುಗಳೆಲ್ಲೆನಗೆ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥ ಮೂರುತಿಯೆ ನಿಜವೆಂದು ಪೂಜಿಪರೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ಈಸು ತಿಳಿಯದೆ ಲೋಕವೆಲ್ಲವು । ಮೂರುತಿಯು ತಾಂ ಭಿನ್ನವಾಗಲು ।
ದ್ವೇಷಿ ಮಿತ್ರನೆನುತ್ತ ಗ್ರಹಿಸುತ । ದೂರಪದನು ಜನಾಡಿ ಪಿಡುವರು ।
ಕ್ಲೇಶಸೌಖ್ಯದನೆಂದು ತಿಳಿವರು ಸರ್ವಸಮನೆನ್ನ ॥ ೧೧೯ ॥ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು ದೇವತನವೆಂದಾಗ ಮನ್ನಿಸರು ॥ ೧೩೨ ॥

ನಾ ನಿಜಾನಂದದಲಿ ಮಗ್ನನು । ಈ ತೆರದಿ ಮಾನವರು ಯೆನಗೀ ।
ನಾನು ಸುಖದಿಚ್ಛೆಯನು ಮಾಡೆನು । ಭೂತಳದಿ ನರರೂಪನೆನುತಲಿ ।
ಮಾನವರು ಕಲ್ಪಿಸುವರೈ ಸುಲಿ ದುಃಪೆ ನಾನೆಂದು ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಮಾನಿಸರು ನಿಜತತ್ವ್ವ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥
ನಾನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪ ಯೆನ್ನನು । ಈ ತೆರದಿ ಮಾನವರ ಜ್ಞಾನವೆ ।
ಮಾನಿಪರು ಸ್ಥಳಕಾಲದೇಶದಿ । ಕೂತು ಹಾದಿಯಲಡ್ಡ ಬರುವುದು ।
ಮಾನವರು ತಿಳಿಯುದಲೆ ಯೆನಗಾರೋಪಿಸುವರಲಾ ।೧೨೦॥ ಧೂರ್ತರೆನ್ನನು ಪಡೆಯರೈ ಸುಜ್ಞಾನವರ್ಜಿತರು ॥ ೧೩೩ ॥

ಮೋಘಾಶಾ ಮೋಘಕರ್ಮಾಣೋ ಮೋಘಜ್ಞಾನಾ ವಿಚೇತಸಃ ।
ರಾಕ್ಷಸೀಮಾಸುರೀಂ ಚೈವ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಮೋಹಿನೀಂ ಶ್ರಿತಾಃ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾತೆರದ ಜ್ಞಾನದ । ನೇರು ಬೆಳೆದರದೇನು ಫೊಲ್ಲೆ ।
ನರನ ಜನ್ಮನಿರರ್ಥಕವು ರಿ- । ಜಾರದಲ್ಲಾ ಫಲವು ನೇರಿಗೆ ।
ಕಿರಣದೊಳಗಿನ ಮೃಗಜಲವು ಸುಂದರವು ದೂರದಲಿ ॥ ಯಾರಿಗೇನುಪಯೋಗವಾಹುದು ಕೊರಳ ಸೊಲೆಯಿಂದ ॥
ಬರಲು ಹತ್ತರ ನೀರಡಿಕೆಯಲಿ । ಬೂರುಗದ ಮರಕಾದ ಫಲದಲಿ ।
ಬರುವುದೇನೈ ತೃಪ್ತಿ ಪಾರ್ಥನೆ । ಯಾರಿಗೇನುಪಯೋಗ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರಿಸಕಾಲದ ಹೊರತು ಮೇಘಗಳಿಂದಲೇನು ಫಲ ॥ ೧೨೪ ॥ ಯಾರು ಕೊಡುವರು ಕೊಳ್ಳುವರು ಫಲ ಬೂರುಗದ ಮರದ ॥೧೩೬॥

ಮಣ್ಣಗೊಂಬೆಯ ರಾವುತರು ನಿಜ । ಮೂಢಸೀಪರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಕಲಿಯಲು ।
ಕಣ್ಣಿಗೆನೆ ಸುಂದರರು ಮಾಯಿಗ- । ಕೋಡಗವು ಕಿತ್ತಿರುವ ತೆಂಗಾಯ್ ।
ಕೆನ್ನೆ ವಿರಚಿಸುವಾಭರಣಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲೇನು ॥ ರೂಢಿಯಲಿ ಫಲವೇನು ತೆಂಗಿಂ ಮೂಢ ಕೋದಗಕೆ ॥
ಚನ್ನದಾಗಿಯೆ ಮೋದತತಿಯಲಿ । ಕೂಡಿದರೆ ಮೌಕ್ತಿಕವು ಕುರುದಗೆ ।
ಕಣ್ಣ ಮುಂದಾ ನಗರ ತೋರಲು । ಮಾಯುವುದು ತಾನೇನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯೆನ್ನದಾಪರಿ ಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಫಲ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೧೨೫॥ ಮೂಢನಾಪರಿ ಯೆನ್ನನರಿಯದೆ ಕೆಡುವನೈ ನಿಜದಿ ॥ ೧೩೭ ॥

ಮೂಢ ಪಠಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬಹು ।
ಕೇಡ ತಾರವೆ ಮೇಣು ಹುಡುಗಿಗೆ ।
ಕೇಡ ತರುವುದು ಶಸ್ತ್ರಕೈವಶವಾದರದರಂತೆ ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ಮಡಿಯಾಚರಿಸದಿಹ ।
ಮೂಢನಿಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಸು- ।
ಗಾಢ ಬೀಜಾಕ್ಷರಸಹಿತ ಮಾಡಿದರೆ ತದ್ವತ್ತು ॥ ೧೫೮ ॥

ಚಿತ್ತವೇ ಸ್ವಾಧೀನವಿರದಿರೆ ।
ವ್ಯರ್ಥವವರಿಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞಾನವು ।
ವ್ಯರ್ಥವವರಾಚರಣೆ ಪಾರ್ಥನೆ ನೋಡು ನೀನಿದನು ॥
ಜತ್ತವಿಸು ಬುದ್ಧಿಯು ತಪೋಗುಣ ।
ಮತ್ತಳೈ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ಗ್ರಾಸಿಸಿ ।
ತುತ್ತ ಕೊಳ್ವ ನಿಶಾಚರಿಯು ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನ ನುಂಗುವಳು ॥ ೧೫೯ ॥

ಕೇಳು ಪಾಂಡವ ಯೀ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣ- ।
ಜಾಲದಲಿ ಸಿಲುಕಿದರೆ ಸಂತತ ।
ತಾಳುವರು ಚಿಂತೆಯನು ತಾಮಸವೃತ್ತಿ ನುಂಗುವುದು ।
ಕೇಳು ರಾಕ್ಷಸಿ ಪ್ರಕೃತಿಯಿದು ನಿಜ ।
ಲಾಲಿಯೆಂಬಾಶೆಯಲಿ ಹಿಂಸಾ- ।
ನಾಲಿಗೆಯನೊಸರಿಸುತ ತಿನುವಳತೃಪ್ತಿಮಾಂಸವನು ॥ ೧೬೦ ॥

ಮೆರೆಯುವುವನರ್ಥಗಳು ಕಿವಿಗಳು ।
ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಾ ನಾಲಿಗೆಯ ಕಿವಿ ।
ವರೆಗೆ ಪಸರಿಸಿ ತುಟಿಗಳನು ಚಪ್ಪರಿಸುತಿಹಳೀಕೆ ॥

ಇರುವುವೈ ಬಹುಘೋರ ಗಿರಿ ಗ- ।
ಹ್ವರ ಪ್ರಮಾದಸ್ವರೂಪವದರಲಿ ।
ನರರು ಸಿಲುಕುವರೇನ ಹೇಳಲಿ ಜ್ಞಾನವರ್ಜಿತರು ॥ ೧೬೧ ॥

ದ್ವೇಷರೂಪದ ಕ್ರೂರದಾಡೆಗ- ।
ಳೇಸು ತೀಕ್ಷ್ಣವೊ ಅವುಗಳೆಂದಲಿ ।
ನಾಶಿಸುವುದೈ ಜ್ಞಾನವದ ಕರಕರನೆ ತಿನ್ನುವುದು ॥
ಅಸುರೀ ಗವಸಣಿಗೆ ಜಗಕೆ ವಿ- ।
ಶೇಷವಾಗಿದು ಮಾಯೆ ರಂಜಿಸಿ ।
ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಕುಂಭದಂದದಗಸ್ತಿಯಖಿವರಗೆ ॥ ೧೬೨ ॥

ಯಾರು ಸಿಲುಕುವರಿವಳ ಬಾಯಿಲಿ ।
ಕ್ರೂರ ತಾಮಸ ರಾಕ್ಷಸಿಯ ಖರ- ।
ಘೋರದಾಡೆಯೊಳವರು ಭ್ರಾಂತಿಯ ಮಡುವಿನಲಿ ಮುಳುಗಿ ॥
ಸೇರುವರು ಯಮನೂರನಮಲ ವಿ- ।
ಚಾರರೂಪದ ಕೈಗೆ ಸೇರರು ।
ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ಮೂಢರೀಜನ ಪ್ರೋಪರೆಲ್ಲೆನುತ ॥ ೧೬೩ ॥

ಸಾಕಸಂಗತ ಕಥನ ಮೂಢರ- ।
ನೇಕೆ ವಚನಕೆ ಗುರಿಯ ಮಾಡುವ- ।
ದಾಕೃತಿಯೊಳಾಗುವುದು ಶ್ರಮವೇ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಬರಿದೆ ॥
ಸಾಕು ನಾಕೀಕಥನವೆನ್ನುತ ।
ನಾಕದರಸನ ಸುತನು ಪೇಳಲು ।
ಶೋಕಹಾರಕ ಸಾಧುಕಥನವ ಹರಿಯು ತೊದಗಿದನು ॥ ೧೬೪ ॥

ಮಹಾತ್ಮಾನಸ್ತು ಮಾಂ ಪಾರ್ಥ ದೈವೀಂ ಪ್ರಕೃತಿಮಾಶ್ರಿತಾಃ ।
ಭಜಂತ್ಯನನ್ಯಮನಸೋ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಭೂತಾದಿಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೧೩ ॥

ಸಾಧುಗಳ ನಿರ್ಮಲಹೃದಯದಲಿ ।
ಮೋದದಿಂ ಸಂತತದಿ ವಾಸಿಪೆ- ।
ನಾದರದಿ ನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಆದರಿಂ ವೈರಾಗ್ಯ ನಿರ್ಮಲ ।
ಸಾಧುಗಳ ದಾಸತ್ವದಿಂದಲಿ ।
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸೇವಿಸುವುದೈ ಪೂರ್ವಸುಕೃತದಲಿ ॥ ೧೬೫ ॥

ಸಾಧುಗಳ ಪರಮಾತ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ।
ಮೋದವನು ನಾಸೆಂತು ಪೇಳುವೆ ।
ನಾದರದಿ ರಾಜ್ಯವನು ಮಾಳ್ಪುದು ಧರ್ಮವವರಲ್ಲಿ ॥

ಅದರಿಪರೈ ಸದ್ವಿಚಾರವ ।
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಗಂಗೆಯ- ।
ನಾದರದಿ ಸೇವಿಸುತ ಶುದ್ಧೀಕರಣವೆಸಗುವರು ॥ ೧೬೬ ॥

ತೃಪ್ತರಪ್ಪರು ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮ- ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದಲೆಯವರ ದೇಹದಿ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಪ್ಪುದು ಸುನವಪಲ್ಲವ ಶಾಂತಿತರುವಿಂಗೆ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ ।
ನಿಸ್ತರಿಸಿದುವೊ ಟಿಕೊಂಗೆಗಳು ಧೃತಿ ।
ಗಾಯ್ತು ಮಂಟಪಸ್ತಂಭವೆಂಬಂತಿಹರು ಸಾಧುಗಳು ॥ ೧೬೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾನಂದತರಧಿಯೊ- ।
ಕರಿಸಿ ತುಳುಕುವ ತೆರದಿ ತುಂಬಿಸಿ ।
ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಿಹ ಕುಂಭಗಳೊ ತೋರುವರು ನಾಧುಗಳು ॥
ಸರಮ ಭಕ್ತಿಯ ಬೀಡು ಮೋಕ್ಷಕೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಹಿಂತಿರುಗೆಂದು ತಾಂ ಧಿ- ।
ಕ್ಕರಿಸುತಿಹ ಪ್ರೌಢಾಧಿಕಾರದಿ ಯುಕ್ತರೀ ಜನರು ॥ ೧೩೮ ॥

ನೀತಿಯೆಂಬುವುದಿವರ ಲೀಲೆಯ ।
ಮಾತು ಶಾಂತಿಯು ದೇಹಭೂಷಣ ।
ನೀತುದೀ ನಾಧುಗಳ ಜಿತ್ತದ ಗವಸಣಿಗೆ ಜಗದಿ ॥

ಭೂತಳದೊಳುವೆ ತೋರ್ಪ ಭೂತ- ।
ವ್ರಾತಕ್ಕೆ ಪರಮಾತ್ಮನೆನ್ನುತ ।
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಭಜಿಸುವರು ಯೆನ್ನನು ಭಾಗ್ಯನಂತರಲಾ ॥ ೧೩೯ ॥

ಈ ತೆರದ ನಾಧುಗಳು ನಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರು ಭಜಿಪರೆನ್ನನು ।
ದೈತಭಾವದ ಗಂಧವಾದರು ತಟ್ಟಲಾರದಲಾ ॥
ಭೂತಳದೊಳೀರೆವರೆನ್ನರೂಪರು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆ ಭಜಿಪರೆನ್ನನು ।
ಭೂತಳದೊಳೀಸೇವೆ ನಿರುಪಮ ಪೇಳ್ವೆ ನಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ೧೪೦ ॥

ಸತತಂ ಕೀರ್ತಯಂತೋ ಮಾಂ ಯತಂತಶ್ಚ ದೃಢವ್ರತಾಃ ।
ನಮಸ್ಯಂತಶ್ಚ ಮಾಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಾ ಉಪಾಸತೇ ॥ ೧೪ ॥

ಹರಿಯ ಭಜನದಿ ನಾಮಕೀರ್ತನ ।
ಭರದಿ ಹಾಡುತ ಕುಣಿಯುತಲಿ ತ- ।
ಸ್ಮರಣೆಯೆ ಮರೆಯುವರು ಕುಣಿವರು ಪ್ರೇಮಪೂರದಲಿ ॥
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಪಾಪವು ।
ದುರಿತವೆಲ್ಲವು ನಾಮಶೇಷವು ।
ನರನೆ ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವೆನ್ನೋವಾಸನೆಯ ಹರಿಯ ॥ ೧೪೧ ॥

ಯಮದಮಗಳತಿ ಬೆಂದು ಒಳಲದು- ।
ನಮಮ ತೀರ್ಥಂಗಳನೆ ಬೆಬ್ಬಿಸಿ ।
ಯಮಪುರಕೆ ಕೇಳಿಟ್ಟಿದರು ಯಮನೂರೆ ಹಾಳಾಯ್ತು ॥
ಯಮನು ಪೇಳ್ವುದು ನಿಯಮಿಸುವುದೇ- ।
ನಮಮ ವ್ರಳಿಯಿತು ದಮನು ಪೇಳ್ವುದು ।
ದಮಿಸುವುದು ಯಾರನ್ನು ಕೇಳ್ಲೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೪೨ ॥

ಔಷಧಕೆ ಬೇಕೆಂತ ಹುಡುಕಲು ।
ದೋಷಗಳು ನಿರ್ನಾಮವೈ ನಿ- ।
ರ್ದೋಷಜೀವಗವಾಯ್ತು ಗೋವಾಡಿದುವು ತೀರ್ಥಗಳು ॥
ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಕ್ಷಾಲನ- ।
ತ್ರಾಸವೇ ಯೆಮಗಿಲ್ಲವದರಿಂ ।
ಲೇಸಹುದೆ ಯೆಮ್ಮಿಂದ ಯೆಮ್ಮಯ ಜನ್ಮವ್ಯರ್ಥವಲಾ ॥ ೧೪೩ ॥

ನಾಮಔಷದಲೆನ್ನ ಜಗಕೆ ವಿ- ।
ರಾಮವಾಯಿತು ಪಾಪಗಣ ನಿ- ।
ರ್ನಾಮವಾಯಿತು ಜಗವು ಪರಮಾನಂದಮಯವಾಯ್ತು ॥

ಭೂಮಿತಳದಲಿ ಯೋಗನಾಧನ- ।
ದಾಮಹತ್ತ್ವವು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು ।
ನಾಮಮಾತ್ರದಿ ಜಗದಿ ಜ್ಞಾನೋದಯವು ಬೆಳಗಿತದು ॥ ೧೪೪ ॥

ಸೂರಿಯನ ಬೆಳಕಿಲ್ಲದಲೆ ಯೊ- ।
ಧಾರುಣಿಗೆ ಬೆಳಕಾಯ್ತು ಜ್ಞಾನದ ।
ಸೂರಿಯನಿಗುದಯಾಸ್ತಗಳು ತಟ್ಟುವುವೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಯಾರು ಸೇರಿಸರವ್ಯತಪಾನವ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳದ ಹೊರತು ಜೀವಾ- ।
ಧಾರವೆನ್ನಯ ನಾಮ ಸಂಜೀವನದ ಮಾತ್ರೆಯಲಾ ॥ ೧೪೫ ॥

ಭೇದವಿಲ್ಲೈ ರಾಜರಂಕರಿ- ।
ಭೇದವನ್ಸೋರಸುವರು ಜಗದಲಿ ।
ಭೇದ ಸೋಡರು ಬಾಲ ತರುಣನು ವೈಧನೆಂಬುದನು ॥
ಮೇದಿನಿಯುಲೇತೆರದಿ ಭಜನದ ।
ನಾಧುಗಳು ಸ್ವಾನಂದಸುಖವನು ।
ಪೋದದಿಂದಲಿಯುಣಿಸಿ ಜಗವನು ಧನ್ಯ ಮಾಡುವರು ॥ ೧೪೬ ॥

ಯಾರು ವೈಕುಂತಕ್ಕೆ ಒರುವರು ।
ಕಾರಣವೆಯುಳಿದಿಲ್ಲುರೀಜಗ ।
ಚಾರು ವೈಕುಂತವನು ಮಾಡುವರೀಮಹಾತುಮರು ॥
ಬೇರೆ ನಾಧನವೇಕೆ ಜಪತಪ ।
ಚಾರು ನಾಮಸುಔಷದಿಂದಲೆ ।
ಬೇರು ಹರಿವುದು ಪಾಪವೃಕ್ಷವು ಬಾದೆಯೊಣಗುವುದು ॥ ೧೪೭ ॥

ಸೂರಿಯನ ತೆರನಿಹರು ನಿರ್ಮಲ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಸಾಧುವೃಂದವು ।
ತೋರುವುದು ಮೇಣೊಂದು ಕೊರತೆಯು ಸೂರ್ಯನಲಿ ನೋಡೆ
ಸೂರಿಯನಿಗುದಯಾಸ್ತಂಗಿರುವುವು । ॥
ತೋರದಿದು ಭಕ್ತರ ಸುತೇಜದಿ ।
ಬಾರನುಪಮೆಗೆ ಚಂದ್ರ ವೃದ್ಧಿಕ್ಷಯಗಳೆಹುವವಗೆ ॥ ೧೪೮ ॥

ಇರುವರೀ ಸಾಧುಗಳು ಮೇಘದ- ।
ಸರಿಯೆಂದುಪಮೆಯನು ಕೊಟ್ಟರೆ ।
ಒರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವಹುದು ಮೇಘವು ಸುರಿದರಳಿಯುವುದು ॥
ಪರಿಯು ಕೇಳಂತಲ್ಲ ಸಾಧುವು ।
ಭರಿತನಿಹನೈ ಸರ್ವಕಾಲದಿ ।
ಪೆರೆವನೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂತತ ಕೊಟ್ಟರಳಿಯನಲಾ । ೧೪೯ ॥

ಹಾರಲಿಕೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬಂದಿಹ ।
ಧೀರಮೃಗರಾಜನ ತೆರದಲೀ ।
ಚಾರುಸಾಧುಗಳೆಹರು ಜಗದಲಿ ಭಜನಮಾತ್ರದಲಿ ॥
ಬಾರದೈ ಬಾಯಿಂದ ನಾಮೋ- ।
ಚ್ಚಾರ ಸುಮ್ಮನೆ ಜನ್ಮಗಳ ನೂ- ।
ರಾರು ಪಡೆಯಲು ಬೇಕು ಸುಕೃತವ ಮಾಡ ಬೇಕಲ್ಲಿ ॥೧೪೦॥

ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದ ಸುಕೃತದ ।
ಧರ್ಮದಿಂದಲೆ ನಾಮಜಪವದು ।
ಸುರ್ಮಸಹಿತಲೆ ಸಿಗುವೆದಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕನೆನ್ನೆದೀಪರಿ ।
ಧರ್ಮ ಸುಖದಾಯಕವು ನಾಮವು ।
ಧರ್ಮವಶದಿಂ ಕುಣಿಯುವುದು ಸಾಧುಗಳ ಸಂಮುಖದಿ
॥ ೧೪೧ ॥
ಇರೆನು ನಾ ವೈಕುಂಠಲೋಕದೊ- ।
ಳಿರೆನು ರವಿಮಂಡಲದಿ ಕೇಳೈ ।
ನರನೆ ನಾ ಯೋಗಿಗಳ ಹೃತ್ಕಮಲದಲಿ ವಾಸಿಸೆನು ॥
ಪರಿಕಿಸುತ ನೀನೆನ್ನ ಹುಡುಕುತ ।
ಬರಲು ನಾನೀ ನಾಮಘೋಷದ ।
ಪರಮಮಂಗಳಧಾಮನಲಿ ನಿಂತಿಹೆನು ಸಂತತದಿ ॥ ೧೪೨ ॥

ದೇಶಕಾಲಾತೀತರಿವರೈ ।
ಘೋಷಿಪರು ಮನ್ನಾಮಮಾತ್ರವ ।
ತೋಷವನು ಪಡೆಯುವರು ಎನ್ನಯ ನಾಮಭಜನದಲಿ ॥
ಬೇಸರಿಲ್ಲದೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿಟ್ಟಲ ।
ಶೇಷಶಾಯಿ ಮುಕುಂದ ಹರಿ ಲ- ।
ಕ್ಷ್ಮೀಶ ಮೊನಿಧವಾಗಿ ನಾಮೋಚ್ಚರಣ ಮಾಡುವರು ॥ ೧೪೩ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶುದ್ಧಾತ್ಮಬೋಧವ- ।
ನರಿತುಕೊಳಲೆತ್ನಿಪರು ವಾದದಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಕೀರ್ತಿಪರೆನ್ನಗುಣಗಣವ ॥
ಧರೆಯಲೀತೆರದಿಂದ ಭಕ್ತರು ।
ತಿರುಗುವರು ಮಲ್ಲೀನಮಾನಸ- ।
ರವಿಯರೈಯನ್ಯಸ್ಕಾರವ ಶ್ರೇಷ್ಠರವರಿಹರು ॥ ೧೪೪ ॥

ಕೆಲರು ಪಂಚಪ್ರಾಣಮನಗಳ ।
ಗೆಲುತ ಜಯಪತ್ರವನೆ ಕೊಳುವರು ।
ಕೆಲರು ಕೇಳಷ್ಟಾಂಗ ಯೋಗಂಗಳನು ಸಾಧಿಪರು ॥
ಕೆಲರು ಯಮನಿಯಮಗಳ ಗೋಡೆಯ- ।
ನಿಳಿಸುತೊಳಗಾ ಮೂಲಬಂಧದ ।
ತಳಪದಿಯ ಹಾಕುವರು ವಜ್ರಾಸನದ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೫ ॥

ಚಾರು ಪ್ರಾಣಾಯತಿಶತಪ್ಲಗ- ।
ಳೇರಿಸುತಲಾ ಕುಂಡಲೀನಿಯ ।
ಪೋರೆಯನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸುತದರ ಜ್ಯೋತಿಯಲಿ ॥
ಚಾರು ಪ್ರಾಣವ ಮನವ ಕೈವಶ ।
ಸೇರಿಸುತ ಚಂದ್ರಾಮೃತದ ಹದಿ- ।
ಮೂರು ಮೂರೊಂದನೆಯ ಕಲೆಕೊತ್ತಳವ ಸಾಧಿಪರು ॥ ೧೪೬ ॥

ನರನೆ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವಾಕ್ಷಣ ।
ತರುವುದು ಪರಾಕ್ರಮದಿ ತನ್ನಯ ।
ಭರದಿ ಷಡ್ವೈರಿಗಳ ಕಾಮಾದಿಗಳ ಸೆರೆಹಿಡಿದು ॥
ತರುತಲವರನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿಂಪೆ ।
ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಬಂಧನದಲಿಡುವರು ।
ಮರಳಿ ಧಾರಣರೂಪಸ್ವಾರರು ಸಾಗಿ ಹೋಗುವರು ॥ ೧೪೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪಂಚಭೂತದ ।
ಪೆರೆಸುತೈಕ್ಯವ ಮುಂದೆ ಮುದದಲಿ ।
ಹರಣ ಮಾಳ್ಪುದು ನೋಡು ಸಂಕಲ್ಪದ ಮಹಾಬಲವ ॥
ಅರಿಯಲೀ ಚತುರಂಗಬಲ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಪೆ ನಾ ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತವು ।
ಮರಳಿ ನೋಡಲಹಂಕೃತಿಯು ಸಂಕಲ್ಪರಾಜನದು ॥ ೧೪೮ ॥

ಆವರೆ ಜಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ।
ಭರದಿ ಹೊಡೆಯಿರಿ ಭೇರಿ ಯೆಂಬರು ।
ಮೆರೆಸುವರು ಧ್ಯಾನದ ಪತಾಕೆಯ ವಿಜಯದೀಪಿಕೆಯ ॥
ಮೆರೆವುದೈ ತನ್ಮಯದ ಬೆಳಗುವ ।
ಸರಸನೇಕಚ್ಛತ್ರ ಕೂಡಲೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೇಳು ಸಮಾಧಿರೂಪದಲಿ ॥ ೧೫೯ ॥

ಸ್ವಾನುಭವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವು ।
ತಾನೆ ಸಂಜನಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯಭಾವದಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥
ನಾನು ನಿನಗೀತೆರದಿ ಪೇಳಿದ ।
ಸ್ವಾನುಭವಭಜನನಿದು ಕಠಿಣವು ।
ನಾನು ಪೇಳುವೆ ನಿನಗೆ ಸುಲಭೋಪಾಯವೆರಡನೆಯ ॥೧೬೦॥

ಅರಿವೆಯಲಿ ತಾಂ ತಂತುಸೇಕವು ।
ಭರಿತವೋತಪ್ರೋತವಿರುವುದು ।
ಪರಿಯೊಳೀ ಜಗನ್ನೆಲ್ಲ ಹರಿಮಯವೆಂದು ಭಾವಿಸರು ॥
ಬರಮದೇವರ ಹಿಡಿದು ತೃಣಜೀ- ।
ವರ ತನಕವಿರುವೆಲ್ಲ ಜಗನಿದು ।
ಪರಿಭರಿತನಿಹುದೆಂದುಭಕ್ತರಿಗರವು ಬರುವುದಲಾ ॥ ೧೬೧ ॥

ಮೇಲು ಕೀಳೆಂಬುದನು ನೋಡರು ।
ತಾಳ್ಮಲಾರರು ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ।
ಪಾಲಿಸುವರೇಕತೆಯ ಸಕಲ ಚರಾಚರಂಗಳಲಿ ॥
ಕಾಲಿಗೆರಗುವರೇಕಭಾವದಿ ।
ಮೇಲೆಮೇಲೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪವ ।
ತಾಳಿಹುದು ಜಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಮಿಪರೆಲ್ಲರನು ॥ ೧೬೨ ॥

ತಾನು ದೊಡ್ಡವನೆಂದು ಭಾವನೆ ।
ಮಾನಿಸದೆ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಯು ।
ಮೇಣಿಹನೆ ಸತ್ಪಾತ್ರನೆಂಬ ವಿಚಾರ ತಾನದಲೆ ॥
ನಾನೆ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮ ಸರ್ವಸ- ।
ಮಾನನೆನಿಸುತಲಿ ಯೆನ್ನರೂಪಕೆ ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ವಂದಿಸುವೈ ಮದ್ಭಜನಪರರು ॥ ೧೬೩ ॥

ನೀರು ಮೇಲಿಂ ಕೆಳಗೆ ಹರಿವುದು ।
ಧಾರುಣಿಯಲಿದು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ತೋರುವುದು ಕೇಳಾಪರಿಯಲಿ ಸ್ವಭಾವ ಭಕ್ತರದು ॥

ಯಾರು ದೃಕ್ಪಥದೊಳಗೆ ಬರಲು ನಿ- ।
ರಾಕರನಿಲ್ಲದೆ ನಮಿಪುದೊಂದೇ ।
ಕಾಯಿಯದ ಹೊರತವರು ತಿಳಿಯರು ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯವನು ॥೧೬೪

ಫಲಭರಿತ ಟೊಂಗೆಗಳು ಬಗ್ಗಿಯೆ ।
ನೆಲಕೆ ನಮಿಸುವ ತೆರದಿ ನಮ್ರತೆ- ।
ಯಲಿ ವಿಕಾರವಿಹೀನರೀ ಸಜ್ಜನರು ವಂದಿಸರು ॥
ತೊಲಗುವರು ಗರ್ವವನು ಸಂತತ ।
ಬೆಳಗುವರು ನಮ್ರತೆಯ ಸಂಪ- ।
ತ್ತಿಲಿ ಮಹಾತುಮರವರು ಯೆನ್ನಯ ಭಜನತತ್ಪರರು ॥ ೧೬೫ ॥

ನರನೆ ಜಯಜಯಮಂತ್ರದಿಂದಲೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ನಿರುತವೆನಗರ್ಪಣೆಯ ಮಾಳ್ಪರು ಭೇದವರಿಯದಲೆ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ನಮ್ರತೆಯ ರೂಪದಿ ।
ಧರಿಸಲೈ ಮಾನಾಪಮಾನವ ।
ಹರಿಯ ಭಜನದಿ ಹರಿಸ್ವರೂಪರು ಬೆಳಗುವರು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೬೬

ನರನೆ ನಾ ನಿನಗರುಹಿದೆನು ಮ- ।
ನ್ಮರಣಭಕ್ತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರೂಪವ- ।
ನರುಹುವೆನು ಮೇಣೀಗ ಜ್ಞಾನೋಪಾಸಕರ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಸುತೆತಿಯಾ ನಾ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ।
ಪರಿಯಭಕ್ತರ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಿ ।
ನಿರತವೆನ್ನನು ಭಜಿಪ ಶರಣಾಗತರ ಮಾನವರ ॥ ೧೬೭ ॥

ಹರಿಯ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ಪಾರ್ಥನು ।
ಮರಳಿಯುತ್ತರವಿತ್ತ ನಗುತಲಿ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತು ತತ್ತ್ವಬೋಧನಿದು ॥
ಇರುವುದಿದು ಕರ್ಣಾಮೃತವು ನಾ- ।
ನರಿಯೆ ತೃಪ್ತಿಯ ನಾಕೆನುತ ನಾ- ।
ನರುಪಲೆಂತೀ ಯೌತಣವ ನಾ ಬೇಡನೆಂತೆನಲಿ ॥ ೧೬೮ ॥

ಕೇಳುತೀ ನುಡಿಗಳನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಲೋಲನತಿಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ ।
ತೇಲುತಿದ್ದನು ನರನ ಕೌತೂಹಲವ ನೋಡುತಲೆ ॥
ಪೇಳಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ನಿನ್ನ ಕೌತುಕ- ।
ದೇಳಿಗೆಯು ಬಹುಸ್ತುತ್ಯವಿದೆ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳುವುದು ॥ ೧೬೯ ॥

ಸಮರಭೂಮಿಪ್ರಸಂಗ ದಾರುಣ ।
ಸಮಯ ನೋಡಿದು ತತ್ತ್ವವಿಸ್ತರ- ।
ಕಮಮ ಯೋಗ್ಯವೆಯಲ್ಲವಾದರು ಪೇಳ್ವೆನಾ ದ್ರುತದಿ ।
ಅಮರರಾಜನ ಕುವರನೆಂದನು ।
ಹಿಮಕರನ ಕಿರಣವನು ಭೋಗಿಪ ।
ಸುಮನಸರು ತೋರರೆ ಚಕೋರದ ಹೊರತು ಜಗದೊಳಗೆ
॥ ೧೭೦ ॥

ಧಾರುಣಿಗೆ ಶೈತ್ಯವನು ಕೊಡುತಿಹ ।
ಚಾರುಚಂದ್ರನ ಶೀತಕಿರಣ ಚ- ।
ಕೋರನೇಕವೆ ಸೇವಿಸದು ತ್ವದ್ವಾಕ್ಸುಧಾರಸವ ॥
ಮಾರಪಿತ ತ್ವತ್ಕ್ಷಣಿಧಾನದಿ ।
ಸೇರಿ ನಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ ಜಗದು- ।
ದ್ಧಾರ ಮಾಳ್ಪುದು ನಿನ್ನ ಕರುಣೋದಧಿಯ ವಾಕ್ಸುಧೆಯು
॥ ೧೭೧ ॥

ಹರಿಯೆ ಮೋಡಗಳೆಲ್ಲ ನೀರನು ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಸುರಿಸುವುವು ನೋಡಲು ।
ಯಿರುವುದೆಷ್ಟಾಮಾನದಲಿ ಚಾತಕದ ನೀರಡಿಕೆ ॥

ಇರುವುದೆನ್ನೀತರದ ಸ್ಥಿತಿ ಯೆನ- ।
ಗಿರುವ ಲಾಲಸೆಯದರ ಮಾನದಿ ।
ಒರೆವುದೀ ಜಗಕೆಲ್ಲ ತ್ವದ್ವಾಕ್ಸುಧೆಯಖಾನಂದ ॥ ೧೭೨ ॥

ಬಾಯಿಯನು ಮುಕ್ಕಳಿಸುವರೆ ತಾಂ ।
ತೋಯ ಬೇಕಾದರೆಯು ನದಿಗೆನೆ ।
ಗೇಯಚರಿತನೆ ಹೋಗ ಬೇಕದರಂತೆ ಯೆನ್ನಾಶೆ ॥
ತೋಯಜಾಕ್ಷನೆ ನೀನೆ ಸಲಿಸುವಿ ।
ಹೇ ಯಶೋದಾನಂದನನೆ ನೀ ।
ಕಾಯ ಬೇಕೆನಗಿತ್ತು ಬೋಧಾಮೃತದ ಪಾನವನು ॥ ೧೭೩ ॥

ನರನ ನುಡಿಗಳ ಕೇಳಿ ಪ್ರತ್ಯು- ।
ತ್ತರವನಿತ್ತನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನು ।
ನರನೆ ನಿನ್ನದು ಕಾವ್ಯಮಯಸ್ತುತಿ ನಾಕು ನಾಕೇಗ ॥
ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿ ನಾ ನಿನ- ।
ಗರುಹುವೆನು ನೀ ಸಾವಧಾನದೊ- ।
ಳರುಹಿದುದ ಕೇಳುವುದು ನಿನಗಾಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೭೪ ॥

ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞೇನ ಚಾಪ್ಯನ್ಯೇ ಯಜಂತೋ ಮಾಮುಪಾಸತೇ ।
ಏಕತ್ವೇನ ಪೃಥಕ್ತ್ವೇನ ಬಹುಧಾ ವಿಶ್ವತೋಮುಖಮ್ ॥ ೧೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದ ।
ಪರಿಯ ಪೇಳುವೆನಾದಿಮಾಯೆಯು ।
ಮೆರೆವ ಯೂಪವು ಭೂತಗಳು ಕೇಳ್ ಯಜ್ಞಮಂಟಪವು ॥
ಇರುವುದೈ ಪಶು ದ್ವೈತಭೇದವು ।
ಪರಮಯಜ್ಞದ ಪರಿಕರವ ನಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ಶಬ್ದಾದಿಗಳು ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಗಳಧವಾ
॥೧೭೫ ॥

ಘೃತವು ಕೇಳಜ್ಞಾನ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕ್ರತುವಿಗೀ ಮನಬುದ್ಧಿಕುಂಡಗ- ।
ಳತುಲವಾಗಿಹ ಜ್ಞಾನವೈ ದೀಪ್ತಾಗ್ನಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸುಖದುಃಖವೆರಡರ ।
ಸತತಸಮತೆಯೆ ವೇದಿಕೆ ಪೃಥಾ- ।
ಸುತನೆ ಕೇಳ್ವಿವೇಕಬುದ್ಧಿಯ ಕುಶಲತೆಯೆ ಮಂತ್ರ ॥೧೭೬॥

ನರನೆ ವಿದ್ಯಾಗೌರವವೆ ಸ್ರುಕು ।
ಮೆರೆವ ಶಾಂತಿಯೆ ಸ್ರುವವು ಜ್ಞಾನವೆ ।
ಮೆರೆವನೈ ಯಜಮಾನ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವಿದು ॥

ಅರಿಯೊ ಬ್ರಹ್ಮಾನುಭವ ಪಾತ್ರವು ।
ವರ ನಿಜಾರದ ಮಂತ್ರ ಜ್ಞಾನದ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಕೇಳಗ್ನಿಹೋತ್ರದ ಕರ್ಮ ನಿಶ್ಚಲವು ॥ ೧೭೭ ॥

ಜೀವನೀಶ್ವರನಿವರ ಭೇದದ ।
ಭಾವವನೆಯಾಹುತಿಯ ರೂಪದೊ- ।
ಳೀವಸುಂಧರೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಮಿಪುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಈ ವಿಧದ ಯಜ್ಞವನು ನಾಧಿಸೆ ।
ಸಾವುದೈಯಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞದ ।
ಭಾವಕ್ರಿಯೆಗಳು ಲಯವ ಹೊಂದುವವಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೭೮ ॥

ತೀರಿಸುವನವಭೃತದ ಸ್ನಾನವ ।
ಚಾರು ಜೀವನು ಯಜ್ಞಕರ್ತನು ।
ತೋರದವನಿಗೆ ಭೇದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವಿಷಯಗಳಲಿ ॥
ತೋರುವುದನಂತರಕೆ ವಿಶ್ವವು ।
ಬೇರೆಬೇರಿಲ್ಲವನಿಗೊಂದೇ ।
ಸೇರುವುದು ತಾದಾತ್ಮ್ಯಬುದ್ಧಿಯು ಯಜ್ಞಕರ್ತನಿಗೆ ॥ ೧೭೯ ॥

ನರನು ಮುಳಿಗಿದ ನೇಳೆಯುಲಿ ತಾ- ।
ನುರುತರದ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನೋಡಿದ ।
ಪರನು ನೇನಾಸೃಷ್ಟಿ ತಾನಾಗುವನು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಜಾಗೃತಿ ಬರಲು ಹಿಂದಿನ ।
ತೆರನನೆಲ್ಲವ ಸ್ವಪ್ನರೂಪವ ।
ಮರೆತು ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ತಿಳಿವ ತೆರಪಿದಲಾ ॥ ೧೬೦ ॥

ನಾನು ನೀನೆಂಬಿರಡು ಭಾವಗ- ।
ಳೂನವಾಗುವುವನ ನಂತರ । ।
ಕಾಣುವನು ವಿಶ್ವದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಹಿಡಿದು ಕೃಮ್ಯಂತ ॥
ನಾನು ಪರಮಾತುಮನು ತುಂಬಿಹೆ ।
ಜ್ಞಾನನೀಪರಿಯಾಗಿ ಮನದಲಿ ।
ಲೀನತನದಿಂದೆನ್ನ ಭಜಿಪನು ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಲ ॥ ೧೬೧ ॥

ಭೇದ ತೋರಿದರವಯವಗಳಲಿ ।
ಭೇದಪಿಹುದೇ ದೇಹದಲಿ ನಿಜ ।
ಭೇದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದರಹುದೇ ಭೇದ ಜ್ಞಾನದಲಿ ॥
ಆದಿಯಿರತಿತ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಭೇದ ತೋರ್ಪುದು ನಾಮರೂಪದಿ ।
ಭೇದನೆಲ್ಲಿಂದಿಯುದು ಯೆನ್ನಲನಾಮರೂಪನಲಿ ॥ ೧೬೨ ॥

ಸಣ್ಣದೊಡ್ಡವು ಟೊಂಗೆಗಳು ಬಹು ।
ಕಣ್ಣಿಗೆನೆವುವ ತತ್ತ್ವ ನೋದಲು ।
ಭಿನ್ನವಿಹುದೇ ಮರವದೊಂದೆಯಾದರ ಶಾಖೆಗಳು ॥
ವರ್ಣಿಸಲು ಕಿರಣಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಭಿನ್ನವಿಹುದೇ ತರಣಿಯಿಂದಲಿ ।
ಭಿನ್ನಭೂತಂಗಳಲಭಿನ್ನನು ನಾನೆ ರಂಜಿಸುವೆ ॥ ೧೬೩ ॥

ಕಾರಣವರೀ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ।
ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಿ ಭೇದವಳಿವುದು ।
ಪ್ರಾಣಿಭೂತಗಳನ್ನು ಕಾರಣ ಯೆನ್ನ ಹೊರತಾಗಿ ॥
ನಾನಿರುವೆ ಸರ್ವತ್ರ ಯೆನ್ನಲಿ ।
ಹೀನನೀಜಗವಿಲ್ಲವೆಂಬುವ ।
ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೆ ಯೆನ್ನ ಭಜಿಪರು ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞಗಳು ॥೧೬೪॥

ನೀರ ಪೀಲಣ ಗುಳ್ಳೆಯದು ಬಹು ।
ದೂರ ಹತ್ತರ ಹೋದನೆಯು ಕೇಳ್ ।
ನೀರು ಸುತ್ತಲು ನೀರ ಜಡುವುದೆ ಗುಳ್ಳೆ ಪರಿಕಿಸಲು ॥

ನೇರಲದು ಲಯ ನೀರಿನಲ್ಲಂದೆ ।
ಬಾರೆದದಕೆ ವಿನಾಶ ನೀರನು ।
ನೇರುವುದು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನೇರುನರೆನ್ನನೀ ತೆರದಿ ॥ ೧೬೫ ॥

ಗಾಳಿ ತನ್ನ ಪ್ರವಾಹದಲಿ ಬಹು ।
ಧೂಳ ಹಾರಿಸಿ ಪಿಡುವುದೈ ಮ- ।
ತ್ತೇಳುವುದು ಗಗನದಲಿ ಪೃಥ್ವಿಯ ಗುಣವ ಪಿಡುತಿಹುದೆ ॥
ಗಾಳಿ ಮುಗಿಯಲು ಸರ್ವ ಧೂಳದು ।
ಬೇಳುವುದು ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ತಿರಿಗಿಯೆ ।
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಯೆನ್ನಲೀ ಪರಿ ವಿಶ್ವನಾಟಕವು ॥ ೧೬೬ ॥

ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿಯು ।
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಸ್ಥಾನಗಳಲಿಯು ।
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಭಜಿಸಿದರು ॥
ಎನ್ನ ಹೊರತೀ ವಿಶ್ವವಿಲ್ಲೆಂ ।
ಬೆನ್ನ ನೇರುವುದೆಲ್ಲ ಭಜನವು ।
ಮನ್ನಿಸುವರೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ಜ್ಞಾನಯುಜ್ಞಗಳು ॥ ೧೬೭ ॥

ಎನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಮಾನದಲ್ಲಂದೆ ।
ಮನ್ನಿಸುವೈ ಬೋಧಶಕ್ತಿಯ- ।
ಲನ್ನ ನಾನೇ ಜಗದಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ವಾಸಿಸುವೆನೆನುತ ॥
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ಯೆ- ।
ನ್ನನ್ನೆ ಭಜಿಸುತ ಲೌಕಿಕದಿ ಮಗು- ।
ವಿನ್ನ ಸರ್ವ ಜಗತ್ತು ನಾನೇಯೆನುತ ಮನ್ನಿಪರು ॥ ೧೬೮ ॥

ತರಣಿನಿಂಬವ ಸಂಮುಖದೊಳಿಹ ।
ಪರಿಯಲೆಲ್ಲಿಂ ನೋಡಿದರೆ ಯಾ ।
ಪರಿಯಲೈ ನಾನಿಹೆನು ವಿಶ್ವಕೆ ಸಂಮುಖದಿ ನರನೆ ॥
ಅರುವೆದಾಕಾಶನ್ನ ವಾಯುವು ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ತೋರುವುದೆ ಭೇದವು ।
ಪರಿಯೊಳಾನಿಹೆ ಸರ್ವ ವಿಶ್ವದಿ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೬೯ ॥

ನಾನಿಹೆನು ವಿಶ್ವದಲ ನೆಲೆ ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣವದರೋಲ್ ಭಾವವೆನ್ನಯ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾನಿಸುವರೀ ಜಗದಲ್ಲಿ ನೋದಿದನೆ ॥
ಜ್ಞಾನನೀಪರಿಯಾಗೆಯುವರೀ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ ಭಜನವನು ಮಾಡದೆ ।
ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕರೆನ್ನನೇ ಸೇರುವರು ಮತಿಯುತರು ॥ ೧೭೦ ॥

ನಾನಿಹೆನು ನಿಜ ನಿಶ್ಚಿನಿತತನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಯಾರಿಹರು ಯೆನ್ನವಿ- ।
ಹೀನಶ್ಚೈ ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ವೋಪಾಸನೆಯು ಯೆನ್ನ ॥
ಕೀಣವಿಲ್ಲದೆ ಸೇರುವುದು ಮು- ।
ತ್ತೀನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಹಾನಿಯಪ್ಪುದುಪಾಸನೆಯು ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಲೆ ॥೧೪೧॥

ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ಚೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕೇಳೆನ್ನ ಸೇರ್ವರು ।
ಜ್ಞಾನಹೀನರು ಸೇರರೆನ್ನನು ಮೂಢತನದಿಂದ ॥
ನಾನು ಭಕ್ತಾಧೀನನಾಗಿಹೆ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮದ್ಭಜನದಿಂದಲೆ ।
ಮಾನಿಪರು ವಿಧವಿಧದ ಮಾರ್ಗದಲೆನ್ನ ಸೊರ್ವನೆ ॥ ೧೪೨ ॥

ಅಹಂ ಕ್ರತುರಹಂ ಯಜ್ಞಃ ಸ್ವಧಾಹಮಹಮೌಷಧಮ್ ।
ಮಂತ್ರೋಹಮಹಮೇವಾಜ್ಯಮಹಮಗ್ನಿರಹಂ ಹುತಮ್ ॥ ೧೬ ॥

ಜ್ಞಾನರವಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರೆ ।
ನಾನೆ ಕೇಳ್ವೆ ಮೂಲವೇದವು ।
ನಾನೆ ವಿಧಿಸಂಯುಕ್ತಕ್ರತು ನಾ ಯಜ್ಞ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನಾನೆ ಕೇಳು ಸ್ವಧಾಸ್ವರೂಪನು ।
ನಾನೆ ಸ್ವಾಹಾರೂಪನಾಗಿಹೆ ।
ನಾನೆ ಸಕಲೌಷಧ ವನಸ್ಪತಿ ಸಮಿಧೆ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೧೪೩ ॥

ನಾನೆ ಘೃತ ನಾ ಮಂತ್ರ ಋತ್ವಿಜ ।
ನಾನೆ ಋತ್ವಿಗ್ಹುತದ ವಸ್ತುವು ।
ನಾನಿಹೆನು ನೋಡಾಜ್ಯ ಹವಿ ನಾ ಯಜ್ಞಸಾಮಗ್ರಿ ॥
ನಾನೆ ವೈಶ್ವಾನರನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನಾನೆ ವೈಶ್ವಾನರನಿಗಾಹುತಿ ।
ನಾನು ವಿಶ್ವದ ಹವ್ಯಕವ್ಯದ ಮೂಲಬೀಜನಿಹೆ ॥ ೧೪೪ ॥

ಪಿತಾಹಮಸ್ಯ ಜಗತೋ ಮಾತಾ ಧಾತಾ ಪಿತಾಮಹಃ ।
ವೇದ್ಯಂ ಪವಿತ್ರಮೋಂಕಾರ ಋಕ್ಸಾಮಯಜುರೇವ ಚ ॥ ೧೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿವ್ವಾಂಗ ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮತ್ಸ್ಯಂಗದಿಂದಲೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಜಗವೆಲ್ಲವನು ಪ್ರಸವಿಪುದು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಇರುವೆನದರಿಂ ಜಗಕೆ ಪಿತ ತಾ- ।
ಯಿರುವೆ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ।
ಮೆರೆವೆನ್ನೈ ನಾನರ್ಧನಾರಿನಟೀಶ್ವರನ ತೆರದಿ ॥ ೧೪೫ ॥

ಹುಟ್ಟಿರುವ ಜಗಕೆಲ್ಲ ನಾ ಸ್ಥಿತಿ ।
ಹುಟ್ಟಿರುವ ಜಗವನ್ನು ರಕ್ಷಿಪ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಮೂರ್ತಿಯಾರ್ಜೆ ಯೆನ್ನೊರತು ಜಗದಿ ॥
ಹುಟ್ಟುವುದು ನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪದೊ- ।
ಳೆಷ್ಟತತ್ತ್ವವು ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷರು ।
ಕಟ್ಟಳೆಯು ಯೆನ್ನಿಂದ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಹುಟ್ಟುವುದು ॥ ೧೪೬ ॥

ವೇದಗಳು ತಾವೇಕಮತದಲಿ ।
ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ವೇದ್ಯವೆನಿತಿರು- ।
ವಾದಿತತ್ತ್ವವು ನಾನೆ ಜ್ಞಾನದ ಜ್ಞೇಯ ನಾನಿಹೆನು ;

ಮೋದದಿಂದಲಿ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲಕೆ ।
ಹಾದಿಯೊಂದೇ ನಾನು ನನ್ನಲಿ ।
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡುವುವು ಮಾರ್ಗಗಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾರಣದಿ ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಜಗಕೆ ಪಿತಾಮಹನಲಾ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮತಭೇದದೈಕ್ಯವ ಪಡೆದಿಹಸ್ಥಾನ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ತಮ್ಮಯ ।
ಮರೆವ ಬಿಟ್ಟರವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ।
ಪರಮ ಪಾವನ ಸ್ಥಾನ ನಾನೇ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೮ ॥

ಹಾದಿತಪ್ಪಿದ ಜ್ಞಾನವೆನ್ನಲಿ ।
ಹಾದಿ ಕಾಂಬುದು ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮೋದದಿಂದೀ ಬ್ರಹ್ಮಬೀಜದ ನಾಲ್ಕು ಮೊಳಕೆಗಳು ॥
ವೇದಗಳು ಪುಟ್ಟಿದುವ್ ಜಗದಲಿ ।
ಯಾದಿಯಿರುವೋಂಕಾರರೂಪನು ।
ಮೇದಿನಿಯಲವತರಿಸುವೆನು ನಾ ಮೂಲಬೀಜನಲಾ ॥ ೧೪೯ ॥

ಮೂರು ಪೇದಕೆ ಕ್ರಮದಿ ಬಿಡುಮನಾ । ಮೂರುಪೇದಕು ಮೂರ್ವಸ್ವರಕಾ-।
ಕಾರದಿಂ ಸಂಭವವು ಮೇಣೀ । ಧಾರಮೂರ್ತಿಯು ನಾನು ಲೆಸ್ಸಿಂ ।
ಮೂರುವರ್ಣಗಳೊಂದೆಯೋಂಕೃತಿಯಾಗುವವು ಕೂಡಿ ॥ ತೋರುವುದು ಜಗವೆಲ್ಲ ಸರ್ವಕೆ ಬೀಜ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೨೦೧ ॥

ಗತಿರ್ಭರ್ತಾ ಪ್ರಭುಃ ಸಾಕ್ಷೀ ನಿವಾಸಶ್ಶರಣಂ ಸುಹೃತ್ ।
ಪ್ರಭವಃ ಪ್ರಲಯಃ ಸ್ಥಾನಂ ನಿಧಾನಂ ಬೀಜಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೧೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸಕಲ ಸಚರಾ- । ಈತೆರದಿ ನಾ ನಾಮರೂಪಾ- ।
ಚರ ಜಗತ್ತಿದು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಗಿರು- । ತೀತನಾಗಿಯು ನಾಮರೂಪದಿ ।
ತಿರುವುದಾ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸದಾ ನಾನಾಶ್ರಯಸ್ಥಾನ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ವಾಸಿಪೆನಲಾ ನೋಡು ತತ್ಕ್ಷಣನು ॥ ೨೧೫ ॥
ಸಿರುತ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಬೀಸುವ ಗುಣ ।
ಸಿರುತ ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರಸವಗುಣ ನಾ- । ತೆರೆಗಳೇಳ್ವಪ್ಪ ಸೀರಿನಲ ಮ- ।
ಸಿರುವ ತ್ರಿಗುಣದಿ ಸಿಶ್ವದಲಿ ಲೆಸ್ಸಿಂದ ಸರ್ವಗುಣ ॥೨೧೧ ॥ ತ್ತಿರುವುದೈ ತೆರೆಗಳಲಿ ।।।।
ಸವಿಯುಲೀ ಸಿಶ್ವದಲಿ ನಾನಿಹೆನೆನ್ನಲೀಸಿಶ್ವ ॥

ನಾನಿಹೆನು ಪತಿ ಸಿಶ್ವಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ । ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರೆದೊಳನ್ನಯ ।
ನಾನೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯು । ಪರಮ ಜಗಕಾಶ್ರಯನು ನಾನೇ ।
ನಾನು ನೋಡಾಕಾಶಕಿತ್ತಿಹೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯನು ॥ ಯವಿಯ ಬೀಕಿದ ಬಾಣತನದಿಂ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೧೬ ॥
ನಾನೆ ಪವನಗೆ ಗತಿಯು ಕೊಟ್ಟಿಹೆ ।
ನಾನೆ ಜ್ವಲನಗೆ ಜ್ವಾಲೆ ಕೊಟ್ಟಿಹೆ । ಶರಣೀರಕ್ಷಕನೆಂಬ ಬಿರುದಿನ- ।
ನಾನೆ ಮೇಘಕೆ ವೃಷ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿಹೆನೆನ್ನಲೀಕೃತ್ಯ ॥ ೨೧೨ ॥ ಗಿರುನಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯವರಿಗ ।
ಪೊರೆಯುವೀ ಬಿರುದೊಂದು ನೀ ಗೃಹವಾಗಿ ನಂಬುಗ್ರದು ॥

ಶರಧಿ ತನ್ನಯ ಮೇರೆ ತಪ್ಪದು । ಧರೆಯುತೆನ್ನನನನ್ಯಭಾವದಿ ।
ಗಿರಿಗಳೆಲ್ಲವು ಸ್ಥಳವ ಬಿಡದೈ । ಶರಣ ಹೊಕ್ಕರೆ ಬನ್ನಮರಣದ ।
ಧರಣಿ ಧರಿಸುವುದೆಲ್ಲ ಭಾರವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆನ್ನ ॥ ಶರಧಿಯಿಂದಲೆ ಪಾರಗಾಣಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನಿಪೆ ॥ ೨೧೭ ॥
ಪರಮ ವೇದಗಳೆಲ್ಲ ನಾ ಹೇ- ।
ಳಿರುವ ಪರಿಯಲಿ ಘೋಷಿಪುವು ದಿನ- । ಬೇರೆಬೇರಿಯ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣದಿಂ ।
ಪರನ ಜಗದಲಿ ಸಂಚರಿಪನೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲ್ಲೆ ॥ ೨೧೩ ॥ ಬೇರೆಬೇರಿಯ ವ್ಯಾಕೃರೂಪದಿ ।
ಸೇರಿ ಭೂತಗಳೆಲ್ಲ ನಾ ಸ್ಥಿತಿಮಂತನಾಗಿರುವೆ ॥

ಪ್ರಾಣವಿಹನೈ ಜಗಕೆ ಚಾಲಕ । ಪಾಣಿನಿಧಿಯಲಿ ಚಾಪಕೆರೆಯಲ ।
ನಾನಿಹೆನು ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಚಾಲಕ । ಸೂಯಿಯನ ಸ್ಪತಿಜಂಜ ತೋರ್ವುದು ।
ನಾನು ಕೊದಲಾಜ್ಞೆಯನು ಕಾಲನು ಗ್ರಾಸಿಪನು ಜನರ ॥ ಸೇರದವನಿಗೆ ಹೆತ್ತು ಕುಂದ್ರೀ ಜಗದೊಳಾ ತೆರದಿ ॥ ೨೧೪ ॥
ನಾನು ನೇರನ ತೆರದಿ ತಿರದಿಂ ।
ಪಾನಿಸುತಲಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಜಗ- । ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವರಲಿ ಕೇಳರ್ಜು- ।
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ನಜೆವುದೈ ಯೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯೇ ಮೂಲ ॥ ೨೧೪ ॥ ರೇಣುಕ್ಷಣಕಾಷ್ಠದಲಿ ವಾಸಿಪೆ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲ ಭೇದ ಕಾರ್ಯನು ಸರ್ವನಿಶ್ವದಲಿ ॥

ನಾಧನಾಗಿಹೆ ಜಗಕೆ ಸರ್ವಕೆ । ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವಕ್ಕೆ ಜೀವನ ।
ಪಾರ್ಥ ನಾನು ಸಮಸ್ತ ಜಗದಲಿ । ನಾನಿರುವೆನುತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಿತಿಲಯ ।
ಭೂತಳದಿ ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಗಗನದೊಲು ॥ ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕಾರ್ಯ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೨೧೯ ॥

ಮರವು ಬರುವುದು ಬೀಜದಿಂದಲೆ ।
ಮರಳಿ ಮರದಲಿ ಬೀಜ ಬರುವುದು ।
ಪರಿಯಲೀ ಜಗವೆಲ್ಲವೆನ್ನಲಿ ನಾನು ಜಗದಲ್ಲಿ ॥
ಮೆರೆವ ನಿರ್ಗುಣ ವಾಸನಾತ್ಮಕ- ।
ವಿರುವ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಬೀಜವು ।
ಧರುವವೈ ಸಂಕಲ್ಪವದು ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಲಯವಹುದು ॥೩೧೦॥

ಬೇರೆ ಬೇರಾರೂಪಭೇದವು ।
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಜಾತಿವರ್ಣವು ।
ಬೇರೆ ಬೇರಾಕಾರ ನಾಮದ ಭೇದಗಳು ತಿಳಿಯೆ ॥

ನೇರುವುವು ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಧಾ- ।
ಕಾರಹೀನತೆಯಾಗಲೀಜಗ ।
ತೋರವೈ ವಿಧವಿಧದ ಭೇದಗಳೆನ್ನಲೀ ಜಗಕೆ ॥ ೩೧೧ ॥

ತಿರಿಗಿ ಜಗ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ।
ತೆರದ ಸಂಸ್ಕಾರವನು ಧರಿಸುತ ।
ಮೆರೆವುದೆನ್ನಲಿ ನೋಡು ನೋದಾ ವಾಸನಾಶಕ್ತಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯ ।
ಪರಮ ಸಾರವ ತಿಳಿದು ನೋಡ್ಯೆ ।
ಪರಮಗುಹ್ಯವಿದೆಂದು ಪೇಳ್ದೆನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿವಂತೆ ॥ ೩೧೨ ॥

ತಹಾಮ್ಯಹಮುಹಂ ವರ್ಷಂ ನಿಗೃಹ್ಣಾಮ್ಯುತ್ಸೃಜಾಮಿ ಚ ।
ಅಮೃತಂ ಚೈವ ಮೃತ್ಯುಶ್ಚ ಸದಸಚ್ಚಾಹಮರ್ಜುನ ॥ ೧೯ ॥

ನೇಸರಿನ ರೂಪದಲಿ ಜಗವನು ।
ತೋಷಿಸುವೆ ಮೇಣ್ ವರ್ಷಿಸುವೆನೈ ।
ವಾಸವನ ರೂಪದಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯನೀವೆ ಜಗಕೆಲ್ಲ ॥
ನಾಶಿಸುವೆ ನಾ ಕಾಷ್ಠಗಳನು ಹು- ।
ತಾಶನನ ರೂಪದಲಿ ಕಾಷ್ಠಹು- ।
ತಾಶನನೆ ತಾನಾಗಿ ರಂಜಿಪುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೩೧೩ ॥

ಕೊಲ್ಲುವರು ಕೊಲ್ಲಿಸಿಕೊಳುವರವ- ।
ರೆಲ್ಲರೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪರಪ್ಪರು ।
ಮೆಲ್ಲನೆನ್ನನೆ ಸೇರುವರು ಸಾಯ್ವವರು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಬಲ್ಲಿದನೆ ಸ್ಥಿತಿಮತ್ತುಸೃಷ್ಟಿಯು- ।
ದೆಲ್ಲವೈ ಯೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪವು ।
ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು ಶಂಕೆಯನು ನೀ ನೋದು ತತ್ತ್ವವನು ॥ ೩೧೪ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ।
ನಾನೆ ಸದಸದ್ರೂಪ ವಿಶ್ವವು ।
ನಾನೆ ನಿಜಸಟೆ ಭಾವವೆರಡೈ ಪಾರ್ಥ ನೀ ನೋಡು ॥
ನಾನಿರದ ಕೇಳೆಲ್ಲ ಜಗದಲಿ ।
ನಾನುವಾವುದು ಹೇಳು ಮೂಢರು ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಿಳಿಯರು ಸದಾ ಮಾಯಾಭಿವೇಷ್ಟಿತರು ॥೩೧೫॥

ಬತ್ತಿದುವು ತೆರೆ ನೀರ ಕಾಣದೆ ।
ಬತ್ತಿರೂಪದ ರಶ್ಮಿಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ತೋರುವುದೆ ರೂಪಿತೆಯದರ ತೆರನಾಗಿ ॥

ಸುತ್ತಮುತ್ತು ಸಮಸ್ತದಿಶೆಯಲಿ ।
ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿರೆ ನಾನು ಯೆನ್ನನು ।
ಗೊತ್ತ ಹಿಡಿಯರು ಚೋದ್ಯವಿದನೇನೆಂತ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೩೧೬ ॥

ಹೊರಗೊಳಗೆ ವಿಶ್ವವಿದು ಸನ್ನಿಂ ।
ಭರಿತವಿದೆ ನಾ ವಿಶ್ವರೂಪನು ।
ಮರೆತರೆನ್ನನು ಕರ್ಮವಶದಲಿ ಚೋದ್ಯವಿದ ನೋದು ॥
ನರನು ವಿಧಿವಶದಿಂದಲಮೃತದ ।
ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಕಾಲ್ತಾರಿ ಜೀಳಲು ।
ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವ ಯತ್ನಮಾಳ್ಪರಭಾಗ್ಯರೇನೆಂಬೆ ॥ ೩೧೭ ॥

ಕುರುಡ ತಿರುತಿರುಗುತ್ತ ಹಸಿವೆಯ ।
ಭರಕೆ ಗ್ರಾಸವನೊಂದ ಬಯಸಲು ।
ತಿರಿಗಿ ಕಾಲಿನ ಬುಡಕೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ನೊರಕಿದರೆ ॥
ಕುರುಡತನದಜ್ಞಾನದಿಂ ಧಿ- ।
ಕ್ಕರಿಪ ದುರ್ಭಾಗ್ಯನ ತೆರದಲೀ ।
ಪರಿಯ ನೆರೆಯುವ ಮಾನವರ ನಾನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೩೧೮ ॥

ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ।
ಹೀನದಶೆಯಿಂ ನರರು ನೆರೆಯುವ- ।
ರೇನ ಹೇಳಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಗಳಪ್ರಯೋಜಕವು ॥
ಏನು ಫಲ ಗರುಡಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯದಿ ।
ಹೀನದೃಷ್ಟಿಯ ದುರ್ವಿಕಾರಕೆ ।
ಜ್ಞಾನವೀ ಪರಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಕೆ ದೃಷ್ಟಿರೂಪಾಗಿಹುದು ॥ ೩೧೯ ॥

ತ್ರೈವಿದ್ಯಾ ಮಾಂ ಸೋಮಪಾಃ ಪೂತಪಾಪಾ ಯಜ್ಞೈರಿಷ್ಟ್ವಾ ಸ್ವರ್ಗತಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥಯಂತೇ।
ತೇ ಪುಣ್ಯಮಾಸಾದ್ಯ ಸುರೇಂದ್ರಲೋಕಮಶ್ನಂತಿ ದಿವ್ಯಾನ್ದಿವಿ ದೇವಭೋಗಾನ್ ॥ ೨೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ನಿಖಿತಧರ್ಮಾ- । ನರರ ಯಾತನೆಯನೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ।
ಚರಣವನು ತಾವ್ಮಾಡಿ ನಿಜದಲಿ । ಪರಮಸುಖಿಸಿದು ಸ್ವರ್ಗವೆಂಬರು ।
ಮೆರೆವ ನಿಧಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಯೊರೆಗಲ್ಲಾಗುನರು ತಾಪ್ತ ॥ ದುರುಗತಾತ್ಮರು ನೋಡದೆನ್ನಯ ಧಾಮರೂಪಗಳ ॥
ನಿರಜಿಸಲು ಯಜ್ಞವನವರು ಕೇಳ್ । ಅರಿತೆ ನಿತ್ಯಾನಂದ ರೂಪವ ।
ಮೆರೆವ ಮೂರುತಿಯಾಗಿ ನೇದಗ- । ಪರಮಸುಖವಾಮ್ಯಾಜ್ಯ ಕಿಲ್ಬಿಷ- ।
ಳಿರದೆ ಕಿಂಕರರಾಗಿ ನಿಲುವುನ್ನ ಫಲಸಹಿತ ನಿಜದಿ ॥ ೨೫೦ ॥ ಏರಿಹಿತಪಟುಬಂಧಾತ್ಮಕವು ಮಮ ಸ್ವರ್ಗಸುಖ ತೀರ್ತ್ತ ॥ ೨೫೫ ॥

ಮೂರು ವೇದಗಳೀ ತೆರದು ನಾ- । ನರಕಸ್ವರ್ಗಗಳೆಂಬ ಹಾದಿಗ ।
ಕಾರಮೂರುತಿಯಾಗಿ ಬರುವೆನ್ನ । ಕೆರಡು ತೆರದುಗರ ಮಾರ್ಗ ನೋಡಲು ।
ಭಾವಿತಲೆದೂಗುವುವು ಶಾಬಾಸೆನುತ ಸಂತಸದಿ ॥ ದೊರೆವುದೈ ಪುಣ್ಯದಲಿ ಸ್ವರ್ಗವು ಪಾಪದಲಿ ನರಕ ॥
ಚಾರು ಕರ್ಮದ ಗುಣದಿ ಕರ್ತರು । ಒರುವರೆನ್ನಯ ಕಜೆಗ ನೋಜೈ ।
ತೋರುವರು ಯಜ್ಞಸ್ವರೂಪರು । ನರನೆ ಶುದ್ಧಸುಪುಣ್ಯಮಹಿಮರು ।
ಧೀರರವರಾ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲ ಪಾಪ ಫಳಿಸುವರು ॥ ೨೫೧ ॥ ಮರೆತರೆನ್ನನು ಸುಖವ ಕಾಂಬರೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ ಬೀರೆ ॥ ೨೫೬ ॥

ಕೇಳು ನರನೇ ಪುಣ್ಯದಿಂ ದುಃ- । ಎನ್ನ ಸ್ವಾಂಶಸ್ವರೂಪಸುರತಿಹ ।
ತಾಳಿಯನು ಸಂಗ್ರಹಿಪ ತೆರವನು । ಎನ್ನ ಮರೆಯುವ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ।
ತಾಳಿ ವೇದಪ್ರೋಕ್ತ ನಿಧಿಯನು ತಳೆದು ವೇದವನು ॥ ಪುಣ್ಯವೆಂದದ ಕರೆಯೆ ನಾಲಗೆ ಬೀಳದೇ ಕವಿದು ॥
ಮೇಲೆ ಮೇಲಿಂ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿ ಸು- । ನನ್ನ ನಾಶದು ದೀಕ್ಷಿತರ ಪರಿ ।
ರಾಲಯವ ಪಡೆಯುವರನಂತರ । ಯನ್ನ ಹೇಳುವೆ ಯಜ್ಞದಿಂದಲೆ ।
ಘೋಳಿಡುವರೈ ಯೆನ್ನ ಮರೆತೀ ಕರ್ಮ್ಮವನು ॥ ೨೫೨ ॥ ನನ್ನತಾತ್ಮರು ಸ್ವರ್ಗ ಪಡೆವರು ಕರ್ಮಪಥದಿಂದ ॥ ೨೫೭ ॥

ಸುರತರುಚ್ಛಾಯೆಯಲಿ ಕುಳಿತಾ । ನಾನು ಕೈವಶನಾಗದಿರುತಿಹ ।
ಕುರುಡರಂದದಿ ಜಕ್ಕೆಯೋಗೆ । ಹೀನಕರ್ಮವ ಪುಣ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಗಂಪಿಕ್ಕಿ ಜಕ್ಕೆಯ ಜೀದುವವರಂತೆ ॥ ಮಾನಿಸುತ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನನೆಸರು ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತರು ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶತಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ । ಅನೆಯೈರಾವತವ ಮರಣ- ।
ಮರೆಯುತೆನ್ನನು ಸ್ವರ್ಗ ಲಭಿಸಲು । ಹೀನತೆಯ ಸಿಂಹಾಸನವ ಪುರ- ।
ದುರಿತವಲ್ಲವೆ ಪುಣ್ಯವೆಂಬಿನೆ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವದು ॥ ೨೫೩ ॥ ವೇನ ಹೇಳಲಿ ಯುಸುರರಾಜನ ರಾಜಧಾನಿಯದು ॥ ೨೫೮ ॥

ಎನ್ನ ಮರೆತೀ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವ । ಇರುವರಲ್ಲಿಯೆ ಸಿದ್ಧಿಪಾಸಿಯ ।
ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗವೆಯಲ್ಲ ಗುಣಸಂ- । ರಿಯುವೆನ್ನಲಿಯೆ ಯಮೃತಶರಧಿಗ ।
ಪನ್ನ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆದನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವರು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ಕಿರುಪುನಲ್ಲಿಯೆ ಭೋಗಿಸಲು ಬಹು ಕಾಮಧೇನುಗಳು ॥
ಮನ್ನಿಸುವರೀ ಜನ್ಮಮರಣದ । ಸುರತರುಗಳುದ್ಯಾನ ಕ್ರೀಡಾ ।
ದುರ್ನಡತೆಯಾಗರವಿದೆಂಬರು । ಪರಮನಿವೃತಿಸ್ಥಾನವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಮನ್ನಿಸುವರಿದ ಪುಣ್ಯವೆನುತಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨೫೪ ॥ ಮೆರೆವುದೈ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಕಾಲ್ಕಡೆಯುದಾರಿಯಲಿ ॥೨೫೯ ॥

ಮಾಡುಪರು ಗಂಧರರು ಗಾಯನ ।
ಗಾಢದಿಂ ಸಂತಸದಲೈ ಕುಣಿ- ।
ದಾಡುವರು ನೃತ್ಯದಲಿ ಯುರ್ವತಿರಂಭೆ ಮೊದಲಾಗಿ ॥
ಓಡುತಿಹ ಸೇವಕನು ಮದನನು ।
ನೋಡು ಚಂದ್ರಮನುಡುಗುವನು ಕನ ।
ವೋಡಿ ಸೇವೆಯ ಮಾಡುತಿಹನೈ ವಾಯು ಸಂತತದಿ ॥೨೩೦॥

ಸುರಗುರು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ವೈದಿಕ- ।
ನಿರುಪನೈ ವಿಧಿಯುಕ್ತ ಜ್ರಾಹ್ಮಣ- ।
ಸುರಗಣಗಳು ಸಹಸ್ರ ಸ್ತುತಿಪಾತಕರು ಪರಿಕಿಸಲು ॥

ಅರಸರಧಿಕಾರಿಗಳ ಪರಿಯಲಿ ।
ಚರಿಪರಲ್ಲಿಯೆ ಲೋಕಪಾಲರು ।
ಮೆರೆವುದುಚ್ಚೈಶ್ರವ ತುರಂಗಮವಾಡುತಿಹ ಗೊಂಬೆ ॥ ೨೩೧ ॥

ಯಜ್ಞಗಳ ಲಂಪಟರು ಯಜ್ಞದಿ ।
ಪುಣ್ಯಸಂಪಾದನೆಯ ಗೈಯಲು ।
ಮುನ್ನ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಪರು ॥
ಪುಣ್ಯಮಾನದಿ ಭೋಗವಿಹುದಿದು ।
ಪುಣ್ಯ ತೀರಲು ಭೋಗತೀರುವು- ।
ದೆನ್ನುವೀ ತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯೈ ವಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೨೩೨ ॥

ತೇ ತಂ ಭುಕ್ತ್ವಾ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಂ ವಿಶಾಲಂ ಕ್ಷೀಣೇ ಪುಣ್ಯೇ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಂ ವಿಶಂತಿ ।
ಏವಂ ತ್ರಯೀಧರ್ಮಮನುಪ್ರಪನ್ನಾ ಗತಾಗತಂ ಕಾಮಕಾಮಾ ಲಭಂತೇ ॥ ೨೧ ॥

ತೀರಲೀ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವವು ।
ಹಾರುವರು ದೇವೇಂದ್ರಪದದಿಂ ।
ಸೇರುವರು ಮತ್ತವರು ಬೇಗದಿ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವನು ॥
ವಾರನಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ ವಿತ್ತವ ।
ಸೇರೆ ದೈನ್ಯವ ವಿತ್ತಲಿಲ್ಲದೆ ।
ದ್ವಾರದಲಿ ಸಹ ನಿಲಲು ಬಿಡಳಾ ಒಳಿಕ ವಾರಸ್ತ್ರೀ ॥೨೩೩॥

ಈ ತೆರದಲೀ ಯಜ್ಞಕರ್ತರ ।
ಭೂತಳದೊಳೀ ಸ್ಥಿತಿಯು ತಿಳಿಯೈ ।
ಪಾತವಪ್ಪುದು ಸ್ವರ್ಗದಿಂ ತೀರಲ್ಕೆ ಪುಣ್ಯವದು ॥
ಘಾತಕಿಗಳೀನವರು ಯೆನ್ನಯ ।
ಪ್ರೀತಿರಸವನು ಮರೆತು ಸ್ವರ್ಗದ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂಗಲು ಪುಣ್ಯತೀರಲು ಬರುವರೈ ಕೆಳಗೆ ॥೨೩೪॥

ಮಾತೆಯುದರದಿ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ತಾವ್ ।
ಮೂತ್ರಮಲಗೃಹದೊಳಗೆ ಗರ್ಭದಿ ।
ಯಾತನೆಯ ಸಹಿಸುತಲಿ ನವಮಾಸಗಳ ಪರ್ಯಂತ ॥
ಭೂತಳದಿ ಜನಿಸುವರು ನಾಯುವ- ।
ರೀತೆರದಿ ಪಡೆಯುವರು ಯಾತಾ- ।
ಯಾತಗಳ ಕೇಳ್ವಾರ್ಧ ದೀಕ್ಷಿತಯಾಜ್ಞಿಕರು ಜಗದಿ ॥೨೩೫॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಕಿ ಯೆನ್ನ ವಚನವ ।
ಮರೆಯ ಬೇಡೈ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳಿದೆ ।
ಧರೆಯೊಳೆನ್ನನು ಹೊರತು ನಂಬದಿರನ್ಯಮಾರ್ಗವನು ॥
ಚರಿಸಿದರು ವೇದೋಕ್ತಮಾರ್ಗವ- ।
ನರಿಯರಾ ನೀ ವ್ಯರ್ಥವೆನುತಲಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ನಾನಿಹೆನೊರ್ವ ಶಾಶ್ವತನು ॥ ೨೩೭ ॥

ಅನನ್ಯಾಶ್ಚಿಂತಯಂತೋ ಮಾಂ ಯೇ ಜನಾಃ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ ।
ತೇಷಾಂ ನಿತ್ಯಾಭಿಯುಕ್ತಾನಾಂ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಂ ವಹಾಮ್ಯಹಮ್ ॥ ೨೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಗರ್ಭಪಿಂಡ- । ಮರಿಯು ಗೂಡಿನಲಿರಲು ರೆಕ್ಕೆಯು ।
ಕ್ಕಿರುವುದೇನುದ್ಯೋಗ ತಾಯಿಯೆ । ಬರುವನಕ ತಾಯ್ ಹಕ್ಕಿ ತಾನ- ।
ಭರದೊಳದ ಪೋಷಿಸುವಳೈಯದರಂತೆ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ಕ್ಕರದಿ ಪೋಷಿಪ ತೆರದಿ ಭಕ್ತರ ಪೋಷಿಸುವೆ ನಾನು ॥
ಮರೆಯದೆನ್ನನನನ್ಯ ಭಾವದಿ । ಮರೆತು ತನ್ನಯ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸೆಯ ।
ನಿರುತ ಸೇವಿಪ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಾ- । ಭರದಿ ತಾಯ್ತನ್ನರ್ಭಕನ ಬಹು- ।
ನಿರುವೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟದಾಯಕ ಕಲ್ಪಲತಿಕೆಯಲಾ ॥ ೨೩೯ ॥ ಪರಿಯಲೆಲ್ಲವ ನೋಳ್ಪ ತೆರದಲಿ ಭಕ್ತರನು ಕಾಯ್ವೆ ॥ ೨೪೨ ॥

ಎನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ತಿಳಿಯರು । ಯಾರು ವಾಕ್ತನುಮನಗಳಿಂದಲಿ ।
ಯೆನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ಸೇವಿಸ- । ಭಾರವೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡುವರೊ ।
ರೆನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ಪೂಜಿಸಲಾರರೀಜಗದಿ ॥ ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಾನಿಚ್ಛಿತವನೀವೆ ॥
ಎನ್ನ ಹೊರತಾ ಸ್ವರ್ಗಸುಖ ಜೇ- । ತೋರಿದರೆ ನಾಯುಜ್ಯದಿಚ್ಛೆಯು ।
ಪೆನ್ನುವರು ಭಜಿಸುವರು ಯೆನ್ನನ- । ಪೂರಯಿಸುವೆನು ಕೌತುಕದೊಳದ ।
ನನ್ಯಭಾವದಿ ಸೇವಿಸುವರನು ಸೇವಿಸುವೆ ನಾನು ॥ ೨೪೦ ॥ ಚಾರುಭಕ್ತಿಪ್ರೇಮ ಕೊಡುವೆನು ಸೇವೆ ಇಚ್ಛಿಸಲು ॥ ೨೪೩ ॥

ಎರಡನೆಯ ಭಾವವನರಿಯದಲೆ । ಮೇಲೆ ಮೇಲಿಂದವರ ಮಾನಸ ।
ಯಿರುವರೆನ್ನಯ ಭಜನಮಾತ್ರದಿ । ದೇಳಿಗೆಯ ನಾ ಪೂರಯಿಸಿ ಸಂ- ।
ಭರದಲವರನು ಪಾಲಿಸುವೆ ನಾ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ಪಾಲಿಸುವೆ ನಾನಿತ್ತು ಸರ್ವಸ್ವವನು ಭಕ್ತರಲಿ ॥
ಪರಮ ಭಕ್ತರು ಯೆನ್ನವರು ನೀ- । ಹೇಳಲೇನದ ಸರ್ವ ಭಾರವು ।
ನಿಯಲಾ ನಾನವರ ಚಿಂತಿತ । ಬೀಳುವುದು ಮೈ ಮೇಲೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ನಿರುತ ಕೊಡುವೆನು ಪೂರಯಿಸುವೆನು ಮನದಭೀಷ್ಟವನು ತಾಳುವೆನು ನಾನವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳನೆಲ್ಲ ॥ ೨೪೪ ॥
॥ ೨೪೧ ॥

ಯೇಽಪ್ಯನ್ಯದೇವತಾಭಕ್ತಾ ಯಜಂತೇ ಶ್ರದ್ಧಯಾನ್ವಿತಾಃ ।
ತೇಽಪಿ ಮಾಮೇವ ಕೌಂತೇಯ ಯಜಂತ್ಯವಿಧಿಪೂರ್ವಕಮ್ ॥ ೨೩ ॥

ಇರುವುದೆರಡನೆಯ ಸ್ವಕಾರವು । ಮರಕಿಹುವ ಬಹು ಟೊಂಗೆಯೆಲೆಗಳು ।
ಮನೆತು ಯೆನ್ನಯ ವ್ಯಾಸಕತ್ವನ । ಒರುವುವೊಂದೇ ಬೀಜದಿಂದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ದೇವತೆಗಳನು ಭಜಿಸುವರು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ಯರರೆ ನೀರೆರೆಯುವುದು ಬುಡಕೋ ಟೊಂಗೆಯೆಲೆಗಳಿಗೋ ॥
ತರಣಿವಾಸವಸೋಮಪಾವಕ- । ನರನಿಗಿಹುವ ದಶೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ರಿರುವೆಲೈ ಹಲವರಿಗೆ ದೇವತೆ- । ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವು ।
ಯರು ಕಣಾ ತತ್ಪೂಜೆ ಬರುವುದು ಯೆನಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಬರುವುದವನೊಬ್ಬನಿಗೆ ನೋಡಲು ತತ್ತ್ವಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೨೪೭ ॥
॥ ೨೪೫ ॥

ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವರಲಿ ನಿಜವಿದು । ಅಡಿಗೆಯುತ್ತಮ ಮಾಡಿ ಕಿವಿಯೊಳ- ।
ಜ್ಞಾನವವರಿಂಗಿಲ್ಲ ಕಾರಣ । ಗಿಡುವರೇ ಮಾನವರು ತೂಗಳ ।
ಯಾನಿಯವ್ವುದು ಭಜನವವರದು ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿಸುದು ॥ ಕೊಡುವರೇ ಕಣ್ಣಿಂಗೆ ಪರಿಮಳ ಮೂಸಲಿಕೆ ವಾರ್ಥ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ವಾರ್ಥ ನಿನಗೀ । ಅಡಿಗೆಯನು ಸೇವಿಪುದು ಜಾಯಿಯೆ ।
ವಾನವರ ತಿಳಿಗೇಡಿತನವನು । ಸಡಗರದ ಪರಿಮಳವ ಮೂಗಿಗೆ ।
ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕ ನೋಡು ಮೂಢರ ಜ್ಞಾನವಿರಹಿತರ ॥೨೪೬॥ ಕೊಡಲು ಬೇಕೈ ತತ್ತ್ವವಿದನೀನರಿತುಕೋ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪೮ ॥

ಎನ ತಿಳಿಯದೆ ಭಜನ ಮಾಡಲು । ಎನ್ನ ಸೇರುವ ಸೇವೆ ಗುಣಸಂ- ।
ಯೆಸ್ಸ ಸೇರದು ನೋಡು ವ್ಯರ್ಥವ- । ಪನ್ನವಿರ ಬೇಕದಕೆ ಜ್ಞಾನವು ।
ದೆನ್ನತಲಿ ನೀ ತಿಳಿಯೊ ಯೆನ್ನಯ ಭಾವನೆಯೆ ಬೇಕು ॥ ಕಣ್ಣುಗಳು ಜ್ಞಾನದಲಿ ಸರ್ವವು ವೇದ್ಯವಾಗಿಹುದು ॥ ೨೫೪ ॥

ಅಹಂ ಹಿ ಸರ್ವಯಜ್ಞಾನಾಂ ಭೋಕ್ತಾ ಚ ಪ್ರಭುರೇವ ಚ ।
ನ ತು ಮಾಮಭಿಜಾನಂತಿ ತತ್ತ್ವೇನಾತಶ್ಚ್ಯವಂತಿ ತೇ ॥ ೨೪ ॥

ನಾನಿಹೆನು ಯಜ್ಞೋಪಚಾರದ । ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಕೊಡುತಿಹ- ।
ಮಾನನೀಯನು ಜಗದಿ ಭೋಕ್ತನು । ರರಿಯಲಾ ನಾನಿತ್ತುದನೆ ಮೇ- ।
ನಾನಿಹೆನು ಕೇಳ್ ಸರ್ವಯಜ್ಞದ ಮೂಲಬೀಜನಲಾ ॥ ಣಿರುವುದೈ ಬಹು ಛೇದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೨೫೧ ॥
ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರು ತಿಳಿಯದೆನ್ನನು ।
ಹೀನ ದೇವತೆಗಳನು ಭಜಿಪರು । ನರನೆ ಕೇಳೈ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ ।
ಹಾನಿಯನು ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ತರುವರು ಕರ್ಮಧರ್ಮದಲಿ ॥೨೫೦॥ ನರುಹಿದೆನು ನಿನಗೀಗ ಕಾರಣ ।
ನರರು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಬರುವರು ಸೇರುವರೆ ಯೆನ್ನ ॥
ಸುರನದಿಯ ಜಲವನ್ನು ಜಗದಲಿ । ಪರಿಪರಿಯ ಮನದಿಚ್ಛೆಯಂದದಿ ।
ಸುರನದಿಗೆ ಕೊಡುತಿಹರು ಮನುಜರು । ಬರುವುದೈ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯವರಿಗೆ ।
ಸುರರ ಪಿತೃಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದಲಿ ಭೇದವೇನಿಹುದು ॥ ಬರುವರೈ ಮನಯಿಚ್ಛಿತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೫೨ ॥

ಯಾಂತಿ ದೇವವ್ರತಾ ದೇವಾನ್ ಪಿತೄನ್ ಯಾಂತಿ ಪಿತೃವ್ರತಾಃ ।
ಭೂತಾನಿ ಯಾಂತಿ ಭೂತೇಜ್ಯಾ ಯಾಂತಿ ಮದ್ಯಾಜಿನೋಽಪಿ ಮಾಮ್ ॥ ೨೫ ॥

ನಿತ್ಯ ವಾಕ್ತನುಮನಗಳಿಂದಲಿ । ನಿರುತವೆನ್ನನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿಲಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಸೆ ದೇವತೆಯ ಭಜನವ । ನಿರುತವೆನ್ನೆಯ ಭಜನ ಮಾಡುತ ।
ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ಜನರು ಯಾವಜ್ಜೀವ ದೃಢವಾಗಿ ॥ ನಿರುತವೆನ್ನೆಯ ಧ್ಯಾನವರ್ಣನವಾರು ಮಾಡುವರೊ ॥ ೨೫೫ ॥
ಸತ್ತನಂತರ ನೋಡು ತತ್ತ- ।
ದ್ಭಕ್ತಿಮಾನದ ತೆರದೊಳೈಕ್ಯವು । ನಾನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೆನುತಲಿ ।
ಪತ್ತೆನುತ ತಿಳಿ ಪಡೆವರೈ ಸಾಯುಜ್ಯವದರೊಳಗೆ ॥ ೨೫೩ ॥ ಮಾನಿಸುತ ಸರ್ವಾಂಗದಿಂದಲಿ ।
ಧ್ಯಾನಿಸುವರೆನ್ನನ್ನೆ ವಂದಿಪರೆನ್ನನೇ ಜಗದಿ ॥

ಪಿತರರನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಪರು । ದಾನಧರ್ಮಾದಿಗಳ ಕರ್ಮವ- ।
ಮೃತಿಯನಂತರ ಪಿತೃಸ್ವರೂಪರು । ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸಂಜನಿಸುವರು ತಮ್ಮಿಚ್ಛಿತದ ತೆರದಿ ॥ ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಮಾಡುತ್ತ ಯೆನಗರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡುವರು ॥ ೨೫೬ ॥
ಮತಿಯು ಭೂತಪಿಶಾಚರಲ್ಲಿಯೆ ।
ಗತಿಸಿ ಭಜಿಸಲು ಕ್ಷುದ್ರದೈವತ- । ಎನ್ನ ರೂಪಜ್ಞಾನ ನಿಜದಲಿ ।
ತತಿಯನವರದ ಸೇರ್ವರಲ್ಲವೆ ಮೃತಿಯನಂತರಕೆ ॥ ೨೫೪ ॥ ಮುನ್ನ ಸಿಗ ಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯೊ- ।
ಳೆನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನ ಮಾಳ್ಪರು ಶುದ್ಧಭಾವದಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಕರ್ಮವಶದಲಿ । ಎನ್ನ ಯೋಗದಿ ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸಂ- ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಯನು ಸೇರ್ವರು । ಪನ್ನರಿಹರೈ ತೃಪ್ತಚಿತ್ತರು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಸ್ವಾರ್ಜಿತದ ಫಲದಿಂ ಜನ್ಮ ಸಿಗುವುದಲಾ ॥ ಯೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂ ಸ್ವಾಯುವನ್ನರ್ಪಿಸಿದರೆನಗಾಗಿ ॥ ೨೫೭ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗುವೆನೊಂದೆ ಪರತರ ।
ಪಸ್ತು ನಾನೇ ಯೆನುತ ಮನದಾ- ।
ಸ್ತಿಯನು ಧರಿಸಿಹರು ತುಚ್ಛಪರನ್ಯ ವಸ್ತುವನು ।
ಕೀರ್ತಿಯನು ಬೆಳೆಸುವೆವು ಯೆನ್ನಯ ।
ಚಿತ್ತದಲ್ಲೀ ದರ್ಪ ತಾಳ್ವರು ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಶೆಯ ಹಿಡಿದು ಜಗದಿ ಸಕಾಮರೆನಿಸುವರು ॥೨೫೮॥

ಎನ್ನ ಪ್ರೇಮವೆ ಪ್ರೇಮವವರಿಗೆ ।
ಯೆನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ಕಾಣರು ।
ಯೆನ್ನಲೇ ಮರುಳಾಗಿ ಲೌಕಿಕವನ್ನು ತೊರೆಯುವರು ॥
ಎನ್ನ ಜ್ಞಾನವ ಕೊಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗ- ।
ಳನ್ನೆ ಕಲಿವರು ಯೆನ್ನ ಜ್ಞಾನದ ।
ಮನ್ನಣೆಯ ಗುರುಮಂತ್ರ ಕಲಿವರು ತ್ಯಜಿಪರನ್ಯವನು ॥೨೫೯॥

ಮರಣವಾಗುವ ಮೊದಲೆ ಜೀವಿತ- ।
ವಿರುವ ಸಮಯದೊಳೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ಧರಿಸಿಹರು ಸಾಯಲ್ಕೆ ಮತ್ತವರೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುವರು ॥
ನರನೆ ಯೆನ್ನನೆ ಭಜಿಪರೆಲ್ಲರು ।
ಭರದೊಳೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪರಪ್ಪರು ।
ವಿರಚಿಸುವರರ್ಮನೆಯನೆಲ್ಲಿದರೆನಗೆ ನೇಪೆಯಲಿ ॥ ೨೬೦ ॥

ಯಾರೆನಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮವನೆಯರ್ಪಿಸಿ ।
ಭೂರಿಭಕ್ತಿಯ ಭರದಿ ಮೆರೆವರೊ ।
ಧೀರತನದಿಂ ಭಕ್ತರವರೆನ್ನನ್ನೆ ಸೇರುವರು ॥
ಬೇರೆ ದಾರಿಯಲೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
ಬಾರದೈ ಜಗದೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತತ್ತ್ವ ನಿನಗರುಪಿದೆನು ನಾನೀಗ ॥ ೨೬೧ ॥

ಎನ್ನ ತಿಳಿದೆನು ಜ್ಞಾನವಾಂತೆನು- ।
ತೆನ್ನವವನೇ ಮೂಢನೆಂದೆನು ।
ಧನ್ಯ ತಾನೆಂಬುವನವನೆ ಹತಭಾಗ್ಯನೆನ ಜೀಕು ॥
ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದೆ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿದೆ ।
ಮುನ್ನ ತಪ ಸಾಯಾಸ ಮಾಡಿದೆ ।
ನೆನ್ನವವ ದಾಂಭಿಕನು ಸೇರನು ಯೆನ್ನನಾ ನರನು ! ೨೬೨ ।

ಮುಕ್ತನಾಗಿಹೆನೆಂದು ಬಹು ದ- ।
ರ್ಪೋಕ್ತಿಯನು ಹೇಳ್ವವನು ನಿಜದಲಿ ।
ಮುಕ್ತನಲ್ಲಾ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ನಿಜವಾಗಿ ॥

ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದೆ ಜ್ಞಾನದರ್ಪದಿ ।
ವ್ಯರ್ಥವೆಲ್ಲವು ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವು ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗದು ಮುಕ್ತಿಯೆನ್ನನು ಸೇರರಾಜನರು ॥ ೨೬೩ ॥

ವೇದಕಿಂ ಮಿಗಿಲಾದ ಜ್ಞಾನವ ।
ಭೋಧಿಸುವದನು ಕಾಣೆನೆದುವೆ ನಿ- ।
ವಾದನಿಲ್ಲದೆ ನೇತಿಯೆಂದುತ್ತರವ ಕೊಟ್ಟಿತಲಾ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲಿ ಸಹಸ್ರಮುಖ ತಾ- ।
ನಾದನೈ ಮೈಕೆಳಗೆ ಹಾಸಿಗೆ- ।
ಯಾದನೈ ನಿರ್ಣ್ಣಮತಿ ಸನಕಾದಿ ಮುನಿವರರು ॥ ೨೬೪ ॥

ಪರನ ಸಮತೂಕದ ತಪಸ್ಸಿಗ- ।
ಳಿರುವರಾರೀ ಜಗದೊಳಾಹರ ।
ಧರಿಸಿದನು ಮಸ್ತಕದಿ ವಾದೋದಕದ ಗಂಗೆಯನು ॥
ಸರಿಯ ತೂಕದ ದಾಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ- ।
ತರುಣಿ ಸಂಪನ್ನತೆಯ ರಾಣಿಯು ।
ಪೊರೆವಳಾರಿಗೆ ಹೊಗಳಲೆಂತೀದೇವದೇವನನು ॥ ೨೬೫ ॥

ಪೊರೆವುದಮರಾವತಿಯು ನೋಡಲು ।
ಹರಿಯ ದಾಸಿಯರಿರುವ ಗುಡಿಸಲು ।
ಸುರಪತಿಯು ಗೊಂಬೆಯು ಕಣಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಟಾಕ್ಷೆದಲಿ ॥
ಮುರಿಯಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯು ಸಕೋಪದಿ ।
ಸುರಪತಿಯು ಹಾಳಾಗಿ ಪೋಪನು ।
ಸುರಪನಮರಾವತಿಯು ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗುವದು ॥ ೨೬೬ ॥

ದೃಷ್ಟಿಪಾತವು ಜೀಳೆ ಗಡದಲಿ ।
ಹುಟ್ಟಿಸ್ಪದು ಸುರತರು ನಿಜತ್ರೈಕ- ।
ನಿಷ ದಾಸಿಯ ಮಹಿಮೆ ಕೇಳೈಯಾ ಸರಾಶ್ವರನ ॥
ಪಟ್ಟರಾಣಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯವಳ ಸ್ರ- ।
ತಿಷ್ಠೆ ನಾನೇನಿಂತ ಹೊಗಳಲಿ ।
ಸುಟ್ಟು ತಾನಭಿಮಾನವನು ಕಾಲ್ತಿಕ್ಕುತಿಹಳವಳು ॥ ೨೬೭ ॥

ಕ್ರೀಷ್ಣತನವನು ಒದಿಗೆ ಸಾರಿಸಿ ।
ಬಿಟ್ಟು ಗರ್ವವ ನಮ್ರಭಾವವ ।
ತೊಟ್ಟು ಯೆನ್ನನೆ ಭಜಿಸೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಸುಲಭವಾಗುವದು ॥
ದೃಷ್ಟಿನೆಡುವರು ಚಂದ್ರರವಿ ಮುಂ- ।
ದಿಟ್ಟ ಖದ್ಯೋತಗಳು ಹೊಳೆವುವು ।
ಕ್ರೀಷ್ಣಪಿಹುದೈ ಯೂರ್ಧರಾತ್ಪರ ನಸ್ತನಿನ ಮಹಿಮೆ ! ೨೬೮ ॥

ಹರನ ತಪಸಿನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದು ।
ಸರಿಯ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯು ಸೋತುದು ।
ಧರೆಯೊಳೀನೀ ಮಶಕವಾಮರರಿರುವರೇ ಜೋಡಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಯೆನ್ನನು ।
ಮರುಳರಲ್ಲವೆ ಲಭಪರೆಂಬುವ- ।
ರರರೆ ಜ್ಞಾನದ ಗರ್ವದಿಂದಲಿ ನಾನು ಸಿಗಲಾರೆ ॥ ೨೬೯ ॥

ತೊರೆಯ ಬೇಕಭಮಾನ ದೇಹದಿ ।
ಸರಿಯ ಮದವನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ರತೆ ।
ಧರಿಸುತೆನ್ನನು ಭಜಿಸ ಬೇಕೈ ವಿನಯಯುತರಾಗಿ ॥
ನರನೆ ಸೇವಿಸಲೆನ್ನನೀಪರಿ ।
ಒರುವರೆನ್ನಯ ಮಾನಕೆ ಭಕ್ತರು ।
ಮೆರೆಸುವೆನು ನಾನವರ ಭಕ್ತಾಧೀನನೈ ನಾನು ॥ ೨೭೦ ॥

ಪತ್ರಂ ಪುಷ್ಪಂ ಫಲಂ ತೋಯಂ ಯೋ ಮೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ।
ತದಹಂ ಭಕ್ತ್ಯುಪಹೃತಮಶ್ನಾಮಿ ಪ್ರಯತಾತ್ಮನಃ ॥ ೨೬ ॥

ದೃಢತರದ ನಿಃಸೀಮಭಾವದೊ- ।
ಳೊಡನೆ ಯಾವುದೆ ಹಣ್ಣನೊಂದನು ।
ಕೊಡಲು ಬೇಕೆನುತೆನಗೆ ಕೈಸರಿಸಿದರೆ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ॥
ಸಡಗರದಿ ನಾನದನು ಕೈಯಿಂ ।
ಹಿಡಿದೆಳೆದು ಬಾಯೊಳಗೆ ತುರುಕುವೆ ।
ಗಡಬಿಡಿಯು ಕೇಳಷ್ಟು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮರುಳಹೆನು ॥೨೭೦॥

ಭಕ್ತಿಭಾವದಲೆನಗೆ ಪುಷ್ಪವ- ।
ನಿತ್ತರದ ನಾ ಮೂಸಿ ನೋಡದೆ ।
ಸತ್ವರದೊಳದ ಬಾಯೊಳಿಕ್ಕುವೆನಕ್ಕರದಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಎತ್ತಣದ ಹೂವೇನು ಸಿಗದಿರೆ ।
ಪತ್ರದಿಂದಲೆ ತೃಪ್ತಿಯಪ್ಪುದು ।
ಮತ್ತೆ ನೋಡೆನು ಯಾವುದಾಗಲಿ ಹಸಿದೊ ವೊಣಗಿದುದೊ
॥ ೨೭೨ ॥

ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿತ್ತರೆನಗದು ।
ತೃಪ್ತಿಯಹುದೈ ಯೆನಗೆ ಪತ್ರದಿ ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ತಿಂಬೆನಮೃತಸಮಾನ ಸವಿಯಯುದು ॥
ಪಾರ್ಥ ಕ್ಷುಧಿತನು ಹಸಿನೆಯಿಂ ಬಳ- ।
ಲುತ್ತ ತೊಳೆವನಿಗೂಟ ಸಿಗಲಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ತಿಂಬ ತೆರದಲಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸೆನದನು ॥ ೨೭೩ ॥

ಎಲೆಯು ಸಿಗದಿರೆ ಗಿಡದಭಾವದಿ ।
ಜಲವು ಸಿಗಲುದ ಕೊಟ್ಟರೆನಗದ- ।
ನೊಲಿದು ಸೇವಿಪೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿತ್ತರಾಯಿತದು ॥
ಜಲವು ಸಿಗುವುದು ಸರ್ವಕಡೆಯಲಿ ।
ಸುಲಭದಲಿ ಸಾಯಾಸವಿಲ್ಲದ- ।
ಲಿಳೆಯೊಳಧನರ್ಹಿಸಿದರಾಯಿತು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೨೭೪ ॥

ಎನಗೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಭಕ್ತಿಯು ।
ಮಿನುಗುತಿದೆ ವೈಕುಂಠದಿಂ ಮಿಗಿ- ।
ಲೆನಿಸಿ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸುವುದು ಮೂಲ್ಯದಲಿ ॥
ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಪಾಲಕಡಲಿನ ।
ಘನತರದ ಶಯ್ಯೆಗಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ।
ಮನದಣಿವ ದಾನಗಳ ಮಾಡಿದ ಪರಿಯದಾಗುವುದು ॥ ೨೭೫ ॥

ತರಣಿಯಂದದ ದೀಪಮಾಲೆಯ ।
ನಿರಚಿಸಿದ ಪರಿಯಹುದು ಕೇಳ್ ಕೇ- ।
ಶರಮುಲಯಜಾಗರುಗಿರಿಯ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಫಲನಿಹುದು ॥
ಗರುಡನಂದದ ವಾಹನಂಗಳ ।
ಸುರತರೂದ್ಯಾನಗಳನರ್ಹಿಸಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸುರಧೇನು ದಾನವ ಕೊಟ್ಟ ಪರಿಯಹುದು ॥ ೨೭೬ ॥

ನೀರ ಹನಿಯಿಂದೆನಗೆ ಸಂತಸ ।
ಮೇರುಸಮವಾಗಿಹುದು ಸವಿಯಲಿ ।
ಕ್ಷೀರಕೃತವಾದಮೃತ ಪಕ್ವಾನ್ನಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಿಹುದು ॥
ಧೀರ ಪಾರ್ಥನೆ ನೀನು ನಿಜ ಕ- ।
ರ್ಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ಸುದಾಮನ ।
ಕೋರವಾದವಲಕ್ಕಿ ತರಲದ ತಿಂದೆ ಸಾನೆಂತು ॥ ೨೭೭ ॥

ಎನಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯು ।
ಮನದೊಳಿಣಿಸೆನು ಹೆಚ್ಚುಕುಂದನು ।
ಮನಕೆ ತೃಪ್ತಿಯ ಕೊಡುವುದದು ಪಕ್ವಾನ್ನ ತುಚ್ಛವಲಾ ॥
ಎನಗೆ ಭಜಿಸುವ ಸಾಧನವು ಫಲ ।
ಮಿನುಗುತಿಹ ಜಲ ಪತ್ರ ಪುಷ್ಪವು ।
ಯೆನಗೆ ಪ್ರಿಯವಹುದೊಂದೆ ಭಾವವು ಸಾಧನನದಲ್ಲ ॥ ೨೭೮ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಿದ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳಿದೆ ।
ಮರೆಯ ಬೇಡಿದ ಮುಂದೆ ಬುದ್ಧಿಯ ।
ಸ್ಥಿರತದಲಿ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡ್ದೆ ಯೆನ್ನ ಮರೆಯದಲೆ ॥

ನಿರುತ ಭಕ್ತಿಪುರಃಸರದೊಳಿನ ।
ಗುರದೆ ಪೂಜಿಸು ಸೇವಿಸೈ ನಾ ।
ನಿರುಪೆ ನಿಷ್ಠೆಯ ಹೃದಯಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೩೯ ॥

ಯತ್ಕರೋಷಿ ಯದಶ್ನಾಸಿ ಯಜ್ಜುಹೋಷಿ ದದಾಸಿ ಯತ್ ।
ಯತ್ತಪಸ್ಯಸಿ ಕೌಂತೇಯ ತತ್ಕುರುಷ್ವ ಮದರ್ಪಣಮ್ ॥ ೨೭ ॥

ಯಾವ ವ್ಯವಸಾಯವನು ಮಾಡುವಿ ।
ಯಾವ ಭೋಗವ ಭೋಗಿಸುವಿ ನೀ ।
ಯಾವ ಯಜ್ಞವ ಮಾಡುವಿಯೊ ವಿಧವಿಧದಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಯಾವ ದಾನವ ಮಾಳ್ಪಿ ಪಾತ್ರಗೆ ।
ಸೇವಕಗೆ ಬೀವನವ ಕೊಡುವಿಯೊ ।
ಯಾವ ತಪ ಮೊದಲಾದ ಸಾಧನ ಮಾಳ್ಪಿ ಲೋಕದಲಿ ॥೨೭೦॥

ತಾನು ಮಾಡಿಹೆನೆಂದು ತೊರೆದಭಿ ।
ಮಾನವನು ತತ್ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಧ್ಯಾನಮನದಲಿ ಕರ್ಮದರಪಿರ ಬಾರದೈ ನರನೆ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮದ ।
ನೀನೆನಗೆ ಮಾಳ್ಪುದು ಸಮರ್ಪಣೆ ।
ಮಾನಿಸೀ ತತ್ತ್ವವನು ಲೌಕಿಕಕಾರ್ಯಕರ್ಮದಲಿ ॥ ೨೭೧ ॥

ಶುಭಾಶುಭಫಲೈರೇವಂ ಮೋಕ್ಷ್ಯಸೇ ಕರ್ಮಬಂಧನೈಃ ।
ಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗಯುಕ್ತಾತ್ಮಾ ವಿಮುಕ್ತೋ ಮಾಮುಪೈಷ್ಯಸಿ ॥ ೨೮ ॥

ಒಲೆಯ ಬೆಂಕೆಯೊಳಿಟ್ಟ ಬೀಜವು ।
ನೆಲದೊಳಗೆ ಬಿತ್ತಿದರೆ ಬೆಳೆಯುದು ।
ಮೊಳಕೆ ಬಾರದು ಹುರುವು ಬರುವುದೆ ನರನೆ ಹೇಳೆನಗೆ ॥
ಇಳೆಯೊಳಿಲ್ಲ ಶುಭಾಶುಭಕ್ರಿಯೆ ।
ಗಳನು ಯೆನಗರ್ಪಿಸಲು ಮುಂದಿನ ।
ಫಲವು ಬಾರದು ಜನನಮರಣದ ಯೋಚನೆಯೆಂಬಿ ಬೇಡ ॥೨೭೫॥

ಕರ್ಮವೆನಗರ್ಪಣೆಯು ಮಾಡಲು ।
ಜನ್ಮ ತಪ್ಪಿತು ಜನ್ಮ ತಪ್ಪಲು ।
ಕರ್ಮಫಲ ಸುಖದುಃಖ ತಪ್ಪಿತು ವಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೨೭೬ ॥
ಬೇಳೆಗಳೆಯಿದೆ ವಾರ್ಥ ನಿನಗಾಂ ।
ಹೇಳಿರುವ ಒಹು ಸುಲಭಮಾರ್ಗವ ।
ನೇಳು ಶೀಘ್ರದಿ ಸಾಧಿಸೈ ಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗವಿದ ॥

ಕರ್ಮವುಳಿದರೆ ಫಲದ ದೆಸೆಯಿಂ ।
ಜನ್ಮನೆತ್ತಲು ಬೇಕು ಫಲವದು ।
ಜನ್ಮದಲಿ ಸುಖದುಃಖರೂಪದಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥

ಬೇಳದೀ ಸುಖದುಃಖಜಲಧಿಲ ।
ತಾಳದಾಯಾಸವನು ಜಗದಲಿ ।
ಕೇಳು ದೇಹದ ಬಂಧಮೋಚನವಹುದು ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ॥ ೨೭೪ ॥

ಸಮೋಽಹಂ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ನ ಮೇ ದ್ವೇಷ್ಯೋಽಸ್ತಿ ನ ಪ್ರಿಯಃ ।
ಯೇ ಭಜಂತಿ ತು ಮಾಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮಯಿ ತೇ ತೇಷು ಚಾಪ್ಯಹಮ್ ॥ ೨೯ ॥

ನಾನು ನೀನವನೆಂಬ ಭಾವದಿ ।
ಹೀನನಾಗಿಹೆ ದ್ವೇಷ ಮತ್ಸರ ।
ನಾನರಿಯೆ ಜಗದೊಳಗೆ ಸಮನಾಗಿರುವೆನೆಲ್ಲರಲಿ ॥
ಹಾನಿ ಮಾಡುತಹಂಕೃತಿಯ ಮನೆ ।
ಜ್ಞಾನವೂರ್ಮಕ ಭಜಿಸಲೆನ್ನನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಸೇವಿಸುವರೆನ್ನನೆ ತನುಮನೋಧನದಿ ॥೨೭೫॥

ಬೇರೆ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ನಡೆದರು ।
ತೋರದವರಲಿ ಬೇರೆತನವು ಶ ।
ರೀರ ಬೇರಾಗಿರಲು ಮನವೆನ್ನಸ್ವರೂಪವಲಾ ॥
ಭಾರಿ ಪ್ರೇಮದೊಳಾನು ವಾಸಿಪೆ ।
ಚಾರುತರ ಮದ್ಭಕ್ತಹೃದಯದಿ ।
ತೋರುವೆನು ನಾನಲ್ಲ ತೋರುವರೆನ್ನಲಾ ಜನರು ॥ ೨೭೬ ॥

ಭೂರಿತರ ವಿಸ್ತಾರ ವಟತರು ।
ತೋರುವುದು ಕಿರಿದಾದ ಬೀಜದಿ ।
ತೋರುವುದು ಮರದಲ್ಲಿ ಬೀಜವು ಯೆನ್ನದೀ ಪರಿಯು ॥
ಬೇರೆತನ ತೋರುವುದು ಹೆಸರಲಿ ।
ಬೇರೆತನವಿಲ್ಲೊಳಗೆ ನೋಡಲು ।
ತೋರುವೆನು ನಾನಲ್ಲಿ ತೋರುವುದೆನ್ನಲೀ ಜಗವು ॥ ೨೮೭ ॥

ಅನ್ಯರಿಂ ಕಡ ತಂದು ಧರಿಸಿದ ।
ಚಿನ್ನದಾಭರಣಗಳು ವ್ಯರ್ಥವು ।
ಮನ್ನಿಸುವರೀ ತೆರದಿ ತೋರ್ಪರುದಾಸವೃತ್ತಿಯನು ॥

ಭಿನ್ನ ಭಾವವ ಮರೆತು ಜಗದಲಿ ।
ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಸಂತತ- ।
ವೆನ್ನ ರೂಪದೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವರೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೨೮೮ ॥

ಪರಿಮಳವ ಕದ್ದೊಯ್ವ ಗಾಳಿಯು ।
ಮರದ ಟೊಂಗೆಗೆ ಹೂವು ತೂಗುತ- ।
ಲಿರುವುದೈ ನಿರ್ವಾಸಮಪ್ಪುದು ಬಾಡಿ ಬೀಳ್ವನಕ ॥
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನಯ ಭಕ್ತನೈಂದವು ।
ತೋರಿದು ತನ್ನ ನಿಜಾತ್ಮಭಾವವ ।
ಭರದಿ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಮಾಳ್ಪುದು ನಿಗತಕಲ್ಮಷವು ॥ ೨೮೯ ॥

ಅಪಿ ಚೇತ್ಸುದುರಾಚಾರೋ ಭಜತೇ ಮಾಮನನ್ಯಭಾಕ್ ।
ಸಾಧುರೇವ ಸ ಮಂತವ್ಯಃ ಸಮ್ಯಗ್ವ್ಯವಸಿತೋ ಹಿ ಸಃ ॥ ೩೦ ॥

ನರನೆ ಪ್ರೇಮದಲೆನ್ನ ಸೇವಿಸಿ ।
ನಿರುತ ಭಜಿಸುತ ಜನ್ಮಮರಣಚ- ।
ಕುರವ ನರನಾವಾತ ಗೆದ್ದನೊ ಯಾವನವನಿರಲಿ ॥
ಧರಣಿಯೊಳಗಾ ನರನು ಪಾಪಾ- ।
ಚರಣಿಯಾದರು ಕಡೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಸೆರಗ ಹಿಡಿಯಲು ಸರ್ವಪಾಪವು ಬೂದಿಯಾಗುವುದು ॥ ೨೯೦ ॥

ಈ ತೆರದಲಾ ಪೂರ್ವವಯಸಿನ ।
ಪಾತಕಂಗಳ ರಾಶಿ ಕಡೆಗಿನ ।
ಪೂತಕರ್ಮಾಚರಣಭಕ್ತಿಯು ಸುಡದೆ ಬಿಡುತಿಹುದೆ ॥
ಪಾತಕರಪಾಪಸ್ವರೂಪನು ।
ಸೋತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವೆಂಬುವ ।
ತೀರ್ಥದಲಿ ಸುಸ್ನಾತನಾಗುತ ಶರಣ ಹೊಗಲೆನ್ನ ॥ ೨೯೧ ॥

ಮರಣಕಾಲದ ಬುದ್ಧಿ ದೃಢತರ ।
ಬರುವುದೈ ಮುಂದಿನ ಜನುಮಕದು ।
ಪರಮಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡೆ ಮೃತಿಯಂತಿಕದ ಕಾಲದಲಿ ॥
ಶರಣಿಜನರೊಳಗುತ್ತಮನು ಯೆಂ- ।
ದರಿತುಕೋ ನೀನವನ ನಿಜನಿದು ।
ಹರಣವಪ್ಪುದು ಪೂರ್ವವಯಸಿನ ಪಾಪವೃಂದವದು ॥ ೨೯೨ ॥

ಕುಲ ಪವಿತ್ರವದಾಯ್ತು ನಿರ್ಮಲ ।
ಫಲಿಸುವನಲಾ ನಿಜ ಕುಲೀನತೆ ।
ತಿಳಿಯೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಯ್ತು ಜನ್ಮವು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆನ್ನ ॥
ತಿಳಿವನವ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ।
ಫಲಿಸುವನು ತಪಆಚರಣಫಲ ।
ಬಳಿಕ ಕೇಳ್ವಾಂಗಯೋಗವು ಬರುವುದವನಿಂಗೆ ॥ ೨೯೪ ॥

ನೆರೆಯೊಳಗೆ ಮಡುವಿನಲಿ ಧುಮುಕಲು ।
ಮರಣ ಬಂತೆಂಬರು ಸುಗಾಢದಿ ।
ಮರಳಿ ಮೇಲಕೆ ಬಂದು ದಂಡೆಗೆ ಹತ್ತಿದರೆ ಕಡೆಗೆ ॥
ಮರಣ ಬಂತೆಂದೆನುವರೇ ಯವ ।
ತಿರಿಗಿ ಬದುಕಿನೆಂದು ಸೇಳ್ವರು ।
ಹುರಣವದು ನಿಜವಲ್ಲ ಬದುಕಿದುದಿದುವೆ ನಿಜ ಮಾತು ॥ ೨೯೫ ॥

ಮನದ ಬುದ್ಧಿಯ ಸರ್ವಕ್ರಿಯೆಗಳ ।
ಘನತರದ ದೃಢಭಕ್ತಿಭಾವದ ।
ಸುಣುಪು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸುತೆನಗೆ ಕೊದಲದನು ॥
ಹನನವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಕರ್ಮವು ।
ಯೆನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೆನಗೆ ಸರ್ವವನರ್ಹಿಸುವ ನರ ಪಡೆಪನ್ಯೆ ಮೋಕ್ಷ ॥ ೨೯೫ ॥

ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಭವತಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಶಶ್ವಚ್ಛಾಂತಿಂ ನಿಗಚ್ಛತಿ ।
ಕೌಂತೇಯ ಪ್ರತಿಜಾನೀಹಿ ನ ಮೇ ಭಕ್ತಃ ಪ್ರಣಶ್ಯತಿ ॥ ೩೧ ॥

ಬರುವುದೆರದನೆ ಗತಿಯು ಮರಣೋ- ।
ತ್ತರವೆನಿತ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಿನಗಿರೆ ।
ಹೊರೆಯ ಬೇಕಾ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯನು ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಅರೆಯುಮೃತದ ಬಾನಿಯಲಿ ಬಿ- ।
ದ್ದಿರುವನಿಗೆ ಸಾವಹುದೆ ನೋಡಲು ।
ಶರಣಿಗಳು ಮದ್ರೂಪರಪ್ಪರು ಭಜನಮಾತ್ರದಲಿ ॥ ೫೯ ॥

ದಿನಪನುದಯಿಪ ತನಕ ಕತ್ತಲೆ- ।
ಯೆನುವರೀ ಲೋಕದಲಿ ಕತ್ತಲೆ ।
ದಿನಪನಭಿಮುಖ ಮಿನುಗುವುದೆ ಕತ್ತಲೆಯೆ ಕರಗುವುದು ॥
ಅನಿತು ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯ ।
ದಿನಪನುದಯಿಸದಿರಲು ಪಾಪಗ- ।
ಳೆನುತ ತಿಳಿ ಕೌಂತೇಯ ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ
॥ ೫೯ ॥

ಶರಣಿಗಳು ನಿಜ ಚಿತ್ತವೆನ್ನಯ ।
ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿ ಯೋಗ ಮಾಡಲು ।
ಭರದೊಳೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪದೊಳಗೈಕ್ಯವನು ಹೊಂದುವರು ॥
ತ್ವರೆಯಲಪ್ಪರು ಮತ್ಸ್ವರೂಪರು ।
ಶರಣಜನರಿಂ ಭಿನ್ನಸಿಲ್ಲಾಂ ।
ಶರಣಿಗಳು ಮಮ ನೋಡು ವೈಷ್ಣವರಿಹರು ಪಾವನರು
॥ ೬೦ ॥

ಒಂದು ದೀಪಜ್ಯೋತಿಯಿಂ ಮ- ।
ತ್ತೊಂದು ದೀಪವ ಹಚ್ಚಲೆರದಪ್ಪು ।
ಚಂದದಿಂದೇಕಸ್ವರೂಪಗಳಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಹಿಂದಿನೆರಡನೆ ದೀಪವಾಪುದು ।
ಬಂದಪುದೆ ಧ್ಯಾನದಲಿ ಕೇಳದ- ।
ರಂದದಲಿ ಮದ್ರೂಪರಪ್ಪರನನ್ಯಭಾಗ್ಜನರು ॥ ೬೧ ॥

ಇಂತಿರುವ ಶರಣಿಗಳಿಗೆನ್ನಯ ।
ಕಾಂತಿಯೇ ನಿಜ ಕಾಂತಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ಶಾಂತಿಯೇ ನಿಜ ಶಾಂತಿ ಯೆನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯು ॥
ಎಂತು ವರ್ಣಿಸಲವರು ನೆರೆ ಬೀ- ।
ವಂತರಪ್ಪರು ಯೆನ್ನ ಜೀವದಿ ।
ಕುಂತಿಯಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ನಾನೀ ತೆರದಿ ಪೇಳಿದುದ ॥೬೦೦॥

ಮೇಲೆಮೇಲಂದೆಷ್ಟು ನಿನಗಾಂ ।
ಪೇಳಲೈ ಕೌಂತೇಯ ತಿರಿತಿರಿ- ।
ಗಾಲಿಸೈ ಮನಗೊಟ್ಟು ತತ್ತ್ವನ ಮರೆಯು ಬಾರದದ ॥

ತಾಳ ಜೀಕೈ ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಬೀಳ ಬಾರದು ಮರೆವ ಯಿಬರಲಿ ।
ಕೇಳು ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಲು ಯೆನ್ನ ಸೇರುವರು ॥ ೬೧ ॥

ಬೇಡವೆನಗೆ ಕುಲೀನ ಜನ್ಮವು ।
ಬೇಡ ವರ್ಣೋಚ್ಚತ್ವವೆನಗದು ।
ಬೇಡವೆನಗಾ ಶಾಸ್ತ್ರನಾರದ ಪಿಪುಲ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ॥
ಬೇಡ ರೂಪದ ಬೇಡ ವಯಸಿನ ।
ವೈಡೂಢತೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸುಗಾಢತೆ ।
ಬೇಡವೆನಗದು ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಯೆಲ್ಲವಿನ್ಯ ವ್ಯರ್ಥ ॥ ೬೧ ॥

ತೆನೆಗಳೇನುಪಯೋಗ ಧಾನ್ಯದ ।
ಕಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯರ್ಥವಪ್ಪೆವು ।
ಜನರ ವಾಸಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲದ ನಗರ ಸುಂದರವೆ ॥
ಒಣಗಿರುವ ಕಾನಾರ ವ್ಯರ್ಥವು ।
ವನದಿ ದುಃಖಿಯ ಗಂಟು ದುಃಖಿಗೆ ।
ಗುಣವ ಕೊಡುವುದೆ ಮರಕೆ ಬಂದಿರಲೇನು ಮೂ ಬರದ ॥೬೦೩॥

ಮೆರೆಯುತಿಹ ಸಕಲಾವಯವಗಳು ।
ಒರುವುವೇನುಪಯೋಗಕಂಗದಿ ।
ತೊರೆಯಲಂಗವ ಜೀವನಂಗಕೆ ಶವವೆಂದೆನ್ನುವರು ॥
ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕುಲಜಾತಿಗೌರವ ।
ಪೆರವ ವೈಭವ ಶಾಸ್ತ್ರಕುಶಲತೆ ।
ಒರಿದೆ ಶವವಾಗಿರುವುವೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಯಿಲ್ಲದೊಡೆ ॥ ೬೦೪ ॥

ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ನರರ ಬಾಳುತ ।
ಸತ್ತ ಪರಿಯಲ್ಲೈ ನರೋತ್ತಮ ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಪಾಪಾಣಿಲ್ಲನೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನಲಿ ॥
ಉತ್ತಲೇನದ ದಟ್ಟ ಛಾಯೆಯು ।
ಚತ್ತರಿಸುವೆನ್ನ ಮುಳ್ಳನೊನೆಗಳು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಸಜ್ಜನರು ತ್ಯಜಿಪರು ಹಿನರಗಡಗಳನು ॥ ೬೦೫ ॥

ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ನರರ ಪುಣ್ಯದ ।
ಪೊತ್ತಗಳು ಸಂಧ್ಯೆಪುವಲ್ಲವೆ ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಜನ್ಮವವರದು ನರಪಶುಗಳವರು ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಜೀವಿಂಗೆ ಫಲಗಳ ।
ಪೊತ್ತವಾದರದೇನು ವಾಯಸ- ।
ಕುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಖಾದ್ಯವಾಯಿತು ಜೀರೆ ನಲನಿಯನೆ ॥ ॥೬೦೬

ಪರಿಪರಿಯ ಷಡ್ರಸದ ಪಾಕವ ।
ಭರನೆ ಬಡಿಸುತ ತಂದು ಹಾದಿಯ- ।
ಲರಿಸಿದರೆ ನಾಯ್ಗಳಿಗೆ ಯೌತಣವಲ್ಲದೇನಿಹುದು ॥
ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವನು ಸಂಸೃತಿ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಸುಕೃತವನು ಮಾಡದೆ ।
ತೊರೆದರಾ ದೃಢಭಕ್ತಿ ಜನ್ಮವು ದುಃಖದಾಗರವು ॥ ೩೦೬ ॥

ಬೇಡ ಸಕ್ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವು ।
ಬೇಡ ಜಾತಿಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತನವದು ।
ಕಾಡುಪಶುಚಂಡಾಲಜನ್ಮದಿ ಬಂದರೇನಹುದು ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ಬೇಕೊಂದು ಭಕ್ತಿಯು ।
ನೋಡು ಹಿಡಿಯಲು ಮೊಸಳೆಯಾನೆಯ ।
ಮಾಡಿಶಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಯಾನೆಯು ಮುಕ್ತಿ ದೊರಕಿಸಿತು ॥ ೩೦೭ ॥

ಮಾಂ ಹಿ ಪಾರ್ಥ ವ್ಯಪಾಶ್ರಿತ್ಯ ಯೇಽಪಿ ಸ್ಯುಃ ಪಾಪಯೋನಯಃ ।
ಸ್ತ್ರಿಯೋ ವೈಶ್ಯಾಸ್ತಥಾ ಶೂದ್ರಾಸ್ತೇಽಪಿ ಯಾಂತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ ೩೨ ॥

ನರನೆ ಜಾತಿವಿನೀಚರಾಗಲಿ ।
ಬರಲಿಯಧಮಾಧಮದಿ ಜನ್ಮದಿ ।
ದುರಿತರಾಶಿಯೊಳಿರಲಿ ಮೂರ್ಖರು ಕಲ್ಲುಗಳೆಯಿರಲಿ ॥
ಶರಣೆಗಳು ಮಮ ಚರಣದಲಿ ದೃಢ- ।
ತರದ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವವೊಂದಿರ- ।
ಲರರೆ ಮತ್ತಿಯರಹರು ಸೇರುವರೆನ್ನನೇ ಯವರು ॥ ೩೦೯ ॥

ದೈತ್ಯರಾದರು ಸುರರಿಗೌನ್ನತ್ಯ- ।
ನುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ತಂ- ।
ದಿತ್ತರೈ ಕಂಬದಲಿ ನರಹರಿಯಾಗಿ ಬಂದೆನಲಾ ॥
ದೈತ್ಯನಾ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೆನ್ನಯ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸುಗ ಬಹಳ ಸಂಕಟ ।
ಹೊತ್ತನಲ್ಲಾ ಹಾರಿ ಬಂದೆನು ಭಕ್ತಿಗಾಂ ಮೆಚ್ಚಿ ॥ ೩೧೩ ॥

ಸ್ಮರಿಸುವರು ನಾಲಿಗೆಯೊಳೆನ್ನನೆ ।
ನಿರುತ ನೋಡುವರೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಕಲ್ಪವೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ ತೋರುವುದು ॥
ಪರಿಷಯದಲ್ಲೆನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ।
ಹೊರತು ಹೋಗದು ಶ್ರವಣ ಮೇಣಾ ।
ಶರಣೆ ಗುರುಸರಿಗೆನ್ನ ಸೇವೆಯೆ ಸತತ ಭೂಷಣವು ॥೩೧೦॥

ಚಿತ್ರತರವದು ದೈತ್ಯಜನಪತಿ- ।
ಪುತ್ರಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಚರಿತ್ರವು ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಹ್ಲಾದು ಸಿದ್ಧಿಯವನ ಚರಿತ್ರಪರನದಲಿ ॥
ದೈತ್ಯಕುಲದಲಿ ಜನಿಸಿದೊಡನೆಯು ।
ಭಕ್ತನವ ದೇವೇಂದ್ರನಿಂ ಮಿಗಿ- ।
ಲುತ್ತನೋತ್ತಮ ಭಕ್ತಿ ಕಾರಣ ಜಾತಿಯೀನಿಹುದು ॥ ೩೧೪ ॥

ಜ್ಞಾನಸಿಷಯವು ನಾನು ನನ್ನಿಂ ।
ಹೀನ ಜ್ಞಾನವದಲ್ಲವೆಂಬರು ।
ನಾನು ದೊರೆತರೆ ಜೀವಿಪರು ನಸ್ಹೊರತು ಮಡಿಯುವರು ॥
ನಾನೆ ಸರ್ವಾಧಾರನೆನಿತಲಿ ।
ಮಾವಿಸುತ ಸರ್ವಸ್ವವೆನ್ನಲಿ ।
ದೀನತನದಿಂದರ್ಪಿಸುವರೈ ಸರ್ವಭಾವದಲಿ ॥ ೩೧೧ ॥

ಅರಸನಕ್ಷರಮುದ್ರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ।
ಬರುವುದೈ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನದ ।
ಪರಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಕಲ ವಸ್ತುವ ಜೋಡಿಸುವುದದುವೆ ॥
ಅರಸನಾಜ್ಞೆಯ ಹೊರತು ಕಾರ್ತ- ।
ಸ್ವರಕೆ ರಜತಕೆ ಬಹುದೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಯಧಿಕಾರವನು ಕೊಡುತಿಹುದು ॥ ೩೧೫ ॥

ಜನಿಸಲವರೀ ಪಾಪರಾಶಿಯ ।
ಜನುಮದಲಿ ಮೇಣ್ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಯದೆ ।
ಮಿನುಗಲವರಾ ಮೂಢತನದಲಿ ಮೂರ್ಖರಾಗಿರಲಿ ॥
ಎನಗೆ ಸರಿಯಹರವರು ತೂಕದೊ- ।
ಳೆಣಿಸದಿರು ಕಡಿಮೆಗಳು ಯೆನ್ನನು- ।
ರೆನುತ ಭಕ್ತಿಯ ನೋಡು ಯೆನ್ನಯ ಗೂಢ ತತ್ತ್ವವಿದು ॥೩೧೨॥

ಮರೆತು ಸರ್ವಸ್ವವನು ಯೆನ್ನಲಿ ।
ನಿರುತ ಬುದ್ಧಿಯ ಮನವನರ್ಪಿಸೆ ।
ಬರುವುದಾಢ್ಯತೆ ಮೇಣು ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯು ಯೆನ್ನಿಂದ ॥
ನರನೆ ಕೇಳದರಿಂದ ಜಾತಿಯ- ।
ನರಿಯೆನ್ನೆ ಕುಲಜಾತಿ ವ್ಯರ್ಥವೆ ।
ನಿರೆವುದೊಂದೇ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಿಯತಮವೆನಗೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ॥ ೩೧೬ ॥

ಒಂದೆ ಮನದಲಿ ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಚಂದದಿಂ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕ್ಯ ।
ಕುಂದುಹೆಚ್ಚನು ನೋಡೆ ಜಾತಿಯ ಕುಲವನೆಣಿಸೆನಲಾ ॥
ಬಂದು ಸೇರುವರೆನ್ನ ಸರ್ವರು ।
ಹಿಂದೆ ಬೇಕಾದ್ದಿರಲಿ ಜಾತಿ ಪು- ।
ರಂದರಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ತತ್ತ್ವವ ನಿನಗೆ ಸೇಳಿದೆನು ॥ ೩೧೬ ॥

ಮಳೆಯ ಜಲವೋಣಿಯಲಿ ಪರಿಯಲು ।
ಹಲವರದ ನೀರ್ಹಳ್ಳವೆನುವರು ।
ಜಲವು ಭಾಗೀರಥಿಯ ಸೇರಲು ಗಂಗೆಯೆನಿಸುವ್ರದು ॥
ತಿಳಿಯೆ ಚಂದನ ಖದಿರ ಭೇದವು ।
ಹೊಳೆವ ಬೆಂಕಿಯ ಹೊರಗೆ ತೋ-ರ್ಪುದು ।
ಜ್ವಲನದೊಳಗಾ ಸರ್ವಭೇದವು ಹಾರಿಹೋಗುವ್ರದು
॥ ೩೧೭ ॥

ಎನ್ನ ಸೇರುವ ತನಕ ಮಾನುಷ- ।
ವರ್ಣಭೇದವು ವೈಶ್ಯಶೂದ್ರನು ।
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಪ್ರಕಾರ ಸ್ತ್ರೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ॥
ಎನ್ನ ಸೇರಿದ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಭಿನ್ನತೆಯು ನಾತಿಪುದು ಕ್ಷಣದಲಿ ।
ಭಿನ್ನಭಾವವ ಕಳೆವುದಲ್ಲಾ ಲವಣ ನೀರೊಳಗೆ ॥ ೩೧೯ ॥

ಹರಿದು ಕದಲಿಗೆ ಸೇರುವನಕವೆ ।
ಒರವು ನದಿ ನದವೆಂದು ಕರೆವರು ।
ಹರಿದು ಕಡಲನು ಸೇರಲೆಲ್ಲವು ಕಡಲನಿಸುತಿಹುದು ॥
ನರನೆ ಯೆನ್ನನು ಸೇರುವನಕವೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಬಹು ಭೇದಭಾವವು ।
ಬರುವುದೊಂದೇ ಭಾವವೆನ್ನನು ಸೇರಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ೩೨೦ ॥

ಹೊಡೆದು ಬಿದುವೆನೆಸುತ್ತ ಕಬ್ಬಿಣ- ।
ವೊಡನೆ ಸ್ಪರಿಶವ ಬಡಿಯಲಾಕ್ಷಣ ।
ಬಿಡುವುದೈ ಲೋಹತ್ವ ತಾನೇ ಸ್ವರ್ಣವಾಗುವ್ರದು ॥
ಒಡನೆ ಯೆನ್ನಯ ಕಡೆಗೆ ಮನವನು ।
ಬಿಡಲು ಯೆನ್ನಂತಾಗುವನು ನಿಜ ।
ಹೊಡವಿಯಲು ಕಾರಣವದಾಗಲಿ ಯಾವುದೇನಿದಕೆ ॥೩೨೧॥

ನಂದಗೋಕುಲವಾಸಿ ಗೋಪಿಯ- ।
ರಂದು ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ।
ಬಂದು ಯೆನ್ನನು ಸೇರ್ದರೈ ಮದ್ಭಾಸರಾದವರಲಾ ।
ಬಂಧುರದ ಪೈರದಲಿ ಬೈರ್ಯನು ।
ಒಂದನೆನ್ನಯ ಕಡೆಗೆ ತಾಂ ಭಯ- ।
ದಿಂದ ಕಂಸನು ಸೇರ್ದನೆನ್ನನು ಭಿನ್ನಕಾರಣದಿ ॥ ೩೨೨ ॥

ಯಾದವರು ಪಾಂಡವನೆ ಬಾಂಧವ- ।
ರಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ವಸುದೇ- ।
ವಾದಿಗಳು ಮುಮುತೆಯಲಿ ನಾಯುಜ್ಯನನು ಪಡೆದರಲಾ ॥
ಆದನೈ ವಶ ನಾರದಸ್ಯ- ।
ಹ್ಲಾದಶುಕಧ್ರುವಮುಖ್ಯರಿಗೆ ನಾ- ।
ನಾದೆ ವಶ ಸನಕಾದಿಗಳಿಗಾಂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೩೨೩ ॥

ನರನೆ ಗೋಪಿಗಳವರು ಕಾಮಾ- ।
ತುರತೆಯಿಂ ಭಯದಿಂದ ಕಂಸನು ।
ದುರುಳ ಶಿಶುಪಾಲಾದಿಗಳು ಶತ್ರುತ್ವದಿಂದೆನ್ನ ॥
ದೊರಕಿಸಿದರೈ ಮೋಕ್ಷಪದವನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳು ಸಿದ್ಧಿಯ ।
ಪೆರೆವ ಭಕ್ತಿ ದ್ವೇಷ ಕಾಮಾತುರತೆ ವೈರಾಗ್ಯ ॥ ೩೨೪ ॥

ಕೊರತೆಯಿರದೈ ವರ್ಗದಲಿ ಹಲ- ।
ವಿರುವುದೈ ಮಾರ್ಗಗಳು ಜನ್ಮದ ।
ಪರಿಯ ಚಿಂತೆಯೆ ಬೇಡ ಯೆನ್ನನು ಸೇರುವರೆ ನೋಡು ॥
ಎರಡರೊಳಗೊಂದಿರಲಿ ಯೆನ್ನೊಳೆ ।
ಬರಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ವೈರವಥವಾ ।
ಯೆರಡು ಹಾದಿಗಳೆನ್ನನೇ ಸೇರುವುವು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೨೫ ॥

ಇರಲಿ ಕಾರಣ ಯಾವುದಾದರು ।
ಒರಲು ಯೆನಗೆನೆ ಶರಣ ನಾನಾ ।
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನೊಳು ಪಡೆವರೈ ನಾಯುಜ್ಯನನು ಪಾರ್ಥ ॥
ಶರಣ ಬಂದರೆ ಸಾಕು ವೈಶ್ಯರು ।
ತರುಣಿಯರು ಮೇಣ್ ಶೂದ್ರರಾಗಲಿ ।
ಒರುತಲೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯ ಪಡೆವರು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೩೨೬ ॥

ಕಿಂ ಪುನರ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ ಪುಣ್ಯಾ ಭಕ್ತಾ ರಾಜರ್ಷಯಸ್ತಥಾ ।
ಅನಿತ್ಯಮಸುಖಂ ಲೋಕಮಿಮಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಭಜಸ್ವ ಮಾಮ್ ॥ ೩೩ ॥

ನರನೆ ವಿಪ್ರರು ಮಾನವರ ಕುಲ- ।
ಕಿರುವೈ ಸುಚ್ಛತ್ರಚಾಮರ- ।
ವರರೆ ಸುರಲೋಕಾಗ್ರಹಾರರು ಮಂತ್ರಗೇಹಗಳು ॥
ಧರಣಿತಳಕಿವರಮರರಿರುವರು ।
ತರುವೈ ತೀರ್ಥಗಳಿಗುದಯವ ।
ಮೆರೆವರಿವರೈ ಮೂರ್ತಿಧಾರಿ ತಪೋ೬ವತಾರಗಳು ॥ ೩೨೬ ॥

ವಾಸಗೈಯ್ವರು ಸತತ ಯಜ್ಞದಿ ।
ವಾಸನಿಯೆ ವೇದಂಗಳಿಗೆ ನಿ- ।
ರ್ದೋಷ ದೃಢತರ ಶವಚಗಳೆ ಸರಿ ವೇದರಕ್ಷಕರು ॥
ಲೇಸು ಮಂಗಲ ವರ್ಧಿಸುವರೈ ।
ಭಾಸುರದ ನಿಜ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹು- ।
ತಾಶನಿಂಗಾಯುಷ್ಯ ಕೊಡುವರು ಹಾಡಿ ಹರಸುತಲಿ ॥೩೨೭॥

ಶರಧಿ ತನ್ನಯ ಜಲದೊಳಾಶ್ರಯ ।
ನಿರುತ ಕೊಟ್ಟಿಹುದಗ್ನಿ ಗಾ ಭೂ- ।
ಸುರರ ವಚನದಲಿವರ ಮಹಿಮೆಯನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ನಾ ।
ತ್ವರಿತದಲಿ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಕೌಸ್ತುಭ- ।
ವರಮಣಿಯ ಹಾರವನು ಬದಿಗಿಟ್ಟಿನು ಸಸಂಭ್ರಮದಿ
॥ ೩೨೮ ॥

ಚರಣರಜವನು ವಕ್ಷದಲಿ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸ ಬೇಕೆಂದೀ ಪರಿಯ ತ- ।
ತ್ವರತೆಯಾಂತಾಂ ಚರಣವನು ಧರಿಸಿದೆನು ವಕ್ಷದಲಿ ॥
ಇರುವುದೀ ವಕ್ಷದಲಿ ಮುದ್ರೆಯು ।
ಧರಿಸಿದೆನು ನಾನಿದ ನಿರಂತರ ।
ಪರಮಭಾಗ್ಯವಿದೆಂದು ನಂಬುವೆ ನಿಜದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥೩೩೦॥

ಭೂಸುರರ ಕೋಪವದು ಕಾಲನ ।
ವಾಸ ರುದ್ರಾಗ್ನಿಯನು ಶೋಲ್ಲುದು ।
ದಾಸಿಯಾಗುವರಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳವರ ಕರುಣದಲಿ ॥
ಈಸು ಪರಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿಹ ।
ಭೂಸುರರು ಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡಲಿ- ।
ಕೇಸು ಪರಿಯಲಿ ಪೇಳಲೆನ್ನನು ಸೇರ್ವರೈಯವರು ॥೩೩೧॥

ಚಂದನದ ಸಂಗದಲಿ ಬೀಪಿಗೆ ।
ಬಂದವುದು ಯೋಗ್ಯತೆಯು ದೇವರ ।
ಕಂಧರದಿ ಮಸ್ತಕದೊಳೇರ್ವುದು ಸಂಗಮಹಿಮೆಯಲಿ ॥

ಚಂದನವೆ ದೇವರಿಗಮಾನ್ಯವಿ- ।
ದೆಂದು ಪೇಳುವರಾರು ಪೇಳದೆ ।
ಕುಂದನಿತ್ತರೆ ನಿಜವಿದೆನ್ನುತ ನಂಬುನವರಾರು ॥ ೩೩೨ ॥

ಹರನು ಸೇವಿಸಿ ವಿಷವನಂತರ ।
ಧರಿಸಿದನು ಮಸ್ತಕದೊಳರೆಚಂ- ।
ದಿರನನೈ ತದ್ದಾಹಪರಿಹಾರಾರ್ಥ ನೋಡಿದರೆ ॥
ನಿರುತ ದಾಹವ ಪರಿಹರಿಸುತಿಹ ।
ಸರುವ ಚಂದ್ರನಿಗಿಂತ ಶಾಂತಿಯ ।
ನಿರುತ ಕೊಡುತಿಹ ಪರಿಮಳದ ಚಂದನವ ತ್ಯಜಿಸುವನೆ ॥ ೩೩೩ ॥

ಊರೊಳಗೆ ಹರಿಯುತಿಹ ನೀರದು ।
ಸೇರಲಾ ಗಂಗಾನದಿಯನದು ।
ಸೇರುವುದಲಾ ಗಂಗೆ ಶರಧಿಗೆ ಬೇರೆ ಗತಿಯಿಹುದೆ ॥
ಧಾರುಣಿಲಿ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಗತಿಯಾ- ।
ಧಾರನಾಗಿಹೆನೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಯಾರವರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ರಾಜರ್ಷಿಗಳ ರಕ್ಷಿಪರು ॥ ೩೩೪ ॥

ನಾನು ಸರ್ವರಿಗಿಹೆನು ಮುಕ್ತಿ- ।
ಸ್ಥಾನ ಭಕ್ತಿಯ ಮೂಲಬೀಜವು ।
ನೀನು ನಂಬೀ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಪೋದದಲಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಶತರಂಧ್ರವಿರುತಿಹ ।
ದ್ರೋಣಿಯಲ ಕೂತಿರಲು ಮುಳುಗದೆ ।
ತಾನು ಶರಧಿಯ ದಾಟುವೆನು ಯೆಂದಾರು ಹೇಳುವರು ॥ ೩೩೫ ॥

ಸುರಿಯುತಿರಲಾ ಶಸ್ತ್ರಮಳೆಯದು ।
ಶರಗಳೆನ್ನನು ಕಾಡಲಾರವು ।
ಧರಿಸುತೀಪರಿ ಭರವಸವ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾರಿಹರು ॥
ಬರಲು ದೇಹಕೆ ರುಜೆಯು ದೋಷವ ।
ಹರಿಪ ದಿವ್ಯೌಷಧವನಂಗೀ- ।
ಕರಿಸದಿಹನಾರಿಹನು ಮರುಳನ ಹೊರತು ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೩೩೬ ॥

ಬೀಳುತಿರಲಾ ಕಲ್ಲು ಮೈಯಲಿ ।
ಢಾಲಿನಿಂ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡದ ।
ಖೂಳನಿರುವನೆ ಜಗದಿ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಜ್ವಾಲೆ ನಾಲ್ಕೆಸೆ ಪಸರಿಸಲು ತ- ।
ಜ್ವಾಲೆಯಿಂ ತಾನೋಡಿ ಹೋಗದೆ ।
ತಾಳುವನೆ ಮರಣವನು ತಜ್ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೩೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ದುಃಖಿಂಗಳಲಿ ಬೆಂ- ।
ದುರಿವುದಲ್ಲದೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವು ।
ಬರಲು ಜನ್ಮಕೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಿ ನರರು ಕರ್ಮದಲಿ ॥
ಮರೆಯುತೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡದೆ ।
ಪರಿಹರಿಸುವರೆ ದುಃಖಶರಧಿಯ ।
ನರರು ಯೇತಕೆ ಯೆನ್ನ ಭಜನವ ಮಾಡದಿರುತಿಹರು
॥ ೩೩೮ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯೆನ್ನ ಭಜನದ ।
ಹೊರತು ನರರಿಂಗಿಹುದೆ ಸಾಧನ- ।
ವೆರಡನೆಯ ಸಾಧನವು ಸಿದ್ಧಿಯ ಕೀಲಿ ಗುರುಕೀಲಿ ॥
ಭರವಸವು ಮೇಣಿಹುದೆ ಯೆನ್ನನು ।
ಹೊರತು ವಿದ್ಯಾರೂಪವಯುಗಳು ।
ನಿರುತ ಸುಖವನು ಕೊಡುವುದೇ ಹೇಳೆನಗೆ ನೀನೀಗ
॥ ೩೩೯ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಸುಖಸಾಧನಂಗಳು ।
ಒರಿದೆ ದೇಹದ ಸೌಖ್ಯಕಾಗಿಯೆ ।
ಮರಣವಶವಾಗಿಹುದು ದೇಹವು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ ॥
ಅರರೆ ಕೇಳೀ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ।
ಪಿರಿದು ಮಾನವರೂಪಸಂತೆಯು ।
ಮರಣರೂಪದ ಪಾನ ಸುಖದುಃಖಾದಿ ವಸ್ತುಗಳು ॥ ೩೪೦ ॥

ನರನೆ ಸಂತೆಯು ಮೆರೆವುದಿದರಲಿ ।
ಪರಮಸುಖಸಾಧನವ ಕೊಳುವರೆ ।
ಯಿರುವುದೇ ಸಾಧನವು ಸಂತೆಯು ದುಃಖರೂಪವಲಾ ॥
ಅರರೆ ಬೆಂಕಿಯು ಹಾರಿ ತದನಂ- ।
ತರಕುಳಿವ ಬೂದಿಯನೆಯೂದಲು ।
ಬರುವುದೇ ದೀಪಕ್ಕೆ ಜ್ಯೋತಿಯು ವ್ಯರ್ಥವೀಯತ್ನ ॥೩೪೧॥

ವಿಷದ ಗಡ್ಡೆಯ ಪಿಡಿದು ಹಿಂಡುತ ।
ರಸವನಮೃತವಿದೆನ್ನುತಲಿ ಪ್ರಾ- ।
ಶಿಸಲು ಕೇಳಮರತ್ವ ಸಿಗುವುದೆ ಯಿಚ್ಛೆ ನಿಷ್ಫಲವು ॥
ವಿಷಯಸುಖವದು ದುಃಖಕಾರಕ ।
ವಸುಮತಿಯೊಳಿದ ತಿಳಿಯರಜ್ಞರು ।
ವಿಷಯಸುಖಸೇವನೆಯ ಮಾಡದೆ ಜಡರು ಮೂರ್ಖರಲಾ
॥ ೩೪೨ ॥
ತನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಗಾಯವಾಗಲು ।
ತನ್ನ ತಲೆಯನು ಕಡಿದು ಕಟ್ಟುವ ।
ಸುಜ್ಞನೈ ಕೇಳ್ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ನರರು ಪಂಡಿತರು ॥

ಪೂರ್ಣಸುಖಸಾಧನವದಾವುದು ।
ಯೆನ್ನವೀನುತಿ ವಿಮತಿ ಕೇಳಲಿ ।
ಮಾನ್ಯವಿಲ್ಲನ್ಯರಿಗೆ ಸುಖಲವ್ಹನೆಯೆ ಬಾರದಲಾ ॥ ೩೪೩ ॥

ಅರಿವ ಕೆಂದದ ಹಾಸಿಗೆಯು ಮೇ- ।
ಲಿರಲು ಶಾಂತಿಯು ನಿದ್ದೆ ಬೀಳ್ವುದೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಮೃತ್ಯುಲೋಕದ ಚಂದ್ರ ಕ್ಷಯರೋಗಿ ॥
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರುವನು ।
ಮರಳಿಯಸ್ತಾಚಲಕೆ ಪೋಗುವ ।
ಬೆರುದನೇ ಮಾಡಿಹನು ದುಃಖವದಿಹುದು ಸುಖರೂಪಿ ॥ ೩೪೪ ॥

ಒರಲು ಕಲ್ಯಾಣಾಂಕುರವ್ಹ ಬಹು ।
ತ್ವರಿತದಲಿ ಕೇಪಾಗುವ್ಹದು ಮ- ।
ತ್ತಿರದೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವ್ಹದು ಮೃತ್ಯುವ್ಹ ಗರ್ಭವನು ಬಿದದು ॥
ಅರರೆ ಚಿಂತಿತವಸ್ತುವನು ಯಮ- ।
ನರಿಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕಳವ ಮಾಡುವ- ।
ನರಿವರಾರಿವನೆಲ್ಲಿ ಕದ್ದೊಯ್ವನು ಯೆನುತ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೪೫ ॥

ಹಾದಿಯನು ಹುಡುಕಿದರು ಪರಿಪರಿ ।
ಬೋಧ ಮಾಡಿದರೇನು ಫಲವ್ಹೆ ।
ಹಾದಿ ಕಾಣರು ಮರಳಿ ಲೋಕಕೆ ಸತ್ಪುರುಷರು ಬಹರೆ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಪರಿಯ ಸತ್ಪಥ ।
ರಾದ ಜನರ ಪುರಾಣಚರಿತಗ- ।
ಳಾದಿತತ್ತ್ವವನೆನ್ನನಂಯರು ಮೂಢಮಾನವರು ॥ ೩೪೬ ॥

ಇರದು ಶಾಶ್ವತ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವ್ಹ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸಂಸಾರ ಕ್ಷಣಭಂ- ।
ಗುರವೆನುತ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸ ಹೊದಗಿದರೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಸರಸಿಬಾಸನನವನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ।
ವರಿಗಿದನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದ- ।
ರರರೆ ಯೀ ನಶ್ವರತೆಯನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತೀರದಲಾ ॥ ೩೪೭ ॥

ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಸ್ಥಿತಿಯ ನೋಡೆ ನಿ- ।
ಚಿತ್ರ ತೋರ್ಪುದು ಮಾನವರು ಬಹು ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತುತ ಸುಖದೊಳಿರುತಿಹರು ॥
ವಿತ್ತಕವಡಿಯ ವೆಚ್ಚಮಾದದೆ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಹ ಮುಕ್ತಿಯನು ಪಿಡುವರು ।
ವಿತ್ತರಾಶಿಯ ನಾಶ ಮಾಳ್ಪರು ದುಃಖದಾಗರದಿ ॥ ೩೪೮ ॥

ವಿಷಯಸುಖಲೋಲುಪನ ಸುಖವಿಂ- । ಅರಿಯರವರೀ ನರರು ದಿನದಿನ ।
ದುಸುರುವರು ಧನಲೋಭಿಯನು ತಾ- । ಮರಣಮಂದಿರಕಾಗಿ ನಡೆವರು ।
ವೈಸುರುವರು ಸುಜ್ಞಾನಿಯೆಂದಾ ಜ್ಞಾನವರ್ಚಿತರು ॥ ಬರುವುದೇನು ವಿಚಾರವಾಯುವು ಕ್ಷೀಣವಾಗುವುದು ।
ಹಸುಳೆ ವರ್ಧಿಸೆ ಕೌತುಕದಿ ಸಂ- । ಮರಣವೆಂಬುವ ಶಬ್ದ ದುಃಸಹ ।
ತಸದಿ ಜನ್ಮೋತ್ಸವವ ಮಾಳ್ಪರು । ಮರಣ ಬರಲಿಕಳೋಣ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಹಸುಳೆಯಾಯುವ ತೀರುವುದನರಿಯರು ದಿವಾಂಧರಲಾ ಮರೆವರೈ ದಿನದಿನಕೆ ತಮ್ಮಾಯುಷ್ಯಕ್ಷೀಣತೆಯ ॥ ೩೫೨ ॥
॥ ೩೪೯ ॥

ಮರಣ ಬಳಿಯಲಿ ಬರಲು ಬಹುಪರಿ । ಸರ್ಪವದನದಿ ಸಿಕ್ಕಿ ತಳಮಳಿ- ।
ಜರೆಯು ಗ್ರಾಸಿಸೆ ದೇಹವನು ಮ- । ಸರ್ಪ ಕಪ್ಪೆಯು ಮುಂದೆ ಹಾಯುತ- ।
ತ್ತಿರದು ಬುದ್ಧಿಯು ಶಕ್ತಿ ವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ಲಿರ್ಪ ನೊಣಗಳ ನುಂಗಲೆತ್ನಿಪುದೇನಿದಚ್ಚರಿಯು ॥
ಹಿರಿಯರೆಂದೀ ಮುದುಕರನು ಕಾ- । ದರ್ಪದಿಂದೀ ಪ್ರಾಣಿಯೇತಕೆ ।
ಲ್ಗೆರಗಿ ಸಂಮಾನಿಸುವರೀ ಪರಿ । ತಪ್ಪದಲೆ ಸುಖಕಾಗಿ ತತ್ಪರ- ।
ಮರೆತರೈ ನಿಜತತ್ತ್ವ ಕ್ಷೀಣಾಯುಷ್ಯರಿವರೆಂದು ॥ ೩೫೦ ॥ ರಿಪ್ಪರೀ ಪರಿ ಮರೆವರೈ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮುಖ ಹಿಡಿದು ॥ ೩೫೩ ॥

ಹುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ಮೃತ್ಯುವದು ಬೆ- । ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಗತಿಯು ಬಹಳ ವಿ- ।
ನ್ನಟ್ಟುವುದು ಯೆಂದರಿಯದಲೆ ತ- । ಚಿತ್ರವೀಪರಿ ನೀನು ಜನಿಸಿದಿ ।
ಮ್ಮಿಷ್ಟಮಿತ್ರರ ಕೂಡಿ ಪರಮಾನಂದ ತೋರ್ಪರಲಾ ॥ ಪಾರ್ಥನಿನ್ನಂಥ ಕರ್ಮವಶದಲಿ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಲಿ ॥
ಹುಟ್ಟುದಿವಸಕೆ ವರ್ಷವರ್ಷ- । ಚಿತ್ರವಿನು ನಾನೊಂದ ಪೇಳುವೆ ।
ಕ್ಕಿಷ್ಟಮಿತ್ರರ ಕೂಡಿ ಸಂತಸ । ಕೆತ್ತಿ ಬಿಸುಡೀ ಲೋಕಪಾಶವ ।
ಪಟ್ಟ ಗುಡಿತೋರಣವನೇರಿಸಿ ಮಾಳ್ಪರುತ್ಸವವ ॥ ೩೫೧ ॥ ಭಕ್ತಿಯನು ನೀ ಮಾಡೆ ನೇರುವಿ ಯೆನ್ನ ರೂಪದಲಿ ॥ ೩೫೪ ॥

ಮನ್ಮನಾ ಭವ ಮದ್ಭಕ್ತೋ ಮದ್ಯಾಜೀ ಮಾಂ ನಮಸ್ಕುರು ।
ಮಾಮೇವೈಷ್ಯಸಿ ಯುಕ್ತೈವಮಾತ್ಮಾನಂ ಮತ್ಪರಾಯಣಃ ॥ ೩೪ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ರಾಜವಿದ್ಯಾರಾಜಗುಹ್ಯಯೋಗೋ ನಾಮ ನವಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೯ ॥

ನಿನ್ನ ಮನವೆನ್ನಲ್ಲಿರಿಸುತಲಿ । ಎನ್ನಯಂತಃಕರಣದೊಳಗಿನ ।
ಯೆನ್ನ ಭಜನವ ಮಾಡು ಪ್ರೇಮದಿ । ಚನ್ನಗಿಹ ಗುಹ್ಯವನು ಪೇಳಿದೆ- ।
ಯೆನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಜಗದೊಳಿನುತಲಿ ವಂದಿಸೈ ಯೆನ್ನ ॥ ನಿನ್ನು ನೀನದ ಜಪಿಸಿ ನೌಕ್ಯದಿ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವುದು ॥ ೩೫೬ ॥
ನಿನ್ನ ಮನ ಸಂಕಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿಯ ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಡುತಲಿ । ಎಂದು ತನ್ನಯ ಭಕ್ತ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಯೆನ್ನನೇ ಭಜಿಸಿದರೆ ನೀನಾಗಿರುವಿ ಮದ್ಯಾಜಿ ॥ ೩೫೫ ॥ ಗೊಂದೆ ಭಾವದಿ ಬೋಧಿಸಿದನೈ ।
ನಂದತನಯ ಮುಕುಂದ ಭಕ್ತಾನಂದ ಗೋವಿಂದ ॥
ಎನ್ನದೀ ಬಹುಗುಹ್ಯಯೋಗವಿ- । ಚಂದದಿಂದಿದ ಕೇಳ್ದು ಸಂಜಯ- ।
ದನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಾದರೆ । ನೆಂದನಾಕ್ಷಣ ಹರ್ಷಪುಳಕಿತ- ।
ಮುನ್ನ ನೀ ಮದ್ರೂಪನಾಗುವಿ ತತ್ತ್ವವಿದೆ ನೋಡು ॥ ನಂದು ತಾನಾಗಿರಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನು ನೋಡಿದನು ॥೩೫೭॥

ನೋಡಿ ನಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಪೇಳ್ದನು । ಮರಿಯ ಸಂವಾದದಲಿ ಚಿತ್ತಸ್ಥ ।
ರೂಢಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತನ್ನಯ । ಸ್ಮರಣೆ ಹೊಂದಲು ವಾಣಿ ಕುಂಠಿಸಿ ।
ಮೂಢತನದಿಂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥ ಭರದೊಳಾಸ್ಥೈ ಹರ್ಷವುಳಕವು ನಖಶಿಖಾಗ್ರದಲಿ ॥
ಮೂಢನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವಾರ್ಥನಿ । ಅರೆದೆರೆದ ಲೋಚನದಿ ನೀರನು ।
ಗಾಡಿರುವ ನಿಜತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದೆ । ಸುರಿಸಿದನು ಪ್ರೇಮಾಶ್ರುಪೂರದಿ ।
ಮೂಡಲಿಲ್ಲೈ ಜ್ಞಾನವೆಂದನು ನಗುತ ಸಂಜಯನು ॥ ೩೫॥ ಬರಲು ಪ್ರೇಮದ ತೆರೆಯು ದೇಹವು ಕಂಪಮಯವಾಯ್ತು ।॥೩೬॥

ನೀರು ಸ್ರಳಯೋವಾದಿ ಹರಿವುದು । ದೋಷರಂಧ್ರದೊಳೆಲ್ಲ ಜೆನರಚಿ ।
ಪೂರ ಬಂದಿರೆ ಬಹಳವದರಲಿ । ರಾಮವಾಗಿಹ ಮುತ್ತಿನಂದದೊ- ।
ಸೇರಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೋಣ ಕುಳಿತಂತಾಯ್ತು ಜೋರ್ಯನಿದು ॥ ಳಾಮಹಾಸುಖದಿಂದ ಮತಿತನು ದೇಹಭಾನವನು ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳು ವಿವೇಕಜ್ಞಾನದ । ಆ ಮಹಾಮುನಿ ವ್ಯಾಸನರುಹಿದ ।
ಸಾರವನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪೇಳ್ದನು । ರಾಮವಾಗಿಹ ಕರ್ಮ ಮತಿತನು ।
ತೋರಲಾರದು ಕುರುದನಿಗೆ ದುರ್ಭಾಗ್ಯನಿಗೆ ಮನದಿ ॥೩೪॥ ಭೂಮಿಯಲಿ ಕೇಳಿದ್ದುತವು ಬಹು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾನಂದ ॥ ೩೭ ॥

ಹರುಷನಿರ್ಭ್ಯತನಾಗಿ ಸಂಜಯ । ಮನೆಯಲೀಪರಿ ಸಂಜಯನು ಮ- ।
ನರುಹಿದನು ತಲೆದೂಗುತಾಕ್ಷಣ । ತ್ತಿರದೆ ಶ್ರೀಹರಿಯುಸುರುತಿಹ ಬಹು- ।
ಸುರಿಯಿತ್ತೈ ಪೀಯೂಷವೃಷ್ಟಿಯು ಸ್ರಳಯದೋವಾದಿ ॥ ಪರಿಯ ಶಬ್ದಗಳೇಕವಾಗುತ ಬಂದುವೈ ಕಿನಿಗೆ ॥
ಅರರೆ ತದ್ವೇಳೆಯಲಿಯಂಜುತ । ಮುರಳಿ ಸಂಜಯ ನೆನೆದು ತನ್ನಯ ।
ಮರುಳನೊರ್ವನು ಬಿಟ್ಟನೂರನು । ಪರಮ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದನು ।
ಪರಿಯೊಳಾಯ್ತಿದನಿದು ನೋಡೀ ಭೂಪ ಪತಭಾಗ ॥೩೮॥ ತಿರಿಗಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಪೇಳ್ದನು ಸಾವಧಾನತೆಯ ॥ ೩೯ ॥

ದೊರೆಯು ಯೆನಗುಪ್ಪನ್ನ ಕೊಟ್ಟವ- । ಒರಸುತಲಿ ನಿಜಸಂಯನಸಾರಿಯ- ।
ನರುಹಲಾಗದು ದೂಷಣವನಿವ- । ನೊರಸುತಲಿ ಜೆನರನ್ನು ದೇಹದಿ ।
ಗರುಹಿದರೆ ಪಾತಕವು ಬರುವುದು ಸುಮ್ಮನಿರ ಬೇಕು ॥ ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂದನು ಮುದದಿ ಸಂಜಯನು ॥
ಅರಿತೆನೀತನ ಮೂಢತನವನು । ಹರಿಯ ಗೀತಾಪೀಯೂಷವೃತ್ತವ- ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನಾ ಮೂತನಾಡದೆ । ಪಿರಿಯ ಸಂಜಯತ್ಯಾದಯಕ್ಷೇತ್ರದಿ ।
ಹರಿಯ ಚರಣವ ನೆನೆದು ಚೋದ್ಯದಿ ಸಂತಸದೊಳಿರುವೆ ॥ ೩೯ ॥ ಬರುಹ್ಮದೆರದನೆ ಯಂಥಿಕ ವೆಳೆಯು ಪ್ರಮೇಯ ಸಲಪಹುದು ॥ ೩೯೬ ॥

ವರಮುನಿ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸದೇವನು । ನೀವು ಶ್ರೋತರೆ ಯೆನಗೆ ಕಿಂಚಿತು ।
ಧರಣಿಪತಿಗಾನಿದನು ಪೇಳಲು । ಸಾವಧಾನತೆ ಯಿತ್ತರೀಕ್ಷಣ ।
ಕರುಣಿಸಿದನ್ಯೆ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ಭಾಗ್ಯನೆನ್ನದಿದು ॥ ನೀವು ಪರಮಾನಂದರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡುಪಿರಿ ॥
ಅರುಹುತೀಪರಿ ತನ್ನ ಮನದಲಿ । ತೋರ್ವನ್ನೆ ಶ್ರೀಸಿದ್ಧರಾಜನು ।
ಪರಮ ಸಂತಸದಿಂದ ಸಂಜಯ- । ಗೋವಳರ ಕುಲಮೌಳಿ ವಿಷ್ಣುವು ।
ನಿರಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವೆಂಟು ಭಾವಗಳುದಿಸಿದುವು ಮನದಿ ॥೩೯॥ ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯು ವಿಸ್ತರಿಸುವನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಮುದದಿ ॥ ೩೯೭ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿನುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೯) ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೩೪, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೩೯೭.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೦ ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಗುರುವು ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮನಿದ್ಯೆಯು । ಗುರುಕೃಪಾಘನಸುಪ್ರಭಾವದಿ ।
ನರಿತ ಪರಿಯಲಿ ಪೇಳ್ವ ಚತುರನು । ತರಳನಜ್ಞನು ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ।
ಗುರುವು ವಿದ್ಯಾಕಮಲಗಳನರಳಿಸುವ ತರಣಿಯಲಾ ॥ ಪರಮ ಗುಹ್ಯಂಗಳನು ತಿಳಿವನು ಬರುಸ್ರದೈ ಜ್ಞಾನ ॥
ಗುರು ಪರಾಪರಮತಿಯ ವಾಗೀ- । ಗುರುವಿನಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ- ।
ಶ್ವರಿಯ ಸರಸಾರ್ಥಪ್ರಮೇಯದ । ಸರಸವಚನಾಭಿಯದ ಲಾಭವು ।
ತರುಣಿಯೊಳು ರಂಜಿಸಿ ನಿಲಾಸವ ಮಾಳ್ಪ ರಮಣನಲಾ ॥೧॥ ದೊರೆತಕ್ಕೀನದ ವರ್ಣಿಸಲಿ ಬಾಯಿಂದ ಶಬ್ದದಲಿ ॥ ೫ ॥

ಗುರುವು ಸಂಸಾರಾಂಧಕಾರವ । ಧರೆಯೊಳಿಹ ನವರಸಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಕರಗಿಸುವನ್ಯೆ ಜ್ಞಾನಕಿರಣದಿ । ಪೆರೆವುವ್ಯೆ ನವಖಿಂದದಂದದಿ ।
ತರಣಿಯಲ್ಲವೆ ಸಂಹರಿಪನಜ್ಞಾನತಿಮಿರವನು ॥ ಬರುಸ್ರವಾ ನವಖಿಂದರಸಗಳು ಕರತಲಾಮಲಕ ॥
ಗುರು ತುರೀಯುಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ನೀ- । ಗುರುವೆ ತವ ಸುಸ್ನೇಹವಾಗೀ- ।
ನಿರುತ ತಾರುಣ್ಯದಲಿ ವರಿಪರಿ । ಶ್ವರಿಯು ಮೂಕನನೊಲಿದು ವರಿಸಲು ।
ಸರಸ ಲೀಲೆಯ ತೋರಿ ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಳ್ಪಯಲಾ ॥ ೨ ॥ ಗುರುಬೃಹಸ್ಪತಿಗಿಂತ ಕಾವ್ಯದಿ ಚತುರತನವಧಿಕ ॥ ೬ ॥

ಗುರು ಜಗತ್ಪಾಲಕನಲಾ ಶ್ರೀ- । ಗುರುವೆ ನಾಕಂತಿರಲಿ ನಿಸ್ತರ ।
ಗುರುನೆ ಮಂಗಲಮಣಿನಿಧಾನನೆ । ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವು ।
ಗುರುವೆ ಸಜ್ಜನವನದಿ ಚಂದನದಂತೆ ಶ್ರೀಷ್ಣನಲಾ ॥ ದೊರೆಯಲಥವಾ ಮಸ್ತಕದಿ ತವ ಹಸ್ತಕಮಲಗಳು ॥
ಗುರುವೆ ನೀನಾರಾಧ್ಯಲಿಂಗನು । ವರದ ರೂಪದಿ ಬಂದು ಹರಸಲು ।
ಶರಣಿಚಿತ್ತಚಕೋರಚಂದ್ರಮ- । ನರನಿವನೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನೆ ।
ನರಸ ನೀ ರಂಜಿಸುವಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ೩ । ಮೆರೆವನ್ಯೆ ನರರೂಪದಲಿ ನಾರಾಯಣನು ಜಗದಿ ॥ ೭ ॥

ಗುರುನೆ ನೀ ಶ್ರುತಿಸಾರಸಾಗರ । ಧರೆಯೊಳೀ ಗುರುಕೃಪೆಯ ಮಹಿಮೆಯ ।
ಗುರುವೆ ಮನ್ಮಥಮದವಿನಾಶಕ । ಪರಿಯು ಕೇಳೀ ತೆರದೊಳಿರುವ್ರದು ।
ಗುರುವೆ ಸಜ್ಜನಭಜನಭಾಜನ ನಮಿಪೆ ತವ ಚರಣ ॥ ಧರೆಯಲಿದ ನಾನೆಂತು ಬಾಯಿಂ ವಿಸ್ತರಿಸ ಬಹುನೆ ॥
ಗುರುನೆ ಭವಗಜಕುಂಭಭಂಜನ । ತರಣಿಯಂಗ ಸ್ಪರ್ಶ್ಯ ತೊಳೆಯುತ ।
ಗುರುವೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ । ನಿರುಮಲವ ಮಾಡುವುದು ಶಕ್ಯವೆ ।
ಗುರುನೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದಗಣೇಶನೊಲಿದಿರಲು ॥ ೪ ॥ ಸುರತರುವ್ರ ಪುಷ್ಪಗಳ ಕೊಡಲೆಂದಾಶೆ ಪಿಡಿಯುವರೆ ॥ ೮ ॥

ನಿರುತಹಿರುವುದು ಪುಷ್ಪಭರಿತಪ್ಪ ।
ಸುರತರುವಲಾ ಜಗದಿ ನೋಡಲು ।
ಧರೆಯಲಾ ಪಾಲ್ಗಡಲಿಗೌತಣವೇನ ಮಾಡುಪ್ಪುದು ॥
ಎರಡನೆಯ ಪರಿಮಳವನಾ ಕ- ।
ರ್ಪುರಕೆ ಕೊಡುವುದು ಯೋಗ್ಯನೇನೈ ।
ಎರಡನೆಯ ಲೇಪವನು ಚಂದನಕೇರಿಸುವುದೆಂತು ॥ ೪ ॥

ಎಂತು ಕೊಳ್ಳುವುದಮೃತಸಾರವ- ।
ನೆಂತು ಮಂಟಪ ಗಗನಕೇರಿಸ- ।
ಲೆಂತು ತಿಳಿವುದು ಗುರುಮಹಿಮೆಯನು ಸಾಧನನಿದೇನು ॥
ಇಂತು ನಾನಸಮರ್ಥನೆನುತಲೆ ।
ಸಂತಸದಲಾ ಗುರುಚರಣದಲಿ ।
ನಿಂತು ಮೌನದಿ ತಲೆಯು ಬಗ್ಗಿಸಿದನು ಕಣಾ ನಿಜದಿ ॥ ೧೦ ॥

ಅರಿಯದೀಪರಿ ಬುದ್ಧಿಪದದಲಿ ।
ಗುರುಮಹಿಮೆ ವರ್ಣಿಸಲು ನಾ ಹ- ।
ತ್ತಿರಲು ಮುತ್ತಿಂಗಪ್ಪಚದ ಪುಟಹಿಡುವ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ॥
ಮೆರೆವ ಚಿನ್ನಕೆ ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದಲೆ ।
ವರಕನೇರಿಸಿದಂತೆಯಾಗುನ್ಮ- ।
ದರಲೆ ಗುರುವನು ಹೊಗಳಲೆತ್ನಿಸೆ ನಾಚ್ಯನೆನಗೆಹುದೆ ॥ ೧೧ ॥

ಗುರುಚರಣದಲಿ ಮಸ್ತಕವ ತಾ- ।
ನಿರಿಸಿ ಲೀನತೆ ವಿನಯ ತೋರಿಸು- ।
ತಿರುನ್ನದೇ ಯುಕ್ಕೃಷ್ಟಪರಿಯಾಸ್ತುತಿಯು ಗುರುವಿನದು ॥
ಮರಳಿ ಜ್ಞಾನೇಶನು ನಿನೈತ್ತಿಂ- ।
ಗರುಹಿದನು ಗುರುವರ್ಯ ನಿನ್ನಯ ।
ಕರುಣದಿಂದಾಗಹೆನು ಪಾವನ ಧನ್ಯನೀ ಜಗದಿ ॥ ೧೩ ॥

ನರಹರಿಯಿರೀ ತೆರದೊಳಾದುವ ।
ಸರಸಸಂವಾದಪ್ರಯಾಗವು ।
ಮೆರೆವೆ ನಾನೀ ಸಂಗಮದ ವಟವೃಕ್ಷಕೆಂಬಂತೆ ॥
ಗುರುವೆ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯೆನ್ನಲಿ ।
ತಿರುಗಿಸದೆ ನೀನಿರುವಿಯೆಂತೈ ।
ಹರನೊದನೆ ಹಾಲನ್ನು ಹಿಂದಕೆ ಬೇಡಲುಪಮನ್ಯು ॥ ೧೪ ॥

ಹರನು ಸಾಗರವೆಂಬ ಬಟ್ಟಲ ।
ವಿರಚಿಸುತಲದರೊಳಗೆ ಕ್ಷೀರವ- ।
ನಿರಿಸಿದನು ನಿಜ ಭಕ್ತನೋಸುಗ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥

ತರಳನಾಧ್ರುವ ಬಯಸೆ ಸ್ಥಿರಪದ ।
ವರುಷಡಿಂ ಸಸ್ತ್ರೀಮಧ್ಯದೊ- ।
ಳಿರಿಸಿ ವಿಷ್ಣುವ ಒಯ್ಕೆಯನು ಪೂರೈಸಿದನು ಸುಜದಿ ॥ ೧೫ ॥

ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಸಾಗರ ।
ವೆರೆಯುತಿಹ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗಾಶ್ರಮ- ।
ನಿರುವುದೈಯಧ್ಯಾತ್ಮನಿಷ್ಯಾರೂಪ ಗೀತೆಯಿದು ॥
ಹರಿಯೆ ಪೇಳಿದನಿದನು ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಮೆರೆವ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯೆನುತಲಿ ।
ಕರೆವರಿದನೀ ಜಗದಿ ವೇದಾಂತಕ್ಕೆ ಬೀಜವಿದು ॥ ೧೫ ॥

ಮೂಲವಿದು ಸಂಸ್ಕೃತದೊಳಿರುವುದು ।
ಹೇಳಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶ ಪ್ರಾಕೃತ- ।
ಬಾಲಭಾಷೆಯೊಳಿದನು ಪೋದೆಯೊಳೋವಿರೂಪದಲಿ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ।
ಲೀಲೆಯಲ್ಲನೆ ಗ್ರಂಥಮಹಿಮೆಯು ।
ಹೇಳಲಾರೆನು ಸದ್ಗುರುಪ್ರೇರಣೆಯ ಸಲಹಿದಲಾ ॥ ೧೬ ॥

ಕಸ್ಸಡದೊಳಿದರರ್ಥವನು ನಾ ।
ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ಭಾಮಿನಿಯ ವೃತ್ತದೊ- ।
ಳಿನ್ನೆ ಸದ್ಗುರು ವಿಷ್ಣುಕರ್ಮನು ಪ್ರೇರಿಸಿದ ತೆರದಿ ॥
ಬನ್ನವಿಸುವೆನು ಸುಜ್ಞರಿಗೆ ನಾ- ।
ನೆನ್ನ ಗುಣದೋಷಗಳ ನೋಡದೆ ।
ಮನ್ನಿಸುವುದೀ ಗ್ರಂಥ ಭಗವತ್ಪ್ರೇರಣೆಯದೆನುತ ॥ ೧೭ ॥

ಚರಿಸುತಿರೆ ಭಾಷಣವನಟ ನಾ- ।
ನರಿಯೆ ಫಲವೆಂಬಕ್ಷರಂಗಳ ।
ಗುರುವೆ ವೆನ್ನಯ ನಾಕ್ಯಲತೆಯೇ ಕಲ್ಪಲತೆಯಾಯ್ತು ॥
ಇರುವುದದರಲಿ ಸಲಹಿಕಾರಪ್ಪ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸುಖವೇಕವರ್ಣಗ- ।
ಳಿರುತ್ತದೀ ಗೀತಾರ್ಥ ಪರಮಾತುಮನ ನಂದನಪ್ಪ ॥ ೧೮ ॥

ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ ಗತಿಯು ವರ್ಣನೆ- ।
ಯನ್ನು ಮಾಡಲು ನರಶರೀರದ ।
ಮುನ್ನ ಹೋಗದು ಕುಂಠಿತವಲಾ ಮುಂದರಿಸದಿಹುದು ॥
ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ನಾಂಪ್ರತದೊಳಾಗಲು ।
ಭಿನ್ನತನವನು ಮರೆತು ನಾಕ್ಷಾ- ।
ತ್ತೆನ್ನ ಮನವಾಗಿಹುದು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಭಾಂದಾವ ॥ ೧೯ ॥

ಇರುವುದೀ ಗೀತಾರ್ಥ ಹಾಲಿನ ।
ಶರಧಿಯದರಲಿ ಮನಕೆ ಜಲಮಂ ।
ದಿರವ ವಿರಚಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನೈ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಗುರುರಾಯ ॥
ಪರಿಯೊಳೀಗುರುವರನ ಕರುಣೆಯ ।
ನರಿಯಲಾರೆನಗಾಧವಿರುವುದು ।
ಗುರುವಿನಂದದವಾರ ಬಲದಿಂದೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೨೦ ॥

ಅರಿಯದೀಪರಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ।
ನರುಹಲೆತ್ನಿಪೆ ದಿಟ್ಟತನದಿಂ ।
ಗುರುವರನೆ ನೀ ಕ್ಷಮಿಸು ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯು ಶಿಷ್ಯನಲಿ ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂ ।
ದರುಹಿದೆನು ಕನ್ನಡದಿ ಗೀತೆಯ ।
ನರರೆ ಗೀತೆಯು ಹಾಡುವಂತೀಕಾವ್ಯವಾಯಿತಲಾ ॥ ೨೧ ॥

ಗುರುಹಿರಿಯರೊಳು ಬಂಧುಬಳಗದೊ ।
ಳರಿಯಲೀ ಕಾಳಗವ ಸಲ್ಲದು ।
ನರನಿಗಾಯ್ತು ವಿಷಾದವೀಪರಿ ಮೊದಲಿನಧ್ಯಾಯ ॥
ಎರಡನೆಯದಧ್ಯಾಯದಲಿ ಹರಿ ।
ಯುರುಹಿದನು ಯೋಗಗಳನೆರಡನು ।
ನರಗೆ ಮುದದಿಂ ಜ್ಞಾನಯೋಗವ ಕರ್ಮಯೋಗವನು ॥ ೨೨ ॥

ಮೂರನೇಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿ ।
ಸ್ತಾರಿಸಿದನೈ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ ।
ಮಾರಮಣ ನಾಲ್ಕನೆಯಲರುಹಿದನಯ್ಯ ಜ್ಞಾನವನು ॥
ವಾರಿಜಾಕ್ಷನು ಯೋಗತತ್ತ್ವವಿ ।
ಚಾರವನು ಪಂಚಮದಿ ಪೇಳಿದ ।
ನಾರನೆಯಲಾ ಯೋಗದಿಂ ಜೀವೈಕ್ಯ ಪೇಳಿದನು ॥ ೨೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಷ್ಟಾಂಗಯೋಗವ ।
ಮರಳಿ ಯೋಗಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ ಬರು ।
ತಿರುವ ಫಲಸಿದ್ಧಾಂತ ಷಷ್ಠಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ಬಂತು ॥
ಅರುಹಿದನು ಸಪ್ತಮದಿ ಕೃಷ್ಣನು ।
ಪೆರೆವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ಪರಿಯ ಭಜಕಚತುಷ್ಟಯವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದನು ॥ ೨೪ ॥

ಅಷ್ಟಮಾಧ್ಯಾಯದಿ ಮುರಾರಿಯು ।
ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿದನೇಳು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ।
ನಷ್ಟನಾಗಲು ದೇಹ ಮುಂದಿನ ಗತಿಯ ಪೇಳಿದನು ॥

ಇಷ್ಟು ವೇದದ ಸಾರವೆಲ್ಲವ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾರತದೊಳಗಿರುವುದೈ ।
ಯಿಷ್ಟ ಭಾರತಸಾರವಿದು ಗೀತೆಂ ೨೮ ಕುಂಬಿಹುದು ॥ ೨೫ ॥

ಇಂತಿರುವ ಗೀತಾರ್ಥಸಾರವ ।
ಕಂತುಪಿತ ನವಮದಲಿ ತಂದನ ।
ನಂತಮಹಿಮನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ ಚಿತ್ರಲೀಲನಲಾ ॥
ಕುಂತಿತನಯಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯ್ತದ ।
ನೆಂತು ನಾ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ತಿಳಿವುದು ।
ಕುಂತಿತನಯನ ಕೌಶಲವು ಕೇಳಿಲ್ಲಿ ನಾನೆಲ್ಲಿ ॥ ೨೬ ॥

ಬರುವುದೊಂದೇ ರಸದಿ ಗುಡಶ ।
ರ್ಕರೆಯು ರುಚಿಯೊಂದಿರುವುದೇ ನೋ ।
ಳ್ಪರಿಗೆ ತೋರ್ಪುದು ತತ್ತ್ವಭಿನ್ನತೆ ಭಿನ್ನವಧ್ಯಾಯ ॥
ಮೆರೆವುನೈ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯದಿಂ ಕೆಲ ।
ವಿರುವನೈ ಕೇಳ್ ಬ್ರಹ್ಮ ಕೇಂದ್ರ ।
ತ್ತಿರುವುವನ್ಯವು ಕೇವಲಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಾಮ ॥ ೨೭ ॥

ಇರುವುವೀಪರಿ ಗೀತೆಯಲಿ ಪರಿ ।
ಪಠಿಯಲಧ್ಯಾಯಗಳು ನಿಜವಿದು ।
ಭೂರಿತನಿಹುದೀ ಮಹಿಮೆ ನವಮಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ತಿಳಿಸೆ ॥
ಧರೆಯೊಳೆದ ವರ್ಣಿಸಲು ಶಕ್ಯವೆ ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ ।
ಗುರುವೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಭಾವದಲಿ ॥ ೨೮ ॥

ಋಷಿಗಳೊಳು ತಾನೊರ್ವ ಶಾಟೆಗೆ ।
ಜನಜನಿತ್ರನ ತೇಜನಿತ್ತನು ।
ಋಷಿಯು ಮತ್ತೊರ್ವನು ಕಣಾ ಪ್ರತಿಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದನು ॥
ಋಷಿಯು ಮೂರನೆಯಾತನೊಂದೇ ।
ಯುಸುರಿನಲಿ ನಾಗರವ ಕುಡಿದನು ।
ವಸುಧೆಯಲಿ ಯಾರರಿವರೀ ಗುರುವರರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ॥ ೨೯ ॥

ಶ್ರೇಷ್ಠನೋರ್ವನು ಕಡಲ ಮೇಲೆಯೆ ।
ಕಟ್ಟಿದನು ಸೇತುವನು ಕಲ್ಲಿಂ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠನೆರಡನೆಯವನು ಮಾಡಿದ ಕೃತಿಯಗಾಧವಲಾ ॥
ಹುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ಸೂರ್ಯಬಿಂಬವ ।
ದೃಷ್ಟಿಸುತ ಫಲವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ।
ಯಿಟ್ಟು ಕೈಯಿಂದೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದನು ತಿಂಬೆನೆನುತಾಗೆ ॥ ೩೦ ॥

ನಾನು ಮೂಕನು ಬಾಯಿ ಬಾರದು । ಧರೆಯೊಳೀಕನ್ನಡದ ಕಟ್ಟಪಿ ।
ನೀನು ಕೃಪೆಯನು ಮಾಡುತೆನ್ನಯ । ಬಿರುವುದೈ ಸಾಹಿತ್ಯಭೂಷಣ ।
ವಾಣಿಯಿಂದೀ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವಗಮ್ಯ ನುಡಿಸಿರಿಂದೈ ॥ ಪಿರಿಸವಾಗುವುದೆಂತು ಭಾಮಿನಿಪದಗತಿಯು ಜಗದಿ ॥
ನಾನು ವರ್ಣಿಸಲೆಂತು ಗುರುಮಹಿ- । ಧರೆಯೊಳಾ ಗಿರ್ವಾಣ ಗ್ರಂಥವ- ।
ಮಾನುಗುಣವನ್ನುಪಮೆಯಿಲ್ಲೈ । ನಿರದೆ ಪೊದಲೋದುತ್ತ ತದನಂ ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ರಾಮರಾವಣಯುದ್ಧಕೇನುಪಮೆ । ೩೧ ॥ ಶರವಿ ಕನ್ನಡ ಟೀಕೆಯೋದಲು ಭಾವವರಿಯುವರು ॥ ೩೬ ॥

ಇರದು ಕೇಳಾ ತೆರದೊಳುಪಮೆಯು । ಓದಲೀಪರಿಯುಭಯಕೃತಿಗಳ- ।
ಹರಿಯ ನವಮಾಧ್ಯಾಯಗೀತೆಗೆ । ನಾದರದಿ ನಾ ಕೇಳ್ವೆನವರಿಗೆ ।
ಹರಿಯ ನವಮಾಧ್ಯಾಯ ಗೀತೆಯೆ ಜೋಡಿ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ಜೋಧವಪ್ಪುದೆ ಯಾವುದಿರುವುದು ಮೂಲಕೃತಿಯೆಂದು ॥
ಸರಿಯೊ ಸಲ್ಲದೊ ಮಾತಿದೆಂಬುದ- । ಮೇದಿನಿಯಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸುಂದರ- ।
ನರಿವರಾರೀ ಗುಹ್ಯಗೀತೆಯ- । ಳಾದರಾಕೆಯೆ ಭೂಷಣಂಗಳ- ।
ನರಿವರವರೇ ಯೆನ್ನ ಮಾತಿನ ಸರಸತೆಯು ಜಗದಿ ॥ ೩೨ ॥ ನೈದೆ ಶೋಭಿಪಳಾ ತೆರದಿ ಕೇಳ್ ದೇಶಭಾಷೆಯಿದು । ೩೭ ॥

ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ ಯಥಾಮತಿಯಲೊಂ । ಈ ತೆರದ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೆ ।
ಬತ್ತು ಗೀತಾಧ್ಯಾಯಗಳನೈ । ಭೂತಳದಿ ಸೌಂದರ್ಯ ತಿಳಿಯುವ ।
ಮತ್ತೆ ನಾನಾರಂಭಿಸುವೆನಧ್ಯಾಯ ಹತ್ತನೆಯ ॥ ಮಾತು ಸುಲಭವೆ ಯಾರು ಶೋಭಿಪರಾರನೆನ್ನುವುದು ॥
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲರು । ಗೀತೆಯರ್ಥವ ವಿಶದ ಪಡಿಸುವ ।
ವಿಸ್ತರಿಪೆ ನಾನುತ್ತರಾರ್ಥವ । ಮಾತು ಸಂಸ್ಕೃತ ದೇಶ್ಯವೆರಡಿವು ।
ವಿಸ್ತರಿಸುವನು ಪಾರ್ಥನಿಂಗೆ ವಿಭೂತಿಯೋಗವನು ॥ ೩೩ ॥ ಯಾತರಂದದಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿವೆ ಚೊಕ್ಕ ಕೇಳುವುದು ॥ ೩೮ ॥

ಹತ್ತನೇಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ಹರಿ । ತೋರಿಸಲು ಭಾವಾರ್ಥಗಳನಾ- ।
ವಿಸ್ತರಿಪನುತ್ತಮ ವಿಭೂತಿಯ । ಧಾರಕಾರಸ ಜೋಡಿ ಬೇಕೈ ।
ಮತ್ತೆ ಗೌಣವಿಭೂತಿಯನು ರಸಭರಿತವಾಣಿಯಲಿ ॥ ನೀರಸವು ಭಾವಾರ್ಥವಾಗಲು ಯಾರು ಜಯಿಸುವರು ॥
ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ನಾನು ಕನ್ನಡ- । ಚಾರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯೊಳಗಿಹ ।
ವೃತ್ತಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿಯೊಳೆದ- । ತೋರಿ ಬಹ ಸೌಂದರ್ಯಯೌವನ ।
ಬತ್ತು ಚಿತ್ತವ ಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲರು ಭಕ್ತಿಪರರಾಗಿ ॥ ೩೪ ॥ ಸೂರೆ ಮಾಡುತ ಮಾಡಿದರು ಗೀತಾರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೃತದಿ ॥ ೩೯ ॥

ದೇಶಭಾಷೆಯು ಕನ್ನಡವು ನಿಜ- । ಹರಿಯು ಸಕಲಚರಾಚರದ ಗುರು ।
ವಾ ಸುಸಂಸ್ಕೃತಜೋಡಿಯೈ ಪರ- । ಶರಣಚಿತ್ತಾನಂದಕಾರಣ ।
ದೇಶಿಯೆಂದೆನ ಬೇಡಿರೈ ಸೌಂದರ್ಯರಸದೊಳಗೆ । ಧರೆಯೊಳಾ ಯಾದವಕುಲೇಶ್ವರನೆಂದನೀತೆರದಿ ॥
ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಶಾಂತರಸದಲಿ । ನರನೆ ನೀ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದೊ- ।
ಲೇಸಿನಿಂ ಶೃಂಗಾರರಸವನು । ಳೆರುಹಿಯಲ್ಲೈ ಶ್ರವಣಸಿದ್ಧನು ।
ಮೂಸಲಾರರು ಕೋವಿದರು ನೋಡಿದರೆ ಶಾಂತಿಯನು ತಿರಿಗಿ ಗೀತೆಯ ಪೇಳ್ವೆನೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ॥ ೪೦ ॥
॥ ೩೫ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಭೂಯ ಏವ ಮಹಾಬಾಹೋ ಶೃಣು ಮೇ ಪರಮಂ ವಚಃ ।
ಯತ್ತೇಽಹಂ ಪ್ರೀಯಮಾಣಾಯ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಹಿತಕಾಮ್ಯಯಾ ॥ ೧ ॥

ನರಸೆ ನಾನೀವರೆಗೆ ಯೊಂಬು-।
ತ್ತರ ತನಕ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಬೋಧೆಯ- ।
ನರುಹಿದೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯವನು ।
ಪರಿಕಿಸುವ ದೆಸೆಯಿಂದಲದ ನಾ ।
ಪರಕಿಸಿದೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಿಹುದೈ ।
ಯರಿತೆ ನಿನ್ನಯ ಮನದ ನಿರ್ಧಾರವನು ದೃಢತೆಯನು ॥೪೧॥

ಒಹಕಿಹುದೊ ಚೆಲೊದಿಹುದೊ ನೋಳ್ಪರೆ ।
ಮಡಿಕೆಯಲಿ ತುಸ ನೀರನೆರೆಯುತ ।
ಮಡಿಕೆಯನು ಪರಿಕಿಸುತನಂತರ ನೀರ ತುಂಬುವರು ।
ಒಡನೆ ನಿನ್ನನು ಪರಿಕಿಸಿದೆನೈ ।
ಯೆಡೆ ಬಿಡದೆ ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ।
ಕುದಿದಿಯೊಡಲೊಳಗಡಗಿಹುಹು ಬಹು ದೃಢವು ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆ
॥ ೪೨ ॥

ಸೇವಕನು ಬಂದರೆ ನವೀನನು ।
ಭಾವವನು ಪರಿಕಿಸಲಿಕೋಸುಗ ।
ಸೇವಕನ ಹಾದಿಯಲಿ ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಬಿಡುವರಲಾ ॥
ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಾತನೆಲ್ಲವ- ।
ನಾವೊಡೆಯನಿಂಗರ್ಪಿಸಲು ಬಹು ।
ಸಾವಧಾನದೊಳವನ ಭಾಂಡಾರದಲಿ ನೋಡಿಪರು ॥ ೪೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ನಿನ್ನನು ।
ಪರಿಕಿಸಿದೆ ತವ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಲ್ಲಿದೆ ।
ಚರಲು ಕೇಳ್ವಿಶ್ವಾಸ ನಿನ್ನಲಿ ಜ್ಞಾನಭಾಂಡಾರ ॥
ಭರದಿ ನಿನಗರ್ಪಿಸುವೆನೆಲ್ಲವ ।
ಕರಡೊಳಿಡುವೆನು ಕೀಲಿಯೆಲ್ಲವ ।
ನರನೆ ನೀನಾಗೊದೆಯು ಕೈವಶವಾಯ್ತು ಭಾಂಡಾರ ॥ ೪೪ ॥

ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನ ನೋಡುತತ್ಯಾ ।
ದರದಲೀ ಭಾಷಣವ ಮಾಡಿದ- ।
ನರರೆ ಪರ್ವತ ನೋಡಿ ಮೇಘದ ಪಂಕ್ತಿಯುಬ್ಬಿತಲಾ ॥
ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಕರುಣೆಯುದಧಿಯು ತಿರಿಗಿಯೊರೆದನು ।
ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪೇಳುವೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದುದ ॥ ೪೫ ॥

ಪತುಷ್ಪರ್ವಕೆ ಬಿತ್ತಿ ಹೊಲದಲಿ ।
ಬರಲು ಬೆಳೆಯಧಿಕಾಧಿಕವು ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದೇನೈ ದುಃಖ ಸಂಗದಲಿಹುದು ಸಂತೋಷ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾತೆರದಿ ಚಿನ್ನಕೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮನಗೊಟ್ಟು ಪುಟವಿ- ।
ಟ್ಟರೆ ಕಣಾ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲಾ ಚಿನ್ನವೇರುವುದು " ೪೬ ॥

ಪಾರ್ಥ ನಿನಗುಪಕಾರ ಮಾಡಿದೆ ।
ಸ್ವಾರ್ಥಕಾಗಿಯೆ ವಿಸ್ತರಿಪೆನಿದ ।
ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದೈ ಹುನೋರಥವೆನಗೆಯದರಿಂದ ॥
ವ್ಯರ್ಥ ಬಾಲಕನಿಚ್ಛಿಸದೆ ತಾಯ್ ।
ಸ್ವಾರ್ಥಕಾಗಿಯೆ ಚಿನ್ನಭೂಷಣ- ।
ವೆತ್ತಿಡುವಳೈ ಸುಖವು ಬಾಲಗೊ ತಾಯಿಗೋ ಹೇಳು ॥ ೪೭ ॥

ನರನೆ ಸುಖಸಂತೋಷ ನಿನಗಾ- ।
ದರೆ ಕಣಾ ಯೆನಗದುವೆ ಹಿತವೈ ।
ಹರುಷಸುಖ ನಿನಗಾದರದು ದ್ವಿಗುಣದಲಿ ಯೆನಗಿಹುದು ॥
ಬರಿಡೆ ಯೆನ್ನುಪಚಾರ ಮಾತೆಸು- ।
ತರಿಯು ಬೇಡೈ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ ।
ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಯೆನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಬಹುವಿಹುದು ॥ ೪೮ ॥

ಆದ ಕಾರಣ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸಂ- ।
ವಾದ ಮಾಳ್ಪರೆ ಮನವು ಕುಣಿವುದು ।
ಹೇ ಧನಂಜಯ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದು ಹೇಳಲೀನದನು ॥
ಆದ ಕಾರಣ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕೇಳ್ ।
ವಾದದಿಚ್ಛೆಯು ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿದೆ ।
ಸಾದರದಿ ಕೇಳೆನ್ನ ಮಾತನು ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೪೯ ॥

ನರನೆ ಮಾರ್ಮಿಕರೊಳು ಶಿರೋಮಣಿ ।
ಒರೆವೆ ನಾ ನಿನಗೊಂದು ವಾಕ್ಯವ- ।
ನಿರುವುದತ್ಯುತ್ತಮವು ಯೆನ್ನಯ ಗುಹ್ಯತಮತತ್ತ್ವ ॥ .
ಬರಿದೆ ವಾಕ್ಯವದಲ್ಲ ಮೇಣ- ।
ಕ್ಷರಗಳಾಕೃತಿಯಾಗಿ ನಾಕ್ಷಾದ್ ।
ವರ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವೆ ಬಂದುದಿಳೆಗಿಳೆದು ॥ ೫೦ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಲಿಂಗನವ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿಹು- ।
ದರರೆ ನಿನಗೇನೆಂತ ಪೇಳಲಿ ಗುಹ್ಯತಮತತ್ತ್ವ ॥
ಅರರೆ ನೀನೆನ್ನನು ಯಥಾರ್ಥದಿ ।
ಯರಿಯಲಾರದೆ ಮಾತನಾಡುವಿ ।
ನರನೆ ನಾ ನರಸಲ್ಲ ನಾಗೇ ವಿಶ್ವವಾಗಿಹೆನು ॥ ೫೧ ॥

ನ ಮೇ ವಿದುಃ ಸುರಗಣಾಃ ಪ್ರಭವಂ ನ ಮಹರ್ಷಯಃ ।
ಅಹಮಾದಿರ್ಹಿದೇವಾನಾಂ ಮಹರ್ಷೀಣಾಂ ಚ ಸರ್ವಶಃ ॥ ೨ ॥

ಅರಿಯದೆನ್ನಯ ರೂಪಮಂ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸಿದುವು ವೇದಗಳು ಮೂಕತೆ ।
ಬರುವುದೇ ಯೆನ್ನೆಡೆಗೆ ಗತಿಯಾಪವನಹುತಗಳಿಗೆ ॥
ತರಣಿಶಶಿಗಳು ರಾತ್ರಿಯಾಗದೆ ।
ಮೆರೆವ ಯೆನ್ನಯ ತೇಜದೆದುರಿಲಿ ।
ಕಿರಣಸಹಿತಲಿ ಲುಪ್ತರಾದರು ಹೇಳಲೇನದನು ॥ ೫೨ ॥

ಸರನೆ ಸರ್ವಮಹರ್ಷಿದೇವತೆ- ।
ಯರಿಗೆ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿಂ ।
ಗಿರುವೆನಲ್ಲಾ ನಾನೆ ಮೂಲನು ಪರಿಯಿಡಾಗಿರಲು ॥
ಅರಿಯದೆನ್ನನು ಚಟುಪಟಿಸುವರು ।
ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿಂ ಕೆಳಗಿಳಿದ ನದಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಶಿಖರವನೇರಿ ಶಿಖರಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯುವುದೆ ॥ ೫೩ ॥

ಅರಿವುದೇನ್ಯೆ ತಾಯಿಯವಯವ ।
ತರುಣಿಯುದರದೊಳಿರುವ ಗರ್ಭವು ।
ಪರಿಯಲಿನ್ನೊಳು ಹುಟ್ಟಿದೀ ಸುರವರರು ಮೊದಲಾಗಿ ॥
ಅರಿವರೆಂತ್ಯೆ ಯೆನ್ನರೂಪವ ।
ಶರಧಿಯಂತವ ನೊನು ಬಲ್ಲುದೆ ।
ಪರಿಯಲಾ ಮಶಕಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವೆ ಗಗನ ವಾಟುವುದು ॥ ೫೪ ॥

ಮರವು ಬೆಳೆಯುತಲಿರಲು ತುದಿಯದು ।
ಬರುವುದೇನ್ಯೆ ಬೇರಿನೆಡೆಗಾ ।
ತೆರದೊಳೆನ್ನನು ನೋಡಲಾರರು ಮೂಲಭೂತನನು ॥
ಮರದ ತಿರುಳದು ಮರದ ಸುತ್ತಲು ।
ತೆರಗಳಾ ಸಾಗರವ ನುಂಗಲು ।
ಬರುವುಹೇ ಪರಿಮಾಣುವಿಲಿ ಜಗವೆಲ್ಲ ತುಂಬುವೆ ॥ ೫೫ ॥

ನಾನು ಯಾರಿಹೆನೆನ್ನದಿಹುದು ಪ್ರ- ।
ಮಾಣವಾವುದು ಬಂದೆನ್ನಿಂ ।
ನಾನು ಯಾರವನೀ ವಿಚಾರಂಗಳನು ಮಾಡುತಲಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಯುಗಯುಗದಲಾ ಶತ- ।
ಮಾನ ಕೋಟಿಗಳಾದುವೈ ಯನು- ।
ಮಾನ ಜಾರದು ಮತಿಯೆ ಕುಂಠಿತವಾಯ್ತು ಚಿಂತನದಿ ॥೫೬॥

ಪರಿಯಲೀ ಯೆನ್ನಸ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿಯಲಾರರು ಸುರರು ಋಷಿವರ- ।
ರಿರುವರೆನ್ನೊಳು ಕಾರಣನೆನ್ನನು ಮೂಢರೀ ಜಗದಿ ॥
ತೊರೆವರಾರು ಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವ ।
ಭರದಲಿಂದ್ರಿಯನಿಕರ ಜಯಿಸುತ ।
ಪುರುಷರೈ ಮುಟ್ಟುವರು ದೇಹಾತೀತ ಸದ್ಗತಿಯ ॥ ೫೭ ॥

ಯೋ ಮಾಮಜಮನಾದಿಂ ಚ ವೇತ್ತಿ ಲೋಕಮಹೇಶ್ವರಮ್ ।
ಅಸಮ್ಮೂಢಃ ಸ ಮರ್ತ್ಯೇಷು ಸರ್ವಪಾಪೈಃ ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ ॥ ೩ ॥

ಸರನ ಮನದ ಸ್ಥಿತಿಯಿಡಾಗಲು ।
ಮೆರೆವ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಬೆಳಕಿನ ।
ಭರದೊಳವನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿನೆದುರಿಲಿ ನಾನು ತೋರುವೆನು ॥
ಬರುವುದೆನ್ನುತ್ಪತ್ತಿವಿರಹಿತ ।
ಪರಮ ಸುಂದರರೂಪವೆದುರಿಂ- ।
ಗರಿವನೆನ್ನನನಾದಿ ಲೋಕದಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾನೆನುತ ॥ ೫೮ ॥

ಸ್ಫುರಿಸಮಣಿಯೋಲ್ ಕಲ್ಲುಗಣಿಯೊಳ- ।
ಗಿರುವನ್ಯೆ ರಸಗಳಲಿಯಮೃತದ ।
ಪರಿಯಲವನಾ ನರನ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಿಳಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೯ ॥

ಧರೆಯೊಳಿರುತಿಹ ಪುರುಷರಲಿ ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ನೋಡೈಯಂಶರೂಪದಿ ।
ಯರಿವನಾರೀ ಪರಿಯೊಳೆನ್ನನು ವಿಸ್ತರಿಪೆನವನ ॥

ಪೊಡವಿಯೊಳಗೀ ಯೋಗ್ಯಪುರುಷನು ।
ನಡೆವ ನುಡಿಯುವ ಜ್ಞಾನಮೂರುತಿ ।
ಜಡಶರೀರಾವಯವವೆಲ್ಲವು ಸೌಖ್ಯದಂಕುರವು ॥
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಾತನ ನರತ್ವವು ।
ನುಡಿಗೆ ಲೌಕಿಕಕಾಗಿಮಾತ್ರವೆ ।
ಜಡಶರೀರನೆ ಪಾರ್ಥ ವರ್ಣಿಸಲೆಂತು ನಾನವನ ॥ ೬೦ ॥

ನರನೆ ಕರ್ಪುರದೊಳಗೆ ವಜ್ರವು ।
ದೊರಕಿದರೆ ಮತ್ತೇನು ನೀರಲಿ ।
ಕರಗುವುದೆ ಕರ್ಪುರದ ತೆರದಲಿ ವಜ್ರ ನೀರಹುದೆ ॥
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರ ತೆರದೊಳೀ ನರ ।
ಚರಿಸುತಿರ್ದರು ಮಾಯೆ ಬಾಧಿಸ- ।
ದಿರುವುದೈ ಮೇಣವನ ಹತ್ತರ ಸುಳಿಯಲಾರದಲಾ ॥ ೮೧ ॥

ಹತ್ತರದಿ ತಾಂ ಹೋದೆನಾದರೆ ।
ಮೃತ್ಯುವಿನ ತುತ್ತಾಗಿ ಬೀಳ್ವೆನೆ- ।
ನುತ್ತ ಪಾಪದ ಮೊತ್ತ ಹತ್ತರ ಸುತ್ತಲಾರದಲಾ ॥
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಗಂಧದ್ರುಮದಲಿ ।
ಹತ್ತಿ ಸುಡುತಿರೆ ಬೆಂಕಿ ದ್ರುಮವನು ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಸರ್ಪ ತ್ಯಜಿಸುವುದಲ್ಲಲೇ ದ್ರುಮವ ॥ ೮೨ ॥

ಅರಿವನಾರೀ ಜಗದೊಳೆನ್ನನು ।
ಹರಿವನೈ ಸಂಕಲ್ಪವೆಲ್ಲವ- ।
ನರಿವುದೆನ್ನನು ಹೇಗೆ ಯೆಂಬೀ ಶಂಕೆ ನಿನಗಿರಲು ॥
ಇರುವೆ ನಾನೆಂತೀ ಜಗತ್ತಿಲಿ ।
ಪೊರೆವುದಾವ ವಿಕಾರವೆನ್ನಲಿ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಕೇಳೈ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೮೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಜೀವಂಗಳಲಿ ನಾ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಮಾನದೊ- ।
ಳಿರುವೆನೈ ಕೌಂತೇಯ ಹಬ್ಬಿಹೆನೆಲ್ಲ ಮೂಜಗದಿ ॥
ಅರಿವನಾರೀ ತೆರದೊಳೆನ್ನನು ।
ಭರಿತನಾಗಿಹೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ಯೆಂ- ।
ಬುರುತರದ ಸುಜ್ಞಾನವಾಗಲು ನರನೆ ಮೇಣವನು ॥ ೮೪ ॥

ಬುದ್ಧಿರ್ಜ್ಞಾನಮಸಮ್ಮೋಹಃ ಕ್ಷಮಾ ಸತ್ಯಂ ದಮಃ ಶಮಃ ।
ಸುಖಂ ದುಃಖಂ ಭವೋ ಭಾವೋ ಭಯಂ ಚಾಭಯಮೇವ ಚ ॥ ೪ ॥

ಅಹಿಂಸಾ ಸಮತಾ ತುಷ್ಟಿಸ್ತಪೋ ದಾನಂ ಯಶೋಽಯಶಃ ।
ಭವಂತಿ ಭಾವಾ ಭೂತಾನಾಂ ಮತ್ತ ಏವ ಪೃಥಗ್ವಿಧಾಃ ॥ ೫ ॥

ನರನೆ ಸರ್ವವಿಕಾರತತಿಯೊಳ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಪ್ರಥಮದಲಿ ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಯೆರಡನೆಯ ನಿಃಸೀಮ ಜ್ಞಾನವು ಸಹನಶೀಲತೆಯು ॥
ಇರುವುವಾಪರಿ ದುಃಖಸುಖಗಳು ।
ಯಿರುವುವಾಪರಿ ಸತ್ಯಕ್ಷಮೆಗಳು ।
ನರನೆ ನಿಖಿಲೇಂದ್ರಿಯಮನೋನಿಗ್ರಹವಸಂಪೋಹ ॥ ೮೫ ॥

ಮರಣಜನ್ಮಾದಿಗಳು ಲೋಕದೊ- ।
ಳಿರುವುವೆನ್ನಲಿ ಭಾವರೂಪನು ।
ನರನೆ ನಾ ಪರಮಾತುಮನು ವಿಶ್ವದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ನಿರ್ಭಯ ಭೀತಿ ಸಮತೆಯು ।
ಹರುಷ ದಾನವು ತಪವಹಿಂಸೆಯು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕಾಣುವ ಯಶೋಽಪಯಶಂಗಳೆಲ್ಲವಿವು ॥೮೬॥

ಹುಟ್ಟುವುದು ಕೆಲವರಲಿ ಯೆನ್ನ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠಜ್ಞಾನವು ಕೆಲವರಲ್ಲದು ।
ಹುಟ್ಟಲಾರದು ಸೃಷ್ಟಿನಿಯಮವಿದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೮೭ ॥

ಕತ್ತಲೆಯು ರವಿಯಸ್ತನಾಗಲು ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ವಿಸ್ತರಿಪುದಲ್ಲವೆ ।
ಮತ್ತೆ ಬೆಳಕಾ ಸೂರ್ಯನುದಯಿಸೆ ಬರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಕತ್ತಲೆಯ ಮೇಣ್ ಬೆಳಕಿನ ಸಮು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲವೆ ಸೂರ್ಯನಿಂದಲೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಪುವೀ ತೆರದಿ ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನವೆನ್ನಿಂದ ॥ ೮೮ ॥

ಹುಟ್ಟಿಹುವ ಭೂತಂಗಳಲಿ ಕೇಳ್ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಪರಿಪರಿಯ ಭೂತಗ- ।
ಳಿಷ್ಟಿಹುವು ಕೇಳಾ ಪರಿಯಲಿ ವಿಕಾರಸಂತತಿಯು ॥

ಜ್ಞಾನ ಮೇಣಜ್ಞಾನ ಬರುವುದು ।
ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಫಲದಂ- ।
ತೇನ ಹೇಳಲಿ ಕರ್ಮದೋಲ್ ಜನಿಪುವು ವಿಕಾರಗಳು ॥
ಕಾಣುವೀ ಜೀವಿಗಳು ಸರ್ವವು ।
ಪೂರ್ಣವೆನ್ನಲಿ ತುಂಬಿಹುವು ನಿ- ।
ನ್ನಾಣೆ ನಿಜವಿದು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ಯೊನ್ನೊಳೇಯಿಹುದು ॥ ೮೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕ- । ಅರುಹುವೆನು ಕೌಂತೇಯ ನಿನಗಾ- ।
ರಿರುವರೆಷ್ಟೀ ಜಗದಿ ಪೇಳುವೆ । ನಿರುವೃಷ್ಟಿ ಹನ್ನೊಂದು ಭಾವಗ- ।
ಮರಳಿಯವರಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಜಗವಿದು ನಡೆವ ಪರಿಯೆಂತು ॥ ಅರುಹುವೆನು ನಾನವುಗಳನು ಕೇಳ್ ಪಾಂಡುನಂದನನೆ ॥ ೭೧ ॥

ಮಹರ್ಷಯಃ ಸಪ್ತ ಪೂರ್ವೇ ಚತ್ವಾರೋ ಮನವಸ್ತಥಾ ।
ಮದ್ಭಾವಾ ಮಾನಸಾ ಜಾತಾ ಯೇಷಾಂ ಲೋಕ ಇಮಾಃ ಪ್ರಜಾಃ ॥ ೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ವೈ ಸರ್ವಗುಣದಿಂ । ಇರುವುದೊಂದೇ ಬೀಜ ಮೊದಲಂ- ।
ಭರಿತರಾಗಿಹರೇಳು ಋಷಿಗಳು । ಕುರವು ಪುಟ್ಟುವುದದಕೆ ತದನಂ- ।
ಮೆರೆವೈ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕಶ್ಯಪಮುಖ್ಯರವರುಗಳು ॥ ತರದಿ ಮರವಾಗುವುದು ಬುಡ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವುದು ॥
ಇರುವರಾಪರಿ ಜಗದಿ ಮನುಗಳು । ಬರುವುನೈ ಕವಲುಗಳು ಬುಡದಲಿ ।
ಮೆರೆವೆಮ್ಮೆ ಹದಿನಾಲುಕವರೊಳು । ಬರುವುನೈ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗ- ।
ಮೆರೆವರೈ ಸ್ವಾಯಂಭುವಾದಿಗಳಲ್ಲವೇ ನಾಲ್ಕು ॥ ೭೧ ॥ ಕಿರುವುದೀಪರಿ ವೃಕ್ಷವಿಸ್ತಾರವು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥ ೭೫ ॥

ಹುಟ್ಟಿಸುವರೀ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವ । ಹುಟ್ಟಿದುದು ಮನ ಮೊದಲಿಗದರಿಂ- ।
ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆನೀ ಭಾವಗಳ ನಾ- । ಹುಟ್ಟಿದರು ಹನ್ನೊಂದು ಮಾನಸ ।
ನಿಷ್ಟ ಮಾನಸವುತ್ರರಾದರು ನೋಡು ಹನ್ನೊಂದು ॥ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಸುತರವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರಷ್ಟಪಾಲಕರು ॥
ಹುಟ್ಟಿದಿಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಶ್ವದಿ । ಹುಟ್ಟಿಸಿದರೀ ಯಷ್ಟಪಾಲರು ।
ಹುಟ್ಟಿದಿಲ್ಲೈ ಮೂರು ಲೋಕಗ- । ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿಹ ನಿಖಿಲ ಲೋಕವ ।
ಳಿಷ್ಟಕಾರ್ಯವ ಮಾಡದಿದ್ದುವು ಪಂಚಭೂತಗಳು ॥ ೭೨ ॥ ಹುಟ್ಟಿದುವು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಾಣಿ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೭೬ ॥

ಏಳು ಋಷಿಗಳು ಮನುಚತುಷ್ಟಯ । ಬರುವುವೈ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಯೊ- ।
ಮೂಲವೀ ಜಗಕೆಲ್ಲ ನೋಡೈ । ಳಿರದೆ ನವಪಲ್ಲವವು ಕೋಮಲ ।
ಮೇಳವಿಸಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದರಿವರಾ ದಿಶೆಗಳೊಡೆಯರನು ॥ ಬರುವುವದರಲಿ ಹೂವುಹಣ್ಣುಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಮೇಲೆ ಕೇಳಾ ದಿಶೆಗಳೊಡೆಯರ । ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮೇಳವನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರವರೇ । ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ಬೀಜದಿಂದಲೆ ।
ಮೂಲಕಾರಣರಾದರೈ ಕೇಳೆಂಟು ದಿಶೆಗಳಲಿ ॥ ೭೩ ॥ ಪರಿಯಲೀ ನಾನೊರ್ವನಿದ್ದೆನು ಲೋಕಗಳ ಬೀಜ ॥ ೭೭ ॥

ಅರಸನೈ ಹನ್ನೊಂದು ಕೇಳೀ । ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ತ್ವವೀಪರಿ ।
ಪರಿಯಲಾದರು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲಕೆ । ಬಿರುವೆ ನಾ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ।
ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲ ತೋರ್ಪುದು ಪ್ರಜೆಗಳಂದದಲಿ ॥ ನಿರುತವೀ ವಿಸ್ತಾರವೆನ್ನಿಂದಾಯ್ತು ವಿಶ್ವವಿದು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವವಿಸ್ತರ- । ಇರುವುದಾರಿಗೆ ತ್ರದ್ಧೆಯೆನ್ನಲಿ ।
ವರಿಯಲಾ ಯೆನ್ನಿಂದಲಾಯಿತು । ಬಿರುವರವರೇ ಗುಹ್ಯವೆನ್ನಯ ।
ನರನೆ ನಿನಗಿದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆನು ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ॥ ೭೪ ॥ ಬರುವುದೇ ಮೂಢರಿಗೆ ಯೆನ್ನೀಜ್ಞಾನ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೮ ॥

ಏತಾಂ ವಿಭೂತಿಂ ಯೋಗಂ ಚ ಮಮ ಯೋ ವೇತ್ತಿ ತತ್ತ್ವತಃ ।
ಸೋಽವಿಕಂಪೇನ ಯೋಗೇನ ಯುಜ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ॥ ೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿಪ್ಪತ್ತು ಭಾವದಿ ।
ಮರಳಿ ಯೇಕಾದಶ ವಿಭೂತಿಯಿ- ।
ನಿರದೆ ವಿಶ್ವವನೆಲ್ಲ ಪೂರ್ಣ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹೆ ನಾನು ॥
ಅರಿಯಲೀ ಪರಿ ನಿಧಿಯ ಹಿಡಿದಾ- ।
ಯಿರಿವೆಗಳ ಪರ್ಯಂತವೆನ್ನಯ ।
ಹೊರತು ಮಾತೇನಿಹುದು ನಾ ತುಂಬಿಹೆನು ವಿಶ್ವದಲಿ ॥೬೯॥

ಅರಿವನಾರೀ ಪರಿಯಲೆನ್ನನು ।
ನಿರುತವಿಹ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪಮ- ।
ನಿರುವನವನೇ ಜ್ಞಾನಿಯವನಲಿ ವಾಸಿಪುದು ಜ್ಞಾನ ॥
ಅರಿಯನಾತನು ಹೆಚ್ಚುಕುಂದನು ।
ಬರುವುದೇನೈ ಭೇದಭಾವವು ।
ಬರುವುದೇ ಕನಸಿನಲಿಯಾದರು ಭೇದವವನಿಂಗೆ ॥ ೮೦ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯವುಗಳು ।
ಮರಳಿ ಯೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯಿಂ ತುಂ- ।
ಬಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲ ವೊಂದೇ ತಿಳಿವರಾರಿದನು ॥

ಧರೆಯೊಳವರೆ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿಯೆ ।
ಪರಿಯ ಧೀವಾಕ್ಯಯದಿಂದಲಿ ।
ಧರಿಸುವರು ಮದ್ರೂಪವನು ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನಯೋಗದಲಿ ॥೭೮॥

ಧರೆಯೊಳಾತ ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದರಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳದ್ವೈತದೃಷ್ಟಿಯಿ- ।
ನಿರದೆ ಭಜಿಪರೊ ನಾನವರ ಪಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕುವೆನು ॥
ಇರುವನವನದ್ವೈತ ಭಕ್ತನು ।
ದೊರೆಯುವೆನು ನಾನವಗೆ ಸುಲಭದಿ ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲೈ ವಿಘ್ನವಾತನಿಗೆನ್ನ ಹಾದಿಯಲಿ ॥ ೮೨ ॥

ಮರಣವೀಪರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ।
ಶರಣಿಗವಗುತ್ತಮವು ಕೇಳಾ- ।
ನೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೆ ಹಿಂದೆ ಷಷ್ಠಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ನಿನಗೆ ॥
ಇರುವುದೆಂತದ್ವೈತಶಕ್ತಿಯು ।
ನರನೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆ ।
ವರ ಸುಭದ್ರಾಪತಿಯೆ ಕೇಳ್ಮೈ ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೮೩ ॥

ಅಹಂ ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಭವೋ ಮತ್ತಃ ಸರ್ವಂ ಪ್ರವರ್ತತೇ ।
ಇತಿ ಮತ್ವಾ ಭಜಂತೇ ಮಾಂ ಬುಧಾ ಭಾವಸಮನ್ವಿತಾಃ ॥ ೮ ॥

ಹುಟ್ಟರುವುದೀ ವಿಶ್ವವೆನ್ನಿಂ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯನು ಪಾಲಿಸುವೆ ನಾನೇ ।
ಕೊಟ್ಟು ಮನವ ವಿಚಾರಮಾಡೈ ಹೇಳ್ವೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ॥
ಹುಟ್ಟುವುವು ನೀರಿನಲಿ ತೆರೆಗಳು ।
ಹುಟ್ಟಲವಕಾಶ್ರಯವು ನೀರೇ ।
ಯಿಷ್ಟಜೀವನವವಕೆ ನೀರಿನ ಹೊರತು ಬೇರಿಹುದೆ ॥ ೮೪ ॥

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ತೆರೆಗಳೆ- ।
ಗೆಲ್ಲ ನೀರೇ ಗೋಚರಿಪುದೈ ।
ಯೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವದಿ ತುಂಬಿರುವೆನೀ ತೆರದಿ ನಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಅಲ್ಲವೇನೈ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವ- ।
ನಿಲ್ಲನೈ ಜಗವೆನ್ನ ಹೊರತೆನು- ।
ತೆಲ್ಲರೆನ್ನನೆ ಭಜಿಸುತಿಹರೈ ಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ ॥ ೮೫ ॥

ನರನೆ ನೊಡೈ ಗಾಳಿ ಗಗನದೊ- ।
ಳಿರುತ ಗಗನಾಕಾರದಿಂ ಸಂ- ।
ಚರಿಸುತಿಹುದೈ ಗಗನದಲಿ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಯಿದೈ ಮದ ಜಕರೆಲ್ಲರು ।
ಧರಿಸಲಾರರು ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ- ।
ನಿರುವೆ ವಿಶ್ವದಿ ನಾನು ಪರಿಪರಿ ದೇಶಕಾಲದಲಿ ॥ ೮೬ ॥

ಅರಿಯುತೆನ್ನೀ ತೆರದ ರೂಪವ ।
ನಿರುತವೆನ್ನನು ಭಜಿಪರಾರೀ- ।
ತೆರದ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳು ರಂಜಿಪರು ಸುಖದಿಂದ ॥
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲವು ಕಣ್ಣೆದುರು ಬಂ- ।
ದಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಪರಮೇ- ।
ಶ್ವರನೆನಿತ ತಿಳಿಯುವುದೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಯೋಗವಿದು ॥ ೮೭ ॥

ಮಚ್ಚಿತ್ತಾ ಮದ್ಗತಪ್ರಾಣಾ ಬೋಧಯಂತಃ ಪರಸ್ಪರಮ್ ।
ಕಥಯಂತಶ್ಚ ಮಾಂ ನಿತ್ಯಂ ತುಷ್ಯಂತಿ ಚ ರಮಂತಿ ಚ ॥ ೯ ॥

ಚಿತ್ತದಿಂ ಮದ್ಭಾವರಾದರು ।
ಸ್ತುತ್ಯಬೀವಿಗಳೆನ್ನ ಯೋಗದಿ ।
ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟದರೇನು ಗೊತ್ತೇನಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದಲಿ ॥
ಮತ್ತೆ ಬೋಧದ ಬಲದಿ ಕೌತುಕ- ।
ಹತ್ತಿ ಸಂವಾದದ ಸುಖದಿ ಪುರು- ।
ಷೋತ್ತಮನ ನೆನೆನೆನೆದು ಕುಣಿವರು ನಿತ್ಯಹರ್ಷಿತರು ॥೮೮॥

ಇಷ್ಟು ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿರೆ ಪರಸ್ಪರ ।
ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಬುವ ವಸ್ತು ಜ್ಞಾನವೆ ।
ಯೆಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲಿವರ ಪರಮಾನಂದನಿರ್ಭರವ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ರಂಜಿಪ ಕೆರೆಗಳಿರ- ।
ಡೊಟ್ಟು ಕೂಡಲು ಮಳೆಯ ಸಮಯದಿ ।
ಹುಟ್ಟುವುವು ಸುಂದರತರಂಗಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೮೯ ॥

ಆರಿಯಲೀಪರಿ ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ।
ಮೆರೆವರು ಪರಸ್ಪರರ ಯೋಗದಿ ।
ಹೊರಟು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದತೆರೆಗಳು ತುಂಬಿತುಳುಕುವುವು ॥
ಮೆರೆವುದಾತ್ಮಾನಂದಬೋಧವು ।
ಸರಸಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದಬೋಧಕೆ ।
ಸರಸ ಚಿನ್ಮಾಭರಣ ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದವಾಗುವುದು ॥ ೯೦ ॥

ತರಣಿಯಾರತಿ ತರಣಿಗೆನೆ ಬೆಳ- ।
ಗಿರುವ ಪರಿಯಲ್ಲೈ ಧನಂಜಯ ।
ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರಮ ಚಂದ್ರಮನ ತಾನಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ॥
ಎರಡು ನದಿ ಸಮುವೇಗದಿಂದಲಿ ।
ಹರಿದು ಸಂಗಳು ಹೊಂದಿ ಮುಂದಕೆ ।
ಹರಿವ ಪರಿಯಂತಿವರ ಯೋಗ ಪರಸ್ಪರವು ನೋಡೈ ॥೯೧॥

ಪರಿಯಲೀ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯಸಂಗಮ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಯದರಲ್ಲಿ ಸಾತ್ವಿಕ ।
ಪರಿಗಳೆಲ್ಲವು ತೇಲುವುವು ಕಡಿಗಳ ತೆರದಿಂದ ॥
ಶರಣಿಗಳು ಸಂವಾದರೂಪದ ।
ಪರಮ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿನ ।
ದೊರೆಗಳಾಗುವರೇನ ಹೇಳುವುದವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ॥ ೯೨ ॥

ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಿಂದಲಿ ।
ಭರದೊಳವರು ಶರೀರದಿಂದಲೆ ।
ಹೊರಗೆ ಬರುವರು ದೊರೆತೆ ನಾನೆನುತತಿಹರುಷದಿಂದ ॥
ಮೆರೆಸುವರು ಬಹುಪರಿಯ ಗರ್ಜನೆ ।
ಪರಿಯನಿದ ನಾನೆಂತು ಹೇಳಲಿ ।
ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವೇಗವನಾರು ಬಣ್ಣಿಪರು ॥ ೯೩ ॥

ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನಿಗಂತರಂಗದೊ- ।
ಳೊರೆವ ಗುಹ್ಯದ ಮಂತ್ರನೇಕಾ- ।
ಕ್ಷರಿಯನವರೊದರುವರು ಕೇಳ್ವೈ ಮೇಘನಾದದಲಿ ॥
ಭರದೊಳಿವರೀ ಭಜನ ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯ ಕೇಳಲು ಮೂರುತೋಕಗ- ।
ಳರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕಿವ್ದಡರಾಗುವ ಹೊತ್ತು ಬರುವುದಲಾ ॥ ೯೪ ॥

ತರಣಿಯುದಯದಿ ಕಮಲಕಲಿಕೆಗ- ।
ಳರಳಿದರೆ ಕಮಲಸ್ಥವಾಗಿಹ ।
ಪರಿಮಳವ ಬಚ್ಚಿಡಲು ಶಕ್ಯವೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಮಳವನಾಸ್ವಾದಿಸುವರೈ ।
ನರಪಸೇವಕ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ।
ಪರಿಯೊಳನ್ನಯ ಭಕ್ತರೈ ಸ್ವಾನಂದಸಂಯುತರು ॥ ೯೫ ॥

ಎನ್ನ ಗುಣಗಣ ಹಾಡಿ ಹರಸುತ- ।
ಲೆನ್ನಲೀ ತಲ್ಲೀನರಹರೈ ।
ಭಿನ್ನಭಾವವ ಬಿಟ್ಟು ಮರೆವರು ದೇಹಭಾನವನು ॥
ಮುನ್ನವೀಪರಿಯಾಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಭಿನ್ನಮಾಳ್ಪರು ಜೀವದೇಹವ ।
ಪೂರ್ಣಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮಗ್ನರು ಹಗಲಿರುಳ ಮರೆತು ॥ ೯೬ ॥

ತೇಷಾಂ ಸತತಯುಕ್ತಾನಾಂ ಭಜತಾಂ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕಮ್ ।
ದದಾಮಿ ಬುದ್ಧಿಯೋಗಂ ತಂ ಯೇನ ಮಾಮುಪಯಾಂತಿ ತೇ ॥ ೧೦ ॥

ಹರುಷದಿಂದಾನೇನ ಕೊಡುವುದು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಭಕ್ತರಿ- ।
ಗನಿಯಲಾ ತದ್ದಾನ ತಂಗಳವಾಗಿ ತೋರುವುದು ॥
ಭರದೊಳೆನ್ನಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬರುವರೆ ।
ಹೊರಟ ಮಾರ್ಗವು ಸರಳವವರಿಗೆ ।
ನರನೆ ತೋರುವುದದ್ಧಹಾದಿಯೆ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಗಳು ॥ ೯೭ ॥

ಶರಣಿಜನರುಗಳೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ।
ಭರದಿ ಸೇವಿಪರೆಂದು ಮನದಲಿ ।
ಹರುಷದಿಂದವರಿಂಗೆ ಪರಗಳ ಕೊಡಲಿಕಿಚ್ಛಿಸಲು ॥
ದೊರಕಿಹುದು ತದ್ದಾನಸಿದ್ಧಿಯು ।
ನರನೆ ಮೊದಲೇಯವರಿಗದರಿಂ ।
ದಿರುವುದೇನವರಿಂಗೆ ಕೊಡಲೆನ್ನೊದನೆ ಸಾಧನವು ॥ ೯೮ ॥

ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ಪ್ರೇಮಸುಖಸಂ ।
ಪನ್ನತೆಯು ವರ್ಧಿಸಲು ಬೇಕ್ಕೆ ।
ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತರೊಳೆತ್ತಲಾರನು ಕಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯನು ॥
ಎನ್ನದಿದು ಕರ್ತವ್ಯವಿರುವುದು ।
ಚಿಣ್ಣನಾಡುವ ಬೇಳೆಯಲಿ ಕೂ ।
ಸನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಪರೆ ತಾಯೋಡುವಳು ಹಿಂದಾಗಿ ॥ ೯೯ ॥

ಬಾಲ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುಗಳನಾ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ತಾಯ್ ವೂರಯಿಸುವಳು ।
ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ನವೀನ ವಸ್ತುವ ಮಾಡಿಡುವಳಲ್ಲ್ಯ ॥
ಅಲಿಸೈ ಕೌಂತೇಯ ಯೂ ಪರಿ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ಭಕ್ತಜನರನು ।
ಪಾಲಿಸಲು ಬೇಕ್ಕೆಯುಪಾಸನೆ ಬೇಡಿದಂದದಲಿ ॥ ೧೦೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಪೂಜೋಪಚಾರವ ।
ಶರಣಿವೈಂದವು ಬೇಡಲವುಗಳ ।
ಹರುಷದಿಂ ಪೂರಯಿಸ ಬೇಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥

ಬರುವುದದರಿಂ ಭಕ್ತಿಪೋಷಣ ।
ಬರುವುದೈ ತದ್ಭಕ್ತಿಯೆನಗೆನೆ ।
ನರನೆ ವರ್ಧಿಸ ಬೇಕು ಪರಿಪರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ॥ ೧೦೧ ॥

ನರನೆ ಭಕ್ತರ ಪ್ರೇಮವೆನ್ನಲಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ನಾನವರ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಹರುಷದಿಂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು ಮೆಚ್ಚುವೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥
ನಿರಳರೈ ಲೋಕದಲಿ ಯೊಂದೇ ।
ಪರಿಯ ಭಾವದಲೆನ್ನ ಭಜಿಪರು ।
ಮೆರೆವರಾರೀ ತೆರದಲವರಿಗೆ ನಾಸೆ ದಾನನಲಾ ॥ ೧೦೨ ॥

ಬರಿದೆ ಬಾಹ್ಯಾತ್ಕಾರದಿಂದಲೆ ।
ಶರಣಿಜನರುಗಳೆನ್ನ ಭಜಿಸಲು ।
ವಿರಚಿಸಿದೆನ್ನೈ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ಗೊಂಬೆಗಳ ॥
ಸಿರಿಸಹಿತ ನಾನೆನ್ನ ದೇಯವ ।
ನಿರದೆ ಶೇಷನಿಗರ್ಪಿಸಿಹೆನ್ನೈ ।
ಯಿರುವುದೊಂದೀ ಜಗದೊಳತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟ ನೌಖ್ಯನಿದು ॥ ೧೦೩ ॥

ಪರಮ ಸುಖವು ನ್ಯಾತ್ಮಸುಖವೈ ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಸರ್ವರಿಂಗದು ।
ನರನೆ ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟಿಹೆನು ಭಕ್ತ್ಯಪ್ರೇಷ್ಠರಿಂಗದನು ॥
ನರನೆ ಪ್ರೇಮದ ಭಕ್ತರನು ಹ ।
ತ್ತರದೊಳಿರಿಸುವೆನೆಂಬ ಮಾತಿದು ।
ಹೊರಗೆ ಹೇಳಲಯೋಗ್ಯವನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದು ॥೧೦೪॥

ತೇಷಾಮೇವಾನುಕಂಪಾರ್ಥಮಹಮಜ್ಞಾನಜಂ ತಮಃ ।
ನಾಶಯಾಮ್ಯಾತ್ಮಭಾವಸ್ಥೋ ಜ್ಞಾನದೀಪೇನ ಭಾಸ್ವತಾ ॥ ೧೧ ॥

ಆತುಮನು ನಾನಿರುವೆನೆನ್ನಯ ।
ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ಭಕ್ತಿಯೇ ನಿಜ ।
ಭೂತಳದಿ ಬದುಕುವರೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನೆನಸುತಲಿ ॥
ಮಾತನಾಡಿಸದನ್ಯನಸ್ತುವ ।
ನೀತೆರದೊಳೆನ್ನನ್ನೆ ಭಜಿಪರು ।
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೀತೆರದ ಭಕ್ತರು ಪ್ರೇಮಭಾಜನರು ॥ ೧೦೫ ॥

ಇರುವರೀ ಪರಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗ ।
ಳಿರುವರವರತಿಶುದ್ಧನಿರ್ಮಲ ।
ಕರದಿ ಕರ್ವುರದೀವಟಿಗೆಯನು ಕೊಂಡು ಮೋದದಲಿ ॥

ನರನೆ ನಾನೆ ಮಶಾಲಿಯಾಗುತ ।
ತಿರುಗುವೆನು ಕೇಳವರಿಗೋಸುಗ ।
ಶರಣಿಜನರನು ಕಂಡರವರನು ಸೇವಿಪೆನು ನಾನು ॥ ೧೦೬ ॥

ನರನೆ ಯಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವೆ ।
ಹರಿಸಿ ಕತ್ತಲೆರಾತ್ರಿಯನು ಸಂ ।
ಹರಿಸುತಿಹ ಸುಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಗಿಹೆನು ನಾನು ॥
ಶರಣಿಕಲ್ಮಷಹರಣ ಭಕ್ತರ ।
ಸುರತರುವು ಸಿರಿಯರಸಕೃಷ್ಣನು ।
ನರನೊಡನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಭಾಷಣವ ಮಾಡಿದನು ॥ ೧೦೭ ॥

ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ಪಾರ್ಥನಾಕ್ಷಣ ।
ನುಡಿದನೈ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಗೆ
ಜಡಜನಾಭನೆ ಕೇಳು ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನಲಾ ॥
ಒಡೆಯ ನೀ ಸಂಸಾರರೂಪದ ।
ಕೆಡಕು ಕಸ ಝಾಡಿಸುತಲೆನ್ನನು ।
ಬಿಡಿಸಿದಿಯಲಾ ಜನ್ಮಮರಣದ ಚಕ್ರದಿಂ ನಿಜದಿ ॥ ೧೦೮ ॥

ಎನ್ನ ಜನ್ಮವ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ನಾ- ।
ನೆನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದೀಗ ನೋಡಿದೆ ।
ನೆನ್ನ ಜೀವಿತವೆನ್ನ ಕೈವಶವಾಯಿತಿಂದಿನಲಿ ॥

ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ಪರಮನಿಭುವೇ ।
ನಿನ್ನ ಜಾಯಿಂ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ।
ಧನ್ಯನಾದೆನು ಹರಿಯೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತಾಯುಷ್ಯ ॥ ೧೦೯ ॥

ಏನ್ನ ಭಾಗ್ಯೋದಯವ ಮೂಡಿತು ।
ನಿನ್ನ ಗೀತಾವಾಕ್ಯಸೂರ್ಯನು ।
ಛಿನ್ನ ಮಾಡಿದನೆನ್ನ ಕೇಳಜ್ಞಾನತಿಮಿರವನು ॥
ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂ ಹರಿಯೆ ಕೇಳ್ದೆ ।
ಪೂರ್ಣ ನಿನ್ನ ಯಥಾರ್ಥರೂಪವ ।
ಕಣ್ಣಿನೆದುರಿಲಿ ಕುಣಿಯುತಿದೆ ನಾ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲಾ ॥ ೧೧೦ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಂ ಧಾಮ ಪವಿತ್ರಂ ಪರಮಂ ಭವಾನ್ ।
ಪುರುಷಂ ಶಾಶ್ವತಂ ದಿವ್ಯಮಾದಿದೇವಮಜಂ ವಿಭುಮ್ ॥ ೧೨ ॥

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ ।
ಯಿರುವಿ ನೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವಕೆ ।
ಯಿರುವಿಯಲ್ಲೈ ಸರ್ವಭೂತಂಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ॥
ಹರಹರವಿರಿಂಚಿಗಳೆನಿಪ ಮೂ- ।
ವರಿಗೆ ನೀನಾಧಾರಭೂತನು ।
ಪುರುಷನಿಷ್ಪತ್ತ್ಯೈದನೆಯ ಪರತತ್ತ್ವ ನೀನಿರುವಿ ॥ ೧೧೧ ॥

ಇರುವಿ ಮಾಯಾತೀತನೆಂಬುವ ।
ಪರಮ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪ ನೀನೇ ।
ಬರುವುದೆಂತೈ ಜನ್ಮಮರಣಗಳೆಂಬ ಧರ್ಮಗಳು ॥

ಇರುವಿ ನೋಡಲನಾದಿಸಿದ್ಧನು ।
ಪರಮ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ತಿಳಿಯಿತು ।
ನಿರುತ ನೀನು ತ್ರಿಕಾಲಚಾಲಕನಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥ ೧೧೨ ॥

ದೇವರಿಗೆ ನೀ ದೇವ ಜಗದಲಿ ।
ಜೀವಕಳೆಗಧಿದೈವತವಲಾ ।
ಭಾವಿಸಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಾಶ್ರಯನಿರುವಿ ನೀ ಹರಿಯೆ ॥
ಕಾವದೇವನು ಭಾವಹೀನನು ।
ಭೂವಲಯದಲಿ ಚಿತ್ರಚರಿತನು ।
ಗೋವಳರಕುಲಜಾತ ನೀನೇ ಸಕಲ ವಿಶ್ವಾತ್ಮ ॥ ೧೧೩ ॥

ಆಹುಸ್ತ್ವಾಮೃಷಯಃ ಸರ್ವೇ ದೇವರ್ಷಿರ್ನಾರದಸ್ತಥಾ ।
ಅಸಿತೋ ದೇವಲೋ ವ್ಯಾಸಃ ಸ್ವಯಂ ಚೈವ ಬ್ರವೀಷಿ ಮೇ ॥ ೧೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನಾನೆರಡನೆಯ ತೆರದಲಿ ।
ದೊರಕಿಸಿದೆನನುಭವವ ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಋಷಿವರರು ವಿಸ್ತರಿಸಿಹರು ತ್ವದ್ರೂಪ ॥
ಅರಿತೆನಿಂದಿನ ದಿವಸವಮ್ಮೀ ।
ಪರಿಯ ಪೇಳ್ದುದು ಸತ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದೊಳಾಯ್ತು ಲಾಭವಿದು ॥ ೧೧೪ ॥

ನಾರದನು ಸುರಮುನಿ ಜಗತ್ಸಂ- ।
ಚಾರಕರ ಬರುತೆಮ್ಮ ಮನೆಯಲಿ ।
ಚಾರು ಭಕ್ತಿಯಲಿದನೆ ಹಾಡುತ್ತಿಹನು ವೀಣೆಯಲಿ ॥
ಬಾರದಾಯಿತು ಮನದೊಳರ್ಥವು ।
ಚಾರು ಗಾಯನಸುಖವನುಂದೆನು ।
ನೀರಜಾಕ್ಷನೆ ಬಂದುದನುಭವನಿಂದಿಗದು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೧೫ ॥

ಹುಟ್ಟುಕುರುಡರೆ ಪೂರ್ಣತುಂಬಿಹ ।
ಪಟ್ಟಣದೊಳಾ ಸೂರ್ಯನುದಯಿಸೆ ।
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾ ಸೂರ್ಯಬಿಂಬದ ಬೆಳಕ ನೋಡುವರೆ ॥
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಹೂಬಿಸಿಲು ಮೈಯನು ।
ತುಷ್ಟಿಯಹುದೈ ಮನದೊಳವರಿಗೆ ।
ಶ್ರೇಷ ಸೂರ್ಯನ ದಿವ್ಯತೇಜವನರಿವರವರೇನು ॥ ೧೧೬ ॥

ಸುರಮುನಿಪನಧ್ಯಾತ್ಮವಿಷಯವ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಹಾಡುತ್ತಲಿದ್ದನು ।
ಹರಿಯೆ ನಾನದ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲೈ ವಿಷಯಮಹಿಮೆಯನು ॥
ಪರಿಪರಿಯೊಳಾ ರಾಗರಾಗಿಣಿ ।
ಸರಸತೆಯು ಮೇಣ್ ತಾನಮಧುರತೆ ।
ಬರುವುವಲ್ಲದೆ ಮನದಿ ಬಾರದು ವಿಷಯದರ್ಥವದು
॥ ೧೧೭ ॥
ಹರಿಯೆ ದೇವಲನಸಿತನೀಪರಿ ।
ಮೆರೆವ ನಿನ್ನ ಗುಣಾನುವಾದವ ।
ನಿರದೆ ಮಾಳ್ಪುದ ಕೇಳಿಹೆನು ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥

ಅರಿಯದಾದೆನು ವಿಷಯವಿಷದಿಂ ।
ಭರದೊಳೆನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟತು ।
ವಿರಸಕಟು ಜೀವಕ್ಕೆಲಾ ಪರಮಾರ್ಥಪೀಯೂಷ ॥ ೧೧೮ ॥

ಇರುವುದಾದರು ಕಟುವಿಷಯತತಿ ।
ಯಿರುವುದದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಸವಿಯೇ ।
ಯೆರಡನೆಯರೇತಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯ ॥
ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದೆಮ್ಮ ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಗಣವನವ ವಿ ।
ಸ್ತರಿಸಿದನಲಾ ಬಾರದಾಯಿತು ಮನದಿ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ॥ ೧೧೯ ॥

ಹರಿಯೆ ಕತ್ತಲೆರಾತ್ರಿಯಲಿ ದೊರ ।
ಕಿರುವ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಬಿಸಾಡುತ ।
ಮರಳಿ ಹಗಲಲಿ ದುಃಖ ಮಾಡುವ ಪರಿಯಿದಾಯಿತಲಾ ॥
ಅರುಹಿದೀ ಮುನಿವಚನವೆಲ್ಲವು ।
ಮೆರೆವ ಜ್ಞಾನದ ರತ್ನಖನಿಯೈ ।
ಯರಿತೆ ನಿನ್ನುಪದೇಶಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣದಿಂದೀಗ ॥ ೧೨೦ ॥

ಸರ್ವಮೇತದೃತಂ ಮನ್ಯೇ ಯನ್ಮಾಂ ವದಸಿ ಕೇಶವ ।
ನ ಹಿ ತೇ ಭಗವನ್ವ್ಯಕ್ತಿಂ ವಿದುರ್ದೇವಾ ನ ದಾನವಾಃ ॥ ೧೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಾಕ್ಯಕಿರಣದಿ ।
ಹರಿಯಿತೆನ್ನಜ್ಞಾನತಿಮಿರವು ।
ಭರದಿ ಹಬ್ಬಿದುದೆನ್ನ ಹೃದಯದಿ ಜ್ಞಾನರವಿತೇಜ ॥
ಅರಿತೆನಿಂದಾ ಮುನಿಗಳಾಡಿದ ।
ಸರಸ ಶಬ್ದಗಳೆಲ್ಲ ಸಾರ್ಥಕ ।
ಮೆರೆವ ಜ್ಞಾನದ ಬೀಜವೆಂದೇ ತಿಳಿದೆನಿಂದಿನಲಿ ॥ ೧೨೧ ॥

ಹರಿಯೆ ಕೇಳಾ ಬೀಜವೆನ್ನಯ ।
ವಿರಸಹೃದಯಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಕೇಳ್ ।
ಬರಿದೆ ಬಿತ್ತಿದರೀವರೆಗೆ ಬಹುವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತಲಾ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾತುಷಾರದಿ ।
ಸರಸಸಂವಾದಸ್ವರೂಪದ ।
ಬರುವುದಾಯಿತು ಫಲವು ಹರ್ಷಾಯ್ತೆಂದು ವನಮಾಲಿ
॥ ೧೨೨ ॥
ಹರಿಯೆ ಸದ್ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಜನ್ಮಾಂ ।
ತರದಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವಶದಲಿ ।
ದೊರಕಿದಿಯಲಾ ಯೆನ್ನ ಭಾಗ್ಯೋದಯವೆ ಮೂಡಿದುದು ॥

ಅರಿಯಲಿಂದಿಗೆ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗ ।
ಳಿರದೆ ಋಣದಿಂ ಮುಕ್ತವಾದುವು ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಗುಣಗಣಂಗಳನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೧೨೩ ॥

ಹಿರಿಯರಾದರು ಪರಿಪರಿಯಲಾ ।
ನಿರುತ ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಯ ಮಾಡಿದ ।
ರರರೆ ನಾನೀವರೆಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟೆನೈ ಕೆಟ್ಟೆ ।
ಗುರುಕೃಪಾಂಜನ ಬೀಳೆ ನಯನದಿ ।
ದೊರೆಯುವುದಲಾ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಯು ।
ಗುರುಕೃಪೆಯ ಹೊರತೆಲ್ಲ ಯತ್ನವು ನಿಷ್ಫಲವು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೨೪ ॥

ದೈವಬಲವನುಕೂಲವಾಗಲು ।
ಸರ್ವಯತ್ನವು ಸಫಲವಪ್ಪುದು ।
ದೈವಹೀನನ ಯತ್ನ ನೋಡಲರಣ್ಯರೋದನವೆ ॥
ಆ ವಸಂತನ ಹೊರತು ಫಲಗಳ ।
ಭಾವ ಯತ್ನವ ಮಾಡಲೇನೈ ।
ಭೂವಲಯದಲಿ ದೈವ ಬೇಕನುಕೂಲ ಸಾಧನಕೆ ॥ ೧೨೫ ॥

ನರನು ವಿಷಮಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತ- ।
ನಿರಲು ಜ್ವರದವಸಾನವಾಗದೆ ।
ಬರುವುದೇನೈ ನಾಲಿಗೆಗೆ ರುಚಿ ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನಿಗಾರೋಗ್ಯವನು ತಾರದೆ ।
ಬರಿದೆ ವೈದ್ಯನ ಸ್ತುತಿಯು ಯೋಗ್ಯವೆ ।
ಚರಿಸಿದರೆ ಚೈತನ್ಯ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂ ಫಲವು ॥ ೧೫೬ ॥

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಗಳ ತಾ- ।
ನೋದಿ ಪಠಿಸಲದೇನು ಫಲ ಯೋ- ।
ಗಾದಿಗಳ ಸಾಧನದಿ ಬರುವುದೆ ಫಲವು ಜಗದೊಳಗೆ ॥

ಆದರಾ ಸದ್ಗುರುವಿನೊಲುಮೆಯು ।
ಮೇದಿನಿಯಲಾಗುವುದು ಸಿದ್ಧಿಯು ।
ಆ ಧನಂಜಯ ಗುರುಕೃಪಾಮೃತದಿಂದ ಕುಣಿದನಲಾ ॥ ೧೫೭ ॥

ನರನು ನಗುತಿಂತೆಂದ ಕೃಷ್ಣಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ನುಡಿಗಳರ್ಥವ ।
ನರಿತೆನಿಂದಿಗೆ ಬಂದುದನುಭವ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥
ಇರುವಿ ನೀನೇ ಮುಕ್ತಿದಾತನು ।
ಸುರವರರು ದಾನವರು ತಿಳಿಯರು ।
ದೊರಕಿತ್ತೆಯಾ ಜ್ಞಾನವಿಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ನಿಜರೂಪ ॥ ೧೫೮ ॥

ಅರಿಯದಲೆ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನು ತಾ- ।
ನರಿತೆನೆಂಬುವ ಹೆಮ್ಮೆ ಸಲ್ಲದು ।
ನರಗೆ ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನದನುಭವ ದೊರೆವುದತಿಕಠಿಣ ॥

ಸ್ವಯಮೇವಾತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ ವೇತ್ಥ ತ್ವಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ।
ಭೂತಭಾವನ ಭೂತೇಶ ದೇವದೇವ ಜಗತ್ಪತೇ ॥ ೧೫ ॥

ಅರಿವರಾರಾಕಾಶವಿಸ್ತರ- ।
ವರಿಯರೈಯಾಕಾಶ ಹೊರತದ ।
ಧರೆಯು ಭಾರವ ಧರೆಯೆ ತಿಳಿವುದು ತಿಳಿಯರನ್ಯರದ ॥ ೧೫೯ ॥

ಹರಿಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಮಶಕ್ತಿಯ ಗೊತ್ತ ಹಿಡಿಯುವ- ।
ರಿರುವರಾರೀ ಜಗದಿ ನಿನ್ನಯ ಹೊರತು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಅರಿತೆವೆಂದೀ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ನಿಗಮಗಳು ಪೇಳ್ವುವು ।
ಪರಿಯನರಿಯವು ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯಗಾಧಶಕ್ತಿಯನು ॥೧೬೦॥

ಯಾರು ಮನದೊಡನೋಡುವರು ಮ- ।
ತ್ತಾರು ಮಾರುತನನ್ನು ಹಿಡಿವರು ।
ಯಾರು ಕೈಯಿಂದೀಸುವರು ಮಾಯಾಸಮುದ್ರವನು ॥
ಯಾರು ನಿನ್ನನು ಪೂರ್ಣವರಿವರು ।
ಯಾರಿಗಿಹುದು ಸಮಸ್ತಜ್ಞಾನವು ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ನಿನ್ನರೂಪವ ನೀನೆ ತಿಳಿವಿಯಲಾ ॥೧೬೧॥

ಅರಿಯಲಾರರು ನಿನ್ನ ರೂಪವ- ।
ನರವು ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಜಗದಲಿ ।
ಯರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಹೇಳಿ ಯನ್ಯರಿಗರವು ಮಾಡುವ್ದದು ।'

ಹರಿಯೆ ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವು ।
ಚರಣಕೆರಗುವೆ ನಾನು ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಿಯನೆನಗಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹೇಳ್ವೈ ಯಾದವೇಶ್ವರನೆ ॥ ೧೬೨ ॥

ಹರಿಯೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಸಂಸಾರಮದಗಜ- ।
ಕಿರುವಿಯೈ ಪಂಚಾನನನು ದೇವರಿಗೆ ದೇವನಲಾ ॥
ಪರಕಿಸಲು ನಿನ್ನಯ ಮಹತ್ತ್ವವ- ।
ನಿರಲು ಯೋಗ್ಯನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತರ ।
ಧರಿಸುತೀಪರಿ ಸಂಶಯವ ನಾ ನಿನ್ನ ಬೇಡದೊಡೆ ॥ ೧೬೩ ॥

ಇರುವರಾರೀ ಶಕ್ತರೆನ್ನಯ ।
ಹರಿಸುವರೆ ಸಂಸಾರವಾಶವ ।
ಶರಧಿನದಿಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕಲು ಚಾತಕಂಗೇನು ॥
ಬರುವ್ದದೇನುಪಯೋಗ ಮೇಘವು ।
ಸುರಿದರೊಂದೇ ಪರಿಯೊಳವನಿಗೆ ।
ದೊರಕುವುದು ನೀರಲ್ಲವೇ ಬೆರೇನು ಸಾಧನವು ॥ ೧೬೪ ॥

ಗುರುಗಳೆಶುವರು ಹಲರು ಜಗದಲಿ ।
ಗುರುವು ನೀನಾಗಿರುವಿ ಯೆಮಗೀ- ।
ಪರಿಯ ಗುರುವನ್ಯರನು ಕಾಣೆನು ಹುಡುಕಿ ಮೂಜಗದಿ ॥

ಕರುಣೆಯಂಬುಧಿ ಶ್ರೇಮದವನಿಯೆ ।
ಯರುಹು ನಿನ್ನ ವಿಭೂತಿಯೋಗವ- ।
ನರಿವ ಪರಿಯಲ್ಲೆನಗೆ ವರಸುಜ್ಞಾನಮೂರುತಿಯೆ ॥ ೧೩೫ ॥

ವಕ್ತುಮರ್ಹಸ್ಯಶೇಷೇಣ ದಿವ್ಯಾ ಹ್ಯಾತ್ಮವಿಭೂತಯಃ ।
ಯಾಭಿರ್ವಿಭೂತಿಭಿರ್ಲೋಕಾನಿಮಾಂಸ್ತ್ವಂ ವ್ಯಾಪ್ಯ ತಿಷ್ಠಸಿ ॥ ೧೬ ॥

ಹರಿಯೆ ಕರುಣೆಯೊಳೆನಗರುಹು ನಿ- ।
ನ್ನಿರುವ ವ್ಯಾಪಕಶಕ್ತಿತೇಜವ ।
ಧರೆಯೊಳೆನಗೆಲ್ಲವನು ತೋರಿಸು ತ್ವದ್ವಿಭೂತಿಗಳ ॥

ಅರಿವೆನಿರುವುವನಂತ ನಿನ್ನಯ ।
ವರವಿಭೂತಿಗಳೆನುತಲದರೊಳು ।
ಭರದೊಳೆನಗರುಹೀಗ ಮುಖ್ಯನದಾವುದೆಂಬುದನು ॥ ೧೩೬ ॥

ಕಥಂ ವಿದ್ಯಾಮಹಂ ಯೋಗಿಂಸ್ತ್ವಾಂ ಸದಾ ಪರಿಚಿಂತಯನ್ ।
ಕೇಷುಕೇಷು ಚ ಭಾವೇಷು ಚಿಂತ್ಯೋಽಸಿ ಭಗವನ್ಮಯಾ ॥ ೧೭ ॥

ಅರಿವುದೆಂತೈ ನಿನ್ನ ನಾಪರಿ- ।
ಯಿರುಹ ಬೇಕೈ ದೇವದೇವನೆ ।
ನಿರುತ ನಿನ್ನನು ಚಿಂತಿಸುವುದೆಂತೆನುತ ಪೇಳೆನಗೆ ॥
ಭರಿತ ನೀನೀ ವಿಶ್ವದಲಿ ಯೆಂ- ।
ದರುಹಿದರೆ ನಾ ತಿಳಿಯಲಾರೆನು ।
ಕರುಣದಿಂದ ವಿಭೂತಿಗಳ ವಿಸ್ತರಿಪುದೆನಗೀಗ ॥ ೧೩೭ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಭೂತಿಗ- ।
ಳಿರುವುವೆಲ್ಲಿಯೆನುತ್ತ ಪೇಳ್ದರೆ ।
ಹರಿವುವೆನ್ನಯ ಸಂಶಯಂಗಳು ಚಿಂತಿಸುವೆನದನೆ ॥
ತ್ವರಿತದಲಿ ಸುಲಭದಲಿ ನಿನ್ನನು ।
ದೊರಕಿಸುವ ಸಾಧನವ ಹೇಳೈ ।
ಕರುಣದಿಂದದ ಹೇಳು ಸ್ವಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೧೩೮ ॥

ವಿಸ್ತರೇಣಾತ್ಮನೋ ಯೋಗಂ ವಿಭೂತಿಂ ಚ ಜನಾರ್ದನ ।
ಭೂಯಃ ಕಥಯ ತೃಪ್ತಿರ್ಹಿ ಶೃಣ್ವತೋ ನಾಸ್ತಿ ಮೇಽಮೃತಮ್ ॥ ೧೮ ॥

ಭೂತನಾಥನೆ ನಾನು ಕೇಳ್ವ ವಿ- ।
ಭೂತಿಗಳ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳೈ ।
ಯಿಾತೆರದಿ ಮಗುಳೇನ ಹೇಳುವುದೆನುತ ಕೇಳಿದರೆ ॥
ಏತಕೀಪರಿ ಬೇಡ ಸಂಶಯ ।
ಭೂತಳದಿ ಯಮೃತವು ದೊರಕಿದರೆ ।
ಮಾತು ಬರುವುದೆ ಸಾಕೆನುತ ಕುಡಿಯುಲಿಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ॥ ೧೩೯ ॥

ಕರದರೇನದನಮೃತವೆನುತಲಿ ।
ದೊರೆವುದೇನಮರತ್ವ ಶಾಶ್ವತ ।
ಧರೆಯೊಳಾರಿದ ಬಿಡುವನೈ ಸಾಕೆನುತ ತ್ಯಜಿಸುವರೆ ॥
ಪರಿಯಿದೇನೈ ಕ್ಷುದ್ರವಮೃತವು ।
ಹರಿಯೆ ಪರಮಾಮೃತವು ಕೇಳ್ನೀ- ।
ನರುಹುವೀ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಸಾರವ ಬಿಡುವರಾರಿದನು ॥ ೧೪೧ ॥

ಇರುವುದೇನೈಯಮೃತ ವಿಷಸೋ- ।
ದರನಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು ।
ಮರಣಭಯದಿಂ ಕುಡಿದರೇನಾಯ್ತುವರ ಗತಿ ನೋಡೆ ॥
ಬರಿದೆ ಕಮಲಾಸನನ ದಿನವೊಂ- ।
ದರಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕಿಂದ್ರರಳಿವರು ।
ಮೆರೆವುದೊಂದೇ ರಸವು ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೪೦ ॥

ಮಂದರಾಚಲವೆತ್ತಿದಲೆಯಾ- ।
ಸಿಂಧುಮಥನವ ಮಾಡದಲೆ ತ- ।
ನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಸಿಗುವುದೀ ಸುಧೆ ಯಾದಿನಿರಹಿತವು ॥
ಗಂಧರಸರುಚಿಹೀನವಿಹುದಿದು ।
ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳೆಲ್ಲ ಪರಮಾ- ।
ನಂದಸುಖಮಯ ಶುದ್ಧನಿರ್ಮಲ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಿದು ॥ ೧೪೧ ॥

ಧ್ಯಾನ ಮೂಡಲು ಸರ್ವಜನರಿಗೆ- ।
ಧೀನವಿಹುದಿದು ಸ್ಮರಣಮಾತ್ರದಿ ।
ಹಾನಿಮಾಳ್ಪುದು ಮಾನವರ ಸಂಸಾರಜಾಲವನು ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಸಕ್ತಿಯಿಂ ಸ್ವಾ- ।
ಧೀನ ಬರುವುದು ನಿತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ।
ಹಾನಿಯಾಗುವುವಲ್ಲವೇ ಜನ್ಮಾದಿತಾಪಗಳು ॥ ೧೪೩ ॥

ಪರಮಸುಖ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಪ್ಪುದು ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ವರ್ಧಿಸುವುದಾ ಸುಖ ।
ಬಿರಿದೆ ಸೇವನ ಮಾಡಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ದೊರೆಯುಸ್ಪರು ॥
ಇರುವುದೀ ಪರಿ ನಿನ್ನ ತತ್ತ್ವದ ।
ಪರಮ ಪೀಯೂಷವದು ನೋಡಲು ।
ಭರದೊಳೆನಗಿಕ್ಕುತಲಿರಲು ಸಾಕೆಂಬೆನೇ ನಾನು ॥ ೧೪೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ನಾಮವೇ ಸುಧೆ ।
ತಿರಿಗಿ ತವ ಸಹವಾಸವಾಯಿತು ।
ಮರಳಿ ಪರಮಾನಂದಸುಖವನು ಸುರಿಸ್ಪುತಿರುನಿಮಿಷ ॥
ಅರಿಯೆ ನಾನುಪಮೆಯನು ಕೊಡುವರೆ ।
ಹರುಷಸಾಗರವುಕ್ಕಿ ಬರುತಿದೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗೆ ನಾನೀಸುಖವ ಬಯಸಿದರೆ ಯಚ್ಚರಿಯೆ ॥ ೧೪೫ ॥

ಮರಳಿ ನೀನು ವಿಭೂತಿಯೋಗವ- ।
ನರುಹಿದರೆ ವುನರುಕ್ತಿಯಾದರು ।
ಹರಿಯೆ ದೋಷವಿದಲ್ಲ ಹೇಳ್ವೆ ಯೆನಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ॥

ತರಣಿಕಿರಣಕೆ ಬರುಸ್ಪುದೇನಾ- ।
ಪರಿಯ ದೋಷವ ಹರಿಯೆ ನೋಪೈ ।
ತಿರಿತಿರಿಗೆ ದಿನದಿನದಿ ಬಂದರು ಹರ್ಷಕಾರಕವು ॥ ೧೪೬ ॥

ಇರುವುದೇ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯು ಜೆಂಕಿಗೆ ।
ನಿರುತ ಲೋಕತ್ರಯದಿ ಹರಿಯುವ ।
ಸುರತರಂಗಿಣಿಯನ್ನು ತಂಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವರೆ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀಮುಖದಿ ಹೊರಡುವ ।
ಸರಸ ಗೀತೆಯ ಕೇಳಿ ಮನದೊಳ- ।
ಗರಿತ ನಾದಬ್ರಹ್ಮ ಒಂದುದು ಮೂರ್ತಿರೂಪದಲಿ ॥ ೧೪೭ ॥

ಧರೆಯೊಳತಿದುರ್ಲಭದ ಚಂದನ- ।
ಮರಕೆ ಹೂಗಳು ಬಂದುವೋ ಯೊ- ।
ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ನಿನ್ನ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನು ಕೇಳುತಲೆ ॥
ನರನ ವೇತನವ ಕೇಳುತೀಪರಿ ।
ಹರುಷನಿರ್ಭರತನಾದನೆ ಹರಿ ।
ಮರಳಿ ತಲೆಸ್ಪೆಯೆಲ್ಲ ತೂಗುತಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೪೮ ॥

ನರನು ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನದಾಗರ ।
ವೆರೆದನ್ನೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆರುಲಿ ।
ಹರಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು ಭಕ್ತವತ್ಸಲಗೆ ॥
ಮರಳಿ ಪ್ರೇಮದ ವೇಗ ಬಂತೈ ।
ಹರಿಯದನ್ನಾವರಿಸುತಾಕ್ಷಣ ।
ನರಗೆ ಸ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೧೪೯ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಹಂತ ತೇ ಕಥಯಿಷ್ಯಾಮಿ ದಿವ್ಯಾ ಹ್ಯಾತ್ಮವಿಭೂತಯಃ ।
ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತಃ ಕುರುಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಸ್ತ್ಯಂತೋ ವಿಸ್ತರಸ್ಯ ಮೇ ॥ ೧೯ ॥

ಇರುವೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪಿತನು ತಾನೀ- ।
ತೆರದ ಭಾವನೆ ಮರೆತು ಕೃಷ್ಣನು ।
ಪರಮ ಪ್ರೇಮದೊಳೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಹರ್ಷದಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೆನ್ನಪ್ಪ ನೀನೀ- ।
ತೆರದಿ ತೋರ್ಪಿಸಿ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ ।
ಮರುಳ ಮಾಡಿದಿ ಯೆನ್ನ ಹೇಳುವೆನೆಲ್ಲ ವಿಸ್ತರದಿ ॥ ೧೫೦ ॥

ನರನಿಗಪ್ಪನೆನಿಪ್ಪ ಶಬ್ದದಿ ।
ಕರೆದರೇನಚ್ಚರಿಯು ಜಗದಲಿ ।
ಹರಿಯು ಲೀಲೆಯನಾಡಲಿಲ್ಲವೆ ನಂದಸುತನೆನುತ ॥

ಅರಿಯುತಿದನಚ್ಚರಿಯು ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ಮಗುಳೆಂತೆಂದನಾಗಲೆ ।
ಪರಮ ಪ್ರೇಮಾವಧಿಯು ಮಾತಿದು ಭಕ್ತವತ್ಸಲನ ॥ ೧೫೧ ॥

ಮರಳಿ ನಗುತಿಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನರನೆ ಭಗಿನೀಧವನೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವಿಭೂತಿಗಳು ಕೇಳಿಹುವು ತಿಳಿಯುವರೆ ॥
ಇರುವುದಾದರು ಯೆನ್ನದೀಪರಿ ।
ಯಿರಿಯಲಾರೆನು ಸರ್ವವನು ನಾ- ।
ನರಿಯುವರೆ ಗಣನೆಯನು ಮಾಳ್ಪರೆ ಶಕ್ಯರಾರಿಹರು ? ೧೫೨ ॥

ನರನೆ ನಾನಿಹೆನೆಂತು ಪೆನ್ನಯ ।
ಪರಿಯವಾವುದು ನನ್ನ ನಾನೇ ।
ಯರಿಯಲಾರೆನು ಗುಹ್ಯ ತತ್ತ್ವವ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆನು ॥
ಪರಿಯದಾದರು ನೋಡು ನಾನಾ ।
ಪರಿಯ ಮುಖ್ಯವಿಭೂತಿಗಳ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟದನು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೧೫೩ ॥
ತಿಳಿಯಲು ವಿಭೂತಿಗಳನೀಪರಿ ।
ತಿಳಿವುದೆಲ್ಲವು ರೂಪವೆನ್ನದು ।
ಕೊಳಲು ಕೈಯಲಿ ಬೀಜ ಮರ ಬಂತಲ್ಲ ಕೈವಶವು ॥

ಹೊಲವು ಕೈವಶವಾದರೆಲ್ಲವು ।
ಬೆಳೆಯು ಕೈವಶವಲ್ಲವೇ ನೀ- ।
ತಿಳಿಯೆ ಮುಖ್ಯವಿಭೂತಿಗಳ ನೀ ವಿಶ್ವ ತಿಳಿವಿಯಲಾ ॥ ೧೫೪ ॥

ನರ ಧನುರ್ಧರ ವೀರ ಕೇಳೈ ।
ಯಿರುವುದೇನೈಯಂತವೆನಗೀ- ।
ಪರಿಯ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ನಾ ವಿಶ್ವದಲಿ ತುಂಬಿಹೆನು ॥
ಮೆರೆವನಂತಾಕಾಶವಾದರು ।
ಧರಿಸಿಹೆನು ನಾನದನು ಪೆಸ್ನೊಳ- ।
ಗರಿಯಲಾ ತೋರುವುದು ಸರ್ವವಿದೆನ್ನ ವಿಸ್ತಾರ ॥ ೧೫೫ ॥

ಅಹಮಾತ್ಮಾ ಗುಡಾಕೇಶ ಸರ್ವಭೂತಾಶಯಸ್ಥಿತಃ ।
ಅಹಮಾದಿಶ್ಚ ಮಧ್ಯಂ ಚ ಭೂತಾನಾಮಂತ ಏವ ಚ ॥ ೨೦ ॥

ನರನೆ ಕುಟಿಲಾಲಕನೆ ಹರನಿಗೆ ।
ಸರಿಯಿರುವ ಬಿಲುಗಾರ ವೀರನೆ ।
ಯಿರುವೆನಾತ್ಮನ ರೂಪದಿಂದಲಿ ಸರ್ವಜೀವರಲಿ ॥
ಇರುವೆನಂತಃಕರಣದೊಳಗಾ- ।
ನಿರುವೆನಾಚ್ಛಾದನವು ಹೊರಗಿಲಿ ।
ಯಿರುವೆ ನಾನಾರಂಭಮಧ್ಯಾಂತದಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ॥ ೧೫೬ ॥

ಅರಿವನೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯೋಗದ ।
ಭರದಲೆನ್ನ ವ್ಯಾಪಕತೆಯ- ।
ನ್ನರಿವನೆನ್ನೀ ತೆರದನಂತತ್ವವನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಯಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ ।
ವಿರಿಸಿಯನುಸಂಧಾನ ನಾ ಹಿಂ- ।
ದರುಹಿರುವ ವಿಷಯದಲಿ ಮುಂದಕೆ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥೧೫೭॥

ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟ ವಿಭೂತಿಗಳ ನಾ- ।
ನಂದದಿಂದುಸುರುವೆನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮುಂದೆ ನೀನದ ಕೇಳು ಬಹಳ ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಎಂದು ಪೇಳುತ ವಾಸುದೇವ ಮು- ।
ಕುಂದ ಶರಣಾಗತರ ರಕ್ಷಕ ।
ಮುಂದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ತನ್ನ ವಿಭೂತಿಯೋಗವನು ॥ ೧೫೮ ॥

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸ- ।
ರ್ವತ್ರ ಮೇಘಕೆ ಗಗನವಿರುವುದು ।
ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವವಲ್ಲವೇ ಮೇಘಗಳು ಗಗನದಲಿ ॥
ಮತ್ತೆ ಕೇಳಾಕಾಶ ಸ್ಥಿತಿಯು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಲಯಗಳಲೆಲ್ಲವಿರುವುದು ।
ಪಾರ್ಥ ನಾನಾತೆರದೊಳಿರುವೆನು ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದಲಿ ॥೧೫೯॥

ಆದಿತ್ಯಾನಾಮಹಂ ವಿಷ್ಣುರ್ಜ್ಯೋತಿಷಾಂ ರವಿರಂಶುಮಾನ್ ।
ಮರೀಚಿರ್ಮರುತಾಮಸ್ಮಿ ನಕ್ಷತ್ರಾಣಾಮಹಂ ಶಶೀ ॥ ೨೧ ॥

ಹರಿಯು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗರುಹಿ ಮುಂದಿಂತೆಂದನೆಂದರೆ ।
ಯಿರುವೆ ನಾನಾದಿತ್ಯದ್ವಾದಶರೊಳಗೆ ವಿಷ್ಣುನಲಾ ॥

ಇರುವೆ ಜ್ಯೋತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳ್ವೈ ।
ತರಣಿ ನಾನು ಸಹಸ್ರಕಿರಣನು ।
ಮರುತರೊಳಗೆ ಮರೀಚಿ ತಾರಾಗಣದಿ ಚಂದ್ರನು ॥ ೧೬೦ ॥

ವೇದಾನಾಂ ಸಾಮವೇದೋಽಸ್ಮಿ ದೇವಾನಾಮಸ್ಮಿ ವಾಸವಃ ।
ಇಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ ಮನಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ಭೂತಾನಾಮಸ್ಮಿ ಚೇತನಾ ॥ ೨೨ ॥

ವೇದಗಳಲಾಂ ನಾಮವೇದವು । ಹೇ ಧನಂಜಯ ಸಾವಧಾನದೊ- ।
ನಾ ದಿವೌಕಸರೊಳಗೆ ವಾಸವ । ಳಾದರಿನು ನಾ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗದೊ- ।
ವೇದಿನಿಯಲಿಂದ್ರಿಯದಿ ನಾ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಮನವು । ಳಾದಿಚೇತನೆ ಯಿಹೆನು ವೇಣಾ ಜೀವಕಳೆ ನಾನು ॥ ೧೬೧ ॥

ರುದ್ರಾಣಾಂ ಶಂಕರಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ವಿತ್ತೇಶೋ ಯಕ್ಷರಕ್ಷಸಾಮ್ ।
ವಸೂನಾಂ ಪಾವಕಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ಮೇರುಶ್ಶಿಖರಿಣಾಮಹಮ್ ॥ ೨೩ ॥

ಧರಿಸದಿರು ಶಂಕೆಯನು ರುದ್ರರೊ- । ಇರುವೆ ಪಾವಕ ವಸುಗಳೊಳು ನಾ- ।
ಳಿರುವೆ ಮದನಾಂತಕನು ಶಂಕರ- । ನಿರುವೆ ಮೇದಿನಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವ ।
ನಿರುವೆ ಯಕ್ಷರೊಳಾಂ ಧನೇಶ ಕುಬೇರ ಶಿವಸಖನು ॥ ಗಿರಿಗಳೊಳು ನೋಡೈ ಧನಂಜಯ ಮೇರುವೇ ನಿಜದಿ ॥ ೧೬೨ ॥

ಪುರೋಧಸಾಂ ಚ ಮುಖ್ಯಂ ಮಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಪಾರ್ಥ ಬೃಹಸ್ಪತಿಮ್ ।
ಸೇನಾನೀನಾಮಹಂ ಸ್ಕಂದಃ ಸರಸಾಮಸ್ಮಿ ಸಾಗರಃ ॥ ೨೫ ॥

ಮಹರ್ಷೀಣಾಂ ಭೃಗುರಹಂ ಗಿರಾಮಸ್ಮ್ಯೇಕಮಕ್ಷರಮ್ ।
ಯಜ್ಞಾನಾಂ ಜಪಯಜ್ಞೋಽಸ್ಮಿ ಸ್ಥಾವರಾಣಾಂ ಹಿಮಾಲಯಃ ॥ ೨೬ ॥

ವರಪುರೋಹಿತಸಚಿವರೊಳು ನಾ- । ನರನೆ ಯಜ್ಞಂಗಳಲಿ ಕೇಳೈ ।
ನಿರುವೆನಲ್ಲಾ ಗುರು ಬೃಹಸ್ಪತಿ- । ಯಿರುವೆ ನಾ ಜಪಯಜ್ಞ ಸಂತತ ।
ಯಿರುವೆನದರಿಂದಾನು ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯ ಮೂಲನಲಾ ॥ ಮೆರೆವ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗದಿಂದೋಂಕಾರಮಯವಾದ ॥ ೧೬೪ ॥
ಹರನ ವೀರ್ಯೋದ್ಭವನು ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನ ಸಂಗದಿ ಕೃತ್ತಿಕೆಗಳಲಿ । ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವು ನಾಮಜಪವದು ।
ಭರದಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಷಣ್ಮುಖನು ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳೊಳು ॥೧೬೫॥ ನಿರುತವಿಹುದು ಪವಿತ್ರ ವೇದದೊ- ।
ಳಿರುವುದಿದಕಾ ಹೆಸರು ಕೇಳ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬುವುದು ॥

ಕೆರೆಸರೋವರಪಂಕ್ತಿಯೊಳು ನಾ- । ನರನೆ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮವೆಂಬುವ- ।
ನಿರುವೆ ಸಾಗರ ಮುನಿವರರೊಳಾ- । ದೆರದನದು ಪಾವನವ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ನಿರುವೆ ಭೃಗು ವೋಂಕಾರವಕ್ಷರಪಂಕ್ತಿಯೊಳಗಾನು ॥ ಬರುಪುದೇ ಬಾಧಕತೆ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೬೫ ॥

ಹರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಮತ್ತಾ- ।
ನರನಿಗೆಂದನು ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವೆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕ ಹಿಮಾಚಲ ಸ್ಥಾವರಂಗಳಲಿ ॥

ಅಶ್ವತ್ಥಸ್ಸರ್ವವೃಕ್ಷಾಣಾಂ ದೇವರ್ಷೀಣಾಂ ಚ ನಾರದಃ ।
ಗಂಧರ್ವಾಣಾಂ ಚಿತ್ರರಥಸ್ಸಿದ್ಧಾನಾಂ ಕಪಿಲೋ ಮುನಿಃ ॥ ೨೬ ॥

ಉಚ್ಚೈಃಶ್ರವಸಮಶ್ವಾನಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಮಾಮಮೃತೋದ್ಭವಮ್ ।
ಐರಾವತಂ ಗಜೇಂದ್ರಾಣಾಂ ನರಾಣಾಂ ಚ ನರಾಧಿಪಮ್ ॥ ೨೭ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೇಳ್ವಾರಿಜಾತವು ।
ಸುರತರುವು ಚಂದನವು ಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳೆಹುವು ಪರಿಪರಿಗುಣದಿ ಶೋಭಿಪುವು ॥೧೬೬॥

ಇರುವೆ ನಾನಶ್ವತ್ಥ ಕೇಳೀ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವೃಕ್ಷಗಳ ವೃಂದದೊ- ।
ಳೆರುವೆ ನಾರದ ನಾನು ದೇವರ್ಷಿಗಳ ವೃಂದದಲಿ ॥
ನರನೆ ಗಂಧರ್ವರಲಿ ನಾನಾ- ।
ಗಿರುವೆ ಕೇಳಾ ಚಿತ್ರರಥನೈ ।
ರಿಯಿರುವೆ ಕಪಿಲಾಚಾರ್ಯ ನಾನಾ ಸಿದ್ಧಸಂಘದಲಿ ॥೧೬೭॥

ತುರಗಗಳಲುಚ್ಚೈಃಶ್ರವವು ನಾ- ।
ನಿರುವೆನೈರಾವತವು ಕುಂಜರ- ।
ವರಗಳಲಿ ಜಲನಿಧಿಜ ವಾವನ ಸಿತ ಚತುರ್ದಶನ ॥
ಧರೆಯೊಳಿರುವ ಸಮಸ್ತಜನರೊಳ- ।
ಗಿರುವುದೆನ್ನ ವಿಭೂತಿ ನೃಪರಲಿ ।
ಧರಿಸುತವರಾಜ್ಞೆಯನು ಶಿರದಲಿ ನರರು ವರ್ತಿಪರು ॥ ೧೬೮ ॥

ಆಯುಧಾನಾಮಹಂ ವಜ್ರಂ ಧೇನೂನಾಮಸ್ಮಿ ಕಾಮಧುಕ್ ।
ಪ್ರಜನಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ಕಂದರ್ಪಃ ಸರ್ಪಾಣಾಮಸ್ಮಿ ವಾಸುಕಿಃ ॥ ೨೮ ॥

ಅನಂತಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ನಾಗಾನಾಂ ವರುಣೋ ಯಾದಸಾಮಹಮ್ ।
ಪಿತೃಣಾಮರ್ಯಮಾ ಚಾಸ್ಮಿ ಯಮಃ ಸಂಯಮತಾಮಹಮ್ ॥ ೨೯ ॥

ನೂರು ಯಜ್ಞಂಗಳನು ಪೂರ್ಣದಿ ।
ತೀರಿಸುತ ಸುರಪತಿಯು ಗದ್ದುಗೆ- ।
ಯೇರಿ ಧರಿಸುವ ವಜ್ರ ನಾನಿಹೆನಾಯುಧಂಗಳಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳೀ ಗೋವ್ರಜದಿ ನಾ ।
ಭೂರಿಕಾಮದ ಕಾಮಧೇನುವು ।
ಭಾರಿಸುಂದರ ಮದನ ನಾನಿಹೆ ಪ್ರಜನವೃಂದದಲಿ ॥೧೬೯॥

ಸರನೆ ಕುಲದಲಿ ಸರ್ಪಗಳ ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ನಾಯಕ ವಾಸುಕಿಯು ನಿಜ- ।
ವಿರುವೆ ನಾಗಗಳೊಳಗೆ ನಾಯಕ ಶೇಷ ನಾನೆ ಕಣಾ ॥

ಇರುವೆ ಜಲದೇವತೆಯರಲಿ ನಾ ।
ವರುಣ ಪತ್ನಿ ಮದಿಶೆಯ ಪಾಲಕ- ।
ನಿರುವೆ ನಾನರ್ಯಮನು ಪಿತೃಗಣದೊಳಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥೧೭೦॥

ನರನೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಶುಭಾಶುಭ- ।
ವಿರುವ ಸರ್ವವನವರ ಕರ್ಮವ ।
ಬರೆದವರ ಮಾನಸದ ಶೋಧವ ಸಂತತದಿ ಕೊಂಡು ॥
ಭರದಿ ಕರ್ಮಫಲಾನುಸಾರದೊ- ।
ಳೆರದೆ ಭೋಗವ ಕೊಡುವ ನಿಯಮನ- ।
ಕರರೊಳಗೆ ಯಮರಾಜನಲ್ಲನೆ ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಲಾ ॥ ೧೭೧ ॥

ಪ್ರಹ್ಲಾದಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ದೈತ್ಯಾನಾಂ ಕಾಲಃ ಕಲಯತಾಮಹಮ್ ।
ಮೃಗಾಣಾಂ ಚ ಮೃಗೇಂದ್ರೋಽಹಂ ವೈನತೇಯಶ್ಚ ಪಕ್ಷಿಣಾಮ್ ॥ ೩೦ ॥

ದೈತ್ಯರಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಾನಿಹೆ ।
ದೈತ್ಯಗುಣಕಪವಾದನೀತನು ।
ಭಕ್ತರೊಳು ತಾನಾದನೈ ಪೆಚ್ಚಿಸಿದನೈ ಯೆನ್ನ ॥

ಮೃತ್ಯುಕಾರಕ ಕಾಲ ನಾನಿಹೆ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಹ ಮೃಗಕುಲದಿ ನಾ ।
ಪಾರ್ಥ ಹುಲಿಸಿಂಹಗಳು ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಗರುಡನಲಾ ॥ ೧೭೨ ॥

ಪವನಃ ಪವತಾಮಸ್ಮಿ ರಾಮಃ ಶಸ್ತ್ರಭೃತಾಮಹಮ್ ।
ಝಷಾಣಾಂ ಮಕರಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ಸ್ರೋತಸಾಮಸ್ಮಿ ಜಾಹ್ನವೀ ॥ ೩೧ ॥

ಅರರೆ ಭರದಲಿ ಧರೆಯ ಸುತ್ತಲು । ಹರಿಸಿ ರಕ್ಕಸರನ್ನು ದಿಸಿಜರ ।
ಮೆರೆಯುತಿಹ ಸಪ್ತಾಂಬುನಿಧಿಗಳ । ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸಿದನಾ ಕೃಪಾನಿಧಿ ।
ತಿರುಗಿ ಬರುತಿಹ ವೇಗಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ವಾಯುನಿಹೆ ॥ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದನೈ ಧರ್ಮರಾಜ್ಯವನು ॥
ನರನೆ ನಾನೇ ರಾಮ ಶಸ್ತ್ರವ । ತರಣಿಕುಲದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ತಾಂ ಪ್ರತಿ- ।
ಧರಿಸಿದವರೊಳು ತ್ರೇತೆಯೊಳಗಾ- । ತರಣಿಯೆಂದೆನಿಸಿದನು ಸೀತಾ- ।
ವರರಘೂತ್ತಮ ಮಾಡಿರುವ ಸಾಹಸವ ಶ್ರುತವಹ್ಯೆ ॥೧೩೩॥ ಪರನು ರಘುಕುಲತಿಲಕ ಶಸ್ತ್ರವ ಧರಿಸರಲಿ ಶೂರ ॥ ೧೩೪ ॥

ಹಿಂದೆ ತ್ರೇತಾಯುಗದಿ ಧರ್ಮಕೆ । ಇರುವೆ ನಾನಾ ರಾಮಚಂದ್ರನು ।
ಬಂದು ಸಂಕಟ ಬೀಳೆ ಧರ್ಮದ । ನರನೆ ಕೇಳ್ನಾ ಮಕರಪಿಹೆ ಜಲ- ।
ಚಂದದಿಂದೆತ್ತಿದನು ಪಕ್ಷವನಾ ರಘೂತ್ತಮನು ॥ ಚರಗಳಲಿ ಭಾಗೀರಥಿಯು ನಾ ನದಿಗಳೊಳು ಪಾರ್ಥ ॥
ಮುಂದೆ ನಿಜರೂಪದ ಧನುಸ್ಯವ- । ತರುತಲಾ ಗಂಗೆಯ ಭಗೀರಥ ।
ನಂದದಲಿ ಧರಿಸುತಲಿ ವಿಜಯಾ- । ಪರಮ ತಾಪಸ ಜಹ್ನು ನುಂಗುತ ।
ನಂದ ಸಿರಿಗೆರಡನೆಯು ದಾರಿಯು ತೋರಿಸಲೆ ತಾನು ॥೧೩೪॥ ಮರಳೆ ಜಂಘೆಯೊಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು ಹಾದಿ ಮೇಣಾಯ್ತು ॥೧೩೫॥

ಚಂದದಿಂ ವರಿಸಿದನು ನಾನೇ- । ಇರುವೆ ನಾ ನದಿಗಳಲಿ ಜಾಹ್ನವಿ ।
ನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲವನ ಲೀಲೆಯ । ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿ ವಿಭೂತಿಯ ।
ಮುಂದೆ ನೋಡು ಸುನೇಲಸರ್ವತಶಿಖರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ಪೆರೆಸಿ ವಿಸ್ತಾರವನು ಮಾಳ್ಪುದು ಶಕ್ಯವೇ ನೋಡು ॥
ನಿಂದು ಲಂಕಾಧೀಶಗಿಹ ದಶ- । ಪರಿಪರಿ ವಿಭೂತಿಗಳ ನಾ ವಿ- ।
ಕಂಧರಾಳಿಯ ಕಡಿದು ಭೂತದ । ಸ್ತರಿಸಿ ವಿಶ್ವದೊಳಿರುವ ಸರ್ವವ ।
ವ್ಯಂದಕಾಹುತಿ ಕೊಟ್ಟನೈ ಜಗತಕ್ಕೆ ಯಾ ರಾಮ ॥೧೩೫॥ ನರುಹ ಹತ್ತಿದರೇನು ಸಾಲ್ಪುವೆ ವರ್ಣಸಾವಿರವ್ಯ ॥ ೧೩೬ ॥

ಸರ್ಗಾಣಾಮಾದಿರಂತಶ್ಚ ಮಧ್ಯಂ ಚೈವಾಹಮರ್ಜುನ ।
ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ ವಿದ್ಯಾನಾಂ ವಾದಃ ಪ್ರವದತಾಮಹಮ್ ॥ ೩೨ ॥

ಅಕ್ಷರಾಣಾಮಕಾರೋಽಸ್ಮಿ ದ್ವಂದ್ವಃ ಸಾಮಾಸಿಕಸ್ಯ ಚ ।
ಅಹಮೇವಾಕ್ಷಯಃ ಕಾಲೋ ಧಾತಾಹಂ ವಿಶ್ವತೋಮುಖಃ ॥ ೩೩ ॥

ಉಡುಗಣವ ಕೈವಶವ ಮಾಳ್ಪಕೆ । ಮರದ ಹೂವಣ್ಣುಗಳ ಮೇಣಾ ।
ಜಡಿದು ಗಗನವ ಗಂಟಕಟ್ಟಲು । ತೆರದಿ ಟೊಂಗೆಗಳೆಲ್ಲ ಸಹಿತಲಿ ।
ಹಿಡಿಯೊಳುಡುಗಣ ಕೂಡುವುದು ಸಾಹಸದ ಕಾರ್ಯವಿದು ॥ ಕರದಿ ಹಿಡಿವರೆ ಮರವ ಕಿತ್ತಲು ಬೇಕು ಬುಡಸಹಿತ ॥ ೧೩೭ ॥
ಪೊಡವಿಯಾ ಪರಮಾಣು ಕಾಣಲು ।
ಹಿಡಿಯಲಾ ಕಂಕುಳಲಿ ಭೂಮಿಯ । ಎನ್ನ ಸರ್ವವಿಭೂತಿಗಳ ಸಂ- ।
ನೋದನೆ ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಹುದೀ ಕಾರ್ಯ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೩೮ ॥ ಪನ್ನತೆಯ ನೀನರಿವುದಾದರೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯಲೀ ವಿ- । ಯೆನ್ನ ನಿರ್ದೋಷಸ್ವರೂಪನ ತಿಳಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಸ್ತರವನೆನ್ನಯ ತಿಳಿವುದಾದರೆ । ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ವಿಭೂತಿಗಳ ನಾ ।
ಯರಿಯಿ ಬೇಕೆನ್ನನು ಕಣಾ ಸಂದೇಹವೇನಿದಕೆ ॥ ವರ್ಣಿಸಲು ದುಃಸಾಧ್ಯವೈ ಸಂ- । ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವದಿ ನಾನೆ ತುಂಬಿಹೆನೆಂದು ತಿಳಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೩೯ ॥

ಹೇ ಧನಂಜಯ ನಾನು ಸೃಷ್ಟಿಂ- । ಇರುವೆನಕ್ಷರಗಳಲಕಾರವ್ಯ ।
ಗಾದಿಮಧ್ಯಾಂತವು ಕಣಾ ನೀ- । ಮೆರೆವ ವ್ಯಾಕರಣದ ಸಮಾಸದೊ- ।
ನಾದರದಿ ನೋಡಿದರೆ ವಸ್ತ್ರದಿ ತಂತು ನಾನಿಹೆನು ॥ ಳೆರುವೆ ದ್ವಂದ್ವಸಮಾಸ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಬೋಧವೀಪರಿಯಾಗೆ ಮನದಲಿ । ನರನೆ ಮಶಕವ ಹಿಡಿದು ಬ್ರಹ್ಮನ ।
ಭೇದವೇನಿಹುದದರನಂತರ । ವರೆಗೆ ಸರ್ವರ ಗ್ರಾಸಿಸುತ್ತಿಹ ।
ಮೋದದಿಂದಾನಿಹೆನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೮೨ ॥ ವರಮಹಾಕಾಲನು ಕಣಾ ನಾನಿರುವೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೮೫ ॥

ಅರಿಯಲೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ರೂಪವ। ಮೇರುಮಂದಿರಸಹಿತ ಪೃಥ್ವಿಯ ।
ನಿರುವುದೇನು ವಿಭೂತಿಯೋಗದಿ । ಸಾರವಿಲ್ಲದ ಪುಡಿಯ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನಿನಗಿಲ್ಲ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಿಳಿಯಲಿದನೆಲ್ಲ ॥ ತೋರಗೊಡನೈ ವಾರಿಮಯಜಗ ಕೂಡ ಪ್ರಳಯದಲಿ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾನಾದಕಾರಣ । ಹಾರಿ ನುಂಗುವ ಪ್ರಳಯತೇಜವ ।
ಪರಿಯೆ ಕೇಳ್ನನಗೊಟ್ಟು ಕಾರ್ಪಣೆ । ವಾರುತನ ತಾಂ ತಿಂದು ತೇಗುವ ।
ಯಿರುವೆ ನಾನಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ಸರ್ವವಿದ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೧೮೩ ॥ ಭಾರಿಗಗನವನುದರದಲ್ಲಿರಿಸುವ ಮಹಾಕಾಲ ॥ ೧೮೬ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಸುವಿಚಾರ ಮಾಡಲು । ಇರುವೆ ನಾನೀಪರಿಯ ಕಾಲನು ।
ಬರುವುದೈ ಬಲ ಶ್ರವಣತರ್ಕಕೆ । ನರನೆ ನೀನೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪವ- ।
ಪರಿಪರಿಯಿಲಾ ತರ್ಕಭರದಲಿ ಭಾಷಣದ ಸವಿಯು ॥ ನರಿಯೊ ತಿಳಿಯಿತೆ ನಿನಗೆ ಜೀಗದಿ ಹೇಳು ನೀನೆನಗೆ ॥
ನಿರುತ ವರ್ಧಿಪುದೇನ ಹೇಳಲಿ । ಮರಳಿ ನಗುತಿಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಸರಸತೆಯ ಸಂವಾದವೀಪರಿ । ಗಿರುವೆ ವಿಶ್ವೋತ್ಪತ್ತಿಕಾರಕ- ।
ಯಿರುವೆನೀ ಸಂವಾದ ನಾನೇ ಮಾತು ಬಲ್ಲರಲಿ ॥ ೧೮೪ ॥ ನರಿಯಲಾ ನೀನೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲ ಹೇಳೆದನು ॥ ೧೮೭ ॥

ಮೃತ್ಯುಸ್ಸರ್ವಹರಶ್ಚಾಹಮುದ್ಭವಶ್ಚ ಭವಿಷ್ಯತಾಮ್ ।
ಕೀರ್ತಿಃ ಶ್ರೀರ್ವಾಕ್ಚ ನಾರೀಣಾಂ ಸ್ಮೃತಿರ್ಮೇಧಾ ಧೃತಿಃ ಕ್ಷಮಾ ॥ ೩೪ ॥

ಹುಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀವನ । ಭೂತಳದಿ ಸುವಿಚಾರ ಮಾರ್ಗದ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಕೆ ಧಾರಕನು ನಾ । ರೀತಿಹಜ್ಜುವ ವಾಣಿ ನಾನೇ।
ನಷ್ಟ ಮಾಡುವ ಸರ್ವ ಸಂಹಾರಕನು ಮೃತ್ಯುವಿಹೆ ॥ ಯಿ ತೆರೆದೊಳಾ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯೆ ನಾನಿರುವೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಸಿಹೆನು ವಿಭೂತಿಯೋಳನು । ಅತ್ರಿಶುದ್ಧಿಯ ಮಾಡಿ ದೃಷ್ಟಿಯ ।
ಕೊಟ್ಟು ಮನವಿಡ ಕೇಳು ಕಲ್ಯಾಣ । ಪಾತವಾಗಲು ಯೆನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯ ।
ತುಷ್ಟಮಾನಸನಾಗಿ ಪೇಳ್ವೆನು ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಿದನು ॥ ೧೮೮॥ ಮಾತ ಕೊಡುವೀ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆ ಯೇನೆಂಬೆ ॥೧೯೦॥

ಕೌತುಕದೊಳಾನೇಳು ನಾರಿಯ- । ಧರೆಯೊಳಿಹಲೋಕದಲಿ ಸ್ವಹಿತವ- ।
ಭೂತಿಗಳ ವಿಸ್ತರಿಪೆನೀಗಲೆ । ನಿರದೆ ಸಾಧಿಸಿ ಮುಂದೆ ಪರದಲಿ ।
ಕೀರ್ತಿ ನಿತ್ಯನವೀನವೆನ್ನೆಯ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ಪರಮಪದವನು ಸಾಧಿಸುವ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ನಾನೆಯಲಾ ॥
ಈ ತೆರದೊಳೌದಾರ್ಯಸಂಪ- । ನರನೆ ಕೇಳಾಪರಿಯೊಳಾನಿಹೆ ।
ನ್ಮೂರ್ತಿ ನಾನೇ ನೋಡು ನೋಡಾ । ಮೆರೆವ ಧೃತಿ ಕ್ಷಮೆ ಸದ್ಗುಣಂಗಳ ।
ನೀತಿ ಸಿಂಹಾಸನಕೆ ಶೋಭೆಯನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸುವ ॥ ೧೮೯ ॥ ಸರಣಿಗಾಧಾರಂಗಳಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೯೧ ॥

ಹರಿಯು ಕೇಳ್ ಸಂಸಾರಮದಗಜ- ।
ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ನರನಿಗೀಪರಿ ಪೇಳಿದನು ಸಂತೋಷಯುತನಾಗಿ ॥

ಅರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೀ- ।
ತೆರದ ನಾರಿಯರಿಪರು ಎನ್ನಯ ।
ವರವಿಭೂತಿಗಳಿಹರು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೧೯೨ ॥

ಬೃಹತ್ಸಾಮ ತಥಾ ಸಾಮ್ನಾಂ ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸಾಮಹಮ್ ।
ಮಾಸಾನಾಂ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷೋಽಹಮೃತೂನಾಂ ಕುಸುಮಾಕರಃ ॥ ೩೫ ॥

ಹರಿ ರಮಾಪತಿ ಪೇಳ್ದನಾಕ್ಷಣ ।
ಪರಮಮಿತ್ರಶ್ರೇಷ್ಠ ವೇದದೊ- ।
ಳಿರುವೆ ಸಾಮವು ಮೇಣ್ ಬೃಹತ್ಸಾಮವು ಕಣಾ ನಾನು ॥
ಇರುವೆ ನಾ ಗಾಯತ್ರಿ ಛಂದಸ್ಸು ।
ಸರಸ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಧರಿಸದಿರು ಸಂಶಯವ ಮನದಲಿ ಕುಂತಿಯಾತ್ಮಜನೆ ॥೧೯೩॥

ಹರಿಯು ಮಗುಳೆಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಪರಮ ಮಾಸಂಗಳ ಸಮೂಹದೊ- ।
ಳಿರುವೆ ನಾನಾ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವೆ ನಾನಾಋತುಸಮೂಹದಿ ।
ಮೆರೆವ ಕುಸುಮಾಕರ ವಸಂತವು ।
ಹರುಷವರ್ಧನವಲ್ಲವೇ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೯೪ ॥

ದ್ಯೂತಂ ಛಲಯತಾಮಸ್ಮಿ ತೇಜಸ್ತೇಜಸ್ವಿನಾಮಹಮ್ ।
ಜಯೋಽಸ್ಮಿ ವ್ಯವಸಾಯೋಽಸ್ಮಿ ಸತ್ತ್ವಂ ಸತ್ತ್ವವತಾಮಹಮ್ ॥ ೩೬ ॥

ವೃಷ್ಣೀನಾಂ ವಾಸುದೇವೋಽಸ್ಮಿ ಪಾಂಡವಾನಾಂ ಧನಂಜಯಃ ।
ಮುನೀನಾಮ್ಯಹಂ ವ್ಯಾಸಃ ಕವೀನಾಮುಶನಾ ಕವಿಃ ॥ ೩೭ ॥

ಚಾತುರಿಯುದಾತುಮನೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಭೂತಳದಿ ವಂಚಿಸುವ ಸಾಧನ- ।
ವ್ರಾತದಲಿ ನಾ ದ್ಯೂತವಾಗಿಹೆ ನೋಡು ಪರಿಕಿಸಿಲಾ ॥
ಈ ತೆರದ ಬಹಿರಂಗ ತಸ್ಕರ ।
ನೀತಿಮಂತರು ತಪ್ಪಿಸುವರೇ ।
ಪಾರ್ಥ ಎನ್ನ ವಿಭೂತಿಯಲ್ಲನೆ ನೋಡು ಮನಗೊಟ್ಟು
॥ ೧೯೫ ॥

ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ದೇವಕಿಯ ಜಠರದೊ- ।
ಳೆತ್ತಿ ಜನ್ಮವ ನಾ ಯಶೋದೆನಿ- ।
ಸಿತ್ತ ಹೋದೆನು ಗೋಕುಲಕೆ ಲೀಲೆಯಲಿ ಹೇ ಪಾರ್ಥ ॥೧೯೭॥

ರುಗರುಗಿಪ ವಸ್ತ್ರಗಳೊಳಗೆ ನಾ ।
ಮುಗುಧತೇಜೋರೂಪನಾಗಿಹೆ ।
ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಜಯ ನಾನು ಸರ್ವಾರಂಭಕಾರ್ಯದಲಿ ॥
ಜಗದೊಡೆಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆಂದನು ।
ಜಗದಿ ನೀತಿಯ ಬಿಡದೆ ಮಾಡುವ ।
ಸಗುಣ ನಾನಿಹೆ ಕೇಳು ಎನ್ನುದ್ಯೋಗರೂಪನದು ॥೧೯೬॥

ತರಳತನದಲಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಂ- ।
ಹರಿಸಿ ಧರಣಿಯ ಭಾರವಿಳಿಸಿದೆ ।
ಧರಿಸಿ ಗೋವರ್ಧನವನಿಂದ್ರನ ಗರ್ವ ಹರಿಸಿದೆನು ॥ ೧೯೮ ॥

ಸತ್ತ್ವಧೀರರ ಸತ್ತ್ವ ನಾನಿಹೆ ।
ಪಾರ್ಥ ನಾನೇ ಯಾದವರೊಳ- ।
ತ್ಯುತ್ತಮನು ಕೇಳ್ ವಾಸುದೇವನು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಸುಳಿಯಲಾ ಯಮುನೆಯಲಿ ಕಾಲಿಯ ।
ತಲೆಯ ಮೇಲೇರಿದನು ತಾಂಡವ ।
ನಲವಿನಿಂದಾಡಿದೆನು ಮರ್ದಿಸಿ ದುಃಖ ಹರಿಸಿದೆನು ॥
ಜಲಜಸಂಭವ ಗೋಕುಲದ ಆ- ।
ಕಳವ ಕದ್ದೊಯ್ದಿರಲು ಮತ್ತಾ ।
ಜಲಜಸಂಭವನಿಂ ಹಿಡಿಸಿದೆ ಹುಚ್ಚತನವನಲಾ ॥ ೧೯೯ ॥

ಬಾಲದಶೆಯಾರಂಭದಲಿ ನಾ ।
ಹೊಳ ಕಸಾಬಗಳ ಕೊಂಡೆನು ।
ಹೇಳಲೇನಾ ಕಂಸಚಾಣೂರಸ್ತ್ರಭಾವವನು ॥
ಲೀಲೆಗಳ್ನೇ ತೆರದಿ ಪೆರೆಸಿದೆ ।
ಹೇಳಲೆಂತೀ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ।
ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆಯೊ ನೀನು ಹಲವನು ನೋಡಿರುವಿಯಲ್ಲೆ
॥ ೨೦೨ ॥
ಇರುವೆ ನಾ ಯಾದವಶಿರೋಮಣಿ ।
ನರನೆ ನಾನೆ ವಿಭೂತಿಯೆನ್ನದು ।
ಯಿರುವಿ ನೀನಾ ತೆರದಿ ಪಾಂಡವರೊಳು ಧನಂಜಯನು ॥

ಇರುವುದೆನ್ನ ವಿಭೂತಿ ನಿನ್ನಲಿ ।
ಯಿರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ನಿನ್ನೊಳು ।
ಪರಮಸ್ನೇಹವು ಭೇದವರಿಯೆನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ನಾನು ॥ ೨೦೧ ॥

ನರನೆ ನೀ ಸಂನ್ಯಾಸವೇಷದಿ ।
ಹರಿಸಿದೆಯಲಾ ಭಗಿನಿಯೆನ್ನಯ ।
ಸುರಪನಾತ್ಮಜ ಶಂಕೆ ನಿನ್ನಲಿ ಬಂತೆ ಹೇಳೆನಗೆ ॥
ಇರುವುದೇ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಭೇದವು ।
ಯಿರುವೆ ನಾ ಮುನಿಗಳಲಿ ವ್ಯಾಸನು ।
ಯಿರುವೆ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ ನಾನಾ ಕವಿಸಮೂಹದಲಿ ॥ ೨೦೨ ॥

ದಂಡೋ ದಮಯತಾಮಸ್ಮಿ ನೀತಿರಸ್ಮಿ ಜಿಗೀಷತಾಮ್ ।
ಮೌನಂ ಚೈವಾಸ್ಮಿ ಗುಹ್ಯಾನಾಂ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞಾನವತಾಮಹಮ್ ॥ ೩೮ ॥

ಇರುವೆ ನಾನಾದಂಡ ದಂಡವ ।
ಧರಿಸುವವರೊಳು ಮಶಕ ಹಿಡಿದಾ ।
ಬರಮದೇವರ ವರೆಗೆ ಸರ್ವರ ದಂಡಿಸುವೆ ನಾನು ॥
ನರನೆ ನಾರಾನಾರ ನೋಡುವ ।
ಸರನ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ನಾನಾ ।
ಗಿರುವೆ ನೀತಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗುಹ್ಯದಿ ಗುಹ್ಯ ನಾ ಮೌನ ॥೨೦೩॥

ನರಸಿಜೋದ್ಭವ ಕೂಡ ಮೌನವ ।
ಧರಿಸುವವರಲಿ ಮುಗ್ಧನಲ್ಲೆಯ ।
ಯಿರುವೆ ನಾನಾ ಜ್ಞಾನವೇ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ವೃಂದದಲಿ ॥
ನರನೆ ನಾಕು ವಿಭೂತಿವಿಸ್ತರ ।
ವರಿಯಲಾರೆನು ತುದಿಯನದಕಾಂ ।
ನರಸಿಜಾಸನಕಲ್ಪ ನಾಲದು ವಿಸ್ತರಿಸಲಿಕರ ॥ ೨೦೪ ॥

ಯಚ್ಚಾಪಿ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಬೀಜಂ ತದಹಮರ್ಜುನ ।
ನ ತದಸ್ತಿ ವಿನಾ ಯತ್ಸ್ಯಾನ್ಮಯಾ ಭೂತಂ ಚರಾಚರಮ್ ॥ ೩೯ ॥

ನಾಂತೋಽಸ್ತಿ ಮಮ ದಿವ್ಯಾನಾಂ ವಿಭೂತಿನಾಂ ಪರಂತಪ ।
ಏಷ ತೂದ್ದೇಶತಃ ಪ್ರೋಕ್ತೋ ವಿಭೂತೇರ್ವಿಸ್ತರೋ ಮಯಾ ॥ ೪೦ ॥

ಮಳೆಯ ಧಾರೆಯನೆಣಿಸಬಹುದೇ ।
ಯಿಳೆಯ ತಳದಲಿ ಬೆಳೆವ ಹುಲ್ಲಿನ ।
ತಿಳಿಯ ಬಹುದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನದ ತಿಳಿಯುವ್ರದಶಕ್ಯ ॥
ಜಲಧಿಯಲಿ ಬರುತಿರುವ ತೆರೆಗಳ ।
ತಿಳಿಯ ಬಹುದೇ ಸಂಖ್ಯೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಸುಲಭವಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನ ಸರ್ವವಿಭೂತಿ ಯೆಣಿಸುವರೆ ॥೨೦೫॥

ಪರಿಯಿದಾದರು ನಿನಗೆ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನೋಡ್ ಪ್ರಮುಖವಿರುತಿಹ ।
ವರವಿಭೂತಿಗಳೊಳಗಿನೆಸ್ಪತ್ತೈದು ಮೂಲಗಳ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೀತೆರದೊಳಾದುದು ।
ವರವಿಭೂತಿಯ ಕೇಳುವಿಚ್ಛೆಯು ।
ನೆರೆವುದೈ ಸಾಮಾನ್ಯವೀಪರಿಯೆಂದು ಪೇಳಿದೆನು ॥ ೨೦೬ ॥

ಪರಿಕಿಸಲು ಯೆನ್ನಯ ವಿಭೂತಿಗ- ।
ಳಿರುವೈಯಗಣಿತವು ನಿನಗಾ ।
ನರುಹುವುದೆ ದುಃಸಾಧ್ಯ ನೀನಿದ ಕೇಳ್ವುದೇ ಕಾರಣ ॥
ನರನೆ ನಿನಗಾ ಕಾರಣದೊಳಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ ।
ಯರಿತಲೀ ಮರ್ಮವನು ನಿನಗಾಗುವುದು ಬೋಧವದು ॥ ೨೦೭॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಭೂತಾಂಕುರಂಗಳು । ಹಿರಿದು ಕಿರಿದೀ ಭಾವನಿಲ್ಲದೆ ।
ಹೊರಡುವುದ ನೀ ನೋಳ್ಪೆಯಲ್ಲವೆ । ಭರಿತ ನಾನಿಹೆ ಸರ್ವವಿತ್ವದಿ ।
ಸಿರುವೆನಿದಕಾಂ ಬೀಜವೆಂದರಿ ಪಾರ್ಥ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ಯರಿಯ ಬೇಡೈ ಯುಕ್ತನೀಚವನಿತೆನು ಸರ್ವರಲಿ ॥ ೨೦೨ ॥

ಯದ್ಯದ್ವಿಭೂತಿಮತ್ಸತ್ತ್ವಂ ಶ್ರೀಮದೂರ್ಜಿತಮೇವ ವಾ ।
ತತ್ತದೇವಾವಗಚ್ಛ ತ್ವಂ ಮಮ ತೇಜೋಂಶಸಂಭವಮ್ ॥ ೪೧ ॥

ನರನೆ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ನಿನಗಾ- । ನರನೆ ದಿಟ ಸಂಪತ್ತಿ ಯೆರಡಿವು ।
ಸೊರೆವೆ ಸಾಧಾರಣ ನಿಯಮವನು । ನಿರುತ ವಾಸಿವುವೆಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಗುರುತ ಹಿಡಿಯಲು ಬಹುದು ಯೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಲಕ್ಷಣದ ॥ ಸಿರುವುದೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯೆಂದರಿ ಪಾರ್ಥ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೦೪ ॥

ಅಥವಾ ಬಹುನೈತೇನ ಕಿಂ ಜ್ಞಾತೇನ ತವಾರ್ಜುನ ।
ವಿಷ್ಟಭ್ಯಾಹಮಿದಂ ಕೃತ್ಸ್ನಮೇಕಾಂಶೇನ ಸ್ಥಿತೋ ಜಗತ್ ॥ ೪೨ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ವಿಭೂತಿವಿಸ್ತಾರಯೋಗೋ ನಾಮ ದಶಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೦ ॥

ತರಣಿಬಿಂಬವದೊಂದೆ ಗಗನದೊ- । ನರನೆ ಯೆನ್ನವತಾರವೆಂದೀ ।
ಸಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಮೂಜಗ- । ತೆರದ ಸರ್ವವಿಭೂತಿ ಮನ್ನಿಸು ।
ಕಿರಿದೆ ಕೊಡುವುದು ಪ್ರಭೆಯನಿದ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ಒರಿದೆ ದೋಷವನೆಣಿಸದಿರು ಭೇದವನು ನೋದದಿರು ॥
ಧರೆಯೊಳೊರ್ವ ನೃಪಾಲನಾಜ್ಞೆಯ । ನರನೆ ಸಾಮಾನ್ಯವ ವಿಶೇಷವ ।
ನರರು ಸರ್ವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ । ಸರಿಯು ಚಾರದು ಭೇದವೆನ್ನಲ ।
ಕರೆಯು ಬೇಡಾ ನೃಪತಿಯೊರ್ವನೆನುತ್ತಲೀ ಜಗದಿ ॥೨೧೧॥ ಭರಿತನಾಗಿಹೆ ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವದಿ ನಾನೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೧೩ ॥

ಇರುವನಾತ ಮಹಾನುಭಾವನು । ಒರಿದೆ ಕೇಳೀ ಭೇದ ಕಲ್ಪನಿ ।
ಕರೆಯಬೇಡಾತನನು ನಿರ್ಧನ- । ತರಲು ಬೇಕೆ ಕಳಂಕ ಬುದ್ದಿಗೆ ।
ನೆರಡನೆಯುರಿಚ್ಛೆಯನು ಪರಿಪಾಲಿಸಲು ಕೌಂತೇಯ ॥ ಬರಿದೆ ಘೃತ ತೊಳೆಯುವರೆ ಯವ್ಯತವನಪ್ಪಿಸುವರೇನು ॥
ಸುರರ ಧೇನುವಿಗೇನು ಹತ್ತರ । ಇರುವುದೇನೆಡಬಲವು ಗಾತಿಗೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ನಾಮಗ್ರಿ ಬೇಕೇ । ತರಣಿಬಿಂಬವ ಹಿಂದೆಮುಂದಕೆ ।
ಶರಣಿಗಳ ಸ್ಪೃಹೆ ಪೂರ್ಣಗೈವುದು ಬೇಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನೋಡಿದರೆ ದೃಷ್ಟಿಯೆ ಕುಕ್ಕಿ ತೋಗುವುದು ॥ ೨೧೪॥
॥ ೨೧೨ ॥

ಇರುವುದೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯಂಗದಿ । ಎನ್ನ ರೂಪಗಳೆಲ್ಲ ವೊಂದೇ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಐಶ್ವರ್ಯ ಸರ್ವವು । ಯೆನ್ನ ಭೇದವನೆಣಿಸದಿರು ಸಂ- ।
ನರನೆ ನಿನಗದನರಿವ ಸಾಧನ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳುನ್ಮದು ॥ ಪೂರ್ಣನಾನಿಹೆ ಸರ್ವಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿನಲಿ ॥
ಧರಿಸಿ ಶಿರದೊಳಗಾಜ್ಞೆ ಸರ್ವರು । ಎನ್ನ ಸರ್ವವಿಭೂತಿಗಳ ಸಂ- ।
ಪಡೆಸುವರು ನೀ ನೋಡಲೀತೆರ- । ಪೂರ್ಣವೆಣಿಸುವುದೆಂತು ಹೇಳೈ ।
ವರಿಯು ಬೇಕು ವಿಭೂತಿಯುತರಾಜ್ಞೆಯನು ಕೊಡುವನವರು ॥೨೧೫॥ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವನಂತರೂಪಗಳಾಗಿಹೆನು ನಿಜವಿ ॥ ೨೧೫ ॥

ನರನೆ ನಾಕೆನ್ನಯ ವಿಭೂತಿಗ- ।
ಳರಿವ ಮನದಿಚ್ಛೆಯದು ತೀರದು ।
ಭರಿತನಾನೊಂದಂಶದಲಿ ತುಂಬಿಹೆನು ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಅರಿಯುತೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ಭಜಿಸೈ ।
ಯಿರುವೆ ಜ್ಞಾನವನಕ್ಕೆ ಕುಸುಮಾ- ।
ಕರನಲಾ ಆನಂದದಾಯಕನಿಹೆನು ಜಗಕಾನು ॥ ೨೧೬ ॥

ಹರಿಯು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನೀಪರಿ ।
ಯರುಹಿದನು ವೈರಾಗ್ಯಶೀಲರಿ- ।
ಗುರುತರದಲೀಕಾಂತಸುಖವನು ಕೊಡುವ ದೇವನಲಾ ॥
ನರನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೆನಗರುಹಿದಿಯಲಾ ।
ಧರಿಸ ಬಾರದು ಭೇದವನು ನಿನ್ನಯ ವಿಭೂತಿಯಲಿ ॥೨೧೭॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆಗಿದು ಬಹು ।
ತೆರದಿ ಯೋಗ್ಯವೆಯಾಯ್ತು ನೋಡಲು ।
ಪರಿಯನರಿಯೆನು ನಿನ್ನ ತರ್ಕವಗಮ್ಯವೆನಗಿಹುದು ॥
ತೊರೆಯು ಬೇಕ್ಕೆ ಭೇದವೆನ್ನಲು ।
ತೊರೆವವರು ಮೇಣ್ ತ್ಯಾಗಿಯೀಪರಿ ।
ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳುಳಿಯೆ ಭೇದವು ನಾವ ಪರಿಯೆಂತು
॥ ೨೧೮ ॥

ತರಣಿಯುಹಯದ ಹಿಂದೆ ಕತ್ತಲೆ- ।
ಗಿರದೆ ಸಾರೆಲೆ ಬದಿಗೆನುತ ಪೇ- ।
ಳ್ವರೆ ಕಣಾ ಜಗದೊಳಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದಿ ಕತ್ತಲೆಯು ॥
ಹರಿದು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ಪೋವುದು ।
ಭರಿತನೀಶ್ವರ ಜಗದೊಳೆಂಬೀ ।
ಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಬರಲು ತದ್ರೂಪತೆಯೆ ಬರುವುದಲಾ
॥ ೨೧೯ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ತರ್ಕ ತಿಳಿಯದು ।
ಕರೆಯಲೆಂತದ ಬೀರೆ ಹೆಸರಲಿ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ನಾಮ ಮಾತ್ರವ ಸ್ಮರಿಸಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಬರಲು ಶ್ರವಣದಿ ನಿನ್ನ ನಾಮವು ।
ಹರಿಯುವುದು ಮನದಿಂದ ಭೇದವು ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಕೇವಲ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನಲಾ ॥ ೨೨೦ ॥

ಇರುವುದೆನ್ನ ಸುದೈವವೀಪರಿ ।
ಹರಿಯೆ ಕೈವಶನಾದಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ಬರುವುದೆಂತೀ ಭೇದವೆಮ್ಮೊಳು ತಿಳಿಯಲಸದಳವು ॥

ನರನು ಚಂದ್ರನ ಗರ್ಭ ಸೇರಲು ।
ಒರುಪ್ರದೆಂತೈ ಶಕೆಯು ದೇಹಕೆ ।
ಮುರಳಿ ಶಕೆಯೆಂದಾತನೊದರಲು ಮರುಳನೆನ್ನುವರು ॥ ೨೨೧ ॥

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ ।
ಯಿರುವಿ ನೀನು ಮಹಾತ್ಮ ಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರುವುದಧಿಕಾರವ್ರತ ನಿನಗೆ ಮಾತಾದುವರೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ॥
ನರನ ಭಾಷಣ ಕೇಳುತೀಪರಿ ।
ಹರಿಗೆ ಬಂತತಿಶಯದಿ ಸಂತಸ ।
ನರನ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಹರಿಯಂತಃಕರಣದಿಂದ ॥ ೨೨೨ ॥

ಮರಳಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ನರನೆ ಸಿಟ್ಟಾಗದಿರು ಯೆನ್ನೊಳು ।
ಭರದಿ ನಿನಗಾನರುಹಿ ನೋಡಿದೆ ತಿಳಿಯಿತೇ ವಿಷಯ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವಿಭೂತಿಂಯೋಗವ- ।
ನರುಹಿದೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪ್ರೇಮದ- ।
ಲರಿಯಿತೇ ನಿನಗೆಂದು ಕೇಳ್ದೆನು ಭಾಷಣದ ಭರದಿ ॥ ೨೨೩ ॥

ಅರಿಯ ಬೇಕಿದನೆಂದು ನಿನಗೀ- ।
ಪರಿಯ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆ ।
ನರಿತೆ ನಿನಗಾಯ್ತೊ ವಿಭೂತಿಜ್ಞಾನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ।
ನರನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೆಲ ।
ಭರಿತ ನೀನಾಗಿರುವಿ ವಿಶ್ವದೊಳೆಂದು ತಿಳಿದಿಹೆನು ॥ ೨೨೪ ॥

ನರನಿಗಾಯ್ತೊ ತೆರದ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಯರುಹಿದನು ಸಂಜಯನು ಭೂಪನಿ- ।
ಗರುಹಿಹುದ ಕೇಳುತ್ತ ಕೂತನು ಸ್ತಬ್ಧ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥
ಅರಿತನೀ ಸಂಗತಿಯ ಸಂಜಯ ।
ಭರದಿ ಖೇದವನಾಂತು ನುಡಿದನು ।
ದೊರಕುತಿಹ ಲಾಭವನು ಕಾಲಿಂದೊದ್ದು ಬಿಡುವನಲಾ ॥ ೨೨೫ ॥

ಕುರುಡನೀ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕಣ್ಣಿಂ- ।
ದಿರಲು ಮೇಣಾ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯು ।
ಕುರುಡಿರದು ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದೆನು ಮಿಥ್ಯವಾಯಿತಿದು ॥
ಎರಡು ತೆರದಲಿ ಕುರುಡನೀತನು ।
ಬರಿದೆ ಕೋಣನ ಮುಂದೆ ವೀಣೆಯು ।
ನರನು ತನ್ನಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲೇರಿದನು ಹರಿಯೆದುರು ॥ ೨೨೬ ॥

ಎರದನೆಯ ಸಂಗತಿಯು ಧ್ಯಾನದಿ ।
ಬರಲು ನರನಿಂತೆಂದ ಕೃಷ್ಣನಿ- ।
ಗಿರುವದೀಶ್ವರಮಾಯವು ಜಗನಿದು ತಿಳಿಯಿತೆಂದೆನಗೆ ॥
ಬರಲು ಬೇಕೀ ವಿಶ್ವವೆನ್ನಯ ।
ಚರುಮ ಚಕ್ಷುವಿನೆದುರಿಗೆನುತೀ ।
ಪರಿಯು ಮನದೊಳಗಿಚ್ಛೆಯಾದುದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಹರಿಯೆ
॥ ೨೨೭ ॥

ನರನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬಯಕೆ ಬೆಳೆಯಿತು ।
ತ್ವರಿತದಿಂದೀ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೆ ।
ಭರದೊಳಾ ನಿಜ ವಿಶ್ವರೂಪವ ಕಾಣ ಬೇಕೆನುತ ॥
ನರನು ಕೇಳ್ವಾಮಾನ್ಯ ಪುರುಷನೆ ।
ಸುರತರುವಿನುಪಶಾಖೆಯಲ್ಲವೆ ।
ಬರಡು ಪೂಗಳು ಬರುವುದೆಂತೀ ಕಲ್ಪತರುವಿನಲಿ ॥ ೨೨೮ ॥

ನರನು ನುಡಿದುದನೆಲ್ಲ ಮಾಧವ ।
ಹರಿಯು ತತ್ವರನಿರುವನಲ್ಲವೆ ।
ಹರಿಯು ಪವಮಾತುಮನ ಲೀಲೆಯುನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥
ಶರಣಿಪ್ರಹ್ಲಾದನನು ಕಾಯ್ವರೆ ।
ಗರಳ ಸಹ ತಾನಾಗಿ ಕೂತನು ।
ಶರಣಿ ಕಲ್ಪದ್ರುಮನು ಸದ್ಗುರು ಕೃಷ್ಣನಿಂದಿನಲಿ ॥ ೨೨೯ ॥

ನರನ ಕೈಯಲಿ ಸಿಲುಕಿಹನಲಾ ।
ನರನು ನೋಡಾವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ನಿರಕಿಸುವ ಪರಿಯೆಂತು ವರ್ಣಿಪೆನೀಗ ಸರಸದಲಿ ॥
ಅರುಪಿದನು ಬ್ಯಾಸೇಶನೀಪರಿ ।
ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ನಾನದ- ।
ನರುಹುವೆನು ಕನ್ನಡದಿ ಸದ್ಗುರುವಿಷ್ಣು ಪೇಳ್ದಂತೆ ॥ ೨೩೦ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂದಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಬ್ಯಾಸೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೦) ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೪೨, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೨೩೦

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೧ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಇಂದು ಬರುವಧ್ಯಾಯವದು ಹ- ।
ನ್ನೊಂದನೆಯುದದ ಕೇಳಿರೆಲ್ಲರು ।
ಚಂದನಿಹುದೈ ಕಥೆಯು ಶಾಂತಾದ್ಭುತರಸಾನ್ವಿತವು ॥
ಕಂದೆರೆದು ನೋಡುತಲೆ ವಾರ್ಥಗೆ ।
ನಂದಕಂದ ಮುಕುಂದ ತನ್ನಯ ।
ವಂದನೋಚಿತಗುಹ್ಯರೂಪವ ಶೋರ್ದನೈ ಮುದದಿ ॥ ೧ ॥

ಶಾಂತರಸದರಮನೆಗೆಯತಿಥಿಯು ।
ಕಾಂತವದ್ಭುತರಸವು ಬಂತಾ- ।
ಗಂತುಕರು ಬೇರಿಹರು ರಸಗಳ ಪಂಕ್ತಿ ಕೂಡುವುದು ॥
ಪಂಕ್ತಿಲಾಭವು ದೊರೆವುದವರಿಂ- ।
ಗೆಂತೆನಲು ನೋಡಿರಿ ನಿಮಗೆ ದೃ- ।
ಷ್ಟಾಂತವನು ಕೊಡುತಿಹೆನು ಕೇಳಿರಿ ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥೨॥

ಪೆರೆವಣಿಗೆಯಲಿ ಪಾಲಕಿಯನೇ- ।
ರ್ವರು ವಧೂವರರಿಬ್ಬರಾದರು ।
ನೆರೆದ ನೆಂಟರಿಗೂಟವುದುಗುರೆ ತಿನಿಸಿನಾನಂದ ॥
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಲಗ್ನಮುಂಟಪ- ।
ಕೆರದೆ ಬಂದಿಹ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ।
ಪರಮಸಂತಸ ತಾಳಲಾರದೆ ಲಗ್ನದುತ್ಸವದಿ ॥ ೩ ॥

ಪರಿಕಿಸಿದರಧ್ಯಾಯನಿದರಲಿ ।
ಮೆರೆವುವೈ ಸುಶ್ರೀಷ್ಟರಸಗಳು ।
ಈರೆನರವುಗಳ ಬುಧರು ಶಾಂತಾದ್ಭುತವೆನಿಸುತ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಮೆರೆವುವೆಂತೆನೆ ಕೇಳಿದರೆ ನಾ- ।
ನೊರುವೆನುಪಮೆಯನೊಂದೆ ಕೇಳಿರಿ ।
ಹರಿಹರರ ಸಂಗಮದ ಸಮಯದೊಳವರುಗಳ ತೆರದಿ ॥ ೪ ॥

ತರಣಿಶಶಿಬಿಂಬಗಳ ಯುಗಳವು ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲೈ ಯೊಂದೆ ಠಾವಿಲಿ ।
ಬರಲುಮಾವಾಸ್ಯಾಹವಾಖ್ಯಾಪರಿಯ ರಸಯುತಿಯು ॥

ಎರಡು ನದಿಗಳು ಗಂಗೆ ಯಮುನೆಯು ।
ಹರಿದು ಬಂದು ಪ್ರಯಾಗಕ್ಷೇತ್ರದಿ ।
ಭರದಿ ಸಂಗತವಹುವು ಮುಂದೆ ಪ್ರವಾಹ ವೊಂದಹುದು ॥ ೫ ॥

ಎರಡು ರಸಗಳು ಶಾಂತವದ್ಭುತ ।
ಬರುತ ಸಂಗಮವಿಲ್ಲಿಯಾದುವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಹನ್ನೊಂದನಧ್ಯಾಯವು ಪ್ರಯಾಗವಲಾ ॥
ಭರದೊಳೀಯಧ್ಯಾಯ ಕೇಳಲು ।
ಬರುವುದದರಿಂ ಪುಣ್ಯ ಬಹುಪರಿ ।
ಯಿರುವರದರಿಂ ಶ್ರವಣತತ್ಪರರೈ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ॥ ೬ ॥

ಎರಡು ರಸಗಳ ಸಂಗಮದಿ ಮ- ।
ತ್ತಿರುವುದೈ ಗುಪ್ತವದು ಮೂರನೆ ।
ಪರಮ ಗೀತಾಭಿಧಸರಸ್ವತಿಯತಿಪವಿತ್ರನದಿ ॥
ಇರುವುದೀಯಧ್ಯಾಯವದರಿಂ ।
ಪರತ್ರಿವೇಣೀಸಂಗಮವಲಾ ।
ಅರಿಯಿರೈ ನೀವಿದುವೆ ಪಾವನಪುಣ್ಯಕಾರಕವು ॥ ೭ ॥

ಇರುವುದಿದು ಬಹು ಚಿತ್ರಸಂಗಮ- ।
ವಿರುವುದೇನವಗಾಹನೆಯ ಭಯ- ।
ವಿರುವುದಿದಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಕರ್ಣೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಲಿ ॥
ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯನುಗ್ರಹದಲೀ- ।
ತೆರದ ಸುಲಭೋಪಾಯ ಜಗದಲಿ ।
ಕರತಲಾಮಲಕಪ್ರಕಾರದಿ ಹಸ್ತಗತವಿಹುದು ॥ ೮ ॥

ಇರುವುದೈ ಗೀತಾನದಿಗೆ ದೃಢ- ।
ತರದ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆ ದಂಡೆಯು ।
ಹರಿಯುತಲ್ಲೆ ಮರಾಠಿಭಾಷೆಯ ಘಟ್ಟವನೆ ಕಟ್ಟಿ ॥
ಗುರು ನಿವೃತ್ತಿಯು ಸುಲಭವಿಹ ಬಹು ।
ತೆರದ ಪಾವಟಿಗೆಗಳನಿರಿಸಿದ ।
ಒರುವುದದರಿಂ ಸುಲಭದಲಿ ಗೀತಾರ್ಥಲಾಭವದು ॥ ೯ ॥

ಧರೆಯೊಳೀ ತೀರ್ಥದಲಿ ಭಕ್ತಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಸಂತತ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ ।
ದೊರಕಿಸಿರಿ ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ನೀವು ಸಂತಸದಿ ॥
ಇರುವನಾ ಮಾಧವ ಪ್ರಯಾಗದಿ ।
ದರುಶನವ ಕೊಳ್ಳದಲೆ ಪುಣ್ಯವು ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲೈ ನೋಡಲೀ ಸಂಗಮದಿ ಮಾಧವನು ॥ ೧೦ ॥

ಇರುವನೈ ಹರಿ ವಿಶ್ವರೂಪನು ।
ಭರದಿ ದರ್ಶನ ಕೊಳ್ಳಿರೀತನ ।
ಮರಣಜನನದ ಭವಕೆ ಕೊಡಿರಿ ತಿಲಾಂಜಲಿಯನಿಲ್ಲಿ ॥
ಅರುಹಲೆಂತೀ ವಿಸ್ತರವ ನಾ- ।
ನಿರುವುನೀಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ಬಹು ।
ಪರಿಯಲಾ ನವರಸಗಳೆಲ್ಲವು ಮೂರ್ತಿಯುತವಾಗಿ ॥ ೧೧ ॥

ಎರಡು ರಸಗಳು ಶಾಂತವದ್ಭುತ ।
ಬರುವುವೈ ಗೋಚರಕೆ ಬಹುಪರಿ ।
ಬಿರುವುವನ್ಯರಸಂಗಳೆಲ್ಲವು ಭೃತ್ಯರಂದದಲಿ ॥
ಇರುವುದೀ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಗೌಣವು ।
ಪರಿಕಿಸಿದರಧ್ಯಾಯವಿದರೊಳು ।
ದೊರಕುವುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನೋಕ್ಷದ ಸುಖವು ನೋಡಿದಿರಾ ॥ ೧೨ ॥

ಇರುವುದೀಯಧ್ಯಾಯ ಸಾಕ್ಷಾ- ।
ದ್ಧರಿಯ ವಿಶ್ರಾಂತ್ಯಾಲಯವಲಾ ।
ನರನು ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿಯಲಾ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲಾ ::
ಅರಿಯಲೀ ಸ್ಥಾನದಲಿಯಾದರು ।
ನರನು ಕೃಷ್ಣನ ಬಿಟ್ಟನೇನೈ ।
ಹರಿಯೊಡನೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನೈ ನೆರಳಿನಂದದಲಿ ॥ ೧೩ ॥

ನರನು ಬಂದಿಹನೊರ್ವನೆಂದೀ- ।
ಪರಿಯ ಭಾಷಣವೇಕೆ ಗೀತೆಯ ।
ಸರಸಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಿಳಿವಂದದಲಿ ಮಾಡಿರಲು ॥
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಲಾಭವೀಪರಿ ।
ಪರಮಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲರಿ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಬಹುಸುಲಭ ಸುಖದ ಸುಕಾಲವಾಯಿತಲಾ ॥ ೧೪ ॥

ಪರಿಯಲೀ ನಾ ವಿನ್ನವಿಸುವೆನು ।
ಪರಮಸಜ್ಜನರುಗಳೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ಸರಸವಚನವ ಮಾನ್ಯಮಾಡಿರಿ ಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ ॥
ಅರಿಯಲೀಪರಿ ಸಲಿಗೆಮಾತನು ।
ಭರದಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗಾಡುವೆ ನಾ- ।
ನಿರೆನು ಯೋಗ್ಯನು ಪರಿಯಿದಾದರು ಸಲಿಗೆಮಾಡಿದೆನು ॥ ೧೫ ॥

ಪರಮ ಪ್ರೇಮದೊಳೆನ್ನದೀ ತೆರ- ।
ವಿರುವುದೈ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಬಾಲನು ।
ಭರದಿ ಮಮತೆಯಿಲೆನ್ನನೆತ್ತಿರಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ॥
ಇರುವೆ ನಾನಾಗಳೆಯ ಮರಿಯೈ ।
ಸರಸವಾಕ್ಯವ ನೀವೆ ಕಲಿಸಿರಿ ।
ಮರಳಿ ನೀವ್ ಕಲಿಸಿದುದ ನುಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಕೌತುಕವು ॥ ೧೬ ॥

ಕಲಿಸಿರುವ ನುಡಿಗಳನು ನುಡಿದರು ।
ತಲೆಯ ತೂಗುವರಲ್ಲನೇ ನೀವ್ ।
ಗಿಳಿಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನು ಮೆರೆಸುವುದೇನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ॥
ಎಳೆಮಗುವು ಮಾತಾಡುವುದ ತಾ- ।
ನೊಲಿದು ತಾಯಿಯು ಕೇಳುತಿರಳೇ ।
ಯೆಳೆಮಗುವು ವಾಂಡಿತ್ಯ ತೋರ್ಪುದೆ ತೊದಲುನುಡಿಯ ವಿನಾ ॥ ೧೭ ॥

ನುಡಿಗಳನು ನೀವ್ ಕಲಿಸಿದಿರಿ ನಾ ।
ನುಡಿವೆ ನಿಮ್ಮಯ ನುಡಿಗಳನ್ನೇ ।
ಯಡಿಗೆರಗಿ ನಾ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ ವಿನಯುಸದನಾಗಿ ॥
ನುಡಿಗಳೆಂದರೆ ನೀವೆ ಹಚ್ಚಿದ ।
ಗಿಡವಲಾ ಸುಜ್ಞಾನರೂಪದ ।
ಕೊಡಿರಿ ನಿಮ್ಮೀಕಾಗ್ರದಂತಃಕರಣಸೇಚನವ ॥ ೧೮ ॥

ಬೆಳೆಯಲೀಪರಿ ಗಿಡವ ಮೇಣದ- ।
ಕಿಳೆಯುವೆವು ನವರಸದ ಹೂಗಳು ।
ತಿಳಿಯಲರ್ಥದ ಸರಸಫಲಗಳು ತುಂಬಿತುಳುಕುವುವು ॥
ಇಳೆಯೊಳೀ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಫಳಿಸುವರು ಪುಣ್ಯವನು ಸಕಲರು ।
ಫಳಿಸುವರು ಸುಖಶಾಂತಿಯನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೯ ॥

ಅರುಹಿದೀ ಜ್ಞಾನೇಶವಚನವ- ।
ನಿರದೆ ಕೇಳುತ ಶ್ರೋತೃಜನರೇ ।
ಮರಳಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತರು ಹರ್ಷಪುಳಕಿತರು ॥
ಹರುಷವಾಯಿತು ಮನದಿ ಸಾಕೀ- ।
ಪರಿಯ ಸಂಸ್ತುತಿ ನಿನಗೆ ಸಲ್ಲದು ।
ಹರಿಯ ಗೀತಾವಚನದರ್ಥವ ಹೇಳು ಹೇಳೆಮಗೆ ॥ ೨೦ ॥

ಆರುಹಿದೀ ನುಡಿಕೇಳೆ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನೀಡಿದ- ।
ನರುಹಲೆಂತೀ ಪಾಮರನು ಕೃಪಣಾರ್ಜುನರ ಗೀತೆ ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ನೀವು ಶಕ್ತಿಯ ।
ಕರುಣಿಸಿದಿರೈ ಯೆನಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ।
ವರಪ್ರಸಾದದಿ ಸಾಹಸವನಿದ ಮಾಡಲೆತ್ನಿಪೆನು ॥ ೫೧ ॥

ಅಡವಿಯುಲಿ ಮರಮರವ ಹಾರುತ ।
ಗಿಡದ ತೊಪ್ಪಲ ತಿಂಬ ವಾನರ- ।
ಗಡಣದಿಂ ಲಂಕಾಧಿರಾಜನ ಹೊಡೆಸಲಿಲ್ಲೇನೈ ॥
ಜಡಜನಾಭನು ಪಾರ್ಥನಿಂದಾ ।
ಕಡುಭಯಂಕರ ಕುರುಪತಿಯ ದಳ- ।
ಕಡಲನೇಕಾದಶಗಳಕ್ಷೌಹಿಣಿಗಳೊಣಗಿಸಿದ ॥ ೨೨ ॥

ಮನಕೆ ಬರಲೀಪರಿ ಸಮರ್ಥರು ।
ನೆನೆದ ಕಾರ್ಯದಿ ಸಿದ್ಧಿ ತರುತಿಹ- ।
ರೆನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಮರ್ಥರಾಶೀರ್ವಾದ ದೊರೆದಿಹುದು ॥
ಎನಗೆ ಗೀತಾರ್ಥವನು ಪೇಳೆಂ- ।
ದೆನಲು ನಿಮ್ಮಯ ವರಪ್ರಸಾದದಿ ।
ಮನಕೆ ಒಂದುದ ನುಡಿದರದು ಗೀತಾರ್ಥವಾಗುವ್ರದು
॥ ೨೩ ॥

ಹರಿಯು ಶ್ರೀವೈಕುಂಠನಾಯಕ- ।
ನರನಿಗರುಹಿದ ಗೀತೆಯರ್ಥವ- ।
ನಿರದೆ ನಾ ನಿಮಗೊರುವೆ ಕೇಳ್ವುದು ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಒರೆದೆ ವರ್ಣಿಸಲೆಂತು ಬಾಯಲಿ ।
ಹರಿಯ ಗೀತೆಯು ಧನ್ಯ ಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರುವೆ ನಾನತಿಧನ್ಯ ಬಾಯಿಂದುಚ್ಚರಿಸಲಿದನು ॥ ೨೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಾ ವೇದ ವರ್ಣಿಪ ।
ಹರಿಯೆ ಪರಮಾತುಮನೆ ವಕ್ತನು ।
ಹರನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲುಕಲಾರದು ಮಹಿಮೆ ಗೀತೆಯದು ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಧನ್ಯ ಕೃತಿಯಿದ- ।
ನರಿವುದೆಂತೀ ತತ್ತ್ವನಾಗರ ।
ತಿರಿಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವ್ರದು ಶಕ್ಯವೆ ಯೆನಗೆ ಪಾಮರಗೆ ॥ ೨೫ ॥

ಅರಿತೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಮೀಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ಸಕಲರಿಗೆ ವಂದ್ಯವೆ ।
ಭರದಿ ಧೀಕಾಕ್ಕಾಯದಿಂದಲಿ ವಂದಿಸುವ್ರದುಚಿತ ॥

ನರನು ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ದರುಶನವನಿಚ್ಛಿಸುತ ಮನದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಬಯಕೆಯ ತೀರಿಸಲು ಹರಿಯೊಡನೆ ನುಡಿವನಲಾ ॥೨೬॥

ಚತುರನಲ್ಲವೆ ದಿನಿಜಪತಿಸುತ- ।
ನತಿಕುಶಲದಿಂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳ್ವನು ।
ಪ್ರತಿಯು ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲನೀಶ್ವರಮಯವೆನುತ ಮನದಿ ॥
ಮತಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯ್ತು ನಿಜವಿದು ।
ಮತಿಯ ತೆರದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ।
ಪ್ರತಿಪೆ ನೋಡಲು ಶಕ್ಯವೇ ತನಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ॥ ೨೭ ॥

ನರನಿಗೀಪರಿಯಿಚ್ಛೆಯಾದರು ।
ಹರಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾದಲಾರನು ।
ಭರದೊಳೀಪ್ರಶ್ನೆಯನು ಕೇಳ್ವುದೆ ಸಂಶಯಾತ್ಮಕವು ॥
ಪರಿಕಿಸಿದರೀ ರೂಪ ಗುಹ್ಯವು ।
ಹರಿಯು ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪ ನೋಡಲಿ- ।
ಕಿರುವ್ರದೇ ಮಾನವಗೆ ಸಾಧ್ಯವು ಚರ್ಮಚಕ್ಷು-ವಿಗೆ ॥ ೨೮ ॥

ನರನು ಮನದಲಿ ಚಿಂತಿಸಿದನೈ ।
ಹರಿಯು ಹಿಂದೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಶರಣರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನೋ ಪೇಳಿಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಶರಣರಿಂಗೀವರೆಗೆ ತೋರಿಸ- ।
ದಿರುವ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪವೆನಗೆನೆ ।
ಕರುಣಿಸೈ ಯೆಂಬುವ ವಿನಂತಿಯ ಮಾಡಲಾನೆಂತು ॥ ೨೯ ॥

ಶರಣರಲಿ ನಾ ಸಲಿಗೆಯವ ನಿಜ- ।
ನಿರುವನೇ ನಾ ತಾಯಿಗಂ ಮಿಗಿ- ।
ಲರುವ್ರದೇ ಹೃಯಂತರಂಗವು ತಿಳಿಯಲೆನ್ನೊಡನೆ ॥
ಭರದಿ ತಾಯಿಯೆ ಕೇಳಲಂಜಿದ ।
ಪರಿಯ ರೂಪವ ತೋರಿಸೆನುತಲಿ ।
ಹರಿಗೆ ಬನ್ನೈಸುವ್ರದು ಯೆಂತೀ ಪರಿಯನರಿಯೆನಲಾ ॥ ೩೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಹರಿಯ ಸೇವೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡಿದೆನಹುದು ನಿಜ ನಿಜ ।
ಗರುಡನಿಂ ಮಿಗಿಲಿಹುದೆ ಯೆನ್ನಯ ಸೇವೆ ಹರಿಯೊಡನೆ ॥
ಗರುಡನಾದರು ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆ ಮಾಡದೆ ।
ಸರಿಯೆ ಯೆನಗೀ ಮಾತ ಕೈಗೆವ್ರದು ಕೃಷ್ಣನೋಡನೆಂದು ॥ ೩೧ ॥

ಹರಿಯ ಹ್ಯಸ್ತವಿನಿಸುವೆ ನಿಜವಿದು ।
ಇರುವೆನೇ ಸನಕಾದಿಗಿಂತಲು । .
ಹಿರಿಯನೇ ನಾನೇನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗೆ ಸಮೀಪದಲಿ ॥
ಅರಿಯಲೀ ರೂಪವನು ಕೇಳಾ ।
ಶರಣಿಸನಕಾದಿಗಳು ಬಯಸದೆ ।
ಸರಿಯೆ ಯೆನಗೀ ಮಾತ ತೆಗೆವುದು ಕೃಷ್ಣರಾಯನಲಿ ॥೩೨॥

ನಂದಗೋಕುಲದೊಳಗೆ ಶ್ರೀಗೋ- ।
ವಿಂದ ಲೀಲೆಯನಾಡಿ ಗೋಪರ ।
ವೃಂದಕಾನಂದವನು ಸಂದಣಿಸಿದ ಮುಕುಂದನಿವ ॥
ಸಂದಗೋಕುಲದೊಳಗೆ ಗೋಪೀ- ।
ವೃಂದಕೀ ರೂಪವನು ತೋರ್ದನೆ ।
ಕಂದನೆಂದೇ ವಂಚಿಸಿದನೈ ನಂದಗೋಕುಲದಿ ॥ ೩೩ ॥

ಶರಣವತ್ಸಲನೆಂಬ ಬಿರುದನು ।
ಧರಿಸಿ ಭಕ್ತನನಂಬರೀಷನ ।
ಪೊರೆವ ನೆವದಿಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು ಗರ್ಭವಾಸವನು ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಹರಿಯು ಕರುಣಿಸಲಿಲ್ಲವಿಂದಿನ ।
ನರೆಗೆ ಗುಹ್ಯದಗುಹ್ಯ ಮಾಡಿಹನಿದನು ನಿಜ ನೋಡೆ ॥೩೪॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಗುಹ್ಯವದರಿಂ ।
ಧರದಿ ಕೇಳುವುದೆಂತು ಕೃಷ್ಣನ ।
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳದೆ ಪೋದೆನಾದರೆ ಬಯಕೆ ತೀರುವುದೆ ॥
ಹರಿಯು ನಿಜವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಕರುಣಿಸದೆ ಬಯಕೆಯನು ಮುರಿದರೆ ।
ಮರಣವೇ ಲೇಸಮದು ಬೀಸಿನಲಾರೆನರೆಘಳಿಗೆ ॥ ೩೫ ॥

ಭೀತಿಭೀತಿಯಲೀಗ ಹರಿಯೊಳು ।
ಮಾತ ತೆಗೆಯುವೆ ಮೇಲೆ ಕಂಸಾ- ।
ರಾತಿ ಮಾದಲಿ ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆಂದು ನರ ನುಡಿದ ॥
ವಾರ್ಥನತಿಪ್ರಾತುರ್ಯದಿಂದಲಿ ।
ಮಾತ ತೆಗೆದನು ಹೇಳಲೇನದ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಹರಿಯು ತೋರ್ಪನು ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥ ೩೬ ॥

ಇರುವುದೇನಿದರೊಳಗೆ ಚೋದ್ಯವು ।
ಕರುವ ನೋಡಿದ ಕ್ಷಣದಿ ತಾಯಾ- ।
ತುರುವು ಗಡಬಡಿಸುತ್ತ ಪ್ರೇಮದೊಳೇಳುತಿರುವುದಲಾ ॥
ತುರುವನಂತರ ಕೆಚ್ಚಲಿಗೆ ತಾಂ ।
ಭರದಿ ಶಿರದಿಂ ಗುಟಕೆಯಿತ್ತರೆ ।
ತುರುವು ಪಾಲನು ಬಚ್ಚಿಡುವುದೇ ಕರುವನುಣಿಸದಲೆ ॥ ೩೭ ॥

ಹರಿಯು ಪಂಚಪ್ರಾಣ ಪಾಂಡವ- ।
ರಿರುವರೆಂಬೀ ಬಿರುದ ಕಾಯ್ವರೆ ।
ಹರಿಯು ವನಮಧ್ಯದಲಿ ತಾನೋದಾಡಲಿಲ್ಲೀನು ॥
ನರನಿಗೀತೆರದಿಚ್ಛೆಯಾಗಲು ।
ಹರಿಸಲಾರನೆ ಕೃಷ್ಣ ಬಯಕೆಯ ।
ಹರಿಯು ಸಾಕ್ಷಾದ್ಭಾರಿಪ್ರೇಮದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಹನು ॥ ೩೮ ॥

ನರನು ಹರಿಯೊಳಗೈಕ್ಯಹೊಂದಿಹ- ।
ನೆರಡು ಮೂರ್ತಿಗಳೆಂದು ತೋರ್ಪುವು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು ಕೇಳೀಕರೂಪರಲಾ ॥
ಧರೆಯೊಳೀಸಂಬಂಧವಿರಲಾ ।
ನರನು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಮುರಹರನು ನಿಜವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರ್ಪುದಜ್ಜರಿಯೆ ॥ ೩೯ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಮದನುಗ್ರಹಾಯ ಪರಮಂ ಗುಹ್ಯಮಧ್ಯಾತ್ಮಸಂಜ್ಞಿತಮ್ ।
ಯತ್ತ್ವಯೋಕ್ತಂ ವಚಸ್ತೇನ ಮೋಹೋಽಯಂ ವಿಗತೋ ಮಮ ॥ ೧ ॥

ಹರಿಗೆ ನರನಿಂತೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
ಕರುಣೆಯುದಧಿಯು ನೀನು ಯೆನಗೋ- ।
ಸ್ಕರವೆ ಶಬ್ದಾತೀತ ಗುಹ್ಯವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದಿ ॥
ಮೆರೆವ ಭೂತಗಳೈದು ಹೇ ಹರಿ ।
ತೊರೆದು ಮಾಯಾಪ್ರಾಣಿಗಳನಂ- ।
ತರದಿ ಪರಮಾತುಮನ ರೂಪದೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವುವು ॥೪೦॥

ಇರುವುದಿದು ಬಹು ಗುಹ್ಯರೂಪವು ।
ಧರಿಸಿದುವು ವೇದಗಳು ಮೌನವ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನಿದನೆನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಿಟ್ಟ ಗುಪ್ತದಲಿ ॥
ದೊರೆಯಿತಿಂದಿನ ದಿವಸ ನಿಧಿಯಿದು ।
ಹರಿದು ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯಪಟಲವ ।
ಕರುಣದಿಂದೆನಗಿತ್ತಿ ಭಾಗ್ಯವಿದೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೪೧ ॥

ದೊರೆಯದೀಯುಘ್ಯಾತ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ತೊರೆಯುತಸ್ಪೃಶ್ಯಾಸ್ಪೃಶ್ಯ ಶಂಕರ।
ತಿರುಗುತಿಹನು ಶ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿಸರನಾಗಿ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯನು ।
ಕರುಣದಿಂದೆನಗಿತ್ತಿ ಸುಲಭದಿ ।
ಯರೆಘಳಿಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ವ್ಯರ್ಥವಿದೆಂದು ತೋರುವುದು
॥ ೪೨ ॥

ನಿನ್ನೊಳೈಕ್ಯವು ಬಂದನಂತರ ।
ಭಿನ್ನಭಾವವಿದೆಂತುಳಿವುದೈ ।
ಭಿನ್ನಭಾವವ ತೊರೆದು ಕೊಡುವುದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾರು॥
ಎನ್ನ ಮೋಹದ ಪೂರದಲಿ ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣ ಮುಳುಗಿದ ದೀನನೆನ್ನನು ।
ಕೃಷ್ಣ ಪೂರದಿ ಧುಮುಕಿ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ತಂದಿಯಲಾ
॥ ೪೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಹೊರತು ವಿಶ್ವದೊ- ।
ಳೆರದಲಾ ಬೇರೊಂದು ವಸ್ತುವು ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲೈ ತತ್ತ್ವವೀಪರಿ ಮನದಿ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ ॥
ಮರೆತು ನಿಜತತ್ತ್ವವನು ಸಾಯುವ ।
ನರಶರೀರಗಳಾವೆನುತ ಬಹು- ।
ಭವಸವನಾವಾಂತು ನಿನ್ನಿಂ ಭಿನ್ನರಾವೆನುತ ॥ ೪೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೊದರುವೆವು ಲೋಕದಿ ।
ಮರುಳರಲ್ಲವೆ ನಾವು ಯೆನಗೀ- ।
ದುರಭಿಮಾನವಿದಿತ್ತು ನಾನರ್ಜುನನು ಬಹುಶೂರ ॥
ಕುರುಕುಲೋದ್ಭವರಾಪ್ತರೆನ್ನಯ ।
ಧುರದಿ ಕೊಲ್ಲುವುದೆಂತು ಪಾಪವು ।
ಬರುವುದೆಂದೀ ತೆರದಿ ಭಾವನೆಯಿತ್ತು ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೪೫॥

ಪರಿಪರಿಯೊಳೀ ತೆರವಿಚಾರವು ।
ಹರಿಯೆ ಮನದೊಳಗಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ ।
ವರಪ್ರಸಾದದಿ ಭಿನ್ನವಾಯ್ತಿದು ಕನಸಿನಂದದಲಿ ॥
ಸಿರಿಯರಸ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ನಗರವ ।
ತೊರೆದು ನೀರಡಿಕೆಯಲಿ ಮುಂದಕೆ ।
ತೆರಳಿದೆನಲಾ ಮೃಗಜಲವ ಕುಡಿಯುವ ದುರಾಶೆಯಲಿ
॥ ೪೬ ॥

ಅರಿವೆಯಿಂ ಮಾಡಿರುವ ಹಾವಿನ- ।
ದಿರುವುದೇನೈ ಭೀತಿ ನಿಜದಲಿ ।
ಪರಿಯನಿದನರಿಯದಲೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಳಿದಿರಲು ॥

ಧರಿಸಿ ಮನದಲಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಸರ್ಪವು ಕಚ್ಚಿತೆಂದೇ ।
ಭರದಿ ಮೈ ಮರೆಯುವುದು ಕೈಕಾಲುಗಳು ನೆಟಿಯುವುವು ॥ ೪೭ ॥

ಹರಿಯೊಳೆನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯಿದಾಯಿತು ।
ಮರಣಭಯದಿಂ ದುಃಖಶರಧಿಯೊ- ।
ಳೆರಲು ನೀನೆನ್ನನು ಕಣಾ ಮೇಲೆತ್ತಿ ರಕ್ಷಿಸಿದಿ ॥
ಅರಿಯದಲೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆನುತಲಿ ।
ಭರದಿ ಬಾವಿಯ ಧುಮುಕುತಿಹ ಕೇ- ।
ಸರಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ರಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಮೇಣಾಯ್ತು ॥ ೪೮ ॥

ತಿಳಿಯುದಾನಜ್ಞಾನಸಾಗರ- ।
ದೊಳಗೆ ಮುಳುಗುವುದಿತ್ತು ನನ್ನನು ।
ಕಳಕಳಿಯೊಳೆತ್ತುತಲಿ ನೀನುಳಿಸಿದಿ ಜನಾರ್ದನನೆ ॥
ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುವೆನೆನ್ನ ಮಾನಸ- ।
ದೊಳಗೆ ಕುದಿಯುವ ದುರಭಿಮಾನದಿ ।
ನಳಿನನಾಭನೆ ಬೆಂದು ಬಳಲಿದೆನೀವರೆಗೆಯಲ್ಲಿ ॥ ೪೯ ॥

ಏಳು ಕಡಲುಗಳುಕ್ಕಿ ಬಂದರು ।
ಮೇಲಿರುವ ಬಾನೊಡೆದು ಬಿದ್ದರು ।
ಹಾಳು ಬಿದ್ದರು ಜಗವು ಪ್ರಳಯಾಧೀನವಾದೊಡೆಯು ॥
ಕಾಳಗವ ಗೋತ್ರಜರೊಡನೆ ನಾ ।
ಮೇಳವಿಸೆನೆಂಬೀ ದುರಾಗ್ರಹ ।
ತಾಳಿದೆನು ತಪ್ಪಾಯ್ತು ತಿಳಿಸಿದಿ ತತ್ತ್ವ ನೀನೆನಗೆ ॥ ೫೦ ॥

ನಾನಹಂಕಾರವನು ತಾಳುತ ।
ಮಾನಸಿಕದಾಗ್ರಹದ ಜಲದಲಿ ।
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಧುಮುಕಿದೆನಲಾ ಹರಿಯೆ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥
ನೀನು ಹತ್ತರವಿದ್ದು ದಯೆಯಿಂ ।
ದೀನನೆನ್ನನು ಯೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದೈ ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಯಾರು ಬಿಡಿಸುವುದಿತ್ತು ನಿನ್ನೊರತು ॥ ೫೧ ॥

ನಾನು ಯೆಂಬುವ ಭಾವ ಸುಳ್ಳದು ।
ಕಾಣುವಮರೀ ಗೋತ್ರಜರು ಯೆಂ- ।
ದಾನು ಕರೆಯುತ ಮರುಳನಾದೆನು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತು ।
ನೀನು ಕಾಯ್ದೆಯೊ ಯೆನ್ನನಿದರಿಂ ।
ದೀನವತ್ಸಲ ಭಕ್ತರಕ್ಷಕ ನೀನಹುದು ಹರಿಯೆ ॥ ೫೨ ॥

ಹಿಂದೆ ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹದೊಳೆಮ್ಮನು । ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಶ್ರಮವಿದೆಲ್ಲವು ।
ಬೆಂದು ಸುಡುತಿರೆ ಕಾಯ್ದಿಯಲ್ಲನೆ । ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲೈ ।
ಯೆಂದು ನಮಗೆ ಶರೀರಭೀತಿಯೆ ಯಿತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ದೊರಕಿತ್ತೈ ಯಶ ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನೆಂತು ನಾನದನು ॥
ಇಂದು ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹವೆ ಬೇರಿದು । ಹರಿಯೆ ಯೆನ್ನಜ್ಞಾನವೃಕ್ಷವು ।
ಬಂದು ನಿಡಿಸಿದಿ ನಂದನಂದನ । ಮುರಿದು ಬಿತ್ತು ಸಮೂಲ ಭೂಮಿಗೆ ।
ಬೆಂದು ಹೋಗುವುದಿತ್ತು ನಾನಾತುಮನ ಸಹ ಹರಿಯೆ ಕರುಣಿ ಮಾಧವ ನಿನ್ನ ಬೋಧ್ದಾಭಿಧಕುರಾರದಲಿ ॥ ೫೬ ॥
॥ ೫೫ ॥

ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯೆನಿಪ್ಪ ವೈದ್ಯಿಯ । ಹರಿಯೆ ಪರಮಾನಂದಕೆರೆಯೊಳ-।
ತನ್ನ ಕಂಕುಳದೊಳಗೆ ಹಾಕುತ । ಗಿರುವ ಕಮಲವೆ ನಿನ್ನ ನೇತ್ರವು ।
ಮುನ್ನಡೆದನು ದುರಾಗ್ರಹಾಹ್ವಯನೈ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ॥ ಬರಲು ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವು ಮಾನವಗೆ ಜಗದಿ ॥
ಜನ್ಮ ಮೋಹವೆನಿಪ್ಪ ಕಡಲಲಿ । ಇರುವುದವನಿಗೆ ಮೋಹವೆಂದರೆ ।
ಥಣ್ಣಗದ ಒಚ್ಚಿಡಲು ಕೇಳೈ । ಮರುಳನೆನುತಲಿ ಕರೆವರಲ್ಲವೆ ।
ನಿನ್ನ ಬೋಧದ ಬಲದಿ ರಕ್ಷಣೆಯಾಯ್ತು ಬುದ್ಧಿಗಲಾ ॥೫೪॥ ಹರಿವನೇ ವಡವಾನಳನು ಮೃಗಜಲದ ವೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ೫೭ ॥

ಪರಿಯ ನೋಡಲು ನೀ ವರಾಹನು । ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಭವನದೊಳ-।
ತರುತಲೆನ್ನೀ ಬುದ್ಧಿವೃಧ್ಯಿಯ- । ಗಿರುವೆ ನಾನಾಗರ್ಭಗೃಹದಲಿ ।
ನೆರಡನೆಯ ಲೀಲೆಯನು ತೋರಿದಿ ಬುದ್ಧಿರಕ್ಷಣೆಯ ॥ ಬರುವ್ರದೆನಗಖಿಭವವ ವೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯಲಿ ॥
ಧರೆಯೊಳದ ಸರ್ವವನು ವರ್ಣಿಸ- । ಹರಣವಾಯ್ತೆನ್ನ ಮೋಹವೆನ್ನದು ।
ಲರದು ಶಕ್ತಿಯು ದೀನನರನಿಗೆ । ಬರಿದೆ ನಾನಾವೆನು ಮುಖಸ್ತುತಿ- ।
ಹರಿಯೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳ ನೀನೆನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಯಲಾ ॥ ೫೫ ॥ ಯೊರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಣಸಾಕ್ಷಿಕವಾಯಿತುದ್ಧಾರ ॥ ೫೮ ॥

ಭವಾಪ್ಯಯೌ ಹಿ ಭೂತಾನಾಂ ಶ್ರುತೌ ವಿಸ್ತರಶೋ ಮಯಾ ।
ತ್ವತ್ತಃ ಕಮಲಪತ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಪಿ ಚಾವ್ಯಯಮ್ ॥ ೨ ॥

ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನೆ ಕೋಟಿಭಾಸ್ಕರ । ವೇದಗಳಿಗುತ್ಪತ್ತಿ ನೀನೇ ।
ಕಿರಣತೇಜೋಧರ ಮಹೇಶನೆ । ಬೋಧ ಧರ್ಮಾದ್ಯಖಿಳ ಶಾಸ್ತ್ರದ ।
ಯರಿತೆ ನಿನ್ನಯ ಬಾಯಿಯಿಂದೀ ತತ್ತ್ವವಿಸ್ತರವ ॥ ಚೋದ್ಯ ರತ್ನದ ಖಾನಿ ನೀನೇ ನಿಜದಿ ಪರಮಾತ್ಮ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿದಿ । ವೇದಗಳು ಯಶ ಹೊಂದಿದುವು ಕವ ।
ಪರಿಸರಿಯ ಮಾಯಾಪ್ರಸಂಚವ । ಪಾದದಾಶ್ರಯ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದೇ ।
ಮರಣಜನನದ ಚಕ್ರಸೇಮಿಕ್ರಮವ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೫೯ ॥ ಹೇ ದಯಾನಿಧಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಗಾಧವಿರುನ್ನದಲಾ ॥ ೬೧ ॥

ಬತ್ತಲೆಯ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಯೆಯ । ಪರಿಪರಿಯ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣದಲಿ ।
ಚಿತ್ತರಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪನ । ಬರುವರೊಂದೇ ತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲರು ।
ಚಿತ್ತವಿಸಿದೈ ಮೂಲಬೀಜವನೆನಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ॥ ಹರಿಯೆ ನೀನಾಜ್ಞೇಯತತ್ತ್ವವಗಮ್ಯ ಪರತತ್ತ್ವ ॥
ಸ್ವಸ್ಥದಿಂದೀ ಮೂಲಬೀಜದ । ಇರುವಿ ನೀನಾತ್ಮಾನುಭವನಿಧಿ ।
ಕೀರ್ತಿಯೆಂಬುವ ಹೊದಿಕೆ ಮೈಯಲಿ । ಕರುಣದಿಂದದನೆನಗೆ ತೋರಿಸಿ ।
ಸೆತ್ತಿದರೆ ವೇದಗಳಿಗಾಯಿತು ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವು ॥ ೬೦ ॥ ಧರೆಯೊಳೆನ್ನ ಕೃತಾರ್ಥ ಮಾಡಿದಿ ಹೇ ದಯಾನಿಧಿಯೆ ॥ ೬೨ ॥

ಹರಿಯಲಾ ಪೋಡಗಳು ಗಗನದಿ ।
ತರಣಿಬಿಂಬವ ಗೋಚರಿಸುವುದು ।
ಸರಿಸೆ ಕೈಯಿಂ ಶ್ವೇತವ ತೋರುವುದು ಶುದ್ಧಜಲ ॥
ಧರೆಯೊಳಾ ಚಂದನತರುವ ಸು- ।
ತ್ತಿರುವ ಸರ್ಪವು ಹೋಗದಲೆ ಯಾ- ।
ತರುವನಾಲಿಂಗಿಸುವರಾರೈ ಮರುಳರೈ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೬೩ ॥

ವಿತ್ತಗಳ ನಿಕ್ಷೇಪವಿದ್ದರೆ ।
ಹತ್ತಿಲಿಹುದು ಪಿಶಾಚವದನೇ ।
ಕೆತ್ತಿ ತೆಗೆಯದೆ ವಿತ್ತ ಕೈಸೇರುವುದೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥
ಇತ್ತು ಮಾಯೆಯು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ।
ಕೆತ್ತಿ ನೀನಾಮಾಯಿಯನು ಯೆನ- ।
ಗಿತ್ತಿ ಜ್ಞಾನವ ಬುದ್ಧಿಯಾಂತ್ಯೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವದು ॥ ೬೪ ॥

ಅರಿತೆ ನಿನ್ನೀ ಪರಿಯಗಾಧದ ।
ಪರಮ ಶಕ್ತಿಯ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿಲಿ ।
ಭರವಸವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ಬರುವುದೆನಗಿನ್ನೊಂದು ಬಯಕೆಯು ।
ಹರಿಯೆ ನಿಸಗಾಂ ಕೇಳಿ ಬಿಡುವೆನು ।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರ ಕಾಣದಿದ ಪೂರಯಿಸುತಿಹ ಭಟರ ॥ ೬೫ ॥

ಬರಿದೆ ಲಜ್ಜಾಮೌನ ತಾಳುತ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ।
ಬರುವುದೇ ಕೈಗೂಡಿ ಯೆನ್ನ ಮನೋರಥವು ಕೃಷ್ಣ ॥
ಶರಧಿಯೊಳಗಿಹ ಜಲಚರಂಗಳು ।
ಬರಿದೆ ಶರಧಿಗೆ ತ್ರಾಸನೇತಕೆ ।
ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವೆವೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವನು ಮಾಡಿದರೆ ॥ ೬೬ ॥

ಇರುವುದೇನವುಗಳಿಗೆ ಬದುಕುವ ।
ಯೆರಡನೆಯ ಸಾಧನವು ನೋಡಾ ।
ಶರಧಿಗೆನೆ ತಾವ್ ಶರಣಹೊಗ ಬೇಕಲ್ಲವೇ ನಿಜದಿ ॥
ಅರಿಯಲಾ ಪರಿ ಬಾಲ ಮೌನವ ।
ಧರಿಸಿ ತಾಯೊಳು ಬೇಡದಿದ್ದರೆ ।
ಯಿರುವುದೇ ಗತಿ ಬೇರೆ ಸ್ತನಪಾನಕ್ಕೆ ಬಾಲಕಗೆ ॥ ೬೭ ॥

ಕೇಳ ಬೇಕೇ ಬಯಕೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ತಾಳದಲೆ ಸಂಕೋಚ ಮನದೊಳು ।
ಹೇಳುವನಿತರೊಳಿದನು ಶ್ರೀಹರಿ ಬಹುಕುತೂಹಲದಿ ॥
ಪೇಳಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಹೇಳು ಹೇಳೈ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯು ।
ತಾಳದಿರು ಸಂಕೋಚ ನಿನ್ನಯ ಬಯಕೆ ಯೇನಿಹುದು ॥ ೬೮ ॥

ಏವಮೇತದ್ಯಥಾತ್ಥ ತ್ವಮಾತ್ಮಾನಂ ಪರಮೇಶ್ವರ ।
ದ್ರಷ್ಟುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ತೇ ರೂಪಮೈಶ್ವರಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ॥ ೩ ॥

ನರನು ಮಗುಳೆಂತೆಂದ ಕೃಷ್ಣಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ನೀನೆನ- ।
ಗರುಹಿದಿಯಲಾ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನನು ಶಾಂತಿ ಯೆನಗಾಯ್ತು ॥
ಹರಿಯೆ ಯಿಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದಲೆ ।
ಸಿರಚಿಸುವೆ ಸಂಹರಿಸುವೆನು ತಾ- ।
ನಿರುವ ವಿಶ್ವವನೆಲ್ಲವೆಂತೀ ಪರಿಯ ಹೇಳ್ದಿಯಲಾ ॥ ೬೯ ॥

ಇರುವುದದುವೇ ಮೂಲರೂಪವು ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನದು ಹೊರಡುತಲ್ಲಿಂ ।
ಬರುವಿ ನೀ ಜಗದೊಳಗೆ ಭಕ್ತರ ಕಾವ ನೆವದಿಂದ ॥
ಧರಿಸಿ ಸಗುಣಾಕಾರ ದ್ವಿಭುಜದಿ ।
ಬರುವಿಯಥವಾ ನೀ ಚತುರ್ಭುಜ ।
ಧರಿಸಿ ದೈತ್ಯರ ಸಂಹರಣಕಾಗೀ ಜಗತ್ರಯದಿ ॥ ೭೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲುಪನಿಷದಗಳು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಪ ಗುಣಗಣನಿಧಿಯಲಾ ನೀ- ।
ನಿರುವಿ ನಿಜಯೋಗಿಗಳ ಮಾನಸಹಂಸ ಮಾರಮಣ ॥
ನಿರುತ ಸನಕಾದಿಗಳು ಯಾವನಿ- ।
ಗಿರದೆ ಪ್ರೇಮದೊಳಪ್ಪಿಕೊಳುವರು ।
ಹರಿಯೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವರೂಪವಗಮ್ಯವಿಹುದೆಂದು ॥ ೭೨ ॥

ಕೇಳಿ ಒಲ್ಲೆನು ಲೌಕಿಕವನಿದ ।
ಹೇಳಲೇನದ ನೋಡುವೆ ಬಹು ।
ತಾಳಿಹೆನು ಕೌತೂಹಲವ ತೋರಿಸಲು ನೀ ಚತುರ ॥

ತಾಳದಲೆ ಸಂಕೋಚ ಮನದಲಿ ।
ಕೇಳಲಿಕೆ ನಾನಿರುವೆನಾತುರ ।
ಪಾಲಿಸೆನ್ನರ್ಧನೆಯ ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥ ೭೩ ॥

ಮನ್ಯಸೇ ಯದಿ ತಚ್ಛಕ್ಯಂ ಮಯಾ ದ್ರಷ್ಟುಮಿತಿ ಪ್ರಭೋ ।
ಯೋಗೇಶ್ವರ ತತೋ ಮೇ ತ್ವಂ ದರ್ಶಯಾತ್ಮಾನಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೪ ॥

ಆದೊಡೆಲೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ಮನದೊಳ- ।
ಗಾದವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಶಂಕೆಯು ।
ಹೇ ದಯಾನಿಧಿ ಹೇಳು ನನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥
ನಾದರದಿ ನೋದಲ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯು ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳಿಹುದೇನು ಹೇಳೈ ।
ನೀ ದಯಾನಿಧಿಯೆಂದು ನಿನ್ನೊಳು ಕೇಳ್ವೆನೀತೆರದಿ ॥ ೭೪ ॥

ಸರಸಸಂತಸಮಸ್ವರದ ಗಾನದಿ ।
ಬಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಬಧಿರಗೆ ।
ಬರುವುದೇ ಸುಖವವಗೆ ಶ್ರಮವೇ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು ॥ ೭೮ ॥

ಹರಿಯೆ ಯೆನ್ನಯ ಪರಿಯು ನನಗರ- ।
ಪಿರುವುದಿಲ್ಲ್ಕ ನೋಡಿ ಪರಿಕಿಸೆ ।
ಬರುವುದೇನೈ ರೋಗಯುತಗಾ ರೋಗವಿಜ್ಞಾನ ॥
ಭರದೊಳೀಚ್ಛಾಸಕ್ತಿ ಬಲನ- ।
ತ್ಪರದಿ ಮನದಲಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ।
ಮಕವನ್ಯೆ ನಿಜಯೋಗ್ಯತೆಯ ನರ ನೋಡಿದಿಯೊ ಹರಿಯೆ ॥ ೭೫ ॥

ಚಾತಕನಿನೋಸುಗವೆ ಮೇಘ- ।
ವ್ರಾತ ಸುರಿಸುವೆ ಮಳೆಯನೆಲ್ಲವ ।
ಭೂತಳದೊಳಾಗುವುದು ಲಾಭವು ಸರ್ವರಿಗೆ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಈತೆರದ ಮಳೆ ಬಂಜೆಕಲ್ಲಲಿ ।
ಯಾತರುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ।
ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಕಲ್ಲುಣಾಗುವೆದೇ ನೀರ ॥ ೭೯ ॥

ನೀರಡಿಸಿ ಬಾಯಾರಿ ಬಂದೆನೆ ।
ವಾರಿಧಿಯನೇ ಕುಡಿವೆನೆಂಬೆನು ।
ಶ್ರೀರಮಾವರ ಒಯಕೆ ಯೆನ್ನದು ಭಾರಿಯಾಗಿಹುದು ॥
ತೋರದಾಕಾರಣದೊಳೆನ್ನಯ ।
ಚಾರುಯೋಗ್ಯತೆ ಯೆನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ನೀರಜಾಕ್ಷನೆ ಯೆನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ನೀನೆ ತಿಳಿಸಿಯಲಾ ॥ ೭೬ ॥

ಚಂದಿರನ ಬೆಳಕನು ಚಕೋರವು ।
ಚಂದದಿಂ ಸೇವಿಪುದು ನೋಡಲು ।
ಬಂದುದೇನೈ ವಿಶ್ವವನ್ಯರಿಗದನು ಸೇವಿಸದೆ ॥
ಚಂದ್ರಿಕಾಪ್ರಾಸದ ಯುಕ್ತಿಯು ।
ಚಂದವನ್ನು ಚಕೋರ ಒಲ್ಲುದು ।
ಯೆಂದರನ್ಯರು ಸೇವಿಸಲ್ಶಕಸಮರ್ಥರೇ ನೋಡು ॥ ೮೦ ॥

ಅಳುವ ಕೂಸಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ತಾಯ್ ।
ತಿಳಿದು ಪೂರೈಸುವಳು ಬಯಕೆಯ ।
ನಳಿನನಾಭನೆ ಮೊದಲು ನೋಡೀ ನರನ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ॥
ತಿಳಿದು ನನ್ನಧಿಕಾರ ಹರಿಯೇ ।
ಕಳಕಳಿಯೊಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ತಿಳಿವ ಪರಿಯಲಿ ತೋರಿಸೈ ನೀನೆನಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೭೭ ॥

ಕುರುಡನಿಂಗುಪಯುಕ್ತವೇನಾ ।
ತರಣಿ ಕೊಡುತಿಹ ದಿವ್ಯ ಬೆಳಕದು ।
ಭರವಸವ ತಾಳ್ದಿನೆನು ನೀನಾ ರೂಪ ತೋರಿಸುವಿ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನಗದ್ಭುತದ ಶಕ್ತಿಯು ।
ಬಿರುವುದೆಂದೀ ತಿಳಿದಿನೆನು ನಾ ।
ಸರಸ ಪಿರಸ ಕಠೋರ ಸುಂದರ ರೂಪ ನಿನ್ನಾಟ ॥ ೮೧ ॥

ಹರಿಯೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಯಿದ್ದರೆನಗದು ।
ಕರುಣಿಸೆನಗಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ನಿರದೆನುತ ನೀ ತಿಳಿದರದ ಹೇಳೆನಗೆ ವಂಚಿಸದೆ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೈಶ್ವರ್ಯ ನಿರುಪಮ ।
ಬರಲು ನಿನ್ನಯ ಮನದೊಳೀಚ್ಛಾ- ।
ಸರಣಿ ನಿನಗೇನಡಚಣಿಯು ಕೊಡುಸರೆ ಸಮರ್ಥನಲಾ ॥
ಭರದಿ ಪಾತ್ರನಪಾತ್ರನೆಂಬೀ- ।
ಪರಕುಮುರುಕು ವಿಚಾರ ಮಾಡದೆ ।
ನಿರುತ ಕೊಡುತಿಹ ಪಾನಕೂರನು ನೀ ವಿಚಿತ್ರಕೃತಿ ॥ ೮೨ ॥

ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಕ್ರರಾವನು ।
ಶತ್ರುಸಿಂಗರ್ಷಿಸುವಿ ನಿನ್ನ ವಿ- ।
ಚಿತ್ರಲೀಲೆಯನರಿವರಾರೀ ಮೂರುಲೋಕದಲಿ ॥
ಮುಕ್ತಿಯದು ದುರ್ವ್ಯಾಖ್ಯವಾದರು ।
ಭೃತ್ಯಳಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಪಾದದೊ- ।
ಳೆತ್ತ ಹೇಳೊದತ್ತ ಪೋಪುದು ದಾಸಿಯಂದದಲಿ ॥ ೮೩ ॥

ಪೊಲೆಯೊಳಗೆ ವಿಷವಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನು ।
ಕೊಲಲೆಳಿಸಿದಾ ಪೂತನೆಗೆ ನಿ- ।
ರ್ಮಲ ವಿಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತೆ ಸನಕಾದಿಗಳ ಸರಿಯೆನಿಸಿ ॥
ಖಳನು ದುರ್ವಾಖ್ಯದಲಿ ನಿನ್ನನು ।
ಛಳಿಸಿದನಲಾ ರಾಜಸೂಯದಿ ।
ಕೊಲುತಲಾ ಶಿಶುಪಾಲನನು ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನಿತ್ತಿ ॥ ೮೪ ॥

ತರಳ ಧ್ರುವನುತ್ಥಾನವಾದಜ- ।
ನಿರುವನೇ ಸ್ಥಿರಪದಕೆ ಯೋಗ್ಯನು ।
ಬರಿದೆ ತಂದೆಯು ತೊಡೆಯನೇರಿಸನೆಂದು ಬೇಸರದಿ ॥
ಬರಲು ವನದೊಳಗಜ್ಞ ಜಾಲನು ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದದಿ ।
ದೊರೆಯಿತೈ ಸ್ಥಿರಪದವು ಶತಸೂರ್ಯರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ
॥ ೮೫ ॥

ಹರಿಯೆ ತ್ರಾತನು ದುಃಖಿತರ ನೀ ।
ಮರಣಸಮಯಕಜಾಮಿಳನು ತಾಂ ।
ಕರೆಯೆ ಪುತ್ರನ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿಲಿ ಮುಕ್ತಿಯವಗಿತ್ತಿ ॥
ಪರಮ ಋಷಿಭೃಗು ನಿನ್ನ ವಕ್ಷದಿ ।
ಭರದಿ ಪದತಾಡನವ ಮಾಡಲು ।
ಧರಿಸಿದೆಯಲಾ ಪಾದಲಾಂಛನವನ್ನೆ ಭೂಷಣವ ॥ ೮೬ ॥

ವೈರಿ ಶಂಬಾಸುರನ ಸತ್ತ ಶ- ।
ರೀರವನ್ನೇ ನಿರುತ ಕೈಯಲಿ ।
ಧಾರಣವ ಮಾಡುತ್ತ ನೀನುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಿಯಾ ॥
ಯಾರು ನಿನಗಪಕಾರ ಮಾಳ್ಪರೊ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳವರಿಂಗೆ ನೀನುಪ- ।
ಕಾರ ಮಾಡುತ ಬರುದ ಪೆರೆಸುವಿ ಮೂರುಲೋಕದಲಿ
॥ ೮೭ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಲು ।
ಭರದಿ ನೀನೌದಾರ್ಯದಿಂದಲಿ ।
ಕರೆದು ಸಂಮಾನಿಸುವಿ ತದ್ಯೋಗ್ಯತೆಯ ನೋಡದಲೆ ॥
ಬರುತ ಬಲಿಯೊಳು ಬೇಡಿ ಭೂಮಿಯ ।
ನಿರುತವವನಲಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ।
ಭರದೊಳಾದಿಯೊ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನಾರು ವರ್ಣಿಪರು ॥ ೮೮ ॥

ನಿನ್ನನಾರಾಧಿಸದೆ ಮನೆಯಲಿ ।
ನಿನ್ನ ಗುಣಕೃತಿ ವರ್ಣಿಸದಲಾ ।
ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಗಿಳಿಯ ಕರೆದಾ ಗಣಿಕೆಗಿತ್ತೆಯಲಾ ॥
ಸಂನಿಹಿತ ವೈಕುಂಠವಾಸವ ।
ಮಣ್ಣ ಬೇಡಲು ಹೊನ್ನ ಕೊಡುತಿಹ ।
ನಿನ್ನ ಬೇಡಲು ವಿಶ್ವರೂಪವ ಕೊಡದಿರುವಿ ಯೇನು ॥ ೮೯ ॥

ಪರರ ದೈನ್ಯವನೆಲ್ಲ ಜಗದಲಿ ।
ಹರಿಸುವ್ರದು ಸುರಧೇನು ತನ್ನಯ ।
ಕರುವೆ ನೀರಡಿಸಿದರೆ ಕೊಡದೇ ತನ್ನ ಮೊಲೆಹಾಲ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ದಾನ ಬೇಡಿದೆ ।
ಶರಣನಂತಃಕರಣ ಮುರಿಯುವ ।
ಬರುದು ನಿನ್ನದೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರಿಸೆನಗೀಗ ॥ ೯೦ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀ ಮೊದಲಿಸಲಿ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಕರುಣಿಸೈ ತದನಂತರದಲಾ ।
ಪೆರೆವ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರಿಸೈ ಯೆನಗೆ ॥
ಇರುವುದಾದರೆ ಶಕ್ತಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಭರದಿ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ನೀವ ಪರಿಯಲಿ ತೋರಿಸೆನ್ನಯ ಬಯಕೆ ಪೂರಯಿಸು ॥ ೯೧ ॥

ನರನ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯ ಕೇಳ್ವನಿ- ।
ತರಲಿ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ನರನ ವಿನಯಕೆ ಮೆಚ್ಚಲಾರದೆ ಪೇಳ್ವನೀ ಮಾತ ॥
ನರನೆ ನೀನೇಕೀಪರಿಯಿ ಬಹು ।
ವಿರಸವಚನವನಾಡಿ ಜಾಯಿಗೆ ।
ಒರೆದೆ ಶ್ರಮವನು ಕೊಡುವಿ ನಿನಗಿದು ಸಲ್ಲದೆನ್ನಾಣೆ ॥ ೯೨ ॥

ಅರರೆ ಪಾರ್ಥನು ವರ್ಷಋತುವೈ ।
ಹರಿಯು ಕೇಳಾ ಋತುವಿನಲಿ ಹು- ।
ಟ್ಟಿರುವ ಕರುಣಾಮೃತವ ಸುರಿಪ ನವೀನ ಮೇಘವಲಾ ॥
ಸರನು ಕೇಳಾ ಋತುವಸಂತವು ।
ಹರಿಯು ಮಂಜುಳವಿರುವ ಪಂಚಮ ।
ಸ್ವರದಿ ಹಾಡುವ ಕೋಗಿಲೆಯಲಾ ಹೇಳಲೇನಿದನು ॥ ೯೩ ॥

ಚಾರುತರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನು । ವೇದಗಳ ವಂಚಿಸಿಹ ರೂಪನಿ ।
ತೋರೆ ಗಗನದಿ ಹರ್ಷಭರದಲಿ । ದಾದಿಮಾಯಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾದರು ।
ಸ್ಥಿರನಿರ್ದಿಧ್ಯುಷ್ಕಿ ಬರುವುದು ಚೋದ್ಯವೇನಿಹುದು ॥ ವೇದ್ಯವಾಗದನಂತರೂಪವ ಸಾಂಡುತನಯನಿಗೆ ॥
ಮಾರಮಣ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು । ವೇದ್ಯವಾಯಿತು ನರನ ಭಾಗ್ಯಕೆ ।
ಚಾರು ಹಸೋರ್ದ್ರೋಕದಿಂದಲಿ । ವೇದನಿಯೊಳಾರಿಹನು ಜೋಡಿಯು ।
ಬಾರೊ ಬಾರೆಂದಪ್ಪಿಕೊಂಡನು ಪಾರ್ಥನನು ಮುದದಿ ॥ ೪೪ ॥ ಸಾಧ್ಯವೇನೈ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ಯರಿಗೆ ॥ ೪೩ ॥

ಪರುಷನಿರ್ಭರದಿಂದಲಾ ಹರಿ । ಬರಲು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ ನರನಿಗೆ ।
ಪರಮಕರುಣಿಯು ಪಾರ್ಥಗೆಂದನು । ಒರುಬರುತ ಕನಸಿನಲಿ ನೋಡು ।
ನರನೆ ನೋಡೈ ಎನ್ನ ಗಣನಾತೀತರೂಪಗಳ ॥ ತ್ತಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ತಾನಾಗುವನು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ನರನಿಗೊಂದೇ ವಿಶ್ವರೂಪನ- । ಪರಿಯೊಳೀಪ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವು ।
ನಿರದೆ ನೋಡುವೆನೆಂಬ ಬಯಕೆಯು । ಹರಿಯು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆಯಾದನು ।
ಹರಿಯು ನರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ ತನ್ನೆಲ್ಲ ರೂಪಗಳ ॥ ೪೫ ॥ ಹರಿದು ಬ್ಬಿ ನರಶರೀರನ ವಿಶ್ವ ತಾನಾದ ॥ ೪೬ ।

ಧನ್ಯನಿಹುದೌದಾರ್ಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿನಿನ । ಪರಿಪೂತವನಸಜ್ಜನರೃಷ್ಟಿಯು ।
ಧನ್ಯನಿವನ್ಹೆ ಭಕ್ತ ಪಾರ್ಥನು । ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತ ಮಾಯೆ ಪದನೆಯು ।
ಮನ್ನಿಸುವನು ಸಹಸ್ರಗುಣದಲಿ ನರನ ಜಯಕೆಯನು ॥ ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥಗೆ ತೋರಿಸಿದನ್ಹೆ ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯ ॥
ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೋಳಿರದು ನಾಪಿರ- । ನರನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಪನವಪ್ಪುದೆ ।
ವೆನ್ನುತಿಹ ಕೇಷನಿಗೆ ದೊರೆಯದ । ಪರಭಯಂಕರರೂಪವಂ ।
ಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪ ಗೋಚರವಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥೪೭॥ ಹರಿಯು ತಿರಿಯುದೆ ಹರಿಯು ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಭರದಿ ॥೪೪॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಪಶ್ಯ ಮೇ ಪಾರ್ಥ ರೂಪಾಣಿ ಶತಶೋಽಥ ಸಹಸ್ರಶಃ ।
ನಾನಾವಿಧಾನಿ ದಿವ್ಯಾನಿ ನಾನಾವರ್ಣಾಕೃತೀನಿ ಚ ॥ ೫ ॥

ನರನೆ ನೀನೆನ್ನೊಂದು ರೂಪವ । ಕೆಲವ ವಿಗತೋತ್ಸಾಹ ತೋರ್ಪವ ।
ಕರುಣಿಸೆಂದರ್ಥನೆಯ ಘಾದಲು । ಕೆಲವ ದಾನೃಸಗಾಧ ಶಾಂತವ ।
ಬಿರುವುದೇನು ನವತ್ವವೊಂದೇ ರೂಪದಲಿ ನೋಡು ॥ ಕೆಲವ ಸ್ವಭವ ಕೆಲವ ನಿರ್ಮಾಣ ಕೆಲವ ಮಧಭಿತ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳನೆಲ್ಲವ । ಕೆಲವ ಸ್ಫುಣವ ಶಬ್ದಹೀನವ ।
ಹರುಷದಿಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತೋರಿಪೆ । ಕೆಲವ ಬಹ್ವಾಶವ ವಿರಕ್ತವ ।
ನಿರುವುದೀ ಜಗದಲ್ಲಿನೆನ್ನಯ ರೂಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೦೦ ॥ ಕೆಲವ ಜಾಗೃತ ಕೆಲವ ಸ್ವಪ್ನಗ ಕೆಲವ ನಿದ್ರಾವ್ಯ ॥ ೧೦೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದೊಳಿರುತಿಹ । ಕೆಲವ ಪರಿಶಿಷ್ಟವ ಸಗರ್ಜನ ।
ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಂಗಳೆಲ್ಲವ- । ಕೆಲವ ನಿಃಶಸ್ತ್ರವ ಸಶಸ್ತ್ರವ ।
ನಿರುವುವೈ ಕೃಶ ಸ್ಥೂಲ ಹ್ರಸ್ವ ಸುದೀರ್ಘ ಪೃಥು ಸರಳ ॥ ಕೆಲವ ರೌದ್ರ ಭಯಾನಕವ ಕೆಲ ಸದಯ ಕೆಲ ಮಿತ್ರ ॥
ಇರುವುವೈ ನಿಃಸೀಮ ಪರಿಮಿತ । ಕೆಲವ ನಾನಾಜನಲೀಲಾವ ।
ಸರಸ ನೀರಸ ನಿಶ್ಚಲಾತ್ಮಕ- । ಕೆಲವ ಯೋಗಸಮಾಧಿನಿಷ್ಠವ ।
ವಿರುವುವವ್ಯಾಪಾರ ಸವ್ಯಾಪಾರ ಸ್ನೇಹಾಢ್ಯ ॥ ೧೦೧ ॥ ಕೆಲವ ಪಾಲನಶೀಲ ಕೆಲವ ವಿನಾಶಕೃತಿನರವ ॥ ೧೦೩ ॥

ನರನೆ ಪರಿಪರಿರೂಪವೆಲ್ಲವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣಗಳ ಜಾತಿಯ- ।
ನರಿಯಲಚ್ಚರಿಯಾಗುವುದು ನಿನಗಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥

ನರನೆ ನೀ ಬಹುಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ।
ದೊರೆಯಿತೀ ಪರಿ ರೂಪ ನೋಳ್ಪರೆ ।
ಪರಮಯೋಗಿಗಳೆವನು ಕಾಣರಲಭ್ಯವನ್ಯರಿಗೆ ॥ ೧೧೪ ॥

ಇಹೈಕಸ್ಥಂ ಜಗತ್ ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಪಶ್ಯಾದ್ಯ ಸಚರಾಚರಮ್ ।
ಮಮ ದೇಹೇ ಗುಡಾಕೇಶ ಯಚ್ಚಾನ್ಯದ್ದ್ರಷ್ಟುಮಿಚ್ಛಸಿ ॥ ೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ರೋಮಮೂಲದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಪರಿಪರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯು ।
ಸುರಮಹೀರುಹತಳದಿ ರಂಜಿಪ ಹುಲ್ಲಿನಂದದಲಿ ॥
ಪರಿಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗ- ।
ಳಿರುವೈ ಕೇಳ್ ರೋಮಕೂಪದಿ ।
ಪರಮರೇಣುಗಳಾಡುವಂದದಿ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲಿ ॥೧೧೫॥

ಮೆರೆವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗ- ।
ಳಿರದು ಗಣನೆಯು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಸಕಲ ಭಾಗದಲಿ ॥
ನರನೆ ವಿಶ್ವದ ಹೊರತು ನೋಡಲು ।
ಬರಲು ಮನದೊಳಗಿಚ್ಛೆ ನಿನಗದು ।
ದೊರಕುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ನಿನಗದು ಕಠಿಣ ಬೇರಿಲ್ಲ
॥ ೧೧೬ ॥
ಎನ್ನ ದೇಹದೊಳಿರುವ ಗುಣಸಂ- ।
ಪನ್ನತೆಯ ರೂಪಗಳೆಲ್ಲವ ।
ಪೂರ್ಣ ನೋಡೆ ಬೆದರದಿರು ಲಜ್ಜಿಸದಿರೈ ಪಾರ್ಥ ॥

ಕಣ್ಣುಗಳು ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಯಲಿ ।
ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡೈ ।
ಯನ್ಯರಿಂಗಿದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲೈ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೧೭ ।

ಕೃಷ್ಣನೀಪರಿ ಪ್ರೇಮಭಾವದಿ ।
ಬಣ್ಣಿಸಿದನಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಮುನ್ನ ಪಾರ್ಥನು ನೋಡುತಿದ್ದನೊ ಯಿಲ್ಲವೋ ಯೆನುತ ॥
ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದನಾ- ।
ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕನರ್ಜುನನ ಮುಖ ।
ಮುನ್ನ ಪಾರ್ಥನು ಸ್ತಬ್ಧ ಕೂತಿದ್ದನು ಮಹಾಶೆಯಲಿ ॥ ೧೧೮ ।

ಹರಿಯು ಪುನರಪಿ ಪಾರ್ಥಮುಖವನು ।
ಪರಿಕಿಸಿದನೈ ಪ್ರೇಮಭಾವದಿ ।
ನರನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತನೇತಕೆ ತಿಳಿಯಲಾರದಲಾ ॥
ನರನು ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿಯದಲೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಳ್ಪನು ।
ಹರಿಯು ತೋರಿಸನೆಂದು ಚಿಂತಾತುರನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೯

ನ ತು ಮಾಂ ಶಕ್ಯಸೇ ದ್ರಷ್ಟುಮನೇನೈವ ಸ್ವಚಕ್ಷುಷಾ ।
ದಿವ್ಯಂ ದದಾಮಿ ತೇ ಚಕ್ಷುಃ ಪಶ್ಯ ಮೇ ಯೋಗಮೈಶ್ವರಮ್ ॥ ೮ ॥

ಹರಿಯು ಮನದೊಳಗೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
ನರನ ಮನದಿಚ್ಛೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾ- ।
ಗಿರದು ಮೇಣಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೋಡಿ ಬರುತಿರುವ ॥
ಹರುಷವಾದರು ಬಾರದಿವನಲಿ ।
ಬರಿದೆ ನಾನಿವನಿಂಗೆ ತೋರಿಸೆ ।
ಬರುವುದೆಂತಿವನಿಂಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ
॥ ೧೨೦ ॥
ಕುರುಡನಂದದಿ ಪಾರ್ಥ ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯನಾ ಹರಿ ನೋಡುತಾಕ್ಷಣ ।
ಕರಗಿ ಮನದಲಿ ನಸುನಗುತ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಪೇಳಿದನು ॥

ಅರರೆ ನಿನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ಪ್ರೇಮದಿ ತೋರಿಸಿದೆನೈ ।
ಒರುವುದಿಲ್ಲೈ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮಾಳ್ಪುದೇನೀಗ ॥ ೧೨೧ ॥
ನರನು ಚತುರನು ಪೇಳ್ದನುತ್ತರ ।
ಹರಿಯೆ ದೋಷವಿದಾರದ್ದೈ ನೀ ।
ಬರಿದೆ ಯತ್ನವ ಮಾಡಲೇನಾ ಒಕವ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ॥
ಹರುಷದಿಂ ತಿನ್ನುವುದೆ ಚಂದ್ರಿಕೆ ।
ಯಿರುವೆದದ ತಿನಿಸೈ ಚಕೋರಕೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಬಕಕುಪಯೋಗವೇನೈ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಭರದಿ ॥ ೧೨೨ ॥

ಹರಿಯೆ ದರ್ಪಣ ಸ್ವಚ್ಛ ತಿಕ್ಕಿತ । ನರನೆ ನಿನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ಕುರುಡನೆದುರಿಗೆ ತೋರ್ದರೇನದ । ನಿರದೆ ತೋರಿಪ ಮೊದಲೆ ನಿನಗಿದು- ।
ಪರಿಕಿಸುವನೇ ನೋಳ್ಪನೇ ನಿಜರೂಪ ದರ್ಪಣದಿ ॥ ನರಿವ ಪರಿಯಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು ತಪ್ಪಾಯ್ತು ॥
ಬರಿದೆ ಒಧಿರನ ಮುಂದೆ ತಾನಾ- । ಮರೆತೆನಿದನಾಪ್ರೇಮಭರದಲಿ ।
ಸರಸಗಾಯನ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸೆ । ಸ್ಮರಣೆ ಬಂತೆನಗೀಗ ನೀ ಪೇ- ।
ಒರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಒಧಿರನು ಕೇಳ್ವನೇನದನು ॥೧೫೩॥ ಳಿರುವ ಕಾರಣ ಪಾರ್ಥ ಕ್ಷಮಿಸೈ ಯೆನ್ನ ತಪ್ಪಿದನು ॥ ೨೨೭ ॥

ಅರಿತರಿತು ಕುಸುಮದ ಪರಾಗವ- । ಹೊಲ ಹಸನ ಮಾಡದಲೆ ಬಿತ್ತಲು ।
ನಿರದೆ ಭ್ರಮರಕೆ ಕೊಡದೆ ನೀನದ- । ಬೆಳೆಯು ಜಾರದು ಕಾಲವ್ಯಯನೇ ।
ನಿರಿಸಿದರೆ ಮಂಡೂಕದೆದುರಿಲಿ ತಿನುವುದೇನದದ ॥ ತಿಳಿಯಲೀಪರಿಯಾಯ್ತು ಯೆನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವಿದು ॥
ಒರೆದೆ ಕುಸುಮಪರಾಗ ಹೋಯ್ತಿ । ಒಲೆ ಧನಂಜಯ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ- ।
ಪರಿಯ ದುಃಖವ ಮಾಳ್ಪುದುಚಿತವೆ । ನೋಲಿದು ನಿನಗಾನೀಪೆನೀಕ್ಷಣ ।
ಕೊರತೆ ಯಾರದು ಒರಿದೆ ಕೋಪಿಸಲೇಕೆ ದರ್ದುರಕೆ ತಿಳಿಯ ಒರುವುದು ವಿಶ್ವರೂಪವಿದೆನ್ನದೀ ಕ್ಷಣದಿ ॥ ೧೫೮ ॥
॥ ೧೫೪ ॥

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಗೋಚರ- । ನರನೆ ನೀನೀದೃಷ್ಟಿಯಿಂದೀ- ।
ವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊದರಿ ಪೇಳ್ವವು । ಶ್ವರನ ಯೋಗವ ನೋಡು ನೀನಿದ ।
ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನಿಯ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೋಚರವು ॥ ಪರಿಕಿಸುತಲನುಭವವ ಕೊಳ್ಳೆ ಭಕ್ತಿಯುತನಾಗಿ ॥
ಇಂದು ನೀನದನರಿತು ಶ್ರೀಗೋ- । ಇರುವುದಘಟಿತಘಟನಯೋಗವು ।
ವಿಂದ ನೀನಾವಿಶ್ವರೂಪವ । ನರನೆ ನೋಡಿದನೆಂದು ಪ್ರೇಮದಿ ।
ತಂದು ಮುಂದಿಡೆ ಚರ್ಮಚಕ್ಷುಗಳೆಂತು ನೋಡುವವು ಹರಿಯು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆಂದನಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ೧೫೯ ॥
॥ ೧೫೫ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ತಪ್ಪ ನಾನು- । ಹರಿಯು ನಿಗಮಜ್ಞೇಯಮೂರುತಿ ।
ಚ್ಚರಿನ ಜಾರದು ಜಾಯಿಯಿಂದಲೆ । ಹರಿಯು ಸಕಲಜಗಚ್ಚೈ ಬೀಜನು ।
ಧರಿಸಿ ಮೌನವ ಕೂಡುವುದೆ ತೋರುವುದು ಜಾಣತನ ॥ ಹರಿಯು ನೋಡಲು ಸರ್ವಜಗದಲಿ ಪರಮಪೂಜ್ಯನಲಾ ॥
ನರನ ಭಾಷಣ ಕೇಳುತೀಪರಿ । ನರನಿಗೀಪರಿ ಪ್ರೇಮಭರದಲಿ ।
ಹರಿಯು ತಲೆದೂಗಿದನು ಮೆಚ್ಚುತ । ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಪೇಳ್ವನು ।
ಸರನೆ ನಿನ್ನಯ ವಚನ ಮಾನ್ಯಸಿದೆಂದು ಹೇಳಿದನು ॥೧೫೬॥ ನರನ ಭಾಗ್ಯವನೆಂತು ವರ್ಣಿಪುದೀಗ ಜತಯಿಂದ ॥ ೧೫೦ ॥

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ—

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ತತೋ ರಾಜನ್ಮಹಾಯೋಗೇಶ್ವರೋ ಹರಿಃ ।
ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ಪಾರ್ಥಾಯ ಪರಮಂ ರೂಪಮೈಶ್ವರಮ್ ॥ ೯ ॥

ಮರಳಿ ಸಂಜಯನೆಂದನರಸಗೆ । ಶೇಷಸೊರ್ವನೆ ತಿಳಿವನಲ್ಲನೆ ।
ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಕೇಳು ಪೇಳ್ವೆನು । ದಾಸಭಾವನ ಮೂರುಜಗದಲಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮನದೊಳಗೆ ಚರ್ಯವಿದೊಂದು ತೋರುವುದು ॥ ಶ್ರೀಶನನು ದೊರಕಿಸಲು ಯತ್ನಿಪ ಯೋಗಿಪುರುಷನೊಲು ॥
ಸಿರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿರುವ ಭಾಗ್ಯದ । ಅಸುಪರ್ಣನು ಚತುರಪಿಂತಿ ।
ವರಮಹಾತುಮರಾರು ತ್ರಿಜಗದೊ- । ತಾನು ಥಗಲಿರುಳೆಲ್ಲ ಸೇವೆಯ ।
ಳಿರುವರಾರೈ ಚತುರರಾ ಶ್ರುತಿಹೊರತು ವರ್ಣಿಪರೆ ॥೧೫೧॥ ಲೇಸಿನಿಂ ಮಾಡುವನು ಗರುಡನಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾರು ॥ ೧೫೭ ॥

ಧರೆಯೊಳಾ ಪಾಂಡವರು ಬನ್ನಕೆ ।
ಒರಲು ಕೇಳಾ ತೆರದ ಭಕ್ತರ ।
ಮರೆವು ಬಿತ್ತೈ ಶೇಷಶಾಯಿಗೆ ಜೋದ್ಯವೇನೆಂಬೆ ॥
ಧರೆಯೊಳಾ ದಿನ ಹಿಡಿದು ಕೃಷ್ಣನ ।
ಪರಮಸುಖವನುಭವಿಪ ಭಕ್ತರು ।
ಶರಣರಾ ಪಾಂಡವರು ಕೇಳಾದರು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥೧೩೩॥

ಹರಿಯ ಪ್ರೇಮದ ಕೇಂದ್ರನೆಂದರೆ ।
ಧರೆಯೊಳಾ ಪಾಂಡವರೆ ಯವರೊಳು ।
ನರನಲಾ ಕೃಷ್ಣನನು ಕೈವಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು ॥
ತರುಣಿ ಕಾಮುಕತರುಣಪುರುಷನ ।
ಭರದಿ ಸ್ವಾತ್ಮಾಧೀನ ಮಾಡುವ ।
ತೆರದಿ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ನರನು ಹಿಡಿದಿಹನು ॥ ೧೩೪॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನ- ।
ಧೀನನಾಗಿಹನೆಂತು ಹೇಳಲಿ ।
ತಾನು ಕಲಸಿದ ಗಿಳಿಯು ನುಡಿಯಿದು ಕೃಷ್ಣನೆಂದದಲಿ ॥
ಬಾಣತನದಿಂದಾಟಕಾಗಿಯ- ।
ಧೀನಮಾಡಿದ ಪಶುವು ತಾಂ ಯಜ- ।
ಮಾನನಾಜ್ಞೆಯನಾಲಿಸದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆಂದದಲಿ ॥ ೧೩೫॥

ನರನಿಗೆಂತೀ ದೈವವೊಲಿದುದು ।
ಹರಿಯುನರಿಯೆನು ಭೂಪ ಕೇಳ್ ।
ಹರಿಯು ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮಾತುಮನು ನಿಜನಿಜವು ॥
ಹರಿಯು ಕೇಳೈಶ್ವರ್ಯ ಭೋಗಿಪ ।
ನರನಲಾ ಬಹುಭಾಗ್ಯವಂತನು ।
ನರನ ನೇತ್ರಗಳಿಹುವು ಯೋಗ್ಯನೆನುತ್ತ ಹರಿ ನುಡಿದ
॥ ೧೩೬॥

ನರನ ಭಾಗ್ಯವನೆಂತು ಪೊಗಳಲಿ ।
ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನ ನುಡಿಗಳೆಲ್ಲವ- ।
ನೆರಡುಕೈಯಿಂ ಹಿಡಿದು ಜೋಲಿಸುತಿರುವನೈ ನಿಜದಿ ॥
ನರನ ಸಿಟ್ಟನು ಸಹನ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಮರಳೆ ಮಾತಾಡನು ಕಣಾ ಹರಿ ।
ನರನು ಮನಗುಂದಿರಲು ಸಂತೈಸುವನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥೧೩೭॥

ಉರುವ್ರದೇನಿದು ಜೋದ್ಯವಲ್ಲವೆ ।
ನರನ ಹುಚ್ಚಿದು ಹಿಡಿಯಿತೈ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನ ವಿಷಯ ಬಟ್ಟರೆ ಯೇನ ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥

ಹರಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆಗೇನು ಸರಿಯೈ ।
ನರನ ಒಲವೊಳಗೆಂತು ಸಿಲುಕಿದ ।
ಹರಹರಾ ಪರಮಾತುಮನು ನಿಜಭಕ್ತರಿಗಧೀನ ॥ ೧೩೮॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಶುಕನಿಹ ಮುನೀಶ್ವರ ।
ಕರೆವರವನ ಸಮರ್ಧನೆನ್ನುತ ।
ತೊರೆದು ವಿಷಯವ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನು ಜನ್ಮಸಾರ್ಥ್ಯ ।
ಇರುವನವ ಕೇಳ್ ನಿರ್ಜತೇಂದ್ರಿಯ ।
ಹರಿಯ ರಾಸಕ್ರೀಡೆ ವರ್ಣಿಸಿ ।
ಮರುಳನಂದದಿ ಹಾಡಿದನಲಾ ಹರಿಯು ಲೀಲೆಯನು ॥ ೧೩೯॥

ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಪಾರ್ಥನಾವಧಿ- ।
ಯಿರುವನೈ ಪರಮಾತುಮನು ನಿಜ ।
ಪರಮಯೋಗಿಗಳಿಂಗೆ ತಪದಧಿದೈವತವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಇರುವನವ ಪಾರ್ಥನಿಗಧೀನನೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಯೆಸಗಿದುವೆ ಚೋದ್ಯವು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ವ ಚೋದ್ಯಸಿದೆಂತ ನಾ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೪೦॥

ಯಾವನೀ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಂಗೀ- ।
ಕಾರ ಮಾಳ್ಪನೊ ಫಲ್ಗುನವನಿಗೆ ।
ಬಾರದಿರುವುದೆ ಹೇಳು ಹೇತೆನಗೀಗ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥
ಕಾರಣದೊಳಾ ದೇವದೇವನು ।
ಭಾರಿಪ್ರೇಮದಿ ನರನಿಗೆಂದನು ।
ತೋರಿಸುವೆ ನಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ದೃಷ್ಟಿ ನಿನಗಿತ್ತೆ ॥ ೧೪೧॥

ಕೊಟ್ಟೆ ನಿನಗೀ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ।
ದೃಷ್ಟಿಸುವಿ ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಭೀಷ್ಮಕಾರ್ಯವು ನಾಧಿಸಿತು ನಿನಗೆಂದನಾ ಕೃಷ್ಣ ॥
ಅಷ್ಟು ಹರಿ ನುಡಿವಷ್ಟರೊಳಗೆನೆ ।
ನಷ್ಟಪಾಯ್ತುಜ್ಞಾನ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗಷ್ಟ ಹೇಳುತ ನುಡಿದನೈ ಜ್ಞಾನೇಶನೊಲಿಸಿಸಲಿ ॥ ೧೪೨॥

ಕೊಟ್ಟೆ ನಿನಗೀ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ।
ವೊಟ್ಟಿ ಹತ್ತಕ್ಷರಗಳಲ್ಲೈ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಹ್ಮೈಶ್ವರ್ಯ ತೋರಿಪ ಜ್ಞಾನದೀಪಟಿಗೆ ॥
ಶಿಷ್ಟಪಾರ್ಥನಿಗೋಸುಗವೆ ಹರಿ ।
ಕೊಟ್ಟನದಕಾ ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೋತಿಯ ।
ದೃಷ್ಟಿ ತೆರೆಯಲು ಬಂದನುದಯಾಚಲಕೆ ಜ್ಞಾನರವಿ ॥ ೧೪೩॥

ಇರುವುನೀಯವತಾರತೆರೆಗಳು ।
ಬರುವುವವುಗಳು ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಶರಧಿಯೊಳಗಿನ ತೆರೆಗಳಲ್ಲವೆ ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜದಿ ॥
ಇರುವುದಧವಾ ಜಗವಿದೆಲ್ಲವು ।
ಹರಿಯೆನಿಸುತಿಹ ಸೂರ್ಯನಿಂದಲೆ ।
ಹೊರಡುತಿಹ ಕಿರಣಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದಾದ ಮೃಗಜಲವು
॥ ೧೪೪ ॥

ಇರುವುದಧವಾ ಹರಿಯು ಭೂಮಿಕೆ ।
ಪರಮಶುದ್ಧವನಾದಿಸಿದ್ಧವು ।
ಮೆವಿವುವದರಲಿ ಜಂಗಮಸ್ಥಾವರದ ಚಿತ್ರಗಳು ॥
ಹರಿಯ ಮೂಲಸ್ವರೂಪವಿದ ನಿ ।
ಸ್ತರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದನು ಕಿರೀಟಿಗೆ ।
ಹರಿಯ ಲೀಲೆಗಳೆಲ್ಲವನು ವಿಸ್ತರಿಪ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ॥ ೧೪೫ ॥

ಹರಿಯು ಬಾಲ್ಯದೊಳೊಂದು ಸಮಯದಿ ।
ತುರುಕಿದನು ಬಾಯೊಳಗೆ ಮಣ್ಣ- ।
ನ್ನರಿತಿದನು ಕೃಷ್ಣನನು ತೊಡೆಯುಲ್ಲೀರಿಸುತ ತಾಯಿ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀ ಮಣ್ಣನ್ನು ತಿಂದಿಯೆ ।
ಯರುಹಲಿದನು ಯಶೋದೆ ಕೋಪದಿ ।
ಹರಿಯು ಹೇಳಿದನಾಗ ಕದುಭೀತಿಯಲಿಯುತ್ತರವ
॥ ೧೪೬ ॥

ನಾನು ಮಣ್ಣನು ತಿಂದೆನೀನಿದ ।
ನೀನೆ ನೋಡಾ ವೆನುತ ಬಾಯನು ।
ತಾನೆ ತೆರೆದನು ತೋರಿಸಿದನು ಯಶೋದೆಗಾ ಬಾಯಿ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಬಾಯೊಳಾಕೆಗೆ ।
ತಾನೆ ಭುವನಚತುರ್ದಶಂಗಳ ।
ಪೂರ್ಣ ತೋರಿಸಿ ಹರಿಯು ತಾಯಿಯ ಬೆರಗುಮಾಡಿದನು
॥ ೧೪೭ ॥

ತರಳಧ್ರುವನಾ ಮಧುವನದಿ ಒಹು ।
ಪರಿಯ ತಪವಾಚರಿಸೆ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಬರುತ ಮೆಚ್ಚಿದನವನ ತಪಕೇನೆಂಬೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಹರಿಯ ತುತಿಸುವುದೆಂತೆನುತ ತಾ ।
ನರಿಯದಲೆ ಸಂಸ್ತಬ್ಧನಾದನು ।
ಹರಿಯು ಶಂಖದಿ ಮುಟ್ಟಲಾ ತಪಿ ಭಾಷೆ ಮೂಡಿದುದು
॥ ೧೪೮ ॥

ತರಳನಾಕ್ಷಣ ಪರಿಪರಿಯ ತುತಿ ।
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಂಗರ್ಪಿಸಿದನ್ನೆ ।
ತರಳನಾ ವೇದಂಗಳನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ತುತಿಸಿದನು ॥

ಪರಿಯಲೀ ಹರಿಯೂದಿಪಾಕ್ಷಣ
ಹರಿದು ಹೋಯ್ತುದು ಮಾಯೆ ಬೆನ್ನಿನಿ ।
ನರಿಯೆ ಪೋಣದು ಲೆಕ್ಕ ಹೋಯ್ತೋ ವಾರ್ತೆ ಮತ್ತಿಲ್ಲ ॥೧೪೪॥

ಕ್ಷಣದೊಳಾ ಐಶ್ವರ್ಯತೇಜದಿ ।
ಮನದೊಳಾಯ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ವಿಚಿತ್ರವು ।
ಮುಣಗಿದಾತನ ಚಿತ್ತವಾಶ್ಚರ್ಯಂಬುಧಿಯಲಾಗ ॥
ಮುನಿಪಮಾರ್ಕಂಡೇಯನೊಂದಿನ ।
ವಿನುತಚರಿತನು ನದಿಯು ತೀರದೊ-
ಳನುಚರಿಸುತಿರ್ದನು ಕಣಾ ಸಂಧ್ಯಾವಿಧಿಯು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೪೯ ॥

ಹರಿಯು ಮುನಿಗಾಶ್ಚರ್ಯ ತೋರಿಪ ।
ಭರದಿ ನದಿಯಲಿ ನೀರನೇರಿಸೆ ।
ಬರುಬರುತ ಗಗನನನೆ ಮುಟ್ಟಿತು ಪೂರವೇನೆಂಬೆ ॥
ವರಮುನೀಶ್ವರನರಿಯದಲೆ ತಾಂ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿಯುದಲೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿದ ।
ನರನು ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಮುಳುಗಿದ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೧೫೦ ॥

ನರನು ಮಗುಳೆಂತೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
ಮೆರೆಯುತಿರ್ದಾಕಾರವೆಲ್ಲಗೆ ।
ಹರಿದು ಹೋಯ್ತೈ ವಾರ್ತೆಯಿಲ್ಲನೆ ಯೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದದು ॥
ತಿರಿಗ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾತ್ಮಕ ।
ಪರಮ ಭೂತಗಳೆತ್ತ ಹೋದುವೊ ।
ಅರಿಯೆ ನಾ ದಶದಿಕ್ಕಿಗಳನು ಪಾತಾಳಗಗನಗಳ ॥ ೧೫೧ ॥

ಕನಸಿನಲಿ ನೋಡಿರ್ದ ಸೃಷ್ಟಿಯು ।
ಕನಸು ತೀರಲು ಲೋಪವಹುದೈ ।
ಮಿನುಗುತಿಹ ಜಗವೆಲ್ಲ ಹೋಯಿತು ಬದಲಿದೈ ವಿಶ್ವ ॥
ಮಿನುಗುತಿಹ ಶತಿತಾರೆಗಡಣಗ- ।
ಳನನುದಯದಲಿ ಲೋಪವಪ್ಪುವು ।
ಕ್ಷಣದೊಳಾ ತೆರನಾಯ್ತು ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪ ಬೆಳಕಿನಲಿ ॥ ೧೫೨ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನರನ ಸ್ಥಿತಿಯನು ।
ಭಾನವಿಲ್ಲೈ ಮನಕೆ ನೋಡಲು ।
ಹಾನಿಯಾಯ್ತಾ ಬುದ್ಧಿವೇಗವು ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥
ಏನ ಪೇಳುವುದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಆ ನರನ ಹೃದಯದಲಿ ಒಂದುವು ।
ಮಾನ್ಯವಾಯಿತು ಸ್ತಬ್ಧತೆಯು ಕೇಳ್ ಸ್ತಬ್ಧತೆಯು ನೆಪದಿ ॥೧೫೩॥

ನರನಿಗೇಕಾಗ್ರತೆಯು ಒಂಶ್ಯೆ । ನಳಿನನಾಭನು ಪಿತ್ತ ಿದನು ।
ಪಮಾಣೋದ್ಯಾ ನೋದುಬಿದ್ದನು । ವುಳಿಯದಾಯಿತು ಜೀವ ವಸ್ತುವು ।
ಹರಿದು ಒಂಬೆಂಬಂತೆ ಜ್ಞಾನಕೆ ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವದು ॥ ಘಳಿಗೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಮನದೊಳಗಾಯ್ತು ಸಂತೋಷ ॥೧೫೬॥
ಹರಿ ಚತುರ್ಭುಜಮೂರ್ತಿ ಪಸರಿಸಿ ।
ಹರಿದು ಹೋಗಲು ದರಿದಿಯಲೀ- । ತೆರೆದು ಕಣ್ಣನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ತೆರದಿ ವಿಸ್ತಾರಿಸಿತೊ ಯೆಂಬಂತಾದುದಾತನಿಗೆ ॥ ೧೫೫ ॥ ಮೆರೆದುದೆದುರಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ನರನಿಗಾಯ್ತಾನಂದ ರೂಪದ ದಿವ್ಯದರ್ಶನದಿ ॥

ಮಳೆಯೆ ಕಾಲದ ಮೇಘವೋ ಮೇಣ್ । ಎರಡುಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೀ ತದ- ।
ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಸೂರ್ಯಕಿರಣವೊ । ಪಿಮಿತ ರೂಪನ ನೋಡ ಬೇಕೆಂ ।
ಘಳಿಗೆಯೊಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಯ್ತ್ತ ತೆರದಿ ರೂಪವಿದು ॥ ದಿರುವ ನರನಿಚ್ಛೆಯನು ಪೂರಯಿಸಿದನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ॥ ೧೫೭ ॥

ಅನೇಕವಕ್ತ್ರನಯನಮನೇಕಾದ್ಭುತದರ್ಶನಮ್ ।
ಅನೇಕದಿವ್ಯಾಭರಣಂ ದಿವ್ಯಾನೇಕೋದ್ಯತಾಯುಧಮ್ ॥ ೧೦ ॥

ನರನು ಕಣ್ಣಿಂ ನೋಡಿದನಲಾ । ಪರಿಪರಿಯ ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಶಾ- ।
ಪರಿಪರಿಯ ವದನಗಳ ವಿಸ್ಮಯಿ । ಕಿರುನೆ ಸುಂದರಕಂಠಸಂಸ್ತಿಯ- ।
ನರಮನೆಗಳೆಂಬಂತೆ ಶೋಭಿಸುತಿರುವ ಪಂಕ್ತಿಯನು ॥ ಸಿರದೆ ನೋಡಿದನಾಗ ಪಾರ್ಥನು ಚೋದ್ಯವಾತ್ಸವನೆ ॥೧೬೧॥
ಮೆರೆದುವೈ ಲಾವಣ್ಯಸಿರಿಯೊ- ।
ತೆರದ ಭಾಂಡಾರಗಳ ತೆರೆದಳೊ । ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯೊಳವನು ನೋಡಿದ- ।
ನರಸನರಮಾನಂದ ವನಗಳ ಬೆಳೆಸಿತೋ ತಿಳಿಯೆ ॥೧೫೮॥ ನೇನು ವಕ್ತ್ರಗಳಂತೆ ತಾಗದು ।
ತಾನು ಕೌತುಕದಿಂದ ನೋಡಿದ ನೇತ್ರನೆಲ್ಲೆಯದು ॥

ಅರರೆ ನೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ದೊರಕಿದು- । ಕಾಣ ಒಂದುದು ನರನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ದರಸುತನಯಂಬಂತೆ ತೋರಿತು । ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ನೇತ್ರವಿಷಯತೆ ।
ನರನು ನೋಡಿದನೀತೆರದ ವದನಗಳ ರೂಪದಲಿ ॥ ಭಾನುವಿನ ತೇಜದಲಿ ಹೊಳೆದುವು ನೇತ್ರಪಂಕ್ತಿಗಳು ॥ ೧೬೨ ॥
ಅರರೆ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಭೀ- ।
ಕರವಲಾ ವದನಗಳ ಪಂಕ್ತಿಯು । ಪರಿಪರಿಯ ರಂಗಿತ ಕಸೂಲಗಳೆ ।
ಮೆರೆದುವೈ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯು ಕದಲಂತೆ ವದನದಲ ॥ ೧೬೩ ॥ ಯುರಿಕೆ ಮನಸಾದಂತೆ ತೋರ್ದುವು ।
ಹರಹರಾ ವರ್ಣಿಸುವುದೆಂತೀ ಮಹಿಮ ಶ್ರೀಹರಿಯ ॥

ಮತ್ಸ್ಯಸಿಂಗೀ ಪರಿಯ ವಕ್ತ್ರೋ- । ಮೆರೆದುವಾ ಭ್ರೂಲತೆಯ ಕೆಳಗೆನೆ ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತೊ ಭಯವೆ ಕೋತಿಯ । ಯಿರಿವ ದಿಂತಿಯ ತೆರದಿ ತೇಜವು ।
ಮೊತ್ತವನೆ ತಾನೆತ್ತಿ ಬಂದುದೊ ಯೆಂಬ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥ ಮೆರೆದುವೈ ಕಲ್ಪಾಂತ ಮೇಘದ ಮಿಂಚಿನಂದದಲಿ ॥ ೧೬೪ ॥
ಒತ್ತನೋಡಿದದತ್ತ ವದನದಿ ।
ಒತ್ತರದ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಕುಂಡದ । ಒಂದರಿಂದೊಂದಧಿಕ ರೂಪಗ- ।
ಮೊತ್ತನೇ ಕಂಗೊಳಿಸುತಿದ್ದುದು ವಕ್ತ್ರಸಂಪ್ತಿಯಲಿ ॥೧೬೦॥ ಳಂದತಂದಭಯಂಕರವಲಾ ।
ಬಂದುದರ್ಜುನ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥

ನರಗೆ ಕೇಳದ್ಭುತಭಯಂಕರ- । ಇದುನೋಡಲಿಕೊಂದೆ ರೂಪದಿ ।
ವಿರುವ್ರನೀಪರಿ ವದನಗಳು ಗೋ- । ಬಂದಿಹುವ ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗ ।
ಜರಿಸಿದುವ್ಯ ಮೇಣಿದ್ದುವಲ್ಲಿಯೆ ಸೌಮ್ಯವದನಗಳು ॥ ಳೆಂದು ಪಾರ್ಥನಿಗಾಯ್ತು ಪರಮಾನಂದ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೧೬೪ ॥

ಮಗಳ ತೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪ ।
ಕೈದುನ್ನದೆಲ್ಲಿ ಪದಾಂಬುಜದ್ವಯ ।
ಇರದ ಮುಕುಟವದೆಲ್ಲಿ ಜಾಹುಗಳೆಲ್ಲಿ ತೋರುನ್ನವು ॥
ಪುಟ್ಟಿದನೆಲ್ಲವನು ನೋಡಲು ।
ನರನ ಮನದೊಳಗಾಯ್ತು ಕೌತುಕ ।
ಭರದೊಳಾಯಿತು ಭಕ್ತರಾಜನಿಗಿಚ್ಛೆಯೊ ತೆರದಿ ॥ ೧೬೫ ॥

ಪಾರ್ಥನಿರುವನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ।
ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದೇ ಮನೋರಥ ।
ಕೃತ್ತಿವಾಸನ ಒತ್ತಳಿಕೆಯಲಿ ವ್ಯರ್ಥ ಕರಿಸಿಹುದೆ ॥
ವ್ಯರ್ಥ ಒರುವೆವೆ ನೋಡು ಬ್ರಹ್ಮನ ।
ವಕ್ತ್ರದಲಿ ಹುಸಿಯಕ್ಷರಂಗಳು ।
ಲೆಕ್ಕಿಣಿಂದ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಳ್ಪವು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಿದು ॥೧೬೬॥

ಇರುವುದಾದರಪಾರ ರೂಪವ ।
ನರನು ನೋಡಿದನಾದಿಯಂತವ ।
ನಿಯಲಾರವೊ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳೀ ಸ್ವರೂಪವನು ॥
ನರನು ನೋಡಿದನೊಂದೆ ನಿಮಿಷದಿ ।
ಹರಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣಸ್ವರೂಪವ ।
ನೇರದು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪರಿಪರಿಯವಯವಂಗಳನು ॥೧೬೭॥

ಪರಿಪರಿಯ ರತ್ನಾಭರಣದಿಂ ।
ಮೆರೆಯುತಿದ್ದುದು ದಿವ್ಯತೇಜದಿ ।
ಚರಣ ಹಿಡಿದಾ ಶಿರದ ವರೆಗೀ ಮಹಿಮೆ ನೋಡಿದನು ॥
ಹರಿಯು ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನು ।
ಧರಿಸುತೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ನಿರಿಸಿದನು ದೇಹದಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಭರಣಗಳನು ॥ ೧೬೮ ॥

ಒರುನೆನೆಂತೀಯಾಭರಣಗಳು ।
ಮೆರೆವುದೀ ದೇಹದಲಿ ಯೆಂದರೆ ।
ಒರುವುದೇ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಶಬ್ದವು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರೆ ॥
ತರಣಿಶಶಿಗಳ ಮಂಡಲಗಳೀ ।
ಹರಿಯ ಕಿರಣದಿ ತೇಜ ಪಡೆನ್ನವು ।
ಹರಿಯ ಸುಮಹಾತೇಜದಿಂದಲಿ ವಿಶ್ವ ಜೀವಗುವುದು ॥೧೬೯॥

ಇರುವುದೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಜೀವನ ।
ಮೆರೆವ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವೆ ।
ಧರಿಸಲಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪಾಭರಣ ದೇಹದಲಿ ॥

ಧರೆಯೊಳಿದ ವರ್ಣಿಸುವರಾರೈ ।
ನರನಿಗೀ ಪರಿ ಕಂಡು ಒಂದುದು ।
ಹರಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಭರಣ ತೊಟ್ಟ ॥ ೧೭೦ ॥

ನರನು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯು ।
ಭರದಿ ಕೇಳಾವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಕರಗಳನ್ನರೆ ನೋಡಲೆತ್ತಿಸಿದನು ಕುತೂಹಲದಿ ॥
ಸರಳಿದ್ದುವು ಕರಗಳವೆಗಳು ।
ಧರಿಸಿ ಕಲ್ಪಾಂತಾಗ್ನಿಶಿಖೆಗಳ ।
ನುರಿಯುತಿರುವಂಧವ್ರಗಳನು ನಾಚಿಸುವ ಶಸ್ತ್ರಗಳ ॥ ೧೭೧ ॥

ತಾನೆಯುವಯವ ತಾನೆ ಕರಗಳು ।
ತಾನೆ ಧರಿಸಿದ ವಿವಿಧವಾಯುಧ ।
ತಾನೆ ಜೀವಶರೀರ ತಾನೇ ಯುಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳು ॥
ಏನು ಕಾರಣವೇಕೆ ವಿಸ್ತರ ।
ತಾನೆ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿದು ।
ತಾನೆ ಹರಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದನೈ ನಿಜವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವನು ॥ ೧೭೨ ॥

ನರನು ನೋಡಿದನೀತೆರದ ಒಪ್ಪು ।
ಪರಿಯ ರೂಪಂಗಳನು ದೃಶ್ಯದೊ ।
ಳುರಿವ ಕಿರಣಪ್ರಖರತೆಯಲಾ ಖಡ್ಗತಾರೆಗಳು ॥
ಹುರಿಗಡಲೆಯಂದದಲಿ ಹಾರುತ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಧೂಮ್ಮಿಕ್ಕಿದುವು ಕೇ ।
ಳರರೆ ಯಾತೇಜದಲಿ ವೈಶ್ವಾನರನೆ ಬೆಂದನಲಾ ॥ ೧೭೩ ॥

ಅವಗಿ ವೈಶ್ವಾನರನು ತಾಪದಿ ।
ಕಡಲೊಳಗೆ ತಾಂ ಪಿಗಡ ಕೂಡಿದು ।
ನೊಡೆದುವಾಕ್ಷಣ ಕಾಲಕೂಟದ ತೆರೆಗಳದರಿಂದ ॥
ಜಡಿದು ಗಗನವ ಮುಟ್ಟುವಂಬುದಿ ।
ಹೊರೆಯುತಿದ್ದುವು ಕಡಲತೆರೆಗಳು ।
ಜಡಿವ ಪ್ರಳಯದ ಮಿಂಚುಗುಡಗಳ ವನವಿದೆಂಬಂತೆ ॥ ೧೭೪ ॥

ಎತ್ತಿ ಕೈಯಿಂದಾಯುಧಂಗಳ ।
ಶತ್ರುವನು ಸಡಗರದಿ ಕೊಲಲು ।
ದ್ಯುತ್ತನಾದಂತಪರಿಮಿತಕರದರ್ಶನವದಾಯ್ತು ॥
ಚಿತ್ರತರವಾಗಿರುವ ನೋಟವ ।
ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಲೆಕ್ಕಣಿಂದುತ್ಪತ್ತಿಯಾದುವು ಕರಗಳರಿಯನಲಾ ॥ ೧೭೫ ॥

ದಿವ್ಯಮಾಲಾಂಬರಧರಂ ದಿವ್ಯಗಂಧಾನುಲೇಪನಮ್ ।
ಸರ್ವಾಶ್ಚರ್ಯಮಯಂ ದೇವಮನಂತಂ ವಿಶ್ವತೋಮುಖಮ್ ॥ ೧೧ ॥

ನರನು ಕೇಳಾ ರೂಪದಲ್ಲಿಯ । ಪೆರೆದುದೀ ಚಂದನದ ಲೇಪವ ।
ಕರತತಿಯೊಳಿಹ ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಗುರು- । ಹರಿಯ ತೇಜವನೆಂತು ವರ್ಣಿಪೆ ।
ತರದಿ ಬಿಡರುತ ದೃಷ್ಟಿಯನು ತಿರುಗಿಸಿದನಲ್ಲಿಂದ ॥ ಬರುವ್ರದಂದರಿಂ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶಕೆ ತೇಜನೇನೆಂಬೆ ॥
ಕೊರಳ ಮುಕುಟದ ಕಡೆಗೆ ಪೋದದಿ । ಪೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಪೀತಲು ।
ತಿರುಗಿಸಿದನಾ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯ । ಪಿರುವ್ರದಾದರು ಲಿಪ್ತ ಚಂದನ ।
ಮರಳಿ ಕಂಡನದೇನನೆಂಬೆನು ಪಾರ್ಥಪಾಪ್ಮಳದಿ ॥ ೧೩೬ ॥ ಹರಿಸುವ್ರದು ದಾಹಕತೆಯದರಲಿ ಕಂಡು ಬಂದುಹನು ॥ ೧೪೧ ॥

ನರನಿಗಾಗಲೆ ಬಂತು ಮನದಲಿ । ಇರುವ್ರದೈ ವಾಸಿತವು ಪೃಥ್ವಿಯು ।
ಸುರತರುಗಳೀ ರೂಪದಿಂದಲಿ । ಪರಿಮಿಡಾದರು ಹರಿಯ ಗಂಧದ ।
ಹೊರಗೆ ಬಂದುವೊ ಯೇನೊ ತಿಳಿಯದೆ ನರನು ಬೆರಗಾದ ॥ ಪರಿಮಳವ್ರ ಮಿಗಿಲಿಯದು ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಕೊಡುವ್ರದದು ವಾಸ ॥
ವರಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳೊಡೆತಿಯಾ । ಇರುವನೈ ನಿರ್ಲೇಪನಾದರು ।
ನಿಯಮ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥಾನವೆಂಬೀ- । ಧರಿಸುವನು ಪರಮಾತ್ಮನೀಪರಿ ।
ತೆರದ ದಿವ್ಯಸುಪುಷ್ಪಗಳು ರಂಜಿಸಿದುವೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೩೭ ॥ ಪರಿಮಳದ ಗಂಧಾನುಲೇಪನವೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೪೨ ॥

ಇರುಪ್ರವಾ ರೂಪದಲಿಯಗಣಿತ । ಇರುವನಾದರು ಮದನಸುಂದರ ।
ಸರಸಿಜಾದಿಕ ಕುಸುಮವವ್ರಗಳ । ಧರಿಸುವನು ಚಂದನದ ಲೇಪವ ।
ಪರಿಮಳವನಾಸ್ವಾದಿಸುತಲಿದ್ದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ನರುಪಲೆಂತೀ ಚಂದನದ ಮಹಿಮೆಯನು ಚಾಯಿಂದ ॥
ತೆರದ ಮುಕುಟದ ಮೇಲೆ ಪರಿಪರಿ । ನರನು ಕೇಳೀ ತೆರದ ಶೋಭೆಯ- ।
ಪೆರೆದುನೈ ಗುಚ್ಛಗಳು ಸುಂದರ । ನಿರದೆಯೊಂದೊಂದನ್ನೆ ನೋಡುತ ।
ಕೊರಳಿನಿಂ ಬೋಲಾದುತಿದ್ದುವ್ರ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳು ॥ ೧೩೮ ॥ ಭರದೊಳಚ್ಚರಿಶರಧಿಯಲ ತೇಲಿದನು ತಿಳಿಯದಲೆ ॥ ೧೪೩ ॥

ಪರಿಯುಸಿಪ ವರ್ಣಿಸುವ್ರದೆಂತೈ । ಹರಿಯು ಮಾಡುವನೇನು ಶಯ್ಯೆಯೊ- ।
ತರಣಿತೇಜದಿ ಸ್ವರ್ಗ ತುಂಬಿತೊ । ಕಿರುವನೋ ನಿಂತಿಹನೊ ಕೂತನೊ ।
ವರಮಹಾಮೇರುವ್ರ ಸುವರ್ಣದ ಕವಚ ತೊಟ್ಟಿಹುದೊ ॥ ಯಿರುವನೆಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ತನಗರವಾಗಬೇಕೆಂದು ॥
ಹರಿಯು ತಾನುಟ್ಟಿರುವ ಪೀತಾಂ- । ಪರಿಕಿಸುತ ನೋಡಿದನು ತಿಳಿಯದು ।
ಒರವ್ರ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಬೆಳಗಿತು । ತೆರೆದ ಕಣ್ಗಳ ನೋಡಲೆಲ್ಲವು ।
ಪೆರೆದುದಾ ಚಂದನದ ಲೇಪವ್ರ ಹರಿಯ ಮೈಮೇಲೆ ॥ ೧೩೯ ॥ ಹರಿಮಯವೆ ಜಗವೆಂಬುದೆನುತ್ತಲಿ ನೋಚರಿಸಿತವನೆ ॥ ೧೪೪ ॥

ಹರನೆ ಕರ್ಪುರಲೇಪವಿಟ್ಟರೊ । ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚುತ ಸ್ವಪ್ನ ಕೂತರೆ ।
ಹರನ ಗಿರಿಕೈಲಾಸವದನಾ- । ಮುನ್ನ ಭಗವದ್ರೂಪವಡಗುವ್ರ- ।
ವರಿಸಿದರೊ ಪಾರದದ ಲೇಪದೊಳೆಂಬ ತೆರನಾಯ್ತು ॥ ದೆನ್ನತಲಿ ಕಣ್ಣಾಗಳ ಮುಚ್ಚಲು ರೂಪನಡಗದಲಾ ॥
ಪೆರೆವ ಚಾಂದ್ರಿಯ ಘಡಿಯ ಬಿಡಿಸುತ- । ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಭಯಂಕರಾನನ- ।
ಲರಿಸಿದರೊ ಹೊದಿಕೆಯನು ಗಗನಕೆ । ವನ್ನೆ ನೋಡಿಪನವನು ಭಯದಲಿ ।
ತಿರಿಗಿ ದುಗ್ಧಸಮುದ್ರಕಿಟ್ಟರೊ ಶುಭ್ರ ಹೊದಿಕೆಯನು ॥ ೧೪೦ ॥ ಬೆನ್ನ ತಿರುಗಿಸಲಲ್ಲಿ ತೋರ್ವುದು ವಿಶ್ವರೂಪವದೆ ॥ ೧೪೫ ॥

ದೃಷ್ಟಿ ತೆರೆಯಲು ವಿಸ್ತಾರೂಪವ ।
ದೃಷ್ಟಿಸುವುದದು ಚೋದ್ಯವಲ್ಲ್ಯೆ ।
ದೃಷ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಲು ತೋರುವುದು ಮೇಣದುವೆ ಚೋದ್ಯವಲಾ॥
ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಹರಿಯ ಕೃತಿಯದ ।
ದೃಷ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಲು ತೆರೆಯಲೇನದು ।
ಸ್ಪೇಷ್ಟಮೂರುತಿ ಕೃಷ್ಣನಿರುವನು ವ್ಯಾಪ್ತ ಮೇಣಲ್ಲಿ
॥ ೧೮೬ ॥
ನರನು ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯಶರಧಿಯ- ।
ಲಿರದೆ ಬಿದ್ದನು ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೆ ।
ಮರಳಿ ದಂಡೆಗೆ ಬರುವನಿತರಲಿ ಚೋದ್ಯವೆರಡನೆಯ ॥
ಒರುತ ವುನರಪಿ ಸೆಳೆದು ವೊಯ್ವುದು ।
ಪರಿಯೊಳೀ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ತೋರ್ದನು ।
ಹರಿಯು ತನ್ನಯನಂತರೂಪದಲೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥೧೮೭॥
ನರನು ಮರುಳಾಟದಲಿ ಯರಿಯದೆ ।
ಹರಿಯ ಜೆನ್ನೈಸಿದನು ನಿಜವಿದು ।
ಹರಿಯು ಮಾಯಾನಟನತಿಶಯನು ನಟಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ ॥

ಹರಿಯು ಸಹಜದಿ ವಿಶ್ವರೂಪನು ।
ಯಿರುವುದೇನವನಿಂಗಶಕ್ಯವು ।
ನರನ ಬಯಕೆಯ ತೀರಿಸಿದನಾ ಶರಣವತ್ಸಲನು ॥ ೧೮೮ ॥

ಹರಿಯು ಕೊಟ್ಟಾದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ।
ಪರಮ ಮಹಿಮೆಯನರಿವರಾರೈ ।
ತೆರೆಯಲದ ತೋರುವುದು ಮುಚ್ಚಲು ತೋರದಿರದೆಂಬ ॥
ಪರಿಯಿದಲ್ಲೈ ಸರ್ವಕಾಲದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಗೋಚರವು ನಿಜ ಹಗ- ।
ಲಿರುಳು ಭೇದವಿದಿಲ್ಲ ಕತ್ತಲೆಬೆಳಕು ಮೇಣಿಲ್ಲ ॥ ೧೮೯ ॥

ನರನಿಗೀಪರಿ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ।
ದೊರೆಯಿತಲ್ಲನೆ ಲಾಭವನುಪಮ ।
ಹರುಷದಿಂದೀತೆರದಿ ಸಂಜಯನಾಡಿದನು ನೃಪಗೆ ॥

ಕುರುಕುಲೋತ್ತಮ ಕೇಳು ನಾನಾ- ।
ಪರಿಯ ಮುಖನೇತ್ರಗಳು ರಂಜಿಸು ।
ತಿರುವ ಸುಂದರ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನರನು ನೋಡಿದನು ॥ ೧೯೦ ॥

ದಿವಿ ಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರಸ್ಯ ಭವೇದ್ಯುಗಪದುತ್ಥಿತಾ ।
ಯದಿ ಭಾಃ ಸದೃಶೀ ಸಾ ಸ್ಯಾದ್ಭಾಸಸ್ತಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ ॥ ೧೨ ॥

ಆರಸ ಕೇಳೈ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಮೆರೆವ ತೇಜವಪಾರ ಪ್ರಳಯದಿ ।
ಒರುವರಲ್ಲವೆ ಕೂಡಿ ದ್ವಾದಶರವಿಗಳೊಂದಾಗಿ ॥
ತೆರದೊಳೀ ನಾವಿರ ತರಣಿಗಳು ।
ಮೆರೆಯಲೊಂದೇ ಸ್ಥಳದಿ ತತ್ಪಭೆ ।
ಸರಿಯಹುದೆ ಕೇಳ್ವೆಶ್ವರೂಪದ ಪ್ರಭೆಯೆ ಪಿರಿದಿಹುದು
॥ ೧೯೧ ॥
ತಂದು ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಗಳೆಲ್ಲವ- ।
ನೊಂದೆ ಕಡೆಯಲಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ।
ಸಂದಣಿಸಿದಾಬ್ಜಾಬೆಯೆಲ್ಲವನೊಟ್ಟು ಕೂಡಿಸಲು ॥

ಮುಂದೆ ದಶಸಂಖ್ಯಾನಲಂಗಳ- ।
ನೊಂದೆ ಕಡೆಯಲಿ ಕೂಡಿಸಲು ಸರಿ ।
ಒಂದವುದೆ ಕೇಳ್ವಿಶ್ವರೂಪದ ತೇಜಕ್ಕೆ ಭೂಪ ॥ ೧೯೨ ॥

ಹರಿಯ ಕೇಳೀತೆರದ ಮಹಿಮೆಯು ।
ಮೆರೆವುದೈ ವಿಶ್ವದಲಿ ಪೂರ್ಣವಿ- ।
ದರಿವುದಂತೈ ವಿಶ್ವರೂಪದ ತೇಜವಗಣಿತವು ॥
ಇರುವುದೀಪರಿಯಾದರೆನ್ನಯ ।
ಪರಮಭಾಗ್ಯೋತ್ಕರ್ಷದಿಂದಲಿ ।
ಬರುವುದಾಯಿತು ದೃಷ್ಟಿಗೆನ್ನಯ ವ್ಯಾಸಕೃಪೆಯಿಂದ ॥ ೧೯೩ ॥

ತತ್ರೈಕಸ್ಥಂ ಜಗತ್ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಪ್ರವಿಭಕ್ತಮನೇಕಧಾ ।
ಅಪಶ್ಯದ್ದೇವದೇವಸ್ಯ ಶರೀರೇ ಪಾಂಡವಸ್ತದಾ ॥ ೧೩ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ಪರಿಪರಿಯ ಗುಳ್ಳೆಗ- ।
ಳಿರುವ ಪರಿಯಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುತ್ತವೈ ಬದಿಗೊಂದು ಜಗಗಳು ಹೇಳಲೆಂತಿದನು ॥

ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿಹ ಕಣಗಳಂದದಿ ।
ಧರಣಿಯಲ್ಲಿರುನಿರುವೆಯಂದದಿ ।
ಮೆರೆವ ಗಗನದಿ ಮೋಡಗಳ ಗಿರಿಪುರಗಳಂದದಲಿ ॥ ೧೯೪ ॥

ನರನು ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪದಿ । ನರನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬಾರದೇನಿದು ।
ಹರಿಯ ದೇವರ ದೇವನಂಗದಿ । ಪರಿಪೆನುತ ವಿಸ್ಮಯವ ತಾಳ್ದನು ।
ಪರಿಯಲೀ ವಿಸ್ತಾರ ಜಗಗಳ ಕಂಡನೇನೆಂಬೆ ॥ ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೆಂದು ಸಂಜಯ ನುಡಿದನಾನೃಪಗೆ ॥ ೧೫೫ ॥

ತತಃ ಸ ವಿಸ್ಮಯಾವಿಷ್ಟೋ ಹೃಷ್ಟರೋಮಾ ಧನಂಜಯಃ ।
ಪ್ರಣಮ್ಯ ಶಿರಸಾ ದೇವಂ ಕೃತಾಂಜಲಿರಭಾಷತ ॥ ೧೪ ॥

ಹರಿಯೂ ಬೇರೀ ವಿಶ್ವ ಬೇರೀ । ಸುಲಿಯಲಾ ಕರ್ಪೂರಕದಳಿಯ ।
ಪರಿಯ ಭಾವನೆ ದ್ವೈತರೂಪವ । ಸೊಳಗಿರುವ ಗರ್ಭವನು ಹಿಂಡಲು ।
ನರನ ಮನದೊಳಗಿತ್ತು ನಸ್ಯವಿದಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥ ಹೊಳೆವ ಕರ್ಪೂರಕಣವು ಹೊರಬೀಳ್ವಂತೆ ಬಾಷ್ಪಗಳು ॥
ನರನಿಗಂತಃಕರಣ ಮೋದದು । ಕೆಳಗೆ ಕಣ್ಣಿಂ ಸುರಿಯುತಿದ್ದುವು ।
ಭರಿತವಾಯಿತು ಕಾರಣದೊಳಾ । ಜಲಧಿ ಚಂದ್ರನ ನೋಡೆ ಹರ್ಷದಿ ।
ಹೊರಗಿನಿಂದ್ರಿಯನಿಕರವೆಂಬುದು ಶಿಥಿಲವಾಯಿತಲಾ ತುಳುಕುವಂದದಿ ಸುಖದ ಲಹರಿಗಳೇಳುತಿರ್ದುವಲಾ ॥ ೧೫೬ ॥
॥ ೧೫೬ ॥

ಮಳೆಯು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಬೆಟ್ಟದ । ಅಷ್ಟ ಸಾತ್ವಿಕ ಭಾವವುಗಳು ।
ತಳದ ಮಲವದು ಹರಿದು ಹೋಗಲು । ಹುಟ್ಟಿ ನರನಲಿ ಮೆರೆಯುತಿದ್ದುವು ।
ಬೆಳೆಯುವುದು ಹಸಿ ಹುಲ್ಲು ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ದೃಷ್ಟಿಸಲು ತಂತಮ್ಮೊಳಗೆ ಬಡೆದಾಟ ಮಾಡಿದುವು ॥
ತಲೆ ಹಿಡಿದು ಕಾಲಡಿಯ ವರೆಗಾ- । ಇಪ್ಪ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸಿಗಲಾ ।
ಪುಳಕವೆದ್ದುದು ಹರ್ಷಭರದಲಿ । ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಾ ದ್ವೈತಭಾವವ ।
ಹೊಳೆವ ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣ ತಾಗಿದ ಚಂದ್ರಕಾಂತದೊಲು ದೃಷ್ಟಿಸಿದನಾ ವಿಶ್ವರೂಪಿಯ ದೇವನನು ಬಿಟ್ಟು ॥ ೨೦೦ ॥
॥ ೧೫೭ ॥

ನರನ ದೇಹದಿ ಘರ್ಮಬಿಂದುವ । ಹರಿಯು ನೀ ನರ ನಾನು ಅಂಜೀ ।
ಬರುವುದಾಯಿತು ಕಮಲಕಳಿಯಲಿ । ಪರಿಯ ಭಾವದ ದ್ವೈತ ವೃಕ್ಷವಿತು ।
ಸೆರೆ ಹಿಡಿದ ಭೃಂಗದ ಪರಿಯಲಾ ಕಂಪವಾಯಿತಲಾ ॥ ನರನು ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಬಿಟ್ಟಾ ಹರಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ ॥
ಹರುಷಸುಖಲಹರಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥನು । ಹರಿಯು ನಿಂತಿಹ ಬಡಿಗೆ ಸರಿಯುತ ।
ಮೆರೆದನೈ ಗಾಂಭೀರ್ಯ್ಯ ಸಾಗರ । ಶಿರವ ಬಗ್ಗಿಸಿ ವಿನಯಪೂರ್ವಕ ।
ಹರಿಯುತಿದ್ದುವು ನೇತ್ರದಿಂದಾ ಪ್ರೇಮಬಾಷ್ಪಗಳು ॥ ೧೫೮ ॥ ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ವಿನ್ನೈಸಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೦೧ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಪಶ್ಯಾಮಿ ದೇವಾಂಸ್ತವ ದೇವ ದೇಹೇ ಸರ್ವಾಂಸ್ತಥಾ ಭೂತವಿಶೇಷಸಂಘಾನ್ ।
ಬ್ರಹ್ಮಾಣಮೀಶಂ ಕಮಲಾಸನಸ್ಥಮೃಷೀಂಶ್ಚ ಸರ್ವಾನುರಗಾಂಶ್ಚ ದಿವ್ಯಾನ್ ॥ ೧೫ ॥

ಹರಿ ನಮೋನಮ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ದೊರೆಯಲದು ಸಾಮಾನ್ಯವೇನೈ ।
ಕರುಣೆಯಾಯಿತು ನಿನ್ನದೆಂದೀ- । ಹರಿಯೆ ನೀನುಪಕಾರ ಮಾಡಿದಿ ।
ತೆರದಿ ನೋಡಿದೆ ವಿಶ್ವರೂಪವನೆಂದು ಕಣ್ಣಿಂದ ॥ ಭರದೊಳಾಯಿತು ಕೇಳು ನಿಜ ಕಲ್ಯಾಣವೀ ನರಗೆ ॥ ೨೦೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಸರ್ವ ವಿಶ್ವ- । ಮತ್ತೆ ಪಾರ್ವತಿಯುತನ ಪಿಪನ ಸು-
ಕ್ಕೆಸಲಿ ಮೂಲಾಧಾರನೆಂಬಿವ- । ಮಸ್ತ ಭೂತಗಣಂಗಳನು ನಾ ।
ನರಿವ ಪರಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ರೂಪವ ತೋರಿಸಿದಿ ಯೆನಗೆ ॥ ವಿಸ್ತರದಿ ನೋಡಿದೆನು ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೨೦೫ ॥
ಗಿರಿಯ ಮೇಲ್ ಗಹ್ವರದಿ ದರಿಯೊಳ- ।
ಗಿರುವೈ ಶ್ವಾಸದಸನೂಹವು । ಹರಿಯೆ ತವ ವೈಕುಂಠ ನೋಡಿದೆ ।
ಪರಿಯೊಳೀ ರೂಪದಲಿ ನೋಡಿದೆನಿಂದ್ರಚಂದ್ರರನು ॥೨೦೩॥ ಮರಳಿ ಕಂಡೆನು ಕಶ್ಯಪಾದಿಕ ।
ಪರಮಮುನಿಗಳ ಸರ್ಪಗಳ ಪಾತಾಳ ಮೊದಲಾಗಿ ॥

ಮೆರೆವ ತಾರಾವ್ಯೂಹ ಗಗನದೊ- । ಇರುವೈವೈ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭುವನದ ।
ಳಿರುವ ಪರಿಯಲಿ ಪಕ್ಷಿವ್ಯೂಹವು । ಪರಿಪರಿಯ ಚಿತ್ರಗಳು ನಿನ್ನಯ ।
ಮುರದೊಳಿರುವಂದದಲಿ ರೂಪದಿ ಕಂಡೆ ಸುರವ್ಯಂದ ॥ ಮೆರೆವ ದೇಹದ ಗೋಡೆಯಲಿ ರಂಜಿಪುವು ಯೇನೆಂಬೆ ॥ ೨೦೬ ॥
ಉತ್ತುತರಮಹಾಭೂತಪಂಚಕ ।
ತಿರಿಗಿಯದರಿಂ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಒಪ- । ಪರಿಪರಿಯ ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿಯ ।
ಪರಿಯ ಭೂತಗಣಂಗಳನು ನಾ ಕಂಡೆ ರೂಪದಲಿ ॥ ೨೦೪ ॥ ಪರಿಪರಿಯ ಭೂತಾದಿವರ್ಗವು ।
ಮೆರೆವುದನು ನಾ ಕಂಡೆ ರೂಪದಿ ಚಿತ್ರತರದಿಂದ ॥

ಸತ್ಯಲೋಕವ ಕಂಡೆನಿದರಲಿ । ಹರಿಯೆ ನಾ ವಿಸ್ತಾರವೆಲ್ಲವ- ।
ಸತ್ಯಲೋಕದ ಬ್ರಹ್ಮನಿವನೈ । ನರಿಯೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತರೂಪದ ।
ಕೃತ್ತಿವಾಸನ ವಾಸ ಗಿರಿಕೈಲಾಸ ಕಂಡೆನಲಾ ॥ ಚರಣಕೆರಗುವೆ ನಿನ್ನ ನೀನುದ್ಧರಿಸ ಜೀಕೆನ್ನ ॥ ೨೦೭ ॥

ಅನೇಕಬಾಹೂದರವಕ್ತ್ರನೇತ್ರಂ ಪಶ್ಯಾಮಿ ತ್ವಾಂ ಸರ್ವತೋಽನಂತರೂಪಮ್ ।
ನಾಂತಂ ನ ಮಧ್ಯಂ ನ ಪುನಸ್ತವಾದಿಂ ಪಶ್ಯಾಮಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ವಿಶ್ವರೂಪಮ್ ॥೧೬॥

ನೀನು ಕೊಟ್ಟಿಹ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು- । ಅರಿಯೆ ಭೂಪಾತಾಳಸ್ವರ್ಗವ- ।
ಲೇನ ಹೇಳಲಿ ಕಂಠೆ ದಿಕ್ಕದಿಕೆ । ನರಿಯೆ ದಶದಿಶೆಗಗನಮಂಡಳ- ।
ಬಾನುವಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಹುವೊ ದಂಡಗಳೆಂಬತೆರನಾಗಿ ॥ ವರಿಯೆ ಛೇದವನೆಲ್ಲಿಯಾದರು ಸರ್ವವಿಹುದಿಲ್ಲಿ ॥ ೨೧೦ ॥
ಕಾಣುವುವು ತವ ಬಾಹುವಗಣಿತ ।
ನೀನು ಕೈವ್ಯಾಪಾರಸರ್ವವ । ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪೂರ್ಣವೊಂದೇಕ್ಷಣದಿ ಮಾಡುವ ತೆರದಿರಂಪಿಸುವಿ ॥೨೦೮॥ ಹೊರಗೆ ನಾನಣುಮಾತ್ರವೀನು ಕಾಣೆನು ।
ಭರದಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ನೀ ನಿನ್ನೊಳಿರತು ಜೀರಿಲ್ಲ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದೊ- । ಪರಿಪರಿಯೊಳಾ ಭೂತನಿಕರಗ- ।
ಳಿರುವ ಹೊಟ್ಟೆಗಳೆಷ್ಟನೆಣಿಸಲಿ । ಳಿರುವುದನು ನಾ ಕಂಡೆ ನಿನ್ನಲಿ ।
ಮೆರೆವುವಿವು ಗಗನದಿ ಜಗದ್ಭಾಂಡಾರ ಹುಟ್ಟಿದುವೊ ॥ ಬಿರುವುದಗಣಿತ ನಿರುಪಮತೆಯಲಿ ಭೂತಸಂತತಿಯು ॥ ೨೧೧ ॥
ಶಿರಗಳೆಹುವು ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೆಯೊ- ।
ಳಿರುವುವೈ ವದನಂಗಳಗಣಿತ । ಹರಿಯನಂತನೆ ಬಂದಿ ಯೆಲ್ಲಂ ।
ಮೆರೆವುವೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೃಕ್ಷಪ ಫಲಗಳೆಂಬಂತೆ ॥ ೨೧೯ ॥ ಹರಿಯೆ ಕೂತಿಯೊ ನಿಂತಿರುವಿಯೋ ।
ಧರೆಯೊಳೆಂತೀ ತಾಯಿಯುದರದಿ ಬಂದಿ ಹೇ ದೇವ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದೊ- । ಅರಿಯೆ ನಿನ್ನಾಕೃತಿಯ ರೂಪವ- ।
ಳಿರುವೈನ್ನೆ ಬಾಯ್ಗಳು ಸಹಸ್ರವು । ನರಿಯೆ ನಿನ್ನವಯವವ ನಿನ್ನಿಂ ।
ಮೆರೆವುವೈ ನೇತ್ರಗಳ ಪಂಕ್ತಿ ಸಹಸ್ರಮಾನದಲಿ ॥ ಹೊರಗೆ ಮೇಣಿಹುದೇನು ಸರ್ವವಗಮ್ಯವೀ ನರಗೆ ॥ ೨೧೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನಾ ಸರ್ವತ್ರ ನೋಡಿದೆ ।
ನಿರದಧಿಷ್ಠಾನವು ನಿನಗೆ ನೀ-।
ನಿರುವಿ ವಿಶ್ವದಿ ನಿನ್ನಧಿಷ್ಠಾನವು ಕಣಾ ನೀನೆ ॥
ಇರದು ನಿನಗುತ್ಪತ್ತಿ ಪ್ರಭುವೇ ।
ಯಿರವು ನಿನಗಾ ಜನ್ಮಮರಣಗ-।
ಳೆರುವಿ ನೀ ಸ್ವಯಮೇವ ನೀ ನಿಂತಿಲ್ಲ ಕೂತಿಲ್ಲ ॥ ೨೧೩ ॥

ನೀನು ಬೆನ್ನನು ಬಗ್ಗಿಸಿಲ್ಲೆನ್ನ ।
ನೀನು ಕುಂಟನೆ ದೇವದೇವನೆ ।
ನೀನೆ ನಿನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿಯಲಾ ॥
ನಿಂನು ನಿನ್ನ ಸಮಾನನೆಂದೇ ।
ನಾನು ನಿನಗುಪಮೆಯನು ಕೊಡುವೆನು ।
ಮೇಣು ನಿನ್ನವಯವವ ನಿನ್ನ ಸಮಾನವೇ ಯಿಹುದು
॥ ೨೧೪ ॥

ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯು ನಿನ್ನ ತೆರದಲಿ ।
ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನಿದು ನಿನ್ನ ತೆರದಲಿ ।
ಒಣ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ನಿನ್ನನು ಬಾಯಿಯಿಂದೆನ್ನ ॥
ಎನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನೆಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸೆ ।
ನಿನ್ನ ಹೊರತನ್ಯವನು ಕಾಣೆನು ।
ನಿನ್ನ ರೂಪವು ನಿನ್ನ ಸರಿಸಮವಾಗಿಯೇ ಯಿಹುದು
॥ ೨೧೫ ॥

ಕೊರತೆಯೊಂದನು ಕಂಡೆ ನಿನ್ನ-।
ಲ್ಲಿರವದಕೆ ನಡುಕನೆಬುಡಗಳೇ-।
ತೆರದ ಭೀದವು ನೋಡಲಚ್ಚರಿಯಲ್ಲನೇ ಹರಿಯೆ ॥
ಅರಿಯ ಬೇಕಿದನೆಂದು ಶೋಧಿಸಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀಕ್ಷಿಸಿದೆ ನಿನ್ನನು ।
ಹರಿಯೆ ಯೆನಗಾ ಪರಿಯು ತೋರದು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕವು
॥ ೨೧೬ ॥

ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳು ಯೆಂಬೀ ।
ಭೇದವನು ನಾ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಲಿ ।
ನಾದರದಿ ಪೇಳುವೆನು ನಿಶ್ಚಯದಿಂದಲೀ ಮತವ ॥
ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳು ತೋರದ ।
ಚೋದ್ಯವೀಪರಿ ನಿನ್ನ ರೂಪವು ।
ಹೇ ದಯಾನಿಧಿ ನಿಜದಿ ನೀ ಜಗದೀಶನಪರಿಮಿತ ॥ ೨೧೭ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀರೂಪದಲಿ ಬಹು ।
ಪರಿಯ ಮೂರ್ತಿಗಳೆದ್ದು ಬಂದಿವೆ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಬಹುಪರಿಯ ರಂಗಿತವಂಗಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ॥

ಹರಿಯೆ ಪರ್ವತತುಲ್ಯರೂಪಗೊ ।
ಳೆರುವೃವೈ ಮೂರ್ತಿಗಳು ತರುಲತೆ ।
ವೆರೆವಲಂಕಾರಗಳು ಹೂಹಣ್ಣಾಗಿ ರಂಜಿಪುವ್ರ ॥ ೨೧೮ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನು ಮಹಾಸಮುದ್ರವು ।
ತೆರೆಗಳೇ ಮೂರ್ತಿಗಳು ತೋರ್ಪುವು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೇ ವೃಕ್ಷನಿದರಲಿ ಮೂರ್ತಿ ಫಲಗಳಲಾ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪ ।
ಸ್ಫುರೆಯೊಳಗೆ ಮೂರ್ತಿಗಳೆ ಭೂತಗ-।
ಳೆರದೆ ಗಗನದಿ ತಾರೆಗಳ ತೆರನಾಗಿ ರಂಜಿಪುವ್ರ ॥ ೨೧೯ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ರೋಮಕೂಪದೊ-।
ಳೆರುವ್ರುೀಪರಿ ಮೂರ್ತಿಗಳು ನಾ-।
ನರಿಯೆ ಗಣನೆಯ ಕಂಡೆ ಲೋಕಸಮಾನ ಮೂರ್ತಿಗಳ ॥
ಮರಳಿ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವೊಂದೊಂ-।
ದರಲಿ ಮೂರ್ತಿಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನಾಯ್ತುವು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೀತೆರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆಯೊ ವಿಶ್ವವನು ॥ ೨೨೦ ॥

ನೀನು ಯಾರೀ ಜಗದಿ ಯಾರವ-।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ತಿಳಿಯದೆನಗದು ।
ನಾನರಿತೆ ನೀನಿರುವಿ ಸಾರಥಿ ಯೆನಗೆ ಸಂಗರದಿ ॥
ನೀನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕಾತ್ಮಕ್ಕ ।
ನೀನು ಭಕ್ತರ ಕಾಯಲೋಸುಗ ।
ನಾನುರಾಗದಿ ಸಗುಣರೂಪದಿ ಬಂದಿ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೨೨೧ ॥

ನಿನ್ನ ಮೇಘಶ್ಯಾಮಮೂರ್ತಿಯ ।
ನಿನ್ನ ಸುತಪ್ತಭೂರ್ಜದ ಮೂರ್ತಿಯ ।
ಕಣ್ಣಿನಿಂ ನೋಡಿದರೆ ಮನ ಸಂತೃಪ್ತವಾಗುವ್ರದು ॥
ನಿನ್ನದೀಪರಿ ಮೂರ್ತಿ ರಮ್ಯವಿ ।
ದನ್ನು ಕೈಯಿಂದಪ್ಪಿ ಕೊಳುವೆನು ।
ನಿನ್ನದೀಪರಿ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲೀ ರೂಪ ಮೇಣಿಲ್ಲಿ ॥ ೨೨೨ ॥

ಅರಿತೆ ವಿಶ್ವಾಧಾರ ದೇವನೆ ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಸುಂದರಶರೀರವ ।
ಧರಿಸಿ ನೀ ಧರೆಗಿಳಿದು ಬರುವಿಯೊ ಭಕ್ತನಪ್ಪಲನೆ ॥
ಶರಣರನು ಕಾಯುವ ನಿಮಿತ್ತದಿ ।
ಬರುವಿ ನೀನೀತೆರದೊಳೆನುತಲಿ ।
ಬರುವುದೆನಗನುಮಾನ ಸಟಿಯೋ ದಿಟವೊ ನೀನ್ನಿ

ಹೃಷ್ಟಿ ದೋಷಿತವೆಂದು ನಿನ್ನಿಂ- ಸಾರಥ್ಯವು ಯೆನಗಾಗಿ ಹರಿ ನೀಂ-।
ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯರಿಯದು। ನೀ ರಥದ ಮಕರದಲಿ ದಂಡೆಯಿ-।
ಕೊಟ್ಟ ನೀನೀ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನೆಂದು ಗುಣವಾಯ್ತು॥ ನೋಡಿ ಚಮ್ಮಟಿಕೆಯಲಿ ಕುದುರೆಯ ಹೊಡೆವ ಮೂರ್ತಿಯಿದೆ॥
ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ಸಾರಥಿ। ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ಯೆನ್ನ ಸಾರಥಿ।
ಯಿಷ್ಟು ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪ ಧರಿಸಿದಿ। ಪಾರವಿಲ್ಲದ ವಿಶ್ವರೂಪದ।
ದೃಷ್ಟಿಗೆದುರಿಲಿ ರಥದ ಮೇಲಿನ ಮೂರ್ತಿ ತೋರುವುದು॥೨೨೪॥ ಧಾರಣವ ಮಾಡುವನೆನಿತ್ತಲಿ ಯಾರು ನಂಬುವರು॥ ೨೨೫॥

ಕರೀಟಿನಂ ಗದಿನಂ ಚಕ್ರಿಣಂ ಚ ತೇಜೋರಾಶಿಂ ಸರ್ವತೋದೀಪ್ತಿಮಂತಮ್।
ಪಶ್ಯಾಮಿ ತ್ವಾಂ ದುರ್ನಿರೀಕ್ಷ್ಯಂ ಸಮಂತಾದ್ದೀಪ್ತಾನಲಾರ್ಕದ್ಯುತಿಮಪ್ರಮೇಯಮ್॥ ೧೭॥

ಹರಿಯೆ ನೀ ಸಾರಥ್ಯ ಮಾಡು-। ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ।
ತ್ರಿರುಳ ಸಮಯದಿ ನೀ ನಿರಂತರ। ಮೆರೆವ ತೇಜವಲೌಕಿಕವಲಾ।
ಧರಿಸಿರುವ ಮುಕುಟವೆ ಕಣಾ ತೋರುವುದು ರೂಪದಲಿ॥ ತರಣಿ ಯಿದರೆದುರಿನಲಿ ತೋರ್ಪನು ಮಿಂಚುಹುಳದಂತೆ॥
ಮೆರೆವುದೆಂತೀ ದಿವ್ಯತೇಜವು। ತೆರೆಯುಲಾರನು ದೃಷ್ಟಿ ವೈಶ್ವ-।
ಒರುವುದಚ್ಚರಿ ನೋಡಿ ಮನದೊಳ-। ನರನು ನೋಡಲು ಕಣ್ಣಕುಕ್ಕನ।
ಗುರುವುದೇನಾ ಚಕ್ರ ಮೇಲ್ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ॥ ೨೨೬॥ ನಿರುತ್ರದೀಪರಿ ಧಳಧಳಿಪ ಸುಜ್ವಾಲೆರೂಪದಲಿ॥ ೨೩೦॥

ಹರಿಯೆ ನೀನಾವರಿಸಿ ತಿರುಗಿಸು-। ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವ ಸಮಸ್ತ ತೇಜದ।
ತಿರುವ ಚಿಹ್ನವು ನಿಜವು ತೋರುವು-। ಶರಧಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿದುದೊ ಪ್ರಳಯದಿ।
ದಿರುವುದೇನೀ ಗದೆಯು ಗುರುತನು ತಿಳಿದೆನಿಂದಿನಲಿ॥ ಮೆರೆವ ವಿದ್ಯುಗ್ಗಗನಮಂಡಲವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿತೊ॥
ಎರಡು ಕೆಳಗಿನ ಕರಗಳಿಂ ರಥ-। ಹರಿಯೆ ಪ್ರಳಯಜ್ವಾಲೆಯನು ಸಂ-।
ತುರಗ ಛಪ್ಪರಿಸುವ ತಯಾರಿಯಿ। ಹರಿಸಿ ಹಾರವ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನೀ।
ಪರಿಯ ಕಂಡೆನು ಕರಗಳೆವ್ವ ನಿಃಶಸ್ತ್ರವಿರುತಿಹುವ॥೨೨೭॥ ಕೊರತೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೋ ಯೆಂಬಂತೆ ರಂಜಿಪ್ಪುದು॥ ೨೩೧॥

ಹರಿಯೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೆ ನೀನಾ-। ಕೊಟ್ಟ ನೀನೀ ದಿವ್ಯಚಕ್ಷುವ।
ದರದಿ ಜಿನ್ನಗೆ ಯೆನ್ನ ಮನ್ನಿಸಿ। ದೃಷ್ಟಿಸೆನು ನಾನಿದರಿನಾದರು।
ತಿನಿಸಿದೆಯಲಾ ವಿಶ್ವರೂಪವನೊಂದೆ ನಿಮಿಷದಲಿ॥ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಯೀ ತೇಜ ನೋಡಿದರೆ॥
ಅರಿತಿಹೆನು ನಾನಿದನು ನಿಜದಲಿ। ದೃಷ್ಟಿಸುತಲಿದನೆನಗೆ ಬಹು ಸಂ-।
ಒರುವುದೆಂತೀ ನರಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ। ಕಷ್ಟದಾಹವದಾಯ್ತು ದೇಹದೊ-।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀರೂಪ ನೋಡಲು ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಳೆಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲಿದರ ಪ್ರಖರತೆ ಮತಿಯೆ ಕುಂಠಿಸಿತು॥ ೨೩೨
॥ ೨೨೮॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ನೋಡುತ। ಹರಿಯೆ ಪ್ರಳಯದ ವಿಶ್ವನೆ ಸಂ-।
ಒರುವುದಚ್ಚರಿ ಮನದಿ ಕೇಳ್ದೆ। ಹರಿಪ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯು ಕಣಾ ಶ್ರೀ-।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಚೋದ್ಯವಿದರಲಿ ನೋಡಿ ದಣಿದೆನಲಾ॥ ಹರನೊಡನೆ ಗುಪ್ತದಲಿ ವಾಸಿಪುದೆಂದು ಹೇಳುವರು॥
ಯಿರುವುದೋ ಮೇಣಿಲ್ಲವೋ ಯೀ-। ಹರನ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯೆ ಕಣಾ ಯಿಂ-।
ಹರಿಯ ಭಾವವ ಮನದೊಳಾಗದು। ದರಳಿದುದೊ ಯೆಂಬಂತೆ ನಿನ್ನಯ।
ಒಳಪ್ರವೆಂತವಕಾಶ ಮನಕೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವರೆ॥ ೨೨೯॥ ಪರಮ ತೇಜವು ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಯೆನಗೆ ದೇವೇಶ॥ ೨೩೩॥

ಹ್ಯಂಬೋಕದಳಾಕ್ಷ ಕೇಳ್ ಪ್ರ- । ಕಂಡುದಿಲ್ಲೀ ವರೆಗೆ ನಿನ್ನತಿ- ।
ಹ್ಯಾಂಡವೆಲ್ಲವು ಸುಟ್ಟ ಬಹುಪರಿ । ಚಂಡ ತೆರದೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಕಂಡದಂತೋಡುವುದು ದಿಶೆದಿಶೆಗಲ್ಲವೇ ಹರಿಯೆ ॥ ಮಂಡೆ ಬಗ್ಗಿಸೆನಂತವಿಶ್ವೈ ರೂಪತೇಜಕ್ಕೆ । ೨೩೪ ॥

ತ್ವಮಕ್ಷರಂ ಪರಮಂ ವೇದಿತವ್ಯಂ ತ್ವಮಸ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಪರಂ ನಿಧಾನಮ್ ।
ತ್ವಮವ್ಯಯಃ ಶಾಶ್ವತಧರ್ಮಗೋಪ್ತಾ ಸನಾತನಸ್ತ್ವಂ ಪುರುಷೋ ಮತೋ ಮೇ ॥ ೧೫ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನಕ್ಷರನು ನಿಜವಿದು । ಹರಿಯೆ ನೀನತಿಗಹನತತ್ತ್ವವು ।
ಪರನು ನೀ ಮೂರುವರೆ ಮಾತ್ರಾ- । ಹರಿಯೆ ನಾಶವಿಹೀನಧರ್ಮದ ।
ಕ್ಷರದವೋಂಕಾರಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿಗಾಧಾರನವ್ಯಯನು ॥ ಭುರಿಯು ನೀ ನೀನಿರುವಿ ನಿತ್ಯಸನಾದಿದಾತ್ಮ ॥
ಇರುವಿ ನೀನಾಕಾರಮೂಲನು । ಹರಿಯೆ ಜಗದೀಶ್ವರನೆ ನೀ ನೋಡ್ ।
ಪರನಿಧಾನನು ವಿಶ್ವಕೆಲ್ಲಕೆ । ಪರನು ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ತ್ವಕೆ ।
ವರಮಹಾಶ್ರುತಿತತಿಯು ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನರಿಯದಲಾ ॥೨೩೫॥ ಪುರುಷ ಮೂವತ್ತೇಳನೆಯನೀನಿರುವಿ ಕೊನೆಯವನೆ ॥ ೨೩೬ ॥

ಅನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಮನಂತವೀರ್ಯಮನಂತಬಾಹುಂ ಶಶಿಸೂರ್ಯನೇತ್ರಮ್ ।
ಪಶ್ಯಾಮಿ ತ್ವಾಂ ದೀಪ್ತಹುತಾಶವಕ್ತ್ರಂ ಸ್ವತೇಜಸಾ ವಿಶ್ವಮಿದಂ ತಪಂತಮ್ ॥ ೧೯ ॥

ಆದಿಯೆ ಬುಡನಡುಕಡೆಯ ನಿನ್ನಯ । ಅಡವಿಯಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲಲು ।
ಪರಿವನರಿಯಲನಂತವೀರ್ಯನು । ಸುಡುವುದೈ ಪರ್ವತವನೆಲ್ಲವ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೈ ವಿಶ್ವಬಾಹುವು ವಿಶ್ವಚರಣನಲಾ ॥ ಪೊಡವಿಯೊಳಗಿನ ಜ್ವಾಲೆ ಗಗನವ ಚುಂಬಿಸುವುದಲ್ಲೈ ॥
ತರಣಿಶತಿಗಳು ನಿನ್ನ ನೇತ್ರಗ- । ಜಡಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ।
ಳರಿಯಲವರ ಪ್ರಸಾದಕೋಪದಿ । ಹಿಡಿದು ಸರ್ವವ ನುಂಗುವುದಲಾ ।
ಮೆರೆಸುವರು ಲೀಲೆಯನು ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥೨೩೭॥ ಗಡಬಡಿಪುದೆಡೆಬಿಡದೆ ದಾಡೆಯೊಳಾಡುವುದು ಜಡಿದು ॥ ೨೩೮ ॥

ನೀನು ತಾಮಸನೇತ್ರ ತೆರೆದರೆ । ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ಬಾಯಿಯಿಂ ಹೊರ ।
ಹಾನಿರೂಪದಿ ಮಾಳ್ಪಿ ಶಾಸನ- । ಬರುವ ಜೊಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಲಿ ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಪಾಲಿಸುವಿಯೈ ಸದಯದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಮರಳಿ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಪ್ರಖರತೇಜದಲಿ ॥
ನಾನು ನಿನ್ನನು ಪರಿಪರಿಯಲೀ । ಪರಿಪರಿಯ ಭೂತಗಳು ಲೋಕಗ- ।
ಮಾನದಿಂದಲಿ ನೋಡುತಿಹೆನೈ । ಳುರಿದು ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗುವು- ।
ನೀನು ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಯ ಪ್ರಕಾರದಿ ಪ್ರಖರನಾಗಿರುವಿ ॥೨೩೯॥ ವರರೆ ನೋಡುವರಾರು ಸಹಿಸುವರಾರು ನೇಗವನು ॥ ೨೪೦ ॥

ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋರಿದಮಂತರಂ ಹಿ ವ್ಯಾಪ್ತಂ ತ್ವಯೈಕೇನ ದಿಶಶ್ಚ ಸರ್ವಾಃ ।
ದೃಷ್ಟ್ವಾದ್ಭುತಂ ರೂಪಮುಗ್ರಂ ತವೇದಂ ಲೋಕತ್ರಯಂ ಪ್ರವ್ಯಥಿತಂ ಮಹಾತ್ಮನ್ ॥ ೨೦ ॥

ಭೂತಳದಿ ಪಾತಾಳಸ್ವರ್ಗಗ- । ಕೌತುಕದಿ ನಾ ನೋಳ್ಪೆನಿದನೈ ।
ಳಾತಳದಿ ದಶದಿಶೆಗಳಂತರ- । ಮಾತನಾಡುವುದೇನಿದದ್ಭುತ ।
ದಾತಳದಿ ಸರ್ವತ್ರ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ತುಂಬಿಹುದು ॥ ಭೂತತತಿಗಳು ಜಗಗಳೆಲ್ಲವು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿಹುವು ॥ ೨೪೧ ॥

ಶ್ರೀನಿಧಿ ಮಹಾದ್ಭುತರಸದ ಹರಿ- । ಬಂದುದೀಪರಿ ತ್ರಾಸ ರೂಪಕು- ।
ವಾಣದಲ್ಲೀರೇಳು ಲೋಕಗ- । ನಂದದಿಂದಪ್ಪುವರೆ ಶಕ್ತರೆ ।
ಳೇನಹೇಳಲಿ ಸಿಲುಕಿಹುವು ಕೇಳ್ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ನೊಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ರೂಪದ ಘೋರಶಾಪವಿದು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದು ಚೋದ್ಯವಿಹುದೈ । ಮುಂದೆಮಗೆ ಸಹಿಸುವರೆ ಶಕ್ಯವೆ ।
ಕಾಣುವುದು ನಾನೊಬ್ಬನೆಂತಿದ । ನೊಂದೆವಕಟಾ ದಾರಿಯಿರಿಯೆವು ।
ನಾನು ಮಾಡುವುದೆಂತು ನಿನ್ನಯ ರೂಪಕಲ್ಪನೆಯು ॥೪೪॥ ನಂದಕಂದ ಮುಕುಂದ ಪರಮಾನಂದಭರಸಿಂಧು ॥ ೪೪೬ ॥

ನಿನ್ನ ಸಹಿಸೆನು ರೂಪದೌಗ್ರ್ಯವ । ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಪಂಚರೂಪವು ।
ನಿನ್ನ ರೂಪದ ದರ್ಶನವು ಜಗ- । ಹಿಂದಿಹುದು ಸಂಸಾರಸಾಗರ ।
ವನ್ನು ಸುಖಿಸದೆ ದುಃಖತಾಪವ ಕೊಡುವುದೈ ಹರಿಯೆ ॥ ಕೊಂದು ಬಿಡುವುವು ಜನನಮರಣಗಳೆಂಬ ಮೊಸಳೆಗಳು ॥
ನಿನ್ನದೀಯದ್ಭುತದ ರೂಪದ । ಮುಂದೆ ನಿನಗಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡ- ।
ಮುನ್ನ ಬರುವುದು ಭೀತಿಯಿದನಾ- । ಲೆಂದು ಸರಿವುದು ಶಕ್ಯವಲ್ಲ್ಯೆ ।
ನಿನ್ನು ಸಹಿಸುವುದೆಂತು ತಿಳಿಯದು ಗೂಢವಿದು ಹರಿಯೆ ನೊಂದುವೈ ಕತ್ತರಿಯಲೀಪರಿ ಮೂರುಲೋಕಗಳು ॥ ೪೪೭ ॥
॥ ೪೪೫ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ದಿವ್ಯರೂಪದಿ । ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಬರುವುದೈಯತಿಭೀತಿಯಿದರಿಂ । ನರಿಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಾಯಿತು ।
ದುರದೆ ದುಃಖತರಂಗಗಳು ಕೇಳ್ಮನದೊಳೇಳುವುವು ॥ ಮರುಳುತನವಾಯ್ತೆನಗೆ ಕಟುಫಲದನುಭವವೆ ಬಂತು ॥
ಶರಧಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ತ್ರಿಜಗವ್ । ಹರಿಯೆ ಬೆಂಕಿಯೊಳುರಿದು ತಾಪದಿ ।
ಭರದಿ ಮುಳುಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ನಾ- । ಶರಧಿತೀರಕೆ ಹೋಗಲಲ್ಲಿಯ ।
ನರಿಯೆ ಭಯದುಃಖಗಳು ಬರುವುವು ಯೆಂತು ನಿನ್ನಿಂದ ತೆರೆಗಳಂಬಿಕೆ ಹಾಕಿದಂತಾಯ್ತಲ್ಲವೇ ದೇವ ॥ ೪೪೮ ॥
॥ ೪೪೪ ॥

ಎಂದಿಗಾದರು ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ- । ಮೂರುಲೋಕಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಾ- ।
ದಿಂದ ಸುಖವಪ್ಪನ್ನವಾಗದು । ಕಾರನೋಡುತ ಭೀತಿಯೆಂಬುವ ।
ಬಂದುದೀಪರಿ ಮನದಿ ಶ್ರೀಗೋವಿಂದ ಯಿಂದಿನಲಿ ॥ ಪಾರಸಾಗರದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿಹುವೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಇಂದಿರೇಶನೆ ನಿನ್ನ ರೂಪವ್ । ತಾರಕನು ನೀನೆಂದು ನಂಬಿದೆ ।
ಬಂದು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ವಿಷಯತತಿಯಾ- । ಮಾರಕನ ತೆರನಾಗಿ ತೋರುವಿ ।
ನಂದವನು ನರೆ ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು ಮುಂದೆ ಗತಿಯೇನು ॥೪೪೫॥ ದಾರಿಯರಿಯೆನು ಮುಂದೆ ದೇವಾ ಕಾಯೊ ನೀ ತಂದೆ ॥ ೪೪೯ ॥

ಅಮೀ ಹಿ ತ್ವಾಂ ಸುರಸಂಘಾ ವಿಶಂತಿ ಕೇಚಿದ್ಭೀತಾಃ ಪ್ರಾಂಜಲಯೋ ಗೃಣಂತಿ ।
ಸ್ವಸ್ತೀತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಮಹರ್ಷಿಸಿದ್ಧಸಂಘಾಃ ಸ್ತುವಂತಿ ತ್ವಾಂ ಸ್ತುತಿಭಿಃ ಪುಷ್ಕಲಾಭಿಃ ॥ ೨೧ ॥

ಮುಂದೆ ನಿಂತಿಹ ಸುರರ ಪುಷ್ಕಲ- । ಕೆಲರು ನಿನ್ನೀ ರೂಪ ಕಾಣುತ ।
ವೃಂದಗಳ ನೋಡಿದರೆ ಯವರಿಗೆ । ನೆಲೆಯ ಕಾಣದೆ ಭೀತಿಯಿಂದಂ- ।
ಬಂದ ದುಃಸ್ತುತಿ ಗೋಚರಿಸುವುದು ನೋಡು ಗೋವಿಂದ ॥ ಜಲಿಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ನಿಂತಿಹರೇಕಭಾವದಲಿ ॥
ಬೆಂದು ನಿನ್ನಯ ರೂಪತೇಜದಿ । ತಿಳಿಯದನ್ಯವ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಯೆ ।
ಸಂದ ಕರ್ಮದ ಬೀಜವೆಲ್ಲನ । ಫಳಿಲನಿಟ್ಟಿಹರವರು ಶ್ರದ್ಧೆಯಾ- ।
ಹಂದದಿಂ ಸುಟ್ಟಗ ನಿನ್ನಲಿ ಲೀನರಾಗಿಹರು ॥ ೪೪೧ ॥ ನೊಲಿಯ ಬೇಕೆಂದಾಶೆಯಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ಬೇಗಳುವರು ॥ ೪೪೧ ॥

ಹರಿಯೆ ನಾವಜ್ಞಾನದೆಂಬುವ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ವಿಷಯಗಳ ಬಲೆಯೊಳಗೆ- ।
ಗಿರದೆ ಸಿಲುಕಿಹೆವಒಬ ಬಿಡಿಸುವರಾರು ನಿನ್ನೊರತು ॥
ಧೊರೆಯೆ ಹಾ ಸಂಸಾರಸ್ವರ್ಗಗ- ।
ಳೆರಡರಲಿ ಸಿಲುಕಿಹೆವು ಬಹುದು- ।
ಸ್ವರವಲಾ ಕತ್ತರಿಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿಹೆವು ನಿಜವಾಗಿ ॥೨೫೨॥

ಒಡೆಯನೇ ನಿನ್ನೊಗಳು ನಮ್ಮನು ।
ಬಿಡಿಸುವವರನು ಕಾಣೆವಕಟಾ ।
ಆಡಿಯ ಹೊಕ್ಕೆವು ಕಾಯೊ ಎನುವರು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥
ನಡುಗಿ ವಿದ್ಯಾಧರರು ಸಿದ್ಧರು ।
ಬಿಡದೆ ಯಕ್ಷಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷರು ।
ಖಡಖಡಿಯೆ ಹಾಡುವರು ಹರಸುವರಲ್ಲವೇ ನಿನ್ನ ॥ ೨೫೩ ॥

ರುದ್ರಾದಿತ್ಯಾ ವಸವೋ ಯೇ ಚ ಸಾಧ್ಯಾ ವಿಶ್ವೇಽಶ್ವಿನೌ ಮರುತಶ್ಚೋಷ್ಮಪಾಶ್ಚ ।
ಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷಾಸುರಸಿದ್ಧಸಂಘಾ ವೀಕ್ಷಂತೇ ತ್ವಾಂ ವಿಸ್ಮಿತಾಶ್ಚೈವ ಸರ್ವೇ ॥ ೨೨ ॥

ಹರಿಯೆ ರುದ್ರಾದಿತ್ಯವಸುಗಳು ।
ಮರೆವ ವಿಶ್ವೇದೇವನಾಧ್ಯರು ।
ಮರಳಿ ನೋಡು ಮರುದ್ಗಣವು ಸಿದ್ಧಾಶ್ವಿನೀಸುತರು ॥
ಮರಳಿ ಪಿತೃಗಣಯಕ್ಷರಕ್ಷರು ।
ಸುರಪತಿಯು ಗಂಧರ್ವಪೂರ್ವರು ।
ಹರಿಯೆ ತಮ್ಮಯ ಲೋಕದಿಂ ರೂಪವ ನಿರೀಕ್ಷಿಪರು ॥೨೫೪॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ನೋಡುತ ।
ಪರಮ ಚೋದ್ಯವ ತಾಳಿ ತಮ್ಮಯ ।
ಶಿರಗಳನು ಒಗ್ಗಿಸರು ನಿನ್ನಯ ಮುಂದೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥

ಹರುಷದಿಂ ಮಂಗಲಸುಶಬ್ದದಿ ।
ಹರಸುವರು ಹಾಡುವರು ನಿನ್ನನು ।
ಶಿರದೊಳೇರಿಸಿ ಕರಗಳನು ಮಾಳ್ಪರು ನಮಸ್ಕಾರ ॥ ೨೫೫ ॥

ಸುರರ ನಮ್ರತೆವಿನಯವೆಂಬೀ ।
ತರುಗಳಿಹ ವನವಷ್ಟು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ಪರಿಯ ಭಾವಗಳೇ ವಸಂತನು ರಂಜಿಸುವನಲ್ಲಿ ॥
ಕರಯುಗಳ ಸಂಪುಟವೆ ಪಲ್ಲವ ।
ಹರಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆ ಫಲವ ರಂಜಿಸು ।
ತಿರುವುದೈ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೨೫೬ ॥

ರೂಪಂ ಮಹತ್ತೇ ಬಹುವಕ್ತ್ರನೇತ್ರಂ ಮಹಾಬಾಹೋ ಬಹುಬಾಹೂರುಪಾದಮ್ ।
ಬಹೂದರಂ ಬಹುದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಲೋಕಾಃ ಪ್ರವ್ಯಥಿತಾಸ್ತಥಾಹಮ್ ॥ ೨೩ ॥

ನೋಡುತಿರುವೀ ದೇವವೃಂದಕೆ ।
ಮೂಡಿದುದಲಾ ಭಾಗ್ಯ ನಿನ್ನಯ ।
ಗೂಢವಿರುತಿಹ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಗೋಚರಿಸಿತಲ್ಲೈ ॥
ಮೂಡಿದುದು ಸುಖಸುದಿನವವರಿಗೆ ।
ನೋಡಿ ತ್ರಿಜಗದ್ವ್ಯಾಪ್ತರೂಪವ- ।
ನಾಡಲೇನಿದ ಚೋದ್ಯ ಪಟ್ಟರು ವರಸುರಾದಿಗಳು ॥೨೫೭॥

ಉತ್ತಮಸುಬಾಹುಗಳು ಬಹುಗಳು ।
ಮತ್ತೆ ಕಾಲುಗಳಪರಿಮಿತ ಬಹು- ।
ಉತ್ತರದ ಹೊಟ್ಟೆಗಳನಂತವು ತೋರ್ವುದೇನೆಂಬೆ ॥
ವಕ್ತ್ರಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತಿನಲು- ।
ದ್ಯುಕ್ತವೆಂಬೀ ತೆರದಿ ಭೀಷಣ ।
ವ್ಯಕ್ತವಿಹುದೀ ತೆರನ ನಾ ಬಿತ್ತರಿಸಲಾರೆನಲಾ ॥ ೨೫೮ ॥

ಎತ್ತಣಿಂ ನೋಡಿದರು ರೂಪ ಸು- ।
ಮಸ್ತರಿಗೆ ಸಂಮುಖದಿ ತೋರ್ವುದು ।
ಚಿತ್ರವಿರುವುದು ರೂಪವೊಂದಾದರು ಕಣಾ ನಿಜದಿ ॥
ನೇತ್ರಗಳು ಬಹುಸಂಖ್ಯವಿರುವುವು ।
ವಕ್ತ್ರಗಳು ವಿಕರಾಳ ಭೀಕರ ।
ಶಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದಸಂಖ್ಯ ಹಸ್ತಗಳೆರುವುವೈ ನಿನಗೆ ॥ ೨೫೯ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯಂತದ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ।
ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಾ ಯಮನು ಹೋಳಿಗ- ।
ಳೆಟ್ಟನೋ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯೆಂಬೀತೆರದಿ ತೋರುವುದು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯನೆ ಸಂಹಾರ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ ಯಂತ್ರಗಳ ಹರ ।
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವರೆ ಪ್ರಳಯಭೈರವರಟ್ಟ ಬೆಂಕಿಗಳೊ ॥ ೨೬೦ ॥

ಹರಿಸುವರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಳಯದಿ ।
ಧರಿಸಿ ಭೀಷಣ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಹರ- ।
ನರಸಿ ಜಗದಂಬೆಯು ಕಣಾ ಬಂದಳೊ ಸರೋಷದಲಿ ॥
ಪರಿಂಪೊಳೀ ಸಾವಿರದ ಮಾನದಿ ।
ಮೆರೆವುವೈ ವಕ್ತ್ರಗಳು ನಿನ್ನವು ।
ಮೆರೆವುವೈ ವಕ್ತ್ರಗಳು ನಿನ್ನ ಪ್ರಚಂಡತರವಾಗಿ ॥ ೨೬೧ ॥

ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆಯುಳ್ಳಲೋಕರ ।
ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯ ಯೋಚಿಸದಲೇ ।
ನಾನು ತೋರಿದ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೋಡಿ ಸುಖಿಸೆಂದು ॥
ನೀನು ಹೇಳುವ ಲಕ್ಷಣವು ಮುಂ- ।
ಗಾಣುವುದು ಸರಿ ಹೇ ಮಹಾಪ್ರಭು
ಧ್ಯಾನಿಸಿದರಿ ಮಾಡೆನುತ ನೀ ಹೇಳುವುದನರಿತೆ ॥ ೨೬೫ ॥

ದರಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ಸಿಂಹ ಬಾಯಿನು ।
ತೆರೆದು ಭೀಕರನಾಗಿ ತೋರ್ಪನು ।
ಪರಿಯೊಳೀ ಬಾಯ್ಗಳಲಿ ಭೀಕರವಿಹುವು ದಾಡಿಗಳು ॥
ಸುರಿವ ರಕ್ತದಿ ಶೋಭಿಸುವ ಬಹು- ।
ಪರಿಯ ದಾಡಿಗಳೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಮೆರೆವುನಿವು ದಾರುಣ ಪಿಶಾಚರ ತೆರದಿ ಪ್ರಳಯದಲಿ ॥೨೬೨॥

ಹರಿಯೆ ನಿಜ ನಿನಗೊರೆವುದಾದರೆ ।
ಬರಿದೆ ಲೋಕರ ಶೋಕವೀಪರಿ ।
ಹೊರಗೆ ನಿನಗಾಂ ತೋರಿಸಿದೆನು ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರದಲಿ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ರೂಪ ನೋಡುತ ।
ಬರುವುದೆನ್ನಲಿ ಭೀತಿಯತಿಶಯ- ।
ವರುಹಲಿದ ನಾನೆಂತು ಪಂಚಪ್ರಾಣ ಹಾರುತಿವೆ ॥ ೨೬೬ ॥

ಧುರಕೆ ಕಾಲನು ಕರೆದನೋ ಸಂ- ।
ಹರಿಸುವರೆ ಜೀವಿಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಹರನು ಹರಣೋದ್ಯುಕ್ತನಾದನೊ ಯೆಂಬ ತೆರವಾಯ್ತು ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಬಾಯ್ಗಳು ಭಯಂಕರ- ।
ವಿರುವುವಲ್ಲಾ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾನೆಂತು ಶಬ್ದದಲಿ ॥ ೨೬೩ ॥

ಹರಿಯೆ ಯೆನ್ನನು ನೋಡಿ ಪ್ರಳಯದ ।
ಹರನು ಹೆದರುತಲೋಡಿ ಪೋಪನು ।
ಮರಳಿ ಯೆನ್ನಯ ಭಯದಿ ಯಮ ನಡುಗುವನು ಗುಪ್ತದಲಿ ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ಯೆನ್ನ ಶೌರ್ಯದ ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪದ ।
ಬರುವುದಂಜಿಕೆಯೆನಗೆ ತ್ರಿಜಗತ್ಪ್ರಾಣತನೀರನಿಗೆ ॥ ೨೬೭ ॥

ಕಾಣುತಿರುವುವು ಜಗಗಳೆಲ್ಲವು ।
ದೀನದುರ್ಬಲವಾಗಿ ನೋಡ್ ಯಮು- ।
ನಾನದಿಯತೀರದಲಿ ನಿಂತಿಹ ಗಿಡಗಳಂದದಲಿ ॥
ನೀನು ಮೃತ್ಯುಸ್ವರೂಪಶರಧಿ ಮು- ।
ಹಾನಿಲವು ಶೋಕಸ್ವರೂಪವು ।
ಕಾಣುವುದು ಜಗದಾಯು ನೌಕೆಯು ಕುಣಿವುದಿದರಲ್ಲಿ ॥೨೬೪॥

ವಾರಿಜಾಕ್ಷನೆ ಭಯದಿ ನಡುಗುವೆ ।
ಯಾರಿಗುಸುರಲಿ ಪರಿಯನೆನ್ನಯ ।
ತೋರುವುದು ಭೀಕರವು ನಿನ್ನೀ ರೂಪವೇನೆಂಬೆ ॥
ಕ್ರೂರಭಯವನೆ ಗೆಲುವ ಘೋರಾ- ।
ಕಾರವಿದುವೇ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ತೋರುವುದು ನೋಡಲು ಮಹಾಮಾರೀಪ್ರಕಾರಿಯಿದು ॥ ೨೬೮॥

ನಭಃಸ್ಪೃಶಂ ದೀಪ್ತಮನೇಕವರ್ಣಂ ವ್ಯಾತ್ತಾನನಂ ದೀಪ್ತವಿಶಾಲನೇತ್ರಮ್ ।
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಹಿ ತ್ವಾಂ ಪ್ರವ್ಯಥಿತಾಂತರಾತ್ಮಾ ಧೃತಿಂ ನ ವಿಂದಾಮಿ ಶಮಂ ಚ ವಿಷ್ಣೋ ॥ ೨೪ ॥

ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಯಮನ ಸೋಲಿಪ ।
ಹಲವು ಮುಖಗಳು ಕ್ರೋಧಪೂರಿತ- ।
ಗಳು ಮುರಾರಿಯೆ ತೆರೆಯಲಿವು ಗಗನವನೆ ತುಂಬುವುವು ॥
ತಿಳಿಯಲಿವಕೀ ಗಗನ ಸಾಲದು ।
ಸುಳಿವಲ್ಲೈ ವಾಯುವೇಷ್ಟನ ।
ಜ್ವಲನಕಾದರು ತಾಪಿಸುವುವೀ ಮುಖದ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ॥೨೬೯॥

ಒಂದರಂದದೊಳೊಂದುಪಿಲ್ಲೈ ।
ಮುಂದೆ ತೋರ್ಪುವು ವರ್ಣಬಹುಪರಿ ।
ಬಂದುದೋ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ ಲೋಕದೊಳೆಂದು ತೋರುವುದು ॥
ಮುಂದೆ ರುದ್ರನು ನಿನ್ನ ಮುಖಗಳ ।
ವೃಂದದಿಂ ಸಂಹಾರ ಮಾಳ್ಪನೊ ।
ಯಿಂದಿಗೆನ್ನಯ ಮತಿಯು ಕುಂಠಿತವಾಯ್ತು ಪೇಳುವರೆ ॥೨೭೦॥

ಮೆರೆವುದೈ ತೇಜವು ಭಯಂಕರ ।
ಹುರಿಗಡಲೆಯಾಗುವುದು ಮೂಜಗ- ।
ವಿರುವುದಿದರಲಿ ಬಾಯಿ ಬಾಯಲಿ ದಾಡಿ ರಂಜಿಪುವು ।।
ಬರೆ ಮಹಾಪೂರವು ಸಮುದ್ರದಿ ।
ತೊರೆದು ಮೇರೆಯನುಕ್ಕಿ ಬರುವುದೊ ।
ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ಬಂದುದೋ ಗಾಳಿಗೆ ಧನುರ್ವಾತ ॥೨೭೧॥

ಶರಧಿ ವಡವಾನಲನ ಕೈಯಿಂ- ।
ದಿರದೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವರೂಪದೊ- ।
ಳೆರುವ ಬೆಂಕಿಯು ನೊಂದಿಪುದೊ ಧುರದೊಳಗೆ ಸೋಲಿಪುದೊ
ಮೆರೆವ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ತಾ- । ॥
ವಿರದೆ ಕುಡಿದುವೊ ಕಾಳಕೂಟವ ।
ಮರಣವೇ ಸಂಹಾರಮಾಡಲಿಕೆದ್ದು ಬಂದಿಹುದೊ ॥೨೭೨॥

ಇರುವುದೀ ಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪದಿ ।
ಹರಿಯೆ ತೇಜ ಭಯಂಕರವು ಮೇ- ।
ಣಿರುವುವೈ ಬಾಯ್ಗಳು ಭಯಾನಕವೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಇರುವ್ಯಂತೀ ಬಾಯ್ಗಳೆಂದರೆ ।
ಕೊರೆಯಲಾಕಾಶಕ್ಕ ಗಮಿಯನು ।
ಪರಿಮಿತಿಯ್ತಾ ಕಾಣೆ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ ॥೨೭೩॥

ಧಾತ್ರಿಯನು ಕದ್ದೊಯ್ದ ಬಗಲೊಳ- ।
ಗೆತ್ತುತ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಸುರನು ।
ಸುತ್ತಿರಲು ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿಯ ಹಾಟಕೇಶ್ವರನು ॥
ಕಿತ್ತಿ ಕೊರೆದನು ಗಮಿಯನಾಕ್ಷಣ ।
ಸಪ್ತಪಾತಾಳಗಳನದು ಒಹು ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿತಾಪರಿಯಲೀ ಬಾಯಿಗಳು ನಿನ್ನವಲಾ ॥ ೨೭೪ ॥

ಜಡಜನಾಭನೆ ತ್ವನ್ಮುಖಗಳಲಿ ।
ಲಡಒಡಿಸುವುವು ನಾಲಿಗೆಗಳಾ ।
ಜಡಿದು ಮುಖದೊಳು ತುರುಕಿದರೆ ಕೇಳ್ವೆಶ್ವವೆಲ್ಲವಿದು ॥
ಹಿಡಿಯೆ ತುತ್ತಿಗೆ ಸಾಲದೈ ನೀ ।
ಪಿಡುಗಿಯದರಿಂ ಸಾಲದೆನುತಲಿ ।
ನುಡಿವುದೇನದ ನಿನ್ನ ಮುಖಗಳ ಪಿಗಡ ವಿಸ್ತಾರ ॥೨೭೫॥

ಹರಿಯೆ ಪಾತಾಳದಲಿ ನಾಗರ ।
ಮೆರೆವ ವಿಷಭೂತ್ಕಾರಶಿಖೆಗಳು ।
ಹರಿದು ರಾಜಿಪುವಲ್ಲವೇ ಯಾಕಾಶಪರ್ಯಂತ ॥

ಪರಿಯೊಳೇ ನಿನ್ನಸ್ಯ ಜಾಯ್ಗಳ ।
ದರಿಗಳಲಿ ಪಾವಕಶಿಖೋಪಮ ।
ಶರಳಗಳು ಘೋರಗಳು ನಾಲಿಗೆಗಳು ವಿರಾಜಿಪುವ ॥ ೨೭೬ ॥

ಪ್ರಳಯದಲಿ ರಂಜಿಸುವ ಪರಿಪರಿ ।
ಹೊಳೆವ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಗಳನು ತಾ- ।
ವಳವಡಿಸಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದರೊ ಆಕಾಶಕೋಟಿಯನು ॥
ಹೊಳೆವುವೀಪರಿ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಗ- ।
ಳೊಳಗೆ ದೇವನೆ ದಾಡಿಸಾಲ್ಗಳು ।
ತಳದಿ ಹಣೆಗಳ ಕೆಳಗೆ ಭೀಕರ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೋಡೈ ॥ ೨೭೭ ॥

ನೋಡಲೀ ಕಣ್ಗಳನು ಭೀತಿಯೆ ।
ವೋಡಿ ಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ ತಾ- ।
ನಾಡಲೇನ ಸುಭೀತಿಯುತ್ಪಾದಕಗಳಾಗಿಹುವು ॥
ರೂಢಿಯೊಳಗೋಡಾಡುತಲಿ ಬಹು ।
ಕಾಡುತಿಹ ಮೃತ್ಯುಪ್ರವಾಹವೆ- ।
ವೋಡಿ ಬಂದೀ ಕಣ್ಣುಗಳಲಡಗಿಹುದು ಯೆಂಬಂತೆ ॥ ೨೭೮ ॥

ಭೀತಿಯನೆ ತಾನುಂಟು ಮಾಡುತ- ।
ಲೀ ತೆರದಿ ಬೆದರಿಸುತ ನೀ ಪುರು- ।
ಷಾರ್ಥವೇನನು ದೊರಕಿಸುವೆ ಹೇಳೆನಗೆ ಶ್ರೀನಿಷ ॥
ಭೂತಳದಿ ನಾ ಸಾಯ್ವೆನೆಂಬೀ- ।
ಭೀತಿಯೆನಗುತ್ಪನ್ನವಾಯ್ತೈ ।
ನಾ ತಿಳಿಯೆ ಮುಂದೇನು ಗತಿ ಹೇಳೆನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ॥ ೨೭೯ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡೆಯನೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ದೃಷ್ಟಿಸುವೆ ನಾನೆನುತ ಬಯಕೆಯು ।
ಪುಟ್ಟಿದುದು ಮನದೊಳಗೆ ನಿನ್ನವಿಸಿದೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ॥
ಪುಷ್ಟಬಯಕೆಯ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ತುಷ್ಟಿಶಾಂತಿಯು ಸಿಕ್ಕಿತೀ ಪರಿ ।
ಯೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನಯ ರೂಪಮಹಿಮೆಯನು ॥ ೨೮೦ ॥

ಮಣ್ಣಿನಿಂ ಪುಟ್ಟಿರ್ದ ದೇಹವು ।
ಮಣ್ಣಪಾಲಾಗುವುದು ನಿಜವಿದು- ।
ವೆನ್ನ ಮನದೊಳಗಿಲ್ಲ ಜೀವವು ದೇಹನಾಶದಲಿ ॥
ಮುನ್ನ ಸಂಶಯ ಬರುವುದೈ ಚೈ- ।
ತನ್ಯವಾದರು ಸಾಯದುಳಿವುದೆ ।
ಯೆನ್ನ ಭರವಸವಿಲ್ಲವೆನಗೀ ಪರಿಯೊಳಾಗಿಹುದು ॥ ೨೮೧ ॥

ಹರಿಯೆ ಮನದಲಿ ತಾಪವಾದುದು ।
ಬರುವುದೈ ಭಯವೆಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ಮರೆತೆನೆಭಿಮಾನವನು ಹೇಳುವುದೆಂತು ಮನ ಬೆಚ್ಚಿ ॥
ಹರಿಯೆ ಯಿಂದ್ರಿಯಗಳ ಹೊರಗೆ ತಾ- ।
ನಿರುತ ಪರಮಾನಂದ ಕೊಡುತಿಹ ।
ಮೆರೆವ ಸ್ವಾಶುಮನಿಂಗೆ ಹುಟ್ಟುಹುದೈ ಮಹಾಕಂಪ ॥೨೮೮॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ತೋರ್ಪುದು ।
ಹರಿದು ದರ್ಶನದಿಂದ ಜ್ಞಾನವು ದಿಕ್ಕುಪಾಲಾಯ್ತು ॥
ಇರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಶಿಷ್ಯ ನೀ ಗುರು- ।
ವಿರುವಿಯೆಂಬೀ ಭಾವ ಮುಂಡಕೆ ।
ಸ್ಥಿರವಿಹುದೊ ತೇಲಾಡಿ ಹೋಹುದೊ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ
॥ ೨೮೯ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪರಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ವ್ಯಾಕುಲ- ।
ವಿರುವುದೈ ಮನವದನು ನಾನಾವರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ॥
ಭರದಿ ಧೈರ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ನಾನಾ ।
ಪರಿಯ ಯತ್ನವ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆ ।
ಹರಿಯಲಾಗದು ಬಗೆಯು ಹೇಳುವುದೆಂತು ಹೇ ದೇವ
॥ ೨೯೪ ॥

ಮೊಟ್ಟನೊದಲೀ ಹೆಸರ ಕೇಳುತ ।
ಒಟ್ಟಿಗೆಟ್ಟುದು ಧೈರ್ಯವೆನ್ನದು ।
ಯಿಷ್ಟರಲಿ ಯೆನಗಾಯ್ತು ದರ್ಶನ ವಿಶ್ವರೂಪದಿದು ॥
ಕೊಟ್ಟು ನೀನುಪದೇಶವೀಪರಿ ।
ಒಟ್ಟಿಗೆಡಿಸಿದಿ ಯೆನ್ನ ಮನವನು ।
ಶಿಷ್ಟಪಾಲಕ ಜಿದ್ದೆ ನಾ ಗೊಂಡಲದಿ ತಿಳಿಯದಲಾ ॥ ೨೯೫ ॥

ದೊರೆಯ ಬೇಕೀ ಮನಕೆ ಶಾಂತಿಯು ।
ಹರಿಯು ಬೇಕೀ ಭೀತಿದುಃಖವು ।
ಧರಿಸುತೀ ಚಿಂತೆಯನು ಥಡಘಡಿಸುವನು ಜೀವಾತ್ಮ ॥
ದೊರೆಯದವನಿಗೆ ಶಾಂತಿಸುಖವದು ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ರೂಪ ನೋಡುತ ।
ಬರುವುದೀ ಯೋಚನೆ ಮಹಾಮಾರಿಯೆ ಕಣಾ ಬಂತೊ ॥೨೯೬॥

ನೋಡುತೀ ವಿಕರಾಳರೂಪವ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಸ್ಥಾವರವು ಜಂಗಮ ।
ಕೂಡಿ ಸತ್ತಿಹುವಲ್ಲನೇ ಬೀನಿತ್ವ ಹಾಳಾಯ್ತು ॥
ಓಡಿ ನಿನಗಾಂ ಶರಣ ಹೊಕ್ಕೆನು ।
ಆಡಲೀಪರಿ ಶಕ್ತಿಯುಳಿಯಿತು ।
ಕೂಡಲಿಲ್ಲಾ ಮೃತಿಯು ಪಂಥಕೆ ನಿನ್ನ ದಯದಿಂದ ॥ ೨೯೭ ॥

ದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲಾನಿ ಚ ತೇ ಮುಖಾನಿ ದೃಷ್ಟ್ವೈವ ಕಾಲಾನಲಸಂನಿಭಾನಿ ।
ದಿಶೋ ನ ಜಾನೇ ನ ಲಭೇ ಚ ಶರ್ಮ ಪ್ರಸೀದ ದೇವೇಶ ಜಗನ್ನಿವಾಸ ॥ ೨೯ ॥

ಭೀತಿಯೆಂಬುವ ದೊಡ್ಡ ಹಂಚೆಯು ।
ಭೂತಳದಿ ಚೂರಾಗಿ ರಂಜಿಸು- ।
ವಾತೆರದಿ ಬಾಯಿಗಳು ನಿನ್ನವು ತೋರ್ಪುವೇನೆಂಬೆ ॥
ಈ ತೆರದಿ ಬಾಯ್ಗಳಲಿ ಗೊಂದಲ- ।
ಮಾತ ಕೇಳುವುದೇಕೆ ನೋಡೈ ।
ಯೌತುಕೊಂಡಿವೆ ದಾಡಿ ತುಟಿಗಳು ರಭಸವೇನೆಂಬೆ ॥೨೯೯॥

ವಕ್ತ್ರಗಳನಿವು ತುಂಬಿ ನಾಲ್ದೆಸೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹುವು ನೋಡೈ ।
ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಬೇಲಿಯನು ಪ್ರಳಯಾಂತಕನು ಹಚ್ಚಿದನೊ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ತಕ್ಷಕನ ಬಾಯೊಳ- ।
ಗಿತ್ತರೋ ವಿಷದಾಡಿಗಳನಂ- ।
ತಿತ್ತು ನೋಡಾ ವಿಶ್ವರೂಪದ ವಕ್ತ್ರಸಂಕ್ತಿಯಿದು ॥ ೩೦೪ ॥

ರಾತ್ರಿ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ ಸಮಯದಿ ।
ಭೂತಸಂಚಾರದ ಪರಿಯಲಿದು ।
ಮಾತ ಹೇಳುವುದೇನು ಜಿಂಕೆಯ ಜ್ವಾಲೆ ಯೇಳುವುದು ॥
ಭೂತಳದಿ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲಾ ।
ವ್ರಾತಕಾಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರ ಕೂಡಿದೆ ।
ಯಾ ತೆರದೊಳದ್ಭುತವಿಶಾಲವು ಬಾಯಿ ತೆರೆದಿಹುದು ॥ ೩೦೦ ॥

ಹರಿಯೆ ಕೇಳಾಯೋಗದಿಂದಲೆ ।
ಮರಣರೂಪಪ್ರವಾಹವೆನ್ನೊಳು ।
ಹರಿದು ಬರುವುದೂ ಯೆಂಬ ತೆರವಾಗಿಹುದು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಧರೆಯೊಳೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನು ಸಂ- ।
ಹರಿಸುತಿಹ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ ಯೇಳಲು ।
ಬರಲದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಗಾಳಿ ವೇಗದಲಿ ॥ ೩೦೧ ॥

ಸುಡದಿರುವುದೇ ಜಗವನೆಲ್ಲವ ।
ಜಡಜನಾಭನೆ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಸಡಗರವೆನೇನೆಂಬೆ ಪ್ರಳಯವು ಬಂತೊ ಹತ್ತರಕೆ ॥
ಕೆಡುವ ಪರಿಯಾಯ್ತೆನ್ನ ಧೈರ್ಯವು ।
ಒಡಿಯಿತೈ ಮರುಳಾಟವೆನ್ನನು ।
ನುಡಿಯಲೆನಗರವಿಲ್ಲ ಮೈಯಲಿ ಮರೆತೆ ನಾ ನಿನ್ನ ॥ ೨೯೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ನರೆಗಳಿಗೆ ನಾ ನೋಳ್ಪನಿತರಲಿ ।
ಹರಣವಾಯ್ತೈ ಸೌಖ್ಯ ಸಾಕೈ ವಿಶ್ವರೂಪವಿದು ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ರೂಪದಲಿ ಯೆನ್ನನು ।
ಬರಿದೆ ಯಂಜಿಕೆ ಪುಟ್ಟಿಸುವಿ ಯಿದ ।
ರರವಿರಲು ನಾ ನಿನ್ನ ಸುಮ್ಮನೆ ಛಳಿಸದಿರೆನಿತ್ತು ॥ ೨೯೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ತೆರದ ವೈಶ್ವ ।
ನರನ ಬಾಯಿಂದೆನ್ನ ಬಿಡಿಸ್ಯೆ ।
ಶರಣ ನಿನ್ನಯ ನಿಜವಿದಾದರೆ ಕಾಂಬೊ ನೀನೆನ್ನ ॥
ಮರಣದಡ್ಡಕೆ ಹಾಯ್ದು ನೀನಾ ।
ವರಿಸು ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಚರಣಕೆರಗುವೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಕಾವುದೈ ಯೆನ್ನ ॥ ೨೯೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀ ದೇವಾಧಿದೇವನೆ ।
ಹರಿಯೆ ವಿಶ್ವಾಧಾರ ನೀನಿದ ।
ಮರೆತು ಸಂಹಾರವನೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಳ್ಪಿಯಲಾ ॥
ಹರಿಯೆ ಬೇಗ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುತ ।
ಶರಣನೆನ್ನನು ರಕ್ಷಿಸುವುದೈ ।
ಭರದೊಳಾವರಿಸೀ ಸ್ವರೂಪವ ಕಾಂಬೊ ಭಯದಿಂದ ॥೨೯೫॥

ಅರಿಯಲೀವರೆಗಾನು ನಿನ್ನನು ।
ಪರಿಪರಿಯಲುರೆ ಜಿನ್ನಪಿಸಿದೆನು ।
ಒರುವುದೈ ಕಾಕುಲತೆ ಮನದಲಿ ತಿಳಿಯದೇ ನಿನಗೆ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ನಿರದೆ ನೋಡುತ ಹೇಡಿಯಾದೆನು ।
ಕರುಣಾಗರ ಹೇತುವರಿಯೆನು ಹೇಳಲೇನಿದನು ॥ ೨೯೬ ॥

ಸುರನಗರಿಯಲಿ ತದ್ವಿಸ್ಮರು ಪರಿ ।
ಪರಿಯಲೆನ್ನನು ತ್ರಾಸಿಸಲು ನಾ ।
ನಿರದೆ ಸಂಹರಿಸಿದೆನು ಸರ್ವರನೊಬ್ಬನೇ ನಾನು ॥
ಇರದು ಭಯವೈ ಯಮನ ದಾಡೆಯ ।
ಮುರಿವ ಸಾಹಸ ಧೈರ್ಯವಿತ್ತೈ ।
ಯರಿಯಲೀಪರಿಯಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವಿದು ॥ ೨೯೭ ॥

ಮೃತ್ಯುವನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ನೀನು ಸ ।
ಮಸ್ತ ವಿಶ್ವವ ನುಂಗಿ ತೇಗುವ ।
ಸ್ತುತ್ಯ ಕೆಲಸವನಾರಭಿಸಿದೆಯೊ ಹೇಳು ಹೇಳೆನಗೆ ॥
ಮೃತ್ಯುವನು ತುತ್ತಾಗಿ ಕೊಳ್ವುವ ।
ವಿಸ್ತೃತವಲಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಗೊತ್ತ ಹಚ್ಚಿದೆ ನಿನ್ನ ಹೇತುವ ಪೂತನಾಹರಣ ॥ ೨೯೮ ॥

ಹರಿಯೆ ಜಗ ರಕ್ಷಿಸುವ ಮೂರ್ತಿಯೆ ।
ಪೊರೆಯೊಯ್ದೆ ಕಲ್ಪಾಂತಕನ ಪರಿ ।
ಒರಿದೆ ಬಂತೋ ಪ್ರಳಯವೀತೆರನಾಗಿ ತೋರುವುದು ॥
ಅರಿಯಲೀ ತ್ರಿಭುವನಕೆ ಸರ್ವಕೆ ।
ಭರಿತವಾಯ್ತಾಯುಷ್ಯವೆಂಬೆನು ।
ಪರಿಯನಿದ ವಿಪರೀತ ಕಂಡೆನು ಭಾಗ್ಯವಶದಿಂದ ॥ ೨೯೯ ॥

ಶಾಂತಿಯನು ಕೊಡುತಿರುವ ಮೂರ್ತಿಯಿ ।
ದೆಂತ ಒಯಿಸಿದೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನಿ ।
ನಂತಿಯನು ಮಾಡಿದೆನು ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥
ಸಂತಸವ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡದಲೆ ।
ಬಿಂತು ತಾಪವ ಕೊಟ್ಟಿತೆನಗಿದು ।
ಬಂತು ವಿಶ್ವಕ್ಕಂತನೆನುತಲಿ ನಾನು ನಂಬಿಹೆನು ॥ ೩೦೦ ॥

ಅಂತಕನ ರೂಪದಲಿ ಯೆನ್ನಲಿ ।
ಚಿಂತೆಯನು ಪಸರಿಸಿದಿಯಲ್ಲವೆ ।
ಸಂತಸದಿ ನೀ ಜಗವನೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವಿಯಲಾ ॥
ಇಂತು ರಣರಂಗದಲಿ ಕೂಡಿದ ।
ನಂತಸೈನ್ಯವನೊಂದೆ ತುತ್ತಿಲಿ ।
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲದೆ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವುದ ಕಂಡೆನಿಂದಿನಲಿ ॥ ೩೦೧ ॥

ಅಮೀ ಚ ತ್ವಾಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ ಪುತ್ರಾಃ ಸರ್ವೇ ಸಹೈವಾವನಿಪಾಲಸಂಘೈಃ ।
ಭೀಷ್ಮೋ ದ್ರೋಣಃ ಸೂತಪುತ್ರಸ್ತಥಾಸೌ ಸಹಾಸ್ಮದೀಯೈರಪಿ ಯೋಧಮುಖ್ಯೈಃ ॥ ೨೬ ॥

ಅರರೆ ಕೌರವಕುಲದ ವೀರರು ।
ಕುರುಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕುಮಾರರು ।
ಮರಣಪಟ್ಟರು ಸಪರಿವಾರರು ನಿನ್ನ ಮುಖದೊಳಗೆ ॥
ಮರಳಿ ದೇಶೋದೇಶದಧಿಪರು ।
ಕುರುಪತಿಯ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರೈ ।
ಯಾರೆ ದೇಶಕೆ ಕೊಡುವರಾರೈ ಯುದ್ಧಸಂದೇಶ ॥ ೩೦೨ ॥

ಹಾಯೆ ನೀನೀ ತೆರದಿ ಸರ್ವರ ।
ಭರದಿ ಬಾಯಲಿ ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟಿಯೊ ।
ಮರಳಿ ರಣರಂಗದಲಿ ಬಂದಿಹ ಗಜಕುಲಂಗಳನು ॥
ಕರಕರನೆ ನೀನರೆದು ಬಿಟ್ಟಿಯೊ ।
ಪರಿಯೋಳೀ ಕೋಪಿಯ ಫಿರಂಗಿಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕಾಲಾಳುಗಳ ನೀ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವಿಯಲಾ
॥ ೩೦೩ ॥
ಮೆರೆವ ಪ್ರಳಯಾಂತಕಸಮಾನಗ- ।
ಳಿರುವೈ ಮುಖಗಳು ಸಹಸ್ರವು ।
ಬರಿದೆ ನೀನೊಂದರಲಿ ನುಂಗುವಿ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವನು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಬಹುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯ- ।
ಲಿರುವ ವಿಶ್ವಂಗಳನು ನುಂಗುವಿ ।
ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವಗಳೆಲ್ಲವಹುವೈ ನಿನಗೆ ತುತ್ತುಗಳು ॥ ೩೦೪ ॥

ಇರುವುದೀ ಚತುರಂಗಸೇನೆಯು ।
ಯಿರುವುವೀ ರಥಸಹಿತಕುದುರೆಗ- ।
ಳೆರದೆ ಯೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟೈ ಹಲ್ಲ ತಾಗಿಸದೆ ॥
ಹರುಷವೆಂತಾಗುವುದು ನಿನಗೀ ।
ಪರಿಯ ಸಂಹಾರದಲಿ ದೇವನೆ ।
ಯಾರಿಯಲಾರೆನು ನಿನ್ನದೀ ವಿಪರೀತಲೀಲೆಯನು ॥ ೩೦೫ ॥

ಸುರನದೀಸುತ ಭೀಷ್ಮನೀತನು ।
ಧರೆಯೊಳೀತನು ಸತ್ಯವಾದಿಯು ।
ಸರಿಯವರ ನಾ ಕಾಣೆನೀತಗೆ ಶೌರ್ಯದಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಗುರುವಲಾ ಮೇಣೀತ ಭೂಸುರ ।
ಗರುಡಿಯಾಚಾರಿಯನು ನೋಡೀ- ।
ತೆರದ ವೃಜ್ಯರ ಗ್ರಾಸಿಸಿದೆಯಾ ನಿನ್ನ ಬಾಯೊಳಗೆ ॥ ೩೦೬ ॥

ತರಣಿತನಯನು ದೊಡ್ಡವೀರನು ।
ಶರದಿ ಸಿಲುಕಿದನರರೆ ಬಾಯೊಳ- ।
ಗರಿಯಲೇನಿದ ಸರ್ವನೀರರ ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟಿಯಲಾ ॥

ಅರರೆ ನಮ್ಮಯ ಸೈನ್ಯದೊಳಗಿನ ।
ಪರಮ ಪಟುಭಟರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ।
ಮೆರೆವ ದಾಡಿಗಳೈದಿ ಜೂರಾಗುವರು ನಿಜನಿಜವೆ ॥ ೩೦೭ ॥

ಹರಹರಾ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನ ।
ದೊರಕಿಸಿದೆನೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಪರಿಯಿದಾಯಿತೆ ಬಂತೆ ಸಂಕಟ ವಿಶ್ವಕಿದಕೆಲ್ಲ ॥
ಬರಿದೆ ವ್ಯಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ವಾರ್ಥನು ।
ಮರಣ ತಂದಂತಾಯ್ತು ವಿಶ್ವಕೆ ।
ಧರೆಯೊಳಾನು ನಿಮಿತ್ತನಾದೆನೆ ಸರ್ವಸಂಕಟಕೆ ॥ ೩೦೮ ॥

ಹರಿಯು ಪ್ರೀತಿಯೊಳೆನಗೆ ಪೇಳ್ದನು ।
ಪರಿಪರಿ ವಿಭೂತಿಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ದೊರೆಯದಲೆ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಬಂತತ್ಯಾಶೆ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಹರಿಯೆ ಯೆನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ನಿರದೆ ತೋರಿಸೆನುತ್ತ ಹರವನು ।
ಮೆರೆಸಿದೆನು ಕೃಷ್ಣನಲಿ ಕೇಳೈ ಮರುಳನಂದದಲಿ ॥ ೩೦೯ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಭೋಕ್ತವ್ಯ ತಪ್ಪಿಸ- ।
ಲರಿಯರೈ ಮಾನವರು ನಿಜವಿದು ।
ಬರುವುದಾ ಪರಿ ಬುದ್ಧಿ ನರನಿಗೆ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ॥
ನರನೆ ವಿಶ್ವಕೆ ಮರಣ ತಂದನು ।
ಪರಿಯಲೆನ್ನನು ಲೋಕ ಬೈವುದು ।
ಹರಿಯೆ ನಾನಿದ ತಪ್ಪಿಸುವ ಪರಿಯೇನು ಹೇಳೆನಗೆ ॥ ೩೧೦ ॥

ಹಿಂದೆ ವಾರಿಧಿಮಂಥನವ ಸುರ- ।
ಶ್ಯೆಂದ ಮಾಡಲು ದೊರಕಿತಮೃತವು ।
ಮುಂದೆ ಬಯಕೆಯು ತೀರದಲೆ ಮಂಥನವ ಮಾಡಿದರು ॥
ಬಂದುದಂತದಿ ಕಾಲಕೂಟವು ।
ಯಿಂದು ಪರಿಕಿಸಲದುವೆ ಕಿರಿದೈ ।
ಯಿಂದುಶೇಖರನಿದ್ದನಲ್ಲವೆ ತಿಂದು ತೇಗುವರೆ ॥ ೩೧೧ ॥

ಸುಡುತ ಬರಲದು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ।
ಮೃಡನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು ಹರ್ಷದಿ ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಪರಿಯು ಬೇರಿಹುದು ॥
ಒಡೆದು ಸರ್ವಾಕಾಶದಲ್ಲೀ ।
ಬಿಡದೆ ನಿಷವಿದು ಧರದಿ ತುಂಬಿತು ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಿದಕೇನುಪಾಯವು ಯಾರು ನುಂಗುವರು ॥ ೩೧೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪವು । ಕೊಲುವವನು ನಾನಿಹೆನು ಪಾರ್ಥನು ।
ಧರೆಯೊಳಗ್ನಿಸಹಾಯ ಮಾಡು- । ಕೊಲಿಸಿಕೊಳುವರು ಕುರುಕುಲಜರೀ ।
ತ್ತಿರುವ ಮಾರುತನಲ್ಲ ಸುಡುತಿಹ ಮಾರುತನೆ ನೋಡು ॥ ಕೊಳಕು ಮೋಹ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತೈ ನರನ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಇರುವರಾರು ಸಮರ್ಧರಿದನಾ- । ಅಳಿಯ ಬೇಕೀ ಮೋಹವೆನುತಲಿ ।
ವರಿಸುವರೆ ಮೂಜಗದಿ ಹರಿಯೇ । ನಳಿನನಾಭನು ಮನದಿ ತಂದನು ।
ಸರಿಯೆ ಪ್ರಳಯಾಂಶಕನೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವುದು ತಿಳಿಯೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುವರೆ ಪಾರ್ಥಗೀ ಪರಿ ರೂಪ ತೋರಿಸಿದ ॥ ೩೧೫ ॥
॥ ೩೧೩ ॥

ನರನು ಕೇಳೀತೆರದ ಶೋಕವ । ಯಾರು ಯಾರನು ಕೊಲುವನೆಂಬ ನಿ- ।
ಭರದಿ ಮಾಡುತ ಸ್ತಬ್ಧನಾದನು । ಚಾರವನು ತೋರಿದನು ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನರಗೆ ಬಾರದು ಹರಿಯ ಮನದಿಂಗಿತವು ಮನದೊಳಗೆ ॥ ಯಾರು ಯಾರನು ಕೊಲದೆ ಕೊಲುವವ ನಾನೆ ಸರ್ವರನು ॥
ಹರಿಯು ಯಾಕೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ- । ಮಾರಮಣನೀ ತೆರದ ತತ್ತ್ವವ ।
ನಿರದೆ ನರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನೀ- । ವೀರಪಾರ್ಥಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ।
ಪರಮ ಗುಹ್ಯವನರಿಯದಾದನು ಪಾರ್ಥನೇನೆಂಬೆ ॥ ೩೧೪ ॥ ಬಾರದೀಪರಿ ಮನದಿ ವಾರ್ಧಗೆ ಭೀತಿ ವ್ಯರ್ಥವದು ॥ ೩೧೬ ॥

ವಕ್ತ್ರಾಣಿ ತೇ ತ್ವರಮಾಣಾ ವಿಶಂತಿ ದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲಾನಿ ಭಯಾನಕಾನಿ ।
ಕೇಚಿದ್ವಿಲಗ್ನಾ ದಶನಾಂತರೇಷು ಸಂದೃಶ್ಯಂತೇ ಚೂರ್ಣೈರುತ್ತಮಾಂಗೈಃ ॥ ೨೭ ॥

ನರನು ಪೇಳ್ದನು ತಿರಿಗಿ ಕೃಷ್ಣಗೆ । ಪರಿಕಿಸಲು ಕೇಳೊಂಟೆ ಬಾಯಲಿ ।
ಹರಿಯೆ ನೋಡೀ ಚಿತ್ರವೊಂದನು । ಭರದಲಸುಗೆಯ ದೇಂಟು ತಿನುವುದು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಗಗನದಲಿ ಮೋಡಗಳಡಗುವಂದದಲಿ ॥ ಪರಿಯಲೀ ವೀರರನು ನಿನ್ನಯ ಬಾಯಿ ನುಂಗುವುದು ॥
ಶಿರಕಿರೀಟವು ಕವಚಸಹಿತಲಿ । ಶಿರವು ಮುಕುಟವು ದಾಡಿಯೆಂಬುವ ।
ಯೆರಡು ದಳದಿಂ ಬರುವ ವೀರರು । ಹರತಪಿಹ ಕತ್ತರಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ।
ಅರೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ನಿನ್ನ ಬಾಯಲಿ ಲಯವ ಹೊಂದಿದರು ಬರುತ ಚೂರಾಗುವುದು ಮೇಣ್ ಹಿಟ್ಟಾಗಿ ಬೀಳುವುದು ॥ ೩೨೦ ॥
॥ ೩೧೭ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ಯಮ- । ಪೆರೆವ ಮುಕುಟದ ರತ್ನವೆಲ್ಲವು ।
ನುರುತರದಿ ಕೋಪಿಸುತ ಕೋಪದ । ಬರುತ ದಂತಾಂತರದಿ ವುಡಿಪುಡಿ ।
ಭರದೊಳಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸ್ವರ್ಗಂಗಳನು ನುಂಗುವನು ॥ ಯಿರದೆ ಬಿಹ್ವೆಯ ಕೆಳಗೆ ತಳದಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹುದು ॥
ಬರಲು ದೈನಿಕಕೋಪ ಸಂಗ್ರಹ- । ಇರುವುದೈ ದಾಡಿಗಳ ತುದಿಯಲಿ ।
ವಿರುವ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ ನಿಮಿಷದೊ- । ಸುರಿವ ರಕ್ತದ ಸರಿಗಳಂದದಿ ।
ಳರಿಯದಲೆ ಲಯವಾಗುವುದು ತಾನಿದ್ದರಾವಿನಲಿ ॥ ೩೧೮ ॥ ಬರುವುದೈ ಮನದೊಳಗೆ ಭೀತಿಯು ನೋಡುತೀ ಪರಿಯ ॥ ೩೨೧ ॥

ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಕರ್ಮಗತಿ ಬಹು- । ಯಾರಿರುವರೋ ವೀರರವರ ಶ- ।
ಪರಿ ವಿಲಕ್ಷಣ ನೋಡಿದಿಯೊ ನೀ । ವೀರಪಂಜರಗಳನು ವ್ರಾಣವ ।
ಧುರಕೆ ಬಂದಿಹ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವು ನಿನ್ನ ಬಾಯೊಳಗೆ ॥ ಹಾರಿಸುತ ಸಂಚಯಿಸಿ ಬೇರಿಟ್ಟಂತೆ ತೋರುತಿದೆ ॥
ಹರಿದು ಬೀಳುತ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಿ । ಚಾರು ಭಾಗವು ಮಸ್ತಕವು ತಾ- ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನು । ನಾರಿಸುತ ದಾಡಿಯಲಿ ಕರಕರ ।
ಹೊರಗೆ ಬಾರದೆ ಲಯವನೈದುವುದೆಲ್ಲಿ ಹೇಳೆನಗೆ ॥ ೩೧೯ ॥ ಚೂರು ಮಾಡುತ ಬೇರಿರುವ ಭಾಗವನು ನಿಟ್ಟಿಯಲಾ ॥ ೩೨೨ ॥

ಏನ ಹೇಳುವುದೀ ಚಮತ್ಕೃತಿ । ನರಸಿಜಾಸನಮುಖ್ಯಸುರವರ- ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಪುಟ್ಟಿರ್ದ ಮಾನವ । ರಿರದೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ತಾನೆ ಬಾಹೊಳು ಬಂದು ಮರಣವ ಸ್ವೀಕರಿಪನಲ್ಲೈ । ವುರಿವ ಬಹು ವಿಸ್ತರಿಪ ಬಾಯೊಳು ಬಂದು ಬೀಳುವರು ॥
ಕಾಣದಲೆ ಯವನನ್ಯ ಮಾರ್ಗವ । ಇರುವರನ್ಯರು ಕಿರಿಯವರು ಕೇಳ್ ।
ತಾನೆ ವದನದ ಮಡುವಿನಲಿ ಬಿ- । ಬರುತಲೀಚೆಯ ಮುಖದೊಳಗಡಗುವ- ।
ದ್ದೇನ ಹೇಳಲಿ ಮುಳುಗುತೇಳುತ ಕಷ್ಟಪಡುವನಲಾ ॥೩೨॥ ರರರೆ ಬೇರಿಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಿಂತಲ್ಲೆ ಸಾಯುವುವು ॥ ೩೨ ॥

ಹುಟ್ಟಿರುವ ಜಗವೆಲ್ಲವೈ ತ- । ಲರಿತೆನೊಂದೀ ತತ್ತ್ವ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ನ್ನಸ್ಪಷ್ಟಕೆನೆ ಹಿಡಿದಿಹುದು ವದನದ । ವರಭಯಂಕರ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಯ ।
ನಸ್ಪಷ್ಟಕಾರಕ ಹಾದಿಯನು ಪರಮಾತ್ಮ ನೀನಾಗಿ ॥ ಭರವ ತಪ್ಪಿಸಲಾರಿಗಾಗದು ಚಿತ್ರವೇನೆಂಬೆ ॥
ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಸ್ಥನಿಂತಿದ । ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ತೆರದಿ ವಿಶ್ವವ ।
ಘಟ್ಟಿಯಿಂದುರೆ ತಿಂದು ಬಿಡುವಿಯೊ । ತರಿದು ಬಿಡುವಿಯೊ ಬಾಯೊಳೆಲ್ಲವ ।
ದುಸ್ಪಷ್ಟವಿಶಿಷ್ಟವಿಶಿಷ್ಟಭಾವವು ನಸ್ಪ ಪಟ್ಟುದಲಾ ॥ ೩೩ ॥ ತುರುಕಿಸುವಿಯೋ ಘೋರರಕ್ಕಸನಂತೆ ತೋರುವಿಯೊ ॥ ೩೩ ॥

ಯಥಾ ನದೀನಾಂ ಬಹವೋಂಬುವೇಗಾಃ ಸಮುದ್ರಮೇವಾಭಿಮುಖಾ ದ್ರವಂತಿ ।
ತಥಾ ತವಾಮೀ ನರಲೋಕವೀರಾ ವಿಶಂತಿ ವಕ್ತ್ರಾಣ್ಯಭಿವಿಜ್ವಲಂತಿ ॥ ೨೮ ॥

ಧರೆಯೊಳು ಮಹಾನದಿಗಳೆಲ್ಲವು । ಇರುವುದಚ್ಚರಿ ನೋಡು ಜಗದೊಳ- ।
ಹರಿದು ತಮ್ಮ ಪ್ರನಾಹರೂಪದಿ । ಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿವ್ರಾತವೆಲ್ಲವು ।
ಭರದಿ ಬಂದಾ ಕಡಲ ಸೇರುವುವಲ್ಲವೇ ನಿಜದಿ ॥ ಬರುವುವಾಯುರ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ದಿನರಜನಿಯೆಣಿಸದಲೆ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಜಗವೆಲ್ಲ ವೋಡುತ । ನಿರುತವೀಪರಿ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಿಸುತ ।
ಬರುತ ನಿನ್ನಯ ಬಾಯ ಸೇರ್ವುದು । ಬರುತ ನಿನ್ನಯ ಬಾಯ ಸೇರ್ವವು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಬರುತಲಿ ಸೇರ್ವುದೈಯದನೆ ॥೩೨॥ ತ್ವರಿತದಲಿ ಪರ್ವಣಿಯ ಸಾಧಿಪ ಭರದೊಳೆರುವುವಿವೆ ॥ ೩೨ ॥

ಯಥಾ ಪ್ರದೀಪ್ತಂ ಜ್ವಲನಂ ಪತಂಗಾ ವಿಶಂತಿ ನಾಶಾಯ ಸಮೃದ್ಧವೇಗಾಃ ।
ತಥೈವ ನಾಶಾಯ ವಿಶಂತಿ ಲೋಕಾಸ್ತವಾಪಿ ವಕ್ತ್ರಾಣಿ ಸಮೃದ್ಧವೇಗಾಃ ॥ ೨೯ ॥

ಉರಿಯಲಾ ದಾವಾಗ್ನಿ ಪರ್ವತ- । ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದಿ ।
ದರಿಯೊಳಿರುವ ಪತಂಗವೆಲ್ಲವು । ಒರುತ ಬಾಯನು ಸೇರಿದವರೈ ।
ಬರುತ ತುತ್ತಾಗುವುವು ಸ್ವಾಹಾಕಾರವಗ್ನಿಯಲಿ ॥ ಯರಿಯಲೆಂತು ವಿನಾಶವನು ಪಡೆದೆಲ್ಲಿ ಪೋಗುವರೊ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಯಗಳು । ಅರಿಯಲಾರೆನು ನಾಮರೂಪವ- ।
ಬರುಬರುತ ವಿಕರಾಳಮುಖದಲಿ । ನರಿಯಲಾರೆನು ಗಣನಸಂಖ್ಯೆಯ ।
ಮರಣ ಪಡೆವವು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗುವೆವು ॥೩೯॥ ನರಿವೆನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ನೀನೆ ಕೃತಾಂತನಾಗಿರುವಿ ॥ ೩೦ ॥

ಲೇಲಿಹ್ಯಸೇ ಗ್ರಸಮಾನಃ ಸಮಂತಾಲ್ಲೋಕಾನ್ ಸಮಗ್ರಾನ್ ವದನೈರ್ಜ್ವಲದ್ಭಿಃ ।
ತೇಜೋಭಿರಾಪೂರ್ಯ ಜಗತ್ಸಮಗ್ರಂ ಭಾಸಸ್ತವೋಗ್ರಾಃ ಪ್ರತಪಂತಿ ವಿಷ್ಣೋ ॥ ೩೦ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ।
ಹರಿದು ತಿಂದರು ಹಸಿವೆ ತೀರದ ।
ಪರಿಯ ತವ ಜಠರಾಗ್ನಿ ಯೆಷ್ಟು ಪ್ರದೀಪ್ತವಿಹುದರಿಯೆ ॥
ಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತನಾದ ರೋಗಿಯು ।
ಜ್ವರವು ಪರಿಹರಿಸಿರಲು ತದನಂ ।
ತರಕೆ ತಾರ್ತಾರೆಂದು ಸರ್ವವ ನುಂಗುವಂದದಲಿ ॥ ೩೩೧ ॥

ಹರಿಯೆ ದುಷ್ಕಾಲದ ಭಿಕಾರಿಯ ।
ತೆರದಿ ವಿಶ್ವವನೆಲ್ಲ ತಿಂದರು ।
ಹರಿಯದೆಂತೀ ಹಸಿವೆ ನಿನ್ನದು ಹೇಳು ಯೆನಗಿದನು ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಾರ್ತಾರೆನುತಲಾ ।
ಭರದಿ ನಾಲಿಗೆ ನೆಕ್ಕಿ ಕುಣಿಸುವಿ ।
ಯಿಕುವುದೇನೈ ಮುಂದೆ ಜಗವಿದು ನಾಶವಾಯಿತಲಾ ॥೩೩೨॥

ನಿನ್ನ ಜಠರಾಗ್ನಿಯ ಪ್ರದೀಪ್ತತೆ ।
ಯನ್ನು ನೋಡಚ್ಚರಿಯು ವುಟ್ಟಿತು ।
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ನಿನ್ನಯ ಹಸಿವೆಮಹಿಮೆಯನು ॥
ವಿಷ್ಣು ಕಡಲನು ಗುಟುಕವೊಂದರ ।
ಲಿಸ್ಸ ಕುಡಿವುದಶಕ್ಯವೇನೈ ।
ಪೂರ್ಣವಿಂಧ್ಯಾಚಲವನೊಂದೇ ತುತ್ತ ಮಾಡುವಿಯೊ ॥೩೩೩॥

ತೋರುವೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವ ।
ಜೂರ ನೈವಿಯೊ ದಾಡಿಮಧ್ಯವಿ ।
ಚಾರುದಶದಿಶೆಗಳನು ನುಂಗುವ ಪರಿಯುತೋರುವುದು ॥
ಯಾರಿಗುಸುರಲಿ ನೀನು ಸರ್ವಪ್ರ ।
ಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ ನೆಕ್ಕುವ ।
ಘೋರೆಯಿದು ತೋರುವುದು ಘೋರವು ಕ್ರೂರ ವಿಕರಾಳ
॥ ೩೩೪ ॥

ಬೆಳೆವನ್ನೆ ಭೋಗದಲಿ ಕಾಮನು ।
ಜ್ವಲನವಾಪರಿಯಿಂಧನದಲಾ ।
ತಿಳಿಯಲೀ ಪರಿ ತಿಂದುತಿಂದೀ ಹಸಿವೆಯೇರಿಹುದು ॥
ಇಳೆ ಸಮೂಲ ಸಮಸ್ತ ನಿನ್ನಯ ।
ಹೊಳೆವ ಬಾಯೊಳು ಸಿಲುಕೆ ಗಂಟಲು ।
ದೊಳಗೆ ನೀ ತುರುಕಿಸುವಿ ತೃಪ್ತಿಯು ಬಾರದೈ ನಿನಗೆ
॥ ೩೩೫ ॥

ಉರಿವ ದಾವಾನಲನ ಜ್ವಾಲೆಗೆ ।
ಬರುವುದೇ ಸರಿಜೋಡಿ ಕವಡಿಯು ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಬಾಯಿಯೊಂದೇ ಬಹುಭಯಂಕರವು ॥

ಇರುವುದಾ ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯಲಿ ।
ಮೆರೆವ ತ್ರಿಭುವನವೆಲ್ಲ ನಿಂತಿಹು ।
ದರರೆ ಮಿಕ್ಕಿಹ ಬಾಯಿಗಳು ರಂಜಿಪುವಸಂಖ್ಯಾಕ ॥ ೩೩೬ ॥

ಹರಿಯ ತ್ವದ್ವದನಗಳಿಗೆಲ್ಲಕೆ ।
ತರುವುದೆಲ್ಲಿಂ ತ್ರಿಭುವನಂಗಳ ।
ತಿರಿಗಿ ನೀನಿಪ್ಪುಗಳಿಗೆ ಹೊಸಲೋಕಗಳ ನಿರ್ಮಿಸೆಲಾ ॥
ಗಿರಿಗೆ ದಾವಾನಲನು ಹತ್ತಲು ।
ಹರಿಣಗಳು ದರಿಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕುವ ।
ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ಜಗಗಳೆಲ್ಲವು ಸಿಲುಕಿ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ॥ ೩೩೭ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಜಗಕೆ ಪಾಲಕ ।
ನಿರುಪಿಂಪೆಂಬೀ ಮಾತು ತಪ್ಪಿತು ।
ಮೆರೆವುದೀ ತವ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಜಗಕೆ ಸಂಹರ್ತೃ ॥
ಇರುವುವಧವಾ ಜಗಗಳೆ ಜಲ ।
ಚರಗಳು ಕಣಾ ಹಿಡಿಯುವರೆ ನೀ ।
ನಿರದೆ ವದನದ ಕಾಲವಾತವ ಪಸರಿಸಿರುವಿಯಲಾ ॥ ೩೩೮ ॥

ನಿನ್ನದೀ ಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪವಿ ।
ದೆನ್ನದಲೆ ಜ್ವಾಲೆಯ ಬಲೆಯಿದೆಂ ।
ದೆನ್ನುವೆನು ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು ॥
ನಿನ್ನಯೊ ವದನಗಳ ವದನಗ ।
ಳೆನ್ನುವರು ಯಾರಿಹರು ಜಗದಲಿ ।
ನಿನ್ನೀ ವದನಗಳು ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹಗಳುರಿಯುವುವು ॥ ೩೩೯ ॥

ಜ್ಞಾನವಿರುವುದೆ ಪ್ರಖರದಹನಕೆ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳ ತಾಂ ಸುಡುವೆನೆಂಬುದು ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲು ಪ್ರಾಣವೆ ನಾಶವಾಗುವುದು ॥
ಜ್ಞಾನವಿರುವುದೆ ಶಸ್ತ್ರಖಡ್ಗಕೆ ।
ತೀಕ್ಷ್ಣಧಾರೆಯು ಸರ್ವಜೀವಕೆ ।
ಹಾನಿ ತರುವೆನೆನುತ್ತ ನೋಡ್ಕೈ ದೇವ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೩೪೦ ॥

ಸೇವಿಸಲು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ।
ಸಾವೆನುತ ವಿಷಕರವಿರುವುದೇ ।
ದೇವದೇವನೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಖರತೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೆ ॥
ದೇವ ನಿನ್ನೀಜೆಯ ಮುಖದಲೇ ।
ಸಾವ ಕಾಂಬುದು ಜಗವಿದೆಲ್ಲವು ।
ಭಾವಿಸಲು ನೀ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಲ್ಲವೇ ಜಗದಿ ॥ ೩೪೧ ॥

ಪರಿಯಿದಾದರೆ ಜಗವನೆಲ್ಲವ ।
ಒರಿದೆ ನೀ ಸಂಹಾರಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯನರಿಯೆನು ಗೂಢವಿಹುದೈ ನಿನ್ನ ದೀಕೃತಿಯು ॥
ತೊರೆದೆನ್ನೆಯ ಪ್ರಾಣದಾಶೆಯ ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಮುಚ್ಚಿಡದಲೆಲ್ಲವ- ।
ನರುಹ ಬೇಕ್ಕೈ ಯೆನಗೆ ಭಯಸಂಕೋಚಗಳ ಪಡದೆ ॥೩೪೨॥

ಎಷ್ಟು ನೀನೀ ಘೋರರೂಪವ ।
ಸಿಟ್ಟಿನಿಂ ವರ್ಧಿಸುವಿ ತಿಳಿಯದು ।
ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕನೆಂಬ ಬಿರುದನು ಬಿಟ್ಟ ನೀನಿಂದು ॥
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಲೆ ನಿನ್ನ ಬಿರುದನು ।
ಥಟ್ಟನಿದನಾವರಿಸು ನಾ ಕಂ- ।
ಗೆಟ್ಟು ಬೇಡುವೆನೆನ್ನನಾದರು ಕಾಯೊ ನೀ ಪ್ರಭುವೆ ॥ ೩೪೩ ॥

ಆಖ್ಯಾಹಿ ಮೇ ಕೋ ಭವಾನುಗ್ರರೂಪೋ ನಮೋಽಸ್ತು ತೇ ದೇವವರ ಪ್ರಸೀದ ।
ವಿಜ್ಞಾತುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ಭವಂತಮಾದ್ಯಂ ನ ಹಿ ಪ್ರಜಾನಾಮಿ ತವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಮ್ ॥ ೩೧ ॥

ವೇದವೇದ್ಯನೆ ತ್ರಿಭುವನೈಕನೆ ।
ಯಾದಿಮೂರುತಿ ವಿಶ್ವವಂದ್ಯನೆ ।
ಸಾದರದಿ ನಾ ಮಾಪ್ಪೆ ನಿನಗೆ ವಿನಂತಿಯೊಂದೀಗ ॥
ಆದರದೊಳೀ ತೆರದಿ ಹೇಳುತ ।
ಪಾದಕೆರಗಿದನಾ ಧನಂಜಯ ।
ಮೋದದಿಂದೀ ಪರಿಯ ವಚನವನಾಡಿದನು ಮುಂದೆ ॥೩೪೪॥

ಯಾರು ನೀನೈ ಯೇತಕೀಪರಿ ।
ಘೋರಜ್ವಾಲಾಕಾರ ಮೋರೆಗ- ।
ಳಾರಭಟದಿಂ ಭಾರಿಧೈರ್ಯದಿ ಧಾರಣವ ಮಾಪ್ಪೆ ॥
ಕ್ರೂರನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರಗಳ ಹಸ್ತದಿ ।
ಧಾರಣವನೇತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಿ ।
ಯಾರಿಗೈ ಕಣ್ಗಳ ವರಾರಿಸಿ ಭೀತಿ ತೋರಿಸುವಿ ॥ ೩೪೫ ॥

ಈ ವಿನಂತಿಯ ಕೇಳು ಶ್ರೀಹರಿ ।
ದೇವರಿಂಗಧಿದೇವ ನೀನೇ ।
ಸಾವಧಾನದಿ ಪೇಳ್ವುದುತ್ತರ ಮೋದದಿಂದೆನಗೆ ॥
ದೇವ ನಿನಗಾರಾಧಿಸಿದೆನೈ ।
ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಯಾವಿಭೂತಿಯನೆಲ್ಲ ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೩೪೫ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಕೋಪದಲಿ.ಕೆಂಡದ ।
ಪರಿಯ ನೀನೇತಕ್ಕೆ ಧರಿಸುವಿ ।
ಮೆರೆವ ಗಗನಕೆ ಮಹನಿನಿಸಿ ಬಾಯ್ಮ್ಯಾಕೆ ಪಸರಿಸುವಿ ॥
ಸರಿಯೆ ನೀ ದಾರುಣಕೃತಾಂತನ ।
ಪರಿಯಲೀ ಜಗ ನಾಶಮಾಳ್ಪುದು ।
ಧರಿಸಿದೆಯೊ ನೀನುಗ್ರರೂಪವ ಹೇಳುವೇನಿಹುದು ॥ ೩೪೬ ॥

ಹರುಷಶಾಂತಿಯು ಮನದೊಳಾಗುವ ।
ಪರಿಯೆನುತಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದೆ ।
ಹರಿಯೆ ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪವೆನುತ್ತ ಹಠ ಹಿಡಿದೆ ॥
ಅರಿಯಲೀ ಪರಿಯಾಯ್ತು ನೀನೀ ।
ತೆರದ ಮೂರ್ಲೋಕಗಳ ಬೆದರಿಪ ।
ವರಭಯಂಕರರೂಪವನು ಧರಿಸಿದೆಯೊ ಹೇ ಸ್ವಾಮಿ ॥೩೪೭॥

ಅರುಹ ಬೇಕೀ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗು- ।
ತ್ತರವ ಪ್ರೇಮದಿ ದೇವ ನಿನ್ನಯ ।
ಶರಣೆಯಲ್ಲವೆ ಹರಣವನು ನೀ ಮಾಳ್ಪುದೇನುಚಿತ ॥
ಹರಿಯು ಕೇಳುತ ನುಡಿದನುತ್ತರ- ।
ವಿರುವುದೇನಿವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಿನ- ।
ಗರುಹುವೆನು ನಾನಾರು ಧರಿಸಿದೆನೇತಕೀ ರೂಪ ॥ ೩೪೮ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಕಾಲೋಽಸ್ಮಿ ಲೋಕಕ್ಷಯಕೃತ್ಪ್ರವೃದ್ಧೋ ಲೋಕಾನ್ ಸಮಾಹರ್ತುಮಿಹ ಪ್ರವೃತ್ತಃ ।
ಋತೇಽಪಿ ತ್ವಾಂ ನ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಸರ್ವೇ ಯೇಽವಸ್ಥಿತಾಃ ಪ್ರತ್ಯನೀಕೇಷು ಯೋಧಾಃ ॥ ೩೨ ॥

ನರನೆ ನಾ ನಿಜವಾಗಿ ಕಾಲನೆ ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಿಚ್ಛೆಯು ಕಣಾ ಸಂ- ।
ಹರಿಸ ಬೇಕೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವನೊಂದೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ॥

ಧರಿಸಿದೆನು ನಾನಾದಕಾರಣ ।
ವರಭಯಂಕರ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿಪಳಿಗೆಯಲಿ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವೆನಲಾ ॥ ೩೫೦ ॥

ಬೆರಗಿದನು ನರ ಕೇಳುತಾ ನುಡಿ ।
ಯರರೆ ಘಾತವಿದಾಯ್ತು ಲೋಕಕೆ ।
ಬರಿದೆ ನಾನೀ ಸಂಕಟವನೇತಕ್ಕೆ ಕರೆದೆನಲಾ ॥
ಅರಿಯಲಾರೆನು ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ।
ಬರಿದೆ ಹರಿಯನು ಹರಸಿ ಹಾಡಿದೆ ।
ಹರಹರಾ ಸಂಕಟವಿದೆನುತಲಿ ಪಾರ್ಥ ಮರುಗಿದನು
॥ ೩೫೧ ॥

ನರನು ಹರಿಯ ಕಠೋರಭಾಷಣ- ।
ಕಿರದೆ ಬೆದರುವನೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಮರಳಿ ತಾನಾಶ್ವಾಸನವನಿತ್ತನು ಧನಂಜಯಗೆ ॥
ನಿರುತವಚನವೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ ।
ಹರಣವಿಹುದೀ ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ ।
ಧರೆಯೊಳವರನು ಸುಡದು ಲಾಕ್ಷಾಗೃಹದ ರೂಪಹಿದು
॥ ೩೫೨ ॥

ಹೇಳಿದಾವಚನವನು ಪಾರ್ಥನು ।
ಕೇಳಿ ನಿಜಮನದೊಳಗೆ ಸಂತಸ ।
ತಾಳಿದ ಮಹಾಮಾರಿ ಕೈಯಿಂ ತಪ್ಪಿದೆವು ಯೆನುತ ॥
ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಭಗವಂತನಾಹರಿ ।
ಹೇಳುತಿಹ ವಚನಗಳನೆಲ್ಲವ- ।
ನಾಲಿಸಲಿಕಾರಂಭಿಸಿದನೈ ಸಾವಧಾನದಲಿ ॥ ೩೫೩ ॥

ಹರಿಯು ಪುನರಪಿ ನುಡಿದನೀಪರಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪಾಂಡುನಂದನ- ।
ರಿರುವರೆನ್ನವರೆಂದು ನಂಬಲು ಬೇಕು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಹೊರತು ಪಾಂಡವರನ್ಯರೆಲ್ಲರ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ನುಂಗುವರೆ ತ- ।
ತ್ಪರನು ನಾನಾಗಿಹೆನು ಬೆದರುವುದೇಕೆ ಕೌಂತೇಯ ॥೩೫೪॥

ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಘೋರಬೆಂಕಿಯೊ- ।
ಳಿಳಿಸಿದರೆ ಬೆಣ್ಣೆಯನು ಸುಡದಲೆ ।
ವ್ಯಳಿವುದೇನೈ ಸೈನ್ಯವೀಪರಿ ನಾಶವಾಗುವುದು ॥
ತಿಳಿಯು ನೀನೀ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವ ।
ಪ್ರಳಯವಿಹುದೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲಕೆ ।
ಗೆಳೆಯರೈ ಪಾಂಡವರು ಕಾಯುವೆನವರ ಸಂತತದಿ ॥೩೫೫॥

ವ್ಯರ್ಥ ಮೆರೆವುದು ಸೈನ್ಯಸಾಗರ- ।
ವ್ಯರ್ಥವೇ ಚತುರಂಗ ಬಲವ ಸ- ।
ಮಸ್ತರಥಿಯತಿರಥಮಹಾರಥರನ್ನು ನುಂಗುವೆನು ॥

ಧಾತ್ರಿಯುಲಿ ಚತುರಂಗಬಲಸಂ- ।
ಪತ್ತಿಮದದಿ ಕಾಲನನು ಕೆಣ- ।
ಕುತ್ತ ತಮ್ಮ ವಿನಾಶ ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು ॥ ೩೫೬ ॥

ಅರುಹಲೆಂತೀ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವ ।
ಬರಿದೆ ಗರ್ವವ ಕೊಚ್ಚುತಿರುವುದು ।
ತಿರದಿ ಹೊಡೆವೆವು ಯಮನನೆಂಬರು ಶೌರ್ಯಮದಯುತರು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಸೈನ್ಯ ತಮ್ಮೊಳು ।
ಭರದಿ ಮಾತಾಡುವುದ ಕೇಳೈ ।
ಪರಚಿಪೆವು ಕೃತಿಕೃಷ್ಟಿ ಮುರಿವೆವು ದಾಡಿಗಳ ಯಮನ ॥ ೩೫೭ ॥

ಧರೆಯನೆಲ್ಲವ ನುಂಗುವೆವು ಸಂ- ।
ಹರಿಸುವೆವು ಭುವನಗಳನೆಲ್ಲವ- ।
ನುರುಪಿ ಬಿಡುವೆವು ಗಗನ ಮೇಲಿಂ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದಿಯ ॥
ಶರಗಳೆಂದಲೆ ವಾಯುವನ್ಯಾ- ।
ವರಿಸಿ ಹಿಡಿವೆವು ಶಸ್ತ್ರಕಿಂ ಮಿಗಿ- ।
ಲಿರುವ ವಚನಂಗಳಲಿ ನುಡಿಯುವರವರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ೩೫೮ ॥

ಇರುವುದೀವಚನಗಳು ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನ ಹಿಂಮೆಟ್ಟುವುದು ದಾಹದೊ- ।
ಳಿರುವುವುತ್ಕಟ ಕಾಲಕೂಟಕ್ಕಿಂತ ಕಟುತೆಯೊಳು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ವೀರಸೈನ್ಯದ ।
ಹರುಷಮದಸಂಯುತದ ವಚನಗ- ।
ಳಿರುವುವಿವು ಬಡಬಡಗಳಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯೇನಿಲ್ಲ ॥ ೩೫೯ ॥

ತೋರುವುವು ಗಂಧರ್ವನಗರದ ।
ಚಾರುತೆರೆಗಳ ತೆರೆಯೊಳಗವಾ ।
ತೋರುವುವು ಬಾಂದುಗಳೆ ಮಳಲಿನ ಬೊಳ್ಳು ವಚನವಿವು ॥
ವೀರರಿವರೀ ಗೋಡೆಮೇಲಿನ ।
ಚಾರು ರಂಗಿತ ಚಿತ್ರಗಳ ಪರಿ ।
ಯೂರುಗಳ ಮುಳುಗಿಸುವುದೇ ಮೃಗಜಲದ ಪೂರವಿದು ॥೩೬೦॥

ಅರಿವೆಯಿಂ ಮಾಡಿರ್ದ ಸರ್ಪದ ।
ಗರಳಭಯವೇನುಂಟು ಬಹುಸಿಂ- ।
ಗರಿಸಿ ಗೊಂಬೆಯನಿಟ್ಟರೇನೈ ಫಲವು ಬರುತಿಹುದು ॥
ಅರಿಯಲೀ ಪರಿ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವು ।
ಮರಣಮುಖವನು ಹೊಕ್ಕಿಹರಲೈ ।
ಯರಿಯರಿವರೀಪರಿಯ ದುರ್ಮದದಿಂದ ತುಳುಕುವರು ॥ ೩೬೧ ॥

ತಸ್ಮಾತ್ತ್ವಮುತ್ತಿಷ್ಠ ಯಶೋ ಲಭಸ್ವ ಜಿತ್ವಾ ಶತ್ರೂನ್ ಭುಂಕ್ಷ್ವ ರಾಜ್ಯಂ ಸಮೃದ್ಧಮ್ ।
ಮಯೈವೈತೇ ನಿಹತಾಃ ಪೂರ್ವಮೇವ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರಂ ಭವ ಸವ್ಯಸಾಚಿನ್ ॥ ೩೩ ॥

ಯಾವ ಬಲದಲಿ ಹೇಹಚೇಷ್ಟೆಯ ।
ಭೂವಲಯದಲ್ಲಾಡುವರೊ ತ- ।
ಚ್ಛೀವಚೈತನ್ಯಬಲ ಮೊದಲಲಿ ಗ್ರಾಸಿಸಿಹೆ ನಾನು ॥
ಈ ವಸುಧೆಯಲಿ ಕೂಡಿರುವ ಸೈ- ।
ನ್ಯಾವಳಿಯು ಹುಲುಗೊಂಬೆಗಳು ನಿ- ।
ರ್ಜೀವಗಳು ಸೂತ್ರದಲಿ ನಾನಾಡಿಸುವ ಪರಿ ನೋಡು
॥ ೩೬॥

ನರನೆ ಕುಣಿಸುವ ಸೂತ್ರವೆಲ್ಲವು ।
ಹರಿಯೆ ನೆಲದಲಿ ಬೀಳ್ವವಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಗೊಂಬೆಯಲಿ ಚೈತನ್ಯ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮುರಿದು ಹಾಕಲು ನೇಳೆ ಹಿಡಿವುದೆ ।
ಯರೆಗಳೆಗೆಯಲಿ ಸೈನ್ಯವನು ಕ- ।
ತ್ತರಿಸ ಬಹುದೈ ಕಠಿಣವೇನಿದು ನಿನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥೩೬॥

ತ್ವರಿತದಲಿ ನೀನೇಳು ಯುದ್ಧಕೆ ।
ಮರೆತಿಯಾ ಗೋಗ್ರಹಣಸಂಗತಿ ।
ಕುರುಪತಿಯ ಸೈನ್ಯದಲಿ ಬಿಟ್ಟಾ ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವನು ॥
ಕಿರಿವಿರಾಟನ ಕುವರನುತ್ತರ- ।
ನಿರುವನೈ ರಣಹೇಡಿಯವನಿಂ ।
ಹರಿಸಿದಿಯಲಾ ಶತ್ರುಗಳ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನು ॥ ೩೬॥

ಕುರುಪತಿಯ ಕೇಳಾದಿನದ ದಳ ।
ಪರಿಕಿಸಿದರುತ್ಪತ್ತ್ಯಿತ್ಪೈ ।
ಯಿರುವುದಾ ದಳವಿಂದಿನಲಿ ಹತವೀರ್ಯವೆನ್ನಿಂದ ॥
ಧುರದೊಳೀ ಹೆಣಗಳ ಪ್ರವಾಹವು ।
ಬರುತ ನಿಂತಿದೆ ವ್ಯರ್ಥವೆಲ್ಲವು ।
ನರನೆ ನೀನೇಳೀಗ ಕದನಕೆ ಬದ್ಧಕಂಕಣನು ॥ ೩೬॥

ಧರೆಯೊಳೊರ್ವನೆ ಪಾರ್ಥನಿಂತೀ- ।
ಕುರುಪತಿಯ ಸೇನೆಯನು ಗೆಲಿದನು ।
ಪೆರೆಯಲೀ ಪರಿ ಕೀರ್ತಿ ತ್ರಿಜಗದಿ ನಿನ್ನದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರಿದೆ ಕೀರ್ತಿಯ ಮಾತಿದಲ್ಲೈ ।
ಧರೆಯ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕೈವಶ ।
ಬರುವ್ಹದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಸಂಶಯ ಹರಿದು ನೀನೇಳು ॥ ೩೬॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವು ।
ಮರಣಮುಖವಾಗಿಹುದು ಪೊದಲೇ ।
ಯಿರುವಿ ನೀನು ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರನು ಬೇಡ ಸಂದೇಹ ॥
ಭರದಿ ನೀನೇರುತ್ತ ರಥದಲಿ ।
ಧರಿಸಿ ಗಾಂಡೀವವನು ಕೈಯಲಿ ।
ಕುರುಕುಲಾಂತಕನಾಗು ಕೀರ್ತಿಧ್ವಜವನೇರಿಸೆಲಾ ॥ ೩೬॥

ದ್ರೋಣಂ ಚ ಭೀಷ್ಮಂ ಚ ಜಯದ್ರಥಂ ಚ ಕರ್ಣಂ ತಥಾನ್ಯಾನಪಿ ಯೋಧವೀರಾನ್ ।
ಮಯಾ ಹತಾಂಸ್ತ್ವಂ ಜಹಿ ಮಾ ವ್ಯಥಿಷ್ಠಾ ಯುಧ್ಯಸ್ವ ಜೇತಾಸಿ ರಣೇ ಸಪತ್ನಾನ್ ॥ ೩೪ ॥

ಸುರನದೀಸುತ ಭೀಷ್ಮನೀಚ್ಛಾ- ।
ಮರಣಿ ನಾಯುವನೆಂತು ರಣದಲಿ ।
ಒರಿದೆ ನೀನೀ ಚಿಂತೆ ಮಾಡದಿರೈ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಗರುಡಿಯಾಚಾರಿಯನು ದ್ರೋಣನು ।
ಗುರುವ ಸೋಲಿಪುದೆಂತು ನೀನೀ ।
ಪರಿಯ ಸಂಶಯ ತಾಳದಿರು ಕೌಂತೇಯ ನಿಜವಾಗಿ ॥೩೬॥

ನೀರನಿಹನು ಜಯದ್ರಥನು ಸಂ- ।
ಹಾರ ಮಾಡುವ್ರದೆಂತು ಯೆಂಬ ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಡಲು ಬೇಡ ನಿನಗಿದ ಸುಲಭ ಮಾಡಿಹೆಮ್ ॥

ಬೇರೆ ನಾಮಾಂಕಿತರಿರುವ ದಳ- ।
ನೀರರನು ಮನ್ನಿಸದಲೇಳ್ಗೆ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿವರಂಬಿಕೆಯು ನಿನಗೇಕೆ ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥ ೩೬॥

ರೂಢಿಪತಿಕೌರವನ ಸೈನ್ಯವು ।
ಗೋಡೆಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರದೋಲಿಹು- ।
ದಾಡಲೇನದನರಿವೆತುಂಡಿಲಿ ಮಾಸ ಬಹುದಲ್ಲೈ ॥
ಕಾಡುವರೆ ರಣರಂಗದಲಿಯೋ- ।
ಡಾಡುವುದು ನಿಜ ಭಾಸವಲ್ಲವೆ ।
ನೋಡು ನಾನಿದನೆಲ್ಲ ಮೊದಲೇ ನುಂಗಿ ಬಿಟೆ ಹೆನು ॥ ೩೬೦॥

ಸೇನೆಯೆಲ್ಲವನೆನ್ನ ಬಾಯೊಳಿ ।
ನೀನೆ ನೋಡಿದಿ ಯೆಂತ ಪೇಳ್ದೈ ।
ಹಾನಿಯಾಯ್ತಾಯುವ್ಯವಾಗಲೆ ಸೇನೆಗಿದಕೆಲ್ಲ ॥
ಏನ ನೋಡುವಿ ರಣದಿ ಕೂಡಿಹ ।
ಸೇನೆಯೆಲ್ಲವು ತೊಗಟಿಯಲ್ಲವೆ ।
ಹೀನಚೈತನ್ಯರು ಕಣಾ ನಿನಗೇನ ಮಾಡುವರು ॥ ೩೭೧ ॥

ನರನೆ ಬೇಗದೊಳೇಳು ಯುದ್ಧಕೆ ।
ಮರಣಮುಖದಲಿ ಮೊದಲೆ ಸಿಕ್ಕಿ- ।
ರ್ದರಿಸಮೂಹವ ನೀನು ಸಂಹರಿಸೈ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಬರಿದೆ ಶೋಕವ ಮಾಡದಿರು ನೀ- ।
ನಿರುವಿ ಮತ್ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನು ।
ಧುರವ ಗೆಲ್ದು ದಿಗಂತಕೀರ್ತಿಯ ಘಳಿಸು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೩೭೨ ॥

ಎತ್ತಿ ಕಡ್ಡಿಯನೊಂದೆ ಹಸ್ತದಿ ।
ಒತ್ತಿ ಮುರಿಯುವ ತೆರದಲೀ ಪ್ರ- ।
ತ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಮೊತ್ತವನು ನೀ ಕತ್ತರಿಸು ತಥ್ಯವಿದು ॥

ಸತ್ತಿಹುದು ಪತ್ತ್ಯಾದಿಸೈನ್ಯ ನಿ- ।
ಮಿತ್ತಮಾತ್ರವೆ ನೀನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬಿತ್ತರಿಸಲಾನೆಂತು ವಿಸ್ತೃತವಹುದು ತ್ವತ್ಕೀರ್ತಿ ॥ ೩೭೩ ॥

ವೈರವನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾಡುವ ।
ವೀರರನು ನಾ ಹಿಡಿದಿಹೆನು ಸಂ- ।
ಹಾರವನು ಮಾಡಿಹೆನು ನಿನಗಂಜಿಕೆಯೆ ಬೇಡೀಗ ॥
ಧಾರುಣಿಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖವನು ।
ಸೇರಿಯುಪಭೋಗವನು ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಭೂರಿ ಭಾಗ್ಯವು ನಿನ್ನದಿರುವುದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೭೪ ॥

ನಿರುತವನ್ನತ್ತರು ಜಗದೊಳತಿ- ।
ದುರುಳರೈ ಬಲಸಂಯುತರು ನಿಮ- ।
ಗಿರದೆ ವಿಷ ಹಾಕಿರುವ ಬಾಂಧವರನ್ನು ನಾ ಮೊದಲೆ ॥
ಆರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕೊಂದಿಹೆನು ನಿನ- ।
ಗಿರುವುದೇ ಸಂಶಯವು ಯಿದರಲಿ ।
ಧರೆಯೊಳೀ ವಿಜಯವನೆ ದೊರಕಿಸಿ ವಿಜಯಿ ನೀನಾಗು ॥ ೩೭೫ ॥

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ--

ಏತಚ್ಛ್ರುತ್ವಾ ವಚನಂ ಕೇಶವಸ್ಯ ಕೃತಾಂಜಲಿರ್ವೇಪಮಾನಃ ಕಿರೀಟೀ ।
ನಮಸ್ಕೃತ್ವಾ ಭೂಯ ಏವಾಹ ಕೃಷ್ಣಂ ಸಗದ್ಗದಂ ಭೀತಭೀತಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ॥ ೩೫ ॥

ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗೀಪರಿ ।
ಯುರುಹಿದನು ಸಂಜಯನು ಮೋದದಿ ।
ಗುರುವನಲ್ಲೈ ಕುರುಡ ಪೂರ್ಣಮನೋರಥೇತರನು ॥
ಮರಳಿ ಕುರುಭೂಪಾಲನೆಂದನು ।
ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳ್ಸತ್ಯಲೋಕದಿ ।
ಹೊರಟು ಗಂಗಾನದಿಯು ಖಳಖಳನಾದ ಮಾಳ್ಪಂತೆ ॥ ೩೭೬ ॥

ಹರಿಯು ಬಹುಗಂಭೀರನಾದದಿ ।
ನರನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದನಲಾ ।
ಶರಧಿಮಥನದಿ ಮಂದರಾಚಲ ಗರ್ಜಿಸುವ ತೆರದಿ ॥
ಸುರಿಯುತಿರೆ ಮಳೆ ಗಗನದಿಂ ಭೋ- ।
ರ್ಗರೆವ ಮೇಘನಿನಾದವೋ ಯೆಂ- ।
ಪರಿಯಲಾ ಹರಿ ನುಡಿದನೈ ವಿಶ್ವಾತ್ಮ ಮೂಲಾತ್ಮ ॥ ೩೭೭ ॥

ನರನದನು ಕೇಳೆದನು ಕಿಂಚಿ- ।
ದ್ಭರುಷವಾಯಿತೊ ದುಃಖ ಬೆಳೆದುದೊ ।
ಅರಿಯಲಾರೆ ಶರೀರವೆಲ್ಲವು ನಡುಗ ಹತ್ತಿದುದು ॥

ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ಶ್ರೀಶನ ।
ಚರಣಕೆರಗುತ ಭಕ್ತಿವಿನಯದಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶಿರ ಹರಿಯ ಚರಣದಲಿರಿಸಿದನು ಬಿಡದೆ ॥ ೩೭೮ ॥

ಆಡುವುದಕವನಾಗ ಯತ್ನಿಸೆ ।
ಮೂಡಿದುದು ಗದ್ಗದಿತಭಾವವು ।
ಮಾಡಲಾರೆನು ತರ್ಕವೆಂತೀ ಪರಿಯು ಹುಟ್ಟಿರುದು ॥
ಕಾಡುವುದು ಮನದೊಳಗೆ ಶೋಕವು ।
ಮೂಡಿದುದೊ ಹರ್ಷಾಂಕುರವು ನಿಜ ।
ಮಾಡಿರೈ ತರ್ಕವನು ನೀವೇ ಜಾಣರೀ ಜಗದಿ ॥ ೩೭೯ ॥

ವಾರ್ಥನಾಡಿದ ನುಡಿಗಳೆಂದಲೆ ।
ಯೊತೆರದ ತರ್ಕವನು ಮಾಡಿದೆ ।
ಭೂತಳದೊಳಾರಿಹರು ಹರಿಯಿಂಗಿತವ ತಿಳಿದವರು ॥
ಭೀತಿಭೀತಿಯಲಾಗ ಹರಿಗಾ- ।
ರ್ವಾರ್ಥ ನುಡಿದನು ಚರಣಕೆರಗುತ ।
ಮಾತನಾಡಿದಿಯಲ್ಲನೇ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ಯೊತೆರದಿ ॥ ೩೮೦ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಸ್ಥಾನೇ ಹೃಷೀಕೇಶ ತವ ಪ್ರಕೀರ್ತ್ಯಾ ಜಗತ್ಪ್ರಹೃಷ್ಯತ್ಯನುರಜ್ಯತೇ ಚ ।
ರಕ್ಷಾಂಸಿ ಭೀತಾನಿ ದಿಶೋ ದ್ರವಂತಿ ಸರ್ವೇ ನಮಸ್ಯಂತಿ ಚ ಸಿದ್ಧಸಂಘಾಃ ॥ ೩೬ ॥

ನರನೆ ನಾನಿಹೆ ಕಾಲರೂಪನು ।
ಅರಿಯಲೀ ವಿಶ್ವವನು ಗ್ರಾಸಿಸಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾಟವನು ಮಾಡುವೆ ನಾನೆ ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಪರಿಯಲೆನ್ನಲಿ ।
ಯರುಹಿದಂತಿದೆ ನೆನಪು ಬರುತಿದೆ ।
ಪರೆಯೆನುತಲಿದ ಮನ್ನಿಸುವರೆನಗಿಲ್ಲವವಕಾಶ ॥ ೩೭ ॥

ಸ್ಥಿತಿಯವಸ್ಥೆಯ ಭೋಗಿಸುವುದೀ- ।
ಕ್ಷಿತಿಯು ಮೃತಿಯನು ಪಡೆವುದೆಂತೈ ।
ಮತಿಗೆ ಬಾರದು ನೀನು ಕ್ಷಿತಿಯನು ಗ್ರಾಸಿಸುವುದೆಂತು ।।
ರತಿಪತಿಯ ಪಿತನೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಕುರುಸೈನ್ಯ ಗ್ರಾಸಿಸಿ ।
ಮೃತಿಯ ತರುವೆನು ತೀರಿತಿದಕಾಯುಷ್ಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೩೭ಕ॥

ಕಾಲರೂಪದೊಳೀಶ್ವರನು ಜಗ ।
ಹಾಳ ಮಾಡುವ ಸಮಯವಲ್ಲಿದು ।
ಕೇಳು ನೀನಿದನಾರಭಿಸಿದಿಯೆ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾಲದಲೆ ॥
ಕಾಲವೇಳೆಯನರಿಯದಲೆ ವಿಕ- ।
ರಾಳರೂಪದಿ ನಾಶ ಮಾಡಲು ।
ಮೇಳ ಬಾರದು ಮನದಿ ನಿಜವೆಂತೆಂದು ನಂಬುವ್ರದು ॥ ೩೮ ॥

ಇಷ್ಟು ಪರಿಯನು ತೋರಿಸಿದೆನೀ- ।
ನೆಷ್ಟು ತರ್ಕವ ಮಾಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ ।
ಕಷ್ಟ ಪಡುವಿಯಿದೇಕೆ ವಿಶ್ವವು ಸರ್ವ ನಾಯದಲಾ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲನಿದಿಷ್ಟ ಕಾಲಕೆ ।
ನಷ್ಟವಾಗುವುದಲ್ಲದೇ ಸಂ- ।
ಕಷ್ಟ ಬೇರಿಹುದಿದಕೆ ತಿಳಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವನು ॥ ೩೮ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯೌವನದ ಭರದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ತರುಣನು ಮನದಿ ತಂದರೆ ।
ತೊರೆದು ಯೌವನ ಮುದುಕನಾಗಲು ಶಕ್ತನಹನೇನು ॥
ಇರುವುವೈ ಪ್ರಹರಗಳು ನಾಲ್ಕೈ ।
ನಿರುತ ಹಗಲಿಗೆ ಹಗಲಿನಲಿ ತ್ರೀ ।
ತರಣಿ ನಡುಗಗನದಲಿ ಬಂದಾಕ್ಷಣದಿ ಮುಳುಗುವನೆ ॥ ೩೯ ॥

ಹರಿಯು ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥಗೀ ಪರಿ ।
ಯರರೆ ಚೋದ್ಯವಿದಾಯ್ತು ನೋಡಲು ।
ಹರಿಯು ನುಂಗುತಲಿರುವ ದೃಶ್ಯವು ನಷ್ಟವಾಯ್ತಾಗ ॥
ಎರಡುದಳಗಳು ಬಂದು ಸಂಗರ- ।
ಕುರವಣಿಸಿ ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ನಿಂ- ।
ತಿರುವಪರಿಯನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೩೯ ॥

ಕಾಲನೆಂಬೀ ಮಾತ ಹೇಳಿದಿ ।
ಕಾಲನಿರುವಿ ಯಖಂಡಿತನು ನಿಜ ।
ಕಾಲಗಾದರು ಮೂರುಸ್ಥಿತಿಗಳು ಕಾಣ ಬರುವುವಲಾ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಸ್ಥಿತಿಗಳೇ ಪರಿ ।
ವೇಳೆಮಾನದ ವಶದಿ ಬರುವುವು ।
ವೇಳೆಸೃಷ್ಟಿಯ ಬರಲು ಸ್ಥಿತಿಲಯವಡಗಿ ಹೋಗುವುವು ॥ ೪೦ ॥

ಮರಳಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನಿಹ ವಿಶ್ವಚಾಲಕ ।
ಮೆರೆವುವೈ ಕೈಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವಸೂತ್ರಗಳು ॥
ಅರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಪೂರ್ವದ ಸ್ಥಿತಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಬಂತೈ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯ ।
ಬರುವದೆನ್ನಯ ಮನದಿ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ ॥ ೪೦ ॥

ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಮಯದಿ ಸೃಷ್ಟಿಲಯಗಳ ।
ಸ್ಥಿತಿಗಳಡಗುವುವಲ್ಲವೈ ನಿಜ ।
ಮೃತಿಯು ಸಮಯದಿ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಲಯವನೈದುವುವು ॥
ಕ್ಷಿತಿಲಿ ನಿಜವಿದನಾದಿ ತತ್ತ್ವವು ।
ಮೃತಿಯನರಿಯದು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ಮತಿಯು ಕುಂಠಿತವಾಯ್ತು ನಿನ್ನಿವಚನ ಕೇಳುತಲೆ ॥ ೪೧ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನಿಹ ದುಃಖಜಲಧಿಯ ।
ತರಣಿಯೆಂಬೀ ಬಿರುದ ಜಗದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾಂ ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆನು ಸತ್ಯವಿದು ಮಾತು ॥
ಅರಿವೆನೆಂದೀಯನುಭವವನಾ ।
ಹರುಷವಿದು ಗಗನವನೆ ತುಂಬಿತು ।
ಪರಮಸುಖದಾನಂದಲಹರಿಗಳೇಳ್ವುವೀ ಮನದಿ ॥ ೪೧ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ಜಗಗಳೆಲ್ಲವು । ಸುರರು ಯಕ್ಷರು ಸಿದ್ಧಗಂಧ- ।
ಯಿರುವುವೇನೈ ನಿನಗೆ ಭಾರವು । ರ್ವರು ಕಣಾ ಮಾನವರು ಸಚರಾ- ।
ಕರುಣವಾದುದು ನಿನ್ನದೆನುತಲಿ ಸ್ತುತಿಪರೈ ಭರದಿ ॥ ಚರಜಗತ್ತಿನ ಜೀವರಭಿವಂದಿಪರು ತವ ಚರಣ ॥
ತಿರುತಿರಿಗಿ ದುಷ್ಟರನು ನೀ ಸಂ- । ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀಪರಿಯ ಮಹಿಮೆಯು ।
ಹರಿಸುತಿರುವಿಯಗಾಧಮಹಿಮನು । ಹಿರಿದೆನುತ ನಾ ತಿಳಿದೆನಿಂದಿಲಿ ।
ದುರುಳರಕ್ಕಸರೆಲ್ಲರೋಡುವರಂಜಿ ನಿನ್ನಿಂದ ॥ ೩೪೧ ॥ ತಿರುತಿರಿಗಿ ನಾ ನಿನಗೆ ಚರಣದೊಳೆರಗುವೆನು ಮುದದಿ ॥ ೩೪೨ ॥

ಕಸ್ಮಾಚ್ಚ ತೇ ನ ನಮೇರನ್ಮಹಾತ್ಮನ್ ಗರೀಯಸೇ ಬ್ರಹ್ಮಣೋಽಪ್ಯಾದಿಕರ್ತ್ರೇ ।
ಅನಂತ ದೇವೇಶ ಜಗನ್ನಿವಾಸ ತ್ವಮಕ್ಷರಂ ಸದಸತ್ತತ್ಪರಂ ಯತ್ ॥ ೩೭ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ- । ಇರುವ್ರದೈ ನಿನ್ನಯ ಸುಮೂರ್ತಿಯು ।
ಕರರೆ ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲರೋಡುತ- । ಪರಿಪರಿಯ ಜಗತುಗಳಿಗಾದಿಯು ।
ಲಿರುವರೈ ಕಾರಣವ ತಿಳಿಯೆನು ಯೇತಕೋಡುವರು ॥ ಹರಿವ್ರೋ ಜಗತುಗಳೆ ಒಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಿಂದ ॥ ೩೪೫ ॥
ಪರಿಕಿಸಲು ಮನದಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ।
ಒರುವ್ರದಲ್ಲೈ ಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರ । ಮಾಧವನೆ ಘನಮಹಿಮ ನೀನಿಹಿ ।
ತರಣಿಯುದಯದೊಳಂಧಕಾರವು ಪೋಡುತಿರುವ್ರದಲಾ ಯಾದಿಮಾಯೆಗೆಯಾದಿಬೀಜನು ।
॥ ೩೪೩ ॥ ನೀ ದಯಾನಿಧಿ ಸತ್ವಗುಣಪರಮಾವಧಿಯೆ ನೋಡೆ ॥
ಮತ್ತರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ । ಆ ದಿವೌಕಸರೀಶ್ವರರು ನಿನ- ।
ಹತ್ತರದಲಿರಲೇನು ಶಕ್ತರೆ । ಗಾದರದಿ ವಂದಿಪರು ಸರ್ವರು ।
ಕತ್ತಲೆಯು ನಿಂತಿರುವ್ರದೇನಾದಿತ್ಯನೆದುರಿನಲಿ ॥ ಶ್ರೀಧರನೆ ದೇವಾಧಿದೇವನೆ ನಿನಗೆ ವಂದಿಪೆನು ॥ ೩೪೬ ॥
ಸತ್ಪ್ರಕಾಶಾಕರನು ನೀನಿಹಿ ।
ರಾತ್ರಿಚರತಮಮೊತ್ತನೀಪರಿ । ನಿರುತಮಂಗಲರೂಪದೇವನೆ ।
ಕಿತ್ತಿಯೋಡುವ್ರದೇನಿದಚ್ಚರಿಯಿಲ್ಲ ಜಗದೀಶ ॥ ೩೪೪ ॥ ಯಿರುವಿ ನೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಾಶ್ರಯ- ।
ನಿರುವಿ ನೀನವಿನಾಶಿ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತ ನೀನಿರುವಿ ॥
ಸಿರಿಯರಸ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನು ನಿ- । ಇರುವಿ ವ್ಯಕ್ತಾತೀತ ಮೂರುತಿ- ।
ನ್ನರಿಯಲಾಯ್ತಿಂದಿನ ತನಕ ಗೋ- । ಯರಿಯಲಾರದೆ ನಿನ್ನ ರೂಪವ ।
ಚರಕೆ ಒರುವ್ರದು ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯು ದಿನದಿನದೊಳೆನಗೆ ॥ ಒರಿದೆ ಬಿದರುತಲೋಡುವರು ರಕ್ಕಸರು ಮರುಳರಲಾ ॥ ೩೪೭ ॥

ತ್ವಮಾದಿದೇವಃ ಪುರುಷಃ ಪುರಾಣಸ್ತ್ವಮಸ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಪರಂ ನಿಧಾನಮ್ ।
ವೇತ್ತಾಸಿ ವೇದ್ಯಂ ಚ ಪರಂ ಚ ಧಾಮ ತ್ವಯಾ ತತಂ ವಿಶ್ವಮನಂತರೂಪ ॥ ೩೮ ॥

ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಂಗಾದಿಮೂರುತಿ । ವೇದನೇತ್ರ ಸುಖಸ್ವರೂಪನು ।
ಪರಮಮಾಯೆಯು ಸೀಮೆ ನೀನೇ । ಭೇದರಹಿತಪರಾತ್ಪರನು ನೀ- ।
ಯಿರುವಿ ನೀನು ಪುರಾಣಪುರುಷನು ನಿನ್ನ ಹಿಂದಿಲ್ಲ ॥ ನಾದಿಮಾಯೆಯು ಸರ್ವಜಗವನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಹುದು ನಿಜ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವಿಶ್ವಗಳ ಚಾಲಕ- । ಆದಿಮಾಯೆಗೆ ನಿನ್ನದಾಶ್ರಯ- ।
ನಿರುವಿ ನೀನು ನಿಧಾನ ಜೀವಕೆ । ವಾದಕಾರಣ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನು ।
ಹರಿಯೆ ತ್ವದಧೀನವದು ಭೂತಭವಿಷ್ಯನಿಜ್ಞಾನ ॥ ೩೪೮ ॥ ಆದ್ಯ ಪರಮಶ್ರೇಷ್ಠತತ್ತ್ವವು ನೀನೆ ವಿಶ್ವೇಶ ॥ ೩೪೯ ॥

ಪ್ರಳಯದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವು । ತಿಳಿಯೆ ವಿಶ್ವವು ನಿನ್ನದಾಟವು ।
ಅಳಿದು ಮಾಯಾಸಹಿತ ನಿನ್ನೊಳು । ನೆಲೆಯ ಕಾಣದನಂತರೂಪನೆ ।
ಮುಳುಗಿ ಲಯವಾಗುವುದು ಹೇಳುವೆನೆಂತು ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ॥ ಯಿಳೆಯೊಳಾರನು ಕಾಣೆ ನಿನ್ನನು ತುತಿಸುವರೆ ಪಟುವ ॥ ೪೦೦ ॥

ವಾಯುರ್ಯಮೋಽಗ್ನಿರ್ವರುಣಃ ಶಶಾಂಕಃ ಪ್ರಜಾಪತಿಸ್ತ್ವಂ ಪ್ರಪಿತಾಮಹಶ್ಚ ।
ನಮೋ ನಮಸ್ತೇಽಸ್ತು ಸಹಸ್ರಕೃತ್ವಃ ಪುನಶ್ಚ ಭೂಯೋಽಪಿ ನಮೋ ನಮಸ್ತೇ ॥ ೩೯ ॥

ನಮಃ ಪುರಸ್ತಾದಥ ಪೃಷ್ಠತಸ್ತೇ ನಮೋಽಸ್ತುತೇ ಸರ್ವತ ಏವ ಸರ್ವ ।
ಅನಂತವೀರ್ಯಾಮಿತವಿಕ್ರಮಸ್ತ್ವಂ ಸರ್ವಂ ಸಮಾಪ್ನೋಷಿ ತತೋಽಸಿ ಸರ್ವಃ ॥ ೪೦ ॥

ನೀನು ಯಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲೈ । ಪರಿಪರಿಯಲದ್ಭುತಪ್ರಕಾರದ ।
ನೀನು ಯಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲೈ । ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳ ಕಾಣುತ ।
ನಾನು ವಂದಿಪೆ ನಿನಗೆ ನೀನಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ॥ ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಪೇಳಿದನು ನರನು ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂದು ॥
ನೀನನಂತಸ್ವರೂಪನಲ್ಲವೆ । ಅರಿಯಲಾರನು ತುತಿಯನತಿನಿ- ।
ನೀನು ವಾಯುವು ಜಗಕೆ ದಂಡಪ್ರ- । ಸ್ತರಿಪುದೆಂತೆಂಬುದನು ಸುಮ್ಮನೆ ।
ಮಾಣನಾಗಿಹ ಯಮನು ನೀನೇ ವರುಣ ನೀನೆಯಲಾ ॥ ೪೦೧ ॥ ಯಿರನು ನರ ತತ್ಸ್ಥಿತಿಯು ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ ॥ ೪೦೫ ॥

ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರರ ಜಠರದಲಿ ನೈ- । ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ನರನ ನೀರನ ।
ಶ್ವಾನರನ ರೂಪದಲಿ ವಾಸಿಪ । ಹರಿಯ ನೋಡುತ ಪ್ರೇಮಭಾವದ ।
ನೀನೆ ಚಂದ್ರನು ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕರ್ತ ಬ್ರಹ್ಮನಲಾ ॥ ಭರದಿ ನರನು ನಮೋ ನಮೋ ಯೆನುತೆಡೆಬಿಡದೆ ನುಡಿದ ॥
ನೀನೆ ಬೊಮ್ಮನಿಗಪ್ಪ ನಿಜನಿದು । ನರನು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಯೆಸ್ಪೋ- ।
ನೀನು ಕೇಳೈ ವಿಶ್ವನಾಥನು । ನರತಿ ನಮನವ ಮಾಡುತಿದ್ದನು ।
ನೀನು ಸರ್ವಾಕಾರ ವಿಗತಾಕಾರ ಶರಣೆನುವೆ ॥ ೪೦೨ ॥ ಮರಳಿ ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೆನೆಸಿ ಪೇಳಿದನು ॥ ೪೦೬ ॥

ನರನು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಹರಿಯನು । ಮುಂದೆ ತೋರುವಿ ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋ- ।
ಪರಮಪ್ರೇಮದಿ ವಂದಿಸಿದನೈ । ವಿಂದ ನಿನಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ನಿನ- ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಪೇಳಿದನು ಪ್ರಭುಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆನುತ ॥ ಗಿಂದಿರುವುದೇ ಹೊಟ್ಟೆ ಬೆನ್ನೆಂದೇಕೆ ಚರ್ಚಿಸಲಿ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಹರಿಮೂರ್ತಿ ನೋಡುತ । ಹಿಂದೆ ನೀನಿಹ ಯೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೊ- । ವಂದಿಸುವೆ ನಾ ಹಿಂದೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ಪರಿಯಲಾ ಕಲಿವಾರ್ಧ ಬಾಯಿಂದುಚ್ಚರಿಸಿದನಲಾ ॥ ೪೦೩ ॥ ಹಿಂದೆ ನೀನಿರೆ ನಿಜದೊಳದು ನಾರ್ಥಕವೆ ಮೇಣಾಯ್ತು ॥ ೪೦೭ ॥

ಹರಿಯ ಪರಿಪರಿಯವಯವಂಗಳ- । ವಂದ್ಯವಂದ್ಯ ಮುಕುಂದ ಹರಿ ಗೋ- ।
ನಿರದೆ ನರನೀಕ್ಷಿಸುತ ಮನದಲಿ । ವಿಂದ ನಿನಗೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದುದು ।
ಹರುಷವುಳಕಿತನಾಗಿ ತಿರಿಗಿ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂದ ॥ ಹಿಂದೆಮುಂದಿದು ನೀನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರುವಿ ॥
ಹೊರೆವ ಸಚರಾಚರಜಗತ್ತನು । ಎಂದಿಗಾದರು ಶಕ್ಯವೇ ನಿ- ।
ಹರಿಯ ರೂಪದಿ ಕಂಡು ಪುನರಪಿ । ನ್ನಂದಚಂದಗಳಂಗಗಳ ಪರಿ- ।
ಯುರುಹಿದನು ನರ ತಿರಿಗಿ ಹರಿಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆನುತ ॥೪೦೪॥ ಯಿಂದ ವರ್ಣಿಪುದೆನಗೆ ನರಮಶಕನಿಗೆ ಯಸಾಧ್ಯಾಂಗ ॥ ೪೦೮ ॥

ವಂದಿಸುವೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂ ನಾ- ।
ನಿಂದು ನಿನಗಮಿತಾಂಗನಿಗೆ ನಿ- ।
ನ್ನಿಂದ ಒಣ್ಣಿಪುದೆಂತು ನಿನ್ನಿಹುದವಮಿತಬಲವು ॥
ಎಂದಿಗೂ ನೀನಮಿತನಿಕ್ರಮ- ।
ಸಿಂಧು ನಾನಿಹೆ ಬಂದು ಕರುಣಾ- ।
ಸಿಂಧು ನಿನಗಾಂ ವಂದಿಪೆನು ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪ್ತನಿಗೆ ॥ ೪೦೯ ॥

ಪೆರೆವ ಗಗನವು ಗಗನಮುಯಾ- ।
ಗಿರುತ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವಿ ನೀನಾಪರಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸ್ಥ ಸರ್ವಮಯ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀ ಸಂಪೂರ್ಣವಿಶ್ವದಿ ।
ಭರಿತನಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುವಿಯ್ಯೆ ।
ತೆರೆಗಳಾದರು ಕ್ಷೀರಸಿಂಧುವಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀರವಲಾ ॥ ೪೧೦ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಹೊರತು ಜಗವಿದು- ।
ವಿರುವುದೇನಣುರೇಣುಭರಿತನು ।
ಯಿರುವಿಯಲ್ಲವೆ ಬಂದುದನುಭವ ಮನದೊಳೆಂದಿನಲಿ ॥

ಅರಿಯೆ ನಾ ಸ್ತುತಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವ- ।
ನುರಗರಾಜನ ಚಿಹ್ನೆನಾಮಿರ- ।
ವಿರಲು ಸಾಲವು ಚರಣದಲಿ ಮಸ್ತಕವನರ್ಪಿಸುವೆ ॥ ೪೧೧ ॥

ಸಖೇತಿ ಮತ್ವಾ ಪ್ರಸಭಂ ಯದುಕ್ತಂ ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ಹೇ ಯಾದವ ಹೇ ಸಖೇತಿ ।
ಅಜಾನತಾ ಮಹಿಮಾನಂ ತನೇದಂ ಮಯಾ ಪ್ರಮಾದಾತ್ಪ್ರಣಯೇನ ವಾಪಿ ॥ ೪೧ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೈಶ್ವರ್ಯವೀಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೆನುತಲಿ ತಿಳಿಯದಲೆ ಯೀ- ।
ವರೆಗೆ ನೆಂಟನೆನುತ್ತ ವರ್ತಿಸಲಾಯ್ತು ನಿನ್ನೊಡನೆ ॥
ಇರಲಿ ನಾಕಿದು ನೆಂಟತನವೈ ।
ಹರಿಯೆ ನಾರಥಿಯಾಗಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ಮೆರೆಸುವಿಯಲಾ ಬಂಟತನವನು ಶುಂಠತನವಾಯ್ತು ॥ ೪೧೨ ॥

ಅರರೆ ಯಿದು ತಪ್ಪಾಯ್ತು ತಿಳಿಯದೆ ।
ದೊರಕಿರಲು ಪೀಯೂಷ ಕೈಯಲಿ ।
ಮರುಳನಂದದೊಳದನು ಸ್ಥಳಸಂಮಾರ್ಜನಕ್ಕಿಟ್ಟೆ ॥
ದೊರಕಿರಲು ಸುರಧೇನು ತಿಳಿಯದೆ ।
ಕುರಿಯ ಮರಿಯೆನುತಿದ್ದೆನಲ್ಲನೆ ।
ಸ್ಫುರಿಸಪರ್ವತವೊಡೆದು ಪುಡಿಯಿಂ ತಳಹದಿಯನಿಟ್ಟೆ ॥ ೪೧೩ ॥

ಸುರತರುವ ನಾ ಕಡಿದು ಜೇಲಿಗೆ ।
ಮರುಳನಂದದಿ ಹಚ್ಚಿದೆನಲಾ ।
ದೊರಕಿರಲು ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಗಣಿಯೊಡೆದು ಕಲ್ಲೆಂದು ॥
ದುರುಳಪಶುಗಳನೋಡಿಸಿದೆನೈ ।
ಪರಿಚಯದ ಲಾಭವನು ಫಳಿಸದೆ ।
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನನು ದೂರಮಾಡಿದೆ ಭಾಗ್ಯಹರಿಯಿತಲಾ ॥ ೪೧೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನೋಡೀ ಪರಿಯನಿಂದಿನ ।
ಧುರಭಯಂಕರವಿಹುದು ಮೆರೆದುದು ।
ಯಿರುವಿ ನೀ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಅರಿಯದೀ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ನಿನ್ನಯ ।
ಧರೆಯೊಳೀ ಮಾನವರು ನೋಡುವ ।
ಪರಿಯಲೀ ಸಾರಥ್ಯವನು ನಿನ್ನಿಂದ ಮಾಡಿಸುವೆ ॥ ೪೧೫ ॥

ಹರಿಯೆ ಕರುಣಿಯೆ ನಿನ್ನನರಿಯದೆ ।
ದುರುಳದುರ್ಯೋಧನನ ಕಡೆಗಾ- ।
ಸಿರದೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆಯೀಶನೆ ದೂತನಂದದಲಿ ॥
ಇರುವಿ ನೀ ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಿಜ ।
ಪರಿಯನರಿಯದೆ ನಿನ್ನ ನಾನಾ- ।
ಪರಿಯಲೆಮ್ಮಯ ಬಂಟನೆಂದದಿ ತುಚ್ಛಿಸಿದೆವಲ್ಲ ॥ ೪೧೬ ॥

ಹರಿಯೆ ಯೋಗಸಮಾಧಿಸುಖ ನೀ- ।
ನಿರುತ ನಿನ್ನನು ತಿಳಿಯದಲೆ ನಾ ।
ಸರನು ವಾಮರ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಮಾಡಿದೆನು ॥
ಕರೆದೆ ನಿನ್ನನು ತುಚ್ಛಭಾವದೊ- ।
ಳರರೆ ಯಾದವ ಕೃಷ್ಣ ಗವಳಿಗ ।
ಮರಳಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಚೋರ ಸ್ತ್ರೀಸಂಹರ್ತನೇ ಯೆನುತ ॥ ೪೧೭ ॥

ಯಚ್ಚಾವಹಾಸಾರ್ಥಮಸತ್ಕೃತೋಽಸಿ ವಿಹಾರಶಯ್ಯಾಸನಭೋಜನೇಷು ।
ಏಕೋಽಥವಾಪ್ಯಚ್ಯುತ ತತ್ಸಮಕ್ಷಂ ತತ್ ಕ್ಷಾಮಯೇ ತ್ವಾಮಹಮಪ್ರಮೇಯಮ್ ॥ ೪೨ ॥

ಆದಿಪುರುಷನು ನಿಶ್ಚಯೆ ನೀ- ।
ನಾದುದಿಲ್ಲೆ ನಿನ್ನ ಹಿಂದಕೆ ।
ನೀ ದಯಾನಿಧಿ ಸಭೆಯಿ ಮಧ್ಯದಿ ಕೂತಿರಲು ಮುದದಿ ॥
ಮೋದದಿಂದಲಿ ಭಾವನೆನುತ ನಿ-
ನೋದವಚನವನಾಡುತಿದ್ದೆನು ।
ಆಹುದಿಲ್ಲೆ ಜ್ಞಾನವೆನ್ನಲಿ ನೀನು ಯಾರೆಂದು ॥ ೪೧೮ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಒರೆ ।
ಭರದಿ ನಿನ್ನ ಸಮಾನಸ್ಕಂಧನ ।
ತೆರದಿ ಮಾನವ ಕೊಳ್ಳುತಿದ್ದೆನು ನೀನು ಕೊಡದಿರಲು ॥
ತಿರಿಗಿ ಗರ್ವದ ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ ನಾ- ।
ನಿರದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದೆನು ನೀನಾ ।
ಪರಿಯ ನೋಡುತ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ ಹರಿಯೆ ॥ ೪೧೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ನಿನ್ನಯ ।
ಹರಿಯೆ ನಾನುಪಮರ್ದ ಮಾಡಿದೆ ।
ಒರಿದೆ ಗರ್ವದಿ ನಿನ್ನ ಹಿಂಧಾಕುತ್ತ ನಾ ಮುಂದೆ ॥
ಅರಮನೆಯಲಾ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಿ ।
ಹಿರಿತನವ ನಾ ಕೊಳುತ ನಿನ್ನನು ।
ಒರಿದೆ ತುಚ್ಛೀಕರಿಸಿ ನಿನ್ನಯ ಪಂಭ ಮೆರೆಸಿದೆನು ॥ ೪೨೦ ॥

ಅರಿಯಲಾರದೆ ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಒರೆದೆ ನಿನಗುಪಹಾಸ ಮಾಡಿದೆ- ।
ನಿರುವುದೇನೈ ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಿನಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ॥
ಅರಿತೆನಿಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ತಪ್ಪನು ।
ಸ್ಮರಣಪಥದಲಿ ಬಂದುದೆನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ತನವು ನಿನ್ನನು ಛೀ ನಿನುವುದಲ್ಲೈ
॥ ೪೨೧ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ದಂಡಪಟ್ಟಿಸ- ।
ನಿರದೆ ನಾನಾಡಿದೆನು ಸ್ಮರಿಪುದೆ ।
ಗರುಡಿಯಲಿ ನಾ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವ ನಿನ್ನೊಳಾಡಿದೆನು ॥
ಹರಿಯೆ ನಾನಾ ಲೆತ್ತಪಗಡಿ- ।
ಭರದಿ ನಿನ್ನನು ಬೈದುನಿಲ್ಲನೆ ।
ದೊರಕಿದರೆ ಸುಂದರಸುವಸ್ತುವ ಬೇಡಿದೆನು ಹಠದಿ ॥ ೪೨೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀ ಸರ್ವಜ್ಞನಿರುತಿ ।
ಒರೆದೆ ನಿನಗುಪದೇಶಮಾಡಿದೆ ।
ನರನು ನಿನಗೇನಾಗ ಬೇಕೆಂದೆನುತ ಜಬರಿಸಿದೆ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದ ತಪ್ಪುಗ- ।
ಳೆರದೆ ಯೆನ್ನಿಂದಾದುದೈ ನಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಲಾರೆನು ಮೂರುಲೋಕವು ಸಾಲದೈಯವಕೆ ॥ ೪೨೩ ॥

ಮುಟ್ಟಿ ನಿನ್ನಯ ಚರಣ ಪೇಳುವೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನೆ ತಿಳಿಯದೀಪರಿ ।
ಚೇಷ್ಟೆನಕಲಿಗಳಾದುವೈ ಯಾತೆರದೊಳುಪಮರ್ದ ॥
ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ನೀನು ಪ್ರೇಮವ- ।
ನಿಟ್ಟು ಭೋಜನಕಾಗಿ ಕರೆಯಲು ।
ಕೆಟ್ಟ ಮೋರೆಯ ಮಾಡಿ ಸಿಟ್ಟಲಿ ಕುಳಿತೆನೈ ಹೊರಗೆ ॥ ೪೨೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಂತಃಪುರದಲಾಂ ।
ಬರಲು ನಿನ್ನಯ ಬದಿಗೆ ಮಲಗಿದೆ- ।
ನಿರದಲಾ ಸಂಶಯವು ಮನದಲಿ ನಿನಗೆ ಹೇ ದೇವ ॥
ಅರಿತೆ ನೀ ಯಾದವನೆನುತ್ತಲೆ ।
ಕರೆದೆ ಗವಳಿಗ ಕೃಷ್ಣ ಯೆನುತಲಿ ।
ಒರಿದೆ ನಾ ನಿನಗಾಣೆಪಥವ ಹಾಕುತಿದ್ದೆನಲಾ ॥ ೪೨೫ ॥

ಜಲಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ನಾ ।
ಸಲಿಗೆಯಿಂದಾಸನದೊಳೊಂದೇ ।
ಕುಳಿತಿಹೆನು ಮುರಿದಿಹೆನು ನಿನ್ನಯ ಮಾತ ಕೇಳದಲೆ ॥
ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಯೊಳಾಯ್ತುಲಾ ಪು- ।
ಷ್ಕಳವವಜ್ಞೆಯ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆನು ।
ತಿಳಿಯದತಿಪರಿಚಯದಿ ಹುಟ್ಟಿತವಜ್ಞೆಯೊತೆರದಿ ॥ ೪೨೬ ॥

ಹರಿಯೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯಲಾಂ ನಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವುದೆಂತು ಯೆನ್ನಿಂ- ।
ದರದೆ ತಪ್ಪು ಸಹಸ್ರವಾಗಿವೆ ತಿಳಿಯಿತೆನಗಿಂದು ॥
ಅರಿಯಲಾನಪರಾಧರಾಶಿಯೆ ।
ಬಿರುವೆ ನಾನು ಸಮಕ್ಷವಾಗಲಿ ।
ಯರಿಯದೆ ಪರೋಕ್ಷದಲಿ ಮಾಡಿದ ದೋಷಗಳನೆಲ್ಲ ॥ ೪೨೭ ॥

ಜಲಜನಾಭನೆ ಕ್ಷಮಿಸು ತಾಯಿಯು ।
ಯೆಳೆಮಗುವಿನಪರಾಧವೆಣಿಪಳೆ ।
ತಿಳಿಯೆ ನೀ ತಾಯೆನಗೆ ಬಾಲಕನಜ್ಞ ನಾ ನಿನ್ನೆ ॥
ಮಲಿನರಾಡಿಯು ಕೆಸರೆನುತ ನದಿ- ।
ಗಳನು ತೊರೆವನೆ ನಾಗರನು ಕೇ- ।
ಳೆಳೆಯೊಳೆಲ್ಲದ ನದಿಗಳನು ಸ್ವೀಕರಿಪನೈ ಭರದಿ ॥ ೪೨೮ ॥

ತಿಳಿಯದಾಗಲಿ ತಿಳಿದೆಯಾಗಲಿ ।
ಗೆಳೆಯನೆಂಬುವ ಭಾವವನೆ ನಾ ।
ಕೊಳುತ ಮನದಲಿ ತಪ್ಪುಗಳ ಮಾಡಿದೆನಸಂಖ್ಯಾಕ ॥
ಮುಳಿಸಿನಿಂದ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದೆ ।
ತಿಳಿಯುತೆನ್ನರಪರಾಧವಿಂದಿಗೆ ।
ನಳಿನನಾಭನೆ ಕ್ಷಮಿಸು ನೆರಗೊಡ್ಡುವೆನು ವಿನಯದಲಿ ॥೪೨॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನದು ಸಹನಶೀಲತೆ- ।
ಯಿರುವುದೀ ಪೃಥ್ವಿಯಲೆನುತಲಿದು ।
ಧರಿಸಿಹುದು ಸಚರಾಚರದ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ತಿಳಿದಿಹೆನು ॥
ಅರಿತಿಹೆನು ನಿನ್ನನು ವಿನಂತಿಯ ।
ಹರಿಯೆ ಮಾಡ್ದರದೆಷ್ಟೊ ಕಡಿಮೆಯು ।
ಪರಿಯನರಿಯೆನತರ್ಕ್ಯ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೪೩॥

ಪಿತಾಸಿ ಲೋಕಸ್ಯ ಚರಾಚರಸ್ಯ ತ್ವಮಸ್ಯ ಪೂಜ್ಯಶ್ಚ ಗುರುರ್ಗರೀಯಾನ್ ।
ನ ತ್ವತ್ಸಮೋಽಸ್ತ್ಯಭ್ಯಧಿಕಃ ಕುತೋಽನ್ಯೋ ಲೋಕತ್ರಯೇಽಪ್ಯಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಾವಃ ॥ ೪೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆ ಯೊದಿನ ।
ಮರಿತೆ ನಾನು ಯಥಾರ್ಥ ಸಚರಾ- ।
ಚರದ ನೀನುತ್ಪತ್ತಿಬೀಜವು ತಿಳಿಯಿತಿಂದಿನಲಿ ॥
ಸುರವರಾದಿಗಳಿಂಗೆ ನೀನಾ- ।
ಗಿರುವಿಯಧಿದೈವತವು ವೇದಗ- ।
ಳರಿಯಲೈ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆಯನು ಚೋದ್ಯವೇನೆಂಬೆ
॥ ೪೩॥

ಹರಿಯೆ ನಾ ಪ್ರತಿವಾದಿಸುವ ಪರಿ- ।
ಯರಿಯೆನ್ಯೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದಿ ಗಗನವ ।
ಒರುವ್ರದು ಸಮಾವೇಶವಲ್ಲವು ಗಗನಮಂಡಲದಿ ॥
ಸರಿಯಿಹನು ನಿನಗಾರು ಜಗದಲಿ ।
ಮರಳಿ ನಿನ್ನಿಂದಧಿಕನಿಲ್ಲೆ ।
ಯರಿಯಲಿದನಾಡುವುದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವ ತಿಳಿದಿಹೆನು ॥ ೪೪॥

ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂಗೆ ವೇದಗ- ।
ಳರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಕಲಸಿದಾತನು ।
ಪರಮಗುರು ನೀನಲ್ಲವೇ ವಂಚಿಸದೆ ಪೇಳೆನಗೆ ॥
ಸರಿಯರಸ ಗಂಭೀರ ಮೂರುತಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ಸಮದೃಷ್ಟಿ ನಿನಗೈ ।
ನಿರುಪಮನು ನೀನದ್ವಿತೀಯನು ಗುಣಗಣಂಗಳಲಿ ॥ ೪೪॥

ಹರಿಯೆ ವಿಸ್ತರ ನಾಕು ನಿನಗಾ- ।
ಸೊರೆವೆ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿಯನುಭವ- ।
ವಿರಲಿ ನೀನೊರ್ವನೆ ಕಣಾ ವಿಶ್ವದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಸರಿಯು ವಿಗಿಲಾರಿಲ್ಲ ನಿನಗೈ ।
ಯಿರದು ಪಾರವು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗೆ ।
ಯರಿಯೆನಿದ ವರ್ಣಿಸಲು ಶಕ್ತರ ಮೂರುಲೋಕದಲಿ ॥ ೪೪॥

ತಸ್ಮಾತ್ಪ್ರಣಮ್ಯ ಪ್ರಣಿಧಾಯ ಕಾಯಂ ಪ್ರಸಾದಯೇ ತ್ವಾಮಹಮೀಶಮೀಡ್ಯಮ್ ।
ಪಿತೇವ ಪುತ್ರಸ್ಯ ಸಖೇವ ಸಖ್ಯುಃ ಪ್ರಿಯಃ ಪ್ರಿಯಾಯಾರ್ಹಸಿ ದೇವ ಸೋಢುಮ್ ॥ ೪೪॥

ಅರುಹುತೀಪರಿ ನರನು ದೇವನ ।
ಚರಣದಲಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿದ- ।
ನರರೆ ನಾತ್ತ್ವಿಕವೆಂಬುಭಾವಗಳುದಯಿಸಿದುವವಗೆ ॥
ಕೊರಳಸಿರ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದುವಾತಗೆ ।
ಮರಳಿ ನುಡಿದನು ದೇವಗೀಪರಿ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗೈ ಯೆನ್ನ ಮೇಲೀಗ ॥ ೪೪॥

ಹರಿಯೆ ನಾನಪರಾಧಶರಧಿಯೊ- ।
ಳರದೆ ಮುಳುಗುತ ತೇಲುತಿರುವೆನು ।
ಕರವ ಪಸರಿಸುತೆನ್ನ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ತಾರಿಸೆಲಾ ॥

ಇರುವಿಯಾಪ್ತನೆನುತ್ತ ನಿನ್ನ- ।
ನ್ನರಿಯದಾದೆನು ವಿಶ್ವಪಾಲಕ ।
ಬರಿದೆ ನಿನಗುಪಮರ್ದ ಮಾಡಿದೆ ಕೊಡದೆ ಮಾನವನು ॥ ೪೪॥

ನೀನು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೆನುತಲಭಿ- ।
ಮಾನದಲಿ ತುತಿಸುತಿರೆ ನಿನ್ನ- ।
ನ್ನೇನಹೇಳಲಿ ಯವರ ನಿಂದಿಸಿ ಬೈಯುತಿದ್ದೆನಲಾ ॥
ನೀನು ತುತಿಭಾಜನನು ನಿಜವಿದು ।
ನಾನು ತಿಳಿಯದೆ ನನ್ನ ತುತಿಯತಿ- ।
ಮಾನಪೂರ್ವಕ ಕೇಳುತಿದ್ದೆನು ನೀನು ಮಾಡುವುದ ॥ ೪೪॥

ಲೀಲಾದೇವನೆ ಯೆನ್ನ ಕೈಯಿಂ ।
ಸಾಸಿರಪರಾಧಗಳು ಘಟಿಸಿದು ।
ಲೀಲೆವರ ಮಾಡುತರೆ ಶಕ್ಯವೆ ಸೀಲ್ಯವಿಲ್ಲವಲಾ ॥
ಕಾವ್ಯದೆನ್ನನು ಕ್ಷಮಿಸು ತಪ್ಪನು ।
ಲಾವ ಪರಿಯಲಿ ಕ್ಷಮೆಯ ಬೇಡುವೆ ।
ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲೆರಗುವೆನು ತವ ಪಾದದಲಿ ದೇವ ॥ ೪೩೮ ॥

ಕಂದ ಮಾಡಿದ ದೋಷವೆಂದವ ।
ತಂದೆ ಮನದೊಳಗಿಡುವನೇ ನೀ- ।
ನಿಂದು ಸಹಿಸಲು ಬೇಕು ಯೆನ್ನಪರಾಧಕೋಟಿಗಳ ॥
ಕುಂದನೆಣಿಸದೆ ಮಿತ್ರತೆಯ ಸಂ- ।
ಬಂಧವನು ನೀ ಮರೆತು ಯೆನ್ನನು ।
ಕಂದನಂದದಿ ಕಾಯೊ ಶ್ರೀಗೋವಿಂದ ಸಿರಿಯೊಡೆಯ ॥೪೩೯॥

ಪ್ರಾಣಸಖನಿಂ ಬೇಕೆನಗೆ ಸಂ- ।
ಮಾನವೆಂಬೀ ಯಾಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ।
ನೀನು ಒಳಸಿದಿ ಯೆಂಜಲೆಲೆಗಳ ರಾಜಸೂಯನಲಿ ॥
ಪ್ರಾಣಸಖ ನಿನ್ನೊಡನೆ ತೋರೆದಖಿ- ।
ಮಾನವರು ಸರ್ವಾಪರಾಧವ ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಹೇಳುವರೆ ಸಂಕೋಚನೇನಿಹುದು ॥ ೪೪೦ ॥

ತನುಮನೋಧನೆಗಳನು ಪತಿಗ- ।
ರ್ಪಣವ ಮಾಡಿದ ಸತಿಯು ಪತಿದು- ।
ರ್ಶನವದಾಗಲು ಬಚ್ಚಿಡುವಳೇ ಮನದ ಗುಹ್ಯವನು ॥
ಇನಿತು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳ ನೀ- ।
ನೆನಗೆ ಕ್ಷಮಿಸುವುದೆನುತ ನಾನತಿ- ।
ವಿನಯದಿಂ ಕೇಳುವೆನು ಪ್ರಶ್ನೆಯನೊಂದ ನಿನ್ನೊಡನೆ ॥ ೪೪೧ ॥

ಅದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಂ ಹೃಷಿತೋಽಸ್ಮಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಭಯೇನ ಚ ಪ್ರವ್ಯಥಿತಂ ಮನೋ ಮೇ ।
ತದೇವ ಮೇ ದರ್ಶಯ ದೇವ ರೂಪಂ ಪ್ರಸೀದ ದೇವೇಶ ಜಗನ್ನಿವಾಸ ॥ ೪೫ ॥

ಅಂದು ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನೆಂದು ನಾ ಹಠ ಹಿಡಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ।
ಕಂದನಂದದಿ ಛಂದವನು ನೀ ಸಂದಣಿಸಿದೆಯಲಾ ॥
ಮುಂದೆ ರಾಜಾಂಗಣದಿ ಸುರತರು ।
ತಂದು ಹಚ್ಚಿನಲಾಕ್ಷಣದಿ ನೀ- ।
ತಂದು ಹಚ್ಚಿದಿ ಕಾಮಧೇನುವ ತಂದು ಕೊಟ್ಟೆಯಲಾ
॥ ೪೪೨ ॥

ಪಾಶ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆನಗಾ- ।
ಕಾಶದೊಳಗಿನ ತಾರೆ ಬೇಕೆಂ- ।
ದಾಶೆ ಹಿಡಿದಿರೆ ನೀನು ಕೇಳಾ ತಾರೆ ಕೊಟ್ಟೆಯಲಾ ॥
ಆ ಶಶಿಯು ಬೇಕೆನಗೆ ಚಂಡುನಿ- ।
ನಾಶೆ ಬೇರಿಲ್ಲೆಂದು ಪೇಳಲು ।
ತೋಷದಿಂದಾ ಚಂದ್ರಮನ ನೀನಿತ್ತಿಯಾಡಲಿಕೆ ॥ ೪೪೩ ॥

ದೊರಕಿಸಲು ಪೀಯೂಷ ಬಹುಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ಶ್ರಮವೆಂದು ಮಳೆಯಿಂ ।
ಸುರಿಸಿದೆಯಲಾ ಸುಧೆಯ ನಾಲಕುಮಾಸ ಪರ್ಯಂತ ॥
ಧರೆಯನುತ್ತಮಹಸನ ಮಾಡುತ ।
ಸ್ವರಿಶವನೆ ಸಾಲಾಗಿ ಬಿತ್ತಿದಿ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಪರಿಯಲೆನ್ನಯ ಬಯಕೆ ತೀರಿಸಿದಿ ॥೪೪೪॥

ಧನ್ಯನಾದೆನು ನಾನು ಜಗದಲಿ ।
ಯನ್ಯರಿಗೆ ಯತಿದುರ್ಲಭವ ಸಂ- ।
ಪನ್ನರೂಪವ ನೋಡಿ ನಾ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನಲಾ ॥
ನಿನ್ನದೀಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಿನ್ನು ಶಂಕರಬ್ರಹ್ಮಮುಖ್ಯರು ।
ಕಣ್ಣಿನಿಂ ನೋಡಿಲ್ಲ ಕಿವಿಯಿಂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವಲಾ ॥ ೪೪೫ ॥

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಕಾದರು ।
ಬೋಧವಾಗದ ತನ್ನರೂಪವ ।
ಸಾದರದಿ ನೀನೆನಗೆ ತೋರಿಸಿದೆಯೊ ಮುರಾಂತಕನೆ ॥
ಮಾಧವನೆ ಕಲ್ಪಾದಿಯಿಂದೆನ- ।
ಗಾದುವೈ ಜನ್ಮಂಗಳಗಣಿತ- ।
ವೀದಿವಸ ನೋಡಿದೆನು ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥ ೪೪೬ ॥

ಹಿಂದೆ ನಾನಿದ ಕೇಳಲಿಲ್ಲೈ ।
ಯಿಂದು ನಾನದ ನೋಡಿ ಬಿಟ್ಟಿನು ।
ಯೆಂದಿಗಾದರು ಬಾರದೀಪರಿ ರೂಪ ಗೋಚರಕೆ ॥
ಮಂದವಾಯಿತು ಬುದ್ಧಿ ಮೇಣದು ।
ಬಂದಪುದೆ ಮನದೊಳಗೆ ಕಲ್ಪನೆ ।
ಯಿಂದಲಾದರು ನೆನೆಯಲಾರದ ವಿಶ್ವರೂಪವಿದು ॥ ೪೪೭ ॥

ಕಣ್ಣಿಂದೀ ರೂಪ ನೋಳ್ಪರೆ । ಇಷ್ಟು ಬಯಕೆಯು ಹುಟ್ಟುಗುಮೆಂದೆ ।
ಧನ್ಯನಲ್ಲವೆ ನಾನು ನೀನು ಕ್ರ- । ನಿಷ್ಟವನು ನೀ ತೀರಿಸೈ ಸಂ- ।
ಸನ್ನಾದಿಯೆನುತ್ತಲಾಮ್ತಿ ಲಾಭವನುಸಪಮವು ॥ ಕಷ್ಟವನು ಪರಿಹರಿಸು ತಾರಕ ನೀನು ಜಗಕೆಲ್ಲ ॥
ಅನ್ಯವಿದ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳರು । ಸೃಷ್ಟಿ ಸಚರಾಚರವ ನೋಡುತ ।
ಕಣ್ಣಿಂದಲಿ ನೋಳ್ಪನೇನಿದ । ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತದ ತನ್ನ ನಿಲಯ- ।
ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕ ನೋಡಿ ರೂಪವ ಚಕಿತನಾದೆನಲಾ ॥೪೪೮॥ ಕೃಷ್ಣ ಬಂದೇ ಮಲಗಲಿಚ್ಛಿಸ ಮಾನವನ ತೆರದಿ ॥ ೪೫೨ ॥

ತೀವ್ರತೀಗಲೆಯಾಶೆ ವಿಶ್ವಾ- । ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಚತುರ್ಭುಜದ ಸುಂ- ।
ಕಾರ ನೋಡಿದೆ ಬೆದರಿ ಪೋದೆನು । ದರಸ್ವರೂಪವೆ ಯೆನ್ನ ಸಮನೋ- ।
ಬೇರೆಯಾಗಿಹುದೊಂದು ಬಯಕೆಯು ಹೇಳಲೇ ನಿನಗೆ ॥ ಹರದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಳವಲಾ ತೋರಿಸದ ನೀನು ॥
ಹೇ ರಮಾಪತಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಜಾ- । ಇರುವುದದು ಯೋಗಕೆ ವಿರಾಮವು ।
ಯಾರೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಶ- । ಇರುವುದದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಧ್ಯೇಯವು ।
ರೀರಕಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ॥೪೪೯॥ ಯಿರುವುದದು ಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮದ ಫಲವು ವಾಂಛಿತವು ॥ ೪೫೩ ॥

ಜಡಜನಾಭನೆ ವಿಶ್ವರೂಪದ । ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಿ ಫಳಿಪ ನಿ- ।
ಸಡಗರವ ನಾನೆಂತು ಮಾಡಲಿ । ಚಿತ್ರರೂಪವದಲ್ಲನೇ ಕೇಳ್ । ।
ಹಿಡಿಯಲೆಂತೀ ನಿನ್ನ ದೇಹವನೆನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ॥ ಮತ್ತೆ ದಾನಾದಿಗಳ ಮಾಡುತ ಪುಣ್ಯ ಫಳಿಸಿದರು ॥
ನುಡಿವುದಾದರೆ ಯಾವ ಮುಖದಲಿ । ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಾ ಚತುರ್ಭುಜ ।
ಹಿಡಿವುದಾದರೆ ಯಾವ ಕೈಲೆ- । ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲನೆ ತಿಳಿದೆನಿಂದಿಗೆ ।
ನ್ನೊಡೆಯ ಶ್ರೀಜಗದೊಡೆಯ ದೇವನೆ ತಿಳಿಯಲಾರೆನಲಾ ಚಿತ್ತದಲಿಯುತ್ಕಂಠೆಯಾಗಿದೆ ನೋಡಲಾತೆರನ ॥ ೪೫೪ ॥
॥ ೪೫೦ ॥

ಗಾಳಿಯೊಡನೋಡುವುದು ಅಥವಾ । ದೂರಮಾಡೀಯಂತರಾಯವ ।
ಮೇಲೆ ಗಗನವನಪ್ಪಿ ಹಿಡಿವುದು । ತೋರಿಸು ಚತುರ್ಭುಜದ ಮೂರ್ತಿಯ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ನಾಗರದಲಿ ವಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು ॥ ಬೇರೆಯವರಿಂಗಿತವನರಿವರೆ ಪಂಡಿತನು ನೀನು ॥
ಖೂಳತನವೈ ತಿಳಿವುದೆನಗದು । ನಾರಬಲಧರ ಕೃಷ್ಣೆಯ ವಾರಾ- ।
ಲೀಲೆ ನಾಕೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ । ನಾರ ವಿಶ್ವಾಧಾರ ಪೂಜ್ಯಾ- ।
ತಾಳು ನಿನ್ನಯ ಹಿಂದಿನಾಕಾರವನು ತೋದದಲಿ ॥೪೫೧॥ ಕಾತ ಗುಣಗಂಭೀರ ಮಾರ್ಯ ವಿಶ್ವಪಿದ ದೂರ ॥ ೪೫೫ ॥

ಕಿರೀಟಿನಂ ಗದಿನಂ ಚಕ್ರಹಸ್ತಮಿಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾಂ ದ್ರಷ್ಟುಮಹಂ ತಥೈವ ।
ತೇನೈವ ರೂಪೇಣ ಚತುರ್ಭುಜೇನ ಸಹಸ್ರಬಾಹೋ ಭವ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತೇ ॥ ೪೬ ॥

ಎಂತು ವರ್ಣಿಪೆ ನಿನ್ನರೂಪದ । ಚಂದ್ರನೀಲಸಮಾನತೇಜಸ್ಸ ।
ಕಾಂತಿಯನು ನೀಲೋತ್ಪಲಕೆ ಬಹು । ಬಂದುವೋ ಮರಕತಕೆ ಕೈಗಳು ।
ಚಿಂತೆ ಬಂತೈ ನಿನ್ನರೂಪವ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ಬಂದುದೋ ಆನಂದಕೀ ಕೈಯೆಂಬ ತೆರನಾಗಿ ॥
ಅಂತನಿಲ್ಲದ ಗಗನಕಿರುವತಿ- । ಸುಂದರದ ಸುಮನೋಹರದ ನಿ- ।
ಸಂತಸವು ಬಾಯಾರಿ ಹೋಯಿತು । ನ್ನಂದವನು ನಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆ ।
ಕಂತುಪಿತ ನಿನ್ನಂಗಕಾಂತಿಯ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ೪೫೬ ॥ ಕಂದರುಷನಂದದಲಿ ಜಾನೂತ್ತರಶರೀರವದು ॥ ೪೫೭ ॥

ಶರದಿ ಧರಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಮುಕುಟಕೆ ।
ಬರುವುದೈ ಬಹುತೇಜ ನಿನ್ನಯ ।
ಮೆರೆವ ಮಸ್ತಕದಿಂದ ತೋರ್ಪುದು ಚಂದ ಗೋವಿಂದ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಂಗದ ಸುತೇಜವಿ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಶೋಭೆ ಕೇಳ್ಕೈ ।
ಸರಸಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತಿತರಗಳ ಪಾಡೇನು ॥ ೪೫೮ ॥

ಕೊರಳಮಾಲೆಯು ವೈಜಯಂತಿಯು ।
ಮೆರೆವುದಿಂದ್ರಾಯುಧದ ಮಧ್ಯವೊ ।
ಕರದೊಳಿಹ ಗದೆಯೆಂತು ವರ್ಣಿಪೆನದು ಮಹೋದಾರ ॥
ದುರುಳರಕ್ಕಸರಿಂಗೆ ಭರದಿಂ ।
ಕರೆದು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಕರದಿ ಮೆರೆವೀ ಚಕ್ರವೆಂತೈ ಸೌಮ್ಯ ಕಾಣುವುದು ॥೪೫೯॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀತೆರದ ಸುಂದರ- ।
ನಿರುವ ದಿವ್ಯಚತುರ್ಭುಜದಲೇ ।
ಮೆರೆವ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಾಣಲಿಚ್ಛಿಪೆ ತೋರಿಸದ ನೀನು ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿಯ ನೋತುತ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬಹು ।
ಪರಿಯಲಂಜಿಪುನೇನ ಹೇಳಲಿ ತೋರಿಸಾರೂಪ ॥ ೪೬೦ ॥

ಕುಸುಮಶರಪಿತ ನೋಡಲದನೇ ।
ಹಸಿದುವೆನ್ನಯ ದಣಿದ ಕಣ್ಣುಗ- ।
ಳುಸುರಲೇನದ ನಿನ್ನ ಮೇಘಶ್ಯಾಮಮೂರ್ತಿಯದು ॥
ನುಸುಳುತಿಹುದೈ ದೃಷ್ಟಿಗದೆ ಸಂ- ।
ತಸವ ಕೊಡುವುದು ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ವಿಷಮ ತೋರ್ಪುದು ಬೇಡವೆನಗಿದು ಘೋರತರರೂಪ ॥೪೬೧॥

ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯೆ ।
ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಗಳೆರಡ ಕೊಡುವುದು ।
ಭಕ್ತ ನಿನ್ನಾಂ ತೋರಿಸೆನಗಾ ಮೂರ್ತಿ ಸುಂದರವ ॥
ಶಕ್ತಿ ಹೋಯಿತು ದೃಷ್ಟಿಕುಗ್ಗಿತು ।
ವ್ಯರ್ಥ ನಿನಗಾಂ ಶ್ರಮವ ಕೊಟ್ಟಿನು ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿದೀ ವಿಶ್ವರೂಪವನಾವರಿಸೊ ನಿನ್ನ ॥ ೪೬೩ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಮಯಾ ಪ್ರಸನ್ನೇನ ತವಾರ್ಜುನೇದಂ ರೂಪಂ ಪರಂ ದರ್ಶಿತಮಾತ್ಮಯೋಗಾತ್ ।
ತೇಜೋಮಯಂ ವಿಶ್ವಮನಂತಮಾದ್ಯಂ ಯನ್ಮೇ ತ್ವದನ್ಯೇನ ನ ದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಮ್ ॥ ೪೭ ॥

ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ।
ಪರಮ ಚೋದ್ಯದಿ ಪೇಳ್ದನಾತಗೆ ।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಂತಿರುವ ಮರುಳರನು ॥
ಅರಿಯದವಿಚಾರದಲಿ ನೀನೀ ।
ಪರಿಯನಾಡುವಿ ಅಭವೇನಿದು ।
ಯಿರುವುದೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೀತಿಯದೇಕೆ ನಿನಗಾಯ್ತು ॥೪೬೪॥

ನರನೆ ನಾನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದರೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರವು ।
ಬರುವುದಾರಿಗೆ ಹೇಳು ನಿನ್ನಂತೀ ಮಹಾಭಾಗ್ಯ ॥
ಅರಿಯಲಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ ।
ಭರದಿ ಮದ್ರೂಪವ ತಯಾರಿಸಿ ।
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತ ನೀನೇದಾನು ತೋರಿಸಿದೆ ॥ ೪೬೪ ॥

ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರೇಮಭಕ್ತಿಗೆ ।
ಮರುಳನಾದೆನಲಾ ಧನಂಜಯ ।
ಧರೆಯೊಳಿದ ತೋರಿಪ ನಿಮಿತ್ತದಿ ಗುಹ್ಯತಮನಿರುನ ॥

ಪರಮ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪವನೆ ನಾ- ।
ನಿರದೆ ತೋರಿಸಿ ಧ್ವಜವನೇರಿಸಿ ।
ಪರಮಭಕ್ತಿಯ ಕಲಶವನ್ನೇ ಮಾಡಿದೆನು ನಿನ್ನ ॥ ೪೬೫ ॥

ಇದುವಖಂಡವನಾದಿರೂಪವು ।
ಯಿದರಿನಾದುವು ಸಗುಣರೂಪಗ- ।
ಳಿದರಿನಾದುವು ಮತ್ಸ್ಯಕೂರ್ಮಾದಿಗಳು ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಇದುವೆ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನರೂಪವು ।
ಯಿದುವನಂತವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ- ।
ವಿದುವೆ ದೃಢವಾಗಿದ್ದು ಸರ್ವಾರಂಭಕಾರಣವು ॥ ೪೬೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ರೂಪವನು ನಿ- ।
ನ್ನೊರತು ಕೇಳ್ದವರಿಲ್ಲ ಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರದು ಶಕ್ಯವು ಸಾಧನದಲಿದ ಲಭಿಸುವುದು ವಾರ್ಥ ॥
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರು ಕಂಡುದಿಲ್ಲೀ- ।
ಪರಿಯ ದಿವ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೀ- ।
ವರೆಗೆ ನಾನದ ತೋರಿಸಿದೆನೈ ನಿನಗೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೪೬೭ ॥

ನ ವೇದಯಜ್ಞಾಧ್ಯಯನೈರ್ನ ದಾನೈರ್ನ ಚ ಕ್ರಿಯಾಭಿರ್ನ ತಪೋಭಿರುಗ್ರೈಃ ।
ಏವಂರೂಪಃ ಶಕ್ಯ ಅಹಂ ನೃಲೋಕೇ ದ್ರಷ್ಟುಂ ತ್ವದನ್ಯೇನ ಕುರುಪ್ರವೀರ ॥ ೪೮ ॥

ಬರುತಲೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ವರೆಗೆ ವೇದ ಗಳೆಲ್ಲ ಮೌನವ ।
ಧರಿಸಿದರು ಯಾಜ್ಞಿಕರು ಸ್ವರ್ಗದ ತನಕ ಬಂದವರು ॥
ಮರಳಿದರು ಸಾಧಕರು ಯೋಗದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಯಾಯಾಸವೆನುತಲಿ ।
ತೊರೆದನೈ ಬೀಗದಲಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವೆಲ್ಲವನು ॥ ೪೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಯನ ಮಾಳ್ಪರಿ- ।
ಗಿರದು ಸುಲಭವು ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ನಿರುತ ಕರ್ಮಾಸಕ್ತ ಜನರಿಂಗೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಬರುವರೈ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಕರ್ಮದ ।
ಗರುವದಿಂದಾಸತ್ಯಲೋಕದ ।
ವರೆಗೆ ಬಂದರು ಲಭ್ಯವೇ ಶ್ರೀವಿಶ್ವರೂಪನಿದು ॥ ೪೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈಶ್ವರ್ಯರೂಪವ ।
ನಿರದೆ ನೋಡುತಲುಗ್ರ ತಪವಾ- ।
ಚರಿಸುವರು ನಿಂತಲ್ಲೆ ಬಿಟ್ಟರು ತಪದ ಸಾಧನವ ॥
ಮರಳಿ ತಪವಾಚರಿಪ ಜನರಿಂ- ।
ಗಿರದು ಲಭ್ಯವಿದೆಂದು ದೂರದೊ- ।
ಳಿರುವರೈ ನಾನೇನ ಹೇಳಲಿ ಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವನು ॥ ೪೮ ॥

ಸರಸಿಜಾಸನ ನೋಡಲಿಲ್ಲೀ- ।
ಪರಿಯ ಕೇಳೈ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರುವುದೇನನ್ಯರಿಗೆ ಲಭ್ಯವು ರೂಪವೀದೃಶವು ॥
ಧರೆಯೊಳೀ ರೂಪಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನು ।
ನರನು ನೀನೊಬ್ಬನೆ ಕಣಾ ನಿನ- ।
ಗಿರದೆ ತೋರಿಸಿದೆನು ಧನಂಜಯ ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯವಿದು ॥ ೪೯ ॥

ಮಾ ತೇ ವ್ಯಥಾ ಮಾ ಚ ವಿಮೂಢಭಾವೋ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರೂಪಂ ಘೋರಮೀದೃಙ್ಮಮೇದಮ್ ।
ವ್ಯಪೇತಭೀಃ ಪ್ರೀತಮನಾಃ ಪುನಸ್ತ್ವಂ ತದೇವ ಮೇ ರೂಪಮಿದಂ ಪ್ರಪಶ್ಯ ॥ ೪೯ ॥

ನರನೆ ನೀನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪರಮದರ್ಶನದಿಂದ ಧನ್ಯನು ।
ಬರಿದೆಯಿಂಜುವುದೇಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ ಬಿಡು ಬಿಡೀ ಭಯವ ॥
ಒರುವುದೇನೀ ಜಗದಿ ಮಿಗಿಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಸುಖಸಾಧನವು ನೋಡೈ ।
ದೊರಕಿದರೆ ಪೀಯೂಷಸಾಗರ ನಿನಗಕಸ್ಮಾತ್ತು ॥ ೪೯ ॥

ಮುಳುಗಿ ಸಾಯುವೆನೆಂಬ ಭಯದಲಿ ।
ತೊಲಗಿದಂತಾಯ್ತಲ್ಲವೇ ನೀ ।
ತಿಳುಗೆಡುಕನಂದದಲಿ ವರ್ತಿಸಿದೆಯೊ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಒಲಿದು ನಿನಗೀಶ್ವರನು ಚಿನ್ನದ ।
ಹೊಳೆವ ಗುಡ್ಡವನೊಂದ ಕೊಟ್ಟರೆ ।
ಕೊಳಲು ಭಾರವಿದೆಂದು ನೀನದ ತ್ಯಜಿಸಿದಂತಾಯ್ತು ॥೪೯॥

ನಿನಗೆ ಭಾಗ್ಯೋದಯದಿ ಚಿಂತಾ- ।
ಮಣಿಯು ದೊರಕಲು ಧರಿಸದಲೆ ನೀ- ।
ನೆಣಿಸಿ ಭಾರವಿದೆಂದು ತ್ಯಜಿಪುದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಪಾರ್ಥ ॥

ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರೆ ಕಾಮಧೇನುವು ।
ತಿನಿಸ ಹಾಕಲು ಕಷ್ಟವೆನುತಲೆ ।
ಮುನಿಸಿನಿಂದದನೋಡಿಸುವುದಿದು ಜಾಣತನವೇನೈ ॥ ೪೯ ॥

ಶೀತಕಿರಣನು ಮನೆಗೆ ಬಂದತಿ- ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪರಿಪರಿಯಲಾ ।
ಶೈತ್ಯದುಪಚಾರವನು ಮಾಡಿದರುಷ್ಣಕಾಲದಲಿ ॥
ಭೂತಳದೊಳೀ ಪರಿಯ ಸೇವೆಯು ।
ಶೀತವಲ್ಲಾ ದಾಹಿಂಪಿನುತಲಿ ।
ಭೀತಿಯಿಂದಾ ಶೀತಕಿರಣನ ಬೈದ ಪಾಯಾಯ್ತು ॥ ೪೯ ॥

ನೆರಳ ಮಾತುಪಿ ಹೋಗು ದೂರಕೆ ।
ತರಣಿಗೀಪರಿ ನುಡಿವ ತೆರದಲಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ ಒರಲು ಕೈಯೊಳಿ ॥
ಅರಿಯದಿದರ ಮಹತ್ವವಿದ ನೀ ।
ತೊರೆಯ ಬಹುದೇ ಭೀತಿಯಿಂದಲೆ ।
ಯರಿಯೆನೆಂತೀ ಶೂರಪಾರ್ಥನು ಹೇಡಿಯಾದನಲಾ ॥ ೪೯ ॥

ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಕುರುಬನಂದದೊ- ।
ಳೆಲ್ಲ ವರ್ತನವಾಯ್ತು ನಿನ್ನದು ।
ಬಲ್ಲವನಲಾ ನೀನು ನಿನಗೇನೀಗ ಹೇಳುವುದು ॥
ಸುಳ್ಳು ಛಾಯೆಯನಪ್ಪಿ ಸತ್ಯತೆ- ।
ಯುಳ್ಳ ವಸ್ತುವ ಬಿಟ್ಟು ಜಡುಗಿಯೊ ।
ಸೊಲ್ಲ ಹೇಳುವೆ ನಿನಗೆ ಕೇಳಿ ವಿಚಾರಮಾಡುವುದು ॥೪೭॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಮೂರ್ತಿ ಸಾಕೃತಿ ।
ಧರಿಸಿ ಶಂಖಗದಾದಿಗಳ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುತಿಹ ರೂಪ ಸತ್ಯವದಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಬರಿದೆ ನೀನು ಚತುರ್ಭುಜದಿ ಮೆರೆ- ।
ದಿರುವ ರೂಪಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದಿಯಲಾ ।
ಅರಿಯಿತೇ ನಿನಗಾಸ್ವರೂಪವು ಮಿಥ್ಯವಿಹುದೆಂದು ॥ ೪೮॥

ಬಿಡು ಬಿಡೈ ನೀನಾಶೆ ಮಾಡದೆ ।
ಜಡಶರೀರಚತುರ್ಭುಜದ ನೀ ।
ಸಡಗರದಿ ಸೇವಿಪುದು ಶಾಶ್ವತ ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥
ಪಣೆವಿಯಾದರು ಭೀತಿ ಮನದಲಿ ।
ಯಿಡು ಧನಂಜಯ ಭಕ್ತಿಯಿದರಲಿ ।
ನುಡಿವೆ ನಿನಗೀ ತೆರದಲೇ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿನಗಿಹುದು ॥ ೪೯ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಲೋಭಿ ಹೊರ ವ್ಯಾ- ।
ಪಾರ ಮಾಳ್ಪನು ನಿಜವು ತನ್ನ ಶ- ।
ರೀರ ಹೊರಗಾಡಿಸುವ ಮನ ಧನರಾಶಿಯಲ್ಲಿಡುವ ॥
ಹಾರುವುದು ನಿಜ ಪಕ್ಷಿ ಗಗನದಿ ।
ಚಾರುಪ್ರೀತಿಯು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿಯೆ ।
ಹಾರಲಾರದ ಮರಿಯು ಮರೆವುದೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದಡೆಯು ॥೪೮॥

ತುರುವು ಮೇಯಲು ಹೋದರಡವಿಗೆ ।
ಕರುವ ಮರೆವುದೆ ತಿರಿತಿರಿಗಿಯದು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಕರುನಿರುವ ಹಟ್ಟಿಯಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯಲೆನ್ನೀ ।
ತೆರದ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪದಲಿ ನೀ- ।
ನಿರಿಸು ಪ್ರೇಮವ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಸತ್ಯ ಶಾಶ್ವತವು ॥ ೪೯॥

ಹೊರಗಿನುಪಚಾರಕ್ಕೆ ನೀನದ ।
ಕರಚತುಷ್ಕದ ಮೂರ್ತಿಯನು ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸು ನಿನ್ನಯ ಮನದೊಳಾಗುವುದೈ ಸಮಾಧಾನ ॥
ಮರೆಯ ಬೇಡೀ ವಾಕ್ಯವೆನ್ನಯ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಹಿತವನು ।
ಯೆರಡನೆಯ ಈಡೆ ಯಿರಿಸ ಬೇಡೈ ನಿನ್ನ ಭಾವವನು ॥ ೫೦॥

ಹಿಂದೆ ನೀನಿದ ನೋಡಿದಿಲ್ಲೈ ।
ಯೆಂದು ಮನದಲಿ ಭೀತಿಯಾಯಿತು ।
ಕುಂದ ವಾಡದೆ ಪ್ರೇಮನಿರಿಸೈ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥
ಇಂದು ನಿನಗಾನಂದದಿಂದಲಿ ।
ಸುಂದರಸುಮೂರ್ತಿಯನು ತೋರಿಪೆ- ।
ನೆಂದು ಶ್ರೀಗೋವಿಂದ ತಾಳ್ದನು ನರಶರೀರವನು ॥ ೫೧॥

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ—

ಇತ್ಯರ್ಜುನಂ ವಾಸುದೇವಸ್ತಥೋಕ್ತ್ವಾ ಸ್ವಕಂ ರೂಪಂ ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ಭೂಯಃ ।
ಆಶ್ವಾಸಯಾಮಾಸ ಚ ಭೀತಮೇನಂ ಭೂತ್ವಾ ಪುನಃ ಸೌಮ್ಯವಪುರ್ಮಹಾತ್ಮಾ ॥ ೫೦ ॥

ಮರಳಿ ಸಂಜಯ ನುಡಿದನರಸಗೆ ।
ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಾಗ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಧರಿಸಿದನು ನರರೂಪವನು ನಿಮಿಷದಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಅರರೆ ಚೋದ್ಯವಿದೇನು ನೋಡಲು ।
ಯಿರುವುದಿದು ದೇವಾಧಿದೇವನ ।
ನಿರುತ ಭಕ್ತರೊಳಾಡುತಿರುವ ಚಮತ್ಕೃತಿಯೆ ನಿಜವು ॥ ೫೨॥

ಇರುವನೈ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ವರಪರಬ್ರಹ್ಮನು ಕಣಾ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಟ್ಟನು ನಿಶ್ವರೂಪವ ಭಕ್ತಸಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
ಹರಿಯು ಸರ್ವಸ್ವವನು ಕೊಟ್ಟರು ।
ಹರುಷ ಬಾರದು ನರನ ಮನದಲಿ ।
ನರನು ಬೇಡಿದ ವಸ್ತು ಕೊಡಲವಗಪ್ರಿಯವದಾಯ್ತು ॥ ೫೩॥

ಪರಿಪರಿಯಲಾ ವಧುವನೀಕ್ಷಿಸಿ ।
ವರನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ।
ಹಿರಿದು ರತ್ನಕೆ ಬರಿದೆ ದೂಷಣ ಕೊಡುವ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥
ಹರಿಯು ತನ್ನುತ್ಕೃಷ್ಟರೂಪವ ।
ನರಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಪ್ರೇಮಭರದಲಿ ।
ಯಿರುವುದೇನಾಪ್ರೇಮಭರಕನ್ಯತ್ರ ಜಗದಿ ಸವಿ ॥ ೫೪॥

ಕರಗಿಸುತಲಾ ಚಿನ್ನಗಟ್ಟಿಯ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾಭರಣ ಮಾಡುತ ।
ಒರಿದೆ ನೋಡಾಭರಣ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದುದಿಲ್ಲೆನುತ ॥
ಅರಸಿಕನು ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ ಚಿನ್ನಾ- ।
ಭರಣವನು ಕರಗಿಸುತಲೆರಡನೆ ।
ಸರತಿ ಗಟ್ಟಿಯ ಮಾಳ್ಪ ಪರಿಯಾಯ್ತಲ್ಲವಿದು ನೋಡು
॥ ೪೮೩ ॥

ಚಾರು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ।
ಮೂರುತಿಯು ಪಾರ್ಥನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ।
ಬಾರದೆನುತಲಿ ತೋರಿಸಿದನಾ ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥
ಘೋರವಿದು ವಿಕರಾಳ ಬಹುಗಂ- ।
ಭೀರವೆನುತಾ ಪಾರ್ಥ ಬೆದರಲು ।
ತೋರಿಸಿದನಾ ಹಿಂದಿನ ಚತುರ್ಭುಜದ ಮೂರ್ತಿಯನೆ ॥
। ೪೮೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಶಿಷ್ಯನು ।
ಗುರುವಿಗರುಹಲು ಶಿಷ್ಯ ಪೇಳೆದ ।
ತೆರದಿ ಕಣಿಯುವ ಗುರುವ ನೋಡಿದಿಯೈ ಜಗತ್ತಿನಲಿ ॥
ಹರಿಯು ಪ್ರೀತಿಯ ಪಾತ್ರನಾಗಿಹ ।
ನರನು ತ್ರಿಜಗದಿ ಧನ್ಯನಲ್ಲವೆ ।
ಧರೆಯೊಳಿದು ವರ್ಣಿಸಲು ಶಕ್ಯವೆ ಯೆಂದ ಸಂಜಯನು
॥೪೮೫ ॥

ಹರಿಯು ಭುವನಂಗಳನು ವ್ಯಾಪಿಸು- ।
ತಿರುವ ತೇಜವ ವಿಶ್ವರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವುದನು ಕೇಳಡಗಿಸಿದನೈ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯಲಿ ॥
ಮರವದೆಲ್ಲವು ಬೀಜದಲಿ ಮೇ- ।
ಣಿರದೆ ಪರಮಾತ್ಮದಲಿ ಜೀವವು ।
ಬಿರದೆ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಯದರಲಿ ತೇಜ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು
॥ ೪೮೦ ॥

ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತ ಕೂಡಲೆ ।
ಬಿದ್ದ ಸ್ವಪ್ನದ ಲೀಲೆಯೆಲ್ಲವ- ।
ಬದ್ಧವಾಗಿಯೆ ಕೋರ್ವುದಲ್ಲವೆ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಲಾ ॥
ಶುದ್ಧ ಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿ ತೋರಲು ।
ಬಿದ್ದು ಹೋಯ್ತಾ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ಶುದ್ಧಬುದ್ಧಸ್ವರೂಪ ಬಂಭೈ ಪಾರ್ಥನೆದುರಿನಲಿ ॥ ೪೮೧ ॥

ಸೂರಿಯನ ಪ್ರಭೆ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿಯೆ ।
ಸೇರಿ ಲಯವಾಗುದು ನಿಜವಿದು ।
ವಾರಿಧಿಯಲೀ ಭರತಿಲಯವಾಗುವುದು ವಾರಿಧಿಯು ॥
ಚಾರು ಮೇಘಶ್ರೇಣಿಗಳು ನಿಜ ।
ಹಾರಿ ಲಯವಾಗುವುವು ಗಗನದಿ ।
ತೋರಿತೀಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಲಯವು ಕೃಷ್ಣನಲಿ ॥ ೪೮೨ ॥

ಹರಿಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸ್ವರೂಪದಿ ।
ಮೆರೆದುದೈ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ನಿರಿಗಳದು ವಿತತಿಯು ಹೇಳಲೇನದನು ॥
ನರನಿಗದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತೋರ್ದನು ।
ಪರಿಕಿಸಿದನೈ ಬಣ್ಣವಳತಿಯ- ।
ನರಿವೆ ಬಾರದು ನರನ ಮನಕೆಂದಾಗ ಕಟ್ಟಟ್ಟ ॥ ೪೮೩ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವ ವ್ಯಾಪಿಸಿರ್ದಾ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ರೂಪವ ಕೃಷ್ಣನಲಿ ನಂ- ।
ವುಷ್ಟವಾಯಿತು ದೇವ ತಾಳ್ದನು ನರಶರೀರವನು ॥
ಶಿಷ್ಟವಾರ್ಥನು ಜೆದರಿ ಪೋಗಿಹ- ।
ನೆಸ್ಕೆನುತ ಕರುಣದಲಿಯಭಯವ- ।
ಕೊಟ್ಟನೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನು ಕಲಿಧನಂಜಯಗೆ ॥ ೪೮೪ ॥

ನರನಿಗೇಕಾಂತೇಕಿ ಸ್ವಪ್ನದಿ ।
ಸುರನಗರ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಲು ।
ಒರಲು ಮೇಣ್ಚಿರಿಕೆ ಚೋದ್ಯವ ಪಡೆನ ತೆರನಂತೆ ॥
ನರನಿಗೀಪರಿ ಚೋದ್ಯವಾಯಿತು ।
ಗುರುಕೃಪಾಂಜನ ದೊರೆಯೆ ಶಿಷ್ಯನಿ- ।
ಗಿರದೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವ ತೆರದಲಾಯಿತಲಾ ॥ ೪೮೫ ॥

ಹರಿಯ ಮೂರ್ತಿ ಚತುರ್ಭುಜವು ನೋ- ।
ಚರಿಸಿತೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥಗದರಿಂ ।
ಹರುಷವಾಯಿತು ಹೇಳಲೇನದ ಶಬ್ದದಿಂದಾನು ॥
ಕರಗಿ ಹೋಯಿತು ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿ ಭಯಂಕರವಡಗಿತೆಂದಾ ।
ನರನ ಪರಮಾನಂದಸಾಗರವೆಕ್ಕೆ ಬಂದುದಲಾ ॥ ೪೮೬ ॥

ಕಾಲನನು ಜಯಿಸುತ್ತ ಪ್ರಳಯಂಬುದ ।
ಗಾಳಿಯಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯನಾಂತಿರೆ ।
ಪೇಳು ಜಲನಿಧಿಗಳನು ಕೈಯಿಂದೀಸಿ ಹೋಗಿರಲು ॥
ಪೇಳಲಿಪ್ಪುದಾನಂದವಾಪರಿ ।
ತಾಳಿದನು ಸಂತಸವ ಪಾರ್ಥನು ।
ಹೇಳಲೇನಾ ರೂಪದಿಂ ನರಗಾಯ್ತು ಸಂತಸವು ॥ ೪೮೭ ॥

ತರಣಿಯುಸ್ತಾಚಲಕೆ ನಡೆಯಲು ।
ಬರುವನಾಕಾಶದಲಿ ಚಂದ್ರನು ।
ಮೆರೆವುವಾ ತಾರೆಗಳು ಸುಂದರವಾಗಿ ಗಗನದಲಿ ॥
ಹರಿಯ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪ ಲಯವಾ- ।
ಗಿರಲು ಮೇಘಶ್ಯಾಮಕೃಷ್ಣನು ।
ಮೆರೆದನೈ ಜಿಷ್ಣುವಿನ ರಥದಲಿ ರುಚಿರತರಮೂರ್ತಿ ॥ ೪೪೮ ॥

ಗೋತ್ರಜರು ಕೌರವರು ಕೇಳ್ ಕುರು- ।
ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಬಂದಿಹರು ಸರ್ವರು ।
ಶತ್ರುಗಳ ರೂಪದಲಿ ನಿಂತಿಹರವರ ನೋಡಿದನು ॥
ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೇ ಸ- ।
ರ್ವತ್ರತಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದಿ ।
ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನೈ ಸ್ವರಥದಲಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯನು ॥ ೪೪೯ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ದೃಷ್ಟ್ವೇದಂ ಮಾನುಷಂ ರೂಪಂ ತವ ಸೌಮ್ಯಂ ಜನಾರ್ದನ ।
ಇದಾನೀಮಸ್ಮಿ ಸಂವೃತ್ತಃ ಸಚೇತಾಃ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಗತಃ ॥ ೫೧ ॥

ನರನು ಬೇಡಿದ- ರೂಪವನೆ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಯು ಕರುಣದಿ ತೋರಿಸಿದನೈ ।
ಹರುಷದಿಂದಾ ಪಾರ್ಥ ನುಡಿದನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನೊಳು ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ರೂಪ ನೋಡುತ ।
ತಿರಿಗಿ ಜೀವಕೆ ಜೀವ ಬಂತೈ ।
ಯರರೆ ನಿನ್ನಾ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಬಹುಭಯಂಕರವು ॥ ೫೦೦ ॥

ನರನು ನಾನಾ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಕೈಯಿಂದಲೀಸುತ- ।
ಲಿರಲು ನಿನ್ನ ಚತುರ್ಭುಜದ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದೆನಲಾ ॥
ಹರಿಯೆ ದ್ವಾರಕೆಯೊಡೆಯ ವೀರರ ।
ವರಮುಕುಟಮಣಿ ನೀನು ದರ್ಶನ ।
ಭರದಿ ಕೊಡುತೆನ್ನನು ಕಣಾ ರಕ್ಷಿಸಿದಿ ಗೋವಿಂದ ॥ ೫೦೪ ॥

ಜಡಜನಾಭನೆ ಜ್ಞಾನ ಬುದ್ಧಿಯ- ।
ನೊಡೆದು ಭೀತಿಯ ತಾಳಿ ಸಹಮನ- ।
ವಡವಿ ಸೇರ್ದುದು ನೋಡಲಾಪರಿ ಹೋಯ್ತಹಂಕಾರ ॥
ಜಡತೆ ಬಂತೈ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಗಡಣಕೇನೆಂಬೆನು ಚಮತ್ಕೃತಿ ।
ನುಡಿಯ ಬಿಟ್ಟುದು ಬಿಹ್ವೆ ಕವಿಗಳು ಶ್ರವಣ ಬಿಟ್ಟುವಲಾ ॥ ೫೦೧ ॥

ನರನ ನಾನಾ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ವುರಿವ ಬೆಂಕಿಯಲೊಣಗಿ ಹೋಗಿಹ ।
ಮರವಲಾ ನೀನಮೃತಮೇಘವು ಶ್ಯಾಮವರ್ಣವಲಾ ॥
ಸುರಿಸಿ ಕರುಣಾಮೃತದ ವೃಷ್ಟಿಯ ।
ತಿರಿಗಿ ನೀನೀ ಮರವ ಚಿಗಿಸಿದಿ ।
ಹರಿಯೆನ್ನೆಯ ಮನದ ಸಂಶಯವಿಂದು ಬದುಕಿದೆನು ॥ ೫೦೫ ॥

ನರಪ ಕೇಳ್ ತದ್ದೇಹನಗರದೊ- ।
ಳರಸನಿಲ್ಲದರಾಜಕತೆಯೇ ।
ಮೆರೆದುದೈ ಶ್ರೀವಿಶ್ವರೂಪದ ದರ್ಶನದ ಭರದಿ ॥
ಹರಿಯ ಮೇಘಶ್ಯಾಮಮೂರ್ತಿಯ- ।
ನಿರದೆ ರಥದಲಿ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ನರನ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಂದದಿ ಶುದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದುವು ॥ ೫೦೬ ॥

ನರನು ಪ್ರಕೃತಿಕೆ ನೀರಡಿಸಿ ಬಹು- ।
ತರದಿ ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತನಾಗಲು ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಪೀಯೂಷಸಾಗರ ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿಯಲಾ ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ।
ಮರಕೆ ನವಪಲ್ಲವವು ಚಿಗಿಯಿತು ।
ಹರಿಯೆ ನಾನದ ವಿಸ್ತರಿಸಲಸಮರ್ಥನೀ ಜಗದಿ ॥ ೫೦೭ ॥

ಮರಳಿಯಂತಃಕರಣಸುಖದಿಂ- ।
ದರುಹಿದನು ಕಲಿವಾರ್ಧ ಕೃಷ್ಣಗೆ ।
ಧರಿಸಿದೀ ನರದೇಹ ಕಂಡೆನು ನಾನು ಕಣ್ತುಂಬ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ರೂಪದರ್ಶನ ।
ಕರಡಿ ಕೊಡುತಲಿ ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿದ ।
ಕರುವಿಗಾಕಳು ಕರೆದು ಮೊಲೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆಯಾಯಿತಲಾ ॥ ೫೦೮ ॥

ಹರಿಯೆ ಹೃದಯಾಂಗಣದೊಳಾನೀ- ।
ಹರುಷವಲ್ಲಿಯ ಹಚ್ಚಿರುವೆನೈ ।
ಸುರಸಫಲ ಬರುವುದು ಕಣಾ ಪರಮಾತ್ಮದರ್ಶನವು ॥
ಧರೆಯೊಳಿದ ಸೇವಿಪರು ಧನ್ಯರು ।
ದೊರೆಯಿತಿಂದಿಗೆ ಭಾಗ್ಯವೀ ಪರಿ ।
ಕರುಣಿಸಿದಿ ನೀನೆಂದು ನುಡಿದನು ಹರಿಗೆ ಫಲ್ಗುಣನು ॥ ೫೦೯ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಸುದುರ್ದರ್ಶಮಿದಂ ರೂಪಂ ದೃಷ್ಟವಾನಸಿ ಯನ್ಮಮ।
ದೇವಾ ಅಪ್ಯಸ್ಯ ರೂಪಸ್ಯ ನಿತ್ಯಂ ದರ್ಶನಕಾಂಕ್ಷಿಣಃ ॥ ೫೨ ॥

ನರನ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಪ್ರತ್ಯ- ।
ತ್ತರವನಿತ್ತನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನು ।
ನರನೆ ನೀನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದಿ ಪ್ರೇಮವಿಡ ಬೇಕೈ ॥
ಬರಲು ಬೇಕಾ ರೂಪಕೆನೆ ನೀ- ।
ಹೊರಗಿನುಪಚಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೆ ।
ಕರಜತುಷ್ಟಯ ಮೂರ್ತಿ ನಿನ್ನುಪಯೋಗಕಾಗುವುದು
॥ ೫೧೨ ॥
ಮರೆಯಬೇಡೀ ಪೇಳ್ದ ತತ್ತ್ವವ ।
ಮರುಳನಲ್ಲವೆ ನೀ ಧನಂಜಯ ।
ಕುರುಡನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರ್ದರೇನೈ ಚಿನ್ನಗುಡ್ಡವದು ॥
ಕಿರಿದೆನಿಸಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಬಿಡುವನು ।
ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ನಿನ್ನ ತಪ್ಪಿದು ।
ಯಿರಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಪ್ಪು ಮನಸಿನ ಭಾವದಂದದಲಿ ॥ ೫೧೪ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ನಿರದೆ ತೋರಿಸಿದೆನು ಸುಲಭದಲಿ ।
ಹರನು ಕಂಡಿಲ್ಲಿದನು ಬಹುಪರಿ ತಪವ ಮಾಡಿದರು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಷ್ಟಾಂಗಯೋಗದ ।
ಪರಮಸಾಧನಕಿಹುದಸಾಧ್ಯವು ।
ಸುರವರರಿಗಾಯುಷ್ಯ ಸಾಲದು ಸಾಧಿಸಲ್ಕಿದನು ॥ ೫೧೦ ॥
ಸುರವರರು ಮುನಿವರರು ಬಲುತ- ।
ತ್ಪರರಿಹರು ಕೇಳ್ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ದರುಶನವು ಬೇಕೆಂದು ಚಾತಕರಂತೆ ಕಾಯುವರು ॥
ನರನೆ ನೀ ಸುಲಭದಲಿ ನೋಡಿದ ।
ಪೆರೆವ ವಿಸ್ತೃತ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ಸುರವರರು ಕನಸಿನಲಿಯಾದರು ಕಂಡುದಿಲ್ಲವಲಾ ॥ ೫೧೧ ॥

ನಾಹಂ ವೇದೈರ್ನ ತಪಸಾ ನ ದಾನೇನ ನ ಚೇಜ್ಯಯಾ ।
ಶಕ್ಯ ಏವಂವಿಧೋ ದ್ರಷ್ಟುಂ ದೃಷ್ಟವಾನಸಿ ಮಾಂ ಯಥಾ ॥ ೫೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ದರುಶನಕೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ಸಾಧನ- ।
ವರಿಯುತಿದ ಹಿಂತಿರುಗಿದುಪ್ಪ ವೇದಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ॥
ಪರಿವರಿಯ ಸಾಯಾಸತಪಗಳು ।
ಧರೆಯೊಳೀ ರೂಪವನು ಕಾಣವು ।
ಮರಳಿ ಯಜ್ಞಕೆ ದಾನಧರ್ಮಕೆ ಲಭ್ಯವಿದುವಲ್ಲ ॥ ೫೧೨ ॥

ಬರುವುದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗವೀಪರಿ ।
ಯಿರುವ ರೂಪವ ಕಾಣಬಹುದೈ ।
ಪರಮಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣದಿಂ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ದೊರಕುವುದು ಕೇಳ್ ವಿಶ್ವರೂಪವ ।
ದರುಶನವು ತದ್ಭಕ್ತಪ್ರೇಷ್ಠನಿ- ।
ಗರಿಯುಲೈ ನಿಜತತ್ತ್ವವಿದನಾಂ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆನು ॥ ೫೧೩ ॥

ಭಕ್ತ್ಯಾ ತ್ವನನ್ಯಯಾ ಶಕ್ಯ ಅಹಮೇವಂವಿಧೋಽರ್ಜುನ ।
ಜ್ಞಾತುಂ ದ್ರಷ್ಟುಂ ಚ ತತ್ತ್ವೇನ ಪ್ರವೇಷ್ಟುಂ ಚ ಪರಂತಪ ॥ ೫೪ ॥

ವಾರಿದಾವಳಿಯಿಂದ ಹೊರಟಿಹ ।
ನೀರಧಾರೆಗಳಿಂಗೆ ಧರೆಯಾ- ।
ಧಾರವಲ್ಲದೆ ನೋಡು ಬೇರಾಧಾರವೇನಿಹುದು ॥
ಮಾರಹರಜಟೆಯಿಂದಲಾ ಭಾ- ।
ಗೀರಥಿಯು ಹೊರವಟ್ಟು ಒರುತಲೆ ।
ವಾರಿಧಿಯು ಸೇರುವುದಲೈ ಬೇರುಂಟೆ ಗತಿಯದಕೆ ॥ ೫೧೪ ॥

ಅಷ್ಟಸಾತ್ತ್ವಿಕಭಾವಯುತನಿಹ ।
ನಿಷ್ಟನೆನ್ನನು ಭಜಿಸೆ ಭಾವದಿ ।
ಮುಟ್ಟುವನು ಕೇಳೆನ್ನ ರೂಪದಿ ಭೇದನೇನಿದಕೆ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಪ್ರೀರಾಜೆ ನೋಡಿದ- ।
ರೆಷ್ಟು ಸನಿಯಿಹುದೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ ।
ಕೆಟ್ಟ ಕಹಿರಸನಿರುವುದೇ ಯದನೆಸ್ವು ನೋಡಿದರು ॥ ೫೧೫ ॥

ಇರಿವೆ ಹಿಡಿದಾ ಹರನ ಪರ್ಯಂ- ।
ತರವು ಸಚರಾಚರಜಗತ್ತಿನೊ- ।
ಳಿರುವೆ ಭೇದವಿದಿಲ್ಲ ಭಜಸವ ಮಾಡುತಿರಲೆನ್ನ ॥
ಬರುವುದೋ ಯಿ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು ।
ಬರುವುದಾಕ್ಷಣ ಜ್ಞಾನವವನಿಗೆ ।
ಬರಲು ಜ್ಞಾನವು ದರ್ಶನವ ನಾನೀವೆನವಗಾಗ ॥ ೫೧೬ ॥

ಕಟ್ಟಗೆಯಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಂಕಿಯು ।
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಕಟ್ಟಗೆಯನದ ।
ಕಟ್ಟಗೆಯೆ ತಾಂ ಬೆಂಕಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ವಾರ್ಥ ॥

ಬಿಟ್ಟು ಗಗನವ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ।
ಬಿಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯಲು ಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಯು ।
ತಟ್ಟುವುದು ಗಗನದಲಿ ಕೇಳ್ವೆ ಯಂಧಕಾರವಲಾ ॥ ೫೧೭ ॥

ಬರಲು ಗಗನದಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ।
ಬರುವುದೆಂತೈಯಂಧಕಾರವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸರ್ವತ್ರ ಬೆಳಕ್ಕೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಅರಿಯಲೆನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ದರುಶನದಿ ಸುಜ್ಞಾನವಾಗಲು ।
ಮುರಿದಹಂಕೃತಿ ಪಡೆವನೈ ಮದ್ರೂಪವನೆ ವಾರ್ಥ ॥ ೫೧೮ ॥

ಮತ್ಕರ್ಮಕೃನ್ಮತ್ಪರಮೋ ಮದ್ಭಕ್ತಃ ಸಂಗವರ್ಜಿತಃ ।
ನಿರ್ವೈರಃ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಯಃ ಸ ಮಾಮೇತಿ ಪಾಂಡವ ॥ ೫೫ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ವಿಶ್ವರೂಪದರ್ಶನಯೋಗೋ ನಾಮೈಕಾದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೧ ॥

ಎನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ತನ್ನಯ ।
ಕಣ್ಣಿನಿಂ ನೋಡದಲೆ ಪ್ರೇಮವ- ।
ನೆನ್ನಲಿಡುತಲಿ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವನರ್ಪಿಸುವನೆನಗೆ ॥
ಎನ್ನನೇ ಯಿಹಪರದ ಫಲವೆಂ- ।
ಹೆನ್ನುವನು ಜೀವನದ ಫಲವದು ।
ಮನ್ನಿಸುವನೈ ನಾನೆನುತ ಕೇಳ್ವೆ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೫೧೯ ॥

ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದ ನಾಮರೂಪವ ।
ಮಾನಿಸದೆ ಸರ್ವತ್ರ ಜಗದಲಿ ।
ನಾನಿಹೆನು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬುತ ವೈರ ತೊರೆಯುವನು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತುವ ।
ಕಾಣಲದರಲಿ ಯೆನ್ನ ನೋಳ್ಪನು ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಭಜಿಸುವನು ಮೇಣ್ನೆನ್ನನೀ ತೆರದಿ ॥ ೫೨೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರಲು ಭಕ್ತಿಯ ವೃತ್ತಿಯವನಿಗೆ ।
ಮರಣವಾಗುವ್ದೈ ಶರೀರಕೆ ಪಿತ್ತಕಫಯುತಕೆ ॥

ಬರುವುದೈ ಮದ್ರೂಪವಾತನಿ- ।
ಗಿರುವುದೇನೈ ಶಂಕೆಯಿದರಲಿ ।
ನಿರುತ ದಿಟವಿದು ಮಾತು ಯೆಂದನು ನಗುತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೫೨೧ ॥

ಅರಸ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ನುಡಿದನು ।
ಕರುಣದುದಧಿಯು ಜಗದುದರ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಯು ನೋಡಾ ಭಾಷಣದ ಸರಸತೆಯು ಗಹನವಲಾ ॥
ಹರುಷನಿರ್ಭರ್ತ ಹರಿಯ ಮೊರುತಿ ।
ಹರಿಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿಚತುರನು ।
ನರನಲಾ ನೋಡಿದನನಂತನ ವೃಭಯರೂಪಗಳ ॥ ೫೨೨ ॥

ಕರಚತುಷ್ಟಯಶ್ಯಾಮಮೂರುತಿ ।
ನರನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಹಿರಿದೆನಿಸಿತೈ ।
ಕಿರಿದೆನುತ ನರ ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥
ನರನ ಕಲ್ಪನೆ ನಿಜವೆನುತ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಯು ಮನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುದೇ ವ್ಯಾಪಕ ಸ್ವರೂಪವು ಕಿರಿದು ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೫೨೩ ॥

ಇರುವುದಿದು ಕೇಳ್ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ಅರಿವ ತೆರದಲಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಹರಿಯು ಕೇಳೊಂದೆರಡು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳ ಪೇಳಿದನು ॥
ನರನು ಕೇಳುತ ಹರಿಯ ವಚನವ ।
ಮರಳಿ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ-।
ನೆರಡು ರೂಪಂಗಳಲಿ ಚೆಲುವಾವುದು ಕಣಾ ಯಿಹುದು
॥ ೫೨೪ ॥
ನರನು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ-।
ನಿರದೆ ಮಾಳ್ಪನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನಿ-।
ಗೊರೆವೆ ನಾನಿದ ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ತಿಳಿವಂಶ ॥

ಅರುಹುವೆನು ನಾನದನು ಕನ್ನಡ ।
ಸರಸಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿಯಲೀ-।
ತೆರದ ಕೃಷ್ಣನ ವಚನಗಳ ಕೇಳುವುದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೨೫ ॥

ಮೆರೆವ ಸದ್ಭಾವಾಂಜಲಿಯಲೀ ।
ಸರಸಭಾಮಿನಿಪದಸುಮನಗಳ ।
ಚರಣಯುಗಳದೊಳರ್ಪಿಸುವೆನಾ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥
ಗುರುವಿರುವನೈ ವಿಷ್ಣುರೂಪನು ।
ಗುರುವಿಗರ್ಪಿಸಲೀ ಸುಮನಗಳ ।
ಗುರುವು ಸ್ಫುರಣೆಯನಿತ್ತು ಮುಗಿಸುವನೀ ಕವಿತ್ವವನು ॥ ೫೨೬ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೧) ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೫೫, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೫೨೬

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೨ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಗುರುವು ಶುದ್ಧಪ್ರೇಮಮೂರುತಿ । ಬೆನ್ನತೋರಿಸಿ ವಿಷಯಸೌಖ್ಯಕೆ ।
ಕರೆವೆ ನಿನಗಾಂ ತಾಯಿ ಯೆನುತಲಿ । ಪೂರ್ಣಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿ ಹಚ್ಚುತ ।
ನಿರುತ ಪರಮಾನಂದವೃಷ್ಟಿಯ ಸುರಿವ ಮೇಘವಲಾ ॥ ಚಿಣ್ಣಿಕೋಲಾಟವನು ಮಾಡುವಿ ಪವನಮನಗಳನು ॥
ಗುರುಚರಿತ್ರವುದಾರವಿಹುದೈ । ಇನ್ನು ಶಿಷ್ಯರ ಸ್ವಾತ್ಮಸುಖತತಿ- ।
ನಿರುತ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರನಲ್ಲವೆ । ಯನ್ನು ಚಿನ್ಮಾಭರಣ ಮಾಡುತ ।
ಕರುಣೆಯನು ನೀ ಬೀರು ಜಯಜಯಕಾರ ನಿನಗೆನುವೆ ॥೧॥ ಮನ್ನಿಸುವಿ ನಿಜಭಕ್ತವೃಂದವ ಭಕ್ತರಭಿಮಾನಿ ॥ ೫ ॥

ವಿಷಯವೆಂಬುವ ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪದ । ನಿರುತನೀತನು ಜೀವನಾಮೃತ ।
ವಿಷವು ತಲೆಗೇರುತಲಿ ಮೂರ್ಛಿಸ- । ಸರಸ ವಾನವ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕುವ ।
ಲಸಮ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವು ವಿಷವನಿಳಿಸುವುದು ॥ ಪೆರೆವ ಸೋಽಹಂಪದದ ಗಾಯನವನ್ನೆ ಮಾಡುವನು ॥
ನುಸುಳಿ ಭವಸಾಗರದಿ ತ್ರಾಸದಿ । ಭರದಿ ನೀನು ಸಮಾಧಿಸುಖವನು ।
ಬಸವಳಿವ ಮಾನವಗೆ ನಿನ್ನಯ । ಕರುಣೆಸಿದಿ ಬೋಧಾಮೃತದಿ ತವ ।
ರಸಭರಿತ ಕರುಣಾರ್ದ್ರದೃಷ್ಟಿಯು ತಾರಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥ ೨ ॥ ಕರಣಿಯದ್ಭುತ ದೇವ ದೇವರ ದೇವ ಗುರುರಾಯ ॥ ೬ ॥

ಗುರು ಕೃಪಾಘನಮೂರ್ತಿ ನಿನ್ನಯ । ನೀನು ಸಾಧಕರಿಂಗೆ ತಾಯಿಯು ।
ಚರಣಸೇವಕನಿಂಗೆ ಯೋಗದ । ನಾನು ನಿನ್ನಯ ಕಾಲ ಹಿಡಿಸೆನು ।
ಸರಸಸುಖವನ್ನಿತ್ತು ತೋರ್ಪಿ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ಜಗಕೆ ॥ ಜ್ಞಾನವಾಗುವುದೆನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ॥
ಪೆರೆವ ಸೋಽಹಂಸಿದ್ಧಿಮಂತ್ರವು । ನಾನು ನಿನ್ನಾಶ್ರಯವ ಬಿಡೆನೈ ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂದಾಶೆ ಪುಟ್ಟಲು । ದೀನವತ್ಸಲ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂ- ।
ನಿರುತ ನೀ ದಾಸೋಽಹಮೆಂಬುವ ಮಂತ್ರ ಕೊಡುತಿರುವಿ ಲಾನರನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವನಲ್ಲವೆ ಸಕಲವಿದ್ಯೆಗಳ ॥ ೭ ॥
॥ ೩ ॥

ಗುರುವೆ ಮೂಲಾಧಾರಚಕ್ರವೆ । ಮಾತೆ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿ ಭಕ್ತರ ।
ಪೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ತೊಡೆಯು ಬಾಲನ- । ದಾತೆ ಸಕಲಾರ್ಥಗಳ ಕೊಡುತಿಹ ।
ನಿರಿಸುತದರಲಿ ಕೌತುಕದಿ ಮುದ್ದಿಸುವಿ ಶಿಷ್ಯನನು ॥ ಭೂತಳದ ನಿಜಕಲ್ಪಲತಿಕೆಯೆ ಪಿಡಿದೆ ತವ ಚರಣ ॥
ನಿರುತ ಹೃದಯಾಕಾಶ ತೊಟ್ಟಲೊ- । ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ।
ಕರಿಸುತುಪದೇಶಾಮೃತದ ಘನ- । ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುವಂದದಿ ।
ಶರದ ಜೋಗುಳ ಪದದಿ ತೂಗುತ ಮಲಗಿಸುವಿಯವನ ॥೪॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆನಗೀಯೊ ನೀನಾಜ್ಞೆಯನು ಗುರುರಾಯ ॥ ೮ ॥

ಒರಲಿ ಗ್ರಂಥದಲೆನ್ನ ನವರಸ-।
ಶರಧಿ ಭಾವಾರ್ಥಗಳ ಪರ್ವತ।
ಬರಲಿ ಖಾನಿಯು ಬಹುವಿಧಾಲಂಕಾರಮಯವಾಗಿ ॥
ಮೆರೆಯಲೀ ಕರ್ಣಾಟಭೂಮಿಯು।
ಸರಸಚಿನ್ನಾಭರಣಖಾನಿಯು।
ತೆರೆಸಿ ಬೆಳೆಸು ವಿಚಾರರೂಪದ ದಿವ್ಯವಲ್ಲಿಗಳ ॥ ೯ ॥

ಮೆರೆಯಲೈ ಸಂವಾದರಸಸ್ಥಲ।
ಬರಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಮಾರ್ಮಿಕಾರ್ಥದ।
ಸರಸವನ ವೃಪವನಗಳೀ ಕರ್ಣಾಟಭೂಮಿಯಲಿ ॥
ಹರಿಸು ವಾಖಂಡಸ್ವರೂಪದ।
ಗರುತವನು ವಾಗ್ವಾದವೆಂಬುವ।
ಮುರುಕು ಹಾದಿಯ ತೆಗೆಸು ಹಿಂಸಕತರ್ಕಮೃಗಗಳನು
॥ ೧೦ ॥

ಹರಿಯ ಗುಣಗಣಗಳನು ವರ್ಣಿಪ।
ಪರಿಯಲೆನಗೆ ಸದಾ ಮತಿಯು ಕೊಡು।
ಕರುಣಿಸೆನಗಾ ಶ್ರೋತೃವೃಂದದ ರಾಜ್ಯಪದವೆನಗೆ ॥

ಮೆರೆವ ಕನ್ನಡವಾಚ್ಛಿಗರದಲಿ।
ಬರಲಿ ಸುಲಭದಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯು।
ಬರಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸಂತತ ನಾಗುಕರಿಂಗೆ ॥ ೧೧ ॥

ಗುರು ಕೃಪಾಘನತಾಯಿ ನೀನೀ।
ತೆರದಿ ಕರುಣವ ತೋರಿ ಸಂತತ।
ಪೊರೆವುದಾದರೆ ಕರುಣೆ ಸೆರಗನು ತೊಟ್ಟು ಬಾಲಕನ ॥
ಧರೆಗೆ ಪರಮಾನಂದಕಾರಕ।
ಸರಸಗ್ರಂಥವ ಬರೆದು ತೋರಿಪೆ।
ಗುರುಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸಾಧ್ಯವೆ ಸರ್ವಸಾಹಸವು ॥ ೧೨ ॥

ಜ್ಞಾನರಾಜನು ಮಾತನಾಡಿದ।
ನೀನುಡಿಯ ಕೇಳ್ದನು ನಿವೃತ್ತಿಯು।
ಕಾಣೆ ಕಾರಣ ತುತಿಯು ನಾಕೈ ಪೇಳು ಗೀತೆಯನು ॥
ಈ ನಿದೇಶವ ಕೇಳ್ದು ಹರ್ಷದಿ।
ಜ್ಞಾನರಾಜನು ಪೇಳ ತೊಡಗಿದ।
ನೀನಿದೇಶವೆ ಗುರುಪ್ರಸಾದವೆನುತ್ತ ಭಾವಿಸುತ ॥ ೧೩ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ---

ಏವಂ ಸತತಯುಕ್ತಾ ಯೇ ಭಕ್ತಾಸ್ತ್ವಾಂ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ।
ಯೇ ಚಾಪ್ಯಕ್ಷರಮವ್ಯಕ್ತಂ ತೇಷಾಂ ಕೇ ಯೋಗವಿತ್ತಮಾಃ ॥ ೧ ॥

ನರನು ಹೀರಪಿರೋಮಣಿಯು ಹಿಮ-।
ಕಿರಣಕುಲವಿಜಯಧ್ವಜನು ಮೇ।
ಣರುಹಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಗೆ ಶಕ್ರನಂದನನು ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ।
ತಿರುತಿರಿಗಿ ನೋಡುತಲೆ ಬೆದರಿದೆ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಬಹುಚಿತ್ರವಾಯ್ತದು ಭೀತಿದಾಯಕವು ॥ ೧೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಸಗುಣಮೂರ್ತಿಯೆ।
ಪರಮಪ್ರಿಯಕರವಿತ್ತು ನಾನಿದ-।
ನರಿತು ಪೇಳ್ದೆನು ಬೇಡವೆನಗಿದು ವಿಶ್ವರೂಪ ಹರಿ ॥
ಪರಿಯ ನೀನದ ಕೇಳದಲೆ ಧಿ-।
ಕ್ಕರಿಸುತೆನ್ನ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದಿ।
ಬರುವುದೈ ಬಹುಭೀತಿ ನೋಡಲು ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥ ೧೫ ॥

ಬೀರೆಬೀರಿಪ್ಪ ರೂಪವೆರಡಾ।
ಕಾರಿ ಶೂನ್ಯಾಕಾರವೆನ್ನ ಹಿ-।
ಚಾರದಲಿ ನೀನೊರ್ವ ನಿನಗೆರಡಿಹುವ್ರ ರೂಪಗಳು ॥
ಸೇರುವರು ಸಗುಣದಲಿ ಸಗುಣರು।
ಸೇರುವರು ನಿರ್ಗುಣದುಪಾಸನೆ।
ಯಾರು ಮಾಡುವರವರು ನಿರ್ಗುಣರೂಪವನೆ ನಿಜದಿ ॥ ೧೬ ॥

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠನಾಯಕ।
ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ।
ಯರಿತೆನ್ನೆ ಹಾದಿಗಳನೆರಡನು ನಿನ್ನ ಸೇರುವರೆ ॥
ಇರುವುವೀಹಾದಿಗಳೆರಡು ನಿಜ।
ಯಿರುವುವಿದಕಾದ್ವಾರವಟ್ಟಗ-।
ಳೆರಡು ಸಾಕಾರವ್ವ ನಿರಾಕಾರವ್ವ ಕಣಾ ತಿಳಿದೆ ॥ ೧೭ ॥

ನೂರುಸೇರಿನ ಘಟ್ಟಿಯಹ ಭಂ- । ನಿರುತ ನಿನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿಯೊಂದನು ।
ಗಾರ ವೊರೆಗಲ್ಲಿನಬೊರೆಯೆ ಮೇಣ್ । ಧರಿಸುತಲಿ ನಿಜಹೃದಯಕಮಲದಿ ।
ಚೂರನದರಿಂ ತೆಗೆಯುತೊರೆಯಲು ಭೇದ ತೋರುವುದೆ ॥ ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ತಿಯುಲಿ ಮೂಳ್ಪರು ನಿನ್ನುಪಾಸನೆಯ ॥
ಬೇರೆಬೇರಿಹುವೆರಡು ಹಾದಿಗ- । ಎರಡನೆಯ ಪರಿ ಯಾವುದೆಂದರೆ ।
ಳಾರು ಪೇಳ್ವರು ನೀನು ಬೇರೆಯೆ । ಯರುಹುವೆನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೈ ।
ದಾರಿಯೆರಡರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೊಂದೇ ನಿನ್ನ ಕೈವಲ್ಯ ॥ ೧೮ ॥ ಹರಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನು ವರ್ಣನಾತೀತ ॥ ೨೨ ॥

ಶರಧಿಯದು ಪೀಯೂಷಮಯವಿರೆ । ಇರುವಿ ನೀನೋಂಕಾರರೂಪನು ।
ತೆರೆಗಳನು ನುಂಗಿದರು ಶಕ್ತಿಯು । ಪರಕೆ ಪರತರ ವಚಕೆ ನಿಲುಕದ ।
ಹಿರಿದಹುದೆ ಗುಟುಕಿನಲಿ ಬಾರದೆ ಶಕ್ತಿಯದರಂತೆ ॥ ಪರಮಮೂರುತಿಯತುಲತತ್ತ್ವ ವಿನಾಶವಿರಹಿತನು ॥
ಪರಿಯಲೆನಗೆ ವಿಚಾರ ಬರುತಿದೆ । ಇರದು ನಿನಗೈ ನಾಮರೂಪವು ।
ಹರಿಯೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯ । ಯಿರದು ನಿನಗಾಕಾರ ಜ್ಞಾನಿಗ- ।
ಹರುಷದಿಂ ಕೇಳುವೆನು ತಿಳಿಸುವುದೆನಗೆ ಗುಹ್ಯವನು ॥ ೧೯ ॥ ಳರಿತು ಸೋಽಹಂಭಾವದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನನರ್ಚಿಪರು ॥ ೨೩ ॥

ತೋರಿಸಿದೆಯೈ ವಿಶ್ವರೂಪವ- । ಜ್ಞಾನಿಯೊಪರಿ ನಿನ್ನ ಭಜಿಪನು ।
ನಾರುಭಟವನು ಸಹಿಸುವವರೀ । ಮೇಣು ಭಕ್ತನು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದೊ- ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾರಿಹರು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ರೂಪವದು ॥ ಳೇನ ಹೇಳೈ ನಿನ್ನ ಸೇರುವನಾರು ಶ್ರಿಪ್ರದಲಿ ॥
ಮಾರಪಿತ ಯೆನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೈ । ಜ್ಞಾನ ಹಿರಿದಿಹುದೇನು ಭಕ್ತಿಗೆ ।
ತೋರಿದುದು ತವ ಲೀಲೆಯೋ ನಿಜ । ಕಾಣೆ ನಾನಿದರೊಳಗೆ ಘನತರ- ।
ಕಾರಣಿಕ ಶಾಶ್ವತದ ರೂಪವೊ ಹರಿಸು ಸುತಯವ ॥ ೨೦ ॥ ವೇನು ನೀನೆನಗರುಹು ಪ್ರೇಮದೊಳೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪ ॥

ಹರಿಯೆ ಭಕ್ತರು ಹೊರತು ನಿನ್ನ- । ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ಪಾರ್ಥನಾಡಿದ ।
ನ್ನರಿಯರನ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠವಸ್ತುವ- । ಕಡಲಶಯನನು ಜಗದ ಭಾಂಧವ- ।
ನರಿವರೊಂದೇ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನವರು ॥ ನೊಡನೆ ಪಾರ್ಥನಿಗೆಂದನೈ ಹರ್ಷದಲಿ ಮೈಮರೆತು ॥
ಧರಣಿಯಲಿ ಸರ್ವಸ್ವಕರ್ಮವ । ಪೊಡವಿಯಲಿ ನಿನ್ನಂತೆ ಪ್ರಶ್ನದಿ ।
ನಿರುತ ನಿನಗರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡುತ । ಕಡುಗಲಿಗಳನ್ಯರನು ಕಾಣೆನು ।
ಹರಿಯೆ ತನುಧನಮನದಿ ನಿನ್ನನೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿಹರು ॥ ೨೧ ॥ ಹಿಡಿದು ತತ್ತ್ವವ ನೀನು ಕೇಳೆದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯುತ್ತಮವ ॥ ೨೫ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಮಯ್ಯಾವೇಶ್ಯ ಮನೋ ಯೇ ಮಾಂ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಾ ಉಪಾಸತೇ ।
ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಪರಯೋಪೇತಾಸ್ತೇ ಮೇ ಯುಕ್ತತಮಾ ಮತಾಃ ॥ ೨ ॥

ತರಣಿಯಸ್ತಾಚಲಕೆ ಪೋಗಲು । ಸೇರಿ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮೇಣ್ ಭಾ- ।
ಕಿರಣಗಳು ತಾವಾಗಿ ಪೋಪುವು । ಗೀರಥಿಯು ನಲಿದಾಡುವಂದದಿ ।
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯು ಯಾರಿಗಿರುತಿಹುದೊ ॥ ಯಾರು ಕೇಳೀ ಪ್ರೇಮಭಾವದೊಳೆನ್ನ ಭಜಿಸುವರೊ ॥
ನಿರುತ ಯಾರೆನ್ನಯ ಭಜನದಲಿ । ಯಾರು ರಾತ್ರಿಂದಿವದಿ ಬಿಡದೆ ಶ- ।
ಭರದಿ ನವನವ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾಳ್ಪರೊ । ರೀರವಾಷ್ಟ್ಯನದಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯ- ।
ನರರು ಮಳೆಗಾಲದಲಿ ತುಂಬುವ ನದಿಗಳಂದದಲಿ ॥ ೩೬ ॥ ನೇರಿಸುವರೋ ಯೆನ್ನ ಭಜನದಿ ಯುಕ್ತತಮರವರು ॥ ೨೬ ॥

ಯೇ ತ್ವಕ್ಷರಮನಿರ್ದೇಶ್ಯಮವ್ಯಕ್ತಂ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ ।
ಸರ್ವತ್ರಗಮಚಿಂತ್ಯಂ ಚ ಕೂಟಸ್ಥಮಚಲಂ ಧ್ರುವಮ್ ॥ ೩ ॥

ಎರಡನೆಯ ಮದ್ಭಕ್ತಸುಜನರು । ಆಸನದ ಬಲವಳ್ಳಮುದ್ರೆಯ ।
ಧರಿಸಿ ಸೋಽಕಂಭಾವನೈತ್ತಿಯ । ಕಾಸಿಸುತಲಿಯಪಾನದ್ವಾರಕೆ ।
ನಿರಮಾನನಾಗಿರುವ ಯೆನ್ನನು ದೊರಕಿಸುವ ಭರದಿ ॥ ತೋಷದಿಂದಲಿ ಮೂಲಬಂಧದ ಬಿರುಜ ಕಟ್ಟುವರು ॥
ಅರಿಯಲಾರರು ನಾನಿರುವನೆ- । ಆಕೆಯನು ನಿರ್ಮೂಲ ಕಿತ್ತಿ ಹಿ ।
ಕ್ಷರನೆನುವ ನಿಜತತ್ತ್ವ ಗರ್ವದಿ । ನಾಶಮಾಳ್ಪರು ತಿಮಿರನಿದ್ರೆಯ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನಾನಿರುವನನ್ಯಕ್ತನು ಮನೋಽತೀತ ॥ ೨೮ ॥ ಘಾಸಿ ಮಾಡುತ ಧೈರ್ಯಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೀಳುವರು ॥ ೩೩ ॥

ಅರಿಯಲಾರರು ಬುದ್ಧಿಬಲದಿಂ- । ಮೂಲಬಂಧಾಸನದ ಜ್ವಾಲೆಯು- ।
ದರಿವೆಂತೆಂದ್ರಿಯದ ಬಲದಿಂ- । ಲೇಳಿಸುವರು ಶರೀರದ್ಹೊಳೆ ।
ದರಿವೆಂತೆನ್ನನ್ನು ಗೂಢಧ್ಯಾನಬಲದಿಂದ ॥ ತೋಳಿಮಾಳ್ಪರು ಸಪ್ತಧಾತುಗಳನ್ನು ಮೋದದಲಿ ॥
ದೊರೆಯಲಾರೆನು ರಾವ್ತರಾಮಿಲಿ । ಕೀಳು ವ್ಯಾಧಿಯ ಬಿರವ ಛೇದಿಸಿ ।
ಯರಿನರೆಂತಾಕಾರ ಸರ್ವವ । ಮೇಳದಿಂ ಷಟ್ಚಕ್ರಕರ್ಷಿಸಿ ।
ಪರಿಯು ಹೊಸದೈ ನಾನು ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ನಾಶಿಸಿಹೆ ॥ ೨೯ ॥ ತಾಳುವರು ಸ್ವಾನಂದಸಾನ್ರಾಜ್ಯವನು ಜ್ವಾಸಿಗಳು ॥ ೩೪ ॥

ಸ್ವಾಸ್ಥಸಾಗಲುಪಾಯವಿಲ್ಲೈ । ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಸೆ ಕುಂಡಲಿನಿಯನು ।
ಪ್ರಾಪ್ತನಾದಾಕ್ಷಣಕೆ ಚಿಂತನ । ನಿಲ್ಲಿಸುತಲಾಧಾರಚಕ್ರದಿ ।
ಸ್ವಸ್ಥದಲಿ ತಾನಾಗಿ ಬರುವುದು ಕೋದ್ಯವೇನೆಂದೆ ॥ ಸಂಲಲಿತ ಬೆಳಕಿನಲ ಸ್ವಾನಂದನನು ಭುಂಜಿಪರು ॥
ವಾರ್ಥ ಕೇಳಿಪನಿಲ್ಲವೆಂಬಿವ । ಬಿಲ್ಲ ನವದ್ವಾರಗಳ ಚೌಕಿಯು ।
ಸತ್ತು ಶೋಪುವು ಭಾವಗಳು ಮ- । ಲ್ಲಿ ಯೆಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹಾತ್ಮಕ ।
ತ್ವಾಪ್ತಿಗೋಸುಗ ಮಾಳ್ಪರೈ ಜ್ವಾನಿಗಳು ಯತ್ನವನು ॥ ೩೦ ॥ ಕಲ್ಲನೇರಿಸಿ ಹಾವಿ ಮಾಳ್ಪರು ನಾಡಿ ಸುಸುಮುಷ್ಣೆಗೆ ॥ ೩೫ ॥

ನಡೆಯಲಾರದು ನುಡಿಯಲಾರದು । ಇರುವೈ ಸಂಕಲ್ಪನೋಷವು ।
ಬಡವ ತೋರದು ಕತೆಯು ತೋರದು । ಪೆರೆವ ಮನನೇ ಮಹಿಷಮಸ್ತಕ ।
ಕೊಡದು ಕೊಳ್ಳದು ದುರಿತ ತಟ್ಟದು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವನಿದು ॥ ಭರದೊಳಿವನೆಲ್ಲವನು ಕೊಯ್ಯುತ ಒಲಿಸಿ ಹಾಕುವರು ॥
ಪಿಡಿದು ತಮ್ಮಯ ಸುಪ್ರಭಾವದಿ । ನರನೆ ನೋಡೈ ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯು ।
ಪಡೆವನೆನ್ನೀ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವನ । ಪೆರೆವನೈ ತಾಮುಂಡಿದೇಹಿಯು ।
ನುಡಿವುದೆಂತೀ ಜ್ವಾನಿಗಳ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಗುಣಗಣವ ॥ ೩೧ ॥ ಒರುವುದೀಪರಿ ಒಲಿಪಿದಾನವ್ರ ದೇಹದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೬ ॥

ವಿಷಯಸಂತತಿಯೆಂಬ ಸೈನ್ಯವ । ನೋಡಲಿಡೆ ಪಿಂಗಳೆಗಳೆಂಬುವ ।
ವಿಷಮವೈರಾಗ್ಯಾಗ್ನಿಯಿಂದಲಿ । ನಾಡಿಗಳು ಬೆರಡಿಹುವು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕುಶಲತೆಯಲೇ ಕೊಂದು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳನು ಧರಿಸಿ ॥ ಕೂಡಿಸುತಲೈಕ್ಯದಲನಾಹತಧ್ವನಿಯು ಘೋಷದಲಿ ॥
ವಿಸುಪ ಸಂಯಮವೆಂಬ ಪಾಶದಿ । ಬಿಡಿಸುವರಾ ಜೀವನಕಲಾ- ।
ಬಸವಳೆದು ವಿಪರೀತ ಹಾಕುತ । ಗಾಢಕೆರೆತನಕೊಂದೆಸವನೇ ।
ಕುಶಲತೆಯಲಾ ಹೃದಯಗುಹೆಯಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುವರು ॥೩೨॥ ನಾಡಿಸುಷುಮುನೆ ಮಧ್ಯದಿಂದೇರುವುದು ಮಸ್ತಕದಿ ॥ ೩೭ ॥

ಸೇರುವರು ತಾವ್ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರಕೆ ।
ಯೇರುವರು ನಿಶ್ರೇಣಿ ಕಣಿಣವ- ।
ನೇರಿಸುತ ಕಂಕುಳಲಿ ಮಾಯೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಸೇರುವರು ॥
ತೋರಿಸುತ ಸಮಬುದ್ಧಿ ಸರ್ವದಿ ।
ಸೇರಟೀಕಾ ಬ್ರಹ್ಮಪದಕೆ ನಿ- ।
ಚಾರದಿಂದೀ ಯೋಗಮಾರ್ಗವ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರಲಾ ॥ ೩೮ ॥

ನಿರವಯವ ಬ್ರಹ್ಮವನು ದೊರಕಿಸಿ- ।
ದರು ಕಣಾ ಕಡೆಗವರು ನನ್ನಲಿ ।
ಬರುತಲೈಕ್ಯವ ಹೊಂದುವರು ನಿನ್ನಾಣೆ ಸಟಯಿಲ್ಲ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೇಳಧಿಕ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ದೊರೆಯದವರಿಗೆ ಯೋಗಬಲದಿಂ- ।
ದಿರುವುದೈ ಬಹುಯಾತನೆಯು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಯೊಪಥದಿ ॥ ೩೯ ॥

ಸಂನಿಯಮ್ಯೇಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಮಂ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮಬುದ್ಧಯಃ ।
ತೇ ಪ್ರಾಪ್ನುವಂತಿ ಮಾಮೇವ ಸರ್ವಭೂತಹಿತೇರತಾಃ ॥ ೪ ॥

ವ್ಯಕ್ತವಲ್ಲದ ಭೂತಸಂಪ್ರಿಯ ।
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲನಾಶ್ರಿತವು ಕೇ- ।
ಳುತ್ತನೋತ್ತಮ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನಾರು ಬಯಸುವರೊ ॥
ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಯತ್ನಮಾಡಲು ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದು ಬಯಕೆಯವರದು ।
ಮುತ್ತುವರು ಹಾದಿಯಲಿ ಸುಲಿವರು ತುಡುಗರ್ಪೆ ಸದೆದು
॥ ೪೦ ॥

ಪತಿಯ ಬಿಟ್ಟನುದಿನದಿ ಸತಿಯಾ- ।
ಚತೆಯನೇರುವ ಪರಿಯಲಾ ಸಂ- ।
ತತವು ಬಡೆದಾಟವು ಕಣಾ ಯಮನೊಡನೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಪತಿಯೊಡನೆ ಸಹಗಮನ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಸತಿಗೆ ಧರ್ಮವು ಹವ್ಯಕವ್ಯದ ।
ಕೃತಿಗೆ ಬಡೆದಾಡಿದರೆ ಶೋಭೆಯು ಮೃತ್ಯು ದೇವನಲಿ ॥ ೪೪ ॥

ಋದ್ಧಿಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಬ ಬಹಳ ಪ್ರ- ।
ಸಿದ್ಧಚೋರರು ಹಾದಿಗಟ್ಟುತ ।
ಮುದ್ದಗೈವರು ಮುಂದೆನಡೆಯಲು ವಿಘ್ನ ಮಾಡುವರು ॥
ಕದ್ದು ಮೇಣಿಂದ್ರಾದಿಪದಗಳು ।
ಸದ್ಧ ಮಾಡದೆ ಗಂಟುಜೀಳುವು- ।
ವೆದ್ದು ಬರುವುವೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳು ವೈರಿಗಳು ॥ ೪೧ ॥

ಬರಿದೆ ಬಡೆದಾಟವನು ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಮರುಳರಲ್ಲವೆ ಮಾನವರು ನಿಜ ।
ಮರಣಕಿಮ್ಮಡಿಯಾದ ವಿಷವನು ಪ್ರಾಶಿಸುವರಾರು ॥
ಗಿರಿಯ ನುಂಗಲು ಯತ್ನ ಮಾಡಲು ।
ಹರಿಯಲಾರದೆ ಬಾಯಿ ಮರುಳಗೆ ।
ಪರಿಯೊಳೀ ಸಾಧನವ ಮಾಡಲು ದುಃಖ ಬಹುವಿಹುದು ॥ ೪೫ ॥

ವಸುಮತಿಯೊಳು ನಿರಾಕೃತಿಯ ಪ್ರಾ- ।
ಪಿಸುವುದಾದರೆ ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮದ ।
ಕಸರತನೆ ಮಾಡುವರು ಶೂನ್ಯದ ಕೂಡೆ ಹೆಣಗುವರು ॥
ತೃಷೆಯು ತೃಷೆಯನೆ ಕುಡಿಯ ಬಹುದೇ ।
ಹಸಿವೆ ಹಸಿವೆಯ ತಿಂದು ತೇಗಿದ ।
ಹೊಸ ಪರಿಯಲಾ ವಾಯುವಿಗೆ ಮೊಳಹಾಕಿದಂತೆಯಲಾ
॥ ೪೨ ॥

ಭರದಿ ಕಬ್ಬಿಣಕಡಲೆ ನುಂಗಲು ।
ಮರಣವೋ ಮೇಣುದರಭರಣವೊ ।
ಅರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವೇನಿಹುದು ॥
ಶರಧಿಯನು ದಾಟುವರೆ ಕೈಯಿಂ ।
ಚರಣದಿಂ ಗಗನದಲಿ ನಡೆವರೆ ।
ದೊರೆಯುವುದೆ ಸುರಲೋಕ ರಣದಲಿ ಘಾಯ ಪಡೆಯದಲೆ
॥ ೪೬ ॥

ಶೀತವ್ಹಡುವುದು ವೃಷ್ಣ ತೊಡುವುದು ।
ಕೂತು ಮಳೆಯಲಿ ತೋಷ ಪಡೆವುದು ।
ಮೈತ್ರ್ಯಭಾವವ ಮಾಳ್ಪುದೈ ಕೇಳ್ ವೃಕ್ಷಗಳ ಕೂಡ ॥
ಆತಪದಿ ಮಲಗುವುದು ಹಗಲಲಿ ।
ಸ್ರೋತಸ್ವಿಯಿಂದ ನಿರೋಧವೆಂಬುವ ।
ನೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಭೋಗಮಾಳ್ಪುದು ಪರಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥೪೩॥

ಗಾಳಿಯೊಡನೋಡುತ್ತ ಹೆಳವನು ।
ತಾಳುವನೆ ವಿಜಯವನು ತದ್ವ- ।
ತ್ತಾಳಲಾರನು ದೇಹಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವವ್ಯಕ್ತ ॥
ಹೇಳಿ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಯತ್ನದಿ ।
ಬೀಳುವರು ಸಂಕಷ್ಟಮಡುವಿಲಿ ।
ತಾಳಲಾರರು ಕಷ್ಟ ಭಕ್ತಿಯ ಸುಲಭಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೪೭ ॥

ಕ್ಲೇಶೋಽಧಿಕತರಸ್ತೇಷಾಮವ್ಯಕ್ತಾಸಕ್ತಚೇತಸಾಮ್ ।
ಅವ್ಯಕ್ತಾ ಹಿ ಗತಿರ್ದುಃಖಂ ದೇಹವದ್ಭಿರವಾಪ್ಯತೇ ॥ ೫ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಂಗಳ ।
ಪರಿಪರಿಯ ನಿಜಧರ್ಮಕರ್ಮವ ।
ನಿರುತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುವೈ ಯಿಂದ್ರಿಯನಿಕರ ಸುಖದಿ ॥
ವಿರಚಿಪುದು ನಿಧಿಪೂರ್ವಕವ ಪರಿ ।
ಪರಿಯ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಧರ್ಮವ ।
ತೊರೆವುದಾ ಪರಿ ನೋಡು ಶಾಸ್ತ್ರನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮವನು ॥೪೮॥

ಯಾರು ವಾಕ್ತನುಮನದ ಕರ್ಮವ ।
ನಾರಭಿಸುವರೊ ಯೆನ್ನ ಹೊರತು ।
ಧಾರವಿಲ್ಲವರಿಂಗೆ ಸೇವಿಸುತೆನ್ನನೀ ತೆರದಿ ॥
ಸೇರುವರು ನಿಜವಾಗಿ ಯೆನ್ನನು ।
ಚಾರುವಾಸಸ್ಥಾನವೆನ್ನಯ ।
ತೋರಿಸುವರೈ ಧ್ಯಾನಮೂಲಕ ಮತ್ಪ್ರಗತಿಯನು ॥ ೫೦ ॥

ಕರ್ಮದಿಂದುತ್ಪನ್ನವಾಗುವ ।
ಧರ್ಮಫಲಗಳನೆನ್ನೊಳರ್ಪಿಸಿ ।
ಕರ್ಮವನ್ನೇ ನಾಶಿಸುವರೈ ಭಕ್ತರೆನ್ನವರು ॥
ಕರ್ಮವನ್ನೀ ತೆರದೊಳರ್ಪಿಸೆ ।
ಕರ್ಮಮೂಲವೆ ನಾಶವಪ್ಪುದು ।
ಮರ್ಮವಿದನಾಂ ಪೇಳ್ದೆ ಕೇಳ್ದೆ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೪೯॥

ಭಕ್ತರೆನ್ನೀ ಪರಿಯಲೆನ್ನಲಿ ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂಡಲಿ ಬಂದು ಸೇರಲು ।
ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಗಳಾದುವೈ ಕುಲಗೇಡಿ ಯೊಜಗದಿ ॥
ವ್ಯರ್ಥ ವಾಕ್ತನುಮನದ ಕರ್ಮದಿ ।
ಭಕ್ತರೆನ್ನನು ಭಜಿಸೆ ನಾ ಸ- ।
ರ್ವತ್ರವವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುನೆನವರ ಬಯಕೆಗಳ ॥ ೫೧ ॥

ಯೇ ತು ಸರ್ವಾಣಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಮಯಿ ಸಂನ್ಯಸ್ಯ ಮತ್ಪರಾಃ ।
ಅನನ್ಯೇನೈವ ಯೋಗೇನ ಮಾಂ ಧ್ಯಾಯಂತ ಉಪಾಸತೇ ॥ ೬ ॥

ವರ್ಣಧರ್ಮಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೆ ।
ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಕರ್ಮಗ- ।
ಳನ್ನು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವು ಸುಖದಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ ॥
ಭಿನ್ನಭಾವವ ತೊರೆದು ಕರ್ಮಗ- ।
ಳನ್ನು ಯೆನಗರ್ಪಿಸಿ ನಿಷಿದ್ಧಗ- ।
ಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ ಫಲದೊಳಿಚ್ಛೆಯ ನಾಶ ಮಾಡುವುದು ॥೫೦॥

ನಿರತರೆನ್ನಯ ಸೇವೆಯುಲ್ಲಿಯೆ ।
ಮರೆವರೈ ನಿಜದೇಹಭಾನವ ।
ಪರತೆಯಿಂದೆನ್ನಯ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗುವರು ॥
ಇರುವುದವರ ಪ್ರಪಂಚವೆನ್ನಲಿ ।
ಮರೆವರೈ ನಿಜ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಯ ।
ತೊರೆವರೈ ನಿಜ ಕುಲವನೆನಗೋಸುಗವೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೫೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯೊಳೆಲ್ಲವ ।
ಶರಣರೆನಗರ್ಪಿಸುತ ಕರ್ಮದ ।
ಹರಣ ಮಾಳ್ಪರು ಕರ್ಮನಾಶದ ಮೂಲತತ್ತ್ವವಿದು ॥
ಭರದಿ ವಾಕ್ತನುಮನದ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣಕಿದುವೇ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ।
ಅರಿಯರನ್ಯೋಪಾಯವನು ಮದ್ಭಕ್ತರೀ ಜಗದಿ ॥ ೫೨ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನನನನ್ಯಭಾವದಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ವಾಕ್ಕಾಯಮನವ- ।
ನ್ನಿರದೆ ಯೆನಗರ್ಪಿಸುವ ಮತ್ಪರಭಕ್ತತತಿಗಾನು ॥
ಬರಿದೆಯೊಂದೆರಡರಲಿಯಲ್ಲದೆ ।
ನಿರುತ ಸರ್ವಸ್ವದಲಿ ಭಕ್ತರ- ।
ಗಿರುವ ಮನವಿಚ್ಛೆಗಳ ಪೂರ್ಣದಿ ಪೂರೈಸುನೆನಲಾ ॥ ೫೫ ॥

ತೇಷಾಮಹಂ ಸಮುದ್ಧರ್ತಾ ಮೃತ್ಯುಸಂಸಾರಸಾಗರಾತ್ ।
ಭವಾಮಿ ನ ಚಿರಾತ್ಪಾರ್ಥ ಮಯ್ಯಾವೇಶಿತಚೇತಸಾಮ್ ॥ ೭ ॥

ಮಾತೆಯುದರದಿ ಒಂದ ಕೂಸಿಗೆ । ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ ವ್ಯವಾಧಿಯವರಿಗೆ ।
ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಳಿ ತಾಯಿ ಬಹುಪರಿ । ತೋರಿಸಿದೆನ್ಯೆ ಧ್ಯಾನವೆಂಬುವ ।
ಮಾತನಾಡುವುದೆಂತು ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾನ ನಿಗುತಿಹುದೆ ॥ ತಾರಣವ ಸರಿವಾರಸಹಿತಲೆ ಬಂದವರಿಗಾನು ॥
ಈ ತೆರದೊಳಾಂ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸತ್- । ತೋರಿಸಿದೆ ನಾ ನಾಮವೆಂಬುವ ।
ಪ್ರೀತಿವಾತ್ಸಲ್ಯನು ಭಕ್ತರೆನಗೈ । ಚಾರು ನಾವೆಯನದನು ಸೇವಿಸೆ ।
ಘಾತವನು ನಾ ಮಾಳ್ಪೆ ಭಕ್ತರಿಗಿರುವ ವೈರಿಗಳ ॥ ೫೬ ॥ ತೋರಿಸುವೆ ನಾ ಪಾರವನು ಸಂಸಾರನಾಗರದಿ ॥ ೬೧ ॥

ಧರಿಸಿಹೆನು ನಾ ಜಿರುದ ಜಗದಲಿ । ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ನಾ ಹಲವು ಭಕ್ತರ ।
ಬೆನೆವೆ ಪಿಪ್ಪರ ದುಸ್ಪರನು ಸಂ- । ಕಟ್ಟಿದೆನು ಸತ್ಪ್ರೇಮಪೆಟ್ಟಿಗೆ ।
ಹರಿಸಿ ಜಗವನು ಪಾಲಿಸುವೆ ನಿನಗಿಲ್ಲಸೇನರವ್ಯ ॥ ಥಟ್ಟನವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಕೊಟ್ಟಿನು ಪಾರಗಾಣಿಸಿದೆ ।
ಬರಿದೆ ಯೋಚನೆಯೇಕೆ ಮಗ್ಗ- । ಶ್ರೇಷ್ಠರೆನ್ನಯ ಭಕ್ತರಾರಿಹ- ।
ಕ್ತರಿಗೆ ಭವತಾರಕನು ನಾನೇ । ರಟ್ಟಹಾಸಮೊಳವರ ನಾ ತಂ ।
ದೊರೆವುದೇನ್ಯೆ ಶ್ರೀಮತಿಗೆ ತಿನುವುದಕೆ ಶುವ್ವಾಕ್ಕ ॥ ೫೭ ॥ ದಿಟ್ಟ ಪ್ರೇಮದಿ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದೆ ಮುಕ್ತಿರಾಜ್ಯದಲಿ ॥ ೬೨ ॥

ನಾನು ಭಕ್ತಕುಟುಂಬಕನಲಾ । ಭಕ್ತಿಪಥವನು ಹಿಡಿದವರು ಸನ್- ।
ಹೀನದಶೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಂದರೆ । ಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆಯುವರು ಸತ್ಯವು ।
ಮಾನವೀಸಗಭಿಮಾನವಿಲ್ಲೈ ಭಕ್ತರಕ್ಷಕಗೆ ॥ ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಮತ್ತವರು ನರಮೃಗಸತ್ರಿಯಾಗಿರಲಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಸಂಸಾರಶರಧಿಲಿ । ಸತ್ತೆಯನು ವೈಕುಂಠರಾಜ್ಯದೊ- ।
ದೀನಭಕ್ತರು ತೇಲಿ ಮುಳುಗಲು । ಕಿತ್ತು ಸಲಹುವೆನೆಲ್ಲರನು ನಾ ।
ಏನೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನಮನಸಿನ ದುಃಖತಾಪವನು ॥ ೫೮ ॥ ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿರೆ ನಾಕು ಕುಲಗೋತ್ರಗಳ ನಾ ನೋಡೆ ॥ ೬೩ ॥

ಯಾರಿಗಾಗದು ಭೀತಿ ಯೂ ಸಂ- । ಚಾರದೈ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯು ।
ಸಾರಶರಧಿಯ ತೆರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ- । ತಾರಕನು ನಾನಿಹೆನು ಭಕ್ತರ ।
ರಾರು ನಿರ್ಭಯರಿಹರು ತಾರಣ ಬೀಡವಾರಿಂಗೆ ॥ ಧಾರುಣಿಯೊಳಾನಿಹೆನು ಕಿಂಕರನಾಗಿ ಭಕ್ತರಲಿ ॥
ಸೇರಲೀಪರಿ ಭೀತಿಯುದರ ನಿ- । ಚಾರು ಭಕ್ತರು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ।
ವಾರಣೆಯು ನಾ ಮಾಳ್ಪೆ ಭಕ್ತರ । ಸೇರಿಸುತಲೆನ್ನಲಿ ನಿರಂತರ ।
ತಾರಿಸುವ ಸದ್ಗೋತುಂದಲೆ ಬಂದೆನೀ ಜಗದಿ ॥ ೫೯ ॥ ಭೂರಿಕುಶಲತೆಯಿಂದಲೆನ್ನನು ಮರುಳ ಮಾಡುವರು ॥ ೬೪ ॥

ಸರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳ ಧರಿಸುತ । ಭಕ್ತರಾಜಧನಂಜಯನೆ ಯೆನ- ।
ಧರಣಿಯೊಳಗವತರಿಸಿದೆನು ಭ- । ಗಿತ್ತು ನಿನ್ನಯ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ।
ಕ್ತರನು ಕಾಯ್ದೆನು ಬಂದೆ ಭಕ್ತರ ನಾಡಿಗಾಂ ಭರದಿ ॥ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದೊಳಿನ್ನನೊಲಿಸೈ ಸುಲಭಮಾರ್ಗವಿದು ॥
ನರನೆ ನನ್ನ ಸಹಸ್ರನಾಮದ । ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಕೆಯಿಂದ ನೀ ಸು ।
ವರಮ ನ್ಕೆಕೆ ತಯಾರಿಸಿಟ್ಟಿಹೆ । ರ್ವತ್ರವೆನಗರ್ಪಿಸುವುದೆಲ್ಲವ ।
ಧರೆಯೊಳಾನಿಹೆ ತಾರಕನು ಸಂಸಾರಶರಧಿಯಲಿ ॥ ೬೦ ॥ ನಿತ್ಯನಿಶ್ಚಲಪದವ ಪಡೆಯುವಿ ಯೆನ್ನ ಹತ್ತಿರದಿ ॥ ೬೫ ॥

ಮಯ್ಯೇವ ಮನ ಆಧತ್ಸ್ವ ಮಯಿ ಬುದ್ಧಿಂ ನಿವೇಶಯ ।
ನಿವಸಿಷ್ಯಸಿ ಮಯ್ಯೇವ ಅತ ಊರ್ಧ್ವಂ ನ ಸಂಶಯಃ ॥ ೮ ॥

ಮನವ ಬುದ್ಧಿಯನೆರಡ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನನಗೆ ಪ್ರೇಮದೊಳರ್ಪಿಸುತ ನೀ ।
ವಿನಯದಿಂದಿವುಗಳನು ಸಂಸ್ಥಿತ ಮಾಡು ನನ್ನಲ್ಲಿ ॥
ಮನವು ಬುದ್ಧಿ ಯಿನೆರಡು ನನ್ನಲಿ ।
ನನುಮತದಿ ವಾಸಿಸೆ ನಿರಂತರ ।
ಮನೆಯೆ ನನ್ನೊಳಗಾಯ್ತು ನಿನಗೇನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ
॥ ೬೬ ॥

ಮನೆಯೆ ನನ್ನೊಳಗಾದನಂತರ ।
ನಿನಗೆ ಯೇನುಳಿದಿಹುದೆ ಭೇದವು ।
ನನಗೆ ನಿನಗೆಂಬಿರುವ ಭಾವವೆ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ॥
ಮಿನುಗುತಿಹ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶವು ।
ಕ್ಷಣದಿ ಪೋಪುದು ಜಂಬ ಭೋಗಲು ।
ಮನೆಯು ದೀಪವು ನೊಂದಿದಾಕ್ಷಣ ತೇಜ ವುಳಿಯುವುದೆ ॥೬೭॥

ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾಣವಾಕ್ಷಣ ।
ಚರಿಸುತಿಹುವೇ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಯೆರಡು ಮನಬುದ್ಧಿಗಳು ಹೋಗುವುವೆಲ್ಲಿ ತಾನಲ್ಲಿ ॥
ಬರುವುದಲ್ಲಿಯಹಂತೆಯೇ ಮೇ- ।
ಣಿರದದಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೇಳೈ ।
ಕಿರಣವಿಹುದೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ತರಣಿಯ ಕೂಡೆ ಪೋಪುದಲಾ ॥ ೬೮ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪಕರ್ಪಿಸು ।
ಯೆರಡ ಬುದ್ಧಿಯ ಮನವ ಸಂತತ ।
ಒರುವುದೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ನಿನಗೆ ವಿಶೇಷವೇನಿಹುದು ॥
ಅರುಹಿದೆನು ನಿನಗಾನು ಗುಹ್ಯವ ।
ನರಿತುಕೋ ದಿಟದಿಟವೆನುತ್ತಲಿ ।
ಯರಿಯ ಬಾರದು ಮಿಥ್ಯವೆನುತಲಿ ಸತ್ಯ ನಿನ್ನಾಣೆ ॥ ೬೯ ॥

ಅಥ ಚಿತ್ತಂ ಸಮಾಧಾತುಂ ನ ಶಕ್ನೋಷಿ ಮಯಿ ಸ್ಥಿರಮ್ ।
ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗೇನ ತತೋ ಮಾಮಿಚ್ಛಾಪ್ತುಂ ಧನಂಜಯ ॥ ೯ ॥

ಎರಡು ಧೀಮನಸುಗಳನರ್ಪಿಸು ।
ವರೆ ನಿನಗೆ ದುಃಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ।
ನರನೆ ನಿನಗಭ್ಯಾಸವೆಂಬುವ ಯುಕ್ತಿಯನು ಕೇಳ್ವೆ ॥
ಬರುವುದೈಯಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ ।
ಪರಮಯೋಗ್ಯತೆ ಯೊರೆವೆ ನಿನಗಾಂ ।
ನರನೆ ಕೇಳಭ್ಯಾಸಯೋಗವ ಮಾಳ್ಪುದೆಂತೆನುತ ॥ ೭೦ ॥

ಚಿತ್ತವೀಪರಿ ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಗೆ ।
ನಿತ್ತೆನಲು ನೋಡೆನ್ನೊಳೀಪರಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಪುದಂತದಲಿ ಯೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪವಾಗುವುದು ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಿಯಭ್ಯಾಸಯೋಗದ ।
ತತ್ತ್ವ ನಿನಗಾನರುಹಿದೆನು ಕೇಳ್ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಮನಸಿನಭೀಷ್ಟವೆನ್ನಿಂದ ॥ ೭೧ ॥

ಒರುವುವೆಂಟು ಪ್ರಹರ ದಿವಸದ ।
ಲರೆಗಳಿಗೆ ದಿನದಿನದೊಳಿನಗಿವ ।
ನೆರಡನರ್ಪಿಸು ಬುದ್ಧಿಮನವನ್ನೇಕಭಾವದಲಿ ॥
ನರನೆ ಯೆನ್ನ ಸಮಾಗಮದ ಸುಖ ।
ವರೆಗಳಿಗೆ ಬಂದರೆಯು ಅಷ್ಟೇ ।
ಬರುವುದೈ ನಿನಗರುಚಿ ವಿಷಯದ ಸುಖದಿ ನಿಜನಾಗಿ ॥೭೨॥

ನರನೆ ಕೇಳಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ ।
ನರನು ಸಂತರಿಪಂತರಾಳದಿ ।
ನರುಪ ವ್ಯಾಘ್ರಾದಿಗಳ ಕೈವಶ ಮಾಳ್ಪರರಿಗಳನು ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಕಾಲಿನಲಿ ನಡೆವರು ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷ ನುಂಗಿ ತೇಗುವ ।
ರರರೆ ಸಾಧ್ಯವು ಸರ್ವವಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಧರಣಿಯಲಿ ॥ ೭೪ ॥

ಬರಲು ಶರದೃತು ವದುವೆ ನದಿಗಳ ।
ಹರಿವ ನೀರದು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುವ ।
ಪರಿಯಲ್ಲೆ ಸಂಸಾರಸುಖ ಕ್ಷೀಣಿಸುವುದೈ ಕ್ರಮದಿ ॥
ನರನೆ ಚಂದ್ರಮ ವರ್ಣಮೆಯನಂ ।
ತರಕೆ ಕ್ಷೀಣತೆ ಹೊಂದೆ ಕೊನೆಗದು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಲೋಪವದರಂತಾಗುವುದು ನಿನಗೆ ॥ ೭೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಭ್ಯಾಸಯೋಗಕೆ ।
ಯಿರುವುದೇನ್ಯೆ ಕಠಿಣ ಜಗದಲಿ ।
ನರನೆ ನಿನಗದು ಸಾಧ್ಯವಪ್ಪುದು ಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಬರುಬರುತ ನೀನೆನ್ನ ಸೇರುವೆ ।
ಭರದಿ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಹೊಂದುವೆ ।
ಯಿರುವುದಿದು ಸುಖಕರವು ಹಾಯಿಯು ಯೆನ್ನ ಸೇರುವರೆ ॥ ೭೫ ॥

ಅಭ್ಯಾಸೇಽಪ್ಯಸಮರ್ಥೋಽಸಿ ಮತ್ಕರ್ಮಪರಮೋ ಭವ ।
ಮದರ್ಥಮಪಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಕುರ್ವನ್ ಸಿದ್ಧಿಮವಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ॥ ೧೦ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಭ್ಯಾಸಯೋಗಾ- ।
ಚರಣ ಸಾಧ್ಯವದಲ್ಲವಾದರೆ ।
ಚರಿಸು ನಿನ್ನಯ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವನೇಕಭಾವದಲಿ ॥
ಮರುಗಿಸಲು ಬೇಡಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಕರಗಿಸಲು ಬೇಡಕಟ ಭೋಗವ- ।
ನುರುಶರದ ಜಾತಿಯಭಿಮಾನವ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಬೇಡ ॥ ೩೩ ॥

ನಿರುತ ಕುಲಧರ್ಮಾಚರಣತ- ।
ತ್ಪರತೆಯನು ಧರಿಸುತ್ತ ಸುಖದಿಂ- ।
ದಿರು ಯಥಾಸ್ಥಿತ ಮಾಡ ಬೇಡ ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮಗಳ ॥
ನರನೆ ತನುವಾಙ್ಮನಸೇಂದ್ರಿಯ ।
ವಿರಚಿಸುವ ಕರ್ಮಗಳ ತಾನೇ ।
ವಿರಚಿಸುವೆನೆಂಬೀ ಯಹಂಕೃತಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಬೇಕು ॥ ೩೪ ॥

ಇರುವನೈ ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಶ್ವದ ।
ಮೆರೆವ ಪಾಲಕ ಚಾಲಕನು ತಾ- ।
ನರಿವನಾರೀ ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪನು ಮಾಡದಿಹನೆಂದು ॥
ಕೊರತೆಕುಂದುಗಳೆಣಿಸದಿರು ನಿನ- ।
ಗಿರುವ ಬಂದಿಹ ಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಚರಿಸು ಮನದಲಿ ಖೇದಗೊಳ್ಳದೆ ಹೆಚ್ಚುಕುಂದಿಂಗೆ ॥ ೩೫ ॥

ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕಾರಪ್ರಕಾರದಿ ।
ಸೇವಿಸುವುದೀ ಕರ್ಮಗಳ ನೀ- ।
ನಾವ ತೆರದಲಿ ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕರ್ಮವಾತೆರದಿ ॥

ಭಾವವೆರಡನೆ ಧರಿಸದಲೆ ನೀ ।
ಜೀವದಲಿ ನಿಶ್ಚಯವ ಮಾಡೈ ।
ಯಾವುದೇ ಕರ್ತೃತ್ವದಲಿಂಬಿಮಾನ ಧರಿಸದಿರು ॥ ೩೬ ॥

ಮಾಲಿ ತೋಟದಿ ನೀರ ತಿದ್ದುತ ।
ಕಾಲಿವೆಗಳಲಿ ಬಿಟ್ಟ ಪರಿಯಲಿ ।
ಮೇಳದಲಿ ಹರಿಯುವುದು ನೀರು ನಿವಾತದಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ನೀರಿನಂದದಿ ।
ತಾಳು ನಿರಹಂಕೃತಿತೆ ಬುದ್ಧಿಯು ।
ತಾಳಲಾರದು ತಾಂ ಪ್ರವೃತ್ತಿನಿವೃತ್ತಿಗಳ ಭಾರ ॥ ೩೭ ॥

ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನೆಸ್ಸೊಳಿರಿಸಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯನು ನೀ ಬಿಡುವುದುಚಿತವು ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಲದನು ಸರ್ವವನರ್ಪಿಸೈ ಯೆನಗೆ ॥
ರಥ್ಯೆ ಡೊಂಕಾಗಿರಲು ರಥವದು ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಲಿಪುದೆ ಜೋಲುತಿಹುದೈ ।
ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣವ ಮಾಡೆಲ್ಲ ॥ ೩೮ ॥

ನರನೆ ನೀನಾಚರಿಪ ಕರ್ಮವ ।
ನಿರುತವೆನಗರ್ಪಿಸುತ ಪೋಗೈ ।
ಧರಿಸಬೇಡೈ ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕುಂದುಗಳ ॥
ಧರಿಸಬೇಕೈ ಯೇಕನಿಷ್ಠೆಯ ।
ಚರಿಸಲೀ ಪರಿ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದಿ ।
ಬರುನಿ ಮತ್ಪದಕಾಗಿ ಪಾರ್ಥನೆ ಮೃತಿಯನಂತರಕೆ ॥ ೩೯ ॥

ಅಥೈತದಪ್ಯಸಮರ್ಥೋಽಸಿ ಕರ್ತುಂ ಮದ್ಯೋಗಮಾಶ್ರಿತಃ ।
ಸರ್ವಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗಂ ತತಃ ಕುರು ಯತಾತ್ಮವಾನ್ ॥ ೧೧ ॥

ನರನೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣೆಯು ದುಷ್ಕರ- ।
ವಿರಲು ಕರ್ಮಾರಂಭದಂತದಿ ।
ಬರದಿರಲು ಭಾವನೆಯು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವರೆ ॥
ಇರದಿರಲು ಸ್ವಾಧೀನಬುದ್ಧಿಯು ।
ಬರಲು ಪರಿಪರಿ ವಿಘ್ನ ಮಾರ್ಗದಿ ।
ಬೆರೆವೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ಯುಕ್ತಿಯ ಸುಲಭಸಾಧನವ ॥ ೪೦ ॥

ಮಾಡು ಕೈವಶ ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬುವ ।
ಕಾಡುಕುದುರೆಯ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ।
ಮಾಡು ತದನಂತರದಲಿಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹಾಭ್ಯಾಸ ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ನೀ ಸರ್ವಕಾಲದಿ ।
ಮಾಡುತಿಹ ಕರ್ಮಂಗಳಲ್ಲಿಡ- ।
ಬೇಡಫಲದಾಶೆಯನು ಕೆಡಿಸುವುದೆಲ್ಲ ಫಲದಾಶೆ ॥ ೪೧ ॥

ಮರವು ಬಳ್ಳಿಯು ಫಲಭರಿತವಾ- । ಅರಿಯಲೀ ವರ್ಗವು ಧನಂಜಯ ।
ದರು ಕಣಾ ತಾವ್ ಫಲವ ತಿನುವುದೆ । ಪರಮಸುಲಭವು ಶ್ರೇಷ್ಠನಿಹುದೈ ।
ತೊರೆದು ಬಿಡುವುವು ನೋಡು ನೀನೀ ಗುಣವ ಕೊಳ್ಳುವುದು ॥ ನರನೆ ತಿಳಿಯಲು ಯೋಗವಿದು ಸಾಮಾನ್ಯನೇನಿಹುದು ॥ ೨೮ ॥
ಧರಿಸದಲೆ ಮಾನಸದಲೆನ್ನನು ।
ಚರಿಸದಲೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣವ ನೀ । ಬಿಡುರು ಪೊಂದೇ ಸಾರಿ ಫಲಿಸುವು- ।
ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವಹುದು ಕರ್ಮಾಚರಣವೀ ತೆರದ ॥ ೨೫ ॥ ದದು ಕಣಾ ನಿನಗರವಿರುವುದೈ ।
ಯದರ ಪರಿಯಲಿ ಜನ್ಮನಿಹುದೀ ನರಗೆ ಭೂಮಿಯಲಿ ॥

ಮಳೆಯು ಭೋರ್ಗಲ್ಲಿಸಲಿ ಸುರಿಯಲು । ಸದೆ ಬಿಡದು ಕರ್ಮೇಚ್ಛೆ ಕರ್ಮವ ।
ಕೊಳುವುದೇನದ ಮಳೆಯುನೊಳಗದು । ನೊದಗಿ ಮಾಡಲು ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ಬೆಳೆಯುವುದೆ ಗಿಡ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಬಿತ್ತಿದರೆ ಬೀಜವನು ॥ ಕದಡುಬಲೆಯಿಂ ಮೋಕ್ಷಸಡೆಯುವಿ ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವಿದು ॥ ೨೯ ॥
ಇಳೆಯೊಳಗೆ ನೀ ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮಂ ।
ಗಳು ಸದಾ ನಿಷ್ಫಲತೆ ಹೊಂದಲು । ನರನೆ ಕೇಳಭ್ಯಾಸಂಯೋಗದಿ ।
ತಿಳಿಯು ನೀನಾಕರ್ಮವೆಲ್ಲವು ಸ್ವಪ್ನದಂದದಲಿ ॥ ೨೬ ॥ ಬರುವುದೈ ಸುಜ್ಞಾನದುದಯವು ।
ಬರಲು ಜ್ಞಾನೋದಯವು ಕೈವಶವಿರುವುದೈ ಧ್ಯಾನ ॥

ತಂದೆ ನಿಜ ಬಾಲೆಯನು ಬಹಳಾ- । ಬರಲು ಧ್ಯಾನವು ಸರ್ವಭಾವಗ- ।
ನಂದದಿಂದಲಿ ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಸುವ । ಕರದೆ ಧ್ಯಾನವನಪ್ಪಿಕೊಳುವವು ।
ಮುಂದೆ ಯವಳುಪಭೋಗದಿಚ್ಛೆಯ ಧರಿಸುವನೆ ಮನದಿ ॥ ಮರಣ ಹೊಂದುವುವೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳಾಗ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೩೦ ॥
ಚಂದದಿಂದಾ ಪರಿಯೊಳೈ ಫಲ- ।
ಕಂದು ನೀನಿಚ್ಛಿಸದೆ ವರ್ತಿಸು । ಮರಣ ಬರಲಾ ಕರ್ಮಕೆಲ್ಲಕೆ ।
ಮುಂದೆ ನಿನಗದರಿಂದ ಬರುವುದು ಸಕಲಸಿದ್ಧಿಯಲಾ ॥೨೭॥ ಮರಣ ಹೊಂದುವುದ್ಕೆ ಫಲೇಚ್ಛೆಯು ।
ಬರುವುದಾಗಲೆ ಶಾಂತಿ ಕೈವಶ ದಾಸಿಯಂದದಲಿ ॥

ನರನೆ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ ಗಗನವಿ । ನರನೆ ಕೇಳದರಿಂದ ಶಾಂತಿಯ ।
ಒರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿ ಪೋಗುವ । ದೊರಕಿಸುವ ಬಹುಸುಲಭಯುಕ್ತಿಯ- ।
ತೆರದಿ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವು ಫಲಿಸ ಬಾರದಲಾ ॥ ನರುಹಿದೆನು ಕಲಿವಾರ್ಧ ನೀನಭ್ಯಾಸ ಮಾಡೆಂದು ॥ ೩೧ ॥

ಶ್ರೇಯೋ ಹಿ ಜ್ಞಾನಮಭ್ಯಾಸಾಜ್ಜ್ಞಾನಾದ್ಧ್ಯಾನಂ ವಿಶಿಷ್ಯತೇ ।
ಧ್ಯಾನಾತ್ಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗಸ್ತ್ಯಾಗಾಚ್ಛಾಂತಿರನಂತರಮ್ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಭ್ಯಾಸಕಿಂತಲು । ಅಂತು ನಿನಗಾಂ ಪಾರ್ಥ ಪೇಳ್ದೆನು ।
ಯಿರುವುದೈ ಬಹು ಲೇಸು ಜ್ಞಾನವು । ಸಂತಸದಿ ಮಾರ್ಗಗಳನೆಲ್ಲಮ- ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಧ್ಯಾನ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಲೇಸಾಗಿ ॥ ನೆಂತು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯಹುದೈ ನೇಮದಿಂದೆನುತ ॥
ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ । ಅಂತು ನೀನಾಚರಿಸೆ ಬಹುದೈ ।
ತೊರೆವುದೈ ಫಲದಿಚ್ಛೆ ಕರ್ಮದಿ । ಶಾಂತಿನಗರದ ಕಾಂತಿ ಕೇಳ್ ।
ಬರುವುದದರಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸುಖವು ನಿರುಪಮವು ॥೩೨॥ ಕುಂತಿಪುತ್ರನೆಮನದಿ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದನು ಪೇಳೆದುದ ॥ ೩೩ ॥

ಅದ್ವೇಷ್ಟಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಮೈತ್ರಃ ಕರುಣ ಏವ ಚ ।
ನಿರ್ಮಮೋ ನಿರಹಂಕಾರಃ ಸಮದುಃಖಸುಖಃ ಕ್ಷಮೀ ॥ ೧೩ ॥

ಭೂತಮಾತ್ರದಿ ದ್ವೇಶ ಮಾಡದೆ ।
ಭೂತಳದಿ ಸಮದೃಷ್ಟಿ ಭೂತ- ।
ವ್ರಾತದಲಿ ಮೇಣ್ ಸ್ವೀಯ ಪರ ಭೇದವನು ತಾಳದಲೆ ॥
ಮೈತ್ರ್ಯನೀಪರಿ ವೈರವೆಂಬುವ ।
ಮಾತು ಸಲ್ಲದು ಭೂಮಿ ಸುಜನ- ।
ವ್ರಾತವನು ಧರಿಸುತಲಿ ಕುಜನ ತ್ಯಜಿಪುದೇ ವಾರ್ಥ ॥೪೪॥

ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸ- ।
ಮಾನಮೈತ್ರಿಯು ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲದೆ ।
ಕಾಣುವುದು ಹೃದಯದಲಿ ಕರುಣಾರ್ದ್ರತೆಯ ಗಣಿ ನಿತ್ಯ ॥
ನಾನುನನ್ನದುಭಾವದಿಂದ ವಿ- ।
ಹೀನವಂತಃಕರಣವಾಗಲು ।
ಹಾನಿಯಪ್ಪುದು ದುಃಖಸುಖಗಳ ಭಾವವವನಲ್ಲಿ ॥ ೯೬ ॥

ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಯಲಿ ವಾಸಿಸುವೆ ನಾ ।
ದೀನರಲಿ ವಾಸಿಸೆನು ಯೆನುತಲಿ ।
ಪ್ರಾಣವೆನುವುದೆ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ವಾಸವೆಲ್ಲರಲಿ ॥
ಧೇನುವಿಲಿ ಹುಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಿಲ ಸ- ।
ಮಾನತನವನು ತೋರದಿಹುದೇ ।
ಹಾನಿ ಮಾಳ್ಪುದೆ ಹುಲಿಯ ಸಾಕುವುದೇನು ಧೇನುವನು ॥೪೫॥

ಪೊಡವಿಯಂದದಿ ಕ್ಷಮೆಯ ಮೂರ್ತಿಯು ।
ತೊಡೆಯು ಮೇಲಾಡುವುದು ಸಂತತ ।
ಕೊಡಲಿ ನಾನೇನುಪಮೆಯನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥
ಹಿಡಿದು ಕೈಯಲಿ ಕೊಡಲಿ ಮರವನು ।
ಕಡಿಯಲಿಕೆ ಬಂದಿರುವ ಮನುಜಗೆ ।
ಕೊಡದೆ ನೆರಳನು ಗಿಡವು ಧರಿಪುದೆ ದ್ವೇಷಭಾವವನು ॥ ೯೭ ॥

ಸಂತುಷ್ಟಃ ಸತತಂ ಯೋಗೀ ಯತಾತ್ಮಾ ದೃಢನಿಶ್ಚಯಃ ।
ಮಯ್ಯರ್ಪಿತಮನೋಬುದ್ಧಿರ್ಯೋ ಮೇ ಭಕ್ತಃ ಸ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ ೧೪ ॥

ಮಳೆಯು ಜೀಳದೆ ಸರ್ವಕಾಲದಿ ।
ತುಳುಕುತಿದೆ ಜಲದಿಂದ ಸಾಗರ ।
ತಳೆವನೀಪರಿ ಸಂತಸವನುಪಚಾರವಿಲ್ಲದಲೆ ॥
ತಳೆವನ್ನೆ ನಿಜ ಚಿತ್ತದಲಿ ನಿ- ।
ಶ್ಚಲತೆಯನು ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ ।
ಬಲವು ಬರುವುದು ನಿಶ್ಚಯಕೆ ಮೇಣಿವರ ಬಲದಿಂದ ॥೪೮॥

ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಯೊಪರಿ ।
ಯೆನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಪರಮಭಕ್ತನ- ।
ನೆನ್ನ ವಲ್ಲಭೆಯವನು ಕಾಂತನು ನಾನು ಮೇಣವಗೆ ॥
ಬಣ್ಣಿಸಲು ನಾನೆಂತು ನನ್ನಯ ।
ವ್ಯಾಣಕಿಂತಲು ಪ್ರೇಮನವನಿಹ ।
ವರ್ಣನೆಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ವೃಷಮಾತೀತವಿದುನಿಹುದು ॥ ೧೦೧ ॥

ಜೀವಪರಮಾತ್ಮರುಗಳಿಬ್ಬರು ।
ಹೇವವಿಲ್ಲದೆಯೊಂದೆ ಹೃದಯವಿದು ।
ಭಾವವೊಂದನೆ ಹಿಡಿದು ವಾಸಿಪರೇನು ಚಿತ್ರವಿದು ॥
ಯಾವನೀಪರಿ ಯೋಗ ಸಾಧಿಸ- ।
ನಾವನ್ನೆ ನಿಜಮನವ ಬುದ್ಧಿಯ- ।
ನಾವಗಂ ನಸಗರ್ಪಿಸುವನವನಿಹನು ಪ್ರಿಯತಮನು ॥ ೯೯ ॥

ಪ್ರೇಮವಾತ್ರನ ಪ್ರೇಮಕಥನವು ।
ರೋಮವುಳಕವ ಮಾಳ್ಪ ಹುಚ್ಚದು ।
ನಾಮರೂಪದಿ ವರ್ಣಿಸಲಿಕಸದಳವು ಪ್ರೇಮವದು ॥
ರಾಮಣೀಯಕದಶೆಯೊಳೆನ್ನನು ।
ಕ್ಷೇಮದಿಂ ಮಾತಾಡಿಸುವುದದು ।
ಪ್ರೇಮವನು ವರ್ಣಿಸುವರಾರೈ ಮೂರುಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೧೦೨ ॥

ಧ್ಯಾನಯೋಗದಿ ಸಿದ್ಧನೊಳಗಿಂ ।
ಮೇಣು ಕೇಳವ್ವಾಂಗಯೋಗದಿ ।
ಮಾನ್ಯಸಿದ್ಧನು ಸರ್ವಭೂತಗ್ರಾಮಕಾದರೆಯು ॥
ಕೇಣನಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಧ್ಯಾನಿಸುವನಾರಿಹನೊ ಭಕ್ತನು ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಮುಕ್ತನನನೇ ಯೋಗಿ ಪ್ರಿಯತಮನು ॥೧೦೦॥

ಮರುಳನೆಂದದಿ ಮೇಲೆಯುಪಮಾ- ।
ಸರಣಿಯನು ಕೊಟ್ಟಹೆನು ಪ್ರೇಮಕೆ ।
ಸರಿಯು ತೋರದು ನೋಡಲುಪಮೆಯು ಪ್ರೇಮ ನಿರುಪಮವು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೇ ಮಾತನೆಲ್ಲವ ।
ಮರೆತು ಬಿಡು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಸಾರಿಸು ।
ಭರತಿ ಬರುವುದು ಪ್ರೇಮಕೈ ಕಥನದಲಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೧೦೩ ॥

ಹೇಳುವನಿಂ ಮಿಗಿಲು ಪ್ರೇಮವು । ಬಂದುದೆಲ್ಲವು ಬರಲಿ ನಿನಗೀ- ।
ಕೇಳುವನಿಗೆ ಪುಟ್ಟುವುದಲಾ । ನಂದದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವೆನೀಗಲೆ ।
ಹೇಳಲೇನದಕಿನ್ನು ವಪಮೆಯು ನೋಡು ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥ ಬಂದೊದಗಿತಿದು ದಿವ್ಯಸಂದರ್ಭವು ಕಣಾ ಸುಕೃತ ॥
ಕೇಳು ಪ್ರೇಮಳ ಭಕ್ತ ನೀನೇ । ಮುಂದೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆಸರಮಾ- ।
ಪೇಳುತಿರೆ ನಾ ಭಕ್ತವೃಂದದ । ನಂದದಿಂದಲಿ ಯೆನ್ನ ಹೃದಯದ ।
ಲೀಲೆಯನು ನಿನಗೆಳಗೆ ಪ್ರೇಮವು ದ್ವಿಗುಣವಾಯಿತಲಾ ॥೧೦೪॥ ಮಂದಿರದಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಭಕ್ತರ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥ ೧೦೫ ॥

ಯಸ್ಮಾನ್ನೋದ್ವಿಜತೇ ಲೋಕೋ ಲೋಕಾನ್ನೋದ್ವಿಜತೇ ಚ ಯಃ ।
ಹರ್ಷಾಮರ್ಷಭಯೋದ್ವೇಗೈರ್ಮುಕ್ತೋ ಯಃ ಸ ಚ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ ೧೫ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ಕಲ್ಲೋಲವಾದರೆ । ಪ್ರೀತಿದ್ವೇಷಗಳೆಲ್ಲ ನಾಯಲು ।
ಬರುವುದೇನೈ ಭೀತಿಯಾಜಲ- । ದ್ವೈತಭಾವವು ಮುರಿವುದಲ್ಲವೆ ।
ಚರತತಿಗೆ ನಿರ್ಭಯದಲೋಡಾಡುವುದು ಜಲದೊಳಗೆ ॥ ಯಾತಕಿರುವುವು ದುಃಖಹರ್ಷಾಮರ್ಷಭಾವಗಳು ॥
ಮರಳಿ ಜಲಚರವೃಂದ ಬೆಳೆದರೆ । ಭೂತಳದಿ ಸುಖದುಃಖಬಾಧಾ- ।
ಒರುವುದೇನೈ ತಾಪ ಶರಧಿಗೆ । ತೀತ ನಿರ್ಭಯ ಕ್ಷೋಭಸಿರಹಿತ- ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತತ್ತ್ವ ಮರೆಯದೆ ನೋಡು ನೀನಿದನು ॥೧೦೬॥ ನೀತೆರದ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ॥ ೧೦೭ ॥

ಬಾರದವನಿಗೆ ಖೇದ ಜಗದಿಂ । ಈ ತೆರದ ಮಮ ಭಕ್ತನಿಹ ಮತ್- ।
ಬಾರದವನಿಂ ಖೇದ ಜಗಕೆ ಶ- । ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ನಾ ।
ರೀರಕಿರುವುದೆ ಸ್ವಾನಯವದಿಂ ತಾಪ ನೋಡಿದರೆ ॥ ಸೋತು ಹೋಗುವೆ ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಬಾಯಿಂದ ॥
ಬಾರದಾಪರಿ ತಾಪ ಸರ್ವಾ- । ಅತನೆನ್ನ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭ- ।
ಧಾರ ತಾನಿಹೆನೆಂದು ಜೀವಕೆ । ನಾತಪೂರ್ಣಾನಂದಪೂರಿತ- ।
ತೋರುನೀ ಜಗವಾಗೆ ದೇಹವ ದ್ವೈತವೆಲ್ಲಿಯದು ॥೧೦೮॥ ನಾತನೆತ್ತಿದ ಜನ್ಮನೇ ರೂಪಾಂತರವು ಯೆನ್ನ ॥ ೧೦೯ ॥

ಅನಪೇಕ್ಷಃ ಶುಚಿರ್ದಕ್ಷ ಉದಾಸೀನೋ ಗತವ್ಯಥಃ ।
ಸರ್ವಾರಂಭಪರಿತ್ಯಾಗೀ ಯೋ ಮದ್ಭಕ್ತಃ ಸ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ ೧೬ ॥

ಆತನಲಿ ಸತ್ತಿಹುದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯು । ದುರಿತನಾಶಕ ಗಂಗೆ ಜೀವರ ।
ಆತನಲಿ ವರ್ಧಿಪುದು ಸೌಖ್ಯ- । ಹರಿಸುವುದು ತಾಪವ ಶುಚಿತ್ವದಿ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾತನೆ ಪುಣ್ಯಪಾವನನಿಹನು ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ಬಿಡುವುದದರಲಿ ಭೀತಿ ಮುಳುಗಲು ಜೀಕು ಗಂಗೆಯಲಿ ॥೧೧೧॥
ಕ್ಷೇತ್ರರಾಜವು ಕಾಶಿ ಮೋಕ್ಷ- ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಲ್ಲಿ ಯೆಂಬರು । ಭಕ್ತಿರೂಪದ ನದಿಯು ಕಂತನೆ- ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಹುದೇ ಮೋಕ್ಷ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡದಲೆ ॥೧೧೨॥ ಸುತ್ತ ಪೇಳ್ವರು ನೆಲೆಯು ಹತ್ತದು ।
ಹತ್ತಿದರೆ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಸಾಕೈ ಯುದ್ಧರಿಸುವುದಲಾ ॥
ದುರಿತನಾಶಕನೈ ಹಿಮಾಚಲ । ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಪ್ಪುದು ಬಹುಸುಲಭದಲಿ ।
ಕರಗ ಬೇಕೈ ಜೀವವಲ್ಲಿಯೆ । ಮುಕ್ತಿ ಜೀವರ ಕರಗಿಸದಲೇ ।
ಮರಣವಿಲ್ಲದೆ ಶುಚಿತನವನೀಯುವರು ಸಜ್ಜನರು । ಮೃತ್ಯುಮುಖದಲಿ ಜೀಳದಲೆ ದರ್ಶನದಿ ಮುಕ್ತಿಯದು ॥ ೧೧೩ ॥

ಕಾಶಿಭಾಗೀರಥಿಯು ಲೋಕದ ।
ನಾಶಿವುದು ಪಾಪಗಳ ರಾಶಿಯ ।
ಕಾಶಿ ಹೊತ್ತಿಹ ಪಾಪಗಳ ನಾಶಿಪರು ಯಾರಿಹರು ॥
ದೋಷರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲವನು ನಿ- ।
ರ್ದೋಷ ಮಾಳ್ಪುದು ಸಂತಸಂಗಮ ।
ಲೇಶವಿಹುದೇ ಕಿಂತು ಸಜ್ಜನರಿಹರು ಪಾವನರು ॥ ೧೧೩ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೀರ್ಥರಾಜರ- ।
ನಾರು ಪಾವನ ಮಾಳ್ಪಗ್ಗೆ ಸಂ- ।
ಹಾರ ಮಾಳ್ಪರು ಪಾಪರಾಶಿಯ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ॥
ಭೂರಿಸ್ವಪ್ನ ಮನೋವಿಕಾರವ ।
ದೂರ ಮಾಳ್ಪರು ಹತ್ತುದಿಶೆಯಲಿ ।
ಸೇರುವರು ಮತ್ಪದವನವರಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವೆನು ॥೧೧೪॥

ತರಣಿಯಂತರ್ಬಾಹ್ಯದಲಿ ಶುಚಿ- ।
ಯಿರುವರೀಪರಿ ಸಾಧುಸಜ್ಜನ- ।
ರಿರುವುದೈ ಪಾದಾಳುವಿಗೆ ನಿಜ ದ್ರವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯದು ॥
ಇರುವುದೈ ಸಜ್ಜನರಿಗೀಪರಿ ।
ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನು ನೋಡುವ ।
ವರಸುದೃಷ್ಟಿಯು ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧವಿದು
॥ ೧೧೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಕ- ।
ವಿರುವುದಾಕಾಶವು ಕಣಾ ಮೇ- ।
ಲಿರುವುದದು ನಿರ್ಲಿಪ್ತವೀಪರಿ ನೋಡು ಸಜ್ಜನರು ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಸಜ್ಜನರ ಮನ- ।
ವಿರುವುದೈ ವ್ಯಾಪಕವು ಮೇಣದು- ।
ವಿರದು ಕೇಳಾಸಕ್ತಿಯೆಲ್ಲಿಯು ತತ್ತ್ವವಿದ ನೋಡು ॥೧೧೬॥

ಬೇಡನನು ತಪ್ಪಿಸುತ ಗಗನದೊ- ।
ಳಾಡುತಿಹ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮನದಲಿ ।
ಮೂಡುತಿಹುದೇ ಭೀತಿಯಾಪರಿ ಮುಕ್ತಗಾಸಕ್ತಿ ॥

ಮೂಡುವುದೆ ನಾಚಿಕೆಯು ಶವದಲಿ ।
ನೋಡಿದರೆ ತೋರುವುದು ನಗ್ನ ಸ್ತ್ರೀ ।
ಕಾಡಲಾರದು ದುಃಖಿಯಾತನೆ ಮುಕ್ತನನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೭ ॥

ನಿರುತ ಕರ್ಮಾರಂಭದೆಸೆಯಿಂ ।
ಧರಿಸನ್ಯೆ ಯಭಿಮಾನವಾತನು ।
ವುರುವಲುವು ಸಿಗದಿರಲು ಬೆಂಕಿಯು ಸುಡುವ ಪರಿ ಯೆಂತು ॥
ಬರುವುದವನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಮೋಕ್ಷದ ।
ಪರಮ ಸುಲಭದ ಹಾದಿಯಂ- ।
ಕರಿನಲದನವನಾಗುವನು ಪ್ರಿಯತಮನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೮ ॥

ಈ ತೆರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನಿನ- ।
ಗೀತ ತುಂಬಿಹನಾತ್ಮರೂಪದಿ ।
ದ್ವೈತಸಾಗರ ದಾಟಿ ಪಾರವ ಕಂಡನ್ಯೆ ಜಗದಿ ॥
ಭೂತಳದಿ ಕೇಳ್ ಭಕ್ತಿಸೌಖ್ಯದ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ ನೆವದಿ ಸಂತತ- ।
ವಾತನಾಗುತ ದೂತ ದೇವಪ್ರೇತನಾಗುವನು ॥ ೧೧೯ ॥

ಸೇವ್ಯಸೇವಕ ಭಾವದಿಂದವ- ।
ನಾವಗಂ ಸೇವಿಪನು ನನ್ನನೆ ।
ಭಾವವೊಂದಿಹುದವಗೆ ತನ್ನೋಪಾಸನೆಯ ನೆವದಿ ॥
ಭಾವಭಕ್ತಿವಿಹೀನರಿಗೆ ತಾ- ।
ನಾವಗಂ ಕೈದೀಪ ತೋರಿಪ- ।
ನ್ಯೆ ವಿಚಾರಿಸೆ ಯೆನಗೆ ಪ್ರಿಯತಮನೀಪರಿಯ ಭಕ್ತ ॥ ೧೨೦ ॥

ಕೂತಿತೀತೆರಭಕ್ತನಲಿ ಸಂ- ।
ಪ್ರೀತಿಯಿವನನು ನಾನು ಧ್ಯಾನಿಸೆ- ।
ನೀತನಿತ್ತರೆ ದರ್ಶನವನೆನಗಾಗುವುದು ಶಾಂತಿ ॥
ಈತಗೋಸುಗ ನಾನು ಬರುವೆನು ।
ಭೂತಳದಿ ವಿಧವಿಧದ ರೂಪದೊ- ।
ಳೀತ ಪಂಚಪ್ರಾಣವೆನ್ನವ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೨೧ ॥

ಯೋ ನ ಹೃಷ್ಯತಿ ನ ದ್ವೇಷ್ಟಿ ನ ಶೋಚತಿ ನ ಕಾಂಕ್ಷತಿ ।
ಶುಭಾಶುಭಪರಿತ್ಯಾಗೀ ಭಕ್ತಿಮಾನ್ ಯಃ ಸ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ ೧೭ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಬ್ರಹ್ಮಸುಖವದು ।
ಭೂತಳದೊಳೇನಿಹುದು ಲೆಸರದನೆ ।
ಪ್ರೀತಿಕಾರಕ ವಸ್ತು ಪರಮಾನಂದ ಕೊಡುತಿರುವ ॥

ಈ ತೆರದ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ವೇತ್ತನಿಗೆ ಬೇರಿಹುದು ಸಾಖ್ಯವು ।
ದ್ವೈತ ಕಳೆಯಲು ದ್ವೇಷ ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ತ್ಯೋಗುವುದು ॥ ೧೨೨ ॥

ತೀಸೆ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪವಾಗಲು । ತರಣಿಗಿರುವುದೆ ರಾತ್ರಿ ದಿವಸವು ।
ಯೆನಿಹುದು ವಿಶ್ವದಲಿ ದ್ವೇಷ್ಯವು । ಮೆರೆವುದೊಂದೇ ಸತ್ಕಾಶವು ।
ಮಾನದಂಭಾದಿಗಳು ತಾವೇ ಕರಗಿ ಹೋಗುವುವು ॥ ತೆರದೊಳೀ ಮದ್ಭಕ್ತನಿಗೆ ಕೇಳ್ ದ್ವೈತ ಮುರಿಯುವುದು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದು ನಿತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ । ಮೆರೆವನವನೈ ಜ್ಞಾನರೂಪನು ।
ಹಾನಿಯೆಲ್ಲಿಂ ಬಹುದು ಯೆಂಬಭಿ- । ಮೆರೆವನೈ ಶುದ್ಧಾತ್ಮಭಕ್ತನು ।
ಮಾನವಾಗಲು ಮನದಿ ಶೋಕದ ಕಾರಣವದೇನು ॥೧೨೩॥ ನಿರುತ ಮದ್ಭಜನದಲಿ ತತ್ಪರನಾಗಿ ಜೀವಿಪನು ॥ ೧೨೫ ॥

ನಿರುತ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ವಸ್ತುವು । ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದ ಭಕ್ತನು ।
ದೊರಕಿಹುದು ತನಗೀಗ ಮುಂದಿ- । ಪ್ರಾಣಕಿಂತಲು ಪ್ರಿಯನಿಹನು ನೀ- ।
ನ್ನೆರಡನೆಯ ಪರತತ್ತ್ವವಿಲ್ಲೈ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಿಕೆ ॥ ನ್ನಾಣೆ ಸತ್ಯವ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳ್ ಸತ್ಯವಿದು ಸತ್ಯ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಭಾವನೆಯು ಮನದಲಿ । ಮಾನ್ಯನೆನಗವ ಮೂರುಲೋಕದಿ ।
ಒರಲು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯು ನಾಶವಪ್ಪುದು । ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾತನು ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಭಕ್ತನೆನ್ನಯ ಸಂಗರಹಿತನಲಾ ॥ ೧೨೪ ॥ ಯೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನವನ ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿಯ ನಾನು ॥ ೧೨೬ ॥

ಸಮಃ ಶತ್ರೌ ಚ ಮಿತ್ರೇ ಚ ತಥಾ ಮಾನಾಪಮಾನಯೋಃ ।
ಶೀತೋಷ್ಣಸುಖದುಃಖೇಷು ಸಮಃ ಸಂಗವಿವರ್ಜಿತಃ ॥ ೧೮ ॥

ಮನದಿ ವಕ್ರತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದಿಗು । ಕಾಲಖಿಲತು ಮಾನಗಳು ಪೋಡಗ- ।
ಯೆಣಿಸುವನು ತಾನೇಕಭಾವವ । ಳೇಳಲೇನವು ಗಗನವನು ತಾವ್ ।
ಕನಸಿನಲಿಯಾದರು ಕಣಾ ತೋರಿಸನು ವೈರವನು ॥ ಹಾಳ ಮಾಳ್ಪವೆ ಗಗನವದು ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಮನೆಯು ಮಂಡಳಿಗಳಿಗೆ ಬೆಳಕದು । ಗಾಳಿ ತೆಂಕಲ ಬಡಗಿನೆನುತಲಿ ।
ಮಿನುಗಿ ಬಳಿಕನ್ಯರಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ- । ತಾಳದೈ ಭೇದವನು ಮೇರುವು ।
ಯುಣಿಸುವುದೆ ಕೇಲ್ವೀಪವೊಂದೇಸನನೆ ಬೆಳಗುವುದು ಕೇಳು ನೀ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನನ್ನಯ ಭಕ್ತನೀತೆರನು ॥ ೧೩೦ ॥
॥ ೧೨೭ ॥

ಮರವು ಹಚ್ಚಿದ ದೊರೆಗೆ ಕಡಿಯಲು । ಮನದ ಸಮತೂಕವನು ತೊರೆಯದ- ।
ಬರುವ ದುಷ್ಪಾತ್ಮನಿಗೆಯೊಂದೇ । ಲನುಭವಿಸುವನು ದುಃಖಸುಖವನು ।
ತೆರದಿ ಕೊಡುವುದು ನೆರಳ ಪಂಕ್ತಿನಿಭೇದ ಮಾಡುವುದೆ ॥ ನಿನುಶೀಲನು ಭಕ್ತನೆನ್ನಯ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಳಿ ನೋಡಾ ಕಬ್ಬು ತಾಂ ಸಾ- । ಮಿನುಗುತಿರುವುದು ಚಂದ್ರಬೆಳಕದು ।
ಕಿರುವನಿಗೆ ಸಿಹಿಯಾಗಿ ಮತ್ತಾ- । ಮನುಜರಲಿ ಭೇದವನು ತೋರಿಸ- ।
ಚರಕದಲಿ ಹಿಂಡುವನಿಗಿಹುದೇ ಕಹಿಯು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ದನವರತ ಸುಖಕಾರಕವು ರಾಜನಿಗು ರಂಕನಿಗು ॥ ೧೩೧ ॥
॥ ೧೨೮ ॥

ಶತ್ರುಮಿತ್ರರು ಸರ್ವಜನರೀ- । ಇರುವನೀಪರಿ ಭಕ್ತನೆನ್ನಯ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನರವನಿಗೆ । ಮೆರೆವನವ ತಾನೇಕಭಾವದಿ ।
ನೊತ್ತು ಬೇರಿಲ್ಲವಗೆ ದ್ವೈತವು ಮಾನವಪಮಾನ ॥ ಧರೆಯೊಳಗೆ ನೀರಿಹುದು ಸೇನ್ಯವು ಸರ್ವಮಾನ್ಯವದು ॥
ಕೈತ್ಯದೌಷ್ಣ್ಯಾದ ಭಾವವೆರಡವ- । ತೊರೆದು ಸಂಗವ ಸರ್ವಬಗೆಯಲಿ ।
ನೆತ್ತಣದು ತದ್ಬಾಧೆಯುರಿಯನು । ಯಿರುವನವನೇಕಾಂತದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಭಕ್ತನೀಪರಿಯಿರಲು ನನಗವ ಪ್ರೇಯನೆನಿಸುವನು ॥ ೧೩೯ ॥ ಸ್ಥಿರವ ಮಾಳ್ಪನು ಮನವನೆನ್ನಲಿ ಸುಖವದೇ ಯೆನುತ ॥ ೧೪೨ ॥

ತುಲ್ಯನಿಂದಾಸ್ತುತಿರ್ಮೌನೀ ಸಂತುಷ್ಟೋ ಯೇನ ಕೇನಚಿತ್ ।
ಅನಿಕೇತಃ ಸ್ಥಿರಮತಿರ್ಭಕ್ತಿಮಾನ್ಮೇ ಪ್ರಿಯೋ ನರಃ ॥ ೧೯ ॥

ನಿಂದೆಯನು ಮಾಡಿದರೆ ಕುಗ್ಗದೆ ।
ಮಂದಿ ಸ್ತುತಿಸಲು ಮನದಿ ಹಿಗ್ಗದೆ ।
ಯೊಂದೆ ತೆರನಾಕಾಶದಂದದಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಿಹನು ॥
ನಿಂದೆಸ್ತುತಿಯು ಸಮಾನ ಮಾನಿಸಿ ।
ಕುಂದುಹೆಚ್ಚಿನು ತಿಳಿಯದಲೆ ತಾಂ ।
ಮಂದಿರದಿ ವನದೊಳಗೆ ಭೇದವ ಕಾಣನೈ ನಿಜದಿ ॥೧೩೩॥

ಏನು ಭಾಷಣ ಮಾಡಲೇನದು ।
ಮೌನವದು ಸಂಕಲ್ಪ ವೃತ್ತಿನಿ ।
ಹೀನನಾದುದರಿಂದ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಗಳೆಲ್ಲ ॥
ತಾನರಿಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮ ।
ಜ್ಞಾನವ್ಯವಸಾಯದಲಿ ಭಾವನಿ ।
ಹೀನನೆನ್ನಯ ಭಕ್ತನವ ಪ್ರಿಯತಮನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೧೩೪॥

ಬರಲು ಜಲು ಬರಗಾಲ ಬಿರುಮಳೆ ।
ಸುರಿಯದಿರೆ ಕಡಲೊಣಗಿ ಪೋಪುದೆ ।
ಸುರಿಯಲತಿಮಳೆ ಸಾಗರವು ತಾನುಕ್ಕಿ ಬರುತಿಹುದೆ ॥
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯತಮ ।
ನರಿಯನೈ ಸಂತೋಷದುಃಖವ ।
ನಿರುವನೊಂದೇ ಭಾವದಲಿ ಸುಖದುಃಖವೆರಡರಲಿ ॥೧೩೫॥

ತಿರುಗುವುದು ಸರ್ವತ್ರ ವಾಯುವು ।
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನಯ ಭಕ್ತ ಜಗದಲಿ ।
ತಿರುಗುವನು ವಾಸವನು ಮಾಡನು ವೊಂದೆಸ್ಥಾನದಲಿ ॥
ಇರುವುದೈ ತದ್ವಾಯು ವ್ಯಾಪಕ ।
ಶರಣೆಯೆನ್ನಯ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕ ।
ನರಿವನವನೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ತನ್ನದೇ ಯೆನುತ ॥ ೧೩೬ ॥

ಮನೆಯೆ ತನ್ನದು ವಿಶ್ವವೆನುತಲಿ ।
ಮನದಿ ಸಂಕಲ್ಪವನು ಮಾಡುತ ।
ಮನಸಿನಲಿ ತಾಂ ವಿಶ್ವವೆಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರುವ ॥
ವಿನಯಪರನೀ ಭಕ್ತನೆನ್ನಯ ।
ಮನದಿ ಪೂರ್ಣಾಮೃತ ತಾಳ್ದರು ।
ಅನವರತ ಮದ್ಭಜನತತ್ಪರ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೧೩೭ ॥

ಹೇಳಲೇನದನಿಂಥ ಭಕ್ತರ ।
ತಾಳುವೆನು ನಾ ಶಿರದಿ ಮಕುಟದ ।
ವೋಲು ಸಾಮಾನ್ಯನೆ ಕಣಾ ನಾನೇನು ನೆನಸಿದಿಯಾ ॥
ಕಾಲ ತೀರ್ಥವು ನನ್ನ ಗಂಗೆಯು ।
ತಾಳುವರು ಧನ್ಯತೆಯ ಸೇವಿಸಿ ।
ಕೇಳು ನಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಮಸ್ತಕದಿ ಧರಿಸುವೆನು ॥ ೧೩೮ ॥

ಎಂತು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿನೆನ್ನ ಪೂಜಿಪು ।
ದೆಂತ ತಿಳಿಯಲು ಮನಸಿರಲು ಶ್ರೀ ।
ಕಂತುಹರ ಗುರುವಾಗಲವನಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ತಿಳಿಯುವುದು ॥
ಇಂತು ಶಂಕರನನ್ನು ತೋರಿಸೆ ।
ಬಂತು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ತುತಿಯು ದುರಿತವು ।
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲೈ ನಾಕು ಶಂಕರ ಹೆಸರ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ॥ ೧೩೯ ॥

ನಾಲುಕನೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಿದಿಯು ।
ಲೋಲಲೋಚನೆ ಮುಕ್ತಿಯೈ ಹಿಂ ।
ಬಾಲಿಸುವಳೈ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿ ಕರದಿ ಕರ ಪಿಡಿದು ॥
ಮೇಲುಪಂಕ್ತಿಯ ಹಾಕಿ ಶರಣಿಯು ।
ಮೇಲಕೆಳೆವನು ಲೋಕವೆಲ್ಲವ ।
ಮೇಲಿರುನ್ನುದಧಿಕಾರವವನಿಗೆ ಲೋಕರಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೧೪೦ ॥

ಶರಣಿಯೆನ್ನಯ ಮೋಕ್ಷಬಾಂದನು ।
ಹರಿವನೈ ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಹಾರದೊ ।
ಳಿರುವನೈ ಯವ ನಮ್ರ ನೋಡಾ ನೀರಿನಂದದಲಿ ॥
ಕರಗಳೆರಡನು ಜೋಡಿಸುವೆ ನಾ ।
ಶರಣಿಯನು ಶಿರದೊಳಗೆ ಧರಿಸುವೆ ।
ಧರಿಸಿಹೆನು ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನವನ್ನು ಹೃದಯದಲಿ ॥ ೧೪೧ ॥

ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ಗುಣಗಣಂಗಳ ।
ವರ್ಣಿಸುವೆ ಬಾಯಿಂದ ಕೀರ್ತಿಯ ।
ಕರ್ಣದಿಂ ಕೇಳುತ್ತ ಪರಮಾನಂದ ತಾಳುವೆನು ॥
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ನೋಡುವಿಚ್ಛೆಯು ।
ಕಣ್ಣಿಗಾಗಲು ದೇಹ ಧರಿಸುತ ।
ಕಣ್ಣಿನಿಚ್ಛೆಯ ಪೂರಯಿಸುವೆನು ಘನನೇತ್ರಸಲಾ ॥ ೧೪೨ ॥

ಎನ್ನ ಲೀಲಾಕಮಲದಿಂದಲಿ ।
ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತರ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿಹೆ ।
ನೆನ್ನ ಭಕ್ತರನಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಲವೆರಡು ಕರ ॥
ಎನ್ನತೀ ಬೇರೆರಡು ಕರಗಳ ।
ಸನ್ನುತಾನ್ಮನೆ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿಹೆ ।
ಮನ್ನಿಸೈ ನೀ ಪಾರ್ಥ ಯೆನ್ನಯ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದು ।।೧೪೩।।

ಭಕ್ತಸಂಗವು ಸೌಖ್ಯದಾಯಕ- ।
ವಿಸ್ತರಿಸೆ ನಾ ಬಹಳ ತೆರದಲಿ ।
ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸಾಕಾರನಾದೆ ನಿರಾಕೃತಿಯು ನಾನು ॥
ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವುದೇನು ಪುನರಪಿ ।
ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ಪ್ರಾಣಜೀವವೆ ।
ನುತ್ತ ನಂಬಿಹೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ದೆ ಸಟೆಯು ಮಾತಲ್ಲ ।। ೧೪೪ ।।

ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ಪರಮಮಿತ್ರರೆ ।
ನುತ್ತ ಪೇಳ್ವುದು ಚೋದ್ಯವೇನದು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಭಕ್ತಚರಿತವನಾರು ಕೇಳುವರೊ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸುವರು ಯಾರು ಭಕ್ತರ ।
ಕೀರ್ತಿಯನು ಮತ್ತವರು ನನಗೆ ಸು ।
ಮಿತ್ರರಿರುವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ದೆ ಪ್ರೇಮಸರಣಿಯಿದು ॥ ೧೪೫ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೂರ್ಣರೀತಿಯೊ ।
ಳರುಹಿದೆನು ಕೇಳ್ ಭಕ್ತಿಯೋಗವ ।
ಧರೆಯೊಳಿಹುದಿದು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸಾಧನದ ಯುಕ್ತಿ ॥
ಅರಿಯಲಾ ಭಕ್ತಪ್ರಶಂಸೆಯು ।
ಧರಿಸುವೆನು ಮಸ್ತಕದೊಳವನನು ।
ನಿರುತವೆನ್ನಯ ಮನದಿ ವಾಸಿಪನಾಮಹಾತುಮನು ॥ ೧೪೬ ॥

ಯೇ ತು ಧರ್ಮ್ಯಾಮೃತಮಿದಂ ಯಥೋಕ್ತಂ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ ।
ಶ್ರದ್ಧಧಾನಾ ಮತ್ಪರಮಾ ಭಕ್ತಾಸ್ತೇತೀವ ಮೇ ಪ್ರಿಯಾಃ ॥ ೨೦ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಭಕ್ತಿಯೋಗೋ ನಾಮ ದ್ವಾದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ನಾ ನಿನಗರುಹಿದೆನು ಬಹು ।
ಸರಸದಮೃತದ ವೃಷ್ಟಿಯಂದದ ।
ಪರಮಧರ್ಮರಹಸ್ಯತತ್ತ್ವವ ಪ್ರೇಮದಿಂದೀಗ ॥
ಪರಮಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿದನು ಕೇಳ್ದಾ- ।
ಚರಿಪರೀ ತೆರನಂತೆ ಸಂತತ ।
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆನ್ನ ವಚನವನಾರು ನಂಬುವರೊ ॥೧೪೭॥

ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ।
ತತ್ತ್ವಸಾರವ ಗ್ರಹಿಸಿ ಯೆನ್ನೊಳು ।
ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟರೆ ಯೆನ್ನ ವಚನಾಮೃತವ ಸೇವಿಸಲು ॥
ಬಿತ್ತಿದರೆ ಬೀಜವನು ಶುಭಫಲ ।
ವತ್ತಿರುವ ಹೊಲದೊಳಗೆ ಬೆಳೆಯದು ।
ಕೆತ್ತಿ ಬರುವಂದದಲಿ ಬರುವುದು ಫಲವು ಪಾವನವು ॥೧೪೮॥

ನಾನಿರುವೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ।
ನಾನೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನು ಮ- ।
ತ್ತೇನಿಹುದು ಯೆನಗಿಂತ ಮಿಗಿಲೀ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ।।

ಮಾನಿಸುತಲೀ ತೆರದಿ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಧ್ಯಾನವನು ತನುಧನಮನಂಗಳ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಯೆನಗರ್ಪಿಸುವರೇ ಪ್ರೇಯರೆನಿಸುವರು ॥ ೧೪೯ ॥

ಅವರು ಯೆನ್ನಯ ಪೂರ್ಣಭಕ್ತರೆ ।
ಯವರೆ ಯೋಗಿಗಳಿಹರು ನಿಜದಲಿ ।
ಯವರ ಮೇಲಿಹುದೆನಗೆ ಪ್ರೇಮವು ಬಹಳ ಪರಿಯಾಗಿ ॥
ಅವರಿಗೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಕಥನವ ।
ಸವಿಯು ತೋರ್ಪುದು ಬಹಳವದರಿಂ ।
ದವರೆ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಪುಣ್ಯಪವಿತ್ರ ಪುರುಷರಲಾ ॥ ೧೫೦ ॥

ಧ್ಯಾನಿಸುವೆ ನಾನಿವರ ಮನದಲಿ ।
ಮಾನಿಸುವೆ ನಾನಿವರ ದೈವತ- ।
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ಪ್ರೇಮನಿವರಲಿ ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನಾಣೆ ॥
ಕಾಣೆ ನಾ ವಿಶ್ವದಲಿ ಯೆರಡನೆ ।
ನ್ನಾನ ಪ್ರಿಯತಮವಿಲ್ಲದೆನಗದು ।
ಮಾನಸದಿ ಹುಚ್ಚೊಂದು ಹಿಡಿದಿದೆ ಭಕ್ತರೆನ್ನವರ ॥ ೧೫೧ ॥

ಭಕ್ತರೆಂಬುವೆ ವ್ಯಸನವೆನಗದು ।
ಹತ್ತಿಹುದು ದಿನರಾತ್ರಿ ಸಂತತ ।
ಭಕ್ತರೆನ್ನ ನಿಧಾನವವರಿಂ ಮನ ಸಮಾಧಾನ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಲೇನದನು ನನ್ನಯ ।
ಭಕ್ತಮಂಡಳಿಯವರ ಪ್ರೇಮಚ- ।
ರಿತ್ರವನು ವಿಸ್ತರಿಸುವವರೇ ನನ್ನ ದೈವತವು ॥ ೧೫೨ ॥

ಹರಿಯು ಪೇಳಿದ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಕೇಳಿ ಸಂಜಯ- ।
ನರುಹಿದನು ಸಂತೋಷಪುಳಕಿತನಾಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ॥
ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಂದಕಂದನು ।
ಹರುಷಪ್ರೇಮಾನಂದಕಂದನು ।
ಶರಣಕಲ್ಮಷಹರಣನೀಪರಿ ಪೇಳ್ದನಾ ನರಗೆ ॥ ೧೫೩ ॥

ಹರಿಯು ನಿರ್ಮಲ ನಿಷ್ಕಳಂಕನು ।
ಪರಮಕರುಣಿಯು ಶರಣರಕ್ಷಕ ।
ಶರಣ ಹೊಗಲಿಕೆ ಯೋಗ್ಯಪರಮಾತುಮನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥

ಹರಿಯು ತಾನಿಹ ಧರ್ಮಕೀರ್ತಿಯು ।
ಪರಮಧನಳಚ್ಚವಿಯ ಮೂರ್ತಿಯು ।
ನಿರುಪಮಬಲಾಢ್ಯನು ಕರ್ಣಾ ಬಹುದಾನಶೂರನಲಾ ॥ ೧೫೪ ॥

ದಾನದಲಿ ಬಹುಶೂರನಿದ್ದರು ।
ದಾನಿ ಬಲಿಯಲಿ ಪ್ರೇಮಬದ್ಧನು ।
ದೀನಜನರುದ್ಧಾರ ಭಕ್ತಪ್ರೇಮಪರವಶನು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಸತ್ಪಕ್ಷತಾರಕ ।
ತಾನು ವಿದ್ಯಾಕಲೆಗೆ ಬೀಜನು ।
ಮಾನನಿಧಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪುಣ್ಯಪ್ರತಾಪಿಗಿದ ಪೇಳ್ದ ॥ ೧೫೫ ॥

ಅರುಹುವೆನು ಕನ್ನಡದಿ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥಗೆ ಪೇಳ್ದ ಗೀತಾ- ।
ಪರಮಪೀಯೂಷವನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕುಡಿಸುವೆನು ॥
ಗುರುವೆನಗೆ ಹೇಳಿಹನು ವಿಷ್ಣುವ್ರ ।
ಶರಣ ಹೊಗು ಹರಿಭಕ್ತರಿಗೆ ಮೇಣ್ ।
ಒರುವುದೈ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಸದ್ಗುರುವರಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥ ೧೫೬ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕ ತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೫) ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೦, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೧೫೬

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೩ ಹದಿಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಸ್ಮರಿಸುತಾತ್ಮಾಭಿನ್ನಗಣಪತಿ- ।
ಚರಣಕಮಲವ ಸರ್ವವಿದ್ಯಾ ।
ಶರಧಿಗಾತ್ರಯವಾದ ಶ್ರೀಗುರುಚರಣಕೆರಗುವೆನು ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಲೆಯೊಡ್ಡುತ ನಮ- ।
ಸ್ಮರಿಸುವೆನು ಶ್ರೀಗುರುಚರಣದಲಿ ।
ಸ್ಮರಿಸಲೀಚರಣಗಳ ಮಹಿಮೆಯನೇನ ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೧ ॥

ಆರುಷಲೇಣವಾಕ್ಯಸರಣಿಯ ।
ಒರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಷರದಲೀ- ।
ತೆರದಲಿಹುದೈ ಸರಸತೆಯದನುಕೂಲತೆಯು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಬರುವುದಾಪರಿ ಗರ್ಭಿತಾರ್ಥವು ।
ಹೊರಗೆ ಬರುತಿಹ ಸರಣಿಯನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಲಾರೆನು ಹರಿವುದೈ ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹದೊಲು ॥ ೩ ॥

ದೊರೆವುದಲ್ಲವೆ ಕಾವ್ಯಶಕ್ತಿಯು ।
ಬರುತ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದಲಿ ವಿದ್ಯೆಗ- ।
ಳೆರದೆ ಕುಣಿವುವು ಭಾಷಣದಿ ಮಾಧುರ್ಯವೇರುವುದು ॥
ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಭರದಿ ಜಾಯಿಂ- ।
ಧೊರಗೆ ಬಂದಿಹ ವಾಕ್ಯಸರಣಿಗೆ ।
ಒರುವುದೈ ಸರಸತೆಯು ಮಧುರತೆಯಮೃತಕಿಂ ಮಿಗಿಲು ॥೨॥

ಆರಿವರಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮರ್ಮವ ।
ನಿರುತವೀಪರಿ ಮನದಿ ಶ್ರೀಗುರು- ।
ಚರಣ ಸ್ಮರಿಸಲು ಜ್ಞಾನಭಾಗ್ಯೋದಯವು ಒರುವುದಲಾ ॥
ಗುರುಚರಣ ಸಂಸ್ಮರಿಸಿ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ಪೇಳ್ದನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ।
ಗುರುವು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥ ಗೀತೆಯನರುಹ ತೊಡಗಿದನು ॥ ೪ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಇದಂ ಶರೀರಂ ಕೌಂತೇಯ ಕ್ಷೇತ್ರಮಿತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ ।
ಏತದ್ಯೋ ವೇತ್ತಿ ತಂ ಪ್ರಾಹುಃ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ಇತಿ ತದ್ವಿದಃ ॥ ೧ ॥

ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಂ ಚಾಪಿ ಮಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಸರ್ವಕ್ಷೇತ್ರೇಷು ಭಾರತ ।
ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಯೋರ್ಜ್ಞಾನಂ ಯತ್ತಜ್ಜ್ಞಾನಂ ಮತಂ ಮಮ ॥ ೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಕೈ ನರಶರೀರವ ।
ಕರೆವರೈ ಕ್ಷೇತ್ರಾಭಿಧಾನದಿ ।
ಯರಿವನಾರೀಕ್ಷೇತ್ರವವ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆನಿಸುವನು ॥

ಆರಿಯಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ನಾನೇ ।
ನಿರುತ ಕ್ಷೇತ್ರವ ಕೋಪಿಸುವೆನೈ ।
ಯರಿದು ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆರಡುಪ್ಪೈ ಜ್ಞಾನ ॥ ೫ ॥

ತತ್ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಯಚ್ಚ ಯಾದೃಕ್ಚ ಯದ್ವಿಕಾರಿ ಯತಶ್ಚ ಯತ್ ।
ಸ ಚ ಯೋ ಯತ್ಪ್ರಭಾವಶ್ಚ ತತ್ಸಮಾಸೇನ ಮೇ ಶೃಣು ॥ ೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ನರಶರೀರವ ।
ಕರೆವರೇಕೈ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನುತಲಿ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಕಾರಣವು ಯೊ ಹೆಸರು ಬೀಳಲಿಕೆ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗೆನ್ನ ಮತವ ।
ನ್ನಿರುವುದೆಂತುತ್ಪತ್ತಿಯೆಲ್ಲಿಂ ।
ದಿರುವುದೆಂತು ವಿಕಾರದಿಂ ವಿಸ್ತಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ॥ ೬ ॥

ಮೂರುವರೆ ಮೊಳವುದ್ದವಿರುವ ಶ ।
ರೀರವಲ್ಲವೆ ವಾರ್ಥ ಯಿದು ವಿ ।
ಸ್ತಾರವೆಂತಾಗಿಹುದು ಭಾರವಿದೆಂತು ತಾಳಿಹುದು ॥
ಯಾರು ದೊರೆ ಯೂ ಕ್ಷೇತ್ರಕೈ ನಿಜ ।
ಬಾರದಿಹುದೇ ಬರುವುದೇ ಬೆಳೆ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಕ್ಷೇತ್ರಗುಣಗಳನೆಲ್ಲವರುಹುವೆನು ॥ ೭ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ವಿ ।
ಸ್ತರದಿ ಕೇಳೈ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟದ ।
ನುರುತರದಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥನೆ ಪೇಳಿದುದನೆಲ್ಲ ॥
ಅರಿಯ ಬೇಕೀ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನುತಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶ್ರುತಿನಿಕರ ವೊದರುತ ।
ಲಿರುವುದಲ್ಲೈ ಯತ್ನ ನಿಷ್ಫಲವೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು ॥ ೮ ॥

ಅರಿಯಲೆನುತೀ ಕ್ಷೇತ್ರತತ್ತ್ವವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯತ್ನವನು ತರ್ಕವ್ಯ ।
ನಿರುತ ಮಾಡುವ್ರದೇನ ಹೇಳಲಿ ಯತ್ನ ನಿಷ್ಫಲವ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀತತ್ತ್ವವನು ನಿ ।
ರ್ಧರಿಸಿ ತಿಳಿಯಲು ಬೇಕೆನುತ ಪರಿ ।
ಪರಿಯ ಪಟ್ಟಾಸ್ತ್ರಗಳು ಟೊಂಕವ ಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿಹುವು ॥ ೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲವು ।
ಮರುಳರಾದರು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ದೆಸೆಗಾಣದಲೆ ಬಳಲಿದರು ಬೆಂಡಾಗಿ ॥
ಇರುವುದೆಂತೈ ಯೇಕವಾಕ್ಯತೆ ।
ನಿರುತ ಜಗದೊಳಗೇಕವಾಕ್ಯತೆ ।
ದೊರೆಯಲೀ ತತ್ತ್ವದಲಿ ಯೆನುತಲಿ ಯತ್ನ ಮಾಡುವರು ॥ ೧೦ ॥

ಭೇದವಿಲ್ಲದಲೇಕಮತವನು ।
ಸಾಧಿಸಲು ಬೇಕೆಂಬ ಯುಕ್ತಿಯ ।
ವಾದವನು ಮಾಡುವರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಜಗದೊಳಗೆ ॥

ಭೇದ ಮುರಿಯದು ಶಾಸ್ತ್ರನಿಕರಕೆ ।
ಹಾದಿಯೇ ಕಾಣದಲೆ ಕಾಡಿನ ।
ಹಾದಿಯಲಿ ಕತ್ತಲೆಯಲಡ್ಡಾಡುವರು ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥ ೧೧ ॥

ಯಾರದಿಹುದೀ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ವಿ ।
ಚಾರ ಮನದಲಿ ಬಾರದಾರಿಗು ।
ಯೇರಿಹುದಹಂಕಾರ ಪಿತ್ತವು ಮಸ್ತಕಕೆ ನೋಡೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳೀ ದುಷ್ಟ ರೋಗವು ।
ಸೇರಿಹುದು ಮನೆಮನೆಯಲೆಂತೆನೆ ।
ಬೇರೆಯಾವುದು ಗೋಚರಿಸದೈ ಹೆಮ್ಮೆ ಹೊರತಾಗಿ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ನಾಸ್ತಿಕಜನರು ಬಾಯನು ।
ತೆರೆಯು ಬಾರದೆನುತ್ತ ವೇದಗ ।
ಳುರುತರದಿ ಮಾಡುವರು ಯತ್ನವ ಹೇಳಲೇನಿದನು ॥
ಅರಿಯುತಿದ ಪಾಖಂಡಿಗಳು ಬಹು ।
ಪರಿಯಲಾವೇದಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಬರಿದೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವರು ಬಡಬಡಿಸುವರು ಬಾಯಿಂದ ॥ ೧೩ ॥

ಅರುಹುವರೆ ಪಾಖಂಡವೀರರು ।
ಮರಳೆ ವೇದಕೆ ಮೂಲವಿಲ್ಲೈ ।
ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲ ವಾದ ಮಾಡುವರವರು ನಾಸ್ತಿಕರು ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ವೇದವೆನುತಲಿ ।
ಯರೆಗಳೆಗೆಯಲಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಳ್ಪೆವು ।
ಕರದಿ ವೀಳೆಯ ಕೊಳ್ಳಿರೈ ವಾದವನು ಮಾಡುವರು ॥ ೧೪ ॥

ನರನೆ ಪಾಖಂಡಿಗಳು ಧರೆಯಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವೇಷಗಳ ಧರಿಪರು ।
ತಿರದ ಕೂದಲ ಕಿತ್ತುವರು ತಿರುಗುವರು ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ॥
ಧರೆಯಲನ್ಯ ದಿಗಂಬರರು ಬಹು ।
ಪರಿಯ ವೇಷದಿ ಪರ್ಯಟಿಸುವರು ।
ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವೆನಿಪುದವರ ವಿತಂಡವಾದವದು ॥ ೧೫ ॥

ಮೃತ್ಯುಮುಖದಲಿ ಹಾಳು ಬೀಳ್ವುದು ।
ಕ್ಷೇತ್ರವಿದು ನೋಡಲಿಕೆ ಭರದಲಿ ।
ಸಾರ್ಥಕವ ಮಾಡುವರೆ ಯೋಗಿಗಳೈದೆ ಯಿತ್ಥಿಪರು ॥
ಮತ್ತೆ ಕೇಳೇಯಾತ್ಮನನ್ನಾ ।
ನತ್ಯಲೋಕಕ್ಕೊಯ್ದು ಯತ್ನವೆ ।
ಸ್ವಾರ್ಥತನದಿಂ ಯೋಗಬಲದಲಿ ಮಾಳ್ಪರೈ ಕೆಲರು ॥ ೧೬ ॥

ಪುರಣಕಂಜುವರಂಜುಬುರುಕರು ।
ಧರಿಪರೈ ಯೇಕಾಂತವಾಸವ ।
ಮರಳಿ ಯಮನಿಯಮಾದಿಸಾಧನಗಳನು ಗ್ರಹಿಸುವರು ॥
ಅರಿಯಲೀಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿಚಾರವ ।
ತೊರೆದನೈ ರಾಜ್ಯವನು ಶಂಕರ ।
ತಿರುಗುತಿಹನು ಶ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿಯೆ ತೊರೆದುಪಾಧಿಗಳ ॥ ೧೭ ॥

ಹರನು ಕ್ಷೇಳೀ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಾನವ ।
ದೊರಕಿಸುವೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ತಾಳ್ದನು ।
ವರಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನವ ದಿಗಂಬರನಾದನೇನೆಂಪೆ ॥

ಸ್ಮರನು ಯೋಗಭ್ರಷ್ಟ ಮಾಡುಳ ।
ಲಿರುವನೆನುತಾತನನು ಸುಟ್ಟನು ।
ಹರನು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ತಪ ಮಾಡಿದರು ಸಾಧಿಸದು ॥ ೧೮ ॥

ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂಗೆ ಕೇಳೀ ।
ಪರಮ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವವ ।
ಸರಿಯು ಬೇಕೆಂತಲೆ ಕಣಾ ನಾಲ್ಮೊಗನಾದುವಲಾ ॥
ಅರುಹಲೆಂತೀಪರಿಯಬ್ರಹ್ಮನಿ ।
ಗಿರದು ನೋಡೀ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಾನವು ।
ಧರೆಯಲನ್ಯರಿಗೇನು ಸಾಧ್ಯವೆ ವಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೯ ॥

ಋಷಿಭಿರ್ಬಹುಧಾ ಗೀತಂ ಛಂದೋಭಿರ್ವಿವಿಧೈಃ ಪೃಥಕ್ ।
ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಪದೈಶ್ಚೈವ ಹೇತುಮದ್ಭಿರ್ವಿನಿಶ್ಚಿತೈಃ ॥ ೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕರ್ಮವಾದಿಗ ।
ಳರುಮತಿಹ ತತ್ತ್ವವನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಪೊರೆವ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದೆಲ್ಲ ಜೀವನ ವಶತೆಯಲ್ಲಿಹುದು ॥
ಧರೆಯೊಳಿದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಲ್ಲವ ।
ನಿರದೆ ಪ್ರಾಣನಿಗರ್ಪಿಸಿಹರೈ ।
ಯಿರುವರೀ ಮಂದಿರದಿ ಪ್ರಾಣಗೆ ಸೋದರರು ನಾಲ್ಕು ॥೨೦॥

ನರನೆ ಮೊದಲನೆಯವನವಾನನು ।
ಯೆರಡನೆಯನಾ ವ್ಯಾನನೈ ಸೋ- ।
ದರನು ಮೂರನೆಯವ ಸಮಾನನುದಾನ ನಾಲುಕನೆ ॥
ಇರುವರೀಪರಿ ನಾಲ್ಕು ಸೋದರ- ।
ರುರುತರದೊಳೆಚೆಪಡೆ ತಾವ್ ಸೈ- ।
ಮುರಿದು ಕೆಲಸವ ಮಾಳ್ಪರನುದಿನವೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥೨೧॥

ಅಳುನೆಲಸನ ಮಾಳ್ಪರೀಪರಿ ।
ಮಾಳುಪರೊ ಅಲಸ್ಯ ನೆಂಬುದ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ನೋಡುವರೆ ಮನವೆ ಕೃಷೀವಲನೆ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಮೇಳವಿಪುದೈ ಹತ್ತು ಯೆತ್ತುಗ- ।
ಳೂಳಿಗವ ಮಾಳ್ಪುವು ನಿರಂತರ ।
ಹೇಳಲೇನದ ಹತ್ತು ಯಿಂದ್ರಿಯನೆತ್ತುಗಳು ಸೋತೆ ॥ ೨೨ ॥

ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದಲೆ ಜೀವನು ।
ಯೆತ್ತುಗಳಿಗಾಕೆಲಸ ಕೊಡುವನು ।
ಕಿತ್ತು ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರವ ಹಸನ ಮಾಡುವನು ॥

ಮತ್ತೆ ಶಿಷ್ಯಯದ ಗೊಬ್ಬರವ ತಾ- ।
ನಿತ್ತು ಕಾರ್ಯದ ಪೈಗೆಯ ಬಿಡುತಲಿ ।
ಬಿತ್ತುವನು ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ನೋದನ್ಯಾಯ ಬೀಜವನು ॥ ೨೩ ॥

ಮರಳಿ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳ ಗೊಬ್ಬರ- ।
ವಿರಿಸಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಾಗ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೈ ಬೀಜಾನುಸಾರದಿ ಪಾಪ ಫಲರಾಶಿ ॥
ಒರುವುದೈ ಕೋಟ್ಯನಧಿ ಸಂಖ್ಯೆಯು ।
ವರೆಗೆ ಫಲಪ್ರಣ್ಣುವರೆ ಜೀವನೆ ।
ಪರಿಸರಿಯು ಬಿಳಿಗೆಳನು ವರ್ಣಿಸಲೆಂತು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೪ ॥

ಪುರುಷನಧವಾ ವಿಹಿತಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವುಗೆಯುನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಲಿ ।
ಭರದಿ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆ ಬೀಜ ಪೆತ್ತಲು ಸುಖದ ಬೆಳೆ ಬಹುದು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸಾಂಖ್ಯನೇತ್ತರು ।
ಭರವಸವನಿಡಲಾರರಿದರ- ।
ಲ್ಲರುಮವರು ಸ್ವಾಧೀನವಿಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಜೀವನಿಗೆ ॥ ೨೫ ॥

ಯಾರದಿಹುದೀ ಕ್ಷೇತ್ರನೆಂದು ವಿ- ।
ಚಾರಿಸಿದರಾವ್ ಪೇಳ್ವೆನೆನುವರು ।
ದಾರಿ ನಡೆಯುವ ಜೀವನಭ್ಯಾಗತನು ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ॥
ಚಾರು ವುಂಬಳಿಗಾರ ಪ್ರಾಣನ- ।
ದಾರತನದಲಿ ಮಾಳ್ಪನೈ ಸ- ।
ತ್ಕಾರವನು ಹಗಲಿರುಳು ಜಾಗ್ರತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ॥ ೨೬ ॥

ಆಗುಹುವರು ಸಾಂಖ್ಯಜ್ಞರೀಪರಿ ।
ನವನೆ ಪ್ರಕೃತಿಯುನಾದಿಸಿದ್ಧವು ।
ಯಿರುವುದೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ವೃತ್ತಿಯು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಂಗ್ರಿ ಮನೆಯಲೆ ।
ಯಿರುವ ಕಾರಣವೆಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರದ ।
ನಿರುತ ವ್ಯವಸಾಯವನು ಮನೆಯಲಿ ಮಾಳ್ಪಳೀಪ್ರಕೃತಿ ॥ ೨೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಕ್ಷೇತ್ರದತಿ ಪರಿ ।
ಪರಿಯ ಬೆಳೆಯನು ಮಾಡಬೀಕೆಗೆ ।
ಯಿರುವರೈ ತ್ರಿಗುಣಗಳು ರಸವುತ್ತರುತ್ತಮರು ॥
ನವನೆ ಗುಣರಜ ಬಿತ್ತುತಿರುವ ।
ಮರಳಿ ಸತ್ವವನು ಕಾಯುತಿರುವನು ।
ಬರಲು ಬೆಳೆ ತಮನೆಲ್ಲ ಕಿತ್ತುತ ರಾಶಿ ಮಾಡುವನು ॥ ೨೮ ॥

ಮಾಡುತ ಮಹತ್ತತ್ವಖಳವನು ।
ಹೂಡಿ ಕಾಲಾತ್ಮಕದ ಹೋರಿಯ ।
ಮಾಡುತಿರೆ ಮಳಣಿಯನು ಬಹುದವ್ಯಕ್ತರಾಶಿಯದು ॥
ಆಡಲೀಪರಿ ಸಾಂಖ್ಯವೇತ್ತರು ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವಾದಿಗ ।
ಳಾಡುವರು ಸಾಂಖ್ಯಜ್ಞಮೂಢರು ತಿಳಿಯಲೈ ತತ್ವ ॥ ೨೯ ॥

ಅರರೆ ಸಾಂಖ್ಯರ ಕಲ್ಪನೆಗಳೈ ।
ಯಿರುವುವರ್ವಾಚೀನವೆಲ್ಲವು ।
ಯಿರುವುದೇನಾಬ್ರಹ್ಮತತ್ವದ ಮುಂದೆ ಯೀ ಪ್ರಕೃತಿ ॥
ನಿರುತವೆಂತೀಕ್ಷೇತ್ರವಿರುವುದು ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ನಿಮಗೆ ನಾವ ।
ನ್ನರಿಸಿ ಪೇಳುವೆವೆಂದು ಸಾಂಕಲ್ಪಿಕರು ಪೇಳುವರು ॥ ೩೦ ॥

ಕೇಳಿರೈ ಲಯರೂಪಮಂಚದಿ ।
ಈಲೆಯಿಂದವ್ಯಕ್ತಹಾಸಿಗೆ ।
ಮೇಲೆ ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಡುತಿದ್ದನು ಗಾಢಸಂಕಲ್ಪ ॥
ತಾಳಿದನು ಜಾಗ್ರತೆಯು ಫಕ್ಕನೆ ।
ಈಲೆಯಿಂದಿಚ್ಛಾನುರೂಪದ ।
ಮೇಳವಿಸಿತೈ ನಿಧಿಯು ನಿಜವ್ಯಾಪಾರತತ್ಪರಗೆ ॥ ೩೧ ॥

ಇತ್ತಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ನಿರ್ಗುಣ ।
ಹುತ್ತೆ ಖಟಪಟಿ ಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ವಾತ್ರಿಭುವನವಿಶಾಲ ನೋಡುದ್ಯಾನ ದೊರಕಿತಲಾ ॥

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ಪಂಚಭೂತಸ ।
ಮಸ್ತವನ್ನೇಕತ್ರ ಮಾಡುತ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ನಾಲ್ಕು ಭೇದದ ಪ್ರಾಣಿನಿಚಯಗಳ ॥ ೩೨ ॥

ವರಜರಾಯುಜಸ್ವೇದಜಾಂಡಜ ।
ಮರಳಿ ಯುದ್ಭಿದವೆಂಬ ನಾಲ್ಕೀ ।
ಪರಿಯ ಭೇದಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು ಸುಗಾತ್ರದಲಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾ ಪಂಚಭೂತದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಬಂಧನವ ಮಾಡುತ ।
ವಿರಚಿಸಿದನುಪಭೇದಗಳನಾ ಮೂಲಭೇದದಲಿ ॥ ೩೩ ॥

ಚಾರುಪ್ರತ್ಯಪಭೇದದಲ್ಲಿಂಪೆ ।
ಮೇರೆ ಕರ್ಮಾಕರ್ಮವೆಂಬುದ ।
ನೇರಿಸಿದನೈ ಕಲ್ಲಿನಿಂದಲಿ ಯುಭಯಸಾರ್ಥದಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಬಹುಪರಿ ।
ಚಾರುಪಶುಪಕ್ಷ್ಯಾದಿವನಗಳ ।
ನಾರಭಿಸಿದನು ಸೃಷ್ಟಿಸುಂದರವಾಗಿ ರಂಜಿಸಿತು ॥ ೩೪ ॥

ಮರಳಿ ಸಂಕಲ್ಪನು ಪ್ರಭಾವದಿ ।
ನಿರುತ ನಡೆಯುವ ಬಂದಿಯಿಲ್ಲದ ।
ಮರಣಜನ್ಮಗಳೆಂಬ ದಾರಿಗಳೆರಡ ಮಾಡಿದನು ॥
ಭರದಲೀಪರಿ ಸೃಷ್ಟಿ ವಿರಚಿಸಿ ।
ಬರುತಿಹಂಕಾರದಲಿ ಯೈಕ್ಯವ ।
ಧರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿದ್ವಾರದಿಂದಾಡಿಸಿದನಾಟವನು ॥ ೩೫ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಸರ್ವಸಚರಾ ।
ಚರವ ತಾನಾಡಿಸುತ ಮೆರೆದನು ।
ಬರುತ ಸಂಕಲ್ಪನು ಚಿದಾಕಾಶದಲಿ ಬೆಳೆದನಲಾ ॥
ಇರುವುದೈ ಸಂಕಲ್ಪವದರಿಂ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರಕಾರಣ ।
ವರುಹುವರು ಸಂಕಲ್ಪವಾದಿಗಳೀತೆರದಿ ಜಗದಿ ॥ ೩೬ ॥

ಕೇಳುತೀಮುಕ್ತಾಫಲಂಗಳ ।
ಒಳಗೆ ಸಂಕಲ್ಪವಾದಿಗ ।
ಳಾಲಿಸಿರಿ ನಿಜತತ್ವವೆಂದು ಸ್ವಭಾವವಾದಿಗಳು ॥
ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರೈ ನಿಜ ।
ಶೀಲದಂಡದಿ ತಮ್ಮ ತತ್ವವ ।
ಹೇಳುವೆನು ಕೌಂತೇಯ ನಿನಗೀಜನರ ಮಾತುಗಳ ॥ ೩೭ ॥

ಇರುಪಿಲ್ಲೈ ವಿದ್ವನ್ಮಣಿಗಳೇ ।
ಯಿರಲಿ ನಿಮ್ಮಯ ಮತವು ನಿಮ್ಮೊಳು ।
ಹರಿಯ ಬಾರದು ನಿಮ್ಮ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ಗಂಪಿಲ್ಲಿ ॥
ನಿರುತವೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮದೂರಲಿ ।
ಮೆರೆಯಲೀಸಂಕಲ್ಪವಸ್ತುವು ।
ಅರಿಯ ಬಾರದೆ ಸಾಂಖ್ಯರೆನ್ನುವ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಜವೆಂದು ॥೩೮॥

ಇರಲಿ ಸಾಕು ವಿತಂಡವಾದವು ।
ಒರಿದೆ ನಿಮಗೀಶ್ರಮವಿದೇತ- ।
ಕ್ಕೆರುವುದೆಂತೀ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕರಣ ಪೇಳ್ವೆವಾಷ್ಟಿಮಗೆ ॥
ಮೆರೆವ ತಾರಾಗಣಕೆ ಗಗನದೊ- ।
ಳಿರುವುದೇನಾಧಾರ ಮೇಘದಿ ।
ಭರಣ ಮಾಡಿಹರಾರು ನೀರನು ಹೇಳಿರೈ ನಮಗೆ ॥ ೩೯ ॥

ಮೇಲುಗಟ್ಟಿನ ತೆರದಿ ಗಗನವು ।
ಜೋಲು ಬೀಳದ ತೆರದಲೆಳೆದರು ।
ಹೇಳಿರೈ ಯಾರೆಂತ ಹಾಕಿದರಾರು ಮೇಲ್ಕಟ್ಟ ॥
ಗಾಳಿ ಸಂತತ ಬೀಸುತಿಹುದೈ ।
ಹೇಳಿದರು ಯಾರಿದಕೆ ಬೀಸಲು ।
ಹೇಳಿರಾರೀರೋಮಬೀಜವ ಚಿತ್ತಿದರು ನಿಜದಿ ॥ ೪೦ ॥

ಒತ್ತುವೆದೆ ಸಾಗರವು ನೀರೆರೆ- ।
ಯುತ್ತ ತುಂಬುವರಾರು ಸಾಗರ ।
ಮತ್ತೆ ಮಳೆಧಾರೆಯನು ಹುಟ್ಟಿಸರಾರು ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಕ್ಷೇತ್ರವೀಪರಿ ಸಿದ್ಧತತ್ವವು ।
ವೃತ್ತಿಯುಂಬಳಿ ಯಿಲ್ಲವಾರಿಗು ।
ಚಿತ್ತಿದಂದದಿ ಬೆಳೆಯು ಬಹುದು ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಿದು ॥೪೧॥

ಕೇಳುತೀಪರಿ ಮಾತ ಸಿಟ್ಟಲಿ ।
ಕಾಲವಾದಿಗಳೆದ್ದರಾಕ್ಷಣ ।
ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರೈ ತಮ್ಮಯ ವಿಚಾರಗಳ ॥
ಕೇಳಿದೆವು ನಿಮ್ಮಯ ಕುತರ್ಕವ ।
ನಾಲಿಸಿದರದು ಸತ್ಯ ತೋರದು ।
ಕಾಲನಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನವಲ್ಲವೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೨ ॥

ತಿಳಿತಿಳಿದು ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಕಾಲನ ।
ತಳೆದು ಗರ್ವವ ಮನದೊಳಾತನ ।
ಹಳಿದು ಬೈವರು ಕಾಲನೊಳು ಬಡಿದಾಡಲೆತ್ನಿಪರು ॥

ಇಳೆಯೊಳಿದು ಸಿಂಹನ ಗುಹೆಯು ಪರಿ ।
ತಿಳಿಯಲಿಹುದು ಭಯಂಕರವಲಾ ।
ಛಳವ ಮಾಡುವಿರೇಕೆ ನೀವಜ್ಞಾನಪೀಡಿತರು ॥ ೪೩ ॥

ತಿಂದು ತೇಗುವನಿವನು ಕಲ್ಪವ ।
ಮುಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸತ್ಯಲೋಕವ ।
ತಿಂದು ಸ್ವರ್ಗಾರಣ್ಯ ಸೇರುತ ಲೋಕಪಾಲರನು ॥
ಕೊಂದು ಬಿಡುವನು ದಿನದಿನದೊಳವ ।
ಮುಂದೆ ಯೆಂಟನು ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ ।
ಕೊಂದು ಬಿಡುವನು ಕಾಲನನು ಗೆದ್ದವರು ಯಾರಿಹರು ॥ ೪೪ ॥

ಕಾಲನಂಗದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು ।
ಧೂಳಿಯಂದದಿ ಬೀಮಮೃಗಗಳು ।
ಬೀಳುವುವು ಕೇಳ್ ಜನ್ಮಮರಣಗಳೆಂಬ ಕಂದಕದಿ ॥
ಮೇಲೆ ಭ್ರಮಣವ ಮಾಳ್ಪವಲ್ಲಿಯೆ ।
ತಾಳುವುವು ನಿರ್ದೇವಸ್ಥಿತಿಯನು ।
ಕಾಲಹಸ್ತಪ್ರತಲವತಿನಿಸ್ತೀರ್ಣವಿಹುದಲ್ಲ್ಯೆ ॥ ೪೫ ॥

ಪಿಡಿದು ಜಗದಾಕಾರ ಹಸ್ತಿಯ- ।
ನೊಡನೆ ಕಾಲ ಸ್ವಹಸ್ತಪ್ರತಲದ- ।
ಲಡಗಿಸಿಹನ್ಯೆ ಕಾಲಪಸ್ತದ ನೋಡು ವಿಸ್ತಾರ ॥
ನುಡಿವರಾಕಾರಣದಿ ಕಾಲನು ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸತ್ತೆಯ ।
ನಡೆಸುವನು ಕಾಲಂಗೆ ವಿರುವರಾರು ಮೂರ್ಜಗದಿ ॥ ೪೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ।
ಪರಿಯನರಿಯರು ಶಾಸ್ತ್ರವೇತ್ತರು ।
ಮೆರೆವುವೈ ಪರಿಪರಿಯ ಭಿನ್ನಮತಂಗಳೀ ಜಗದಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಭವತಿನಭವತಿಗಳು ।
ಪೆರೆಸಿದರು ನೈಮಿಷವನದಿ ಋಷಿ- ।
ವರರು ಪೆಸುತಲಿ ಘೋಷಿಪುದು ಪೌರಾಣಸಂತತಿಯು ॥ ೪೭ ॥

ವೇದಗಳು ಪರಿಪರಿಯ ಛಂದದಿ ।
ವಾದ ಮಾಡುತಲಿಹುವು ತತ್ತ್ವವ ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀವರೆಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನ್ಯಾಯ ತೀರದಲಾ ॥
ವೇದಸಂಗತಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗ- ।
ಳಾದರಕೆ ಸತ್ಪಾತ್ರ ಪಾವನ- ।
ವಾದರೇನೈ ಕ್ಷೇತ್ರನ್ಯಾಯವು ತಿಳಿಯ ಬಾರದಲಾ ॥ ೪೮ ॥

ದೂರದರ್ಶಿಗಳಾದ ಸುಕವಿಗ- । ಯಾರದಿಹುದೀಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದ ।
ಳಾರಭಿಸಿದರು ಕ್ಷೇತ್ರನಿರ್ಣಯ । ಸಾರತತ್ತ್ವದ ನೆಲೆಯನರಿಯರು ।
ಬಾರದಾಯಿತು ಸಿದ್ಧಿ ವಾದದಿ ದಣಿದುಕೂತರಲಾ ॥ ಯಾರಿಗಾದರು ಬಾರದೈ ಸ್ವಾಧೀನವೀಕ್ಷೇತ್ರ ॥ ೪೪ ॥

ಪರಿಯಿದಾದರು ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದು ।
ಯಿರುವುದೇನೆಂಬುದನು ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆನೆನ್ನ ಸುವಿಚಾರಗಳ ಕೇಳುವ್ರದು ॥

ಮಹಾಭೂತಾನ್ಯಹಂಕಾರೋ ಬುದ್ಧಿರವ್ಯಕ್ತಮೇವ ಚ ।
ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ದಶೈಕಂ ಚ ಪಂಚ ಚೇಂದ್ರಿಯಗೋಚರಾಃ ॥ ೫ ॥

ಇಚ್ಛಾ ದ್ವೇಷಃ ಸುಖಂ ದುಃಖಂ ಸಂಘಾತಶ್ಚೇತನಾ ಧೃತಿಃ ।
ಏತತ್ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಸಮಾಸೇನ ಸವಿಕಾರಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೬ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿದೆನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಮೂವತ್ತಾರುತತ್ತ್ವದ ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಪಂಚಭೂತವಹಂಕೃತಿಯು ಬುದ್ಧಿ ॥ ೫೦ ॥

ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದಶಕ್ಕೈ । ನರನೆ ಕಾಷ್ಠದೊಳಗ್ನಿ ಗುಪ್ತದೊ- ।
ಮಾನಸವು ಯಿಂದ್ರಿಯದಶಕದ ನಿ । ಳಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡಲೀಪರಿ ।
ಧಾನ ವಿಷಯದ ದಶಕ ಮೇಣವ್ಯಕ್ತ ಸುಖದುಃಖ ॥ ಯಿರುವನೈ ಹಂಕಾರ ಮಾಯೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಗುಪ್ತ ॥
ಮೇಣು ಕಾಮನೆ ದ್ವೇಶವಾಪರಿ । ನರಗೆ ಜೀರ್ಣಜ್ವರ ಕುಪಥ್ಯದಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಸಂಘಾತ ಚೇತನೆ । ಹೊರಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಪಿಡುವ ಪರಿಯಲಿ ।
ಮೇಣು ಧೃತಿ ಯೀತೆರದ ಮೂವತ್ತಾರುತತ್ತ್ವಗಳು ॥೫೧॥ ಬರಲು ದೇಹಾಕಾರ ಭೂತಂಗಳ ನಿಕರ್ಷಣದಿ ॥ ೫೪ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಮೇಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಿ । ಒಳಗೆ ಮಾಯೆಯೊಳಿದ್ದ ತತ್ತ್ವವ್ರ ।
ನರನೆ ನಿನಗಿದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಾ- । ತುಳುಕಿ ದೇಹವನೆಲ್ಲ ದಿಶೆಯು- ।
ನರುಹುವೆನು ವರ್ಣನೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಬೀರಾಗಿ ॥ ಲ್ಲಿಳೆಯೊಳಗೆ ಕುಣಿಸುವುದಹಂಕಾರವ್ರ ಕಣಾ ನಿಜದಿ ॥
[**ಮಹಾಭೂತಾನಿ**] ನರನೆ ನೆಲ ಜಲ ತೇಜ ವಾಯುವು । ಇಳೆಯೊಳಿದು ಬಹು ಚಿತ್ರವಿಹುದೈ ।
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾಕಾಶವೆಂಬೀ- । ತಿಳಿಯದಜ್ಞರ ಗೊಡವೆ ನೇರದು ।
ಪರಿಯೊಳಿಹುವೈ ಪಂಚಭೂತಗಳೆನಿಪ ತತ್ತ್ವಗಳು ॥ ೫೨ ॥ ತಿಳಿಪೆ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳ ಕೊರಳನೆ ಹಿಸುಕಿ ತ್ರಾಸಿಪುದು ॥ ೫೫ ॥

[**ಅಹಂಕಾರಃ**] ನರನೆ ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಡ- । [**ಬುದ್ಧಿಃ**] ಅರುಹಿದನು ಯದುರಾಜಕೃಷ್ಣನು ।
ಗಿರುವುದಲ್ಲನೆ ಸ್ವಪ್ನ ನೋಡಲು । ನರನೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ।
ಮೆರೆವನಲ್ಲವೆ ಚಂದ್ರ ಗುಪ್ತನಮಾವಸೀದಿವಸ ॥ ಗುರುತ ಹಿಡಿಯುವ ಜಿನ್ನಗಳ ನಾನರುಹುವೆನು ನಿನಗೆ ॥
ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ಜಾಲಕನೊಳಾ- । ಸ್ಮರನ ದರ್ಪವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ।
ತರುಣಭಾವವು ಗುಪ್ತತನದಲಿ । ಮೆರೆವ ನಿಖಿಲೇಂದ್ರಿಯಸಹಾಯದಿ ।
ಪರಿಮಳವ್ರ ಹೂಮೊಗ್ಗೆಯಲ್ಲಡಗಿಹುದು ಗುಪ್ತದಲಿ ॥೫೩॥ ತರುವ್ರದೈ ವಿಷಯಗಳ ನಿಕರವ ಸೋಲಿಸುತ ಭರದಿ ॥ ೫೬ ॥

ನರಗೆ ಸುಖದುಃಖಾನುಭವವದು ।
ದೊರೆವುದಾದರೆ ಭೋಗಮಾರ್ಗದಿ ।
ಯೆರಡರಲಿ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಹಿರಿದಿಹುದಾಗೆಂಬುದನು ॥
ಅರವು ಕೊಡುವುದು ಬುದ್ಧಿ ಸಂತತ- ।
ವಿರುವುದೀಪರಿ ದುಃಖವಿದು ಸುಖ ।
ದುರಿತವಿದು ಮೇಣ್ ಪುಣ್ಯವಿದುವೆನುತರವು ಕೊಡುವುದಲಾ ॥ ೫೭ ॥

ಇಷ್ಟವಾವುದನಿಷ್ಟವಾವುದು ।
ಭ್ರಷ್ಟವಾವುದು ಶ್ರೀಷ್ಠವೇನು ಕ- ।
ನಿಷ್ಠವಾವುದು ವೃಚ್ಛವಾವುದು ತಿಳಿಸುವುದು ನಿಜದಿ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ಬುದ್ಧಿಯೋಗದಿ ।
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ವಿಷಯ ಬರುವುದು ।
ಯೆಷ್ಟಹೇಳಲಿ ಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವದ ಮೂಲವಿದು ಬೇರು ॥ ೫೮ ॥

ಸತ್ತ್ವಗುಣದಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರಣ- ।
ವಾತ್ಮಜೀವರ ಯೋಗದರ್ಪಣ ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲೀತೆರದ ಲಕ್ಷಣ ಬುದ್ಧಿಗಿರುವುದಲಾ ॥
[ಅವ್ಯಕ್ತಮೇವ ಚ] ಪಾರ್ಥನಿನಗವ್ಯಕ್ತ ಪೇಳುವೆ ।
ಚಿತ್ತವಿಸು ಜಗದೊಳಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೆ- ।
ನುತ್ತಮಾಖ್ಯರು ಕರೆವ ತತ್ತ್ವವೆ ಯಿರುವುದವ್ಯಕ್ತ ॥ ೫೯ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೊರೆದೆ ಪೂರ್ವದೊ- ।
ಳೆರಡುಪರಿಯನು ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗಗ- ।
ಳಿರುವುದೇನೈ ನಿನಗೆ ನೆನಪಿಲಿ ಸಪ್ತಮಾಧ್ಯಾಯ ॥
ಎರಡನೆಯದದು ಜೀವದಶೆಯೆಂ- ।
ದೊರೆವೆನಿದನೇ ವೀರಶ್ರೇಷ್ಠನೆ ।
ಕರೆವರೈ ಪರ್ಯಾಯದಿಂದವ್ಯಕ್ತನಾಮದಲಿ ॥ ೬೦ ॥

ಬರಲು ರವಿಯುದಯಾಚಲಕನಂ- ।
ತರದಿ ತಾರಾಗಣಗಳಿರುವುವೆ ।
ತರಣಿ ಯಸ್ತಾಚಲಕೆ ಪೋಗಲು ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಗಳು ॥
ಭರದಿ ನಿಜವ್ಯವಹಾರಗಳ ಸಂ- ।
ಹರಿಪುವಲ್ಲವೆ ನೋಡು ದೇಹಕೆ ।
ಮರಣ ಬರಲಾ ದೇಹ ಹಿಡಿದಾವಾಸನೆಯ ವರೆಗೆ ॥ ೬೧ ॥

ಇರುವ ಸರ್ವವಿಕಾರಸಂತತಿ- ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಯಡಗಿ ಕರ್ಮದಿ ।
ಮರವು ಬೀಜದೊಳಡಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾಪಂಚಭೂತಗ- ।
ಳೆರದೆ ಸ್ಥೂಲಾಕಾರ ತೊರೆಯುತ ।
ಧರಿಸಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ವರೂಪವಂತರ್ಧಾನ ತಾಳುವೆವೊ ॥ ೬೨ ॥

ಇರುವುದದುವವ್ಯಕ್ತರೂಪವು ।
ನರನೆ ನಿನಗೀಗಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭೇದಗಳ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಕೇಳುವುದು ॥
[ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ದಶ] ನರನೆ ಕಿವಿಕಣ್ಣುಗಳು ಚರ್ಮವು ।
ಮರಳಿ ನಾಸಿಕೆ ಜಿಹ್ವೆಯೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿರುವುವು ಪಂಚಸಂಖ್ಯಾಕ ॥ ೬೩ ॥

ಬರಲು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯದೊಳೈಕ್ಯವು ।
ನಿರುಪವಿವುಗಳ ದ್ವಾರದಿಂದಲೆ ।
ಬರುವುದೈ ಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿಚಾರವು ದುಃಖ ಸುಖವೆಂಬ ॥
ಕರಯುಗಳ ಪದಯುಗಳ ವಾಚೆಯು ।
ಮರಳಿ ಗುದಶಿಶ್ನಗಳು ಯೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿರುವುವು ಪಂಚಸಂಖ್ಯಾಕ ॥ ೬೪ ॥

ನರಶರೀರದಿ ಕರ್ಮಶಕ್ತಿಯು ।
ಪೆರೆವಳಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣರಮಣಿಯು ।
ತೊರಗೊಳಗೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದ್ವಾರದಲಿ ಚರಿಸುವಳು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ನಿನಗಾ- ।
ನೊರೆದೆನ್ನೆ ಪರಿಪರಿಯ ಯಿಂದ್ರಿಯ- ।
ಕರಣಿಗಳ ನಿನಗಾಯ್ತೆ ಯಿಂದ್ರಿಯವೃಂದದ ಜ್ಞಾನ ॥ ೬೫ ॥

[ವಿಕಂ ಚ] ಮನವಿದೇನಿಹುದೆಂದು ವಾಸವ- ।
ತನಯ ನಿನಗಾನೊರೆವೆನೀಕ್ಷಣ ।
ವಿನುಗುತಿಹುದು ರಜೋಗುಣಸ್ಕಂಧದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ವಿನುಗುತಿಹುದೈ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ್ರಿಯ- ।
ಗಣವು ಕೂಡಿಹುದೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ನಿನಗೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿನಿದ ದೃಷ್ಟ್ಯಾಂತಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೬೬ ॥

ನೀಲವಿಹುದಾಕಾಶವದರಲಿ ।
ಹೇಳು ನಿಜವೇನಿಹುದು ವರ್ಣವು ।
ಯೇಳುವುವು ಮೃಗಜಲದಿ ತೆರೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ॥
ಗಾಳಿ ಬೆಳಗಲು ವ್ಯರ್ಥವಾಪರಿ ।
ಕೇಳು ಮನದ ಸ್ವರೂಪವೀಪರಿ ।
ಮೇಳವಿಸಿದರೆ ಶುಕ್ರಕೋಣಿತ ನರಶರೀರದಲಿ ॥ ೬೭ ॥

ಈ ದುತತ್ತ್ವಂಗಳಿಗೆ ಯಾಕೃತಿ ।
ಯೈದೆ ಬರುವುದು ವಾಯುತತ್ತ್ವದ ।
ಭೇದದಿಂದಲೆ ಹತ್ತುಪ್ರಾಣಪ್ರಕಾರವಾಗುವುವು ॥
ಹೇ ಧನಂಜಯ ಪಂಚಪ್ರಾಣಗ- ।
ಳಾದವುವು ವೃಸಪ್ರಾಣಪಂಚಕ- ।
ವಾದುದೀಪರಿ ಹತ್ತುಪ್ರಾಣಪ್ರಕಾರ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೬೮ ॥

ಹತ್ತುಭಾಗಗಳೈದೆ ಯೊಸರಿ ।
ಸತ್ಯ ನಿಜಧರ್ಮಪ್ರಕಾರದಿ ।
ವಸ್ತಿಮಾಡುವುವೀಶರೀರದ ಭಾಗಭಾಗದಲಿ ॥
ಹತ್ತಿರುವುದೈ ಚಂಚಲತ್ವವೆ ।
ನುತ್ತ ವರ್ಧಕವಾರಜೋಗುಣ ।
ನಿತ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೊರಗಹಂಕಾರದ ಯೆದೆಯ ಮೇಲೆ ॥೬೯॥

ಇಂತು ಮೆರೆವುದು ಮಧ್ಯಭಾಗದಿ ।
ಯೆಂತು ಹೆಸರಿದು ಯೋಗ್ಯವೆಂಬುದ- ।
ನಾಂ ತಿಳಿಯೆ ಮನವೆಂಬ ಹೆಸರಿದು ವ್ಯರ್ಥ ಭ್ರಮಮೂಲ ॥
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಕಲ್ಪನಾಮಯ ।
ಸಂತತದೊಳಿಹುದದರಯೋಗದಿ ।
ಬಂತು ಬ್ರಹ್ಮಗೆ ಜೀವದಶೆಯಿದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ॥೭೦॥

ಸರುವಗೋಷ್ಟಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣ- ।
ವಿರುವುದೈ ವಾಸನೆಯೆ ಜೀಜವು ।
ನಿರುತವಿದಹಂಕಾರನೊಡನಾಡುವುದು ಸ್ವರ್ಧೆಯನು ॥
ಭರದೊಳಿಚ್ಛೆಯ ವರ್ಧಿಸುವುದಿದು ।
ನರನೆ ಕೇಳಾಶೆಯನು ಪ್ರಬಲಿಸಿ ।
ಕೆರಳಿಸುವುದೈ ವಿವಿಧಭಯಗಳ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೭೧॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ದ್ವೈತವಿದರಲಿ ।
ಭರದೊಳುದ್ಭವಿಸುವುದು ಸಂತತ ।
ಮರಳಿ ಕೇಳಜ್ಞಾನಯೋಗದಿ ಬಿಳಿವುದಿದು ವಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಕದಂಬವ- ।
ನಿರಿಸುವುದು ವಿಷಯಂಗಳಲಿ ಕೇಳ್ ।
ವಿರಚಿಸುವುದೈ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೨ ॥

ಮರಳಿ ಕೇಳು ವಿಕಲ್ಪದಿಂದೀ- ।
ಪರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯನರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ।
ಮುರಿದು ಜಿಡುವುದು ಕೇಳ್ಮೆನೋರಥರಾಜ್ಯವಡಗುವುದು ॥

ಇರುವುದಿದು ಭ್ರಮುಕಾಗರವಲಾ ।
ಮರಳಿ ವಾಯುವಿನರ್ಕಜಲದಲಿ ।
ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ಬುದ್ಧಿಯನು ಬಹುನಿರ್ಜೀವ ಮಾಡುವುದು ॥ ೭೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಮಾನಸ- ।
ಕಿರುವುವೈ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಲ್ಲವು ।
ಕರೆವರೀಲಕ್ಷಣದ ತತ್ತ್ವವ ಮನವೆನುತ ಬುಧರು ॥
ಮರಳಿ ವಿಷಯಪ್ರಸರಗಳ ನಾ- ।
ನೊರೆವೆನೈ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದೆನು- ।
ತರುಹಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ವೀರವಿಜಯನಿಗೆ ॥ ೭೪ ॥

[ಪಂಚ ಚ] ನರನೆ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯನಿಕರಕ್ಕೆ- ।
ದಿರುವುವೈ ವಿಷಯಗಳು ನೋಡೈ ।
ಮೆರೆವುವೈ ರಸಗಂಧಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶರೂಪಗಳು ॥
ಹೊರಗೆ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಿ ।
ಬರುವುದೈ ತುಳುಕುತ್ತ ಜ್ಞಾನವು ।
ಧರೆಯೊಳಾಕಳು ಹುಲ್ಲಬಣಬೆಯ ನೋಡಿ ಬರುವಂತೆ ॥ ೭೫ ॥

ನರನೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯನಿಕರಕ್ಕೆ- ।
ದಿರುವುವೈ ವಿಷಯಗಳು ನೋಡ- ।
ಕ್ಷರದ ಸ್ವರದುಚ್ಚಾರ ವಸ್ತುಗ್ರಹಣ ಮೇಣ್ ದಾನ ॥
ಚರಣ ಮಲಮೂತ್ರದ ವಿಸರ್ಜನ- ।
ವಿರುವುವಿವು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಮೆರೆವ ವಿಷಯಗಳೆವು ಕಣಾ ಹೊರಡುವುವು ಯಿಂದ್ರಿಯದಿ ॥೭೬॥

[ಇಂದ್ರಿಯಗೋಚರಾಃ] ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದ ದಶಕದ ।
ಮಾನ್ಯ ವಿಷಯದ ದಶಕ ದೇಹದೂ- ।
ಳೇನ ಹೇಳಲಿ ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ವಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನಾನು ನಿನಗೇನಿಚ್ಛೆಯೆಂಬುದ ।
ನಾನರಾಗದಿ ಪೇಳ್ವ ಸ್ವಪ್ನದಿ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪೇಳ್ದನೀಪರಿ ಭಕ್ತವಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೭೭ ॥

[ಇಚ್ಛಾ] ಹಿಂದಕುಪಭೋಗಿಸಿದ ವಸ್ತುವು ।
ಚಂದದಿಂ ನೆನಪಾಗಲದು ಬೇ- ।
ಕೆಂದು ಬಯಸುವುದಿಚ್ಛೆಯೆಂಬರು ವಿಬುಧರೀ ಜಗದಿ ॥
ಬಂದು ಕವಿಯಲಿ ಶಬ್ದ ಜೀಳಲು ।
ತಂದು ಕೊಡುವುದೊ ಯಾವ ವೃತ್ತಿಯ ।
ಮುಂದೆ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯದ ಯೋಗವು ಬರಲು ಕೌಂತೇಯ॥೭೮॥

ಧರಿಸಿ ಕಾಮೂಷಾರವಿಚ್ಛೆಯು ।
ಬರುವುದೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಯಿದಾಗಲು ಹಿಂದೆಮುಂದೋಡುವುದು ಮಾನವ ॥
ಧರೆಯೊಳೀಮನ ಹೋಗಲಾರದ ।
ವರನಿಸಿದ್ಧಸ್ಥಳಕೆ ಪೋಪುದು ।
ಪೊರೆಯ ಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿಷಯದಿ ಬಾಯ ಹಾಕುವುದು

॥ ೭೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀವೃತ್ತಿಯೋಗದಿ ।
ಮರುಳುತನ ಬರುತಿಹುದು ಬದ್ಧಿಗೆ ।
ಬರಲು ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಬಯಕೆಯು ಯಿಚ್ಛೆಯೆನಿಸುವುದು ॥
[ದ್ವೇಷಃ] ಬರಲು ಮನದೊಳಗಿಚ್ಛೆ ತದನಂ ।
ತರದೊಳಿಂದ್ರಿಯನಿಕರಕಿಚ್ಛಿತ ।
ಪರಿಯಲುಪಭೋಗಿಸಲು ವಿಷಯವು ದೊರೆಯದಿರೆ ವಾರ್ಥ ॥೮೦॥

ಬರುವುದೇನಾವೃತ್ತಿಯದನೇ ।
ಕರೆವರಲ್ಲವೆ ದ್ವೇಷವೆನುತಲಿ ।
[ಸುಖಂ] ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಯುವೆನು ಸುಖಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥

ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಲು ನರಗೆ ಜಗದ ಸ- ।
ವಸ್ತು ಭವ್ಯ ಸುವಸ್ತುಸಂಚಯ- ।
ವಸ್ತವಹುದೈ ಜೀವನಿಂಗಾ ಮೈಮರೆತು ಬಿಡುವ ॥
ಚಿತ್ತವಾಕ್ಕಾಯದಲಿ ಯದನೇ ।
ಸ್ವಸ್ಥತೆಯಲುಪಭೋಗಿಸುತಲಿ ನಿ- ।
ಚಿತ್ರತನದಿಂ ದೇಹದರಿವನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದು ॥ ೮೧ ॥

ಕರೆವರಿದ ಚೇತನೆಯೆನುತ್ತಲಿ ।
ಭರಿತನಿಹುದೈ ಸಖಶಿಖಾಂತದಿ ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತೆರದಿ ವಾರ್ಥನೆ ಮೂರವಸ್ಥೆಯಲಿ ॥
ಇರಲಿ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿ ಜಾಗೃತಿ ।
ನರಶರೀರದೊಳಿಹುದು ಸಂತತ ।
ಧರಿಸಲಾರದು ಭೇದವೆಂದಿಗು ವಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೮೨ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ವಸ್ತು ಪ್ರಾಣನು ।
ನಿತ್ಯ ಕಾಲ್ಮರಿದಂತೆ ಜೀವ್ಯನು ।
ವೃತ್ತಿ ನಾತ್ತ್ವಿಕವೇರುವುದು ದ್ರಿಗುಣದಲಿ ಜೋರಿನಲಿ ॥
ಚಿತ್ರವಿದು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ವೃತ್ತಿಯನು ಹೃದಯದಲಿ ಥಪ್ಪಡಿ ।
ಸತ್ತ ಮಲಗಿಪುದೇನ ಹೇಳಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೮೩॥

ಉದರ ಯೋಗದಿ ಬುದ್ಧಿಮನಗಳಿ- ।
ಗುದುಭವಿಸಿತ್ತೈ ಲವಲವಿಕೆಯದು ।
ವಿದಿತವಾಯಾವನಕೆ ನಿತ್ಯ ವಸಂತಋತುವಾಗಿ ॥
ಉದಿತವಹುದು ಪ್ರಫುಲ್ಲತೆಯಲಾ ।
ಯಿದು ಸಮಸ್ತಚರಾಚರಾಂಶದಿ ।
ಯಿದಕೆ ಯಿರುವುದು ಹೆಸರು ಚೇತನೆ ನಿರ್ವಿವಾದವಿದು ॥ ೮೪ ॥

ನರನೆ ವಿಸ್ತರವೇಕೆ ವ್ಯರ್ಥದಿ ।
ಯರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಿ ।
ಒರುವುದೆಲ್ಲಿಯೊ ಜೀವಕಾತ್ಮನ ಲಾಭವದುವೆ ಸುಖ ॥
[ದುಃಖಂ] ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದ ಲಾಭವು ।
ದೊರೆಯದಿರೆ ಜೀವಿಪುದು ದುಃಖವು ।
ಬರಲು ಕಲ್ಪನೆ ಯಿರದಲಾ ಸುಖವಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೮೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯರಸನಾಜ್ಞೆಯ ।
ಧರಿಸಿ ತಿರದಲಿ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವು ।
ಭರದಿ ಕಟು ಪರಚಕ್ರವನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಅರಸನರಿವನೆ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯ ।
ಕರಧಿ ಚಂದ್ರನ ನೋಡಿ ತಾಳ್ವದು ।
ಪರುಷ ದಿನಕರ ಜಗದ ವ್ಯಾಪಾರವನು ನಡೆಸುವನು ॥ ೮೬ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಲೋಹಚುಂಬಕ ।
ಒರಲು ಸಂನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಹಕೆ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಚಂಂಚಲತ್ವವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರಿಸಿ ದೃಷ್ಟಿಯನಾಮೆ ತನ್ನಯ ।
ಮನಿಗಳಿಗೆ ಸ್ತನವಾನ ಕೊಡದಲೆ ।
ಭರದಿ ಬೆಳೆಸುವುದಲ್ಲವೇ ನಿನಗರಿವಿಹುದು ವಾರ್ಥ ॥ ೮೭ ॥

ಹರಿದು ಕಲ್ಪನೆ ಹೋಗಲಾಕ್ಷಣ ।
ಒರುವುದಲ್ಲಿಯೆ ಸುಖವು ಸಹಜದಿ ।
ನರನೆ ಸುಖದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕಲ್ಪನಾಹರಣ ॥
[ಚೇತನಾ] ಇರುವುದಾದರಸಂಗ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲಕೆ ನಾತ್ಮಿಭೂತವು ।
ನರಶರೀರದೊಳಿಹುದು ಬ್ರಹ್ಮದ ಸತ್ತೆಯೆಂದೆಂಬೆ ॥ ೮೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾತ್ಮಾನುಭವದಿಂ ।
ನಿರುತವೀದೇಹದಲಿ ಜಡವಾ- ।
ಗಿರುವ ವಸ್ತುವಿಗೀವುದು ಸಜೀವತೆಯು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದಿದಕೈ ಹೆಸರು ಚೇತನೆ- ।
ಯೊರೆವೆ ನಿನಗಾನೀಗ ಧೈರ್ಯದ ।
ಪರಿಯ ಕೇಳೈ ಭೇದಗಳ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೬೯ ।

[ಧೃತಿಃ] ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀತತ್ತ್ವಪಂಚಕ- ।
ತತ್ರುತನದಿಂ ವರ್ತಿಪುದಲಾ ।
ನಿತ್ಯ ಜಾತಿಸ್ವಭಾವಕನುಗುಣವಾಗಿ ಶತ್ರುತನ ॥
ಪೃಥ್ವಿಯನು ನಾಶಿಪುದು ಜಲವೈ ।
ಮತ್ತೆ ಜಲಶೋಷಣವ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ತತ್ತ್ವ ತೇಜವು ಗಾಳಿ ತೇಜವನೋಡಿಸುವುದಲ್ಲೈ ॥ ೭೦ ॥

ಗಾಳಿಯನು ನುಂಗುವುದು ಗಗನವು ।
ಮೇಳವಾಗದೆ ಗಗನತತ್ತ್ವವು ।
ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲವೋತಪ್ರೋತ ತುಂಬಿಹುದು ॥
ಹೇಳಲೇನನು ವೈರವಿದ್ದರು ।
ಮೇಳದಿಂದಿವು ನರಶರೀರದಿ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದೇಕತ್ರ ವಾಸಿಪುವಲ್ಲವೇ ವಾರ್ಥ ॥ ೭೧ ॥

ದ್ವೈತಿತನದ ವಿವಾದತರ್ಕದ ।
ಮಾತನಿರಿಸುತಲೊಂದುಕಡೆಯಲಿ ।
ಭೂತಳದಿ ದೇಹದಲಿ ವಾಸಿಪುವಿವು ಸುಮೈತ್ರಿಯಲಿ ॥
ಈತೆರದ ನಿಜಗುಣದ ಯೋಗದೊ- ।
ಳಾತುಮನ ಮಂದಿರವ ಪೋಷಿಪು- ।
ವೇತರಿಂದಲಿ ಯೆನುತ ವೇಳ್ದರೆ ಧೃತಿಯೆ ಕಾರಣವು ॥ ೭೨ ॥

[ಸಂಘಾತಃ] ನರನೆ ಜೀವಸಮೇತತತ್ತ್ವಗ- ।
ಳರದೆ ದೇಹದೊಳೈಕ್ಯ ತಾಳಲು ।
ಕರೆವರದ ಸಂಘಾತವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥
ಅರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರದಲೀಪರಿ ।
ಯಿರುವ ಮೂವತ್ತಾರುತತ್ತ್ವವ- ।
ನರಿಯಲಿವುಗಳು ಮೇಳವಾಗಲು ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವುದು ॥೭೩॥

ಪರಿಪರಿಯ ರಥಭಾಗ ಕೂಡಲು ।
ಜರುವುದೆಲ್ಲಿಕೆ ಹೆಸರು ರಥವೈ ।
ಚರಣ ಹಿಡಿದಾತಲೆಯ ವರೆಗಿಹ ಸರ್ವಭಾಗಗಳ ॥
ಬರಲು ಮೇಳವು ದೇಹವೆನುವರು ।
ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಪಥಿಕಜನವೀ- ।
ಪರಿಯ ನಾಲ್ಕಂಗಗಳು ಕೂಡಲು ಸೇನೆಯಾಗುವೆದು ॥ ೭೪ ॥

ಕೂಡಲಕ್ಷರಗಳದು ಪದವೈ ।
ಕೂಡೆ ಪದಗಳು ವಾಕ್ಯವಹುದೈ ।
ಮೋಡಗಳ ಸಮುದಾಯವೆಲ್ಲವನಭ್ರವೆನ್ನುವರು ॥
ಕೂಡೆ ಸಚರಾಚರಜಗತ್ತುಗ- ।
ಳಾಡುತಿಹರದ ವಿಶ್ವವೆನುತಲಿ ।
ಕೂಡಲೆಣ್ಣೆಯು ಬತ್ತಿ ತೇಜವು ದೀಪವೆನಿಸುವುದು ॥ ೭೫ ॥

ನರನೆ ಮೂವತ್ತಾರುತತ್ತ್ವಗ- ।
ಳರದೆ ಬರಲೇಕತ್ರವದಕೆನೆ ।
ಕರೆವರೈ ಕೋವಿದರು ಕ್ಷೇತ್ರವೆನುತ್ತ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವ್ಯಾಣಿಗಳು ಜಗದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಾನುಸಾರದಿ ।
ದುರಿತಪುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುವೀಶರೀರದಲಿ ॥ ೭೬ ॥

ಅರಿಯುತೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ಕರೆದೆನಿದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನುತಲಿ ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಯ ಮಾತು ಕೌತುಕಪರವು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕರೆವರನ್ಯರು ದೇಹವೆನುತಲಿ ।
ಯಿರಲಿ ಸಾಕೀವಾದಪ್ರಶ್ನೆಯು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಹೆಸರಿಹುದು ಕೇಳೀಕ್ಷೇತ್ರಕೇನೆಂಬೆ ॥ ೭೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಒಹ್ಮದೀಚೆಗೆ ।
ನರಸಿಜಜನರು ಹಿಡಿದು ಸಚರಾ- ।
ಚರವು ಹುಟ್ಟುತ ಸಾವುದೆಲ್ಲವು ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವುದು ॥
ಸುರರು ಮನುಜರು ಸರ್ವವಿದರಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಗಳು ಜನ್ಮಕೆ ।
ಬರುವುವಲ್ಲವೆ ನೋಡು ತತ್ತ್ವಕೆ ರಜಕೆ ತಮಕೆ ಸರಿ ॥ ೭೮ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೀಗುಣವಿಚಾರವ- ।
ನರುಹುವೆನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡೈ ।
ಭರದಿ ನಿನಗಾಂ ಜ್ಞಾನರೂಪವನೀಗ ಪೇಳುವೆನು ॥
ಅರುಹಿದೆನು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸವಿಸ್ತರ- ।
ಪರಿಯ ಭಾನು ವಿಕಾರಸಹಿತಲೆ ।
ಬರುವುದೆಂತಾಮೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನದಿ ವಿಸ್ತರಿಪೆನೀಗ ॥ ೭೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀಜ್ಞಾನಕೋಸುಗ ।
ಪರಮಯೋಗಾಭ್ಯಾಸತತ್ಪರ- ।
ರಿರದೆ ಸ್ವರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ಗಗನವ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವರಲಾ ॥
ಧರಿಸದಲೆ ಸಿದ್ಧಿಯ ಗೊಡವೆಯನು ।
ಭರದಿ ಋದ್ಧಿಯ ಕಾಲಲೊದ್ದುತ ।
ಮರಳಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವರು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಸಾಧನವ ॥ ೧೧೦॥

ಸೂರೆ ಮಾಡುತ ತಪದ ಕೋತಿಯ ।
ಭಾರಿಯಜ್ಞಂಗಳ ನಿವಾಳಿಸಿ ।
ಬೇರುಸಹಿತಾ ಕರ್ಮವಲ್ಲಿಯ ಕಿತ್ತಿ ಹಾಕುವರು ॥
ಯಾರು ಕೆಲಬರು ಭಜನಮಾರ್ಗವ- ।
ನಾರಭಿಸಿ ಬತ್ತಲೆಗಳಿರುವರು ।
ಯಾರು ಕೆಲರು ಸುಷುಮ್ನೆಯನು ಸೇರುವರು ಗುಪ್ತದಲಿ
॥ ೧೧೧ ॥

ತೊರೆಯು ಬೇಕೀ ಜ್ಞಾನವೆನುತಲಿ ।
ಪರಮಋಷಿಗಳು ತಾಪಸರುಗಳು ।
ಚರಿಸುವರು ವೇದಸ್ವರೂಪದ ಮರದೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ॥
ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಜ್ಞಾನವ ।
ತೊರೆಯುವುದು ನಿಜನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ।
ಗುರುಚರಣದಿ ನಿವಾಳಿಸುವರೈ ಬರುವ ಜನ್ಮಗಳ ॥ ೧೧೨ ॥

ಬರಲು ಕೇಳೀ ಜ್ಞಾನವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ।
ಹರಣವಹುದಜ್ಞಾನತಿಮಿರವು ।
ಬರುವುದೈ ಜೀವಾತ್ಮರೈಕ್ಯವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬರಲು ಕೇಳೀ ಜ್ಞಾನವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ।
ತೊರೆವುದಿಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯದಿಚ್ಛೆಯ ।
ಮುರಿದು ಬಿಡುವುದು ಕರ್ಮ ಹಾವಳಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೧೧೩ ॥

ದೂರವಹುದೈ ಮನದ ದೈನ್ಯವು ।
ಹಾರುವುದಲಾ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳದ್ವೈತ ಬೆಳೆಯ ಸುಕಾಲವಾಗುವುದು ॥
ಹಾರಿ ಹೋಗುವುದಲ್ಲನೇ ಮದ ।
ಯಾರು ಕೇಳ್ವರು ಮಾಯೆಯಾಟವ ।
ಬಾರದಲ್ಲಾ ನಾನುನೀನೆಂಬೀಯಹಂಕಾರ ॥ ೧೧೪ ॥

ಬೇರುಸಹಿತಲೆ ಕಿತ್ತಿ ತಾಂ ಸಂ- ।
ಸಾರವನ್ನುದ್ಧ್ವಂಸಮಾಳ್ಪುದು ।
ತೋರುನೀಸಂಕಲ್ಪಕೆಸರನು ಸ್ವಚ್ಛ ತೊಳೆಯುವುದು ॥

ಚಾರುಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿಹ ।
ತೋರಿಪುದು ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ಸೇರಲೀಪರಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಣನು ಹೆಳವನಾಗುವನು ॥ ೧೧೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಜ್ಞಾನಸತ್ಕೃಯ ।
ಭರದಿ ಕೃತಿಯಲಿ ಜಗವು ನಡೆವುದು ।
ಬರುವುದಿದರ ಪ್ರಭಾವದಿಂ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಶಕ್ತಿಯದು ॥
ಪೆರೆವ ಪರಮಾನಂದಸಾಗರ- ।
ನಿರದೆ ಜೀವಗೆ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗುತ ।
ನಿರುತವದರಲಿ ಮಗ್ನನಾಗುವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೧೬ ॥

ಇರುವುದಿದು ಸುಜ್ಞಾನ ಕೇಳೈ ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಪಾಂಡಿತ್ಯದಾಗರ ।
ದೊರೆಯೆ ಹರಿವುದು ವಿಷಯಮಲ ಮನದಿಂದ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವೆ ನಾನೇ ಜೀವನೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯ ಕ್ಷಯರೋಗವನು ತಾಂ ಸಂ- ।
ಹರಿಸಿ ಕೇಳಾತ್ಮನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ನಿಜವರೋಗಹಿಯ ॥ ೧೧೭ ॥

ಅರುಹಲೀಜ್ಞಾನವನು ಸುಕಠಿಣ- ।
ವರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಬೇಧ್ದಿ ನಿನಗಿದ- ।
ನರಿಯಬೇಕೈ ಸಾವಧಾನದಿ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀಜ್ಞಾನ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಾರದ ತತ್ತ್ವವಲ್ಲವೆ ।
ಬರಲು ಜ್ಞಾನವು ದೇಹದೊಳಗಿನ ಕುರುಹ ಬೇಳುವೆಸು ॥೧೧೮॥

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ವರ್ತನದ ಮೇ- ।
ಲಿಂದ ತಿಳಿವುದು ಜ್ಞಾನ ದೇಹದಿ ।
ಬಂದಿಹುದೊ ಬಂದಿಲ್ಲವೋ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕೆಂದಳಿರು ಮರಕೇರೆ ವಾರ್ಷನೆ ।
ಬಂದನಲ್ಲವೆ ಋತುವಸಂತನು ।
ಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವರೇನು ಸಂಶಯಿಸುವ- ಜಗದೊಳಗೆ ॥೧೧೯॥

ಮರದ ಬುಡದಲಿ ನೀರನೆರೆಯಲು ।
ಬರುವುದೈ ಲವಲವಿಕೆಯೆಲೆಯಲಿ ।
ಬರುವ ಮೊಳಕೆಯ ಮೇಲೆ ನೆಲಸನು ಸರಿಸಿಸುವುದಶ್ಟೆ ॥
ವುರುಷನಿಹನೊ ಕುಲೀನನೆಂಬುದು ।
ಹೊರಗಿನಾಚಾರ ಸ್ವಭಾವದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಯನುಭವವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲಿ ಮಾನವಗೆ ॥ ೧೨೦ ॥

ಆದರಾತಿಥ್ಯವನು ನೋಡಲು ।
ಬೋಧವಹುದೈ ಸ್ನೇಹಭಾವವ್ಯ ।
ಸಾಧುಸತ್ಪುರುಷರನು ದರ್ಶನದಿಂದಲರಿವುದಲಾ ॥
ಕಾದು ದೀಪವ ಕಾಜಿನೊಳಗಿಡೆ ।
ಮೇದನಿಯಲಿ ಪ್ರಕಾಶ ಸುತ್ತಲು ।
ಸಾದರದಲೀಯುವುದು ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು
॥ ೧೧೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಹೃದಯದೊ- ।
ಳಿರುವ ಜ್ಞಾನದ ಲಕ್ಷಣಂಗಳು ।
ಹೊರಗೆ ದೇಹದಿ ಸೂಸುತಿಹುವೈ ಸ್ಪಷ್ಟತನದಿಂದ ॥
ಒಲವೆನೀಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವ ।
ನರನೆ ನಿನಗುತ್ತಮತರದಲಿಂ ।
ದರುಹಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ಭರದಲರ್ಜುನಗೆ ॥ ೧೧೨ ॥

ಅಮಾನಿತ್ವಮದಂಭಿತ್ವಮಹಿಂಸಾ ಕ್ಷಾಂತಿರಾರ್ಜವಮ್ ।
ಆಚಾರ್ಯೋಪಾಸನಂ ಶೌಚಂ ಸ್ಥೈರ್ಯಮಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಃ ॥ ೭ ॥

[**ಅಮಾನಿತ್ವಂ**] ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲಿ ಸಾಮ್ಯದ ।
ಭಾವವನು ಸ್ವೀಕರಿಸನೈ ಸಂ- ।
ಭಾವನೆಯ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾಗುವ್ಯದವನಿಗತಿ ಭಾರ ॥
ಯಾವುದೇ ಗುಣದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲು ।
ಭೂವಲಯದಲಿ ಮಾನ ಮಾಡಲು ।
ಭಾವಭಕ್ತಿಯೊಳವನ ಯೋಗ್ಯತೆ ವರ್ಣಿಸಲುಪಾರ್ಥ ॥೧೧೩॥

ಪುರುಷರನ್ಯರು ಪ್ರೇಮದಿ ನಮ- ।
ಸ್ಕರಿಸಲಾತನನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಮರಣ ಬಂದಂತಾಗಿ ಮನದಲಿ ತ್ರಾಸವಾಗುವುದು ॥
ಸುರಗುರುಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ಸರಿಯಾ- ।
ಗಿರುವ ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯೆ ಯಿದ್ದರು ।
ಮರುಳನಂದದಿ ವರ್ತಿಸುವನ್ಯೆ ಯನ್ಯರರಿಯರಲಾ ॥ ೧೧೪ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಗಜಬಜಿಸುವನು ।
ಮಾನ ಕೊಡಲಪಮಾನವೆಣಿಪನು ।
ತಾನು ತನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿ ಕೇಳ್ವರೆ ಕಿವಿಯ ಮುಚ್ಚುವನು ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ವ್ಯಾಧನಿಗೆ ಸ್ವಾ- ।
ಧೀನವಾಗಿಹ ಹರಿಣದಂದದಿ ।
ಕ್ಷೀಣಧೈರ್ಯನು ಕಾತರಿಸುವನು ಸ್ತುತಿಯ ಕೇಳಿದರೆ ॥೧೧೫॥

ಅಡಗಿಸುವನ್ಯೆ ತನ್ನ ಚತುರತೆ ।
ಬಿಡುವನ್ಯೆ ನಿಜಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವ ।
ಸಡಗರದಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವನಲಾ ಖೂಳತನ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬಿಡುವನಾತನು ಕೀರ್ತಿಯಿಚ್ಛೆಯ ।
ಹೊಡೆದು ಹೊರಗಟ್ಟುವನು ಲೌಕಿಕ ।
ಬಿಡುವನ್ಯೆ ಬಯಕೆಯನು ವಾದವಿವಾದತರ್ಕದಲಿ ॥ ೧೧೬ ॥

ನರನು ನದಿ ಯೊಸಾಡಿ ದಾಟುತ- ।
ಲಿರಲು ನದಿಮಧ್ಯದಲಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತಿರುಗಣಿಯು ಸೆಳವಿನಲಿ ಸಿಲುಕಲು ಗಜಬಜಿಪ ತೆರದಿ ॥
ಪರರು ತನ್ನನು ಸ್ತುತಿಸ ತೊಡಗಲು ।
ಕರಗುವುದು ಮನದೊಳಗೆ ಧೈರ್ಯವ್ಯ ।
ತೊರೆವನ್ಯೆ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯ ಮನದಿಚ್ಛೆಯನು ಪಾರ್ಥ ॥೧೧೫॥

ಸ್ವಸ್ಥತನದಲಿ ಕೂಶು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಚಿತ್ತಶಾಂತಿಯ ಭೋಗಿಸುವನ್ಯೆ ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿಯಪಮಾನ ಮಂದಿಯೊಳಾಗ ಬೇಕೆನುತ ॥
ಅಪ್ತವರ್ಗವು ತನ್ನ ಸಂಗತಿ ।
ವ್ಯರ್ಥ ಹಿಡಿಯಲು ಬಾರದೆನುವನು ।
ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿಹನವನು ದೇಹದಿ ನಮ್ರತನ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೯ ॥

ಅನ್ಯರೀಜಗದೊಳಗೆ ತನ್ನಯ ।
ಮನ್ನಣೆಯ ಮಾಡುವುದು ಸೇರದು ।
ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ತನ್ನ ಕಿವಿಯಿಂ ಕೇಳಲಂಜುವನು ॥
ತನ್ನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳೆಯಲಿ- ।
ಕನ್ಯರಿಗೆ ಸಂಧಿಯನೆ ಕೊಡನ್ಯೆ ।
ಅನ್ಯರಿಂ ಸತ್ಕಾರ ಕೊಳ್ಳುವ ಪಾತ್ರ ಬೇರೇಕೆ ॥ ೧೧೭ ॥

ದೋಷವೆನಿಸದೆ ಹೀನತನವೇ ।
ಭೂಷಣವು ತಾನೆಂದು ಮೆರೆವನು ।
ಯೀಸುಪರಿಯಲಿ ತಾನು ವರ್ತಿಸುತಿಹನು ಲೋಕದಲಿ ॥
ಈಸು ವರ್ಣಿಸಲವನ ವರ್ತನ ।
ಭಾಸಿಸುವನ್ಯೆ ಮೃತನೊ ಜೀವಿಯೊ ।
ತ್ರಾಸ ಕೊಡನ್ಯೆ ಜಗಕೆ ಯೆಳ್ಳಷ್ಟಾದರುನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೮ ॥

ಕಾಲಿನಿಂದಲಿ ನಡೆವನೋ ಮೇಣ್ ।
ಗಾಳಿಯಾತನ ದೂಡುತಿಹುದೋ ।
ಲೀಲೆಯೇನಿದುವೆಂದು ಮಂದಿಗೆ ಚೋದ್ಯವಿರುವುದಲಾ ॥
ತಾಳ ಬಾರದು ಜನರು ಭೀತಿಯ ।
ಹಾಳು ಬೀಳಲಿ ತನ್ನ ಜೀವವೆ ।
ಹೇಳುತೀಪರಿ ತೊರೆಯುವನಹಂಕಾರವೃತ್ತಿಯನು ॥ ೧೩೧ ॥

ಇರುಳುಹಗಲೀ ತೆರದಿ ದೇವರೊ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಹರಕೆಗಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನಿರುತ ವೃಷಭೋಗಿಸುವನ್ಯೆ ಯೇಕಾಂತವಾಸವನು ॥
ಮರಳಿ ನಿರ್ಜನವಾದ ಸ್ಥಳ ಪ್ರೊಂ- ।
ದಿರುವುದೆನುತಲಿ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಹರುಷವನವನಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವುದಲ್ಲಿ ಬೋಡುವನು
॥ ೧೩೨ ॥

ಗಾಳಿಯನುರೋಧದಲಿ ನಡೆವನು ।
ಮೇಲೆ ಗಗನದೊಳಾಡುತಿರುವನು ।
ಹೇಳಲೇನನು ಮಿತ್ರರಾತಗೆ ಕಾಡಮರಗಿಡವು ॥
ಹೇಳಿದೀಪರಿ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ।
ತಾಳುವರು ಯಾರೀಶರೀರದಿ ।
ಹೇಳಲೇನದನವನೆ ಜ್ಞಾನವ ಪಡೆದಿಹನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೩೩ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೀತೆರದಮಾನಿತೆ- ।
ಯುರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ತಿರಿಗಿ ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಕೇಳ್ವುದದಾಂಛಿಕತ್ವವನು ॥
[ಅದಂಛಿತ್ವಂ] ಮರಣ ಬಂದರೆ ಬರಲಿ ಬಚ್ಚಿ- ।
ಟ್ಟಿರುವ ನಿಧಿಯನು ಹೇಳಲಾರನು ।
ಪರರಿಗೀತೆರನಿಹನು ಕೃಪಣನು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೧೩೪॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮರಣ ಬಂದರು ಬರಲಿ ಸುಕೃತವ- ।
ನರುಹಿ ಪರರಿಗೆ ತೋರಿಸನಲಾ ಕೃಪಣನಂದದಲಿ ॥
ಕರುಣಿಗೋಸುಗ ಕಪಟಿಯಾಕಳು ।
ಯಿರಿಸುವುದು ಕೆಚ್ಚಲಲಿ ಹಾಲನು ।
ಪುರುಷರಿಂಗಿಯಿದಲೆ ಬಚ್ಚಿಡುವಂತೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೩೫ ॥

ವಾರವನಿತೆಯು ತನ್ನ ಸ್ವಾಯವ ।
ತೋರಿಸುವಳೇ ಯನ್ಯರಿಂಗಾ- ।
ಚೋರರಡವಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಸಧನನನು ಹಿಡಿದಿರಲು ॥

ತೋರಿಸುವನೇ ಧನವನಿಲ್ಲವ ।
ಚಾರುಕುಲವಧು ತನ್ನವಯವವ ।
ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸದೆ ಸೆರಗಿನಲಿ ಮುಚ್ಚುವಳು ॥ ೧೩೬ ॥

ಹೊಲದಿ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತುತಲಿ ಯೊ- ।
ಕ್ಕಲಿಗನದ ತಾಂ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡುವನು ।
ತಿಳಿಯ ಬಾರದೆನುತ್ತ ಜಗದಲಿ ನೋಡಲೀತೆರದಿ ॥
ಇಳೆಯೊಳಗೆ ದಾನಾದಿಪುಣ್ಯವ ।
ತಿಳಿಸಲಾಗದು ಬಾಯ ಮಾತಿಲಿ ।
ಕೊಳನಲಾ ದೇಹದಲಿ ಮಾನದ ವೃಡಿಗೆಕೊಡಿಗೆಗಳ ॥ ೧೩೭ ॥

ಮಂದಿಯಾರ್ಜವ ಮಾಡಲಾರನು ।
ಯಿಂದು ಮಾಡಿದೆ ಪುಣ್ಯವದನಿದ- ।
ನೆಂದು ಜಗದಲಿ ಡಂಗುರವ ತಾಂ ಭಾರಿ ಹೊಡೆಯನಲಾ ॥
ಮಂದಿಗಳಿಗುಪಕಾರ ಮಾಡಿದೆ- ।
ನೆಂದು ಬಾಯಿಂದಾಡಿ ತೋರಿಸ ।
ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾವೃದ್ಧಿ ಮೆರೆಸನು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೧೩೮॥

ಕೀರ್ತಿಗೋಸುಗ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾ- ।
ವ್ರಾತವನು ವಿಕ್ರಯಿಸಲಾರನು ।
ಭೂತಳದಿ ನಿಜಸುಖನಿಮಿತ್ತದಿ ಧನವ ಖರ್ಚಿಸನು ॥
ಆತನಿಹಸತಿಕೃಶನು ದೇಹದಿ ।
ಯಾತನಿಹ ಮನೆಯಲಿ ದರಿದ್ರತೆ ।
ಮಾತ ತೆಗೆದರೆ ದಾನ ಮಾಳ್ಪನು ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆ ॥ ೧೩೯ ॥

ನರನೆಯತಿವಿಸ್ತಾರ ಸಾಕ್ಕೈ ।
ಯಿರುವನ್ಯೆ ಗಂಭೀರ ಧರ್ಮಾ- ।
ಚರಣದಲ್ಲಿ ಯುದಾರನಿಹನು ಪ್ರಸಂಗವಶದಿಂದ ॥
ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಷಯವು ।
ಯಿರುವನ್ಯೆ ಬಹುಚತುರನಾತ್ಮನು ।
ಭರದಿ ವಾದವಿವಾದ ಮಾಳ್ಪನು ಸುರಗುರುವಿನಂತೆ ॥ ೧೪೦ ॥

ಹೇಳಲೇನನು ಬೇರೆ ವಿಷಯದಿ ।
ಖೂಳನೆಂದೆನಿಸುವನು ಜಗದಲಿ ।
ಬಾಳಿಗಿಡ ಕೃಶಲಘುವಲಾ ಹಣ್ಣುಗಳು ಸವಿಯಲ್ಲೆ ॥
ತೇಲುತಿರುವಾ ಮೋಡವಲ್ಲವು ।
ಗಾಳಿಯಲಿ ಲಘುವೆನಿಸಿ ತೋರ್ಪುದು ।
ಬೀಳಲಾಪರ್ಜನ್ಯ ಜಗಕಾಹ್ಲಾದವಾಗುವುದು ॥ ೧೪೧ ॥

ನೋಡಿದರೆ ವೃಣತಿಯನವನಲಿ ।
ಕೂಡುವುದು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸುಶಾಂತತೆ ।
ಘಾಡಿ ವಣ್ಣಿಸಲಿದುವೆ ಸುಸ್ಥಾನವು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥
ನೋಡಲೀಪರಿ ಚಿಹ್ನವೆಲ್ಲವ ।
ರೂಢಿಯಲ್ಲೀಜ್ಞಾನನಿಧಿಯೆಂ ।
ಪಾಡ ಬೇಕೈ ಬೇರೆ ತಿಳಿಯದು ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಯೇನು ॥೧೩೫॥

ಇರುವುದಿದುವೆ ಯದಾಂಭಿಕತ್ವವು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚಿಹ್ನಗಳ ನಾ ಮಿ ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ವಿನಹಿಂಸೆ ಯೇನೆಂದು ॥
[ಅಹಿಂಸಾ] ನರನೆ ನೋಡಲಹಿಂಸೆಯನು ಪರಿ ।
ಪರಿಯ ಮತವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮಯ ।
ಪರಿಯಲೇ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಜಗದಲಿ ಮೆರೆಸಿಹರು ತತ್ತ್ವ ॥ ೧೩೬ ॥

ಇರುವುದೆಂತು ವಿಚಿತ್ರವೀಪರಿ ।
ಪರಿಕಿಸುತಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸೈ ನೀ ।
ಮರದ ಟೊಂಗೆಯ ಕಡಿದು ಮರಕೆನೆ ಜೀಲಿ ಮಾಳ್ಪರಲಾ ॥
ಹರಿದು ತನ್ನಯ ಕರವ ಬೆಂಕಿಯ ।
ಳಿರದೆ ಜೀಲ್ಪುಸಿ ಹಸಿವೆಗೋಸುಗ ।
ಭರದಿ ತಿನುವರು ನೋಡಲಿದು ಬಹುವಿಚಿತ್ರತರವಲ್ಲೈ ॥೧೩೪॥

ಮುರಿದು ದೇವಸ್ಥಾನವದರೊಳ ।
ಗಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯದಲಿ ಗೋಡೆಯ ।
ನಿರಚಿಸಿದರೇನಾಯ್ತು ವುರುಪಾರ್ಥವು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪಶುಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ ।
ದೊರಕಿಸುವರೇನವರ ಹಿಂಸೆಯ ಪರಿಯು ಜೋದ್ಯವಲಾ ॥ ೧೩೫ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಕರ್ಮಕಾಂಡದೊ ।
ಳರಿತವರು ಪೇಳಿರ್ದ ನಿರ್ಣಯ ।
ಧರೆಗವರ್ಷಣತಾಪವಾಗಲು ವೃಷ್ಟಿ ಬೇಕೆನುತ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಪರ್ಜನ್ಯಯಾಗವ ।
ನಿರಚಿಸಲು ಬೇಕೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗ ।
ಳರುಹುವರು ಪಶುಹಿಂಸೆಯೇ ಯಿದಕಿಹುದು ಮೂಲವಲಾ ॥ ೧೩೬ ॥

ವರವಹಿಂಸಾತತ್ತ್ವ ಸರಿ ಯಿದ ।
ತೆರಡನೆಯ ದಂಡೆಯನೆ ಕಾಣರು ।
ನರನೆ ಹಿಂಸೆಯ ಜೀಜದಿಂದಲಹಿಂಸೆ ಬೆಳೆಯುವುದಿ ॥

ಸರಿಯಿಡಾದರು ನೋಡು ಯಾಪ್ತಿಕ ।
ರಿರನೆ ಕೌತುಕದಿಂದ ಹಿಂಸೆಯ ।
ಪರಿಯ ಮಾಳ್ಪರು ಚಿತ್ರತರದುತ್ಪೇಕ್ಷೆಯಾಯಿತಲಾ ॥ ೧೩೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೆ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವ ।
ನರಿತವರು ಪೇಳ್ವ ಪ್ರಕಾರವು ।
ಯಿರುವುದೈ ವರಚೋದ್ಯ ಜೀವಿಯನೊಂದ ಬದುಕಿಸಲು ॥
ಎರಡನೆಯ ಜೀವಿಗಳನುರೆ ಸಂ ।
ಹರಿಸರಲ್ಲವೆ ಘಾತ ಮಾಡುವ ।
ರಿಯಲಾರರು ಹಿಂಸೆಯಿಂದೌಷಧವ ಮಾಳ್ಪರಲಾ ॥ ೧೩೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವ್ಯಾಧಿಗಳ ತಾಪದಿ ।
ನೆರಳುತಿಹ ಜೀವಿಗಳ ಹಿಂಸೆಯ ।
ಪರಿಹರಿಸಲೋಸುಗವೆ ನಾಡಿಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೌಷಧನಿಧಾನವ ।
ನರುಹುವರು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ।
ಹರಿವರೌಷಧಕಾಗಿ ಬೇರ್ಗಳನೊಂದುಮರದಿಂದ ॥ ೧೩೯ ॥

ಕಿತ್ತಿ ತರುತಿಹರೆರಡನೆಯ ಗಿಡ ।
ಮತ್ತೆ ಮಧ್ಯದಿ ಕಡಿವರನ್ಯವ ।
ವಿಸ್ತರದ ಮರದಿಂದ ತ್ವಕ್ಕನು ಸುಲಿದು ತರುವರಲಾ ॥
ಮತ್ತೆ ಬೀವಿಯನೊಂದ ಹಿಡಿಯುತ ।
ಯುಕ್ತಗರ್ಭವ ತೂಗಹಾಕುತ ।
ಸುತ್ತಲಾಜ್ಞಾದನವನೀಡುತ ಬೇಯಿಸುವರಲ್ಲೈ ॥ ೧೪೦ ॥

ಶತ್ರುಭಾವವಿಹೀನತರುಪಿಲಿ ।
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಕಡಿದು ಗಾಯದಿ ।
ಬತ್ತುವಂದದಿ ರಸವ ಹೀರುವರೌಷಧಕ್ಕಾಗಿ ॥
ವಾರ್ತ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಜಗದಿ ಸ ।
ಮಸ್ತ ಮರಬಳ್ಳಿಗಳ ಸುಲಿಯುತ ।
ಸತ್ತ್ವಹರಣವ ಮಾಡಿ ಕೊಲುವರು ಬಳ್ಳಿಮರಗಳನು ॥ ೧೪೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳು ಸಜೀವಜಂತುವ ।
ನಿರದೆ ಕಡಿದಂಗದಲಿ ಕೈಯಲಿ ।
ಹರಿದು ತರುವರು ಪಿತ್ತಕೋಶವ ಮದ್ದಿಗೋಸುಗನೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಹಿಂಸೆಯ ।
ನಿರದೆ ಮಾಡುತ ಜೀವರಕ್ಷಣ ।
ಪರರು ನಾವಿಂತೆನುತ ವೈದ್ಯರು ಘೋಷಿಸುವರಲ್ಲೈ ॥ ೧೪೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ವಸತಿಗೃಹಗಳ ।
ಮುರಿದು ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿದ ।
ಪರಿಯಲಾ ಶ್ರೀಮಂತನನು ಸುಲಿದನ್ನಸ್ತ್ರವನು ॥
ಹರುಷದಿಂ ಕಟ್ಟಿಸುವರೇನೈ ।
ಪುರುಷಸುಟ್ಟಿಹ ಧೋತ್ರ ಬಿಚ್ಚುತ ।
ಶಿರಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ತೆರನಿದಾಯಿತು ವೀರಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೩ ॥

ಮುಂದಿನಂಗಳ ರಿಕ್ತವಿರುವುದು ।
ಯೆಂದು ಮನೆಯನು ಮುರಿದು ಹಂದರ ।
ಚಂದದಿಂದೇರಿಸುವರೇನಾ ಅಂಗಳದಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ನೊಂದು ಜಳಿಯಿಂ ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ।
ಜಂದವಿಹ ಕಂಬಳಿಯ ಸುಟ್ಟಡ- ।
ರಿಂದಲಗ್ನಿಷ್ಟಿಗೆಯ ಮಾಡುವರೇನು ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೧೪೪ ॥

ಅನೆಯಂಗವ ತೊಳೆದು ನದಿಯಲಿ ।
ಸ್ನಾನ ಹಾಕಿದರೇನು ಬಲ್ಲುದೆ ।
ಸ್ನಾನವಾದಾಕ್ಷಣದಿ ಕೆಸರನು ಮೈಯೊಳೇರಿಪುದು ॥
ಮಾನವನು ತನ್ನೆತ್ತ ಮಾರುತ- ।
ಲೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಂದ ಹಣದಲಿ ।
ತಾನು ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಲೇನದು ಸಾರ್ಥಕವೆ ಪಾರ್ಥ ॥೧೪೫॥

ಗಿಳಿಯನೋಡಿಸಿ ಕೈಯೊಳಿರಿತಿಹ ।
ಗಿಳಿಯ ಪಂಜರ ಮಾಡ ತೊಡಗಲು ।
ಯಿಳೆಯೊಳೇನಿದು ಚೇಷ್ಟೆಯೋ ವ್ಯವಹಾರವೆನ್ನವರೊ ॥
ಕೆಲಸಮೀಪರಿ ನೋಡಿ ನಗುವುದೊ ।
ಅಳುವುದೋ ಮಾಡುವುದು ಯೇನಿದು ।
ತಿಳಿಯಲಾರೆನು ಪಾರ್ಥ ಹಿಂಸಾಹಿಂಸೆಗಳ ನಿಜದಿ ॥ ೧೪೬ ॥

ಕೆಲರು ಧರ್ಮೋಕ್ತಿಪ್ರಕಾರದಿ ।
ಜಲವ ಸೋಸುತ ಕುಡಿವರಲ್ಲವೆ ।
ತಿಳಿಯರಲ್ಲಾ ವಸ್ತ್ರದಲಿ ಜಲ ಸೋಸುತಿರುವಾಗ ॥
ಹಲವು ಕೃಮಿ ನೂರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯ- ।
ಲಳಿದು ಹೋಗುವುವಲ್ಲವೇ ಯಿದ ।
ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಕಷ್ಟಪಡುವರಹಿಂಸೆತತ್ಪರದಲಿ ॥ ೧೪೭ ॥

ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹಿಂಸೆಯಾಗುವ- ।
ದೆನ್ನುತಲಿ ಭೀತಿಯಲಿ ಸಂತತ ।
ಧಾನ್ಯವನು ತಿನ್ನದಲೆ ಕೇಳುಪವಾಸ ಮಾಡುವರು ॥
ಅನ್ನವನು ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ ಪ್ರಾಣಗ- ।
ಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಪುದೆಂತು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯೆನ್ನ ಮತದಲಿ ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲವೆ ತ್ರಾಸವೀಪರಿಯ ॥ ೧೪೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಕರ್ಮಕಾಂಡದಿ ।
ಕರೆವರಿದನೆಯಹಿಂಸೆಯೆನುತಲಿ ।
ಯರಿಯಲಿದರ ನಿಜತ್ವವಿದುವೇ ಹಿಂಸೆ ಯೆನಿಸುವುದು ॥
ಅರಿವು ನಿನಗಿರ ಬೇಕೆನುತಲೀ- ।
ಪರಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನೀ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಿದನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ ॥ ೧೪೯ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೆ ಯಹಿಂಸೆಯೆಂಬುದು ।
ಬಿರುವ್ರದೆಂತೀಲಕ್ಷಣಂಗಳ- ।
ನರುಹ ಬೇಕೆಂತಾಯ್ತು ಮನದಲಿ ನಿಶ್ಚಯವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಅರುಹ ಬೇಕೈ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಲಿ ।
ಖರೆಯಹಿಂಸೆಯ ತತ್ತ್ವವೆನುತಲಿ ।
ಭರದೊಳಾಯಿತು ಮನದೊಳಿಚ್ಛೆಯು ಮರಳಿ ಯೋಚಿಸಿದೆ
॥ ೧೫೦ ॥

ಖರೆಯಹಿಂಸೆಯ ಹೇಳಿ ಹೋದರೆ ।
ನರನೆ ನಿನಗೀನಾಮಧಾರಕ- ।
ಪಿರುವಹಿಂಸೆಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ತಿಳಿವ ಪರಿಯೆಂತು ॥
ಒರುನ್ನಡಾಯ್ತು ವಿಚಾರ ಮನದಲಿ ।
ತಿರುಗಿತದರಿಂದಿಚ್ಛೆ ಮನದಲಿ ।
ಧರಿಸುತೀಹೇತುವನು ಮನದಲಿ ಪೇಳ್ದೆ ನಿನಗಿದನು ॥ ೧೫೧ ॥

ಆರಿಯಲಿದು ಕೇಳಡ್ಡಹಾದಿಯು ।
ಒರಿದೆ ಹೋಗುವರಾರು ಶ್ರಮದಲಿ ।
ಯಿರುವ್ರದಿದಕಿನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ ಪೇಳ್ದೆ ನಿನಗೀಗ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಿಜಮತವ ಸ್ಥಾಪಿಸು- ।
ತಿರುವವರು ಕೇಳನ್ಯಮತಗಳ- ।
ನರಿತು ನಿಜಮತಗಳನು ಸಿದ್ಧಾಂತದಲಿ ಪೇಳುವುದು ॥ ೧೫೨ ॥

ಅನ್ಯಮತದ ವಿಚಾರವನು ನಾ- ।
ನಿನ್ನು ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಪೇಳ್ದೆನು ।
ಮುನ್ನ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಕೇಳನ್ಯ ಮತಗಳನು ॥
ನನ್ನ ಮತವನು ಸ್ಪಷ್ಟತನದಿಂ ।
ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಿನಗೀಗ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಿನಗಿನ್ನಹಿಂಸೆಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥ ೧೫೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಬರಲಹಿಂಸೆಯ ತತ್ತ್ವದುದಯವು ।
ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ಜ್ಞಾನವು ಸ್ವಪ್ನತನದಿಂದ ॥
ಬರಲು ತತ್ತ್ವೋದಯವು ಪೂರ್ಣದಿ ।
ನಿರುತವನಾಚರಣದಲಿ ಗೋ-।
ಚರಿಪುದೈ ನಿಜ ನೋಡಹಿಂಸೆಯು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೧೫೪ ॥

ಚಿನ್ನವನ್ನೊರೆಗಲ್ಲ ಹಚ್ಚಲು ।
ಬಣ್ಣಬೆಲೆಗಳನರಿಯ ಬಹುದೈ ।
ಚನ್ನಗೀಪರಿ ಜ್ಞಾನವಾಗಲಹಿಂಸೆ ತಿಳಿಯುವುದು ॥
ಇನ್ನು ನಿನಗಾಂ ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ-।
ವನ್ನು ವಿಸ್ತರದಿಂದ ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಪೂರ್ಣಬಿಂಬವದೆಂತು ಹೊರಡುವುದೆಂತ ತಿಳಿಸುವೆನು
॥ ೧೫೫ ॥

ತೆರೆಗಳನು ಮುರಿಯದಲೆ ನೀರಿನ ।
ಸ್ಥಿರತೆಯನು ಭಂಗಿಸದೆ ತನ್ನಯ ।
ಚರಣವನು ಬಕ ಜಲದಲಿಡುವುದು ಮಿನ ಪಿಡಿಯಲಿಕೆ ॥
ಸರಸಿಜಕೆ ಸೋವಾಗದಲೆ ನಿಜ-।
ಚರಣಗಳ ಕೇಸರದೊಳಿಡುತಲಿ ।
ಪರಿಮಳವನಾಸ್ವಾದಿಸುವುದೈ ಭ್ರಮರವಾತೆರದಿ ॥ ೧೫೬ ॥

ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಪರಮಾಣುಗಳ ಸು-।
ಶ್ರೇಣಿಯಲಿ ತುಂಬಿಹುವು ಜೀವಿಗ-।
ಳೇನ ಹೇಳಲಿ ನಡೆವುದೆಂತೋ ಭೀತಿಭೀತಿಯಲಿ ॥
ಜ್ಞಾನಿಪುರುಷನು ತನ್ನ ಕಾಲನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ತಾನಿಟ್ಟು ನಡೆವನ-।
ತಾನು ನೋಡುವನೆಲ್ಲಿ ಜೀರುವನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯನು ॥೧೫೭॥

ತಾನು ಹೋಗುವ ದಿಶೆಗಳಲಿ ಸಂ-।
ಪೂರ್ಣವಿಡುವನು ಸ್ನೇಹಭಾವವ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀವಕ್ಕೆ ತ್ರಾಸವು ಬಾರದಂದದಲಿ ॥
ತಾನು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ನಡೆವನು ।
ಯೇನಹೇಳಲಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಪ್ರ-।
ಮಾಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಬ್ದದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರೆ ॥ ೧೫೮ ॥

ಬಿಕ್ಕು ತನ್ನಯ ಮರಿಯ ಬಾಯೊಳ-।
ಗಕ್ಕರದಿ ಹಿಡಿದೋಡುವಾಗಲೆ ।
ದುಕ್ಕವಾಗುವುದೇನು ಮರಿಗಾಹಲ್ಲಿನಿಂ ವಾರ್ಥ ॥

ಮಕ್ಕಳನು ನಿಜತಾಯಿ ಪ್ರೇಮಕ-।
ಟಾಕ್ಷದಿಂ ನೋಡಿದರೆ ತ್ರಾಸವು ।
ಮಕ್ಕಳಿಂಗಾಗುವುದೆ ತಾಯಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಮೃತವಲಾ ॥ ೧೫೯ ॥

ಆಳಿಯಬಾರದು ಜೀವಜಾತಿಯು ।
ಬಳಲಿಸಲು ಸರಿಯಲ್ಲವೆನುತಲಿ ।
ತಿಳಿದು ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡುವನೈ ಭೂಮಿಯಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇಳೆಯೊಳೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಿ ಹೆಜ್ಜೆಯ ।
ಹಳುಹಳೂ ತಾನಿಡುವ ಕಾರಣ ।
ಬಳಲಿಕೆಯು ಬಾರದಲೆ ಜೀವಿಗೆ ಸುಖವೆ ಬರುತಿಹುದು ॥ ೧೬೦ ॥

ಇರಿವೆ ಮೊದಲಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗ-।
ಳೆರದೆ ದೃಗ್ಗೋಚರಕೆ ಬಂದರೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವನು ಕಾಲಿಂ ತುಳಿಯನವ್ವಗಳನು ॥
ಧರೆಯ ಮೇಲಪ್ಪಳಿಸೆ ಕಾಲ್ಗಳ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಭಂಗ ನಿದ್ರೆಗೆ ।
ಮುರಿಯ ಬಾರದು ಸ್ವಸ್ಥತೆಯನನ್ಯರಲಿ ತಾನೆಂದು ॥ ೧೬೧ ॥

ಹುಟ್ಟಿ ಮನದಲಿ ದಯೆಯು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕಷ್ಟವನು ಕೊಡನನ್ಯಜೀವಿಗೆ ।
ನಷ್ಟವಾಗದ ತೆರದಿ ಜೀವವು ತೃಣವ ತುಳಿಯುವನು ॥
ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ಜೀವಿ ಬರಲದ ।
ಪೆಟ್ಟಿ ಕಾಲಲಿ ಕೊಲುವೆನೆಂಬುವ ।
ನೋಷ್ಟಿ ಸಂಭವಿಸುವುದೆ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೧೬೨॥

ಇರಿವೆ ಡಾಟುವುದೇನು ಮೇರುವ ।
ಶರಧಿಯನು ಲಂಘಿಪುದೆ ಮಶಕವು ।
ಪರಿಯಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳನುಲ್ಲಂಘಿಸನು ಜ್ಞಾನಿ ಕಣಾ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಿವರ್ತನ ।
ಕರುಣೆಫಲಗಳ ಹಿಡಿದ ಬಳ್ಳಿಯೊ ।
ಕರುಣೆಯೊಡ ಮೂಡಿಹುದು ವಾಣಿಯೆಲೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥೧೬೩॥

ಜ್ಞಾನಿ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಮಾಡಲು ।
ಹಾನಿ ತರನನ್ಯರಿಗೆ ಹತ್ತರ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ಘಾತವನರಿಯನವ ಮನದಿ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಮುಖವ ನೋಡಲು ।
ಸಾನುರಾಗದ ತೌರುಮನೆಯೋ ।
ಕಾಣುವುದು ಮುಖವನದೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣವು ॥ ೧೬೪ ॥

ದಂತಪಂಕ್ತಿಯ ನೋಡಲಾತನ ।
ದಾಂತುದೋ ಮಾಧುರ್ಯವಂಕುರ ।
ವೆಂತ ತೋರ್ಪುದು ಶಬ್ದ ಬಾಯಿಂ ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ ॥
ಬಂತೆನುತ ತಿಳಿ ಸ್ನೇಹಭಾವವು ।
ಅಂತರದಿ ದಯೆ ಹುಟ್ಟುವೆದು ತದ ।
ನಂತರದಿ ಶಬ್ದಗಳು ಹೊರ ಬೀಳುವುವು ದಯೆಯಿಂದ ॥೧೬೫॥

ಮಾತಿನಲಿ ಸುಜ್ಞಾನಿ ತೋರಿಸ ।
ನಾತುರತೆಯನು ಶಕ್ಯಮಟ್ಟಿಗೆ ।
ಮಾತ ನುಡಿವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಮಾಡಿ ಸುವಿಚಾರ ॥
ಮಾತನಾಡಲು ತಾನು ಯಿತರರ ।
ಘಾತವಾಗುವುದೇನೊ ಯೆಂಬೀ ।
ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಮಾತ ನುಡಿವನು ಪರರ ನೋಯಿಸದೆ
॥ ೧೬೬ ॥

ಕುಂದುಕೊರತೆಯ ಮಾತುಗಳು ಬಾ ।
ಯಿಂದ ಹೊರಟರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ।
ಬಂದು ಮರ್ಮದಿ ಬೇಳಲಾಗದೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಪನು ॥
ಮುಂದೆ ತಾನಾಡಿರುವ ಶಬ್ದಗ ।
ಳಿಂದಲನ್ಯರ ಮನದಿ ಶಂಕೆಯು ।
ಬಂದು ತ್ರಾಸವ ಕೊಡದ ತೆರದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವನು
॥ ೧೬೭ ॥

ಮಾತ ಕೇಳುತ ಭಾವ ಸ್ವಮನೋ ।
ಭೂತ ಮುರಿಯದ ತೆರದಲಾಡುವ ।
ಭೀತಿಕಂಪಗಳಾಗದಂದದಿ ಮಾತನಾಡುವನು ॥
ಮಾತನಾರು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು ।
ಘಾತವಾತವೆ ಬಾರದನ್ಯರಿ ।
ಗೀತೆರದಿ ತಾಂ ರಕ್ಷಿಸುವ್ಯ ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯ ॥ ೧೬೮ ॥

ಭೂತಳದೊಳನ್ಯರಿಗೆ ತನ್ನಯ ।
ಮಾತಿನಿಂದಲೆ ಪೀಡೆ ಬಾರದ ।
ರೀತಿಯಲಿ ಮಾತಾಡುತಿರುವನು ಜ್ಞಾನಿ ಸಂತತದಿ ॥
ಮಾತ ಕೇಳುತ ಹುಬ್ಬನೇರಿಸಿ ।
ಪ್ರೀತಿ ಬಿಸುಡುತ ನೋಳ್ಪರೆನುತಲ ।
ಭೀತಿಯಿಂದಲೆ ಮಾತನಾಡದೆ ಸ್ವಸ್ಥ ಕೂಡುವನು ॥ ೧೬೯ ॥

ವಾರ್ಥ ಕೇಳ್ದೆ ಯನ್ಯರವನನು ।
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಪ್ರೇಮದಲಿ ಬಯಕೆಯ ।
ಪೂರ್ತಮಾಳ್ಪನು ತಾಯಿತಂದೆಯೊ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವನು ॥

ಈತೆರದಲಾನಂದ ಬೀರುವ ।
ಭೂತಳದಿ ಶ್ರೋತರಿಗೆ ಪರಮ ।
ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗುವುದು ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೧೬೦॥

ಮೇದಿನಿಯಲಾನಾದಬ್ರಹ್ಮವ ।
ವೇದವೆನುತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿಹುದದು ।
ವೀಧರೆಯ ಮೇಲ್ ಪ್ರಕಟವಾಯ್ತೋ ಮೂರ್ತಿಯುತವಾಗಿ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲಿ ಪವಿತ್ರವಿಹ ಗಂ ।
ಗೋದಕವು ಹರಿವುದೊ ಪ್ರವಾಹದಿ ।
ಸಾಧುಶೀಲಪತಿವ್ರತೆಗೆ ವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯ ಬಂದಿಹುದೊ ॥ ೧೬೧ ॥

ಪರಿಯೊಳೀ ಮೃದುಸತ್ಯವಾಗಿಹ ।
ಪರಿಮಿತದ ಪ್ರೇಮಾರ್ದ್ರವಿರುತಿಹ ।
ಸರಸಶಬ್ದಶ್ರೇಣಿ ಬಾಯಿಂ ಹೊರಗೆ ಬರುತಿರಲು ॥
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಬಾಯೊಳಮೃತದ ।
ತೆರೆಗಳೇಳುವ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರದಲಾ ವ್ಯಾಜಸ್ತುತಿಯ ಭಾಷಣವು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೬೨ ॥

ಇರದು ವಾದೋತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ ।
ಪಿರದು ಪರರಿಗೆ ತ್ರಾಸಕಾರಣ ।
ವಿರದು ಕೇಳನ್ಯರಿಗೆ ನಿಂದಾಳ್ತಲದ ಕೋಷಣವು ॥
ಇರದು ಪರರಿಗೆ ಮರ್ಮಭೇದನ ।
ವಿರದಲಾ ಹರದುಃಖವೇಗವು ।
ಯಿರದು ವಂಚನೆ ಕಪಟ ಶಂಕೆಯು ಶುಷ್ಕಲಾಘವವು ॥೧೬೩॥

ಸ್ಥಿರವಿರುವುದೈ ದೃಷ್ಟಿಯಾತನೆ ।
ಸರಳವಿಹುದೈ ಭ್ರಕುಟಿಯವನಿಗೆ ।
ನೆರಿಗೆಗಳು ಗೋಚರಿಸಲಾರವು ಹಣೆಯು ಮೇಲವಗೆ ॥
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲರ ಹೃದಯ ಕಮಲದೊ ।
ಳಿರುವುದೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪೂರ್ಣವು ।
ಅರಿಯುತೀಪರಿ ಕಣ್ಣ ತೆರೆಯನು ತ್ರಾಸಭಯದಿಂದ ॥ ೧೬೪ ॥

ಕರುಣದಿಂದದ ನೇತ್ರಯುಗಳವ ।
ತೆರೆಯಲಾದೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರವಾಹದಿ ।
ಹರಿವುದಮೃತದ ಧಾರೆ ಸಂತತ ಕೊಡುತಲಾನಂದ ॥
ನರರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಚಂದ್ರನಿಂದಲಿ ।
ಹೊರಡುವಮೃತದ ಧಾರೆಗಳು ಗೋ ।
ಚರಕೆ ಬಾರದೊಡೇನು ಸಂತೈಪುವು ಚಕೋರಗಳ ॥ ೧೬೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಜ್ಞಾನಿಯು ।
ತೆರೆಯಲಮೃತದ ದೃಷ್ಟಿಯದರಿಂ ।
ಬರುವುದಾನಂದವು ಸಮಾಧಾನವು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥
ಇರುವುದಂತಾ ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿಯು ।
ಅರಿವರಾರು ಪ್ರಮಾಣಪೂರ್ವಕ- ।
ವರಿವುದೊಂದೇ ಯಾಮೆ ಪ್ರೇಮಕಟಾಕ್ಷಮಹಿಮೆಯನು
॥ ೧೩೬ ॥

ಭೂತಮಾತ್ರದ ಮೇಲೆ ಯೋತ- ।
ಪ್ರೋತ ಪ್ರೇಮದಿ ತುಂಬಲಾ ನರ ।
ಭೂತಳದೊಳಹನಧಿಕರರ್ಜುಣಿ ಯೆಂತು ನೋಡಿದರು ॥
ಆತನಿಂಗಾ ದೃಷ್ಟಿಯಂದದಿ ।
ಪೂತಹಸ್ತಗಳೆಹುವು ನೋಡೈ ।
ಪೂರ್ತವಾಗುವುವೆಲ್ಲ ಸುಮನೋರಥಗಳಾತನವು ॥ ೧೩೭ ॥

ಕರಗಳನು ನೋಡಿದರೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತೊರೆದಿಹುವು ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವ ।
ಕುರುಡ ನೋಡುವ ಕ್ರಿಯೆಯು ಬಿಟ್ಟುಂದದಲಿಕೌಂತೇಯ ॥
ಉರುವಲನು ಕಾಣದಲೆ ವೈಶ್ವ- ।
ನರನು ವ್ರಿಯನು ಬಿಟ್ಟ ತೆರದಲಿ ।
ನರಗೆ ಮೂಕತೆ ಬರಲು ವಾಚೆಯ ಬಿಟ್ಟ ತೆರನಂತೆ ॥೧೩೮॥

ಕರಗಳೆರ್ದೊಡದೇನು ಕರದಿಂ ।
ದಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಮಾಡುವ ।
ಕರಣಿ ಯಿಲ್ಲೈ ಜ್ಞಾನಿ ನಿಜ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿಹನು ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾಘಾತ ಗಾಳಿಗೆ ।
ಬರುವುದೋ ಗಗನದಲಿ ತನ್ನಯ ।
ಕರದ ನಖದಿಂ ಘಾತವಾಗುವುದೆಂತ ಭೀತಿಯಲಿ ॥೧೩೯॥

ತನ್ನ ಕರಗಳ ಚಲಿಸಲಾರನು ।
ತನ್ನ ಮೈಯಲಿ ಕೂತ ಸೊಳ್ಳೆಗ- ।
ಳನ್ನು ಹೊಡೆಯನು ಕಣ್ಣ ಸೇರುವ ನೊಣವನಲಗಿಸನು ॥
ಮುನ್ನ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ ಬಡಿಯುತ- ।
ಲಿನ್ನವಕೆ ಬೆದರಿಕೆಯ ತೋರ್ಪುದ- ।
ರೆನ್ನ ಗೆಳೆಯನೆ ಕೇಳು ಸಂಭವವೆಂತು ಜಗದೊಳಗೆ ॥೧೪೦॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಗೆ ದಂಡಕೋಲನು ।
ಧರಿಸಲಂಜುವ ತನ್ನ ಕೈಯಲಿ ।
ಧರಿಸುವನು ಮೇಣೆಂತು ಶಸ್ತ್ರವನವನು ಕೈಯೊಳಗೆ ।

ಕರದಿ ಕಮಲವ ಹಿಡಿದು ತಿರುಗಿಸು ।
ತಿರಲು ಹೂವಿನ ಸರವ ತೂಗಿಸು ।
ತಿರಲು ತತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಜೀವಿಗೆ ಹಾನಿಬಹುದೆಂದು ॥ ೧೪೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಯೋಚಿಸಿ ।
ತೊರೆವನೀ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವ ।
ಕರವನಗಲಾಡಿಸನು ಮೈಯಲಿ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ॥
ಹರಣವಹುದಾರೋಮತತಿಗೆಂ ।
ದುರುತರದಿ ಭೀತಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕರದ ನಖಗಳ ಬೆಳೆಸುತಿಹನ್ಯೆ ಹಿಂಸೆ ಬಹುದೆಂದು ॥ ೧೪೨ ॥

ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುವ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾತ್ರವೆ ವಿದಿತವಿಹುದೈ ।
ಯರಿಯನೆರಡನೆ ಕರ್ಮದಭ್ಯಾಸವನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕರದಿ ಕರ್ಮವ ಮಾಳ್ಪುದಿದ್ದರೆ ।
ಕರವನೆತ್ತುತಲಭಯ ಕೊಡುವನು ।
ಪುರುಷರನ್ಯರು ಜೀಳುತಿದ್ದರೆ ತನೆದವರ ಹಿಡಿವ ॥ ೧೪೩ ॥

ನರನು ಪೀಡಿತನಿರಲು ಮೈಯೊಳ- ।
ಗಿರದೆ ಕರದಿಂ ಸೇವರಿಸುವನು ।
ಪರಿಯಲೀಕರ್ಮಗಳ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮಾಡುವನು ॥
ಪರಜನರ ಪೀಡೆಯನು ನೋಡಲು ।
ಕರಗುತಿಹುದಂತಃಕರಣವೈ ।
ಕರದ ಸ್ಪರ್ಶದಿ ದೂರ ಮಾಳ್ಪನು ಪರರ ಪೀಡೆಯನು ॥ ೧೪೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಿವುರುಷನ ।
ಕರುಣೆಝರಿ ಸೂಸಿದರೆ ಜಗದಲಿ ।
ಝರಿವುದದು ಕೇಳ್ ಚಂದ್ರಕಿರಣಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ॥
ಹೊರಡಲಾ ಮಲಯಾಚಲಾನಿಲ ।
ತರುವೈದೈ ಪೀಡಿತಗೆ ಶಾಂತಿಯ ।
ಬರುವುದಾಪರಿ ಸೌಖ್ಯ ಪಶುಗಳಿಗಿವನ ಕೈಯಿಂದ ॥ ೧೪೫ ॥

ನಿರುತ ಕೈಗಳು ರಿಕ್ತವಿರುವುವು ।
ಬರುವುದೇನ್ಯೆ ಚಂದನಕೆ ಫಲ ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಚಂದನವು ನಿಷ್ಫಲವೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನಿರುತ ಶೀತಲ ಚಂದನವಲಾ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭಾಗದಲಿ ಭೇದವೆ ।
ನಿರುತ ಚಂದನದಂತೆ ಶೀತಲ ಸಫಲನೈ ಜ್ಞಾನಿ ॥ ೧೪೬ ॥

ಬರಿದೆ ವಾಕ್ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಸಾಕಿದು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಮನವದು ।
ಮೆರೆವ ಮನದ ಸ್ವಭಾವವಾಪರಿ ಕರಗಳಾಚರಣ ॥
ಇರುವುವೆಂತಿವು ಯೆಂಬು ಕೇಳಿದ-।
ರರುಹಲೆಂತಾವರ್ಣನೆಯ ನಾ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿವ್ರಗಳುರುಮಹಿಮೆ ॥೧೮೭॥

ಮರದ ಟೊಂಗೆಗಳೆಲ್ಲ ಮರವೈ ।
ಯಿರುವುದೇ ಸಾಗರವು ನೀರಿಂ ।
ಧೊರತು ತೇಜವ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಿಹನೇನು ಭಾಸ್ಕರನು ॥
ಇರುವುದೇನವಯವವು ದೇಹದ್ದ।
ಹೊರತು ನೀರನು ಬಿಟ್ಟು ನೀರಿನ ।
ಸರಸತೆಯು ಮೇಣಿಹುದೆ ಪಾರ್ಥನೆ ನೋಡು ಮನಗೊಟ್ಟು
॥ ೧೮೮ ॥

ನರನೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದ ಬಾಹ್ಯಾ- ।
ಚರಣವೆಲ್ಲವು ನರನ ಮನಸಿನ ।
ಹೊರತಿಹುದೆ ಯಿಂದ್ರಿಯಗಳಾಟವು ಮನದೆನುತ ತಿಳಿಯೈ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬೀಜವನು ಬಿತ್ತಿರೆ ।
ಹೊರಗೆ ಮರದಾಕಾರದಲಿ ಗೋ- ।
ಚರಿಪುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯದ ವ್ಯಾಪಾರ ॥೧೮೯॥

ಹೊರಗೆ ತೋರ್ಪುದು ಮನವು ಪ್ರೇರಿಸು- ।
ತಿರುವ ತೆರದಲಿ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರದಹಿಂಸೆಯು ಮನದಿ ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯದಿ ಮೂಡುವುದೆ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ವೃತ್ತಿ ಸರ್ವಪ್ರ ।
ಬರುವುದೈ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಲಿ ।
ಬರುವುದದನಂತರದಿ ವಾಗ್ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಹಸ್ತದಲಿ ॥ ೧೯೦ ॥

ನರನೆ ಸಂಗತಿ ಮನದಿ ಬಾರದೆ ।
ಬರುವುದೆಂತೈ ನಾಲಿಗೆಯೊಳದು ।
ಧರೆಯೊಳಂಕುರ ಹೊರಡುತಿಹುದೇ ಬೀಜ ಬಿತ್ತದಲೆ ॥
ಪುರುಷನೊರ್ವನು ಸೂತ್ರಧಾರಕ- ।
ನಿರದೆ ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆ ಕುಣಿವುದೆ ।
ತೊರೆಯಲಾ ಮನವೆಲ್ಲವ್ಯಾಪಾರವನು ಕೌಂತೇಯ ॥೧೯೧॥

ನರನೆ ನಿಜ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಧರಿಸುವುವು ನಿರ್ಜಲತೆ ನೀರಿನ ।
ಝರಿಯೆ ಬತ್ತಿದರೆಂತು ಹರಿವುದು ಹೊಳೆಯೊಳಗೆ ನೀರು ॥

ಮರಣವಾಗಲು ದೇಹದೊಳಗಿನ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಮುರಿವುದು ।
ಯಿರುವುದಿಂದ್ರಿಯದಾಟಕೆಲ್ಲಕು ಮನವೆ ಕಾರಣವು ॥ ೧೯೨ ॥

ನರನೆ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲಿ ।
ಧರೆಯೊಳಿಹ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವ ।
ವಿರಚಿಸುವುದೈ ಮನವು ಕೇಳೊಳವಾಸನೆಯ ತೆರದಿ ॥
ಮರದಿ ಫಲ ಹಣ್ಣಾಗೆ ಯದರಿಂ ।
ಪರಿಮಳವು ಹಬ್ಬುವುದು ಸುತ್ತಲು ।
ಸ್ಥಿರವಹಿಂಸೆಯು ಮನದೊಳಾಗಲು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೧೯೩॥

ಹೊರಗಹಿಂಸೆಯು ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ।
ನರನ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದ ಕರ್ಮದಿ ।
ನಿರುತ ದೃಗ್ಗೋಚರಕಹಿಂಸೆಯು ತೋರಿ ಬರುವುದಲಾ ॥
ಇರುವುದೈ ಸಂಪತ್ತ್ಯಹಿಂಸೆಯು ।
ಅರಿಯುತೀ ತತ್ತ್ವವನಮಿಂಸೆಯ ।
ನಿರುತವಿಂದ್ರಿಯನಿಕರವದನೇ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ॥ ೧೯೪ ॥

ಭರತಿಯೇರಲು ನೀರು ಶರಧಿಯೊ- ।
ಳೆರದೆ ಪಸರಿಸಿ ನದಿಯು ಪಾತ್ರದಿ ।
ಬರುವುದಾಪರಿ ನೋಡಹಿಂಸೆಯ ಭರತಿ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಬರಲು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಲಿ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದಹಿಂಸೆ ಮೇಣಾ- ।
ಚರಣದಲಿ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಬಂದದುವೆ ತುಳುಕುವುದು ॥ ೧೯೫ ॥

ನರನೆ ವಿಸ್ತರವೇಕೆ ನಾಕೈ ।
ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನ ಕೈಯ ಹಿಡಿಯುತ ।
ಬೆರಳಿನಿಂ ತಾನಕ್ಷರಂಗಳ ತಿದ್ದಿಕೊಳುವನಲಾ ॥
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಬಂ- ।
ದಿರುವ ದಯೆಯಿಂದ್ರಿಯನಿಕರದಲಿ ।
ಹೊರಡಿಸುವುದೈ ಕೇಳಹಿಂಸಾತತ್ತ್ವನೆಸೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೯೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾರಣದಲಾ ।
ನರನ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯನಿಕರದಿಂ ।
ನೊರಗೆ ಬಂದರಹಿಂಸೆಯದು ಮನದಿಂದ ಹೊರಡುವುದು ॥
ಪುರುಷನೀಪರಿ ಹಿಂಸೆಯೆಲ್ಲನ ।
ತೊರೆದಿಹನು ವಾಕ್ಕಾಯಮನದ- ।
ಲ್ಲರಿಯಲಾತನಹಿಂಸೆಯನು ತಿಳಿದವನೆ ಜಾಣನಲಾ ॥ ೧೯೭ ॥

ಅರುಹುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ ।
ಯಿರುವನಾತನು ಜ್ಞಾನವಸತಿಯು ।
ಮೆರೆವನಾತನು ಮೂರ್ತಿಮತ್ತೋ ಜ್ಞಾನ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿರುವ ಪರಿ ।
ಪರಿಯಹಿಂಸೆಯ ವರ್ಣನೆಯು ನೀ- ।
ನಿರದೆ ಕಿವಿಯಿಂ ಕೇಳ್ದಿಯಲ್ಲೈ ನೋಡಲಿಚ್ಛಿಸಲು ॥೧೪೮॥

ಮರಳಿ ಗ್ರಂಥಾಧಾರದಿಂದಲೆ ।
ಪರಿಹರಿಯಲಿ ಯಹಿಂಸೆಯನು ನಾ- ।
ನಿರವಕೆರದಿ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡುವರೆ ।
ಬರಲು ಒಂದಿಕೆಯು ಮನದಿ ವಾರ್ತೆನೆ ।
ದರುಶನವ ಕೊಳ್ಳವನ ನೀ ತ- ।
ದ್ದರುಶನದ ಮಾತ್ರದಲಹಿಂಸೆಯು ಮೂರ್ತಿ ತೋರುವುದು
॥ ೧೪೯ ॥

ಅರುಹುತೀಪರಿ ಜ್ಞಾನರಾಜನು ।
ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ಪೇಳ್ದನು ।
ಹರಿಯು ಪೇಳಿದ ಯೀ ಯಹಿಂಸಾತತ್ತ್ವ ವಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
ಅರುಹ ಬೇಕಿತ್ತೊಂದುಶಬ್ದದಿ ।
ಮರೆತು ನಾ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದೆ ।
ಕರುಣದಿಂದಲಿ ತಪ್ಪ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ಶ್ರೋತೃಜನರುಗಳೆ ॥೧೦೦॥

ಹಸರುಹುಲ್ಲನು ಮೇದು ಹೋಗುವ ।
ಪಶುವ ಹಿಂದಿನ ಕ್ರಮವ ಬಿಡುವುದು ।
ನುಸುಳಲಾಕಾಶದಲಿ ಪಕ್ಷಿಯು ವಾಯುನಶದಿಂದ ॥
ಮಿಸುಪವೇಗದಿ ಮುಂದೆಮುಂದಾ- ।
ಗಸದಿ ಹಾರಾಟವನೆ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ರಸಭರಿತ ಪ್ರೇಮದಲಿ ನಾ ಮೈಮರೆತೆ ಕಥನದಲಿ ॥೧೦೧॥

ಇಂತು ಮೈಮರೆಯುವರೆ ಕಾರಣ- ।
ವೆಂತೆನುತಲೆನ್ನನು ವಿಚಾರಿಸೆ ।
ಸಂತಸದಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವ ॥
ಸಂತಸಜ್ಞನನೆನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ।
ನಿಂತು ನಿಮಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಪಿನ್ನಹ ।
ಸಂತಶಿಂದರೆ ಕ್ಷಮೆಯು ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲವೇ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೦೨ ॥

ತರುವ್ಯೈ ಮೂರಕ್ಷರಂಗಳ ।
ತೆರದು ಶಬ್ದನಹಿಂಸೆಯೆಂಬುದು ।
ಅರುಹುವುದು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಿದ ಶಕ್ಯ ಮೇಣಿಹುದು ॥

ಪರಿಯಿಡಾದರು ಲೋಕಮತವೇ- ।
ನಿರುವುದೆನುತಲಿ ಸೋಲ್ವ ಕಾರಣ- ।
ವಿರುವುದದರಿಂ ಪೇಳ್ದೆನಿದ ವಿಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೧೦೩ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಹಿಂಸೆಯನಹಿಂಸೆಯು- ।
ನರಿವರೈ ಬಹುಮತಪ್ರಮಾಣದಿ ।
ಭರದೊಳಿದ ಖಂಡಿಸುವ ಕಾರಣ ಬಿತ್ತೆನುತ ತಿಳಿದು ॥
ಅರುಹಬೇಕಾಯ್ತೆನಗೆ ವಿಸ್ತರ- ।
ವಿರುವುದಿದುವೆ ಪ್ರಶಸ್ತ ಹಾದಿಯು ।
ಅರುಹಲೀಪರಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತಹಿಂಸೆ ಯೇನೆಂದು ॥ ೧೦೪ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಹೋಗಿಹ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮತಗಳನು ಖಂಡಿಸ- ।
ದಿರದೆ ಮುಂದೆ ಯಹಿಂಸೆತತ್ತ್ವವ ನಾನು ವರ್ಣಿಸಲು ॥
ಒರಿದೆ ತಪ್ಪುಗಳೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ।
ಪರಿಯಿದಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ನಿಜ ।
ಸರಸ ತೋರುವುದೇನು ನಿಮಗೀ ತತ್ತ್ವನಿರ್ಣಯವು ॥ ೧೦೫ ॥

ನರನೆ ರಕ್ಷಪರೀಕ್ಷಕೋತ್ತಮ- ।
ಪುರುಷರಿರುವಾ ನಗರದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಮೆರೆವ ಗಂಡಕಿಶಿಲೆಯ ವ್ಯಾಪಾರವನು ನಡೆಸಿದರೆ ॥
ಬರಿದೆ ಯದರಲ್ಲವಗೆ ಯಶವಿರ- ।
ದಿರಲು ಗುಂಡುಗಳಾರು ಬಿಚ್ಚುವ- ।
ರರರೆ ಕೊರಳಲಿ ಮರು-ಳುತನವವಗಧಿಕ ಬರುತಿಹುದು ॥ ೧೦೬ ॥

ಸರಸತಿಯ ಮುಂದಾರು ಮೂರ್ಖರು ।
ಮೆರೆಸುವರು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಸಂತರೆ ।
ನರನು ಒಯಸುವನೇನು ಕರ್ಪೂರ ಹಿಟ್ಟಿ ಬಯಸದಲೆ ॥
ಮೆರೆವ ನಿಮ್ಮಾ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಘನಪಂಡಿತನೆನುತಲೀ- ।
ಪರಿ ದುರಭಿಮಾನವನು ಧರಿಸಲು ಮರುಳುತನವಲ್ಲೈ ॥ ೧೦೭ ॥

ತರುವುದೇನು ವಿಶೇಷವಥವಾ ।
ಯಿರುವುದೇನ್ ಸಾಮಾನ್ಯವೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯನರಿಯದೆ ಒರಿದೆ ಒರಳಿದರೇನು ಭೂಷಣವೆ ॥
ಭರದೊಳದ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ತಾರದೆ ।
ಮರುಳ ನಾನೆಂದರಿಕು ನೀವ್ ಧಿ- ।
ಕ್ಕರಿಸಲಾರದೆ ಯಿರುವಿರೇನೈ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿದಿಹೆನು ॥ ೧೦೮ ॥

ವಸ್ತುಗಳ ನಿಜರೂಪವನು ನಾ ।
ವಿಸ್ತರಿಸುತಿರುವಾಗ ಶಂಕೆಯ ।
ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚದೆ ನಿರಸನವ ಮಾಡದಿರೆ ವರ್ಣನದಿ ॥
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದೊಳೆನಗೆ ಕೊಡುತಿಹ ।
ಶ್ರೋತೃವೃಂದದ ಚಿತ್ತಸೂರಿಯ- ।
ನಸ್ತವಾಗುವನಲ್ಲವೇ ನೀ ಶಂಕೆಸಂಜೆಯಲಿ ॥ ೨೦೯ ॥

ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಶೇವಾಳ ಪಸರಿಸೆ ।
ಬರುವುದೇನೈ ಹಂಸವಲ್ಲಿಗೆ ।
ಮೆರೆಯೋ ಭೃಗ ಹಿಂದೆ ಸುಂದರ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗವಾಸುಂ-
ದರವಿರುವ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಚಕೋರನಿ- ।
ಗಿರುವುದೇನೈ ಭಕ್ಷಣಕೆ ತಾಂ ಯೋಗ್ಯ ನೋಡಿದರೆ ॥೨೧೦॥

ದೋಷವಿರಲು ನಿರೂಪಣದಿ ಸಂ-
ತೋಷದಿಂ ಗ್ರಂಥಾವಲೋಕನ ।
ಸೂಸುತಿಹುದೀ ಮನದಿ ಸರ್ವಜ್ಞರಿಗೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ॥
ಈಪರಿ ಮತ್ತೇಕೆ ಯೆನ್ನನು ।
ರೋಷದಿಂದಲಿ ಬೈದರಲ್ಲದ ।
ಯಿಸು ಪರಿಯಲಹಿಂಸೆಯನು ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸದಿರಲು ॥೨೧೧॥

ಮರಳಿ ಯಾಕ್ಷೇಪಗಳ ನಾ ನೆರೆ ।
ನಿರಸನವ ಮಾಡದಿರೆ ನಿರ್ಣಯ ।
ದರುಶನದ ದೊರಕುವುದೆ ಲಾಭವು ಭಾಷಣದೊಳೆನ್ನ ॥
ನಿರುತ ಸಜ್ಜನರಾದ ನಿಮ್ಮಯ ।
ಪರಮಮನವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುತ ।
ಹರಸ ಬೇಕೆನಗೆಂತ ತ್ಸರನಿಹೆನು ಭಾಷಣದಿ ॥ ೨೧೨ ॥

ಗೀತೆಯರ್ಥವ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳನ ।
ಭೀಕ್ತರಾಗಿಹ ಸಜ್ಜನರು ನೀವ್ ।
ಶ್ರೋತೃಪುರುಷರು ತೋರ್ಪುದಧಿರುಚಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತಲೆ ॥
ಭೂತಳದಿ ನಾ ಗೀತೆಯರ್ಥಕೆ ।
ಸೋತು ಕೈಹಾಕಿದೆನು ನೋಡಿರಿ ।
ನ್ಯಾರ್ಥದಿಂದೀ ತೆರದಿ ಕೊಂಡೆನು ಕೈಯೊಳಗೆ ಗೀತೆ ॥೨೧೩॥

ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ಗೀತೆಯರ್ಥವ- ।
ನಿಳೆಯೊಳಗೆ ಬೇಮಿತ್ವ ತುಚ್ಛಿಸಿ ।
ಫಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವರಲ್ಲದೇ ಗೀತಾರ್ಥಲಾಭವನು ॥

ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯಗ್ರಂಥವೆ ।
ತಿಳಿಯಲಿದು ಸಜ್ಜನರ ಕೈಪಿಯನು ।
ಫಳಿಸಲುತ್ತಮ ಯೋಗ್ಯನಿಹುದೈ ಪೊತ್ತೆ ವಸ್ತುವಲಾ ॥ ೨೧೪ ॥

ಮರಳಿ ನೀವ್ ಸರ್ವಸ್ವಲೋಭವ ।
ಧರಿಸಿ ಗೀತಾರ್ಥವನು ತೊರೆದರೆ ।
ಬರುವುದೆನಗೂ ಜೊಡ ಗೀತೆಗೆ ಬರುವುದೇ ಗತಿಯು ॥
ಅರುಹುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ ।
ಧರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದದ ।
ವರದೊಳಾಶಯ ಗೀತೆಯನ್ನೆ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿದೆನು ॥ ೨೧೫ ॥

ಸರಸವಾಗಲು ಜೇಕು ನಿಮ್ಮಂ-
ತಿರುವ ರಸಿಕರ ಮನದಿ ಗೀತೆಯು ।
ಧರಿಸುತೀ ಸರ್ವಜ್ಞಿ ವಾಖ್ಯಾನವನು ನಡೆಸಿಪೆನು ॥
ಅರುಹ ಬೇಕಾಯ್ತಾದಕಾರಣ ।
ಸರಿಪರಿಯಲಿಯಹಿಂಸೆತ್ವವನ-
ನರಿತೆನಾಕಾರಣದಿ ವಿಷಯಾಂತರವು ಬಹುವಾಯ್ತು ॥ ೨೧೬ ॥

ಮೂಲಗೀತಾಶ್ಲೋಕದರ್ಥವ ।
ಮೂಲೆಗೊಗೆದಂತಾಯ್ತು ನಿಜವಿದು ।
ಲೀಲೆಯಿಂದೀ ತಪ್ಪನೆನ್ನಯ ಕ್ಷಮಿಸಿಕೈ ಬುಧರೆ ॥
ಹೇಳಿಯಿದು ನಿಷ್ಫಲವೆನುತ್ತಳ ।
ತಾಳದಿರಿ ಶಂಕೆಯನು ಮನದಲಿ ।
ಕೂಳನುಣುತಿರೆ ತುತ್ತಿನಲಿ ಸೇರಿರಲು ದರಳುಗಳು ॥ ೨೧೭॥

ಹರಳು ಹೊರತೆಗೆಯದಲೆ ಮತ್ತಾ-
ಹರಿಯಲಾರಣುತಿಹರು ಭೋಜನ ।
ಹರಳನಾರಿಸಿ ತೆಗೆವ ವೇಳೆಯು ವ್ಯರ್ಥ ನಿಶ್ಚಲವೆ ॥
ತರಳ ತನ್ನಯ ಬರಿತ ಹಾದಿಯೆ-
ಕಿರುವ ಚೋರರು ತಪ್ಪಲೋಸುಗ ।
ಚರಿಸಿ ಮಾರ್ಗಾಂತರದಿ ಬರಲು ಸಿಳಂಬವಾಗಿರಲು ॥ ೨೧೮ ॥

ಮರುಳನೆನ್ನೈ ತಾಯಿ ಬೈಸಳೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಸುಖದಲಿ ಮನೆಗೆ ತಾಂ ಬಂ-
ದಿರುವಸೆನುತ ನಿವಾಳಿಸುವಳೈ ಸಂತಸದೊಳವನ ॥
ಅರಿಯೆ ನಾ ಕಾರಣವ ನಿಜ ವಿ-
ಸ್ತರಿಸಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಕೊಡುವರೆ ।
ದೊರಕಿಹುದು ಕ್ಷಮೆಯೆನುತ ಮನಕಾಲ್ತ್ಯೈ ಸಮಾಧಾನ ॥೨೧೯॥

ಅರುಹುತೀಪರಿ ಜ್ಞಾನರಾಯನು ।
ಮರಳಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಸಂತರೆ ।
ಯರುಹುವೆನು ನಾನೀಗ ಶ್ರೀಹರಿ ಯೇನ ಹೇಳಿದನೊ ॥
ನರನೆ ಜ್ಞಾನೋತ್ತಮನಿಲೋಚನ ।
ಭರದಿ ಜಾಗೃತನಾಗು ನಿನಗಾಂ ।
ಗುರುತ ಹಚ್ಚುವೆ ಜ್ಞಾನವೆಂತಹುದೆಂದು ಪೇಳುವೆನು ॥೨೨೦॥

[ಕ್ಷಾಂತಿ] ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕ್ಷಮೆಯು ಖೇದದ ।
ಹೊರತು ವಾಸಿಪುದೆಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ನಿರುತ ಜ್ಞಾನದ ವಾಸವಿರುವುದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ನೀರೆಷ್ಟುವಿದ್ದರು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಕಮಲ ಮೇಲೂ ।
ಕ್ಕರಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ವಾಸಿಪಳು ಸದ್ಭಾಗ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ॥ ೨೨೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕ್ಷಮೆಯು ವರ್ಧಿಸು ।
ತಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಬರುವುದಾಗಲೆ ಪೂರ್ಣ ನಿನ್ನಯ ಮನದಿ ಬಿಂಬವದು ॥
ತರಳನಂಗದ ಮೇಲೆ ತಾಯ್ ।
ಕ್ಕರದಿ ಚಿನ್ನಾಭರಣವೇರಿಸೆ ।
ಧರಿಸುವನು ಬಾಲಕನುದಾಸೀನತೆಯಲವ್ವಗಳನು ॥ ೨೨೨ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಸರ್ವಭೋಗನಿ ।
ಕರವನನುಭವಿಸುವನು ಕೇಳೈ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಯವಗುದಾಸೀನತೆಯು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬರಲು ದುಃಖಪ್ರಸಂಗ ನರನಿಂ ।
ಗಿರುವುವೈ ಪರಿ ಮೂರು ವಾರ್ತೆಗೆ ।
ಯರಿಯಲಾಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವು ಭೌತಿಕವಾಧಿದೈವಿಕವೂ ॥ ೨೨೩ ॥

ಬಂದರೀ ದುಃಖದ ಪ್ರಸಂಗಗ ।
ಳೊಂದೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೂಡಿ ಸರ್ವವು ।
ಕುಂದಲಾರನು ಮನದಿ ಧರಿಸನುದಾಸವೃತ್ತಿಯನು ॥
ಮುಂದಪೇಕ್ಷಿತ ವಸ್ತು ಕೈಯಲಿ ।
ಬಂದರೆವ್ವಾನಂದ ಕುಂತೀ ।
ನಂದನನೆ ಕೇಳಾಪ್ರಮಾಣದಿ ತಪ್ಪಿಸೊಡಿನೆಯಲಿ ॥ ೨೨೪ ॥

ದೊರೆಯದಿರೆ ದುಃಖದಲಿ ಕುಗ್ಗನು ।
ದೊರೆಯಲಾನಂದದಲಿ ಹಿಗ್ಗನು ।
ಯೆರಡರಲ್ಲಿ ಸಮಾನವೃತ್ತಿಯ ಧಾರಣವೆ ಕ್ಷಮೆಯು ॥
ನರನೆ ಕೇಳ್ ಮಾನಾಪಮಾನವ ।
ಧರಿಪನೊಂದೇತೆರದಿ ಮನದಲಿ ।
ಪರಿಯಲಾ ಸುಖ ದುಃಖ ನಿಂದಾ ಸ್ತುತಿ ಸಮಾನವಿವು ॥ ೨೨೫ ॥

ಬಾರದವನಿಗೆ ಮೋದ ತುತಿಯಲಿ ।
ಬಾರದೈ ನಿಂದೆಯಲಿ ಖೇದವು ।
ಬಾರದೈ ಬಿಸಿಲಿನಲಿ ತಾಪವ್ವ ಕಂಪ ಶೀತದಲಿ ॥
ಬಾರದವನಿಗೆ ಭೀತಿ ವಿಕಟಪ್ರ ।
ಕಾರ ಬಂದರೆ ತಲೆಯನೊಡ್ಡುವ ।
ಮೇರುಪರ್ವತ ಶಿಖರಭಾರವ ತಾಳುವಂದದಲಿ ॥ ೨೨೬ ॥

ಹರಿ ವರಾಹದ ರೂಪದಿಂದಾ ।
ಧರೆಯ ಭಾರವ ತಾಳ್ವನಲ್ಲವೆ ।
ಯರುಹುವನೆ ಧರೆ ಭಾರವಾಯ್ತೆಂದುಸುರ ಕಟ್ಟುವನೆ ॥
ಧರೆಯು ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಂಗಳ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭೂತಂಗಳೆಲ್ಲವ ।
ಧರಿಸುತಿಹುದೈ ಕ್ಷಮೆಯು ಮೂರ್ತಿಯ ರೂಪ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೨೨೭॥

ಕ್ಷಾಂತಿಯುತ ಪುರುಷನಿಗೆ ದುಃಖದ ।
ಸಂತತಿಯು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದೊ ।
ಳಂತು ಸುಖದಾಗರವು ಬಂದರು ಭೇದಕಾಣನಲಾ ॥
ಕುಂತಿತನಯನೆ ನದಿನದಂಗಳ ।
ಬಂತು ಪೂರವೆನುತ್ತ ಶರಧಿಯು ।
ಚಿಂತಿಪುದೆ ಸರ್ವವನು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಸಲಹುವನು ॥ ೨೨೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪರಿಯಲೀ ಕ್ಷಮೆ ।
ಗಿರುವುದೈ ಬಹು ಸಹನಶೀಲತೆ ।
ಯರಿಯಲಾರದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಭಿಮಾನಲೇಶವನು ॥
ಬರುವ ಸಕಲಾವಸ್ಥೆ ದೇಹಕೆ ।
ನಿರುತ ತಾನೇ ಸಹಿಪೆನೆಂಬೀ ।
ಪರಿಯಲಭಿಮಾನವನು ತಾಳದು ಕ್ಷಮೆಯು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೨೯ ॥

ಖೇದರಹಿತಕ್ಷಮೆಗೆ ಮಂದಿರ ।
ನಾದ ಪುರುಷನೊಳಿಹುದು ಜ್ಞಾನವು ।
ಸಾದರತೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಕ್ಷಮೆಯ ಮೂಲಕದಿ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀತೆರದ ಪುರುಷ ।
ನಾದಪನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಮದ ।
ಸೋದರನು ಕೇಳವನ ಮಹಿಮೆಯನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೨೩೦ ॥

[ಆರ್ಜವಂ] ನರನೆ ನಿನಗಾರ್ಜವದ ಲಕ್ಷಣ.
ವರುಹುವೆನು ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೇಳೈ.
ಯಿರುವುದೆರಡನೆ ಹೆಸರು ನರಳತೆ ಯೆನುತಲೀ ಗುಣಕೆ ॥
ತರಣಿಗಿರುವುದೆ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯು.
ವುರುಷ ದುಷ್ಟನು ಶಿಷ್ಟನಂಜೀ.
ಸರಿಯನರಿಯದೆ ಬಳಿಕ ಕೊಡುವನು ಸಕಲಲೋಕಕ್ಕೆ
॥ ೨೩೧ ॥

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದಲಿ.
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಾರ್ಜವವು ಮೆರೆವುದು.
ಮಾನಿಸುವುದಾಕಾಶ ಜಗಕವಕಾಶ ಸರ್ವತ್ರ ॥
ಪ್ರಾಣಿಯೆಲ್ಲವು ಲೋಕದೊಳಗೆ ಸ.
ಮಾನವೆಂದೇ ಭಾವಿಸುವನೈ.
ಕಾಣುವುದು ಜಗವೆಲ್ಲ ನೆಂಟರಿದೇಂಬ ಭಾವದಲಿ ॥ ೨೩೨ ॥

ನಾನು ನೀನೆಂಬೆರಡು ಭಾವದಿ.
ಹೀನನವನೈ ಜಗದಿ ಮೈತ್ರ್ಯವು.
ಕಾಣುವುದು ಮೇಣ್ ಜಗದಿ ನಮ್ರತೆಯಮನ ನೀರಿನೊಲು ॥
ಕಾಣನಾತಗೆ ಭೇದಭಾವವು.
ಮಾನನದಿ ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲೈ.
ಮಾನಿಸನು ಶಂಕೆಯನು ನೋದ್ ಕನಸಿನಲಿ ಮನಸಿನಲಿ
॥ ೨೩೩ ॥

ಹುಡುಗನೇರುತ ಕೂತು ತಾಯಿಯ.
ತೊಡೆಯಲಾಡಲು ಶಂಕೆ ಬರುವುದೆ.
ಯೆಡೆಬಿಡದಲೆರಡನೆಯ ಭಾವವೆ ಮನದಿ ತೋರದಲಾ ॥
ಜಡಜವರಳಲು ವಾಸ ಬರುವುದು.
ಒಡಗಿಸಲು ತಾಂ ಬಲ್ಲುದೇನದ.
ಕೊಡವಿಯಲಿ ಹೊರಗೊಂದು ಪೊಳಗೊಂದೆಂಬ ಪರಿಯಿಲ್ಲ
॥ ೨೩೪ ॥

ನರನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳ್ವ ಮೊದಲೇ.
ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ರಕ್ಷತೇಜವು.
ಧರೆಯೊಳೀಪರಿ ಮನದ ನರಳತೆ ಮೆರೆವುದವನಲ್ಲಿ ॥
ಒರುವುದೈ ವ್ಯವಹಾರ ತದನಂ.
ತರದಿ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂದೆ ಯವನಿಗೆ.
ಯಿರದಲಾ ಚಿಂತನದ ಭಾವವು ವಾರ್ಧ ಮನದೊಳಗೆ
॥ ೨೩೫ ॥

ನಿರುತವಿರುವುದು ತೃಪ್ತಿ ಮನದಲಿ.
ಮೆರೆವುದೀಯನುಭವ ನಿರಂತರ.
ನಿರದಲಾ ಪರಿಪರಿಯ ಭೇದದ ಭಾವ ಮನದೊಳಗೆ ॥

ತೋರೆಯಬೇಕೀ ಸಂಗತಿಯ ಮ.
ತ್ತೊರಡನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯದ ತಾಂ ಸ್ವೀ.
ಕರಿಸ ಬೇಕೆಂಬೋದ ಭಾವವಿಯು ಸಲ್ಲದಿಲ್ಲಿ ॥ ೨೩೬ ॥

ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಕಾಪಟ್ಯ ತೋರದು.
ಹುಟ್ಟದೈ ಸಂದಿಗ್ಧಶಬ್ದವು.
ದುಷ್ಟತನ ಬೇರಿಲ್ಲ ವರ್ತನದಲ್ಲಿ ಯನ್ಯರಲಿ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು.
ಮುಟ್ಟಲಾರವು ಶಾಠ್ಯನಿಷಯವ.
ತೊಟ್ಟಿವೆಂಬೊ ಮುಕ್ತತೆಯ ಪಂಚಪ್ರಾಣವೀಪರಿತೆ ॥ ೨೩೭ ॥

ನರಳವಮೃತದ ಧಾರೆಯಂದದಿ.
ಯಿರುಸ್ರದಾತನ ಮನ ಧನಂಜಯ.
ಯಿರುವನೈ ಸದ್ಗುಣಕೆ ಮೂಲಾಧಾರನಾತ ಕಣಾ ॥
ಪುರುಷನಾರೀಸರಿಯಲಾರ್ಜವ.
ದಿರುವನೈ ಮೂರ್ತಸ್ವರೂಪನು.
ಧರೆಯೊಳಾತನೆ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾಗಿಹನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೩೮ ॥

[ಆಚಾರ್ಯೋಪಾಸನಂ] ನರನೆ ಸುಭಟಶಿರೋಮಣಿಯೆ
ಗರುಹುವೆನು ನಾನೀಗ ಪ್ರೇಮದಿ. ನಿನ.
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿಪರಿಯನು ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದು.
ನರನ ಭಾಗ್ಯೋದಯಕೆ ಸರ್ವಕೆ.
ಮೆರೆವುದೈ ನಿಜ ಜನ್ಮಭೂಮಿಯು ಮೂರುಲೋಕದಲಿ ॥ ೨೩೯ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರಶೋಕದಿ.
ನರಳುತಿಹ ಜೀವನನು ನೋಡೈ.
ತರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಪರಮಾನಂದಮಂದಿರಕೆ ॥
ಗುರುಚರಣಸೇವಾಪ್ರಕಾರವ.
ನರಿಹುವೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ನಿನಗಾ.
ನಿರಲಿ ನಿನ್ನಯ ಲಕ್ಷ್ಯವೆನ್ನಯ ಭಾಷಣದಿ ವಾರ್ಧ ॥ ೨೪೦ ॥

ಜಲವನೆಲ್ಲವ ತನ್ನೊಳಿರುತಿಹ.
ಜಲಧಿಗರ್ಜಣ ಮಾಡಿ ಗಂಗೆಯು.
ಜಲಧಿಯಲಿ ತಾನೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವ ತೆರದಿ ಕಲಿವಾರ್ಧ ॥
ಒಳಗೊಳಗೆ ಶ್ರುತಿನಿಕರವೆಲ್ಲವು.
ಮುಳುಗುವುದು ತಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಸದದ.
ಬೆಳಗೆಯೊಳೆಲ್ಲವ ಗುರುವಿಗರ್ಪಿಸಬೇಕು ತದ್ವತ್ತು ॥ ೨೪೧ ॥

ಸತಿಯು ಸುಗುಣಳು ತನ್ನ ಗುಣಜೀ- ।
ವಿಶವನರ್ಪಿಸುತಿಹಳು ತನ್ಮಯ ।
ಪತಿಗೆ ಧರಿಸುತನನ್ಯಭಾವವ ಪತಿಯು ಸೇವೆಯಲಿ ॥
ಪ್ರೀತಿಯೊಳಗೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಸಂ- ।
ತತದಿ ಕಾಲಕ್ರಮವ ಮಾಳ್ಪಳು ।
ಮತಿಯುತನು ಕೇಳಾತೆರದಿ ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು
॥ ೨೪೨ ॥

ಧರೆಯೊಳಾವನ ಬಾಹ್ಯದೇಹವ ।
ಗುರುಚರಣಸಕ್ತ್ಯಿಯಾಗರ- ।
ವಿರುವುದಾತನ ಮಹಿಮೆಯನು ನಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗಾನು ಬಹುವಿ- ।
ಸ್ತರದಿ ಭಕ್ತಿಯ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುವುದದು ನವವಿಧವು ಕೋವಿದರರಿವರವನೆಲ್ಲ ॥ ೨೪೩ ॥

[ನವವಿಧಾ ಭಕ್ತಿ– ಸ್ಮರಣಂ]

ವಿರಹಿ ಸುಪತಿವ್ರತೆಯು ನಿಜಪತಿ- ।
ಚರಣವನೆ ಮನದಲಿ ನಿರಂತರ ।
ಸ್ಮರಿಸುವಳಲಾ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಾತೆರದಿ ಮಾನವಗೆ ॥
ಗುರುವು ವಾಸಿಸುತಿರುವ ದೇಶವ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮನದೊಳಗೆ ಒರೆವುದು ।
ಸ್ಮರಣಪಥದಿಂದಡ್ಡವಾಗದು ಪಾರ್ಥ ದೇಶವದು ॥ ೨೪೪ ॥

ಗುರುವು ವಾಸಿಸುತಿರುವ ದಿಶೆಯಿಂ ।
ಬರುವ ಗಾಳಿಯನೆದುರುಗಾಣಿಸಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾದರಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವನು ಮಾಡುವನು ॥
ಗುರು ನಿರಂತರ ತನ್ನ ಮನಯಲಿ ।
ಒರಲು ಬೇಕೆಂದಾಶೆ ಹಿಡಿವನು ।
ಮರುಳನಾಗುವನೇನ ಹೇಳಲಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥೨೪೫॥

ಗುರುವು ವಾಸಿಪ ದಿಶೆಯೆದುರೆ ಹೊರ ।
ಬರುವುದೈ ಬಾಯಿಂದ ಶಬ್ದವು ।
ಸರಸ ಕೋರ್ವುದದನ್ಯ ಶಬ್ದವು ವಿರಸವಾಗುವುದು ॥
ಮರಳಿ ನಿಜಜೀವವ ನಿರಂತರ ।
ಗುರುಗೃಹದಿ ತಾನೊತ್ತೆಯಿಡುವನು ।
ಕರುವ ಹೊರಕಟ್ಟಿದರೆ ಹಗ್ಗದಿ ಹೊಲನೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥ
॥ ೨೪೬ ॥

ಕರುವು ತಾಯಿಯ ಹಂಬಲಿಸುತಲೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ದೇಹಮಾತ್ರದಿ ।
ತೊರೆಗೆ ಮನವಾಕಳೆನ ಮೇಲಿಹುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ ಧರಿಸಿ ಶಿರದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದಾತನ ದೇಹವೂರ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದಾತನ ಮನವು ಗುರುಚರಣದಲಿ ಭಕ್ತ್ಯಿಯಲಿ ॥ ೨೪೭ ॥

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ ಕೊರಡ ಕೊರಳಿಂ ।
ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವುದೆಂತು ನಿಜಗುರು- ।
ಚರಣವಿರಹದಿ ಕ್ಷಣವೆ ಯುಗಸಮವಾಗಿ ತೋರುವುದು ॥
ಗುರುನಿವಾಸದ ಗ್ರಾಮದಿಂದಲಿ ।
ಪುರುಷನವನಲಿ ಬಂದರಧವಾ ।
ಗುರುವು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಲು ತನ್ನೂರಿಂಗೆ ಬರಲವನೆ ॥ ೨೪೮ ॥

ಹರುಷವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ನರಗೆ ಮರಣೋತ್ಸವಕೆ ಬೇಗದಿ ।
ಭರದಿ ದೀರ್ಘಾಯ ಷ್ಯ ಸೊರಕಿದ ತೆರದೊಳಾಗುವುದು ॥
ಸೊರಗಿ ಬಾಡಿದ ಮೊಳಕೆಗೆಮೃತವ ।
ಸುರಿಸಿದರೆ ಲವಲವಿಕೆ ಯೇರುವ ।
ತೆರದಿ ಜಾವಿಯ ನಿಮಿನಿಗೀಸಲು ಕಡಲು ಸಿಕ್ಕಂತೆ ॥ ೨೪೯ ॥

ಹುಟ್ಟು ನಿರ್ಧನನಿಂಗೆ ಚಿನ್ನದ ।
ಬೆಟ್ಟ ಕೈವಶವಾದ ಪರಿಯಲಿ ।
ಹುಟ್ಟುಕುರುಡಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಯೇಕಾಯೇಕಿ ಬಂದಂತೆ ॥
ಹುಟ್ಟುತಿರುಕನಿಗೊಂದೆ ನಿಮಿಷದಿ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸುರಪನ ಪದವಿ ದೊರಕಲು ।
ಯೆಷ್ಟ ಹೇಳಲಿ ಹರ್ಷವಾಗುವ ತೆರದೊಳಾತನಿಗೆ ॥ ೨೫೦ ॥

ಗುರುಕುಲದ ವಾರ್ತೆಯನು ಕೇಳುತ ।
ಹರುಷಪತಿಶಯವಾಗುವುದಲಾ ।
ಭರದೊಳಾಕಾಶಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವನೆಂದು ಯೋಚಿಪನು ॥
ಗುರುಕುಲದ ಸೇವೆಯಲಿ ಯಾರೀ- ।
ತೆರದಿ ತತ್ಪರನಿಹನೊ ಕೇಳಾ- ।
ನರನ ಮನೆಯಲಿ ಜ್ಞಾನ ಕಿಂಕರವಾಗಿ ತಿರುಗುವುದು ॥ ೨೫೧ ॥

[ಅರ್ಚನಂ] ನರನು ಸ್ವಾಂತಃಕರಣಪ್ರೇಮದ ।
ಭರದಿ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿ ಹೃದಯದೊ- ।
ಳಿರಿಸಿ ಧ್ಯಾನೋಪಾಸನೆಯ ಮಾಡುವುದು ಸಂತತದಿ ॥
ನರನ ಭಾವನಶುದ್ಧಹೃದಯವೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ದೇವಾಲಯದ ಸರಿ ।
ಯಿರಿಸಿ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯೆಂಬಾರಾಧ್ಯದೇವತೆಯ ॥ ೨೫೨ ॥

ಮರಳಿ ನಿಜಭಾವನೆಯೊಳಾತನೆ । ಮರಳಿ ಗುರುವಿನ ಚರಣವೊತ್ತುತ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗುತ । ಸರಿಯು ತಾನಾಗುವನು ತಾನೇ ।
ವಿರಚಿಸುವನೈ ಪೂಜೆಯನು ತದ್ಭೃದಯಮಂದಿರದಿ ॥ ಗರುಡನಾಗುತ ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ನಿಲ್ಲುವನು ॥ ೨೫೮ ॥
ನರನು ಕಿಂವಾ ಜ್ಞಾನರೂಪದ ।
ಸರಳ ತಳಹದಿಯುಪರಿ ಪರಮಾ- । ಮರಳಿ ತಾನಾಗುವನು ನಾಭಿಯ ।
ದರದಿ ಪರಮಾನಂದದೇವಾಲಯವ ಕಟ್ಟುವನು ॥ ೨೫೩ ॥ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿಹ ಸರಸಿಜಾಸನ ।
ತಿರುತಿರಿಗಿ ಗುರುವಿಷ್ಣುಪ್ರೇಮದ ಸುಖವ ಭೋಗಿಪನು ॥

ಬಿರದಲಾ ದೇವಾಲಯದ ಪೊಳ- । ಗುರುವು ತಾಯಿಹನೆಂದು ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಗಿರಿಸುವನು ಸದ್ಗುರುಸ್ವರೂಪದ । ಶರಣಿ ಮನದೊಳು ಕಲ್ಪಿಸುತಲಾ ।
ಹರನ ಲಿಂಗವ ಸುರಿಸುವನು ಧ್ಯಾನಾಮೃತದ ಧಾರೆ ॥ ಸುರಸಸುಖಸ್ತನಪಾನದಿಂದುರೆ ಹರ್ಷ ತಾಳುವನು ॥ ೨೫೯ ॥
ಮರಳಿ ಬೋಧದ ತರಣಿಯುದಯಕೆ ।
ಬರಲು ಬುದ್ಧಿಸರೋವರದಲಾ । ಜ್ಞಾನವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಛಾಯಾ- ।
ಅರುಳುವುವು ಕೇಳೆಂಟು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಭಾವಕಮಲಗಳು ॥೨೫೪॥ ಸ್ಥಾನದಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿರುವ ಗುರು ।
ಧೇನು ವೆನುತಲೆ ತಾನು ಕರುವಾಗುವನು ಹಿಂಬದಿಗೆ ॥

ಹರಿಯುತೀಕಮಲಂಗಳನು ಶಂ- । ಏನ ಹೇಳಲಿ ಗುರುಕರುಣೆಯಂ- ।
ಕರಸ್ವರೂಪದ ಗುರುಸಿಗರ್ಪಿಸಿ । ಭೋನಿಧಿಯ ವೊಳಗಾಡುತಿರುತಿಹ ।
ಭರದಲುತ್ತಮವೇಳೆ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಹರಗೆನುತ ॥ ನಿಮಿನು ತಾನಾಗುತ್ತ ವಿಹರಿಪನವನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೨೬೦ ॥
ಉರಿಸುತಿಹನಭಿಮಾನಧೂಪವ ।
ನಿರುತ ಸದ್ಗುರುರೂಪಶಂಕರ- । ಗುರುಕೃಪಾವೃಷ್ಟಿವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿವುದು ।
ಗಿರವೆ ಜ್ಞಾನಾರತಿಯ ಬೆಳಗುವನೇಕಭಾವದಲಿ ॥ ೨೫೫ ॥ ಯಿರುವೆ ತಾನಂಕುರವು ಯೆಂದೀ- ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಕಲ್ಪತೆರೆಗಳು ಬರುವುವವನೊಳಗೆ ॥

ಗುರುಚರಣದೊಳಗೈಕ್ಯ ಪಡೆವುದು । ಇರುವುದೆಂತಾ ಪ್ರೇಮನಿರುಪಮ- ।
ಗುರುವಿಗಿದು ನೈವೇದ್ಯನೆಂತಾ- । ವರುಹಲೆನಗಸದಳವು ಮೆರೆವನು ।
ದರದಿ ಪೂಜಾವಿಧಿಯುನೀರೆರದಿಂದ ಮಾಡುವನು ॥ ಮರಿಯು ರೂಪದಿ ಪಕ್ಷಚಕ್ಷುಗಳೆಲ್ಲದಲೆ ನೋಡೆ ॥ ೨೬೧ ॥
ಗುರುವೆ ಶಂಕರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ।
ಸರಿಸರಿಯಲಾತನನೆ ತುತಿಪನು ಗುರುವು ಸ್ವಪ್ನಿಣಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ।
ಮೆರೆವುದೀಸ್ಥಿಯರ್ಜನೆಯ ಲಕ್ಷಣವು ತಿಳಿಯುವುದು ॥೨೫೬॥ ಯಿರುವುದೇನಾ ಚಂಚುವಿನಲದ ।
ಹರುಷದಿಂ ಗುರುಮುಖದೊಳಂಗೀಕವಿಸಿ ಗ್ರಹಿಸುವನು ॥

[ಸಖ್ಯಂ] ಗುರುವು ನಿಜಪತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ । ಗುರುವೆ ತಾರಕನೆಂದು ಮನದೊಳ- ।
ವಿರಚಿಸುತ ಜೀವನೆನೆ ಪಯ್ಯೆಯ । ಗರಿತು ಹಿಂದಿನ ಕಚ್ಚ ಹಿಡಿವನು ।
ಗುರುವಿನುಪಭೋಗವನು ಕೊಳುಹನು ಸತಿಯ ತೆರದಿಂದ ॥ ಗುರುಚರಣಧ್ಯಾನದಲಿ ಹರ್ಷದ ತೆರೆಗಳೇಳುವುವ ॥ ೨೬೨ ॥
ಧರೆಯೊಳೀಪರಿ ಪ್ರೇಮಯೋಗದಿ ।
ಧರಿಸುವನು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಕೌತುಕ । ಬರಲು ಚಂದ್ರೋದಯವು ಕಡಲಲಿ ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿ ಪಾಲ್ಗಡಲೆಂತ ಮನ್ನಿಪನು ॥ ೨೫೭ ॥ ಪರಿಪರಿಯಿ ತರಂಗವೇಳ್ವವು ।
ಭರತಿಯಲಿ ನಾಗರವು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಬರುತಿಹುದು ॥

ಗುರುಚರಣಭಜನದಲಿ ಹುಟ್ಟುವ । ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಹರ್ಷ ತೆರೆಗಳು ।
ಹರುಷಸುಖವೇ ಶೇಷಶಯ್ಯೆಯು । ಒರೆಸಿ ದೇಹದಿ ಹರ್ಷವೇಳುವು- ।
ಗುರುವೆ ಭಗವಾನ್ ನಿಸು ಮಲಗಿಹನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ ॥ ದರುಹಲೆಂತೀನಿಸ್ತರವ ನಾ ಶಬ್ದಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ೨೬೩ ॥

ಧರಿಸಿ ಸದ್ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಹೃದಯದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಧ್ಯಾನದಲಿ ಸದ್ಗುರು- ।
ಚರಣಸುಖದನುಭವವ ಭೋಗಿಸುತಿರುವನೆಡೆಬಿಡದೆ ॥
ಮರಳಿ ಶ್ರೀಗುರುವರನ ಸೇವೆಯ ।
ಹೊರಗಿನಿಂದವನೆಂತು ಮಾಳ್ಪನು ।
ಪರಿಯ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ಕೇಳ್ವುದು ಸಜ್ಜನರು ತಿಳಿಯೆ ॥೨೬೪॥

[ದಾಸ್ಯಂ] ಬರುವುದೀ ನಿರ್ಧಾರ ಮನದಲಿ ।
ಗುರುವಿನುತ್ತಮ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ ।
ದೊರಕಿಸುವೆ ನಾ ಗುರುಪ್ರಸಾದವ ಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ॥
ಗುರುವು ಹರ್ಷದ ಭರದೊಳೆನ್ನನು ।
ಹರಸಿ ಕೇಳಲು ಬೇಕು ಶಿಷ್ಯನೆ ।
ವರವ ಬೇಡೈ ನಿನಗೆ ನಾನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿಹೆನು ॥ ೨೬೫ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಶುದ್ಧಸೇವೆಯ ।
ಭರವಿ ನಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನೀಪರಿ ।
ಗುರುವೆ ನಾನಾಗುವೆನು ನಿನ್ನಯ ಸಕಲಪರಿವಾರ ॥
ಇರುವುದೇನೈ ವಸ್ತು ಜಗದಲಿ ।
ನಿರುತ ನಿನ್ನುಪಯೋಗಕಾಂ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ನಿನೆ ಯಾಗುವೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥೨೬೬॥

ಪರವನೀಪರಿ ಬೇಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಗುರುವೆನಗೆ ಸಂಮತಿಯ ಕೊಡುವನು ।
ಹರುಷದಿಂ ನಾ ಸರ್ವವಸ್ತ್ರುಗಳಾಗಿ ಸೇವಿಪೆನು ॥
ಧರೆಯೊಳೀಸೇನಿಹುದೊ ಸದ್ಗುರು- ।
ವರನ ಸೇವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾಧನ ।
ಧನಿಸಿ ನಾನಾರೂಪ ಗುರುವಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆನು ॥೨೬೭॥

ಗುರುವು ಪುಷ್ಕಳ ಭಕ್ತಸೈಂದ- ।
ಕ್ಕಿರುವನಲ್ಲವೆ ತಾಯಿಯಾದರು ।
ಗುರುಕೃಪೆಗೆ ನಾನಾಕೆ ಹಾಕುತಲೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ॥
ಗುರುವು ನನಗೊಬ್ಬನೆನೆ ತಾಯಿಯು ।
ಯಿರುವನೆನುತಲಿ ಯೆನಿಸಿ ಕೊಳುವೆನು ।
ಗುರುವಿಗೆನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಹಚ್ಚುತ ಮಾಳ್ಪೆ ಮರುಳನನು ॥೨೬೮॥

ಗುರುವೆ ನನ್ನನೆ ವರಿಸುತೆರಡನೆ- ।
ತರಣಿಗಳ ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಳ್ಪೆನು ।
ಧರೆಯೊಳೀತೆರದೇಕಪತ್ನೀವ್ರತವ ಹೆಚ್ಚುವೆನು ॥

ಗುರುವು ನನ್ನಲಿ ಲೋಭ ಮಾಡುತ ।
ನಿರುತವೆನ್ನ ಪ್ರೇಮವಾಶದೂ- ।
ಳಿರುವ ತೆರದಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಸಂನ್ಯಾಸವನು ಹಚ್ಚುವೆನು ॥ ೨೬೯ ॥

ಬೀಸಲೇನ್ಯೆ ಗಾಳಿ ಸುತ್ತಲು ।
ಸೂಸುತಿಹುದಾಕಾಶದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಲೇಸಿನಿಂದಾತೆರದಿ ಗುರುಕೃಪೆಗಾನೆ ಸುತ್ತುವೆನು ॥
ತೋಷದಿಂ ನಾ ಪೇಳ್ವೆನೆನ್ನ ವಿ- ।
ಶೇಷ ಗುರುಸೇವಾಪ್ಯವೋತೆರಿಗೆ ।
ಭೂಷಣವ ತೊಡಿಸುವೆನು ಸದುಣದಿಂದ ಪೋಣಿಸುತ ॥ ೨೭೦ ॥

ಎನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರಿಗೆ ಸದ್ಗುರು- ।
ರನ್ನಲಾಭವು ದೊರೆಯಲಾಗದು ।
ಯೆನ್ನುತೀಪರಿ ಯತ್ನಮಾಡುವೆ ಸಂತಪಡೊಳಾನು ॥
ಮುನ್ನ ಸದ್ಗುರುನ್ನೇಹವೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಯೆನ್ನ ದೇಹದ ಪೃಥ್ವಿ ಮಾಡುವೆ ।
ನೆನ್ನತವ ಪರಿಪರಿಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳಲಿ ತೇಲುವನು ॥ ೨೭೧ ॥

ಗುರುವಿಗಾಲಯವಾಗಿ ನಾನಾ- ।
ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಬಹುತ- ।
ಪರತೆಯನು ತೋರಿಸುವ ದಾಸನೆನುತ್ತ ಮೆರೆಯುವೆನು ॥
ಗುರುವು ನಿತ್ಯದಿ ಡಾಟುತಿಹ ಮನೆ- ।
ಗಿರುವೆ ನಾ ಹೊಸ್ತಲದ ರೂಪದಿ ।
ನಿರುತ ಸದ್ಗುರುಚರಣ ತಗಲುವ ಭಾಗ್ಯ ಭೋಗಿಪೆನು ॥ ೨೭೨ ॥

ಗುರುಗೃಹದಿ ನಾ ದ್ವಾರಪಾಲಕ- ।
ನಿರುವೆನಥವಾ ದ್ವಾರವಾಗುವೆ ।
ಗುರುಚರಣದಲಿ ನಾನು ಪಾದುಕೆಯಾಗಿ ಮೆರೆಯುವೆನು ॥
ಗುರುಚರಣದಾಭರಣ ನಾನಾ- ।
ಗಿರುವೆ ಸುಖಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ ।
ನಿರುತವಾಧೂಳಿಯಲಿ ನಾನು ಪವಿತ್ರನಾಗುವೆನು ॥ ೨೭೩ ॥

ಛತ್ರಚಾಮರವಾಗಿ ಗುರುವಿಗೆ ।
ನಿತ್ಯದಲಿ ನಾನವ್ವಗಳನು ಜೀ- ।
ಸುತ್ತಿರುವೆ ನಡೆಯಲಿಕೆ ಗುರುವಿಗೆ ಹಾದಿಯಾಗುವೆನು ॥
ಭೃತ್ಯನಾಗುವೆ ನಾನು ಗುರುವಿನ ।
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ದೇಹ ರಕ್ಷಿಪೆ ।
ಹಸ್ತಗಳನೀಯುತ್ತ ಗುರುವಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆನು ॥ ೨೭೪ ॥

ಗುರುವರನ ಸಂಮುಖದೊಳೋಡುವ ।
ಪರಮಭೃತ್ಯನು ನಾನೆನಿಸುವೆನು ।
ಗುರುನಿಂದುರಿಗೆ ಹಿಡಿದು ತೀರ್ಥದ ಗಿಂಡಿ ಕೊಡುವೆನು ॥
ಗುರುವರಗೆ ಬಾಯ್ಮುಕ್ಕಳಿಸುವರೆ ।
ಬರುವ ನೀರಾಗುವೆನು ನಾನೇ ।
ಮರಳಿ ನೀರುಗುಳುವರೆ ನಾನೇ ಪಾತ್ರವಾಗುವೆನು ॥೨೭೫॥

ಗುರುವರನ ಹಸಿಬಿಯನು ಹೆಗಲೊಳ- ।
ಗಿರಿಸಿ ತಿರುಗುವೆ ಗುರುಸಂಪದಿ ।
ಮರಳಿ ಶೈಲಾಭ್ಯಂಗ ನಾನಾಗುವೆನು ಗುರುಪಿಂಗೆ ॥
ಗುರುನಿನಾಸನವ್ರಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗ- ।
ಳರಿವೆಹ್ಚಡಚಂದನಾದಿಗ- ।
ಳೆರದೆ ನಾನು ಮಹೋಪಚಾರಗಳೆಲ್ಲವಾಗುವೆನು ॥ ೨೭೬ ॥

ಆಡಿಗೆಯನು ನಾ ಮಾಡಿ ಗುರುಪಿಗೆ ।
ಒಡಿಸುವೆನು ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳ ನಾ- ।
ನೊಡನೆ ನೀವಾಳಿಸುವೆನಾತ್ಮತ್ವದಲಿ ಗುರುವರನ ॥
ಬಡಿಸಲೆಲೆಯಲಿ ಭೋಜನವ ನಾ ।
ಸಡಗರದಿ ಪಂಕ್ತಿಯಲಿಯುಣುವೆನು ।
ಕೊಡುವೆ ಭೋಜನವಾದನಂತರ ಪಿಳ್ಯನನು ನಾನೆ ॥೨೭೭॥

[ಪಾದಸೇವನಂ] ಗುರುಪಿನೆಂಜಲ ನಾನೆ ಒಳಿಸುವೆ ।
ಗುರುವರನ ಶಯ್ಯೆಯನು ಹಾಕುವೆ ।
ಗುರುವರನ ಪಾದಗಳನೊತ್ತುತ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆನು ॥
ಮರಳಿ ಸಿಂಹಾಸನವು ನಾನಾ- ।
ಗುರುಪಿಗಾಗುವೆನೆನ್ನ ಮೇಲೆಯೆ ।
ಗುರುಪಿಗಾರೋಹಣವು ದೊರೆಯಲಿ ಯೆನ್ನ ರೂಪದಲಿ
॥ ೨೭೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀತೆರದಿ ಸದ್ಗುರು- ।
ವರನ ಸೇವಾಲಾಭ ಸಂತತ ।
ದೊರೆಯಲೆನುತಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವನೈ ಭಕ್ತ ಸಂತತದಿ ॥
[ಶ್ರವಣಂ] ಧರೆಯೊಳಾವ ಚಮತ್ಕೃತಿಯು ಕಡೆ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಗುರುವರನ ಲಕ್ಷ್ಯವು ।
ಬರಲಿಯೆನಗಾರೂಪ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ॥೨೭೯॥

ಗುರುವರನ ಕರ್ಣಾಂಗಣದಿ ಒರು- ।
ವರುವ ಶಬ್ದದ ವೃಂದವಗಣಿತ ।
ಧರೆಯೊಳಾನಾಗುವೆನು ಗುರುಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದ ಥಳ ನಾನು ॥

ಗುರುವರನ ನೇತ್ರದ ಕಟಾಕ್ಷವು ।
ತಿರುಗುತಿಹುದೋ ಯಾವ ರೂಪದಿ ।
ಧರೆಯೊಳಾನಾಗುವೆನು ತ್ರಿಜಗದ ರೂಪವೆಲ್ಲವದು ॥ ೨೮೦ ॥

ಗುರುವರನ ನಾಲಿಗೆಗೆ ರುಚಿಕರ- ।
ವಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ನಾನಾ- ।
ವಿರುವೆ ಪರಿಮಳರೂಪದಲಿ ಮೂಗಿನಲಿ ಸೇರುವೆನು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಬಾಹ್ಯದ ।
ಗುರುವರನ ಸೇವೆಯನು ಮಾಡುತ ।
ನಿರುತ ನಾನಾವಸ್ತುರೂಪದಿ ಗುರುವ ವ್ಯಾಪಿಸುವೆ ॥ ೨೮೧ ॥

ಜೀವ ದೇಹದೊಳಿರುವನಕ ಗುರು- ।
ಸೇವೆ ದೊರೆಯಲಿ ನಿರುತವೆಂದೀ- ।
ಭಾವನೆಯ ಯೋಚಿಪನು ಮನದಲಿ ಗುರುಚರಣಭಕ್ತ ॥
ಈಪ್ರಧಿ ಜ್ಞಾನೇತನೆಂದನು ।
ಭಾವಿಕರಿಗಾಶ್ರೋತೃಜನರಿಗೆ ।
ಭೂವಲಯದಲಿ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನವಿಹುದು ಗುರುಭಕ್ತಿ ॥ ೨೮೨ ॥

[ಆತ್ಮನಿವೇದನಂ] ಮರಣ ದೇಹಕೆ ಬರಲು ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಸೇವೆಯಾಸ್ಥೆಯ ।
ಧರಿಸುವುದಲಾ ಚಿತ್ರವಿಹುದೀಪರಿ ಜಗತ್ತ್ರಯದಿ ॥
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತನೀಪರಿ ।
ಯರುಹುವೆನು ಮನದೊಳಗೆ ಕೇಳೆರಿ ।
ಗುರುಚರಣ ತಗಲುವ ನೆಲದಲೇ ಜೀಳಲೀದೇಹ ॥ ೨೮೩ ॥

ಸುಟ್ಟು ದೇಹವು ಬೂದಿಯಾಗಲು ।
ಘಟ್ಟನಾದೇಹದ ವಿಭೂತಿಯು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಗುರುಚರಣವೆಲ್ಲಿಹುದಲ್ಲಿ ಜೀಳುವುದು ॥
ನಷ್ಟವಾದ ಶರೀರದೊಳಗವ- ।
ಶಿಷ್ಟ ನೀರಿನ ಭಾಗ ನೀರಿಗೆ ।
ಮುಟ್ಟುವುದು ಗುರುಚರಣ ಸ್ಪರ್ಶವನೆಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದೊ ॥೨೮೪॥

ಮರಳಿ ದೇಹದ ತತ್ತ್ವ ತೇಜವು ।
ಒರುತ ತೇಜದಿ ಸೇರ್ವುದೆಂತೆನೆ ।
ಗುರುವರನಿಗಾರತಿಯ ಬೆಳಗುವ ತೇಜದಲಿ ನೋಡೆ ॥
ತಿರಿಗಿ ಯಥವಾ ಗುರುವರನ ಮಂ- ।
ದಿರದಿ ಬೆಳಗುವ ದೀಪದೊಳಗದು ।
ಬರುತ ಸೇರ್ವುದು ಚೋದ್ಯವಿದನೇನೆಂತ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೨೮೫ ॥

ನರಶರೀರದ ಪ್ರಾಣವಾಯುಗ- ।
ಳೆರದೆ ಲಯಹೊಂದುವ್ರವು ಶ್ರೀಗುರು- ।
ವರನ ಪೈಯಲಿ ಬೀಸುತಿರುತಿಹ ವಾಯುನಿಲಿ ನೋಡೆ ॥
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾಕಾಶಭಾಗವ್ತ ।
ಗುರುವರನು ಪರಿವಾರಸಹಿತಲಿ ।
ಯಿರುವನೆಲ್ಲಿಂಹೊ ಸೇರ್ವೆದಲ್ಲಿಂಸೆ ಗಗನತತ್ತ್ವದಲಿ ॥೨೬೬॥

ಜೀವ ದೇಹದೊಳಿರಲಿ ಯಥವಾ ।
ಜೀವ ದೇಹವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿ ।
ಯಾವಗಂ ಶ್ರೀಗುರುವರನ ಸೇವೆಯನೆ ಮಾಡುವ್ರದು ॥
ಭಾವಿಸುತಲೀ ತೆರದೊಳನ್ಯರ ।
ಸೇವೆಯಿಂ ಗುರುವರನ ತಪ್ಪಿಸಿ ।
ಭೂಪಲಯದಲಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾಡುವನು
॥ ೨೬೭ ॥
ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ನಾ ತ- ।
ತ್ಪರನಿರುವೆನೈ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪದಿ ।
ಧರಿಸುತೀ ನಿರ್ಧಾರ ಮನದಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವನು ॥
ಇರುಳು ಹಗಲೆನ್ನದಲೆ ಸಂತತ ।
ಕೊರತೆಕುಂದುಗಳನ್ನು ಮನದಲಿ ।
ತರದೆ ಒಂದೇಸವನೆ ಗುರುಸೇವೆಯನು ಮಾಡುವನು
॥ ೨೬೮ ॥
ಗುರುವು ಮೇಣಾಜ್ಞೆಯನು ಕೊಟ್ಟರೆ ।
ಸ್ಫುರಣವೇರುವ್ರದವಗೆ ಮನದ- ।
ಲ್ಲಿರುವ್ರದೊಂದೇ ಬೆರಳು ನೋಡಾಕಾಶ ಮುಟ್ಟುವರೆ ॥
ಅರೆನಿಮಿಷದಲ್ಲೊರ್ವನೇ ಗುರು- ।
ವರನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಧರಣಿ ಮನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮುಂದೋಡುವ್ರದು ದೇಹವೆದು
॥ ೨೬೯ ॥
ಮರಳಿ ಗುರುಸೇವೆಚ್ಛೆ ಮನದೊಡ- ।
ನಿರದೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಮಾಡುವ್ರದು ಹಿಂ- ।
ದಿರಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೋಡುವ್ರದು ವರ್ಣಿಸುವ್ರಂತಿದನು ॥
ಶರಣಿ ತನ್ನಯ ಜೀವವ ಶ್ರೀ- ।
ಗುರುವರನ ಲೀಲಾಚಮತ್ಕೃತಿ- ।
ಗಿರದೆ ನೀವಾಳಿಸುತ ಪರಮಾನಂದ ತಾಳುವನು ॥ ೨೭೦ ॥

ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಕೈಶನಾ- ।
ಗಿರುತ ಪ್ರೇಮದಿ ಪುಷ್ಟನಾಗುವ ।
ಗುರುವಿನಾಜ್ಞಾಸ್ಥಾನ ತಾನಾಗುವನು ನೋಡಿದಿಂಹಾ ॥
ಗುರುಕುಲದ ಯೋಗದಲಿ ನಿಜಕುಲ- ।
ಕಿರುವ್ರದೈ ಭೂಷಣವೆನುತಲೀ- ।
ಪರಿಯ ಭಾವದಿ ಮನದಿ ಹಿಗ್ಗುವನವನು ಸಂತಸದಿ ॥ ೨೭೧ ॥

ಇರುವರೈ ಗುರುಬಂಧುಗಳು ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲಾತಗೆ ಪೂಜ್ಯರೆಂದೇ ।
ಯರಿತು ಸೌಜನ್ಯದಲಿ ವರ್ತಿಪನವರೊಡನೆ ನಿರುತ ॥
ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಸಂತತ- ।
ನಿರುವ್ರದಾತಗೆ ವ್ಯಸನ ನೋಡಲು ।
ಗುರುಪರಂಪರೆ ಕೊಟ್ಟ ಧರ್ಮವೆ ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗವದು ॥ ೨೭೨ ॥

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮವು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯೆ ।
ತತ್ತ್ವ ನೋಡಲು ಗುರುವೆ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಗುರುವೆ ದೈವತವು ॥
ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯು ಗುರುವೆ ಮತ್ತಾ- ।
ಹೆತ್ತತಂದೆಯು ಗುರುವೆ ಗುರುವಿನ ।
ಹೊರ್ತು ಜಗದೊಳಗನ್ಯ ತತ್ತ್ವನನರಿಯುಲಾರನಲಾ ॥ ೨೭೩ ॥

ಧರೆಯಲಿ ಗುರುದ್ವಾರವೊಂದೇ ।
ಯಿರುವ್ರದವನಿಗೆ ಸಕಲಸಾರವು ।
ಗುರುಚರಣಸೇವಕರು ಬಂಧುಗಳೆಂತ ಭಾವಿಪನು ॥
[ಕೀರ್ತನಂ] ನಿರುತ ರಾತ್ರಿಂದಿವದಿ ಶ್ರೀಗುರು- ।
ವರನ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಗುರುವಚನ ಹೊರತನ್ಯ ವಿಷಯವ ಮುಟ್ಟಲಾರನಲಾ ॥ ೨೭೪

[ವಂದನಂ] ಧರೆಯೊಳಗೆ ಗುರುವರನ ಪದಮು- ।
ಟ್ಟಿರುವ ನೀರದು ಯಾವ್ರದಾಗಲಿ ।
ಪರಮಪಾವನತೀರ್ಥರಾಶಿ ಯೆನುತ್ತ ನಂಬುವನು ॥
ಪರಮಪಾವನ ಮೂರುಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ತೀರ್ಥವನೆಲ್ಲವದರಲಿ ।
ತರುವನೈ ಯಾತ್ರಾಭಿಲಾಷದೊಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೨೭೫ ॥

ಗುರುವರನ ಬಾಂಲೆಂಜಲವನಿಗೆ ।
ದೊರೆಯೆ ಸಹಜದಿ ಯದನೆ ತಿಳಿವನು ।
ಗುರುಪ್ರಸಾದವೆನುತ್ತ ಕುಣಿವನು ಸೌಖ್ಯಭರದಿಂದ ॥
ಇರುವ್ರದದುವೆ ಸಮಾಧಿಸುಖದಿಂ ।
ಹಿರಿದು ಕೇಳಾತನಿಗೆ ನೋಡೈ ।
ಗುರುಪ್ರ ಹಾದಿಯ ನಡೆಯಲೇಳುವ ಪದರಜಃಕಣವ ॥ ೨೭೬ ।

ಧರಿಸುವನು ಮಸ್ತಕದೊಳಾತನು ।
ದೊರೆಯಲದು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಾ ।
ಗಿರುವದೆನುತಲಿ ಮೋಕ್ಷಸುಖವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನಲಾ ॥
ಗುರುಚರಣನದ್ಭಕ್ತಿಮಹಿಮೆಯು ।
ನರುಹಲಾನಿನ್ನೆಸ್ಟು ಪರಿಯಲಿ ।
ಹೊರಗೆ ಸೂಸಲು ಭಕ್ತಿಮುರಿ ಯಿಹಕಾಮ್ಯನದಿಯಾಯ್ತು
॥ ೫೯೭ ॥

ಇರಲು ಸದ್ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಚ್ಛೆಯು ।
ಬರಲು ಗುರುಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೌತುಕ ।
ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯು ಹೊರತು ಬೇರಿರುವ ವಿಷಯದಲಿ ॥
ಬರುವುದೆಂತಭಿರುಚಿಯು ಕೇಳೀ ।
ಪರಿಯು ಗುರುಭಕ್ತನು ವಿಶೇಷದೊ ।
ಳಿರುವನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಾಗರ ಜ್ಞಾನಕಾಭರಣ ॥ ೫೯೮ ॥

ಗುರುಚರಣಸೇವಕನೆ ದೇವನು ।
ಯಿರುವುದಾತನ ಭಕ್ತ ಜ್ಞಾನವು ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲೀ ಭಕ್ತಿ ಗುರುವಿಲಿ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಇರುವುದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನರಾಶಿಯು ।
ಹರಿದು ಮೂಜಗ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ।
ಪರಿಯಲಾತನೊಳಿರುವುದೈ ನೋಡಲಿಕೆ ಜ್ಞಾನವದು ॥೫೯೯॥

ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಕೇಳೀ ।
ತೆರದಲುಕ್ಕುಂರಾತಿರೇಕವು ।
ಪೆರೆವುದೆಂದೀತೆರದಿ ನಿರುಪಮವರ್ಣನೆಯು ಕೊಟ್ಟಿ ॥
ಒರೆತನದಿ ನಾನೆನ್ನ ದೋಷವ ।
ನರುಹಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವೆ ।
ನಿರುವೆ ನಾನೆಂಬೆನುತ ನಿರ್ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೬೦೦ ॥

ಕರಗಳಿದ್ದರು ಸೇವೆಗವು ಸೊ ।
ಟ್ಟಿರುವುವೈ ನಿಜ ನೇತ್ರವಿದ್ದರು ।
ಕುರುಡ ನಾನಾಗಿರುವೆ ಶ್ರೀಗುರುವರನ ಭಜನೆಯಲಿ ॥
ಚರಣವಿದ್ದರದೇನು ಶ್ರೀಗುರು ।
ವರನ ಸೇವೆಗೆ ಹೆಳವನಿಂ ನಾ ।
ಪಿರಿಹೆಳವನೈ ನಾಲಿಗೆಯು ಮೇಣಿದ್ದರೇನು ಫಲ ॥ ೬೦೧ ॥

ಗುರುವರನ ಗುಣವರ್ಣನೆಗೆ ನಾ ।
ನಿರುವೆ ಮೂಕನಭಾಗ್ಯನೆನ್ನದು ।
ಬರುತ ನಾನಾಲಸ್ಯಪಂಕದಿ ಸಿಲುಕಿ ಬಿದ್ದಿಹೆನು ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀದೋಷರಾಶಿಗ ।
ಳೆರುಪ್ರಹಾದರು ಯೆನ್ನ ಶ್ರೀಗುರು ।
ಒರಿದೆ ಯುದರಂಭರಿಯಿನೆನ್ನನು ಪೋಷಿಸುವನಲ್ಲೈ ॥ ೬೦೨ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಭಕ್ತಿಯೆನ್ನಲಿ ।
ಬರಲು ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಿರುವುದು ।
ಯಿರುವುದದು ಕಾರಣವು ದೇಹದ ಪೋಷಣಕೆ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಗುರುವೆ ನಾನೀಪರಿಯು ವಿಷಯಾಂ ।
ತರವ ಮಾಡುತ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಭರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಕ್ಷಮಿಸೈ ಮೂಢಭಾಷಣವ ॥ ೬೦೩ ॥

ಗುರುವೆ ತವ ಪದಸೇವೆಯಂಗೀ ।
ಕರಿಸುವೆನು ನನಗಭಯ ಕರುಣಿವು ।
ದರುಹುವೆನು ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ಹಸ್ಸದದಿ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಧರಿಸಿದಾತನು ಭೂಭಭಾರವ ।
ನರನ ವೇಷದಿ ಬಂದಿರುವಶ್ರೀಹಿಸ್ಸು ಪ್ರಭವಿಸ್ಣು ॥ ೬೦೪ ॥

ಅರುಹುತಿರುವನು ಭಕ್ತನಾರ್ಥಗೆ ।
ನರನು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಕೇಳುವ ।
ನರುತುವೆನು ನಾ ನಿಮಗೆ ಯೆನ್ನಯ ಗುರುನಿಷಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥
ಹರುಷದಿಂದೀಕೃಷ್ಣನುಸುರಿದಂ ।
ಸುರಿವ ಗೀತಾಮೃತವ ಶ್ರವಣದೊ ।
ಳಿರಿಸಿ ನೀವ್ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಿರಿ ಯೆಂದ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥ ೬೦೫ ॥

[ಶೌಚಂ] ಹೊರಗೊಳಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧವೈ ಕ ।
ರ್ಪುರವು ಕೋರ್ಪುದು ಕಣ್ಣಿಗಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಶೌಚ ಸ್ವಚ್ಛವು ಹೊರಗೊಳಗೆ ನೋಡೆ ॥
ಬರುವುದಾಪರಿ ರತ್ನತೇಜವು ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಝಗಮಗಿಸುತಿಹುದೈ ।
ತರಣಿಯಾಪರಿ ತೇಜ ಹೊರಗೊಳಗೊಂದೆ ಪರಿಯಲ್ಲೈ ॥ ೬೦೬ ॥

ಹೊರಗೆ ಕರ್ಮದ ಯೋಗದಿಂ ಬಂ ।
ಬರುವುದೆಲ್ಲವು ಬಾಹ್ಯಶುದ್ಧಿಯು ।
ತರಿಗಿ ಜ್ಞಾನದ ಯೋಗದಿಂದೊಳಶುದ್ಧಿ ಬಂದಿಹುದು ॥
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಬಂ ।
ದಿರುವುದಾರಿಗೆ ಶುದ್ಧಿಯವನೇ ।
ಯಿರುವ ಶೌಚಕ್ಕೀ ಜಗದೊಳಾಧಾರಸ್ತಂಭನಲಾ ॥ ೬೦೭ ॥

ನರನೆ ವೇದಪುರಾಣಮಂತ್ರೋ- ।
ಚ್ಚರಣದಿಂ ಮೇಣ್ ಮೃತ್ತಿಕಾಜಲ- ।
ವಿರಿಸೆ ಬಾಹ್ಯಶರೀರದಲಿ ಹೊರಗಾಗುವುದು ಶುದ್ಧಿ ॥
ಹೊರಗೆ ಕನ್ನಡಿಯುವರಿ ಸಂಚಿತ- ।
ವಿರುವ ಧೂಳೆಯ ತೊಳೆಯುವಂದದಿ ।
ಯರಿವಿಯಖಿಲವ ಮಲವನಗೆಸನು ತೊಳೆಯುವಂದದಲಿ
॥ ೩೦೮ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಬಾಹ್ಯಶುದ್ಧತೆ ।
ಬರಲು ಮೇಲಂತರದಿ ಜ್ಞಾನದಿ ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ನೋಡು ಬಹಿರಂತರದಿ ಶುದ್ಧತೆಯು ॥
ನರನೆ ಯಂತರ ಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಬರಿದೆ ಬಾಹ್ಯದಿ ಮಾತ್ರ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡಲು ಬರುವುದು ವಿಡಂಬನವು ನಿಜವಾಗಿ ॥೩೦೯॥

ಪ್ರೇತಕಾಭರಣಗಳನಿಟ್ಟರೆ ।
ಭೂತಳದಿ ಶೃಂಗಾರವೇನದು ।
ತೀರ್ಥದಿಂ ಸ್ನಾನವನು ಹಾಕುವುದೇಕೆ ಗರ್ದಭಗೆ ॥
ಏತಕ್ಕೆ ಸಕ್ಕರೆಯ ವಾಕವು ।
ಭೂತಳದಿ ಕಹಿಕುಂಬಳಕೆ ಮೇ- ।
ನೇತಕ್ಕೆ ತೋರಣವು ನಿರ್ಜನ ಹಾಳು ಮನೆಯೊಳಗೆ ॥೩೧೦॥

ನರನೆ ಕೇಳುಪವಾಸದಿಂದಲಿ ।
ನರಲುತಿರೆ ಹೊರಹೊಟ್ಟೆ ಮೇಲಾ- ।
ನರಗೆ ಭೋಜನದನ್ನ ಕಟ್ಟಲು ಹಸಿವೆ ತೀರುವುದೆ ॥
ಇರುವುದೇನುಪಯೋಗ ವಿಧವಾ- ।
ತರುಣಿಗಾಕುಂಕುಮದ ಲೇಪದಿ ।
ಯಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಗಿಲಿಟಿನ ಕಲಶದಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥೩೧೧॥

ಚಿತ್ರದೊಳಗಿನ ಫಲವು ಕೇಳ- ।
ತ್ಯುತ್ತಮವು ತೋರುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಕೆತ್ತಿ ನೋಡಲು ತುಂಬಿಹುದು ಗೋನುಯವು ವೃತ್ತಿಕೆಯೂ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಬಾಹ್ಯಕರ್ಮಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯಲಿ ತೋರುವುದು ಪರಿಯಿದು ।
ವ್ಯರ್ಥವಿಹುದಾಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಪವಿತ್ರವಿಲ್ಲದಿರೆ ॥ ೩೧೨ ॥

ಕೇಳು ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತು ಮಾಡಲು ।
ಮೌಲ್ಯ ಒರುವುದೆ ಭಾರಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕೇಳು ಮದ್ಯದಿ ತುಂಬಿರುವ ಕೊಡ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದಲು ॥

ತಾಳದು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕೇಳು ನೀನಾವರಿಯಲೊಳಗಿನ ।
ಕೇಳುತನ ಹೋಗದಲೆ ಬಾಹ್ಯಾಚರಣ ವ್ಯರ್ಥವಲಾ ॥ ೩೧೩ ॥

ಒಳಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ।
ಬೆಳಗುವುದು ಬಾಹ್ಯದಲಿ ಶುದ್ಧಿಯು ।
ಬೆಳೆಯ ಬೇಕಾಶೆರದಿ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಹೊರಗಿಂದ ॥
ಇಳೆಯೊಳೇವರಿ ಯೆರಡುಕಡೆಯಿಂ ।
ಬೆಳಗಲಂತರಬಾಹ್ಯಶುದ್ಧತೆ ।
ನಿಲುವುದಲ್ಲಿಯೆ ಶುದ್ಧಪಾವನಶೌಚ ಸಹಜದಲಿ ॥ ೩೧೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಂತರದೊಳಾ ಪರಿ ।
ಬರಲು ಪಾವನವಾದ ವಾಸನೆ ।
ಹೊರಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಲ್ಲವೆ ತತ್‌ಕ್ಷಣದಿ ನೋಡೆ ॥
ನರನೆ ದೀಪವ ಕಾಚಗೃಹದೊಳ- ।
ಗಿರಿಸಲದರ ಪ್ರಕಾಶ ಪೊಳೆಗೆನೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಹೊರಗೆ ಜ್ಯೋತಿಯು ಬಾರದಿಹುದೇನೈ ॥೩೧೫॥

ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಶಯಗಳೇಳಲು ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವಿಕಾರವೇರಲು ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಕುಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಯೇಳೆರಲು ॥
ಪರಿಣಮಿಸದದು ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ರಂಗಗಳು ಮೇಘದೊ- ।
ಳರಲು ಕೇಳೈ ಗಗನದಲಿ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದೆ ॥ ೩೧೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೇತರದೊಳಾತನ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ವಿಷಯಗಳು ತ್ರಾಸಿಸು- ।
ತಿರುವುವಾದರು ವಿಷಯವಾಶದಿ ಸಿಲುಕಲಾರದಲಾ ॥
ಬರುವುದ್ದೆ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಶಬ್ದವು ।
ಒರುವುದೈ ನೇತ್ರದಲಿ ರೂಪವು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಮನದೊಳೇಳದು ವಿಷಯಪರಿಣಾಮ ॥ ೩೧೭ ॥

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ವಿಷಯಭೋಗವ ।
ಚಂದದಿಂ ಕೊಳುತಿರುವುವಾದರು ।
ಛಂದ ಹತ್ತುವುದೇನು ತತ್ತದ್ವಿಷಯಸಂಗದಲಿ ॥
ಮಂದಗಜಗಾಮಿನಿಯು ಹಾದಿಯ- ।
ಲಂದದಿಂ ನಡೆವಾಗಲಾಕೆಯು ।
ಮಿಂದು ಮಡಿಯಾಗಿಹಳೊ ಮೈಲಿಗೆಯಿಹಳೊ ತೋಚುವುದೆ॥೩೧೮॥

ಧರೆಯೊಳ್ಮೇಲಣ ಪಾವನಾತ್ಮಕ- ।
ನಿರುವ ಪುರುಷನು ಗೋಚರದಿ ತಾ- ।
ನಿರುವನೈ ಸಂಸಾರದಲಿ ನೋಡನ್ಯರಿರುವಂತೆ ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ವಿಷಯವಾಶದೊ- ।
ಳಿರನು ಮನವನ್ನೊತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ- ।
ನರಿಯಲಾ ವಿಷಯದ ವಿಕಾರವು ಬಾರದವನೊಳಗೆ ॥೩೧॥

ತರುಣಿ ನಿಜಪತಿಪುತ್ರರಿಬ್ಬರಿ- ।
ಗಿರದೆ ತಾನಪ್ಪುವಳು ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಬರುವುದೇನೈ ಕಾಮವಾಸನೆ ಮಗನನಪ್ಪಿದರೆ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾತೆರದಿ ಮಾನಸ- ।
ವಿರುವುದೈ ನಿರ್ಮಲವು ಕೇಳಾ- ।
ನರನಿಗರಿನಿಹುದಿಲ್ಲ ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳ ಜಗದಿ ॥ ೩೨॥

ದುಷ್ಟವಾವುದು ಶಿಷ್ಟವಾವುದು ।
ಹುಟ್ಟುತಿರುವುದು ಮನದಿ ಜ್ಞಾನವು ।
ತಟ್ಟಲಾರದು ಮನವನದರ ವಿಕಾರಪರಿಣಾಮ ॥
ಇಟ್ಟು ನೀರಿಲಿ ರತ್ನವನ್ನದ ।
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಕರಗುವುದೆ ನೀರಲಿ ।
ಘಟ್ಟಿಕಲ್ಲನು ಜೀರ್ಯಿಸಿದರದು ಜೀರ್ಯವಹುದೆ ಪಾರ್ಥ ॥೩೩॥

ವೃತ್ತಿಯೊಪರಿ ಮನದೊಳಾಗಲು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶುಚಿತ್ವವೆನುವರು ।
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯು ಬರಲು ಜ್ಞಾನೋದಯವು ಬಹುದಲ್ಲಿ ॥
[ಸ್ಥೈರ್ಯಂ] ಮತ್ತೆ ನೋಡೈ ಸ್ಥೈರ್ಯವೆಲ್ಲಿಹು- ।
ದತ್ತ ಬರುವುದು ಜ್ಞಾನದುದಯವೆ ।
ಚಿತ್ತಸ್ಥೈರ್ಯವು ಜ್ಞಾನಕಿಹುದೈ ಜೀವನವೆ ಪಾರ್ಥ ॥೩೪॥

ಹೊರಗೆ ಜೀಕಾದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ।
ತಿರುಗುತಿಹನೈ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ।
ಸ್ಥಿರವಿರುವುದೈ ಮನದ ವಸತಿಸ್ಥಾನವೊಂದೆಡೆಗೆ ॥
ತರುವೆ ಮೇಯಲಿಕಡಿಮೆ ಸೇರಿದ- ।
ರಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕರುವಿನ- ।
ಲಿರುವುದಲ್ಲಿವೆ ದೃಷ್ಟಿ ಸಂತತ ಧನದಿ ಕೃಷಣನಿಗೆ ॥ ೩೫॥

ತರುಣಸತಿ ನಿಜಪತಿಯೊಡನೆ ಬಹು- ।
ಹರುಷದಿಂ ಚಿತೆ ಯೆರ್ವಳಲ್ಲವೆ ।
ಹರುಷದಾಯಕವೆನು ನೋಡೆ ಪ್ರಸಂಗ ಕಾರಣವಲಾ ॥

ಪರಿಯಿದಾದರು ಸತಿಯ ಮಾನಸ- ।
ಸ್ಥಿರತೆ ನಿರುಪಮವಲ್ಲವೇನಾ- ।
ಪರಿಯಲಿರ ಜೀಕೈ ಮನದ ಸುಸ್ಥಿರತೆ ಸಂಕತದಿ ॥ ೩೬॥

ಪರಿಪರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವು ।
ನಿರುತ ನಡೆಯುತಲಿಹುದು ದೇಹದಿ ।
ಸ್ಥಿರತೆಯಿಹುದೈ ಮನದಿ ಕೇಳ್ ಭ್ರಾಂತಿಲ್ಯವಂತಿಲ್ಲ ॥
ಸ್ಥಿರವಿರುವುದಾಕಾಶಮಂಡಲ ।
ಚರಿಸುತಿಹ ಮೇಘಂಗಳೊಡನದು ।
ಚರಿಸುತಿಹುದೇ ಮೇಘಸಂಚಯವೋಡಲೇನದಕೆ ॥ ೩೭॥

ತಾರೆಗಳು ಸಂಚರಿಸಿದರೆ ಸಂ- ।
ಚಾರಮಾಳ್ಪುದೆ ಧ್ರುವವು ನೋಡೈ ।
ದಾರಿ ನಡೆಯುವುದೇನು ಪಥಕನ ಕೂಡೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿಹ ಗಿಡಮರವ್ ಸಂ- ।
ಚಾರ ಮಾಳ್ಪುವೆ ಪಥಕನೊಡನೆ ಶ- ।
ರೀರ ಜಲಿಸಿದರೇನು ಮನ ನಿಶ್ಚಲವಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೮॥

ಒರಲು ಝಂಝಾವಾತ ನೋಡದು ।
ಧರೆಯನಗಲಾಡಿಸುವುದೇನೈ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವಿಕಾರನೇಳಲು ಮನವ ಮುಟ್ಟಿದಲಾ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ದಾರಿದ್ರ್ಯದುಃಖವು ।
ಒರಲು ಮನವನು ಪೀಡಿಸದಲಾ ।
ಬರುವುದೇನೈ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯಾ ಭೀತಿಶೋಕದಲಿ ॥ ೩೯॥

ಮರಣವೇ ಬರಲೀಶರೀರಕೆ ।
ಭರದಿ ಭೀತಿಯು ತಟ್ಟಲಾರದು ।
ಬರಲು ವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯವು ಶರೀರದಿ ವ್ಯಾಧಿ ಬಂಮಿರಲು ॥
ಮರಳಿ ವಸ್ತುವಿನಾಶೆ ಬಲವ- ।
ತ್ತರದಿ ಪೀಡಿಸುತಿರ್ದ್ದಾದರು ।
ಸ್ಥಿರತೆಯನು ಬಿಡದಿಹುದು ಮನವಾತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೦॥

ನಿಂದೆಯಸಮಾನವದು ದಂಡವು ।
ಮುಂದೆ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧ ಲೋಭವು ।
ಒಂದು ಬಹುಪೀಡೆಯನು ನೂಡಿದರಾಡಲೇನದನು ॥
ಒಂದೆ ಕೂದಲಿನಷ್ಟು ಪೀಡೆಯು ।
ಒಂದು ತಟ್ಟದು ಮನಕೆ ಕುಂತೀ- ।
ನಂದನನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಮನವಕ್ಕು ಸುಸ್ಥಿರವು ॥ ೪೧॥

ತಲೆಯ ಮೇಲಾಕಾಶ ಬೇಳಲು ।
ನೆಲವೆ ಪದತಳದಿಂದ ಕರಗಲು ।
ಚಲಿಸಲಾರದು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು ಹಿಂದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನಳಿನದಳದಿಂ ಹೊಡೆಯಲಾನೆಯ-।
ನಿಳೆಯೊಳೇನದು ಮನ್ನಿಸುವುದೇ ।
ಖಳರ ದುಃಶಬ್ದಪ್ರಹಾರದಿ ಮನವು ಚಲಿಸದಲಾ ॥ ೩೩೦ ॥

ಕ್ಷೀರಶರಧಿಯಲಿರುವ ತೆರೆಯ ಪ್ರ-।
ಹಾರದಿಂ ಚಲಿಸುವುದೆ ಮಂದರ ।
ಭಾರಿ ಬೇಗೆಯ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಾಕಾಶ ಸುಡುತಿಹುದೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದೊಳೆಂದ್ರಿಯ- ।
ವೇರಿ ವಿಷಯಂಗಳನು ಸೋಕಲು ।
ಬಾರಲಾರದು ಮಾನಸದಿ ಪರಿಣಾಮ ತಿಲದಷ್ಟು ॥ ೩೩೧ ॥

ನರನೆ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ಯಾದರು ।
ತೊರೆಯನ್ಯೆ ಧೈರ್ಯವನು ಕೇಳೀ- ।
ತೆರದಲಿಹುದೈ ಸ್ಥೈರ್ಯಲಕ್ಷಣ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದೀಯವಿನಾಶಿ ಸ್ಥೈರ್ಯವು ।
ಧರೆಯೊಳಾವನ ಕೂಡೆ ಯಾತನೆ ।
ಇರುವನಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಧಿ ನಾಕ್ಷಾತ್ತು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೩೨ ॥

ನರನೆ ಯಂತಃಕರಣನಿಗ್ರಹ- ।
ಕಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದವ ನಿಸ್ತರಿಪೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಹರಿಯು ಕೇಳೀತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗರುಹಿದನು ನಿಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕ- ।
ವರಿವ ತೆರದಲಿ ನೋಡಿರಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹದ ಪರಿಯ ॥ ೩೩೩ ॥

[ಆತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಃ] ಉರಗ ಭೂತ ಪಿಶಾಚ ಮೇಣಾ- ।
ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ- ।
ನರುಹಲೇನ್ಯೆ ತೊರೆಯಲಾರರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನು ॥
ಮರೆವನೇ ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಯೋದ್ಧನು ।
ಮರೆಯಲಾರನು ಕೃಪಣ ನಿಧಿಯ- ।
ನ್ನಿರುವುದೆಂತ್ಯೆ ಪ್ರೀತಿ ತಾಯಿಗೆ ಕುವರನೊರ್ವನಿರೆ ॥ ೩೩೪ ॥

ನರನೆ ಮಧುಕರ ಮಧುವಿನಲಿ ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲಾಸಕ್ತಿಯನು ತೋರಿಪ- ।
ತೆರದಿ ಸ್ವಾಂತಃಕರಣವನು ಸಂಗ್ಲಿಸುವನಲ್ಲೈ ॥

ಮರಳಿ ಯಿಂದ್ರಿಯದ್ವಾರದಲಿ ಮನ- ।
ವಿರಿಸನ್ಯೆ ದೂರಕ್ಕೆ ದೂಡುವ- ।
ನರರೆ ಕೇಳೈ ಹೇಳ್ವುದೆಂತಾ ಜಾಗ್ರತೆಯ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೩೫ ॥

ನರನು ಸ್ವಾಂತಃಕರಣನಿಗ್ರಹ- ।
ವಿರಿಸಿದೆನು ತಾನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯ- ।
ನರಿಯಲಾಗದು ಕಾಮಖಳಗೋಸಾಪಿ ತ್ರಾಸಿಸುವ ॥
ಮರಳಿ ಯಾಶಾಡಾಕಿನಿಗೆ ಯೊ- ।
ಪರಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನು ತಿಳಿಸಲಾಗದು ।
ಅರಿವ ಬಂದರೆ ಕೊರಳ ಹಿಸುಕುವಳೆಂದು ಬೆದರುವನು ॥ ೩೩೬ ॥

ತರುಣಿಯನು ವ್ಯಭಿಚಾರರತಳ- ।
ನ್ನರಿವ ಗಂಡ ಒಲಿತ್ಯ ತನ್ನಾ- ।
ತರುಣಿಯನು ಕಟ್ಟಿಡುವನೊಳಗೆಂಪಿ ಬಿಡನು ತಿರುಗಲಿಕೆ ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ನರನು ಸ್ವಾಂತಃ- ।
ಕರಣವನು ಕಟ್ಟಿಡುವನಲ್ಲವೆ ।
ತಿರುಗಲಿಂದ್ರಿಯದೊಡನೆ ಬಿಡನಾಧೂರ್ತಪತಿಯಂತೆ ॥ ೩೩೭ ॥

ಪುರುಷ ಜೀವಿತನಿರಲು ದೇಹದ ।
ಪರಿವೆ ಮಾಡದೆ ದುಃಖಜಿಂತೆಗೆ ।
ನಿರುತ ದೇಹವ ದಂಡಿಸುವನೈ ಸ್ವಾತ್ಮನಿಗ್ರಹದಿ ॥
ಇರುವುದೀಮನದಾಲಯಕೆ ಪರಿ- ।
ಪರಿಮಹಾದ್ವಾರಗಳು ನೋಡಿದ- ।
ರಿರುವುನೈ ಕೇಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರಸ್ಥಾನಗಳು ॥ ೩೩೮ ॥

ಇರುಳು ಹಗಲೆನ್ನದಲೆ ಸಂತತ- ।
ವಿರಿಸಿಹನು ಯಮದಮವನಿಲ್ಲಿಂಪಿ ।
ಎರಡುಮಂದಿಗಳಿರುವರಲ್ಲಿಯ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಮೂಲಬಂಧವ- ।
ನಿರದೆ ಯುಡ್ಡೀಮಾನಬಂಧವ ।
ಮರಳಿ ಬಾಲಂಧರವ ಬಂಧವ ಸ್ಥಿರಪಿಡಿಸಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೩೯ ॥

ನರನೆ ಯಿಜೆಪಿಂಗಳೆಗಳೆಂಬೀ- ।
ಎರಡರೊಳಗಿಹ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯ ।
ಮೆರೆಯುತಿರುವ ಸುಷುಮ್ನೆಯಲಿ ಚಿತ್ತವನು ಲಯಮಾಡಿ ॥
ಭರದಿ ಧ್ಯಾನವ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರಿಸುತಿಹನು ಸಮಾಧಿಶಯ್ಯೆಯೊ- ।
ಳೆರದೆ ಕೈಕಾಲ್ಕಟ್ಟಿ ಯಂತಃಕರಣನಿರಿಸುವನು ॥ ೩೪೦ ॥

ಚಿತ್ತವನು ಚೈತನ್ಯದೊಳಗತಿ- । ಧರೆಯೊಳೀಪರಿ ಯಿರುವ ನಾಧಕ- ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕಟ್ಟಿಡುವನೈ । ನಿರದೆ ಕೊಡಲಾಜ್ಞೆಯನು ಚಿತ್ತವು ।
ವಾರ್ಥ ಕೇಳಂತಃಕರಣನಿಗ್ರಹದ ಪರಿಯದುವೆ ॥ ಶಿರದೊಳದ ಧರಿಸುತ್ತ ವಂದ್ಯವೆಸುತ್ತ ಮನ್ನಿಸಲು ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀತೆರದ ನಿಗ್ರಹ । ಇರುವನಾತನೆ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯು ।
ವಿಸ್ತರಿಪುದಾರಲ್ಲಿ ಯಾತನೆ । ನರಶರೀರಪಿದಾದೇನೈ ।
ಯುತ್ತಮೋತ್ತಮಜ್ಞಾನಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾಡಿಹನು ॥೩೪೧॥ ಯರಿಯಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನರರೂಪದಲಿ ಚಲಿಸುವುದು ॥ ೩೪೨ ॥

ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಷು ವೈರಾಗ್ಯಮನಹಂಕಾರ ಏವ ಚ ।
ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಜರಾವ್ಯಾಧಿದುಃಖದೋಷಾನುದರ್ಶನಮ್ ॥ ೮ ॥

[ವೈರಾಗ್ಯಂ] ವಿಷಯದುಪಭೋಗವನು ಕೊಳುವರೆ । ಪುರುಷನಾತ ತಪೋವ್ರತದಿ ತ- ।
ವಿಷದ ಪರಿ ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಾಡುತ- । ತ್ವರನಲಾ ಮಾನವರ ತ್ಯಜಿಪನು ।
ಲಸಮ ತೆರದ ವಿರಕ್ತಿ ಜಾಗೃತವಿರುವುದೈ ಮನದಿ ॥ ನರರ ರಾಪಿಗೆ ಬರುವುದಾದರೆ ದುಃಖವತಿಶಯವ್ರ ॥
ಉಸುರುಗಟ್ಟಿಹ ಪ್ರೇತವನು ಸಂ- । ನಿರುತ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಚ್ಛೆಯು ।
ತಸದೊಳಾರಾಲಿಂಗಿಸುವರೈ । ಬರುವುದಾತನ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ವಸುಮತಿಯೊಳಾರಿಹರು ಪ್ರೇತವನಪ್ಪಿಕೊಳುವವರು ॥೩೪೩॥ ಯಿರುವುದಾತಗೆ ಪ್ರೀತಿ ನಿಜಿಡಾರಣ್ಯವಾಸದಲಿ ॥ ೩೪೩ ॥

ಓಕರಿಸಿದನ್ನವರು ತಿನುವರೆ । ಮುಂದಿಯಲಿ ಸಹವಾಸ ಮಾಡುವ- ।
ವ್ಯಾಕುಲಿಸುವುದು ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲವೆ । ದೆಂದರವನಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ಪೈಯಲಿ ।
ಜೇಕೆನುತ ನಾಲಿಗೆಯು ವಮನವ ಬುಸುಬುಸುತಿಹುದೇನೈ ॥ ಬಂದ ಪರಿಯಾಗುವುದು ನಿರ್ಜನವನವ ಸೇರುವನು ॥
ಜೇಕೆನುತ ವಿಷ ತಿನುವರಾರೈ । ಬಂದು ಬಾಣದ ಶಯ್ಯೆಯಲಿ ಸುಖ- ।
ಯಾಕಿರುವರೈ ಸುಡುವ ಮನೆಯಲಿ । ದಿಂದ ಶಯನವ ಮಾಳ್ಪರೇನ್ಸೈ ।
ನಾಕೆನುತ ಜಿಟ್ಟೋಡುವರಲಾ ವ್ಯಾಘ್ರಗಹ್ವರವ ॥ ೩೪೪ ॥ ಮುಂದೆ ಕೆಸರೊಳಗಾಡುವಂದದಿ ವಿಷಯಸುಖ ತೊರೆವ ॥೩೪೫॥

ಉರಿವ ಲೋಹದ ರಸದಿ ಧುಮುಕುವ- । ನರನೆ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂಬೀ- ।
ರಿರುವರೇ ಮೂಜಗದಿ ನೋಡಲು । ತೆರದ ಮಾತನೆ ತೆಗದ ಕೂಡಲೆ ।
ಧರೆಯೊಳಜಗರವನ್ನು ತಲೆಗಿಂಬಾರು ಮಾಡುವರು ॥ ಬರುವುದೈ ಯೋಕರಿಕೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಬಾಯಿಂ- । ಅರಿವನಾ ಸುಖಭೋಗವೆಂಬುದು ।
ದರುತಹನಲ್ಲಾ ವಿಷಯನಾಮವ । ಕುರಸಕೊಳೆಯುವ ನಾಯಿಮಾಂಸದ ।
ಮರಳೆ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯದ ಸಂಯೋಗವನು ಮಾಡನಲಾ ಪರಿ ಯೆನುತ ಮನ್ನಿಸುತ ಹೀಯಾಳಿಪನು ಸ್ವರ್ಗವನು ॥ ೩೪೪ ॥
॥ ೩೪೬ ॥

ವಿಷಯಸೇವನವಿಷಯದಲ್ಲಾ- । ಇರುವುದಿದು ವಿಷಯದ ವಿರಕ್ತಿಯು ।
ಲಸಿಯ ತುಂಬಿಹುದೆಲ್ಲ ದೇಹದಿ । ಯಿರುವುದಾತ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಭಾಗ್ಯವು ।
ವಿಷಯಸೇವನಮಾಳ್ಪರವನಿಂಗಿಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ॥ ದೊರೆವುದಿದರಿಂ ನರಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದುಪಭೋಗ ॥
ಉಸುರಗೆಡಿಸುತ ಶಮದಮಗಳಾ- । ಏರಡುಲೋಕದೊಳಿರುವ ಸುಖಗಳ ।
ವಿಷಯವಾಸನೆಯಟ್ಟಿ ಬಿಡುವುವು । ತೊರೆವನಾರೊ ವಿರಕ್ತಿಭಾವದಿ ।
ವಸುಮತಿಯೊಳವಗಿಹುದು ಪ್ರೇಮವ ಶಮದಮಗಳಲ್ಲಿ ॥೩೪೭॥ ಯಿರುವನವನೇ ನೋಡು ಜ್ಞಾನಸ್ಥಾನ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥ ೩೪೦ ॥

[ಅನಹಂಕಾರಃ] ನಿರಭಿಮಾನದ ವರ್ಣನೆಯು ನಾ- ।
ನರುಹುನೆನು ವಿಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕ ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸಾವಧಾನದೊಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥
ಕೆರೆಯ ಬಾವಿಯ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುತಿಹನು ಯಜ್ಞವ ।
ಭರದಿ ಮಾಳ್ಪನು ಕರ್ಮದಲ್ಲಾಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುತ ॥ ೩೫೧ ॥

ಪರಿಯಿದಾದರು ಕರ್ತ ತಾನೆಂ- ।
ದಿರದಲಾ ಅಭಿಮಾನವಾತಗೆ ।
ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವನವನು ಕೇಳಭಿಮಾನ ಮನದಿಂದ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಂಗಳೆ- ।
ಗಿರುವ ಪೋಷಕ ಕರ್ಮಧರ್ಮವ ।
ನಿರುತವಾಚರಿಪನು ಯಥಾವಿಧಿ ಯೆಜೆಪೆಡದೆ ಪಾರ್ಥ ॥೩೫೨॥

ಮಾಡಿದೆನು ಕರ್ಮಗಳನದರಿಂ- ।
ಕೂಡಿದುದು ಕರ್ಮದಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯು ।
ಮೂಡದೀಪರಿ ಭಾವ ಮನದಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ವಾಯು ಸು- ।
ಗಾಢದಿಂದೋಡುವ ತೆರದಲೇ ।
ಮೂಡುತಿಹನಾ ಸೂರ್ಯ ದಿನದಿನ ನಿರಭಿಮಾನದಲಿ
॥ ೩೫೩ ॥

ಶ್ರುತಿನಿಕರವು ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೆ ।
ಹಿತವಿರುವ ಸಂಗತಿಯ ಪೇಳ್ವುದು ।
ಕ್ಷಿತಿಯಲಾ ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹವು ಮನದೊಳೆಣಿಸದಲೆ ॥
ಸತತವೊಂದೇತೆರದಿ ಹರಿವುದು ।
ಕ್ಷಿತಿಯಲೀಪರಿ ನಿರಭಿಮಾನದ ।
ಗತಿಯಿರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ನೀ ನೋಡಿದಿಂದೊ ಸಹಜದಲಿ
॥ ೩೫೪ ॥

ತರುಗಳಿಗೆ ಕಾಲೋಚಿತದ ಫಲ ।
ಬರುವುದೈ ಯರಿವಿಹುದೆ ಮರಕಾ- ।
ತೆರದಿ ಕರ್ಮದ ಫಲದಲಿರುವುದುದಾಸತನವಹಗೆ ॥
ಹರಿದು ಹೋಗಲು ಹಗ್ಗ ಹಾವಿ- ।
ನಿರುವುದೇನೈ ಹಿಂದೆ ಮುಂದ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೇನೈ ಯೈಕ್ಯವಾವುವ್ವಂಗಳಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೩೫೫ ॥

ಮನದೊಳಾಚರಣದೊಳು ವಾಙ್ಮೆ- ।
ಳಿರುವಹಂಕೃತಿಸೂತ್ರ ಹರಿಯಲು ।
ಯಿರುವುದೇನಾವರ್ತನದಲಭಿಮಾನ ಶೂನ್ಯನಲಾ ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಮೋಡ ಗಗನದಿ ।
ಒರುವುದಾಸಂಬಂಧ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಪರಿಯಲಾತನು ಕರ್ಮದಿಂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿಹನು ॥ ೩೫೬ ॥

ನರಗೆ ಮದ್ಯೋನ್ಮಾದವಾಗಲು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಭಾನ ದೇಹದ- ।
ಲರಿವಿ ಮೈಮೇಲಿಹುದೊ ಒತ್ತಲೆ ಯಿಹೆನೊ ತಿಳಿಯಲಾ ॥
ಕರದಿ ಕೊಟ್ಟಿಹ ಶಸ್ತ್ರದಂದವ- ।
ನರಿವನೇನೈ ಚಿತ್ರವೀರನು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರವ ಹೊತ್ತ ಕೋಣನಿಗೆ ॥ ೩೫೭ ॥

ನರನೆ ನಿರಹಂಕೃತಿತೆಯೆಂದಿದ ।
ಕರೆವೈ ಕೋವಿದರು ಜಗದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದಿದು ನಿರಹಂಕೃತಿಯ ವರ್ತನವ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಇರುವುದೀವರ್ತನವ ಯಾರೊಳು ।
ದೊರೆವುದವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯೈ ।
ಯಿರುವುದೇ ಸಂದೇಹವಿದನೇನೆಂತ ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೩೫೮ ॥

ಮರಣ ಜನ್ಮ ವ್ಯಾಧಿ ದುಃಖವು ।
ಜರೆಯು ವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯವು ಕಣಾ ಮೇಣ್ ।
ದುರಿತ ದೂರದೊಳಿರಲು ಬಂದುವು ಹತ್ತರಕ್ಕೆಸುತ ॥
ಅರಿತು ಮನದಲಿ ಸಾವಧಾನದೊ- ।
ಳಿರುವನೈ ನೋಡಿದಿಂದೊ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತೊರೆಯಲುಪಸರ್ಗವನು ಯೋಗಿಯು ಯತ್ನ ಮಾಳ್ಪಂತೆ ॥೩೫೯॥

ತಟ್ಟಿ ಬಾರದು ಜಾಢ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ತಿಷ್ಟನೂಂತ್ರಿಕ ಪೊದಲೆ ತನ್ನಲಿ ।
ಕಟ್ಟಿಕೊಳುವನು ಮಂತ್ರತಂತ್ರವನಾಸ್ಥೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಕಟ್ಟುತಿರಲುಪ್ಪಾರ ಗೋಡೆಯ- ।
ನಿಟ್ಟು ಲಂಬವ ನೋಳ್ಪ ಸರಳತೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ನೋಳ್ಪನು ವರ್ತನವ ತಾನು ॥ ೩೬೦ ॥

[ಜನ್ಮ] ಧಾರುಣಿಯೊಳಾಸರ್ಪಗಿರುತಿಹ ।
ವೈರ ಜನ್ಮಾಂತರದೊಳಾದರು ।
ಹಾರಿಹೋಗದು ಮನದೊಳಾಪರಿ ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕಾರ ॥
ಸೇರಿ ಮನದಲಿ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ।
ಘೋರದುಃಖದ ರಾಶಿ ಮುಂದಕೆ ।
ಬಾರಲಾಗದೆನುತ್ತ ದುಃಖವು ಸತತ ಯುಕ್ತಿಸನು ॥ ೩೬೧ ॥

ಹರಳು ಲೋಚನದೊಳಗೆ ಸೇರಲು ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದೇನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವುದೇನೈ ನಾಶ ಶಲ್ಯಕೆ ಘಾಯದೊಳಗಿರಲು ॥
ಅರಿವು ಬರಲಾತನಿಗೆ ಮನದಲಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮಾಳ್ಪನು ವಿಚಾರವ ।
ನರನೆ ಮಿತ್ರದ್ವಾರದಿಂದಲಿ ದೇಹದಲಿ ಜನಿಸಿ ॥ ೩೬೨ ॥

ಅರನೆ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲಿ ತಾ- ।
ನಿರುತ ದುರ್ಗಂಧದಲಿ ನೆರಳೆದೆ ।
ಮರಳೆ ತಾಯಿಯ ಹೊಲೆಯ ಹಾಲನು ಕುಡಿಯುತಿರುನಾಗ ॥
ಅರನೆ ಹೊಲೆಯುಚ್ಚರದ ಜೆವರನು ।
ಭರದಿ ಕುಡಿದೆನು ಮರುಳನಲ್ಲವೆ ।
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಒಂದುದ್ಯೆ ಯೋಕರಿಕೆ ಜನ್ಮದಲಿ ॥ ೩೬೩ ॥

ಮರಳೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ದುಃಖಗ- ।
ಳಿರುವ ಜನ್ಮವು ನಾಕುನಾಕ್ಕೈ ।
ನಿರುತ ನಾನಾಚರಿಪೆ ಕರ್ಮವ ಜನ್ಮ ಹರಿಸುವುದ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಜೂಜಿನಲಿ ಸೋತವ- ।
ನಿರುವನಲ್ಲವೆ ನಾವಧಾನದಿ ।
ತರಳ ತನ್ನಯ ಹಿತನ ಯೈರವ ಸಾಧಿಸುವ ತೆರದಿ ॥ ೩೬೪ ॥

ಕೊಂದು ಬಿಡಲೊರ್ವನನು ಬಹುಮುನಿ- ।
ನಿಂದ ಬೆಂಬಲಕಿರುವ ಮನುಜನು ।
ಬಂದು ತನ್ನಯ ಸೇಡ ತೀರಿಸುವಂತೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮುಂದೆ ಜನ್ಮವು ಬಾರಲಾಗದು ।
ಎಂದು ಸಂತತ ಯತ್ನ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಬಂದ ಹಾದಿಯ ನೆನೆದು ಲಜ್ಜೆಯಲಿಹನು ಸಂತತದಿ ॥ ೩೬೫ ॥

[ಮೃತ್ಯು-] ಮೃತ್ಯು ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿಯಾದರು ।
ಸತ್ಯವಾಗಿಯೆ ಒರುನ್ನದೆನುತಲಿ ।
ನಿತ್ಯಜೀಗಲೆ ನಾವಧಾನದೊಳಿಹನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮೃತ್ಯು ಬರುವದಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ।
ಪಥ್ಯವಾನೀಯೌಷಧಂಗಳ ।
ನಿತ್ಯ ಸೇವನಪ್ರತ್ತಮವಲಾ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೩೬೬ ॥

ಇರುವುದ್ಯೆ ಹೇರಾಳ ನೀರೆಂ ।
ದರಿವು ಮೊದಲಿರಲೀಸ ಹೋಗುವ ।
ನರನು ಜಾಗೃತನಿರುವನ್ಯೆ ಬೀಳುವರೆ ನದಿಯೊಳಗೆ ॥

ಧುರವ ಸೇರುವ ಮೊದಲೆ ಯೋದ್ಧನು ।
ಮರಣ ಸಂನಾಹವನು ಮಾಳ್ಪನು ।
ಕರದ ಢಾಲವ ಮುಂದೆ ಮಾಳ್ಪನು ಘಾಯಕಿಂ ಮುಂಚೆ ॥೩೬೭॥

ನಾಳೆಗೇಳುವ ಮೋಸದಲಿ ಸಂ- ।
ಪಾಲಿಸುವ ಯತ್ನವನೆ ಯಿಂದಿಗೆ ।
ಮೇಳವಿಸುವನು ನಾವಧಾನದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬ್ಬಾಲೆ ಮನೆಯನು ಸುಟ್ಟ ಬಿಡುತಿಹ ।
ಬೇಳೆಯಲಿ ಬಾವಿಯನು ತೋಡಲು ।
ಖೂಳನಲ್ಲವೆ ಒರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಯತ್ನದಲಿ ॥ ೩೬೮ ॥

ಜಲದ ಮಡುಹಿಲಿ ಕಲ್ಲ ರಾಶಿಯು ।
ಮುಳುಗಿ ಹೋಗದೆ ತೇಲುತಿಹುದೇ ।
ಯಿಳೆಯೊಳಾಪರಿ ಮುಳುಗುವನು ಸಂಸಾರಸಾಗರದಿ ॥
ಇಳೆದು ಹೋಗುವನಲ್ಲವೆನುತಲಿ ।
ತಿಳಿಪರಾರೀಜಗದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕಲಹ ನೋಡು ಸಮರ್ಥರೊಳು ಬಂದೊದಗಿದರೆ ಪಾರ್ಥ ॥೩೬೯॥

ನಿರುತ ರಾತ್ರಿಂದಿವದಿ ಜಾಗೃತ- ।
ನಿರಲು ಬೇಕು ಸಶಸ್ತ್ರನಾಗುತ ।
ಮರಣವನೆ ಒಯಸುವನು ತಾಂ ತುರ್ಯಾಶ್ರಮಸ್ಥಿತನು ॥
ಇರಲು ಮನೆಯೊಳು ಕುವರಿಯುಪವರ- ।
ಳರಿವನಾಕೆಯ ತಂದೆ ಮನದಲಿ ।
ಭರದಿ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಕೋಪಳು ತೌರುಮನೆಯಿಂದ ॥ ೩೭೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಚೀವಂತನಾತನು ।
ಬಿರುವನಾದರು ಜಗದಿ ನೋಡಲು ।
ಒರುವುದಾತನ ಮನದಿ ಮೃತ್ಯು ಸಹಿಪಹಿಹನೆಂದು ॥
ಬರುವುದವನೆ ವಿಚಾರ ಮನದಲಿ ।
ಧರೆಯಲೀಜನ್ಮದಲೆ ತಾನಿರು- ।
ತಿರಲು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮವನು ಪರಿಪರಿವುದುತ್ತಮಪ್ರ ॥ ೩೭೧ ॥

ಮೃತ್ಯು ಬರಲೀನರಶರೀರಕೆ ।
ಮೃತ್ಯುವನೆ ಸಂಹಾರಮಾಳ್ಪನು ।
ಮತ್ತೆ ತಾನಾಬ್ರಹ್ಮರೂಪದೊಳೈಕ್ಯ ತಾಳುವನು ॥
ಕೆತ್ತು ತೆಗೆದೀಪರಿಯ ಜನ್ಮದ ।
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಭಯ ಜಗದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನವ ಬಾರದಾತನಿಗೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು ॥ ೩೭೨ ॥

[ಜರಾ–] ಜರೆಯು ಬರುವುದಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ।
ತರುಣ ತಾನಿರುವಾಗ ಜರೆಯಲಿ ।
ಬರುತಿರುವ ಸುವಿಚಾರವೆಲ್ಲವು ಬರುವೈ ವಾರ್ಧ ॥
ಇರುವುದೀ ಯೌವನ ಶರೀರದಿ ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಿಗೆ ।
ಜರೆಯು ಬಂದಾಕ್ಷಣದೊಳೊಣಗುವುದೆಲ್ಲನೀದೇಹ ॥೩೭೩॥

ಅರಸನಿಂಗೆ ಪ್ರಧಾನನಿರದಿರೆ ।
ಬರುವುದೆಂತಾಸ್ಥಿತಿಯು ತದ್ವತು ।
ಬರುವುದೈ ನಿರ್ಬಲತೆ ಜರೆ ಬಂದಿರಲು ದೇಹದಲಿ ॥
ಬರಲು ದುರ್ದೈವಪ್ರಹಾರವು ।
ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವೆಲ್ಲ ಯತ್ನವು ।
ಬರುವುದಾಸ್ಥಿತಿ ಮುರಿಯೆ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಜರೆಯಿಂದ ॥೩೭೪॥

ಪರಿಮಳವನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತಿಹ ।
ನರನ ನಾಸಿಕೆಯೊಂತಿಕಾಲಿನ ।
ತೆರದಿ ಜೊಂಕಾಗುವುದು ಜರೆ ಬಂದಿರೆ ಶರೀರದಲಿ ॥
ಬರಲು ನೋಡಾಷಾಢಮಾಸವು ।
ಸುರಿವ[ಳ್ಳು]ಡಿಮಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ- ।
ಲಿರುವ ಕೆಸರಲಿ ಸಿಲುಕುವಾಕಳಿನಂತೆ ತಾನಾಗಿ ॥ ೩೭೫ ॥

ಕೆಸರಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿರ್ದ ಕಾಲಿಗೆ ।
ಸಿಷದ ಮಣ್ಣಿನ ಸ್ಪರ್ಶವಾಗಲು ।
ವೊಸರಿ ಕಾಲದು ಕೊಳೆತು ಹೋಗುವ ಪರಿಯಲೆನ್ನಂಗ ॥
ಕುಸುರಿ ಕೆಸವಾಗುವುದು ದೇಹವು ।
ಕುಸುಮದಂದದಿ ಮೆರೆವ ನೇತ್ರವು ।
ವಿಷಮಜರೆ ಬಂದಿರಲು ಹೇಳುವುದೇನು ದುಃಸ್ಥಿತಿಯ ॥೩೭೬॥

ಸರಸಿಜದ ದಳಗಳೊಲು ಬೆಳುಗುತ- ।
ಲಿರುವ ಕಣ್ಗಳು ಕೊಳೆತಪಡುವಲ- ।
ತೆರದಿ ನಿಸ್ತೇಜದಲಿ ಹೊಂಡಗಳಂತೆ ರಾಜಿಪುವು ॥
ಮೆರೆವ ಹುಬ್ಬುಗಳೆರಡು ವ್ಯೋಗಿದ ।
ಮರದ ತ್ವಕ್ಕುಗಳಂತೆ ಜೋಲುತ- ।
ಲಿರುವೈ ಕಣ್ಣಿಂದ ಸೂಸುವ ನೀರಿನಿಂದೆದೆಯು ॥ ೩೭೭ ॥

ಕೊಳೆತು ಹೋಗುವದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಕೆಳಗೆ ಮೇಲಕು ವ್ಯೋತಿ ಜಾಲಿಯ ।
ಸುಲಿದ ಮರದಲಿ ಮಾಡುತಿರೆ ಸಂಚಾರ ನೋದದಲಿ ॥

ಬುಳುಬುಳಿತವಾಗುವೆದು ಸರ್ವವು ।
ಯಿಳೆಯೊಳೀತೆರನಾಗಿ ಕಳವೆಂ- ।
ಜಲಿನಲಾಮುಖವಾಗುವೆದು ಬುಳುಬುಳಿತನೇಂಬಿ ॥ ೩೭೮ ॥

ಒಲೆಯ ಮುಂದಕೆ ಹೊಂಡ ತೆಗೆದರೆ ।
ಕೊಳೆದ ನೀರದು ಕೂಡೆ ಗುಳ್ಳಿಯು ।
ಜಲದೊಳೇಳುವ ತೆರದಿ ಸಿಂಬಳವೇಳುವೆದು ವಾರ್ಧ ॥
ಬೆಳಗುತಿಹುದೀ ದಂತಪಂಕ್ತಿಯು ।
ಬೆಳಗುತಿಹುದಾರಕ್ತ ತುಪಿ ತಂ- ।
ಬುಲದಿ ನಾನಾತೆರದಿ ಭಾಷಣ ಸರಸ ಮಾಡುವನು ॥ ೩೭೯ ॥

ಪರಿಯಿದೇ ತಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ ।
ಜರೆಯು ಬಂದಿರಲೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಬರುವನೈ ಬಾಯಿಂದ ಕಫದೆಂಜಲಿನ ವೂರಗಳು ॥
ಹರಣ ಬರುವದು ದಂತಪಂಕ್ತಿಗೆ ।
ಒರಲು ಸಾಲದ ಭಾರ ತಲೆಯಲಿ ।
ಧರೆಯೊಳೊಕ್ಕಲತನವು ಮುಳುಗುವ ತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥೩೮೦॥

ಸುರಿವ ಮಳೆಯಲಿ ಪಂಕದಲಿ ದನ ।
ಕರುವು ಸಿಲುಕಲು ಕಾಲ ಮುರಿಯುತ ।
ಒರುವುವೇನೈ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವವಪ್ಪ ನಿಶ್ಚಲದಿ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ನಾಲಿಗೆಯು ಮಾತನು ।
ತೆರೆಯಲಾರದು ಬೀಳ್ವುದಲ್ಲವೆ ।
ಯರುಹಲೇನಾದಕೆಯ ನೋಡಲು ಗಡ್ಡೆಮೊಸೆಗಳ ॥ ೩೮೧ ॥

ಕರಡ ಬಿಸಿಲಿನಲೊಣಗಿ ಬೀಸು ।
ತ್ತಿರಲು ಗಾಳಿ ತದಗ್ರವೆಲ್ಲವು ।
ಭರದಿ ಹಾರುವವಲ್ಲವೇ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ನೋಡಿನಿಯಾ ॥
ಜರೆಯು ಬರಲಾತೆರದಿ ದೇಹದಿ ।
ತರಳರಾ ಬಿಳಿಕೂದಲೆಲ್ಲವ ।
ಹರಿದು ಚೇಷ್ಟೆಯ ಮಾಳ್ಪರಲ್ಲವೆ ನೋಡಲತಿಕರಿಣ ॥ ೩೮೨ ॥

ಬರಲು ನೋಡಾಷಾಢಮಾಸವು ।
ಸುರಿವುದೊಂದೇಸವನೆ ಮಳೆಯದು ।
ಗಿರಿಶಿಖರದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಝರಿಗಳು ಹರಿವುದೈ ನೀರು ॥
ಜರೆಯು ಬರಲಾತೆರದಿ ಮುಖದಿಂ ।
ಹರಿವುವಲ್ಲವೆ ಜೊಲ್ಲಧಾರೆಗ- ।
ಳರುಹಲೇನಾಸ್ಥಿತಿಯು ದುಃಸಹವಿಹುದಲಾ ವಾರ್ಧ ॥ ೩೮೩ ॥

ಬಾರದೈ ಬಾಯಿಂದ ಶಬ್ದೋ- ।
ಚ್ಚಾರ ಕೆವಿಯಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಶಬ್ದವ ।
ಜಾರದೈ ಕೇಳಲಿಕೆ ವೃದ್ಧಕಪೀಶಸಮನಹನು ॥
ಮಾರುತನು ಜೀಸಲ್ಕಿ ಹೊಲದೊಳ- ।
ಗೇರಿಸಿದ ತೃಣಗೊಂಬೆಯಂದದಿ ।
ಧಾರುಣಿಯಲಾತೆರದಿ ದೇಹವ ಕಂಪಿಸುವ್ರದಲ್ಲಿ ॥ ೩೮೪ ॥

ಕಾಲು ಕಾಲಿಂಗಡ್ಡ ಬರುವುದು ।
ಯೆಳುವುದು ಕೈಯೊಳಗೆ ಕಂಪವ ।
ಹೇಳಲೇನದ ಜರೆಯ ಚೇಷ್ಟೆಯ ವೇಷವಾಗುವುದು ॥
ಮೇಲೆ ಮಲಮೂತ್ರಗಳ ಒಥಗಳು ।
ಹಾಳುಗಡಿಗೆಗಳಂತೆ ಪೆರೆವುವ ।
ಹೇಳೆ ಕೇಳವ್ರ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮದ ಮೇರೆ ಮುರಿಯುವವು
॥ ೩೮೫ ॥

ಒರಲಿ ನಾಹೀತನಿಗೆ ಬೇಗದಿ ।
ಧರೆಯಲೀತನು ಬಾಳ್ವ ನೀತಿಕೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಲನ್ನುತ ಹರಕೆ ಮಾಡುವರು ॥
ಧರೆಯೊಳೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ನೋಡುತ ।
ನರರು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವರು ಹಾಪಾ- ।
ಮರಣಬಾರದು ಭಾರವಾಗಿತೆನಾಪ್ತರಿಂಗಾನು ॥ ೩೮೬ ॥

ಕರೆವರೆನ್ನ ಪಿಶಾಚನೆನಿಸುತಲಿ ।
ಮರುಳನೆಂದೇ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಪರಿಹಾಸವನು ಮಾಡುವರು ॥
ಧರಿಸುವರು ಭೀತಿಯನು ಜಾಲಕ- ।
ರರುಹಲತಿಸ್ತಾರ ನಾಕೆದು ।
ನರಶರೀರವು ಹೊಲಸು ವೋಕರಿಕೆಯನು ಮಾಡುವ್ರದು
॥ ೩೮೭ ॥

ಒರಲು ಕೆಮ್ಮಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಮ್ಮಿನ ।
ಸರಣಿ ರಾತ್ರಿಯೊಳೆಲ್ಲ ನೆರೆಮನೆ- ।
ಯಿರುವ ಮಂದಿಗೆ ತ್ರಾಸವಗಣಿತವಾಗುವ್ರದು ತಿಳಿಯೆ ॥
ನೆರೆಮನೆಯ ಮಂಡಳಿಗಳೆಲ್ಲರು ।
ಪರಿಪರಿಯಲೆನ್ನನ್ನೆ ಬೈವರು ।
ಮರಣವೆಂದಾಗುವ್ರದು ಯೆನುತಲಿ ಹಾದಿ ನೋಡುವರು
॥ ೩೮೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀತೆರ ವಿಚಾರದ ।
ಸರಣಿ ಬರುವ್ರದು ಮನದಿ ಕೇಳಾ- ।
ಜರೆಯು ಒರಲೀಸ್ಥಿತಿಯು ಬರುವ್ರದೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಸುತ ॥

ನರನು ಕೇಳತ್ತಾರುಣ್ಯ ಭರದ- ।
ಲ್ಲಿರುತಲಿದರ ವಿಚಾರ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಜರೆಯು ಬಂದರೆ ವಿಷಯಭೋಗವ್ರ ವಿಷದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ॥ ೩೮೯ ॥

ಬಂದು ಮನದಿ ವಿಚಾರನೀಪರಿ ।
ಮುಂದೆ ಸ್ವಹಿತವ ಸಾಧಿಸುವ ತೆರ- ।
ದಿಂದ ಮಾಳ್ಪನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಯಾಸ್ಥೆಯಲಿ ॥
[ವ್ಯಾಧಿ-] ಮುಂದೆ ಕಿವಿಗಳು ಒಧಿರವಾಗುವ್ರ- ।
ವೆಂದು ಮೊದಲೇ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವ ।
ನಂದದಿಂ ಕೇಳುವನು ಒಧಿರತೆ ಬರುವ ಮೊದಲಾಗಿ ॥ ೩೯೦ ॥

ನರಶರೀರದಿ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ್ರಿಯ- ।
ಕಿರುವನಕ ಯಾತ್ರೆಗಳ ತೀರಿಸಿ ।
ದೊರಕಿಸುವನೈ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ ॥
ಮರಳಿ ದೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಿದ್ದಾ- ।
ಗಿರುವುದೆಲ್ಲವ ನೋಡಿ ಕೊಳುವನು ।
ಪರಮನಿಗಮಾಗಮದ ಸಾರವ ನೋಡಿ ಗ್ರಹಿಸುವನು ॥ ೩೯೧ ॥

ಶಕ್ತಿ ನಾಲಿಗೆಯೊಳಗಿರುವ ತನ- ।
ಕುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಹರಿಯ ಭಜನಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯನು ತೋರುವನು ಹರಿಗುಣಗಣವ ವರ್ಣಿಸನು ॥
ಹಸ್ತಗಳು ನಿರ್ದೋಷವಿರುವಾ- ।
ಗೆತ್ತಿ ದಾನವ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವನು ।
ವೃತ್ಯ ಬಂದರೆ ಬೋಧ ತಪ್ಪಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವ್ರದು ॥ ೩೯೨ ॥

ಒರುತಲೀತೆರದೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆ- ।
ಯಿರಿತು ಕೊಳುವನು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಮೊದಲೆ ಮಾಳ್ಪನು ಧರ್ಮಸಂಗ್ರಹವ ॥
ಮರುದಿವಸ ಸುಲಿಯುವರು ತಸ್ಕರ- ।
ರರಿಯುತೀಪರಿ ಭೀತಿಯಿಂದಲೆ ।
ನರನು ಪೂರ್ವತಯಾರಿಯಿಂದಲೆ ಪಿತ್ತ ಬಚ್ಚಿಡುವ ॥ ೩೯೩ ॥

ಹಸ್ತದೊಳಗಿನ ದೀಪ ನೊಂದಿಸೆ ।
ಕತ್ತಲೆಯು ಮುಂದಾಗಿ ಬರುವುದೆ- ।
ನುತ್ತ ಮನೆಯೊಳಗಿರುವ ವಸ್ತುವನೆಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿಡುವ ॥
ಮತ್ತೆ ಬರೆ ವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯ ತರುಣಾ- ।
ವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡದೆ ವ್ಯರ್ಥ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿದರೆ ॥ ೩೯೪ ॥

ಮರಣಜನನಗಳುಗ್ರಚಕ್ರವು ।
ತಿರುಗುತಿರುವುದು ಜಗದಿ ಜೀವನು ।
ತಿರುಗುವನು ನೆರೆ ಸಿಲುಕಿ ಕೇಳೀಪರಿಯ ಚಕ್ರದಲಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀತೆರದಿ ಮುಂದಕೆ ।
ಬರುವ ದುಃಖಪ್ರಸರಕೆಲ್ಲಕೆ ।
ಧರದಿ ಪೂರ್ವತಯಾರಿ ಮಾಳ್ಪನು ಚತುರತನದಿಂದ ।।೩೯೫।।

ದಾರಿ ನಡೆಯುವ ಪಥಿಕ ಮುಂದೂ ।
ಕ್ಯೂರ ಕಾಣದೆ ಗುಡ್ಡದಡವಿಯ ।
ದಾರಿ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳು ತಮ್ಮಯ ಗುಹೆಯ ಗೂಡುಗಳ ॥
ಸೇರುವುವು ಯೆಂಬೀತೆರದಲಿ ಮಿ- ।
ಚಾರ ವೇಳೆಯು ಸಂಜೆಯಾಗಲು ।
ಚಾರುವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟೊಬ್ಬಂಟಿಗನು ಚರಿಸೆ ॥ ೩೯೬ ॥

ಚೋರರವನಿಂಗೇನ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಸೇರುವುದು ವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯವೆಂಬ ಮಿ- ।
ಚಾರದಿಂ ತಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ ಸ್ವಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯನು ॥
ಯಾರು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವನೊ ಯೊ- ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳವ ವೃದ್ಧನೆನಿಸನು ।
ತೋರುವನು ನಿಜವಾಗಿ ವೃದ್ಧರಿಗವನೆ ವೃದ್ಧನಲಾ ॥೩೯೭॥

ಎಳ್ಳುಗಿಡಗಳ ಬಡಿಯೆ ನೆಲದೂ ।
ಲ್ಲೆಳ್ಳುಗಾಯಿಗಳುದುರಿ ಹೋಗಲು ।
ಯೆಳ್ಳುಗಿಡಗಳಲೇನಿಹುದು ತೂರಿದರೆ ಗಿಡಗಳನು ॥
ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಿಯು ಹಚ್ಚಿದರೆ ಮೇ- ।
ಣಲ್ಲಿರುವ ಕಾಷ್ಯವನು ಬೆಂಕಿಯು ।
ಮೆಲ್ಲನಾದರು ಸುಟ್ಟು ಬ್ಬಾಲೆಯ ತ್ರಾಸ ಕೊಡದಿಹುದೆ ॥೩೯೮॥

ಬೆನ್ನ ಹಿಡಿಯುವ ಪೊದಲೆ ಮುಪ್ಪದು ।
ಮುನ್ನವೇ ಮಾಡಲು ತಯಾರಿಯ ।
ಬನ್ನ ಒಡುವನೆ ಯವನು ಮುಪ್ಪಿನ ಬಾಧೆಯಿಂ ವಾರ್ಧ ॥
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಮುಖದಿಂ ।
ಪೂರ್ಣಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯವನೇ ।
ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಾನೀಗ ರೋಗಗಳ ಪ್ರಕಾರವನು ॥ ೩೯೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ರೋಗಗಳು ದೇಹದಿ ।
ಒರುವ ಮೊದಲೆ ಯರೋಗತೆಯ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕೋಸುಗ ಭೋಗಿಸನು ಪಾರ್ಥ ॥
ಉರಗಮುಖದಿಂ ಹೊರಗೆ ಬಿದ್ದಿಹ ।
ಸುರಸಸಕ್ಕರೆಯುಂಡೆಯಾದರು ।
ತೊರೆವನಲ್ಲವೆ ಬುದ್ಧಿಮಂತನು ಹಿತವ ಬಯಸುವನು ॥ ೪೦೦ ॥

[ದುಃಖದೋಷಾನುದರ್ಶನಂ] ಯಾವ ಸುಖದ ಸಿಂಹೋಗ
ಭೂವಲಯದಲಿ ದುಃಖಶೋಕವು । ದಿಂದಲಿ ।
ಹಾವಳಿಯ ಮಾಡುವುದು ಬಹುದು ವಿಪತ್ತಿಸಂತತಿಯ ॥
ಆ ವಿಷಯಸುಖವೆಲ್ಲಿರಲ್ಲಿಂದೆ ।
ಭಾವಜರುತಿಹುದಾದರವನಿಂ- ।
ಗಾವಿಭೂತಿಯು ದೋಷಕಾರಕಳರ್ಮ ತೊರೆಯುವನು ॥೪೦೧॥

ಒಳಗೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಿ ।
ತಿಳಿತಿಳಿದ ದೋಷಗಳು ಸೇರ್ವವು ।
ತಿಳಿಯುತೀಪರಿ ನಿಯಮಕಲ್ಲಿಂದಡ್ಡ ಕಟ್ಟುವನು ॥
ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ನೋಡು ಯೊಪರಿ ।
ಯಿಳೆಯೊಳೆರೆ ವರ್ತನವು ಕೇಳವ ।
ತಿಳಿಯಲಾ ಸುಜ್ಞಾನಮೂರುತಿ ಪುರುಷನೀತನಲಾ ॥ ೪೦೨ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪ್ರೇಮಭಾವದೊ- ।
ಳರುಹುವೆನು ಜ್ಞಾನಿಯ ಸುಲಕ್ಷಣ- ।
ಸಿರುವುದೊಂದದು ನೋಡಲೌಕಿಕ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥

ಅಸಕ್ತಿರನಭಿಷ್ವಂಗಃ ಪುತ್ರದಾರಗೃಹಾದಿಷು ।
ನಿತ್ಯಂ ಚ ಸಮಚಿತ್ತತ್ವಮಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟೋಪಪತ್ತಿಷು ॥ ೯ ॥

[ಅಸಕ್ತಿಃ] ನರನೆ ನೋಡೈ ನಿಜಶರೀರದೊ- ।
ಳಿರುವುದವನಿಗುದಾಸವೃತ್ತಿಯು ।
ಧರೆಯಲೊರ್ವನು ಪಥಿಕನೆರಡನೆಯವನ ಕೈಯೊಳಗೆ ॥
ಇರಿಸಿರುವ ವಾಯಿದೆಯ ಗಂಟನು ।
ಮರಳಿ ಪಥಿಕನಿಗುಕ್ತಕಾಲದಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಕೊಡುವಂತೀಶರೀರವ ಜತನ ಮಾಡುವನು ॥ ೪೦೩ ॥

ದಾರಿ ನಡೆಯುವ ಪಥಿಕನೊರ್ವನು ।
ಭಾರಿ ಬಿಸಿಲನು ತಾಳಲಾರದೆ ।
ಸೇರುವನು ಗಿಡನೆಳಲನಾಪರಿ ದೇಹವಾಸವಿದು ॥
ಯಾರಿಗಿಹುದೀದೇಹ ಶಾಶ್ವತ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರನಿಚಾರದಿ ।
ಜಾರುಶರದಲುದಾಸವೃತ್ತಿಯಲಿಹನು ದೇಹದಲಿ ॥ ೪೦೪ ॥

[ಅನಭಿಷ್ವಂಗಃ] ನರನು ಹೋಗುವನೆಲ್ಲಿ ಯಾತನು ।
ನೆರಳು ಹತ್ತರವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ।
ಬಿರುವುದೇನೈ ನೆರಳ ವಿಷಯದ ಯೋಜನೆಯು ಮನದಿ ॥
ನಿರುತವಾಪರಿ ತನ್ನ ಹತ್ತರ ।
ವಿರುವ ನಿಜಸತಿವಿಷಯಪ್ರೇಮವು ।
ಬರುವುದೇ ಮಾನಸದಿ ನೋಡು ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ
॥ ೪೦೫ ॥
ಸಂತತಿಯ ವಿಷಯದಲಿ ಮನದಲಿ ।
ಚಿಂತೆಯೇನೆಂದೆನುತ ಕೇಳ್ ।
ಸಂತೆಗೋಸುಗ ಬಂದ ಪಥಿಕರೆನುತ್ತ ನಂಬುವನು ॥

ಏಂತು ಸುಖಸಂಪತ್ತುಗಳ ಶ್ರೀ ।
ಮಂತಿಯನು ಭೋಗಿಸುವನೆಂದರೆ ।
ಪಾಂಥನೊರ್ವನು ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನೆನಿತ್ತ ತಿಳಿಯುವನು ॥ ೪೦೬ ॥

ಗಿಳಿಯ ಮರಿಯನು ಸಾಕಿ ಪಂಜರ ।
ದೊಳಗೆ ಮುದ್ದಿಸಿ ಮಾತ ಕಲಿಸಲು ।
ಕಲಿಸಿದುದನೇ ನುಡಿವುದಲ್ಲನೆ ಬೇರೆ ನುಡಿಯುವುದೆ ॥
ಇಳೆಯಲೊಂದೇ ವೇದದಾಜ್ಞೆಯ ।
ತಿಳಿವನಲ್ಲವೆ ಅನ್ಯಮಾರ್ಗವ ।
ತಿಳಿಯನಲ್ಲಾ ವೇದಮಾರ್ಗವ ಮಾಶ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಪ ॥ ೪೦೭ ॥

ಮಡದಿಮಕ್ಕಳು ವಿತ್ತಸಂಪ ।
ತ್ತೊಡನೆವಸ್ತುಗಳೆನ್ನದೆನುತಲಿ ।
ಕಡುಮಮತೆಯನು ಮಾಡದಾತನು ಪಥಿಕನೆಂದದಲಿ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಕಾಲಕ್ರಮವ ತಾ ।
ನೊಡನೆ ಮಾಡುವನಾತ ಜ್ಞಾನದ ।
ಗುಡಿಯ ಕಲಶವೆನುತ್ತ ನಂಬಿಲೆ ವಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೪೦೮ ॥

[ಸಮಚಿತ್ತತ್ವಂ] ಶರಧಿ ಗ್ರೀಷ್ಮದೊಳಿತವರಿಯದು ।
ಭರತಿಯರಿಯದು ವರ್ಷಋತುವಿನ ।
ಲಿರದಲಾಪರಿ ಜಾಢ್ಯುವನಿಗೆ ಲಾಭಹಾನಿಯಲಿ ॥

ತರಣಿಗಾ ಗಗನದಿ ತ್ರಿಕಾಲದೊ ।
ಳಿರುವುದೇನು ತ್ರಿರೂಪ ನೋಡಲು ।
ಸರಿಯ ಸಮತೆಯು ವಾಸವಾತ್ಮಜ ।
ನಿರುವನಾತನೆ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಗಾಸ್ಥಾನ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥ ೪೦೯ ॥

ಮಯಿ ಚಾನನ್ಯಯೋಗೇನ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ।
ವಿವಿಕ್ತದೇಶಸೇವಿತ್ವಮರತಿರ್ಜನಸಂಸದಿ ॥ ೧೦ ॥

[ಮಯಿಚಾನನ್ಯಯೋಗೇನ] ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ
ಹೊರತು ಕಾಣೆನು ವಸ್ತುವನ್ಯವ । ನೊರ್ವನ ।
ಧರಿಸುತೀ ನಿರ್ಧಾರವನು ವಾಕ್ಕನುಮನದಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಹರಿಯ ಹೊರತೀಜಗದೊಳನ್ಯರ ।
ನರಿಯದಾತನ ಮನಸು ಬಾಯು ।
ಚ್ಚರಿಸದನ್ಯರ ಮಾತ ದೇಹವ ನೋಡದನ್ಯರನು ॥ ೪೧೦ ॥

[ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀಭಕ್ತಿಃ] ಇರಿಸುತೆನ್ನಯ ರೂಪದಲಿ
ಧರಿಸಿಹನು ಕೇಳೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ । ಮನ ।
ನಿರುಕಿಪೆನ್ನಯ ರೂಪನನ್ನೇ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ॥

ತರುಣಿ ನಿಜಪತಿಯೊಳು ಸಮಾಗಮ ।
ಪರತೆಯಲಿ ನಿಃಶಂಕೆ ತಾಳುತ ।
ಧರಿಸುವಳು ನಿಜಪತಿಯೊಳೈಕ್ಯವನಾತೆರದಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೧೧ ॥

ಸುರನದೀಭಾಗೀರಥಿಯು ಸಾ ।
ಗರದ ಸಂಗಮವಾದನಂತರ ।
ಸಿರುವಳಲ್ಲವೆ ಸಾಗರದ ರೂಪದಲಿ ಸಾಗರದಿ ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಎನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ।
ಧರಿಸಿ ಎನ್ನೊಳು ನಿರುತ ವಾಸಿಪ ।
ನಿರುವನೆನ್ನಯ ಭಜನಪೂಜನದಲ್ಲಿ ಸಂತತದಿ ॥ ೪೧೨ ॥

ತರಣಿಯೊಡನಾ ತರಣಿಸುಪ್ರಭೆ ।
ಗಿರಿಯುದುದಯಾಸ್ತವು ಕಣಾ ಯೊ- ।
ತೆರದಿ ಮೆರೆಪುದು ವಾರತಂತ್ರ್ಯವು ಪ್ರಭೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಶರಧಿಯುಪ್ಪರ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು ।
ತೆರೆಗಳೇಳ್ವವು ಮೇಲೆ ಮೇಲಾ ।
ತೆರೆಯು ನೀರಿನ ರೂಪವಲ್ಲವೆ ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೧೩ ॥

ಗಿರಿಯಕಂದರಗಳಲಿ ಮೇಣಾ- ।
ಕೆರೆಯ ಮೆರೆಯುವ ತೀರದಲ್ಲಿಯೆ ।
ನಿರುತ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಯೋಗ್ಯವೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಪನು ॥
ಪುರದಿ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಮೇಣಾ- ।
ತೆರದಿ ಪುಷ್ಕಳನರರ ಠಾವನು ।
ತೊರೆವನ್ಯೆ ವಾಸಿಸಲು ಮನ ಬಾರದು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೧೪ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ।
ಧರಿಸುತೆನ್ನನು ಭಜಿಸುತಿಹನೋ ।
ಯಿರುವನಾತನೆ ಮೂರ್ತರೂಪ ಜ್ಞಾನ ಕೌಂತೇಯ ॥
[ವಿವಿಕ್ತದೇಶಸೇವಿತ್ವಂ] ಧರೆಯಲೀಪುರುಷನಿಗೆ ಪಾವನ ।
ನಿರುವ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವುತ್ತಮ- ।
ನಿರುವ ತಾಪಸವನವು ಗುಹೆಗಳು ಯೋಗ್ಯವಸತಿಗಳು ॥೪೧೫॥

[ಜನಸಂಸದಿ ಅರತಿಃ] ಧಾರುಣಿಯಲೇಕಾಂತವಾಸವು ।
ಸೇರುವುದು ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ।
ಯಾರಿಗಿಹುದ್ದೈ ನೈರ ಮನುಜರ ರಾನಿಸಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ನರನೆ ಜ್ಞಾನದ ।
ಮೂರುತಿಯು ನಿಜ ಪಾರ್ಥ ನೋಡ್ಯೆ ।
ತೋರಿಸುವೆ ನಾನನ್ಯವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣವ ॥ ೪೧೬ ॥

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿತ್ಯತ್ವಂ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾರ್ಥದರ್ಶನಮ್ ।
ಏತಜ್ಜ್ಞಾನಮಿತಿ ಪ್ರೋಕ್ತಮಜ್ಞಾನಂ ಯದತೋಽನ್ಯಥಾ ॥ ೧೧ ॥

[ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿತ್ಯತ್ವಂ] ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಿತ್ಯ ವಸ್ತುವು । ನೆಂದೇ ।
ಯಿರುವುದನ್ಯವು ಮಿಥ್ಯವೆಲ್ಲವಿದೆಂದು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಅರಿವನೀಪರಿ ಕೊಡುವುದಾವುದೊ ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಜ್ಞಾನ ಲೋಕದೊ- ।
ಳಿರುವುದಿದ ಹೊರತೆಲ್ಲ ಕೇಳಜ್ಞಾನ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೪೧೭॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಜ್ಞಾನದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪಂಥಗಳ ಪಸರಿಸಿ ।
ಯಿರುವುದುತ್ತಮ ರಾಜಮಾರ್ಗವ್ಯ ಯಾವುದದ ತೀದು ॥
ದೊರಕಿಸುವುದಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ ।
ನಿರುತವಾವುದೆನುತ್ತ ಹುಡುಕುತ- ।
ಲಿರಿಸುವನು ಕೇಳ್ದುದ್ದಿಮನಗಳನಲ್ಲಿ ಸಂತಸದಿ ॥ ೪೨೦ ॥

ಬರುವುವೈ ಸಂಸಾರ ಸ್ವರ್ಗವು ।
ನಿರುತವಾವುದರಿಂದ ಜಗದಲಿ ।
ಕರೆವರದನಜ್ಞಾನವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದದುವಜ್ಞಾನದಾಗರ- ।
ವರಿಯುತೀ ನಿರ್ಧಾರ ಮನದಲಿ ।
ತೊರೆವನ್ಯೆ ಸ್ವರ್ಗೇಚ್ಛೆ ಮನದಿಂ ವಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೪೧೮ ॥

ಭ್ರಾಂತಿಮೂಲಕವನ್ಯಮಾರ್ಗವ- ।
ದಂತ ತಿಳಿದೀಬುದ್ಧಿ ತನ್ಮಯ ।
ಕಿಂತು ಹರಿದಾ ಮೇರುಪರ್ವತದಂತೆ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿ ॥
ಸಂತಸದೊಳಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯದಿ ।
ಸಂತತದಿ ಮನವಿಟ್ಟು ಮೇಣದ ।
ಚಿಂತಿಸುವನ್ಯೆ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದಲೆ ಸ್ವಾಪ್ನವನು ॥ ೪೨೧ ॥

ಕೇಳನ್ಯೆ ಸಂಸಾರವಾರ್ಣೆಯ ।
ವ್ಯಾಳವೆನುತಲಿ ಬಿಟ್ಟು ನಿಡುವನು ।
ಬೇಳುವನು ತಾನಾಗಿ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮನಾಗರದಿ ।
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಹಾದಿ ಬಹಳವಿ- ।
ತಾಲತನದಿಂ ಪಸರಿಸಿರಲದ ।
ಮೇಲೆ ಸುನಿಶ್ಚಾರದಲಿ ಹಾದಿಯ ಹುಡುಕಿ ಪಿಡಿಯುವನು ॥೪೧೯॥

ತಾರೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ಯಾಧ್ರುವ- ।
ತಾರೆ ನಿಶ್ಚಲ ಚಲಿಸಲಾರದು ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾತರೆದಿ ನಿಶ್ಚಲನವನು ಯುಕ್ತದಲಿ ॥
ಚಾರುಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿ ನಿ- ।
ರ್ಧಾರವೂರ್ವಕ ದೊರೆಯು ಬೇಕೆಂ- ।
ದಾರುಭಟದಲಿ ಯುಕ್ತ ಮಾಳ್ಪನು ಸಂತತದಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೨೨ ॥

ಇರುವುದವನೊಳು ಜ್ಞಾನ ನಿಶ್ಚಯ- । ಪರಿಯಿದಾದರು ವಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ವಿರುವುದೇನಿದಕಿನ್ನು ಸಂಶಯ । ಯಿರುವುವನ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ ।
ಬರುತಲೀಪರಿ ಜ್ಞಾನ ಮನದಲಿ ವಾಸಿಸಲು ವಾರ್ಥ ॥ ನರನೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೇಣು ಯೋಗ್ಯತೆ ಸರಿ ಸಮಾನಗಳು ॥
ಪುರುಷನಾತನು ಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ । [ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾರ್ಥದರ್ಶನಂ] ನರನೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದಲೆ ।
ಭರಿತನಿಹ ಸಂಪೂರ್ಣನೆನುತಲಿ । ದೂರಕುವುದು ಕೇಳಾವುದೊಂದದು ।
ಒರುವುದವನಿಗೆ ಕೊನೆಗೆ ಮದ್ಭಾಸವು ಧನಂಜಯನೆ ॥೪೨೩॥ ಕರೆವರದನೇ ಜ್ಞೇಯವೆಂಬೀಹೆಸರಿನಿಂ ಜಗದಿ ॥ ೪೨೫ ॥

ಎಲೆಯ ಮೇಲೂಟವನು ಒಡಿಸಿದ- । ಇರುವುದವನಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಸರಳವು ।
ರೆಲೆ ಧನಂಜಯ ವೂಟ ತೀರಿತೆ । ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಲಾಭವ ।
ತಿಳಿಯಲದ ಕೈಯಿಂದ ಬಾಯೊಳಗಿಕ್ಕ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥ ದೊರಕಿದರು ತಜ್ಜ್ಞಾಂ ದೊರೆಯದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು ॥
ಇಳೆಯೊಳಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯು । ಕುರುಡನಿಗೆ ಕೈಯೊಳಗೆ ದೀಪವು ।
ಫಳಗಳಿಗೆಗೆ ಯಾದಕೂಡಲೆ । ದೊರಕಲೇನುಪಯೋಗವಿರುವುದೆ ।
ತಿಳಿದೆ ಯೇನೈ ಜ್ಞಾನಿಮನದಲಿ ಜ್ಞಾನ ನಿಂಬಿಸದೆ ॥ ೪೨೪ ॥ ಒರಿದೆ ಜ್ಞಾನದ ಮನದ ನಿಶ್ಚಯವಾದರೇನಹುದು ॥ ೪೨೬ ॥

ತಿರಿಗಿ ಕೇಳೈ ಯಾತ್ಮದರ್ಶನ ।
ದೊರೆಯುದಿರಲದು ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ।
ಧರೆಯಲಾಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥

ದೊರೆಯುದಿರೆ ಪರಮಾತ್ಮಲಾಭವ । ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಜ್ಞಾನೇಶ ನೀನೀ- ।
ಕುರುಡನಂದದಿ ಬುದ್ಧಿಯಿರುವುದು । ಜ್ಞಾನದತಿಶಯ ವಿಸ್ತರದಲಿ ನಿ- ।
ತೆರೆಯ ಬೇಕಾಬುದ್ಧಿಕಣ್ಣನು ಸ್ವಚ್ಛದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ಧಾನ ಮಾಡುವುದೇನು ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಲಾರೆವಲಾ ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿಯೆ । ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಗೀತೆಯರ್ಥಕೆ ।
ದೊರೆಯು ಬೇಕೈ ಪರಮತತ್ತ್ವವ । ನೀನು ವಿಷಯಾಂತರವ ಮಾಡಿದಿ ।
ಬರಲು ಕೇಳೀತೆರದಿ ಲಾಭವು ಜ್ಞಾನ ನಿಶ್ಚಿತವು ॥ ೪೨೭ ॥ ಮಾನಸದೊಳಾಗುವುದು ಗೀತಾರ್ಥಶ್ರವಣದಿಚ್ಛೆ ॥೪೨೯॥

ಜ್ಞಾನದಸ್ಪೇ ಬುದ್ಧಿ ವಿಸ್ತೃತ । ಚಂದದಿಂದಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ।
ಜ್ಞಾನವಿರುವುದು ನೋಡು ತತ್ತ್ವವ । ಬಂದುದೈ ಯಾತಿಶ್ಯರೂಪದಿ ।
ಜ್ಞಾನದಿಂ ಸಂಪೂರ್ಣಭರಿತನು ಹೇಳಲೇನದನು ॥ ಸಂದುದೈ ವಕ್ತೃತ್ವದನುಭವವೆಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥
ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದಲಿ । ಬಂದಿಹುದು ಯೆಮಗನ್ಯ ಕವಿಗಳ ।
ಮಾನವನ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧದಿ । ಚಂದವಿಪ ವರ್ಣನೆಯುದನುಭವ ।
ತಾನೆ ಪರತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಲು ಯೋಗ್ಯವಪ್ಪುದಲಾ ॥೪೩೦॥ ಒಂದ ವಿಷಯವ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿವರುಪಾಂಗವರ್ಣನೆಯು ॥ ೪೩೧ ॥

ಯಿರುವನಾತ ಜ್ಞಾನಮೂರುತಿ- । ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವ ।
ಯಿರುವುದೇನದರೊಳಗೆ ಚೋದ್ಯವ । ಸರಿಸಿ ಒದಿಗೆ ಯುಪಾಂಗವರ್ಣನೆ ।
ತರಣಿಗೀಜಗದೊಳಗೆ ತರಣಿ ಯೆಸುತ್ತ ಕರೆವರಲಾ ॥ ಸರಸತನದಿಂ ಮಾಳ್ಪ ಮಂತ್ರವ ಕಲಿತಿರುಪಯಲ್ಲೈ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವವ- । ತಿರಿಗಿ ನೀನದ ಮುಖ್ಯವಿಷಯದೊ- ।
ನರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರದಿ ಜ್ಞಾನೇ- । ಳರಿಸುವಿಯಲಾ ಕೌತುಕದೊಳೆದು- ।
ಶ್ವರನು ಕೇಳುತ ಶ್ರೋತೃವೃಂದವು ಪೇಳತೀತೆರದಿ ॥ ೪೩೨ ॥ ಪಿರುವನೇನೈ ಯೋಗ್ಯವೀಪರಿ ವಂಜನೆಯ ಹಾದಿ ॥ ೪೩೪ ॥

ಕರೆಯುತತಿಥಿಯಸೂಟಕೆನುತಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ರಂಗೋಲೆ ಹಾಕುತ ।
ತರುಣಿ ಮನೆಯಲಿ ಮನೆಯ ಹಾಕುತ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಒರುತಲತಿಥಿಯು ಮನೆಯ ಮೇಲ್ಮೂ- ।
ತಿರಲು ಭೋಜನ ಬಡಿಸದೆಲೆಯಲಿ ।
ಸುರಸದಡಿಗೆಯ ದೂರಕೋಡಿಸಲೇನ ಹೇಳುವುದು ॥೪೩೩॥

ಮನೆಗೆ ಭೋಜನಕೆನುತಲಾಮಂ- ।
ತ್ರಣವ ಪಡೆದಿರುವತಿಥಿಪುರುಷನಿ- ।
ಗಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ತರುಣಿಯ ಬೇರೆತರದಿಂದ ॥
ಗುಣವಿಭೂಷಿತವಿದ್ದು ಸುಂದರ ।
ದನವು ನೋಡಲು ಚಂದವಾಯಿತು ।
ಸ್ತನಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ಕಾಲಿಂದೊದ್ದರೇನು ಫಲ ॥ ೪೩೪ ॥

ಬಾದೆ ಕೇಳಾದನವ ಪೋಷಿಸು- ।
ತಿರುವರೇ ಜಗದೊಳಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ।
ಯಿರುಹದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೆರಡನೆ ಕವಿಗಳೇನೆಂಬೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲನ್ಯಪ್ರಕಾರವ ।
ಬರಿದೆ ವಿಸ್ತಾರವನು ಮಾಡುವ- ।
ರಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಸೇರದು ಯೆಮ್ಮ ಮನದೊಳಗೆ
॥ ೪೩೫ ॥

ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಜ್ಞಾನೇಶ ನೀನಾ- ।
ಜ್ಞಾನ ವಿಸ್ತಾರವನು ಮಾಡುತ ।
ಪೂರ್ಣವೀಪರಿ ಜ್ಞಾನದನುಭವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಯಲಾ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಜ್ಞಾನಾಂಶಕಾದರು ।
ಜ್ಞಾನಕಾಮಿಗಳವರು ಯೋಗ- ।
ಧ್ಯಾನ ಮೊದಲಾಗಿರುವ ಸಾಧನ ಮಾಳ್ಪರೈ ನೋಡೆ ॥೪೩೬॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯಿರುವ ಜ್ಞಾನವ- ।
ನರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಹೇಳಿ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಯೊ ಪೂರ್ಣತೃಪ್ತಿಯ ನೀನು ಜ್ಞಾನೇಶ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಪೀಯೂಷವೃಷ್ಟಿಯ ।
ಸುರಿಯಲೀಜಗದೊಳಗೆ ಯಾರಿಗು ।
ಬರುವುದೇನೈ ಮಾನಸದೊಳೋಕರಿಕೆ ನೋಡಿದರೆ ॥೪೩೭॥

ನರನೆ ಕೋಟ್ಯವಧಿಪ್ರಮಾಣದಿ ।
ಬರಲು ಸುಖದುಪಭೋಗದಿನಗಳು ।
ಬರಿದೆ ಗಣನೆಯು ಮಾಡಿ ಯೋಕರಿಸುವನೆ ನೋಡವನು ॥

ನಿರುತ ಯುಗಪರ್ಯಂತ ವೊಂಬೇ- ।
ತೆರದಿ ರಾಕೆಯ ರಾತ್ರಿ ಯಿದ್ದರೆ ।
ಬರಿದೆ ನೋಡದೆ ಯಿರುವುದೇನು ಚಕೋರವದನೆಲ್ಲ ॥ ೪೩೮ ॥

ನಿನ್ನ ತೆರದ ಸುರಸಿಕವಕ್ತನು ।
ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿರೆ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿನ್ನು ಸಾಕೆಂದೆನ್ನುವನು ಯಾರಿಹನು ಲೋಕದಲಿ ॥
ಸನ್ನುತಾತ್ಮಳು ಪ್ರೇಮದಲಿ ಸ- ।
ನ್ನಾನ್ನಗಳ ಬಡಿಸಲಿಕೆ ತತ್ಪರ- ।
ಳೆನ್ನ ಬಹುದೇ ಸಾಕೆನುತ ಭೋಜನದ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ೪೩೯ ॥

ಇರುವುದಿದುವಿಂದಿನ ಪ್ರಸಂಗವ ।
ಯಿರುವುದೆಮಗೀಶ್ರವಣದಿಚ್ಛೆಯು ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಕಥನದಿಚ್ಛೆಯಲಾ ॥
ಬರ್ಪುವುದಾಕಾರಣದಿ ನಿನ್ನಯ ।
ಸುರಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿಯು ।
ಯಿರುವುದಿದು ನಾಲ್ಗುಣದಿ ಬಲವತ್ತರವು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೪೦ ॥

ಜ್ಞಾನರಾಜನೆ ನಿನಗಿಹುದು ಪರಿ- ।
ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವೆನುತ್ತಲೆಮ್ಮಯ ।
ವಾಣಿಯಿಂದುಚ್ಚಾರ ಮಾಡದೆ ಬಗೆಯೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥
ಮಾನಿಸೆಮ್ಮ ವಿನಂತಿಯೊಂದನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಹದಿನೆಂಟುಸದ್ಗುಣ- ।
ಹೀನವಿರುವಜ್ಞಾನವನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ॥ ೪೪೧ ॥

ಕೇಳುತಾ ಸಂತರ ವಿನಂತಿಯ ।
ಹೇಳಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶನಾಕ್ಷಣ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದಜ್ಞಾನವನು ಹೇಳುವಕೆ ಮನವಿಚ್ಛೆ ॥
ಏಳುತಿತ್ತಾ ಮೇಲೆ ಗುರುವಿದ ।
ಹೇಳಿದನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಲು ।
ತಾಳಿದೆನು ಸಂತಸವ ನೀವ್ ಹೇಳಿದುದ ಮಾಡುವೆನು ॥ ೪೪೨ ॥

ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನಿಗರುಹಿದನು ಪರಿ- ।
ಪರಿಯಲೀ ಹದಿನೆಂಟುಲಕ್ಷಣ- ।
ವಿರುವವೆಲ್ಲೀ ಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ವಾಸಿಸುವುದಲ್ಲೈ ॥
ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ಯೆನ್ನ ಮತವೀ- ।
ಪರಿಯಲಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಿಪೈಂದ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೀ ಮುಖವೆಂದು ಪೇಳ್ದನು ಕೃಷ್ಣನಸುನಗುತ ॥ ೪೪೩ ॥

ಕರತಲದ ಮೇಲಾಮಲಕ ಗರ- ।
ಗರನೆ ತಿರುಗುವ ಪರಿಯಲಿದ ನಾ- ।
ನರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ಜ್ಞಾನವ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವರುಹುವೆನು ನಿನಗಾನು ಕೇಳೈ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೪೪೪॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ ।
ದರಿವು ಬಂದರೆ ನಿನಗೆ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಕೇಳಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ ಸಹಜ ತಿಳಿಯುವುದು ॥
ಇರುವುದಾವುದೊ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲದು- ।
ಸಿರುವುದದುವಜ್ಞಾನ ಲೋಕದ- ।
ಲಿರುಳು ಮುಗಿಯಲು ಹಗಲು ಬಾರದೆ ಬರುವುದೇನಿನ್ನು
॥ ೪೪೫ ॥
ಇರುಳು ಹಗಲೆಂಬ ಪ್ರಕಾರಗ- ।
ಳೆರಡು ಲೋಕದೊಳಿರುವವಲ್ಲನೆ ।
ಯಿರುಳು ಮುಗಿಯಲು ಹಗಲು ಹಗಲಳಿಯಲ್ಕೆ ಮೇಣಿರುಳು ॥
ಇರುವುದೇನ್ಯೆ ಬೇರೆ ಮೂರನೆ ।
ಪರಿಯು ಜಗದಲಿ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಜಗದಿ ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನಗಳ ದ್ವಂದ್ವ ॥ ೪೪೬ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯಾದವೇನದ- ।
ನರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತರದಲದ ನಾ ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ತತ್ತ್ವವದ ನೀ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕದಿ ॥
[ಮಾನಿತ್ವಂ] ಬರಲು ಬೇಕು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಜಗದಲಿ ।
ದೊರೆಯು ಬೇಕ್ಕೆ ತನಗೆ ಮಾನವು ।
ನಿರುತವೀಪರಿ ಧರಿಸುತಖಿಲಾಷಪನು ಕೌಂತೇಯ ॥೪೪೭॥

ನರರು ಸತ್ಕಾರವನು ಮಾಡಲು ।
ಹರುಷವನು ತಾಳುವನು ಕೇಳಾ- ।
ತೆರದಿ ಮಾನವು ದೊರೆಯಲುಬ್ಬುವನವನು ಗರ್ವದಲಿ ॥
ಗಿರಿಯ ಶಿಖರವನೇರಿ ಕೂಡಲು ।
ನಿರುತವಾಪರಿ ಗರ್ವ ಮಾಡುವ- ।
ನಿರುವನಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಸತಿಸ್ಥಾನ ನರನವನು ॥ ೪೪೮ ॥

[ದಂಭಿತ್ವಂ] ನರನೆ ಕೇಳಶ್ವತ್ಥತರುವಿಗೆ ।
ವಿರಚಿಸುತಲುಪನಯನಕರ್ಮವ- ।
ನಿರುವನನು ಬಂಧನವ ದೋರಲನದರ ಸುತ್ತಿನಲಿ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯಂಗಾತ ಮಾರ್ಜನಿ- ।
ಯಿರಿಸಿ ಗುಡಿಯಲಿ ಖ್ಯಾತಿ ಬಯಸುವ- ।
ನರನೆ ನೋಡೀಪರಿಯ ಧಾಂಭಿಕವರ್ತನವ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೪೯ ॥

ತಾನು ಮಾಡಿದ ಧರ್ಮವನ್ನಭಿ- ।
ಮಾನದಿಂದಲಿ ತನ್ನ ಬಾಯಿಂ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಮಾಳ್ಪನು ಪ್ರಸಿದ್ಧವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ತಾನು ಕಲಿತಿಹ ವಿದ್ಯೆಯೆಲ್ಲವ ।
ಮಾನಕೋಸುಗ ಕೀರ್ತಿಗೋಸುಗ ।
ತಾನು ಜಗದಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಳ್ಪನು ದಾಂಭಿಕನು ನೋಡೈ ॥೪೫೦॥

ತಾನು ಮಾಡುವ ಸತ್ಕೃತಿಯ ಪರಿ ।
ತಾನು ಡಂಗುರ ಹೊಡಿಸಿ ಪಸರಿಪ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಕೀರ್ತಿ ದೊರೆಯಲು ಕೃತಿಗಳನು ಮಾಳ್ಪ ॥
ತಾನು ದಿನದಿನ ಮೂರು ಬಾರಿಗೆ ।
ಸ್ನಾನವನು ಮಾಡುತ್ತ ಬಹುವಿಧ- ।
ಮಾನ್ಯ ಪನ್ನೀರಾದಿಯಿಂ ದೇಹವನು ಶೋಭಿಪನು ॥ ೪೫೧ ॥

ತನ್ನ ದೇಹಾರಾಧನೆಯು ತಾಂ ।
ಮಾನ್ಯತನದಿಂ ಮಾಡುತಿರುವನು ।
ಮಾನ್ಯತೆಯನನ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡನ್ಸೆ ಮಾನ್ಯ ತಾನೆನಿಸುವ ॥
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಯಿವನೇ ।
ಪೂರ್ಣವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಖಾನಿಯು ।
ಮುನ್ನ ನಾ ಪೇಳುವೆನು ದಾಂಭಿಕನಿವನೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೫೨ ॥

[ಹಿಂಸಾ] ಅಡವಿಯಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ಬೀಳಲು ।
ಸುಡುವುದಲ್ಲವೆ ಸಕಲವಸ್ತುವ- ।
ನೆಡೆಬಿಡದಲಾ ಜಂಗಮಸ್ಥಾವರಗಳೆಲ್ಲವನು ॥
ಕೊಡವಿಯಲ್ಲೀನರನ ಸಹಜದ ।
ನಡತೆಯಿಂ ಜಗಕೆಲ್ಲ ಬಾಧೆಯು ।
ಬಿಡದೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದು ದುಃಖವ ಬಹುದು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೪೫೩॥

ನುಡಿನಡೀತನು ಸಹಜಗತಿಯಲಿ ।
ಒಡಿಯುವುದು ವಾಗ್ಬಾಣ ಹೃದಯಕೆ ।
ಸುಡುವುದಗ್ನಿಯ ಕೆಂಡದಂದದಿ ತೀಕ್ಷ್ಣಶಬ್ದವದು ॥
ನಡತೆ ಯಿತನದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಕೊಡವಿಯಲಿ ವಿಷವಾಗಿ ಸುಡುವುದು ।
ನುಡಿವುದೇನಾಪರಿಯನತಿಸ್ತಾರ ಸಾಕಿನಿತು ॥ ೪೫೪ ॥

ಪುರುಷನಿವನಜ್ಞಾನಸಾಗರ- ।
ನಿರುವನಜ್ಞಾನದ ನಿಧಾನವು ।
ಮೆರೆವುದೀತನ ಜೀವನವು ನಿಜ ಹಿಂಸೆಗರಮನೆಯು ॥

[ಅಕ್ಷ್ಮಾಂತಿಃ] ನರನೆ ಕೇಳೈ ತಿದಿಯನೂದುತ- ।
ಲಿರಲು ಗಾಳಿಯಲುಬ್ಬಿ ಹೋಗುವ ।
ಪರಿಯು ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಗಾಳಿಯು ಹೋದನಂತರದಿ ॥೪೫೫॥

ತಿರಿಗಿ ಕೇಳದು ಕುಂದಿ ಹೋಗುತ- ।
ಲಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಯೊಪರಿ ।
ದೊರಕಿದರೆ ಧನಸೌಖ್ಯಲಾಭವು ಪರಿಯನೇನೆಂಬೆ ॥

ಹರುಷಭರದಿಂದುಬ್ಬಿ ಹೋಗುವ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮರಳಿ ಹಾನಿಯು ಬರಲು ದುಃಖದಿ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗುವನು ॥
ಧರಣಿಯಲಿ ಸುಳಿಗಾಳಿ ಬೀಸುತ ।
ಬರಲು ಧೂಳಿಯು ಗಗನಪರ್ಯಂ- ।
ತರದೊಳೇಳುವುದಲ್ಲವೇ ನೋಡಿದರೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೫೬ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ತುತಿಯ ಮಾಡಲು ।
ಹರುಷದಿಂದುಬ್ಬುವನು ಗರ್ವದಿ ।
ಪರರು ನಿಂದೆಯ ಮಾಡಲಾಕ್ಷಣ ಕುಗ್ಗುವನು ನಿಜದಿ ॥
ಬರಿದೆ ನೀರಿನ ಹನಿಗೆ ಮಣ್ಣಿಲಿ ।
ಬರುವುದೈ ಕೆಸರಿನ ವಿಕಾರವು ।
ಮರಳಿ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸಿದರೆ ಮೇಗೊಣಗಿ ಹೋಗುವ್ದು
॥ ೪೫೭ ॥

ಮಾನ ಬಂದರೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಮೇಣಪ- ।
ಮಾನ ಬಂದರೆ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗುವ ।
ಮಾನವನು ನೋಡಿದರೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನಖಾನಿಯಲಾ ॥
[ಅನಾರ್ಜವಂ] ಮಾನನದಿ ಯೋಚಿಸುವುದೊಂದಿ- ।
ಮಾನನಿಲ್ಲದೆ ಮಾಳ್ಪುದೆಂದನೆ- ।
ಯಿ ನಿಧಾನದಿ ಕೃತಿಮತಿಗೆ ಮೇಳವನು ಹಾಕರಲಾ ॥೪೫೮॥

ಮಾರಕನು ಮೃಗಗಳಿಗೆ ತಾನಾ- ।
ಹಾರವನು ಕೊಡುತಿಹನು ದುಷ್ಟನಿ- ।
ಚಾರದಿಂದಲೆ ಪ್ರೇಮವೆಳ್ಳಿನಿತಿಲ್ಲ ಹೃದಯದಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಮನದ ವಿ- ।
ಕಾರಗಳ ತಾಂ ಹೊರಗೆ ಜನರಿಗೆ ।
ತೋರಿಸದೆ ಪರರೊಡನೆ ವೈರವ ಸಾಧಿಪನು ನಿಜದಿ ॥೪೫೯॥

ಶಿಲೆಯ ಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಶೇವಲ ।
ಬೆಳೆಯಲದು ಹಸುರಾಗಿ ರುಳಿರ್ರುಳ ।
ಹೊಳೆಯುವ್ದು ಕೆಳಗದರ ಶಿಲೆಕಲ್ಲುಳಿವುದಿಲ್ಲೇನೈ ॥

ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದಿ ಹೊಳೆವ ಫಲಗಳು ।
ಬೆಳೆಯುವುವು ಬೇವಿನಲಿ ತಿಂದರೆ- ।
ಯೊಳಗೆ ವಿಷದಂದದಲಿ ಕಹಿಯಹುವಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥ ೪೬೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಹೊರಗೊಳ- ।
ಗಿರಲು ನಿಜವ್ಯತ್ಯಾಸವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ಸಹಜದಲಿ ಕೇಳಜ್ಞಾನವಾಸವದು ॥
[ಆಚಾರ್ಯೋಪಾಸನರಾಹಿತ್ಯಂ] ಗುರುಕುಲದ ನಾಮೋಚ್ಚ
ರ್ಲಿರುವುದಾರಿಗೆ ಲಜ್ಜೆ ಜಗದಲಿ । ರಣಿಯ- ।
ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯನು ಮಾಳ್ಪರೆ ಯಾರು ತುಚ್ಛ ಪರೊ ॥ ೪೬೧ ॥

ನರಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನವಾರಿಂ ।
ದೊರಕಿಹುದೊ ತದ್ಗುರುವ ಮನ್ನಿಸ- ।
ದಿರುವ ಪುರುಷಾಧಮನ ಹೆಸರನು ಬಾಯಲುಚ್ಚರಿಸೆ ॥
ಧರಣಿಯೊಳಗಂತ್ಯಜನ ಮನೆಯಲಿ ।
ತಿರುಕನಂದದಿ ಕೂಳನುಂಬುವ ।
ಪರಿಯದಲ್ಲವೆ ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ ॥ ೪೬೨ ॥

ಒರಿದೆ ನಾನಾಹೆಸರನೀಗಲೆ ।
ಯರಿತರಿತು ವುಚ್ಚಾರಮಾಡಿದೆ ।
ಹರಿದು ಬೀಳುವ್ದಲ್ಲನೇನೀ ದುಷ್ಪ್ರನಾಲಿಗೆಯು ॥
ದುರಿತನಿದ ಪರಿಹರಿಸಲೋಸುಗ ।
ಗುರುಚರಣಪದ್ಮಕ್ತರಾರೀ- ।
ಧರೆಯೊಳಿರುವರೂ ಅವರ ನಾಮೋಚ್ಚರಣ ಮಾಡುವೆನು ॥೪೬೩॥

ಧರೆಯಲೀ ಗುರುಚರಣಭಕ್ತರು ।
ಮೆರೆವರಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರಕೆ ।
ತರಣಿಯಂದದೊಳವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತಲಿ ॥
ದುರಿತಗಳ ಪರಿಹರಿಪೆನೆನ್ನಯ ।
ದುರಿತ ನಿರಸನವಾಯ್ತು ನಿಶ್ಚಯ- ।
ವಿರುವ್ದೀಪರಿ ಶಕ್ತಿ ಗುರುಭಕ್ತರ ಭಜನೆದೊಳಗೆ ॥ ೪೬೪ ॥

ತಿರಿಗಿ ನಾನಾನಾಮ ತೆಗೆಯೆನು ।
ಅರುಹುವೆನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಾನಾ- ।
ಪರಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಕೇಳಜ್ಞಾನಪರವಾದ ॥
[ಅಶೌಚಂ] ನರನು ಸ್ವತಹವೆ ಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಚರಿಸದಲೆ ಸಂಶಯವ ಧರಿಸುವ- ।
ನಿರುವನೈ ನಿಜ ವನದೊಳಿರುತಿಹ ಹಾಳು ಬಾವಿಯಲಾ ॥೪೭೫॥

ಇರುವುದೆಂತೆನೆ ಹಾಳು ಬಾವಿಯು ।
ಯಿರುವುದೈ ಮುಳುಗಳ್ಳಿ ಬಾಯುಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಜಂತುಗಳು ಕೊಳೆತಿಹುವೊಳಗೆ ನೀರೊಳಗೆ ॥
ಇರುವುದೈ ಯೆಲುರಾಶಿ ಕೊಳೆತಿಹು- ।
ದಿರುವನಾಪರಿ ಹೊರಗೊಳಗೆ ತುಂ- ।
ಬಿರುವುದೈ ನರದೇಹವಲ್ಲಿಯಶೌಚವೇನೆಂಬೆ ॥ ೪೭೬ ॥

ಶ್ವಾನವಸ್ನವ ತಿನುವ ಸಮಯದಿ ।
ಮಾನಿಪುದೆ ಮಡಿಮೈಲಿಗೇಗಳ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ಪರಿತ್ಯವನು ಗ್ರಹಿಸುವನು ॥
ಶ್ವಾನಕೆ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಶ್ವಾನವಲ್ಲ ಸಮಾನವಾಪರಿ ।
ಮಾನಿಸನು ಲಜ್ಜೆಯನು ಸ್ತ್ರೀಸಂಗದಲಿ ಯೆಂದೆಂದು ॥೪೭೭॥

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮಕೆ ।
ವೃತ್ಯಯವು ಬಂದಿರಲು ಧರ್ಮಪ್ರ- ।
ವೃತ್ತಿಗಡಚಣೆ ಬಂದರವನಿಗೆ ಖೇದ ಬಾರದಲಾ ॥
ಮತ್ತೆ ಪಾಪಾಚರಣ ಮಾಡಲು ।
ನಿತ್ಯವಾಸಕ್ತಿಯನು ತೋರಿಸಿ ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ಧಿಕ್ಕರಿಪನೈ ಪುಣ್ಯಾಚರಣಮಾರ್ಗ ॥ ೪೭೮ ॥

ಚಿತ್ತದಲಿ ಪರಿಪರಿ ವಿಕಲ್ಪಗ- ।
ಳೊತ್ತಿ ಬರುವುಪ್ಪ ಪಾಪಪುಣ್ಯವ ।
ಕಿತ್ತಿ ಧನಸಂಪಾದನೆಯಲಾಸಕ್ತಿ ತೋರಿಪನು ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ಮಾನವ ।
ಸತ್ಯವಜ್ಞಾನದ ಸುಮೂರುತಿ ।
ವಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ವಿಸ್ತರಿಪೆನಸ್ಥೈರ್ಯಲಕ್ಷಣವ ॥ ೪೭೯ ॥

[ಅಸ್ಥೈರ್ಯಂ] ಕಾಸಿನಾದರು ಲಾಭ ದೊರಕುವು- ।
ದಾಶೆ ಹುಟ್ಟಲು ಮನದೊಳೀಪರಿ ।
ಬಾಸೆಗಳ್ಳನ ಪರಿಯ ಮಾಡುವನಲ್ಲವೇ ವಾರ್ಥ ॥

ಈಸುಸೂಕ್ಷ್ಮವು ಯಿರಿವೆಯಾದರು ।
ತೋಷದಿಂ ತೃಣಕಡ್ಡಿಯೇರಲು ।
ಬಾಸಿಗದ ತೆರನಾಗಿ ಬೊಗ್ಗುವುದಲ್ಲವೇ ನೆಲದಿ ॥ ೪೮೦

ನೀರಿನಲಿ ಹೊಂಡದಲಿ ಕಾಲ್ಗಳು ।
ನೇರಿದಾಕ್ಷಣ ರಾಡಿ ನೀರದು- ।
ವೇರುವುದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಸರಾಗುವುದು ನೀರೆಲ್ಲ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾತೆರದಿ ಭೀತಿ ಪ್ರ- ।
ಕಾರ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲವನಿಗೆ ।
ಭಾರಿ ಬೆದರಿಕೆಯಾಗುವುದು ಮನದೊಳಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೮೧ ॥

ಹಾಲುಗುಂಬಳವೊಣಗಿದರೆ ಮಳೆ- ।
ಗಾಲದಲಿ ನೆರೆಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಲು ।
ತೇಲಿಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದಲಿ ॥
ಗಾಳಿ ಸುಳಿವಿಲಿ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯು ।
ಧೂಳಿ ಸಿಲುಕಲು ಗಗನದನಕವ- ।
ದೇಳುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ಥಿರವೆಲ್ಲಿಯದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೮೨ ॥

ಧರೆಯೊಳಾಪರಿ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದಿ ।
ಪರಮಪಾವನನಗರದಲಿ ಮನ- ।
ಸಿರದು ಸ್ಥಿರವಚ್ಚಾಡುತಿಹುದೈ ನಾಯಿಯುಂದದಲಿ ॥
ಬರಿದೆ ಸರಟಕೆ ಮದವ್ರ ಬಂದಿರೆ ।
ಮರದೊಳೋಡಾಡುವುದು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವ್ರದೇನಾಲಾಭ ಕೆಳಗಿಂ ಮೇಲಕ್ಕೊಡಿದರೆ ॥ ೪೮೩ ॥

ನೀರರಂಜಣಿಗೆಯು ಹುಗಿಯಿದಲೆ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳೊಂದೆಡೆಯಲಿರದ್ಯೆ ।
ನೇರಲಾರನು ಸ್ಥೈರ್ಯ ನಿದ್ರೆಯ ಹೊರತು ದಿನದಿನದಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಡ್ಡಾಡುತಿರುವನು ।
ಚಾರುತರಶೀಲವನು ನೋಡಲು ।
ತೋರುವನು ವಾನರನ ಸೋದರನೆಂದು ಖರೆಯಾಗಿ ॥ ೪೮೪ ॥

ಪುರುಷನಸ್ಥಿರನಿರ್ದೊಡೀಪರಿ ।
ಯಿರುವನವನಜ್ಞಾನವಾರಿಧಿ ।
ಮರಳಿ ಯಾತ್ಮನಿನಿಗ್ರಹಾಭಾವವನು ಪೇಳುವೆನು ॥
[ಆತ್ಮನಿನಿಗ್ರಹಾಭಾವಃ] ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪುರುಷನಂತಃ- ।
ಕರಣದಲಿ ಸಂಯಮನವೆಳ್ಳ -।
ಷ್ಟಿರದು ಶಾಸ್ತ್ರನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮದ ಬೆದರಿಕೆಯೆ ಯಿಲ್ಲೈ ॥ ೪೮೫ ॥

ಮಳೆಯ ಪೂರದಿ ಹಳ್ಳ ಹರಿಯಲು ।
ನಿಲುವುದೇನು ಪ್ರವಾಹ ಹರಳಿನ- ।
ಲಿಳೆಯೊಳಾವರಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯುಲ್ಲಂಘಿಪನು ನಿಜದಿ ॥
ಕೊಳನು ವ್ರತನಿಯಮಗಳ ಮನದಲಿ ।
ತುಳಿದು ಬಿಡುವನು ಧರ್ಮವಿಧಿಗಳ ।
ಮುಳಿಸಿನಿಂ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿರೋಧಕ್ರಿಯೆಯ ಮಾಡುವನು
॥ ೪೩೬ ॥

ಹೇಸನ್ಯೆ ಪಾಪಾಚರಣದಲಿ ।
ಲೇಶವಾದರು ಪುಣ್ಯದಭಿರುಚಿ ।
ಪಾಸವಾಗದು ಮನದೊಳವನಿಗೆ ಲಜ್ಜೆ ತೊರೆದಿಹನು ॥
ಘಾಸಿಪನು ಕುಲಧರ್ಮವೆಲ್ಲವ ।
ದೂಷಿಪನು ಶ್ರುತಿಯಾಜ್ಞೆಯೆಲ್ಲವ ।
ನಾಶಿಸುವನೈ ಸತ್ಯನೀತಿಯ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವನು ॥ ೪೩೭ ॥

ಹೋರಿ ತಿರಿದುಂಬುವ ತೆರದಲಿ ತ- ।
ಯಾರಿ ಮಾಳ್ಪನು ಮುರಿದು ವಿಧಿಯನು ।
ಮಾರುತನು ಜೀಸಿದರೆ ಯುಂಟೀ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳು ॥
ನೀರ ಪಾಟವ ಮೀರಿ ತಪ್ಪಲು ।
ಹಾರಿ ಹಾಯ್ವುದು ಕಂಡಕತೆಯಲಿ ।
ಜೀರಿದರೆ ದಾವಾಗ್ನಿ ಸುಡುವುದು ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳ ॥ ೪೩೮ ॥

ಕುರುಡಿರುವ ಗಜಕೇರಿದರೆ ಮದ ।
ಮುರುಡಗೆಡಿವುದು ಕಂಡಕಡೆಯು- ।
ಲ್ಲಿರುವುದಾವರಿ ವಿಷಯವಾಸನೆಯೆಂಬ ಮದಗಜವ್ಯ ॥
ನರನೆ ಹೊಲಸೆಲ್ಲವನು ತಾವ್ ತಂ- ।
ದಿರಿಸುವರಲಾ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಾ- ।
ಪರಿಯಲಾಹೋರಿಪನು ನಾಕುವರಾರು ಪ್ರೇಮದಲಿ
॥ ೪೩೯ ॥

ವೇಶಿವೇಲಿನ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಪ್ರ- ।
ವೇಶ ಮಾಳ್ಪರು ಸರ್ವರೂರೊಳು ।
ಕ್ಲೇಶ ಕೊಡುವನು ನೀಚನಿಂಗಧಿಕಾರ ದೊರೆತಿರಲು ॥
ಲೇಸಿನಿಂ ನಾಣಿಯನು ಸುಲಿವರೆ ।
ಲೇಶವಾದರು ಭೀತಿಯಿರುವುದೆ ।
ಯೀಸುಪರಿ ಚಂಡಾಲತೆಯಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನೀಜವಲಾ ॥ ೪೪೦ ॥

[ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಷು ಅನೈರಾಗ್ಯಂ] ನರನು ನಾಯುವ
ತರದಿ ವಿಷಯದೊಳಾಶೆ ನಿಡದಲೆ । ಮೊದಲು ತದನಂ ।
ನಿರುತ ತಾಂ ವಿಷಯೋಪಭೋಗದಲಿಚ್ಛೆ ತೋರಿಪನು ॥

ಮರಣ ಬಂದರದೇನು ಸ್ವರ್ಗದಿ ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕಾವಿಷಯಸುಖಗಳು ।
ಬಿರುವುದಾವರಿ ಯಿಚ್ಛೆ ಕರ್ಮಾಚರಣವಾವರಿಯ ॥ ೪೪೧ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವು ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ।
ನಿರುತ ಮಾಳ್ಪನು ತಾನು ದೀರ್ಘೋದ್ಯೋಗ ಹಗಲಿರುಳು ॥
ನಿರುತ ಮಾಳ್ಪನು ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮವ- ।
ನೆರಡನೆಯ ಪರಿ ಕನಸಿನಲಿ ಯಾ- ।
ದರು ಕಣಾ ತಾನರಿಯದಿರುವನಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮವನು ॥ ೪೪೨ ॥

ದೃಷ್ಟಿಸಲು ವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತರ ।
ಭ್ರಷ್ಟರೆನುತಲಿ ನ್ಹಾನ ಮಾಳ್ಪನು ।
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆ ಮುಟ್ಟಿದರು ತಾಂ ದೋಷವೆನ್ನುವನು ॥
ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯು ತನ್ನ ಕೊಳೆತಿಹ ।
ಭ್ರಷ್ಟಕೈಯಿಂದನ್ನ ತಿನುವುದ- ।
ನಿಷ್ಟವೆನುವನೆ ಹರ್ಷದಿಂದದರಿಂದ ತಿನುವನಲಾ ॥ ೪೪೩ ॥

ಹೇಸಿಕೆಯು ವಿಷಯೋಪಭೋಗದಿ ।
ನಾಸಿಸುವುದೆಂದರವು ಒಂದರು ।
ಹೇಸದಲೆ ತದ್ವಿಷಯದುಪಭೋಗವನು ಮಾಡುವರು ॥
ನಾಶ ಮಾಡರು ಕರ್ಮದಿಚ್ಛೆಯ ।
ನಾಶ ಮಾಡರು ಕರ್ಮಫಲವ- ।
ನ್ನೇನುನರಿಯಲಿ ನಿನಗೆ ವರ್ಣಿಸಲಿದನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೪೪ ॥

ಕತ್ತೆಹೆಣ್ಣಿನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲಕೆ ।
ಕತ್ತೆಗಂದೇರಿದರೆ ಕಾಲಿಂ ।
ಲತ್ತೆ ತಿಂದರು ಮೂಗಿನಿಂದಾ ರಕ್ತ ಸೋರಿದರು ॥
ಕತ್ತೆಗಂದದು ಬೆನ್ನ ಸಿಡುವುದೆ ।
ಮತ್ತೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದಲ್ಲವೆ ।
ಲತ್ತೆ ಪೆಟ್ಟದು ಪೆತ್ತಗಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ವಾರ್ಥ ॥ ೪೪೫ ॥

ವಿಷಯದುಪಭೋಗವನು ಬಯಸುತ ।
ವಿಷದ ಪರಿಣಾಮವನು ತಿಳಿಯದೆ ।
ವಿಷಯಲಂಪಟತನದಿ ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾರಿಸೀಳುವರು ॥
ವಸನುತಿಯಲಾಮೃಗಜಲವ ತಾಂ ।
ತೃಷಿತಮೃಗ ಕುಡಿಯಲ್ಕೆ ಪೋಪುದು ।
ವಿಷಮತನವನು ನೋಡದಲೆ ಜೆಂತಾಗಿ ಬಳಲುವರು ॥ ೪೪೬ ॥

ಹುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ಹಿಡಿದು ಮರಣವು ।
ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯುವ ತನಕ ವಿಷಯದ ।
ದುಷ್ಪವಾಸನೆಗಳಲಿ ಲಂಪಟನಾಗಿ ತಿರುಗಿದರು ॥

ಕಟ್ಟಕಡೆಗದು ಸಿಗದೆ ಮನದಲಿ ।
ಸಿಟ್ಟು ಬರುವುದು ಮುರಿವುದಾಶೆಯು ।
ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ನಷ್ಟವಹುದೈ ದುಷ್ಟಪರಿಣಾಮ ॥ ೪೮೩ ॥

ನಾಶವಾಗದಲಾಶೆಯದು ವಿ- ।
ಲಾಸ ಹೆಚ್ಚುತ ಪೋಪುದಲ್ಲಿವೆ ।
ವಾಸನೆಯ ಪರಿಣಾಮವನು ನಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ॥

ಭಾಷೆ ಸಾಲದು ಬಲತನದಲಿ- ।
ಲಾಸ ತಾಯ್ತಂದೆಯರ ಪ್ರೇಮವು ।
ಯೋಷಿತೆಯರ ಕಟಾಕ್ಷಪಾಶವು ಯೌವನದಿ ವಾರ್ಧ ॥
ಹೇಸಿಕೆಯು ಸ್ತ್ರೀಸುಖದಿ ಬರುತಿರೆ ।
ಯಾಶೆಯೇರ್ವುದು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿಂಪೆ ।
ಯಾಶೆ ಸಾಯ್ವುದೆ ಯಾಶೆಯಜರಾಮರವಲಾ ವಾರ್ಧ ॥ ೪೮೪ ॥

ಇರುವೆ ನಾ ಸರ್ವಜ್ಞನೆನುತಲಿ ।
ಧರಿಸುವನು ಮನದೊಳಗೆ ಗರ್ವವ ।
ನರನೆ ನೋಡ್ಯೆ ಗರ್ವವೆಂಬುದು ವ್ಯಾಧಿರೂಪವಲಾ ॥ ೪೮೫ ॥

ಕುರುಡತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ- ।
ನಿರದೆ ಲಾಲನ ಮಾಳ್ಪ ತೆರದಲಿ ।
ನರನು ತನ್ನಯ ಪುತ್ರಪೌತ್ರರ ಮಾಳ್ಪ ಮುದಿತನದಿ ॥
ಇರುವನಾರೀಪರಿಯು ವಿಷಯಾ- ।
ತುರನು ಕೇಳಜ್ಞಾನಸಾಗರ ।
ನರನೆ ನಾ ನಿಸರ್ಗಜ್ಯಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳುವೆನು ॥ ೪೮೬ ॥

ನರನು ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತ ತಾಂ ಧಿ- ।
ಕ್ಕರಿಸುವನಲಾ ಭೋಗಗಳನಾ- ।
ಪರಿಯಲಾತನು ಸಹನಮಾಡನು ಪರಜನೋತ್ಕರ್ಷ ॥
ಇರುವುದಾತನೊಳಲ್ಪ ವಿದ್ಯೆಯು ।
ದುರಿತರಾಶಿಯೆ ತುಂಬಿಹುದಲಾ ।
ಪರಿಯ ನೋಡಲು ದೀಪದಂತಿಹನವನು ಲೋಕದಲಿ ॥ ೪೮೭ ॥

[ಅಹಂಕಾರಃ] ತಿಳಿದು ದೇಹವನಾತ್ಮನೆನುತಲಿ ।
ತಿಳಿಗೆಡುಕ ಕರ್ಮವನು ಮಾಳ್ಪನು ।
ಗಳಿಗೆಯುಳಿ ಕರ್ಮಾಚರಣದಿಂದುಬ್ಬಿ ಹೋಗುವನು ॥
ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸಾದವಿಡುತಲೆ ।
ಫಲಿಸದರ ಪ್ರತಾಪದಿಂದಲೆ ।
ಮೊಳಗುವನು ತದ್ಭಕ್ತನಾಪರಿ ಯುಬ್ಬುವನು ಮನದಿ ॥೪೮೮॥

ಅರುಹುವೆನು ನಾ ದೀಪಗುಣಗಳ- ।
ನುರಿದು ಗುಣವನು ತಿಂದು ಬಿಡುವುದು ।
ಹರಿಸುವುದು ಸ್ನೇಹವನು ಸುತ್ತಲು ಮಸಿಯ ಪಸರಿಪುದು ॥
ಮರೆತು ನೀರಿನ ಹನಿಯು ಜೀಳಲು ।
ಮರಳಿ ಧಡಧಡಿಸುವುದು ಸಿಟ್ಟಿನ- ।
ಲರಿಸಲದ ಚಪ್ಪರದಿ ಮನೆಯನೆ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಲಾ ॥ ೪೮೯ ॥

ನಾನು ವಿದ್ಯಾಶೀಲನೆಂಬಭಿ- ।
ಮಾನ ವಯದಲಿ ತರುಣನೆಂಬಭಿ- ।
ಮಾನ ಕುಲಸಂಪನ್ನನೆಂಬಭಿಮಾನ ಮೆರೆಯುವುದು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯೆಲ್ಲೆದೆಯುಬ್ಬರಿಸಿ ಮದ- ।
ದಾನೆಯಂದದಿ ನಡೆವನಲ್ಲನೆ ।
ವಾನಿಸುವನ್ನೆ ನನಗೆ ಯಾರು ಸಮಾನರಿಲ್ಲೆನುತ ॥ ೪೯೦ ॥

ನೊಂದಿ ಪೋಪುದೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು ।
ಬಿಂದುವಾದರು ಸುಡಲು ಹತ್ತಲು ।
ಬಿಂದು ಮನೆಗಳ ಸಾಲನಾಲನು ಸುಟ್ಟುಬಿಡುವುದಲಾ ॥
ಬಿಂದುಮಾತ್ರ ಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ।
ಮಂದರಾಚಲದಂತೆ ದೋಷವು ।
ಬಂದು ಹತ್ತರ ಕೂಡಲುಷ್ಮನ ಕೊಡುವುದಪರಿಮಿತ ॥ ೪೯೧ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯಾರಿಹರು ವಿದ್ಯಾ- ।
ವರರು ಗುಣಸಂಪನ್ನರೆನ್ನನು ।
ಹೊರತು ನಾನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಲ್ಲರಿಗೆನುತ ಮನ್ನಿಪನು ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ದೀಪದ ।
ತೆರದೊಳಿರುವನು ಗರ್ವಪೂರಿತ- ।
ನರನು ಗುಣದೋಷಗಳ ನಾ ನಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನಿನಗೆ ॥
ಸುರಸನೆನುತಲಿ ಹಾಲನಿತ್ತರೆ ।
ಮರಳಿ ವಿಷಪರಿಣಾಮವಲ್ಲಿಂಪೆ ।
ನರಗೆ ವಿಷಮಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತನಾದವಗೆ ವಾರ್ಧ ॥ ೪೯೨ ॥

ಹಾಲನೆರೆದರೆ ಹಾವಿಗದರಿಂ-।
ದೇಳುವುದು ವಿಷಮಾತ್ರ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕಾಳಕೂಟದ ತೆರದಿ ವಿಷವನೆ ವೋಕರಿಸುವ್ದಲಾ ॥
ತಾಳುವನು ಮತ್ಸರವನನ್ಯಗು-।
ಣಾಳಿಗಳ ನಿಂದಿಪನು ಬಹು ಹೀ-।
ಯಾಳಿಸುವನನ್ಯರನು ತಪದಿಂ ಗರ್ವಭರಿಯಹನು ॥ ೪೯೭ ॥

ಅಂಕ್ಯಜನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಪದ ।
ಬಂತೆನುತ ಮರ ಕಟ್ಟಿದಂದದಿ ।
ಸಂತಸದೊಳಜಗರನು ಖಂಬವ ನುಂಗಿದಂದದಲಿ ॥
ಎಂತು ಲಟ್ಟಣಿ ಬಗ್ಗುವುದು ಆದ-।
ರಂತೆ ತಲೆಯನು ಬಾಗಿಸನಲಾ ।
ಯೆಂತು ದಯೆಯಿಂ ಬಿವರು ಬರುವ್ದದು ಘಟ್ಟಿ ಕಲ್ಲವನು
॥ ೪೯೮ ॥

ಸರುಪ ಕಚ್ಚಲು ಗಾರುಡಿಗನದ-।
ಕಿರದೆ ಮಂತ್ರವ ಹಾಕಲಾವಿಷ ।
ಹರಿಯಲಾರದು ಶ್ರಮವೆ ವ್ಯರ್ಥವು ನೋಡಲಾಪರಿಯ ।।
ಇರುವುದಾಪರಿ ನೋಡಹಂಕೃತಿ ।
ಪೆರೆವುದೈ ಯೆದೆ ಯುಬ್ಬರಿಸುತಲೆ ।
ಹಿರಿಯನೊರ್ವನೆ ತಾನು ಕಿರಿದೀ ನಿಖಿಲ ಜಗವೆನುತ
॥ ೪೯೯ ॥

ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಸ್ಥಿತಿಯು ಯಾರೊಳು ।
ಯಿರುವನಾತನೆ ಜಗದಿ ನೋಡಲು ।
ನೆರುವುದಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಸತಿಸ್ಥಾನವೇ ಯವನು ॥
[ಜನ್ಮಾದರ್ಶನಂ] ನರನು ಯಿಂದಿನ ನರಜನುಮದಲಿ ।
ದೊರಕಿರುವ ಚುನೆ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಪತ್ತಿ ಸುಖನಿರ್ವಗಳನೆ ನೆನೆವನಲಾ ॥ ೫೦೦ ॥

ಚೋರನಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಕೆನುತ ನಿ- ।
ಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಗಂಟೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ।
ಚೋರನಾವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಳ್ಪನೆ ಗಂಟೆ ತಿನುವನಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಕೃತಘ್ನನಿಂಗುಪ-।
ಕಾರ ಮಾಡಲು ಲಾಭ ಬರುವುದೆ ।
ಯಾರಭಿಸಿದರೆ ತುತಿಯ ನಿರ್ಜಜ್ಞನಿಗೆ ಫಲವೇನು ॥ ೫೦೧ ॥

ಕೆಟ್ಟ ನಾಯಿಯಿದೆಂದು ಕಿವಿಗಳ ।
ಸುಟ್ಟು ಬಾಲವ ಕಡಿದು ಹೊರಗದ-।
ನಟ್ಟದಳು ನೋನಿಂದ ಬರುವ್ದದು ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮನೆಗೆ ॥

ಘಟ್ಟಿಕಪ್ಪೆಯ ಸರ್ಪ ಬಾಯೊಳ- ।
ಗಿಟ್ಟು ನುಂಗುವ ವೇಳೆಯಲಿ ತದ್- ।
ಭೃಸ್ಟಕಪ್ಪೆಯು ನೋಣವ ನುಂಗುವ ಯತ್ನ ಮಾಳ್ಪದಲಾ ॥೫೦೨॥

ತನ್ನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯೇನು ಯೆಂಬುವ್- ।
ದನ್ನು ಕಪ್ಪೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡದು ।
ತನ್ನ ನವದ್ವಾರಗಳು ಸಂತತ ಸೂಸುತಿರುವ್ದವಲಾ ॥
ಎನ್ನು ತೀಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನರಿಯದೆ ।
ಖಿನ್ನತನ ಮನದಿಂದಲಟ್ಟುತ ।
ಪೂರ್ಣಸುಖಸಂತೋಷದಿಂ ಗುರುಕಿಡುತ ಮಲಗಿಹನು ॥ ೫೦೩ ॥

ಮಾತೆಯುದರದ ಕುಹಕದಲಿ ತಾಂ ।
ಭೀತಿಯಿಂದೊಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ।
ಮೂತ್ರವಿಷ್ಠಾದ್ವಾರದಲಿ ಒಳಲಿರುವ ತಾಪಗಳ ॥
ಭೂತಳದಿ ಜನಿಸಿದರೆ ಮರೆಯುವ- ।
ನಾತ ತದನಂತರದಿ ತನ್ನಯ ।
ಮೂತ್ರಮಲದಲಿ ತೇಲುತಿದ್ದರು ಹೊಲಸನರಿಯನಲಾ ॥ ೫೦೪ ॥

ಹೇಗೆ ಬಂದೆನು ನರಜನುಮದಲಿ ।
ಹೇಗೆ ಜೀವನಕ್ರಮವ ಮಾಳ್ಪೆನು ।
ಹೇಗೆ ಬರುವುದು ಜನ್ಮ ಮುಂದಕೆ ತಾಪಹೇನಿಹುದು ॥
ಈಗಲದರ ವಿಚಾರ ಮಾಡ ನ- ।
ರಾಗದಿಂದೀತಾಪ ತಪ್ಪುವ ।
ಯೋಗವಾವ್ದದು ಮನದಿ ಬಾರದು ಕೇಳ್ವಿಚಾರವಿದು ॥ ೫೦೫ ॥

[ಮೃತ್ಯೋರದರ್ಶನಂ] ಮೃತ್ಯು ತನ್ನಯ ಹಿಂದೆ ಬಿನ್ನನು ।
ಹತ್ತಿರುವ್ದೆನುತವಗೆ ಯೋಚನೆ ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ಬರಲಾರದಲ್ಲಾ ಯೌವನದಿ ನೋಡೆ ॥
ನಿತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ತನುವೆನುತ ನಂ- ।
ಬುತ್ತ ಸುಖಸಂತೋಷದಿಂದಲೆ ।
ಮೃತ್ಯುವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ವರ್ತನ ಮಾಳ್ಪನೈ ಯವನು ॥ ೫೦೬ ॥

ಒತ್ತಿ ತೋಗದು ನೀರ ಹೊಂಡವೆ ।
ನುತ್ತಲದರೊಳಗಿರುವ ಮೀನು ನ- ।
ಮತ್ತವದರೊಳಗಿರುವ್ದೈ ಸಂತಸದಿ ಹೊಂಡದಲಿ ॥
ಚಿತ್ತಮೋಹಕವಾದ ಗಾಯನ- ।
ದತ್ತ ಲಕ್ಷವನಿತ್ತು ಬೇಡನು ।
ಯೆತ್ತ ಹಾಡುವನತ್ತ ಮೃಗಗಳು ಲುಬ್ಧವಾಗುವ್ದವು ॥ ೫೦೭ ॥

ಮಿನು ಗಾಳದ ಮಾಂಸಖಂಡವ ।
ತಾನು ಲೋಭವಿ ನುಂಗಿಯದರಿಂ ।
ಹಾನಿಗಾಮಂತ್ರಣವ ಕೊಡುವುದು ಪ್ರಾಣಸಂಕಟದಿ ॥
ಏನಹೇಳಲಿ ದೀಪಜ್ಯೋತಿಯ ।
ತಾನು ನುಂಗಲು ಮರಣ ಬರುವುದು ।
ಯೀನಿಧಾನವನರಿಯದಲೆ ಹಾರ್ವುದು ಪತಂಗವಲಾ ॥೫೦೮॥

ಹಿಡಿದು ಬೆಂಕಿಯು ಮನೆಯ ಸುಡುವುದು ।
ಜಡಭರತಗದು ತಿಳಿಯದಲಸತೆ ।
ಹಿಡಿದ ಹೊರಗೋಡದವ ಮನೆಯಲಿ ಸುಟ್ಟುಹೋದಂತೆ ॥
ಒಡಿಸಿದನ್ನದಿ ವಿಷವ ಕಲಿಸಿದ- ।
ರೊಡನೆ ತಿಳಿಯದೆ ತಿಂಬ ತೆರದಲಿ ।
ಜಡಮತಿಯು ತಾಂ ತಿಳಿಯಲಾರನು ತತ್ತ್ವ ನಿಜವಾಗಿ ॥೫೦೯॥

ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಜೀವರೂಪದಿ ।
ಮೃತ್ಯು ತಾನಡಗಿರುವನೆಂಬುದ ।
ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯನು ವಿಷಯಸುಖದುಪಭೋಗದಲಿ ವಾರ್ಥ ॥
ನಿತ್ಯ ದೇಹದ ಪುಷ್ಟಿಯನು ದಿನ ।
ರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೆ ಬೆಳೆಸುತಿರುವನು ।
ನಿತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ವಿಷಯಸೌಖ್ಯವೆನಿತ್ತ ಮನ್ನಿಪನು ॥ ೫೧೦ ॥

ಆರಿಯನಾತನು ಕುಲಕಳಂಕನು ।
ಹರುಷದಲಿ ವೇಶ್ಯಾತರುಣಿ ನಿಜ ।
ಮೆರೆವ ತನು ಮನೆ ಧನವನರ್ಪಿಸುತಿರುವ ಕಾರಣವ ॥
ಪರಪುರುಷನನು ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಯೊ- ।
ಳಿರಿಸಿ ಸುಖದಿಂ ಸುಲಿಯ ಬೇಕೀ- ।
ತೆರದ ದುರ್ವಾಸನೆಯಲಲ್ಲವೆ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕವೆ ॥ ೫೧೧ ॥

ದಾರಿ ನಡೆಯುವ ವೇಳೆಗತಿಪಟು ।
ಚೋರ ಸಂಗತಿಸಿದರೆ ಪ್ರೇಮವ ।
ತೋರಿಪನಲಾ ಮಿತ್ರನೋಲಾಚರಣ ಮಾಡುವನು ॥
ದಾರಿಯಲಿ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಿ ।
ಹಾರಿ ಪೈಯಲಿ ಕೊರಳ ಹಿಸುಕುವ ।
ಚೋರನಲ್ಲವೆ ವಿಷಯಸಂಗತಿ ಯೀಪರಿಯೆ ವಾರ್ಥ ॥೫೧೨॥

ಮಣ್ಣುಗೊಂಬೆಗೆ ಸ್ನಾನ ಹಾಕಿ ಪ್ರ- ।
ಸನ್ನತೆಯ ಪೂಜೆಯನು ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಮಾನ್ಯವೇನೈ ಕರಗಿ ಹೋಗುವುವೆಲ್ಲ ಗೊಂಬಿಗಳೆ ॥

ಪೂರ್ಣಬರಲು ಜಲೋದರವ ಕೇಳ್ ।
ಕಣ್ಣಿಗವ ತೋರ್ಪನು ಸುಪುಷ್ಟನು ।
ಮುನ್ನ ನೋಡಲು ಮೃತ್ಯುವವಗೆ ಸಮೀಪ ಬಂದಿಹುದ ॥೫೧೩॥

ಧರೆಯೊಳಾಹಾರದಿ ನಿಹಾರದೊ- ।
ಳಿರುವನಾವನು ತತ್ಪರನು ನರ- ।
ನರಿಯನಾತನು ಮೃತ್ಯು ಬೆನ್ನಿನೊಳಿಹನೆನಿತ ಮನದಿ ॥
ನರನ ಶೂಲದ ಕಡೆಗೆ ವೈಯ್ಯುತ- ।
ಲಿರಲು ತಾನೇ ವೋಡಿ ಹೋದರೆ ।
ಬರುವನದರಿಂ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಮೃತ್ಯು ಹತ್ತರಕೆ ॥ ೫೧೪ ॥

ಪುಷ್ಟಿಯನು ವರ್ಧಿಸಿ ಶರೀರದಿ ।
ಭ್ರಷ್ಟವಿಷಯಾತುರತೆಯೇರಲು ।
ಥಟ್ಟನವನು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇರುತ್ತ ಬರುಬರುತ ॥
ಮೆಟ್ಟುಮೆಟ್ಟಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮನೆ ।
ಮುಟ್ಟುತಿಹನು ಸಮೀಪಕಾಗಿಯೆ ।
ಯಿಷ್ಟವ ತತ್ತ್ವವನರಿಯದಾತನು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವನು ॥ ೫೧೫ ॥

ಕಾಲನಾಪರಿ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ ।
ಬೀಳುವನು ಹತ್ತರಕೆ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಲೀಲೆಯಿಂದವ ಕೈಯ ಹಿಡಿದರೆ ಘಾತವಾಗುವುದು ॥
ಹೇಳಲೇನದನುಪ್ಪು ನೀರಲಿ ।
ಬೀಳಲಾಕ್ಷಣ ಕರಗಿಹೋಪುದು ।
ಕಾಲನಾತರ ಮುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ದೇಹ ಕರಗುವುದು ॥ ೫೧೬ ॥

ಆರಿಯನಲ್ಲ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ ।
ಮರುಳನಲ್ಲವೆ ವಾರ್ಥ ಸೋತೈ ।
ಪುರುಷ ವಯದಲ್ಲೇರುವಂದದಿ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮರಣಗೃಹಕೆ ಸಮೀಪ ಬರುವನು ।
ಯಿರುವನೈ ವಿಷಯಾಂಧನಾತನು ।
ಕುರುಡನಂದದಿ ಮುಂದೆ ಬರುತಿಹ ಮರಣ ಕಾಣನಲಾ ॥೫೧೭॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದ ಪುರುಷನು ।
ಮೆರೆವನೈ ಯಜ್ಞಾನರಾಜ್ಯದೊ- ।
ಳರಸನಂದದಿ ನೋಡು ನಿಃಸಂಶಯದ ವಾಕ್ಯವಿದು ॥
[ಜರಾಯಾ ಅದರ್ಶನಂ] ನರನೆ ಕೇಳು ವಯೋಭರದಲಾ- ।
ಮರಣದ ವಿಚಾರವನು ಮಾಡದೆ ।
ಪುರುಷನೆಂತಿಹನೆಂದು ಪೇಳ್ವೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ನಿನಗೆ ॥ ೫೧೮ ॥

ಧರೆಯಲಾವರಿ ಮೂರ್ಖನಜ್ಞನು ।
ಜವೆಯು ಬರುವುದೆನುತ್ತ ಮನದ-।
ಲ್ಲರಿಯನಲ್ಲಾ ನೋಡು ತಾರುಣ್ಯದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಗಿರಿಪ್ರಪಾತದ ಶಿಖರದಿಂದಲೆ ।
ಯುರುಳೆ ಗಾಡಿಯು ಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದರೆ ।
ಯಿರುವುದೇನವಕರವು ಗತಿ ಮುಂದೇನು ಬಹುದೆಂದು ॥೫೧೯॥

ತರುಣನಾವರಿ ಮುಂದೆ ಬರುತಿಹ ।
ವಿರಸವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯದಲಿ ತನ್ನಯ ।
ಪರಿಯು ಯಾವುದು ಬರುವುದೆಂಬುದನರಿಯಿಲಾರನಲಾ ॥
ನೆರೆಯು ಮಳೆಗಾಲದಲಿ ಹಳ್ಳಕೆ ।
ಬರಲು ದಾಟಲು ಬಿಡುವುದೇನದು ।
ಭರದ ವೇಗದಿ ಹರಿವುದದರ ಪ್ರವಾಹವಾತೆರದಿ ॥ ೫೨೦ ॥

ಕೋಗಗಳ ಜೂಜಾಟವೇರಲು ।
ಮಾನವರ ಹತ್ತರಕೆ ಬಿಡುವುವೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ತರುಣನ ಮದ ವಿರಾಜಿಪುದು ॥
ಕ್ಷೀಣವಹುದು ಶರೀರಶಕ್ತಿಯು ।
ಹಾನಿ ಬಹುದೈ ದೇಹಕಾಂತಿಗೆ ।
ಗೋಣು ಬಹುಕಂಪಾಯಮಾನತೆ ತಾಳ್ವುದೈ ನಿಜದಿ ॥೫೨೧॥

ಬೆಳ್ಳಗಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಗಡ್ಡವು ।
ಯಿಲ್ಲನಿಲ್ಲವೆನುತ್ತ ಹೇಳುವ-।
ದಲ್ಲನೇ ಮುಖ ಕಂಪಿಸುವುದೀತೆರದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಡಲೀಸ್ಥಿತಿ-।
ಯೆಲ್ಲ ಬಂದರು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ।
ಯಲ್ಲಗಳೆವನು ಮೂರ್ಖನಂದದಿ ದುಃಖದನುಭವವ ॥೫೨೨॥

ಕುರುಡನಿಗೆ ಮುಂದಿರುವ ಪಿಂಬವೆ ।
ಶಿರದಲಪ್ಪಳಿಸುವ ವರೆಗೆ ಬಹು-।
ತ್ವರಿತದಿಂದಲೆ ನಡೆವನಲ್ಲವೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಲೆ ॥
ಮರದ ಮೇಲಿಂ ಬಿದ್ದ ನೀರಲು-।
ನೆರಡನೆಯ ನರ ತನ್ನ ಬಾಯೊಳ-।
ಗಿರಿಸಿದರೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳುವುದು ॥ ೫೨೩ ॥

ತಾನು ಕೈಯಿಂದೆತ್ತಿ ಬಾಯೊಳು ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಹಾಕಲಾರನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀತೆರದಲಿಹುದಾಲಸ್ಯಲಕ್ಷಣವು ॥

ಈ ನಿಧಾನದ ಮಾನವನು ತನ-।
ಗೇನು ಬೇಕೆಂಬುದನು ತಿಳಿಯದೆ ।
ಹಾನಿಮಾಳ್ಪನು ತನ್ನ ವರತಾರುಣ್ಯಕಾಲವನು ॥ ೫೨೪ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಮೂರ್ಖನಜ್ಞನು ।
ಯಿರುವನಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನು ।
ನರನೆ ನಿನಗಿದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳೆದೆನು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
[ವ್ಯಾಧ್ಯದರ್ಶನಂ] ತರುಣ ನಿಜತಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ ।
ಕುರುಡಕುಂಟರ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಭರದಿ ಹೀಯಾಳಿಸುವನಾಕೊರತೆಗಳನನುಕರಿಸಿ ॥ ೫೨೫ ॥

ಮುಂದೆ ತನಗೀಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದರೆ ।
ಮಂದಿ ತನಗಾಪರಿಯ ಮಾಡುವ-।
ರೆಂದು ಬಾರದು ಮನದಿ ಗರ್ವದೊಳುಬ್ಬಿಹೋಗುವನು ॥
ಮುಂದೆ ಮೃತ್ಯುವು ಜೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೆ ।
ಬಂದಿರುವುದೆಂಬುದರ ಚಿಹ್ನವು ।
ಬಂದಿರುವ ವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯವೆನುತಲಿ ತಿಳಿಯನೈ ಮೂರ್ಖ ॥ ೫೨೬ ॥

ಬಿಡನಲಾ ತಾರುಣ್ಯಚೇಷ್ಟೆಯ ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲುಜ್ಞಾನದಾಗರ ।
ಜಡಭರತನವನೆಂದು ತಿಳಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ನಾ ನಿನಗೆ ॥
ಸಡಗರದೊಳಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ-।
ವೆಡೆಬಿಡದೆ ಪೇಳುನೆನು ಕೇಳ್ಮೈ ।
ಕೆಡುವನವ ತಾರುಣ್ಯವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೨೭ ॥

ಆಡಪಿಯಲ್ಲೆಜ್ಞೊಂದು ಮೇಯುತ ।
ಸಡಗರದೊಳಿರಲದನು ಹುಲಿ ಬಂ-।
ದೊಡನೆ ಹಿಡಿದರೆ ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿಂ ತಪ್ಪಿಸುವ ಭರದಿ ॥
ಒಡನೆ ಜೆತ್ತೋಡಿದರು ಮರುದಿನ-।
ವೆಡೆಬಿಡದೆ ಮೇಣಲ್ಲೆ ಒರುವುದು ।
ಕೆಡುವುದೊಂದಿನವಾತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೨೮ ॥

ಪಿತ್ತರಾತಿಯ ಮೇಲೆ ನಾಗನ ।
ವಸ್ತಿಯಿರುವುದೆನುತ್ತ ಮಾತಿದು ।
ಸತ್ಯವಲ್ಲವೆ ಪುರುಷನೊರ್ವನು ಮಾನಿಸದಲದನು ॥
ಎತ್ತಿ ಪಿತ್ತದ ಪೊತ್ತ ತಂದರ-।
ಸತ್ಯವೀಮಾತೆಂದು ಸೇಳ್ವನು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀಕೆರದಿ ವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ಕೆಡುವನಲಾ ॥ ೫೨೯ ॥

ಬಾರದಿರೆ ಕೆಲದಿವಸ ರೋಗವು ।
ಬಾರದೆಂದಿಗು ರೋಗವೆಂದು ನಿ- ।
ಚಾರದಿಂದಲಿ ಹಾಳು ಜಾನಿಯಲಿರದೆ ಬೀಳುವನು ॥
ವೈರಿ ಮಲಗಿಹನೆಂದು ತೋರಲು ।
ವೈರವಳಿದುದು ಯೆನುತ ತಾನು ನಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಳ್ಪುದು ಸಹಜವೇ ಕೇಳಾತ್ಮಘಾತಕವು ॥ ೫೩೦॥

ವೈರಿ ಜಾಗೃತನಾದರವ ಪರಿ- ।
ವಾರಸಹಿತಲೆ ಮೇಲೆ ಬರೆ ಸಂ- ।
ಹಾರಮಾಡದೆ ನಿಲುವನೇನೈ ವೈರ ನಾಧಿಸನೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾತೆರದಿ ತನಗೆ ನಿ- ।
ಹಾರವಾಹಾರಾದಿ ಸರ್ವವು ।
ಸೇರಿಹುವೆ ವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯದಲಿ ಮೇಣೇನು ಭರವಸವು ॥೫೩೧॥

[ದುಃಖಾದರ್ಶನಂ] ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಧನ ಕನಕಬಹು- ।
ವೊಡವೆ ವಸ್ತು ಸಮಸ್ತ ಸೌಖ್ಯವು ।
ಯೆಡೆಬಿಡದಲಡಿಗಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ ಬರಲು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಮದವೇರಿ ಕಣ್ಣಿಗ- ।
ಳೊಡೆದು ಹೋಗಿಹ ಪರಿಯಲಾತನು ।
ಗಡಬಡಿಸುವನು ಮಾತನಾಡಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಒರುವುದಲಾ ॥೫೩೨॥

ತರುಣಿಪುತ್ರಾದಿಗಳ ಲೋಕದೊ- ।
ಳರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ತ್ಯಾಗವಾಗಲು ।
ಬರುವುದಗಣಿತ ದುಃಖವೆಂಬುದನರಿಯಲಾರನಲಾ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಿಂದ್ರಿಯಕೆ ಸರ್ವಕೆ ।
ನಿರುತ ಸ್ವೈರಾಚರಣ ಕೊಡುವನು ।
ಯಿರುವನಾತನು ವಸುಮತಿಯೊಳಜ್ಞಾನರೂಪನಲಾ ॥೫೩೩॥

ನರನು ಕೇಳಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ ।
ಸಿರಿಯ ಮದದುದ್ಬಿನಲಿ ನೋಡೈ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತುಗಳ ಸೇವ್ಯಾಸೇವ್ಯ ನೋಡದಲೆ ॥
ಭರದೊಳುಪಭೋಗಿಪನಲಾ ಕಂ- ।
ದೆರೆಯನಲ್ಲಾ ದುಷ್ಪಶಿಷ್ಪವ- ।
ನರಿಯನಲ್ಲಾ ಫಲವನಿವ್ವಾನಿವ್ವಾನಾಗುವ್ರದು ॥ ೫೩೪ ॥

ಮಾಡಲಾರದ ಸಂಗತಿಯ ತಾಂ ।
ಮಾಡಿ ಪಿಡುತಿಹನಾಡಲಾಗದ ।
ಗೂಢತತ್ವವನಾಡಿಸಿಡುವನು ಹೇಳಲೇನದನು ॥
ನೋಡಲಾಗದ ವಸ್ತುಗಳನವ ।
ನೋಡಿ ಪಿಡುವನು ವಿಸ್ತರವ ನಾ- ।
ನಾಡಲಾರೆನು ವಿಧಿನಿಷೇಧವ ನೋಡಲಾರನಲಾ ॥ ೫೩೫ ॥

ಹೋಗಲಾರದ ಸ್ಥಳಕೆ ಹೋಗುತ ।
ಸಾಗಲಾರದ ಕೆಲಸ ಸಾಗಿಸಿ ।
ತ್ಯಾಗಮಾಡುವ ವಿಷಯ ಗ್ರಹಿಸುವನೇನಹೇಳುವೆನು ॥
ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಸಂಗ ಮಾಳ್ಪನು ।
ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ಹಾದಿ ಹಿಡಿವನು ।
ಯೋಗ್ಯವಾವುದಯೋಗ್ಯವಾವುದ ನೆನಸನ್ಯೆ ಮನದಿ ॥ ೫೩೬ ॥

ನರನು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ ಮಾಳ್ಪನು ।
ದುರಿತ ಒರುವುದೊ ಸುಕೃತ ಬರುವುದೊ ।
ಅರಿಯಲಾರನು ಕ್ಷಣಿಕಸುಖವನು ಬಯಸುತಿರುವನಲಾ ॥
ನರಕಯಾತನೆ ಬರುವುದೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಬಾರದು ।
ತಿರುಗಲಾರದು ಮನದಿ ಮುಂದಿನ ಕರ್ಮಫಲವಾಕ ॥ ೫೩೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟನ ।
ದುರಿತಕಾರಕಸಂಗದಿಂದಲೆ ।
ಬರುವುದೈ ಯಜ್ಞಾನವಿಸ್ತಾರವು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥
ಒರುಬರುತ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದಲೆ ।
ನೆರಗ ಹಿಡಿದಾ ಜ್ಞಾನಿವುರುಷರ- ।
ನಿರದೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನಪಂಕದಿ ದೂಡಿ ಪಿಡುವುದಲಾ ॥ ೫೩೮ ॥

ಮರಳಿ ನಿನಗಾಂ ಪ್ರೇಮಭಾವದ- ।
ಲರುಹುವೆನು ಅಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ನಿರುವುದೈ ಬಹುಪರಿಯಲಿದು ಜಗದೊಳಗೆ ವಿಸ್ತೃತದಿ ॥
[ಆಸಕ್ತಿಃ] ಅರಳಿರಲು ಹೊಸದಾಗಿ ತಾವರೆ- ।
ಯಿರುವದದರಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಭೃಂಗ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದಾಪರಿ ಪ್ರೀತಿ ಮನೆಮಾರಿನಲಿ ಮೂಢನಿಗೆ ॥ ೫೩೯ ॥

ಅರಿವೆಮೃತ್ತಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ।
ದೊರಕಿರಲು ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಪುವೆ ।
ಯಿರುವುವಲ್ಲಿಯೆ ಸಕ್ಕರೆಯನುಪಭೋಗಿಸುವ ಭರದಿ ॥
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಮೂಢ ತನ್ನಯ ।
ತರುಣಿಯಲ್ಲಾಸಕ್ತನಿರುವನು ।
ಹೊರಗೆಬರುವುದೆ ಕಪ್ಪೆ ನೀರಲಿ ಸುಖದೊಳಿರುವುದಲಾ ॥ ೫೪೦॥

ನೋಣವು ಸಿಂಬಳದಲ್ಲಿ ಕೂತಿರ- ।
ಳೊಣಗಿ ಹೋದರು ಬಿಡುವುದೇನದ ।
ಮನವು ಕೇಳಾತೆರದಿ ಮನೆಮಾರಿನಲಿ ತಂದಿಡಲು ॥
ಕ್ಷಣವದಾದರು ಬಿಡದೆ ಯದರಲಿ ।
ಮನವನಿಡುವವನಜ್ಞನಲ್ಲವೆ ।
ಕೊನೆಗೆ ಸತ್ತರದೇನ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲಿ ವಾರ್ಧ್ಯ ॥೫೪೧॥

ಬರುವನ್ಯೆ ಹಾವಾಗಿ ತನ್ನಯ ।
ಪರಮಪ್ರೇಮದ ಮನೆಯೊಳಿರುವನು ।
ತರುಣಿ ತನ್ನಯ ಪ್ರೇಮವಾತ್ರನನಪ್ಪುವಂದದಲಿ ॥
ಅರಮನೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುಡಿಸಲು ।
ನರಿತು ಪ್ರೇಮವ ಮಾಳ್ಪನ್ಯೆ ಮಧು- ।
ಕರಗಳಾಮಧುರಾತಿಯನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವತೆರದಿ ॥ ೫೪೨ ॥

ಒರಲು ಕೇಳ್ವಾರ್ದ್ರಕ್ಯವದರೊಳು ।
ತರಳನೊರ್ವನೆ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರನು ।
ಬಿರಲು ನೋಡಾಮಗನ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಪ್ರೀತಿಪರು ॥
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಪ್ರೇಮ ಮನೆಮೇ- ।
ಲಿರುವುದದನಾನೆಂತು ಹೇಳಲಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳಾತನು ಕಣಾ ಅಜ್ಞರ ಚಿರೋಮಣಿಯು ॥೫೪೩॥

[ಪುತ್ರಾದಿಷು ಅಭಿಷ್ವಂಗಃ] ತರುಣಿಯಲಿ ಒಲು ಪ್ರೇಮ
ನಿರಿಸನ್ಯೆ ಯನ್ಯತ್ರ ಜಗದೊಳ- । ಪಿರಿಸುವ- ।
ಗಿರುವುದೊಂದೇ ಸ್ತ್ರೀಯೆನುತ ತನುಮನವನರ್ಪಿಸುವ ॥
ಬರುವ ಕಾರಣವೇನು ಜಗದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೇನ್ ವುರುವಾರ್ಥ ಜೀವದಿ ।
ತರುಣಿಲಂಪಟನರಿಯನಲ್ಲಾ ಮೂಢನಜ್ಞ ನಿಜ ॥ ೫೪೪ ॥

ಸಿದ್ಧಸತ್ಪುರುಷನಿಗೆ ಚಿತ್ತವು ।
ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮದಿ ಲೀನವಾಗಲು ।
ಒದ್ದನಾಗನು ಸರ್ವವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಜಗದೊಳವ ॥
ಒಗ್ಗಚಿತ್ತನು ಸ್ತ್ರೀಯೊಳಾಗಲು ।
ಶುದ್ಧನಿರ್ಲಜ್ಜಾತ್ಮನಾತಗೆ ।
ಸದ್ದುಗೊಡವೆಯೆ ಬಿರದು ಲಾಭಾದಿಕವು ಮೊದಲಿರದು
॥ ೫೪೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಗಾರುಡಿಯ ಕೈಯೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಹಗ್ಗವು ಕುಣಿಸಿದೋಲ್ ವಾ- ।
ನರವು ಕುಣಿವುದು ಪೆಟ್ಟ ಭಯದಿಂದಲಿ ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ ॥

ತರುಣಿಯೂಪರು ಕುಣಿಸಿದಂದದಿ ।
ಭರದಿ ಕುಣಿವನು ಸ್ತ್ರೈಣನಲ್ಲವೆ ।
ತರುಣಿ ಮೂಗಿಗೆ ದೋರವನು ಹಾಕಿಹಳು ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೫೪೬ ॥

ದುಷ್ಟಕೃಪಣನು ತನ್ನ ದೇಹಕೆ ।
ಕಷ್ಟದಾಯಾಸಗಳ ಕೊಡುತಲೆ ।
ಬಿಟ್ಟಮಿತ್ರರ ಗೋಣ ಮುರಿಯುತ ದ್ರವ್ಯಸಂಚಯವ ॥
ಕಷ್ಟದಿಂ ಮಾಡುವನು ತಾಂ ರಸೆ- ।
ಯಷ್ಟು ದಾನವ ಮಾಡನ್ಯೆ ಮೇಣ್ ।
ಕಷ್ಟವನ್ನತಿಶಯದಿ ಕೊಡುತಿಹನಾಪ್ತನೆಂಟರಿಗೆ ॥ ೫೪೭ ॥

ಪರಿಯಿದಾದರು ತರುಣಿ ಹೇಳಿದ ।
ತೆರದಿ ಕುಣಿವನು ವಿಷಯದಿಚ್ಛೆಯ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆಯಾದರು ಕಣಾ ಒಂಧಿಸನು ಸ್ತ್ರೀಯೊಡನೆ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾದ್ರವ್ಯಸಂಚಯ ।
ಪರಿಯ ಪೇಳ್ವೆನು ಹೀಗೆ ವಂಚಿಸು- ।
ತಿರುವನೆನುತಲಿ ನಿನಗೆ ಕೇಳ್ದೆ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೫೪೮ ॥

ಮರೆವನ್ಯೆ ಯಾರಾಧ್ಯದೈವತ ।
ಗುರುವ ಸಹಿಮಾತಿಸಲಿ ವಂಚಿಸಿ ।
ಹಿರಿಯ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳ ಪೇಳ್ವನು ಹಣಾಪ ಯಲ್ಲಿಸುತ ॥
ತರುಣಿ ಮಾತ್ರವೆ ಹೇಳಿದಂದದಿ ।
ತರುವನ್ಯೆ ಭೋಗಾರ್ಥ ವಸ್ತುವ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆಯಾದರು ವಿಲಂಬವ ಮಾಡಲಾರನಲಾ ॥ ೫೪೯ ॥

ಭಕ್ತಸೇಕಾಗ್ರದಲಿ ಭವಿಪನು ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ನ್ವಾರಾಧ್ಯದೈವತ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಸ್ತ್ರೀಯನಾತೆರದಲ್ಲಿ ಭವಿಪನಲಾ ॥
ಉತ್ತಸೋತ್ತನುವೌಲ್ಯಪಿರುತಿಹ- ।
ವಸ್ತುಗಳ ಸ್ತ್ರೀಗಾಗಿ ತರುವನು ।
ಮತ್ತಿತರಿಂಗೇನ ಕೊಡುವನು ಹೊಟ್ಟಿಗೋಸುಗವೆ ॥ ೫೫೦ ॥

ತರುಣಿಯಲಿ ಪರ ಸಹಜ ದೃಷ್ಟಿಯ- ।
ನಿರಿಸಲವನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರುವುದು ।
ತರುಣಿಯಾಜ್ಞೆಯ ಜೀರೆ ವರ್ತನ ಯಾರು ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಮರುಗುವನು ಕಲ್ಪಾಂತ ಒಂದಿಹ ।
ತೆರದಿ ನೋಡಾನಾಗಶಪಥವ ।
ನರರು ಮುರಿಯರು ನಾಗಪಿಜ್ಜಿಯ ಭೀತಿಯಲಿ ವಾರ್ಧ್ಯ ॥೫೫೧॥

ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಭೀತಿಯ- ।
ಲಿರದೆ ಸ್ತ್ರೀಮುಖಶಬ್ದ ಝೇಲಿಪ- ।
ನರರೆ ಮೂಢಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯೆ ದೈವತ ಲೋಕದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ತರುಣಿ ಪ್ರೇಮದ ಪಾತ್ರಳಾಗಲು ।
ತರುಣಿಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿರ್ದ ಮಕ್ಕಳು।
ಯಿರುವರತಿಶಯ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರರು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೫೫೨ ॥

ತರುಣಿಗಿರುತಿಹ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ।
ಯಿರುವರವನಿಗೆ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರರು ।
ಪೆರೆವನ್ಯೆ ಸ್ತ್ರೀಲಂಪಟನೆ ಯಜ್ಞಾನಮೂರುತಿಯು ॥
[ಅಸಮಚಿತ್ತತ್ವಂ] ಶರಧಿಯತ್ಯುದ್ರೇಕ ಧರಿಸಲು ।
ತೆರೆಗಳೇಳ್ವವು ಗಿರಿಗಳಂದದಿ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರ್ದ ನಾಕೆಯು ಕುಣಿವುದಾತೆರದಿ ॥೫೫೩॥

ಅಪ್ಪವಸ್ತುವ ದೊರಕಿರಲು ಸಂ- ।
ತುಷ್ಟಿಯಿಂ ಸುಖಪಿಪಿರಕೇರ್ವನ- ।
ನಿಷ್ಟವಸ್ತುವು ಸಿಗಲು ದುಃಖಿಪೊಳ್ಪಳಿಸುವನಲಾ ॥
ಶಿಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶಿರೋಮಣಿಯೆ ನಿನ- ।
ಗೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಕೇಳು ಯೊಪರಿ ।
ಯಿಷ್ಟಲಾಭಾಲಾಭಚಿಂತೆಗೆ ಮೂಲವಜ್ಞಾನ ॥ ೫೫೪ ॥

[ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ಭಕ್ತಿಃ] ನರನು ಮಾಡುತಲೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ
ಧರಿಸುವನು ಫಲದಿಚ್ಛೆಮನದಲಿ । ಯ ।
ಹೊರಗೆ ಒಹಳ ವಿರಕ್ತಿ ತೋರಿಪನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಧರಿಸುವನು ಮನದೊಳಗೆ ವಿತ್ತದ ।
ಪರಮವಾಶಾಪಾಶವಿಲ್ಲವ ।
ತರುಣಿ ತಾಂ ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ನಿಜಪತಿಯೊಡನೆ ಪ್ರೇಮವನು
॥ ೫೫೫ ॥

ಹೊರಗೆ ತೋರಿಸುಹೊಳಗಿನಿಂದಲೆ ।
ಪರರ ಮೇಲೆಯೆ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವ- ।
ನಿರಿಸುಮಳು ಹಗಲಿರುಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಗುಟ್ಟ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಹೊರಗೆ ಪ್ರೇಮವನೆನ್ನ ಮೇಲವ- ।
ನಿರಿಸುತೊಳಗೀ ವಿಷಯಸುಖದ- ।
ಲ್ಲಿರಿಸುವನು ಪ್ರೇಮವನು ಹೊರಗೊಳಗೊಂದು ಪರಿಯಲ್ಲೈ
॥ ೫೫೬ ॥

ವಿಷಯಸುಖಕೋಸುಗವೆ ಯೆನ್ನ- ।
ಲ್ಲಿಸಗುವನು ಭಕ್ತಿಯನು ಕೇಳೀ- ।
ವಿಷಯಸುಖ ಕೈ ಬಿಡಲು ಭಕ್ತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವನಲಾ ॥

ಉಸುರುವನಲಾ ವ್ಯರ್ಥನೀಶ್ವರ ।
ಒಸವಳಿದು ಬೈಯುವನು ಯೆನ್ನನು ।
ವಸುಮತಿಯಲ್ಲೀಪರಿಯ ಭಕ್ತನನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೫೫೭ ॥

ಹಲವು ಹೊಲಗಳ ಮಾಳ್ಪನ್ಯೆ ಯೊ- ।
ಕ್ಕಲಿಗನಾಪರಿ ದೇವದೇವೀ- ।
ಕುಲವನವ ಪೂಜಿಪನು ಫಲದಿಚ್ಛೆಯಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಗೆ ದೇವದೇವತೆ- ।
ಗಳನು ಹಿಡಿವನು ಬಿಟ್ಟು ಜಿಡುವನು ।
ಫಲವ ಕೊಡದಿಹ ದೇವರನು ಬೈಯುವನು ಸತಿಯೆನುತ ॥೫೫೮॥

ಹೊರಗೆ ಒಹುಪರಿ ಘಾಟಮಾಟದೊ- ।
ಳಿರುವನಾರೆಂದೆನುತ ನೋಡುತ ।
ಗುರುವನಾತನು ಹಿಡಿದು ಗುರುಮಂತ್ರವನು ಕೊಳ್ಳುವನು ॥
ಅರುವುದವಗನ್ಯರಲಿ ಸಿಟ್ಟೀ ।
ಯಿರುವೆವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದಿ ।
ವಿರಸಬಹುಲತಿರಸ್ಕೃತಿಯು ಬಹುಕಠಿನಶಬ್ದಗಳೂ ॥ ೫೫೯ ॥

ಕಲ್ಲು ಪಾಷಾಣದಲಿ ಮೂರ್ತಿಯ- ।
ನೆಲ್ಲಮಾಡುತ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ- ।
ವಿಲ್ಲದಲೆ ಪೂಜೆಯನು ಮಾಳ್ಪನು ಫಲದೊಳಾಲೆಯಲಿ ॥
ಮೆಲ್ಲನೆನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡುತ ।
ನಿಲ್ಲಿಸುವನ್ಯೆ ಕೋಟಿಮೊಲೆಗೆ ।
ಮೆಲ್ಲನವನಾಬಳಿಕ ತಿರುಗುವ ಪರರ ಜಾತ್ರೆಯಲಿ ॥ ೫೬೦ ॥

ಅರುಳು ಹಗಲೆನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಪ ।
ಮರಳಿ ಕುಲದೇವತೆಯ ಪೂಜಿಸಿ ।
ದೊರೆಯುವರೆ ಸಂಪತ್ತು ನಿತ್ಯದಿ ಹರಕೆಗಳ ಮಾಳ್ಪ ॥
ಬರಲು ಪರ್ವಣಿ ಬೇರೆ ದೇವರ ।
ಭರದಿ ಪೂಜೆಯು ಮಾಳ್ಪನಾತನು ।
ಯಿರುವೆನಾದರು ಮನೆಯೊಳನ್ಯರ ಹರಸಿ ಹಾಡುವನು ॥ ೫೬೧ ॥

ಪಿತರರನು ಪೂಜಿಪನು ಶ್ರದ್ಧದ ।
ತಿಥಿಯು ದಿನವೇಕಾದಶಿಯ ದಿನ ।
ವ್ರತವ ಕೈಕೊಂಡಿಹನು ಭಕ್ತ್ಯೆಯಲೆನ್ನ ಭಜಿಸುವನು ॥
ತಿಥಿಯು ಪಂಚಮಿ ಬರಲು ನಾಗನ- ।
ಗತಿಭಕುತಿಯಲಿ ಪೂಜಿಪನು ಗಣ- ।
ಪತಿಯ ಪೂಜಿಪನಾತೆರದಿ ಗಣಪನ ಚತುರ್ಥಿಯಲಿ ॥ ೫೬೨ ॥

ಮರಳಿ ಬರಲು ಚತುರ್ದಶಿಯ ದಿನ- ।
ನಿನ್ನದೆ ದೇವಿಯ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ- ।
ಲಿರುವೆ ನಿನ್ನಯ ದಾಸ ಬೊರೆ ಜಗದಂಬ ಯೆನ್ನುವನು ॥
ತೊರೆದು ದಿನದಾಹ್ನಿಕವನೆಲ್ಲವ ।
ನಿರುತವೊಂದೇ ಸ್ಥಳದಿ ಹತದಲಿ ।
ನಿರಟಿಸುವ ನವಚಂಡಿವಾಶವನಾಶ್ವಿನದಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೬೩ ॥

ಬಂದರಾರನಿವಾರವೈ ಬಹು- ।
ಚಂದದಿಂದಲಿ ಭೈರವಗೆ ನಲ- ।
ವಿಂದ ಬಿಚ್ಚಡಿ ತಂದು ನೈವೇದ್ಯವನು ಮಾಡುವನು ॥'
ಇಂದುವಾರದಿ ಬಿಲ್ವದಳಗಳ- ।
ನಿಂದುಶೇಖರಗರ್ಪಿಸುವನೈ ।
ಮುಂದೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಪರಿಪರಿದೇವತೆಯ ಭಟಿಪ ॥ ೫೬೪ ॥

ಊರೊಳಿಹ ವೇಶ್ಯಾಂಗನೆಯು ನಿಜ ।
ಮೋರೆ ಸುಂದರವೆಲ್ಲಿಜನರಿಗೆ ।
ತೋರಿಸುತ ಮಾಳ್ಪಳು ಕಣಾ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ರಂಜನವ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾತೆರದಿ ರಂಜನ- ।
ಕಾರಿಯಿಹ ವಿಷಯಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ।
ಭೂರಿವಿಧದೈವತಗಳನ್ನಾಗಾಗ ಪೂಜಿಪನು ॥ ೫೬೫ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ದೈವತಗಳನ್ನೀ- ।
ತೆರದಿ ಪೂಜಿಸಿ ತಿರುಗುವಾತನು ।
ಧರೆಯೊಳಜ್ಞಾನಾವತಾರವೆನುತ್ತ ನೀ ನಂಬು ॥
[ಅವಿವಿಕ್ತದೇಶಸೇವಿತ್ವಂ] ಪರಿಪರಿಯ ಯೇಕಾಂತತಳ
ವರತಪೋವನತೀರ್ಥತಟಗಳ- । ಗಳ ।
ನಿರದೆ ನೋಡುತ ತನ್ನ ಚಿತ್ತವ ಮಲಿನಮಾಡುವನು ॥೫೬೬॥

[ಜನಸಂಸದಿ ರತಿಃ] ಇರುವನವನಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯು ।
ಪರಮಪುರಪಟ್ಟಣದೊಳಿರುವುದು ।
ನರರ ಪುಷ್ಕಳವಸ್ತಿಯಿರುವಾಸ್ಥಳದಿ ವಾಸಿಪುದು ॥
ಮರಳಿ ಜನಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷಯಗಳ ಪೇಳುವ- ।
ದಿರುವುದಾರಿಗೆ ಸೌಖ್ಯವವನಜ್ಞಾನಮೂರುತಿಯು ॥ ೫೬೭ ॥

[ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿತ್ಯತ್ವಾಭಾವಃ] ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮ
ಭರದಿ ಕವಿಯಲಿ ಬಂದು ಬೇಗಲು । ವಿದ್ಯೆಯು ।
ಒರೆದೆ ಕೇಳವ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನು ಮಾಳ್ಪನುಪಹಾಸ ॥

ತೊರೆವನುಪನಿಷದಗಳನೆಲ್ಲವ- ।
ನರಿಯಲಾರನು ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರವ ।
ತಿರುಗಿಸನು ದೃಷ್ಟಿಯನು ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮತತ್ತ್ವದಲಿ ॥ ೫೬೮ ॥

ಬುದ್ಧಿಯಾತ್ಮಾನಾತ್ಮತತ್ತ್ವದ ।
ಶುದ್ಧಗುಹ್ಯವ ತಿಳಿಯಲೆತ್ನಿಸೆ ।
ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೆರಡನೆಯ ವಿಷಯದಿ ಒಲದಲೆಳೆಯುವನು ॥
ಬದ್ಧಕಂಕಣ ಕರ್ಮಕಾಂಡದೊ- ।
ಳೆದ್ದು ಸರ್ವವನರಿವನಾತನು ।
ಯಿದ್ದ ನಿಖಿಲಪುರಾಣಗಳನರಿತಿಹನು ಸಂಪೂರ್ಣ ॥ ೫೬೯ ॥

ಇರುವನೈ ದೈವಜ್ಞ ಜೋಯಿಸ- ।
ನರಿವನೈ ಭೂತವ ಭವಿಷ್ಯವ ।
ಬರುವುದೈ ವಾಕ್ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರದಿ ನಿಪುಣನಲಾ ॥
ಇರುವನೈ ಕಲೆಗಳಲಿ ಸುಕುಶಲ- ।
ನರಿವನಲ್ಲೈ ವಾಕಶಾಸ್ತ್ರವ ।
ಕರತಲಾಮಲಕಗಳು ಚಾರಣಮಾರಣಾದಿಗಳು ॥ ೫೭೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದೊ- ।
ಳಿರುವನೈ ಮರ್ಮಜ್ಞನಾತನು ।
ನರಸಕಥೆಯನು ಭಾರತದ ಸರಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವನವ ॥
ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ಶಾಸ್ತ್ರಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಕಿಂಕರರ ಪರಿಯ- ।
ಲ್ಲರಿವನಾತನು ನೀತಿವೈದ್ಯನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ॥ ೫೭೧ ॥

ನೋಡಿದರೆ ನಾಟಕದಿ ಕಾವ್ಯದಿ ।
ಜೋಡಿಯನು ನಾ ಕಾಣೆನಾತಗೆ ।
ಮಾಡುವನು ಸ್ಮೃತಿಚರ್ಚೆ ಗಾರುಡಿಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆ ಸಹ ॥
ಮಾಡುವನು ಕೋಶವನು ವೇದದ ।
ಗೂಢಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟದಿ- ।
ನಾಡಲೇನದ ವ್ಯಾಕರಣವದು ಕಾಲನೊತ್ತುವುದು ॥ ೫೭೨ ॥

ಇರುವನತಿನಿಷ್ಣಾತ ತರ್ಕದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲವ ಶಾಸ್ತ್ರನಿಪುಣನು ।
ಕುರುಡನೊಂದೇವಿಷಯದಲ್ಲ ಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಲಿ ॥
ಇರುವುದೇನುಪಯೋಗವಾತನ ।
ನರನೆ ಸುಡು ಸುಡು ಕುಶಲತೆಯನೀ- ।
ಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಜ್ಞಾನವೇನದು ವ್ಯರ್ಥ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೫೭೩ ॥

ಮೂಲನಕ್ಷತ್ರದಲಿ ಹು'ಟ್ಟಿದ ।
ಬಾಲನತಿಸುಂದರನು ನೋಡಲು ।
ಹಾಳಮಾಳ್ಪುದು ಕುಲವನೆಲ್ಲವ ಸುಡುಸುಡಾ ಮಗುವ ॥
ಏಳುವುವು ನವಿಲಿಂಗೆ ಮೈಗೆ ಮಿ ।
ಶಾಲ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಗರಿಗಳು ।
ಹೇಳು ಹೇಳೆನಗವುಗಳಂ ನೋಡೋಣವಾದೀಶೆ ॥೫೭೪॥

ಸತ್ತ ಮನುಜಗೆ ಜೀವದಾನವ ।
ನಿತ್ತು ಪುನರುಜ್ಜೀವಿಸುವ ಪಟು ।
ವಸ್ತು ಪರಮಾಣುವಿನ ಮಾನದಲಿದ್ದರೇನಾಯ್ತು ॥
ಮತ್ತುಳಿದ ವಸ್ತುಗಳು ಸರ್ವವ ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಶಕಟಭಾರವು ।
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಾತೆರದಲಿಹುದಾಕುರಲತೆಯು ಪಾರ್ಥ ॥೫೭೫॥

ನರನು ಕೇಳುತ್ತಮಸುಲಕ್ಷಣ-।
ನಿರಲು ಫಲವೇನಾಯುಷಿಲ್ಲದೆ ।
ಶಿರನೆ ಯಿರದಿರೆ ಮಕುಟನೆಲ್ಲೇರಿಸುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ವರವಧುಗಳೆಲ್ಲದಿರೆ ಮತ್ತಾ- ।
ಮೆರೆವಣಿಗೆಯಲಿ ಶೋಭೆ ತೋರ್ಪುದೆ ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮವಿಲ್ಲದಿರೆ ॥ ೫೭೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ।
ಹೊರತು ನರ ಶತಮೂರ್ಖನಲ್ಲನೆ ।
ಯಿರುವುದಾತನ ದೇಹವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬೀಜವದು ॥
ಮೆರೆವುದೈ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಲ್ಲಿಯು ।
ಯಿರುವುದಾತನ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಹ ಫಲವು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೫೭೭॥

[ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾರ್ಥದರ್ಶನಾಭಾವಃ]

ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯೊ- ।
ಳರದೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಬೇರೆ ಶಾಸ್ತ್ರದೊ- ।
ಳಿರಲು ಸತ್ಫಲವನಿಗುಂಟೀ ಹೇಳ ಬೇಕಿಲ್ಲ ॥
ಬರುತ ನದಿ ಪಾಟದಲೆ ಯಿಚೆಯೊ ।
ಳಿರುವ ತೀರವ ನೋಡಿ ಹಿಂದಕೆ ।
ತಿರುಗಲಾತನಿಗೆರಡನೆಯ ನದಿತೀರ ದೊರೆಯುವುದೆ ॥೫೭೮॥

ಪಾರ್ಥ ಮನೆಯಲಿ ನುಗ್ಗಲಿತ್ಥಿಪ ।
ಧೂರ್ತ ಚೋರನ ಹಿಡಿದು ಮನೆಯಾ- ।
ಹೊಸ್ತಿಲದಿ ನೂಡಲು ಶಿರಶ್ಛೇದನವು ಒಡ್ಡಲಲಿ ॥

ಅರ್ಧವೊಳಗಿಹುದೇನೆನುತ್ತಲಿ ।
ಗೊತ್ತ ಹಚ್ಚುವ ಪರಿಯದೆಂತೈ ।
ಗೊತ್ತಿರದಲಧಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯುವುದೆ ॥ ೫೭೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮಾನವ ।
ನಿರದಲಾ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಬೋಧವು ।
ಅರುಹಬೇಕೇ ನಿನಗೆ ಕವಡಿಗಳಟ್ಟಿ ಲೆಕ್ಕದಲಿ ॥
ಗರುಭವತಿಗೀಡಿದೊಡೆ ಭೋಜನ ।
ಬರುವುದೈ ಸಂಕೃಷ್ಟಿ ಗರ್ಭಕೆ ।
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಗರ್ಭವತಿಯಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಲಾ ॥ ೫೮೦ ॥

ನರನೆ ಮಿಂದಕೆ ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ನಿನಗೆ ಒಹುಮಿ ।
ಸ್ತರದಿ ಪೇಳ್ದೆನು ತದ್ವಿರುದ್ಧದ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲ ॥
ಇರುವುದೈ ಯಜ್ಞಾನವೆಂಬುದು ।
ಕುರುಡನಿಗೆ ಭೋಜನಕೆ ಕರೆಯಲು ।
ಕರೆಯ ಬೇಕೈ ಕುರುಡನಿಂಗಿಹ ಹಸ್ತಕನ ಕೂಡ ॥ ೫೮೧ ॥

ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣಗಳನು ಹೇಳಲು ।
ಹೀನತರವಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ ।
ಮಾನಸದಿ ಒರುತಿಹುವು ನೋಡಾಗಂತುಕರ ತೆರದಿ ॥
ನಾನು ಕೇಳ್ ಹದಿನೆಂಟುಲಕ್ಷಣ ।
ನಾನುರಾಗದಿ ಪೇಳ್ದೆನಿಲ್ಲಿನ- ।
ಮಾನಿತೆಯು ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ ನೆನಪಿಸುದಲ್ಲನೇ ನಿನಗೆ ॥ ೫೮೨ ॥

ಇರುವುವೇನು ವಿರುದ್ಧವಕಾ- ।
ಪರಿಯಲಿಹುವಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವಿರುವುವದ ನಿದ್ಧಾಂತ ನಿಸ್ಪೃಹದಿಂದ ಪೇಳಿದೆನು ॥
ತರಿಯೂ ಹನ್ನೊಂದನೆಯು ಶ್ಲೋಕದ- ।
ಲರುಹಿದನು ತಾನುತ್ತರಾರ್ಧದಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ಯಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾನವಿರುದ್ಧಲಕ್ಷಣದಿ ॥ ೫೮೩ ॥

ಹರಿಯು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪೇಳ್ದುದ- ।
ನರಿವ ಪರಿಯಲಿ ವಿಸ್ತರದಲಾ ।
ನರುಹಿದೆನು ನಿಮಗದನು ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲಿ ನಾನು ॥
ಒರೆದೆ ಕ್ಷೀರದಿ ನೀರನೆರೆದರೆ ।
ಸುರಸವಹುದೇ ಜಿಹ್ವೆಗಾನೀ- ।
ರೆರೆದ ಕ್ಷೀರವ ಮೆಚ್ಚುವರೆ ಪಂಡಿತರು ಹಂಸಗಳೆ ॥ ೫೮೪ ॥

ಅರಿಯುತೀ ಸಿದ್ಧಾಂತತತ್ತ್ವವ ।
ಹರಿಯ ವಚನಾಮೃತಕೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ನಿರಸಶಬ್ದವ ಕೂಡಿಸದೆ ಪೇಳಿದೆನು ಗೀತಾರ್ಥ ॥
ಹರಿಯ ಬಾಯಿಂ ಬಂದ ಶಬ್ದ- ।
ಕ್ಷರವನೊಂದನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡದೆ ।
ಯರುಹಿದೆನು ಪಂಡಿತರು ಮೆಚ್ಚುವ ತೆರದಿ ಗೀತಾರ್ಥ
॥ ೫೮೫ ॥

ಜ್ಞಾನರಾಜನ ನುಡಿಯಿನೀಪರಿ ।
ನಾನುರಾಗದಿ ಶ್ರೋತೃವೃಂದವ ।
ಮಾನಿಸುತ ತಲೆದೂಗಿ ಪೇಳಿತು ಹರ್ಷನಿರ್ಭರದಿ ॥
ಜ್ಞಾನರಾಜನೆ ಖಾತಕೀಪರಿ ।
ದೀನವಾಣಿಯ ಪೇಳ್ದೆ ಯೆಮ್ಮ- ।
ಲ್ಲೀನು ನಿನ್ನಪರಾಧ ನಿನಗೀತಂಕೆ ಯೇಕೆನ್ನ ॥ ೫೮೬ ॥

ಜ್ಞಾನವಿಹುದೈ ಕಾವ್ಯಶೋಷಕ ।
ಜ್ಞಾನರಾಜನು ನೀನು ಕವಿಗಳೊ- ।
ಳಾನೆ ಕವಿಕುಲತಿಲಕ ನಿನಗಿದು ಸರಿಯೆ ಪರಿಹಾರ ॥
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಗುಪ್ತವಿಟ್ಟಹ ।
ಸಾನುರಾಗದ ವಾಕ್ಯನೆಲ್ಲವ ।
ನೀನು ಸ್ಪಷ್ಟೋಕ್ತಿಯಲಿ ಪೇಳೆಂದಾಜ್ಞೆಯಿತ್ತನಲಾ ॥ ೫೮೭ ॥

ಅರುಹಿದಿ ಯಲಾ ಹರಿಮನೋಗತ- ।
ವಿರದೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಯೆಂದೀ- ।
ತೆರದಿ ನಾವರುಹಿದರೆ ನಿನಗದು ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸದಲಾ ॥

ತೊರೆದು ನಾವಾವಿಷಯನೆಲ್ಲವ ।
ಮುರಳಿ ಬಿನ್ನನಿಸುವೆವು ಸಾಕದು ।
ದೊರಕಿತೆಮಗೀ ಜ್ಞಾನನೌಕೆಯು ಶ್ರವಣಸುಖರೂಪ ॥ ೫೮೮ ॥

ಹರುಷವಾಂತ್ಯೈ ಮನದೊಳೆಮ್ಮಯ ।
ಮುರಳಿ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ನರನಿಗರುಹಿದ ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಪೇಳು ಪೇಳೆನುತ ॥
ಹರುಷನಿರ್ಭರದಿಂದ ಸಂತರು ।
ಮುರಳಿ ಜ್ಞಾನೇಶನಿಗೆ ಪೇಳ್ದರು ।
ಹರುಷದಿಂ ಜ್ಞಾನೇಶನೀಪರಿ ಪೇಳ ತೊಡಗಿದನು ॥ ೫೮೯ ॥

ನರನೆ ನಾನಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವರುಹಿದೆನು ನಿನಗೀಗ ನೀನದ- ।
ಕಿರದೆ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನು ಮಾಡುತ ಜ್ಞಾನ ದೊರಕಿಸಲಾ ॥
ದೊರೆಯ ಬೇಕಾ ಜ್ಞಾನವೆಂದೇ ।
ಧರಿಸು ನಿರ್ಧಾರವನು ಮನದಲಿ ।
ಬರಲು ನೋಡಾಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ॥ ೫೯೦ ॥

ನರನು ಕೇಳ್ದಿದ ಹರಿಯ ವಚನವ ।
ಧರಿಸಿದನು ನಿರ್ಧಾರ ಮನದ- ।
ಲ್ಲಿನಿತನೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥನ ಮನದ ಒಯ್ಯಕೆಯನು ॥
ನರನೆ ಕೇಳ್ಲೆ ನಿನ್ನ ಭಾವವ ।
ನರಿತೆ ನಿನಗಾ ಜ್ಞೇಯಲಕ್ಷಣ- ।
ವರುಹುವೆನು ನಾನೆಂದು ಪೇಳ್ದನು ಹರಿಯು ಸರ್ವಜ್ಞ ॥ ೫೯೧ ॥

ಜ್ಞೇಯಂ ಯತ್ತತ್ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾಮೃತಮಶ್ನುತೇ ।
ಅನಾದಿಮತ್ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ನ ಸತ್ತನ್ನಾಸದುಚ್ಯತೇ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಜ್ಞೇಯವೆಂಬುವ- ।
ದಿರುವುದೈ ಪರಮಾತ್ಮವಸ್ತುವ ।
ಕರೆವರಿದ ಕೋವಿದರು ಜ್ಞೇಯನೆನುತ್ತ ಲೋಕದಲಿ ॥
ಅರುಹುವೆನು ಕಾರಣವ ಜ್ಞಾನದ ।
ಹೊರತು ಕೇಳನ್ಯಪ್ರಕಾರದಿ ।
ದೊರೆಯದೀ ಪರಮಾತ್ಮವಸ್ತುವ ಜೀರೆಸಾಧನದಿ ॥ ೫೯೨ ॥

ಅರಿಯಲೀಪರತತ್ತ್ವ ಕದನಂ ।
ತರ ಮುಮುಕ್ಷುಗೆ ದೊರೆವುದೆಲ್ಲವ ।
ಸಿರದಲಾ ಮೇಲೆನ್ನ ತಿಳಿಯುವ ತತ್ತ್ವ ಪಿಶ್ಚದಲಿ ॥

ದೊರೆಯಲೀಪರತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಒರುವುದೈ ತದ್ಭಾವವನಿಂ- ।
ಗಿರುವುದೇನೈ ಛೇದ ಜ್ಞೇಯಜ್ಞಾತೃಜ್ಞಾನದೊಳು ॥ ೫೯೩ ॥

ಅರಿಯಲಿದನು ಮುಮುಕ್ಷುವರ್ಗವು ।
ತೊರೆದು ಸಂಸಾರವನು ಸಾಕವ ।
ಹರಿದು ನಿತ್ಯಾನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲುವೆರು ॥
ಅರದು ಜ್ಞೇಯಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶ್ವದಿ ।
ಕರೆವರದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆನುತಲಿ ।
ಸಿರವೆನುತ ಪೇಳಿದರು ಕೋರ್ವರು ವಿಶ್ವರೂಪವದು ॥ ೫೯೪ ॥

ಇರುವುದದುವೇ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಮಾತನಾಡಲು ।
ಬಿರುವುದೆಲ್ಲವು ವಿಶ್ವರೂಪವು ಮಾಯೆಯಾಕೃತಿಯು ॥
ಇರವು ರೂಪವ್ಯಕ್ತಿವರ್ಣವು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಗೋಚರಕೆ ಬಾರದು ।
ಮರಳಿ ಜಗದಲಿ ನೋಡದನ್ಯರ ತಾನು ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥೪೯೫॥

ಇರುವುದದು ಹೇಗೆನುತ ಪೇಣದು ।
ವಿರುವುದಾದೆನುತರುಹಲಹುದೇ ।
ಬಿರದೆನುತಲರುಹಿದರೆ ಕೇಳ್ಮಹದಾದಿತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ॥

ಸ್ಫುರಣವೆಲ್ಲಿಂದಾಯ್ತು ನೋಡದ ।
ಹೊರತು ಜಗದೊಳಗಿರುವುದೇನದು ।
ಬರುವುದೆಂತ್ಕೆ ತರ್ಕವುಂಟೆಲ್ಲೆನುತಲರುಹುವರೆ ॥ ೪೯೬ ॥

ಅರಿಯಲಾರದೆ ನೇದತತಿಗಳು ।
ಧರಿಸಿದುವು ಮೌನವನು ವಾರ್ಥನೆ ।
ಹರಿದು ಹೋಯ್ತು ವಿಚಾರವೆಂಬುನ ಹಾದಿಯಡವಿಯಲಿ ॥
ಧರೆ ಘಟಾಕೃತಿ ಘಟದಲಿರುವಂ ।
ತಿರುವುದೈ ಯಾತತ್ತ್ವ ಜಗದು ।
ಬಿರುವುದಾಪರತತ್ತ್ವ ಜಗದಾಕೃತಿ ಜಗದ್ಬರಿತ ॥ ೪೯೭ ॥

ಸರ್ವತಃಪಾಣಿಪಾದಂ ತತ್ ಸರ್ವತೋಽಕ್ಷಿಶಿರೋಮುಖಮ್ ।
ಸರ್ವತಃಶ್ರುತಿಮಲ್ಲೋಕೇ ಸರ್ವಮಾವೃತ್ಯ ತಿಷ್ಠತಿ ॥ ೧೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕಾಲದಲಿ ದೇಶದಿ ।
ಹಿರಿಕಿರಿದುವಸ್ತುಗಳ ಬಾಲದಿ ।
ಹೊರಡುತಿಹ ಕ್ರಿಯೆಯೆಲ್ಲವದರಿಂ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವುದಲಾ ॥
ಒರುವುದೆಲ್ಲಾ ಸತ್ತೆಯಿಂದಲಿ ।
ಬಿರುವುದದು ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪಕ ।
ಕರೆವರದನಾಕಾರಣದಿ ಕೇಳ್ ವಿಶ್ವಕರವೆಂದು ॥ ೪೯೮ ॥

ಇರುವುದದುವೇ ವಿಶ್ವಬಾಹುವು ।
ನಿರುತವದು ಸರ್ವತ್ರ ತನ್ನಯ ।
ಕರಗಳಿಂ ಕ್ರಿಯೆಗಳನು ಮಾಡಿಸುತಿಹುದು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಕೇಳದುವೊಂದೆಕಾಲಕೆ ।
ಸರುವ ದೇಶದೊಳಿರುವಕಾರಣ ।
ಕರೆವರದ ವಿಶ್ವಾಂಘ್ರಿಯೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥೪೯೯॥

ತರಣಿಗಂಗವು ಪೇಣು ನೇತ್ರಗ ।
ಳಿರುವುನೇನೈ ಬೇರೆಬೇರಾ ।
ಗಿರುವನಲ್ಲವೆ ಸರ್ವರೂಪದಿ ಸರ್ವ ನೋಡುವವ ॥
ಇರದೆ ನೇತ್ರಗಳೇಸುತತ್ತ್ವಕೆ ।
ಸರಸತೆಯಲಾವೇದನಿಕರವು ।
ಕರೆವುದದನೇ ವಿಶ್ವಚಕ್ಷುವೆನುತ್ತ ನೋದದಲಿ ॥ ೫೦೦ ॥

ಇರುವುದದು ಪರತತ್ತ್ವ ನಿತ್ಯದಿ ।
ಬಿರುವುದೆಲ್ಲರಿಗುದ್ದನದರಿಂ ।
ಕರೆವರದನೇ ವಿಶ್ವಮೂರ್ಧನೆನುತ್ತ ಲೋಕದಲಿ ॥

ಉರಿವ ಜಿಂಕೆಗೆ ಮೂರ್ತಿಯೆಂಬುದೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳುರುಮುಖವಿರುವುದೈ ।
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಸರ್ವತನದಿಂ ಸರ್ವಭಕ್ಷಿಪುದು ॥ ೫೦೧ ॥

ನರನೆ ಯದರಿಂ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ।
ವಿರುವುದೀಪರಿ ಹೆಸರು ಬಹ್ಮಕೆ ।
ಪೊರೆವುದಲ್ಲನೆ ಸರ್ವತತ್ವಾಕಾಶ ತತ್ತ್ವವಿದು ॥
ಇರುವುದೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೀಪರಿ ।
ಭರಿತವೇ ಸರ್ವತ್ರ ನಿಶ್ಚಿದು ।
ಲಿರುವುದದಕಾ ಶಬ್ದಮಾತ್ರದಿ ಶ್ರವಣ ಸರ್ವತ್ರ ॥ ೫೦೨ ॥

ಇರುವುದದರಿಂ ಸರ್ವತಃಶ್ರುತಿ ।
ಪೊರೆವ ಹೆಸರಾಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವ ।
ಕ್ಕಿರುವುದದು ಪರತತ್ತ್ವ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವು ನೋಡು ॥
ನರನೆ ನಿನಗೀತೆರದೊಳಾಂ ವಿ ।
ಸ್ತರಿಸಿದವಯವವೆಲ್ಲವಾಪರಿ ।
ಬಿರುವುವಾಪರತತ್ತ್ವಕೆಂಬುದು ಶ್ರುತಿಗೆ ಸಂಮತವು ॥ ೫೦೩ ॥

ಬರಿದೆ ನೇತ್ರಾದಿಗಳ ನಾ ವಿ ।
ಸ್ತರಿಸಿದೆನಲಾ ವ್ಯಾಪಕತ್ವದ ।
ಪರಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಪೇಳ್ವರೆ ವಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಇರುವುದೈ ಯದು ಸರಿಯು ಶೂನ್ಯಕೆ ।
ಬರುವುದೆಂತ್ಕೆ ಹಸ್ತವಾದಗ ।
ಳುರುತರದ ಪರತತ್ತ್ವನದಕವಯವಗಳೇ ಬಿಲ್ಲ ॥ ೫೦೪ ॥

ತಿರುಗಿಸಲು ಕಡಲೊಳಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯ ।
ಕರಿದು ತೆರೆಯನು ಹಿರಿದುತೆರೆ ನುಂ ।
ಗಿರುವುದೆಂಬುದು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗುವುದು ವಾರ್ಥ ।
ತೆರೆತೆರೆಗಳಲ್ಲಿರುವುದೇನಂ ।
ತರವು ಕಡಲದು ಬಿಟ್ಟಿರುವುವೇ ।
ಶರಧಿರೂಪಗಳಲ್ಲವೇ ತೆರೆಯೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೬೦೫ ॥

ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮವು ಸರ್ವಜಗದಲಿ ।
ಭರಿತವಾದರೆ ವ್ಯಾಪ್ಯವ್ಯಾಪಕ ।
ವಿರುವ ಭಾವವಿದೆಂತು ಒರುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಮತವು ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲವು ।
ಅರುಹುತಿಹುದೇಕೆಂತ ಕೇಳಲು ।
ಅರಿಯಬೇಕು ಯಥಾರ್ಥಬೋಧವ ವಿವ್ಯೈದವದು
। ೬೦೬ ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದ ।
ತೆರದಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಒರಲು ಬಾಕಿಯು ಶೂನ್ಯವನು ತೋರಿಸುವ ಪರಿಯೆಂತು ॥

ಬರುವುದೇ ವರ್ತುಲವ ಶೂನ್ಯವೆ ।
ನರಿವ ವರಿಯುವಯೋಗವೇನೈ ।
ನರನೆ ಕೇಳದ್ವೈತ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣಮಾಡುವರೆ ॥ ೬೦೭ ॥

ಧರಿಸಿ ದ್ವೈತವ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುವು ।
ದಿರುವುದೈ ಸಿದ್ಧಾಂತವೀ ಪರಿ ।
ತೊರೆಯಲಿದ ಗುರುಶಿಷ್ಯದ್ವೈತಾಚಾರ ಮುಳುಗುವುದು ॥
ಹರಣವಾಗಲು ಶಿಷ್ಯಗುರುಗಳು ।
ಹರಣವಹುದೈ ತತ್ತ್ವಬೋಧವು ।
ಅರಿಯಲಾ ಅದ್ವೈತವಿಷಯದ ಭಾಷೆ ಮುಗಿಯುವುದು ॥ ೬೦೮ ॥

ಧರೆಯಲಾಶ್ರುತಿನಿಕರವೇ ಸ್ವೀ ।
ಕರಿಸಿ ದ್ವೈತವನದರ ಮುಖದಿಂ ।
ದುರತರದಲದ್ವೈತತತ್ತ್ವವ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ।
ನರನೆ ಗೋಚರವೆನಿಪ ವಿಶ್ವದೊ ।
ಳಿರುವುದೆಂತಾಬ್ರಹ್ಮ ವ್ಯಾಪಕವೆಂಬುದನ್ನೊರುವೆ ॥ ೬೦೯ ॥

ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗುಣಾಭಾಸಂ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯವಿವರ್ಜಿತಮ್ ।
ಅಸಕ್ತಂ ಸರ್ವಭೃಚ್ಚೈವ ನಿರ್ಗುಣಂ ಗುಣಭೋಕ್ತೃ ಚ ॥ ೧೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶವೆಲ್ಲವು ।
ಭರಿತವಿಹುದವಕಾಶದಲ್ಲೀ ।
ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮವು ತುಂಬಿಹುದು ವಿಶ್ವದಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥
ಅರಿವಿಯಲಿ ತಂತುಗಳು ಪೂರ್ಣದಿ ।
ಲಿರುವುವಲ್ಲವೆ ಯರಿನಿರೂಪದಿ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ವಿಶ್ವದೊಳಗೆಲ್ಲ ॥ ೬೧೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳುದಕದಲಿ ರಸ ಗೋ ।
ಚರಿಪುದೈ ಯುದಕಸ್ವರೂಪದ ।
ಲಿರುವುದಾಪರಿ ತೇಜ ದೀಪದಿ ದೀಪರೂಪದಲಿ ॥
ಇರುವುದೈ ಕರ್ಪೂರದಿ ಗಂಧವು ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ ಕರ್ಪೂರದ ರೂಪದ ।
ಲಿರುವುದೈ ಕ್ರಿಯೆ ದೇಹದಲಿ ಕೇಳ್ ದೇಹರೂಪದಲಿ
॥ ೬೧೧ ॥
ನರನೆ ಚಿನ್ನವು ಚಿನ್ನರೂಪದೊ ।
ಳಿರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ನಿಜವಿದು ।
ಸಿರುವುದಾಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವದಿ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥

ಹರಳಿನಲಿ ಚಿನ್ನವನು ನೋಡಲು ।
ಹರಳಿನಂದದಿ ತೋರ್ಪುದಲ್ಲವೆ ।
ಹರಳುಚಿನ್ನದಿ ಭೇದನೈಸೈ ಯೊಂದೆ ತತ್ತ್ವವಲಾ ॥ ೬೧೨ ॥

ಹರಿಯುತಿಹ ಕಾಲಿನೆಯ ರೂಪದೊ ।
ಳಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೀರು ನೀರಿಂ ।
ಗಿರುವುದೇನಾಕಾರ ನೀರಿಗೆ ಬೇರೆ ತೆರವಾಗಿ ॥
ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಯಲಿಟ್ಟ ಲೋಹವ ।
ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದರೆ ಕೆಂಡದಂತಿರ ।
ಲಿರುವುದೇನದು ಬೆಂಕಿ ಲೋಹವು ಲೋಹವೇ ಪಾರ್ಥ ॥೬೧೩॥

ನರನೆ ಘಟದಾಕಾಶ ವರ್ತುಲ ।
ವಿರುವುದೈ ಘಟದಾಕೃತಿಯಲೇ ।
ಮರಳಿ ಮನೆಕೋಣೆಯಲಿ ಯದು ತೋರ್ಪುದು ಚತುಸ್ಕೋಣೆ ॥
ಹರಿದು ಹೋಗಲು ಘಟಚಯಂಗಳು ।
ಬರುವುದೇನಾಕಾಶನಾಶವು ।
ನಿರುತ ಮಾಯಾಧಾರದಿಂ ತೋರುವುದು ವಿಶ್ವವಿದು ॥ ೬೧೪ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು । ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದರೆ ಗುಣಗಳಲ್ಲೆನ್ನ ।
ಯಿರದಲಾ ಮಾಯೆಯುಳಿ ಬ್ರಹ್ಮವು । ಬ್ರಹ್ಮಕವಕೂ ಯೋಗವಿಲ್ಲೆನ್ನ ।
ಧರಿಸುತಿಹುದೀತತ್ತ್ವವಾಕೃತಿಯಿಂದ್ರಿಯದ ತೆರದಿ ॥ ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ತೋರುವುದು ನೋಡಾಭಾಸಮಾತ್ರನಲಾ ॥
ಮರಳೆ ತ್ರಿಗುಣದ ಯೋಗದಿಂದಲಿ । ಮರ್ಮವನು ತಿಳಿಯದಲೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮನದಿಂದ್ರಿಯದ ತೆರ । ಸುಮ್ಮನೆನೆ ಭ್ರಮ ಮಾಡಿಕೊಳುವುದು ।
ಧರಿಸುವುದಲಾ ರೂಪ ತೋರ್ಪುದು ದೃಷ್ಟಿಗೀತೆರದಿ ॥೬೫॥ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಗುಣವೆಂದು ತೋರ್ಪುದು ಮೂಢಜನರಿಂಗೆ ॥ ೬೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಬೆಲ್ಲಸಕ್ಕರೆ- । ಒರಲು ಮೇಘಸಮೂಹ ಗಗನದಿ ।
ಗಿರುವ ಸವಿರುಚಿ ಮುದ್ದೆಯೊಳಗೇ- । ಧರಿಸುವುದೆ ಮೇಘಗಳ ಗಗನವ ।
ನಿರುವುದೇನಾತೆರದೊಳಿರದಾಬ್ರಹ್ಮಗುಣಗಳಲಿ ॥ ಮೆರೆವುದೈ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಇರುವುದೈ ಕ್ಷೀರದಲಿ ಘೃತ ಕೇಳ್ । ಇರುವುದೇನ್ಯೆ ಕನ್ನಡಿಯೊಳದು ।
ನರನೆ ಕ್ಷೀರಾಕಾರದಲ್ಲಿಯೆ । ಧರೆಯಲಾತೆರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮದೊ- ।
ಯಿರುವುದೇನದು ತತ್ತ್ವವೊಂದೇ ಘೃತದಲಿ ಕ್ಷೀರ ॥೬೭॥ ಕೆರದು ಗುಣಸಂಚಯವು ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸಮಾತ್ರವದು ॥ ೬೭ ॥

ಭರಿತವಿದ್ದರು ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವದ- । ನೀರಿನಲಿ ರವಿಬಿಂಬ ತೋರಲು ।
ಲಿರುವುದೇನ್ಯೆ ವಿಶ್ವ ಬ್ರಹ್ಮವು । ಧಾರಣವ ಮಾಡುವುದೆ ನೀರದ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಚಿನ್ನ ನೋಡಾಭರಣದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ಸೂರಿಯನ ರಶ್ಮಿಯಲಿ ಮೃಗಜಲವೇಳುತಿಹುದಲ್ಲೆನ್ನ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಹೆಸರಿನಲಿ ಚಿನ್ನಾ- । ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಬ್ರಹ್ಮಗುಣಗಳ ।
ಭರಣ ರಂಜಿಪುವಲ್ಲವೇನ್ಯೆ । ಜಾರದಲೆ ಸಂಬಂಧವೀಪರಿ ।
ಕರೆವರಲ್ಲವೆ ವಂಕಿ ಹೂ ಮೊದಲಾದ ನಾಮದಲಿ ॥೬೮॥ ತೋರುತಿಹುದಾಭಾಸ ಕೇಳೈ ಭ್ರಾಂತಿಮೂಲಕವು ॥ ೬೮ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಸ್ಪಷ್ಟಕನ್ನಡ- । ತಿರುಕನೋರ್ವನು ಸ್ವಪ್ನಭರದ- ।
ಸರಸಶಬ್ದದಲಾನು ಪೇಳುವೆ- । ಲ್ಲರಸುತನದುಪಭೋಗ ಕೊಂಡರೆ ।
ನಿರುವುದೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಿಂದ್ರಿಯಗುಣದ ತೊರತಾಗಿ ॥ ಯಿರುವುದಲ್ಲಾ ಸರ್ವವಿಶ್ವಾಭಾಸಮಾತ್ರವದು ॥
ಪರಿಪರಿ ಕ್ರಿಯೆ ನಾಮ ರೂಪವು । ಇರುತ ಬ್ರಹ್ಮವು ನಿರ್ಗುಣಾತ್ಮಕ ।
ನರನೆ ಮೇಣ್ ಸಂಬಂಧ ಜಾತಿಯ- । ನಿರುತ ಗುಣದುಪಭೋಗ ಕೊಳುವುದು ।
ದಿರುವುವಾಕಾರಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕಿಲ್ಲ ಭೇದವಿವು ॥ ೬೯ ॥ ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಭ್ರಮವು ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸಕಾರಣವು ॥ ೬೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮ ಗುಣಗಳ ।
ನಿರುತ ಸಂಗವ ಹೊಂದ್ವುದಥವಾ ।
ನಿರುತ ಗುಣದುಪಭೋಗ ಮಾಳ್ಪುದು ಮಿಥ್ಯವಿದು ಮಾತ್ರ ॥

ಬಹಿರಂತಶ್ಚ ಭೂತಾನಾಮಚರಂ ಚರಮೇವ ಚ ।
ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವಾತ್ತದವಿಜ್ಞೇಯಂ ದೂರಸ್ಥಂ ಚಾಂತಿಕೇ ಚ ತತ್ ॥ ೧೫ ॥

ನರನೆ ಪಂಕಿಯ ಕೆಂಡಗಳು ಪರಿ- । ಒರುವುನಾಪರಿ ಸರ್ವಸಚರಾ- ।
ಪರಿಯಲಾಕಾರದಲಿ ತೋರ್ದರು । ಚರದ ಭೂತಂಗಳಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವವೆನ್ನಣೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತೆ ನೋಡು ॥ ೭೨॥

ಇರುವುದೈ ಯಮಿನಾಶಿ ತತ್ತ್ವವು ।
ಭರಿತನಿಹುದೈ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದಿ ।
ಕರೆವರದನೇ ಜ್ಞೇಯವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥
ಇರುವುದದು ಹೊರಗೊಳಗೆ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುವುದದು ಬಹುದೂರ ಹತ್ತರ- ।
ವಿರುವುದದು ನೋಡೇಕರೂಪವು ರೂಪವೆರಡಿಲ್ಲ ॥ ೬೪ ॥

ಕ್ಷೀರನಾಗರದಲ್ಲಿ ರುಚಿಯು ಪ್ರ- ।
ಕಾರವೊಂದಿಯದಲ್ಲವೇನೈ ।
ತೀರದಲಿ ರುಚಿ ಕಡಿಮೆ ಮಧ್ಯದಿ ರುಚಿಯು ಹೆಚ್ಚಿಹುದೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾ ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಸೇರಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಕ ।
ಕೋರಲಾರದು ಭೇದ ಬೇರಾಕಾರವರ್ಣದಲಿ ॥ ೬೫ ॥

ವರಚರಾಯುಜಸ್ವೇದಜಾಂಡಜ ।
ಮೆರೆವುವಾಪರಿ ಯುದ್ಭಿದಗಳೀ- ।
ಪರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಜಾತಿ ನಾಲ್ಕಿವ ಲೋಕದಲಿ ಸಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದೀ ನಾಲ್ಕರಲಿ ಯೊಂದೀ- ।
ತೆರದಿ ನೋಡಲು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನು ॥ ೬೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸಾಸಿರಾರಾ- ।
ಪರಿಪರಿಯ ಘಟಗಳೊಳು ನೀರಿರ- ।
ಲಿರುವೈ ಸಾಸಿರದ ಮಾನದಿ ಚಂದ್ರಬಿಂಬಗಳು ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಚಂದ್ರಗೆ ।
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಪರಿಪರಿಯಾಕೃತಿಯೊಳಿರಲು ॥ ೬೭ ॥

ಇರಲು ಲವಣದ ರಾಶಿ ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ರುಚಿಯಲಿ- ।
ನ್ನಿರುವುದಾಪರಿ ಸಸಿಯು ಕಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥

ಅವಿಭಕ್ತಂ ಚ ಭೂತೇಷು ವಿಭಕ್ತಮಿವ ಚ ಸ್ಥಿತಮ್
ಭೂತಭರ್ತೃ ಚ ತಜ್ಜ್ಞೇಯಂ ಗ್ರಸಿಷ್ಣು ಪ್ರಭವಿಷ್ಣು ಚ ॥ ೧೬ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲದರದು ।
ಮೆರೆವುದೇಕತ್ವದಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ।
ನರನೆ ವಿಶ್ವದ ರಚನೆಗದುನೇ ಯಾದಿಕಾರಣವ ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ತೆರೆ ಲೆಕ್ಕಪಿಲ್ಲದೆ ।
ಬರುವುವಾದರು ಸರ್ವತೆರೆಗಳಿ- ।
ಗಿರುವುದಾಧಾರವು ಕಣಾ ನಾಗರವೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೬೮ ॥

ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ ।
ತಾನೆ ನೋಡಾಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ಕಾಣುವುದಲಾ ಸರ್ವಕಾಧಾರವು ಕಣಾ ಬ್ರಹ್ಮ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಬಾಲ್ಯ ಯೌವನ ।
ಮೇಣು ವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯವು ಶರೀರದಿ ।
ಕಾಣುವುವು ಸ್ಥಿತಿ ಮೂರು ಮಾತ್ರ ಶರೀರನಿಹುದೊಂದೆ ॥ ೬೯ ॥

ಸೃಷ್ಟಿ ಮೇಣ್ ಸ್ಥಿತಿಲಯಗಳೆಂಬೀ- ।
ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣ ।
ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಚಾರಿಸಲು ಬ್ರಹ್ಮವು ಸರ್ವಕಾಧಾರ ॥

ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಸಂಧ್ಯಾದಿಕಾಲದ ।
ಕಟ್ಟಳೆಗಳಾತೆರದಿ ಮೂರವು ।
ಹುಟ್ಟಲಾರದು ಭೇದವಾಕಾಶದಲವೃಗಳಿಂದ ॥ ೭೦ ॥

ನರನೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾಲದೊ- ।
ಳಿರುವುದದಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾಮವು ।
ಯಿರುವುದದಕೆನೆ ವಿಷ್ಣುವೆಂಬೀಹೆಸರು ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ॥
ಹರಣವಾಗುವ ಕಾಲದಲಿ ಮೇ- ।
ಣಿರುವೈ ಹರನೆಂಬ ತೆಸರದು ।
ಒರಲು ಕೇಳೀಸ್ಥಿತಿಯ ಲೋಪವು ಶೂನ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯದು ॥ ೭೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶಶೂನ್ಯತೆ ।
ಹರಿದು ತ್ರಿಗುಣವ ನುಂಗಿ ಪಡುತಿಹ ।
ಯಿರುವುದದುವೇ ಪ್ರಕೃತಿ ಶೂನ್ಯವು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮರಳಿ ನೋಡಾ ಪ್ರಕೃತಿಶೂನ್ಯತೆ ।
ಹರಿದು ತಿಂಬುವ ಹಿರಿದು ಶೂನ್ಯವು ।
ಯಿರುವುದೆಮ್ಮದು ಜ್ಞೇಯ ಶ್ರುತಿಸಂಮತವು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೨ ॥

ಜ್ಯೋತಿಷಾಮಪಿ ತಜ್ಜ್ಯೋತಿಸ್ತಮಸಃ ಪರಮುಚ್ಯತೇ।
ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯಂ ಹೃದಿ ಸರ್ವಸ್ಯ ಧಿಷ್ಠಿತಮ್ ॥ ೧೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮ ವೈಶ್ವಾ-।
ನರಗೆ ದೀಪನಶಕ್ತಿ ಕೊಡುವುದು।
ಸುರಿಸುವುದು ಚಂದ್ರಮನ ಕೈಯಿಂದಮೃತವನು ಜಗದಿ ॥
ತರಣಿಯಲಿ ತೇಜವನಿರಿಸಿ ತ-।
ತ್ತರಣಿಯಿಂ ವ್ಯವಹಾರ ನಡಿಪುದು।
ಬರುವುದದರಿಂ ಜಗಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯು ಲೋಕಕೈ ಹಿತವು ॥ ೬೫೨ ॥

ಧರೆಗೆ ಧಾರಣಶಕ್ತಿ ಕೊಡುವುದು।
ದೊರೆಯುವುದು ಜೀವನವು ನೀರಿಗೆ।
ಭರದಿ ಜ್ಯೋತಿಗೆ ತೇಜ ಕೊಡುವುದು ಮೂಲ ಜ್ಯೋತಿಯಿದು ॥
ನರನೆ ಗಾಳಿಯ ಜೀಸ ಹಚ್ಚುತ।
ಪೆರೆವ ಗಗನಕೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಕೊಡುವುದು।
ಪೊರೆಸುವುದು ನಿಜವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ತನ್ನ ಯೋಗದಲಿ ॥ ೬೫೬ ॥

ತಾರೆಗಳಿಗದು ತೇಜ ಕೊಡುವುದು।
ತೋರುವುದು ತೇಜಕ್ಕೆ ತೇಜವು।
ಕಾರಣಕೆ ಕಾರಣವು ಮೂಲಕೆ ಮೂಲವೀತತ್ತ್ವ ॥
ಚಾರುಬುದ್ಧಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ವೃದ್ಧಿಗೆ।
ಚಾರುವೃದ್ಧಿಯು ಮನಕೆ ಮನವದು।
ತೋರುವುದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವವು ಕಣ್ಣಿಗದು ಕಣ್ಣು ॥೬೫೪॥

ನರನೆ ಜಗದಲಿ ಸರ್ವವಸ್ತುವಿ-।
ಗಿರುವುದೈ ಸರ್ವಸ್ವರೂಪವು।
ಒರುವುದೆಂತೋ ದ್ವೈತಭಾವವು ಲೇಶವಾದರುನು ॥
ದೊರೆಯಲಾದರ್ಶನವು ವಾರ್ಥನೆ।
ಪರಿದು ದೃಶ್ಯದ್ರಷ್ಟೃದರ್ಶನ-।
ಪರಿಗಳೆಲ್ಲವು ಬರುವುದೈಕ್ಯವು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವದಲಿ ॥ ೬೫೮ ॥

ನರನೆ ಕೀಗದು ಕೀಯು ಪಾಕೆಗೆ।
ಬಿರುವುದದು ಕೇಳ್ವಾಕೆ ಪ್ರಾಣ-।
ಕ್ಕಿರುವುದದು ಜೀವನವು ಗತಿಗದು ಚರಣವಾಗಿಹುದು ॥
ಇರುವುದದು ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಕರ್ತವು।
ನರನೆ ವಿನ್ಯಾಸಿಸಂಯತಿಗಳಾ-।
ಪರಿಯಲಾಕೃತಿಯಿವಕು ಉದರಿಂ ರೂಪ ನೋಡಿದರೆ ॥೬೫೫॥

ಜ್ಞಾನಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯಸ್ಥಿತಿಗಳು।
ಹಾನಿಯೊಂದೀಕ್ಷಣದಿ ಪಡೆವುವು।
ಪೂರ್ಣವೊಂದೇ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ಪೂರ್ಣ ಬಿಂಬಿಪುದು ॥
ಪೂರ್ಣವಾಗಲು ಲಕ್ಷ್ಯವಂಕಗ-।
ಳೇನು ಬೇರ್ಜೀರಿಹುವೆ ಸಾಧನ।
ಮೇಣು ಸಾಧಕಸಾಧ್ಯವೈರವು ಬ್ರಹ್ಮದರ್ಶನದಿ ॥ ೬೫೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದೊ-।
ಳಿರುವುದೈ ದ್ವೈತಭಾವವು।
ಧರಿಸಿಹುದಾಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವೆ ಸಾರ್ಥ ಸರ್ವತ್ರ ॥

ಇತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ತಥಾ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಚೋಕ್ತಂ ಸಮಾಸತಃ।
ಮದ್ಭಕ್ತ ಏತದ್ವಿಜ್ಞಾಯ ಮದ್ಭಾವಾಯೋಪಪದ್ಯತೇ ॥ ೧೮ ॥

ನರನೆ ಪ್ರಿಯಸನ್ಮತ್ತನರ್ಯನೆ।
ಯರುಹಿದೆನು ನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ಥಿತಿ।
ಯಿರವತೆರದಲಿ ಕವಡಿಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಗುಣಿಸಂತೆ ॥
ನರನೆ ತದನಂತರದಿ ದೃಗ್ಜ್ಞೇ-।
ತರಕೆ ಬರುವಂದದಲಿ ಜ್ಞಾನದ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೬೫೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾತರದಿ ನಾಕೆಂ-।
ದೊರೆವವರೆಗಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ।
ಪರಿಪರಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂ ಕೌತುಕದಿ ಹೇಳಿದೆನು ॥
ಅರುಹಿದೆನು ಮರಳೀಗ ನಿನಗಾಂ।
ಪರುಷದಿಂದಲಿ ಜ್ಞೇಯಲಕ್ಷಣ-।
ವರಿತುಕೋ ನೀನಿದನು ಸರ್ವವ ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೬೬೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲವ- ।
ನರಿತು ನನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಚ್ಛೆಯ ।
ಧರಿಸಿ ಭಜಿಸಿದರೆನ್ನ ಮದ್ರೂಪವನೆ ತಾಳುವರು ॥
ತೊರೆದು ದೇಹಾದಿಗಳ ನೌಪ್ಯವ- ।
ನಿರಿಸುವರು ನಿಜಚಿತ್ತವೆನ್ನಲಿ ।
ದೊರಕಿಸುವರೆನ್ನಯ ಸುಭಕ್ತರು ಶ್ರೀಷ್ಣವುಂಬಳಿಯ
॥ ೬೪೧ ॥

ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ಹೇಳಲೇನದ ।
ಚಿತ್ತವನ್ನೆ ನಗರ್ಪಿಸುವರೈ ।
ಮತ್ತೆ ನೋಡ್ಪೆ ಯೆನ್ನ ಚಿತ್ತವನೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ॥
ಚಿತ್ರತರದಿಂದೀಸು ಪರಿಯಲಿ ।
ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ರೂಪ ತಾಳ್ವರು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಸುಲಭಮಾರ್ಗವ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಹೆ ನಾನು ॥೬೪೨॥

ಜಗುಲಿಯೇರಲು ಮೆಟ್ಟು ಬೇಕೈ ।
ಗಗನವೇರಲು ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯೈ ।
ಜಗದಿ ನದಿದಾಟುವರೆ ನಾವೆಯು ಬೇಕು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಸುಗಮವಾಗುವತೆರದಿ ನಿನಗೀ- ।
ಬಗೆಗಳನು ಯೋಚಿಸಿದೆ ನಾಲ್ಕನು ।
ಸುಗಮವಾಯಿತೆ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವದು ॥ ೬೪೩ ॥

ಕೂಸನುಣಿಸುವ ತಾಯಿಯೊಂದೇ- ।
ಗ್ರಾಸವನು ಹಲವಾಗಿ ಮಾಳ್ಪಳು ।
ಕೂಸು ಬಾಯಲಿ ಹಿಡಿವತೆರದಲ್ಲುಣಿಸುವಂದದಲಿ ॥
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ತ್ರಾಸವಾಗದ ತೆರದಿ ನಿನಗೆ ವಿ- ।
ಕೇಷವೀಪರಿ ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಸ ವಿಭಾಗಮಾಡಿದೆನು ॥ ೬೪೪ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೀತೆರದಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀ- ।
ಕರಿಸಿದುದು ಮೇಣ್ ತಿಳಿಯದಿರಲದ- ।
ನೊರೆವೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದುಪಾರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ತಿಳಿವಂತೆ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗವ ।
ವಿರಚಿಸಿದಲಿನ್ನೊಂದುಪರಿಯ- ।
ಲ್ಲರುಹುವೆನು ನಾನೆರಡು ಭಾಗಂಗಳನು ಮಾಡುವೆನು ॥ ೬೪೫ ॥

ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂದು ತತ್ತ್ವಗ- ।
ಳೆರಡಿಹುವೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪುರುಷನಾತ್ಮನು ಪ್ರಕೃತಿ ನೋಡಲನಾತ್ಮವೆನ್ನುವರು ॥
ನರನೆ ನಾ ಬೇಡಿದುದನೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರದೆ ಯೆನಗರ್ಪಿಸಲು ಬೇಕೈ ।
ಯರಿವಪರಿಯಲಿ ನಿನಗೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೬೪೬ ॥

ಮೃಡನ ಸರಿಜೋಡಿಯು ಸುನೀರನೆ ।
ಕೂಡು ಯೆನಗೆ ಕಿವಿಗಳನು ನಿನ್ನಯ ।
ಪೊಡನೆ ನಾ ಪೇಳುವ ವಚನದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡಬೇಕು ॥
ಜಡಜನಾಭನ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕ- ।
ನುಡಿಗಳನು ಕೇಳಿದನು ಪಾರ್ಥನು ।
ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತಲಿ ಪ್ರೇಮಾಶ್ರುಗಳ ಸುರಿಸಿದನು ॥ ೬೪೭ ॥

ನರನ ರೋಮಾಂಚವನು ನೋಡುತ ।
ಹರುಷವಾಯಿತು ಕೃಷ್ಣರಾಯಗೆ ।
ನರನಿಗರವಾಗಿಹುದೆನುತ್ತಲಿ ಹರಿಗೆ ತಿಳಿವಾಯ್ತು ॥
ಹರುಷದಲಿ ರೋಮಾಂಚವಾಪರಿ ।
ಹರಿಗೆ ಬಂದರು ಜಿಗಿಹಿಡಿಯುತದ ।
ನರನೊಡನೆ ಭಾಷಣವ ಶ್ರೀಹರಿ ಮಾಡತೊಡಗಿದನು ॥ ೬೪೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷಗ- ।
ಳೆರಡು ಕೂಡಿಯೆ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ವಿರಚಿಸುವರು ವಿವೇಚನವನಿದ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥
ಕರೆವರಿದನೇ ಸಾಂಖ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಯರುಹಲಿದ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದಲಿ ।
ಧರಿಸಿದೆನು ಕಪಿಲಾವತಾರವ ನಾನೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೪೯ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷಗ- ।
ಳುರುತರವಿಚಾರವನು ಪೇಳುವೆ ।
ನಿರುವುದಿದು ನಿರ್ದೋಷನೆಂದನು ಹರಿಯು ನಸುನಗುತ ॥

ಪ್ರಕೃತಿಂ ಪುರುಷಂ ಚೈವ ವಿದ್ಧ್ಯನಾದೀ ಉಭಾವಪಿ ।
ವಿಕಾರಾಂಶ್ಚ ಗುಣಾಂಶ್ಚೈವ ವಿದ್ಧಿ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಭವಾನ್ ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ಪುರುಷನನಾದಿಯಾಗಿಯೆ ।
ಬಿರುವನ್ನೆ ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಯಾದರು ।
ಬಿರುವದವನಿಂ ಕೂಡಿ ಯದು ಸಹ ನೋಡಿಹುದನಾದಿ ॥೬೫೫॥

ಇರುಳು ಹಗಲೀದ್ವಂದ್ವವಾಪರಿ ।
ಬಿರುವುವಲ್ಲನೆ ಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ನೆರಳು ರೂಪವದಲ್ಲ ರೂಪದ ಕೂಡೆಬಿರುವುದಲಾ ॥
ನರನೆ ಜೀವವ ಹೊಲದಿ ಬಿತ್ತಿರೆ ।
ಬರುವುದ್ಯೆ ಕಣದೊಡನೆ ತುಷವೈ ।
ಬಿರುವುದಾಪರಿ ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೆರಡರಿದು ಜೋಡಿ
॥ ೬೫೬ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದರು- ।
ಹಿರುವ ತತ್ತ್ವವೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಹುದೈ ।
ಪುರುಷನೆಂದರೆ ನೋಡು ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನು ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಇರುವುನೀಪರಿ ಹೆಸರು ಬದಬದ- ।
ಲಿರದಲಾ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಭೇದವು ।
ಅರಿಯ ಬೇಕೀಪರಿಯ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೬೫೭॥

ನರನೆ ಕೇಳವಿನಾಶಿ ತತ್ತ್ವವು ।
ಬಿರುವುದಾವುದೊ ಪುರುಷನೆನಿಪುದು ।
ಮರಳಿಕೇಳಾತತ್ತ್ವಯೋಗದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳುತ್ಪತ್ತಿ ॥
ಬರಲು ನೋಡದು ಪ್ರಕೃತಿಯೆನಿಸುವು- ।
ದಿರುವುದೀಪರಿ ಭೇದ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವುದಿದರಿಂ ಜನ್ಮ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೬೫೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ದೇಹದ ವಿಕಾರಗ- ।
ಳಿರದೆ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಜನ್ಮವನು ತಾಳ್ವವು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥
ಮರಳಿ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ನೋಡಿವು ।
ಬರುವುನೀಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಜನ್ಮಕೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀಪರಿಯ ಬ್ರಹ್ಮದ ರೂಪ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೫೯ ॥

ಕಾರ್ಯಕಾರಣಕರ್ತೃತ್ವೇ ಹೇತುಃ ಪ್ರಕೃತಿರುಚ್ಯತೇ ।
ಪುರುಷಃ ಸುಖದುಃಖಾನಾಂ ಭೋಕ್ತೃತ್ವೇ ಹೇತುರುಚ್ಯತೇ ॥ ೨೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಬಿರುವುವಿಚ್ಛಾಜ್ಞಾಬುದ್ಧ್ಯಹಂಕೃತಿ ।
ಮರಳಿ ಬಿಚ್ಛಾಜ್ಞಾಬುದ್ಧಿಗಾಕಲ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗುವರೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಿಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಪರತೆಯನು ತೋರಿಪುವು ಕಾರ್ಯದಿ ।
ದೊರೆಯು ಬೇಕಾಗಲನೆನುತ ಮಾಡುವುವಾಯಗಳ ॥೬೫೬॥

ಕರೆವರಿದನೇ ಕಾರ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಒರುವುದೀಪರಿ ಮನವಿ ಜಾಗೃತಿ ।
ಪರಿಪರಿವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವ ಮಾಳ್ಪುದೀ ಮನವು ॥
ಧರೆಯಲಿವು ಕರ್ತೃತ್ವಕಾರಣ ।
ಮರಳಿ ಕಾರ್ಯವಿದೆಂಬ ತ್ರಿಪುಟಿಗೆ ।
ಬಿರುವುದಿದುವೇ ಪ್ರಕೃತಿಮೂಲವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೬೫೭ ॥

ಆರುಹಿದನು ಹರಿ ಸಿದ್ಧರಾಜನು ।
ಪರಿಯಲೀ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ತದನಂ ।
ತರದಿ ಪೇಳ್ದನು ತ್ರಿಪುಟಿ ಕೂಡಲು ಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗುವುವು ॥

ನರನೆ ಗುಣವೃದ್ಧಿಯ ಪ್ರಮಾಣದಿ ।
ಬರುವುದಾಗುಣ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿ ನೀ- ।
ನರಿಯಲಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಕಣಾ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕಗಳೆಹುವು ॥ ೬೫೭ ॥

ಸತ್ತ್ವಗುಣವೃದ್ಧಿಯಲಿ ಕ್ರಿಯೆಯು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು ಸಕ್ರಿಯೆಯು ಕೇಳ್ ।
ಮತ್ತೆ ಗುಣರಜದಿಂದ ಕ್ರಿಯೆಯುದ್ಭವಿಸೆ ಮಧ್ಯಮವು ॥
ಮತ್ತೆ ಗುಣತಮದಿಂದ ಕ್ರಿಯೆಯು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲಶಾಸ್ತ್ರಕರ್ಮವೆ ।
ಸುತ್ತ ಪೇಳ್ವರು ಧರ್ಮಕಿಹುದು ವಿರುದ್ಧ ಕರ್ಮವದು ॥ ೬೫೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಲೆ ।
ತೊರಡುವುವೆ ಸಕ್ರಿಯೆಯು ದುಷ್ಕ್ರಿಯೆ ।
ಬರುವುನೈ ಸುಖದುಃಖಸರಿಣಾಮಗಳು ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ॥
ನಿರುತ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಸೌಖ್ಯವು ।
ಮರಳಿ ದುಷ್ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ದುಃಖವು ।
ಒರುವುವಲ್ಲನೆ ಪುರುಷನಿವುಗಳನುಣ್ಣಲೀ ಬೇಕೈ ॥ ೬೫೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀದುಃಖಸುಖಗಳು ।
ಒರುವುನೈ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದಲೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ವ್ಯವಹಾರ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಭೋಗ ಪುರುಷನಿಗೆ ॥

ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳುಚಿತಯೋಗವು ।
ಯಿರುವ್ದೈ ಒಹುಚಿತ್ರವೀಪರಿ ।
ದೊರಕಿಸುವಳೈ ಸ್ತ್ರೀಯು ಗಂಡನು ಸ್ವಸ್ಥ ಕುಳಿತುಂಬ ॥ ೬೬೦ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೆ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ನಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ಬಹುಚಿತ್ರವಲ್ಲವೆ ।
ಪುರುಷಸಂಗದ ಹೊರತು ಸ್ತ್ರೀಯಲಿ ವಿಶ್ವ ಹುಟ್ಟಿತಲಾ ॥

ಪುರುಷಃ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥೋ ಹಿ ಭುಂಕ್ತೇ ಪ್ರಕೃತಿಜಾನ್ ಗುಣಾನ್ ।
ಕಾರಣಂ ಗುಣಸಂಗೋಽಸ್ಯ ಸದಸದ್ಯೋನಿಜನ್ಮಸು ॥ ೨೧ ॥

ಪುರುಷ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರಾಕೃತಿಯಲಾ ।
ಯಿರುವನೈ ನಿರ್ಧಸನುದಾಸನು ।
ಯಿರುವನೊರ್ವನೆ ಜಗದಿ ಜೀರ್ಣನು ವೃದ್ಧತಮನಿಹನು ॥
ಪುರುಷನೆಂಬುದಿದಡ್ಡಹೆಸರದ- ।
ಕೆರುವುದವನಿಗೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲೈ ।
ಯರಿಯಲಾರರು ಸ್ತ್ರೀ ನಪುಂಸಕವೇನು ಪರಿಯೆಂದು ॥೬೬೫॥

ಅನವರತ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವು ಹೊಸಒಳು ।
ಗುಣಒಲದಿ ರೂಪಗಳ ಬಲದಲಿ ।
ವನಿತೆ ಯಿವಳಾಗುವಳು ಜಡಗಳ ಸೇವೆ ಕೊಳ್ಳುವಳು ॥
ಮನ ನಪುಂಸಕವಿದ್ದರೇನದ ।
ಕುಣಿಸುವಳು ಮೂಜಗದಿ ಥೈಥೈ ।
ಮಿನುಗುತಿಹುದೀ ಖ್ಯಾತಿ ಯೇನೆಂಬೆನು ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೬೬೫॥

ಇಲ್ಲವಾತಗೆ ಕಣ್ಣುಕಿವಿಗಳು ।
ಯಿಲ್ಲವಾತಗೆ ಕಾಲುಕೈಗಳು ।
ಯಿಲ್ಲವಾತಗೆ ರೂಪ ವರ್ಣವು ಹೆಸರು ಬೇರಿಲ್ಲ ॥
ಇಲ್ಲವಾತನಿಗವಯವಂಗಳು ।
ವಲ್ಲಭನಲಾ ಪ್ರಕೃತಿಗಾತನು ।
ಯೆಲ್ಲ ಸುಖದುಃಖಗಳನವ ಭೋಗಿಪನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥೬೬೭॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪ್ರಕೃತಿಮೂಲಕ ।
ಬರುವುವೈ ಹೆಸರುಗಳು ಖ್ಯಾತಿಗೆ ।
ಬರುವ್ದವಳೆಂ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರೇಮದಲೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಮರಳಿ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಲ್ಲವ- ।
ನಿರಿಸುವಳು ಜಾಗೃತಿಯಲಾಪರಿ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಪ್ರಸೃತಿಕರಣಿಯು ಕೀರ್ತಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೬೬೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕರ್ಮ ಮಾಡದೆ ।
ಯಿರುವನಾತನುದಾಸನಾದರು ।
ಮರಳಿ ಕರ್ಮಾಚರಣದುಪಭೋಗವನು ಬಿಟ್ಟಿರಲು ॥
ತರುಣಿಪ್ರಕೃತಿ ಪತಿವ್ರತೆಯಲಾ ।
ಪುರುಷನಿಂಗುಪಭೋಗ ಮಾಡಲು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಹಚ್ಚುವಳು ಕಾಣನುಪಾಯುವಾ ಪುರುಷ ॥೬೬೮॥

ನರನೆ ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ।
ವಿರಚಿಸುತ ನಿರುಪಮವಿಕಾರವ- ।
ನಿರವೆ ಜಗದೊಳಗುಂಟುಮಾಳ್ಪಳು ಭ್ರಮದ ದ್ವೀಪವನು ॥
ಮೆರೆವಳವಳೇ ಕಾಮಮಂಟಪ- ।
ವಿರುವಳಲ್ಲವೆ ದೈವಿ ಮಾಯೆಯು ।
ಮೆರೆವಳೇಕೆಯು ಮೋಹವನಕೆ ವಸಂತರಾಜನಲಾ ॥ ೬೬೯ ॥

ತರುಣಿಯಂದದಿ ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನಂ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣರೂಪಗಳನನು- ।
ಸರಿಸಿ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರನಾಟಕ ಮಾಡಿ ತೋರಿಪಳು ॥
ಇರುವುದಾಕಾರಣದಿ ಗುಣಮಯಿ- ।
ಸರಸಹೆಸರೀಪ್ರಕೃತಿಗಲ್ಲವೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತ್ರಿಗುಣಮೂರ್ತಿಯು ಮೆರೆವಳೈ ಪ್ರಕೃತಿ ॥೬೬೪॥

ನರನೆ ನಿಯತಂ ಶಬ್ದಮಯನಾ- ।
ಗಿರುವ ಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ಬೆಳೆಕೆ ಬಹುದೈ ।
ತರುವಳಾಕಾರವ ನಿರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಯೀಪ್ರಕೃತಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳು ಪ್ರಪಂಚವೃಕ್ಷವ ।
ನಿರುತ ಬೆಳೆಸುವ ತೋಟವಿವಳೇ ।
ಧರೆಯೊಳಿಹ ಕಲಿಗಳಿಗೆ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿಹಳು ॥ ೬೬೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸರ್ವವಿದ್ಯಾ- ।
ಕರಣದಲ್ಲಿ ನಿಶಾರದಳಲಾ ।
ಮೆರೆವಳೆಚ್ಚಾ ಚ್ಚಾ ನಕ್ರಿಯೆಗಳಲೆಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವಳೈ ವ್ಯಸನಗಳ ಯಂತ್ರವೆ ।
ಯಿರುವಳು ಚಮತ್ಕೃತಿಗೆ ಮಂದಿರ- ।
ನಿರುವಳೀಕೆಯು ಸೂತ್ರಧಾರಳು ವಿಶ್ವನಾಟಕಕೆ ॥ ೬೬೯ ॥

ಪ್ರಲಯ ಸಾಯಂಕಾಲವೀಕೆಗೆ ।
ತಿಳಿಯೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲವೆಂದರೆ ।
ಯಿಳೆಯ ಸಂಭವವದ್ಭುತಳು ಮೋಹಕಳು ನಿರುಪಮಳು ॥
ಮೆರೆವಳದ್ವಯದನ್ಯರೂಪವು ।
ಯಿರುವಳಾಪ್ತಳು ಸಂಗರಹಿತಗೆ ।
ಯಿರುವುದೀಕೆಯ ವಸತಿ ಶೂನ್ಯದಿ ಮೆರೆವಳೆವಳಲ್ಲಿ ॥೬೭೦॥

ಇರುವುದೈ ಸೌಭಾಗ್ಯವಗಣಿತ ।
ನಿರುಪಮಳು ತಾನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮ- ।
ಕ್ಕಿರುವಳೈ ವಶ ಬ್ರಹ್ಮವಿವಳಲಿ ಮುಗ್ಧವಾಗಿಹುದು ॥
ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಏಕಾರಹೀನವು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಬ್ರಹ್ಮದೊಳಗಾ- ।
ಪರಿಪರಿನಿಕಾರಗಳು ತಾನಾಗುತ್ತ ರಂಜಿಪಳು ॥ ೬೭೧ ॥

ಇರಲು ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವಯಂಭುವೀಕೆಯು ।
ತರುವಳದಕುತ್ಪತ್ತಿಯನು ತಾಂ ।
ತರುವಳು ನಿರಾಕೃತಿಗೆ ಸಾಕೃತಿತೆಯನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಳಿ ಬ್ರಹ್ಮಕೆ ತಾನೆ ಸ್ಥಿತಿಯಾ- ।
ಗಿರುತ ಮೆರೆವಳು ಮಾಯೆ ಯೀಕೆಯು ।
ತರುವಳಿಚ್ಛೆಯ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿರಿಚ್ಛದಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೬೭೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪೂರ್ಣತತ್ತ್ವಕೆ ।
ತರುವಳೈ ತೃಪ್ತಿಯನು ತಾನೇ ।
ಮರಳಿ ಕುಲರಹಿತಕ್ಕೆ ತಾನಾಗುವಳು ಕುಲಗೋತ್ರ ॥
ಮೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಣನೀಯವು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಬ್ರಹ್ಮಲಕ್ಷಣ- ।
ಪರಿಯು ತಾನಾಗುವಳು ಸರ್ವವು ಹೇಳಲೇನದನು ॥೬೭೩॥

ಪಾರವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತು ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಕೋರಿಪಳಲಾ ಅದಕೆ ಮಿತಿಯನು ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಮನಕ್ಕೆ ತಾಂ ಮನ ಬುದ್ಧಿಯಾಗುವಳು ॥

ಚಾರುನಿರ್ವ್ಯಾಪಾರಕಾವ್ಯಾ- ।
ಪಾರ ನಿರಹಂಕೃತಿಗೆ ತಾಂ ಹಂ- ।
ಕಾರ ಮೇಣ್ ನಿರ್ಮಮಕೆ ಮಮತೆಯು ತಾನೆಯಾಗುವಳು ॥ ೬೭೪ ॥

ತಾನನಾಮಕೆ ನಾಮ ಜನ್ಮವಿ- ।
ಹೀನಕೀಕೆಯು ಜನ್ಮವಹಳೈ ।
ಮೇಣು ಕರ್ಮಕ್ರಿಯೆಗಳಕ್ರಿಯಕಹಳು ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿ ॥
ಮೇಣು ಚರಣಕೆ ಚರಣ ಶ್ರವಣವಿ- ।
ಹೀನಕಾಗುವಳೀಕೆ ಶ್ರವಣವು ।
ಮೇಣನೇತ್ರಕೆ ನೇತ್ರವಾಗುವಳೀಕೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೬೭೫ ॥

ನರನೆ ನಿರ್ಗುಣಕಾಗುವಳು ಗುಣ ।
ನಿರವಯವಕವಯವಗಳಹಳೀ- ।
ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮಕೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಪ್ರಕೃತಿ ॥
ನರನೆ ಭಾವಾತೀತನಿಗೆ ತಾ- ।
ನಿರುವಳೈ ಭಾವಸ್ವರೂಪಳು ।
ಆರುಹಲೆಂತಾನಿರ್ವಿಕಾರಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪನಿಗೆ ॥ ೬೭೬ ॥

ಕೊಡುತಿರುವಳು ಏಕಾರವೆಲ್ಲವ ।
ನಡಗುವುದಲಾ ಚಂದ್ರತೇಜವು ।
ಪೊಡವಿಯಲಮಾವಾಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನಡಗರದಲಾಪ್ರಕೃತಿದಶೆಯಲಿ ।
ಯಡಗುವುದಲಾ ಬ್ರಹ್ಮತೇಜವು ।
ಕೊಡದೆ ಸೈಜ್ಯವನುಚ್ಚಹೇಮಕೆ ನೀಚಮಿಶ್ರಣವು ॥ ೬೭೭ ॥

ನರನು ನೋಡು ಸದಾಚರಣದ- ।
ಲ್ಲಿರುವನಾದರು ಸಂಜೆಹೊತ್ತಿಲಿ ।
ಬರಲು ನೋಡಪವಿತ್ರನೆಲದಿ ಏಕಾಕಿ ತಟ್ಟುವುದು ॥
ಮರುಳನಾಗುವನಲ್ಲವೇನೈ ।
ಬರಲು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲಿ ನೋಡವು ।
ತರುಣದಲ್ಲವೆ ದುರ್ದಿನತ್ವವ ಜಗದಿ ಸುದಿನಕ್ಕೆ ॥ ೬೭೮ ॥

ಪ್ರೀರ ಕೆಚ್ಚಲಲಿಯುದು ಪಶುವಿನ ।
ತೋರುವುದಲಾ ಬೆಂಕಿ ಕಾಷ್ಠದಿ ।
ಚಾರುರತ್ನದ ತೇಜವರಿಯಿಯವೊಳಗೆ ನೇಟ್ಟಿಸಲು ॥
ತೋರಲಾರದು ಹೊರಗೆ ಕೇಳೈ ।
ಧಾರುಣಿಪ ಸೆರೆಯಾಗೆ ಸಿಂಹವು ।
ಭಾರಿರೋಗಗ್ರಸ್ತವಾಗಲು ತೇಜವಡಗುವುದು ॥ ೬೭೯ ॥

ಧರೆಯಲಾಪರಿ ವಶದಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ಪುರುಷನಾಗಲು ತೇಜ ಪೋಪುದು ।
ನರನೆ ನಿನಗಿದ ವರ್ಣಿಸುವೆ ದೃಷ್ಟಾಂತಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ನರಗೆ ನಿದ್ರಾವಶತೆ ಬರುತಿರೆ ।
ಭ್ರ-ವ್ವೃ ಸುಖದುಃಖ ಸ್ವಪ್ನದೊ- ।
ಳೆರಡನಿವನುಪಭೋಗಿಸಲು ನರಘಚ್ಚುವುದು ಸ್ವಪ್ನ ॥೬೮೦॥

ಪುರುಷನೀಪರಿ ಪ್ರಕೃತಿವಶ ಬಂ- ।
ದಿರಲು ಸುಖದುಃಖಗಳ ಭೋಗಿಸ- ।
ನಿರುವುದಾಪರಿ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಪುರುಷನಲಿ ॥
ಪುರುಷನಿರ್ದಾರುದಾಸನಾತನು ।
ತರುಣಿಗತಿವಶನಾಗಿ ನಡೆಯಲು ।
ಮರುಳನಾಗುವನಲ್ಲವೇನವ ಸ್ತ್ರೈಣನೆನಿಸುವನು ॥ ೬೮೧ ॥

ಇರುವನಜನ್ಯೆ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿತ್ಯನು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಪ್ರಕೃತಿಸಂಗದಿ ।
ಬರುವ ವವನಿಗೆ ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಗಳೆಂಬ ಬಾಧೆಗಳು ॥
ಉರಿವ ಕೆಂಡದ ಪರಿಯ ಲೋಹದೊ- ।
ಳೆರಿಸಲಾಘಾತಗಳ ನೋಳ್ಪರಿ- ।
ಗಿರಿಯುವರು ಬೆಂಕಿಯನೆನುತ್ತಾಭಾಸವಾಗುವುದು ॥೬೮೨॥

ನೀರಿನಲಿ ತೆರೆಗಳಲಿ ಚಂದ್ರನ ।
ತೋರುವುವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳು ಬಹು ।
ಯಾರವನ್ನೊಂದೆನುವ ಚಂದ್ರರನೇಕರಿರುತಿಹರೆ ॥
ಚಾರುಕಾಚದ ಮಣಿಗೆ ಕುಂಕುಮ- ।
ವೇರಿಸಿದರಾರಕ್ತ ತೋರ್ಪುದು ।
ತೋರುವುದು ಕನ್ನಡಿಯ ಬಳಿ ಮುಖವೆರಡನೆಯದಾಗಿ ॥೬೮೩॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಯೋಗದಿ ।
ಬರವುದಾ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಜನ್ಮವು ।
ನಿರುತ ಜನ್ಮವಿಹೀನತತ್ತ್ವವು ಬ್ರಹ್ಮವೈ ವಾರ್ಥ ॥
ಬರಲು ಯತಿವರನಿಂಗೆ ನಿದ್ರೆಯ ।
ಭರದಿ ಸ್ವಪ್ನವು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಬರುವುದವಗಾಭಾಸವಂತ್ಯಜನಾದೆನಿಂದೆನುತ ॥ ೬೮೪ ॥

ಪುರುಷನಾಪರಿಯುತ್ತಮಾಧಮ ।
ಪರಿಪರಿ-ಯ ಯೋನಿಗಳ ಸೇರುವ- ।
ನಿರದಲಾ ಸುಖದುಃಖವುರುಷಗೆ ಪ್ರಕೃತಿನಿರಹಿತಗೆ ॥
ಮರಣಜನ್ಮವಿಹೀನನಾದರು ।
ಬರುವುವಿವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣಗಳೆಂ- ।
ದಿರುವುದೆಲ್ಲಕೆ ಹೇತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣಗಳಾಸಂಗ ॥ ೬೮೫ ॥

ಉಪದ್ರಷ್ಟಾನುಮಂತಾ ಚ ಭರ್ತಾ ಭೋಕ್ತಾ ಮಹೇಶ್ವರಃ ।
ಪರಮಾತ್ಮೇತಿ ಚಾಪ್ಯುಕ್ತೋ ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್ ಪುರುಷಃ ಪರಃ ॥ ೨೨ ॥

ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಿಹನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಯು ನಾನದ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ- ।
ನಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಕಂಭ ಮಲ್ಲಿಗೆಬಳ್ಳಿಗಾಧಾರ ॥
ಬರುವುವೇನವು ಖಂಬದಲಿ ಪರಿ- ।
ವಿ ವಿಕಾರಗಳಾಗೆ ಬಳ್ಳಿಗೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಖಂಬವದು ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಬಳ್ಳಿಯಲಿ ॥ ೬೮೬ ॥

ನರನೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳಿದೆ ।
ನಿರುವುದಿದರಲ್ಲಜಗಚ್ಚಾಂತರ ।
ಮರಳಿ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನು ॥
ನರನೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಹಾನದಿಯ ತೆರ- ।
ವಿರುವುದೈ ತೀರದಿ ಮಹಾಗಿರಿ ।
ಪುರುಷನೆಂಬುದು ಬಿಂಬ ನದಿಯಲಿ ಕಾಣ ಬಹುದಲ್ಲೈ ॥೬೮೭॥

ತೋರಲೀಪರಿ ಬಿಂಬ ನದಿಯಲಿ ।
ಪೂರ ಬಂದರೆ ಗಿರಿಯು ಹರಿವುದೆ ।
ಮೇರುವಿನ ತೆರವಿಹುದಲಾ ತೀರದಲಿ ನಿಶ್ಚಲವು ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಪುರುಷನು ।
ತೋರುವನು ಜಗದೊಳಗೆ ಯಾದರು ।
ಬಾರದವಗೆ ವಿಕಾರ ಮೇಣು ವಿನಾಶ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೮೮ ॥

ಪುರುಷನಿರುವನು ಜಗಕೆ ಶಾಸಕ ।
ತರುವನಾಯುರ್ದಾಯ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ।
ಮರಳಿ ಪುರುಷನ ಯೋಗದಿಂದಲೆ ಜಗದ ನಿರ್ಮಾಣ ॥
ಪುರುಷನಾಕಾರಣದಿ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ।
ಪೆರೆವನ್ನೆ ನಿಜಭರ್ತನಂದದಿ ।
ನರನೆ ನೋಡಲನಂತಕಾಲದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ನಿಜದಿ ॥ ೬೮೯ ॥

ಮರಳಿ ಕಲ್ಪಾಂತಗಳು ಬರುತಲೆ ।
ಪುರುಷನಲಿ ಲಯವಾಗಿ ಪೋಗುವು- ।
ನಿರುವನಾಕಾರಣದಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸ್ವಾಮಿ ಪುರುಷನಾ ॥

ಇರುವನಾತನು ಸೂತ್ರಧಾರನು ।
ನರನೆ ರಂಗಸ್ಥಳವು ನೋಡಲು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಲೌಕಿಕದೃಶ್ಯ ನಾಟಕವು ॥ ೬೦ ॥

ಇರುವುದೈ ಪರಮಾತ್ಮನಾಮದಿ ।
ನರಶರೀರದಿ ತತ್ತ್ವವದು ನೋ- ।
ಡರಿಯಲಾತನೆ ಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿಗತೀತನಾಗಿರುವ ॥

ಯ ಏವಂ ವೇತ್ತಿ ಪುರುಷಂ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಚ ಗುಣೈಃ ಸಹ ।
ಸರ್ವಥಾ ವರ್ತಮಾನೋಽಪಿ ನ ಸ ಭೂಯೋಽಭಿಜಾಯತೇ ॥ ೨೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಪುರುಷನ ।
ಮರಳಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕರ್ಮಗುಣಗಳ- ।
ನಿರವನಾರವನೇ ಧನಂಜಯ ಕೋವಿದನು ಜಗದಿ ॥
ಇರುವುದದು ನಿಜವಸ್ತು ಮೇಣದು ।
ಮೆರೆವ ಛಾಯೆಯು ಸತ್ಯಜಲವಿದು ।
ಮೆರೆವುದಾತೆಗೆ ಮಿಥ್ಯವಿಹ ಮೃಗಜಲವೆನುತ ಹೀಗೆ ॥೬೧॥

ಅರಿವನೈ ಕೋವಿದನು ತದ್ವತು ।
ಪುರುಷನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿವ ಕೋವಿದ ಬರುವುದವಗೆ ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವದು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ದೇಹವು ।
ಪಿರಿಜಿಸಿದರನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಜನ್ಯಗ- ।
ಳರಿಯಲಾ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಿಹನೈ ಪುರುಷ ಕೋವಿದನು ॥ ೬೨ ॥

ಗಾಳಿ ಬಲವತ್ತರದಿ ಬೀಸಲು ।
ಧೂಳಿರಾಶಿಯು ಗಗನಕೇಳ್ವುದು ।
ಧೂಳಿಯಿಂತಾಗಗನ ಮಲಿನತ್ವವನು ಹೊಂದುವುದೆ ॥

ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಜೀವದಿಂದಿರೆ ।
ತಾಳಲಾರನು ಮೋಹ ದೇಹದಿ ।
ಬೀಳಲಾನರದೇಹವವಗಿಲ್ಲವು ಪುನರ್ಜನ್ಮ ॥ ೬೧ ॥

ಅರಿಯಲೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಮರಣಜನ್ಮಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ।
ದೊರೆಯುವುದು ಕೇಳದುವಲೌಕಿಕಭಾಗ್ಯ ಜಗಕಲ್ಲೈ ॥
ಪುರುಷನ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿತವಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವಪ್ಪುದು ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನವಿದ ಸಂವಾದಿಸುವ ಬಗೆಯ ॥ ೬೪ ॥

ನರನೆ ಮನದಿ ಯಥಾರ್ಥಬೀಪರಿ ।
ಪುರುಷನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿವ ಸಾಧನಗಳು ಕಣಾ ಪುಷ್ಕಳವಿಹುವು ಪಾರ್ಥ ॥
ತರಣಿಯಿಂದದಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಬೆಳಗುವ ।
ಪಿರಿದುವಾಯುವ ನಾನು ನಿನಗೀ- ।
ಗೊರುವೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೫ ॥

ಧ್ಯಾನೇನಾತ್ಮನಿ ಪಶ್ಯಂತಿ ಕೇಚಿದಾತ್ಮಾನಮಾತ್ಮನಾ ।
ಅನ್ಯೇ ಸಾಂಖ್ಯೇನ ಯೋಗೇನ ಕರ್ಮಯೋಗೇನ ಚಾಪರೇ ॥ ೨೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮಕನಕವ- ।
ನರಿಸುತ ವಿಚಾರಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಭರದಲದಕ್ಕೆ ಪುಟವು ಕೊಡುವರು ಶ್ರವಣಮನನದಲಿ ॥
ಹೊರಗೆ ತೆಗೆವರನಾತ್ಮಧಾತುವ ।
ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಶುದ್ಧಿಯು ।
ಹರಿಸಿ ಮೂವತ್ತಾರುಭೇದವ ಮೂಲತತ್ತ್ವವನು ॥ ೬೬ ॥

ಪರಿಕಿಸುತಲಾಶುದ್ಧತತ್ತ್ವವ ।
ಪರುಷದಿಂದಾರಿಸುವರಲ್ಲವೆ ।
ನರನೆ ನೋಡುವರೈ ಸ್ವರೂಪವನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಲಿ ॥
ಧರೆಯಲನ್ಯರು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿ ।
ಬರುವರನ್ಯರು ಕರ್ಮಯೋಗದಿ ।
ಮರಳಿ ಕೆಲರು ವಿಚಾರಯೋಗದಿ ತಿಳಿವರಾತ್ಮನನು ॥ ೬೭ ॥

ಅನ್ಯೇ ತ್ವೇವಮಜಾನಂತಃ ಶ್ರುತ್ವಾನ್ಯೇಭ್ಯ ಉಪಾಸತೇ ।
ತೇಪಿ ಚಾತಿತರಂತ್ಯೇವ ಮೃತ್ಯುಂ ಶ್ರುತಿಪರಾಯಣಾಃ ॥ ೨೫ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀಮಾರ್ಗಗಳ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸಿ ಭವಸಾಗರವ ದಾಟುವ- ।
ರಿರುವುದೇ ಸಂದೇಹ ಮನದಲಿ ನಿನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ತೊರೆದು ಕೆಲರಭಿಮಾನವನು ತಾ- ।
ವಿರಿಸುವರು ಶ್ರದ್ಧೆಯನು ಮೇಣಾ- ।
ತೆರದಿ ಗುರುವಾಕ್ಯದಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನು ಕೊಡುವರಲಾ ॥೬೪॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯವರ ಬಾಯಿಂ- ।
ದೊರಗೆ ಬರುತಿಹ ಶಬ್ದಸರಣಿಯ ।
ಭರದಿ ನೀವಾಳಿಸುವರೈ ನಿಜದೇಹಸೌಖ್ಯವನು ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಪಲಿದಿರ್ಮವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸತ್ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ ।
ದೊರಕಿಸುವರೈ ಸತ್ಪುರುಷರ ವರಪ್ರಸಾದವನು ॥ ೭೧ ॥

ಇರಿಸುವುದು ಯಾರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯ- ।
ನೊರೆವೆ ನಾ ನಿನಗಿದನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ವುರುಸರಾರೀಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದ ಹಿತವನರಿಯುತಲೆ ॥
ಧರೆಯೊಳಹಿತವಿದಾವುದೆಂಬುದ- ।
ನರಿತು ಜಗದಹಿತವನು ತಾವೇ ।
ಹರಿಸುವರು ಜಗಕೆಲ್ಲ ಸುಖ ಕೊಡುತಿಹರು ನೇಮದಲಿ ॥ ೬೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಾ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿ ।
ಮರಣಸಾಗರ ದಾಟಿ ಪೋಗುವ- ।
ರಿರುವುದೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಧಿಪ ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳು ಸಾಕೈ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಸಾರವ- ।
ನರುಹುವೆನು ಸಿದ್ಧಾಂತ ತನ್ನವನೀತ ನಿನಗೀವೆ ॥ ೭೨ ॥

ಧರೆಯಲೀತೆರನಿರುವ ಪುರುಷರ- ।
ನರಿಯುತವರಾಡುವುದ ಕೇಳುತ- ।
ಲರಿಸುವರು ತತ್ಪುರುಷರಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಮರಳಿ ಯವರಾಡಿರ್ದ ಶಬ್ದನ ।
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ಮತ್ತಾ- ।
ದರದಿ ತನುಧೀಧನಪನರ್ಪಿಸುವರು ಸರಾಗದಲಿ ॥ ೭೦ ॥

ನರನೆ ಪರಿಪರಿಮತದ ಖಂಡನ ।
ವಿರಚಿಸುತ ಸಿದ್ಧಾಂತತತ್ತ್ವವ- ।
ನೊರೆವೆ ನಿನಗಾಂ ಸುಲಭವಾಗಿಹ ರಾಜಮಾರ್ಗವನು ॥
ದೊರೆವುದದರಿಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಹಜದಿ ।
ಸುಲಭದಲಿ ಕೇಳೈ ಧನಂಜಯ ।
ಬರಿದೆ ನಿನಗಾಯಾಸನೇತಕೆ ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕುವರೆ ॥ ೭೩ ॥

ಯಾವತ್ಸಂಜಾಯತೇ ಕಿಂಚಿತ್ ಸತ್ತ್ವಂ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಮ್ ।
ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಸಂಯೋಗಾತ್ತದ್ವಿದ್ಧಿ ಭರತರ್ಷಭ ॥ ೨೬ ॥

ಒರೆದೆ ನಿನಗಾಂ ಕ್ಷೇತ್ರವರ್ಣನೆ- ।
ಯೊರೆವೆ ನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞದರ್ಥವ ।
ಪರಿಯನದ ವಿಸ್ತರದಿ ಹೇಳ್ವೆ ಬೋಧ ನಿನಗಾಯ್ತೆ ॥

ಬರೆ ಪರಸ್ಪರವೈಕ್ಯವೆರಡಕೆ ।
ಒರುವೆದುತ್ಪತ್ತಿಯು ಜಗಕ್ಕೆನೆ ।
ತೆರೆಗಳೇಳುವ ತೆರದಿ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸೆ ಸಾಗರದಿ ॥ ೭೪ ॥

ತರಣಿಕಿರಣವ ನೆಲದಿ ಬೀಳಲು ।
ಬರುವುದೈ ಮೃಗಜಲವು ಸರಿಸರಿ ।
ಸುರಿಯಶಾಮಳೆ ಭರದಿ ನೆಲದಲಿ ಬೆಳೆವುದೈ ಹುಲ್ಲು ॥

ನರನೆ ಸಕಲಚರಾಚರದಿ ತುಂ- ।
ಬಿರುವ ಜೀವನಿದೆಂಬ ತತ್ತ್ವವು ।
ವುರುಸಪ್ರಕೃತಿಗಳೊಟ್ಟುಗೂಡಲು ಹುಟ್ಟುವುದು ತಿಳಿಯೆ ॥

ಅರಿಯಲಾ ಕೌಂತೇಯ ಕೇಳರಿ ।
ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳನ್ಯವಲ್ಲೈ ।
ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೊಂದು ಕೂಡಿಯೆ ಮೆರೆವುದೀಸೃಷ್ಟಿ ॥ ೭೫ ॥

ಸಮಂ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ತಿಷ್ಠಂತಂ ಪರಮೇಶ್ವರಮ್ ।
ವಿನಶ್ಯತ್ಸ್ವವಿನಶ್ಯಂತಂ ಯಃ ಪಶ್ಯತಿ ಸ ಪಶ್ಯತಿ ॥ ೨೭ ॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕ ।
ವಸ್ತ್ರತನವದು ತಂತುವೆಲ್ಲೈ ।
ವಸ್ತ್ರತನವದು ತಂತುವೇ ಯಿಹುದಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥
ವಿಸ್ತರದಲೀತೆರದಿ ನಿಜ ತ- ।
ತ್ವಾರ್ಥವನು ನೋಡಲು ಧನಂಜಯ ।
ಚಿತ್ತಿದಲಿ ಕೇಳ್ ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷರೊಳೈಕ್ಯ ತೋರುವುದು ॥ ೨೦೬ ॥

ಬಂದರಿಂದುತ್ಪನ್ನವಹುದೇ- ।
ಸಂದಭೂತಗಳೆಲ್ಲ ಜಗದಲಿ ।
ಬಂದಿಹುವು ಪರಿಪರಿಯ ಹೆಸರುಗಳಾತೆರದಿ ನಡತೆ ॥
ಕುಂದು ಹೆಚ್ಚಿಹುವಾ ಪರಿಯಲೇ ।
ಕಂದೆರೆದು ನೀನೈಕ್ಯ ನೋಡವೆ ।
ಬಂದುದಾತ್ಮಗೆ ಭೇದವೆನುತಲಿ ಯೋಚಿಸಲು ಪಾರ್ಥ ॥೨೦೭॥

ಜನುಮಜನ್ಮಾಂತರದಿ ಮುಂದಕು ।
ಕೊನೆಯೆ ಯಿಲ್ಲದ ಭವಪರಂಪರೆಯಲಿ ।
ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಳಗುತೇಳುತ ಒಳಲುತಿರುವಿ ಕಣಾ ॥
ವಿನಯಶೀಲನೆ ತುಂಬಿಲತೆಯದು- ।
ವೊಣಗುವನಕವೆ ಕೊಡುವ ಕಾಯಿಗ- ।
ಳನಿತು ವರ್ತಿಪವುದ್ದ ಡೊಂಕಾದರುನು ತುಂಬಗಳೆ ॥೨೦೮॥

ಮರನು ಡೊಂಕಾದರುನು ನೋಡೈ ।
ಒರುಪ್ಪಲ್ಲವೆ ಬದರೆಫಲಗಳು ।
ಮರವ ಕಡೆವರು ಬದರಿತರುವೆನುತಲ್ಲನೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಜೀವಿಮಾತ್ರವು ।
ಕುರುಡ ಕುಂಟವು ಕಿವುಡವಾದರು ।
ಯಿರುವನಾತ್ಮನು ಸರಳನೊಳಗೆಲ್ಲರಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೦೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕೆಂಡಗಳ ತಂಡಗ- ।
ಳೆರಲು ನೋಡುಪ್ಪಣ್ಣೆನೆ ಭೇದನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಜೀವಿಯಲಿ ತಾಂ ಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬನಲಾ ॥
ಸುರಿವ ಮಳೆಧಾರೆಗಳನೇಕಗ- ।
ಳೆರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ನೀರಾ- ।
ತೆರದಿ ಭೂತಾಕಾರಭೇದದೊಳೊರ್ವ ಪರಮಾತ್ಮ ॥ ೨೧೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಘಟಿಮಠದೊಳಾಕೃತಿ- ।
ಯಿರುವುದೊಳಗಾಕಾಶವೊಂದೇ ।
ಪರಿಯೊಳಾ ಭಿನ್ನಸ್ವರೂಪದ ಭೂತನಿಕರದಲಿ ॥
ಇರುವನವ ಪರಮಾತ್ಮ ನೀರ್ವನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚಿನ್ನಾಭರಣದ- ।
ಲಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಿತ್ಯತತ್ತ್ವ ಸುವರ್ಣ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೧೧ ॥

ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಸರ್ವಭೂತದೊ- ।
ಳಿರುವನಾತುಮನೊರ್ವನಲ್ಲವೆ ।
ಮರಣವಿಲ್ಲವನಿಂಗೆ ದೇಹಗಳೆಲ್ಲ ನಾಯುವುವು ॥
ಇರುವನೀಪರಮಾತ್ಮ ಜೀವಿಯೆ ।
ತಿರಿಗು ಜೀವಾಭಿನ್ನನೇ ಯೀ- ।
ತೆರದಿ ನೋಡುವನಾವನೋ ನಿಜದೃಷ್ಟಿ ಯಿಹುದವಗೆ ॥ ೨೧೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಜ್ಞಾನ ನಿಜನಾ- ।
ಗಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿದಿರೊಳೀಪರಿ ।
ಯಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಯು ಭವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಒರೆದೆ ನಾನಾತನನು ತುತಿಸುವೆ ।
ನರನೆ ನೀ ಹೀಗೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆ ।
ಪುರುಷನವನತಿಭಾಗ್ಯವಂತನೆನುತ್ತ ತಿಳಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೧೩ ॥

ಸಮಂ ಪಶ್ಯನ್ಹಿ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮವಸ್ಥಿತಮೀಶ್ವರಮ್ ।
ನ ಹಿನಸ್ತ್ಯಾತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ ತತೋ ಯಾತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ ೨೮ ॥

ನರಶರೀರ ಗುಣೇಂದ್ರಿಯದಿ ತುಂ- ।
ಬಿರುವ ಚೀಲವಲಾ ಧನಂಜಯ ।
ಭರಿತವಿಹುನಾನಾತಳಕ್ಷಪಿತ್ತದ ವಿಕಾರಗಳು ॥
ಇರುವುದಿದರಲಿ ಪಂಚಭೂತಗ- ।
ಳುರುತರದಲವು ರಂಪವಲಾ ।
ಮೆರೆಯುವುವು ನೋಡೈದು ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಗಳಂದದಲಿ ॥ ೨೧೪ ॥

ಉರಿವ್ರದೈನಿಧಕಡಿತದಿಂದಿದು ।
ಮೆರೆವ ಕಂಠೀರವನು ಜೀವನೆ ।
ದೊರೆಯಿತೀತಗೆ ದೇಹವೆಂಬುದೆ ಪಂಜರವು ಪಾರ್ಥ ॥
ದೊರೆದ ಪಂಜರವಿದನು ನಿಮಿಷದಿ ।
ಹರಿದು ಹಾಕಲಶಕ್ಯನೇನೈ ।
ಮೆರೆವಕಂಠೀರವಗೆ ನೋಡು ವಿಚಿತ್ರಸಂಗತಿಯ ॥ ೭೧೫ ॥

ಪರಿಯನಿದನಾಚರಿಸದಲೆ ಕೇ- ।
ಸ್ಯ ರೂಪದ ಜೀವ ಸೌಖ್ಯದೊ- ।
ಳಿರುವನಲ್ಲವೆ ಮರೆತನಿತ್ಯತ್ವವನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರಿಯದಿರೆ ನಿತ್ಯತ್ವಶಸ್ತ್ರನ ।
ಹರಿಯದುದರವು ದೇಹವೆಂಬುದು ।
ತಿರಿಗಿ ನಾಶವು ಬರುವುದೆಂತೈ ತೋರುವುದನಾಶಿ ॥ ೭೧೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಿಪೂರುಷ- ।
ನಿರುತಲೀದೇಹದಲಿ ಘಾತವ- ।
ನಿರಿಯದಲೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯ ಸೇರುವನು ಪಾರ್ಥ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಯೋಗಿಗಳು ಜನ್ಮಾಂ- ।
ತರವ ದಾಟುತ ಕೊನೆಗೆ ಪೋಪ್ಪರು ।
ತಿರಿಗಿ ಸಾಕೀಜನ್ಮಮರಣದ ಯಾತನೆಗಳೆನುತ ॥ ೭೧೭ ॥

ಹೇಳುತೀ ನಿರ್ವಾಣವಚನವ ।
ಸಾಲಿನಲಿ ಮುಳುಗುವರು ಯಿದರಲಿ ।
ಹೇಳಲೇನದ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿದು ದುರ್ಲಭವು ಪಾರ್ಥ ॥
ಮೇಲೆ ನೋಡಾಕಾರಹೀನವು ।
ಕೇಳು ನಾದಾತೀತಶಬ್ದವಿದು ।
ಅಲಿವೈ ತುರ್ಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೋಡಿದುವೆ ಮಂದಿರವು ॥ ೭೧೮ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ನದಿಯೆಲ್ಲ ಕೂಡುವ- ।
ತೆರದಿ ಗತಿಗಳು ಮೋಕ್ಷಸಹಿತಲಿ ।
ಬರುತಲೈಕ್ಯವ ಹೊಂದುವುವಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಪದನಿಯಲಿ ॥
ಮೆರೆವುದೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಳವಿದು ।
ತೊರೆಯೆ ವೈಷಮ್ಯವನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಚರಣದಡಿಗಿದು ಬರುವುದೈ ಯಾಯಾಸವಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ೭೧೯ ॥

ಮೆರೆವವಲ್ಲನೆ ದೀಪ ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವುದವುಗಳಲೊಂದೆ ತೇಜವು ।
ಭರಿತನಿಹನಾತುಮನನಾದಿಯು ಸರ್ವರೊಳಗೊರ್ವ ॥
ಅರಿವನಾರೀತತ್ತ್ವ ಸಮತೆಯ ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ಜನ್ಮಮರಣವ ।
ವುರುಷನಾತನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ಹೇಳಲೇನದನು ॥ ೭೨೦ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾನವನ ತುತಿಸುವೆ- ।
ನಿರುವನಾಪರಿ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ।
ನಿರುತವಾತನ- ನಾಮ್ಯಶಯ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಹನು ॥

ಪ್ರಕೃತ್ಯೈವ ಚ ಕರ್ಮಾಣಿ ಕ್ರಿಯಮಾಣಾನಿ ಸರ್ವಶಃ ।
ಯಃ ಪಶ್ಯತಿ ತಥಾತ್ಮಾನಮಕರ್ತಾರಂ ಸ ಪಶ್ಯತಿ ॥ ೨೯ ॥

ನರನೆ ಧೀಮನಃಆದಿಕೇಂದ್ರಿಯ ।
ಮರಳಿಯದರಿಂದಪ್ಪ ಕೆಲಸಗ- ।
ಳಿರುವುವೀವಿಧವಾಟವೆಲ್ಲವು ಪ್ರಕೃತಿಸಂಭವವು ॥
ಅರಿವನಾರೀ ಪೂರ್ಣತತ್ತ್ವವ- ।
ನಿರುವನವನೇ ಜ್ಞಾನಿಪುರುಷನು ।
ಧರೆಯಲವನೇ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೭೨೧ ॥

ಮನುಜರಿರುವರನೇಕರೊಂದೇ- ।
ಮನೆಯೊಳಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮನೆಯು ವ್ಯವಹಾರವನು ಮಾಳ್ಪದೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದಿ ಗಗನದಲಿ ಪೋಡವು ।
ಮಿನುಗುತಿರುವುದು ಭ್ರಮಣ ಮಾಳ್ಪು- ।
ದಣುಕವಾದರು ಭ್ರಮಣ ಮಾಳ್ಪುದೆ ಗಗನ ಥಿರನಿಹುದು ॥೭೨೨॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಗಳ ಸಹಾಯದಿ ।
ಭರದಲಾತ್ಮನ ಯೋಗದಿಂದಾಟಗಳ ಮಾಡುವಳು ॥
ಇರುವನಾತ್ಮನು ಕಂಭದಂದದಿ ।
ಥಿರನು ನಿಶ್ಚಲ ನಿರ್ವಿಕಾರನು ।
ಧರೆಯಲೀತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯರು ಮೂಢಮಾನವರು ॥ ೭೨೩ ॥

ಅರಿವನಾರಾವರಿಯ ತತ್ತ್ವವ- । ಪುರುಷನಾತನೆ ಜ್ಞಾನದೀಪವ- ।
ನಿರುವನವನೇ ಜ್ಞಾನಿ ಲೋಕದೊ- । ನುರಿದು ಹೃದಯದೊಳಿಟ್ಟನಲ್ಲವೆ ।
ಅರಿವನಾತನಕರ್ತನಾತ್ಮನೆನಿತ್ತ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ಯಿರುವನಾತನೆ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ಯೆಂದನಾ ಹರಿಯು ॥ ೭೨೪ ॥

ಯದಾ ಭೂತಪೃಥಗ್ಭಾವಮೇಕಸ್ಥಮನುಪಶ್ಯತಿ ।
ತತ ಏವ ಚ ವಿಸ್ತಾರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂಪದ್ಯತೇ ತದಾ ॥ ೩೦ ॥

ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಗ- । ನರನೆ ಕೇಳಾನರಗೆ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಳನ್ನು ಸಮರೂಪದಲಿ ನೋಡೆ ಪ್ರ- । ಚರಕೆ ಬರುವುದು ಬ್ರಹ್ಮವೆಲ್ಲವು ।
ಸನ್ನವಾಯ್ತುವನಿಂಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದೆಂದು ನೀ ನಂಬು ॥ ಯಿರಿಸುವನೊ ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಮಯವದದು ॥
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ಜಲದ ತೆರೆಗಳು । ಬರುವುದವನಿಗವಾರ ಸೌಖ್ಯವು ।
ಮುನ್ನ ತೋರುವ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗ- । ವೊರೆವುದೆಂತಿದ ನಾನು ಶಬ್ದದಿ ।
ಳೆನ್ನು ಪೃಥ್ವಿಯು ಧೂಲಿಕಣಗಳು ದೇಹದವಯವವು ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೊರೆದಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳರವಾಯ್ತೆ ॥ ೭೨೮ ॥
॥ ೭೨೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಮನದ ಭಾವವು । ನರಗೆ ಕೈಯೊಳಗಮೃತ ದೊರೆಯಲು ।
ಹೊರಡುತಿಹ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಗಳೈ । ದೊರೆಯಲಾಪರಿ ನಿಧಿಯು ಸಹಜದಿ ।
ಬರುತ ಹೊರಗವು ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಪ್ರಕಾರ ತೋರುವುವು ॥ ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಲಾಭವಿದು ನೋಡ್ ವಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಅರಿಯಲಾನಿಜತತ್ತ್ವ ವಾರ್ಥನೆ । ವರಸುಭದ್ರಾಪತಿಯೆ ನಾ ನಿನ- ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ವಸ್ತುವಿ- । ಗೊರೆದ ತತ್ತ್ವಾಧಾರದಿಂದಲೆ ।
ಗಿರದಲಾ ತದ್ಭೇದ ಭೇದಾಭಾಸ ರಂಜಿಪುದು ॥ ೭೨೬ ॥ ಬರಿದೆ ತರ್ಕಿಸ ಬೇಡ ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಬೇರೊಂದ ॥ ೭೨೯ ॥

ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕೇಳಾತ್ಮನಿಂದಲೆ । ಒತ್ತೆಯೆನಗದ ನಿನ್ನ ಮಾನಸ- ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗುತ್ಪತ್ತಿಯಾಯಿತು । ವಿತ್ತರದ ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ ।
ಮಾನಸದಲೀತತ್ತ್ವ ಬಲ್ಲವನಿರುವನೈ ಜ್ಞಾನಿ ॥ ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಕೇಳು ವಾರ್ಥನೆ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳುವೆನು ॥
ಜ್ಞಾನಿಯಾತಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು । ವಾರ್ಥನೀಪರಿ ಕೇಳಿ ವಚನವ ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ದೊರೆಯಿತೆಂಬ ನಿ- । ಚಿತ್ತದಲ್ಲವಧಾನ ತಂದನು ।
ಧಾನ ಮಾಳ್ಪರೆ ಕುಂದ ಬಾರದು ತರ್ಕಸರಣಿಯಲಿ ॥ ೭೨೭ ॥ ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಪತಿಯಾಡುವುದ ಕೇಳಲಿಕೆ ತೊಡಗಿದನು ॥ ೭೩೦ ॥

ಅನಾದಿತ್ವಾನ್ನಿರ್ಗುಣತ್ವಾತ್ಪರಮಾತ್ಮಾಯಮವ್ಯಯಃ ।
ಶರೀರಸ್ಥೋಽಪಿ ಕೌಂತೇಯ ನ ಕರೋತಿ ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ॥ ೩೧ ॥

ತರಣಿಬಿಂಬವು ಜಲದಿ ತೋರುವ- । ಮೂಢರಜ್ಜುರ ಮತದಿ ಜಲದೊಳು ।
ದಿರುವುದದು ಜಲದಲ್ಲುಲಿಪ್ತವು । ಮೂಡಿಹುದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಸೂರ್ಯನ ।
ಯಿರುವನೀಪರಿ ದೇಹದಲಿ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಪರಮಾತ್ಮ ॥ ನೋಡಲಾಪರಿ ಯಾತ್ಮನಿದ್ದರು ದೇಹಕಿಂ ಹಿಂದೆ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ನೀರಿನಿಂ ಹಿಂ- । ರೂಢಿಯಲ್ಲೀದೇಹ ಮಡಿಯಲು ।
ದಿರುಚನಲ್ಲವೆ ಸೂರ್ಯ ಮೇಣ್ ಮುಂ- । ಗೂಢರೂಪದೊಳಾತ್ಮನಿರುವನು ।
ದಿರುವನಲ್ಲವೆ ನೀರು ಬತ್ತಿದರರ್ಕ ಬತ್ತುವನೆ ॥ ೭೩೧ ॥ ನೋಡಿದರೆ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಾಭಾಸಿಸುವುದೈ ರೂಪ ॥ ೭೩೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾತ್ಮನೊಳು ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಸಂಬಂಧವೆಂದರೆ ।
ಬರಿದೆ ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸವಲ್ಲದೆ ತತ್ತ್ವ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಗಾಳಿಗುಸುಬಿನ ।
ಬರುವುದೇನೈ ಗಂಟ ಹಾಕಲು ।
ಸರಲಮೇಲನವುಸುಬಿಲಿಲ್ಲೈ ಗಾಳಿಯಗ್ರಾಹ್ಯ ॥ ೭೩೨ ॥

ಹತ್ತಿಯಿಂದುರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ।
ಶಕ್ತರಾರೀಜಗದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಲಾಕಾಶಗಳ ಕೂಡಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ನರನೊರ್ವ ಪಡ್ಡಿಮಿ ।
ಯೆತ್ತ ನಡೆದು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ।
ಮತ್ತೆ ಯೊರ್ವನು ಪೂರ್ವದಿಶೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರೆ
॥ ೭೩೪ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ನರರವರು ಬರು- ।
ವರೆ ಪರಸ್ಪರಸಂಮುಖತ್ವದಿ ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಯಾತ್ಮಗೂ ದೇಹಕ್ಕು ಸಂಬಂಧ ॥
ಇರುಳು ಹಗಲಾಬೆಳಕು ಕತ್ತಲೆ ।
ಮರಣ ಜೀವನವಿವುಗಳಿಂಗೆ- ।
ಷ್ಟಿರುವುದಂತರವಷ್ಟೆ ನೋಡಾತ್ಮನಿಗು ದೇಹಕ್ಕೂ ॥೭೩೫॥

ಇರುಳುಹಗಲಿಗೆ ಸಾಮ್ಯವಿಹುದೇ- ।
ನರಳೆಭಂಗಾರಕ್ಕೆ ಸಾಮ್ಯವೆ ।
ಯಿರದಲಾ ಕೇಳ್ ಸಾಮ್ಯವಾಪರಿ ದೇಹಕಾತ್ಮನಿಗೂ ॥
ಪರಿಕಿಸಿದರಿದು ದೇಹವೆಂಬುದು ।
ಭರಿತವಿಹುದೈ ಪಂಚತತ್ತ್ವದಿ ।
ತಿರುಗುತಿಹುದೈ ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಗಳೆಂಬ ಚಕ್ರದಲಿ ॥ ೭೩೬ ॥

ನರನೆ ದೇಹವು ಕರ್ಮಬದ್ಧವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಕಾಲನಿಗೆ ತುತ್ತಿದು ।
ಕರಗುವುದು ಕಾಲಾಗ್ನಿಮುಖದಲಿ ಬಿಸ್ಟಿಯಂದದಲಿ ॥
ಅರರೆ ಕಣ್ಣಿವೆ ಮುಚ್ಚುವನಿತಕೆ ।
ಬರುವುದೀದೇಹಕ್ಕೆ ಮರಣವು ।
ವುರಿಯ ಸಂಪರ್ಕದಲಿ ದೇಹವು ಬೂದಿಯಾಗುವುದು॥೭೩೭॥

ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನಾಯಿಯ ।
ವಿಷ್ಠೆಯಹುದೀದೇಹವಲ್ಲವೆ ।
ಬಿಟ್ಟರೀಯುಭಯಪ್ರಕಾರವ ದೇಹ ಬಿದ್ದಲ್ಲೆ ॥
ಕೆಟ್ಟು ಕೊಳೆಯುವುದಲ್ಲವೇನೈ ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ಕ್ರಮಿಪುಂಜಪುಂಜವು ।
ಕೆಟ್ಟರೀದೇಹಕ್ಕೆ ಬರುತಿಹ ಭ್ರಷ್ಟತನ ನೋಡೈ ॥ ೭೩೮ ॥

ನರನೆ ದೇಹದ ಪರಿಯಿದಲ್ಲವೆ ।
ಮರಳಿ ನೋಡಾತ್ಮನಪ್ರಕಾರವ- ।
ನಿರುವನಾತನು ನಿತ್ಯಶುದ್ಧನನಾದಿ ನಿರ್ಗುಣನು ॥
ಇರನವೂರ್ಣನು ವೂರ್ಣನೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯು ಸಲ್ಲದು ನಿರುತ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ।
ತಿರಿಗಿ ನೋಡು ಕ್ರಿಯಾಪರನು ಮೇಣಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೩೯ ॥

ಸ್ಥೂಲನಲ್ಲೈ ಸೂಕ್ಷ್ಮನಲ್ಲೈ ।।
ತಾಳನಾಕಾರವನು ಕಾರಣ ।
ಹೇಳಲೇನದ ದೃಶ್ಯನೆಂತಾಗುವನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ತಾಳಲಾರನು ರೂಪವದರಿಂ ।
ಹೇಳಲೇನದನಲ್ಪ ಬಹುವೆಂ- ।
ದಾಲಿಸೈ ನಿಸ್ತೇಜನಲ್ಲ ಸತೇಜನೂ ಅಲ್ಲ ॥ ೭೪೦ ॥

ಇರುವನಾತನು ಶೂನ್ಯನದರಿಂ ।
ಭರಿತನಲ್ಲ ರಿಕಾಮಿಯಲ್ಲೈ ।
ಮರಳಿ ಯಾತನು ರಹಿತನಲ್ಲೈ ಸಹಿತನೂ ಅಲ್ಲೈ ॥
ಇರದು ಮೂರ್ತಿಯ ಮೌರ್ತ್ಯವಾತನಿ- ।
ಗಿರದು ಸೌಖ್ಯಾಸೌಖ್ಯಗಳು ಮೇ- ।
ಣಿರವನೇಕತೆಯೇಕತೆಯು ಮೇಣ್ಮುಕ್ತಿಬಂಧಗಳೂ ॥ ೭೪೧ ॥

ಇರುವುನಾತನಲಕ್ಷನವನ- ।
ನ್ನರಿವುದೆಂತವನ ಪ್ರಮಾಣವ ।
ಮರಳಿ ಯಕೃತನೊ ಕೃತನೊ ವಕ್ತನೊ ಮೂಕನೋ ಯೆನುತ ॥
ಬರಲು ಸೃಷ್ಟಿಯು ಬಾರನಾತನು ।
ಹರಿಯೆ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಹರಿಯನಾತನು ।
ಯಿರುವನಿಲ್ಲೆಂಬೀಸ್ಥಿತಿದ್ವಯಕವನು ಲಯಭೂಮಿ ॥ ೭೪೨ ॥

ಇರುವನವ್ಯಯನಾದಕಾರಣ ।
ಬರುವುದೆಂತೈ ವರ್ಣನೆಯ ಪರಿ- ।
ಯಿರನು ಮೇಯನು ಕಡಿಮೆಯಾಗನು ಮೇಣು ಹೆಚ್ಚಾಗ ॥
ಇರದು ಮಡಿಮೈಲಿಗೆಯ ಬಗೆಯವ- ।
ಗಿರವವಾಯವ್ಯಯಗಳವಗೀ- ।
ಪರಿಯ ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳವನು ತಾನಾತ್ಮನಿಹ ಪಾರ್ಥ ॥ ೭೪೩ ॥

ಇರುವನಾತ್ಮನು ದೇಹದಲ್ಲೆಂ- ।
ದೊರುವರೈ ವ್ಯವಹಾರಮಾತ್ರದಿ ।
ನರನೆ ನೋಡೈ ಘಟಮಠದೊಳಾಕಾಶನಿರುವಂತೆ ॥

ಇರುವುದಾತ್ಮಗೆ ವ್ಯಾಪಕತ್ವವು ।
ಬರುತ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದಾಕೃತಿ ।
ಬರಲು ದೇಹವು ದೇಹದಾಕೃತಿಯಾತ್ಮ ಧರಿಸನಲಾ ॥ ೭೪೪ ॥

ಮರಣ ಬಂದರೆ ದೇಹಕಲ್ಲವೆ ।
ಮರಣನಿಲ್ಲಾತ್ಮನಿಗೆ ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವನಾತ್ಮನು ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆಂತಿದ್ದನಾ ತೆರದಿ ॥

ಇರುಳುಹಗಲುಗಳೆರಡು ಗಗನದಿ ।
ತಿರುತಿರಿಗಿ ಬರುತಿಹುವು ಹೋಪುವು ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಗಗನವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಬರುವುವಳಿವುವು ದೇಹಗಳು ಪರಿ- ।
ಪರಿಯಲಾದರು ನೋಡಲಾತುಮ- ।
ನಿರುವನೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ದೇಹಾಕಾರವವಗಿಲ್ಲ ॥ ೭೪೫ ॥

ಯಥಾ ಸರ್ವಗತಂ ಸೌಕ್ಷ್ಮ್ಯಾದಾಕಾಶಂ ನೋಪಲಿಪ್ಯತೇ ।
ಸರ್ವತ್ರಾವಸ್ಥಿತೋ ದೇಹೇ ತಥಾತ್ಮಾ ನೋಪಲಿಪ್ಯತೇ ॥ ೩೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶತತ್ತ್ವ ಪ- ।
ಸರಿಸಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರವಾದರು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಪೀಡೆಯದಕಾವ್ಯಾಪಕತ್ವದಲಿ ॥
ಇರುವನಾತ್ಮನು ಸರ್ವದೇಹದಿ ।
ಯಿರುವನೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ದೇಹದಿ ।
ನರನೆ ದೇಹದುಪಾಧಿಯೆಲ್ಲವ್ರ ತಟ್ಟದಾತನನು ॥ ೭೪೬ ॥

ತಿರುತಿರಿಗಿ ನಾ ಶುದ್ಧತತ್ತ್ವದ ।
ಪರಿಯ ಪೇಳ್ದೆನು ಮರೆಯ ಬೇಡೈ ।
ಯರಿಯಲಾ ನೀ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದರೆ ದೇಹವೇ ಕ್ಷೇತ್ರ ॥
ನರನೆ ವೀರನೆ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದು ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಬೀರೆಂದು ತಿಳಿ ಮೇ- ।
ಣರಿಯಲಾ ಬೇರಾತ್ಮನವ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನಿಹನೆಂದು ॥ ೭೪೭ ॥

ಯಥಾ ಪ್ರಕಾಶಯತ್ಯೇಕಃ ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಲೋಕಮಿಮಂ ರವಿಃ ।
ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಕ್ಷೇತ್ರೀ ತಥಾ ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಪ್ರಕಾಶಯತಿ ಭಾರತ ॥ ೩೩ ॥

ನರನೆ ನೀ ನೋಡಾತ್ಮಯೋಗದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚೇಷ್ಟೆಗಳು ದೇಹದಿ ।
ನಿರುತ ತೋರುವುವಾದರೇನೈ ದೇಹವಾತ್ಮನಲಾ ॥
ಬರಲು ಚುಂಬಕ ಹತ್ತರಕೆ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದು ಲೋಹ ಚಲಿಸುವು- ।
ದಿರುವುದೇನೈ ಲೋಹ ನೋಡೈ ಲೋಹಚುಂಬಕವು ॥ ೭೪೮ ॥

ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿರುತಿಹುದು ಬೆಂಕಿಯು ।
ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲವ್ಯಕ್ತರೂಪದಿ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಕೇಳಗ್ನಿಯಾಗಿಹುದೇನು ಕಾಷ್ಠವದು ॥
ಹುಟ್ಟುವುವು ಗಗನದಲಿ ಮೇಘಗ- ।
ಳೆಷ್ಟೆನುತ ನಾ ಪೇಳಲಾರೆನು ।
ಮುಟ್ಟುವುವೆ ಗಗನವನು ರವಿಯನು ಮೃಗಜಲವು ವಾರ್ಥ ॥ ೭೪೯ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯಾತ್ಮ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುವನೈ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ನೋಡಿದ- ।
ರುರಿವದೀಪಸಹಾಯದಿಂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ॥
ನರನೆ ಚರಿಸುವುದಾದರಾಮನೆ- ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ದೀಪ ಬೇರಾ- ।
ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ದೀಪ ಮನೆಗೇನಿಹುದು ಸಂಬಂಧ ॥ ೭೫೪ ॥

ಅರುಹಿದೀದೃಷ್ಟಾಂತವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರಿಸಿ ಬದಿಗಿನ್ನೊಂದ ಪೇಳುವೆ ।
ತರಣಿಯೊರ್ವನು ಗಗನದಿಂ ಜಗವೆಲ್ಲ ಬೆಳಗಿಸುವ ॥
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಯಾತ್ಮ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುತ ಸರ್ವವ ಬೆಳಗಿಸುವನೈ ।
ತಿರುತಿರಿಗಿ ತಾಳದಿರು ಶಂಕೆಯನಾತ್ಮನಾರೆಂದು ॥ ೭೫೧ ॥

ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಯೋರೇವಮಂತರಂ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಷಾ ।
ಭೂತಪ್ರಕೃತಿಮೋಕ್ಷಂ ಚ ಯೇ ವಿದುರ್ಯಾಂತಿ ತೇ ಪರಮ್ ॥ ೩೪ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಯೋಗೋ ನಾಮ ತ್ರಯೋದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೩ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯಾತ್ಮದೇಹಗ- ।
ಳೆರಡರೊಳಗಿನ ಭೇದತತ್ತ್ವವ- ।
ನರಿವುದಾವುದೊ ಅದುವೆ ನೋಡೈ ನಿಜದಿ ಬುದ್ಧಿಯಲಾ ॥
ಅರಿಯ ಬೇಕೀ ತತ್ತ್ವವೆನುತಲಿ ।
ನಿರುತ ಚತುರಮುಮುಕ್ಷುಗಳವರು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮನೆ ಹಾರ್ಯೆಸಿ ಸೇರುವರು ॥ ೭೫೨ ॥

ನರನೆ ಶಬ್ದಗಳರ್ಥಸಾರವ- ।
ನರಿವುದರಲಿ ವಿಶಾರದನೆ ನೀ- ।
ನರಿತೆ ಯಲ್ಲೈ ಯಾತ್ಮ ದೇಹವಿದಲ್ಲವೆಂಬುದನು ॥
ಅರಿಯಲೀಪರಿ ತತ್ತ್ವಸಾರವ ।
ದೊರಕಿಸುತ ಸಂಪತ್ತ ಶಾಂತಿಯ ।
ನಿರುತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಿಂಡುವಾಕಳುಗಳನು ಪೋಷಿಪರು ॥೭೫೩॥

ಅರಿಯ ಬೇಕೀತತ್ತ್ವವೆನುತಲಿ ।
ನಿರುತ ಯೋಗಾಕಾಶವೇರಲು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯತ್ನಗಳ ಮಾಡುವರೆಡೆಬಿಡದೆ ನೋಡು ॥
ನರನೆ ದೇಹಾದಿಗಳು ತೃಣವೆಂ- ।
ದರಿತು ಸಂತರ ಪಾದುಕೆಗಳನು ।
ಶಿರದೊಳೇರಿಸಿ ಯವರುಗಳ ಚರಣಗಳ ಸೇವಿಪರು ॥೭೫೪॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀಸಾಧನವನಾ- ।
ಚರಿಸಿ ನಿಜತತ್ತ್ವವನು ಕಲಿವರು ।
ಬರುವುದ್ದೆ ತರುವಾಯ ಜ್ಞಾನೋದಯವು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ನರನೆ ದೇಹವಿದಲ್ಲವಾತುಮ- ।
ನರಿವರೀತತ್ತ್ವಾರ್ಥಸಾರವ ।
ಬರುವುದಂತರ ದೃಷ್ಟಿಗೆಂದನು ನಗುತ ನಳಿನಾಕ್ಷ ॥೭೫೫॥

ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಯೆನ್ನ ಜ್ಞಾನ ನಿ- ।
ವಾಳಿಸುವೆ ನಾನವರ ಮೇಲಿಂ- ।
ದಾಲಿಸೈ ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಣಿಸುವ ॥

ಕೀಳು ಮೇಲೆಂದೆನಿಪ ಮಾಯೆ ವಿ- ।
ಶಾಲತನದಿಂ ಪಸರಿಸಿರುವುದು ।
ಹೇಳಲೇನದು ಮಿಥ್ಯವಲ್ಲೈ ಬರಿದೆ ಯಾಭಾಸ ॥ ೭೫೬ ॥

ಹತ್ತಿದಿಲ್ಲೀಮಾಯೆ ಬೆನ್ನನು ।
ಹತ್ತಿರುವುದಿದುವೆನುತ ಜೀವನು ।
ವ್ಯರ್ಥ ಮನದಲಿ ನೆನಸುವನು ಶುಕನಳಕೆನ್ಯಾಯದಲಿ ॥
ಸತ್ಯವಾಗಿಹ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನು ।
ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚಿದರವರೆ ಜಾಣರು ।
ತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯುವರು ದೇಹಾತ್ಮರ ವಿಭಿನ್ನತೆಯ ॥ ೭೫೭ ॥

ಹಾರ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ವಿ- ।
ಚಾರ ತಾಳ್ದನು ಸರ್ಪವೆನುತಲೆ ।
ಹಾರೆ ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸ ಗೋಚರವಹುದು ನಿಜಹಾರ ॥
ತೋರುವುದಲಾ ಸಿಂಪಿ ರಜತಾ- ।
ಕಾರದಿಂದಲೆ ತರಣಿಕಿರಣದಿ ।
ಹಾರಿಹೋಗಲು ಕಿರಣ ಗೋಚರಿಸುವುದು ನಿಜತತ್ತ್ವ ॥ ೭೫೮ ॥

ಹಿರಿದು ಕೇಳಾಕಾಶಕಿಂತಲು ।
ಮೆರೆವುದೈ ವ್ಯಾಪಕವು ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ದಂಡಿಯೆರಡನೆದು ॥
ದೊರೆಯಲೀಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ಯಿರಿಸದೈ ತನ್ನಿಂದ ದೂರಕೆ ।
ಹರಿದು ಪೋಪುದು ಪ್ರಕೃತಿಗುಣದಿಂ ಹುಟ್ಟ್ವುದಾಕಾರ ॥ ೭೫೯ ॥

ಕರಗುವುದು ಜೀವತ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಹರಿದು ಪೋಪುದು ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಯಿರುವುದದ್ವಯಪರಮತತ್ತ್ವವು ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಪುರುಷನಾ ಪರತತ್ತ್ವವಾಗುತ- ।
ಲರಿವನ್ಯೆ ದೇಹಾತ್ಮತತ್ತ್ವವ ।
ಪರಿಕಿಸುವ ತೆರದಂತೆ ನೀರ್ಕ್ಷೀರಗಳ ಹಂಸ ॥ ೭೬೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗರುಹಿ ಯಿತ್ತನು ಕೃಷ್ಣದೇವನು ।
ಪ್ರಕೃತಿಯಾತ್ಮನ ನಿಜಪ್ರಕಾರದ ಸ್ವಾನುಭವಗಳನು ॥
ಹರಿಯು ತನ್ನಯ ಹೃದಯದಿಂದಾ- ।
ನರನ ಹೃದಯದಿ ಸುರಿದನನುಭವ ।
ಸುರಿವರಲ್ಲವೆ ನೀರ ಕೊಡದಿಂ ಕೊಡದಿ ಯದರಂತೆ ॥೬೬೧॥

ಧರೆಯೊಳೀನು ವಿಶೇಷವಾಯಿತು ।
ನರನು ನಾರಾಯಣನಿ ಭಿನ್ನರೆ ।
ಧರೆಯೊಳಿತ್ತನು ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಹರಿಯು ಕೈಬೆರಳನ್ನು ಪಸರಿಸಿ ।
ನರನೆ ನೀನಿಹೆ ನಾನೆ ಹರಿಯೆಂ- ।
ದರುಹಿದನು ಜಗಕೆಲ್ಲವಾಯ್ತಿದು ಖ್ಯಾತ ಮೂಜಗದಿ
॥ ೬೬೨ ॥

ಕೇಳದಲೆ ನಾನೀಸುತತ್ತ್ವವ ।
ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆನು ತಪ್ಪಮಾಡಿದೆ ।
ಖೂಳತನ ಸಾಕಿನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪೇಳುವೆನು ॥
ಶ್ರೀಲಲಾಮನು ತನ್ನ ಸರ್ವವ ।
ಭೋಳೆತನದಿಂ ಪಾರ್ಥಗಿತ್ತನು ।
ತಾಳಲಾರದೆ ತೃಪ್ತಿ ಪಾರ್ಥನು ಕೇಳಿದನು ತಿರಿಗಿ ॥ ೬೬೩ ॥

ಸುರಿಯಲೆಣ್ಣೆಯ ದೀಪದಲಿ ಬಹು- ।
ವುರಿವುದಲ್ಲವೆ ಶಾಂತವಹುದೇ ।
ನರನ ಮನವಾತೆರದಿ ಕೇಳಿಯು ತೃಪ್ತವಲ್ಲವಲಾ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಯಾಸರಸಭಾಷಣ ।
ಹರಿಯು ಸೇಳ್ದರೆ ಕೇಳ್ವೆನೆನುತೀ- ।
ಪರಿಯಲಾಶೆಯು ಹುಟ್ಟತಂತಃಕರಣದಲಿ ನರಗೆ ॥ ೬೬೪ ॥

ಭೂರಿಕುಶಲಳು ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರದಿ ।
ಭಾರಿಪ್ರೇಮದಿ ಬಡಿಸಲಡಿಗೆಯ- ।
ನಾರಿಗಾಗದು ಭೋಜನದ ರುಚಿ ಹಸಿವೆಯೊಂದಿರಲು ॥
ಶ್ರೀರಮಾವರ ಚತುರವಕ್ತನು ।
ಚಾರುಶ್ರೋತನು ಶಿಷ್ಯಪಾರ್ಥನು ।
ಯೇರಿತ್ತೈ ಸಂವಾದದಲಿ ಬಹು ಸರಸತೆಯು ನಿಜದಿ ॥೬೬೫॥

ಗಾಳಿಯನುಕೂಲವದು ಬೀಸಲು ।
ಬೀಳುವುದು ಬೇಕಾದ ವೃಷ್ಟಿಯು ।
ಹಾಳು ಬೀಳದು ಮೇಘರಾಶಿಯು ಚದರಿ ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ॥

ಏಳಲಾಪರಿ ಚಂದ್ರನುದಯದೊ- ।
ಳೇಳುವುದು ಸಾಗರವು ಹರ್ಷದಿ ।
ಪೇಳುವವರಿಗೆ ಸ್ಫುರಣಿ ಕೇಳುವರಿದ್ದರನುಕೂಲ ॥ ೬೬೬ ॥

ಹರುಷದಿಂ ಸಂಜಯನು ಸೇಳ್ದನು ।
ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೈ ।
ನರನ ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆಯನು ನೋಡುತ ಯಾದವರ ರಾಯ ॥
ಹರುಷಪುಳಕಿತನಾಗಿ ತನ್ನಯ ।
ಸರಸಭಾಷಣದಿಂದ ಮೋಹಿಪ ।
ಭರದಲೀತ್ರಿಭುವನವ ಕೇಳಾ ಸರಸಭಾಷಣವ ॥ ೬೬೭ ॥

ಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸ ತನ್ನಯ ।
ಯೆಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಬುದ್ಧಿಬಲದ- ।
ಲ್ಲುಣಿಸಿದನು ಜಗಕೆಲ್ಲ ಭಾರತವರಕಥಾಮೃತವ ॥
ಮಿನುಗುತಿಹುದಾಭಾರತದೊಳಾ- ।
ನಿನುತಚರಿತವು ಭೀಷ್ಮಪರ್ವವು ।
ಮಿನುಗುತಿದೆ ಯದರೊಳಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ರತ್ನನಿಧು ॥ ೬೬೮ ॥

ನರಹರಿಯ ಸಂವಾದರೂಪದೊ- ।
ಳೆರುವುದೈ ಯಾರರ್ಥ ನಾನದ- ।
ರಿವಪರಿಯಲಿ ಕನ್ನಡದಿ ಭಾವಾರ್ಥ ಪೇಳುವೆನು ॥
ಸರಸಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿಯ ಗತಿ ।
ಸರಸ ತೋರದೆ ರಸಿಕ ಜನರಿಗೆ ।
ಯಿರುವುದಿದು ಕೇಳಲು ಮನೋಹರ ಪಂಚಮಸ್ವರವು ॥೬೬೯ ॥

ಅರುಹುವೆನು ನಾ ಶಾಂತರಸವನು ।
ತೊರೆವೆ ಬೇರೆಪ್ರಕಾರವೆಲ್ಲವ ।
ಧರೆಯಲಿದು ಶೃಂಗಾರವನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಬಿಡುವ್ರದಲಾ ॥
ಇರುವುದಿದು ಕನ್ನಡದ ಕಾವ್ಯವು ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಸಾಹಿತ್ಯಕನ್ನಡಿ ।
ಸರಸತೆಯ ನೋಡಿದರೆ ಪೀಯೂಷಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಿಹುದು ॥ ೬೭೦ ॥

ಧರೆಯಲೆನುವರು ಚಂದ್ರನುದಯಕೆ ।
ಬರಲು ದ್ರವಿಪುದು ಚಂದ್ರಕಾಂತವು ।
ಯಿರಲಿ ಹಾಗದು ಸಂದ್ರವಿಪೆನಾಚಂದ್ರನನೆ ನಾನು ॥
ಅರುಹಿದೀಮತತ್ಕಾವ್ಯದಮೃತವ ।
ಕಿರಣದಿಂ ಹೀರುತ್ತ ಚಂದ್ರಮ- ।
ನುರುತರದಿ ತಾನಮೃತಕಿರಣನೆ ಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ॥ ೬೭೧ ॥

ಎನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ರಸವ ಕೇಳುತ । ತೊರೆಯುದಾನೊಂದಕ್ಷರವನಾ- ।
ಬನ್ನ ಬಡುವುದು ನಾದಬ್ರಹ್ಮವು । ಪರಿಯಲಾಂ ಬಿಡೆನುಚ್ಚಶಬ್ದವ ।
ಬೆನ್ನ ತೋರಿಸಿ ಯಡಗಿ ಪೋಪುದು ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ಬರಿದೆ ॥ ಪರಿಯ ಪೇಳುವೆನೆಂತು ಗುರುವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಹಿಮೆಯದ ॥
ಚನ್ನು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಭಾವವದುವು- । ಅರುಹಿದೆನು ದರ್ಶೋಕ್ತಿಯಿದನಿದು ।
ತ್ವನ್ನವಹುದಜ್ಞನಿಗು ಜ್ಞಾನಿಗೆ । ಗುರುಚರಣದ ಪ್ರಭಾವವೆನುತಲಿ ।
ಯೆನ್ನ ಕಾವ್ಯದಿ ಬರುವುದೈ ಕ್ಷಣದಲಿ ಸಮಾಧಿಸುಖ ಬರುವುದೆಂತೀಪರಿಯ ದರ್ಪವು ಯೆನಗೆ ಪಾಮರಗೆ ॥ ೭೭೭ ॥
॥ ೭೭೨ ॥

ಅರುಹುವೆನು ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ । ಇರುವುದೆನ್ನಯ ಭಾಗ್ಯವೀದಿನ ।
ಸರಸತೆಯ ಕಾವ್ಯದಲಿ ಮೇಣದು । ಗುರುಕೃಪೆಯದಿದು ಲಾಭ ನೋಡಲು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಜಗಕಾನಂದ ಕೊಡುವುದಲಾ ॥ ದೊರಕಿದುದು ಸಜ್ಜನರ ಸಂತರ ಚರಣದರ್ಶನವು ॥
ಹರಿಯಿತ್ತೈ ದೈನ್ಯವು ವಿಚಾರಕೆ । ತಿರಿಗಿ ನಿಮ್ಮಯ ಮುಂದೆ ಗೀತೆಯು ।
ತರುವುದು ಸಜೀವತ್ವ ಕರ್ಣಕೆ । ಸರಸತರ ಭಾಷಣವ ಮಾಡುವ ।
ಬರುವುದೈ ಮಾನಸಕೆ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವಿದರಿಂದ ॥ ೭೭೩ ॥ ಪರಿಯ ಭಾಗ್ಯವು ಸಣ್ಣದೇನೈ ಸದಯ ಗುರುರಾಯ ॥ ೭೭೮ ॥

ಏತಕೀವಿಸ್ತಾರವೀದಿನ । ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಶಿಷ್ಯಗಿದರಲಿ ।
ಭೂತಳದೊಳಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ । ಬರುವುದೇನೈ ವಿಘ್ನ ನೋಡಲು ।
ಖ್ಯಾತವೇ ದೊರಕಿಹುದು ಪುಣ್ಯದ ಖಾನಿ ತೆರೆದಿಹುದು ॥ ಸರಸತಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿರ್ದ ಬಾಲಕ ಮೂಕನಾಗುವನೆ ॥
ಔತು ಕೈಜೋಡಿಸಿಯು ಸುಜನ- । ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸರ್ವರಿಗೆ ಮೂಕತೆ ।
ವ್ರಾತ ಕರ್ಣಿಂ ನೋಡಿ ಪರಮಸು- । ಹರಿಸುತಿಹಳಾ ಸರಸತಿಯಲಾ ।
ಖ್ಯಾತಿಶಯವನು ಪೊಡವಿಯಲಿ ಪುಣ್ಯದಲಿ ಪಡಲೆನುವೆ ಹರಿಸಳೇ ನಿಜಬಾಲನೊಳಗಿಹ ಮೂಕತೆಯ ನಿಜದಿ ॥ ೭೭೯ ॥
॥ ೭೭೪ ॥

ಸುರಿದುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೃಷ್ಟಿಯು । ಸಿರಿಯು ಕೈ ದೈವಜ್ಞ ಪರಿಕಿಸೆ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಬಂತೈ ಸುಕಾಲವು । ದೊರೆಯುವುದೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯರೇಖೆಯು ।
ದೊರೆಯಿತೆನಗಾ ವಿಷ್ಣುಸದ್ಗುರುವಿನ ಪ್ರಸಾದವಿದು ॥ ಧರೆಯೊಳಾನಜ್ಞಾನಿಯಿದ್ದರು ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ।
ಗುರುವಿನಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ- । ದೊರೆತಿರಲು ನಿಮ್ಮಯ ಪ್ರಸಾದವು ।
ವರದಹಸ್ತವು ಮಸ್ತಕದೊಳಿರೆ । ಹರಿದುಹೋಗದೆ ಚಾದ್ಯವೆನ್ನದು- ।
ಯರುಹಬೇಕೇ ಸರಸಭಾಷಣ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ಮುಂದೆ ॥೭೭೫॥ ವಿರುವುದೇನಜ್ಞರಿಯು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥ ೭೭೦ ॥

ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವೆ- । ಗುರುವೆ ವಿಷ್ಣುವೆ ಸಂತವೃಂದವೆ ।
ನುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಕಾವ್ಯರಸವದ । ಚರಣಕೆರಗುವೆ ನಿಮಗೆ ಹರ್ಷದಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಸ ಬೇಕಾನು ಪೇಳ್ವಕ್ಷರಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ॥ ಕರುಣದಲಿ ಗೀತಾರ್ಥಕಥನದ ವರವದನು ಕೊಡಿರಿ ॥
ಮತ್ತೆ ದೃಷ್ಟಾಂತೋಪಮೆಗಳಾ- । ದೊರೆಯಿತೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಚರವದು ।
ಮೊತ್ತ ಸಾಗರವಾಗಿ ಹರಿಯಲಿ । ಮರಳಿ ಗೀತಾರ್ಥವನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಯುಕ್ತಪದಸರ್ವಸ್ವ ರಸದಿಂ ಸೂಸಬೇಕಲ್ಲೈ ॥ ೭೭೬ ॥ ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮಸೌಖ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ವರ್ಧಿಸಲಿ ॥ ೭೭೧ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೩) ಹದಿಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೩೪, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೭೭೧

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೪ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಗುರುವೆ ನೀನಾಚಾರ್ಯಪದನಿಯ ।
ಧರಿಸಿ ಮೆರೆಯುವ ಸಗುಣ ಮೂರುತಿ- ।
ಗುರುವೆ ಪರಮಾನಂದಬುದ್ಧಿಗಳೆಂಬ ಕಿರಣಗಳ ॥
ಮೆರೆಸುತಿಹ ವಾಸರಮಣಿಯಲಾ ।
ಗುರುವೆ ಸುರವರನಿತಚರಣನೆ ।
ಗುರುವೆ ಜಯಜಯಕಾರವೆನುವೆನು ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿ ॥೧॥

ಗುರುವೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಯ ಸುಮೂರುತಿ ।
ಗುರುವೆ ಸೋಽಹಂ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬುವ ।
ಪರಮ ತತ್ತ್ವದ ಬೀಜ ಹೃದಯದಿ ಬಿತ್ತುತಿರುನಿಯಲಾ ॥
ಗುರುವೆ ನೀನು ಸಮುದ್ರನಲ್ಲವೆ ।
ತೆರೆಗಳೀ ಭುವನಂಗಳೆಲ್ಲವು ।
ತಿರಿಗಿ ಜಯಜಯಕಾರವೆನುವೆನು ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿ ॥ ೨ ॥

ಗುರುವೆ ದೀನದಯಾಳು ಮೂರುತಿ- ।
ನಿರುತ ಕರುಣಾಸಾಗರನಲಾ ।
ಗುರುವೆ ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾತರುಣಿವಲ್ಲಭನೆ ॥
ಅನಿಯಲಾರದ ನಿನ್ನ ತತ್ತ್ವವ ।
ನರರಿಗಿರುವುದು ವಿಶ್ವ ಸತ್ಯವು ।
ಅರಿತವರಿಗಾಗುವುದು ವಿಶ್ವವು ಮಿಥ್ಯವೇ ಯೆನುತ ॥ ೩ ॥

ಗಾರುಡಿಯು ನೀನೆಂದು ಕರೆವರೆ ।
ತೋರುವುದು ಕೇಳೊಂದು ಕೊರತೆಯು ।
ಬೇರೆಯವರನು ವಂಚಿಸುವನ್ಯೆ ಗಾರುಡಿಯು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಯಾರಿಗಾದರು ಕಾಣಿಸದಲೇ ।
ತೋರಿಸುವಿ ನಿನ್ನಾಟವೆಲ್ಲವ ।
ಗಾರುಡಿಯುವಿಗೆ ತಿಳಿಯದೀಪರಿ ಮಾಯೆಯಾಟವನಿದು ॥ ೪ ॥

ಕೆಲವರಿಗೆ ನೀ ಜ್ಞಾನಬೋಧವ ।
ತಿಳಿಸಿ ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿ ಹಚ್ಚುವಿ ।
ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾಯಾಬಲೆಗೆ ನೀನೆತ್ತಿ ಹಾಕುವಿಯೆ ॥
ತಿಳಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ಮಾಟದಾಟವ- ।
ನಿಳೆಯೊಳೀಪರಿ ಲೀಲೆ ಮಾಡುವಿ ।
ತಿಳಿಯದಜ್ಞನು ನಿನ್ನ ಚರಣದಿ ಲೀನನಾಗಿಹೆನು ॥ ೫ ॥

ನೀರಿಗಿತ್ತೈ ಸರಸತೆಯ ನೀ- ।
ಧಾರುಣಿಗೆ ಸಹನತೆಯ ಕಲಿಸಿದಿ ।
ಕಾರಣನಲೈ ನೀನು ಶಶಿಸೂರ್ಯರ ಪ್ರಕಾಶಕಲಾ ॥
ಮೂರುಲೋಕದಿ ತೇಜವದು ನಿ- ।
ಸ್ತಾರವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ।
ಕಾರಣಿಕನಾಶೀರ್ವಚನ ಬಲದಿಂದಲೇ ನೋಡು ॥ ೬ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದ ।
ಹೊರತು ಶಶಿಸೂರಿಯರು ಗಗನದಿ ।
ಮೆರೆವ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ಚಿಪ್ಪಿನ ತೆರದಿ ನಿಷ್ಪ್ರಭರು ॥
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ತ್ರಿಜಗದಿ ।
ತಿರುಗುತಿಹ ಮಾರುತನು ನಿನ್ನಯ ।
ವರಪ್ರಸಾದದ ಬಲದಿ ತಿರುಗುವನಲ್ಲವೇ ಗುರುವೆ ॥ ೭ ॥

ಇರುವುದತಿವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಗಗನವು ।
ಯಿರುವುದೇನ್ಯೆ ನಿನಗೆ ಮಿಗಿಲದು ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಮಾಲೆಯೊಂದರಲದು ವಿರಾಜಿಪುದು ॥
ಅರುಹಲೇನದ ನಾನು ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಮ ಮಹಿಮೆಯಗಾಧನಿರುವುದು ।
ಯಿರುವುದ್ಯೆ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಮಾಯಾಜಾಲ ತ್ರಿಭುವನದ ॥ ೮ ॥

ಇರುವುದಾಪರಿ ಜ್ಞಾನ ನಿನ್ನೊಳು ।
ಬಿರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರ ನಿನ್ನಿಂ ।
ಪರಮ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ದಣಿದುವು ನಿನ್ನ ವರ್ಣಿಸಲು ॥
ಇರುವುದಾ ವೇದದಲಿ ಚತುರತೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣನೆಯ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ದರುಶನವು ದೊರಕಿದರೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಣಕಮಲಗಳ ॥ ೯ ॥

ಪರಿಯನರಿಯದ ಮೂಕತನ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಪ ಭಾಗವ್ಯ ಬಂದು ತಟ್ಟುವು- ।
ದರರೆ ನಾವಿಬ್ಬರು ಕಣಾ ವೊಂದಾದೆವೀ ತೆರದಿ ॥
ಬರುವ್ಯದೇ ಬಾಯ್ ವರ್ಣನೆಗೆ ನೀ- ।
ನಿರುವೀ ಶಬ್ದಾತೀತ ನಿನಗಾ- ।
ಪರಮ ಶ್ರುತಿಗಳು ವರ್ಣಿಸುವ ಪರಿಯರಿಯಲಾರವಲಾ ॥೧೦॥

ಧರೆಯು ಜಲಮಯವಾಗೆ ಸರ್ವವು ।
ಅರಿವುದೆಂತೈ ಬಿಂದುವದರಲಿ ।
ವರಮಹಾನದಿಗಳನು ತಿಳಿಯುವುದೆಂತು ಜಲಮಯದಿ ॥
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರೆ ಹಿಮ- ।
ಕಿರಣ ಮಿಂಚಿನ ಹುಳವಲಾ ಸರಿ- ।
ಯಿರುವರೀ ಯೀರ್ವರು ಕಣಾ ದಿನಮಣಿಯ ಸಂಮುಖದಿ ॥ ೧೧ ॥

ಆದ ಕಾರಣ ಶ್ರುತಿಗಳೆನ್ನೋ- ।
ವಾದಿ ಮೂಕತ್ವವನು ಪಡೆದುವು ।
ಭೇದ ತೋರಿಪ ದ್ವೈತತೀರಲು ವಾಣಿ ವೈಖರಿಯು ॥
ಬೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ತಬ್ಧವಿಹುದೈ ।
ಹೇ ದಯಾನಿಧಿ ನಿನ್ನಮಹಿಮೆಯ ।
ಮೇದಿನಿಯಲಾರಿಹರು ವರ್ಣಿಪ ಚತುರತನದವರು ॥ ೧೨ ॥

ವಿಸ್ತರಿಸದಲೆ ತುತಿಯ ಶಬ್ದದಿ ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ।
ಮಸ್ತಕವ ನಾ ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿಡುವೆ ಗುರುರಾಯ ॥
ಉತ್ತಮವಲಾ ಹಾದಿ ಯೆನಗಿದು ।
ವ್ಯರ್ಥ ನಿಷ್ಫಲ ಯತ್ನವೇತಕೆ ।
ಚಿತ್ತವಿಸು ನಾ ನಿನ್ನ ವಂದಿಪೆನಿದ್ದ ಪರಿಯಲ್ಲೆ ॥ ೧೩ ॥

ಮಾಡಿಹೆನು ಗೀತಾರ್ಥ ಕಥನವ ।
ಗಾಢ ವ್ಯಾಪಾರವನು ನೀನೆನ- ।
ಗೀಡೊ ಲಾಭವ ಧಣಿಕ ನೀನಾಗೆನಗೆ ಮೋದದಲಿ ॥

ನೀಡು ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಧನದ ಮುಂ- ।
ದಾಡುತಿಹ ಚೀಲವನು ಬಿಚ್ಚುತ ।
ಕೂಡಿಸೆನ್ನೀ ಮತಿಯರೂಪದ ಚೀಲದಲಿ ಧನವ ॥ ೧೪ ॥

ಗುರುವೆ ನೀನು ಮಹಾಧನಿಕನೈ ।
ಬಿರುವುದಂತಃಕರಣವುರುತರ ।
ಬರುವುದದರಿಂ ಲಾಭ ವ್ಯಾಪಾರದಲಿ ಜ್ಞಾನವದು ॥
ಗುರುವೆ ಯೆನಗೀ ಲಾಭವಾಗಲು ।
ವಿರಚಿಸುವೆ ಸುವಿಚಾರ ಚನ್ನಾ- ।
ಭರಣಗಳ ನಾನೀವೆ ಸಂತರ ಕರ್ಣಭೂಷಣವ ॥ ೧೫ ॥

ಗುರುವೆ ಗೀತಾರ್ಥನಿಧಿ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವಂದದಲಿ ನಿನ್ನಯ ।
ಪರಮಸ್ನೇಹಾಂಜನವನಿರಿಸೈ ಯೆನ್ನ ನೇತ್ರದಲಿ ॥
ಕರುಣೆಯರುಣನ ಕಿರಣಗಳನೊಳ- ।
ಗಿರಿಸಿ ಶಬ್ದದ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ನೀ- ।
ತರಿಸು ಯೆನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸದಯ ಗುರುರಾಯ ॥ ೧೬ ॥

ಗುರುವೆ ನೀನು ವಸಂತ ಋತುವಾ- ।
ಗಿರುವಿ ಯೆನ್ನೀ ಬುದ್ಧಿಲತೆ ಬಹು ।
ಪರಿಯಲದು ವಿಸ್ತರಿಸಿಹುದು ಬೆಳೆದಿಹುದು ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ॥
ಸುರಸಕವಿತಾಫಲಗಳದರಲಿ ।
ಬರುವ ತೆರದಲಿ ಮಾಡು ಭರದ ।
ಲ್ಲಿರುವುದೇನೈ ಚೋದ್ಯ ಶ್ರೀಗುರುಕರಣೆಗಿದು ನಿಜದಿ ॥ ೧೭ ॥

ಗುರುವೆ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆ ।
ಸುರಿಸು ನೀನೌದಾರ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ।
ಬರಲು ಬೇಕದರಿಂದ ಗಂಗಾನದಿಯ ಪರಿ ಬುದ್ಧಿ ॥
ಬರಲು ಬೇಕರ್ಥಸ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವೂರವು ।
ಸುರಸತೆಯ ಬೀರುತ್ತ ಜಗಕಾಹ್ಲಾದ ಕೊಡುವಂತೆ ॥ ೧೮ ॥

ಗುರುವೆ ನೀ ವಿಶ್ವೈಕಧಾಮನು ।
ವರಪ್ರಸಾದದ ಚಂದ್ರಮನಲಾ ।
ಬರುತ ಗಗನದಿ ಶೋಭಿಸೈ ಪೂರ್ಣಮೆಯ ದಿನದಂತೆ ॥
ಇರುವುದೆನ್ನಲಿ ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ।
ಬರುವುದದಕುಲ್ಲಾಸಭರತಿಯು ।
ಪರಿಪರಿಯ ನವರಸಗಳೆಲ್ಲ ತರಂಗವೇಳುವುವೆ ॥ ೧೯ ॥

ಜ್ಞಾನದೇವನ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ- ।
ಲಾ ನಿವೃತ್ತಿಯು ನುಡಿದನುತ್ತರ ।
ನೀನು ಯಾಕೇತರದಿ ತುತಿಯಲಿ ದ್ವೈತ ವರ್ಧಿಸುವಿ ॥
ನಾನು ನಿನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿಹೆ ।
ನೀನು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಹೇಳ್ಗೆ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಗೀತೆ ಕೇಳ್ವರೆ ತಲ್ಲಣಿಸುತಿಹೆನು ॥ ೨೦ ॥

ವ್ಯರ್ಥ ನಿನ್ನೀ ಸ್ತುತಿಯು ಸಾಕೈ ।
ವಿಸ್ತರಿಸದಲೆ ಯಡ್ಡಕಥೆಯನು ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ಹೇಳು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಶ್ರೋತೃವೃಂದವಿದಾತುರತೆಯಿಂ ।
ಚಿತ್ರದಂತೆ ತಟಸ್ಥವಾಗಿದೆ ।
ವ್ಯರ್ಥ ಹೆಚ್ಚಿಸ ಬೇಡ ನೀನಾತುರತೆಯವರಲ್ಲಿ ॥ ೨೧ ॥

ಹರುಷನಿರ್ಭರನಾಗಿ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಿದ್ದೆನೀವರಿಗೆ ॥
ಆರುಹು ಗ್ರಂಥನನೆಂದು ನಿನ್ನು- ।
ತ್ತರವು ಬಾಯಿಂ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ।
ಸ್ಫುರಣೆಯಾಯಿತು ಮನದಿ ಗ್ರಂಥವನಾರಭಿಪೆನೀಗ ॥ ೨೨ ॥

ಧರೆಯೊಳಮರವು ಸೊದಲೆ ದುರ್ವಾಂ- ।
ಕುರವು ಪೀಣದಕೊಳಗೆಯಮೃತದ ।
ವರಸುಧಾರಸವೃಷ್ಟಿಯಾಗಲು ನೋದತೇನದನು ॥
ದೊರೆಯಲೆನಗೀ ಗುರುಪ್ರಸಾದವು ।
ಹರಿಗದಿತ ಗೀತೆಯಲಿ ಮೂಲದೊ- ।
ಳಿರುವ ಪದವಾಕ್ಯಗಳನೆಲ್ಲವ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ನಾನು ॥ ೨೩ ॥

ಹರಿಯ ಗೀತಾಮೃತವ ಕುಡಿಯಲು ।
ಹರಿವುದೆಲ್ಲವು ಮನದ ಸಂಶಯ ।
ಬರುವದಲ್ಲನೆ ಶ್ರವಣದಿಚ್ಛೆಯು ದ್ವಿಗುಣಮಾನದಲಿ ॥

ಅರಿಕೆಯೆನ್ನೊಂದಿಹುದು ನಿನ್ನಯ ।
ಚರಣದಲಿ ಗುರುರಾಯ ನಿನ್ನಯ ।
ಕರುಣೆಯಿಂ ಬರ ಬೇಕು ಕಾವ್ಯದಿ ಸರಸಮಧುರತೆಯು ॥ ೨೪ ॥

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಶ್ರೀಗೋ- ।
ವಿಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ಪೇಳ್ದನೀಪರಿ ।
ಬಂದೊಡಾತ್ಮನ ಯೋಗ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಬರುವುದೈ ಭವವ ॥
ಮುಂದೆ ಮಾಯೋಪಾಧಿಯಿಂದಲೆ ।
ಬಂದವುದು ಸುಖದುಃಖಭೋಗವು ।
ಕೊಂದರಾ ಗುಣಸಂಗವನು ಮೋಕ್ಷವನು ಪಡೆಯುವನು ॥ ೨೫ ॥

ಇರುವನಾತ್ಮನು ಸಂಗರಹಿತನು ।
ಒರುವದೆಂತೀ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಗವ ।
ಪರಿಯಿದಾವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯಾತ್ಮನ ಯೋಗವಾಗುವುದು ॥
ಬರುವನೆಂತೀ ದುಃಖಸುಖಿಗಳು ।
ಪಿರುವನೆಂತೈ ಐನಿತು ಗುಣಗಳು ।
ಒರುವದಾತ್ಮಗೆ ಗುಣದ ಬಾಧೆಯು ಯಾವ ರೀತಿಯಲಿ ॥ ೨೬ ॥

ಗುಣರಹಿತಲಕ್ಷಣಗಳಾವುವು ।
ಐನಿತು ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ ಮುಂದಕೆ ।
ವಿನುತಚರಿತನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನು ಪೇಳ್ದನರ್ಜುನಗೆ ॥
ವಿನಯದಿಂದಾ ಕಥೆಯನೆಲ್ಲವ ।
ಮನದ ಸಂತಸ ಬರುವ ತೆರದಲಿ ।
ಗುಣಿಗಳಾಗಿಹ ಶ್ರೋತೃಜನರಿಗೆ ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಾನು ॥ ೨೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಾನೊರೆದೆ ನಿನಗೀ- ।
ವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವ ವಿಸ್ತರದಲೇ ।
ಯರವು ಬಾರದು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ॥
ನರನೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾದು ಶ್ರವಣಕೆ ।
ಹರುಷದಲಿ ನೀ ಸಾವಧಾನದಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳ್ಗೈ ಪೇಳ್ವೆನೆಂದನು ದಾಸವಧ್ವಂಸಿ ॥ ೨೮ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಪರಂ ಭೂಯಃ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಜ್ಞಾನಾನಾಂ ಜ್ಞಾನಮುತ್ತಮಮ್ ।
ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಮುನಯಃ ಸರ್ವೇ ಪರಾಂ ಸಿದ್ಧಿಮಿತೋಗತಃ ॥ ೧ ॥

ನರನೆ ನಾ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪೇಳುವೆ ।
ಪರವೆನುವ ಜ್ಞಾನದ ಮಹಿಮೆಯನು ।
ಪರವೆನುತಲೇತಕ್ಕೆ ಕರೆವರು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನು ॥

ಇರುವುದೈ ಸಂಸಾರಸ್ವರ್ಗವು ।
ವರಮನೋಹರ ತೋರುವುದಲಾ ।
ಕರೆವರಾಕಾರಣದಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಪರವೆನುತ ॥ ೨೯ ॥

ಇರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವದರಿಂ ।
ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮವೆನ್ನ ಮತವಿದು ।
ಮೆರೆವುದಿದುವಗ್ನಿಸ್ವರೂಪವು ಜಾಜ್ವಲಿಸುತಿಹುದು ॥
ಇರುವುದನ್ಯ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವು ।
ಒರಿದೆ ತೃಣದಂದದಲಿ ನೋಡಲು ।
ಸರಿಯ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕಾವುದ ಕಾಣೆನೀಜಗದಿ ॥ ೩೦ ॥

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ ।
ನರನೆ ಚಂದ್ರಾದ್ಯುಡುಗಣಂಗಳು ।
ವಿರಸ ನಿಸ್ತೇಜಗಳು ರಂಜಿವುವಲ್ಲವೇ ನೋಡೆ ॥
ಧರೆಯು ಜಲಮಯವಾಗೆ ಪ್ರಳಯದಿ ।
ಯಿರುವುನೇನೈ ನದಿನದಂಗಳು ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಮುಂದಿತರ ಜ್ಞಾನ ॥ ೩೩ ॥

ಯಾವುದೈ ಸಂಸಾರಸ್ವರ್ಗಸು- ।
ಖಾವಲೋಕನತತ್ಪರವು ಮ- ।
ತ್ಯಾವಗಂ ಮುಂದರಿಯದಲೆ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ನೋಡುವುದು ॥
ಯಾವುದಾ ಯಜ್ಞಾದಿ ಕರ್ಮವ ।
ಭಾವಿಸುವುದುತ್ತಮವೆನಿತ್ತಲಿ ।
ರಾವನರಿಯದು ದ್ವೈತ ಹೊರತೀ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥೩೧॥

ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಾ ಕಾರಣದೊಳ- ।
ತ್ಯುತ್ತಮವಲಾ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ಮುಕ್ತಿಯನು ಮಾಳ್ಪುದು ಸುಲಭದಲಿ ಕರತಲಾಮಲಕ ॥
ವ್ಯಾಪ್ತ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗಲು ।
ಮುಕ್ತವಾಗಲು ಸ್ವಾನುಭವದು- ।
ವೆತ್ತಲಾಗದು ಮತ್ತಕವ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರ ॥ ೩೪ ॥

ಜ್ಞಾನವೀತೆರದೆಲ್ಲ ಜಗದಲಿ ।
ಹೀನನಿಹುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕೆ ।
ಜ್ಞಾನವನ್ಯವು ಸ್ವಪ್ನದೋಲ್ ರಂಜಿವುದು ಕಣ್ಣಿಂಗೆ ॥
ಬಾನುವಿನಲಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರ- ।
ಮಾಣ ವಾಯುವು ಹುಟ್ಟಿದರು ತ- ।
ಲ್ಲೀನವಾಗುತ ಲಯವ ಹೊಂದುವುದಲ್ಲಿಯೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೨ ॥

ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೋಡುತಿಹ ಮಾ- ।
ನಸವ ಹಿಂಡಟ್ಟುವುದು ಮೇಣದು- ।
ಕುಸುರಗಟ್ಟುತ ಕೊಡುವುದೈ ಶಾಶ್ವತದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ॥
ವಸುಮತಿಯಲೀ ತೆರದ ಪುರುಷರು ।
ವಿಷಮತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಯೆನ್ನಯ ।
ಅಸಮಯೋಗ್ಯತೆ ತಾಳ್ದರೈ ನರದೇಹ ಧರಿಸಿದರು ॥ ೩೫ ॥

ಇದಂ ಜ್ಞಾನಮುಪಾಶ್ರಿತ್ಯ ಮಮ ಸಾಧರ್ಮ್ಯಮಾಗತಾಃ ।
ಸರ್ಗೇಽಪಿ ನೋಪಜಾಯಂತೇ ಪ್ರಲಯೇ ನ ವ್ಯಥಂತಿ ಚ ॥ ೨ ॥

ಎನ್ನ ನಿತ್ಯತೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯರು ।
ಯೆನ್ನ ಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣರು ।
ಯೆನ್ನ ತೆರದಲನಂತಪರಮಾನಂದರೂಪರಲಾ ॥
ಎನ್ನ ತೆರದಲಿ ಸತ್ಯಸಿದ್ಧರು ।
ಭಿನ್ನಭಾವವೆ ಯಿಲ್ಲವೆಮ್ಮೊಳು ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮರು ನೋಡಲೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಸಂಯುತರು ॥ ೩೬ ॥

ನಾನು ನೀನೆಂದಿರುವ ದ್ವೈತವು ।
ಹಾನಿಯಾಗಲು ಭೇದ ವ್ಯಥೆವುದೆ ।
ನಾನು ನೀನೀ ಜಗವಿದೆಲ್ಲ ದ್ವೈತವಾಗುವುದು ॥
ಮಾನವಂಗೀ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದರೆ ।
ಕಾಣರವರೀ ಜನ್ಮ ಗರ್ವದಿ ।
ಹಾನಿ ಕೇಳಿಂತವರಿಗಿರುವುದು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲಿ ॥ ೩೮ ॥

ನಾಶವಾಗಲು ಘಟವು ಘಟದಾ- ।
ಕಾಶ ಮೂಲಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರ- ।
ವೇಶವಾಗುವುದಲ್ಲವೇನೀ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವನು ॥
ಭಾಸಿಸುತ್ತಿಹ ಬತ್ತಿಯೊಂದಿರ- ।
ಲೇಸು ಬತ್ತಿಯ ಹಚ್ಚಲೇನವು ।
ಮಾಸಿಯೊಂದಾಗುವುವು ಕೂಡಿಸಲೊಂದೆ ರಾಶಿನಲಿ ॥ ೩೭ ॥

ದೊರೆಯಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನರನಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಮದ್ಯೂಪವನನಿಗೆ ।
ಮರಣಜನ್ಮಾತೀತನಾಗುವನಾತನೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಹರಿಯು ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗರುಹಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಪ್ರೌಢಿಯ ।
ಮೆರೆಸಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ಶರಣಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೩೯ ॥

ನರನಿಗೀ ಜ್ಞಾನದಲಿ ಪ್ರೇಮವು ।
ಒರುವ ತೆರದಲಿ ಕೃಷ್ಣನರುಹಲು ।
ನರನ ದೇಹದಿ ಕಿವಿಗಳೆದ್ದುವು ರೋಮರೋಮದಲಿ ॥
ನರ ಶಿಖಾನಖಸಾವಧಾನನು ।
ಹರಿಯು ನೋಡಿದನೀ ತೆರನ ಬಹು- ।
ಹರುಷದಿಂದರುಹಿದನು ಮುಂದಿನ ಗೀತೆಯನು ನರಗೆ ॥೪೦॥

ತಾನು ವಿಸ್ತರಿಸಿರುವ ತತ್ತ್ವ- ।
ಜ್ಞಾನವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ನಾಗದು ।
ಒನು ಮೇಣದ ಧಾರಣವ ಮಾಡುವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನರನ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಮಾನಿಸುತಲೀ ತೆರದಿ ಭಕ್ತ- ।
ಪ್ರಾಣಸಖನಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪೇಳ್ದನಾನರಗೆ ॥ ೪೧ ॥

ನರನೆ ಮಮ ವಕ್ತೃತ್ವಕನ್ಯೆಗೆ ।
ವರನು ಸುಂದರ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಪೆರೆಯಿತಿವರ ಸ್ವಯಂವರವು ಬಹು ಘಾಟಮಾಟದಲಿ ॥
ನರನೆ ನಾ ಹೇಳ್ದುದನು ಕೇಳ್ದೆಯೆ ।
ಪರನು ಶ್ರೋತೃಶಿರೋಮಣಿಯಲಾ ।
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ವಿಸ್ತರದಲೀ ಜ್ಞಾನಮಹಿಮೆಯನು ॥ ೪೨ ॥

ಇರುವೆ ವಿಶ್ವದೊಳೊರ್ವ ನಾನೇ ।
ಯಿರುವನಾ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮ ಬೇಡನು ।
ಸರಿಪರಿಯಲಾ ದೇಹವೆಂಬುವ ಒಲೆಯನೋಡ್ಡುವನು ॥

ಮೆರೆವ ಮಾಯೋಪಾಧಿಯಿಂದಲೆ ।
ಬರುವುದೈ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಜನ್ಮವು ।
ಪರಿಂಪಿದನೆಲ್ಲವನು ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಸಂಗದೀಜದಿ ।
ಒರುವರಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬೆಳೆ ।
ಕರೆಪರದರಿಂ ಜ್ಞೇತ್ರವೆನುತಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೩ ॥

ಮಮ ಯೋನಿರ್ಮಹದ್ಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮಿನ್ ಗರ್ಭಂ ದಧಾಮ್ಯಹಮ್ ।
ಸಂಭವಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ತತೋ ಭವತಿ ಭಾರತ ॥ ೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮಾಯೆ ನೋಡಲಿ- ।
ಕಿರುವುದು ಮಹತ್ತತ್ತ್ವ ಮೂಲವು ।
ಯಿರುವುದಾಕಾರಣದಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಳವು ನಿಜದಿ ॥
ಇರುವುದಿದು ಜಗತಿಂತ ಬಹುಪರಿ ।
ಹಿರಿದೆನಿಸಿ ಭಾಸಿಸುವುದದರಿಂ ।
ಧರೆಯಲಿ ಮಹದ್ಬ್ರಹ್ಮನೆಂತಿದ ಕರೆವರೈ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೪ ॥

ಧರೆಯಲೀಕೆಯ ಯೋಗದಿಂದಲೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸುಖಿಕಾರಗುಣಗಳು ।
ಯಿರುವುದೀ ಬ್ರಹ್ಮಕೆ ಮಹತ್ತೆಂಬೀಪದವಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಕರೆವರಿದನವ್ಯಕ್ತವೆನುತಲಿ ।
ಭರದೊಳೈ ಯವ್ಯಕ್ತಮತದವ- ।
ರಿರದೆ ಸಾಂಖ್ಯರು ಪ್ರಕೃತಿ ಯೆನುತಲಿ ಕರೆವರೀಕೆಯನು ॥ ೪೫ ॥

ನರನೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಶಿಖಾಮಣಿಯೆ ಕೇಳ್ ।
ಕರೆವರೀಕೆಯ ಮಾಯೆ ಯೆನುತಲಿ ।
ಮೆರೆವ ವೇದಾಂತಿಗಳ ಮತವಿದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥

ವಿಸರಿಯಿಸಿ ವಿಸ್ತಾರ ನಾಕಿದು ।
ಸರಿಕಿಸಲಿಕಜ್ಞಾನವಿದುವೇ ।
ಮೆರೆವನೈ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನಜ್ಞತನದಿಂದ ॥ ೪೬ ॥

ನರನೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸುವೆನು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನೋಡೈ ।
ಕರದಿ ದೀಪವ ಪಿಡಿದು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದರೆ ॥
ಒರುವರೇನದು ಕೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ।
ಪರಿಯೊಳಾ ಕೇವಾತ್ಮರೂಪವು ।
ಒರುವರೇನದು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ಹುಡುಕಲೀ ತೆರದಿ ॥ ೪೭ ॥

ಹಾಲ ಕಡೆಯುತ ಕೂತರದರ- ।
ಶ್ಲೇಷವಲ್ಲದೆ ಕೆನೆ ಕಡೆಯದಿರಲಾ ।
ಹಾಲಿನಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಕೆನೆಯದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ॥
ಕೇಳು ಸ್ವಪ್ನಸಮಾಧಿಜಾಗೃತಿ- ।
ತಾಳದಿರೆ ಘನನಿದ್ರೆ ಬರುವುದು ।
ಗಾಳಿ ಯಿಲ್ಲದ ವೇಳೆ ಗಗನವೆ ರಂಜಿಸುತಲಿಹುದು ॥ ೪೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದವಸ್ಥೆಯು ।
ಭರದಿ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆ ಗಾಢವು ।
ಯಿರುವುದಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವು ವಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮರದ ಬುಡವನು ನೋಡಿ ಖಂಬವೊ ।
ಪುರುಷನೋ ನಿಜ ತಿಳಿಯದಲೆ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದು ವಸ್ತುವೆಂದಾಭಾಸವಾಗುವುದು ॥ ೪೪ ॥

ತಿಳಿಯದಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನಿರ್ಮಲ ।
ತಿಳಿಯಲಾಗದು ಬೇರೆ ಯೇನದು ।
ತಿಳಿಯೆ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥
ಬೆಳಗಲಾಗದು ಹಗಲು ಮೇಣ್ ಕ- ।
ತ್ತಲೆಯು ರಾಜಿಪುದಲ್ಲಿ ಮೇಣೀ- ।
ಯಿಳೆಯೊಳೀತೆರ ರಂಜಿಸುವುದಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ॥ ೫೦ ॥

ತಿಳಿಯದಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನಿರ್ಮಲ । -
ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೇಣಿಲ್ಲ ಜಗದದು- ।
ವಿಳೆಯೊಳಿದಕಜ್ಞಾನವೆನುವರು ಕೋವಿದರು ನರನೆ ॥
ತಿಳಿಯಲೀ ಯಜ್ಞಾನ ಸುತ್ತಿಹ ।
ಹೊಳೆವ ಚೈತನ್ಯವನೆ ನಿಜದಲಿ ।
ತಿಳಿಯಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೆನುತಲಿ ಮನದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೧ ॥

ಅರಿಯದಲೆ ಶುದ್ಧಸ್ವರೂಪವ ।
ಬರುವುದಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧಿಯು ।
ಯಿರುವುದದು ಜೀವಾತ್ಮಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನ ಸ್ವರೂಪವಲಾ ॥
ನರನೆ ನೀ ಚೈತನ್ಯಮಾಯೆಯು ।
ಪರಮ ಸಂಯೋಗವನು ಮನದೊಳ- ।
ಗರಿತುಕೊಳ್ಳಿ ಮೂಲಮಾಯೆಯ ನೋಟ ಬಹುಮಾಟ
॥ ೫೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಮಾಯೆ ಮಾಟದ ।
ಮರೆತು ಮೂಲಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವ ।
ಧರಿಸುವುದು ಚೈತನ್ಯ ಬಹುಪರಿ ರೂಪಗಳ ವಾರ್ಥ ॥
ಮರುಳನಾ ಪರದೇಶಿ ಭ್ರಮದಲಿ ।
ತಿರುಗುತಿರೆ ದಾರಿಯಲಿ ಬರುತಿಹ ।
ಪುರುಷನರಸನೆನುತ್ತಲೊದರುವನೇನ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥ ೫೩ ।

ನರನು ಮೂರ್ಛೆಯ ತಾಳ್ದನಂತರ ।
ತಿರಿಗಿ ಶುದ್ಧಿಯ ಪಡೆದ ಕೂಡಲೆ ।
ಬರಳುವನು ತಾಂ ಸ್ವರ್ಗ ನೋಡಿದೆನೆಂದ್ರಪದ ಪಡೆದೆ ॥

ನರನು ಕೇಳೀತೆರದಿ ಸ್ವಾತ್ಮನ ।
ಮರೆತು ಸುತ್ತಲು ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಕಲು ।
ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳು ತೋರ್ಪುವು ಸೃಷ್ಟಿ ಯೆಂಬುದದು ॥೫೪॥

ಸೃಷ್ಟಿ ಯಿದು ಕಾಣುವುದು ಸರ್ವವು ।
ಹುಟ್ಟಿರುವುದೆನ್ನಿಂದ ನೋಡ್ದೆ ।
ಭ್ರಷ್ಟಮತಿ ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ನೋಳ್ಪನು ಬಹಳರೂಪಗಳ ॥
ಬಿಟ್ಟು ಜಾಗರಸ್ವಪ್ನದಲಿ ತಾಂ ।
ದೃಷ್ಟಿಸುವನು ವಿಶೇಷರೂಪವ- ।
ನೆಷ್ಟು ಪರಿಯಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲೀ ಮಾಯೆಯಾಟವನು ॥ ೫೫ ॥

ಮರೆಯೆ ನರನಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವ ।
ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ನಿಜ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ರೂಪವು ನೋಡು ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ತಿರಿಗಿ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಶುದ್ಧರೂಪಕೆ ।
ಬರುವುದೆಂಬ ಪ್ರಕಾರವೆಲ್ಲವ- ।
ನರುಹುವೆನು ನಾ ಮುಂದೆ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೫೬ ॥

ಮೂಲರೂಪದ ಮೇಲೆ ಮಾಯೆಯು ।
ತಾಳುವಳು ಮೇಣೀ ಸ್ವರೂಪವ ।
ಜೀಳಲಾಗದು ಮರೆವು ನಿನಗಾಂ ನಾರಿ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಕೇಳು ಮಾಯೆಯು ನನ್ನ ವಳೆ ಗುಣ- ।
ಶೀಲೆ ತರುಣಳು ಮೇಣಲೌಕಿಕೆ ।
ಹೇಳುವೆನು ನಿಜವಾದಿಯಂತವಿಹೀನಳೆರುವಳಲಾ ॥ ೫೭ ॥

ಪರಿಕಿಸುತ ನೋಡಿದರೆ ರೂಪವ- ।
ನರಿತವರು ಪೇಳುವರು ಮಾಯೆಗೆ ।
ಬರುವುದೆಲ್ಲಿಂ ರೂಪ ರೂಪಾತೀತಳೆವಳೆಂದು ॥
ಇರುವುದಾಕೃತಿ ಬಹಳವ್ಯಾಪಕ- ।
ವಿರುವಳಜ್ಞಾನದ ಸಮೀಪದೂ- ।
ಳೆರಿಸುವಳು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ದೂರದಿ ಲೀಲೆ ಚಿತ್ರವಲಾ ॥ ೫೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮಾಯೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ನಿರುತವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಸಂಗದಿ ।
ಧರಿಸುವಳು ಗರ್ಭವನು ಚೋದ್ಯವಿದಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾ ಮೂಲ ಮಾಯೋ- ।
ದರದಿ ವ್ಯಾಕೃತವೆಂಟು ರೂಪಗ- ।
ಳೆರದೆ ತೋರ್ಪುವು ಗರ್ಭವೀಪರಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ॥ ೫೯ ॥

ಧರೆಯಲಾತ್ಮಪ್ರಕೃತಿಯೋಗದಿ ।
ಧರಿಸುವುದು ಜನ್ಮವನು ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಬರುವುದದರಿಂ ಮನವು ಮನಕಾಗುವುದು ಸ್ತ್ರೀಮನುತೆ ॥
ಬರುವುದಾ ಮಬುತೆಯು ಜತರದಲಿ ।
ಮೆರೆವಹಂಕಾರವು ಕಣಾ ಮು- ।
ತ್ತಿರುವುದದರಲಿ ಜನ್ಮ ಕೇಳ್ದೈ ಪಂಚಭೂತಗಳ ॥ ೬೦ ॥

ವಿಷಯಗಳು ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ವಸುಮತಿಯೊಳಿಪ್ಪತ್ತ್ಯಾಂತರ- ।
ವ್ವಸುರ ಜೀಕೀ ಪಂಚಭೂತಗಳೊಡನೆ ಒರುನ್ನವಲಾ ॥
ವಿಷಯವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯದ ಕ್ಷೋಭೆ ।
ಒಸುಳೊಳಗೆ ತ್ರಿಗುಣಗಳು ಒರುನ್ನವ್ ।
ಹೆಸರವಕೆ ರಜ ಸ್ಸ್ವ ತಮವೆಂದಿಹುವ್ ಜಗದೊಳಗೆ ॥೬೧॥

ಗುಣದ ವಾಸನೆ ಹುಟ್ಟಿದಂದದಿ ।
ಜನುಮ ತಾಳ್ವುದು ಜೀವಜೆಲ್ಲವ್ವೆ ।
ಮನದಿ ಯೋಚಿಸಿ ನೋದು ಜೀವನ್ವ ಜಲದ ಯೋಗದಲಿ ॥
ಗಣನೆಯಿಲ್ಲವ ಮರನ ಪೃಚ್ಛಿಸು- ।
ತನುಚರಣವನು ಸುಳ್ಳುರ್ಲ್ಲನೆ ।
ನೆನೆಯುಲೆನ್ನಯ ಸಂಗದಿಂದಲಿ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯದು ॥೬೨॥

ಪರಿಸರಿಯ ಜಗದಂಚುರಂಗಳ ।
ಧರಿಸುವುದು ಜನ್ಮಗಳ ನೋಲ್ಕೈ ।
ಧರಿಸುವುದು ನೋಣೆಂಕ ರೂಪಂಗಳನು ನಾ ಪೇಳ್ದಿ ॥
ಧರಿಸುವುದು ರೂಪನ ಚತುರ್ವಿಧ ।
ನರನೆ ನೀ ಪರಿಸಲು ನೋಮುನಿ ।
ಯಿಂತನ್ನವಂವಲಲ್ಲೋದೋಗ್ಗಿದ ಪೊಣ್ ಜರಾಯುಜನ್ವ
॥ ೬೩ ॥

ಇರುವುದ್ಕೆ ಯಂದಜವ್ ಪ್ರಥಮವ್ ।
ಯಿರದಿದುಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಂದೊಳು ।
ಮೆರೆಯೆ ವಾಯ್ವಾಕಾತರನದಾಧಿಕ್ಯ ಗರ್ಭದಲಿ ॥
ಇರುವುದೊಂದವಯವವ್ ಮೊಣದ- ।
ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ ಸ್ವತಂತ್ರಭಾವವ್ ।
ಪರಪಯಿಲಿದ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಗುಣವಿಭಾಗವನು ॥ ೬೪ ॥

ಇರಲು ರಜತಮವಧಿಕವದರ- ।
ಲ್ಲಿರಲು ಜಲತೇಜಂಗಳಧಿಕತೆ ।
ಮೆರೆವುವೈ ಸ್ವೇದಜಗಳೀ ಜಗದಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥

ಇರಲು ಪೃಥ್ವೀಜಲವಧಿಕವೀ- ।
ತೆರದಿ ಕೇವಲಗುಣತಪೋನ್ವಿತ- ।
ವಿರಲು ಧಾತ್ರಿಯಲುದ್ಭಿದಗಳಾಗುವುವು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೬೫ ॥

ಪಂಚಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಾ ಪರಿ ।
ಪಂಚ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ ಸಹಿತಲಾ ।
ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕ ಜರಾಯುಜ ಬುದ್ಧಿಮನಯುತವು ॥
ವಂಚಿಸದೆ ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ದೆ ವಿ- ।
ರಿಂಚಿನಿರ್ಮಿತ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವ ।
ಸಂಚಕದಿ ನೀನೆನಗೆ ನಿರುಪಮ ಮಿತ್ರ ದೊರಕಿದಿಯೆ ॥ ೬೬ ॥

ಸೀರಪೂರ್ಣನೆ ಯಂದಜಾದಿಕ ।
ದಾರುಣಿಯುಲಿವು ನಾಲ್ಕು ವಿಧಗಳು ।
ಚರಚರತಲವೆರಡುಪಾದಗಳೆರಡು ಜೊ ತೆರದಿ ॥
ತೋರುವೆಂಟೇತರದ ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ಯಾರಿಗೀತರ ತಿರಿವಿರುವ್ದೋ ।
ಯಾರಿಗಹುದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಜರತ ನಿವೃತ್ತಿ ಬೆನ್ನಿಹುದೊ ॥ ೬೭ ॥

ಯಾತ ನಾಭಿಯ ಹೇಳೆ ಸುರಜನ- ।
ವಾಪವೆಂಬು ವಿರಾಜಿಸುವ್ಯೈ ।
ಯಾರ ತಂಪವೆ ಸ್ವರ್ಗಮಪ್ಪವು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವಿದು ॥
ಯಾರ ದೇಹನಿತಂಬ ಭಾಗವು ।
ತೋರುನಾ ಪಾತಾಳ ಲೋಕ ತ- ।
ದೀರಪೀ ಪರಿ ಯಿರುವ ಚಾಲನ ಹಡದಳಾ ಮಾಯೆ ॥ ೬೮ ॥

ಮೂರುಲೋಕವೊಳದುವೆ ಬಹುವಿ- ।
ನ್ತರವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ತೋರುವೀ ಯೆಂಭತ್ತುನಾಲುಕುಲಕ್ಷ ಯೋನಿಗಳು ॥
ತೋರುವೀ ಬಾಲಕನ ಬೆರಕಿನ ।
ಪೇರರಗಳು ಸುಧಗಳು ಪ್ರತಿದಿನ ।
ಸೇರುವುವು ನೈಗ್ಧ್ಯನು ಬಾಲನರೋಗಿಯಾಗಿಹನು ॥ ೬೯ ॥

ಪರಿಸರಿಯ ದೇಹಾವಯವಗಳ ।
ಪರಿಸರಿಯ ನಾಮಗಳನಿಡುತಾ- ।
ಭರಣಗಳನೇರಿಸುವಳೈ ತಾಯ್ತಾಯಿ ಬಾಲಕಗೆ ॥
ಮರಳಿ ಮೋಹವಿದೆಂಬ ಸ್ತನದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಹಾಲನು ಕುಡಿಸಿ ನಾಕುವ ।
ಳರರೆ ಮಾಯಾಲೀಲೆ ವರ್ಣಿಪರಾರು ತ್ರಿಭುವನದಿ ॥ ೭೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಬಾಲಕ- ।
ಗಿರುವ ಬೆರಳುಗಳೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ದೇಹಂಗಳುಂಗುರಗಳು ವಿರಾಜಿಪುವು ॥
ಇರುವುದೊಂದೇ ಕೂಸು ಮಾಯೆಗೆ ।
ಮೆರೆವುದದು ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪದ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾಯೆಯಿದು ॥ ೭೧॥

ಮೆರೆಸುವಳು ತಾಯ್ಮಾಯೆ ಕೂಸನು ।
ಸರಸ ಪ್ರೇಮದಿ ಪರ್ಧಿಸುವಳ್ಳೆ ।
ಯರಿತಿಹಳು ತಾಂ ಧನ್ಯಳೆಂದೇ ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿಹುದು ॥
ಸರಸಿಜಾಸನಜನ್ಮಕಾಲವು ।
ಮೆರೆವ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಕೂಸಿಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ಸ್ಥಿತಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲವು ಕೂಸಿಗೇನೆಂಬೆ ॥ ೭೨ ॥

ಹರನೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಲಯವಿೀ- ।
ತೆರದಿ ಬಾಲನ ಕಾಲ ಮೂರಿವ ।
ಮೆರೆವುದಾ ಹಾಸಿಗೆಯು ಕೂಸಿಗೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲವದು ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಾಟಗಳನಾಡುತ ।
ಭರದಿ ನಿದ್ರಿಪನಲ್ಲಿ ಬಾಲನು ।
ಮರಳಿ ಕಲ್ಪೋದಯದಿ ಬಾಲಕಗೆಚ್ಚರಾಗುವುದು ॥ ೭೩ ॥

ನರನೆ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನವನ್ನನು- ।
ಸರಿಸಿ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಪದಗತಿ- ।
ಯಿರಿಸುವನು ಬಾಲಕನು ಮೇಣಾ ಕಾಲಗತಿಯಿಂದ ॥
ದೊರೆವನ್ನೆ ಸಂಕಲ್ಪವಿತ್ತ್ರನು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಶೋಭೆಯಲತಂಕೃತಿ ।
ಮರಣ ತಟ್ಟುವದಿವಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಷದಿಂದ ॥ ೭೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ನಾಕಿದು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ತತ್ತ್ವವೇಳ್ದಿನು ।
ಬರಿದೆ ಕಾಲವ್ಯಯದೊಳರ್ಥವ ಕಾಣೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮಾಯೆಯಿಂದೀ- ।
ಪರಿಯ ತೋರುವ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಧರಿಸಿಹುದು ಜನ್ಮವನು ಯೆನ್ನಧಿಕಾರದೋಗದಲಿ ॥ ೭೫ ॥

ಸರ್ವಯೋನಿಷು ಕೌಂತೇಯ ಮೂರ್ತಯಃ ಸಂಭವಂತಿ ಯಾಃ ।
ತಾಸಾಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಮಹದ್ಯೋನಿರಹಂ ಬೀಜಪ್ರದಃ ಪಿತಾ ॥ ೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಕಾರಣದೊಳಾ- ।
ನಿರುವೆ ತಂದೆಯು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ ।
ಕ್ಕಿರುವಳಾ ತಾಯ್ಮಾಯೆ ವಿಶ್ವವ ಕೂಸಿಹುದು ನಮ್ಮ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ದೇಹಗಳು ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಂದರು ಸರ್ವಕೆನ್ನವ- ।
ರಿರುವರರ್ಭಕರೆಂದು ತಿಳಿಯೈ ಬೇಡ ಸಂಶಯವು ॥ ೭೬ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಹ ಭೂತನಿಕರವ ।
ಹುಟ್ಟಿದುದಲಾ ಬುದ್ಧಿಮನದಿಂ ।
ಸೃಷ್ಟಿ ಯಿಹುದೈ ನೋಡು ಸಂಚೇಂದ್ರಿಯದ ಮೂಲಕದಿ ॥
ದೃಷ್ಟಿಸಿದರೀ ದೇಹದೊಳಗೆ- ।
ಷ್ಟೆಷ್ಟು ಭಿನ್ನಾಂಗಗಳು ತೋರ್ಪುವು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ತೋರ್ಪುವು ಭಿನ್ನದೇಹಗಳು ॥ ೭೭ ॥

ತೋರಲೇನವು ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಾ- ।
ಕಾರಗಳು ನೋಡಿದರೆ ವಿಶ್ವಾ- ।
ಕಾರವೊಂದೇ ದೇಹವಿರುವುದು ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲಿಹ ಮರವನೊಂದು ವಿ- ।
ಚಾರಿಸುತ ನೀ ನೋಡು ಭಿನ್ನಾ- ।
ಕಾರವಿರುವುವನೇಕವದರಲಿ ಶಾಖೆಗಳು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೭೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಮಾನದಲಿ ಯಾಕೃತಿ- ।
ಯಿರುವುದಾದರು ಭೇದವೇನದು ।
ಮರವು ಬಂದಿಹುದಲ್ಲವೇ ನೋಡೊಂದೆ ಬೀಜದಲಿ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಸಂಬಂಧ ನೋಡಲು ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನೀ ವಿಶ್ವವೆನ್ನಲಿ ।
ಬರುವುದಾಪರಿ ಘಟಕೆ ಭಿನ್ನಾಕೃತಿಯು ಮಣ್ಣಿಂದ ॥ ೭೯ ॥

ಹತ್ತಿಯಿಂ ನೇಯುತ್ತ ಪರಿಪರಿ- ।
ವಸ್ತ್ರಗಳನು ತಯಾರಿಸುವರೈ ।
ವಸ್ತ್ರ ಪರಿಪರಿ ಯಿರಲು ಭೇದವೆ ಸೂತ್ರದಲಿ ನೋಡೈ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದೆ ತೆರೆಯು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಹುದಗಣಿತವು ನೋಡಲು ।
ಪ್ರಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಸಂತತಿ ಯಿರುವುದೇ ಹೇಳು ॥ ೮೦ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ಸಚರಾ- ।
ಚರದ ಸಂಬಂಧವು ಕಣಾ ನಾ- ।
ನಿರುವೆನೊಂದೇ ರೂಪನಲ್ಲವೆ ಜಗವು ನಾನಂತು ॥
ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಜ್ವಾಲೆ ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನ ರೂಪಗಳಲ್ಲವೇ ಬೇ- ।
ರಿರುವೆ ಬೆಂಕಿಯೆನು ಜಿಟ್ಟಾ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಜಗದಿ ॥ ೪೧ ॥

ನಾನಿಹೆನು ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪನು ।
ಕಾಣುವುದು ನೀನೆಂತು ಶಕ್ಯವೆ ।
ಪೂರ್ಣವಿದ ನೀ ನಂಬು ಸಿದ್ಧಾಂತವಿದು ನಿಜನಿಜವು ॥
ಕಾಣಲೀ ಪುಷ್ಕಳ ಶರೀರವ ।
ನಾನೆ ತುಂಬಿಹೆನೊಂದೆ ಗುಣದಿಂ- ।
ದೀನಿಧಾನವ ತಿಳಿಯಲಾ ಕೌಂತೇಯ ಮನಗೊಟ್ಟ ॥ ೪೨ ॥

ಹುಟ್ಟಲೀಪರಿ ಜಗವಿದೆನ್ನಿಂ- ।
ತಟ್ಟುವುದು ಲಯವೆನಗೆನುತ ನೀ ।
ದುಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳದಿರು ಶಕ್ಯವೆಂತಿಹುದು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜಗವಾರ ತೇಜವ ।
ತೊಟ್ಟು ರಂಜಿಸುತಿಹುದು ನೋಡಲು ।
ಕೊಟ್ಟೆನಾದರೆ ತೇಜ ಜಗಕಾಂ ಲಯವ ಹೊಂದುವೆನೆ ॥ ೪೩ ॥

ನರನೆ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯೊಳಗಿಹ ।
ನರಗೆ ಸತ್ತಿಹೆನೆಂದು ಕನಸಾ- ।
ಗಿರಲು ನಿಜನೇ ಸತ್ತನವನಾಭಾಸಮಾತ್ರವಲಾ ॥
ಒರಲು ಕಾಮಿಣಿರೋಗ ನರನಿಗೆ ।
ಒರೆವುದರಿಸಿಣ ನೇತ್ರದಲಿ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಒರುತಿಹ ವಸ್ತುವೆಲ್ಲವು ಹಳದಿ ತೋರುವುದು ॥ ೪೪ ॥

ಪೊಡವಿಯಲಿ ಮಾಣಿಕದ ತೇಜದೊ- ।
ಳಡಗುವುದೆ ಮಾಣಿಕವು ಚಿನ್ನದಿ- ।
ನೆಡನೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಚಿನ್ನವಡಗುವುದೆ ॥
ಒಡನೆ ತಾವರೆಯುರಿಕಿಡಾಕ್ಷಣ ।
ವೊಪೆವುದೇ ಕಮಲತ್ವವದರಿಂ- ।
ದ ಗುವುದೆ ಜೀವವು ಕಣಾ ಅವಯವವ ಧರಿಸಿದರೆ ॥ ೪೫ ॥

ತರಣಿಯನು ಮೋಡಗಳು ಮುಚ್ಚಲು ।
ತರಣಿಯಾಗುವನಡ್ಡನಾದರು ।
ತರಣಿಕಿರಣಸಹಾಯದಿಂದಲೆ ತೋರ್ಪುದೀಪರಿಯು ॥
ನರನು ತನ್ನಯ ಛಾಯೆ ನೋಡುತ- ।
ಲರದೆ ಬೆದರಿದರೇನು ಛಾಯೆಯೆ ।
ಬಿರುವುದೇ ಬೇರಾಗಿ ಛಾಯೆಯಲೇನಿಹುದು ಭ್ರಾಂತಿ ॥ ೪೬ ॥

ಧರಿಸಲವಯವಗಳನು ಜೀವನು ।
ಪರಿಸರಿಯ ಪುಷ್ಕಳ ಶರೀರದ ।
ಪರಿಯು ಗೋಚರಮೆನಿಪುದಾದರು ।
ಧರಿಸಿರುವ ರೂಪವು ಕಣಾ ಮೇಗೊಂದು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಜೋಳವನು ಬಿತ್ತಲು ।
ಒರುವುವದರಿಂ ಗಿಡವು ತೆನೆಗಳು ।
ಮರಣ ಬಂತಾ ಜೀಜಕೆಂದರೆ ತತ್ತ್ವ ಸರಿ ಯಿಹುದೆ ॥ ೪೭ ॥

ಅರಿಯಲಾ ಸರ್ವರಲಿ ನಾನಿಹೆ ನಂಬು ನೀನಿದನು ॥
ಅರಿತಿಹೆನು ನಾನೆಲ್ಲರಲಿ ಬಹು- ।
ಪರಿಯುಲೇಕತ್ವವನು ಶಾಶ್ವತ- ।
ಬಿರುವ ತತ್ತ್ವವದೆಲ್ಲ ನಾನೇ ತಿಳಿವೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೪೮ ॥

ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜ ತತ್ತ್ವ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಮರಣವಲ್ಲಾ ಜೀವಕದು ಪಿ- ।
ಸ್ತರವಲಾ ನೋಡಿದಿಯೊ ಮನಗೊಟ್ಟದನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಸರಿಸುತಲಿ ಬದಿಗೊಮ್ಮೆ ವಿಶ್ವವ ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನೊರ್ವನನೆ ನೋಡುವ ।
ಪರಿಯು ಯಾವುದು ಕೇಳಿದರೆ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ವ್ಯರ್ಥವಲ ॥ ೪೯ ॥

ಬಂಧಮೋಕ್ಷಗಳೆರಡು ಕೇಳೆ- ।
ನ್ನಿಂದಲೇ ತೋರುವುವು ಜಗದಲಿ ।
ಸಂದಣಿಯಿಸಿದ ತಿಳಿಯುವರೆ ಮದ್ರೂಪನಿರಬೇಕು ॥
ಅಂಧನಜ್ಞನು ತಿಳಿಯಲಾರನು ।
ಬಂಧಮೋಕ್ಷಗಳೆರಡು ತನ್ನಲೆ ।
ಯೆಂದು ತಿಳಿವನು ನೋಡು ನಿಜ ತತ್ತ್ವವನೆ ತಿಳಿಯನಲಾ ॥ ೫೦ ॥

ಎಂತು ನನ್ನಲಿ ನಾನು ಬಂಧನ- ।
ವಾಂತು ಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಕೇಳು ನೀನದಕಿಂತ ಮುಂಚಿತದಿ ॥

ಎಂತು ಗುಣಗಳು ಧರ್ಮವಾವುದು ।
ಯೆಂತಿಹುದು ಗುಣಗಳ ಸ್ವರೂಪವು ।
ಯೆಂತು ಹುಟ್ಟಿದವೇನ ಮಾಳ್ಪುವು ಮರ್ಮವೇನವಕೆ ॥

ಇಂತು ವಿಸ್ತಾರವನು ನಾನತಿ- ।
ಸಂತಸದಿ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳ್ ।
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನವನು ಭಕ್ತಿಭರದಲಿ ॥ ೧೧ ॥

ಸತ್ತ್ವಂ ರಜಸ್ತಮ ಇತಿ ಗುಣಾಃ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಭವಾಃ ।
ನಿಬಧ್ನಂತಿ ಮಹಾಬಾಹೋ ದೇಹೇ ದೇಹಿನಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೫ ॥

ಸತ್ತ್ವ ರಜ ತಮವೆಂಬ ಹೆಸರ ಗು- ।
ಣತ್ರಯವದೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯವಕೀ ಮಾಯೆಯೇ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಸತ್ತ್ವಗುಣವೇ ಯದರೊಳಗೆ ಸ- ।
ರ್ವೋತ್ತಮುವಲಾ ರಜವು ಮಧ್ಯನು ।
ಮತ್ತೆ ತಮವು ಕನಿಷ್ಠವೆಂದೇ ತಿಳಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥೧೨॥

ಹತ್ತಿ ಬರಲಜ್ಞಾನವದರಿಂ ।
ವೃತ್ತಿಗಳು ಒದಲಾಯಿಸುವುವೈ ।
ಸತ್ತ್ವ ರಜ ತಮ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವು ವರ್ಧಿಸುವವಲ್ಲಿ ॥
ವೃತ್ತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗಲು ।
ಮತ್ತೆ ಗುಣಗಳು ವರ್ಧಿಸುವ್ಯೆ ।
ಮತ್ತೆ ಗುಣಗಳು ಯೆಂತು ಬಂಧನವಾಗುವುವು ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೧೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮೂರು ಗುಣಗಳು ।
ಬರುವುವಂತಃಕರಣವೃತ್ತಿಯೊ- ।
ಳೆರದೆ ಯದರಿಂ ತೋರ್ಪುದೈ ಯಾವೃತ್ತಿ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮ ॥
ಬರುವುವಾಪರಿ ದೇಹಕೊಂದೇ ।
ಭರದಿ ಬಾಲ್ಯವು ತರುಣತನವೈ ।
ಮರಳಿ ವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯವು ಕಣಾ ಮೂರಿಹುವವಸ್ಥೆಗಳು ॥ ೧೩ ॥

ಎಂದು ಜೀವಾತ್ಮನು ಶರೀರದಿ ।
ತಂದು ಧರಿಸಿನೊ ದುರಭಿಮಾನ- ।
ನಿಂದೆ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಒಂತೈ ನೋಡು ದುಃಕರುನ ॥
ಬಂದುರೀ ದುಃಕರುನ ಫಲವೇ- ।
ನೆಂದು ಕೇಳಲು ಭಾವನೆಯು ತಾಂ ।
ಬಂದು ತಟ್ಟುವುದೀರೀರವ ತನ್ನದೇ ಯೆಂದು ॥ ೧೬ ॥

ಕೇಳು ಚಿನ್ನದ ವಿಶ್ರಾಣವು ಬಹು- ।
ಮೇಲು ಚಿನ್ನದೊಳಾಗೆಯದರಲಿ ।
ಕೇಳು ಮಿಶ್ರಣಮಾನದಲಿ ಕಳೆಗುಂದುವುದು ಚಿನ್ನ ॥
ಆಲಸಿಯ ಬಂದಿರಲು ಜಾಗರ ।
ಹಾಳೆನಿಸಿ ವರ್ಧಿಪುದು ನಿದ್ರೆಯು ।
ತಾಳಲಜ್ಞಾನವನು ತ್ರಿಗುಣಗಳೇಳುವುವು ಭರದಿ ॥ ೧೪ ॥

ಒರಲು ಕೇಳಭಿಮಾನಿಯಿರಿ ।
ಮರಣಪರ್ಯಂತರವು ಬರುವೀ- ।
ಪರಿಪರಿಯ ದುಃಖಿಗಳ ಭೋಗಿಸ ಬೇಕು ದೈಹಿಕವ ॥
ನರನೆ ಗಾಳವ ನುಂಗಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಕೊರಳ ಹಿಡಿದಾ ಬೆಸ್ತನವನತಿ- ।
ಭರದೊಳೆಳೆಯುವ ಮೀನು ತಪ್ಪಿಸ ಬಹುದೆ ಮರಣವನು ॥ ೧೭ ॥

ತತ್ರ ಸತ್ತ್ವಂ ನಿರ್ಮಲತ್ವಾತ್ ಪ್ರಕಾಶಕಮನಾಮಯಮ್ ।
ಸುಖಸಂಗೇನ ಬಧ್ನಾತಿ ಜ್ಞಾನಸಂಗೇನ ಚಾನಘ ॥ ೬ ॥

ಸತ್ತ್ವವೆಂಬುವ ಜೇಡ ಸುಖಸಂ- ।
ಪತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳೆಂಬ ಬಲೆಗಳ ।
ಬೆತ್ತುವನು ಜೀವಾತ್ಮನನು ಹಿಡಿದೆಳೆವನದರಿಂದ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಮೀನು ಬಲೆಯಲಿ ।
ಬೆತ್ತಿನಲು ಥಡಪಡಿಸುತಿರುವುದು ।
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಥಡಪಡಿಸುವನು ಮಾನವನು ॥ ೧೮ ॥

ನರನು ಸಿಲುಕಲು ಸತ್ತ್ವಪಾಶದಿ ।
ಬರುವ್ವುದವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಮದನೈ ।
ಧರೆಯೊಳೆನ್ನ ಸಮಾನ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಲ್ಲವೆನ್ನುವನು ॥
ಹರಿಪರಿಯಲೀ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲನೆ ।
ಹೊರಟು ಬಾಯಿಂಪಾತ್ಮಸುಖದಿಂ ।
ಬರುವ ಸುಖವನು ತೊಲಗುವನು ನೋಡಿವನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ॥೧೯॥

ಈತನಿಹ ವಿದ್ವಾಂಸನೆಂಬೀ- । ಪರಿಯಲೀ ಜೀವಾತ್ಮ ತನ್ನಯ ।
ಮಾತ ತೆಗೆದರೆ ಯುಬ್ಬಿ ಹಸ್ರೋ- । ದೊರೆತನವ ಮರೆಯುವನು ಸಿಕ್ಕಿದ ।
ಪೇತನಾಗುವನೆನುವನೈ ಬಹುಮಾನವಾಂಪ್ತೆನುತ ॥ ಎರಡು ರೊಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷವನು ತಾಳುವನು ॥
ಈತನಿಗೆ ತುಸ ಲಾಭವಾದರೆ । ಅರರೆ ಬಾಹ್ಯಜ್ಞಾನದಲಿ ಬಹು- ।
ಭೂತಳದೊಳಿನ್ನಂತೆ ಸುಖಿಯಾ- । ಪರಿಯಲಭಿಮಾನವನು ತೋರಿಸೆ ।
ವಾತನಿರುವನೆನುತ್ತ ಹರ್ಷವ ತಾಳುವನು ನಿಜದಿ ॥೧೦೦ ॥ ಒರುವುದೀ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲವೇ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೪೪ ॥

ಅಷ್ಟ ಸಾತ್ವಿಕ ಭಾವದಿಂ ಗ- । ನರನೆ ಕುಶಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರದಿ ।
ರ್ವಿಷ್ಣನಾಗುವನೇನ ಹೇಳಲಿ । ಯಿರುವನತಿನಿಪ್ಣಾತ ಯಜ್ಞದಿ ।
ಯಿಷ್ಟು ಸಾಲದೆ ತಾನೆ ಘನವಿದ್ವಾಂಸನೆನ್ನುವನು ॥ ಸುರರ ನಗರಿಯ ವಾರ್ತೆಯನ್ನರಿಯುವನು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದ ವಿದ್ವ- । ಧರೆಯಲೆನ್ನೀ ತೆರದ ಜ್ಞಾನಿಗ- ।
ಚ್ಛ್ರೇಷ್ಠನಾರಿಹನೆಂದು ಹುಡುಕುತ । ಳೆರುವರೇ ಬೇರಿಲ್ಲವೆನುತಲಿ ।
ಕಷ್ಟದಾಯಾಸವನು ಮಾಳ್ಪನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಾನೆನುತ ॥೧೦೧ ॥ ಪರಮಗರ್ವದಲುಬ್ಬಿ ಮರೆವನು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನು ॥ ೧೦೫ ॥

ಜ್ಞಾನರೂಪನು ತಾನಿರುವೆನೀ- । ಧರೆಯಲೀ ಚಾತುರ್ಯಚಂದ್ರಮ- ।
ಜ್ಞಾನನಿಲ್ಲೈಯವಗೆ ಮೇಣೀ- । ಗಿರುವುದೆನ್ನಯ ಚಿತ್ತಗಗನವು ।
ಜ್ಞಾನಲಯವಾದುದರ ದೆಸೆಯಿಂ ದುಃಖವೆಂಬಿಸನಲಾ ॥ ಪೆರೆಸುವನು ಚಾತುರ್ಯವೆನುತಲಿ ಯೋಚಿಪನು ಮನದಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ವಿಷಯಜ್ಞಾನವೆ । ನರನೆ ಕೇಳೀ ಸತ್ವ ಬೇಡನು ।
ತಾನರಿವೆನೆಂಬೀತೆರದ ಬಹು- । ಯೆರಡು ತೆರದೀ ಜ್ಞಾನಸುಖಗಳ ।
ಮಾನದಿಂದುಬ್ಬುವನು ಗಗನವೆ ನಾಲದುಬ್ಬಿಕೆಗೆ ॥ ೧೦೨ ॥ ಪೆರೆವ ಹಗ್ಗವ ಕಿವಿಗಳಲಿ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ॥ ೧೦೬ ॥

ಅರಸನೊರ್ವನು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ತಾ- । ಕರದೊಳಾ ಹಗ್ಗವ ಹಿಡಿದು ಬಹು- ।
ನಿರದೆ ತಿರುಕನ ತೆರದಿ ಪುರದಲಿ । ಪರಿಯಲೀ ಜೀವಾತ್ಮನನು ತಾಂ- ।
ತಿರಿಗಿ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಬೇಡುತಿರೆ ನಿಜಕರ್ಮವಶದಿಂದ ॥ ತರುವನೈ ಕೈವಶಕೆ ಬೇಡನು ಬಹಳ ನಿಪುಣನಲಾ ॥
ಎರಡನೆಯುರಿಂದಧಿಕ ರೊಟ್ಟಿಗ- । ನರನೆ ನಾನೀಗೊರೆವೆ ರಜವಾ- ।
ಳೆರಡು ದೊರಕಿದರವಗೆ ನೋಡೈ । ಪರಿಯಗುಣ ಜೀವಾತ್ಮನನು ತಾಂ ।
ಹರುಷವನು ತಾಳುವನು ಸುರಪದ ದೊರಕಿದಂದದಲಿ ॥೧೦೩॥ ತರುವುದೆಂತೈ ವಶಕೆ ತನ್ನಯ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೧೦೭ ॥

ರಜೋ ರಾಗಾತ್ಮಕಂ ವಿದ್ಧಿ ತೃಷ್ಣಾಸಂಗಸಮುದ್ಭವಮ್ ।
ತನ್ನಿಬಧ್ನಾತಿ ಕೌಂತೇಯ ಕರ್ಮಸಂಗೇನ ದೇಹಿನಮ್ ॥ ೭ ॥

ಧರೆಯಲೀ ಜೀವಾತುಮನ ಪರಿ- । ಈಸು ಜೀವಾತ್ಮನಲಿ ಗುಣಕೆ ಪ್ರ- ।
ಪರಿಯಲೀ ಗುಣ ರಂಜಿಸುವುದೈ । ಪೇಶ ಸಿಗಲಾಕ್ಷಣದಿ ಕಾಮನ ।
ನಿರುತವೆಂದೀ ಖ್ಯಾತಿಯಾಯ್ತು ರಜೋಗುಣಕೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ಪಾಶದಿಂದಾತನನು ಬಿಗಿವನು ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆ ॥
ನಿರುತ ಜಾಗೃತಿ ಕಾಮವಾಸನೆ- । ಭಾಸುರದ ಮನದಿಚ್ಛೆಗಳು ಹ- ।
ಗಿರುವುದೀ ಗುಣಲಕ್ಷಣವಲಾ । ವ್ಯಾಸಗಳು ಗಾಳಿಯು ತೆರದಿ ಬಹು- ।
ಧರೆಯಲಾ ಕಾರಣದಿ ರಂಜನವೈ ರಜೋಗುಣದಿ ॥೧೦೪ ॥ ಸೂಸುವವು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಳು ಮನದಲಿ ಹೇಳಲೇನದನು ॥ ೧೦೮ ॥

ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಯ ಕುಂಡದಲಿ ಘೃತ ।
ಸುರಿಸಿದರೆ ವಜ್ರಾಗ್ನಿ ಯೇಳುವ ।
ತೆರದಿ ರಂಬಿಸುವುದು ದುರಾಶೆ ರಜೋಗುಣದ ಬಲದಿ ॥
ಹಿರಿದು ಕಿರಿದೀ ಭಾವ ವುಳಿಯದೆ ।
ಸರುವವನು ವಿಧ್ವಂಸ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ನರನಿಗಿಚ್ಛಾ ಪ್ರಬಲವಾಗಲು ಹೇಳಲೇನದನು ॥ ೧೧೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ದುಃಖದಾಯಕ- ।
ವಿರುವ ಸಂಗತಿ ಸೌಖ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲದನನುಸರಿಸುವನು ದಿವಸದಿವಸದಲಿ ॥
ಸುರಸ ಲೋಕವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ।
ಒರುವುದೇನೈ ತೃಪ್ತಿ ಯವನಿಗೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ವಿಷಯವಾಸನೆ ಹೆಚ್ಚುವುದು ನಿಜದಿ ॥೧೧೧॥

ಪರಿಯಲೀ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆಯಾಗಲು ।
ದೊರೆಯಲೇನದು ಮೇರುಪರ್ವತ ।
ದೊರೆಯದವನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಮೇಣಧಿಕವನು ಬಯಸುವನು ॥
ದೊರೆತ ಕವಡಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡನೈ ।
ದೊರೆತ ತೃಣವೇ ಧನವೆನುವನೈ ।
ಮರಳಿ ತಾನೇ ಧನ್ಯನೆನುತಲಿ ಸಂತಸವ ತಾಳ್ವ ॥ ೧೧೨ ॥

ತನ್ನ ಹತ್ತರವಿರುವ ಧನ ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣ ನಾಳೆಗೆ ನಾಶವಾಗಲು ।
ಮುನ್ನ ಮಾಡುವುದೇನೆನುತ ಭಯದಿಂದ ದಿನದಿನದಿ ॥

ತೃಷ್ಣೆಯಿಂದುದ್ಯೋಗರಾಶಿಗ- ।
ಳನ್ನು ಮಾಡುತ ದ್ರವ್ಯ ಘಳಿಪನು ।
ಯಜ್ಞ ಸತ್ರಾದಿಗಳ ಮಾಡುತ ಸ್ವರ್ಗ ಬಯಸುವನು ॥ ೧೧೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವ್ರತಗಳನು ಮಾಳ್ಪನು ।
ಕೆರೆಸರೋವರಬಾವಿಗಳ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಮ್ಯವ್ರತಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೊಂದ ॥
ಚರಿಸದಿರುವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ।
ನಿರುತವೀ ಹವ್ಯಾಸದಲಿ ಹಗ- ।
ಲಿರುಳು ಕಾಲವ್ಯಯವ ಮಾಡುವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೧೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಪಾಥಮಾಸದಿ ।
ಮೆರೆವ ಗ್ರೀಷ್ಮದ ಕಡೆದಿವಸಗಳ- ।
ಲಿರದೆ ಯೊಂದೇ ಸವನಿ ಬೇಸುವ ಗಾಳಿಯಂದದಲಿ ॥
ತರುಣಿಯರ ಮಿಸನಸಮ ಚಂಚಲ- ।
ವಿರುವುದೆನುವರಲಾ ಕಟಾಕ್ಷವು ।
ತಿರಿಗಿ ಮಿಡ್ಡುವ್ವಳ್ಳಿ ಚಂಚಲವೆನುವರೀ ಜಗದಿ ॥ ೧೧೫ ॥

ಪರಿಕಿಸುತ ತುಲನೆಯನು ಮಾಡಲು ।
ಹಿರಿದಿಹುದು ಚಂಚಲತೆ ಯದಕಿಂ ।
ಸರಿಯು ಕಾಣೆ ರಜೋಗುಣದ ಚಂಚಲತೆಗೇನುಪಮೆ ॥
ತ್ವರಿತದಲಿ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಸೌಖ್ಯವು ।
ದೊರೆಯು ಬೇಕು ಪ್ರಪಂಚ ಸುಖ ಬಹು- ।
ಪರಿಯ ಸುಖಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಹಗಲಿರುಳು ॥ ೧೧೬ ॥

ನಿರುತವವ್ಯಾಹತ ಪರಿಶ್ರಮ- ।
ನಿರುತ ಕಾಮಿತ ದೊರಕಿಸುವೆನೆಂ- ।
ದರಿತರಿತು ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಹಾರಲು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವಲಾ ॥

ಪರಿಯಲೀ ದೇಹದಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ।
ಹೊರಗಿರುವ ಜೀವಕ್ಕೆ ತೃಷ್ಣೆಯು ।
ಭರವು ದೊರಕಲು ಕೊರಳೊಳಗೆ ಹಿರಿದೊರಳು ದೊರಕಿತಲಾ ॥

ಅರಿಯಲೀ ದೇಹದಲಿ ವಾಸಿಪ ।
ಮೆರೆವ ಜೀವಾತ್ಮಗೆ ರಜೋಗುಣ- ।
ದಿರುವುದೈ ಬಂಧನವು ಪೇಳ್ವೆ ತಮೋಗುಣವನೀಗ ॥ ೧೧೭ ॥

ತಮಸ್ತ್ವಜ್ಞಾನಜಂ ವಿದ್ಧಿ ಮೋಹನಂ ಸರ್ವದೇಹಿನಾಮ್ ।
ಪ್ರಮಾದಾಲಸ್ಯನಿದ್ರಾಭಿಸ್ತನ್ನಿಬಧ್ನಾತಿ ಭಾರತ ॥ ೮ ॥

ಪರಿಯನರುಹುವೆ ನಾ ತಮೋಗುಣ- ।
ವಿರುವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯು ರಾತ್ರಿಯೊ- ।
ಳಿರುವ ಮೇಘಗಳಂತೆ ಮೋಹಸ್ವರೂಪ ರಾತ್ರಿಯಲಾ ॥

ನರನ ವ್ಯವಹಾರಘನದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಮಂದತ್ವ ಕತ್ತಲೆ- ।
ಯಿರುವ ಕಾರಣ ಕಾಣರೈ ಮುಂದಿರುವ ಪರಿಣಾಮ ॥ ೧೧೮ ॥

ಧರೆಯಲಿ ತಪೋಗುಣಕೆ ನೋಡೈ ।
ಬರುವುದಜ್ಞಾನದಲಿ ಜನ್ಮವು ।
ಭರವಸವನೆಲ್ಲವನು ಹರಿಸುತ ತಮವು ಕುಣಿಸುವುದು ॥
ಇರುವುದನಿವಾರಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರವು ।
ಇರುವುದಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪದ ।
ಮೆರೆವ ಮದ್ಯವ ಕುಡಿವ ಪಾತ್ರವೆ ಗುಣವು ತಮ ನೋದು
॥ ೧೫೯ ॥

ಆರುಹಲೇನಾನಿದರ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತಾರವ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಜೀವಾತ್ಮನಿಂಗಿದು ಪೋಪನಾಸ್ವವಲಾ ॥
ಇರುವುದೀ ಲಕ್ಷಣ ತಪೋಗುಣ- ।
ಪರಿಯಲಾರರು ಜೀವದೇಹಗ- ।
ಳೆರಡು ಮೇಗೊಂದೆನುತ ಪೋಜಿಪರೀ ಮಹಾತಮರು
॥ ೧೬೦ ॥

ಧರೆಯಲೀಗುಣ ಜೀವಿಯ ಹತ್ತಿರ- ।
ಲಿರುವುದೇನನ್ಯರ ಪ್ರವೇಶವು ।
ಭರದಿ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತನು ವ್ಯಾಪಿಸುವುದಿದುವೆ ॥
ಒರುವುದಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಬಾಧ್ಯವು ।
ತರುವನೈ ಮೂಢತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ಭರದಲಾಲಸ್ಯಕ್ಕೆ ಮೇಣಾಮಂತ್ರಗಳವ ಕೊಡುವ ॥ ೧೬೧ ॥

ಇದರ ಪೋಗದಿ ನರನು ಸಂತತ ।
ಮುರಿವನೈ ತನ್ನಂಗವೆಲ್ಲವ ।
ಬರುವುದೆಲ್ಲಿಂ ದಕ್ಷತೆಯು ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ನಿರುತ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಜಾಯಾತಳೆಕೆಯಲಿ ।
ನಿರುತ ತತ್ಪರತೆಯನು ತೋರ್ಪುದು ।
ತೆರದಿರಲು ನೇತ್ರಗಳು ಮುಂದಿಹ ವಸ್ತು ತೋರದಲಾ
॥ ೧೬೨ ॥

ಕರೆವ ಮೊದಲೇ ಓಕೊಡುತ ತಾಂ ।
ಭರದೊಳೇಳುವ ಹಾಸಿಗೆಯಲೇ ।
ನಿರುತ ನಿದ್ರಾಸಕ್ತನಿರುವನು ಹೇಳಲೇನದನು ॥
ಹಿರಿದು ಜಡಕಲ್ಲೊಂದು ಬಿದ್ದರೆ ।
ತಿರುಗಲಾರದು ಬದಿಗೆ ಕೇಳಾ- ।
ತೆರದಿ ಮಲಗಿರಲೊಂದೆ ಪಕ್ಕದಲಿಹನು ತಿರುಗದಲೆ ॥೧೬೩॥

ಮೇಲಿನಿಂದಾಕಾಶ ಜೀಳಲಿ ।
ಸೀಳಿಹೋಗಲಿ ಧರೆಯು ಮೇಣ್ ಪಾ- ।
ತಾಳವೇ ಚೂರಾಗಿ ಜೀಳಲಿ ಮಲಗಿದಲ್ಲಿಂದ ॥

ಏಳಲಾರನು ಹಾಸಿಗೆಯ ಬಿ- ।
ಟ್ಟಾಲಸಿಯ ತುಂಬಿಹುದು ಮೈಯಲಿ ।
ಮೇಲಿಮೇಲಾಹ್ಲಿಕದ ನೆನಪಾದರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೧೬೪ ॥

ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲಿಂದಲೇಳನು ।
ಹಾಸಿಗೆಯಲೇ ತಿರುತಿರುಗುವನು ।
ಹಾಸಿಗೆಯುಲೇ ಯೆದ್ದು ಕೂಡುವ ಪರಿಯ ಪೇಳುವನು ॥
ಲೇಸಿನಿಂ ಕೈ ಬೆತ್ತಿ ಜೈಬೆರ- ।
ಳೀಸುಕರಿಯಲಿ ಬೆರಳೊಳೇರಿಸಿ ।
ಯಾಶಿರದೊಳಟ್ಟಾ ತಿರವ ಮೊಣಕಾಲೊಳಗೆ ತುರುಕಿ ॥ ೧೬೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ನರನು ನಿದ್ರಾ- ।
ಭರದಿ ಮಲಗಿರೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲಿತ- ।
ಹರುಷನೌಷ್ಯವ ತಾಳುವನು ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಸುಖ ತುಚ್ಛ ॥
ಒರುವುದಿಚ್ಛೆಯು ಮನದೊಳಪವಗೆ ।
ಬರಲು ಜೀಕಾ ಬ್ರಹ್ಮನಾಯುವು ।
ನಿರುತೋಪರಿ ನೌಷ್ಯನಿದ್ರಾ ಜೀಕು ಮಗಲರುಳು ॥ ೧೬೬ ॥

ಜೀರೆ ವ್ಯಸನಗಳೆಲ್ಲವನಸನಿಗೆ ।
ದಾರಿಯಲಿ ಕಾಲ್ಜಾರಿ ಜೀಳಲು ।
ಚಾರು ನಿದ್ರೆಯು ಸೂಳ್ಪನಲ್ಲಿಯೆ ಹರ್ಷವಾಗುವುದು ॥
ಜಾರೊ ನಿನಗಾನನ್ಯತ ಕುಡಿಸುವೆ ।
ಜಾರೊ ಜಾರೆಂದವನ ಕರೆಯಲು ।
ನೇರದನ್ಯತದ ಮಹಿಮೆಯುದಯಿಂದಧಿಕ ನಿದ್ರೆಯಲಾ ॥ ೧೬೭ ॥

ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ ತಾನೊಂದು ಜಾರಿಗೆ ।
ಬಿಸ್ಟ ವ್ಯಾಪಾರವನು ಮಾಡಲು ।
ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಮನದಿಚ್ಛೆ ಹುಚ್ಚಿನ ತೆರದಿ ಮಾಡುವನು ॥
ಇಷ್ಟವಾವುದನಿಷ್ಟವಾವುದು ।
ಭ್ರಷ್ಟನಾವನು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾವನು ।
ದುಷ್ಟನಾವನು ಶಿಷ್ಟನಾವನು ತಿಳಿಯಲಾರನಲಾ ॥ ೧೬೮ ॥

ಅಡವಿಯಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ಯೇಳಲು ।
ಸುಡುತಿರುವುದೈ ಬೆಂಕಿ ದಾರುಣ ।
ಬಡಪತಂಗವು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ನೊಂದಿಸಲು ॥
ಬಿಡದಲವ್ಯಾಹತ ಪ್ರಯತ್ನವ- ।
ನಡಿಗಡಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಾಧ್ಯವೆ ।
ಬಡಪತಂಗವೆ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗುವುದು ॥ ೧೬೯ ॥

ವೇದಬಾಹ್ಯವೊ ವೇದಗ್ರಾಹ್ಯವೊ ।
ಬೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮಮಾಳ್ಪನು ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀತೆರದ ಸಾಹಸದಿಚ್ಛೆಯಿದ್ದರದು ॥
ವೇದಬಾಹ್ಯವದೆಂದು ಬಿಡದಲೆ ।
ಸಾಧಿಸುವನೈ ಬಿಡದೆ ಯದನು ಪ್ರ- ।
ಮಾದವೀಪರಿಯಾಗಲದರಲಿ ಮಾನ್ಯತನವವಗೆ ॥ ೧೩೦ ॥

ವರಪ್ರಮಾದಾಲಸ್ಯನಿದ್ರೆಗ- ।
ಳಿರುವುವೀ ಪಾಶಗಳು ತ್ರಿವಿಧವು ।
ಧರಿಸುತಿವುಗಳ ಬಂಧಿಪುದು ಜೀವನ ತಮೋಗುಣವು ॥

ಇರುವನಾದರುಪಾಧಿರಹಿತನು ।
ಬರುತಲೀ ಪಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕುವ- ।
ನರರೆ ಕಾವ್ಯಾಕಾರವಲ್ಲವೆ ಸುಡುವ ಬೆಂಕಿಯದು ॥ ೧೩೧ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಕಾಶ ಘಟದಲಿ ।
ಬರಲು ಘಟದಾಕಾರ ತಾಳ್ವುದು ।
ಕೆರೆಸರೋವರಗಳಲಿ ನೋಡರೆ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವನು ॥
ಪರಿಯಲೀ ಜೀವಾತ್ಮದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುವ ಗುಣಪಾಶದಲಿ ಬದನು ।
ಯಿರುವುದೇನಚ್ಚರಿಯು ಗುಣಲಕ್ಷಣದಿ ರಾಜಿಸಲು ॥ ೧೩೨ ॥

ಸತ್ತ್ವಂ ಸುಖೇ ಸಂಜಯತಿ ರಜಃ ಕರ್ಮಣಿ ಭಾರತ ।
ಜ್ಞಾನಮಾವೃತ್ಯ ತು ತಮಃ ಪ್ರಮಾದೇ ಸಂಜಯತ್ಯುತ ॥ ೯ ॥

ರಜಸ್ತಮಶ್ಚಾಭಿಭೂಯ ಸತ್ತ್ವಂ ಭವತಿ ಭಾರತ ।
ರಜಃ ಸತ್ತ್ವಂ ತಮಶ್ಚೈವ ತಮಃ ಸತ್ತ್ವಂ ರಜಸ್ತಥಾ ॥ ೧೦ ॥

ಪಿತ್ತವೃದ್ಧಿಯದಾಗೆ ದೇಹದಿ ।
ಕಿತ್ತಿ ಕಫವಾತಂಗಳೆರಡನು ।
ತಪ್ತ ಮಾಳ್ಪುದು ದೇಹವನು ಕೇಳ್ ಪಿತ್ತ ವರ್ಧಿಸಲು ॥
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಮಳೆಬಿಸಿಲುಕಾಲಗ- ।
ಳಿಪ್ಪವಾಗಲು ಶೀತಕಾಲವು ।
ವಿಸ್ತರಿಪುದೈ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಶೀತವೇ ಶೀತ ॥ ೧೩೩ ॥

ತೊರೆದು ಜಾಗರ ಸ್ವಪ್ನವೆರಡನು ।
ಬರಲು ನಿದ್ರೆಯು ಗಾಢ ನರನಿಗೆ ।
ಬರುಪುದೊಂದೇ ತೆರದ ಚಿತ್ತದ ವೃತ್ತಿ ಶಾಂತಿಯದು ॥
ನರನಿಗೀತೆರ ಸತ್ತ್ವಗುಣ ಹೆ- ।
ಚ್ಚಿರಲು ರಜತಮವಡಗಿ ಹೋಗುವ- ।
ವಿರುವೆ ನಾ ಸುಖಿ ಯೆಂದು ಜೀವಾತ್ಮನನು ರಂಜಿಪುದು ॥ ೧೩೪ ॥

ಸತ್ತ್ವ ರಜ ಗುಣ ಲುಪ್ತವಾಗುತ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಲಾ ತಮದ ರಾಜ್ಯವು ।
ಸುತ್ತುಮುತ್ತು ಪ್ರಮಾದಗಳೆಯುತ್ಪನ್ನವಾಗುವುವು ॥

ಸತ್ತ್ವತಮಗಳ ಕಿತ್ತಿ ತೆಗೆಯಲು ।
ಹತ್ತುವುದು ಗುಣ ರಜದ ರಾಜ್ಯವು ।
ಚಿತ್ತದೊಳಗಾಗುವುದು ಕರ್ಮಾಸಕ್ತಿ ದೃಢವಾಗಿ ॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಮೂರುಗುಣಗಳ ।
ಚಿತ್ತರಿಸಿದೆನು ಮೂರು ಪದ್ಯದಿ ।
ಬಿತ್ತರಿಪೆ ನಾ ಮೂರುಗುಣಗಳ ಬುದ್ಧಿಲಕ್ಷಣವ ॥ ೧೩೫ ॥

ಸರ್ವದ್ವಾರೇಷು ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್ ಪ್ರಕಾಶ ಉಪಜಾಯತೇ ।
ಜ್ಞಾನಂ ಯದಾ ತದಾ ವಿದ್ಯಾದ್ವಿವೃದ್ಧಂ ಸತ್ತ್ವಮಿತ್ಯುತ ॥ ೧೧ ॥

ಲೋಭಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿರಾರಂಭಃ ಕರ್ಮಣಾಮಶಮಃ ಸ್ಪೃಹಾ ।
ರಜಸ್ಯೇತಾನಿ ಜಾಯಂತೇ ವಿವೃದ್ಧೇ ಭರತರ್ಷಭ ॥ ೧೨ ॥

ಅಪ್ರಕಾಶೋಽಪ್ರವೃತ್ತಿಶ್ಚ ಪ್ರಮಾದೋ ಮೋಹ ಏವ ಚ ।
ತಮುಸ್ಯೇತಾನಿ ಜಾಯಂತೇ ವಿವೃದ್ಧೇ ಕುರುನಂದನ ॥ ೧೩ ॥

ಯದಾ ಸತ್ತ್ವೇ ಪ್ರವೃದ್ಧೇ ತು ಪ್ರಲಯಂ ಯಾತಿ ದೇಹಭೃತ್ ।
ತದೋತ್ತಮವಿದಾಮಲ್ಲೋಕಾನಮಲಾನ್ ಪ್ರತಿಪದ್ಯತೇ ॥ ೧೪ ॥

ರಜಸಿ ಪ್ರಲಯಂ ಗತ್ವಾ ಕರ್ಮಸಂಗಿಷು ಜಾಯತೇ ।
ತಥಾ ಪ್ರಲೀನಸ್ತಮಸಿ ಮೂಢಯೋನಿಷು ಜಾಯತೇ ॥ ೧೫ ॥

ಸೋಲಿಸುತ ರಜವನ್ನು ತಮವ- ।
ಸ್ನೇಳಲಾ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸತ್ತ್ವ- ।
ಕ್ಕಾಲಿಸೈ ದೇಹದಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥
ಹೇಳಲೇನ ವಸಂತ ಋತುವಿನ ।
ಕಾಲಬರಲಾ ಕಮಲವಾಸನ- ।
ದೇಳುವ್ರದು ವಿಸ್ತರಿಸುವ್ರದಲಾ ನಾಲ್ಕು ದಿಶೆಗಳಲಿ ॥ ೧೩೬ ॥

ಕೇಳ ಬಾರದ ಶಬ್ದಗಳ ಕಿವಿ ।
ಕೇಳಲಾರದು ನೋಡಬಾರದ ।
ಹೂಳು ವಸ್ತುವ ನೋಡಲಾರದು ಕಣ್ಣು ನಿಜನಾಗಿ ॥
ಹೇಳಬಾರದ ಭಾಷಣವನಾ- ।
ನಾಲಿಗೆಯೆ ಮೇಣಿಂತು ಹೇಳ್ವುದು ।
ಹೇಳಲೇನ ನಿಷಿದ್ಧವಾದುದು ಮುಂದೆ ಬಾರದಲಾ ॥ ೧೪೦ ॥

ನರನೆ ಯಂತರ್ಗತವು ಜ್ಞಾನವು ।
ಹೊರಗೆ ತುಳುಕುತ ಬರುವ್ರದಲ್ಲವೆ ।
ಬರುವ್ರದೈ ಸುನಿಚಾರವಿಂದ್ರಿಯನಿಕರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಕರಚರಣಗಳಿಗೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಬರುವ್ರದೈ ಸುಜ್ಞಾನಲೋಚನ- ।
ವರಿವ್ರದೈ ಸತ್ಕರ್ಮದುಷ್ಕರ್ಮಗಳ ಕೈಕಾಲು ॥ ೧೩೭ ॥

ಒರಿವ ದೀಪದ ಮುಂದೆ ಕತ್ತಲೆ ।
ಬರುವ್ರದೇನ್ಯೆ ಹೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ದುರಿತಸಂತ್ತಿಯು ಚಾರದೀಪರಿ ಸತ್ತ್ವದೆದುರಿನಲಿ ॥
ಹರಿವ ನದಿ ಪರ್ಜನ್ಯಕಾಲದಿ ।
ಸುರಿವ ಮಳೆಯಿಂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕವ ।
ಪರಿಯಲಾತನ ಬುದ್ಧಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ್ರದು ॥ ೧೪೧ ॥

ಧಾರುಣಿಯೊಳು ವಿಚಾರ ಮಾಳ್ಪ ಜ- ।
ರೂರಿಯೇ ಬೇರಿರದು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನೀರಮಿತ್ರಿತ ಕ್ಷೀರವಿಟ್ಟಡೆ ರಾಜಹಂಸನದು ॥
ಚಾರು ಚತುರತೆಯಿಂದಲದನೇ ।
ಬೇರೆಮಾಡುವ್ರದಲ್ಲನೇನು ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಳ್ಪ ಜರೂರಿ ಯೆನಿಸುದದಕೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೩೮ ॥

ಪೂರ್ಣಿಮೆಯು ದಿವಸದಲಿ ಗಗನದಿ ।
ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಪಸರಿಸಿ ।
ಪೂರ್ಣವೃದಯಾನಂದ ಕೊಡುವಂದದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ವೃತ್ತಿ ನಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ಜ್ಞಾನದಿಂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಸರಿಸಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಾನಂದ ಪಸರಿಸುತಿರುವ್ರದೈ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೪೨ ॥

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಸರ್ವತ್ರೈ ತ- ।
ಮ್ಮಿಂದ ತಾವೇ ತಿಳಿದು ಕೊಳುವುವು ।
ಚಂದವಾವುದು ನಿಂದ್ಯವಾವುದು ತಿಳಿವ್ರುನೀ ತೆರದಿ ॥
ಬಂದು ನಿಯಮಗಳೆಲ್ಲ ತಾವೇ ।
ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಳ್ಪುವು ।
ಚಂದನಿದ ನಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೧೩೯॥

ವಾಸನೆಗಳೇಕತ್ರವಾಗುತ ।
ಮಾಸನೈ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ।
ಹೇಸುವ್ರದು ಮನ ವಿಷಯುಗಳನುಪಭೋಗಿಸಲು ಪಾರ್ಥ ॥
ಈಸು ಪರಿಯಲಿ ಸತ್ತ್ವಗುಣಹ- ।
ವ್ಯಾಸವೇರಲು ಮರಣವವನಿಗೆ ।
ಗ್ರಾಸಿಸಲು ಕೇಳೀ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೩ ॥

ತೀರಲೈ ದುವ್ಯಾಲದಿನಗಳು ।
ಚಾರು ಸುಖದ ಸುಕಾಲ ಬರಲಾ- ।
ಚಾರು ದಿವಸಂಗಳಲಿ ಬರಲೈ ಹಬ್ಬ ಹುಣ್ಣಿವೆಯು ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಸಮಯದಲಿ ಪಿತೃ- ।
ಕಾರಣಿಕ ಮಾನವರು ಬಂದರೆ ।
ಯಾರಿಗಾಗದು ಮನದಿ ಬಹಳಾನಂದವಾ ತೆರದಿ ॥ ೧೪೪ ॥

ಮನೆಯೊಳಗೆ ರಂಜಿಪುದು ಸಂಪ- ।
ದ್ಧನವು ಪುಷ್ಕಳ ದಾನ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಮನುಜನಿಂಗಾತೆರದಿ ಮನದೊಳು ದಾನ ಮಾಡುವರೆ ॥
ಮಿನುಗುತಿರಲೌದಾರ್ಯವದರಿಂ ।
ಗಣನವಿಲ್ಲದ ಕೀರ್ತಿ ಜಗದಲಿ ।
ಮನುಜಗಾಗದೆ ಮುಂದೆ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿಗದಿಹುದೆ ॥೧೪೫॥

ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವನ ಧರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವಿರಲೇನಿಂಬಿ ಜಗದಲಿ ।
ಸರಿಯು ಮೇಣೇನಿಹುದು ತನ್ಮಾನವಗೆ ಸುಖದೊಳಗೆ ॥
ಪುರುಷನಿಂಗೀತೆರದಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ತರದ ಗುಣದಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ।
ಮರಣ ಪಡೆಯಲನಂತರದಲವನಿಲ್ಲಿ ಹೋಗುವನು ॥೧೪೬॥

ಉತ್ತಮಾಚರಣವನು ಮಾಳ್ಪ ನಿ- ।
ಮಿತ್ತವಿಲ್ಲೈ ದೇಹಭೋಗಗ- ।
ಳುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಭೋಗಿಸುತ ದೇಹವನು ತ್ಯಜಿಸುವನು ॥
ಸತ್ತ್ವಗುಣದಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದಲೆ ।
ಸತ್ತ್ವಗುಣದೇ ಮೂರ್ತಿಯಾಗುತ- ।
ಲೆತ್ತುವನು ಜನ್ಮವನು ಶುದ್ಧಜ್ಞಾನಿಯರ ಕುಲದಿ ॥ ೧೪೭ ॥

ಧರೆಯನಾಳುವ ದೊರೆಯು ಪರ್ವತ- ।
ಗಿರಿಯ ತಿಪ್ಪರದಿ ಕೂತರೇನೈ ।
ಬರುವುದೇನುಪವಾಸವಾತಗೆ ವಾಸವಾತ್ಮಜನೆ ॥
ಬರುವುದೇನಂತರವು ದೀಪದೊ- ।
ಳಿರುವ ತೇಜಕೆ ಮಾಡಲು ಥಳಾ- ।
ತರವನೊಂದೂರಿಂದ ಬೇರೊಂದೂರಿಗೊಯ್ದಿರಲು ॥ ೧೪೮ ॥

ಸತ್ತ್ವಗುಣ ವರ್ಧಿಸಲು ಜ್ಞಾನವು ।
ವಿಸ್ತರಿಪುದೈ ಬಹಳ ಪರಿಯಲಿ ।
ನಿತ್ಯ ಬುದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲಿ ತೇಲಾಡುವೆದು ಬಿಡದೆ ॥

ಮತ್ತೆ ಸುಮಹತ್ತತ್ತ್ವಪೂರ್ವಕ- ।
ತತ್ತ್ವವಸ್ತುವಿಚಾರದಿಂದಲೆ ।
ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪದಿ ತಾನು ಸಂತತ ಮಗ್ನನಾಗುವನು ॥ ೧೪೯ ॥

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ನಾ ಪೇ- ।
ಳ್ದಂದೆ ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ತ್ವಗ- ।
ಳೆಂದ ಮೇಲಿಹ ತತ್ತ್ವ ಮೂವತ್ತೇಳನೇಯದಲಿ ॥
ಮುಂದೆ ಸಾಂಖ್ಯಮತಪ್ರಮಾಣದೊ- ।
ಳೊಂದು ಯಿಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯದದು ।
ಚಂದದಿಂ ಪರತತ್ತ್ವವಿಪ್ಪತುನಾಲ್ಕನೆಯ ಮೇಲೆ ॥ ೧೫೦ ॥

ಮೂರುಗುಣಗಳ ಮೇಲಿರುವುದಾ- ।
ಬೇರಿರುವ ಸರ್ವೋತ್ತಮದ ವರ- ।
ಚಾರುಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದ ಸುವಂಶದಲಿ ಜನ್ಮ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲುತ್ತಮವಿರುವ ಸುಶ- ।
ರೀರವನು ತಾಳುವನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ವೀರಫಲ್ಗುಣ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆ ರಜೋಗುಣವನೀಗ ॥ ೧೫೧ ॥

ಹಿಂದಕಟ್ಟುತ ಸತ್ತ್ವತಮಗಳ ।
ಮುಂದರಿಸಲು ರಜೋಗುಣವು ತಾ ।
ನಂದು ಕೇಳು ಶರೀರವುರದಲಿ ಜೀವ ಬಹುವಿಧದಿ ॥
ಬಂಧುರದ ನಿಜಕೃತಿಗಳನ್ನವ- ।
ನೊಂದಿಸವನೇ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವ- ।
ನೆಂದು ನೀ ತಿಳಿ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ನಾನವನ ಲಕ್ಷಣವ ॥ ೧೫೨ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಜಗದಿ ತು- ।
ಫಾನು ಬಹುಪರಿ ಯೇಳಲದರಲಿ ।
ಹಾನಿಯನು ಮಾಡುವೆದು ವೇಗವನಾರು ಸಹಿಸುವರು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ತೆರ ರಜೋಗುಣ ।
ಮಾನವನ ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ ಪರಿ- ।
ಮಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳನೆಬ್ಬಿಸುವುದಲ್ಲೈ ॥ ೧೫೩ ॥

ಪರವನಿತೆ ಸುಂದರಳು ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರಲಾ ತರುಣಿ ತ್ಯಾಜ್ಯಳೆ ।
ಯಿರುವಳೆಂಬುದ ಮರೆತು ಪಾಪಾಚರಣ ಮಾಡುವನು ॥
ತೊರೆದು ನಿಯಮವ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗ- ।
ಳರದೆ ಭೋಗವ ಭೋಗಿಸುವನೈ ।
ಯಿರುವುದೇನಾಡಿಂಗೆ ಮೇಯಲು ವಿಧಿನಿಷೇಧವದು ॥ ೧೫೪ ॥

ನರನ್ಗೆ ಲೋಭವಿಕಾರವೇಳ್ವುದು ।
ಕರಕೆ ಸಿಗದಲೆ ಯುಳಿವುದಾವುದೊ ।
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲವನಿಚ್ಛಿಸುವನ್ಗೆ ಲೋಭ ನಿರುಪಮವು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲುದ್ಯೋಗ ಮಾಡುತ ।
ದೊರಕಿಸುವನ್ಗೆ ಧನದ ರಾಶಿಯ- ।
ನಿರದು ಮನದಲಿ ಶಂಕೆಯಂಬಿಕೆ ಸಾಹಸದಿ ಪಾರ್ಥ
॥ ೧೫೫ ॥

ಅರಮನೆಯ ಕಟ್ಟಿಪುದು ರಮ್ಯವ ।
ತುರಗಮೇಧವ ಮಾಳ್ಪುದನುಪಮ- ।
ಧಿರುವುದೀಪರಿ ಸಾಹಸದ ಛಂದಗಳು ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಕೆರೆಸರೋವರಗಳನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ।
ಪುರಗಳನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುವುದತಿ- ।
ಸರಸತರವನ ವೈಪವನಂಗಳ ಮಾಡಿ ನೋಡುವುದು ॥೧೫೬॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಸಾಹಸ- ।
ನಿರುವ ದೀರ್ಘೋದ್ಯೋಗದಲಿ ತ- ।
ತ್ಪರನು ನಾಶ್ಯವನಿಚ್ಛಿಸುವನಿಹಪರಗಳೆರಡರಲಿ ॥
ಶರಧಿಯನು ದಾಟುವನು ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನ ಕವಡಿಯು ತೆರದಿ ತುಚ್ಛಿಪ- ।
ನಿರುವುದೈ ಯಖಿಲಾಷ ನೋಡು ರಜೋಗುಣದಿ ತಿಳಿಯೆಂ
॥ ೧೫೭ ॥

ಮನದ ಗತಿಯಿಂದಧಿಕವೀತನ ।
ಮನದ ಒಯ್ಯಕೆಯು ಗತಿಯಿರುವುದೈ ।
ನೆನಸುವನು ಸಂಚರಿಸಲೀಜಗ ಕಿರಿದೆನುತ ಮುನದಿ ॥
ಗುಣಗಳೀಪರಿ ರಾಜಸವು ತ- ।
ದ್ಗುಣದ ಭರದಲಿ ಮರಣ ತಾಳಲು ।
ಮನುಜದೇಹದಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತುವನೀಗುಣಗಳಿಂದ ॥ ೧೫೮ ॥

ತಿರುಕನೊರ್ವನು ಬಂದು ಭೂಪತಿ- ।
ಯರಮನೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ತಾಂ ಕೂ- ।
ತಿರಲು ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದರು ರಾಜನೆನಿಸುವನೆ ॥
ಅರಸನೊಡನಾದರು ಸದಾ ಸಂ- ।
ಚರಿಸುವನೆತ್ತಿಗೆ ಕಡ್ಡಿಯಲ್ಲದೆ ।
ಬರುವುದೇ ಪಕ್ವಾನ್ನಹೋಳಿಗೆಕಡಬ ತಿನುವುದಕೆ
॥ ೧೫೯ ॥

ಎಂತು ಹಗಲಿರುಳೆಲ್ಲ ಕರ್ಮದ ।
ಸಂತತಿಯ ನಡೆಸುವನು ಮಾನವ- ।
ನಂತವಾಗಲು ತಿರಿಗಿ ಸತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಹುಟ್ಟುವನು ॥
ಸಂತತ ರಜೋಗುಣದ ಮಡುವಿಲಿ ।
ನಿಂತು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ।
ಬಂತೆನುತ ತಿಳಿ ಕರ್ಮತತ್ಪರರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವದು ॥ ೧೬೦ ॥

ನಾಶಿಸುತ ಸತ್ತ್ವವನು ರಜವನು ।
ಲೇಸಿನಿಂ ವರ್ಧಿಸಲು ತಮವದು ।
ಭಾಸಿಸುವುವೈ ಯಾವಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಪೇಳುವೆನು ॥
ಈಸುಪರಿಯಲಿ ತಮವು ವ್ಯಾಪಿಸೆ ।
ಭಾಸಿಸುವುದಜ್ಞಾನ ದೇಹದೊ- ।
ಳೀಸುಪರಿ ಕತ್ತಲೆಯುಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ತಮಿಸ್ರೆಯಲಿ ॥ ೧೬೧ ॥

ಪೂರ್ಣವಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ।
ಜ್ಞಾನ ತುಂಬಿರೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ।
ಹಾನಿಯಾಗದಲುಳಿವುದೇ ಸುವಿಚಾರ ಮೇಣಲ್ಲಿ ॥
ಕ್ಷೀಣ ಬುದ್ಧಿಯು ಕಠಿಣತನದಲಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕಲ್ಲಿಂಗಧಿಕನಿಹ- ।
ದೇನ ಹೇಳಲಿ ಸ್ಮೃತಿಯು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲು ಚದರುವುದು ॥ ೧೬೨ ॥

ಹೊರಗೊಳಗೆ ದೇಹದಲಿ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಹುದವಿಚಾರಸಂತತಿ ।
ಮರುಳತನ ತೋರುವುದು ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಕುರುಮೀರ ॥
ಬರುಸೆದಿಂದ್ರಿಯಕೈ ನಿರಂತರ ।
ಪೆರೆವ ಸುದುರಾಚಾರವಾರವು ।
ಮರಣವಾಗಲು ಬರುವುದು ದುರಾಚಾರ ಸಂಘಾತ ॥ ೧೬೩ ॥

ರಾತ್ರಿಕಾಲದಿ ಗೂಗೆಗಿಹುದೈ ।
ನೇತ್ರಗಳು ಬಹುಸ್ವಚ್ಛವದರೋಲ್ ।
ವೃತ್ತಿತಾಮಸ ವರ್ಧಿಸಲು ದುಷ್ಕರ್ಮದಲಿ ಸತತ ॥
ರಾತ್ರಿದಿನ ತತ್ಪರತೆ ಬರುವುದು ।
ಕೃತ್ರಿಮವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಬಹು ।
ಚಿತ್ತವನು ಹಾಕುತ್ತ ಸಂಕಟ ತರುವನೈ ಜಗಕೆ ॥ ೧೬೪ ॥

ವೇದಬಾಹ್ಯ ಕುಕರ್ಮಗಳ ತಾ- ।
ನಾದರದಿ ಮಾಡುವನು ಯಿಂದ್ರಿಯ- ।
ವೈದೆ ತತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಪ್ರಾಣೀಂದ್ರಿಯವನು ತೋರ್ಪುವಲಾ ॥
ಮಾದಕವ ಸೇವಿಸದೆ ಮಧ್ಯದಿ ।
ಬೋಧ ತಪ್ಪುವುದವಗೆ ನೋಡೈ ।
ಮೇದಿನಿಯಲವ ಬಳುವನು ಜ್ವರನಿಲ್ಲದಲೆ ನೋಡೆ ॥ ೧೬೫ ॥

ಮರುಳನಂದದಿ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದೆ ।
ಬರಿದೆ ಕೂಗಾಡುವನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರದು ಠಾವಿಲಿ ಮನಸು ನೋಡೆ ಸಮಾಧಿ ಯದಕಿಲ್ಲ ॥
ಇರುವುದವನಿಗೆ ಮೋಹವೂರವು ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯತೆ ।
ಧರೆಯಲೀತೆರದಲಿ ತಮೋಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಹುವು ॥೧೬೬॥

ಉರಿಯಲಥವಾ ನೊಂದು ಹೋಗಲಿ ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲಿಂದೊ ದೀಪವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಹರಿವ್ವದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ವೈಶ್ವಾನರನ ತೇಜವದು ॥
ಪರಿಯಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ತಮವಿರೆ ।
ಬರಲು ಮರಣ ತಮೋಗುಣದಲೇ ।
ಬರುವನವನು ತಮೋಗುಣದಲೆರಡನೆಯ ಜನ್ಮದಲಿ ॥೧೬೭॥

ಮರಣ ಬರಲಾ ತೆರದಿ ಮುಂದಕೆ ।
ಬರುವನ್ಯೆ ತಮದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಕೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಗುಣಲಕ್ಷಣದ ಪರಿಣಾಮ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕಾಳು ಸಾಸಿವೆ- ।
ಯಿರುವುದದರಲಿ ಸಾಸಿವೆಯ ಗಿಡ ।
ಬರುವುದೇನದರಲ್ಲಿ ಸಾಸಿವೆ ಗಿಡದ ಹೊರತೇನು ॥೧೬೮॥

ವಿಸ್ತರವು ನಾಕಿಂತು ತಮದಲಿ ।
ಮೃತ್ಯು ಬರಲಾತನಿಗೆ ನೋಡ್ಯೆ ।
ಯೆತ್ತುವನು ಜನ್ಮವನು ತರುಮೃಗಪಕ್ಷಿಯೋನಿಯಲಿ ॥
ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ ತ್ರಿಗುಣಗಣದ ಸ- ।
ಮಸ್ತಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳಿದೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಪೆ ನಾನೀಗ ಲಕ್ಷಣಫಲಗಳೆಲ್ಲವನು ॥೧೬೯॥

ಕರ್ಮಣಃ ಸುಕೃತಸ್ಯಾಹುಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂ ನಿರ್ಮಲಂ ಫಲಮ್ ।
ರಜಸಸ್ತು ಫಲಂ ದುಃಖಮಜ್ಞಾನಂ ತಮಸಃ ಫಲಮ್ ॥ ೧೬ ॥

ಆದ ಕಾರಣದಿಂದ ಸತ್ತ್ವಗು- ।
ಣೋದಯದ ಫಲ ಸುಕೃತವೆಂಬರು ।
ವೇದಸಂಮತವಿಹುದು ವರಸಿದ್ಧಾಂತ ತತ್ತ್ವವಿದು ॥
ಆದ ಕಾರಣ ಸತ್ತ್ವಗುಣದ ಫ- ।
ಲೋದಯವು ಸುಜ್ಞಾನಸೌಖ್ಯವು ।
ಮೇದಿನಿಯಲಿವು ನೋಡು ಸತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ॥೧೭೦॥
ಮಂದೆ ರಾಜಸಗುಣದ ಫಲಗಳು ।
ಯಿಂದ್ರವಾರುಣಿಯಂತೆ ನೋಡಲು ।
ಸುಂದರವು ಹೊರಗಿಹುವು ತಿನ್ನಲು ಕಹಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥

ಸುಂದರವಲಾ ನಿಂಬ ಫಲ ಹೊರ- ।
ಗಿಂದ ನೋಡಲು ಬಾಯೊಳಿಕ್ಕಲು ।
ಸುಂದರವೆ ವಿಷದಂತೆ ಕಹಿಯಲ್ಲವೆ ಧನಂಜಯನೆ ॥೧೭೧॥

ಒರುನ್ನದೀಪರಿ ದುಃಖವಂತದಿ ।
ಪರಿಣಮಿಸುತಿಹ ಫಲವು ರಾಜಸ- ।
ವಿರುವ್ವದಾದಿಯಲದನು ನೋಡಲು ಸೌಖ್ಯವೆನಿಸುವುದು ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬಿತ್ತಲು ವಿಪಾಂಕುರ ।
ಬರುನ್ನದಲ್ಲವೆ ವಿಷದ ಗಿಡವಾ- ।
ಪರಿಯಲೀ ತಾಮಸದ ಫಲವಜ್ಞಾನಮಯವಹುದು ॥೧೭೨॥

ಸತ್ತ್ವಾತ್ಸಂಜಾಯತೇ ಜ್ಞಾನಂ ರಜಸೋ ಲೋಭ ಏವ ಚ ।
ಪ್ರಮಾದಮೋಹೌ ತಮಸೋ ಭವತೋಽಜ್ಞಾನಮೇವ ಚ ॥ ೧೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಸಿ ಸೂರ್ಯನುದಯಿಸೆ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಬೆಳಕು ಹಗಲಾ- ।
ಪರಿಯಲಾ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣದಿ ಸುಜ್ಞಾನವ್ವುದಯಿಪುದು ॥
ಬರುವ್ವದು ರಜೋಗುಣದಿ ಲೋಭವು ।
ಧರದಿ ಕೇಳದ್ವೈತ ಬರುವರೆ ।
ಮರೆಯು ಬೇಕ್ಕೈ ತನ್ನ ತಾನಾ ಪರಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥೧೭೩॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ತಾಮಸ ಗುಣಂಗಳ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಫಲ ಪೇಳ್ವೆನೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುವುನ್ಯೆ ಯಜ್ಞಾನ ಮೋಹ ಪ್ರಮಾದವೀ ಮೂರು ॥
ಕರತಲಾಮಲಕದ ಪರಿಯಲಾ- ।
ನರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಿನಗಿದ- ।
ನರಿಯು ಬೇಕು ವಿಚಾರಶೀಲನು ಲಕ್ಷವ್ಯೂರ್ವಕದಿ ॥೧೭೪॥

ನರಕಹಾದಿಗಳಾಗಿ ರಂಜಿಸು- । ಧರೆಯಲೀ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಸುವೃತ್ತಿಯು ।
ತಿರುವುವೈ ರಜ-ತಮ ಗುಣಂಗಳು । ಧರಿಸುನರು ಕೋನಿದರು ಸಂತಸ- ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಜ್ಞಾನ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣದ ಹೊರತಾಗಿ ॥ ವಲಯಲಾ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪಿಡಿವಂದದಲಿ ಸಂನ್ಯಾಸ ॥ ೧೭೫ ॥

ಊರ್ಧ್ವಂ ಗಚ್ಛಂತಿ ಸತ್ತ್ವಸ್ಥಾ ಮಧ್ಯೇ ತಿಷ್ಠಂತಿ ರಾಜಸಾಃ ।
ಜಘನ್ಯಗುಣವೃತ್ತಿಸ್ಥಾ ಅಧೋ ಗಚ್ಛಂತಿ ತಾಮಸಾಃ ॥ ೧೮ ॥

ನರನೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಗುಣಂವಿಭೂಷಿತ । ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ನಾ ನಿ- ।
ರಿರದೆ ದೇಹವ ತೊರೆದನಂತರ । ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ವೆನು ಬಹ್ಮಸತ್ತೆಯು ।
ಬರುತ ಸ್ವರ್ಗದಿ ವಾಸಿಪರಲಾ ಸುಖವ ಪಡೆವರಲಾ ॥ ಪುನಿನ ತ್ರಿಗುಣಂಗಳನು ತ್ರಿಗುಣದ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥
ನರರು ರಾಜಸವೃತ್ತಿಯನ್ನಾ- । ತೊರೆಯಲಾರದೆ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ।
ಚರಿಸಿ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮ- ಡಲು । ಪರಿಸರಿಯು ಗುಣಲಕ್ಷಣದಲೇ ।
ಬರುವೈ ಮಾನವರ ಜನ್ಮದಿ ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೭೬॥ ಬಿರುತ ಜಗದಲಿ ರಂಜಿಸುವೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವದು ॥ ೧೭೭ ॥

ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಿ ಬಂದರವರಿಗೆ । ಅರಸನಾಗಿರಲೇನು ಸ್ವರ್ಗದಿ ।
ಹತ್ತುವುದು ಸುಖದುಃಖಪರಿಣಿಯು । ತಿರಿಗಿ ಶತ್ರುಗಳೆದ್ದರೈ ।
ವೃತ್ಯುವಶರಾಗುವರು ತಪ್ಪಿಸಲಾರರಾ ಮರಣ ॥ ಮರಳಿ ತನ್ನಲಿ ತಾನೆ ನೋಡುವನೈ ಜಯಾಪಜಯ ॥
ವೃತ್ತಿ ತಾಮಸ ಧರಿಸಲವರಿಗೆ । ಸುರನರೋರಗಲೋಕ ಮೂರಿವು ।
ಸತ್ತಸಂತರ ನರಕರಾಜ್ಯದ । ಪೆರೆವುದೀ ಗುಣವೃತ್ತಿಭೇದವು ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಹುದೈ ತಾಮ್ರಶಾಸನ ಪಡೆವರವರಲ್ಲಿ ॥ ೧೭೭ ॥ ಸರಿಸಲದ ಬದಿಗಾಗ ಕುಬ್ರಹ್ಮ ತೋರುವುದು ॥ ೧೭೯ ॥

ನಾನ್ಯಂ ಗುಣೇಭ್ಯಃ ಕರ್ತಾರಂ ಯದಾ ದ್ರಷ್ಟಾನುಪಶ್ಯತಿ ।
ಗುಣೇಭ್ಯಶ್ಚ ಪರಂ ವೇತ್ತಿ ಮದ್ಭಾವಂ ಸೋಽಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಮಾತು ಸಾಕಿದು । ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ತ್ರಿಗುಣಗ ।
ಮರೆಯದಿರು ನೀ ತತ್ತ್ವ ವೊಂದ- । ಭರದ ಪಾಶದಿ ಸಿಲುಕಿ ಜೀವನ- ।
ನ್ನಿರುವುದೈ ನಿಜತತ್ತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮವು ನಿತ್ಯದೊಳಗೆಲ್ಲ ॥ ನಿರುವುದಚ್ಛತ್ತಿ ಯೊಂದು ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಅರಿಯಲಾ ನಿಜತತ್ತ್ವಬಲದಿಂ । ಇರುವುದಾದರು ನಿಕಟ ಬಂಧನ ।
ಬರುವುವೈ ತ್ರಿಗುಣಗಳು ದೇಹದಿ । ನರಗೆ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನ ।
ಯುರಿವ ಕಿಚ್ಚಿಗೆಯಂತೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ಬರುವುದಾಕೃತಿಯು ॥೧೮೦॥ ದೊರಕಿಸುವ ವ್ಯವಹಾರಕಡ್ಡಿಯು ಜಾರದೈ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೮೧ ॥

ನೀರು ಪೃಥ್ವಿಯ ರಸವು ಮರದೊಳ- । ಮೂರು ಗುಣಗಳು ತಮ್ಮ ನಿಜನ್ಯಮ- ।
ಗೇರುವುದಲಾ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ । ಹಾರ ದೇಹವಿ ಮಾಳ್ಪವಾದರು ।
ಶ್ರೀರದಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ಮೊಸರಾಗುವುದಲೈ ನೋಡು ॥ ಜಾರದೈ ನ್ಯೂನತೆಯು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತ ನಸ್ತನಿಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಸವಿಯು ಕಬ್ಬಾ- । ೀರಪಾರ್ಥನೆ ಸಹಜವಿದುವೆ ಪ್ರ- ।
ಕಾರವನು ತಾಳ್ವುದು ಧನಂಜಯ । ಕಾರನಾಗಿಹ ಮುಕ್ತಿಯನು ನಿ- ।
ಮೂರು ಗುಣಗಳು ಸೇರ್ವುವಾಪರಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹದಲಿ ॥೧೮೨॥ ಸ್ತಾರದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವೆನಲಿ ನೀ ಜ್ಞಾನಕಮಲದಲಿ ॥ ೧೮೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಚೈತನ್ಯ ತ್ರಿಗುಣದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಲಕ್ಷಣದ ಹೊರಗಿತ್ತು- ।
ದರಿಯಲಾ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಿದುನೇ ತತ್ತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ॥
ಬರಲು ಜ್ಞಾನದ ಬೋಧನೀಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಚೇತನ- ।
ವರಿವು ಬರುವುದು ಸ್ವಸ್ಥದಿಂದೆದ್ದಿರುವ ನರನಂತೆ ॥ ೧೮೪ ॥

ತೀರದಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಪೂರುಷ ।
ನೀರಿನಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ತನ್ನದೆ ।
ತೋರುವುದು ನದಿಯೊಳಗನಂತರ ತೆರೆಗಳೇಳುತಿರೆ ॥
ತೋರುವುದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಬಹಳತ- ।
ಕಾರದಲ್ಲಾ ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೆ ।
ಪೂರುಷನಿಗಾತರೆದಿ ಭಿನ್ನಾಕಾರ ತೋರುವುದೆ ॥ ೧೮೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ನಾಟಕದಲಾ ।
ತರುಣಿವೇಷವ ಪುರುಷ ತಾಳಲು ।
ಮರೆವನೇ ನಿಜರೂಪ ಸ್ತ್ರೀತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯುವನೆ ॥
ನಿರುತವೀಪರಿ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವ- ।
ನರಿತು ಗುಣಗಳ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯೊರೆವೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪರಿಕಿಸಲು ॥ ೧೮೬ ॥

ಮೂರು ಋತುಗಳು ಗಗನದಲಿ ಬಂ- ।
ದೇರುವವು ಹೋಗುವವು ಗಗನ ನಿ- ।
ಕಾರವನು ತಾಳುವುದೆ ಗಗನವಲಿಪ್ತನೇ ಯಿಹುದು ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ವ್ಯವ- ।
ಹಾರ ನಡೆಯುವ ವೇಳಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಬಾರದಿರುವುದೆ ಮನದಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವನದು ॥ ೧೮೭ ॥

ಮೂಲಸ್ವಾತ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ ತತ್ತ್ವದ ।
ಮೇಲಹಂಕೃತಿ ಹೋಗಿ ಕೂಡಲು ।
ಹೇಳುವನಲಾ ಕರ್ಮ ಕರ್ತನು ತಾನು ಜೀರಲ್ಲ ॥
ತಾಳದಲಿ ಕರ್ತೃತ್ವ ಸುಮ್ಮನೆ ।
ಮೇಲಿರುವೆ ನಾ ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನು ।
ಹೇಳಲೇನಾ ತ್ರಿಗುಣದಿಂದಲೆ ಕರ್ಮ ಜನಿಸುವುದು ॥ ೧೮೮ ॥

ಪರಿಯಲೀ ಸುಜ್ಞಾನವನಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಕಲಿವಾರ್ಥ ನೋಳ್ ।
ಪೆರೆವ ವನಶೋಭೆಗೆ ವಸಂತನು ಕಾರಣನು ಮಾತ್ರ ॥
ಮರಗಳೆಲ್ಲವು ಹಣ್ಣುಹಂಪಲು ।
ವಿರದೆ ಕೊಡುವುವು ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವನೇನು ವಸಂತ ಕರ್ಮದಿ ಲಿಪ್ತನಿಜವಾಗಿ ॥ ೧೮೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡುತ- ।
ಲಿರುವೆನೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ನಾನೀ- ।
ಪರಿಯನೋಡು ಧನಂಜಯನೆ ನಿಜತತ್ತ್ವ ಗುಟ್ಟಪದು ॥
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರಲಾ ।
ಕೆರೆಯ ಕಮಲಗಳರಳುವುವು ಮೇಣ್ ।
ಮರಣ ತಿಮಿರಕೆ ಬಳ್ಕು ನಕ್ಷತ್ರಂಗಳಡಗುವುವು ॥ ೧೯೦ ॥

ತರಣಿಕಾಂತದ ಮಣಿಯೊಳಗ್ನಿಯು ।
ಬರುವುದಲ್ಲನೆ ತರಣಿಕಿರಣದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಕರ್ಮಗಳು ರವಿಯಿಂದಲಾಗುವುವು ॥
ತರಣಿಯದನೆಲ್ಲನನು ನೋಳ್ಪನೆ ।
ಪರಿಯಲೆನ್ನಯ ಸತ್ತೆಯಿಂದಲಿ ।
ಬರುವುನೈ ಕರ್ಮಗಳು ಕರ್ಮದ ಕರ್ತ ನಾನಲ್ಲ ॥ ೧೯೧ ॥

ಮಾನನನ ದೇಹದಲಿ ನಾನನು- ।
ಮಾನನಿಲ್ಲದೆ ವಾಸಿಸುವೆನೈ ।
ಮಾನಿಸೆನ್ನನು ಪಾರ್ಥ ಸತ್ತಾರೂಪಮಾತ್ರನನು ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲ- ।
ಕ್ಷೋಣಿಯುಲ್ಲೆನ್ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ- ।
ರಾನು ಕರ್ಮದಿ ಲಿಪ್ತನಲ್ಲೈ ಬದ್ಧ ಜೀರಲ್ಲ ॥ ೧೯೨ ॥

ಹುಟ್ಟಿಸುವೆ ನಾ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವ ।
ಹುಟ್ಟಿದುದ ಬೆಳೆಸುವೆನು ನಾನೇ ।
ನಷ್ಟ ಮಾಡುವೆ ನಾನು ಗುಣಗಳು ನಷ್ಟವಾದೊಡೆಯು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನಾನಿರುವೆನಿದನಾ- ।
ಗುಟ್ಟು ಯಿರುವುದೆನುತ್ತ ಹೇಳ್ದಿಸು ।
ಹುಟ್ಟಲೀಪರಿ ಜ್ಞಾನ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನಾಗುವನು ॥ ೧೯೩ ॥

ಗುಣಾನೇತಾನತೀತ್ಯ ತ್ರೀನ್ ದೇಹೀ ದೇಹಸಮುದ್ಭವಾನ್ ।
ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಜರಾದುಃಖೈರ್ವಿಮುಕ್ತೋಽಮೃತಮಶ್ನುತೇ ॥ ೨೦ ॥

ನರನೆ ನಿರ್ಗುಣಬ್ರಹ್ಮರೂಪನ- ।
ನರಿವನಾಕ್ಷಣ ತಪ್ಪದಲೆ ಯನ- ।
ನಿರುವುದಲ್ಲಿಯೆ ನ್ಞಾನವನಿಗೆ ಬ್ಞಾನೋತ್ತಮನೆಂದರಿ ॥
ಹರಿವ ನದಿಯಿಂತದಲಿ ಬಂದಾ- ।
ಶರಧಿಯಲಿ ತಾನೈಕ್ಯ ಪಡೆಯುವ ।
ತೆರದಲಾತನು ನನ್ನ ಸತ್ತೈಯಲೈಕ್ಯ ತಾಳುವನು ॥ ೧೯೪ ॥

ನಳಿಕೆಯಿಂದಲಿ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ ।
ಗಳಿಯು ಮರದಲಿ ಕೂಡಲಾಕ್ಷಣ- ।
ವಳಿದು ಹೋಗುವುದಲ್ಲನೇ ಕೇಳ್ ನಳಿಕೆಬಂಧನವು ॥
ತಿಳಿಯಲೀಪರಿ ತ್ರಿಗುಣನೆಂಬುವ ।
ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿರಲು ತ್ರಿಗುಣಾ- ।
ಗಳನು ದಾಟಲು ತತ್ತ್ವಸೋತಮಂ ಮೂಡುವದು ಮನದಿ
॥ ೧೯೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನರೂಪದ ।
ಭರದ ನಿದ್ರಾಸಕ್ತನಾಗುವ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಿ ಜಾಗ್ರತೆಯು ತಾಳ್ವ ।
ಕರದಿ ಹಿಡಿದಿಹ ಬುದ್ಧಿಭೇದದ ।
ಮರೆವ ದರ್ಪಣ ಬಿದ್ದು ಚೂರಾ- ।
ಗಿರಲು ಕಾಣುವನೇನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನು ಮೇಣಲ್ಲಿ । ೧೯೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಸುಖದುಃಖರೂಪದ ।
ಮರೆವ ರೂಪವ್ ತೋರದವನಿಗೆ ।
ಬರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಮೋಕ್ಷವು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿಯಿದಾ ॥
ಪರುಠು ನಿಜ ದೇಹಾಭಿಮಾನವು ।
ತೊರೆಯಲದನೇ ನ್ವಾತ್ಮರೂಪದ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ತೆರೆ ಜೀವ ಪರಮಾತ್ಮೀಯ ಲಯವಕ್ಕು ॥೧೯೭॥

ವರುಷ ಋತುವಿನ ಕೊನೆಯಲೇಳುವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮೋಡಗಳು ಗಗನದಿ ।
ಬರುವುವಲ್ಲವೆ ಲಯಕೆ ಮಳೆ ಸುರಿಯದಲೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವನು ಜ್ಞಾನವ ।
ದೊರಕಿಸಲು ಮದ್ರೂಪನಾಗುವ- ।
ನಿರುವನ್ಯೆ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ದೇಹವ ಧರಿಸಿದರು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೯೮ ॥

ಬೆಳಕ ಭಂಗದ ಮನೆಯೊಳಿಟ್ಟರೆ ।
ಬೆಳಕನಡ್ಡೈಸುವುದೆ ಭಂಗವು ।
ಜಲಧಿಯಲಿ ವಡವಾನಳನು ನೊಂದುವನೆ ನೀರಿಂದ ॥

ಮಲಿನವಾಗದು ಜ್ಞಾನ ಶುದ್ಧತ್ವ ।
ಅಳಿಯಲಾಗದು ತ್ರಿಗುಣಬಲದಲಿ ।
ಜಲದಿ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬ ಜೀಳಲು ಶಶಿಗೆ ಬಂಧನವೆ ॥ ೧೯೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ತ್ರಿಗುಣಸಂತತಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾಟವನು ಮಾಡಿದ- ।
ರರರೆ ಯಾ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ದೌರ್ಲಕ್ಷವಾ ಕಷ್ಟಿಗೆ ॥
ಇರುವನನಂತರ್ಯಾಮಿ ನಿಶ್ಚಲ- ।
ನಿಯುಸೈ ವ್ಯವಹಾರ ದೇಹದ ।
ಪರಿಯು ಬಿಮತಿಪಲುಗಳ ಯೋಚಿಸುತಿಹನೆ ಪರಿಯನ್ನು ॥ ೨೦೦ ॥

ಇನಸನೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಿ ತನ್ನಯ ।
ಹಿರಿಯ ದೇಹದ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡನು ।
ಪರಿಮಳವ ಹೊರತಂದು ಜಾರಿಗೆ ಸೇರೆ ಗಗನವನು ॥
ಮರಳಿ ಕಮಲದ ಕಳಿಕೆಗೆದ್ದು ಹಿಂ- ।
ದಿರುಗಿ ಬರುವುದ ಮೇಣು ಕಮಲವು ।
ಧರಿಸುವನೆ ಯೋಚನೆಯು ಪರಿಮಳದಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೦೧ ॥

ಒರಲು ನ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಜೀವಿಗೆ ।
ಬರುವುದೇ ಯೋಚನೆಯು ದೇಹದ ।
ಮರಳಿ ದೇಹದ ಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರುವ ॥
ಜರೆ ಜನುಮಮರಣಾದಿ ಷಡ್ಗುಣ- ।
ಪರುವನ್ಯೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಿಯು ।
ತೊರೆಸನಿವುಗಳು ಬಂಧಿಸವು ಕೇಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಲಿ ॥ ೨೦೨ ॥

ಗಡಿಗೆಯೊಡೆಯಲು ಗಡಿಗೆಯೊಳಗಿನ ।
ಯದಗಿರುವ ಆಕಾಶ ತತ್ತ್ವವು ।
ಒಡದೆ ಕೂಡುವುದೈ ಮಹಾಕ ಶದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಒಡೆಯಲಾ ಪರಿ ದೇಹಬುದ್ಧಿಯು ।
ಪಡೆಯಲಾತ್ಮಸ್ವರೂಪ ಜೀವಿಯು ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಜೀವಿಯದೆ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ನಾನಿಹೆನು ॥ ೨೦೩ ॥

ನರನೆ ನೋಡಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಒರಲು ನೋಡೀ ಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವು ।
ಧರಿಸಿದರು ದೇಹವನು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನೆನಿಸುವನು ॥
ಜರಲು ಕಿವಿಯಲಿ ಮೇಘಗರ್ಜನೆ ।
ಹರುಷದಿಂ ಕುಣಿವುದು ಮಯೂರವು ।
ಪರಿಯಲೀ ಹರಿವಚನದಿಂ ನವಗಾಯ್ತು ಹರ್ಷಭರ ॥ ೨೦೪ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ —

ಕೈರ್ಲಿಂಗೈಸ್ತ್ರೀನ್ ಗುಣಾನೇತಾನತೀತೋ ಭವತಿ ಪ್ರಭೋ।
ಕಮಾಚಾರಃ ಕಥಂ ಚೈತಾಂಸ್ತ್ರೀನ್ ಗುಣಾನತಿವರ್ತತೇ ॥ ೨೧ ॥

ಹರುಷಭರಿತಾಂತಃಕರಣದಿಂ। ನರನ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಷಡ್ಗುಣ-।
ನರನು ಶ್ರೀಹರಿಗೆಂದನಾಕ್ಷಣ। ಭರಿತ ಹರಿ ಪರಮಾತ್ಮ ತಾನು-।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಪೇಳ್ದಂತೆ ಬೋಧವು ಒರಲು ಮನದೊಳಗೆ ॥ ತ್ವರವ ಕೊಟ್ಟನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕ ಕೇಳಿರೈ ಮುದದಿ ॥ ೨೦೬ ॥
ಇರುವನೆಂತಾ ನರನು ಕೇಳವ-। ನರನೆ ಕೇಳಿದೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯ।
ಗಿರುವ ಲಕ್ಷಣವಾವುದೆಂಬುದ-। ಒರುವುದೆನಗಚ್ಚರಿಯು ಮನದಲಿ।
ನರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಹೇಳು ಮೇಲಾಚರಣವೆಂತವನ ॥ ೨೦೫ ॥ ಪುರುಷ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನೆಂದುಚ್ಚರಿಸಿದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥
ಹರಿಯೆ ಕರುಣಿಗೆ ತೌರುಮನಿಯಾ-। ಇರುವನೆಂತವನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯು।
ಗಿರುವ ದೇವರ ದೇವ ಹೇಳೈ। ಹೊರಡುವುದೆ ಮನದಲಿ ವಿಚಾರಿಸು।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ತ್ರಿಗುಣದ ನಿವಾರಣ ಮಾಳ್ಪನೆಂತೆನುತ ॥ ಪುರುಷ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತ ತ್ರಿಗುಣಾಧೀನನಾಗುವನೆ ॥ ೨೦೭ ॥

ನಿರುತ ತ್ರಿಗುಣದೊಳಾಡುತಿದ್ದರು।
ಪುರುಷನಾತನು ಸಿಲುಕನದರಲಿ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೊಂದ ಕೇಳುವೆ ಪೇಳು ಯೆನಗದನು ॥

ಇರಲು ಗುಣಸಂಬಂಧವೀಪರಿ। ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಹರ್ಷದಿ।
ಯಿರುವನೋ ತದಧೀನನಿಲ್ಲವೊ। ನರನೆ ಕೇಳಾ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ।
ಪರಿಯನರಿಯುವುದೆಂತು ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯಿರಲದನು ॥ ಧರಿಸದಿರು ಸಂಶಯವ ಮನದಲಿ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೨೦೮ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ —

ಪ್ರಕಾಶಂ ಚ ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ಮೋಹಮೇವ ಚ ಪಾಂಡವ।
ನ ದ್ವೇಷ್ಟಿ ಸಂಪ್ರವೃತ್ತಾನಿ ನ ನಿವೃತ್ತಾನಿ ಕಾಂಕ್ಷತಿ ॥ ೨೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳು ರಜೋಗುಣಂಗಳ। ತಿಳಿಯಲೆನ್ನೀ ತೆರದ ಜ್ಞಾನಿಯು ।
ಭರವು ಬರಲು ಶರೀರದಲ್ಲಂ-। ಯಿಳೆಯೊಳಗೆ ನಾ ಕಾಣೆನೆಂಬೀ ।
ಕುರವು ಕರ್ಮಕೆ ಪುಟ್ಟಿ ಮಾರ್ಗಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸ್ವೀಕರಿಸೆ ॥ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲುಪ್ಪ ಹೋಗನು ಹರ್ಷಭರದಿಂದ ॥ ೨೧೦ ॥
ಇರದಲಾ ಅಭಿಮಾನ ಕರ್ಮದಿ ।
ನಿರುತ ಮಾಡುವ ಕರ್ತ ತಾನೆಂ-। ಧರಿಯೊಳವನಿಗೆ ತಮದ ವೃದ್ಧಿಯು ।
ದಿರದು ನೋಡಭಿಮಾನನಾತಗೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದರು ॥೨೦೯॥ ಬರಲು ಮೋಹದಿ ಲಿಪ್ತನಾಗನು ।
ಧರಿಸನವ ಭೇದವನು ಮೇಣಜ್ಞಾನಮೂಲಕದಿ ॥
ಅಳೆದು ಹೋಗಲು ಕರ್ಮವೀ ಪರಿ। ಬರಲು ಮೋಹವು ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ ।
ಮಲಿನವಾಗದು ಬುದ್ಧಿಯವನಿಂ-। ಧರಿಸನ್ಯೆ ವರ್ಧಿಸಲು ಜ್ಞಾನವು।
ಗಿಳಿಯೊಳಾ ಗುಣ ಸತ್ತ್ವವರ್ಧಿಸಿ ಜ್ಞಾನ ಬರಲವಗೆ ॥ ಚರಿಸನ್ಯೆ ಕರ್ಮವನಕರ್ಮದಿ ಖೇದ ತಾಳನಲಾ ॥ ೨೧೧ ॥

ಪುರುಷಗೀ ಗುಣಭೇದ ತಪ್ಪದು ।
ತರಣಿಗಿರುವುದೆ ಕಾಲಭೇದವು ।
ತರಣಿಯಿರಿವನೆ ಸಂಜೆಮುಂಜಾನೆಗಳ ನಡುಹಗಲ ॥

ಇರುವನಾತನೆ ಜ್ಞಾನಿಯನ್ಯರಿ- ।
ಗಿರುವ ಜ್ಞಾನದಿ ಧನ್ಯಸೆನಿಪನೆ ।
ಶರಧಿ ಮಳೆನೀರಿನಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ತಾಳುವುದೆ ॥ ೪೧೨ ॥

ಪುರುಷನೀಪರಿ ಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಚರಿಸುತಿರೆ ಯಭಿಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ ।
ಬರಿದೆ ಕರ್ಮದ ಕರ್ತ ತಾನೆಂದಿರದು ಅಭಿಮಾನ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಹಿಮಗಿರಿಯು ಶೀತವು ।
ಒರುವುದೆಸುತಲಿ ಬೆದರುತಿಹುದೇ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತತ್ತ್ವ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡು ನಿಜವಾಗಿ ॥

ಬರಲು ಮೋಹೋತ್ಪತ್ತಿಯವನಲಿ ।
ಮರಣ ಹೊಂದುವುದೇಸು ಜ್ಞಾನವು ।
ಅರಿವುದೇನೈ ಬೆಂಕಿ ಬೆಸಿಲಿನ ತಾಪವನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೧೩ ॥

ಉದಾಸೀವದಾಸೀನೋ ಗುಣೈರ್ಯೋ ನ ವಿಚಾಲ್ಯತೇ ।
ಗುಣಾ ವರ್ತಂತ ಇತ್ಯೇವ ಯೋಽವತಿಷ್ಠತಿ ನೇಂಗತೇ ॥ ೨೩ ॥

ನರನೆ ಗುಣದೇಹಗಳು ತಾನಿ- ।
ಗಿರುವಕಾರಣ ದುಃಖಿಸುಖಿಗಳ- ।
ನರಿಯನಾತನು ಜೀವ ಸಾವಿಂಗಂಜಲಾರನಲಾ ॥
ನರನು ಹಾದಿಯ ಚರಿಪ ನೇಳ್ಪದಿ ।
ಬರಲು ಹಾದಿಯಲಡಚಣಿಯು ತಾ- ।
ತ್ಪರತೆ ನಿಲ್ಲುತ ಮುಂದರಿಸುವನು ಮಾರ್ಗದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೧೪ ॥
ಅರಿಯುತೀಪರಿ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವನ ।
ಪುರುಷ ದೇಹದಿ ವಾಸ ಮಾಳ್ಪನು ।
ಧುರದಿ ಬರಲು ಜಯಾಪಜಯಗಳನರಿವುದೇ ಧ್ವಜವು ॥
ಹರುಷಶೋಕಾತೀತ ಧ್ವಜವಾ- ।
ಪರಿಯಲೀ ಜೀವಾತ್ಮನಿರುವನು ।
ಚರಿಸನೈ ಕರ್ಮಗಳ ತ್ರಿಗುಣಾಧೀನ ತಾನಾಗಿ ॥ ೪೧೫ ॥

ಅನ್ನಗ್ರಹಣವು ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆ- ।
ಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಪೂರ್ತಿಯಲ್ಲವೆ ।
ಮನ್ನಿಸನಲಾ ಅನ್ನವೇನದು ಮಿಷ್ಟವೋ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ॥
ಅನ್ನ ಹಾಕಲು ರುಚಿಯನರಿಯನು ।
ತಿನ್ನುವನು ಹಾಕಿದುದನೆಲ್ಲವ ।
ತಣ್ಣಗಿರುವನುದಾಸವೃತ್ತಿಲಿ ಸ್ಥಾಣುವಂದದಲಿ ॥ ೪೧೬ ॥

ಪೂರ ಬರಲಾ ಮೃಗಜಲದೊಳಗೆ ।
ಮೇರುಪರ್ವತ ಹರಿದು ಹೋಗದು ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ತ್ರಿಗುಣವು ತಟ್ಟಲಾರದಲಾ ॥

ಮಾರುತನು ವೇಗದಲಿ ಬೀಸಲು ।
ಹಾರಿಸುವನೇ ಗಗನಮಂಡಲ ।
ಸೂರಿಯನ ನುಂಗುವುದೆ ಕತ್ತಲೆರಾತಿ ಕೊಡಿದೆ ॥ ೪೧೭ ॥

ನರಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಬಿರಲು ಸ್ವಪ್ನವು ।
ಬರುವುದೇ ಪಂಚಿಸಲಿಕಾತನ ।
ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ತ್ರಿಗುಣವು ಮುಟ್ಟಲಾರದಲಾ ॥
ಪುರುಷಸಾತನು ತ್ರಿಗುಣದಾಟವ- ।
ನಿರದೆ ದೂರದಿ ನೋಳ್ಪನಲ್ಲವೆ ।
ಬರುವುನೇನಾ ತ್ರಿಗುಣಗಳು ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನಿಸಂಧಿಗೆ ॥ ೪೧೮ ॥

ಚಿತ್ರಗಳ ಪರಿ ತ್ರಿಗುಣನಿರುವುವು ।
ಮತ್ತೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನಂತೆ ಜ್ಞಾನಿಯು ।
ಹತ್ತಿರಲುದಾಸೀನವೃತ್ತಿಯ ಧರಿಸಿ ನೋದುವನು ॥
ನಾತ್ತಿ ಕದ ಸತ್ಕರ್ಮ ಮಾಡಲಿ ।
ಮತ್ತೆ ರಾಜಸ ಗುಣದಿ ವಿಷಯಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯಿರಲಜ್ಞಾನತಿಮಿರವು ಒರಲಿ ತಾಮಸವು ॥ ೪೧೯ ॥

ಏನು ಕರ್ಮವ ಮಾಡಲೇನವ ।
ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಲು ತ್ರಿಗುಣಜಾಧೀನ ।
ನ್ಯೂನ ತಟ್ಟದು ಚೇಷ್ಟೆಯೆನುತಲೆ ತತ್ತ್ವತಿಳಿಯುವನು ॥
ಜಾನಿನಲಿ ಬೆಳಗುವನು ಸೂರ್ಯನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿಯು ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನು ।
ತಾನಿಹನು ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಗಗನದಿ ದೂರ ಬಹುದೂರ ॥ ೪೨೦ ॥

ಶರಧಿ ಹರ್ಷದೊಳುಕ್ಕಿ ಬರುವುದು ।
ಕೆರೆಯ ಕುಮುದಗಳರಳುವುವು ಮು- ।
ತ್ತಿರದೆ ಬೆವರುವುದಲ್ಲವೇ ಕೇಳ್ ಸೋಮಕಾಂತವದು ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಚಂದ್ರನಾಟವು ।
ಮೆರೆವನೈ ಚಂದ್ರಮನಲಿಪ್ತನು ।
ಧರಿಸುವನೆ ಯವ ವಿಧಿನಿಷೇಧವನೀಸು ಕರ್ಮದಲಿ ॥ ೨೨೧॥

ಗಾಳಿಯಾಕಾಶದಲಿ ಪರಿಸರಿ ।
ಯೇಳುವುದು ಬೀಳುವುದು ನೋಡಲು ।
ಮೂಲಗಗನವು ನಿಶ್ಚಲವಲಾ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ತ್ರಿಗುಣಗಣವಿದು ।
ಲೀಲೆಯನು ಮಾಡಿದರು ಬಹುಪರಿ ।
ಬೀಳಲಾರನು ಜ್ಞಾನಿ ತ್ರಿಗುಣದ ಪಾಶದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೨೨ ॥

ನರನೆ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತ ಚಿಹ್ನವ- ।
ನರುಹಿದೆನು ನಿನಗಾನು ಮುಂದಿ- ।
ನ್ನರುಹುವೆನು ಕೇಳಾಚರಣವನು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಸಮದುಃಖಸುಖಃ ಸ್ವಸ್ಥಃ ಸಮಲೋಷ್ಟಾಶ್ಮಕಾಂಚನಃ ।
ತುಲ್ಯಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯೋ ಧೀರಸ್ತುಲ್ಯನಿಂದಾತ್ಮಸಂಸ್ತುತಿಃ ॥ ೨೪ ॥

ಅರಿನಿಯಲಿ ತಂತುಗಳ ಹೊರತೈ- ।
ನಿರುವುದೈ ಹೊರಗೊಳಗೆ ಯಿಪಪರಿ ।
ನರನು ಮದ್ರೂಪವನು ತಾಳುತಲಿನ್ನ ನೋಳ್ಪನಲಾ ॥
ನರನೆ ಪರಮಾತುಮನು ತನ್ನಯ ।
ಶರಣಿಯಾಗಲಿ ನೈರಿಯಾಗಲಿ ।
ಕರುಣಿಸುವನೈ ಮೋಕ್ಷವಾಪರಿ ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನು ॥ ೨೨೩ ॥

ಧರಿಸುವನು ಸಮತೋಲ ಸಂತತ ।
ಬರಲಿ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಸಂತತಿ- ।
ಯಿರುವನೊಂದೇ ತೆರದಲುಭಯಪ್ರಸಂಗದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ದೇಹಜಲದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೈ ಮನನೆಂಬ ಮಾನಿದು ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾಡುತ್ತಲಿರೆ ಸುಖದುಃಖ ಬರುತಿಹುವು ॥ ೨೨೪ ॥

ತೊರೆಯಲಭಿಮಾನವನು ದೇಹದಿ ।
ಬರಲು ನ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಮನುಜಗೆ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಪತ್ತಿರುವ ಬೀಜದಿ ಬರಲು ಧಾನ್ಯವದು ॥
ಇರುವುದೈ ಪರಿವಾಕ ಬೀಜದಿ ।
ಹರಿದು ಗಂಗಾನದಿಯು ವೇಗದಿ ।
ಬರುತ ಶರಧಿಯ ಸೇರೆ ಬಳಿಕದು ಶಾಂತವಾಗುವುದು ॥ ೨೨೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ನ್ವಾತ್ಮರೂಪವ- ।
ನರಿತವನು ತಾನೈಕ್ಯವೆನ್ನೊಳು ।
ಧರಿಸಲಾತಗೆ ಬಾಧೆ ತಟ್ಟದು ದುಃಖಸುಖಗಳಲಿ ॥

ಮರದ ಖಂಬಕೆ ರಾತ್ರಿಪಗಲೀ- ।
ಯೆರಡು ಪರಿಯೊ ದಿರುವ ತೆರದಲಿ ।
ಪೆರೆವ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಸುಖದುಃಖಂಗಳೊಂದಿಯಪ್ಪ ॥ ೨೨೬ ॥

ನರನು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರೆ ।
ಬರಲು ಮಗ್ಗಲಿಗೊಂದು ಸರ್ಪವು ।
ಯೆರಡನೆಯ ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ರಂಭೆಯೆ ಬಂದರೇನವನ ॥
ಸರಿಯಲಾ ಯೆರಡವಗೆ ನೋಡಲು ।
ಬರಲು ನ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲೀನತೆ- ।
ಯೆರಡು ಸುಖದುಃಖಗಳು ಸರಿಯವಗೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೨೨೭ ॥

ಹೊನ್ನುಮಣ್ಣುಗಳೊಂದೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ರತ್ನಕಲ್ಲುಗಳೊಂದೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ತಿನ್ನಲಿಕೆ ಬಂದಿರುವ ಹುಲಿ ಸುರಪುರದ ಸುಖ ವೊಂದೇ ॥
ಭಿನ್ನವಾಗದು ಬುದ್ಧಿ ಯಾತಗೆ ।
ತನ್ನ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನದಿ ।
ಮಗ್ನನಿರುವನು ಭಂಗವಾಗದು ಮನದ ಸಮತೋಲ ॥ ೨೨೮ ॥

ಸತ್ತು ಹೋದರೆ ಬದುಕುವವರು ಜ- ।
ಗತ್ತಿನಲ್ಲಾರಿಹರು ಬೆಂಕಿಯು ।
ಹತ್ತಿರುವ ಜೀವನು ಪೊತ್ತಲು ಬರುವುದೇ ಪೊಳೆಕೆ ।
ಪಾರ್ಥ ನ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಲಿ ಸಮ- ।
ವೃತ್ತಿ ಬಂದರದಕ್ಕೆ ಜಗದಲಿ ।
ಮೃತ್ಯು ಬಾರದು ಭಂಗ ತಟ್ಟದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೨೯ ॥

ಇರುವನಾತನು ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದೀ- । ವಂದಿಸಲು ಜ್ಞಾನಿಯನು ವರಮಾ- ।
ಪರಿಯ ತುತಿಯನು ಮಾಡಲದರಲಿ । ನಂದವಾಗದು ನೀಚನೆನುತಲಿ ।
ಹರುಷವಾಗದು ನೀಚನೆನುತಲಿ ನಿಂದೆ ಬಾಡಿದರೆ ॥ ನಿಂದಿಸಲು ಮತ್ಸರವು ದ್ವೇಷವು ಬಾರದಾತನಲಿ ॥
ಇರದಲಾ ಮನದಲ್ಲಿ ಭೇದವ್ರ । ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಾರ ಮನೆಯಲೇತ- ।
ಪೆರೆಸ್ಪರದನನ ಸಮಕ್ಷವೀಸರಿ । ಕ್ಕಂಧಕಾರವು ಒರುವದುರ್ಯಾ ।
ಯುರಿದು ಹೋಗಲು ಬೆಂಕಿ ಬೂದಿಗೆ ಸುಡುವ ಭಯವಿಹುದೆ ಮುಂದೆ ದೀಪಾರತಿಯು ತೋರ್ಪ ಜತೂರಿ ಯೇನಿಹುದು ॥ ೨೩೧ ॥

॥ ೨೩೦ ॥

ಮಾನಾಪಮಾನಯೋಸ್ತುಲ್ಯಸ್ತುಲ್ಯೋಮಿತ್ರಾರಿಪಕ್ಷಯೋಃ ॥
ಸರ್ವಾರಂಭಪರಿತ್ಯಾಗೀಗುಣಾತೀತಃ ಸ ಉಚ್ಯತೇ ॥ ೨೫ ॥

ಇರುವನೀಶ್ವರನೆನುತ ಸಂಜ್ಞತ । ಪೆರೆವನಾ ಸೂರಿಯನು ಗಗನದೊ- ।
ಪರಿವರಿಯು ಪೂಜೆಯನು ಮಾಡಲು । ಕರವನೈ ನಿರ್ಲಕ್ಷನಾತನು ।
ಮರಳಿ ಚೋರನೆನುತ್ತ ಹೊಡೆದರು ಒಡಿದರಾತನನು ॥ ಧರೆಯೊಳೀವರಿ ಜ್ಞಾನಿಗಿಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಭಿನ್ನತೆಯು ॥
ಅರಸನಿರುವನೆನುತ್ತಲಾತನ । ನರನೆ ಕರ್ಮಾರಂಭ ಮಾಡುವ- ।
ಪರಿವರಿಯು ಚತುರಂಗ ಸೈನ್ಯದಿ । ನಿರದು ಕರ್ಮಾಸಕ್ತಿಯಾತನಿ- ।
ಪೆರೆಸಿದರು ಪಟ್ಟಣದಿ ಸನುತೋಲನೆಯು ಪಿಡಲಾರ । ಗುರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಕರ್ಮದ ನೆಲವು ಜ್ಞಾನದಲಿ ॥ ೨೩೪ ॥

ಶತ್ರುಮಿತ್ರಾದಿಗಳ ಭಾವವು । ನರನೆ ಕೇಳಿಹಲೋಕವಥವಾ ।
ಹತ್ತಲಾರದು ಮನದೊಳವನಿಂ- । ಪೆರೆಯುತಿಹ ಪರಲೋಕವೆಂಬೀ- ।
ಗಾಪ್ತರಿಷ್ಟರು ಶತ್ರುಮಿತ್ರಗಳೊಂದೆ ಯಾತನಿಗೆ ॥ ಯೆರಡು ಕಲ್ಪನೆ ಯಿಲ್ಲನವ್ಗಾ ಜ್ಞಾನಿನಾಸನಗೆ ॥
ರಾತ್ರಿದಿವಸಗಳೆಂಬ ಭೇದವು । ದೊರೆತಿದುದು ಸೇಸಿನನ ವೃತ್ತಿಯು ।
ಹತ್ತುವುದೆ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ರವಿ ಸ- । ಪೆರೆವಾತನಲ್ತೀನ ಹೇಳಲಿ ।
ರ್ವತ್ರ ತನ್ನ ಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುವನು ಭೇದವೇನವಗೆ ॥ ೨೩೫ ॥ ತೊರೆದು ದ್ವೈತವ ದುಃಖಸುಖದಲಿ ಸಮಶೆ ಯಿಮನಸಲಾ ॥೨೩೫॥

ಬಂದರಾ ಸುಖದಿಂದ ಪರಮಾ- ।
ನಂದವಾಗದು ದುಃಖ ಬಂದರೆ ।
ಕುಂದನೆಣಿಸನು ಮನದ ಸಮತೋಲನನು ಪಿಡಲಾರ ॥

ಎಂದ ಮೇಲೀ ಜಗದಿ ನಡೆಯುವ । ನಂದಕಂದ ಪುರಂದರಾತ್ಮಜ- ।
ಸಂದುಕಿದ ವ್ಯಾಪಾರವಾತನ । ಗೆಂದನಂದದಿ ಕೇಳುಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬಂಧಿಸುವುದೇ ನರನೆ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನೀ ತೆರನು ॥ ಯಿಂದು ಹೇಳುವೆನೆಂತು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನಾಗುವನು ॥ ೨೩೬ ॥

ಮಾಂ ಚ ಯೋಽವ್ಯಭಿಚಾರೇಣ ಭಕ್ತಿಯೋಗೇನ ಸೇವತೇ ।
ಸ ಗುಣಾನ್ ಸಮತೀತ್ಯೈತಾನ್ ಬ್ರಹ್ಮಭೂಯಾಯ ಕಲ್ಪತೇ ॥ ೨೬ ॥

ಧರೆಯಲೆನ್ನನಭೇದಬುದ್ಧಿಯೊ- । ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಾನಾರು ಯೆನ್ನಯ ।
ಳುರುತರದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಪನೊ । ಪರಮಭಕ್ತಿಯ ಪರಿಯದಾವುದು ।
ಯಿರುವನಾತನು ಶಕ್ತ ತ್ರಿಗುಣಂಗಳನು ಕೊಲ್ಲುವನು ॥ ಯಿರುವುದವ್ಯಭಿಚಾರ ಭಕ್ತಿಯು ಯೆಂತು ಯೆನ್ನೊಳಗೆ ॥ ೨೩೭ ॥

ನನಸೆ ಕೇಳೀ ಪರಿಯ ನಾನಿ- ।
ಸ್ತುರಿಪೆ ನಿನಗೀ ಪ್ರೇಮಭಾವದಿ ।
ಹರುಷದಿಂದೀ ತತ್ತ್ವ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಮೆರೆವ ರತ್ನವ ಬಿಟ್ಟು ತೇಜವ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಬೇರೆಬೇರೀ- ।
ಪರಿಯಲಾ ನೀರನ್ನು ಬಿಡುವುದೆ ದ್ರಾವಕವು ಪಾರ್ಥ ॥೨೩೮॥

ಇರುವುದೈ ಸನಿ ಸಕ್ಕರೆಯಲಾ- ।
ತೆರದಿ ಕೇಳವಕಾಶವಂಬರ- ।
ವುರಿವ ಬೆಂಕಿಯು ಜ್ವಾಲೆಯಿಂ ಬೇರಿಹುದೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಸರಸಿಜವು ಸರಸಿಜದ ದಳಗಳು ।
ಮರವು ಮರದಾ ಹೂವೆಲೆಗಳೈ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಯೊಂದೆ ಶೀತವು ಶೀತಹಿಮಗಿರಿಯು ॥೨೩೯॥

ಹಾಲಿನಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ಮುಂದಾ- ।
ಹಾಲೆ ರೂಪಾಂತರದಿ ಮೊಸರೈ ।
ಕೇಳು ನೋಡೀ ತೆರದಿ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲ ಮದ್ರೂಪ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಚಂದ್ರಮನ ಸುನಿ- ।
ಲೋಲ ತೇಜವ ನೋಳ್ಪುದಾದರೆ ।
ಸೀಳ ಬೇಕೇ ಚಂದ್ರನ ಪ್ರಭೆ ಚಂದ್ರನೊಂದೆಯಲಾ ॥೨೪೦॥

ಘಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಘೃತವು ಶೀತದಿ ।
ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತಿಹುದೇ ಘೃತತ್ವವ- ।
ನಟ್ಟಿಸಲು ಚಿನ್ನವನು ಬಿಡುವುದೆ ಚಿನ್ನತನವನದು ॥
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಾ ವಸ್ತ್ರವನು ತಾಂ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಕಾಣುವ್ವುದು ತಂತುವೆ ।
ನಷ್ಟ ಮಾಡದೆ ಗಡಿಗೆ ನೋಡಲು ಮೃತ್ತಿಕಾಮಯವು
॥ ೨೪೧ ॥

ಬೇರಿರಿಸಿ ವಿಶ್ವವನು ನನ್ನನು ।
ಬೇರೆ ನೋಡುವೆನೆಂದು ನೋಳ್ಪ ಪ್ರ- ।
ಕಾರವಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವನೇ ಮದ್ರೂಪವಿರುವುದಲಾ ॥
ಯಾರು ಕೇಳೀ ಯೈಕ್ಯ ಬುದ್ಧಿಪ್ರ- ।
ಕಾರದಲಿ ಭಜಿಸುವರೊ ಅವ್ಯಭಿ- ।
ಚಾರಭಕ್ತಿಯಭೇದಭಕ್ತಿಯು ಯೆಂಬರೀ ಪರಿಯ ॥ ೨೪೨ ॥

ನಾನು ವಿಶ್ವದೊಳಿರದೆ ಬೇರಿಹೆ- ।
ನೀನಿಧಾನವ ಮಾಡುವಾತನು ।
ಮಾನಿಸುವನೈ ಭೇದವದು ವ್ಯಭಿಚಾರವಾಗುವುದು ॥
ಮಾನಿಸದಲೀ ತೆರದ ಭೇದವ ।
ನೀನು ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪಸಹಿತಲೆ ।
ಲೀನನಾಗೆನ್ನೊಳಗೆ ತೊರೆದಾ ದ್ವೈತಭಾವವನು ॥ ೨೪೩ ॥

ಭಕ್ತನೆಂಬುವ ಭಾವದಿಂದ ವಿ- ।
ಭಕ್ತತನ ಬೇಡೆನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ನೀನೇಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನೇರೆನ್ನ ॥
ಪಾರ್ಥಚಿನ್ನದ ಟಕ್ಕೆಯನು ಮೇ- ।
ಗೆತ್ತಿ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಮೇಲಿಡೆ ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ನೋಡು ಚಿನ್ನದಿ ಭೇದತೋರುವುದೆ ॥ ೨೪೪ ॥

ನಾನು ಬೇರಿಹೆ ವಿಶ್ವ ಬೇರಿಹು- ।
ಧೀನಿಧಾನವ ಮಾಡ ಬಾರದು ।
ಕ್ಷೋಣಿಗಿಳಿದಿಹ ಕಿರಣ ರವಿಯಿಂ ಬೇರಿಹುದೆ ನೋಡು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯು ರಜಃಕಣಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಿಂ ಬೇರಿಹುವೆ ನೋಡಲು ।
ಮೇಣು ಹಿಮಕಣ ಹಿಮಗಿರಿಯು ಬಿಟ್ಟಿಹುದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥೨೪೫॥

ಕಿರಿದಿರಲು ಬಹುಪರಿಯ ತೆರೆಗಳು ।
ಶರಧಿಯನು ಬಿಟ್ಟಿಹುವೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನನೀಪರಿ ಭಕ್ತನವನಿಹನು ॥
ಇರುವುದೈ ಸರ್ವತ್ರನೈಕ್ಯವು ।
ಯಿರನು ಯೆನ್ನಯ ಹೊರತು ಯಿಶ್ವರ ।
ಪರಿಯಲೀ ಸುಜ್ಞಾನವಾಗಲು ಭಕ್ತಿಯೆನಿಸುವುದು ॥ ೨೪೬ ॥

ಜ್ಞಾನವಿದು ಸರ್ವೋತ್ತಮವಲಾ ।
ಜ್ಞಾನವಿದುವೇ ಯೋಗಸಾರವು ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ತೋರಿಸುವೆ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯುಲಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯ ಹತ್ತಲು ।
ಬಾನಿನಿಂ ಜಲಧಾರೆಯೊಂದೇ ।
ಮಾನದಲಿ ಶರಧಿಯನು ಮೇಘವ ಕೂಡಿಸುವುದಿಲ್ಲೈ ॥ ೨೪೭ ॥

ನನಸೆ ಭಕ್ತನು ಭಜ್ಯ ಭಜನವು ।
ಮೆರೆವುದೀ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ಜಗತ್ತಿಲಿ ।
ಮೆರೆವನೈ ಪರಮಾತ್ಮನದರಲಖಂಡರೂಪದಲಿ ॥
ಇರುವುದೈ ಯಾಕಾಶ ರೂಪದ ।
ಕೊರಳೊಳಗೆ ತೋರುವುದೆ ಭೇದವು ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ರೂಪಮುಖವಾಕಾಶವೊಂದಾಗಿ ॥ ೨೪೮ ॥

ತನ್ನೊಳಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನೊಳಗವ ।
ಭಿನ್ನಭಾವವ ತೊರೆದು ವಿಶ್ವದಿ ।
ಪೂರ್ಣ ಪರಮಾತುಮನಿಹನು ಭಾವಿಸುಕಲೀ ತೆರದಿ ॥
ಕಣ್ಣಿಗಿದಿರಿಲಿ ಬರುವ ಕಿರಣಗ- ।
ಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನು ಮೇಣ್ ಪ್ರಭೆ- ।
ಯನ್ನು ಸೂರ್ಯನ ತನಕ ಮಾನಿಪನೊಂದೆನುತ ನಿಜದಿ
॥ ೨೪೯ ॥

ಬರಲು ಸೋಽಹಂಬ್ರಹ್ಮವೃತ್ತಿಯು ।
ಯಿರುವುದೇನಂತರವು ವಿಶ್ವದಿ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ವಿಶ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ವೊಂದಾಗಿ ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಲವಣವನು ಹಾಕಲು ।
ಕರಗಿ ಶರಧಿಯೊಳೈಕ್ಯವಾಗಲು ।
ಕರಗುತಿರುವಾ ಗುಣವು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ಲಯವಪ್ಪುದು
॥ ೨೫೦ ॥

ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಹುಲ್ಲು ತಾಂತ- ।
ನ್ನಷ್ಟೆ ಬೆಂಕಿಯು ನೊಂದಿ ಪೋವುದು ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನದೊಳೈಕ್ಯವಾಗಲು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಲಿ ॥
ನಷ್ಟವಾಗುವುದಾಗ ಜ್ಞಾನವು ।
ಶ್ರೇಷ್ಠನಾನಿಹೆನಿತ್ತ ಭಕ್ತ ಕ- ।
ನಿಷ್ಠನತ್ತಲೆನುತ್ತ ಭೇದವು ಸತ್ತು ಹೋಗುವುದು ॥ ೨೫೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಭೇದ ನಾಯಲು ।
ಯಿರುತ್ತದೇನೈ ಹಿಂದನಂತರ ।
ಬರುವುದೈಕ್ಯವ ಭಜ್ಯಭಕ್ತರ ನಡುವೆ ಕೌಂತೇಯ ॥

ಇರುವುದೈಕ್ಯವನಾದಿಸಿದ್ಧವು ।
ಪೆರೆವುದಿದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಲಾ ।
ಅರಿಯುತೈಕ್ಯವಿದಾಯಿತೆಂಬುವ ಮಾತೆ ಸಲ್ಲದಲಾ ॥ ೨೫೨ ॥

ಬರಲು ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಸ್ಥಿತಿಯೈ ।
ಹರಿಸುವನು ತ್ರಿಗುಣಗಳನೆಂಬುವ ।
ಪರಿಯೆ ಹರಿವುದು ಕರೆವರಿದನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಹೆಸರಿನಲಿ ॥
ಧರೆಯಲವ್ಯಭಿಚಾರ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಪರಿಯದೆಲ್ಲವ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ ।
ದೊರೆವುದೀ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವು ಸಹಜವಾಗಿ ॥ ೨೫೩ ॥

ಧರೆಯೊಳಾಗಲು ಭಕ್ತನೀಪರಿ ।
ಯಿರುವಳು ಪತಿವ್ರತೆಯು ಬ್ರಹ್ಮತೆ ।
ಹರಿವ ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಪತಿ ಸಾಗರನಲಾ ನೋಡು ॥
ಪೆರೆವ ಜ್ಞಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆ ।
ಶರಣಿಗಳು ಸೇರಿಸಲು ಯೆನ್ನ- ।
ನ್ನಿರುವರೆನ್ನಯ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವದ ಮುಕುಟಮಣಿಗಳಲಾ ॥ ೨೫೪ ॥

ಅರಿಯಲಿದೆ ಸಾಯುಜ್ಯಮುಕ್ತಿಯು ।
ಯಿರುವುದಿದು ಪುರುಷಾರ್ಥ ನಾಲ್ಕನೆ ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನಾರಾಧನೆಯು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೋಪಾನ ॥
ದೊರೆಯಲಾರಾಧನೆಯು ನನ್ನದು ।
ದೊರೆವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ನಿಜನಿದು- ।
ವರಿಯ ಬೇಡೈ ಬ್ರಹ್ಮ ಬೇರಿಹುದೆನ್ನ ಹೊರತೆಂದು ॥ ೨೫೫ ।

ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ಹಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಹಮಮೃತಸ್ಯಾವ್ಯಯಸ್ಯ ಚ ।
ಶಾಶ್ವತಸ್ಯ ಚ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಸುಖಸ್ಯೈಕಾಂತಿಕಸ್ಯ ಚ ॥ ೨೭ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಗುಣತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗೋ ನಾಮ ಚತುರ್ದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥

ನರನೆ ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮವಿರುವೆನು ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ಹೆಸರೈ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಚಂದ್ರನಲಿ ॥

ಇರುವುದೈ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪವೆ ।
ನಿರುತ ನಿಶ್ಚಲ ಸುಖವನಾವೃತ ।
ನಿರುಪಮನು ಪೇಣದ್ವಿತೀಯವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೫೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನವನು ಸಂ- । ವ್ಯರ್ಥವೆನಗೀ ಮಾತುಗಳು ಪರ- ।
ಹರಿಸುತಲಿ ಸುಜ್ಞಾನವಂತದಿ । ಮಾರ್ಥಬೋಧಿಪ ಸಾಕು ಜಲ್ಪನೆ ।
ಬರುತ ಲಯ ಹೊಂದುವುದು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ವಾರ್ಥ ಸೋಲುವ ಪರಿಯ ಹೇಳೈ ಯೆನಗೆ ಸಂಜಯನೆ ॥
ಇರುವುದದು ಸಿದ್ಧಾಂತತತ್ತ್ವವು । ಸ್ವಾರ್ಥಪರವೀ ಮಾತ ಕೇಳ್ದು ವಿ- ।
ಮೆರೆವುದಂತದ ರೂಪವಲ್ಲವೆ । ಚಿತ್ರವೆನಿಸಿತು ಸಂಜಯಂಗದು ।
ಭರಿತವಿಹುದದು ವಿಶ್ವದಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣತರವಾಗಿ ।' ೨೫೭ ;। ವ್ಯರ್ಥವೀ ಕುರುಡನಿಗೆ ಮನದಿ ವಿರೋಧ ಸೇರಿಹುದು ॥ ೨೬೦ ॥

ನರನಿಗೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವ- । ಮರಳಿ ಮನದಲಿ ಯೋಚಿಸುತಲೀ- ।
ನರುಹಿದನು ಪರಮಾತ್ಮ ಕೃಷ್ಣನು । ತೆರದಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
ಶರಣರಘಸಂಹರಣ ದೀನರನಾಥ ಶ್ರೀನಾಥ ॥ ಹರಿಯು ಕರುಣಿಸಲೀತನಿಂಗೌಷಧವಿವೇಕವನು ॥
ಹರಿಯ ಗೀತೆಯ ಕಥನ ಸಂಜಯ- । ಹರಿಯಿಲೀತನ ಮೋಹರೋಗವು ।
ನರುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪಗೆ । ಕುರುಡನಿಂಗಾರೋಗ್ಯ ಬರಲೀ- ।
ಕುರುಡನದ ಮೆಚ್ಚದಲೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನರುಹಿದನು ॥ ೨೫೮ ॥ ತೆರದಿ ಸಂಜಯನಂದು ಕೊಂಡನು ಮನದಿ ಖೇದದಲಿ ॥ ೨೬೧ ॥

ಯಾರು ನಿನಗೀ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳ್ದರು । ಬರಲು ಮನದಲಿ ಸಂಜಯಂಗೀ- ।
ನೇರದೆನ್ನಯ ಮನದೊಳದು ನಿನ- । ತೆರದಿ ರಣರಂಗದಲಿ ಯಾಚೆಗೆ ।
ಗೇರಿದುದು ಮರುಳಾಟ ಮನದಲಿ ನೋಡು ಸಂಜಯನೆ ॥ ನರಹರಿಯ ಸಂವಾದದಲಿ ಪೋಯ್ತುವಗೆ ನಿಜಲಕ್ಷ್ಯ ॥
ಯಾರು ಯುದ್ಧದಿ ಗೆಲುವನೆನ್ನ ಕು- । ಹರುಷವೂರಿತನಾಗಿ ಮುಂದೇ- ।
ಮಾರನಿಗೆ ಜಯಸಿರಿಯು ಕೊನೆಯಲಿ । ನರುಹುವನು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವೆನುತಲಿ ।
ಹಾರವನು ಹಾಕುವಳು ನೀನಾ ಮಾತ ಹೇಳುವುದು ॥೨೫೯॥ ಮರಳಿ ಸಂಜಯ ಕವಿಯನಿತ್ತನು ಭಾಷಣದ ಕಡೆಗೆ ॥ ೨೬೨ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೪) ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೭, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೨೬೨.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೫ ಹದಿನೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಎನ್ನ ಹೃದಯವನೀಗ ನಾ ಸಂ- । ಗುರುಚರಣದಲಿ ಭೋಗಮೋಕ್ಷವ- ।
ಪೂರ್ಣ ತೊಳೆಯುತ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿಂಪೆ । ನೆರದೊಡವೆಗಳನೊತ್ತೆ ಯಿಡುವೆನು ।
ಚನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುವರನ ಪಾದುಕೆಗಳನು ನ್ಥಾಪಿಸುವೆ ॥ ಧರೆಯಲೀ ತೆರ ನೇವೆಯತಿದುರ್ಘಟವಲಾನೋಪೆ ॥
ಸನ್ನಶೈಕ್ಯಸುಭಾವದಂಜಲಿ- । ದೊರಕುವರೆ ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯು ।
ಯನ್ನು ಮಾಡುತಲಿಂದ್ರಿಯೌಘದ । ಪರಮಧನ್ಯತೆ ಜೀಕು ಸಂಚಿತ ।
ಮುನ್ನ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯರೂಪದೊಳರ್ಘ್ಯವೀಯುವೆನು ॥೧॥ ನಿರುತ ಕೊಡುವುದು ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೫ ॥

ಏಕನಿಷ್ಠೆಯ ಶುದ್ಧಜಲದಲಿ । ಬರುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ಹಾಕುತಲಿ ನ್ನಾನವನು ಗುರುವಿಂ- । ಗುರುಚರಣಭಜಕರಿಗೆ ತದನಂ- ।
ಗೇಕನಿಷ್ಠಾಭಾವವೆಂಬುವ ಗಂಧವನೆ ಹಚ್ಚಿ ॥ ತರದಿ ಪರಿಪಕ್ವತೆಯು ತಾಳ್ವುದು ಜ್ಞಾನವಾತನಲಿ ॥
ಬೇಕೆನಿಪ ಸುಪ್ರೇಮ ಚಿನ್ಮದೊ- । ನರನೆ ಕೇಳಾ ಜ್ಞಾನಿ ನುಡಿಯುತ- ।
ಳಾಕಲಿಸಿ ನೂವುರವ ಗುರುಪದ- । ಲರುವ ವಾಕ್ಯಗಳಮೃತದಿಂ ತುಂ- ।
ಶ್ರೀಕಮಲದಲ್ಲೇರಿಸುವೆನೈ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೨ ॥ ಬರುವ ಪನಧಿಗಳಂತೆ ರಂಜಿಪುವೈ ಜಗತ್ರಯದಿ ॥ ೬ ॥

ಗುರುಚರಣದೃಢಭಕ್ತಿಭಾವಗ- । ಅರುಹಲಾರೆನು ವಿಸ್ತರದೊಳದ- ।
ಳೆರದು ಜೋಡುಂಗುರವ ಗುರುವಿನ । ನಿರುವ್ರದೆಂತೀ ವಾಣಿ ಮಧುರತೆ- ।
ಬಿರಳಿನಲಿ ನಾನೇರಿಸುವೆನೈ ಮೋದದಿಂದೀಗ ॥ ಯುರುತುವೆನು ನಿಮಗೊಂದುದಾಹರಣೆಯನು ನಾದರದಿ ॥
ಹರುಷಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾಗಿಹ । ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೋಟ್ಯವಧಿಸಂಖ್ಯೆಯು ।
ಮೆರೆವ ಸಾತ್ತ್ವಿಕದಳಗಳೆಂಟಿಹ । ತೆರದ ರಾಕಾಚಂದ್ರುದಯಿಸೆ ।
ಸರಸಿಜವನರಳೆರುವ ಗುರುಚರಣಗಳಿಗರ್ಪಿಸುವೆ ॥ ೩ ॥ ಸರುವರವರ ನಿವಾಳಿಸಲು ಬೇಕಿದರ ಮೇಲಿಂದ ॥ ೭ ॥

ಉರಿಸುತಲಹಂಕಾರಧೂಪವ । ತರಣಿ ಪೂರ್ವದೊಳುದಯವಾಗಲು ।
ನಿರಭಿಮಾನಾರತಿಯ ಬೆಳಗುವೆ । ಧರಣಿಯಲಿ ಕೇಳ್ವುಪ್ರಕಾಶದ ।
ನಿರುತ ರಂಚಿಸುವೈಕ್ಯ ಭಾವದಿ ಗುರುವನಪ್ಪುವೆನು ॥ ನೆರೆಯು ಬರುವ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ಭಾಷಣವ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಮೆರೆವ ದೇಹಪ್ರಾಣವೆಂಬೀ- । ಬರುವದಮೃತಜ್ಞಾನಪೂರವು ।
ಯೆರಡು ಪಾದುಕೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗುರು- । ಭರಿತವಿಹುದೈ ಶ್ರೋತೃಹೃದಯವು ।
ವರನ ಚರಣದಲಿಡುತಲಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿಸುವೆ ॥ ೪ ॥ ಪರಮಸೌಖ್ಯಾನಂದ ಬರುವುದವರ್ಣನೀಯವಲಾ ॥ ೮ ॥

ಭಾಷಣದ ಮಾಧುರ್ಯ ನೋಡಲು ।
ಕೂಸೆನಿಸುವುದು ನಾದಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಮೋಕ್ಷಸುಖದಿಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ರಂಜಿಪುದು ಲೋಕದಲಿ ॥
ಭಾಷಣದ ಶೈಲಿಯನು ನೋಡಲು ।
ಸೂಸುವುದು ಪೀಯೂಷವದರಿಂ- ।
ದೀಸು ಸದ್ಗುರುವಿನಕಟಾಕ್ಷದ ಮಹಿಮೆಯದು ನೋಡೆ ॥೪॥

ಶ್ರವಣಸುಖರೂಪದ ಸುಮಂಟಪ ।
ಭುವನರಂಜಕ ಋತುವಸಂತವು ।
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂ ರಂಜಿಪುದು ವಾಗ್ಸಲ್ಲಿ ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ॥
ಭುವನದೊಳಗೇನಚ್ಚರಿಯು ಕೇಳ್ ।
ವಿವರಿಸುತ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪನ ।
ಸ್ತವನ ತಿಳಿಯದೆ ವಾಣಿ ಹಿಂತಿರುಗುವುದು ಮನದೊಡನೆ
॥ ೧೦ ॥

ಇರುವನೈ ಪರಮಾತ್ಮನೀಪರಿ ।
ವರಿಯಿದಾದರು ನೋಡು ಚೋದ್ಯವ ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತದಾಡಿದ ತೆರದಿ ಕುಣಿಯುವನು ॥
ಇರುವನಾಪರಮಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ।
ಹೊರಗೆ ಧ್ಯಾನಾತೀತನಾದರು ।
ಗುರುವ ಸೇವಿಪ ಭಜಕರಾಡಿದ ವಚನದೊಳಗಿರುವ ॥೧೧॥

ಇಷ್ಟು ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ ವಾಣಿಗೆ ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ಕೇಳಾರದಯೆಯಿಂ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸದ್ಗುರುಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗವಶದಿಂದ ॥
ಇಷ್ಟು ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ ನುಡಿದನು ।
ತುಷ್ಟಮಾನಸನಾಗಿ ಧರೆಯೊಳ- ।
ಗೆಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯನಿದೆನ್ನ ದೆಂದನು ನಗುತ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥ ೧೨ ॥

ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಗೆ ನಾನೆ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರನು ಬಾಲಕನೊರ್ವ ಶಿಷ್ಯನು ।
ಹರಿವುದೆಂತಾ ಪ್ರೇಮಭಾಗೀರಥಿಯು ಬಿಟ್ಟೆನ್ನ ॥
ಸುರಿಯುವನು ಪರ್ಜನ್ಯವೃಷ್ಟಿಯ ।
ಹರುಷವನು ಜಾತಕಕೆ ಕೊಡುವರೆ ।
ಧರೆಗೆ ಪರಮಾನಂದನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥ ೧೩ ॥

ಗುರುವು ತೋರಿದನೆನಗೆ ಕರುಣೆಯು ।
ಬರಿದೆ ಜಾಯಿಂ ಬರುವ ಶಬ್ದದಿ ।
ಸರಸಕಾವ್ಯವಿದಾಯ್ತು ಗೀತಾಸ್ಮೃತಿಪೆ ಹರಿದುದಲಾ ॥

ಇರುವುದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವಿದರ- ।
ಲ್ಲಿರಲು ಪ್ರಾರಬ್ಧಾನುಕೂಲತೆ ।
ಕರದಿ ಹಿಡಿದಿಹ ಮಣ್ಣು ಹೊನ್ನಾಗುವದು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೧೪ ॥

ಘಟ್ಟಿ ಯಾಯುರ್ದಾಯನಿರಲಾ ।
ದುಷ್ಟ ಮಾರಕನವನೆ ತಾರಕ ।
ಥಟ್ಟನಾಗುವನೇನ ಹೇಳಲಿ ದೈವಕರಣಿಯಲಾ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನು ತಾನು ಭೋಜನ ।
ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಪುದಿಚ್ಛೆ ಮಾಡಲು ।
ಕೆಟ್ಟಕಲ್ಲನು ಬೇಯಿಸಲು ಪಕ್ವಾನ್ನವಾಗುವುದು ॥ ೧೫ ॥

ಗುರುವು ಸ್ವೀಕಾರನನು ಮಾಡಿದ ।
ಶರಣಗೀ ದುಃಖಾರ್ಣವದ ಭವ ।
ತೆರೆವುದೈ ಸುಖಸಾಗರದ ಪರಿ ಮೋಕ್ಷತೆರೆಯಿಂದ ॥
ಹರಿಯ ಕರುಣದಿ ಪಾಂಡವರ ದು- ।
ಶ್ಚರಿತ ಕಷೆ ಬಹು ನಿಂದ್ಯವಾದರು ।
ದೊರಕಿಸಿತಲಾ ಯೋಗ್ಯತೆಯನದು ಭುವನಪಾವನದ ॥ ೧೬ ॥

ಪರಮ ಕರುಣೆಯು ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು ।
ಕರುಣದೃಷ್ಟಿಯೊಳೆನ್ನ ನೋಡಲು ।
ಹರಿಯಿತಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವು ಜ್ಞಾನ ಬೆಳಕಾಯ್ತು ॥
ಪರಿಯು ಸಾಕಿದು ಗುರುಮಹಿಮೆಗೆ ।
ಸ್ಮರದಿ ಪ್ರೇಮವು ವರ್ಧಿಸುವುದೈ ।
ಪಿರುವುದೇನೈ ಜ್ಞಾನ ಮೇಣಾ ಮಹಿಮೆ ವರ್ಣಿಸಲು ॥ ೧೭ ॥

ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂತರ ।
ಚರಣದರ್ಶನವರಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಸರಸಭಗವದ್ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಪೇಳ್ದಿ ನಾನೀಗ ॥
ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಪರಮಮೋಕ್ಷದ ದಾತ ಹದಿನಾ- ।
ಲ್ಕರಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಪೇಳ್ದನು ನೆನಪು ನಿಮಗಿಹುದೆ ॥ ೧೮ ॥

ನೂರು ಯಜ್ಞಂಗಳನು ಮಾಡಲು ।
ಸೇರುವನು ಸುರಪತಿಯ ಗದ್ದುಗೆ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವ ಸೋಡಲಾ ತೆರವಿ ॥
ಯಾರು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ತಾಳ್ವರೊ ।
ಸೇರುವರು ಮೋಕ್ಷವನು ನಿಜವಲಿ ।
ನೂರು ಜನ್ಮದಿ ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮವ ಮಾಡಲವ ಬ್ರಹ್ಮ ॥ ೧೯ ॥

ಜ್ಞಾನಿಗೆನೆ ದೊರಕುವುದು ಮೋಕ್ಷವು ।
ಜ್ಞಾನವೆನು ದೊರಕಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಾರಿಂಗಿಹುದು ಸಾ ಪೇಳ್ವೆನೊರ್ವನಿಹ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಹುಗಿದಿಟ್ಟ ವಿತ್ತ- ।
ಶ್ರೇಣಿ ಪಾದಾಳುನಿಗೆ ಯಂಜನ ।
ಮಾನದಿಂ ನೋಡುವರೆ ಯಧಿಕಾರವೆ ಕಣಾನಿಜದಿ ॥ ೨೦ ॥

ಜ್ಞಾನದಿಂ ನಿಜ ಮೋಕ್ಷ ಬರುವುದು ।
ಜ್ಞಾನ ದೊರಕಿದರೇನು ಸ್ಥೈರ್ಯವಿ- ।
ಹೀನನಾದರದೇನು ವ್ಯರ್ಥವಿದಲ್ಲನೇ ನೋಡ್ಯೆ ॥
ಜ್ಞಾನವದು ವೈರಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ।
ಕಾಣೆನಕಟಾ ಸ್ಥಿರವಿದೆನ್ನುತ ।
ಮಾನವಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬರುವುದು ಯೆಂತು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೧ ॥

ಗೊತ್ತ ಹಿಡಿದಿಹ ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗುತ್ತರವ ತಾನಿತ್ತನಾಕ್ಷಣ ।
ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ ಹರಿಯು ಕೇಳ್ ಸರ್ವಜ್ಞನಿರುವನಲಾ ॥
ಮೃತ್ಯುರೂಪದ ವಿಷವದನ್ನದೊ- ।
ಳಿತ್ತೆನುತ ಗೊತ್ತಾಗೆ ತಾನು ವಿ- ।
ರಕ್ತಿಯಿಂ ಭೋಜನವ ಬಡುವನು ತೆರದೊಳಾ ನರನು ॥ ೨೨ ॥

ನಿತ್ಯನೇ ಸಂಸಾರವಿರುವುದ- ।
ನಿತ್ಯವೆಂಬುದ ತಿಳಿದು ಕೇಳ್ವೈ ।
ವಿಿಥ್ಯವದು ನೋಡಿದರೆ ತೋರ್ಪುದು ರಜ್ಜು ಸರ್ಪದೊಲು ॥
ಗೊತ್ತ ಹುಟ್ಟಿದರೀಪರಿಯಲಾ ।
ಮರ್ತ್ಯಸಂತತಿಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿ- ।
ರಕ್ತಿಯಿರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಸೇರ್ವುದು ಬೇಡ ಬೇಡೆನಲು ॥ ೨೩ ॥

ವಿಿಥ್ಯವಿದು ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ।
ತತ್ತ್ವವಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಸನೈ ವೃಕ್ಷರೂಪಕದಿಂದ ಮುಂದಿನ್ನು ॥
ಕಿತ್ತು ಜೇಳಲು ವೃಕ್ಷವೆಲ್ಲವು ।
ಸತ್ತು ಜೇಳ್ವುದು ಬುಡಸಹಿತವೇ ।
ತತ್ತ್ವವಿದು ನಿಜವಲ್ಲ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೨೪ ॥

ಹರಿಯು ಸಂಸಾರದ ವಿಷಯದಲಿ ।
ಪರಮ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ವೃಕ್ಷದ ।
ನರನರೂಪಕದಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸುವನು ಕೇಳುವುದು ॥

ಹರಿ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಂಗೆ ತಾಂ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ನಿಜತತ್ತ್ವವನು ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ಜನ್ಮಮರಣದ ಪಾಶವನು ಬಿಡದೆ ॥ ೨೫ ॥

ವಿಿಥ್ಯವಿದು ಸಂಸಾರ ತೋರ್ಪುದು ।
ಸತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ಬ್ರಹ್ಮ ನಾನೆಯೆ- ।
ನುತ್ತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ತೋರ್ಪಧ್ಯಾತ್ಮವಿಷಯವಿದು ॥
ವಿಸ್ತರಿಪೆನಿದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೆ ।
ಯುತ್ತಮೋತ್ತಮ ವಿಷಯ ಗೀತಾ- ।
ಶಾಸ್ತ್ರ ಹದಿನೈದನೆಯದಧ್ಯಾಯದಲಿ ಕೇಳುವುದು ॥ ೨೬ ॥

ಇಂತು ಬಾನೇಶ್ವರನು ತಾನು ವಿ- ।
ನಂಪಿಯನು ಮಾಡಿದನು ಕೂಡಿದ ।
ನಂತಸಜ್ಜನರಿಂಗೆ ನಾದರವಿನಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಕಂತುಪಿತನಾನಂದವನಧಿಯ- ।
ನಂತಸಿದ್ಧರ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಮ ।
ನಿಂತು ಕೌಂತೇಯನಿಗೆ ಪೇಳ್ದನು ದ್ವಾರಕಾಧೀಶ ॥ ೨೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ನ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪಕೆ ।
ಒರುವ ನೋಡಲೇ ಯಿದ್ದ ಬರುವುದು ।
ಸುಲಭ ವಿಶ್ವಭಾಸನೆಂಬ ಪ್ರಸಂಗ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನೆ ನೋಡು ಪ್ರಸಂಗನಲ್ಲಿದು ।
ಮರಸಿಹುದು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೆ ।
ಮರೆಯುವರು ಗೋವರಕೆ ಕಲ್ಪನೆ ಯೊರಿ ಸೊಕ್ಕಿರುದು ॥ ೨೮ ॥

ಬೇರೆ ವೃಕ್ಷದ ವಿಯದಿರಲ್ಕೆ ।
ತೋರುವುದು ವಿಸದೀತಲಕ್ಷಣ ।
ನೇರಲಾರದು ಬುಲೆ ಕೆಳಗಳಿದಿಹುವ ಶಾಖೆಗಳು ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿರ ವರ್ಣಿಸಲು ಕೇ- ।
ಳಾರು ಶಕ್ಯರು ಮುನಿವೆ ಯಿದರದ- ।
ಪಾರವಿರುವುದು ನೋಡಿದೆಯೊ ಕೌಂತೇಯ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೨೯ ॥

ಪೊವನಿಯುಲ್ಲಿಹ ಗಿಡಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಬುಡವ ಕೊಡಲಿಯು ಹಿಡಿದು ಕಡಿದರೆ ।
ಮಡಿವುವಲ್ಲವೆ ಬುಡಸಹಿತ ಪಾಂಡವನೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಬುಡಕೆ ಬೆಂಕಿಯನಿಟ್ಟು ಸುಟ್ಟರೆ ।
ಗಿಡವೆ ಮಡಿವುದು ಜೆಳೆಯಲಾರದು ।
ಮಡಿಯಲಾರದು ವೃಕ್ಷ ನಿಶ್ವಾಭಾಸನೀರೆರದಿ ॥ ೩೦ ॥

ಬೇರುಗಳ ಕಿತ್ತಿದರೆ ಮರ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರವೆಲ್ಲವು ನೆಲಕೆ ಬೀಳ್ವುದು ।
ಬೇರುಸಹಿತವ ಕೀಳುವರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮರವಲ್ಲ ॥
ಯಾರು ಬಣ್ಣಿಪರೀಮರದ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರ ಕೌತುಕವೆಲ್ಲವನು ಕೇಳ್ ।
ಬೇರು ಸಹಿತವು ಬುಡವು ಮೇಲಾ ಟೊಂಗೆಗಳು ಕೆಳಗೆ॥೩೧।

ಎಷ್ಟು ಯೆತ್ಕರ ಸೂರ್ಯನಿರುವನು ।
ಕಷ್ಟವಲ್ಲೇನಳತಿ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಕಿರಣಗಳ ಸಂತತಿ ಕೆಳಗಿಳಿದಿಹುದಲಾ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ರಂಜಿಪು- ।
ದಿಷ್ಟು ಪರಿಯ ಪ್ರಪಂಚವೃಕ್ಷವು ।
ಯೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಚಿತ್ರತರವೈ ವೃಕ್ಷಲಕ್ಷಣವು ॥ ೩೨ ॥

ಏನಿರುವುದೀ ಜಗದೊಳೆಲ್ಲವು ।
ಕಾಣುವುದು ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯೆಲ್ಲಚ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹುದೈ ಪ್ರಳಯಜಲದಂತೆ ॥
ಬಾನಿನಿಂದಸ್ತಮಿಸೆ ದಿನಮಣಿ ।
ಪೂರ್ಣ ಗಗನದಲಂಧಕಾರವು ।
ತಾನೆ ಹಬ್ಬುವ ತೆರದಲಿದು ಹಬ್ಬಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರ ॥ ೩೩ ॥

ತಿನ್ನವರೆ ವೃಕ್ಷದಲಿ ಬೆಳೆಯದು ।
ಹಣ್ಣು ಮೂಸಲು ಹೂವು ಬೆಳೆಯದು ।
ಕಣ್ಣುಮುಂದಿಹುದಿಲ್ಲ ವೃಕ್ಷವೆ ವೃಕ್ಷನೇ ವೃಕ್ಷ ॥
ಉನ್ನತಿಯ ಮೇಲಿಹುದು ಒಡವದು ।
ಛಿನ್ನಮೂಲವಿದಲ್ಲ ಕಾರಣ ।
ಕಣ್ಣಿಗದು ರಂಜಿಪುದು ಲವಲವಿಕೆಯಲಿ ಸಂತತವು ॥ ೩೪ ॥

ಇರುವುದಿದಕಾ ಮೂಲ ಮೇಲಕೆ- ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ನಿಜ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಕಾಣುವುದು ಮೂಲವು ಕೆಳಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರ ಸುತ್ತಲು ।
ಹರಿದಿಹುವ ಪಿಪ್ಪಲವಟಂಗಳ ।
ಪರಿಯಲಾ ಬೇರುಗಳವೃಗಳಲಿ ಟೊಂಗೆ ತೋರುವವು
॥ ೩೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ ।
ನಿರುತ ಕೆಳಗೆನೆ ಟೊಂಗೆಗಳು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಪೋಪರಿಯಲ್ಲ ಗೆಲ್ಲೆಗಳೆಹುವು ಸರ್ವತ್ರ ॥

ಮೆರೆಯುವುವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಯತಿವಿ- ।
ಸ್ತರದ ಪರಿಪರಿ ಶಾಖೆಗಳು ಹ- ।
ಬ್ಬಿರುವುವಿವು ಗಗನದಲಿ ದಿಶೆದಿಶೆಗಳಲಿ ತೋರುವೆವು ॥ ೩೬ ॥

ಇರುವುದಿದಕಾಕಾಶದಾಶ್ರಯ ।
ಮರುತಿನಂದದೊಳಿರುವುದೀ ಮರ- ।
ವಿರುವುದಿದುವಾಶ್ರಯವು ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗಳಿಗೆ ॥
ಇರುವುದಥವಾ ಸ್ವಪ್ನಜಾಗರ- ।
ವರಸುಷುಪ್ತಿಸ್ಥಿತಿಗಿದಾಶ್ರಯ ।
ಮೆರೆವುದಿದು ನೋಡಿದರೆ ವಿಶ್ವಾಕಾರವಾಗಿಹುದು ॥ ೩೭ ॥

ಮೇಲೆ ರಂಜಿವುದಿದಕೆ ವೃಕ್ಷಕೆ ।
ಮೂಲವಾಗಿಹ ಬುಡವು ನೋಡು ವಿ- ।
ಶಾಲತರದಿಂ ವಿಸ್ತರಿಪುವೈ ಶಾಖೆಗಳು ಕೆಳಗೆ ॥
ಏಳಹುವು ಕೇಳೀತೆರದಲಿ ವಿ- ।
ಶಾಲ ಚಿತ್ರ ಸುವೃಕ್ಷವಿದಲಾ ।
ಹೇಳಲಾರೆನು ನಿಜದಿ ಬುಡನಡುತುದಿಗಳೆಲ್ಲಿಹುವು ॥ ೩೮ ॥

ಕೆಳಗೆ ನೋದಲು ಬುಡವಿದಾವುದು ।
ಯಿಳೆಯುವುವು ಶಾಖೆಗಳು ಹೇಗೀ- ।
ಯಿಳೆಯೊಳಿವಕೇನಿಹುವು ಶಾಖೆಗಳೆನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ॥
ತಿಳಿಯುತೀಪರಿ ಯೆಲ್ಲ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಜಲಜನಾಭನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ।
ಯಿಳೆಯೊಳಿದಕಶ್ವತ್ಥವೆಂಬರು ಯಾತಕೀ ಮರಕೆ ॥ ೩೯ ॥

ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಹೃದಯದ ವಿಲಾಸಿಯು ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತಾ- ।
ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪೇಳ್ದನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಬಾಣತನದಿಂದಾನು ನಿನ್ನಯ ।
ಮಾನಸಕೆ ಒರುವಂತೆ ಪೇಳ್ವೆನು ।
ನೀನು ಕೇಳೈ ನಾವಧಾನದೊಳೆಂದನಾ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೪೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಧರಣಿಯಲಿ ನೀ- ।
ನಿರುವಿ ಯೊರ್ವನೆ ಕೇಳ್ವ ಚತುರನು ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿನಗಿದನು ಕೇಳ್ವಧಿಕಾರ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ಕಿವಿಗಳ- ।
ನಿರಿಸಿ ಕೇಳೈ ಸಾಗಲಾರದು ।
ಯೆರಡು ಕಿವಿಗಳಶಕ್ತವಿಹುವೈ ಕೇಳ್ವರಿದನೆಲ್ಲ ॥ ೪೧ ॥

ಹರಿಯು ಯಾದವವೀರ ಕೃಷ್ಣನು ।
ನರಸಿಗರುಹಿದನತುಲಪ್ರೇಮದಿ ।
ಸರಸವೀ ಭಾಷಣವ ಕೇಳುತ ಪಾರ್ಥನತಿಭರದಿ ॥
ಹರಿಯ ವಚನವ ಕೇಳಲತ್ಯಾ- ।
ತುರತೆಯಿನು ತೋರಿದನು ನೇತ್ರಕೆ ।
ನರನು ತೋರ್ದನು ಮೂರ್ತಿಯುತವವಧಾನವೆಂಬಂತೆ ॥೪೨॥

ಇರುವುದತಿವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಗಗನವು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ದಶದಿಶೆಗಳೀ- ।
ತೆರದ ವಿಸ್ತೃತ ಗಗನಮಂಡಲವಪ್ಪಕೊಂಡಂತೆ ॥

ನರನ ಶ್ರೋತೃತ್ವವು ಕಣಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿತೈಯಾಕಾಶದಂತೆಯೆ ।
ಹರಿಯ ಭಾಷಣ ಕೇಳ್ವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಬಂತು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೪೩ ॥

ಹರಿಯು ಭಾಷಣವೆಂಬ ಶರಧಿಯ- ।
ನಿರದೆ ಯೊಂದಾಚಮನದಿಂದಲೆ ।
ಹರಿದು ಕುಡಿಯುವ ಪಾರ್ಥನೆರಡನೆ ಕುಂಭಸಂಭವನು ॥
ನರನು ಶ್ರವಣಾಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸೆ ।
ಹರಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು ।
ಹರಿಯು ನೀವಾಳಿಸಿದನೈ ಪಾರ್ಥಗೆ ಸಮಾಧಾನ ॥ ೪೪ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಊರ್ಧ್ವಮೂಲಮಧಃಶಾಖಮಶ್ವತ್ಥಂ ಪ್ರಾಹುರವ್ಯಯಮ್ ।
ಛಂದಾಂಸಿ ಯಸ್ಯ ಪರ್ಣಾನಿ ಯಸ್ತಂ ವೇದ ಸ ವೇದವಿತ್ ॥ ೧ ॥

ಹರಿಯು ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮವು ವೃಕ್ಷರೂಪವು ।
ಬಿರುವುದೂರ್ಧ್ವವು ವಿಸ್ತರಿಪೆನಿದರರ್ಥವನು ಪಾರ್ಥ ॥
ಕರೆವರೂರ್ಧ್ವವೆನುತ್ತಲಿದನೇ ।
ಬಿರುವುದುಚ್ಚತ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠವನುಸರಿ- ।
ವಿರುವುದೀಪದದರ್ಥ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಲಾ ಬ್ರಹ್ಮ ॥ ೪೫ ॥

ಮರದ ಮೂಲಕ ಪೂರ್ಧ್ವತೆಯ ತಾ- ।
ಳಿರುವುದೈ ನಿಜವಾಗಿಯಲ್ಲದೆ ।
ಬಿರುವುದೇನೈ ಮೂಲಮಧ್ಯೋರ್ಧ್ವಗಳು ಭೇದಗಳು ॥
ಭರಿತವಿಹುದೀ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ।
ನಿರುತ ಶಾಶ್ವತವೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ ।
ಮೆರೆವುದೊಂದೇ ರೂಪ ಭೇದವಿದೆಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದು ॥ ೪೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ತಂತುವಾದ್ಯದಿ ।
ಹೊರಟು ಬರುವುದಕಿಂತ ಹಿಂದ- ।
ಕ್ಕಿರುವ ನಾದಬ್ರಹ್ಮ ಮೂಲದಲಿಲ್ಲವೇ ಹೇಳು ॥
ಸರಸಿಜದ ಮಕರಂದವಾಸವು ।
ಹೊರಡುವುದಕಿಂ ಹಿಂದಿರುವ ಬಹು- ।
ಪರಿಮಳವು ಕೇಳೈ ಧನಂಜಯ ಮೂಲಗಂಧವಲಾ ॥ ೪೭ ॥

ವಿಷಯಸೇವನಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ।
ವಸುಮತಿಯಲಾನಂದನಿರುವುದು ।
ಹೆಸರಿದಕೆ ನೋಡೈ ಸ್ವರೂಪಾನಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥

ವಸುಮತಿಯೊಳಿದಕಿಲ್ಲಭೇದವು ।
ವಿಷಮಸಮ ಪರವಪರವೆಂಬುದು ।
ಯೆಸೆಯುವುದು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶವಿದು ॥ ೪೮ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ನೋಟಕನು ತೋರದೆ ।
ಬಿರುವುದಿದು ಶಾಶ್ವತ ನಿರಂತರ ।
ಮೆರೆಯುವುದು ಸರ್ವತ್ರವಾದರದ್ರಿಶ್ಯ ಜೀರಿಹುದು ॥
ಒರುತ ಮಾಯೋಪಾಧಿಯೋಗದಿ ।
ಒರುವುದಿದಕೈ ನಾಮರೂಪವು ।
ಮೆರೆವುದದರಿಂದಲೆ ಪ್ರಪಂಚವ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೯ ॥

ಇರುವುದಿದು ಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನವು ।
ಇರದು ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯಭೇದವು ।
ಇರುವುದಿದು ನಿರುಪಾಧಿಕವು ಸುಖರೂಪವೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರದು ಕಾರಣಕಾರ್ಯಭೇದವು ।
ಇರದು ವೊಂದೆರಡೆಂಬ ಭೇದವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ತನ್ನಿಂದ ತಾನು ಪ್ರಕಾಶರೂಪವಿದು ॥ ೫೦ ॥

ಇರುವುದೀ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ ।
ಮರಕೆ ಮೂಲವು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ಯರಿಯಿತೇನೈ ನಿನಗೆಯಂಕುರ ಬರುವ ಪರಿ ಯಿದಕೆ ॥
ಒರಿದೆ ಮಾಯಾಸಂಗವೆಂಜೀ- ।
ಪರಿಯ ಖ್ಯಾತಿಯು ತಟ್ಟಿಹುದು ಕೇಳ್ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ವಂಧ್ಯಾತರುಣಿಯಲಿ ಪುತ್ರನಾದಂತೆ ॥ ೫೧ ॥

ಧರಣಿಯಲಿ ಸುವಿಚಾರವಾಗಲು ।
ಮರಣವಪ್ಪುದು ಮಾಯೆಗದರಿಂ- ।
ದರಿಯಲಿದು ಸತ್ತೆಂಬುದೆಂತೈ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ತಿರಿಗಿ ಜಗದಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ಯದರಿಂ- ।
ದಿರುವುದೆಂತಿದಸತ್ತೆನುತ ನಂಬುವುದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೨ ॥

ನರನೆ ಸದಸದ್ಭಾವವೆರಡನು ।
ಹೊರಗಿರಿಸಿ ದ್ವಂದ್ವವನು ವಿೂರಿಹ ।
ಯಿರುವುದು ವಿಲಕ್ಷಣವನಾದಿಯು ತತ್ತ್ವವಿದು ನೋಡು ॥
ಇರುವುದಿದು ಭೂತಾದಿ ತತ್ತ್ವಗ- ।
ಳಿರುವ ಮನೆ ಜಗದಭ್ರಕಿದು ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲಾಧಾರವು ಪ್ರಪಂಚದ ಮರಕೆ ಬೀಜವಿದು ॥ ೫೩ ॥

ಇರುವುದೈ ಸಂಸಾರಚಿತ್ರವ- ।
ನಿರಿಸುತಿಹ ಭೂಮಿಕೆಯು ಕೇಳೈ ।
ಭರಿತವಿಹುದಿದು ನಿಖಿಲ ಜ್ಞಾನದ ತೇಜದಿಂ ನಿಜವೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀತೆರದಿ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿರುವ ಜಗದಾದಿಮಾಯೆಯು ।
ಹೊರತು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಿರುವನು ಯೆಂದು ನೀ ನಂಬು ॥ ೫೪ ॥

ತೋರುವೀಜಗ ಜ್ಞಾನದ ವ್ಯಸ- ।
ಹಾರವೆಲ್ಲ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸುವಿ- ।
ಚಾರ ಪೇಳ್ವುದು ಸರ್ವವಿದು ಪರಮಾತುಮನ ತೇಜ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವ ।
ಜಾರದೇತಕೆನುತ್ತಲೆನ್ನ ವಿ- ।
ಚಾರಿಸಲು ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ನಿನಗೊಂದ ॥ ೫೫ ॥

ನರನು ನಿದ್ರಾಭರದಿ ಮಲಗಲು ।
ಬರುವುದಮನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯತೆ ।
ತರುವುದಲ್ಲೈ ಕಜ್ಜಳೆಯು ದೀಪಕ್ಕೆ ಮಂದತ್ವ ॥
ನರನು ಸ್ವಪ್ನದೊಳೆರಲು ಕಲ್ಪಿತ- ।
ತರುಣಿ ಬಂದಪ್ಪಲಿ ಪುರುಷನೊ- ।
ಳೆರದೆ ಕಾಮೋದ್ರೇಕ ಮಾಳ್ಪಳು ತರುಣಿ ನಿಜನಿಮಳೆ ॥ ೫೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮನೊ- ।
ಳೆರದೆ ಮಾಯಾವೇಶವಾಗಲು ।
ಬರುವುದಾಚ್ಛಾದನವು ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕ್ಕೆ ॥

ಅರಿಯದಿಹುದು ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ।
ಮರೆಯುವುದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರುವುದಿದು ಸಂಸಾರವೈಕ್ಷದ ಮೊದಲನೆಯ ಮೂಲ ॥ ೫೭ ॥

ಬರಲು ಮಾಯಾವರಣ ಬ್ರಹ್ಮದಿ ।
ಬರುವುದೈ ವಿಸ್ಮರಣ ರೂಪಕೆ- ।
ಬರುವುದದರಿಂ ಪ್ರಥಮ ಕಂದ ಸ್ವರೂಪ ಮೂಲಕ್ಕೆ ॥
ಕರೆವರಿದ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ- ।
ಮರದ ಬೀಜವೆ ಯೆಂದು ತಜ್ಜ್ಞರು- ।
ಮೆರೆಸುವರು ವೇದಾಂತಿಗಳು ಕೇಳ್ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಿದು ॥ ೫೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡು ಸುಷುಪ್ತಿಭಾವವ ।
ಮೆರೆವ ಘನವಜ್ಞಾನಬೀಜಾಂ- ।
ಕುರವೆನುವರೈ ಕೋವಿದರು ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಣಮಿಸುವುವು ಸ್ವಪ್ನಜಾಗರ- ।
ವೆರಡು ಪರಿಗಳವಸ್ಥೆ ಯವನೇ ।
ಕರವರೈ ಫಲವೆನುತ ನಿಗಮಾಗಮಗಳೇ ನಿಜದಿ ॥ ೫೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಮಾಯೆಯನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿಹುವು ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳು ।
ನರನೆ ತಿಳಿ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ ಮೂಲವಜ್ಞಾನ ॥
ನಿರುತ ನಿರ್ಮಲ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವೆ ।
ಯಿರುವನೈ ನಿಜವಾತ್ಮನವನೊಳು ।
ಬರುತ ಮಾಯೆಯು ಬೇರ ಬಿಡುವಳು ಮೇಲೆಕೆಳಗೆಲ್ಲ ॥ ೬೦ ॥

ಹೊರಡಲೀಪರಿ ಬೇರು ಮಾಯಾ- ।
ವರಣದಲಿ ನೀರುಂಡು ಬಲವ- ।
ತ್ತರದಿ ಬೆಳವುವನಂತ ದೇಹಗಳಧರ ಭಾಗದಲಿ ॥
ಬರುವುನೈ ಮೊಳಕೆಗಳು ನಾಲುಕು ।
ಪರಿಯಲೀ ವೃಕ್ಷಕ್ಯನಂತರ ।
ಬರುನ್ನದ್ದೈ ಬಲಶಕ್ತಿ ಕೇಳು ಪ್ರಪಂಚವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ॥ ೬೧ ॥

ಮೂಲನಿದಕಾ ಬ್ರಹ್ಮವದರಿಂ- ।
ದೇಳುವುದು ಗಿಡ ಬಹಳ ಭರದ- ।
ಲ್ಲೇಳುವುದು ಮೊಳಕೆಯಲಿ ಜ್ಞಾನಾಂತಃಕರಣವೃತ್ತಿ ॥
ಹೇಳಲೇನದಸಿನುವೆ ತೋರ್ಪ ವಿ ।
ಶಾಲ ಕೋಮಲವೆಲೆಯು ಗಿಡದಲಿ ।
ಮೇಲೆ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕ ತ್ರಿಪರ್ಣವು ಹುಟ್ಟುವುದು ನೋಡೈ ॥ ೬೨ ॥

ಬುದ್ಧಿರೂಪದ ಶಾಖೆ ಹುಟ್ಟುತ ।
ವೃದ್ಧಿ ಮಾಳ್ಪುದು ಭೇದರೂಪವ- ।
ನಾರ್ಯತನವನು ತಂದು ಮನಶಾಖೆಯನು ಪೋಷಿಪುದು ॥
ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಮೂಲ ದೃಢತರ ।
ಶುದ್ಧ ರಸವು ವಿಕಲ್ಪನಿದರಿಂ- ।
ದೆದ್ದುಚಿತ್ತ ಜತುಷ್ಪಯಗಳಾಗುವುವು ಟೊಂಗೆಗಳು ॥ ೬೪ ॥

ವೃಥ್ವಿಸಲಿಲಾದಿಕಗಳೈದೀ- ।
ತತ್ತ್ವಗಳು ಹೊರಡುವುವು ಕೊರಡುಗ- ।
ಳೆತ್ತರವು ಬೆಳೆವುವು ಕಣಾ ಬಹು ಸರಳಸ್ಥೂಲಗಳು ॥
ಶ್ರೋತ್ರಾದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಸುತ್ತ ಹುಟ್ಟುವುವೆಲ್ಲ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳುತ್ತರೋತ್ತರ ಪಲ್ಲವಗಳಾ ವಿಷಯುಗಳು ಪಾರ್ಥ ॥ ೬೫ ॥

ಹೊರಟು ಶಬ್ದಾಂಕುರವು ಕಿವಿ ಯೆಂ- ।
ಬುರುತರದ ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆ ಕೊಡುವುದು ।
ಮರಳಿಯಂಗತ್ವಕ್ಕು ಸ್ಪರ್ಶದ ವಲ್ಲಿಪಲ್ಲವವು ॥
ಪರಿಪರಿಯುಲಿ ವಿಚಾರ ಪುಟ್ಟುತ ।
ಬರುವುದೈ ಕೇಳ್ ರೂಪಪಲ್ಲವ ।
ತಿರುಗುವುದು ಭ್ರುವುದಿಂದ ನೇತ್ರವು ರೂಪ ಭೋಗಿಸಲು॥೬೫॥

ಹುಟ್ಟಿ ರಸಶಾಖೆಗಳು ಬೇಗದಿ ।
ವಿಸ್ತರಸದುಪಭೋಗ ರಸನೆಯು ।
ಮುಟ್ಟ ತಿನುವುದು ಗಂಧವೆಂಬುವ ಪೊಳಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವುದು ॥
ಮುಟ್ಟಿ ನೂಗಿನ ತುದಿಯು ಲೋಭವ ।
ಹುಟ್ಟಿಸುವದೈ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಷ್ಟಧಾ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ವರೂಪವು ಹುಟ್ಟುವುದು ನೋಡೆ
॥ ೬೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೆಂಟು ಪ್ರಕಾರದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪದಲಿ ವೃಕ್ಷವು ।
ಬರುವುದಲ್ಲೈ ಮೇಲೆಮೇಲೀ ತೆರದಿ ಸಂಸಾರ ॥
ನರನೆ ಸಂಪಿಯು ವೊಳಗೆ ಕಾಣು- ।
ತ್ತಿರುವ ರೂಪವು ಸಿಂಪಿಯಸ್ಟೇ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಸಾಗರದ ತೆರೆ ಯದುನೆ ಸಾಗರವು ॥ ೬೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಜ್ಞಾನದಿಂ ಜಗ- ।
ಕಿರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರವದರಿಂ- ।
ದಿರುವುದಾಕಾರಣದಿ ವಿಶ್ವವೆ ವೃಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮವದು ॥

ನರನು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರೆ ।
ಭರದಿ ನೋಡುವ ವಸ್ತುತಾನಾ- ।
ಗಿರುವನಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥನೋಡೈ ತತ್ತ್ವಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೬೮ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದ ಬಹುವಿ- ।
ಸ್ತರವು ಸಾಕು ವಿಚಿತ್ರ ವೃಕ್ಷವು ।
ಯಿರುವುದಚ್ಚರಿಯೈ ಮಹತ್ತತ್ತ್ವಾದಿ ಪಲ್ಲವವ ॥
ಹೊರಡುವುವಧಃಶಾಖೆ ಬಹುಪರಿ ।
ಕರೆವರಿದನಶ್ವತ್ಥವೆನುತಲಿ ।
ಯರುಹುವೆನು ಕೋವಿದರು ಯಾಕೀ ಹೆಸರನಿಟ್ಟರು ॥ ೬೯ ॥

ಮರುದಿನಸಸರ್ಯಂತ ಶಾಶ್ವತ- ।
ವಿರದ ವಸ್ತುವಿದೆಂದು ತಜ್ಜ್ಞರು ।
ಕರೆವರಿದನಶ್ವತ್ಥ ಸಂತತ ಭಿನ್ನರೂಪವಿದು ॥
ಪರಿಪರಿಯು ರೂಪಗಳನೆಲ್ಲವ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಮಾಯೆ ಧರಿಸುವ ।
ಪರಿಯ ನೋಡಲು ಯೋಗ್ಯವಿಹುದಶ್ವತ್ಥ ಹೆಸರಿದಕೆ ॥ ೭೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣಗಳ ಮೇಘವ ।
ಧರಿಸುವುದು ನೀ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವುದೇ ಸ್ಥಿರವರೆಗಳಿಗೆಯಾದರು ಕಣಾ ಮಿಂಚು ॥
ನರನು ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತನಾದರೆ ।
ಸ್ಥಿರವಿರುವುದೇ ಮನವು ಕೇಳಾ- ।
ನರಗೆ ಜಲ ಸ್ಥಿರವಿಹುದೆ ಕಮಲದ ಪತ್ರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೭೧ ॥

ಪರಿಯಿದೈ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ ।
ಮರವು ಸಾವುದು ನಿಮಿಷನಿಮಿಷಕೆ ।
ಕರೆವರಾದುದರಿಂದಲಿದನಶ್ವತ್ಥನಾಮದಲಿ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲೀ- ।
ಮರವ ಪಿಪ್ಪಲವೆಂದು ಕರೆವರು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮಾತು ಗೌಣವು ನನ್ನ ಮತದಿಂದ ॥ ೭೨ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಲೌಕಿಕದ ಮಾತಿಲಿ ।
ಕರೆವರಿದನಶ್ವತ್ಥವೆನುತಲಿ ।
ಮರವು ಪಿಪ್ಪಲವಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ ಮತದ ಮಾತಲ್ಲ ॥
ಇರುವುದೆನಗಾ ಲೌಕಿಕದ ಪರಿ- ।
ಯರುಹ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಾದರು ।
ತಿರುಗಿಸಿದೆ ನಾ ಮತವ ಗ್ರಂಥದ ಲೌಕಿಕವ ನೋಡಿ ॥ ೭೩ ॥

ಇರುವುದೇನೀ ಗ್ರಂಥ ಲೌಕಿಕ ।
ಭರದಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಸಾಹ್ಯ- ।
ದ್ಧರಿಯ ಬಾಯಿಂ ಸೂಸುತಿರುವಧ್ಯಾತ್ಮಪೀಯೂಷ ॥
ಇರುವುದೀ ಸಂಸಾರ ಕ್ಷಣಭಂ- ।
ಗುರವೆನುತ್ತಲಿ ಕೃಷ್ಣನರಿತೀ- ।
ಪರಿಯ ಹೆಸರನು ಕೊಟ್ಟನೈ ಯಶ್ವತ್ಥವೇ ನಿಜವು ॥ ೭೪ ॥

ಇರುವುದವ್ಯಯವೆಂಬ ಹೆಸರೀ- ।
ಮರಕೆ ನಿತ್ಯವಿದಾದ ಕಾರಣ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಗರ್ಭಾರ್ಥವನು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಶರಧಿಯನು ಶೋಷಿಪುವು ಮೇಘಗ- ।
ಳೆರಡನೆಯ ಕಡೆ ನದಿನದಂಗಳು ।
ಬರುತಲೊಂದೇ ಸಮನೆ ಸೇರುತಲಿಹುವು ಶರಧಿಯಲಿ॥೭೫॥

ನೀರನಾ ಮೇಘಗಳು ಶೋಷಿಸೆ ।
ಬಾರದೈ ಶರಧಿಗೆ ವಿನಾಶವು ।
ಸೇರುತಿಹ ನೀರಿಂದ ಶರಧಿಗೆ ಪೂರ ಬಾರದಲಾ ॥
ತೋರುವುದು ಸಂತತದಿ ಪೂರ್ಣವೆ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳೀ ಶೋಷಣವು ನದಿ ।
ಸೇರಿ ಶೋಷಣವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವು ಕಣಾ ಶರಧಿ ॥ ೭೬ ॥

ಪರಿಯಲೀ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ ।
ಮರಕೆ ಜನ್ಮವು ಮರಣವೆಂಬೀ- ।
ಯೆರಡವಸ್ಥೆಗಳೀನ ಹೇಳಲಿ ತ್ವರೆಯಲಾಗುವುವು ॥
ಅರಿಯಲಾರರು ಸೃಷ್ಟಿಲಯವನು ।
ಕರೆವರವ್ಯಯವೆನುತಲದರಿಂ- ।
ದಿರದು ವ್ಯಯವೆಂಬೀತೆರದ ಹೆಸರಾಯ್ತು ಕಲಿಪಾರ್ಥ
॥ ೭೭ ॥

ದಾನಶೀಲನು ಪುರುಷ ರೊಕ್ಕದ ।
ಹಾನಿ ಮಾಡುತ ದಾನ ಮಾಡಿ ನಿ- ।
ದಾನವನು ಪುಣ್ಯಾರ್ಜನವ ತಾಂ ಮಾಡುವಂದದಲಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ವೃಕ್ಷ ಸಂತತ ।
ಮಾನವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯ ।
ಕಾಣದಲೆ ಪೇಳುವರು ನಿತ್ಯವಿದೆನುತ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೭೮ ॥

ಅತಿಭರದಲೋಡುತ್ತಲಿರುತಿಹ ।
ರಥದ ಚಕ್ರವ ನೋಡೆ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಗತಿಸದಲೆ ಸ್ಥಿರವೆನುತ ತೋರ್ಪುದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ॥

ಸ್ಥಿತಿಯಲೀ ತೆರನಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗ- ।
ಳತಿತ್ವರದಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಸಾಯ್ವುವು ।
ಮತಿಗೆ ತೋರುವುದೊಂದೆ ತೆರದಲಿ ನಡೆದಿಹುದು ವಿಶ್ವ ॥೭೪॥

ನರನೆ ಕೇಳಾವಾಧಮಾಸದೊ- ।
ಳೆರದೆ ಗಗನದಿ ಮೋಡ ಬಹುಪರಿ ।
ಬರುವವಾಪರಿ ಸುರಿಯುವುವು ಮಳೆ ಗಣನೆ ಯಿಲ್ಲದಲೆ ॥
ಅರಿಯ ಬಹುದೇ ಬಂದುದಾವುದು ।
ಸುರಿದುದಾವುದು ಲೆಕ್ಕಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಸಾಧ್ಯ ಗಗನದಿ ಮೇಘ ತುಂಬಿಹುದು ॥ ೭೦ ॥

ಬಂದುದಾವುದು ಹೋದುದಾವುದು ।
ನಿಂದುದಾವುದು ಶಾಖೆ ಯೆಂಬುದು ।
ಬಂದವುದೆ ಮಾನವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ತೋರ್ಪುದವ್ಯಯವು ॥
ತಿಂದು ಪ್ರಳಯಾಂತದಲಿ ವೃಕ್ಷದಿ ।
ಬಂದ ತೊಂಗೆ ಶರೀರಗಳು ತ- ।
ನ್ಮಿಂದ ತಾವೇ ಸಾಯುವುವು ಬೇಳುವುವು ಮರದಿಂದ ॥ ೭೧ ॥

ಮರಳೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು ।
ಬರುವುದು ನವಾಂಕುರವು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವನೈ ಸಂಹಾರ ಕಾಲನು ಗಾಳಿಯೊ ಮರಕೆ ॥
ಉರುಳಿಸುವನೈ ದೇಹಶಾಖೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಪ್ರಳಯಾಂತದಲಿ ಪುನರಪಿ ।
ಬರುವುದೈ ನವಪಲ್ಲವಾಂಕುರ ಕಲ್ಪವಾದಿಯಲಿ ॥ ೭೨ ॥

ಒಂದು ಮನ್ವಂತರದ ಶಾಖೆಯು ।
ಬೆಂದು ಬೀಳಲು ಬರುವುದೆರಡನೆ ।
ಮುಂದೆ ಮನ್ವಂತರವು ನಿಜವಿದು ನೋದ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಾನ್ವಯಗಳೀಪರಿ ।
ಹೊಂದುವುವು ಸುಂದರ ಸುಪಲ್ಲವ ।
ಮುಂದೆ ಬಿಳೆವುದು ಕಬ್ಬುಗಂಟಿನ ತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೩ ॥

ಕಲಿಯುಗಾಂತದಿ ದೇಹವೆಂಬೀ- ।
ಯೆಲೆಗಳುದುರುವುವೈ ಸುನಿಶ್ಚಿತ ।
ವೆಲೆಗಳೆಲ್ಲವು ಚಿಗಿಯುವುವು ಕೃತಯುಗದಿ ಕೌಂತೇಯ ।
ಪಳಪಳಿಟಿಕೆ ದಿನವರ್ಷವೀ ಪರಿ- ।
ಯಲಿ ಕಣಾ ಹೋಗುವುವು ಬರುವುವು ।
ತಿಳಿವರಾರೀ ವೃಕ್ಷ ಬೆಳೆಯುವ ಪರಿಯ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೭೪ ॥

ಗಾಳಿಯೊಂದೇಸಮನೆ ಜೀಸಲು ।
ಹೇಳ ಬಹುದೇ ಬಂದುದಾವುದು ।
ಮೇಲೆ ಹೋದುದು ಯಾವುದೆಂಬುದ ತಿಳಿಯ ಬಹುದೇನೈ ॥
ಹೇಳಲಾಗದುಯೆಷ್ಟು ದೇಹವು ।
ಬೀಳುತಿಹುದುತ್ಪತ್ತಿಯಪ್ಪುದು ।
ಬೀಳಲೊಂದೆಲೆ ಹುಟ್ಟುವುವು ಹತ್ತೆಲೆಗಳೈ ಪಾರ್ಥ ॥ ೬೫ ॥

ಮುಂದೆ ಹರಿಯಲು ನದಿಯ ನೀರದು ।
ಹಿಂದೆಯೊಂದೇಸಮನೆ ನೀರೇ ।
ಬಂದು ಸೇರಿ ಪ್ರವಾಹವೊಂದಾಗುವುದು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಸಂದಣಿಸುತೀಪರಿಯಲಾ ನದಿ- ।
ಯೆಂದಿಗಾದರು ನಾಶವಾಗದು ।
ಬಂದುದಲ್ಲನೆ ಸ್ಥಿರತೆ ಯವ್ಯಯತೇಯೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೬ ॥

ನಾಶವಿದ್ದರು ನೋಡು ಮರಕಾ- ।
ಭಾಸವಪ್ಪುದು ಸ್ಥಿರವಿದೆನುತಲಿ ।
ಯೇಸು ಪ್ರಾಣಿಸಮೂಹ ನಿಮಿಷದಿ ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವುವು ॥
ಆಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ತೆರೆಗಳು ।
ನಾಶವಾಗುತ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವುವು ।
ಭಾಸವಾಗುವುದಲ್ಲನೇ ನಿತ್ಯತ್ವ ತೆರೆಗಳಲಿ ॥ ೬೭ ॥

ಕಾಗೆಗಿರುವುದು ದೃಷ್ಟಿ ಯೇಕವು ।
ವೇಗದಿಂದದ ತಿರುಗಿಸಿದ ಸ- ।
ದ್ಯೋಗದಿಂದಲಿ ಯೆರಡು ದೃಷ್ಟಿಗಳೆಂತ ತೋರುವುದು ॥
ಸಾಗಲಾರದೆ ಬುದ್ಧಿ ತಿಮಿರದ ।
ಯೋಗದಿಂ ಶಾಶ್ವತವಿದಲ್ಲದ ।
ಭೋಗಯುತ ಸಂಸಾರ ನಿತ್ಯವೆನುತ್ತ ಪೇಳುವರು ॥ ೬೮ ॥

ತ್ವರಿತದಿಂದಾ ಬೊಗರಿ ತಿರುಗಿಸೆ ।
ತಿರುತಿರುಗುತಿಹ ಬೊಗರಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಸ್ಥಿರವಿರುವುದೆಂಬಂತೆ ತೋರ್ಪುದು ವಿಶ್ವದೀ ಪರಿಯು ॥
ಉರಿವ ಕೊಳ್ಳಿಯನೊಂದ ಮಾನವ ।
ಕರದಿ ಹಿಡಿಯುತ ತ್ವರಿತದಿಂದದ ।
ತಿರುಗಿಸಲು ಸ್ಥಿರಚಕ್ರದಂದದಿ ತೋರ್ಪುದೈ ಬೆಂಕಿ ॥ ೬೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು ।
ಭರದಿ ನಾಯ್ವುದು ಹುಟ್ಟುವುದು ಯೀ- ।
ತೆರದಿ ಜನನವಿನಾಶವಿದ್ದರು ನಿತ್ಯವೆನ್ನುವರು ॥
ಅರಿಯುತೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದ ।
ಪರಮವೇಗವ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದಿದುವತಿ ಕ್ಷಣಿಕವಿದರಲಿ ಭರವಸವನಿಡದೆ ॥ ೭೦ ॥

ಅರೆಗಳಿಗೆಗೆ ಯಿಹ ನಾಶಜನನಲ- ।
ಹರಿಗಳಿರುವುವು ಕೋಟ್ಯನಧಿ ಯಿದ- ।
ಕರಿತಿದನು ಸಂಹರಿಸುತಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನು ॥
ಇರುವುದೀ ಸಂಸಾರ ಮಿಥ್ಯವು ।
ಯಿರುವೆನ್ನೆ ನಾ ಸತ್ಯ ನಿತ್ಯನೆ ।
ಯರಿವನೀಪರಿ ಮರವನಾಮೂಲಾಗ್ರಪರ್ಯಂತ ॥ ೭೧ ॥

ಪುರುಷನವನೇ ಜ್ಞಾನಿ ಯೆನಿಸುವ ।
ಧರೆಯಲಿದನೇ ಜ್ಞಾನವೆನುವರು ।
ಪುರುಷನಾತನು ಶ್ರುತಿಯು ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ವಂದ್ಯನಿಪ ॥
ದೊರೆವುದವನಿಗೆ ಯೋಗನಲವೈ ।
ಯರುಹಲೇನಾ ಯೋಗಬಲದಿಂ ।
ಬರುಪುದೈ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಜೀವನ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತರವು ಸಾಕೈ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾ- ।
ನೊರೆವೆನೊಂದೇ ಮಾತಿನಲಿ ನಿಜಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವನು ॥
ಅರಿವನಾರು ಪ್ರಪಂಚವೃಕ್ಷದಿ ।
ಸ್ಥಿರತೆಯಿಲ್ಲವೆನುತ್ತಲವನೇ ।
ಯಿರುವನೈ ಸುಜ್ಞಾನಿ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ ॥ ೭೩ ॥

ಅಧಶ್ಚೋರ್ಧ್ವಂ ಪ್ರಸೃತಾಸ್ತಸ್ಯ ಶಾಖಾ ಗುಣಪ್ರವೃದ್ಧಾ ವಿಷಯಪ್ರವಾಲಾಃ ।
ಅಧಶ್ಚ ಮೂಲಾನ್ಯನುಸಂತತಾನಿ ಕರ್ಮಾನುಬಂಧೀನಿ ಮನುಷ್ಯಲೋಕೇ ॥ ೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳು ಪ್ರಪಂಚವೃಕ್ಷಕೆ ।
ಬರುವುದೈ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಶಾಖೆಗ- ।
ಳೆರದೆ ನೆಲದಲಿ ಸೇರುವುವು ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮರಳಿ ಶಾಖೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ ।
ಸರಳವಾಗಿಯೆ ಮೇಲಕೇಳುತ ।
ಮೆರೆವುವೈ ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೪ ॥

ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿಹ ಮೂಲ ವೊಡೆಯುತ ।
ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುತ ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬುತ ।
ಬೆಳೆಯುತಿರುವುವು ನೆಲದಲೆಲೆಗಳು ಹಲವು ಪರಿಯಾಗಿ ॥
ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಮೊದಲು ।
ಲ್ಲೆಲೆ ಧನಂಜಯ ಮತ್ತೆ ಪೇಳುವೆ ।
ನಿಳೆಯಲೀ ಯಜ್ಞಾನಮೂಲವು ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟಿಹುದು ॥ ೪೫ ॥

ಹೊರಡುತಿದರಿಂದೆಂಟು ರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ಪ್ರಕೃತಿ ಹುಟ್ಟುತ ।
ಬರುವುದೈ ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬೀ ನಿಜಿದ ವನನಿಚಯ ॥
ಬರುವುವೈ ಸ್ವೇದಜ ಜರಾಯುಜ ।
ಮೆರೆಯುವುದ್ಭಿದವಂಡಜಗಳೀ- ।
ಪರಿಯ ನಾಲುಕು ಕೊರಡುಗಳು ನೋಡಿಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ॥ ೪೬ ॥

ಬರುಬರುತ ಕೊರಡುಗಳು ಬೆಳೆಯಲು ।
ಬರುವುವೆಂಭತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಗಳು ಕೇಳಿವು ಪರ್ಣಶಾಖೆಗಳು ॥
ಬರುವುವೈ ಯುಪಶಾಖೆಗಳು ಕೇಳ್ ।
ಮೆರೆವ ಜೀವಿಗಳಾಗಿ ತೋರ್ಪುವು ।
ಸರಳ ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿ ತೋರ್ಪುವು ಜಾತಿಯುಪಜಾತಿ ॥೪೭॥

ಮರಳಿ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಾದಿ ಲಿಂಗಗ- ।
ಳಿರದೆ ಭೇದಗಳಾಗಿ ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವ ವಿಷಯದ ಭಾರದಿಂದಲೆ ತುಂಬಿ ತುಳಕುವುವು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಮೇಘಗಳು ಗಗನದಿ ।
ಬರುವುವೈ ವರ್ಷರ್ತುಕಾಲದಿ ।
ತೆರದಲೀಯಜ್ಞಾನದಿಂ ಪರಿಪರಿಯ ಜಾತಿಗಳು ॥ ೪೮ ॥

ಹುಟ್ಟುವ್ರವು ಜಾತಿಗಳು ಲೆಕ್ಕವ- ।
ನೆಷ್ಟು ಮಾಡಲಿ ಬಳ್ಳಿರೂಪದಿ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ವೃಕ್ಷವು ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥
ಘಟ್ಟಿಯಾಗೀ ತ್ರಿಗುಣರೂಪದ ।
ಕೆಟ್ಟಗಾಳಿಯು ಹುಟ್ಟಿ ಬೀಸಲು ।
ವೊಟ್ಟುಗೂಡಿ ಪರಸ್ಪರದ ಸಂಘಟನೆಯಾಗುವುದು ॥ ೪೯ ॥

ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ತ್ರಿಗುಣಸಂತತಿ ।
ಯೂರ್ಧ್ವಮೊಲದ ವೃಕ್ಷಕೇಳ್ವುವು ।
ಮಧ್ಯನಂತಾದಿಗಳು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರಗಳು ಪಾರ್ಥ ॥

ವೃದ್ಧಿಯಾಗೆ ರಜೋಗುಣದ ನೆರೆ ।
ಯೆದ್ದು ಮಾನವಜಾತಿಶಾಖೆಯು ।
ವರ್ಧಿಪುದುಮಧ್ಯದಲಿ ಸರ್ವ ಮನುಷ್ಯಜಾತಿಗಳು ॥ ೫೦೦ ॥

ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದೊಳೀಸು ಕೊಂಬೆಗೆ ।
ಹತ್ತಿಹುವು ಗೆಲ್ಲೆಗಳು ನಾಲ್ಕೈ ।
ಸತ್ತಮನೆ ಕೇಳ್ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ರೂಪಗಳು ॥
ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ವಿಧಿನಿಷೇಧವೆ ।
ನುತ್ತ ಪರ್ಣಶ್ರೇಣಿ ಹುಟ್ಟಿತು ।
ಸತ್ತಯಿಯು ನುಡಿ ಯಿಹುವು ನವಪಲ್ಲವಗಳರ್ಜುನನೆ ॥ ೫೦೧ ॥

ಅರ್ಥಕಾಮಗಳೆರಡು ಬಹುಪರಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಯೈಹಿಕದ ನೌಶ್ಯವ ।
ಮತ್ತೆ ಮೊಳಕೆಗಳೇರುತಿರುವುವು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸ ಬೇಕಿನ್ನು ಮಾರ್ಗಪ್ರ- ।
ವೃತ್ತಿ ಯೆನ್ನುತ ಹೇತು ಹಿಡಿದಾ ।
ಶೃಂಖ್ಯಯಲಿ ಕರ್ಮಂಗಳೇಳುವುವೈ ಶುಭಾಶುಭವ ॥ ೫೦೨ ॥

ತೀರಿದಾಕ್ಷಣ ಭೋಗ ವೊಂದು ಶ- ।
ರೀರ ಬೇಳುತಲೆರದನೆಯು ಕಡೆ ।
ಯೇರುವುದು ನವದೇಹ ಪರ್ಣದ ತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಪಂಚವಿಷಯದ ।
ಚಾರು ಯೋಗದ ಬಲದೊಳಿಚ್ಛೆಯು ।
ಯೇರುವುದು ಪಲ್ಲವದ ರೂಪದಿ ನಿತ್ಯ ನವನವವು ॥ ೫೦೩ ॥

ಬೀಸಲು ರಜೋಗುಣದ ಗಾಳಿಯು ।
ಸೂಸುವುದು ನರಲೋಕ ಶಾಖೆಯು ।
ಯೊಸು ನಿಂದಿರಲೀ ರಜೋಗುಣ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬೀಸಲು ತಮೋಗುಣದ ಗಾಳಿಯು ।
ದ್ವೇಷಹಿಂಸಾಪ್ರಮುಖ ದುರ್ಗುಣ- ।
ವಾಸನೆಯು ಹುಟ್ಟುವುದು ಕೇಳೈ ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೫೦೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ।
ಸರಳ ಕೊರಡದು ಹುಟ್ಟಿಯದರಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಪ್ರಮಾದಪರ್ಣಗಳೇಳುವುವು ನಿತ್ಯ ॥
ವರ ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ ನಿಷೇಧಿಸು- ।
ತಿರುನಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಪಲ್ಲನ- ।
ಪರಿಯಲಗ್ರದಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಕೇಳ್ ಚಿತ್ರ ಕೌಂತೇಯ ೫೦೫ ।

ನರನೆ ಜಾರಣಮಾರಣಂಗಳು ।
ಮರಳಿ ಪರಪೀಡನೆಗಳೆಂಜೀ- ।
ದುರುಳತನದ ತ್ರಿಪರ್ಣ ಬಳ್ಳಿಯು ಹಬ್ಬುವುದು ಜಗದಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ದುಷ್ಕರ್ಮಮೂಲಗ- ।
ಳುರುಬಲಗಳಾಗುವುವು ಜನ್ಮದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಖೆಗಳು ಹೊರಡುವುವೇನ ಹೇಳುವೆನು
॥ ೧೦೬ ॥

ಚರಿಸೆ ದುಷ್ಕರ್ಮದಲಿ ಮಾನವ- ।
ನಿರದೆ ಚಾಂಡಾಲಾದಿಜನ್ಮದಿ ।
ಬರುವನಲ್ಲವೆ ಕರ್ಮಭ್ರಷ್ಟರ ಕುಲದಿ ಕೌಂತೇಯ ।।
ಕರಡಿ ಹುಲಿ ಮೃಗಖಗಭುಜಗಗಳ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಜಂತುಗಳ ಜಾತಿಗ- ।
ಳೆರದೆ ಹುಟ್ಟುವುವಲ್ಲವೇ ಕೊಂಬೆಗಳು ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ॥ ೧೦೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಬಹುಪರಿ ।
ಮರಕೆ ಕೊಂಬೆಗಳೀಳುತಿರಲವ ।
ನರಕಭೋಗದ ಫಲವ ಮೆಲುವನು ಹೇಳಲೇನದನು ॥
ಮರಳಿ ಹಿಂಸಾದಿಗಳ ಪಾಪವ ।
ಶಿರದಿ ಮನ್ನಿಸಿ ದುಷ್ಟಸಂಗತಿ- ।
ಚರಿಸಿ ತಿರುಗುವನೈ ಕಣಾ ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಯಲಿ
॥ ೧೦೮ ।।

ತರುತೃಣವು ಪಾಷಾಣಲೋಹವು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕಲ್ಲುಗಳು ಮೃತ್ತಿಕೆ ।
ಬರುವುವಾಗಲು ಫಲಗಳಾ ತೆರನಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ।।
ನರ ಮೊದಲು ಸ್ಥಾವರದ ಪರ್ಯಂ- ।
ತರವು ವಿಶ್ವದ ಶಾಖೆಯೆಲ್ಲವು ।
ಯಿರುವುವೈ ಕೆಳಗಿಳಿವ ಕೊಂಬೆಯ ಮೂಲ ದೃಢತರವು
॥ ೧೦೯ ॥

ನರನ ರೂಪದ ಟೊಂಗೆ ಕೆಳಗೆನೆ ।
ಬರುತ ಸಂಸಾರವನು ಬೆಳೆಸುತ- ।
ಲಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆಂತು ವಿಸ್ತಾರ ॥
ನರನೆ ನೋಡು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಲೀ- ।
ಮರದ ಮೇಲಕ್ಕೇಳ್ವ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳೆರುವುನೈ ಮಧ್ಯದಲಿ ತೋರ್ಪುದು ಮರ್ತ್ಯಶಾಖೆಯಿದು
॥ ೧೧೦ ॥

ಸತ್ತ್ವಗುಣವಶದಿಂದ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯುತ್ತಮ ಸುಕರ್ಮಗಳ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳುತ್ತರೋತ್ತರವೇಳುವುವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ ॥

ಮತ್ತೆ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳ ತಾಮಸ- ।
ವೃತ್ತಿಯಿಂ ತುಂಬಿರುವ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳೆತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವುವು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೧೧ ॥

ಮೂರು ವೇದಂಗಳಲಿ ಹೇಳಿದ ।
ಚಾರುವಿಧಿಯುತ ಕರ್ಮಗಳದು ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾನವಯೋನಿಗಲ್ಲದೆ ಯನ್ಯರಿಂಗಿಲ್ಲ ॥
ಕಾರಣದಲಾ ಮನುಜಶಾಖೆಯು ।
ತೋರುವುದಲಾ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೈ ।
ತೋರುವುವ ಮೇಣ್ ಕರ್ಮಬುದ್ಧಿಗಳಡ್ಡಟೊಂಗೆಗಳು ॥ ೧೧೨ ॥

ನರನೆ ವೃಕ್ಷದ ಧರ್ಮವನು ನೀ- ।
ನರಿತೆಯಲ್ಲೈ ಮೂಲಬಲವ- ।
ತ್ತರವಿರಲು ನೋಡಿದೆಯೊ ಟೊಂಗೆಯ ಶಕ್ತಿ ವರ್ಧಿಪುದು ॥
ಇರಲು ಟೊಂಗೆಯ ವಿಸ್ತೃತತೆ ಬಹು ।
ಬರುವುದಲ್ಲದೆ ಬುಡಕೆ ಶಕ್ತಿಯು ।
ನರಶರೀರದ ಪರಿ ಯಿದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವನು ॥ ೧೧೩ ॥

ಇರಲು ಕರ್ಮದ ಶೇಷ ನರನಿಗೆ ।
ಧರಿಸುವನು ದೇಹವನು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವನಕ ನರದೇಹ ಕರ್ಮ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಬೇರಲ್ಲ ॥
ನರಶರೀರವು ಬೇರೆ ಕರ್ಮ- ।
ಕ್ಕೆರುವುದೈ ದೃಢಮೂಲ ನಿಜವಿದು ।
ನರನಿಗೀಪರಿ ವೇಳೆದನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಗದೊಡೆಯ ।। ೧೧೪ ॥

ಹರಿಯು ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಹರಿದು ಹೋಗಲು ತಮದ ಝಂಝೆಯು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಸತ್ತ್ವಗುಣಮಂದಾನಿಲವು ನಿಜದಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದೊಳಾಗಲು ।
ನರಸ್ವರೂಪದ ಶಾಖೆಯಲಿ ಬಹು ।
ಪರಿಯ ಸದ್ವಾಸನೆಗಳಂಕುರವೇಳುವುವು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೫ ॥

ಜ್ಞಾನದಂಕುರ ಹುಟ್ಟಿಯದರಿಂ ।
ಜಾಣತನವುಂಟಾಗಿ ನಿಮಿಷದೊ- ।
ಳೇನ ಹೇಳಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಕಮಲಗಳು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕಮಲಗಳ ವಿಸ್ತೃತಿ ।
ಸಾನುಕೂಲತೆ ಹೊಂದಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ।
ಮಾನದಿಂದಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಬಹುಪರಿಯ ಕೊಂಬೆಗಳು ॥೧೧೬॥

ಬರುವುದೈ ಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿಚಾರವು ।
ಸರಸ ಬುದ್ಧಿಯಲೆದ್ದನಿವ್ಯಾ- ।
ಪರಿಯ ನವವಲ್ಲವಗಳಿಂದಲೆ ಶೋಭೆಯನು ಹೊಂದಿ ॥
ಸರಳ ತೋರ್ವುದು ಸತ್ತ್ವಶಾಖೆಯು ।
ವರ ಸದಾಚಾರಾಂಕುರವು ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲೇಳುತ ವೇದಘೋಷವು ನಡೆವುದಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥ ೧೧೭ ॥

ಶಿಷ್ಟಸಂಮತ ಸದ್ವಿಚಾರವು ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೇದೋಕ್ತಾಚರಣವೈ ।
ಸುಷ್ಠು ಶೋಭಿಪ ಯಜ್ಞ ಸತ್ರಾದಿಗಳು ನಿಜಕರ್ಮ ।
ಹುಟ್ಟುವುವು ಗೊಂಚಲುಗಳೆಲೆಗಳ ।
ಹುಟ್ಟಿ ಯಮದಮತಪದ ಗೊಂಚಲು ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ವೈರಾಗ್ಯರೂಪದ ಚಿಗಿತ ವಲ್ಲವವು ॥ ೧೧೮ ॥

ಮತ್ತೆ ಯೇಳ್ವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮತದ ವಿ- ।
ಚಿತ್ರ ಟೊಂಗೆಯು ಧೈರ್ಯವೆಂಬುವ ।
ವೃತ್ತಮದ ವೃಷಶಾಖೆ ಯೇಳ್ವುದು ಜನ್ಮ ವೇಗದಲಿ ॥
ಮತ್ತೆ ಮಧ್ಯಾಂತರದಿ ವೇದದ ।
ಸೂಕ್ತಿ ಯೆಂಬುವ ನಿಬಿಡಪರ್ಣದ ।
ಮೊತ್ತಗಳು ಕುಣಿದಾದುವುವು ಕೇಳ್ ಸತ್ತ್ವಗಾಳಿಯಲಿ
॥ ೧೧೯ ॥

ಸತ್ತ್ವರೂಪದ ಗಾಳಿ ಭರದಲಿ ।
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಬೀಸುತಿರಲಾ ।
ಹತ್ತುವುದು ಸುವಿಚಾರನೆಲ್ಲವು ಬೆಳೆಯಲಿಕೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಮತ್ತೆ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಶಾಖೆಯು ।
ಶಕ್ತಿಯಿಂದೇಳುವುದು ಮಧ್ಯದೊ- ।
ಳೆತ್ತರದಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವುದೈ ಗಗನಚುಂಬಿತವು ॥ ೧೨೦ ॥

ಬರುವುದದಕುಪಶಾಖೆ ಭರದಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಗಳ ಸುಖವೆಂ- ।
ತಿರುವ ಫಲಗೊಂಚಲುಗಳೇಳ್ವುವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಎರಡನೆಯು ವುಪರತಿಸ್ವರೂಪದ- ।
ಲರುಣವರ್ಣದ ಶಾಖೆ ಹುಟ್ಟುತ ।
ನಿರುತವದರಲಿ ಮೋಕ್ಷರೂಪದ ಸುರಸಪಲ್ಲವವು ॥ ೧೨೧ ॥

ತರಣಿಶತಶಿಖಿಸುಪಿಶ್ಯಸುವಿದ್ಯಾ- ।
ಧರರು ಮೊದಲಾಗಿರುವ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳೆರದೆ ಹುಟ್ಟುವುವನಡ್ಡವದರಿಂ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥

ತಿರಿಗಿಯದರಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲುಪಶಾಖೆಗಳು ಜ್ಞಾನದಿ ।
ಹಿರಿಯರು ತಪೋನಿಧಿಗಳಾದ ಮರೀಚಿಪೂರ್ವಕರು ॥ ೧೨೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದ ಮಾಲಿಕೆ ।
ಹೊರಟು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಮೇಲಕೆ ।
ಕೆರಿದು ಬುಡವಾಗಿದ್ದರೇನ್ಕೆ ಫಲವು ಹಿರಿದಿಹುದು ॥
ಒರುಬರುತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳೆರುವುವೈ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ ಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಪರಿಪರಿ ದಿವ್ಯ ಶಾಖೆಗಳೀನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೨೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಫಲಫಲಾವಳಿ ।
ಬರಲು ಶಾಖೆಗಳದರ ಭಾರದಿ ।
ತಿರಿಗಿ ವೃಕ್ಷದ ಬುಡಕೆ ತಲೆಬಾಗುವುವು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ- ।
ಬರಲು ಜ್ಞಾನದ ಫಲವು ವಿನಯದ ।
ಭರದಿ ತಲೆಬಾಗುವುದು ಮೂಲಕೆ ಬರುವನ್ಯೆ ಜ್ಞಾನಿ ॥ ೧೨೪ ॥

ಸರಸಿಜಾಸನಶಂಕರರ ಮುಂ- ।
ದಿರದು ಜೀವರ ವೃದ್ಧಿ ತದನಂ- ।
ತರಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಹುದು ನೋಡೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವದು ॥
ಸರಸಿಜಾಸನಶಂಕರಾದ್ಯರು ।
ಸರಿ ಯೆನಿಸರೈ ಯೂರ್ಧ್ವಮೂಲದ ।
ವರಪರಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಗುಹ್ಯವಿದು ॥ ೧೨೫ ॥

ಇರುವುವೈ ಸನಕಾದಿ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳೆರದೆ ಮುಂದಕೆ ರಂಜಿಸುವುವೈ ।
ಯಿರವಿವಕೆ ಫಲಮೂಲವಿವರು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಗಳೆ ॥
ನರನ ಶಾಖೆಯು ಹಿಡಿದು ಮುಂದೀ- ।
ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮೇಶಾದಿ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳೆರುವುವೈ ಬಹುಪರಿಯಲೆತ್ತರ ಮೇಲಮೇಲಾಗಿ ॥ ೧೨೬ ॥

ನರನೆ ಮೇಲಿನ ಶಾಖೆಗಳ ನಾ- ।
ನರುಹಿದೆನು ಮೂಲಗಳು ವೃಕ್ಷಕೆ ।
ಕಕೆದೆನದರಿಂದೂರ್ಧ್ವಮೂಲನೆನುತ್ತಲೀ ಮರವ ॥
ಅರಿಯಲಾ ನರಮರವಲೌಕಿಕ- ।
ವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಪರಕಿಸೆ ।
ಹೊರಟಿಹುವು ಶಾಖೆಗಳು ನೋಡೈ ಸರ್ವದಿಶೆಗಳಲಿ ॥ ೧೨೭ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಯೂರ್ಧ್ವಮೂಲದ ।
ಮರವು ಸಂಸಾರವನು ಹೋಲುತ್ತದೆಂದು ಪೇಳಿದೆನು ॥

ಮರವಿದನು ಕಡಿಯುವ ವುಪಾಯವ- ।
ನರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಭರದಿ ಮನಗೊಟ್ಟದನು ಕೇಳ್ಳೆ ಯೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೨೮ ॥

ನ ರೂಪಮಸ್ಯೇಹ ತಥೋಪಲಭ್ಯತೇ ನಾಂತೋ ನ ಚಾದಿರ್ನ ಚ ಸಂಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ।
ಅಶ್ವತ್ಥಮೇನಂ ಸುವಿರೂಢಮೂಲಮಸಂಗಶಸ್ತ್ರೇಣ ದೃಢೇನ ಛಿತ್ತ್ವಾ ॥ ೩ ॥

ಒರುವರ್ದೇನೈ ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ।
ಮರೆವುದಿದು ಸಂಸಾರವೈಕ್ಷವು ।
ವರಪ್ರಚಂಡವು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ಹಬ್ಬಿಹುದು ॥
ಹರಿವುದೆಂತು ಸಮೂಲವಿದನೀ- ।
ಪರಿಯ ಸಾಧನವೇನೆನುತ ನೀ ।
ಥರಿಸ ಬೇಡೈ ಸಂಶಯವ ವ-ನದಲಿ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೧೨೯ ॥

ಮರದ ಮೇಲಿನ ತಾಖೆಗಳು ಹ- ।
ಬ್ಬಿರುವವಲ್ಲವೆ ಸತ್ಯಲೋಕದ ।
ವರಿಗೆ ಬೇರಿಹುದಿದಕೆ ಕೇಳು ನಿರಾಕೃತಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ ॥
ಮರದ ಕೆಳಗಿಳಿದಿರುವ ಶಾಖೆಗ- ।
ಳಿರುವೈ ಸಚರಾಚರದಲೀ- ।
ಪರಿಯ ಶಾಖೆಯು ರಂಜಿಸುವುದೀ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೩೦ ॥

ಮರವು ಕೇಳೀತೆರದಿ ಒಲವ- ।
ತ್ತರವು ಗಾಢವು ತುದಿಮೊದಲು ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಾರದು ಕಡಿವುದೆಂತಿದನೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಧರಿಸದಿರು ಶಂಕೆಯನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಹರಿದು ನಿರ್ಮೂಲವನು ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ನರನಿಗಾಗವು ಕಷ್ಟದಾಯಾಸಗಳು ಕೌಂತೇಯ ೧೩೧ ॥

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಳುತಿರುವ ಕೂಸಿಗೆ ।
ಭೀತಿ ಹಾಕುವ ನೆವದಿ ಬಂತ್ಯೆ ।
ಭೂತನೆಂದೊದರಿದರೆ ಕೇಳಾ ಭೂತ ನಿಜವಿಹುದೆ ॥
ಈ ತೆರದಿ ಭೂತಗಳನೋಡಿಸ- ।
ಲೇತಕೆರಡನೆ ಯತ್ನ ಬೇಕೈ ।
ಯಿಾ ತೆರದ ಮೋಡಗಳ ಕೋಟಿಯ ಮುತ್ತ ಬೇಕೇನೈ ॥ ೧೩೨ ॥

ಮೊಲದ ಕೋಡನು ಮುರಿವುದಾದರೆ ।
ಸುಲಭವಲ್ಲವೆ ಹೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಹೊಳೆವ ಗಗನದಿ ಪುಷ್ಪವಾದರೆ ಕೀಳ ಬಹುದೇನೈ ॥

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಭವವೆನಿಪುದೀ- ।
ಮೊಲದ ಕೋಡಿನ ತೆರದಿ ಮಿಥ್ಯವು ।
ಯಿಳೆಯೊಳಿದ ಕೀಳುವರೆ ಹೇಳೈ ಕಷ್ಟವೇನಿಹುದು ॥ ೧೩೩ ॥

ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ವೃಕ್ಷಕಿರುವ ಸ- ।
ಮಸ್ತತರದುಪಶಾಖೆ ಶಾಖೆಯ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ನೋಡೆ ಬಂಜೆಯ ಪುತ್ರ್ರಪೌತ್ರ್ರರಲಾ ॥
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಕಂಡಸ- ।
ಮಸ್ತ ವಿಷಯವು ನಿಜವಿಹುದೆ ಕೇಳ್ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಸ್ವಪ್ನದೋಳ್ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವಿದು ॥ ೧೩೪ ॥

ನರನೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂದದಿ ।
ಮರವು ಶಾಶ್ವತವಿದ್ದರೇನಿದು ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವರೆ ಶಕ್ಯನೇನೈ ಹೇಳು ನೀನೆಸಗೆ ॥
ನರನು ಘೃತ್ಕಾರವನು ಹಾಕಲು ।
ಮುರಿವುದೇನಾಕಾಶ ನೋಡೀ- ।
ಪರಿಯಲೀ ಮರ ನಾಶವಾಗದು ಸತ್ಯಶನಿವರಲು ॥ ೧೩೫ ॥

ಒಡೆಯನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಾಪೆತುಪ್ಪವ
ಒಡಿಸುವೆನು ತಾನೆಂದು ಪೇಳಿದ ।
ನುಡಿಗಳಂದದೊಳಾಯ್ತು ಕೇಳೀ ವೃಕ್ಷವಿಸ್ತಾರ ॥
ಕೊಡನಿಯಲಿ ದೂರದಲಿ ಕಾಣುವ ।
ನಡಗರದ ಮೃಗಜಲವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಕೊಡುವುದಾನಂದವನು ಗಿಡಗಳಿಗಿರುವುದೇ ನೀರು ॥ ೧೩೬ ॥

ಮಿಥ್ಯವಿಹುದಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವು ।
ಮಿಥ್ಯದಿಂ ಹುಟ್ಟಿರುವ ವಿಶ್ವಕೆ ।
ನಿತ್ಯತೆಯು ಸತ್ಯತೆಯು ಮೇಣಿಹುದೇನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮಿಥ್ಯವಿದು ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿದನಂತವೆಂಬುದು ।
ಸತ್ಯವಾಗಿಹ ಮಾತು ವೊಂದುಪ್ರಕಾರದಲಿ ನೋಡು ॥ ೧೩೭ ॥

ನರಗೆ ಜಾಗ್ರತಿ ಬರುವನಕವೀ- ।
ನಿರುವುದೇನಾ ನಿದ್ರೆಗಂತವು ।
ಬರುವುದೇ ಮುಂಜಾವು ರಾತ್ರಿಯು ತೀರದಲೆ ವಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದುದಯವು ।
ಬರುವನಕ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ ।
ಬರುವುದೇನೈ ಯಂತ ಶಾಶ್ವತವೆಂದು ಕಾಣುವುದು ॥೧೩೮॥

ಅಸ್ತನಾಗಲು ಸೂರ್ಯ ಮೃಗಜಲ ।
ವಿಸ್ತೃತತೆ ಲಯವಪ್ಪುದೆಲ್ಲವು ।
ಅಸ್ತವಾಗಲು ದೀಪ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಹೋಗುವುದು ॥
ಸತ್ಯವಿದು ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದ ।
ನಿತ್ಯವಿರುವಜ್ಞಾನಮೂಲವು ।
ಕೆತ್ತಿ ಹೋಗದು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಬಾರದಲೆ ॥ ೧೩೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿದನಾದಿ ಯೆಂಬರು ।
ಧರೆಯಲೀ ಪರಿ ಭಾಷೆಯಾಡುವ- ।
ರರಿಯರಿದನಪವಾದಲಕ್ಷಣ ವಶದಿ ಬಂದಿಹುದು ॥
ಧರೆಯಲೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷ- ।
ಕ್ಕಿರದು ಸತ್ಯತೆ ಯೆಂದ ಮೇಲೀ- ।
ತೆರದ ನಾಸ್ತಿಯ ತತ್ತ್ವಕೆಂತೀ ಯಾದಿ ಹೊರಡುವುದು೧೪೦।

ಧರೆಯೊಳೊಂದಾನೊಂದು ವಸ್ತುವು ।
ಹೊರಟು ಬಂದರೆ ಸ್ಥಾನದಿಂದದ- ।
ಕಿರುವುದಾದಿಯು ಯಿರದ ವಸ್ತುವಿಗಿರುವುದೆಂತಾದಿ ॥
ಇರದೆ ಜನ್ಮವು ತಾಯಿ ಯಾರೆಂ- ।
ದರಹುವುದು ಕೇಳಾ ತೆರದಲೀ- ।
ಮರವೆ ಯಿಲ್ಲವೆನುತ್ತಸಿದ್ಧವ್ಯ ಆದಿ ಯೇನಿದಕೆ ॥ ೧೪೧ ॥

ಪುತ್ರನೇ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಬಂಜೆಗೆ ।
ಯೆತ್ತಣಿಂದಾತನಿಗೆ ಜಾತಕ ।
ಪತ್ರಿಕೆಯು ಗಗನಕ್ಕೆ ವರ್ಣವು ನೀಲವೆಲ್ಲಿಂದ ॥
ಎತ್ತಣಿಂದಾಕಾಶದಲಿ ಹೂ ।
ಹತ್ತುವುದು ಕೀಳುವುದು ಯೆಂತೈ ।
ನಾಸ್ತಿಯೇ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು ಮೂಲವೇಸಿದಕೆ ॥ ೧೪೨ ॥

ಮಣ್ಣ ತೆಗೆದು ಕುಲಾಲ ಘಟ ನಿ- ।
ರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಮೊದಲಭಾವವ ।
ನರ್ಣಿಸಲು ಜೀಕೇನನಾದಿತೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಹುದು ॥

ಮುನ್ನವೀ ಸಂಸಾರಮರ ವು- ।
ತ್ಪನ್ನ ಮಾಡುವ ಮಾಯೆ ಸಹಿತಲೆ ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ಕೇಳಭಾವವನಾದಿಯಾಗಿಹುದು ॥ ೧೪೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಚರದಭಾವವು ।
ಯಿರುವುವೆಲ್ಲಿಂದಾದಿಯಂತವು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಗೋಚರಿಸುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೀ ವೃಕ್ಷ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ಸತ್ಯವಲ್ಲೈ ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಮೃಗಜಲದಪರಿಯ- ।
ಲ್ಲಿರುವುವೇನದಕಾದಿಯಂತವು ಗಿರಿಸಮುದ್ರದಲಿ ॥ ೧೪೪ ॥

ನರನೆ ಮಧ್ಯಾಂತರದಿ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಂದರದೇನು ಸತ್ಯವೆ ।
ಪರಿಯಲೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕ್ಕಿಲ್ಲತುದಿಬುಡವು ॥
ಭರದಿ ನಡುವಿಲಿ ಗೋಚರಿಸಿದರು ।
ಬರುವುದೇನೈ ಸತ್ಯತೆಯು ನೀ- ।
ನರಿಯಲಾ ಬುಡನಡುತುದಿಗಳೆದಕಿಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೫ ॥

ಇರವು ಭೂತಭವಿಷ್ಯಕಾಲಗ- ।
ಳಿರದು ಕಾಲವು ವರ್ತಮಾನವು ।
ಯಿರುವುದಿದುವೆ ಚಮತ್ಕೃತಿಯು ನಿನಗಾನು ಪೇಳುವೆನು ।
ಇರದಲಿರುವುದೆನುತ್ತ ಭಾಸವು ।
ನರನ ದೃಗ್ಗೋಚರಕೆ ಬರುವುದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ರಂಗಗಳು ತೋರ್ಪುವು ಜ್ಞಾನಿಗಿದು ಮಿಥ್ಯ । ೧೪೬ ।

ಸತ್ಯವೆಂದಜ್ಞಾನಿ ತಿಳಿವನು ।
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಬಹು- ।
ಮೃತ್ತಿಕೆಯ ಹಾಕುತಲಿ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಲ್ಲೈ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಬಹುರೂಪಿ ತನ್ನಯ ।
ಕೃತ್ರಿಮದ ವೇಷದಲಿ ಜನರನು ।
ಹತ್ತಿಸುವನೈ ಭ್ರಮವ ಚಾತುರ್ಯದಲಿ ಕೌಂತೇಯ । ೧೪೭ ॥

ನೀಲವೆಂದೇ ತೋರ್ಪ ಗಗನವು ।
ಹೇಳಲೇನೈ ನಿಜವೆ ಯದು ಕ್ಷಣ- ।
ಕಾಲದಲಿ ಲಯವಾಗುವುದು ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ವಾರ್ಥ ॥
ಬೀಳುವುದು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಜಾಲವಲ್ಲವೆ ಸತ್ಯವಿರುವುದೆ ।
ಯಾಲಿನೈ ಸ್ವಪ್ನಜವು ಸತ್ಯವದೆಂದು ನಂಬುವರೆ । ೧೪೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಭಾಸಮಾತ್ರದೊ- ।
ಳಿರುವುದೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು ।
ಯಿರದಲಾ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸತ್ಯತೆ ನೋಡು ವೃಕ್ಷದಲಿ ॥
ಇರದಿದಕೆ ಕೇಳೀಕರೂಪತೆ- ।
ಯರೆಗಳೆಗೆಗಳೆಗೆಯಲಿ ರೂಪಾಂ- ।
ತರವ ಹೊಂದುವುದಲ್ಲವೇ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೧೪೪॥

ತೋರುವುದು ಸಂಸಾರ ನೆಟ್ಟಗೆ ।
ಯಾರಿಗಿದು ಕೈವಶಕೆ ಬರುವುದೆ ।
ನೀರಿನಲಿ ವಾನರನ ಚೇಷ್ಟೆಯು ತೋರ್ಪ ತೆರನಲ್ಲೈ ॥
ವಾರಿನಿಧಿಯಲಿ ಹೊರಡುತಿರುವಾ- ।
ವಾರಿತೆರೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಯ್ವುವು ।
ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಮಿಂಚುಬಳ್ಳಿಯು ಸ್ಥಿರವಿಹುದೆ ನೋಡು ॥ ೧೪೫ ॥
ಇರುವುದಿದಕಿಂ ಮಿಗಿಲು ವೇಗವು ।
ಮರಕೆ ಸಂಸಾರಸ್ವರೂಪ- ।
ಕ್ಕರವು ಬರುವುದೆ ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲದಿ ಗಾಳಿಯೆಲ್ಲಿಂದ ॥
ಬರುವುದೆನುತಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ।
ಹರಿದು ಬೀಸುವುದೊಂದೆಸಮನೇ ।
ಪರಿಯಲೀ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ತುದಿನಡುಬುಡವು ತೋರವಲಾ ॥೧೪೬॥

ಕಿತ್ತೊಗೆಯುವಾಯಾಸಕಷ್ಟವು ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲನೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕತ್ತರಿಸಲಿದನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಕತ್ತಿಯೇ ಬೇಕು ॥
ಮಿಥ್ಯವಾದಜ್ಞಾನಬಲದಿಂ- ।
ನಾಸ್ತಿರೂಪದ ವೃಕ್ಷ ಬಹುಪರಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿತೈ ಕಡಿದು ಬಿಡು ಸುಜ್ಞಾನಖಡ್ಗದಲಿ ॥ ೧೪೭ ॥

ಯಾರಿಗಜ್ಞಾನದ ವಶದಿ ಜಗ ।
ತೋರುತಿಹುದಾಭಾಸವಾತಗೆ ।
ತೋರಲೈ ಸುಜ್ಞಾನವದರಿಂದಡಗುವುದು ಭಾಸ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಜ್ಞಾನಹೊರತಿಹ ।
ಬೇರೆಯಾಸುರಿಪರಿಯಲಿದ ಸಂ- ।
ಹಾರ ಮಾಡಲು ಬಾರದೈ ಯಶ ಬೇರೆ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ॥ ೧೪೮ ॥

ಹುರವನೀ ರೀತಿಯಲಿ ಯಾಸುರಿ- ।
ಪರಿಯನುಪಭೋಗಿಸುತಲುರೆ ಸಂ- ।
ಹರಿಸುವರೆ ನೀನೆಷ್ಟು ಯತ್ನವ ಮಾಡಿವಿಯೊ ಅಷ್ಟೆ ॥

ನರನೆ ನೀ ಸಂಸಾರಜಾಲದಿ ।
ಬರುವಿ ನೀ ಸಂಕಟದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಯೊಳೆರೆದೆ ತಿರುಗುತಲೆ ॥ ೧೪೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡಜ್ಞಾನಮೂಲವ ।
ಹರಿದು ಬಿಡು ಖಡ್ಗದಲಿ ಪ್ರಥಮದಿ ।
ನರನೆ ಹಗ್ಗವ ಸರ್ಪವೆಂದರಿತದನು ಬಿಡಿಯುವರೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಸಜ್ಜೀ- ।
ಕರಿಸಿ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲೇನದು ।
ಬರಿದೆ ಶ್ರಮವಲ್ಲದಲೆ ಸರ್ಪಕೆ ಸಾವು ಬರುತಿಹುದೆ ॥ ೧೪೫ ॥

ಹುವ ಮೃಗಜಲ ದಾಟಿ ಹೋಗಲು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಧನವ ಮಾಡುತ ।
ನರನು ನದಿನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದಿ ಹುದು ಹೋದಂತೆ ॥
ನರನೆ ಮಿಥ್ಯೆಯಿನಾದ ಸಂಸೃತಿ- ।
ಹರಿವ ಯತ್ನವ ಮಾಡಿ ಭರದಲಿ ।
ಮರುಳನಾಗುವನೇನ ಹೇಳಲಿ ತಿಮಿರವಶದಿಂದ ॥ ೧೪೬ ॥

ಬರಲು ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಲೋಪವು ।
ಬರುವುದೈ ಯಾವೇಶ ಮೈಯಲಿ ।
ಬರಳುವನು ಸಂಸಾರ ಸತ್ಯನೆನುತ್ತ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ತಾ- ।
ನಿರುತ ಖಡ್ಗದ ಬಡತ ತಾಗಲು ।
ಸಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕೇಳ್ ಸಿದ್ಧ ಮಾತ್ರೆಯದು ॥ ೧೪೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನಮೂಲದ ।
ಮರವಲಾ ಸಂಸಾರವಿದ ಸಂ- ।
ಹರಿಸುವರೆ ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನಖಡ್ಗವು ಶಸ್ತ್ರವೃತ್ತಮವು ॥
ಧರಿಸುವರೆ ತಜ್ಞಾನಖಡ್ಗವ- ।
ನಿರಲು ಬೇಕು ವಿರಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿಯು ।
ನರನೆ ಕೇಳು ವಿರಕ್ತಿಲಕ್ಷಣಗಳನು ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೧೪೮ ॥

ಶುನಕ ವ್ಯೋಕರಿಸಿದುದ ನೋಡಿದ- ।
ರೆನಿತು ಹೇಸಿಗೆ ಮನದಿ ಬರುವುದೊ ।
ಅನಿತು ಹೇಸಿಗೆ ಸರ್ವಭೋಗದ ಮೇಲೆ ಬರ ಬೇಕು ॥
ತೃಣಸಮಾನ ತ್ರಿಲೋಕದೊಡೆತನ- ।
ವೆನುತ ಬರಬೇಕೈ ವಿರಕ್ತಿಯು ।
ಯೆನಿತು ಶಕ್ತಿ ವಿರಕ್ತಿಯಾಗಲು ಜ್ಞಾನ ಮೂಡುವುದು ॥ ೧೪೯ ॥

ಛುರಿಕೆ ಯಿಹುದು ವಿರಕ್ತಿಯದಳ್ಳೆ ।
ಪೊರೆ ಯಹಂಕಾರವು ಕಣಾ ಅದ- ।
ನಿರಿಸು ಸುವಿಚಾರದಿ ಭರಿತ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ಕೈಯೊಳಗೆ ॥
ಹರತ ಮಾಡಿ ನಿನೇಕ ಸಾಣಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಸೋಽಹಂತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯ ।
ಪರಮ ತೀಕ್ಷಣ ಧಾರೆ ಹಚ್ಚಡ್ಡೈತನೀರ್ಕುಡಿಸು ॥ ೧೬೦ ॥

ನರನೆ ನಿಶ್ಚಯಮುಷ್ಟಿಬಲದಲಿ ।
ತಿರುಗಿಸುತಲದ ಮನನಭರದಲಿ ।
ಗುರಿಹಿಡಿದು ನೀ ಕಡಿಯ ಬೇಕಾ ದ್ವೈತವನೆವಾರ್ಥ ॥

ನರನೆ ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಖಡ್ಗವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಯದ್ವೈತತೇಜದಿ ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವುದು ನೋಡು ಭವವೃಕ್ಷವನು ಸರ್ವತ್ರ ॥ ೧೬೧ ॥

ಆ ಶರದ ಋತುವಾಯು ಗಗನದಿ ।
ಬೀಸಲಾರಂಭಿಸಲು ದಿಶೆದಿಶೆ ।
ಲೇಸೆನಿಸಿ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವುದು ಹರಿದು ಕಡ್ಡಿಕಸ ॥

ನೇಸರುದಯಕೆ ಬರಲು ನೋಡಾ- ।
ಕಾಶದಲಿ ಕತ್ತಲೆಯು ಹರಿವುದು ।
ನಾಶವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಸ್ವಪ್ನವು ಬರಲು ಜಾಗರ್ತಿ ॥ ೧೬೨ ॥

ನರನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಧಾರೆಯು ।
ಹರಿಯುವುದು ಸಂಸಾರತರುವನು । .
ಹರಿವುದಲ್ಲಿ ಮೃಗಜಲವು ತಿಂಗಳಿನ ಬೆಳಕಿನಲಿ ॥

ಹರಿವುದೈ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದ ।
ಮೆರೆವ ಬೇರುಗಳೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ ।
ಹರಿವುದೈ ದಿಶೆದಿಶೆಯಲಿಹ ನಿಸ್ತೀರ್ಣ ಶಾಖೆಗಳು ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ನೀನಾ- ।
ಮೆರೆವ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಖಡ್ಗದಿ ।
ಹರಿದು ಬಿಡು ನಿರ್ಮೂಲ ಸಂಸೃತಿನೃಕ್ಷವಶ್ವತ್ಥ ॥ ೧೬೩ ॥

ತತಃ ಪದಂ ತತ್ಪರಿಮಾರ್ಗಿತವ್ಯಂ ಯಸ್ಮಿನ್ ಗತಾ ನ ನಿವರ್ತಂತಿ ಭೂಯಃ ।
ತಮೇವ ಚಾದ್ಯಂ ಪುರುಷಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ಯತಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿಃ ಪ್ರಸೃತಾ ಪುರಾಣೀ ॥ ೪ ॥

ನಾನು ಯೆಂಬುವ ಪೃತ್ತಿಗಿದು ಸಂ ।
ಪೂರ್ಣ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಜ್ಞಾನವಾಗದಲಾ ಯಿದೆಂಬುವ ಸರ್ವನಾಮದಲಿ ॥
ಜಾಣನಾದರು ತನ್ನ ಮೋರೆಯ ।
ತಾನೆ ದರ್ಪಣದಿಂದ ನೋಡುತ ।
ಮಾನಿಸುವನೆರಡನೆಯವನು ದರ್ಪಣದೊಳಿಹನೆಂದು ॥ ೧೬೪ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಸ್ವಾತ್ಮದಲಿ ನೆನಸದೆ ।
ದ್ವೈತವನು ಕಲಿವಾರ್ಥ ಸೋಪೈ ।
ಯಾತುಮನ ನಿಜರೂಪ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವುದೈ ಸೋಡೆ ॥
ಭೂತಳದಿ ಜಾಣಿಯನು ತೋಡದೆ ।
ಯಾತನದಿ ರಘರೆ ತುಂಬಿಹುದಲಾ ।
ಯಿತೆರದಲಿಹುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ॥ ೧೬೫ ॥

ಕೆರೆಯು ಬತ್ತಿರಲದರೊಳಗೆ ಬಿ- ।
ದ್ದಿರುವ ನಿಜಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಜಿಂಬದಿ ।
ಬರುತಲೈಕ್ಯವ ಪಡೆವುದಲ್ಲವೆ ವಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಘಟ ವೊಡೆಯಲಾಕ್ಷಣ ।
ಮೆರೆವ ಘಟದಾಕಾಶ ವೊಳಗಿಂ ।
ಹೊರಗೆ ಬಂದೈಕ್ಯದಲಿ ಮಹದಾಕಾಶವಾಗುವುದು ॥ ೧೬೬ ॥

ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಯು ಸೊಂದಲಾಕ್ಷಣ ।
ಒರುವುದೈಕ್ಯವು ತನ್ನ ರೂಪದಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಸ್ವಾತ್ಮನ ನೋಡು ತನ್ನಲ್ಲಿ ॥

ನರನೆ ಬಿತ್ತೆಯೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ ।
ಸರಸತೆಯ ತಾಂ ನೋಡಿದಂತೆಯೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕಣ್ಣು ನಿಜಕರೆಗುಡ್ಡಿನೋಳ್ಪಂತೆ ॥ ೧೬೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪ್ರಭೆಯು ಪ್ರಭೆಯಲಿ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಯೇಕತನದಲಿ ।
ಬರುವುದೈ ಯಾಕಾಶವಾಕಾಶದಲಿ ತಾನೈಕ್ಯ ॥

ಇರುವುದೇನೈ ಭೇದ ನೀರದು ।
ಬರುತ ನೀರೊಳು ತುಂಬುವುದಲಾ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ನೋಳ್ಪುದು ನಿಜಸ್ವರೂಪವನು ॥ ೧೬೮ ॥

ದ್ರಷ್ಟೃದೃಶ್ಯವಿದೆಂಬ ಭೇದವ ।
ಸುಟ್ಟು ತಾನರಿತಿರುವೆನೆಂಬೀ- ।
ದುಷ್ಟ ಭಾವನೆ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾತ್ಮನ ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಬೇಕು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದ ಜ್ಞಾನವು ।
ಕಷ್ಟವಾಗಿಹುದಲ್ಲವೇ ನೀ- ।
ನಿಷ್ಟನರಿತರೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿದಾಯ್ತೆನುತ ನಂಬು ॥ ೧೬೪ ॥

ಇರುವನೀತನೆ ಯಾದ್ಯಪುರುಷನು ।
ಮೆರೆವ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪರಿಪರಿ- ।
ತೆರದಿ ದೀರ್ಘೋದ್ಯೋಗದಲಿ ನಾಲಿಗೆಯ ಹೊರಳಿಸುತ ॥
ಬರಿದೆ ಪರಿಪರಿ ನಾಮರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಡುತಲಿ ಬರಳುತಿಹರೈ ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿಷ್ಫಲಪರಿಶ್ರಮಹವರಿಗೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೬೫ ॥

ದೊರೆಯಬೀಕೀ ಸ್ವಾತ್ಮದನುಭವ ।
ಭರದೊಳೆಂದಾ ಸ್ವರ್ಗ ಸಂಸೃತಿ ।
ತೊರೆದು ಯೋಗಜ್ಞಾನದಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡುತಲಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಸಂಸಾರದಲಿ ಒತರದೆ ।
ನಿರುತವಿದ ಭೋಗಿಸುವೆವೆಂಬೀ- ।
ತೆರದ ನಿಶ್ಚಯ ಧರಿಸಿ ಸಂತತ ಸಾಧಿಸುವರಿದನು ॥ ೧೬೬ ॥

ಕರದ ಮೇಲಾ ಕರಹೊಡೆದು ನೆರೆ ।
ಮೆರೆವ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಮುಲ್ಲನ ।
ತೆರದಿ ಭುಜವಪ್ಪಳಿಸಿ ನಿಜವೈರಾಗ್ಯ ಬಲದಿಂದ ॥
ಉರುಳಿಸುತ ಸಂಸಾರ ನೆಲದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ಯೋಗದಿ ।
ಬರುವ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪದವ ತಾವ್ ಪಾಟುವರು ಯೋಗಿಗಳು ॥ ೧೬೭ ॥

ಪರಿಯಲೀ ವೈರಾಗ್ಯ ತಮ್ಮೊಳ- ।
ಗಿರುವುದಥವಾ ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣತೆ- ।
ಯಿರುವುದೆಂಬಭಿಮಾನ ಮನದೊಳಗಿರುವುದೈ ಸಹಜ ॥

ತೊರೆದು ಕೇಳಭಿಮಾನವೀಪರಿ ।
ಬರುವರೆನ್ನ ಸ್ಥಾನ ಮೂಲ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದದುವೇ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವು ನೋಡು ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥ ೧೬೮ ॥

ಹೊರಟಿರುವುದಿಲ್ಲಿಂದ ವಿಶ್ವದ ।
ಮೆರೆವ ವಿಸ್ತಾರದ ಪರಂಪರೆ- ।
ಯಿರುವುದೀ ಪರಿ ಮಾತು ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಲೌಕಿಕದಿ ॥
ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಮಾತು ಮಿಥ್ಯವು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಪುರುಷರ ।
ಮೆರೆವುದಾಶಾವಲ್ಲಿ ಯೆಂಬೀ ತೆರದ ಮಾತಿದುವೆ ॥ ೧೬೯ ॥

ಅರಿಯರೈ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪವ ।
ನಿರುವುದಿದುವಜ್ಞಾನಮೂಲವು ।
ಯಿರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ವಿಶ್ವಜ್ಞಾನ ಓರಿದಾಗಿ ॥
ನರನೆ ಯೂ ಯಜ್ಞಾನದಿಂದಲೆ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಕಾಲತ್ರಯದೊಳಾ- ।
ದರು ಕಣಾ ಗೋಚರಕೆ ಬಾರದ ಭೇದ ನೀ ನಾನು ॥ ೧೭೫ ॥

ಮೆರೆದಿಹುದು ವಿಶ್ವದಲಿ ತಿಮಿರವು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವಕಿಂತಲು ।
ಮೆರೆದಿರುವುದಾದಿಯಲಿ ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವದು ॥
ನರನೆ ಶೀತದಿ ಶೀತವನು ಪರಿ- ।
ಹರಿಪ ಪರಿಯಲ್ಲೈ ನಿನಗೆ ನಾ- ।
ನರುಹವೆನು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಕುರುಹ ಕೇಳುವುದು ॥ ೧೭೬ ॥

ದೊರೆಯಲಾಪರಿ ನಿಜಸ್ವರೂಪವು ।
ತಿರಿಗಿ ಬರುವುದಶಕ್ಯವದರಿಂ ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲನೆ ಪ್ರಳಯದಲಿ ಜಲಮಯನೆ ವಿಶ್ವವಿದು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ಜ್ಞಾನಯೋಗದಿ- ।
ನರಿಯುವರು ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ಭರಿತವಿದು ಸಚ್ಚಿತ್ಸ್ವರೂಪದಿ ವಿಶ್ವ ಸರ್ವತ್ರ ॥ ೧೭೭ ॥

ನಿರ್ಮಾನಮೋಹಾ ಜಿತಸಂಗದೋಷಾ ಅಧ್ಯಾತ್ಮನಿತ್ಯಾ ವಿನಿವೃತ್ತಕಾಮಾಃ ।
ದ್ವಂದ್ವೈರ್ವಿಮುಕ್ತಾಃ ಸುಖದುಃಖಸುಜ್ಞೈರ್ಗಚ್ಛಂತ್ಯಮೂಢಾಃ ಪದಮವ್ಯಯಂ ತತ್ ॥ ೫ ॥

ವರುಷ ಋತು ಮುಗಿದಾಗ ಮೇಘಗ- ।
ಳರದೆ ನಭದಿಂದಡಗಿ ಹೋಪುವು ।
ಪುರುಷನಾಪರಿ ತೊರೆವನಭಿಮಾನವನು ಮೋಹವನು ॥

ನರನ ವಿಧನನ ನಿಷ್ಕುರನ ಪಿ- ।
ಟ್ಟಿರುವರೀಭೂತಳದೊಳಾಪ್ತರು ।
ತೊರವನಾ ತೆರದಲಿ ವಿಕಾರಂಗಳನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೭೮ ॥

ಬಾಳಿಗಿಡ ಗೊನೆ ಕೊಟ್ಟನಂತರ ।
ಬೀಳುವುದು ಧರಣಿಯಲನಂತರ ।
ಬಾಳುವುದೆ ಯಾತೆರದೊಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನವುದಯಿಸಲು ॥
ಹಾಳು ಬೀಳುವೆವೆಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ।
ಜ್ವಾಲೆ ಹತ್ತಿದ ಗಿಡದಿ ಪಕ್ಷಿಯು ।
ಬಾಳಿವೆಯ ಮಾಡುವುದೆ ಗಿಡವನು ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗುವುದು
॥ ೧೩೯ ॥
ಈ ತೆರದಲಿ ವಿಕಲ್ಪವೆಂಬುವ ।
ಮಾತನೆಲ್ಲವ ತೊರೆದರವರಿಗೆ ।
ಪಾತಕಗಳೆಂಬುವ ತೃಣವು ಬೆಳೆಯುವುದು ದ್ವೈತದಲಿ ॥
ದ್ವೈತವನೆ ಸುಟ್ಟರಲು ತೃಣಗಳು ।
ಪಾತಕಗಳೇಳುವವೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ರಾತ್ರಿಯುಳಿವುದೆ ಸೂರ್ಯನುದಯಾಚಲದಿ ರಾಜಿಸಲು
॥ ೧೪೦ ॥
ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲಾಭವು ।
ಹರಣವಹುವಜ್ಞಾನಸಹಿತಲೆ ।
ಮೆರೆವ ದೇಹದ ವಾಸನೆಯಹಂಕಾರವಭಿಮಾನ ॥
ನರನಿಗಾಯುರ್ದಾಯ ತೀರಲು ।
ತೊರೆವನೈ ಜೀವಾತ್ಮ ದೇಯವ ।
ಪರಿಯಲಾ ಮೋಹವನು ಹಾಕುವ ದ್ವೈತ ತೊರೆಯುವುದು
॥ ೧೪೧ ॥
ಸ್ಮರಿಶಕ್ಯೆ ದುರ್ಲಭವು ಲೋಹವು ।
ತರಣಿಗೈ ದುರ್ಮಿಳವು ಕತ್ತಲೆ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ದ್ವೈತಬುದ್ಧಿಯು ದುರ್ಲಭವು ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ನೋಡಭಿಮಾನ ಧರಿಸಿದ ।
ನರಗೆರಡು ಸುಖ ದುಃಖ ಬಂಧನ ।
ಬರುವೈ ಬಂಧನಗಳೆಲ್ಲಿಂ ತೊರೆದರಭಿಮಾನ ॥ ೧೪೨ ॥

ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗಿಹ ।
ದೊರೆದ ರಾಜ್ಯವು ಕರಗಿ ಪೋಪುದು ।
ಹರುಷಶೋಕವ ಕೊಡುವುದೇ ಮಾನವಗೆ ಜಾಗೃತಗೆ ॥
ಗರುಡನೆದುರಿಲಿ ಸರ್ಪ ಬರುವುದೆ ।
ಬರುವುವೇನಾ ದುಃಖಸುಖಗಳು ।
ಬರುವುದೆಂತಾ ಪಾಪಪುಣ್ಯವು ದ್ವೈತಹೀನನಿಗೆ ॥ ೧೪೩ ॥

ಧರೆಯೊಳರವಿಹ ರಾಜಹಂಸವು ।
ತೊರೆದಸಜ್ಜಲವನ್ನು ಮುಂದಿಹ ।
ಮೆರೆವ ಸತ್ಕ್ಷೀರವನೆ ಗ್ರಹಿಸುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥

ತರಣಿಯೇ ಮಳೆ ಸುರಿವನಲ್ಲವೆ ।
ಮರಳಿಯದನೇ ತಾನು ಶೋಷಿಸಿ ।
ಕಿರಣದಿಂದಲೆ ಜಲವ ಕೊಡುವನು ತರಣಿ ಕೌಂತೇಯ ॥೧೪೪॥

ನರನೆ ಕೇಳಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಕೆ ।
ಬರಲು ಭ್ರಾಂತಿಯು ವಿಸ್ತರಿಸಿದಾ- ।
ಮೆರೆವ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯ ಭರದೆ ನೋಡದನೆ ॥
ತಿರಿಗಿ ತನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯ ಮಾಡುವ ।
ನರನಲಾ ಸುಜ್ಞಾನಮೂರುತಿ- ।
ಶರಧಿ ಸೇರಲು ಭೇದ ಭಾಗೀರಥಿಗೆ ಮೇಣಿಹುದೆ ॥ ೧೪೫ ॥

ನರನೆ ಗಗನವು ವ್ಯಾಪ್ತವೆಲ್ಲವು ।
ಮೆರೆವುದೂರಿಂದೊರಿಗಲ್ಲವೆ ।
ಹೊರಡ ಬೇಕೇ ಗಗನ ಪಯಣವ ಮಾಡುವರೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರಲು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಜ್ಞಾನವು ।
ಬರುವುದೆಂತೈ ದ್ವೈತವನಿಗೆ ।
ಬರುವುದೇನೈ ಭೇದ ನಾನೀನವನು ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೧೪೬ ॥

ಮನದೊಳಗೆ ಸುಜ್ಞಾನದುದಯವು ।
ಮಿನುಗಿದರೆ ಬರುವುದೆ ವಿಕಾರವು ।
ಜನಿಸುವುದೆ ಯದ್ವೈತಮೂಲಕ ದುರ್ಮಿಕಾರವದು ॥
ಎನಿತು ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಲೇನದು ।
ಜನಿಸುವುದೆ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ತದ್ಸತ್ ।
ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಕಾರವು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ।೧೪೭॥

ಕ್ಷೀರಸಾಗರಮಂಥನಕ್ರಿಯೆ ।
ತೀರಿದಾಕ್ಷಣ ಮಂದರಾಚಲ ।
ಹಾರಿಹೋಗಲು ಶರಧಿಗಾಕ್ಷಣ ಬಂತು ಶಾಂತಿಯಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ನರನಿಗೆ ।
ಚಾರುಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗಲು ।
ಹಾರಿ ಹೋಗುವುವಷ್ಟು ಸದಸದ್ವಾಸನೆಗಳೆಲ್ಲ ॥ ೧೪೮ ॥

ಶಶಿಯು ಪೂರ್ಣಮೆದಿನದಲಾ ಷೋ- ।
ಡಶಕಲಾಸಂಯುಕ್ತ ನಿರುತಿರೆ ।
ಯೆಸೆವನೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕುಂದಿಹುದೇನು ರೂಪದಲಿ ॥
ವಸುಮತಿಯಲಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ಯೆಸೆವುದೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನದ- ।
ಲ್ಲುಸುರಲೇನವಸಿಂಗೆ ವಾಸನೆಯುಳಿವುದೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೪೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಲೆಂತೀ ಮಾತುಗಳ ನೀ ।
ಪರಿಕಿಸೈ ಪರಮಾಣು ತಾಳ್ವುದೆ ಗಾಳಿಯೆಡೆಯಿರಿನಲಿ ॥
ಪರಿಯಲೀ ವಿಷಯಗಳ ವಾಸನೆ ।
ಸರಿಯೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೆದುರಿನ- ।
ಲುರಿವ ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯು ಸುಡುವುದೈ ವಾಸನೆಯನೆಲ್ಲ
॥ ೧೯೦ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ವಿಷಯದ ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲನ ಸುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಹ ।
ಪುರುಷ ಸ್ವಾತ್ಮನೊಳೈಕ್ಯ ಪಡೆಯುವ ಚಿನ್ನ ಚಿನ್ನದೊಲು ॥

ಅರಿಯಲಾ ಪದಕಿಲ್ಲ ನಾಶವು ।
ನಿರುತ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವು ।
ಮೆರೆವುದದು ಶಾಶ್ವತವದೃಶ್ಯವು ಮೇಣದಜ್ಞೇಯ ॥ ೧೯೧ ॥

ಇರುವುದದಕ್ಕೆ ರೂಪವೀಪರಿ- ।
ಯಿರದದಕ್ಕೋ ಪರಿಯ ರೂಪವು ।
ಅರಿಯಿರೈ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಮಾನವರು ಶ್ರುತಿತತಿಯು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೊದರುತಲಿ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಸೋತುದು ನೇತಿ ಯೆಂದು- ।
ತ್ತರವನಿತ್ತುದು ನೋಡು ಪದವದು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಲಾ ॥ ೧೯೨ ॥

ನ ತದ್ಭಾಸಯತೇ ಸೂರ್ಯೋ ನ ಶಶಾಂಕೋ ನ ಪಾವಕಃ ।
ಯದ್ಗತ್ವಾ ನ ನಿವರ್ತಂತೇ ತದ್ಧಾಮ ಪರಮಂ ಮಮ ॥ ೬ ॥

ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಯ ಬೆಳಕಿನಿಂ ಹಿಮ- ।
ಕರನ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಿಂದಲಥವಾ ।
ಧರೆಯನೆಲ್ಲವ ಬೆಳಗಿಸುವ ನೇಸರಿನ ಬೆಳಕಿನಲಿ ॥
ಬರುವುದೈ ನೋಚರಕೆ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲವೀಪರಿ ।
ಯಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲವಜ್ಞಾನದಲಿ ತೋರುವುದು ॥ ೧೯೩ ॥

ಅರಿಯಲಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ ।
ಬರುವುದಜ್ಞಾನದಲಿ ವಿಶ್ವತೆ ।
ಬರಿದೆ ನೋಡಿದು ವಿಶ್ವವೆಂಬುದು ಮಿಥ್ಯವಾಭಾಸ ॥
ಬರಲು ಲಯ ಸಂಭವು ಸ್ವರೂಪಕೆ- ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಬೆಳ್ಳೆಯಾಪರಿ ।
ಹರಿಯೆ ಹಗ್ಗದ ಜ್ಞಾನವಾಕ್ಷಣ ಬಕ್ಕು ಸರ್ಪತ್ವ ॥ ೧೯೪ ॥

ತರಣಿಶಶಿಗಳ ಪ್ರವರತೇಜವು ।
ಬರುವುದೀರೂಪದಲಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ।
ಯಿರುವುದತಿ ತೇಜಸ್ವಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತವೀರೂಪ ॥
ತರಣಿಶಶಿಗಳ ರೂಪಕದರಿಂ ।
ಬರುವುದೈ ಬಹುತೇಜ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಸರ್ವತೇಜಸ್ವಿ ಪ್ರಕಾಶದವು ॥ ೧೯೫ ॥

ಶರಣಿಯುದಯದ ಮೇಲೆ ಗಗನದ- ।
ಲಿರುವ ಹಿಮಕರ ತಾರೆಗಳು ತಾ- ।
ವಿರಹೆ ನಿಸ್ತೇಜಗಳು ರಂಬಿಪುವಲ್ಲಹೇ ಪಾರ್ಥ ॥

ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ।
ಸೆರೆವುದೈ ನಿಸ್ತೇಜವೆಲ್ಲವು ।
ತರಣಿಶತಿತಾರೆಗಳು ನಿಸ್ತೇಜಗಳು ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ॥ ೧೯೬ ॥

ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗಿನ ।
ಪರಿಯು ಲಯವಾಗುವುದು ನಿಜವೈ ।
ಬರಲು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಮೃಗಜಲ ಲುಪ್ತವಾಗುವುದು ॥
ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಪರಿ ।
ಬರುವುದನ್ಯಜ್ಞಾನಕೈ ಲಯ ।
ಬರಲು ಯೆನ್ನೊಳು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೧೯೭ ॥
ತಿರಿಗಿ ಸಂಸಾರದಲಿ ಬಾರರು ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಬಂದಿರುವ ನದಿಗಳು ।
ಮರಳಿ ಹರಿವುವೆ ಗಿರಿಯ ಕಡೆಗಾತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕರಿಯ ಲವಣದಿ ವಿರಚಿಸುತಲದ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿಸಲು ಮೇಣದು ।
ಕರಗದಲೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದೆ ಮರಳಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೯೮ ॥

ಗಾಳಿಯಲ್ಲಾಕಾಶಕೇರಿದ ।
ಜ್ವಾಲೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದೆ ಭೂಮಿಗೆ ।
ಮೇಲೆ ಸುರಿದರೆ ತಪ್ತಲೋಹದ ನೀರು ಮರಳುವುದೆ ॥
ತಾಳುತೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯ ಜ್ಞಾನ ವಿ- ।
ಶಾಲರೂಪದಿ ಮುಕ್ತರಪ್ಪರು ।
ತಾಳಲಾರರು ಜನ್ಮಮೃತ್ಯಿರ್ಯಂತ್ರಯಾತನೆಯ ॥ ೧೯೯ ॥

ಅರುಹುತೀಪರಿ ಜ್ಞಾನರಾಯನು ।
ಹರುಷದಿಂದರುಹಿದನು ಮುಂದೆ ।
ಕ್ಕೆರುವ ಶ್ಲೋಕಕೆ ಸರಸ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯು ತೆರನಾಗಿ ॥
ಹರಿಯ ಭಾಷಣವೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ ।
ನರನು ಬುದ್ಧಿಸ್ವರೂಪ ಪೃಥ್ವಿಯ ।
ದೊರೆಯು ವಿನಯದಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನಲಿ
॥ ೨೦೦ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದವು ।
ಭರದೊಳಾಯಿತು ಯೆನ್ನೊಳೆಂದಿಗೆ ।
ಯಿರುವುದೊಂದು ವಿನಂತಿ ಮನಗೊಟ್ಟದನು ಕೇಳುವುದು ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ತಾಳಲೈಕ್ಯವ ।
ತಿರಿಗಿ ಸಂಸಾರದಲಿ ಬಾರರು ।
ಅರುಹಿದೀಪರಿಯಲ್ಲವೇ ನೀನೀಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೨೦೧ ॥

ಸಂದಕಂದಮುಕುಂದ ನಿನ್ನೊಳು ।
ಬಂದು ಸೇರುವ ತನಕ ನಿನ್ನಯ ।
ಚಂದರೂಪದ ತೆರದೊಳಿರುವರೊ ಭಿನ್ನರಿಹರೇನು ॥
ಹಿಂದಿನಿಂದಲನಾದಿ ಸಿದ್ಧತೆ ।
ಯಿಂದ ಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪರಿದ್ದರೆ ।
ಹಿಂದೆ ಬಾರರು ಯೆಂಬುದೀ ನುಡಿ ಸಟೆ ಯೆನಿಸುವ್ರದಲಾ
॥ ೨೦೨ ॥

ಸರಸಿಜದ ಮಕರಂದ ಸೇವಿಸು ।
ವರೆ ನಡೆದ ಭ್ರಮರಗಳು ತಾವೇ ।
ಸರಸಿಜಗಳಾಗುವುದು ಸಂಭವನೀಯವೇ ಕೃಷ್ಣ ॥
ಶರಗಳಾಪರಿ ಲಕ್ಷ್ಯ ಭೇದಿಸಿ ।
ತಿರಿಗಿ ನೆಲಕುರುಳುವವು ನೋಡಲು ।
ಬರುವುದೇ ಕೇಳೈಕ್ಯ ಶರಲಕ್ಷ್ಯದಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೨೦೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯ ಹೊಂದಲು ।
ತಿರಿಗಿ ಬಾರರು ಯೆಂಬ ಮಾತಿದು ।
ಸರಿ ಯೆನುತ ನಂಬಿದರೆ ಶೋಭಸಲಾರದೀ ಮಾತು ॥
ಹರಿಯೆ ನೀನವರೇಕರೂಪರು ।
ಪರಿಯಿದಾದರೆ ಹೇಳು ನನಗಿದ ।
ಹರಿಯೆ ಯಾರೊಳು ಯಾರು ಸೇರುವುದೆಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಿ
॥ ೨೦೪ ॥

ಶಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರದೊಳೈಕ್ಯ ಪಡೆವುದೆ ।
ಸತ್ಯವಾದರೆ ತ್ವತ್ಸ್ವರೂಪರು ।
ಮತ್ತೆ ಯವರಿಗೆ ಬಹುದೆ ಹೇಳು ನಿಯೋಗ ಸಂಯೋಗ ॥

ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಶರೀರಕವಯವ ।
ಕೆತ್ತಣಿಂದ ನಿಯೋಗವಪ್ಪುದು ।
ಯೆತ್ತಣಿಂ ಸಂಯೋಗವಪ್ಪುದಭಿನ್ನರೂಪದಲಿ ॥ ೨೦೫ ॥

ಇರಲು ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಭಿನ್ನತೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಬಾರರು ಯೆಂಬ ಮಾತಿದು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಸತ್ಯ ವಂಚಿವುದೇಕೆ ನೀನೆನ್ನ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನಗೀ ತೆರದಿ ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವುವಲ್ಲವೆ ಮುಖಗಳದರಿಂ ।
ತಿರಿಗಿ ಬಾರರು ಯಾರು ಹೇಳೆನಗದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ೨೦೬ ॥

ನರನ ನುಡಿಗಳ ಕೇಳುತೀ ಪರಿ ।
ಹರುಷವುಳಕಿತನಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಯರಿತನೈ ನಾ ಪೇಳ್ದುದೆಲ್ಲದರರವಿನಿಗಾಯ್ತು ॥
ಹರಿಯು ಸರ್ವಜ್ಞರ ಶಿರೋಮಣಿ ।
ಯರಿತನೈ ಪಾರ್ಥನ ಮನದೊಳಿಹ ।
ಪರಿಯನೈ ಮೇಣುತ್ತರವ ತಾನಿತ್ತ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೨೦೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯೆನ್ನ ಸೇರಲು ।
ತಿರಿಗಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬಾರರು ।
ಯಿರುವರೆನ್ನಿಂ ಭಿನ್ನರೋ ಮೇಣಲ್ಲವೋ ಯೆಂಬ ॥
ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ।
ವೊರುವೆ ನಿನಗುತ್ತರವನಿದನಾ ।
ನಿರುವರೀರ್ವಿಧರಾಗಿ ಭಿನ್ನರಭಿನ್ನರವರೆಲ್ಲ ॥ ೨೦೮ ॥

ಪರಿಕಿಸಲು ಸುವಿಚಾರ ದೃಷ್ಟಿಯೊ ।
ಳಿರುವುದೈಕ್ಯವು ಯೆನ್ನೊಳವರೊಳು ।
ಬರೆದೆ ಮೇಲಿಂ ಮೇಲೆ ನೋಡಲು ಭಿನ್ನರೆನಿಸುವರು ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಗಾಳಿಯ ಪ್ರವಾಹದಿ ।
ತೆರೆಗಳೇಳ್ವುವು ಭಿನ್ನ ತೋರುವ್ರ ।
ವಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಶರಧಿಯ ನೀರೆ ತೆರೆಗಳಲಿ ॥ ೨೦೯ ॥

ಚಿನ್ನದಿಂದಾಭರಣ ಮಾಡಲು ।
ಭಿನ್ನವೆಂತೇ ತೋರ್ಪುವವುಗಳು ।
ಚಿನ್ನವಲ್ಲವೆ ಯೆಲ್ಲ ಸುವಿಚಾರದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಸಲು ॥
ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನದಿ ನೋಡಲೆನ್ನನು ।
ಭಿನ್ನತೆಯ ಕಾಣರು ಕಣಾ ಅ ।
ಜ್ಞಾನದಿಂ ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಭಿನ್ನತೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು ॥ ೨೧೦ ॥

ವಾಸ್ತವಿಕ ಸುವಿಚಾರದೃಷ್ಟಿಯ- । ಮೆರೆವ ಗಗನವು ವರ್ತುಲವೊ ಮೇ- ।
ನಿತ್ತು ಯೆನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರು- । ಣಿರುವುದೋ ಚತುರಸ್ರವೆಂಬೀ- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದೇನು ಭಿನ್ನಾಭಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯದು ॥ ಪರಿಯ ಪರಿಕಿಸಬಹುದೆ ಯಿಹುದೇನ್ ಗಗನಕಾಕಾರ ॥
ಎತ್ತಣಿಂದೀ ಪರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಶೋ- । ಪರಿಯಿದಾದರು ಘಟಮತದಿ ಬಂ- ।
ತ್ಪತ್ತಿ ಯೆನ್ನೊಳಗಾಗುವುದೊ ಕೇಳ್ । ದಿರುವುನೈ ಯಾಕಾರವೀ ಪರಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಕಾಶದಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ಸೂರಿಯನು ॥ ೪೧೧ ॥ ಯಿರುವುದೈ ಪರಿಪರಿಯುಪಾಧಿಯು ಸ್ಥಲವಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೧೫ ॥

ಪಸರಿಸುವನವನೆಂತು ಬೆಂಬವ- । ನರಗೆ ನಿದ್ರೋಪಾಧಿಯಿಂದಲೆ ।
ನೆಸೆವುದೆಂತೈ ಕಿರಣ ಸುತ್ತಲು । ಬರಲು ಸ್ವಪ್ನಾದಿ ರಾಜ್ಯಪದವಿಯು ।
ಪಸರಿಸಲು ಕಲ್ಪಾಂತಕಾಲದ ಜಲವು ಭೂಮಿಯಲಿ ॥ ಮೆರೆವನೊರ್ವನೆ ಯವನು ಪ್ರಜೆ ರಾಜ್ಯಾದಿ ಪರಿವಾರ ॥
ಉಸುರಲೇನದ ಹಳ್ಳ ಹೊಳೆ ಕೆರೆ । ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮ ಚಿನ್ನ ಕೀಳಿಹ ।
ವಿಷಮ ಸಮವೆಂದೆನಿಪ ಭೇದವು । ನಿರಸ ಚಿನ್ನದೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದಲು ।
ವಸುಮತಿಯೊಳೀನಿಹುದು ಹೇಳೈ ಯೆನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಕೀಳುತನವಾ ಶುದ್ಧರೂಪದಲಿ ॥ ೪೧೬ ॥
॥ ೪೧೨ ॥

ಇರುವೆ ನಾನೇಕಸ್ವರೂಪನು । ನರನೆ ಮಾಯೆಯು ಸುತ್ತಲೆನ್ನನು ।
ನರನೆ ನಾನಿಹೆ ನಿರ್ವಿಕಾರನು । ಒರುವುದೆನ್ನಯ ಶುದ್ಧ ರೂಪಕೆ ।
ಒರುವುದೆಂತೈ ಭೇದಭಿನ್ನಾಂಶಗಳು ಯೆನ್ನೊಳಗೆ ॥ ಕಿರಿತನವು ಮೇಣಾಗ ಹುಟ್ಟುವುದೆನ್ನೊಳಗೆ ಭೇದ ॥
ಒರುವುದೆಂತೀ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪಾರ್ಥನೆ । ಬರುವುದಾ ಮಾಯೆಯು ವಶದಲಾ- ।
ಇರುವೆ ಭಿನ್ನನೊ ಅಲ್ಲವೆಂಬುದು । ಪರಿಯ ಭೇದವು ಜೀವನೀಶ್ವರ- ।
ಒರುವರೈ ಜೀವಾತ್ಮರೆನ್ನೊಳಭಿನ್ನತನದಿಂದ ॥ ೪೧೩ ॥ ನೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳೆಂದು ತೋರ್ಪುವು ಮಾಯೆಯಾಟವಿದು ॥೪೧೭॥

ಭಿನ್ನ ತೋರುವ ಕಾರಣವನಾ- । ಸುತ್ತುಮುತ್ತಣ್ಣಾನತಿಮಿರವು ।
ನಿನ್ನು ಪೇಳುವೆ ನೀರು ಸರಳವು । ವಿಸ್ತರಿಸಲೀ ಪರಿಯ ಭೇದೋ- ।
ಮುನ್ನ ಕೇಳೋಘದ ಪ್ರಕಾರದಿ ವಕ್ರತೋರುವುದು ॥ ತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಮಾಯಾವಿಕಲ್ಪನಿದು ॥
ಮುನ್ನ ನೀರಲಿ ಬಿಂಬ ಬೇಳಲು । ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ದೇಹ ನಾನೇ ।
ಭಿನ್ನತೆಯು ತೋರುವುದು ಸೂರ್ಯಗೆ । ಸತ್ಯವೆಂಬ ವಿಚಾರ ಹುಟ್ಟುತ ।
ಕಣ್ಣುಗೋಚರ ಬಿಂಬಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳು ಬೇರಿಹುವು ॥ ೪೧೪ ॥ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಯೆಯ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕುವನು ಮರುಳನಲಾ ॥೪೧೮॥

ಮಮೈವಾಂಶೋ ಜೀವಲೋಕೇ ಜೀವಭೂತಃ ಸನಾತನಃ ।
ಮನಃ ಷಷ್ಠಾನೀಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥಾನಿ ಕರ್ಷತಿ ॥ ೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ದೇಹದೊ- । ಶರಧಿಯಲಿ ಗಾಳಿಯ ಪ್ರವಾಹದಿ ।
ಳಿರುವ ಪಮಾತುಮನ ರಾವಿನ- । ತೆರೆಗಳೇಳ್ವುವು ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಲಿರುವನಾತ್ಮನು ನೋಡು ದೇಹದಿ ಸಹಿತ ಕೌಂತೇಯ ॥ ಶರಧಿಯಂಶವೆನುತ್ತ ತೋರ್ಪುವು ವಿಹಿತವೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರುವುದೀಪರಿ ಮನದಿ ನಿಶ್ಚಯ । ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ದೇಹದಿ ।
ಮೆರೆವ ಜೀವ ಮಮಾಂಶವೆಂಬೀ- । ಬರಲಹಂಕಾರಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ।
ಪರಿಯು ಮನದಲಿ ಭಾಸವಾಗುವುದೈ ಧನಂಜಯನೆ ॥೪೧೯॥ ಮೆರೆವ ಜಡದೇಹದಲಿ ಚಾಲಕ ಜೀವರೂಪದಲಿ ॥ ೪೨೦ ॥

ಇರುವೆ ನಾನೀ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಿ ।
ಮೆರೆಸುವೆನು ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವ ।
ಕರೆವರಿದನೇ ಜೀವಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಖ್ಯೆಯಲಿ ॥
ಮರಣ ಜನ್ಮಗಳೆರಡು ನಿಜವೆಂ- ।
ದರಿವ ಲೋಕಕೆ ಜೀವಲೋಕವು ।
ಯಿರುವುದೈ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ ಹೆಸರಿನಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨೨೧ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಶಶಿ ।
ಬೇರೆ ಯಿದ್ದರದೇನು ಮೇಣವ ।
ನೀರಿನಲ್ಲಿಹನೆಂದು ನರಗಾಭಾಸವಾಗುವುದು ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಿ ।
ತೋರುತಿಹುದಾಭಾಸನೀಪರಿ ।
ಬೇರೆ ನಾನಿಹೆನಾದರೀ ದೇಹದಲಿ ತೋರುವೆನು ॥ ೨೨೨ ॥

ನರನೆ ಸ್ಫಟಿಕವ ಕುಂಕುಮದ ಮೇ- ।
ಲಿರಿಸಲದು ಕೆಂಪಾಗಿ ತೋರುವು- ।
ದಿರುವುದೇನಾ ಸ್ಫಟಿಕಮಣಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮುರಿಯದೆನ್ನಾದ್ಯ ಸ್ವರೂಪವು ।
ಯಿರುವೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ನಾನು ನೋಡಲು ।
ಹೊರಿಸುವರು ಕರ್ತೃತ್ವಭೋಕ್ತೃತ್ವಗಳ ಮೇಲೆನ್ನ ॥ ೨೨೩ ॥

ಬರುವುದೀಪರಿ ಭ್ರಾಂತಿಯವರಿಂ- ।
ಗರಿಯಲಾ ನಿಜತತ್ತ್ವ ವಾರ್ತೆನೆ ।
ಮೆರೆವ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳೈಕ್ಯ ತಾಳುವನು ॥
ಬರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೊ- ।
ಳಿರುವ ಸಕಲೋಪಾಧಿಯಾತ್ಮಗೆ ।
ಮೆರೆವನಾ ಕಾರಣದಿ ಬದ್ಧನು ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮದಲಿ ॥ ೨೨೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ತದನಂತರದ ಪರಿ ।
ಯಿರುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವು ಮನವೈ ।
ಮೆರೆವುವೆನ್ನ ವೆನುತ್ತ ವ್ಯವಹಾರವನು ನಡೆಸುವನು ॥

ಬರಲು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯದರಲಿ ।
ಮೆರೆಸುವನು ಸಂಸಾರನಾಟಕ- ।
ವರಿಯದಲೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ತಾನಿಹೆನೆಂದು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ॥ ೨೨೫ ॥

ಮರಳಿ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಮೋಹದಿಂದಾ ।
ಪರಿಯಲಾ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಸ್ವಪ್ನದಿ ।
ತಿರುಗುವನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಲಿ ಕೌಂತಪರಿಯಲಿದು ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರಲು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ವಿಸ್ಮೃತಿ ।
ಮೆರೆವ ಸ್ವಾತ್ಮನು ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂದೇ ।
ಯರಿತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ತೆರದಿ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವನು ॥ ೨೨೬ ॥

ಏರಿ ಮನವೆಂಬೀ ರಥದಲಾ ।
ಚಾರು ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಿ ।
ಸೇರುವನು ಸಂಚಾರ ಮಾಳ್ಪನು ಶಬ್ದ ವನದೊಳಗೆ ॥
ಏರಿಸುತ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಲಗಾಮುವ ।
ಚಾರುತ್ವಗ್ದ್ವಾರದಲಿ ಹೊರಡುತ ।
ಘೋರತರ ಸ್ಪರ್ಶಸ್ವರೂಪದ ವನವ ಸೇರುವನು ॥ ೨೨೭ ॥

ಮರಳಿ ನೇತ್ರದ್ವಾರದಿಂದಲಿ ।
ಹೊರವಡುತ ರೂಪಸ್ವರೂಪದ ।
ಗಿರಿಯನೇರುತ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವನು ॥
ನರನೆ ರಸನಾದ್ವಾರದಿಂದಲಿ- ।
ಹೊರವಡುತ ರಸವೆಂಬ ಗುಹೆಯಲಿ ।
ತಿರುಗುತಿಹನವನೇನ ಹೇಳಲಿ ಸ್ವೈರವರ್ತನವ ॥ ೨೨೮ ॥

ತಿರಿಗಿ ನಾನಾ ದ್ವಾರದಿಂದಲಿ ।
ಹೊರವಡುತಲುರುಗಂಧವನದಲಿ ।
ತಿರುಗುತಿಹನು ಮಮಾಂಶ ಜೀವನು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವನೈ ನಾಯಕನು ದೇಹವ- ।
ನಿರದೆ ಪಂಚೇದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವ ।
ಭರದಿ ಕೈವಶ ಮಾಡಿ ವಿಷಯಂಗಳನು ಭೋಗಿಪನು ॥ ೨೨೯ ॥

ಶರೀರಂ ಯದವಾಪ್ನೋತಿ ಯಚ್ಚಾಪ್ಯುತ್ಕ್ರಾಮತೀಶ್ವರಃ ।
ಗೃಹೀತ್ವೈತಾನಿ ಸಂಯಾತಿ ವಾಯುರ್ಗಂಧಾನಿವಾಶಯಾತ್ ॥ ೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜೀವ ದೇಹದಿ ।
ಬರುತ ಮಾಡೆ ಪ್ರಭೇಶ ತತ್‌ಕ್ಷಣ ।
ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ಜೀವನ ಕರ್ತೃಭೋಕ್ತೃತ್ವ ॥

ಅರಮನೆಯೊಳಿರುತಿರುವ ಪೂರುಷ- ।
ನಿರುವನೀಶ್ವರನೆಂಬ ಭಾವನೆ ।
ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ಸುವಿಲಾಸದಲಿ ಮಾನವ ॥ ೨೩೦ ॥

ಚಾರುಣಿಯಲೀ ಜೀವ ತಾನು ಶ- ।
ರೀರವನು ಧಾರಣವ ಮಾಡಲು ।
ತೋರುವುದು ಗೋಚರದಿ ಪುರುಷನ ವಿಷಯವಾಸನೆಯು ॥
ತೋರುವುದಹಂಕಾರವಾಪರಿ ।
ಚಾರುಜೀವಾತುಮನು ತನ್ನ ಶ- ।
ರೀರವನು ಒದಗಿಟ್ಟು ನಡೆಯಲು ಹೊರಗೆ ಕೌಂತೇಯ
॥ ೨೩೧ ॥

ತನ್ನ ಹತ್ತರಿರುವ ಸಂತತ ।
ಸನ್ನುತೇಂದ್ರಿಯತತಿಸಹಿತ ಸಂ- ।
ಪನ್ನಮನ ಹೊರಗಾಡುತಿಹುದೈ ದೇಹದಿಂ ಹೊರಟು ॥
ತನ್ನ ಮನೆಗಾಗಮಿಸಿದತಿಥಿಗೆ ।
ಯನ್ನ ಕೊಡದಪಮಾನ ಮಾಡಲು ।
ಪುಣ್ಯನೆಲ್ಲವ ಕೊಂಡು ತಿರುಗುವನಲ್ಲವೇನತಿಥಿ ॥ ೨೩೨ ॥

ಆಟವಿಕನಾಡಿಸುವ ಸೂತ್ರವ- ।
ನಾಟಗಾರನು ತೆಗೆಯ ಗೊಂಬೆಗ- ।
ಳಾಟ ತೀರುವುದಲ್ಲವೇ ಕೌಂತೆಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನೋಟವನು ತೋರಿಸುವ ಸೂರ್ಯನು ।
ದಾಟಿ ಪಶ್ಚಿಮಜಲಧಿಗಿಳಿಯಲು ।
ನೋಟಕರ ದೃಷ್ಟಿಯು ಕಣಾ ಲೋಪವನು ತಾಳುವುದು ॥ ೨೩೩ ॥

ನರನೆ ಜೀವಾತುಮನು ದೇಹವ ।
ತೊರೆದು ಹೊರಡುವ ವೇಳೆಯಲಿ ಹ- ।
ತ್ತರಿರುವ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಮನದಿ ಸಹಿತಗಳ ॥
ಹೊರಗೆ ತಾನೊಯ್ಯುವನು ನೋಡೈ ।
ಸರಸ ಪುಷ್ಪಪರಾಗ ವಾಯುವು ।
ಹರಿದು ಕೊಂಪೋಗುವ ತೆರದಲೈ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೨೩೪॥

ಶ್ರೋತ್ರಂ ಚಕ್ಷುಃ ಸ್ಪರ್ಶನಂ ಚ ರಸನಂ ಘ್ರಾಣಮೇವಚ ।
ಅಧಿಷ್ಠಾಯ ಮನಶ್ಚಾಯಂ ವಿಷಯಾನುಪಸೇವತೇ ॥ ೯ ॥

ಮರಳಿ ಜೀವಾತುಮನು ಹೋಗುವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ರಾವಿನಲಿ ಬಿಹದಲಿ ।
ಪರದಲಾಗಲಿ ದೇಹಧರಿಸಿದ ರಾವಿನಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಮನ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ- ।
ನಿರದೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತಲಿ ತನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮಾಯಾಟ ಮಾಳ್ಪನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೨೩೫ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಒಲುವ್ಯವ- ।
ಹಾರ ನಡೆಯುತಲಿಹುದು ಸಂತತ ।
ತೋರುವುದು ಗೋಚರದಿ ಮೂಢರ ಮನದಲೀ ತೆರದಿ ॥
ಸೇರುವನು ದೇಹದೊಳಗಾತ್ಮನು ।
ಧಾರುಣಿಯಲುಪಭೋಗವವನು ವಿ- ।
ಹಾರವನು ಮಾಡುವನು ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಗಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥೨೩೬॥

ನೊಂದು ಹೋಗಲು ದೀಪತೇಜವು ।
ಹಿಂದುಳಿವುದೇ ಹೇಳಹುದೆಲ್ಲವು ।
ಚಂದದಿಂದಾ ದೀಪ ಪುನರಪಿ ಹಚ್ಚಿದರೆ ನೋಡು ॥
ಹಿಂದಿರುವ ತೇಜವದು ಸಕಲವು ।
ಬಂದು ಬೆಳಗುವುದಯ್ಯ ಕುಂತೀ- ।
ನಂದನನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಜೀವಾತ್ಮ ಜನಿಸುವನು ॥ ೨೩೭ ॥

ಆತುಮನು ದೇಹವನು ತೊರೆವನು ।
ಮಾತು ನಿಶ್ಚಯನಿದುವೆನುತಲೀ- ।
ಭೂತಳದಿ ಮಾನವರು ಮೂಢರು ನಂಬುವರು ನಿಜದಿ ॥
ಈ ತೆರದಿ ತತ್ತ್ವವ ಪರೀಕ್ಷಿಸೆ ।
ನೀ ತಿಳಿಯುಲಾ ಜನ್ಮಮರಣವು ।
ವಾಸ್ತವಿಕ ಧರ್ಮಗಳು ಪೃಕೃತಿಯವಾತುಮನವಲ್ಲೈ ॥ ೨೩೮ ॥

ಉತ್ಕ್ರಾಮಂತಂ ಸ್ಥಿತಂ ವಾಪಿ ಭುಂಜಾನಂ ವಾ ಗುಣಾನ್ವಿತಮ್ ।
ವಿಮೂಢಾ ನಾನುಪಶ್ಯಂತಿ ಪಶ್ಯಂತಿ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಷಃ ॥ ೧೦ ॥

ಯತಂತೋ ಯೋಗಿನಶ್ಚೈನಂ ಪಶ್ಯಂತ್ಯಾತ್ಮನ್ಯವಸ್ಥಿತಮ್ ।
ಯತಂತೋಽಪ್ಯಕೃತಾತ್ಮಾನೋ ನೈನಂ ಪಶ್ಯಂತ್ಯಚೇತಸಃ ॥ ೧೧ ॥

ನರನೆ ದೇಹೋತ್ಪತ್ತಿ ಯಾಗಲು ।
ಬರಲು ಚಲನವು ವಲನವದರ- ।
ಲ್ಲರಿವರಾತ್ಮನು ಬಂದನೆಂದೇ ನಂಬುವರು ಜಗದಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಹರುಷದಿಂ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ- ।
ನಿರದೆ ಪಡೆಯುವುವಾತ್ಮನಂಗತಿಯಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥೨೩೯॥

ಅರಿಯಲಿದು ಜೀವೋಪಭೋಗದ ।
ಪರಿಯೆನುತಲೇ ವೇಳ್ವರೆಲ್ಲರು ।
ಬರಲು ಕ್ಷೀಣತೆ ದೇಹದಲ್ಲುಪಭೋಗ ವಿರಮಿಸಲು ।।
ಮರಣ ಬರುವುದು ದೇಹದಲ್ಲಾ- ।
ಪರಿಯ ನೋಡಲು ಜೀವ ಗಮಿಸಿದ- ।
ನರಿವರೀಪರಿ ಬರಿದೆ ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತರಾಗುವರು ।। ೨೪೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಮೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು ।
ಮರದ ಚಲನವು ಕಾಣ ಬಹುದೈ ।
ಮರವು ಚಲಿಸಲು ಗಾಳಿ ಬೀಸುವುದೆಂತ ತೋರುವುದು ॥
ಮರದಭಾವದಿ ಚಲನವೆಲ್ಲಿಂ ।
ಬರುವುದೈ ಚಲನವನು ನೋಡದೆ ।
ಯಿರಲು ಗಾಳಿಯೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಜಾಣತನವೇನು ॥೨೪೧॥

ಮುಂದೆ ದರ್ಪಣವಿಟ್ಟು ನೇತ್ರಗ- ।
ಳಿಂದ ತನ್ನಯ ರೂಪ ನೋಡಿದ- ।
ರಂದೆ ತನ್ನಸ್ತಿತ್ವವಾಯಿತೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮುಂದೆ ದರ್ಪಣ ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಲು ।
ಬಂದಪುದು ರೂಪಕ್ಕೆ ಲೋಪವು ।
ಯೆಂದರೀ ಜಗದಿಂದ ಲೋಪವ ತಾಳ್ವನೇ ತಾನು ॥ ೨೪೨ ॥

ಸಾಶ ತಾಳುವುದಿಲ್ಲದಿರೆ ಸುವಿ- ।
ಕಾಸ ತಾಳುವುನೀ ಗುಣಂಗಳು ।
ಭಾಸಿಸುವುವಾ ಬೆಂಬದಲಿ ದೇಹದಲಿ ಮೇಣಲ್ಲ ॥
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನೋಡು ನೀನಾ- ।
ಕಾಶದಿಂ ಗುಡುಗೇಳಿ ಬರುವುದೆ ।
ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಮೇಘದಿಂದಲಿ ಮೂಢರರಿಯುವಲಾ ॥ ೨೪೩ ॥

ಭರದೊಳಾಕಾಶದಲಿ ಮೇಘಗ- ।
ಳಿರದೆ ಬಹು ಜವದಿಂದಲೋಡುತ- ।
ಲಿರಲು ಸ್ಥಿರನಿಹ ಚಂದ್ರನೋಡುವನೆಂತ ತೋರ್ಪುದಲಾ ॥

ಅರಿಯದಲೆ ಮೋಹಾಂಧರಾಗಿಹ ।
ಪುರುಷರಾತ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮರಣಜನನವನಾತ್ಮನಲಿ ತಾವಿರಿಸುವರು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪೪ ॥

ಮರಣಜನನವು ದೇಹಕಲ್ಲದೆ ।
ಬರುವುವೇನಾ ಸ್ಥಿತಿಗಳೆರಡಾ- ।
ನರನ ದೇಹದಿ ವಾಸಮಾಡುತ ನೆರೆಯುವಾತ್ಮನಿಗೆ ॥
ಇರುವನಾತುಮನಾತ್ಮತನದಿಂ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಗುಣವೆಲ್ಲ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರದಲಾ ಭೋಕ್ತೃತ್ವ ಕರ್ತೃತ್ವವು ನಿಜಾತ್ಮನಲಿ ॥ ೨೪೫ ॥

ನರಶರೀರವು ಜೀವ ವಾಸಿಸು- ।
ತಿರುವ ಚೀಲವಲಾ ಧನಂಜಯ ।
ಅರಿಯುತೀಪರಿ ಜ್ಞಾನದೀಪಜ್ಯೋತಿಯಲಿ ನಿಜವ ॥
ಬರಲು ಗಗನದಿ ಮೋಡಸಂತತಿ ।
ತರಣಿಕಿರಣಕ್ಕಡ್ಡ ಬರುವುದೆ ।
ಹೊರಟು ಮೋಡದಿ ಕಿರಣ ನೇತ್ರಾನಂದ ಮಾಳ್ಪುದಲಾ ॥೨೪೬॥

ಇರುವುದಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಭೆಯೊ- ।
ತೆರದಿ ಸರ್ವಾರ್ತಿಯನಿತ್ತು ರೂಪದ ।
ವರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನೋದಯವು ಬಂದಿರಲು ॥
ಇರುವನಾತ್ಮನಕರ್ತನೆಂದೀ- ।
ಪರಿಯಲರಿವನು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನು ॥ ೨೪೭ ॥

ತಾರೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿಹ ।
ಮೇರೆ ಯಿಲ್ಲದ ಗಗನವೆಲ್ಲವು ।
ವಾರಿನಿಧಿಯಲಿ ಬಿಂಬಿಸಲು ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನೀರಿನಲ್ಲಾಕಾಶ ಬಿದ್ದಿದೆ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ನಂಬುವ- ।
ರಾರು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನೆ ನಿಜವೆನ್ನುವರೆ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೨೪೮ ॥

ನರಶರೀರದಲಾತ್ಮನಿದ್ದರು ।
ಯಿರನು ಕರ್ತನು ಭೋಕ್ತನಾತನು ।
ಬರಿದೆ ತೋರ್ಪನು ಕರ್ತ ಭೋಕ್ತನೆನುತ್ತ ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ॥
ಕೆರೆಯ ನೀರಲಿ ತೋರುತಿಹ ಹಿಮ- ।
ಕಿರಣಬಿಂಬವು ನೀರಲೊಲೆಯಲು ।
ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರಮನಲ್ಲಿ ಚಾಂಚಲ್ಯವನು ನೋಡುವರೇ ॥ ೨೪೯ ॥

ಕೊಳದೊಳಗೆ ನಂಜೆಯಿವುದಲ್ಲವೆ । ನರನ ಮನದಿ ವಿರಕ್ತಿಲೇಶವು ।
ಮಳೆಯ ನೀರದು ವರ್ಷಕಾಲದಿ । ದೊರೆಯದಿರಲುಪಯೋಗವೇನದು- ।
ಕೊಳದೊಳಗೆ ಭಾನುವಿನ ಬಿಂಬವು ಬೆಳೆಗುತಿಹುದಾಗ ॥ ವರಿಯುಲಾರರು ಯೆನ್ನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತ್ವವನು ॥
ಕೊಳದ ನೀರದು ಬತ್ತಿ ಹೋಗಲು । ದೊರೆಯದವರಿಂಗೆನ್ನ ದರ್ಶನ- ।
ಜಲಜಮಿತ್ರನು ಲುಪ್ತನಾದನೆ । ವುರುತರದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದರು ।
ತಿಳಿಯಲವ ಬೆಳಗುವನು ನಿಶ್ಚಲಿತೆಯುಲಿ ಬಾನಿನಲಿ ॥ ೨೫೦॥ ಬರಲು ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿವಾಸನೆ ಮನದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೫೪ ॥

ನಾಶವಾಗಲು ನರಶರೀರವು । ದೊರೆಯಲಾರದು ಯೆನ್ನ ದರ್ಶನ- ।
ನಾಶವಾಗೆನು ನಾನು ದೇಹವಿ- । ವರಿಯಲಾ ನೀ ನಿಜವು ಮಾತಿದು ।
ಲಾಸದಿಂದಲಿ ಜನ್ಮತಾಳಲು ಜನ್ಮನೆನಗಲ್ಲ ॥ ಒರುವುದೆಂತಾ ನರರಿಗೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನಾಶವಿರಹಿತ ನಾನೆನುತಲೇ । ಅರಿತರೇನೈ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಪರಿ- ।
ಯಿಸುದೃಷ್ಟಿಯನಿತ್ತು ಜೀವನು । ಪರಿಯು ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ನೇಡವ ।
ಭಾಸಿಸುವನೆಂದರಿಯಲಾ ಕೌಂತೇಯ ನಿಜತತ್ತ್ವ ॥ ೨೫೧ ॥ ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ಮೋಕ್ಷದಾಯಕ ಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವುದೆ ॥ ೨೫೫ ॥

ಇರುವನಾತ್ಮನಖಂಡಸತ್ತಾ- । ಹಿರಿಯರರಿತಿಹ ಜ್ಞಾನಗ್ರಂಥದ ।
ಧರನೆನುತ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ । ಸರಣಿಯನು ರಕ್ಷಣವ ಮಾಡಲು ।
ನಿರುತವಿರದೀ ದೇಹ ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಲಾ ಯೆನುತ ॥ ಬರುವುದೇನೈ ಮಗನಿಗಾ ವಾಂಡಿತ್ಯ ವೋದದಲೆ ॥
ಅರಿವರಾರೈ ಸ್ವಪ್ನಶನದ- । ನರನು ಕಣ್ಗಳ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಳುತಲೆ ।
ಲ್ಲಿರುವರವರೇ ಜಗದಿ ಜಾಣರು । ಕರದಿ ಮುತ್ತನು ಹಿಡಿದು ಮೂಗಿನೊ- ।
ಯಿರವು ಭರತಿಯಿಳೆತಗಳಾತ್ಮನಿಗೆ ತ್ರಿಕಾಲದಲಿ ॥ ೨೫೨ ॥ ಳೆರಿಸಲದರ ಪರೀಕ್ಷೆ ತಿಳಿವುದೆ ಚಾತಿಮೌಲ್ಯಗಳ ॥ ೨೫೬ ॥

ಒಂದುದಾರಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು । ಚಿತ್ತದಲ್ಲಭಿಮಾನ ಧರಿಸುತ ।
ಒಂದುದವರಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವು । ಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲನ ಪಠನಮಾಡಲು ।
ಯೆಂದಿಗಾದರು ಸ್ವಾತ್ಮಚೇಷ್ಟಾಹೀನನಾಗಿಹನು ॥ ಯೆತ್ತಿದರು ಕೋಟ್ಯವಧಿ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಒಂದರೇನಾ ಜ್ಞಾನ ನಿರುಪಮ । ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಗ್ರಂಥವಾಜನ ।
ಬಂದರೇನಾ ಬುದ್ಧಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವು । ವಾಪ್ತನಾಗೆನು ನಾನು ನನ್ನಯ ।
ಒಂದರೇನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಪೌರಾಣಗಳ ಕುಶಲತೆಯು ॥ ೨೫೩ ॥ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸರ್ವರೊಳೆಂತಿಹುದು ನಾನರುಹುವೆನು ನಿನಗೆ ॥ ೨೫೭ ॥

ಯದಾದಿತ್ಯಗತಂ ತೇಜೋ ಜಗದ್ಭಾಸಯತೇಽಖಿಲಮ್ ।
ಯಚ್ಚಂದ್ರಮಸಿ ಯಚ್ಚಾಗ್ನೌ ತತ್ತೇಜೋ ವಿದ್ಧಿ ಮಾಮಕಮ್ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ವಿಶ್ವವ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ- ।
ತರುವ ಸೂರ್ಯನ ತೇಜವೆಲ್ಲವು ।
ಕಿರಣಗಳು ಮೇಣ್ ಸೂರ್ಯನೆನ್ನವನೆಂದು ತಿಳಿ ಪಾರ್ಥ ॥

ತರಣಿಕಿರಣದಿ ಜಲವ ಶೋಷಿಸೆ । ಉರಿಗೆ ದಾಹಕಪಾಚಕಗಳಾ-।
ಮರಳಿ ಮೇದಿನಿಗಾರ್ದ್ರ ಮಾಡುವ । ದೆರಡು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಹೆ- ।
ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರನು ಚಂದ್ರನಪ್ರಭೆ ಯೆನ್ನವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ನರಿಯಲಾ ಮೇಣಾರಿಗೆ ತೇಜವು ಬಂದುದೆನ್ನಿಂದ ॥ ೨೫೮ ॥

ಗಾಮಾವಿಶ್ಯ ಚ ಭೂತಾನಿ ಧಾರಯಾಮ್ಯಹಮೋಜಸಾ ।
ಪುಷ್ಣಾಮಿ ಚೌಷಧೀಃ ಸರ್ವಾಃ ಸೋಮೋ ಭೂತ್ವಾ ರಸಾತ್ಮಕಃ ॥ ೧೩ ॥

ಧಾರುಣಿಯನೊಳ ಹೊಕ್ಕು ನಾನಾ- ।
ಧಾರನಾಗಿಹೆ ಧಾರುಣಿಗೆ ಯಾ- ।
ಕಾರಣದಿ ಧಾರುಣಿಯು ಧೂಳಿಯ ಗೋಳವಾದರೆಯು ॥
ವಾರಿನಿಧಿಯ ಮಹಾಮಹಾಜಲ- ।
ವಾರದಿಂದಿದು ಕರಗಿ ಹೋಹದು ।
ವಾರವಿಹುದೇ ನೀರಿಗಾಪರಿ ವಾರವೆನಗಿಹುದೆ ॥ ೨೫೯ ॥

ಮರಳಿ ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣಬಲದಿಂ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ರಂಜಿಪ ವನಸ್ಪತಿ- ।
ಗಿರದೆ ನಾ ಪೋಷಣವ ಕೊಡುವೆನು ಬೆಳೆವುದೆನ್ನಿಂದ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ಧಾನ್ಯ ಬೇಳೆಯೊ- ।
ಳಿರಿಸಿ ಪೋಷಣದ್ರವ್ಯಗಳ ನಾ- ।
ತರುವೆ ರಕ್ಷಣವನ್ನು ಲೋಕದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಗೆಲ್ಲ ॥ ೨೬೧ ॥

ಧರೆಯು ತನ್ನಯ ಪೃಷ್ಠಭಾಗದಿ ।
ಧರಿಸಿಹುದು ಭೂತಗಳನಗಣಿತ ।
ಮೆರೆವ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿದುವೆನ್ನ ಹೊರತಿಲ್ಲ ॥
ನರನೆ ಗಗನದೊಳಮೃತ ಸೂಸುವ ।
ಚರಿಸುತಿಹ ಕೆರೆಯಲ್ಲನೇ ಶಶಿ- ।
ಯಿರುವನೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪವೇ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೨೬೦॥

ಅನ್ನಮಾತ್ರವು ವಿಶ್ವದೊಳಗು- ।
ತ್ಪನ್ನವಾದರು ನಾಲದಲ್ಲವೆ ।
ಯನ್ನ ಪಚನವ ಮಾಡದಲೆ ಪೋಷಣವು ಬರುತಿಹುದೆ ॥
ಅನ್ನಪಚನದ ಶಕ್ತಿ ಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಮುನ್ನವಸಮಾಧಾನ ಬರುವುದು ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮರಿಗೆಂತು ಭೋಗವನೀವೆ ನೋಡಿದನು ॥ ೨೬೨ ॥

ಅಹಂ ವೈಶ್ವಾನರೋ ಭೂತ್ವಾ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ದೇಹಮಾಶ್ರಿತಃ ।
ಪ್ರಾಣಾಪಾನಸಮಾಯುಕ್ತಃ ಪಚಾಮ್ಯನ್ನಂ ಚತುರ್ವಿಧಮ್ ॥ ೧೪ ॥

ನರನೆ ನಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹದೊ- ।
ಳಿರುವ ನಾಭಿಯೊಳೊಲೆಯ ಹಾಕುತ ।
ಉರಿವೆನ್ನೆ ಜಠರದಲಿ ವೈಶ್ವಾನರನ ರೂಪದಲಿ ॥
ಮೆರೆವ ಪ್ರಾಣಾಪಾನವೆಂಬೀ- ।
ಯೆರಡು ನಳಿಯಿಂ ತಿದಿಗಳಂದದಿ- ।
ಯಿರದೆ ಜಠರದಿ ವಾಯುವನು ಪೂರಯಿಸುವೆನು ನಾನು
॥ ೨೬೩ ॥
ಉರಿವನಾ ಕಾರಣದಿ ಜಠರದಿ ।
ನಿರುತ ರಾತ್ರೌ ದಿವಸ ಪಾವಕ- ।
ನರಿಯೆ ನಾ ಬೇಯಿಸುವೆ ವಿವಿಧಾನ್ನಗಳನೆಲ್ಲವನು ॥
ನರನೆ ಪಕ್ವಾನ್ನಾರ್ದ್ರಶುಷ್ಕವ ।
ಸುರಸಕುರಸಚತುರ್ವಿಧಾನ್ನವ ।
ನಿರುತ ಪಚನವ ಮಾಡುತಿಹೆನ್ನೆ ನಾನು ದೇಹದಲಿ ॥ ೨೬೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಜನವೆಲ್ಲ ನಾನಿಹೆ- ।
ನಿರುವೆ ಜನನಿರ್ವಾಹಕವು ನಾ- ।
ನಿರುವುದಲ್ಲಾ ಜನಕೆ ನಿರ್ವಾಹಕವು ಧಾನ್ಯಾದಿ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಜೀವನಕೆ ಕಾರಣ- ।
ವಿರುವುದೈ ಜಠರಾಗ್ನಿ ನಾನೇ ।
ಯರುಹಲೆಂತೀ ಯೆನ್ನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತೆ ನಿನಗೆ ॥ ೨೬೫ ॥

ಅರಿಯಲಾ ನಿಜ ಸಿದ್ಧ ತತ್ತ್ವವು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆನೀಕ್ಷಣ ।
ಭರಿತನಾನಿಹೆ ನಾನು ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಇರುವುದಾದರು ತತ್ತ್ವವೀಪರಿ ।
ನರನೆ ನಿನಗೀ ತರ್ಕ ಬರುವುದೆ ।
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲ ಸಮಾನಸುಖಿಗಳು ಮೆರೆವರೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೬೬ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕೆಲವರು ।
ಮೆರೆವರೈ ಸೌಖ್ಯದಲಿ ಸಂತತ- ।
ವಿರುವರೈ ದುಃಖದಲಿ ಯನ್ಯರು ಭೇದವೇತಕಿದು ॥
ಪುರದೊಳೊಂದೇ ದೀಪದಿಂದಲಿ ।
ಯಿರಿಯ ಹಚ್ಚಲು ಸರ್ವದೀಪಕೆ ।
ಬರುವುದೇ ಯೊಂದೇ ಪ್ರಕಾರದಿ ನೋಟವೆಲ್ಲರಿಗು ॥ ೨೬೭ ॥

ನರನೆ ತರ್ಕವಿತರ್ಕವೀಪರಿ ।
ಬರಲು ನಿನ್ನಯ ಮನದಿ ನಿನಗಾ- ।
ನರುಹುವೆನು ಸಂಶಯನಿವಾರಕ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ನಿರುತ ನಾ ಸರ್ವಜ್ಞ ತುಂಬಿಹೆ- ।
ನಿರುವುದೀ ಸಿದ್ಧಾಂತತತ್ತ್ವವು ।
ನರನ ಬುದ್ಧಿಪ್ರಕಾರದಲಿ ಕಾಣಿಸುವೆ ನರರಿಂಗೆ ॥ ೨೭೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಕಾಶದ್ವನಿಯೊಂ- ।
ದಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಮೇಣದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಾದ್ಯಗಳ ಭೇದದಿ ಧ್ವನಿಯು ಪರಿಪರಿಯು ॥
ಒರುವುದಲ್ಲವೆ ಕಿವಿಗೆ ಮೇಣಾ- ।
ತೆರದಿ ಗಗನದಿ ಸೂರ್ಯನೊರ್ವನೆ ।
ನರನಿಗುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಒರುವನು ವಿಧವಿಧಂಗಳಲಿ ॥ ೨೭೯ ॥

ನೀರು ವೊಂದಾಗಿಹುದು ಜೀವಪ್ರ- ।
ಕಾರದಲಿ ಪರಿಪರಿಯು ರೂಪದಿ ।
ಬೇರೆಬೇರಾಗುವುವು ಗಡಬಳ್ಳಿಗಳು ವೃಕ್ಷಗಳು ॥

ಧಾರುಣಿಯೊಳಾನೊರ್ವನಿದ್ದರು ।
ಬೇರೆಬೇರಿಹ ವ್ಯಾಣಿಗಳಲಿ ವಿ- ।
ಚಾರಿಸಲು ಬೇರಾಗಿ ತೋರ್ಪೆನು ಬುದ್ಧಿಯಂದದಲಿ ॥ ೨೭೦ ॥

ಪೂಳನೊರ್ವನು ಜಾಣನೊರ್ವನು ।
ಕೇಳು ಹಾದಿಯು ನಡೆಯುತಿರಲಾ ।
ನೀಲಮಣಿಮಾಲೆಯನು ದೂರದಿ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಪೂಳನದ ನೋಡುತಲಿ ಬೆದರುವ ।
ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿದು ಹಾವೆನುತಲೇ ।
ನೀಲಮಣಿಗಳ ಮಾಲೆಯೆಂದೇ ತಿಳಿವನೈ ಜಾಣ ॥ ೨೭೧ ॥

ಭೀತಿಯಾಯಿತು ಪೂಳನಿಗೆ ಹ- ।
ರ್ಷಾತಿಶಯವಾ ಜಾಣನಿಗೆ ಕೇ- ।
ಳೇತರದ ಭ್ರಮೆಯಾಗುವುದು ಬುದ್ಧಿಸ್ವಭಾವದಲಿ ॥
ಸ್ಪಾತಿನಕ್ಷತ್ರದಲಿ ಮಳೆ ಯೊಂ- ।
ದೇತರದಿ ಸುರಿಯುವುದು ನೋಡಲು ।
ಮೌಕ್ತಿಕವ್ಯ ಸಂಪಯಲಿ ಸರ್ಪನೊಳಾಗುವುದು ವಿಷವು ॥೨೭೨॥

ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಾಗುವುದು ಸುಖವ- ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಾಗುವುದು ದುಃಖವ ।
ನಾನು ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಹೆ ಪೂರ್ಣನಾಗಿಹೆನು ॥

ಸರ್ವಸ್ಯ ಚಾಹಂ ಹೃದಿ ಸಂನಿವಿಷ್ಟೋ ಮತ್ತಃ ಸ್ಮೃತಿರ್ಜ್ಞಾನಮಪೋಹನಂ ಚ ।
ವೇದೈಶ್ಚ ಸರ್ವೈರಹಮೇವ ವೇದ್ಯೋ ವೇದಾಂತಕೃದ್ವೇದವಿದೇವ ಚಾಹಮ್ ॥ ೧೫ ॥

ನಾನಮುಕಸಿಹೆನೆಂಬುದೀ ಪರಿ ।
ಜ್ಞಾನ ರಾತ್ರಿ ದಿವಸ ಹೃದಯುದಿ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲರಲಿ ಸ್ಫುರಣೆಯುನೀವಪನೆ ನಾನು ॥
ಜ್ಞಾನಿಸಾಧುಸಮಾಗಮದಲಾ ।
ಮಾನ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕ್ಯಜ್ಞಾನದಿ ।
ಮೇಣು ವೈರಾಗ್ಯದಲಿ ಸದ್ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ॥ ೨೭೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಸದ್ವರ್ತನದಲೀ- ।
ಪರಿಯಲಜ್ಞಾನದ ವಿನಾಶವು ।
ಬರಲು ಸಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ಹರಿಯುವುದಹಂಭಾವ ॥
ತಿರುಗಿಸಲು ದೃಷ್ಟಿಯನು ಸ್ವಾತ್ಮ- ।
ಸ್ವರುಪದಲ್ಲಾ ಯೋಗದಿಂದಲಿ ।
ನಿರುತ ಸುಖದಲಿ ತೇಲುತಿಹನೈ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೨೭೪॥

ತರಲು ಪರಮಾನಂದ ಸ್ಥಿತಿಯನು ।
ಹರಿಯೆ ಜಗದಲಿ ಭರಿತನೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯನರಿಯುವರೆನ್ನ ತೊರತನ್ಯವನು ನೋಡರಲಾ ॥
ತರಣಿಕಿರಣದ ತೇಜದಿಂದಲೆ ।
ತರಣಿಯನು ನೋಡುವುದು ಸಹಜವು ।
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನನು ನೋಡುತಿಹರೆನ್ನಿಂದಲೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೭೫ ॥

ನರನೆ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಚತುರರು ।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ ।
ನಿರುತವೀ ಸಂಸಾರದಲಿ ಸುಖವಿಹುದೆನುತ ನೆನಸಿ ॥
ಪೆರೆಸುನರು ದೇಹದಲಹಂಕೃತಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಸಾರ ಸ್ವರ್ಗದ ।
ನರಸ ಲಾಭಕ್ಕೆಂತ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡುನರು ॥ ೨೭೬ ॥

ತೊರೆಯದಭಿಮಾನವನು ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡಲು ಸುಖವು ಬರುವುದೆ ।
ಬರಿದೆ ಕರ್ಮದ ಫಲದಿ ಬರುವುದು ದುಃಖಸಂತತಿಯು ॥
ನರನ ಜಾಗೃತಿಯದುವೆ ಸ್ವಪ್ನಕೆ ।
ಮರಳಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಕಾರಣವಲಾ ।
ಬರಲು ಮೋಡವು ಹಗಲಿನಲಿ ಕುಂದಿಸುವುದೈ ಬೆಳಕ
॥ ೨೬೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಮೋಡಗಳು ಸಹ ।
ತರಣಿಕಿರಣಗಳಿಂದಲೇ ಮನ- ।
ಕರವ ತರುವುದು ತಿಳಿಯದೆನ್ನನು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಪಾರ್ಥ॥
ಪರಿಪರಿಯಿ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ- ।
ನಿರದೆ ಸೇವಿಸುತಿರುವರೆನ್ನಯ ।
ಸ್ಫುರಣೆಯಿಂದಲೆ ಮಾಡುತಿಹರಿದನಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೬೮ ॥

ನರನೆ ನಿದ್ರಾಜಾಗರಂಗಳಿ ।
ಗಿರುವುದೈ ಕಾರಣ ಪ್ರಬೋಧವೆ ।
ಯಿರುವೆ ನಾನೇ ಜ್ಞಾನಕಜ್ಞಾನಕ್ಕು ಕಾರಣನು ॥
ಉರಗನಥವಾ ಹಗ್ಗವೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯು ಭಾಸಕೆ ಹಗ್ಗ ಕಾರಣ- ।
ವಿರುವೆನಾಪರಿ ಜ್ಞಾನಕಜ್ಞಾನಕ್ಕು ನಾ ಮೂಲ ॥ ೨೬೯ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ- ।
ನರಿಯದಲೆ ವೇದಂಗಳೆನ್ನನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೊದರುತಲಿ ರೂಪವ ತಿಳಿದತೆರನಂತೆ ॥
ಧರೆಯೊಳಾದುವು ಮೂರು ಶಾಖೆಗ- ।
ಳಿರದೆ ಋಗ್ ಯಜು ಸಾಮವೆನುತಲಿ ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಯೆನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ಶ್ರುತಿಸವಲಾ ॥೨೭೦॥

ಹರಿಯುತಿರುವುವು ನದಿಗಳಾ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ದಿಶೆಯಲ್ಲಾದರೇನ್ಸೆ ।
ಶರಧಿಯನೆ ಸೇರುವುವು ದಿಕ್ಕಿದಿಕ್ಕಿಗಳಿದರೇನಾಯ್ತು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ವೇದವಚಗಳು ।
ಬರುತ ಸೇರುವುವೆನ್ನನಲ್ಲನೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲವ ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೨೭೧ ॥

ಬರುಬರುತ ಶ್ರುತಿತತಿಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಮೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ಒಂ- ।
ದಿರದೆಲಯವಾಗುವುವು ಶಬ್ದಸಮೇತವಂತದಲಿ ॥
ನರನೆ ವಾಯುತರಂಗವೆಲ್ಲಕೆ ।
ಬರುವುದಾಕಾಶದಲಿಯೈಕ್ಯವು ।
ಪರಿಪರಿಯಗಂಧಗಳ ಸಹಿತಲಿ ಯೈಕ್ಯ ಬಕ್ಕು ಕಣಾ ॥ ೨೭೨ ॥

ಶ್ರುತಿತತಿಗಳಾ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ಶ್ರುತಿಸುತಲೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸುತಲೇ ।
ಯತಿವಿನಯಲಜ್ಜೆಯಲಿ ತಬ್ಧಶೆಯಾಂತುವೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಪ್ರತಿಯೊಳೇ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ ।
ಮತಿಗೆ ಗೋಚರ ಮಾಳ್ಪೆ ನಾನೇ ।
ಶ್ರುತಿಗಳರಿಯದ ಶುದ್ಧ ಸುಜ್ಞಾನವು ಜಗದಿ ನಾನೆ ॥ ೨೭೩ ॥

ನರಗೆ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆ ಬಂದಿರೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಬೀಳ್ವುವು ।
ಮರಳಿ ಜಾಗೃತಿ ಬರಲು ಬರುವುದು ಜ್ಞಾನ ವಾಸ್ತವಿಕ ॥
ಪರಿಪರಿಯವಸ್ತುಗಳು ತಾನಾ- ।
ಗಿರುವೆನೊಬ್ಬನೆ ಯಿರುವೆನೆನುತಲಿ ।
ಯರವು ಬರುವುದ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೨೭೪॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನ ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧವು ।
ಬರಲಿಕಾನಿಹೆ ಮೂಲಕಾರಣ- ।
ನರಿವವನು ನಾನೊರ್ವನೇ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನು ॥
ಉರಿದು ಹೋಗಲು ಕರ್ಪುರವು ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದೇನೈ ಬೂದಿ ಹಿಂದಕೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಬೆಂಕಿಯು ಹಿಂದುಳಿವುದೇ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ।೨೭೫॥

ಬೇರ ಹಿಡಿದಜ್ಞಾವನು ಸಂ- ।
ಹಾರ ಮಾಡುತಲುಳಿದ ಜ್ಞಾನವು ।
ಹಾರಿ ಹೋಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ಸ್ಥಿತಿಯನೀಪರಿಯು ॥
ಯಾರು ಯೇನಿಲ್ಲೆಂತ ಪೇಳ್ವರು ।
ಯಾರು ಪೇಳುವರಿರುವುದೆನುತಲಿ ।
ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ವೃಭಯಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನರೂಪಗಳು ॥ ೨೭೬ ॥

ಇರುವುದೊಂದೇ ಶುದ್ಧರೂಪವು ।
ಯಿರದಲಾಶಬ್ದಕೆ ಪ್ರವೇಶನ- ।
ವರುಹಲಾರದು ಶಬ್ದವಿದೆಯೋ ಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದನು ॥
ಇರುವುದೈ ಯಜ್ಞಾನ ವಿಶ್ವದ ।
ಮೆರೆವ ಕಾರಣ ವಿಶ್ವಸಹಿತಲೆ ।
ಹರಿಯಲೀ ಯಜ್ಞಾನದಶೆಯನು ತಿಳಿವ ಬಗೆ ಯೇನು ॥ ೨೭೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಮೆರೆವುವೈ ವಿಶ್ವದಲಿ ಮೇಣೇ ।
ತೆರದ ವಿಶ್ವವೆ ನಾಶವಾಗಲು ಹಿಂದುಳಿವುದೇನು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ತರ್ಕದ ।
ಹೊರಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸ್ವರೂಪವು ।
ಯಿರುವೆ ನಾನೊರ್ವನೆ ಕಣಾ ಯೆನ್ನಿಂದ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೨೮೪ ॥

ಹರಿಯು ಕೈವಲ್ಯಾಧಿಪತಿ ಯಿಾ ।
ತೆರದಿ ಸಚರಾಚರ ಪದಾರ್ಥದೊ-।
ಳೆರುವುದೆನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೆಂದರುಹುತ್ತ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
ಮೆರೆವ ನಿಜನಿರುಪಾಧಿಕಾತ್ಮಕ-।
ವಿರುವ ರೂಪದ ಪರಿಯನೇ ವಿ-।
ಸ್ತರಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೆಂತೋ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲಾ
॥ ೨೮೯ ॥
ಬರಲು ಗಗನದಿ ಚಂದ್ರನುದಯಕೆ ।
ಶರಧಿ ಹರ್ಷದಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ ।
ಧರಿಸುವುದು ತನ್ನೊಳಗೆ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬವನೆ ಮುದದಿ ॥
ಹರಿ ಹರುಷದಿಂದಾಡಿದೆಲ್ಲವು ।
ನರನ ಹೃದಯದಿ ನಂಬಿಸಿತಲಾ ।
ಅರುಹುವೆನು ದೃಷ್ಟಾಂತವೊಂದನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿವಂತೆ
॥ ೨೯೦ ॥
ಚಿತ್ರ ತೆಗೆದಿಹ ಗೋಡೆಯೆಡೆದುರಿಗೆ ।
ವಿಸ್ತೃತದ ಗೋಡೆಯಲಿ ಬಹುಪರಿ ।
ಹಸ್ತದಿಂ ತಿಕ್ಕುತ್ತ ರುಗರುಗಿಪಂತೆ ಮಾಡಿರಲು ॥
ಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವದರಲಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಪ ತೆರನಂತೆ ಪಾರ್ಥನ ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆದ್ದಿತು ಕೃಷ್ಣವಚನಗಳ ॥ ೨೯೧ ॥

ಧನ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವಭಾವವು ।
ಧನ್ಯ ಪಾರ್ಥನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ।
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದಂತೆ ॥
ಸನ್ನುತಾನಂದಾಭಿವೃದ್ಧಿಯು ।
ತನ್ನ ತಾನೇ ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ।
ಸನ್ನುತಾಂತಃಕರಣ ಪಾರ್ಥನು ನುಡಿದನೀತೆರದಿ ॥ ೨೯೨ ॥

ಹರಿಯೆ ವ್ಯಾಪಕತನವ ನೀ ವಿ-।
ಸ್ತರಿಸುತಲಿ ನಿರುಪಾಧಿಕಾತ್ಮಕ-।
ತೆರದ ರೂಪವ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆಯೊ ಕೃಷ್ಣ ನೀನೆನಗೆ ॥

ಕರುಣದಿಂದೀ ತೆರದ ರೂಪವ ।
ನರುಹ ಬೇಕಿನ್ನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ।
ನರನ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಹರಿಯುತ್ತರವನಿತ್ತನಲಾ ॥ ೨೯೩ ॥

ಹರಿಯು ದ್ವಾರಕೆಯರಸನೀ ತೆರ-।
ವರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಕೇಳ್ದೆ ।
ಹರುಷವಾಯಿತು ಮನದಿ ನಿನ್ನ ವಿನಂತಿ ಕೇಳುತಲೆ ॥
ಇರುವುದೆನಗತಿ ಕೌತುಕವು ಯಿಾ-।
ಪರಿಯ ರೂಪವ ವರ್ಣಿಸಲು ನಾ-।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರ ಕಾಣೆ ಶ್ರವಣೇಚ್ಛುಗಳ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೨೯೪ ॥

ನರನೆ ನೀನೀತೆರದೊಳಿಂದಿಗೆ ।
ತೆರೆದು ಬಾಯನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳದಿ ।
ಯರುಹ ಬೇಕೀ ರೂಪ ನಿರುಪಾಧಿಕವ ತನಗೆಂದು ॥
ಧರಿಸಿದೆನು ನಾನಿಚ್ಛೆ ಯಿಂದಿನ ।
ವರಿಗೆ ಪೃಚ್ಛಕರಿಲ್ಲದಲೆ ಬಹು-।
ಪರಿಯೊಳಾಯ್ತು ನಿರಾಶೆ ಫಲಿಸಿತು ಯಿಂದು ಮನದಿಚೆ ॥೨೯೫॥

ಧರೆಯೊಳದ್ವೈತಾನುಭವ ಬಂ-।
ದಿರಲು ಸುಖದುಪಭೋಗ ಫಲಿಸಲು ।
ನರನೆ ನೀನುಪಲಬ್ಧನಾದಿಯೊ ಧನ್ಯ ನಾನಿಂದು ॥
ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಶ್ನದಿಂದಲೆ ।
ದೊರೆಯಿತತ್ಯಾನಂದ ಮನದಲಿ ।
ತಿರಿಗಿ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸ್ವರೂಪವ ಕೇಳಲಿಚ್ಛಿಸಿದಿ ॥ ೨೯೬ ॥

ಹರುಷವಾಯಿತು ಮನದೊಳೆನ್ನಯ ।
ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ ।
ದೊರೆಯಿತ್ಸೈ ಸಂವಾದರೂಪದ ಸೌಖ್ಯವಿಂದಿನಲಿ ॥
ನರನೆ ವಾಕ್ಶರರ ಶಿರೋಮಣಿ ।
ನರನ ಸಂವಾದದಲಿ ನಿನ್ನಯ ।
ತರದವರ ನಾಕಾಣೆನಿತರರ ಜಗದಿ ನರವರನೆ ॥ ೨೯೭ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಮಿತ್ರವರ್ಯನೆ ।
ಯರಿಯದಾತನೆ ನೀನು ಯೆನಗ-।
ಚ್ಛರಿಯು ತೋರ್ಪುದು ಕೇಳ ಬೇಕೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ನೀನೆನಗೆ ॥
ಅರುಹ ಬೇಕೇ ನಾನು ನಮಗೀ-।
ಪರಿಯು ಸರಿಯೇ ಮಿತ್ರರಿಂಗೀ-।
ತೆರದೊಳರುಹುತ ಪಾರ್ಥನನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದನು ಹರಿಯು ॥೨೯೮॥

ಹರುಷಭರದಿಂದಾಗ ಶ್ರೀಹರಿ- ।
ಯರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಯೆರಡು ತುಟಿಗಳು ತೋರ್ವುವಾದರು ವೊಂದೆ ಭಾಷಣವು ॥
ಎರಡು ಕಾಲುಗಳಿದ್ದರೇನೈ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಡೆಯುವುದು ಗತಿಯೊಂ- ।
ದಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳೊಂದಿಹುವು ॥೨೯೪ ॥

ಎರಡು ತೋರ್ವುವು ನಮ್ಮರೂಪಗ- ।
ಳಿರುವುದೇ ಭಿನ್ನತ್ವವೆಮ್ಮಲಿ ।
ನರನೆ ನೀ ಕೇಳ್ವವನು ನಾ ಪೇಳ್ವವನು ಬೇರಿಹೆವೆ ॥
ಅರುಹುತೀಪರಿ ಕೃಷ್ಣ ತಾಂ ಮೈ- ।
ಮರೆತನೈ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಹರ್ಷದ ।
ಭರದಿ ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನವನೀಯುತ್ತ ಬೆರಗಾದ ॥ ೩೦೦ ॥

ಮರಳಿ ಮನದಲಿ ಬಂದು ಜಾಗ್ರತೆ ।
ಹರಿಯು ಭರದಿಂ ಯೋಚಿಸಿದನೈ ।
ಪರಿಯು ಯೋಗ್ಯವಿದಲ್ಲ ಮಿಗಿದೆ ಪ್ರೇಮಸೀಮೆಯನು ॥
ಸುರಸ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಲ್ಲ ಮಾಳ್ಪುದ- ।
ಕಿರಿಸ ಬೇಕೈ ಕ್ಷಾರಲವಣವ ।
ಸುರುಚಿ ಬರುವುದು ಕ್ಷಾರಲವಣದಿ ಬೆಲ್ಲದಲಿ ನೋಡೆ
॥ ೩೦೧ ॥

ಭರದಲೀ ಸಂವಾದಸುಖದಲಿ ।
ತೊರೆದರದ್ವೈತವನು ಸುಮ್ಮನೆ ।
ದೊರಕುವುದೆ ಯೆನಗಿಂದು ಬಂದಿಹ ಸೌಖ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ।।
ಇರುವೆ ನಾರಾಯಣನು ನಾ ನೀ ।
ನರನಲಾ ಕೌಂತೇಯ ನಮ್ಮೊಳ- ।
ಗಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಸೇರಲಿ ಪ್ರೇಮ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ।। ೩೦೨ ॥

ಪರಿಯಲೀ ಸುವಿಚಾರ ಮಾಡುತ ।
ಹರಿಯು ಬುದ್ಧಿಸ್ಥಿರತೆಯಾಂತನು ।
ಮರಳಿ ಪಾರ್ಥನಿಗಿತ್ತನುತ್ತರ ಪ್ರೇಮಭರದಿಂದ ॥
ನರನೆ ಯೇನೈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಿ ।
ನರನಿಗೀಪರಿ ಪೃಚ್ಛೆ ಮಾಡಲು ।
ಹರಿಯ ರೂಪದಿ ಲೀನನಾಗಿಹ ಪಾರ್ಥಗಾಕ್ಷಣದಿ ॥೩೦೩॥

ಮರಳಿ ಬಂತೈ ದೇಹಭಾನವು ।
ತಿರಿಗಿ ತಾಂ ಕೇಳ್ದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ।
ಬರುವ ಹರಿವಚನವನು ಹಾರೈಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥

ಪುರಳಿ ನರ ಸದ್ಗದಿತಕಂಠದಿ ।
ಹರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ಕರುಣಿಸೆನಗಾ ನಿನ್ನ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸ್ವರೂಪವನು ॥ ೩೦೪ ॥

ಹರಿಯು ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸ್ವರೂಪವ- ।
ನರುಹುವರೆ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಮೊದಲಿಂ- ।
ಗೆರಡು ವಿಧಗಳುಪಾಧಿಗಳ ವರ್ಣಿಪನು ವಿಸ್ತರದಿ ॥
ಅರುಹುನರೆ ನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪವ ।
ಹರಿಯು ಮೊದಲಿಗುಪಾಧಿಗಳ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿದನು ಯೇಕೆಂದು ಶಂಕೆಯು ಬಂದರದ ಪೇಳ್ವೆ ॥ ೩೦೫ ॥

ಬೆಣ್ಣೆಯನು ಬೇಡಿದರೆ ಮಜ್ಜಿಗೆ- ।
ಯನ್ನು ಮಾಡುತ ಮೊಸರಿನಿಂದಾ- ।
ಬೆಣ್ಣೆಯನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲವೇ ಯೇನು ॥
ಚಿನ್ನ ಶುದ್ಧವ ಬೇಡಲೊರ್ವನು ।
ಚಿನ್ನದಿಂದಾ ಕೀಳು ಲೋಹಗ- ।
ಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವರು ಸುಟ್ಟಾ ಚಿನ್ನಗಟ್ಟಿಯನು ॥ ೩೦೬ ॥

ನೀರಿನಿಂ ಶೀವಾಲ ಹೋಗಲು ।
ನೀರಿಗಾಶುದ್ಧತೆಯು ಒರುವುದು ।
ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ಮೋಡ ಗಗನವು ಸ್ವಚ್ಛ ಬೆಳಗುವುದು ॥
ಚಾರು ಭತ್ತದ ತೌಡ ತೆಗೆಯಲು ।
ತೋರುವುದು ಮೇಣಕ್ಕಿ ಸ್ವಚ್ಛವು ।
ಹಾರಿಸಲು ರೂಪದವುಪಾಧಿಯು ಹಿಂದುಳಿದ ವಸ್ತು । ೩೦೭ ॥

ಇರುವುದೈ ನಿರುಪಾಧಿ ಯೆಂಬೀ- ।
ಪರಿಯ ತತ್ತ್ವವು ಸತ್ಯವಲ್ಲವೆ ।
ಯರುಹ ಬೇಕೇನಿದನು ತಿಳಿಯಲು ಸುಲಭವಿಹುದಲ್ಲೈ ॥
ತರುಣಿಯೊಳು ಪತಿಹೆಸರು ಕೇಳಲು ।
ಧರಿಸುವಳು ಮೌನವನು ಹೆಸರು- ।
ಚ್ಚರಿಸಲದುವೇ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾಪತಿಯ ಹೆಸರೆನುತ ॥ ೩೦೮ ॥

ಗತಿಯು ಕುಂಠಿತವಾಗೆ ಶಬ್ದಕೆ ।
ಮತಿಗೆ ತಾಗದವರ್ಣನೀಯವು ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೀ ನಿರುಪಾಧಿರೂಪವು ತಿಳಿಯಲಿದೆ ನಿಜವು ॥
ಮತಿಗೆ ಶಬ್ದಕೆ ತಾಗಲಾರದ ।
ನುತಸ್ವರೂಪವು ವರ್ಣನೀಯವೆ ।
ನುತಿಸ ಬೇಕದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿಸ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ॥ ೩೦೯ ॥

ಆದ ಕಾರಣ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡೆಯನು ।
ಬೋಧಿಸಿದನೈ ಶಿಷ್ಯ ಪಾರ್ಥಗು- ।
ಪಾಧಿಯನು ಮೊದಲಿಂಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ದ್ವಾರಕಾನಾಥ ॥

ಈ ಧರಣಿಯಲಿ ಸಿತ ಪಿದಿಗೆ ತಿಥಿ- ।
ಯಾದ ದಿನ ಚಂದಿರನ ರೇಖೆಯ ।
ಬೋಧೆಯಾಗಲುಪಾಧಿಮೂಲಕ ತೋರಿಸಲು ಬೇಕು ॥ ೩೧೦ ॥

ದ್ವಾವಿಮೌ ಪುರುಷೌ ಲೋಕೇ ಕ್ಷರಶ್ಚಾಕ್ಷರ ಏವ ಚ ।
ಕ್ಷರಃ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಕೂಟಸ್ಥೋಽಕ್ಷರ ಉಚ್ಯತೇ ॥ ೧೬ ॥

ಹರಿಯು ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನರನೆ ಸಂಸಾರಸ್ವರೂಪದ ।
ಪುರದೊಳಗೆ ವಾಸಿಪರು ಪುರುಷರು ಯಿಬ್ಬರೇ ನೋಡು ॥
ಇರುಳು ಹಗಲೆಂಬೀ ಪರಿಯಲಾ ।
ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳಾಗಸದಿ ಮ- ।
ತ್ತಿರುವುದೇ ಮೂರನೆಯ ಪರಿ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೩೧೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ತೆರದೊಳಿಬ್ಬರೆ ।
ಯಿರುವರೀ ಸಂಸಾರನಗರದ- ।
ಲಿರುವನೈ ಮತ್ತೊರ್ವ ಮೂರನೆ ಪುರುಷನೀ ಪುರದಿ ॥
ಪುರುಷನೀತನು ಪುರುಷರೀರ್ವರಿ- ।
ಗಿರುವನೈ ಹಗೆಯಾಗಿ ಕೇಳಲು ।
ಬರಲು ಕೆವಿಗಾ ಹೆಸರು ಸಹಿಸನು ನಿಷ್ಠುರನು ನೋಡೆ
॥ ೩೧೨ ॥

ಪುರದೊಳೀತ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ಪುರವ ಕೂಡಲೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಪುರದೊಳಗಿರುವರಿಬ್ಬರ ನಾಶ ಮಾಡುವನು ॥
ಇರಲಿ ಮೂರನೆಯವನ ಮಾತದು ।
ಪುರದೊಳಗೆ ವಾಸಿಸಲು ಬಂದಿಹ ।
ಪುರುಷರೀರ್ವರ ಪರಿಯ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಪೆನಾದಿಯಲಿ ॥ ೩೧೩ ॥

ಪುರುಷನೊರ್ವನು ಕುರುಡ ಕುಂಟನು ।
ಮರುಳನಿಹನೈ ಹೇಳಲೆಂತದ- ।
ನೆರಡನೇಯವ ಪೂರ್ಣ ಸರ್ವಾವಯವದಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದವರಿಗೆ ವಸ್ತಿಯೊಂದೇ- ।
ಪುರದೊಳಾದುದರಿಂ ಕಿರೀಟಿಯೆ- ।
ಭರದೊಳಾಯ್ತು ಪರಸ್ಪರದಿ ಸನ್ಮೈತ್ರಿಯವರೊಳಗೆ ॥೩೧೪॥

ಇರುವುದೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕ್ಷರನೆನಿಸುತಲೆರಡನೆಯನಕ್ಷರ ।
ನರನೆ ಕೇಳಿಬರೆ ಕಣಾ ಸಂಸಾರ ತುಂಬಿಹರು ॥

ಕ್ಷರನು ಯಾರಕ್ಷರನು ಯಾರಿಹ- ।
ನಿರುವುದೇನವರಿಂಗೆ ಲಕ್ಷಣ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಸ್ಪಷ್ಟದಿಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೩೧೫ ॥

ನರನೆ ಸುಮಹತ್ತತ್ತ್ವ ಹಿಡಿದಾ- ।
ಕರಡಕಡ್ಡಿಯ ಹಿಡಿದು ಸರ್ವವ ।
ಹಿರಿದು ಕಿರಿದು ಚರಸ್ಥಿರ ಮನೋಬುದ್ಧಿಗೋಚರವು ॥
ಮೆರೆವ ರಜ ತಮ ಸತ್ವ ಗುಣವೆಂ- ।
ಬುರುತರದ ಯಂತ್ರದಲಿ ಹೊರಡುವ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ನಾಮರೂಪಂಗಳಲಿ ರಂಬಿಸುವ ॥ ೩೧೬ ॥

ಐದು ಭೂತಗಳೆಂದ ಕೂಡಿದ ।
ವೇದ್ಯ ಭೂತಾಕೃತಿಗಳೆಂಬೀ- ।
ಚ್ಛೋದ್ಯತರದಿಂ ನಾನ್ಯರೂಪದಿ ರಂಬಿಸುತ್ತಿರುವ ॥
ಮೋದದಿಂದಾ ಕಾಲನಿಂಗಾ ।
ಮೇದಿನಿಯೆ ಜೂಜಿಂಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರವಿ- ।
ದಾದ ಜಗವೆಂಬೀ ಹೆಸರಿನಲಿ ರಂಬಿಸುತ್ತಿರುವ ॥ ೩೧೭ ॥

ನರಶರೀರಗಳೆಂಬ ಪಗಡಿಗ- ।
ಳೆರಿಸಿ ಜೂಬಾಡುವನು ಕಾಲನು ।
ನರನಿಗರವಾಗುವರೆ ಬೇಕೈ ಜ್ಞಾನ ವಿಪರೀತ ॥
ಬರುತ ಜನ್ಮಕೆ ನಿಮಿಷನಿಮಿಷದಿ ।
ಮರಣ ಹೊಂದುತಲಿರುವ ಜಗವಿದು ।
ಬರುತ ಮಾಯಾರಣ್ಯದಲ್ಲೀ ಸೃಷ್ಟಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ॥ ೩೧೮ ॥

ಏಳನೇಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ನಾ ।
ಹೇಳಿದೆನಲಾ ಯೆಂಟು ರೂಪವ ।
ತಾಳಿಹಳು ನಿಜಪ್ರಕೃತಿ ಯೆನುತಲೆ ನೆನವು ನಿನಗಿಹುದೆ ॥
ಮೇಲೆ ಹದಿಮೂರನೆಯಲಾನು ವಿ- ।
ಶಾಲ ಮೂವತ್ತಾರು ಪರಿಯಲಿ ।
ಹೇಳಿಹೆನು ವರ್ಣನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೩೧೯॥

ನರನೆ ಹಿಂದಿನ ಮಾತದೇತಕೆ ।
ಮರದ ರೂಪಕದಿಂದ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿದೆನಲಾ ಪಿಡದೆ ಯಿಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿರುವ ಸಾಕಾರವೆಲ್ಲವು ।
ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲ ವಸ್ತಿಯ ಪುರವೆನುತ ಮುದದಿ ।' ೩೨೦ ॥

ಮನದೊಳಗೆ ಯೋಚಿಸುತಲಾ ಚೇ- ।
ತನದ ರೂಪದಿ ಬಂದು ವಾಸಿಪ ।
ಘನತರದ ವಾಸಸ್ಥಳವ ಮಾಡಿಹುದು ವಿಶ್ವದಲಿ ॥
ವನದಿ ಮೃಗರಾಜೇಂದ್ರ ತನ್ನಯ ।
ಮಿನುಗುತಿಹ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡುತ ।
ಮನದಿ ನೆನಸುತಲೆರಡನೆಯ ಪ್ರತಿಸಿಂಹ ಬಂದಿಹುದು
॥ ೩೨೧ ॥

ಎನುತ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಭರದಿ ಮೃಗರಾ- ।
ಜನು ಕಣಾ ಬಾವಿಯಲಿ ಧುಮುಕಿದ- ।
ನೆನುತ ನೀ ಕೇಳಿದಿಯೊ ಕಿವಿಯಲಿ ಪರಿಯಿದಾಯಿತಲಾ ॥
ಘನತರದಲಾಕಾಶ ರಾಜಿಸಿ ।
ಮಿನುಗುವುದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೀರ- ।
ಲ್ಲಿನಿತು ಚೈತನ್ಯವು ನಿಜದೊಳದ್ವೈತ ತಾನಿರುತ ॥ ೩೨೨ ॥

ನರನೆ ಬರುತಲುಪಾಧಿಯೋಗದಿ ।
ಧರಿಸುವುದು ತಾಂ ದ್ವೈತರೂಪವ ।
ಮರೆತು ತನ್ನಯ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ಪಾರ್ಥ ವಿಶ್ವವನು ॥
ಪುರವೆನುತ ಸಾಕಾರವನು ತಾಂ ।
ಭರದಿ ನಿದ್ರೆಯುಗೈವುದದರಿ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೈ ವಿಸ್ಮೃತಿಯ ನಿದ್ರಾದೇವಿಯಾತ್ಮನಿಗೆ ॥ ೩೨೩ ॥

ನರನೆ ನಿದ್ರಾಪರವಶನು ತಾ- ।
ನಿರುವನಾತ್ಮನು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯಿರುವೆ ತಾಂ ಸುಪಿ ದುಃಪಿ ಯೆಂಬೀ ಕನಸು ಬೀಳುವುದು ॥
ಧರಿಸುತಲಹಂಕಾರಮಮತೆಯ ।
ಬರಳುವನು ಪರಿಪರಿಯಲಾತ್ಮನು ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯಾತ್ಮ ಬರಳುವ ಪರಿಯನರುಹುವೆನು ॥೩೨೪॥

ಈತನೆನ್ನಯ ತಾತನೀಕೆಯು ।
ಮಾತೆ ಯಿತನು ಪುತ್ತ್ರನಿತ್ತ್ರನು ।
ಯಿತನೆನ್ನಯ ಬಂಧುನೀತ ಕಳತ್ರನೆನ್ನಾಕೆ ॥

ಭೂತಳದಿ ಸಂಪತ್ತಿ ಯೆನ್ನದು- ।
ನೀತ ರೂಪಿ ಕುರೂಪಿ ಯಿತನು ।
ಭೂತಳದಿ ನಾನಿಹೆ ಸುರೂಪಿಯು ಮನ್ಯನೀ ಜಗದಿ ॥ ೩೨೫ ॥

ನರನೆ ಸ್ವಪ್ನಾಧಾರದಿಂದೀ- ।
ಪರಿಯ ಸಂಸಾರದಲಿ ಸ್ವರ್ಗದಿ ।
ತಿರುಗುತೀ ಯಡವಿಯೊಳಗೋಡಾದುವುದು ಚೈತನ್ಯ ॥
ಕ್ಷರ ಪುರುಷನೆಂದೆನಿಸುವುದಲಾ ।
ಯಿರುವನೈ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೀತನೆ ।
ಯೊರುವೆನಾನೀಗೀತನ ಜಗಜ್ಜೀವದಶೆಯನ್ನು ॥ ೩೨೬ ॥

ಮರೆತು ನ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪನಿಸ್ಮೃತಿ- ।
ಭರದಿ ಭೂತವ್ರಾತದಲಿ ಸಂ- ।
ಚರಿಸುತಿಹ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಕ್ಷರಪುರುಷನೆನ್ನುವರು ॥
ಇರುವನೈ ಸ್ಥಿತಿಪೂರ್ಣನೆಂದೀ- ।
ತೆರದಿ ಕರೆವನು ಪುರುಷನೆನುತಲಿ ।
ಪುರವೆನಿಪ ದೇಹದಲಿ ಶಯನವ ಮಾಳ್ಪನೀ ಪುರುಷ ॥ ೩೨೭ ॥

ಬರುತಲೀತನುಪಾಧಿಯೋಗದ ।
ಭರದಿ ಮಿಥ್ಯಾರೋಪನೀತಂ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಕ್ಷರವೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನೀತ ತಾಳಿಹನು ।
ಕೆರೆಯ ನೀರಲಿ ತೆರೆಗಳೇಳಲು ।
ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬ ತೆರೆಗಳ ।
ಭರದೊಳಲ್ಲಾಡಿದರೆ ಚಂದ್ರನಿಗಿಹುದೆ ಚಂಚಲತೆ ॥ ೩೨೮ ॥

ಬರಲು ಜೀವಾತ್ಮನಿಗುಪಾಧಿಯು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ತೋರುವನುಪಾಧಿಯ ।
ತೆರದಿ ಕೆರೆಯದು ಬತ್ತಿ ಹೋದರೆ ಬಿಂಬ ಹೋಗುವುದು ॥
ಬರಲುಪಾಧಿಗೆ ನಾಶ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಜೀತನ ಗೋಚರಿಸದೈ ।
ಮೆರೆವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷಣಿಕತ್ವ ॥ ೩೨೯ ॥

ಕೊರತೆ ಯಿಪರಿ ಯಿರುವುದೊಂದೇ ।
ಕ್ಷರವೆನುತಲಭಿಧಾನವಿರುವುದು ।
ಯಿರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಕ್ಷರವಿದು ಜೀವಚೈತನ್ಯ ॥
ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ವಿ- ।
ಸ್ತರದಲಕ್ಷರಲಕ್ಷಣಂಗಳ- ।
ನರಿಯಲಾ ಮನಗೊಟ್ಟು ಪೇಳ್ವುದನೆಲ್ಲ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ।। ೩೩೦ ॥

ನರನೆ ಯೆರಡನೆ ಪುರುಷನಕ್ಷರ- ।
ನಿರುವನ್ನೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥನಿದರಲಿ ।
ಗಿರಿಗಳೊಳು ಮಧ್ಯಸ್ಥನಿಹುದಾ ಮೇರುವದರಂತೆ ॥
ಇರುವನ್ನೆ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮಾಯೆಗೆ ।
ಯೆರಡನೆಯು ಪರಮಾತ್ಮರೂಪಕೆ ।
ಕರೆವರಾ ಕಾರಣದೊಳಕ್ಷರ ಪುರುಷ ಮಧ್ಯಸ್ಥ ॥ ೩೩೧ ॥

ಮೂರು ಲೋಕಂಗಳಲಿ ನೋಡಲು ।
ಮೇರು ಪರ್ವತ ವೊಂದೆ ತೆರನಿ- ।
ನ್ತಾರವಾಗಿಹುದಾಪರಿಯಲೀ ಪುರುಷನಕ್ಷರನು ॥
ತೋರುವನು ವಿಶ್ವದಲಿ ಸರ್ವದಿ ।
ಮೇರುವತ್ತಿ ಜಗದಲಿ ಸ್ಥಿತನ್ನೆ ।
ನೇರನ್ನೆ ಮೇಣೀತ ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನಗಳಲಿ ನಿಜ ॥ ೩೩೨ ॥

ದೊರೆವುದ್ಯೈಕ್ಯ ಯಘಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನದಿ ।
ಒರೆನ್ನೈ ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನದ ।
ಭರದೊಳಾ ದ್ವೈತವು ಕಣಾ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಇರುನ್ನದಾಪುದೊ ಸ್ಥಿತಿಯು ನೋಡಾ- ।
ಯೆರಡು ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳಗದು- ।
ವಿರುವುದಜ್ಞಾನವದೆ ಕೇವಲರೂಪವೀತನದು ॥ ೩೩೩ ॥

ಒದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಕುಲಾಲ ಮಣ್ಣನು ।
ಮುದ್ದೆ ಮಾಡುತಲಿಡುವನದರಿಂ ।
ಶುದ್ಧ ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಿಂದಿನಾಸ್ಥಿತಿಯು ॥
ಮಧ್ಯಗತವಹುದಲ್ಲವೇನ್ನೈ ।
ವರ್ಧಿಸುವುದೀ ರೂಪವಕ್ಷರ ।
ಮುದ್ದೆಯಂದದಿ ಮಧ್ಯರೂಪವು ವೇದ್ಯವಾಗಿಯದು ॥೩೩೪॥

ಶರಧಿ ಬತ್ತಿರೆ ನೀರು ತೆರೆಗಳು ।
ಮೆರೆವುವೇನಾಕಾರಹೀನಗ- ।
ಳಿರುವುವಲ್ಲನೆ ಯಿಪರಿಯಲಕ್ಷರ ಪುರುಷನಿಹನು ॥
ತೊರೆದು ಜಾಗೃತಿ ಸ್ವಪ್ನ ಬಾರದೆ ।
ಮೆರೆವ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಂದದಿ ।
ಯಿರುವುದೀ ಯಕ್ಷರ ಪುರುಷನ ಸ್ವರೂಪ ಕೌಂತೇಯ
॥ ೩೩೫ ॥
ಹರಿದು ಜಗದಾಭಾಸವನ್ನುರೆ ।
ಬರದಿರಲು ಕೇಳ್ ನ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ಯಿರುವುದಾವುದೊ ನಡುನಿನ ಸ್ಥಿತಿಯದುವೆ ಯಕ್ಷರವು ॥

ತೊರೆದು ಷೋಡಶ ಕಲೆಗಳನು ಹಿಮ- ।
ಕರನಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನದಿ ತಾ- ।
ನಿರುವನೆಂತೋ ರೂಪವಾಪರಿ ಯಿರುವುದಕ್ಷರವು ॥ ೩೩೬ ॥

ಒಂದು ಪರಿಯೈ ಜ್ಞಾನಶುದ್ಧವು ।
ವೊಂದು ಪರಿ ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನವು ।
ದ್ವಂದ್ವದಿವುಗಳ ನಡುವೆ ಮೆರೆಯುವ ಜ್ಞಾನ ಕೇವಲವು ॥
ಬಂಧುರದ ಅಜ್ಞಾನರೂಪವೆ ।
ಬಂದಿಹುದಲಾ ರೂಪವಕ್ಷರ ।
ಮುಂದೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೩೭ ॥

ನಾಶವಾಗಲುಪಾಧಿ ಯೆಲ್ಲವು ।
ಲೇಸಿನಿಂದಜ್ಞಾನದಲಿ ಸಂ- ।
ತೋಷದಿಂ ಜೀವಾತ್ಮ ಲಯ ಹೊಂದುವನೊ ತಾನೆಲ್ಲಿ ॥
ಭಾಸಿಸುವುದ್ಯೈ ಜೀವದಲಿ ಮರ ।
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನೋಡು ತತ್ವವ- ।
ನೀಸು ಪರಿಯಲುಪಾಧಿಗಳ ಸ್ವೀಕರಿಸುತಿಪನಾರೊ ॥ ೩೩೮ ॥

ಪುರುಷನೀತನುಪಾಧಿಸಹಿತಲೆ ।
ಒರುತ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನು ಹೊಂದುವ ।
ಪರಮಸ್ಥಾನವು ವ್ಯಕ್ತಭಿನ್ನವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುದಿದುವಜ್ಞಾನರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದದು ನಿಸ್ರಾಸ್ವರೂಪವು ।
ಕರೆವರಿದನಾ ಜೀಜಭಾವವೆನುತ್ತ ಕೋವಿದರು ॥ ೩೩೯ ॥

ನರನೆ ಜಾಗರ ಸ್ವಪ್ನ ಭಾಗಗ- ।
ಳೆರಡು ಸ್ಥಲಭಾವಗಳು ನೋಯ್ದೆ ।
ಯಿರುವುದಕ್ಷರ ಪುರುಷನೆಂಬುದೆ ಜೀಜಭಾವವಿದು ॥
ಕರೆವರಿದನೀ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೆ ।
ಮೆರೆವ ವೇದಾಂತಿಗಳು ಲೋಕದಿ ।
ಹೊರದುತಿಹುದಿಲ್ಲಿಂದ ಜ್ಞಾನವು ನೋಡು ವಿಪರೀತ ॥ ೩೪೦ ॥

ಹೊರದುತೀ ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನವು ।
ಬರುವುದ್ಯೈ ಜಾಗರವು ಸ್ವಪ್ನವು ।
ಹೊರಡುವುದು ಪರಿಪರಿಯ ಬುದ್ಧಿಯ ವಿವಿಧಜ್ಞಾನವದು ॥
ನರನೆ ಕೇಳಿಲ್ಲಿಂದಲೇ ತಾಂ ।
ಹೊರಡುವುದು ಜೀವತ್ವ ಜಗದಲಿ ।
ಹೊರಡುವುದು ಮೇಣಿಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವನನಂತ ಪರಿಯಾಗಿ ॥ ೩೪೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಜೀವತ್ವವೆಲ್ಲಾ ।
ಪರಿಯ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲ ಪ್ರಳಯದಿ ।
ಬರುತ ಸಾಮ್ಯಾವಸ್ಥೆ ತಾಳುವುದಿಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನಿರುತ ಸರ್ವೋಪಾಧಿ ಯೆಂಬುವ ।
ಮೆರೆಯುವಜ್ಞಾನದಲಿ ವಿಶ್ರಮಿ- ।
ಸಿರುವ ಪುರುಷನು ನೋಡಲಕ್ಷರನಿರುವನೈ ಪಾರ್ಥ
॥ ೩೪೨ ॥

ಎರಡನೆಯ ಕ್ಷರಪುರುಷನೆಂಬುವ- ।
ನಿರುವನೈ ಜಾಗರದಲಧ್ವಾ ।
ಯಿರುವನೈ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನಿದ್ರೆಯಲವನು ಬೇರಿಲ್ಲ ॥
ಭರಿತವಿಹುದಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣವು ।
ಮೆರೆವ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲವೆ ।
ಕೊರೆತೆಯೊಂದೇ ಪೂರ್ಣಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೆನ್ನುವರೆ ॥ ೩೪೩ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ನಿದ್ರೆಯಿಂದಾ- ।
ಯೆರಡು ಸ್ವಪ್ನವು ಜಾಗರಣವೀ- ।
ತೆರದ ಭಾವಗಳೆರದಿರಲು ಬ್ರಹ್ಮವೆ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲಾ ॥
ಬರುತಲಾ ನಿದ್ರಾಗಗನದಲಿ ।
ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂಬ ಮೋಡಗ- ।
ಳೆರುವೈ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆಂಬ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ॥ ೩೪೪ ॥

ಮೇಲೆ ಮೂಲವದಿದ್ದು ಕೆಳಗೆ ವಿ- ।
ಶಾಲ ಸಂಪ್ರಸರಿಸುವ ಸಂಸೃತಿ- ।
ಬಾಲವೆಂಜೀ ಮರಕೆ ನೋಡಜ್ಞಾನ ಮೂಲವಲಾ ॥

ಹೇಳಲೇನದ ನಿಜದೊಳಿದುವೇ ।
ಮೂಲವಕ್ಷರ ಪುರುಷರೂಪವು ।
ಕೇಳು ನರ ನೀ ಪುರುಷಹೆಸರಿದಕೇತಕೆಂಬುದನು ॥ ೩೪೫ ॥

ಕರೆವರೀತನ ಪುರುಷನೆನುತಲಿ ।
ಭರದಿ ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಳ್ಪನೆನುತಲಿ ।
ಮರಳಿ ಮಾಯಾಪುರದಿ ಶಯನವ ಮಾಳ್ಪನಿವನೆಂದು ॥
ಇರದು ನಿದ್ರೆಯಲಿಹವಿಕಾರವು ।
ಮರಳಿಯಾ ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನವು ।
ಯಿರದು ನೋಡೀ ತೆರದಿ ರೂಪದಿ ರಾಜಸುತ್ತಿಹನು ॥ ೩೪೬ ॥

ನಾಶವಾಗದು ಸಹಜ ಗತಿಯಲಿ ।
ನಾಶವಾಗದು ಜ್ಞಾನ ಹೊರತಿದು ।
ನಾಶವಾಗದು ಬೇರೆ ಸಾಧನದಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಈಸು ಪರಿಯಲಿ ನಾಶವಿಲ್ಲದ- ।
ನಾಶಿರೂಪವಿದೆಂದು ಜಾಣರು ।
ಘೋಷಿಪರು ಕೇಳೆದುವೆ ಯಕ್ಷರರೂಪವಿಹುದೆಂದು ॥ ೩೪೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡಕ್ಷರ ಪುರುಷನೀ- ।
ಪರಿಯಿರುವ ಚೈತನ್ಯವಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ಸಂಬಂಧ ಮಾಯಾರೂಪದಲ್ಲಿದಕೆ ॥
ಒರುವುದೈ ಸಂಬಂಧ ಮಾಯೆಗೆ ।
ಮರಳೆ ಪರಮಾತ್ಮನಲಿ ಯದರಿಂ ।
ಒರುವುದೈ ವ್ಯವಹಾರ ಜೀವನ ಕಾರ್ಯಕೈ ಹೇತು ॥ ೩೪೮ ॥

ಉತ್ತಮಃ ಪುರುಷಸ್ತ್ವನ್ಯಃ ಪರಮಾತ್ಮೇತ್ಯುದಾಹೃತಃ ।
ಯೋ ಲೋಕತ್ರಯಮಾವಿಶ್ಯ ಬಿಭರ್ತ್ಯವ್ಯಯ ಈಶ್ವರಃ ॥ ೧೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನದ ।
ಭರದಿ ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲ ಹುಟ್ಟುವ ।
ಮೆರೆವ ಬಾಗರ ಸ್ವಪ್ನವೆಂಜೀ ಯೆರಡವಸ್ಥೆಗಳು ॥
ಮರಳಿ ಯಜ್ಞಾನದಲಿ ಲಯಹೊಂ- ।
ದಿರುವ ಕಾರಣ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಜ್ಞಾನದಿ ಮುಳುಗಿ ಪಾರಾಗುವುದು ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೩೪೯ ॥

ಕಟ್ಟಗೆಯ ಸುಡುತಗ್ನಿ ಕಟ್ಟಗೆ ।
ನಷ್ಟವಾಗಲು ತನ್ನ ತಾನೇ ।
ನಷ್ಟವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಮೇಣಗ್ನಿಯುಳಿಯುವದೇ ॥

ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಹುದೈ ಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ನಷ್ಟವಜ್ಞಾನವನು ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಕೊಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ದರ್ಶನ ತಾನೆ ಲಯವಹುದು ॥ ೩೫೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಜ್ಞಾನತೆ- ।
ಹೊರತು ಜ್ಞಾನವು ಹಿಂದುಳಿವುದೇ ।
ಯಿರುವನುತ್ತಮ ಪುರುಷ ಮೂರನೆ ಯೆನುತ ನಾ ಪೇಳ್ದೆ ॥
ಇರುವನಾತನು ಹಿಂದೆ ಪೇಳಿದ ।
ಪುರುಷರೀರ್ವರ ಹೊರತು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಜಾಗರಾವಸ್ಥೆಯು ಬಹೂತ್ತಮವು ॥ ೩೫೧ ॥

ತರಣಿಕಿರಣವು ಮೃಗಜಲವು ನೋ- ।
ಡೆರಡು ವಸ್ತುಗಳೆವನು ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ತರಣಿಮಂಡಲವದಿಹುದಲ್ಲವೆ ಮೂರನೆಯ ವಸ್ತು ॥
ಪುರುಷನುತ್ತಮನಾ ಪರಿಯಲೇ ।
ಯಿರುವನ್ಯೆ ಮೂರನೆಯು ವಸ್ತುವು ।
ಯಿರುವನಾತನು ನಿತ್ಯ ಕೇವಲ ತತ್ತ್ವ ಸ್ವಾಧೀನ ॥ ೩೫೨ ॥

ನರನೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರಂಬಿಸು- ।
ತಿರುವ ಬೆಂಕಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವನಾಪರಿ ಯಕ್ಷರಕ್ಷರವೆರಡ ಹೊರತಾಗಿ ॥
ಶರಧಿ ಸೀಮೆಯ ತಪ್ಪಿ ಪ್ರಳಯದಿ ।
ಧರಣಿಯೇ ಜಲಮಯವದಾಗಲು ।
ಯಿರುವದೇನ್ಯೆ ಭೇದ ನದಿನದಕೆರೆಸರೋವರದ ॥ ೩೫೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಜಾಗರ ।
ಮೆರೆವ ನಿದ್ರೆಯು ಸ್ವಪ್ನವೆಂಬೀ- ।
ತರದಿ ಭೇದಗಳೆಲ್ಲ ಲಯ ಹೊಂದುವುವು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಒರಲಿಕಾ ಕಲ್ಪಾಂತ ತೇಜವು ।
ಯಿರುಳು ಹಗಲೆಂಬಿರುವ ದ್ವೈತವು ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೊಂದೆ ರೂಪದ ತೇಜ ಬೆಳಗುವುದು
॥ ೩೫೪ ॥

ದ್ವೈತ ಮೇಣದ್ವೈತವೆಂಬೀ- ।
ಮಾತು ಸಲ್ಲದು ಯಿಲ್ಲಿಯಿಹುದೀ- ।
ರೀತಿಯನುಭವ ಬಾರಲಾಗದು ಭೇದ ಲಯವಹುದು ॥
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಾ ಪುರುಷನುತ್ತಮ ।
ಮಾತ ಕೇಳೈ ಯಾತನೇ ಪರ- ।
ಮಾತುಮನು ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ವಿಶ್ವದಲಿ ತುಂಬಿಹನು
॥ ೩೫೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದ ಮಾತದು ।
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗವದರಲಿ ।
ನರರ ಮಾತದು ಜೀವಸದೆಯನೆ ಧರಿಸಿಯಾಡುವುದು ॥
ಪುರುಷ ತೀರದಿ ನಿಂತಿರುತಲೇ ।
ಭರದಿ ನದಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿರುವನೀ- ।
ತೆರದ ವಾರ್ತೆಯ ಹೇಳುತಿರೆ ಮುಳುಗುವನವನು ಬಹಸೆ
॥ ೩೫೬ ॥

ನರನೆ ನೋಡು ವಿಚಾರತೀರದೊ- ।
ಳಿರುತ ವೇದಗಳೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು- ।
ತಿರಲು ಪರವಪರಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪೇಳುವುವು ॥

ಕ್ಷರನು ಮೇಣಕ್ಷರನು ಯೆಂಬೀ- ।
ಯಿರಡು ಪುರುಷರು ಯಿರುವರಪರರು ।
ಕರೆವರಾತ್ಮಸ್ವರೂಪನನು ಪರಪುರುಷನೆನ್ನುತಲಿ ॥ ೩೫೭ ॥

ನರನೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಕೇಳೀ- ।
ತೆರದಿ ತಿಳಿ ಪರಪುರುಷನೆನುತಲಿ ।
ಮೆರೆಯಲಾರದು ಶಬ್ದವರ್ಣನವಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಧರಿಸಿ ಮೌನವ ಜ್ಞಾನ ಕೂತಿತು ।
ಹರಣವೈ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲಕೆ ।
ಬರುವುದಸ್ತಾಚಲಕೆ ಸೋಹಂಭಾವವಿದು ವಾರ್ಥ ॥ ೩೫೮ ॥

ವಕ್ತನೇ ತಾಂ ಕಥನವಾಗಲು ।
ಮತ್ತೆ ಲೋಕನವದುವೆ ದ್ರಷ್ಟೃತೆ- ।
ಯೆತ್ತಣಿಂದೀ ವಿಸ್ತರವ ಪೇಳುವುದು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಅಸ್ತವಾಗಲು ದ್ವೈತಪೀಪರಿ ।
ಯೆತ್ತಣಿಂದೀ ಪರಿಯ ಶಬ್ದವು ।
ವಿಸ್ತರಿಪರಾರಿನ್ನು ಶಬ್ದಾತೀತವಾ ಸ್ಥಿತಿಯು ॥ ೩೫೯ ॥

ದೃಷ್ಟವಿವನಿದು ದೃಶ್ಯವೆಂಬುದು ।
ನಷ್ಟವಾಗಲು ದ್ವಂದ್ವಭವವು ।
ನಷ್ಟವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಕೇಳ್ ಸೃಷ್ಟಿ ಸರ್ವವಿದು ॥
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೆನಿಸದಿರ್ದರು ।
ನಷ್ಟನೇನು ಸುಗಂಧ ಮೂಗಿಗೆ ।
ತಟ್ಟಲಾರದೆ ಹೂವಿನಿಂದಲಿ ಬಂದು ಬಡಿವುದಲಾ ॥ ೩೬೦ ॥

ಅರಿಯ ಬೇಕಿದನನುಭವದಲೇ ।
ಯಿರುವುದದು ತದ್ರೂಪವನುಭವ ।
ಮೆರೆವ ನಿಯಮನನೀಶನಾತ ನಿಯಾಮ್ಯಹೊರತಾಗಿ ॥
ಇರುವನಾತ ಪ್ರಕಾಶ ಕೇವಲ- ।
ವಿರುವನಾತ ಪ್ರಕಾಶ್ಯಹೊರತೀ ।
ಪರಿಯಲಾತನು ರಂಪಿಸುವನಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೩೬೧ ॥

ನಾದವನು ಕೇಳುವರೆ ಶಕ್ತಿಯ- ।
ನಾದರಿಸುವಾ ನಾದಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಸ್ವಾದವನು ತಿಳುಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲ ಸ್ವಾದವವ ॥
ಮೋದ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಕೀಯುವ ।
ಮೋದ ಪರಮಾನಂದದನುಭವ ।
ಮೇದಿನಿಯ ಪುರುಷರಲಿ ಯುತ್ತಮ ಪೂರ್ಣತೆಯ ತುದಿಯು ॥೩೬೨॥

ಇರುವನಾತನು ಸುಖಕೆ ಸುಖತಮ ।
ವಿರುವನ್ನೆ ತೇಜಕ್ಕೆ ತೇಜವು ।
ಯಿರುವನ್ನೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾತನು ವಿಶ್ರಮ ಸ್ಥಾನ ॥
ಬರುತ ಶೂನ್ಯವು ಶೂನ್ಯದಲಿ ಲಯ- ।
ವಿರುವ ತೆರದಲ್ಲುದಯ ಬರಲದು- ।
ವಿರುವುದದು ಬಹುದೂರ ಲಯದಿಂ ದೂರವಿಹುದದುವೆ
॥ ೩೬೩ ॥

ಇರುವನವ ವಿಸ್ತಾರದುಪರಿಯು ।
ಯಿರುವನಾತನು ದೂರವೆಲ್ಲಕು ।
ಮರುಳ ಮಾಳ್ಪುದು ಮೂಢ ಜನರನು ಸಿಂಪಿ ಬೆಳ್ಳಿದಾಗಿ ॥
ಇರುವೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ರೂಪವೆನುತಲಿ ।
ವರರ ಭ್ರಮದಿಂ ಕುಣಿಪುದಲ್ಲವೆ ।
ತಿರಿಗಿ ನೋಡಾಭರಣದಲ್ಲಡಗಿಹುದು ಚಿನ್ನವಲಾ ॥ ೩೬೪ ॥

ಇರನಲಾ ತಾಂ ವಿಶ್ವ ವಿಶ್ವದ ।
ಪರಿಯ ರೂಪವ ಧರಿಪನಲ್ಲೆ ।
ತೆರೆಗಳಲಿ ನೀರಿನಲಿ ಭೇದವು ವಾಸಿಪುದೆ ಹೇಳು ॥

ಪರಿಯಲೀ ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಶ್ವಗ- ।
ಳೆರುವವೇನ್ಯೆ ಭಿನ್ನ ತಿಳಿಯಲು ।
ಯಿರುವನಾತ ವಿಕಾಸಸಂಕೋಚಕ್ಕೆ ಕಾರಣನು ॥ ೩೬೫ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಬೀಳ್ವರೆ ।
ಕಾರಣನಲಾ ಚಂದ್ರ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತೋರಲೀ ವೃತ್ಪತ್ತಿ ಜಗದಲಿ ಭೇದ ಬಾರದಲಾ ॥
ಹಾರಿದರೆ ಲಯವಾಗಿ ಜಗಸಂ- ।
ಹಾರವಾಗಲದೇನು ಯೆಲ್ಲಿಯು ।
ಹಾರಲಾರದು ಸ್ಥಿರವಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರವಾ ತತ್ತ್ವ ॥ ೩೬೬ ॥

ಇರುಳು ಹಗಲೀ ಯೆರಡು ಬಂದರು ।
ತರಣಿಗೇನಿವು ಬಾಧಿಸುವುವೇ ।
ತರಣಿಯೊಂದೇ ತೆರದಿ ರಂಜಿಪನಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ।।
ಬರುವುದೆಂತವನಿಂಗೆ ನಾಶವು ।
ಯಿರನಲಾ ಯಾರೊಳಗು ಮೇಣವ- ।
ನಿರುವನಾತನು ತನ್ನ ತುಲನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ತಾನಾಗಿ ॥ ೩೬೭ ।।

ಯಸ್ಮಾತ್ ಕ್ಷರಮತೀತೋಽಹಮಕ್ಷರಾದಪಿ ಚೋತ್ತಮಃ ।
ಅತೋಽಸ್ಮಿ ಲೋಕೇ ವೇದೇ ಚ ಪ್ರಥಿತಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ ॥ ೧೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡು ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶಕ- ।
ನಿರುವನಾತನು ದ್ವೈತವವನಲಿ ।
ಮೆರೆಸಲಾರದು ತನ್ನ ಪರಿಯಾಟವನು ಕೌಂತೇಯ ।।

ನರನೆ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸ್ವರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದದುವೇ ವಾಸ್ತವಿಕದಲಿ ।
ಕ್ಷರಗೆ ಮೇಣಕ್ಷರಗತೀತನು ಮೆರೆಯುತಿಹೆ ನಾನು ॥

ಕರೆವರಾ ಕಾರಣದಲೆನ್ನನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳು ।
ಪುರುಷರೊಳಗುತ್ತಮನೆನಿಸುತ ಘೋಷಿಪುವು ವಿಧವಿಧದಿ ॥ ೩೬೮ ॥

ಯೋ ಮಾಮೇವಮಸಂಮೂಢೋ ಜಾನಾತಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮಮ್ ।
ಸ ಸರ್ವವಿದ್ಭಜತಿ ಮಾಂ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಭಾರತ ॥ ೧೯ ॥

ನರನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಜಗದೊಳ- ।
ಗಿರುವೆ ನಾನೇ ಯೊರ್ವನೆಂಬೀ- ।
ತೆರದ ಭಾವನೆ ಯಾಗೆ ಬೆಳಗುವನಾಗ ಜ್ಞಾನರವಿ ॥
ನರಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಬರಲು ಹಿಂದ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೇನ್ಯೆ ಸ್ವಪ್ನಜ್ಞಾನವು ।
ಒರಲು ನರಗೀ ಜಗವು ಮಿಥ್ಯವೆನುತ್ತ ಭಾಸಿಪುದು ॥೩೬೯॥

ಕರದಿ ಹಾರವನೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ- ।
ರುರಗನೆಂಬಾಭಾಸ ಮನದಿಂ ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವದಲ್ಲವೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನು ಕೇಳಾಭರಣತತಿಯ- ।
ಲ್ಲಿರಿಸಿದರೆ ಭಂಗಾರದೃಷ್ಟಿಯ ।
ಹರಿವುದೈ ಭಿನ್ನತ್ವ ಪರಿಪರಿಯಾಭರಣದಿಂದ ॥ ೩೭೦ ॥

ಒರಲು ಯೆನ್ನ ಯಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವು । ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ಮದಿ ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವೆ ।
ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ತ್ರಿಪುಟಿಭೇದವು । ಬಿದ್ದರದುವೇ ಯೋಗ್ಯವೆನಿಪುದು ।
ಹರಿವುದವನಿಗೆ ಜ್ಞೇಯಜ್ಞಾತೃಜ್ಞಾನವೀ ಭೇದ ॥ ಶುದ್ಧ ಮದ್ಭಾಪವನು ತಾಳ್ದರೆ ಮದ್ಭಜನಪಾತ್ರ ॥
ಇರುವೆ ನಾನು ಸ್ವತಹ ಸಿದ್ಧನೆ । ಶುದ್ಧ ಗಂಗೆಯು ಬೇರೆ ಯಿರುವಳೆ ।
ಯಿರವೆನ್ನೆ ಸರ್ವತ್ರ ವಿಶ್ವದಿ । ವಾರ್ಧಿಯಲಿ ಸಂಯೋಗವಾಗಲು ।
ಯಿರುವೆನಲ್ಲವೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನು ಕಣಾ ನಾನು ॥ ೩೭೧ ॥ ವಾರ್ಧಿರೂಪವ ತಾಳ್ವಳಲ್ಲವೆ ವಾರ್ಧಿ ಸೇರುವರೆ ॥ ೩೭೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳದ್ವೈತದೃಷ್ಟಿಯೊ- । ಎನ್ನ ರೂಪವ ತಾಳದಬೆ ಮುಂ- ।
ಳಿರದೆ ಯೆನ್ನನು ನೋಡುವಾತನು । ದಿನ್ನು ಮದ್ಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಮರೆತು ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವನು ॥ ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲೈ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಧರಿಸುತೆನ್ನನೆ ತಿಳಿಯುವಾತನು । ಅರ್ಣವದೊಳೇಳುವ ತರಂಗಗ- ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನನೆ ಭಜಿಸುತಿರುವನು । ಳನ್ನು ನೊಡಲು ಬೇರೆ ತೋರ್ಪುವು ।
ಮೆರೆಯದಾತಗೆ ಶಬ್ದವಿಷಯದ ದ್ವೈತ ಕೌಂತೇಯ ॥೩೭೨॥ ಭಿನ್ನತೆ ತರಂಗಗಳಲರ್ಣವದಲ್ಲಿರುವುದೇನು ॥ ೩೭೫ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡಲು । ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡುವ ।
ಬರುವುದವಗಧಿಕಾರ ಕೇಳ್ಕೈ । ಶರಣನೊಳು ಮತ್ತೆನ್ನೊಳೊಂದೇ ।
ನರನೆ ಗಗನವನಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಗಗನವೇ ಯೋಗ್ಯ ॥ ಪರಿಯದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತವುಂಟೀ ಹೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಧರೆಯೊಳಾಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಗೌತಣ । ತರಣಿಯಲಿ ತೇಜದಲಿ ಭೇದವ- ।
ವಿರಚಿಸಲು ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ ಬೇಕ್ಕೈ । ದಿರುವುದೇ ನೋಡಿದರೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಧರಿಸುತವೃತದ ರೂಪವನಮೃತದಿ ಕೂಡ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥೩೭೩॥ ಬರುವುದೆಂತಂತರವು ಯೆನ್ನೊಳು ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತನೊಳು ॥ ೩೭೬ ॥

ಇತಿ ಗುಹ್ಯತಮಂ ಶಾಸ್ತ್ರಮಿದಮುಕ್ತಂ ಮಯಾನಘ ।
ಏತದ್ಬುದ್ಧ್ವಾ ಬುದ್ಧಿವಾನ್ ಸ್ಯಾತ್ ಕೃತಕೃತ್ಯಶ್ಚ ಭಾರತ ॥ ೨೦ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮಯೋಗೋ ನಾಮ ಪಂಚದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೫ ॥

ನರನಿಗೀಪರಿ ತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯ- । ವೇದಸಾರಾಮೃತದಿ ತುಂಬಿಹ ।
ನರುಹಿದನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ಹರಿ- । ವೇಧಿನೆಯೊಳೆರಡನೆಯ ಪಾವನ- ।
ಯಿರುವುದೀ ಹದಿನೈದನೇಯಧ್ಯಾಯ ಸುಂದರವು ॥ ವಾದ ಭಾಗೀರಥಿಯು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೩೭೮ ॥
ಧರೆಯೊಳುಪನಿಷತ್ತುಗಳೆ ಯರಳಿಹ ।
ಸರಸಿಜಗಳೆಹುವವುಗಳೆಂದಲಿ । ಇರುವುದೈ ಯಾನಂದಚಂದ್ರನಿ- ।
ಹೊರಟು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಯೆಂಬ ಸುವಾಸ ಪಸರಿಸಿತು ಗಿರುವ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಕಳೆಯೈ ।
॥ ೩೭೭ ॥ ಧರೆಯೊಳಾ ಸುವಿಚಾರಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯನು ಮಂಥಿಸುತ ॥
ವೇದಗಳ ಮಂಥನವ ಮಾಡುತ । ದೊರಕಿಸಿರ್ದೆರಡನೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ।
ಬಾದರಾಯಣ ಮತಿಯ ಹಸ್ತದಿ । ಯಿರುವುದೆನ್ನಯ ರೂಪ ಗೀತೆಯು ।
ಮೋದದಿಂ ತೆಗೆದಿರುವ ನವನೀತವು ಕಣಾ ಗೀತೆ ॥ ಅರುಹಲೆಂತೀ ಗೀತೆ ಮದ್ರೂಪವನೆ ತಾಳ್ದಿಹಳು ॥ ೩೭೯ ॥

ಸರಸಪವರ್ಣಾರ್ಥದಿಂದಲಿ ।
ಯಿರಿಸುತೆನ್ನಲಿ ಜೀವಪ್ರಾಣವ ।
ಹರಿಹೊರತು ಮತ್ತನ್ಯರನು ನೋರುವಳೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬರುತಲಿವಳನ್ನಾಕ್ಷರಾಕ್ಷರ ।
ಪುರುಷರೀರ್ವರು ವರಿಸಲೆತನಿಸೆ ।
ವರಿಸಿದಳು ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಗೀತಾಖ್ಯೆಲಕುಮಿ
॥ ೩೮೦ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿದೆನಲಾ ।
ಸರಸ ಗೀತೆಯನೀಗ ಕೇಳಿದಿ ।
ವರಿಸಿಹಳು ಯೆನ್ನನೆ ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯದಿಂ ನೋಡೈ ॥
ಅರುಹಿ ಬಾಯಿಂ ಶಬ್ದದಿಂ ವಿ ।
ಸ್ತರಿಪ ಶಾಸ್ತ್ರವಿದಲ್ಲ ನೋಡಲು ।
ಯಿರುವದೈ ಸಂಸಾರವನರಿಪು ದಿವ್ಯಶಸ್ತ್ರನಿದು ॥ ೩೮೧ ॥

ಇರುವೈ ಗೀತಾಕ್ಷರಂಗಳು ।
ಧರೆಯಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೀಯುವ ।
ಪರಮ ದರ್ಶಕ ಮಂತ್ರರೂಪಂಗಳು ಕರ್ಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದಿದರಲಿ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯು ।
ದೊರಕಿಸುವುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನಿಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಗುಹ್ಯವನು ॥ ೩೮೨ ॥

ಬರಿದೆ ಗುಹ್ಯವಿದಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಯ ಗುಪ್ತ ವಿದ್ಯೆಯು ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಗುಹ್ಯತಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವರತತ್ತ್ವ ॥
ವರಮುನಿಪ ಗೌತುಮನು ತಪದಿಂ ।
ಹರನ ಜಟೆಯಿಂ ಗಂಗೆಯನು ತಾಂ ।
ಹೊರಡಿಸಿದನೆಂಬೀ ಪರಿಯನೀಕೇಳಿ ಬಲ್ಲಿಯಲಾ ॥ ೩೮೩ ॥

ಇರುನೆ ನಾ ಚೈತನ್ಯಶಂಖವು ।
ಹೊರಡಿಸಿದಿ ಗೀತಾಖ್ಯಗಂಗೆಯ ।
ನರನೆ ನೀ ಶ್ರದ್ಧಾಳು ಗೌತಮನಾದಿ ಜಗಕೆಲ್ಲ ।
ಇರಿಸುತಲಿ ದರ್ಪಣವ ಮುಂದಕೆ ।
ನರನು ನಿಜಮುಖ ನೋಡುತನುಭವ ।
ದೊರಕಿಸುವನೈ ಸುಖವನನುಭವಿಸುವನು ದರ್ಪಣದಿ ॥ ೩೮೪ ॥

ಮೆರೆವ ಗೀತಾರೂಪದರ್ಪಣ ।
ದೊರಕಿತೈ ನಿನಗಿಂದು ನೀನೀ- ।
ಸರಸ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದನುಭವ ಘಟಿಸು ಯಿದುವಿಂದ ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದೈ ।
ಮೆರೆವ ಗಗನದ ಚಂದ್ರತಾರೆಗ- ।
ಳಿರದೆ ಯಾ ತೆರನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿ ಪಾರ್ಥ ನೀನೀಗ ॥ ೩೮೫ ॥

ನರನೆ ನಾ ಗೀತಾಪಮೇತನು ।
ಮೆರೆವೆ ನಿನ್ನಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಹರಿಯಿತೈ ಮಲ ತ್ರಿವಿಧತಾಪಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವ ॥
ನರನೆ ಗೀತೆಗು ನನಗು ಸುಂದರ- ।
ವಿರುವ ವಸತಿನ್ಥಾನ ನೀನಾ- ।
ಗಿರುವಿ ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯವೇ ನೈಕುಂಠನಿಹುದೆಮಗೆ ॥ ೩೮೬ ॥

ಅರುಹಲೇನಾ ವಿಸ್ತರವ ನಾ ।
ನರನೆ ಗೀತಾಜ್ಞಾನವಲ್ಲಿಯು ।
ದೊರೆಯೆ ತರಿಸುವನಿದರ ಯೋಗದಿ ನರನು ಸಂಸಾರ ॥
ಹರಿದು ಮೋಹದ ಬಲೆಯ ಮೋಕ್ಷವ ।
ದೊರಕಿಸುವನೈ ಮಾತು ನಿಶ್ಚಯ ।
ಹರಿಸುವುದು ಭವರೋಗವೆಲ್ಲನಿದಮರಪದವಿತ್ತು ॥ ೩೮೭ ॥

ಕುಡಿಯುವರೆ ಪೀಯೂಷ ದೊರೆಯಲು ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ರೋಗಗಳು ಮಡಿಪುವು ।
ಕೊಡುವುದಮರತ್ವವನು ನೋವ್ ಪೀಯೂಷಲಕ್ಷಣವ ॥
ಪಿಡದೆ ಗೀತಾಜ್ಞಾನವಾಗಲು ।
ಸುಡುವುದೀ ಮೋಹವನು ಪೂರ್ಣದಿ ।
ಪಿಡುವನೈ ಸಂಸಾರವನು ನರ ಜನನಮರಣಗಳ ॥ ೩೮೮ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ಮುಕ್ತಿಯಪ್ಪುದು ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪದಿ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ಸಹಜದಲಿ ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನದ ಋಣವ ತೀರಿಸಿ ।
ಮತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮದಿ ಲೀನ ನರನಹ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಭ್ಯ ವಸ್ತುವು ಹರ್ಷವೇರುವುದು ॥ ೩೮೯ ॥

ಜ್ಞಾನವೆಂಬುದು ಕಲಶರಂಬಿಪು- ।
ದೇನ ಹೇಳಲಿ ಕರ್ಮದೇವ- ।
ಸ್ಥಾನದಲಿ ಕರ್ಮಗಳು ಸುಡುವುವು ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಲಿ ॥
ದೀನನಾಥನು ಕೃಷ್ಣನೀಪರಿ ।
ಜ್ಞಾನದೀಪವ ಹಚ್ಚಿ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ತಾನೆ ಕೈಯೊಳಗಿತ್ತನೈ ಬೆಳಕಾಯ್ತು ಜಗಕೆಲ್ಲ ॥ ೩೯೦ ॥

ಹರಿಯಬಾಯಿಂ ಸೂಸುತಿರುಮೀ- ।
ಪರಿಯ ಗೀತಾಮೃತದ ಭಾಷಣ ।
ನರನ ಮನದಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ ಹೊರಗೆ ಸೂಸಿತಲಾ ॥
ಕರುಣದಿಂದಾ ವ್ಯಾಸಮುನಿಪನ ।
ದೊರಕಿತ್ತೆ ಸಂಜಯನಿಗಮೃತವು ।
ಧರಣಿಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಕುಡಿಸುವರೆ ಯತ್ನಿಸಿದ ॥೪೯೧॥

ಕುರುಡನಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಮಿಪ- ।
ನರಿವನೆಂತೀ ಸರಸ ಗೀತೆಯ ।
ಮರುಳನಂದದಿ ತಿಳಿಯದಾದನು ಗೀತೆಯರ್ಥವನು ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ಯೋಗ್ಯನಲ್ತಾ- ।
ಧರಣಿಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾದರು ।
ದೊರೆಯಿತವನಿಗೆ ಕೊನೆಗೆ ರುಚಿಯೊ ಪಾನದಲಿ ತಿಳಿಯೆ
॥ ೪೯೨ ॥

ಕ್ಷೀರವನು ಕುಡಿಸಿದರೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯು ।
ಚಾರುಒಲ್ಮೆಗೆ ವ್ಯರ್ಥವೆನುತಲಿ ।
ತೋರುವುದು ಮೊದಲಿಂಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯು ಗೊಂಚಲಿಳಿಸಿದರೆ ॥
ತೋರುವುದು ಸೊಗಸಾಗಿ ತದ್ವತು ।
ಧಾರುಣಿಪ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೃಷ್ಣನ ।
ಚಾರುಸಂವಾದವನು ಕೇಳುತ ಹರ್ಷಪಟ್ಟನಲಾ ॥ ೪೯೩ ॥

ಅರಿಯದಲೆ ಶ್ರೀಹರಿಯರುಹಿದೀ- ।
ಸರಸ ಗೀತಾಕ್ಷರಗಳನು ನಾ- ।
ನಿರದೆ ಕನ್ನಡಷಟ್ಪದಿಯ ರೂಪದಲಿ ಹಾಡಿದೆನು ॥

ಅರಿತವನು ನಾನಲ್ಲ ಪಂಡಿತ- ।
ರರಿತವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಾಲನ ।
ವಿರಸಭಾಷಣ ಸರಸ ಮಾಳ್ಪದೆನುತ್ತ ಜಿನ್ಜೈಜೆ ॥ ೪೯೪ ॥

ನೋಡಲಂಗವ ಮುಳ್ಳುಸೇಂಬ್ತಿಯ ।
ರೂಢಿಯುಲಿ ತೋರದು ವಿಶೇಷವು ।
ಗೂಢವಿಹ ಪರಿಮಳವ ಬಲ್ಲುದು ಭ್ರಮರವೇ ನೋಡು ॥
ಆಡಿದೆನ್ನಯ ಮಾತಿನಲಿ ನೀನ ।
ನೋಡಿದರೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಹಿಪುದು ।
ಮಾಡಲಾಗದುಪೇಕ್ಷೆ ಬಾಲಿಶತನದ ಮಾತಿನುತ ॥ ೪೯೫ ॥

ಅರಿಯದಿರಲುರೆ ಬಾಲ ನುಡಿಯುವ ।
ಪರಿಯ ನುಡಿ ತೊದಲಾದರೇನದು ।
ಹರುಷದಿಂ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಕೌತುಕವ ಮಾಳ್ಪರಲಾ ॥
ಇರುವರಾಪರಿ ತಾಯಿತಂದೆಗ- ।
ಳರರೆ ನೀವೇ ಶ್ರೋತೃ ಸುಜನರೆ ।
ಮೆರೆಸಿರೆನ್ನಯ ತೊದಲು ನುಡಿಯನು ಬಾಲಭಾಷಿತವ ॥ ೪೯೬ ॥

ಕೃಷ್ಣನಾಡಿದ ಗೀತೆಯಿದು ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣನಿಗಮಾಗಮದ ಸಾರವು ।
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಪಂಡಿತನಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಎನ್ನ ಸದ್ಗುರು ವಿಷ್ಣುರೂಪನು ।
ಎನ್ನ ಬಾಯಿಂ ವದಿಸಿದಂದದಿ ।
ಕನ್ನಡದಿ ಪೇಳಿದೆನು ನ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದರ್ಪಣವ ॥ ೪೯೭ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೫) ಹದಿನೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೦, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೪೯೭.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೬ ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ತರಣಿಯುದಯ ವಿಚಿತ್ರತರವೈ । ಮರಳಿಸೂರ್ಯೋದಯದಲೀಪರಿ ।
ಮೆರೆವ ಜಗದಾಭಾಸವನು ಸಂ- । ಳಿರುವ ಬುದ್ಧಿಜ್ಞಾನದಂಪತಿ- ।
ಹರಿಸಿ ಮರಳಲ್ವೈತಕಮಲವನರಳಿಸುವ ತರಣಿ ॥ ಯರು ಕಣಾ ಹಾರುವರು ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರದಲಿ ಮುದದಿ ॥
ತರಣಿ ಯಿತನು ಯೆನ್ನ ಸದ್ಗುರು । ಮರಳಿ ಸುಖಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ ।
ಚರಣಕೆರಗುವೆನಿವನ ಸಾದರ । ತಿರುಗುವರು ಸಂಯೋಗಸುಖದಿಂ ।
ಹರಿಸುತೆನ್ನಯ ಮತಿಯ ಜಾಡ್ಯವ ಬರೆಸಲೀ ಗ್ರಂಥ॥ ೧ ॥ ದರುಹಲೆಂತೀ ತರಣಿಯುದಯದ ಮಹಿಮೆ ಬಾಯಿಂದ ।। ೫ ।।

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದಿರೆ । ಗುರುಸ್ವರೂಪದ ತರಣಿಯುದಯಕೆ ।
ಹರಿವುದೈ ಯಜ್ಞಾನಕತ್ತಲೆ । ಬರಲು ಭೇದಸ್ವರೂಪ ಚೋರರು ।
ಮರಳಿಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನ ಬೆಳದಿಂಗಳವು ಹರಿವುವಲಾ ॥ ಬಿದೆ ಭರದಲಿ ಬೆದರಿ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲು ಚದರುವರು ॥
ಮೆರೆವುದೈ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸುದಿನವು । ಧರೆಹುಲಾ ಪಾಂಥಸ್ಥಯೋಗಿಗ- ।
ಮೆರೆವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ತೇಜವು । ಳೆರದೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಿ ।
ಹೊರಡುವುದು ಜೀವಾತ್ಮಖಗವಭಿಮಾನಗೂಡಿಂದ ॥ ೨ ।। ಚರಿಸುವರೆ ತೊಡಗುವರು ನಿರ್ಭೀತಿಯಲಿ ಹಗಲಿನಲಿ ।। ೬ ॥

ಪಾಸನಾತ್ಮಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹವಿ- । ಗುರುತರಣಿಯ ವಿವೇಕರೂಪದ ।
ಲಾಸಕಮಲದ ಪರಿಮಳಕೆ ತಾಂ । ಕಿರಣದಿಂದಲಿ ಜ್ಞಾನವೆಂಬುವ ।
ಪಾಶದಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಭ್ರಮರವ ಜೀವಚೈತನ್ಯ ॥ ತರಣಿಕಾಂತ ಪ್ರದೀಪ್ತವಪ್ಪುದು ಹೇಳಲೇನದನು ॥
ನೇಸರುದಯಾಚಲಕೆ ಬರಲದು । ಉರಿಯುವುದು ಸಂಸಾರವನವಿದು ।
ತೋಷದಿಂ ಹೊರವಂಟು ಹಾರ್ವುದು । ಮರಳಿ ಸೂರ್ಯನಪ್ರಖರಕಿರಣದಿ ।
ಪಾಶ ಹರಿದು ಸ್ವತಂತ್ರವಪ್ಪುದು ಜೀವಚೈತನ್ಯ ॥ ೩ ।। ಮೆರೆವುದೈ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಮೃಗಜಲ ಪೂರ ಬಂದಂತೆ ॥ ೭ ॥

ಶ್ರುತಿನಿಕರಕಾಶಬ್ದ ತೋಚದ । ಒರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನತಿಖರದಿ ।
ಸ್ಥಿತಿಯು ಬರಲಜ್ಞಾನರೂಪದ । ಬರಲು ಸೋಽಹಂರೂಪ ನಡುಹಗ- ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸಂಧ್ಯಾಕುಕಾಲವು ರಂಜಿಪುದು ನೋಡೆ ॥ ಲಿರುವುದೇನ್ಸೈ ಛಾಯೆ ಛ್ರಾಂತಿಯು ಕಾಲಲಡಗುವುದು ।
ಮತಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿಯೋಗವಾಗಲು । ಹರಿದು ಹೋಹುದು ಮಾಯೆ ರಾತ್ರಿಯು ।
ಕ್ಷಿತಿಯಲಾ ಜೀವೇಶ್ವರಾತ್ಮಕ । ಹರಿದು ಹೊಹುದು ವಿಶ್ವಸ್ವಪ್ನವು ।
ದ್ವಿತಟಯಲಿ ಶೋಕಿಸುವೆವೈಯಾ ಚಕ್ರವಾಕಗಳು ॥ ೪ ॥ ಬರುವುದೇ ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪ ನಿದ್ರೆಯದು ॥ ೮ ॥

ಮರಳೆಯದ್ವಯಬೋಧನಗಳದಿ ।
ಬರುವುದು ಮಹಾನಂದ ಪೂರ್ಣವು ।
ಭರದೊಳಾನಂದಾನುಭವವನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ॥
ಬರುವುದೀವ್ಯವಹಾರಮಂದಿಯು ।
ನಿರುತವೀಪರಿ ಮೋಕ್ಷಸುದಿನವು ।
ತರಣಿತೇಜದ ಭರದಿ ರಂಜಿಸುತಿಹುದಬಾಧಿತವು ॥ ೯ ॥

ತರಣಿಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಗಗನದೊ- ।
ಳರಸನಿಹನು ನಿರಂತರದಲಾ- ।
ಸರಸ ಬೋಧಾಮೃತದ ಕಿರಣಂಗಳನು ಸುರಿಸುವನು ॥
ಹರಿವನೈ ದಿಗ್ಭೇದವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುವುದೀನುದಯಾಸ್ತವೀತಗೆ ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನವನು ತೇಜದಲಿ ॥ ೧೦ ॥

ಹರಿದು ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ।
ಧರೆಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಕೊಡುವನು ।
ಅರುಹಲೆಂತೀತರಣಿಯುದಯ ವಿಚಿತ್ರವಿಹುದಲ್ಲೈ ॥
ಇರುಳು ಹಗಲೀ ಭೇದವೆರಡನು ।
ಹರಿಸಿ ಕಿಡುವನು ತರಣಿನದ್ದುರು ।
ಮೆರೆವನ್ಹೆ ಸ್ವಯಮೇವ ಜಗದಿ ಪ್ರಕಾಶರೂಪನಲಾ ॥ ೧೧ ॥

ತರಣಿ ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನು ।
ಯಿರುವನೆನ್ನಯ ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು ।
ಚರಣಕೆರಗುವೆ ನಾನು ಗುರುವಿಂಗೇಕಭಾವದಲಿ ॥
ಅರುಹಲಾರೆನು ಶಬ್ದದಿಂದೀ ।
ಗುರುವ ಸ್ತುತಿಸುವ ಪರಿಯ ಕಾಣೆನು ।
ಹರಿದು ಹೊಯ್ಯೈ ತ್ರಿಪುಟಿ ಸ್ತುತಿಸ್ತುತ್ಯಾದಿ ಯೆನಗೀಗ
॥ ೧೨ ॥

ಧರೆಯೊಳಿಹ ವಸ್ತುಗಳ ಜ್ಞಾನವು ।
ಹರಣವಾಗಲು ಜ್ಞಾನ ನಿಜವದು ।
ಧರಿಸಿ ಮೌನವ ವಿನಯ ತೋರಿಸೆ ಸ್ತುತಿ ಯಿರುವುದೆಲ್ಲಿ ॥
ಮರೆತರಾಹಂಕಾರವೃತ್ತಿಯ ।
ಬರುವುದೀತನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಯೆಂದರೆ ।
ಗುರುವ ಜಾಯಿಂ ಶಬ್ದದಿಂದಲಿ ಸ್ತುತಿಪ ಪರಿಯೆಂತು ॥೧೩॥

ಪರಿಪರಿಯ ಸ್ತುತಿಗಳನು ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಪರೆಯ ಹಿಂದಿಕ್ಕುತ್ತ ಮುಂದಕೆ ।
ಬರುತ ವೈಖರಿಯಡಗುವುದು ಪಶ್ಯಂತಿಮಧ್ಯದಲಿ ॥

ಗುರುವೆ ನಾ ಸೇವಕನ ಪರಿಯಲಿ ।
ಹರುಷದಿಂ ಸ್ತುತ್ಯಾಭರಣಗಳ- ।
ನಿರಿಸುವೆನು ನಿನ್ನಂಗದಲಿ ನಾ ಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ ॥ ೧೪ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಮಾನ ನೋಡಲು ।
ಕಿರಿದಲಾ ಸ್ತುತಿಯಾಭರಣವಿದು- ।
ವಿರುವುದೆನ್ನಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದುತ್ಕೃಷ್ಟತರವಾಗಿ ॥
ಗುರುನೆ ನೀನದ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಪುದುಚಿತವಿಹೆಂತ ನಿನ್ನಯ ।
ಚರಣಕಮಲದಿ ಬೇಡುವೆನು ನೀನದ್ವಯಾನಂದ ॥ ೧೫ ॥

ಧರೆಯೊಳೊರ್ವ ದರಿದ್ರ ಕ್ಷೀರದ ।
ಶರಧಿಯನು ನೋಡುತ್ತ ಹರ್ಷದ ।
ಭರದೊಳೌತಣವಿತ್ತನೈಯಾ ಕ್ಷೀರಸಾಗರಕೆ ॥
ಅರಿಯದಾತನ ಶ್ರೇಷ್ಠಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಮರುಳನಂದದಿ ಪುಂಡಿಪಲ್ಯವ ।
ಮರಳೆ ರಾಗಿಯ ಗಂಪಿಯನು ತಾಂ ಬಡಿಸಿದಂತಾಯ್ತು ॥ ೧೬ ॥

ನರದರಿದ್ರಗೆ ಪುಂಡಿಪಲ್ಯವೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ಪಕ್ವಾನ್ನವಲ್ಲವೆ ।
ಯರಿಯುತೀಪರಿ ಭಕ್ತಿಭಾವವ ತಿಳಿದು ಮತ್ತನನ ॥
ಇರುವುದವಗೆ ಸದಿಚ್ಛೆಯೆಂಬುದ- ।
ನರಿತು ಗೌರವ ಮಾಡ ಬೇಕೈ ।
ಭರದೊಳದ ಧಿಕ್ಕರಿಸ ಬಾರದು ಬಡವನಿಚ್ಛೆಯನು ॥ ೧೭ ॥

ತರಣಿಗೇನುಪಯೋಗ ದೀಪದಿ ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನಾವ- ।
ಶರಣಿಗಳು ದೀಪಾರತಿಗಳನು ಬೆಳಗದಿಹೆವೇನು ॥
ತರಣಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನೆ ಭಕ್ತಿಯ- ।
ನರಿತು ದೀಪಾರತಿಗಳನು ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸದಿರುವನೆ ಭಕ್ತಿಯೇ ನೋಡಿದರೆ ಗ್ರಾಹ್ಯವಲಾ ॥ ೧೮ ॥

ಬಾಲನರಿತರಯೋಗ್ಯಯೋಗ್ಯವ ।
ಬಾಲತನವೇನಿಹುದನಂತರ ।
ಲೀಲೆಗಳನು ವಿಲೋಕಿಸುತ ತಾಯ್ ಹರ್ಷ ತಳೆಯುವಳು ॥
ನಾಳದೊಳಗಿನ ನೀರು ನೋಡಲು ।
ಕೀಳಿಹುದು ಜಾಹ್ನವಿಯ ಸೇರಿದ ।
ಮೇಲೆ ಕೀಳೆನುತದನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವಳೆ ಜಾಹ್ನವಿಯು ॥ ೧೯ ॥

ಹರಿಯು ವಕ್ಷಃಸ್ಥಳದಿ ಭೃಗುಋಷಿ ।
ಚರಣದಿಂ ತಾಡನವ ಮಾಡಿದ ।
ನರರೆ ನೋಡನ್ಯಾಯವೆಂತೀ ತೆರದೊಳಾಗಿಹುದು ॥
ಹರಿಯು ಪ್ರೇಮದೊಳದನೆ ಶ್ರೀಗುರು ।
ವರನ ಚರಣಪ್ರಸಾದವೆನುತಲಿ ।
ಧರಿಸಿದನು ಶ್ರೀವತ್ಸಲಾಂಛನ ಮಾನ್ಯ ಭೂಷಣವ ॥ ೨೦ ॥

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ ।
ಹರಿವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಜ್ಯವು ।
ತರಣಿಯುರುಹುವನೇನು ಕತ್ತಲೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯೆನುತ ।।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನನು ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ।
ಮೆರೆವ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿದೆ ।
ನರರೆ ತಪ್ಪಾಯ್ತೆನ ಹೇಳಲಿ ಕ್ಷಮಿಸು ತಪ್ಪುಗಳ ॥ ೨೧ ॥

ಯೋಗಿಗಳು ಧ್ಯಾನದಲಿ ನಿನ್ನ ಸ ।
ರಾಗದಿಂ ನೋಡಿದರು ಮೇಣ್ ನಿಗ ।
ಮಾಗಮಂಗಳು ತುತಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಲಿಲ್ಲವೇ ಹೇಳು ॥
ಹೇಗೆ ನೀನದ ಸಹಿಸಿದೆಯೊ ನೀ ।
ನೀಗ ಯೆನ್ನಯ ತುಲನೆಯಗಪರಿ ।
ಸಾಗಿದೆನ್ನಪರಾಧ ಕ್ಷಮಿಸೈ ಗುರುತೃಪಾನಿಧಿಯೆ ॥ ೨೨ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಗುಣಾನುವಾದವ ।
ನಿರದೆ ಮಾಳ್ಪರೆ ತತ್ಪರನು ನಾ ।
ನಿರುವೆನೆನ್ನಪರಾಧವೆಂದಿದ ಧಿಕ್ಕರಿಸ ಬೇಡ ॥
ಗುರುವೆ ನೀ ಬೇಕಾದ ಪರಿಯಲಿ ।
ಬರಿಪೆ ಬೈಯುತ ನೂಕಲೆನ್ನನು ।
ತೊರೆದು ನಾನೇಳುವೆನೆ ಭೋಜನ ತೀರಿಸದೆ ಪೂರ್ಣ ॥೨೩॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದ ।
ಭರದಿ ಗೀತಾಮೃತಪ್ರಸಾದವ ।
ನುರುತರದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಾರಭಿಸಿದೆನಲಾ ॥
ಅರುಹುವರೆ ಗೀತಾರ್ಥತತ್ತ್ವವ ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಕರುಣದಿಂದಲೆ ।
ಬರುವುದೈ ಯೆನಗಿಮ್ಮಡಿಯಲಾ ವರ್ಣನಾಶಕ್ತಿ ॥ ೨೪ ॥

ಗುರುವೆ ನಾ ಬಹುಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ।
ದೊರಕಿತೀ ಗೀತಾಸುಧೀಪವು ।
ಅರುಹಲೆಂತೀ ಯೆನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲಾ ।।
ಪರಿಪರಿಯ ಜನ್ಮಾಂತರದಲದು ।
ನಿರುತ ಸತ್ಯವ್ರತದ ತಪವಾ- ।
ಜರಿಸಿತೆಂದೇ ದೊರಕಿತೀ ಸದ್ಭಾಗ್ಯ ನಾಲಿಗೆಗೆ ॥ ೨೫ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಪುಣ್ಯಗಳ ನಾನೀ- ।
ಪರಿಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದೆನೆಂದು ಶ್ರೀಗುರು ।
ವರನ ನಿನ್ನ ಗುಣಾನುವಾದದ ವರ್ಣನೆಯ ಮಾಳ್ಪ ॥
ದೊರಕಿತೆನಗಾ ಸಂಧಿ ಯಿಂದಿಗೆ ।
ದೊರೆಯಿತೈ ನಾಫಲ್ಯ ಜನ್ಮದ ।
ಗುರುವರನೆ ಋಣಮೋಚನವ ನಾನೆಂತು ತೀರಿಸಲಿ ॥ ೨೬ ॥

ಗುರುವೆ ಜೀವಾರಣ್ಯದಲಿ ನಾ- ।
ಮರಣಜನ್ಮದ ನಿಬಿಡ ಬೊದರಲಿ ।
ಬರುತ ಸಿಲುಕಿದೆ ದೂರವಾಯ್ತಾ ತಾಪತ್ರಿಂದನಲಿ ॥
ಮೆರೆವ ಗೀತಾ ಹೆಸರೆ ಪೂಜ್ಯವು ।
ಮೆರೆವುದೀ ಪರಿ ಕೀರ್ತಿ ತ್ರಿಜಗದಿ ।
ಹರಿಸುವ್ರದಲಾ ನೋಡವಿದ್ಯಾಜಾಲವೆಲ್ಲವನು ॥ ೨೭ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿಯೊಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೆನುತಲಿ ವರ್ಣಿಸಲು ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಶಕ್ತನು ಯೋಗ್ಯನೈ ಸಂದೇಹವೇನಿದಕೆ ॥
ಸಿರಿಯಕನ್ಯಾತ್ತಾಗಿ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಬರಲು ಬಡವನ ಮನೆಗೆ ತದನಂ- ।
ತರದೊಳಾನರನಿರುವನೇ ದಾರಿದ್ರ್ಯಮದುವಿನಲಿ ॥ ೨೮ ॥

ಕತ್ತಲೆಯ ಮನೆಗಾಗಿ ಸೂರ್ಯನು ।
ಜತ್ತವಿನೆ ಕೇಳ್ ದೈವಯೋಗದಿ ।
ಕತ್ತಲೆಯೆ ಝಗರುಗಿಪ ಬೆಳಕಾಗುವುದು ನೋಡಿದರೆ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಲೀಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯ ।
ಗೊತ್ತ ಹಚ್ಚುವುದೇನು ವಿಶ್ವವು ।
ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಸಾಧ್ಯವೈ ಬೇಕಾದ ರೂಪಗಳು ॥ ೨೯ ॥

ಗುರುವೆ ಮಮ ಗೀತಾರ್ಥಕಥನವು ।
ಮೆರೆವ ಗಗನದ ಹೂವಿನಿಂ ಬರು ।
ತಿರುವ ಗಂಧವು ದುರ್ಲಭವಲಾ ಜಗದಿ ನೋಡಲದು ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ಕರ್ಮಫಲಹಿತ ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದದ ।
ಭರದೊಳಾಯ್ತು ಮನೋರಥವು ಸಂಪೂರ್ಣವೆನಗೀಗ ॥ ೩೦ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಾ ಶೀರ್ವಚನದಿಂ ।
ಹರಿಯು ಗೀತಾಗ್ರಂಥದೊಳಗಿನ ।
ಸರಸ ಪದ್ಯಗಳರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಹರಿಯು ವಾರ್ಧನಿಗದುಹಿದನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತತ್ತ್ವನೆಲ್ಲವ ।
ನಿರದೆ ಹದಿನೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೩೧ ॥

ವರ್ಧಿಸಿದ ರೋಗವನು ನೋಡಿ ಸ್ರ- ।
ಸಿದ್ಧ ವೈದ್ಯನು ಚಿಹ್ನ ಪರಿಕಿಸಿ ।
ಮದ್ದ ಯೋಜಿಸುವಂತೆ ಹರಿ ಯೋಜಿಸಿದನೈ ತತ್ತ್ವ ॥
ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಮಾಯೆಯೊ- ।
ಳೆದ್ದು ವಿಶ್ವಭಾಸವಾಗುವ ।
ಬುದ್ಧಿಗೋಚಕ ಬರುವ ಕೆರಹಲಿ ವೃಕ್ಷರೂಪಕದಿ ॥ ೩೨ ॥

ಅರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಮರಳಿ ಜೀವಾತುಮನು ದೇಹದಿ ।
ಪುರುಷರೂಪದಿ ರಂಜಿಸುವನನ್ನಿನಾಶಿ ತಾನಾಗಿ ॥
ಅರುಹಿದನು ಚೈತನ್ಯಕೆಂತೀ- ।
ಪರಿಪರಿಯುಪಾಧಿಗಳು ಬರುವವು ।
ಮರಳಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥೩೩॥

ದೊರಕಿಸಲು ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವವ- ।
ನ್ನಿರುವುದುತ್ತಮ ಜ್ಞಾನ ಸಾಧನ ।
ಮರಳಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಪೇಳ್ವನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಹರಿಯು ॥
ಮರಳಿ ಯೊಯಿಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವ ವಿಷಯವಿಲ್ಲ್ವೆ ।
ತಿರಿಗಿ ನಾ ಪೇಳುವೆನು ಪ್ರೇಮಾಲಾಪ ಗುರುವರನ ॥ ೩೪ ॥

ಹರಿಯು ಹದಿನೈದರಲಿ ಹೇಳಿದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ತತ್ತ್ವಗಳು ಜ್ಞಾನಿಗ- ।
ಳರಿತರೈ ಭೇರಿರುಷ ಸರ್ವಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ನಿಜದಿ ॥
ಅರಿಯದಾದರು ಕೃಷ್ಣ ಭಾಷಣ- ।
ವಿರುವುದವರಿಗೆ ಶಂಕೆಯೆನುತಲಿ ।
ಮರಳಿಯಾ ಶಂಕಾನಿವಾರಣ ಹೇಳ್ದನೈ ಹರಿಯು ॥ ೩೫ ॥

ಹರಿಯು ತಾಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ಯೆಂ- ।
ದರಿತು ತನ್ನನೆ ಜ್ಞಾನಯೋಗದ ।
ಭರದಿ ಧಾರೆಸುವನವನಿ ಧನ್ಯನೆನುತ್ತ ಶ್ರೀಹರಿಯು ॥

ಅರುಹಿದನಲಾ ಹಿಂದೆ ಪ್ರೇಮಭ ।
ಭರದಿ ಹದಿನೈದನೆಯಲಾಪರಿ ।
ಯುರುಹಲೆಂತೀ ಯೋಗ್ಯತೆಯನಾ ಕೃಷ್ಣಭಾಷಣದ ॥ ೩೬ ॥

ಕೊರಳ ಮುರಿದು ಪ್ರಪಂಚವನು ಹಿಂ- ।
ಧರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದರ್ಶನ ।
ಬರಲು ಮಾನವನಿಂಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ತಾನಾಗಿ ॥
ಮರಳಿ ಪರಮಾನಂದರಾಜ್ಯದಿ ।
ದೊರೆಯುವುದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವು ।
ಯಿರುವುದೊಂದೆ ರುಧಾರ್ಧಜ್ಞಾನವು ಹಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ॥ ೩೭ ॥

ಇರುವುದಿದುವೇ ರಾಜಸಾಧನ ।
ಧರಿಸುತಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ ।
ಹರುಷದಿಂ ನೀವಾಳಿಸುವರೈ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳ ॥
ಬರಲು ವಸ್ತುವಿಚ್ಛೆ ಮನದಲಿ ।
ಬರುವವು ವಿಚಾರಗಳು ಬಹುಪರಿ ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಪ್ರೇಮಲಕ್ಷಣ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೩೮ ॥

ಆದ ಕಾರಣ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ ।
ನಾದರಿಪ ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೇ ।
ಬೋಧವಾಗದೆ ಜ್ಞಾನ ದೊರಕಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದೆಂತು ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೇನಿಹುದು ನಾರ್ಥಕ ।
ನಾಧನವು ದೊರಕಿಸಲು ನಾಧ್ಯವೆ ।
ಯಾದುವೀಪರಿ ನುನದಿ ಸುವಿಚಾರದ ತರಂಗಗಳು ॥ ೩೯ ॥

ಬರುವುದೆಂತಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನವು ।
ಮರಳಿ ವರ್ಧಿಪ ಪರಿಯದಾವುದು ।
ಯಿರುವುದಾವುದು ವಿಘ್ನ ಜ್ಞಾನವ್ಯಾಪ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಯಡ್ಡಹಾದಿಯು ।
ಹರಿಸಿ ವಿಘ್ನಂಗಳನು ಸುಖದಲಿ ।
ದೊರಕಿಸಲು ಜ್ಞಾನವನು ಸಾಧನನೇನು ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೪೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಮನೆದಲಿ ।
ಬರುವ ಸುವಿಚಾರಂಗಳಿಂ ನೀ- ।
ವಿರದೆ ಕೇಳಲು ಬೇಕು ಹರಿಯುತ್ತರವನೀಯುವನು ॥
ದೊರಕಿಸುತಲಾ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವ ।
ಬರುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ದೈವ ಸಂಪತ್ತಲ್ಲವೇ ನೋಡೆ ॥ ೪೧ ॥

ಹರಿಯು ವಿಸ್ತರಿಸುವನು ಕೇಳೀ ।
ಪರಿಯು ದೈವಿಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ।
ಮರಳಿ ರಾಗದ್ವೇಷವರ್ಧನದಿಂದ ಜ್ಞಾನವದು ॥
ಹರಣವಹುದಾಸುರಸ್ವಭಾವದಿ ।
ಹರಿಯು ಮತ್ತಿದ ವಿಸ್ತರಿಸುವನು ।
ಬರುವುವಿವ್ವಾನಿಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೨ ॥

ಜ್ಞಾನವನು ವರ್ಧಿಪುದು ದೈವಿಯು ।
ಹಾನಿ ಮಾಡುವುದಾಸುರಿಯು ಹರಿ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪೇಳುವನು ಮೊದಲನೆಯ ದೈವಿಯನು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಮುಮುಕ್ಷುವೃಂದಕೆ ।
ಮಾನ್ಯ ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿದು- ।
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ಧರ್ಮದೀಪವು ಮೋಹರಾತ್ರಿಯಲಿ ॥ ೪೪ ॥

ಹರಿಯು ನವಮಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸ ತೊಡಗಿದುದನ್ನೆ ಮುಂದೀ- ।
ತೆರದಲೀಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಪನ್ಯೆ ಮುದದಿ ॥
ಬರುವುದೀ ವಿಷಯದ ನಿರೂಪಣ ।
ಸರಸತರ ಷೋಡಶದಲಿಂದಿಗೆ ।
ಮೆರೆವುವೈ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ದೈವಾಸುರಗಳೆರಡು ॥ ೪೩ ॥

ಬರುತ ಸಂಯೋಗದಿ ಪರಸ್ಪರ ।
ವಿರುವುದೈ ಸಾಹಾಯ್ಯವಿಂತೀ- ।
ಪರಿಯ ಗುಣಗಣವಿದನು ಸಂಪತ್ತೆನುತ ಕರೆವರಲಾ ॥
ಬರುವುದೀ ಗುಣಗಣವು ಸರ್ವವು ।
ಪುರುಷನಿಂಗಾ ದೈವಿಯೋಗದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಸುಖವಿದಕೆ ಹೆಸರೇ ದೈವಸಂಪತ್ತು ॥ ೪೫ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ:—

ಅಭಯಂ ಸತ್ತ್ವಸಂಶುದ್ಧಿರ್ಜ್ಞಾನಯೋಗವ್ಯವಸ್ಥಿತಿಃ ।
ದಾನಂ ದಮಶ್ಚ ಯಜ್ಞಶ್ಚ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಸ್ತಪ ಆರ್ಜವಮ್ ॥ ೧ ॥

[ಅಭಯಂ] ಇರುವುದಭಯವು ದೈವಗುಣದೊಳ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ನೋಡಿದ- ।
ರಿರದು ಭೀತಿಯೆನುತ್ತಲಿದಕಾಯ್ತಭಯನಾಮವದು ॥
ಹರಿವ ಹೆದ್ದೊರೆಯೊಳಗೆ ಧುಮುಕದೆ ।
ಯಿರುವವಗೆ ಭಯವೇನು ನೀರಲಿ ।
ಮರಣ ಬರುವುದೆ ಮುಳುಗಿ ಸಾಯುವನೇನು ಧುಮುಕದಲೆ ॥ ೪೬ ॥

[ಸತ್ತ್ವಸಂಶುದ್ಧಿ:] ನರನೆ ಕೇಳ್ವೆ ಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿಯ ।
ಪರಿಯದಾವುದು ಪೇಳ್ವೆ ನಿನಗಾ- ।
ನರಿಯಲೀಪರಿ ಕುರುಹುಗಳು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ತೋರುವುವು ॥
ಉರಿಯಲಾರದು ಬೂದಿಯುರಿಯಲಿ ।
ಮರಳಿ ತಾನದು ಸಾಯಲಾರದು ।
ಪರಿಯಿದಲ್ಲವೆ ಯಿರವು ಮತಿಯು ವಿಕಲ್ಪ ಸಂಕಲ್ಪ ॥ ೪೯ ॥

ಪಥ್ಯವನ್ನಾಚರಿಸುವಾತಂ- ।
ಗೆತ್ತಣಿಂದಲಿ ರೋಗಭಯವೈ ।
ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ ಮಾಡಲಭಿಮಾನವನು ತ್ಯಜಿಸುತಲಿ ॥
ಎತ್ತಣಿಂ ಸಂಸಾರಭಯವೈ ।
ದೈವೃತ ಮುರಿದೀ ತೋರ್ಪ ವಿಶ್ವದ ।
ವಿಸ್ತರವು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಿದೆಂದು ತಿಳಿದವಗೆ ॥ ೪೭ ॥

ಪ್ರತಿಪದೆಯಮಾವಸಿಯ ಸಂಧಿಯೊ- ।
ಳತಿಕಿರಿದು ಚಂದ್ರಮನ ಬಿಂಬವು ।
ಗತಿಸಿದಾ ವರ್ಷರ್ತು ಗ್ರೀಷ್ಮನು ಬರದ ಸಂಧಿಯಲಿ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಲಾ ಗಂಗೋದಕವು ಬಹು- ।
ವಿತತ ನಿರ್ಮಲವಿರುವ ಪರಿಯಲಿ ।
ಗತಿಸಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ಮೇಣು ವಿಕಲ್ಪವೀ ಯೆರಡು ॥ ೫೦ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಸೇರಿದರೆ ಲವಣವು ।
ನೀರಿನಲಿ ಕರಗುತಲಿ ನೀರಾ- ।
ಕಾರವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಬೇರಾಗಿ ತೋರುವುದೆ ॥
ಹಾರಲೀಯದ್ವೈತಭಾವನೆ ।
ಹಾರಿಹೋಗದೆ ಭೀತಿಯುಳಿವುದೆ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿಹುದಭಯ ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನ ಬೆಂಬಲಕೆ ॥೪೮॥

ನಾಶವಾಗೆ ರಜಸ್ತಮೋಗುಣ- ।
ವಾಶೆಯನು ಧರಿಸಿಹುದು ಧ್ಯಾನದಿ ।
ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿವಿಚೆ ॥
ತೋಷದಿಂದಿಂದ್ರಿಯನಿಕರಕಳಿ- ।
ಲಾಷ ಹುಟ್ಟುವ ವಿಷಯ ತೋರಿಸೆ ।
ಭಾಸಿಸದು ವಿಷಯೇಚೆ ಬುದ್ಧಿಯಲಿಪ್ಪವಾಗಿಹುದು ॥ ೫೧ ॥

ಪತಿಯು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಪೋಗಲು ।
ಸತಿಯಹಳು ಪತಿವಿರಹದುಃಖದೊ- ।
ಳತಿಶಯದಿ ವಿಹ್ವಲಳು ಮೇಣ್ ಪತಿಧ್ಯಾನತತ್ಪರಳು ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಲ್ಲೀಕೆಗೆ ಲಾಭಹಾನಿಯ- ।
ಲತಿಶಯೋಕ್ತಿಯು ಮಾತ ಪೇಳ್ದರು ।
ಮತಿಯು ಮೇಲ್ಪರಿಣಾಮ ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೫೨ ॥

ಧರಿಸಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ ।
ನರನು ಬುದ್ಧಿಯಲೇಕನಿಷ್ಠತೆ ।
ಧರಿಸಿದರೆ ಕೇಳ್ ಸತ್ತ್ವಸಂಶುದ್ಧಿಯೆ ನಿಜದಲದುವೆ ॥
ಆರುಹಿದನು ಕೇಳೀತೆರದಿ ವಿ- ।
ಸ್ತರದಲಾ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಮುರಹರನು ತಾನೆಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶ ॥ ೫೩ ॥

[ಜ್ಞಾನಯೋಗವ್ಯವಸ್ಥಿತಿಃ] ದೊರಕಿಸುವರಾ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವ।
ನರನು ಯೋಗಜ್ಞಾನಗಳಲೊಂ- ।
ದರಲಿ ಬುದ್ಧಿಯನಿರಿಸ ಬೇಕೈ ಸ್ಥಿರದಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಪುರುಷನೀಪರಿ ಚಿತ್ತನೃತ್ತಿಯ ।
ಸ್ಥಿರತೆಯನು ಮಾಡುವುದು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುದೇನಾಹುತಿಯು ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯನಂತರದಿ ॥೫೪॥

ನರ ಕುಲೀನನು ತನ್ನ ಕನ್ಯೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಧಾರಾದಾನ ಮಾಡಲು । ।
ವರನ ಕುಲದಲಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ ತೆರದಿ ಸ್ಥಿರವಿಹಳು ॥
ಶರಧಿಮಂಥನ ಮಾಡೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ।
ಹೊರಟು ಬಂದಾ ವಿಷ್ಣುಚರಣದಿ ।
ಸ್ಥಿರತೆಯನು ತಾಳಿದಳು ನಿಶ್ಚಲ ಹರಿಚರಣದಾಸಿ ॥ ೫೫ ॥

ತೊರೆದು ನರನು ವಿಕಲ್ಪವೀಪರಿ ।
ನಿರುತ ಯೋಗಜ್ಞಾನಗಳಲೊಂ- ।
ದರಲಿ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಬುದ್ಧಿಯ ತಾಮ್ರಶಾಸನವ ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ಜ್ಞಾನಯೋಗವು ।
ಯಿರವುದಿದುವೇ ಕೇಳ್ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಿ ।
ಯಿರುವುದಿದು ಮೂರನೆಯ ಗುಣಮಣಿ ದೈವಿಹಾರದಲಿ
॥ ೫೬ ॥

[ದಾನಂ] ಮರವು ತನ್ನಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ಹೂಹಣ್ಣುಗಳ ಛಾಯೆಯ ।
ಪರರಿಗೀಯದೆ ಬಚ್ಚಿಡುವುದೇ ಸ್ವಾರ್ಥಕೋಸುಗವೆ ॥

ಕರದಿ ಕೊಡಲಿಯ ಹಿಡಿದು ಕಡಿಯುವ ।
ನರನಿಗದು ದ್ವೇಷವನು ತೋರ್ಪುದೆ ।
ಮರಳಿ ಛಾಯೆಯು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪ ಹರಿವುದಲಾ ॥೫೭॥

ನರನು ಶಕ್ತ್ಯನುಸಾರವೀಪರಿ ।
ನಿರುತ ದಾನವ ಮಾಡ ಬೇಕೈ ।
ಹರುಷದಿಂ ಕೊಡಬೇಕು ತನುವಾರ್ಚಿತ್ತವೆಂದಾಗಿ ॥
ಅರಿಯ ಬಾರದು ಶತ್ರುವೆನುತಲಿ ।
ಧರಿಸದಲೆ ಶತ್ರುತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ನಿರುತವೀಪರಿ ದಾನ ಕೊಡಲದು ದಾನ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ॥ ೫೮ ॥

ಹಿಡಿದು ಮನ ಸಂಪತ್ತಿತನಕಾ ।
ಕೊಡುತ ದಾನ ಪ್ರಸಂಗವಶದಲಿ ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ದೀನರ ಸಮಾಧಾನವನು ಮಾಡುವುದು ॥
ಜಡಶರೀರಕೆ ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯ ।
ಕೊಡುವುದೀ ಸಾತ್ತ್ವಿಕದ ದಾನವು ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಿದು ಮೋಕ್ಷನಿಧಿ ನೋಡುವರೆಯಂಜನವು ॥ ೫೯ ॥

[ದಮಃ] ನರನೆ ದಮಲಕ್ಷಣವ ನಾನಿನ- ।
ಗರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ನರ ।
ಧರಿಸಿ ಶಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಶತ್ರುವ ನಾಶಿಸುವ ತೆರದಿ ॥
ಮೆರೆವ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಗಳೈಕ್ಯವ ।
ಹರಿದು ಬಿಟ್ಟು ವಿಯೋಗಿಸುವನೈ ।
ಮರಳಿ ಯಿಂದ್ರಿಯದಿಂದ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ ಸಹಿಸನಲಾ ॥ ೬೦ ॥

ಮರಳಿ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವಶದ- ।
ಲ್ಲಿರಿಸುವನು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ- ।
ನುರಿವ ಬೆಂಕಿ ವಿರಕ್ತಿರೂಪವ ಹಚ್ಚಿ ದ್ವಾರದಲಿ ॥
ಭರದಿ ಚಿತ್ತದಿ ಗೂಢವಾಗಿಪ ।
ವರಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಹೊರೆಗೆ ದಬ್ಬುವ ।
ನಿರುಳು ಹಗಲೆನ್ನದಲೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವನು ॥ ೬೧ ॥

ಧರಿಸಿ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ನಿಯಮವ ।
ಚರಿಸುವನು ಬಹು ಘೋರವ್ರತಗಳ- ।
ನಿರುವುದೀ ಪರಿ ದಮದ ಲಕ್ಷಣ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
[ಯಜ್ಞಃ] ಇರುವುದೇನದು ಯಜ್ಞವೆಂಬುದು ।
ಅರುಹುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳಾರನೆಯ ಮಣಿ ಯಿದು ಹಾರದಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೬೨ ॥

ಧರೆಯಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮೊದಲಾ-
ಗಿರುವ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದಲೆಲ್ಲರು ।
ನಿರುತ ನಿಜಧರ್ಮಗಳನಾಚರಿಸುವುದು ವಿಧಿಯುಕ್ತ ॥
ಇರುವುದೇನಧಿಕಾರ ವೈದಿಕ- ।
ವಿರುವುದೇನಾ ದೇವಪೂಜನ- ।
ನಿರುವುದೇನೈ ವಿಹಿತ ಧರ್ಮವಿದನ್ನೆ ನೂಡುವುದು । ೬೩ ॥

ನಿಖುತ ಷಟ್ಕರ್ಮದಲಿ ತತ್ಪರ- ।
ವಿರಲು ಬೇಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮವೃಂದವು ।
ನಿರುತ ಬ್ರಹ್ಮರ ವಂದಿಸುವುದೇ ಶೂದ್ರಧರ್ಮವಲಾ ॥
ಇರುವುದಿದು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಧರ್ಮವು ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಯಜ್ಞಕರ್ಮವು ।
ಬರುವುದೀ ಯಜ್ಞದಲಿ ಪುಣ್ಯಸಮಾನವೆಲ್ಲರಿಗೂ ॥ ೬೪ ॥

ಇರುವುದೇನಧಿಕಾರವೆಂಬುದ- ।
ನರಿತು ನಿಜವರ್ಣಾನುಸಾರದಿ ।
ನಿರುತ ನಿಜಧರ್ಮವನು ಮಾಳ್ಪುದೆ ಯಜ್ಞವೆನಿಸುವುದು ॥
ತೊರೆದು ಕರ್ಮಫಲಾಶೆಯೆಲ್ಲವ ।
ಚರಿಸುವುದು ಕರ್ಮವನು ಸರ್ವರು ।
ಗರಳವಲ್ಲವೆ ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥ ೬೫ ॥

ನಾನು ಯಜ್ಞದ ಕರ್ತನೆಂಬಭಿ- ।
ಮಾನ ತೊರೆದೀ ದೇಹದಿಂದಲೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿ ವೇದೋಕ್ತ ಕರ್ಮವನಾಚರಿಸ ಬೇಕು ॥
ಮಾನನೀಯರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತ ವಿ- ।
ಧಾನ ಯಜ್ಞವೆನುತ್ತ ಪೇಳ್ವರು ।
ಜಾಣನರಿಯೈ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದಿ ಸಾಹ್ಯಕಾರಕನು ॥ ೬೬ ॥

[ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಃ] ಧರೆಯಲಸ್ಪಳಿಸಿರುವ ಚಂಡದು ।
ಮರಳಿ ಪುಟಿಸುವುದಲ್ಲವೇ ತಿರಿ- ।
ತಿರಿಗ್ಗಿ ಕೇಳ್ದಾತೆರದಿ ಹೊಲದಲಿ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದರೆ ॥
ಒರುವುದಲ್ಲನೆ ಬೆಳೆಯು ನೂರ್ಮಡಿ ।
ಯಿರುವುದೇನಾ ಬೀಜನಾಶವ ।
ನರನು ತಾನಿಟ್ಟಿರುವ ನಿಧಿನಿಕ್ಷೇಪ ನೋಡುವರೆ ॥ ೬೭ ॥

ಕರದಿ ದೀಪವ ಹಿಡಿದು ನೋಡುವ ।
ಪರಿಯ ನಿನಗರನಿಹುದು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಹಿರಿಯರೆನರಲ್ಲವೆ ನೀರ ಮರ ವರ್ಧಿಸಲು ಬೇಕೆನುತ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ದರ್ಪಣದಲ್ಲಿ ನೋಳ್ಪರೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ದರ್ಪಣವ ಕೈಯಿಂ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡುವರು ॥ ೬೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ವೇದಗ- ।
ಳರುಹಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣನೆಯು ಪಠಿಸಲು ಬೇಕು ದಿನನಿತ್ಯ ॥
ನಿರುತವೀ ಪಠನವನು ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೀಶ್ವರಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪಠನದಿ ।
ಯಿರುವುದಿದ್ದುನ್ನೇ ಸರ್ವ ವೇದಾಭ್ಯಾಸಫೀಜಗದಿ ॥ ೬೯ ॥

ದೊರಕಿಸಲು ತದ್ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸರ್ವರು ।
ನಿರುತ ಪಠಿಸಲು ಬೇಕು ನೋಡಾ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನನ್ಯರು ।
ಭರದಿ ಪಠಿಸಲು ಬೇಕು ಸಂತತ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಪರಮಾತುಮನ ನಾಮಗಳ ಭಜಿಸುವುದು ॥ ೭೦ ॥

ಇರುವುದಿದು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯವೆಂಬುದು ।
ಮೆರೆವುದೇಳನೆ ಮಣಿಯು ಹಾರದಿ ।
ಹರಿಯು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
[ತಪಃ] ನರನೆ ಕೇಳಾನೀಗ ತಪವೆಂ- ।
ದಿರುವ ಶಬ್ದಾರ್ಥವನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಭರದಿ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳ್ದೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೭೧ ॥

ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನು ಪ್ರೇಮದೊ- ।
ಳನ್ಯರಿಗೀಯ್ವುದು ದಾನವು ।
ತನ್ನ ಮನ ಬಂದಂತೆ ದ್ರವ್ಯವ ಹಾರಿಸುವುದಲ್ಲ ॥
ಎನ್ನುವರು ಕೇಳೆದನೆ ದುರ್ವ್ಯಯ- ।
ವೆನ್ನುತಲಿ ಲೋಕದಲಿ ಜಾಣರು ।
ವುನ್ಯಾಚಾರದು ವ್ಯರ್ಥ ದ್ರವ್ಯದ ಹಾನಿಯಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥ ೭೨ ॥

ಇಂದ್ರವಾರುಣಿಫಲಗಳತಿ ಕಹಿ- ।
ಯೆಂದು ಬಿಡುವರು ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಬೆಂದು ಹೋಗುವುವೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಿಸಿಲಿನಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಮುಂದೆ ವೈದ್ಯರು ಮದ್ದಿಗೆನುತಲಿ ।
ತಂದು ಮೇಣುಪಯೋಗ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಗಂಧವನು ಕೊಡುತಿಹುದು ಧೂಪವು ತಾನೆಯುರಿಯುತಲೆ ॥ ೭೩ ॥

ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ನರನೆ ಚಿನ್ನಕೆ ಪುಟವನೇರಿಸೆ ।
ಬರುವುದೈ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲಾ ।
ವೊರೆಗೆ ಹಚ್ಚಲು ಬಣ್ಣನೇರುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರಲು ಪಕ್ಷವು ಕೃಷ್ಣ ಚಂದ್ರಮ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಕ್ಷಯ ಕಲೆಯ ನೋಡಲು ।
ಬರುವುದೋಷಧಿಗೆಲ್ಲ ಪೋಷಣ ಚಂದ್ರಶೋಷಣದಿ ।೭೪।

ಒರಲು ಸ್ವಾತ್ಮವಿಚಾರ ಮನದಲಿ ।
ಮುರಿವುದಲ್ಲವೆ ಕಾಲು ಬುದ್ಧಿಯ ।
ಮರಳಿ ವಿಷಯದ ಹಾದಿಯಲಿ ಗುಡ್ಡಗಳೆ ಕೋರುವುವೆ ॥
ನರನೆ ಬಾಗೃತಿ ಒರಲು ಶಪನಂ- ।
ತರದಿ ನಿದ್ರಾಸ್ವಪ್ನವಿರುವುದೆ ।
ಹರಣವಾಗುವವಲ್ಲವೇ ತಮ್ಮಿಂದ ತಾವಾಗಿ ॥ ೭೭ ॥

ನರನೆ ನೀರಪಿರೋಮಣಿಯೆ ಕೇಳ್ ।
ದೊರಕಿಸಲು ತದ್ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ನಿರುತ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಶರೀರವ ಕರಗಿಸುವುದೆ ತಪ ॥
ಇರುವುವೆರಡನೆ ಪರಿಯ ತಪಗಳು ।
ಧರೆಯೊಳವು ಪರಿಶುದ್ಧವಲ್ಲೈ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೊರೆವೆನೀತಪದ ಪ್ರಭಾವವನು ॥ ೭೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯಾತ್ಮರೂಪವ ।
ನರಿಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಾಗಲು ।
ಒರುವ್ದದಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿವೇಕ ಸುವಿಚಾರ ॥
ಇರುವ್ದದಿದುವೇ ತಪ ಯಥಾರ್ಥವು ।
ಅರಿತಿಯಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ- ।
ತೆರದ ತಪವೆಂಟನೆಯ ಮಣಿಯ್ದೆ ಹಾರದಲಿ ವೀರ ॥ ೭೮ ॥

ನೀರಮಿಶ್ರಿತ ಕ್ಷೀರವನು ತಾ-।
ನೇರಿಸುತ ಚಂಚುವಲಿ ನೀರನು ।
ಬೇರೆ ಮಾಡುತ ಕ್ಷೀರವನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಹಂಸವಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಜೀವಶ- ।
ರೀರದೈಕ್ಯವ ಮುರಿದು ತಾನು ವಿ- ।
ಚಾರಹಸ್ತದಿ ವಿಂಗಡಿಸುವನು ಜೀವದೇಹಗಳ ॥ ೭೬ ॥

[ಅರ್ಜವಂ] ನರನೆ ನೋಡೈ ಹಾಲು ಬಾಲರಿ- ।
ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಿತ್ಯ ಹಿತಕರ- ।
ವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣವೊಂದೇ ಸಮನೆ ಸರ್ವರಲಿ ॥
ಇರುವುದೈ ಸೌಜನ್ಯವಾಪರಿ ।
ಪೆರೆವುದೈ ಕೇಳ್ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದಿ ।
ಕರೆವರಿದನಾರ್ಜವವೆನುತ್ತಲಿ ಪ್ರಣಿಯು ನಮಮವಿದು ॥ ೭೯ ॥

ಅಹಿಂಸಾ ಸತ್ಯಮುಕ್ರೋಧಸ್ತ್ಯಾಗಃ ಶಾಂತಿರಪೈಶುನಮ್ ।
ದಯಾ ಭೂತೇಷ್ವಲೋಲುಪ್ತ್ವಂ ಮಾರ್ದವಂ ಹ್ರೀರಚಾಪಲಮ್ ॥ ೨ ॥

[ಅಹಿಂಸಾ] ನರನೆ ಜಗದಲಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ಸುಖ ।
ಬರುವ ತೆರದಲಿ ವರ್ತಿಸುತಲಾ ।
ತೆರದಿ ತನುವಾಕ್ಚಿತ್ತದಿಂ ಯತ್ನಿಪುದಹಿಂಸೆಯದು ॥
[ಸತ್ಯಂ] ಸರಸಿಜವು ಬಹು ತೀಕ್ಷ್ಣನಿದ್ದರು ।
ಯಿರುವುದೈ ಕೋಮಲವು ಬಹು ಮೃದು ।
ಕೆರೆಯೊಳಿಹ ನೀರನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಮೇಲಕೇಳುವುದು ॥ ೮೦ ॥

ಇರುವುದೈ ಚಂದ್ರಮಗೆ ತೇಜವು ।
ಧರೆಯಲದು ಶೀತಲವು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುದೇನೌಷಧವು ಕಣ್ಣಿಂ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣಕೆ ॥
ಹರಿಸ ಬೇಕೈ ರೋಗಬಾಧೆಯ ।
ಮರಳಿ ತಿಂದರೆ ಕಹಿ ಯೆನಿಸದಲೆ ।
ಬರಲು ಬೇಕೈ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಬಹು ಮಧುರ ರುಚಿ ತಿಳ್ಕೆಯೆ॥೮೧॥

ಧರೆಯುಲೀಪರಿಯೌಷಧವೆ ಮೇ- ।
ಣಿರುವುದೇನೈ ಕಾಣಲಾರೆನು ।
ಮರಳಿ ಯಿದಕುಪಮೆಯನು ಕೊದುವರೆ ಯಿರುವುದೇನುಪಮೆ ॥
ಧರೆಯಲತಿಕೋಮಲವು ನೋಡಲು ।
ನರನ ಕಣ್ಣಿನ ತಾರಕೆಯಲಾ ।
ಕರದ ಸ್ಪರ್ಶವ ತಾಳಲಾರದು ಧೂಳಿ ತಟ್ಟದಲಾ ॥ ೮೨ ॥

ನರನೆ-ಕೇಳೀ ತೆರದ ಕೋಮಲ- ।
ವಿರುವ ನೇತ್ರಕಠೋರತೆಯ ನೀ- ।
ನರಿತಿಯಲ್ಲಾ ಪೇಳ್ವೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ ॥
ಗಿರಿಗಳನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಪಿಡುವುದು ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಸತ್ಯಭಾಷಣ ।
ಪರಿಯನಿದ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಶಬ್ದದಲಿ ॥ ೮೩ ॥

ಕೇಳಿದರೆ ಕಿವಿಯಿಂದಲದನೇ ।
ಕೇಳಲೇ ಬೇಕೆನುತ ಮನದಲಿ ।
ಲಾಲಸೆಯು ಬರುತಿಹುದು ಸಂತತ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಏಳುತಿಹುದದು ಸತ್ಯಲೋಕದ ।
ಮಾಳಿಗೆಯ ಪರ್ಯಂತ ಸಹಜದಿ ।
ಯಾಲಿಸಲು ಮಾಧುರ್ಯನಿರ್ವಂಚನೆಯು ಮಾತುಗಳು
॥ ೮೪ ॥

ಆರ್ಥಗಾಂಭೀರ್ಯವನು ನೋಡಲು ।
ಚಿತ್ತವನು ನೋಯಿಸದೆ ಸರ್ವರ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತತೆಗೀಯದೈ ಭಂಗದ ತರಂಗವನು ॥
ಬೆಸ್ತನದು ಗಾಯನ ಮನೋಹರ ।
ಸತ್ಯವೇನಿಹುದದರೊಳಗೆ ಮೃಗ- ।
ಹಸ್ಯೆ ಮಾಳ್ಪರೆ ಹಾಡುವನಲಾ ವ್ರಾಣಘಾತಿಯಲಾ ॥ ೮೫ ॥

ಸ್ವಷ್ಟತನದಲಿ ಬೆಂಕಿ ಸುಡುವುದು ।
ಸ್ವಷ್ಟತನವನು ಸುಟ್ಟು ಬಿಡಿರೈ ।
ಯಿಷ್ಟವಿದ್ದರದೇನು ನೋಡಿದರರ್ಥ ಸುಡುತಿಹುದು ॥
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಹೃದಯಕಮಲವ ।
ಶಿಷ್ಟ ಭಾಷಣವಲ್ಲ ನೋಡಿದು ।
ಭ್ರಷ್ಟತನ ತುಂಬಿರುವ ವಿಷವಲ್ಲರಿಯೆ ಕೌಂತೇಯ ' ೮೬ ।।

ಸಿಟ್ಟಗೇಳಲು ಮಾನವರು ಬಹು ।
ದುಷ್ಟ ಮಾತುಗಳಾಡಿ ಬಿಡುವರು ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ತತ್ತ್ವವನು ಮಾತಿವ್ವ ಬೊಳ್ಳು ತೋರುವುವು ॥
ಶಿಷ್ಟಸಂಮತ ತಾಯಿಯಂದದೊ- ।
ಳಿಷ್ಟರೂಪವು ಪುಷ್ಪದಂದದಿ ।
ಸುಷ್ಮಮಧುರ ಸುವಾಸ ಮೃದುವಾಗಿಹುದು ಸತ್ಯವದು
॥ ೮೭ ॥

ಕೇಳಿ ಮನಕಾನಂದ ಕೊಡುತ ವಿ- ।
ಶಾಲ ಪರಿಣಾಮದಲಿ ನಯಿಯದು ।
ಸೀಳಲಾರದು ಕೇಳಿದವರಂತಃಕರಣ ಪಾರ್ಥ ॥
ಅಲಿಸೈ ನೀ ಮರ್ಮಭೇದವ ।
ಯೇಳಲಾರದು ಶ್ರೋತೃವೃಂದದಿ ।
ಕೇಳು ನೀನೀ ತೆರದ ಭಾಷಣ ಸತ್ಯವೆನಿಸುವುದು ॥ ೮೮ ॥

[ಅಕ್ರೋಧಃ] ನೀರ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಸುರಿದರೆ ।
ಬೇರು ಹುಟ್ಟುವುದೇನು ಮಜ್ಜಿಗೆ- ।
ನೀರ ಕಡಿದರೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹುಟ್ಟುವುದೇನು ಕೌಂತೇಯ ।।

ಊರಗದ ಪರೆ ತುಳಿದರದು ಫಣಿ- ।
ಯೇರಿಸುವುದೆ ವಸಂತ ಬಂದರೆ ।
ಚಾರು ಪುಷ್ಪವು ಬರುವುದೇನೈ ಗಗನಮಂಡಲಕೆ ॥ ೮೯ ॥

ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀ ರಂಭೆಯನು ಕ- ।
ಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿದರೇನು ಶುಕನಿಗೆ ।
ಬಂದುದೇನೈ ವಿಷಯವಾಸನೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ತಂದು ತುಪ್ಪವ ಬೂದಿಯಲಿ ಸೊಗ- ।
ಸಿಂದ ಸುರಿಸಿದರೇನು ಬೆಂಕಿಯು ।
ಮುಂದೆ ಜ್ವಾಲೆಯ ಕೊಡುತಿಹುದೆ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೯೦ ॥

ತೀರಲಾಯುರ್ದಾಯ ನರನಿಗೆ ।
ಬಾರಲಾರದು ಜೀವ ಬ್ರಹ್ಮನ ।
ನೇರಿ ಕಾಲಿಂಗೆರಗಲೇನದು ಹೆಣವು ಜೀವಿಪುದೆ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಕ್ರೋಧಕಾಮಗ- ।
ಳೇರುನಂದದಿ ಜೀಜಮಂತ್ರೋ- ।
ಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲು ಬಾರವವನಿಗೆ ಕ್ರೋಧಕಾಮಗಳು ॥ ೯೧ ॥

ಕರೆವರಿದನಕ್ರೋಧನೆಸುತಲಿ ।
ಹರಿಯು ಪೇಳೆದನೀತೆರದಲಾ ।
ಮೆರೆವ್ರದಿದು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಮಣಿ ಹಾರದಲಿ ನೋಡೆ ॥
[ತ್ಯಾಗಃ] ತೊರೆಯಲಾ ಮೃತ್ತಿಕೆಯ ಘಟವನು ।
ತೊರೆದ ಪರಿಯಾಗುವ್ರದು ನೋಡೈ ।
ಯರಿನಿಯನು ತ್ಯಜಿಸುವರೆ ತಂತುವ ತ್ಯಜಿಸ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥ ೯೨ ॥

ನರನೆ ಬೀಜತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ।
ಮರವ ತ್ಯಜಿಸಿದ ಪರಿಯಿದಲ್ಲೈ ।
ತೊರೆಯಲಾ ಗೋಡೆಯನು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಚಿತ್ರ ॥
ತೊರೆದ ಪರಿಯಂತಲ್ಲನೇ ನೀ ।
ತೊರೆಯೆ ನಿದ್ರೆಯ ಸ್ವಪ್ನಸೃಷ್ಟಿಯ ।
ತೊರೆದ ಪರಿಯಾಯ್ತಲ್ಲವೇ ನಿಜ ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೯೩ ॥

ನರನೆ ಜಲವನು ತೊರೆದರದರಿಂ ।
ಬರುವ ತೆರೆಗಳ ತೊರೆದ ತೆರನಾ- ।
ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ವರ್ಷಕಾಲವ ತೊರೆಯೆ ಮೇಘಗಳ ॥
ತೊರೆದ ಪರಿಯಾಗುವುದು ಧನವನು ।
ತೊರೆದರಾ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ ।
ತೊರೆದ ಪರಿಯಾಗುವುದು ತ್ಯಾಗವು ತಾನೆ ಬರುತಿಹುದು ।।೯೪ ॥

ತಾನು ದೇಹವೆ ಯೆಂಬಹಂಕೃತಿ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡುತ ।
ಹಾನಿ ಮೊಳ್ಪರು ಸರ್ವಸಂಸಾರವನು ನಿರ್ಮೂಲ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದ ತ್ಯಾಗವೆಂಬರು ।
ಮಾನ್ಯವಿಹುದಿದು ಸರ್ವಜಗದ- ।
ಲ್ಲೀನಿಧಾನವ ಯಜ್ಞಭೋಕ್ತನು ಕೃಷ್ಣನರುಹಿದನು ।೪೫।

ನರನು ಕೇಳ್ದೀ ಹರಿಯುವಚನವ ।
ಮರಳಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೇಳ್ದನಾತಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ನೀ ಪೇಳೆನಗೆ ಶಾಂತಿಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥
ಹರಿಯು ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ ।
ಮರಳಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ಆರುಹುವೆನು ನಿನಗೀಗ ಕೇಳ್ಕೈ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೪೬ ॥

[ಶಾಂತಿ] ನರನೆ ನುಂಗುತ ಜ್ಞೇಯವನು ತಾ- ।
ನರಿಯಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣತನದಿಂ ।
ಭರದಿ ಲಯ ಹೊಂದುವುದೊ ಜ್ಞಾನವು ಜ್ಞಾತೃಯುತವೆಲ್ಲಿ॥
ಇರುವುದದುವೇ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ಕರೆವರಿದನೇ ಶಾಂತಿಯೆನುತಲಿ ।
ಯರುಹುವೆನು ನಿನಗೊಂದುದಾಹರಣೆಯನು ಕೇಳುವುದು
॥ ೪೭ ॥

ಪ್ರಲಯಕಾಲದಲುದಕವೇರಲು ।
ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವು
ಜಲಮಯವಲಾ ಜಲವು ಜಗದಲಿ ತಾನೆ ಲಯವಹುದು ॥
ಜಲಮಯವೆ ತಾಂ ವಿಶ್ವವಾಗಲು ।
ಜಲಧಿ ನದ್ಯುದ್ಗಮಪ್ರವಾಹಗ- ।
ಳುಳಿವುದೇನೈ ಭೇದ ಪ್ರಲಯದಿ ಸರ್ವವೇಕವಲಾ ॥ ೪೮ ॥

ಬರುವುದೀಪರಿ ಬೋಧವಾರಿಗೆ ।
ಯಿರುವರಾರೀ ಬೋಧ ಕೊಳುವರೆ ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯದೊಳೈಕ್ಯವೆಂಬುದದು ॥
ಇರುವುದೊಂದೇ ಜ್ಞಾನ ತದನಂ ।
ತರದಿ ಶಾಂತಿಸ್ವರೂಪವದುವೇ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನೈಶುನದ ಲಕ್ಷಣವ ॥ ೪೯ ॥

[ಐಶುನಂ] ನರನೆ ರೋಗಿಗನಾವರದ ಬಹು- ।
ಪರಿಯ ರೋಗದ ಪೀಡೆ ಬಂದರೆ ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ಯಿಚ್ಛೆ ರೋಗನಿವಾರಣಾರ್ಥಕವು ॥

ತರುವನುತ್ತಮ ವೈದ್ಯನನ್ನೇ ।
ಪರನಪರನೆಂಬೀ ಕುಶಂಕೆಯ ।
ತರುವನೇನೈ ಮನದಲೌಷಧ ಸೇವಿಸನು ಮುದದಿ ॥ ೫೦೦ ॥

ದನವು ಕೆಸರಲಿ ಬಿದ್ದ ಬಹುಯಾ-
ತನೆಯ ತಾಳ್ವುದು ನೋಡಿ ನರನಿಗೆ ।
ಕನಿಕರವು ಹುಟ್ಟುವುದು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವನು ಭರದಿ ॥
ಮನದೊಳಾತಗೆ ಬರುವುದೇ ಯೋ- ।
ಚನೆಯು ಬರಡೋ ಹೀಡುವುದೊ ದು- ।
ರ್ಗುಣಿಯೊ ಸುಗುಣಿಯೊ ಯೆಂಬ ಕುವಿಚಾರಗಳು ಬಾರವಲಾ
॥ ೫೦೧ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತ ನಾಯುವ- ।
ನಾರಿಹನು ಹಾರುವನೊ ಹೊಲೆಯನೊ ।
ಬಾರದೀ ಪರಿ ಶಂಕೆ ನೀರಲಿ ಹಾರಿ ರಕ್ಷಿಪರೆ ॥
ಘೋರ ಕಾಂತಾರದಿ ಪತಿವ್ರತೆ ।
ಚೋರರಿಗೆ ಕೈಸಿಕ್ಕಿಯುವರಾ ।
ನಾರಿಯನು ಸುಲಿಯುತಲಿ ಬತ್ತಲೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರಲು ॥ ೫೦೨ ॥

ಪುರುಷ ಸಂಭಾವಿತನು ಮೇಣಾ ।
ತರುಣಿಯನು ನೋಡಿದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ಯರಿವಿಯನು ಕೊಟ್ಟವಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಕೇಳುವನು ॥
ನರನಿಗಜ್ಞಾನಪ್ರಮಾದದಿ ।
ಮರಳಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ವಶದಲಿ ।
ಬರಲು ವ್ಯಾಧಿಯು ನರನು ನಿಂದಾಪಾತ್ರನಿರಲಥವಾ ॥ ೫೦೩ ॥

ನರನ ದುಃಖಿಯು ನಿಂದಿಸದಲಾ ।
ನರನ ಶುಶ್ರೂಷೆಯನು ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲೈ ಶಿಷ್ಟಧರ್ಮವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ದುಃಖಿದೊ- ।
ಳಿರುವ ನರನ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ ।
ವರಹು ಬರುವಂದದಲಿ ಮಾಳ್ಪುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೇನು ॥ ೫೦೪॥

ಮುಂದೆ ಬರುತಿಹ ಜನರ ದುರ್ಗುಣ- ।
ವೃಂದವನ್ನುಚ್ಚಾರ ಮಾಡದೆ ।
ಕುಂದನಡಗಿಸಿ ಮುಂದೆ ಭಾಷಣ ಮಾಳ್ಪುದವರೊಡನೆ ॥
ಚಂದ ಶಾಲಗ್ರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ ।
ತಂದು ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನಿಡುತಲಿ ।
ಮುಂದೆ ತುಳಸೀಪುಷ್ಪಗಳನರ್ಪಿಸುತ ಪೂಜಿಸುತ ॥ ೫೦೫ ॥

ಚಿತ್ತವದರಲಿ ಹಚ್ಚುವುದು ಕೇಳ್ ।
ಬಿತ್ತಿ ಹೊಲದಲಿ ಧಾನ್ಯ ಬಂದರೆ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಲಾ ಸಮಾಧಾನವನು ಗಳಿಸುವುದು ॥
ಚಿತ್ತಯಿಸೆ ಮನೆಗತಿಥಿಯವನಿಂ ।
ಗಿತ್ತು ತಾನಾತಿಥ್ಯಭೋಜನ ।
ಮತ್ತೆ ಯಾಶೀರ್ವಚನ ಕೊಳುವುದು ಯೋಗ್ಯಧರ್ಮವಿದು
॥ ೧೦೬ ॥

ಕುಂದನೆಣಿಸದೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ।
ಬಂದ ಪರಿಯಲಿ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಬಂದ ದೋಷವ ದೂರ ಮಾಡುತ ದಯೆಯ ತೋರಿವುದು॥
ಮುಂದೆ ಯಾತಗೆ ಮರ್ಮಭೇದದ ।
ನಿಂದೆ ಮಾಡದಲವನ ಪಾಪದ ।
ವೃಂದವುಚ್ಚಾರಿಸುತ ದುಃಖವ ಕೊಡುವುದನುಚಿತವು
॥ ೧೦೭ ॥

ಬಳಲು ರೋಗಿಯು ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ।
ಬರಿದೆ ರೋಗೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡುತ- ।
ಲರುಹ ಬಾರದು ರೋಗಿಯೆಂಬುವ ಮಾತನವನೊದನೆ ॥
ನರನು ದುರ್ಗುಣ ಬಿಟ್ಟು ಸದ್ಗುಣ- ।
ಪರನು ತಾನಾಗುವ ತೆರದಲಾ ।
ಪರಿಪರಿಯುಪಾಯಗಳ ಮಾಳ್ಪುದು ಶಿಷ್ಟಧರ್ಮವಿದು
॥ ೧೦೮ ॥

ನರನು ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟನಿದ್ದರು ।
ಕೊರತೆಗಳನನ್ಯರಲಿ ಕಾಣನು ।
ಯಿರುವನನ್ಯನು ನೀಚನೆನ್ನುತ ನಿಂದಿಸನು ಮೇಣು ॥
ಕೊರತೆಗಳ ಮನ್ನಿಸದಲನ್ಯರ ।
ಯಿರುವುದಿದುನೇ ಶಿಷ್ಟಧರ್ಮವು ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಲಕ್ಷಣವಪೈಶುನ್ಯಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೦೯ ॥

ನರನೆ ನೋಡಿದು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ ।
ಪರಮ ಸುಖಕರ ಸಾಧನವಲಾ ।
ಯಿರುವುದಿದುನೇ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗಲಾ ॥
[ದಯಾಭೂತೇಷು] ನರನೆ ಕೇಳ್ ಪೂರ್ಣಮೆಯದಿನ ಹಿಮ- ।
ಕಿರಣ ತನ್ನಯ ತೇಜ ಕೊಡುವನು ।
ಹಿರಿದು ಕಿರಿದೆಂಬೀ ತೆರದ ಭೇದವನು ನೋಡುವನೆ ॥೧೧೦॥

ನರನು ಕೇಳು ದಯಾರ್ದ್ರನಂತ- ।
ಕರಣಪೂರ್ವಕ ದುಃಖಿತರ ಪರಿ- ।
ಹಿಯಿಯ ತಾಪಗಳನ್ನು ನೆರೆ ಪರಿಹರಿಪ ಪೋದದಲಿ ॥

ಧರೆಯಲಾ ನೀರಿನ ಸಮಾನರು ।
ಯಿರುವರೇ ಯುಪಕಾರಿಯನ್ಯರು ।
ಮರಣ ತನಗಾದರುನು ಹುಲ್ಲನು ನೀರು ರಕ್ಷಿಪುದು ॥ ೧೧೧ ॥

ಬರಲು ಪೀಡಿತ ಮಾನವನು ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ತನ್ನಯ ಸರ್ವವನ್ನವ- ।
ಗಿರದೆ ಕೊಟ್ಟರು ತಾಳನಭಿಮಾನವನು ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಅರಿಯ ಬಾರದು ಕೊಟ್ಟ ದಾನವ ।
ಪರಿಯಲೀಯುಪಕಾರ ಮಾಳ್ಪನು ।
ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಿ ಭೂತದಯಾರ್ದ್ರನಾಗಿಹನು । ೧೧೨ ॥

ಹರಿವ ನೀರಿನ ಮುಂದೆ ಹೊಂಡವು ।
ಬರಲು ಹಾದಿಯಲದನು ತುಂಬದೆ ।
ಹರಿವುದೇನೈ ನೀರು ಮುಂದೆ ಪ್ರವಾಹರೂಪದಲಿ ॥
ಅರಿಯಲೀ ತೆರದಿಂದಲೇ ಮುಂ- ।
ದಿರುವ ದುಃಖಿತರಿಂಗೆ ಕೊಡದಲೆ ।
ನರನು ಮುಂದರಿಸನು ಕಣಾ ಕರುಣಾಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೧೩ ॥

ಮುಳ್ಳು ಸೇರಲು ಕಾಲೊಳಗೆ ಬಹು ।
ತಲ್ಲಣಿಸುವನು ವೇದನೆಯಲಾ ।
ತಲ್ಲಣಿಸುವನು ಪರರ ದುಃಖವ ನೋಡಿಯಾ ತೆರದಿ ॥
ಸಲ್ಲಲಿತ ಶೀತಲ ಪದಾರ್ಥವ ।
ಮೆಲ್ಲನಾ ಕಾಲಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಲು ।
ಸಲ್ಲಲಿತವಾಗುವುದು ತಂಪೇರುವುದು ಕಣ್ಣಿಂಗೆ ॥ ೧೧೪ ॥

ಪರರ ಸುಖವನು ನೋಡುತೀಪರಿ ।
ಭರದಿ ನೇತ್ರಾನಂದ ಬರುವುದು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ತೃಷಿತರ ತೃಷಾಹರಣಾರ್ಥಕಾ ನೀರು ॥
ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೀ- ।
ತೆರದಿ ಪರದುಃಖವ ನಿವಾರಿಸು- ।
ತಿರುವುದೊಂದೇ ಧರ್ಮ ಜನ್ಮಕೆ ಬಂದರದಕಾಗಿ ॥ ೧೧೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದ ಗುಣದಿಂ ।
ಭರಿತನು ದಯಾಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವೆ ನಾನವರಿಂಗೆ ಬಹು ಋಣಿಯಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
[ಅಲೋಲುಪ್ತ್ವಂ] ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರಲಾ ।
ಸರಸಿಜಗಳರಳುವುವು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಸರಸಿಜದ ಪರಿಮಳವ ಸ್ವೀಕರಿಪನೆ ದಿವಾಕರನು ॥ ೧೧೬ ॥

ಧರಣಿಯಲಿ ಬರುವನು ವಸಂತನು ।
ತರುಗಳಲಿ ಫಲ ಪುಷ್ಪ ಬರುವುವು ।
ಭರದೊಳವನುಪಭೋಗಿಸುವನೆ ವಸಂತ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಸಿರಿಯು ಸಿದ್ಧಿಸಮೂಹದಿಂದೊಡ- ।
ವೆರೆಸಿ ಹರಿವಶವಾದರೇನಾ ।
ಹರಿಗೆ ಸಿರಿಸಿದ್ಧಿಗಳ ಮೇಲಾಗದು ಕಣಾ ಮನವು ॥೧೧೩॥

ಪರಿಪರಿಯಿತಿಹಪರದ ಸುಖಗಳು ।
ಬರಲು ತನ್ನಯ ವಶದಿ ಕೇಳ್ ಜಾ- ।
ಕರರ ಪರಿಯಲಿ ಸೇವಿಸಲು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರನಲಾ ॥
ಮರಳಿ ಕೌತುಕಕಾಗಿಯಾದರು ।
ತಿರುಗಿಸನು ಕಣ್ಣುಗಳನದರಲಿ ।
ಕರೆವರಿದನೆ ಯಲೋಲುಪತ್ವವೆನುತ್ತ ಕೌಂತೇಯ ॥೧೧೪॥

[ಮಾರ್ದವಂ] ಜೀನುನೊಣಕಾ ಪುಟ್ಟಿಯು ಸಮಾ- ।
ಧಾನ ಕೊಡುವುದು ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಏನುಗಳೆಗಾ ನೀರು ಸುಖಕಾರಕವೆನಿಪುದಲ್ಲೈ ॥
ಬಾನಿಸಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರುವು- ।
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ವಿಹರಿಸುವುದೀ- ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ತಾಯಕ್ಕರವ ಮಾಡುವಳು ಕೂಸಿನಲಿ
। ೧೧೫ ॥

ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಬರಲಾ ವಸಂತನು ।
ಸುಳಿವನೈ ಮಲಯಾಚಲದ ಪರಿ- ।
ಮಳನ ಸೂಸುವ ಮಂದಮಾರುತ ಸರ್ವದಿಶೆಗಳಲಿ ॥
ಇಳೆಯಲಾ ಪ್ರಿಯವಸ್ತು ನೋಡಲು ।
ಸುಳಿವುದು ಸಮಾಧಾನ ನೇತ್ರದಿ ।
ಬೆಳೆಸುವುವು ಹೆಣ್ಣಾಮೆ ಮರಿಗಳ ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿಯಲಿ
॥ ೧೧೦ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದೊಳಾರಿಗೆ ।
ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರೇಮಾರ್ದ್ರತವಿರುವುದೈ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದು ಮಾರ್ದವವು ನೋಡೈ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಹತ್ತುವುದು ಮೈರುವದು ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ರೂಪದಲಿ ಶುಭ್ರವು ।
ಯಿಟ್ಟರದು ಬಾಯೊಳಗೆ ರುಚಿ ಮೂಸಿದರೆ ಪರಿಮಳವು
॥ ೧೧೧ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಲಾ ಕ- ।
ರ್ಪೂರವು ಸೊಗಸಾಗಿಹುದು ಮೇಣ್ ತಿಂ- ।
ದರೆ ಯಥೇಚ್ಛವು ಬಾಧಿಸದೆ ನಿಲ್ಲುವುದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥

ಇರುವುದಾ ಕಾರಣದಿಯುಪಮೆಗೆ ।
ಸರಿಯು ಕಾಣೆನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ಪರಿಯ ಕೇಳೀಮಾರ್ದವದ ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೧೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ಪಂಚಭೂತಗ- ।
ಳೆರುವುದೈ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ನೋಡಲು ।
ಯಿರುವುದೈ ಪರಮಾಣುವಿಂಗತಿ ಕಿರಿದೆನಿಸಿ ಜಗದಿ ॥
ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವಾಕಾರದಂದದೊ- ।
ಳೆರುವುದೈ ಯಾಕಾರ ಗಗನ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೀ ಪರಿ ಮಾರ್ದವವು ಸದ್ಗುಣವು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ॥ ೧೧೩॥

ಪರರಿಗುಪಕಾರವನು ಮಾಡಲು ।
ಧರಿಸಿಹರೊ ದೇಹವನು ಯೆಂಬೀ- ।
ತೆರದ ಭಾವವ ಕರೆವೈ ಮಾರ್ದವವೆನುತ ಜಗದಿ ॥
[ಹ್ರೀಃ] ಧರಿಣಿಪತಿಯಿಂ ಗಲು ಪರಾಜಿತ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಲಜ್ಜೆಯವನಿಗೆ ।
ನರಗೆ ಮಾನಿಗೆ ಬಲಲು ಹೀನಸ್ಥಿತಿಯು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೪ ॥

ಬರುವುದೈ ನಿಸ್ತೇಜತನವನ- ।
ಗನಿಯದಲೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯೊರ್ವನು ।
ಬರಲು ಚಾಂಡಾಲನ ಮನೆಗೆ ಮೇಣ್ ಲಜ್ಜೆ ಬರುವಂತೆ ॥
ಧುರಪರಾಙ್ಮುಖನಾಗಿ ಯೋಡು- ।
ತ್ತಿರುವ ಕ್ಷತ್ತ್ರಿಯನಿಂಗೆ ನೋಡಲು ।
ಬರುವುದವನಲಿ ಲಜ್ಜೆ ಮೋರೆಯನಿಳಿಸುವನು ಕೆಳಗೆ ॥ ೧೧೫ ॥

ನರನೆ ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಗಿಳೆಯೊಳು ।
ಕರೆಯೆ ವೈದವ್ಯಾರ್ಥಶಬ್ದದಿ ।
ಯುರುತನದ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲನೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ನರಗೆ ಸುಂದರನಿಂಗೆ ಕುಷ್ಠವು ।
ಬರಲು ದೇಹದಿ ನರಗೆ ಮಾನ್ಯಗೆ ।
ಬರಲು ಜನನಿಂದಾಪವಾದವು ಲಜ್ಜೆ ಬರುವುದಲಾ ॥ ೧೧೬ ॥

ಮೂರುವರೆ ಮೊಳವುದ್ದವಿರುವ ಶ- ।
ರೀರಧಾರಣ ಮಾಡುವುದು ಮೇಣ್ ।
ಬೇರೆಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರ ಯೋನಿಗೆ ಬಂದು ಜನಿಸುವುದು ॥
ಧಾರುಣಿಯ ಸಂಬಂಧ ತೀರಲು ।
ಸೇರುವುದು ಮರಣವನು ನೋಡೀ ।
ದಾರಿಯನ್ನೆದು ಪುದು ನಡೆವರೆ ಲಜೆ ಹ್ರೀಯದುವೆ ॥ ೧೧೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಗಳ ಗರ್ಭಗ- । [ಅಚಾಪಲಂ] ಸೂತ್ರದೋರವು ಹರಿಯಲಾಕ್ಷಣ ।
ಳಿರುವೈ ಮುಸಿಗಳು ಶರೀರದಿ । ಸೂತ್ರಗೊಂಬೆಯ ಚೇಷ್ಟೆ ಮುರಿವುದು ।
ಮೆರೆವ ಶೋಣಿತಮೂತ್ರರಸದಿಂದಾಕೃತಿಯಧರಿಸಿ ॥ ಕೆತ್ತಿ ವ್ರಾಣವ ಜಯಿಸೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯನಿಕರವೆಲ್ಲ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಜನಿಸುವುದು ಸಾಯುವು- । ಸತ್ತು ಬೇಳುವುದಲ್ಲವೇ ಸೂ- ।
ದಿರುವುದಿದು ಲಜ್ಜಾಜನಕವೈ । ಯರ್ಜಸ್ತವಾಗಲು ಕಿರಣತೇಜಸ- ।
ಯರಿಯುತೀವರಿ ದುಃಖಿಸುವುದೈ ಹ್ರೀಯಲಕ್ಷಣವು ॥೧೨೮॥ ಮಸ್ತನಳೆವುದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿವಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೧೩೦॥

ಪರಿಪರಿಯ ದುಶ್ಚಿಹ್ನವೀಪರಿ । ಬಂಧಿಸಲು ನಿಗ್ರಹದಿ ಮನ ಜ್ಞಾ- ।
ಯಿರುವ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಬರುವುದೆ । ನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಸತ್ತು ಬೀಳ್ವುವೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ಲಜ್ಜಾಜನಕವಿದು ಸಾಧು ಪುರುಷರಿಗೆ ॥ ಬಂಧಿಸಲು ವ್ರಾಣವನು ಮನವನ್ನಿಂದ್ರಿಯದ ದಶಕ ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ಪ್ರಿಯಕರವಲಾ । ಬಿಂದು ಹೋಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮೂಢರಿಗೆ ವಾರ್ಧನೆ । ಬಂದುದೇ ಮನದೊಳಗೆ ವಾಸವ- ।
ಯರಿಯಿಶೇ ಹ್ರೀಲಕ್ಷಣವು ನಿನಗಿಂದು ಕೌಂತೇಯ ।೧೨೯॥ ನಂದನನೆ ಕೇಳಿದುವಚಾಪಲವಿದುದು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೧೩೧॥

ತೇಜಃ ಕ್ಷಮಾ ಧೃತಿಃ ಶೌಚಮದ್ರೋಹೋ ನಾತಿಮಾನಿತ ।
ಭವಂತಿ ಸಂಪದಂ ದೈವೀಮಭಿಜಾತಸ್ಯ ಭಾರತ ॥ ೩ ॥

[ತೇಜಃ] ದೊರೆಯ ಬೇಕೀಶ್ವರನೆನುತ್ತಲಿ । ದೊರೆಯಲೇನಾ ಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪಕ ।
ಭರದಿ ಸ್ವಾಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕ । ಧರಿಸನವ ಕೌತುಕವ ಮನದ- ।
ಚರಿಸಲಾ ಸುಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಿ ಮಾನವನು ಪಾರ್ಥ ॥ ಲ್ಲರಿವನೊಂದೇ ಪರಿಯನೀಶ್ವರನಡಿಗೆ ಯೋಡಾಟ ॥
ಕೊರತೆ ಬರುವುದೆ ಬಾರಲಾರದು । ಇರುವುದಿದು ಶಾರೀರತೇಜವು ।
ನರನೆ ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಜಗದಲಿ । ನರನೆ ನೋಡಿದ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ।
ಮರಣ ಬಂದರೆ ಪತಿಗೆ ಸತಿಯರು ಚಿತೆಯನೇರುವರು ಮರಳಿ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಕೇಳ್ ಕ್ಷಮೆಯ ಲಕ್ಷಣವ ॥೧೩೫॥
॥ ೧೩೨ ॥
ಸತಿಯು ಪತಿರತಳೆಂದು ಮೇಲಾ । [ಕ್ಷಮಾ] ನರನೆ ಕೇಳ್ಕೆ ರೋಮಕೋಟಿಯ ।
ಚಿತೆಯನೇರಿ ಸ್ವದೇಹವಗ್ನಿಗೆ । ಧರಿಸುತಿರ್ದರು ದೇಹಕೀ ಪರಿ- ।
ಯತಿಹರುಷದಿಂದರ್ಪಿಸುವಳೈ ನೋಡುವಳೆ ಹಿಂದೆ ॥ ಯಿರುವುದೇನಭಿಮಾನ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಮತಿಯಿನಿರಿಸುತ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿ । ಪರಿಯಲೀ ಧಾರಣವ ಮಾಡುತ- ।
ಕ್ಷಿತಿಯ ವಿಷಯಂಗಳನು ವಿಷವೆಂ- । ಲಿರುವ್ರದೆನಗೀ ಸಹನಶೀಲತೆ- ।
ದತಿಹರುಷದಿಂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡುವುದೈ ಮುಂದೆ ॥೧೩೩॥ ಯಿರದಲಾ ಮನದೊಳಗೆ ಗರ್ವವು ಕ್ಷಮೆಯ ಲಕ್ಷಣವು ॥೧೩೬॥

ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು । [ಧೃತಿಃ] ಇರಲಿಕಾ ವಿಷಯೋಪಭೋಗದ ।
ನರ ಸುಷುಮ್ನಾನಾಡಿಯಿಂದಲಿ । ಪರಿಪರಿಯಲಿಂದ್ರಿಯಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ।
ಭರದಲೇರಿಸಲಿತ್ತಿ ಪನಲಾ ವ್ರಾಣವಾಯುವನು ॥ ಒರಲಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಕರ್ಮಾದಿ ರೋಗ ದೇಹದಲಿ ॥
ಅರಿಯನಾತನು ವಿಧಿನಿಷೇಧವ- । ಒರಲಿ ಯಪ್ರಿಯ ವಸ್ತುರೋಗವು ।
ನರಿಯನಾತನು ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗವ- । ಒರಲಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಷಯದ ವಿಯೋಗವು ।
ನರಿಯನಾತನು ಲಜ್ಜೆ ವಿಘ್ನಾಘಗಳ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೩೪॥ ಮರಳಿ ಬರಲೀಪರಿ ವಿಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೊಂದಾಗಿ ॥ ೧೩೭ ॥

ನರನು ಮನದಲಿ ಗಡಬಡಿಸದಲೆ ।
ಶರನಿಧಿಯ ಕುಂಭಜನು ಕುಡಿದಿಹ ।
ಪರಿಯಲವನದ ಕುಡಿದು ತೇಗುವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಬರಲು ಹೊಗೆಯಾಕಾಶದಲ್ಲಿಂ ।
ದರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಗಾಳಿಯದನೇ ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವಂದದಲಿ ಹರಿವನು ಮೂರು ತಾಪಗಳ
॥ ೧೩೮ ॥

ಮೂರು ತಾಪಂಗಳನು ವೊಂದೇ ।
ಬಾರಿಗಾತನು ಕುಡಿದು ತೇಗುವ ।
ನೇರಿದರೆ ಚಿತ್ತದಲಿ ರಾಗವು ಧೈರ್ಯ ಕೆಡಿಸನಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಿದ ಧೃತಿಯೆನುತ್ತಲಿ ।
ಕಾರಣಿಕ ಕೋವಿದರು ಕರೆವರು ।
ಧೀರನೀರ ಧನಂಜಯನೆ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೩೯ ॥

[ಶೌಚಂ] ಜನ್ಮಕಲಶವ ಸ್ವಚ್ಛ ತೊಳೆಯುತ ।
ಮಾನ್ಯ ಗಂಗಾಮೃತವನದರೊಳ ।
ಗಿನ್ನು ತಂದಿರಿಸಲು ಕಣಾ ಸರ್ವತ್ರ ಶುದ್ಧವಲಾ ॥
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನಿಗಾಚರಣನಂ ।
ಪೂರ್ಣ ನಿಷ್ಕ್ರಮವು ಕಣಾ ಮೆ ।
ಣಿನ್ನು ನೋಡು ವಿವೇಕವಂತರ್ಗತವು ರಂಜಿವುದು
॥ ೧೪೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದ ಶುದ್ಧತೆ ।
ಯಿರುವುದಾದರೆ ಸರ್ವಕಡೆಯಲಿ ।
ಕರೆವರದನೇ ಶೌಚವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥
[ಅದ್ರೋಹಃ] ಹರಿವ ಗಂಗಾಜಲವು ಜಲಧಿಯ ।
ವರೆಗೆ ದಾರಿಯಲಿರುವ ತೀರದ ।
ಮರಗಳನು ಪೋಷಿಸುವುದಲ್ಲವೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೆ ॥ ೧೪೧ ॥

ಹರಿಸುವುದಲಾ ವಾಪತಾಪವ ।
ತರಣಿ ದಿನನಿತ್ಯದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ।
ವಿರಚಿಸಲಿಕಾರಭಿಸಿದರೆ ಮೂರ್ಲೋಕದಲಿ ವಾರ್ಥ ॥
ಹರಿವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾತಿಯು ।
ಧರೆಯಲಿಹ ಸಂಪತ್ತಿಯಾಗರ ।
ತೆರೆದು ಸುರುವಾಗುವುದು ಜಗದೊಳಗೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರ ॥ ೧೪೨ ॥

ಧರೆಯಲೀ ತೆರದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧರಿ ।
ಗಿರದೆ ಸನ್ಮುಕ್ತಿಯನು ಕೊಡುವುದು ।
ಮರಳಿ ಸಂಸಾರದಲಿ ನಿರಳುವರನ್ನು ತರಿಸುವುದು ॥
ಹರಿಸುವುದು ಪೀಡಿತರ ದುಃಖವ ।
ನಿರುಳು ಹಗಲಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಸು ।
ತಿರುವುದಾದರು ಪರರ ಸುಖದಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು ॥ ೧೪೩ ॥

ತನ್ನ ಸುಖ ಸಾಧಿಸಲಿಕೋಸುಗ ।
ವನ್ಯರಿಗೆ ಘಾತವನು ಮಾಡುವ ।
ಕುನ್ನಿ ಮಾರ್ಗದ ಛಾಯೆಯಾದರು ಮನದಿ ಬಾರದಲಾ ॥
ಎನ್ನನೀಪರಿ ನರನ ವರ್ತನ ।
ವನ್ನು ಬುಧರದ್ರೋಹವೆನುವರು ।
ಯಿನ್ನು ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಕೇಳ್ನಾತಿಮಾನಿತೆಯು ॥ ೧೪೪ ॥

[ನಾತಿಮಾನಿತಾ] ನರಪತಿ ಭಗೀರಥನು ಗಂಗೆಯ ।
ನಿರದೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಮೃತ್ಯುಲೋಕಕೆ ।
ಒರಿಸಿದನು ಶಂಕರನು ಜಟೆಯಲಿ ಧರಿಸಿದನು ಮುದದಿ ॥
ಹರನ ಸನ್ಮಾನವನು ನೋಡುತ ।
ಕರಗಿದಳು ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ಗಂಗೆಯು ।
ಪರರು ಮಾನವನೀಯೆ ಮನ ಸಂಕುಚಿತವಾಗುವುದು ॥ ೧೪೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡಿದು ನಾತಿಮಾನಿತೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿದ ನಿನಗೆ ನಾ ವಿ ।
ಸ್ತರಿಸಿದೆನಲಾ ಹಿಂಪೆ ನಿನಗರವಿಲ್ಲನೇ ವಾರ್ಥ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾನದನೆ ಬಹು ವಿ ।
ಸ್ತರವ ಮಾಡಲು ಬೇಕೆ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಹರಿಯು ನೋಡೀ ತೆರದಿ ವಾರ್ಥನಿಗರುಹಿದನು ಮುದದಿ ॥ ೧೪೬ ॥

ನರನಿಗಿಪ್ಪತ್ತಾರು ಸದ್ಗುಣ ।
ವರುಹಿದನು ಕರುಣದಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಯರಸ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನಿವಗಳಿಗಗ್ರಹಾರವನು ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ದೈವಸಂಪ ।
ತ್ತಿರುವುವಿಪ್ಪತ್ತಾರು ಗುಣಗಳು ।
ಪರಿಪರಿಯ ತೀರ್ಥಗಳು ಗಂಗಾರೂಪ ಹರಿವುವಲಾ ॥ ೧೪೭ ॥

ಮೆರೆವ ಸಗರನಿರಕ್ತಿಯನ್ನು ।
ದ್ಧರಿಸಲೋಸುಗ ಬಂದಿರುವುದೋ ।
ಧರಣಿಯಲ್ಲೆಂಬಂತೆ ಮೆರೆವುವು ಗುಣಗಣಂಗಳಿವು ॥
ಕರದಲೀ ಗುಣಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯ ।
ಧರಿಸಿ ವಧು ಶ್ರೀಮುಕ್ತಿ ತನ್ನಯ ।
ವರನ ವೈರಾಗ್ಯವನು ಶೋಧಿಸುತಿಹಳು ಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೪೮ ॥

ಕರದಲೀ ಗುಣಬತ್ತಿ ಹಚ್ಚುತ ।
ತರುಣಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಪತಿಯ- ।
ನ್ನರಸುವೆಳೊ ನೀವಾಳಿಸಲಿಕಾರತಿಯನೆಂಬಂತೆ ॥
ಮೆರೆವುವೈ ಗೀತಾನಮುದ್ರದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಮೌಕ್ತಿಕಂಗಳು ।
ಧರಿಸಿಧಳೊ ಸಂಪತ್ತು ದೈವಿಕ ಸಿಂಪಿರೂಪದಲಿ ॥ ೧೫೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ತೆರವಿದಿದ್ದರು ।
ಅರಿಯಲಾ ನೀನಿದನು ಮನದ- ।
ಲ್ಲರಿಯ ಬೇಕೈ ತ್ಯಾಜ್ಯ ವಸ್ತುವ ಸಾವಧಾನದಲಿ ॥
ನಿರುತ ತ್ಯಾಜ್ಯನಿದೆಂಬ ಕಾರಣ- ।
ವರಿಯ ಬೇಕೈ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ।
ನರನೆ ಕೇಳೆದು ನರಕದೊಳಗದ್ದಿಪುದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ॥ ೧೫೧ ॥

ಅರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದೀ ।
ಪರಿಯ ದೈವಿಕ ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಲಕ್ಷಣವನೆಲ್ಲವನರುಹಲಿನ್ನೇನು ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗೀಗ ನಾನಾ- ।
ಸುರಿಯ ಸಂಪಲ್ಲಕ್ಷಣಂಗಳ- ।
ನಿರುವುದಿದುವೇ ದುಃಖವಲ್ಲಿಯು ಮುಳ್ಳ ತುಂಬಿಹುವು॥೧೫೦॥

ಧರೆಯಲಿಹ ಜೀವಿಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ನರಕದಲ್ಲಿಯೆ ದೂಡ ಬೇಕೀ- ।
ತೆರದ ಘೋರವ್ರತವ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಹುದು ಸಂಪತಿದು ॥
ಹರಿಪರಿಯ ವಿಷವೆಲ್ಲ ಕೂಡಲು ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಕಾಲಕೂಟವು ।
ಪರಿಯಲಾಸುರ ಸಂಪತೆಂಬುದು ದೋಷರಾಶಿಯಲಾ ॥ ೧೫೨ ॥

ದಂಭೋ ದರ್ಪೋಽಭಿಮಾನಶ್ಚ ಕ್ರೋಧಃ ಪಾರುಷ್ಯಮೇವ ಚ ।
ಅಜ್ಞಾನಂ ಚಾಭಿಜಾತಸ್ಯ ಪಾರ್ಥ ಸಂಪದಮಾಸುರೀಮ್ ॥ ೪ ॥

[ದಂಭಕ] ನರನೆ ವೀರವರೋತ್ತಮನೆಯಾ- ।
ಸುರಸ್ವರೂಪದ ದೋಷತತಿಯ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೈ ಮುಖ್ಯಪ್ರಸಿದ್ಧವು ದಂಭ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನೆ ತಾಯಿಯು ದೋಷಗಳ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಬಯಲಿಗೆ ತಂದು ನಿಂದಾ- ।
ಪರಶೆಯನು ತೋರಿಸಲು ತಾಯಿಯು ತೀರ್ಥದಂದದಲಿ
॥೧೫೩॥

ನರನು ನಾವೆಯನೇರದಲೆ ಮ- ।
ತ್ತಿರದೆಯದನೇ ತಲೆಯಲೇರಿಸೆ ।
ಯಿರವುದೇನೈ ತರಣ ಪ್ರಾಣದ ಹರಣವಹುದಲ್ಲೈ ॥
ನರನೆ ಪ್ರಾಣವ ಕಾಯ್ವುದನ್ನವು ।
ನಿರುತವಾಗಿಹ ಮಾತು ಕೇಳೆದು ।
ಭರದಲದನತಿ ಮಿಗಿ ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಾಣಘಾತಕವು ॥ ೧೫೬ ॥

ಇರುವಳಾದರು ಪರಮಪಾವನೆ ।
ದುರಿತಕಾರಕ ಮಗನಿಗಾಕೆಯೆ ।
ಯಿರುವಳಲ್ಲಾ ಪತನಕಾರಣ ನರಕಸೋಪಾನ ॥
ಗುರುಮುಖದಿ ಕಲಿತಿರುವ ಪಾವನ- ।
ವಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನು ತಾ- ।
ನಿರದೆ ಹಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದವರಿಗರುಹಿದರೆ ॥ ೧೫೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಧರ್ಮವಿಹಪರ- ।
ಕಿರುವುದೈ ಸುಖ ಮಾತು ನಿಜವಿದು ।
ತರಣಕಾರಣವಹುದು ಗುಪ್ತದಿ ಮಾಡೆ ಧರ್ಮವನು ॥
ಒರೆದೆ ಹಾದಿಯಲದನು ತೋರಿಸೆ ।
ಯಿರುವುದದುವೇ ದುರಿತಕಾರಣ ।
ಪರಮದೋಷಾಸ್ಪದವಲಾ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯದು ॥ ೧೫೭ ॥

ಒರುವುದೇನುಪಯೋಗವದರಿಂ ।
ಒರುವುದಲ್ಲವೆ ಹಾನಿಯಹಿತವು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನು ॥
ಬರಲು ಮಳೆಗಾಲದಲಿ ಪೂರವು ।
ನರನು ನಾವೆಯನೇರಿ ನದಿಸಂ- ।
ತರಣ ಮಾಳ್ಪನು ಮಾತು ನಿಜವಿದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ
॥ ೧೫೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ತಾನು ಮಾಡಿದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಧರ್ಮಗಳ ನಾಲ್ದೆಸೆ ।
ಗಿರದೆ ಘೋಷಿಸುತಿರುವುದೇ ನಿಜ ದಂಭವೆನಿಸುವುದು ॥
ಧರೆಯಲಿದು ಸದ್ಧರ್ಮವಲ್ಲೈ ।
ಕರವರಿದನೆಯಧರ್ಮವೆನುತಲಿ ।
ಯಿರಲು ಜೇಕೈ ಧರ್ಮ ಗುಪ್ತವು ಪಾರ್ಥ ಜಗದೊಳಗೆ
॥ ೧೫೮ ॥

[ದರ್ಪಃ] ಮರುಳ ನಾಲ್ಕಕ್ಷರವ ಕಲಿತರೆ ।
ಸರಸತಿಯ ತುಚ್ಛಪನು ಮದದಲಿ ।
ಕುರುಡದಾಸರ ಕುದುರೆಯೈರಾವತವ ತುಚ್ಛವುದು ॥
ಅರಿಯಲಾ ಜಾಲಿಗೆಯ ಮರದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಜ್ಯೋತಿಯು ಸ್ವರ್ಗ ತುಚ್ಛಿಸು- ।
ತಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಬಾವಿಯೊಳಗಿನ ಕಪ್ಪೆ ಸಾಗರವ ॥ ೧೫೯ ॥

ಹುಲ್ಲುರಾಶಿಯು ಸಿಗಲು ಬೆಂಕಿಯು ।
ತಲ್ಲಣಿಸುತೇಳುವುದು ಗಗನಕೆ ।
ಸಲ್ಲಲಿತ ಭೋಜನವು ಸಿಗಲೊಂದಿನ ದರಿದ್ರನಿಗೆ ॥
ಮೆಲ್ಲನವನುನ್ಮತ್ತನಾಗುವ- ।
ನಲ್ಲವೇ ವಿದ್ಯಾಧನಸ್ತ್ರೀ- ।
ಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನದಲಿ ನರನುನ್ಮತ್ತನಾಗುವನು ॥ ೧೬೦ ॥

ದೊರೆಯಲರಮನೆನೆರಳು ವೊಂದಿನ ।
ನರನಿಗಾಸರಕಾಗಿ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಮನೆ ಬೇಕೇಕೆನುತ ಕುವಿಚಾರದಿಂ ನರನು ॥
ಇರುವ ಮನೆಯನು ಸುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಮರುಳನಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಜಗದಲಿ ।
ಬರಿದೆ ಮೃಗಜಲ ನೋಡಿ ಬಾವಿಯ ಜಾಣ ಮುಚ್ಚುವನೆ
॥ ೧೬೧ ॥

ಬರಲು ಧನಸಂಪತ್ತು ಭಾಗ್ಯವು ।
ಭರದಿ ನರನುನ್ಮತ್ತನಾಗಲು ।
ಕರೆವರಿದನೇ ದರ್ಪವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥
[ಅಭಿಮಾನಃ] ಇರುವುದೈ ವೇದದಲಿ ಜನರಿಗೆ ।
ಭರವಸವು ತದ್ರೀತಿಯಲ್ಲೀ- ।
ಶ್ವರನಿಹನು ತ್ರಿಜಗದಲಿ ವ್ಯಾಪ್ಯನು ಸೂರ್ಯನಂದದಲಿ
॥ ೧೬೨ ॥

ಇರುವುದೇನೆರಡನೆಯ ತೇಜದ ।
ಸರಿಯವನು ಜಗದೊಳಗೆ ಸರ್ವದಿ- ।
ಗಿರುವುದಿಚ್ಛೆಯು ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಣತನಗರ ಬಾರದೆಂದೀ- ।
ತೆರದೊಳಿಚ್ಛೆಯ ಜಗದೊಳಿಲ್ಲರು ।
ಧರಿಸಿರುವರೈ ನಿರ್ವಿವಾದದ ಮಾತು ಕೌಂತೇಯು ॥ ೧೬೩ ॥

ಧರೆಯಲಾ ಕಾರಣದಿ ಸರ್ವರು ।
ನಿರುತ ಪರಮೇಶ್ವರನ ವೇದವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ರೀತಿಯುಲಿ ಕೊಂಡಾಡುವರು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಬರಲು ಕವಿಯೊಳಗೀಪರಿಯ ತುತಿ ।
ಬರುವುದೈ ಕೋವಾತಿರೇಕವು ।
ಬರಳುವನು ದ್ವೇಶದಲಿ ಮತ್ಸರಪೂರಿತನು ಜಗದಿ ॥ ೧೬೪ ॥

ತಿಂದು ತೇಗುವೆನೀಶ್ವರನ ನಾ- ।
ನಿಂದು ಕೊಡುತಾ ಕಾಲಕೂಟವ ।
ಕೊಂದು ಬಿಡುವೆನು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಗಳಿಗೆಯಲಿ ॥
ಮುಂದೆ ಸರ್ವರ ರಕ್ಷಣವ ಯಾ- ।
ರೆಂದು ಮಾಳ್ಪರು ನಾನವರ ಮುನಿ- ।
ಸಿಂದ ಸತ್ತಾಹರಣ ಮಾಡುಹೆನೊಂದೆ ಗಳಿಗೆಯಲಿ ॥ ೧೬೫ ॥

ಈ ಪರಿಯಲೀಶ್ವರನ ಸತ್ತೆಯು ।
ತಾಪವೆನುತಲಿ ಯೋಚಿಸುವನ್ಯೆ ।
ದೀಪತೇಜವ ಸಹಿಸಲಾರದು ಒಡಪತಂಗವದು ॥
ಈ ಪರಿಯಲಾ ಮಿಂಚುಬುಳುಗಳು ।
ಕೋಪಿಸುವುವಾ ಸೂರ್ಯನೊಳು ಸಂ- ।
ತಾಪಿಸುವುದಾ ಟಿಟ್ಟಭಕ ಸಾಗರವ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೬೬ ॥

ನರನು ನೋಡಭಿಮಾನಭರದ- ।
ಲ್ಲರಿಯನೀಶ್ವರನಾರೆನುತ ಮ- ।
ತ್ತಿರದೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ನಾಮವನಾಡನ್ಯೆ ಮದದಿ ॥
ತರಣಿ ಸವತಿಯ ಧಿಕ್ಕರಿಪ ಪರಿ- ।
ಯರಿಯುತೀಶ್ವರನನ್ನು ಬಹು ಮ- ।
ತ್ಸರದೊಳಾತನ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನು ವರ್ಣಿಸಲಿ ಯೆಂತು ॥ ೧೬೭ ॥

ಧರೆಯಲಾರಿಗೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೀ ।
ತೆರದ ಮಾನವ ತುಂಬಿಹುದು ಕೇ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಯಭಿಮಾನ ಜಗದೊಳಗಿದುವೆ ಲಕ್ಷಣವು ॥
ಪುರುಷನೀಯುನ್ಮತ್ತ ರೌರವ- ।
ನರಕ ಹಾದಿಯ ಹಿಡಿವನಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವುದೇನಿದು ಹಾದಿ ಮೋಕ್ಷಕೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೬೮ ॥

[ಕ್ರೋಧಃ] ಧರೆಯಲನ್ಯರು ಸುಖವನನುಭವಿ- ।
ಪರು ಯೆನುತ್ತಲಿ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಭರದಲೇಳ್ವುದು ಮಸ್ತಕಕೆ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿ ವಿಷವಾಗಿ ॥
ನರನೆ ಯುರಿವೆಣ್ಣೆಯಲಿ ತಣ್ಣೀ- ।
ರೆರೆಯಲಾಕ್ಷಣ ಜ್ವಾಲೆ ಯೇಳ್ವುದು ।
ನರಿಯು ಚಂದ್ರನ ನೋಡಿ ಥಡಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ಸರದಿ ॥ ೧೬೯ ॥

ತರಣಿಯುದಯಕೆ ಬಂದ ಯೋಗದಿ ।
ಧರೆಗೆ ಪರಮಾನಂದವವ್ವುದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲಾರಂಭವಾಗುವುದು ॥
ಮರುಳ ವಾಪಿಯು ಗೂಗೆಯಾನಿ ।
ಸ್ತ್ರೀರವ ನೋಳ್ಪುದೆ ಯದಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯು ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದಲ್ಲನೇ ಮತ್ಸರಿದಲಡಗುವುದು ॥೧೭೦॥

ಧಾರುಣಿಗೆ ಸುಖ ಕೊಡುವ ಸೂರ್ಯನ ।
ಚೋರ ಬೈಯುವನಲ್ಲವೇನೈ ।
ಕ್ಷೀರವೆರೆದರೆ ಫಣಧರಕೆ ವಿಷವೇರುವುದು ನೋಡೆ ॥
ವಾರವಿಲ್ಲನ ವಾರಿನಿಧಿಯಲಿ ।
ನೀರ ಕುಡಿದರದೇನು ದೀಪ್ತಿಯೊ- ।
ಳೇರುವುದು ವಡವಾಗ್ನಿ ಶಾಂತತೆ ಯಿಲ್ಲವೈ ಯದಕೆ ॥೧೭೧॥

ಅನ್ಯರಲಿ ವಿದ್ಯಾವಿನೋದಗ- ।
ಳನ್ನು ವೈಭವಭಾಗ್ಯಸೌಖ್ಯಗ- ।
ಳನ್ನು ನೋಡುತ ಸಹನವಿರದುದ್ವೇಗವೇರುವುದು ॥
ತನ್ನ ದೇಹವ ಸುಟ್ಟ ಪರಿಯಲಿ ।
ಬನ್ನ ಬಡುವನು ಕ್ರೋಧಲಕ್ಷಣ- ।
ವನ್ನು ನೀನೀಪರಿಯಲರಿಯೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೧೭೨ ॥

[ವಾರುಷ್ಕ್ಯ] ಶಿರಗ ವಾಸಿಪ ಹುತ್ತಿಸಂದದೊ- ।
ಳೆರುವುದಾರಿಗೆ ಮನವು ಬಾಣದ ।
ಪರಿಯೊಳಾರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವದಿರುವುದೈ ಜಗದಿ ॥
ಇರುವುದಗ್ನಿಯ ತೆರದಿ ಭಾಷಣ ।
ಸುರಿಪ ಬೆಂಕಿಯ ಮಳಿಯ ತೆರದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೈಯತಿ ಪ್ರಖರಭಾಷಣವಾರಿಗೀ ಜಗದಿ ॥ ೧೭೩ ॥

ನ್ನನೆ ಯುಕ್ಕಿನ ಕರಗಸದ ಪರಿ ।
ಯಿರುವುವಾರ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲವು ।
ತರುವೈವೈ ತ್ರಾಸಗಳರಾಶಿಯನಿತರರಲಿ ವಾರ್ಥ ॥
ಎರಡನೇಯರ ಮನಕೆ ಭೇದವ- ।
ನಿರದೆ ಮಾತಾಡುವನು ನೋಡೀ- ।
ನರಸೊಳಧಮಾಧಮನು ಪಾರುಷ್ಯಪ್ರವೀಣನಲಾ ॥ ೧೭೪ ॥

[ಆಜ್ಞಾನಂ] ನರನೆ ನಿನಗಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವರುಹುವೆನು ನೀನೀಗ ನೋಡ್ಯೆ ।
ಯಿರುವೆನೇ ಶೀತೋಷ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹುಟು ಕುರುಡನಿಗೆ ॥

ಇರುಳುಹಗಲೀ ಭೇದವಿರುವುದೆ ।
ಯುರಿವ ಬೆಂಕಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬರುತಿಹ ।
ಸುರಸ ಕುರಸವನೆಲ್ಲ ಸುಡುವರೆ ಭೀತಿ ಯೇನಿಹುದೆ ॥ ೧೭೫ ॥

ಸ್ಪರಿಶಕಿರುವುದೆ ಭೇದ ಲೋಹವ- ।
ನಿರದೆ ಸ್ಪರ್ಶದಿ ಚನ್ನ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ರಸಗಳಲಿ ತಿರುಗಿಸೆ ಸವೃಟಗರವಿಹುದೆ ॥
ಅರಿವುದೇನದು ಕಹಿಸವಿಯು ಮ- ।
ತ್ತಿರುವುದೇ ಸ್ವಾದೂಪಭೋಗವು ।
ಕಿರಿಹಿರಿದ ನೋಡುವುದೆ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸ ಹತ್ತಿದರೆ ॥ ೧೭೬ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಜ್ಞಾನಿ ಮನುಜನಿ- ।
ಗಿಷ್ಟ ಕಿಂವಾನಿಷ್ಟವೆಂಬುದು ।
ನಷ್ಟವಹುದೈ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿಯದು ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳ ॥
ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ಬಂದ ವಸ್ತುವ- ।
ನಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಕೂಸು ಬಾಯಲಿ ।
ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನರಿವುದೇನೈ ಕೂಸು ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೧೭೭ ॥

ದುರಿತಪುಣ್ಯದ ಖಚಡಿ ಮಾಡುತ- ।
ಲರಿಯನೈ ಯಜ್ಞಾನಿ ಕರ್ಮದ ।
ಪರಿಯ ಕರ್ಮಾಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪನು ಭೇದವಿಲ್ಲದಲೆ ॥
ಇರುವುದಿದುವಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವಿರುವುವೀ ಪರಿಯಾರುಗುಣಗಳು ।
ಯಿರುವದಾಸುರ ಸಂಪತತಿ ಬಲಿ ಘೋರ ಷಡ್ದೋಷಿ ॥ ೧೭೮ ॥

ತರುಣಿಯಿರಲು ಕೃಶಾಂಗಳಾಕೆಗೆ ।
ಯಿರುವುದೈ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆಯಧಿಕದಿ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಬೆಂಕಿ ಮೂರೇ ಸಂಖ್ಯೆ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಇರುವುದೈ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ತಿರಿಗಿ ವಡವಾನಳವು ವಿದ್ಯುತು ।
ಪರಿಯಲೀ ಮೂರಗ್ನಿ ಸೇರಲು ವಿಶ ಸುಡುವುದಲಾ ॥ ೧೭೯ ॥

ಮೂರು ದೋಷಗಳೇರಿತೆಂದರೆ ।
ವಾರಿಜಾಸನಗಳವೆ ಮರಣವು ।
ಬಾರದಿರುವುದೆ ಮೂರರಿಮ್ಮಡಿಯಾರು ದೋಷಗಳು ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀಯಾರು ದೋಷವಿ- ।
ಚಾರಿಸಲು ತತ್ಸಂಪತಾಸುರ ।
ಭಾರಿ ಸಂಕಟಕಾಕವಲಾ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೮೦ ॥

ದುಷ್ಟಗ್ರಹಗಳೊಂದೆ ರಾಶಿಯ- ।
ಲಿಟ್ಟ ತೆರದಲಿ ಬಂದು ಸೇರಲು ।
ಕಷ್ಟಸಂತತಿ ಬಾರದಿಹುದೇ ಜಗದಿ ಮಾನವಗೆ ॥
ದುಷ್ಟವಾಪಗಳೆಲ್ಲ ಕೂಡುತ- ।
ಲಟ್ಟ ಬರುವುವು ನಿಂದೆ ಮಾಳ್ಪಗೆ ।
ತಟ್ಟುವುವು ರೋಗಗಳು ಸರ್ವವು ಮರಣ ಬಂದಿರಲು
॥ ೧೮೧ ॥

ಬಂದು ಸರ್ವಕುಯೋಗಗಳು ತಾ- ।
ವೊಂದೆ ಕುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಸೇರಿರೆ ।
ಬಂದುದಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವುದೇನೈ ದುಷ್ಟಪರಿಣಾಮ ॥
ಮಂದಿಯಲಿ ವಿಶ್ವಾಸನಿಟ್ಟವ ।
ಬಂದು ಜೀವ್ಗನು ಚೋರಸಂಗದಿ ।
ಬೆಂದು ಬಳಲುವ ನರ ಮಹಾವೂರದಲಿ ಸಿಲುಕಿದರೆ ॥೧೮೨॥

ದುಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಪರಿಪರಿ ।
ಹುಟ್ಟದಿರುವುವೆ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತಟ್ಟಲೀ ದೋಷಗಳು ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದನಿಷ್ಟವದು ॥

ನಷ್ಟವಾಯುರ್ದಾಯವಾಗಿಹ ।
ಬಟ್ಟಿಗೆಟ್ಟಿರುವಾಡುಗಳೆಗಾ ।
ಕೆಟ್ಟ ಕಾರೆಯ ಕಾಯಿ ಮೆಲುವರೆ ಸಿಕ್ಕುವಂದದಲಿ ॥ ೧೮೩ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ದೋಷವಾರಿವು ।
ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ।
ನಿತ್ಯನೀಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೆ ಬಿದ್ದು ನರಳುವನು ॥
ಮತ್ತೆಯಧಮಾಧಮ ಕುಯೋನಿಯೊ- ।
ಳೆತ್ತುವನು ಜನ್ಮಂಗಳನು ಸರಿ- ।
ಯುತ್ತ ಜಂಗಮದಿಂದ ಸ್ಥಾವರ ತನಕವಿಳಿಯುವನು ॥ ೧೮೪ ॥

ಆರು ದೋಷಗಳೆಲ್ಲನೀ ಪರಿ ।
ಸೇರುತೊಂದೇ ಕಡೆಗೆಯಾಸುರ ।
ಕ್ರೂರ ಬಹುಗಂಭೀರ ಸಂಪತ್ತಿಸೆವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಲುಭಯ ಪ್ರ- ।
ಕಾರಗಳ ಸಂಪತ್ತುಗಳ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರದಿಂ ಪೇಳೆದೆನು ಲಕ್ಷಣಪೂರ್ವಕದಲಿವನು ॥ ೧೮೫ ॥

ದೈವೀ ಸಂಪದ್ವಿಮೋಕ್ಷಾಯ ನಿಬಂಧಾಯಾಸುರೀ ಮತಾ ।
ಮಾ ಶುಚಃ ಸಂಪದಂ ದೈವೀಮಭಿಜಾತೋಽಸಿ ಪಾಂಡವ ॥ ೫ ॥

ಎರಡರೊಳು ದೈವಪ್ರಕೃತಿಯದು ।
ಮೆರೆವ ಮೋಕ್ಷದ ತರಣಿಯುದಯ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದೈ ಮುಂಜಾನೆ ಹರಿವುದು ದುಃಖಕತ್ತಲೆಯ ॥
ಎರಡನೆಯದಾಸುರವು ಸಂಸ- ।
ತ್ತಿರುವುದಿದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಲೋಕದ ।
ಮೆರೆವ ಶೃಂಖಲೆ ಬಂಧನವಲಾ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೧೮೬ ॥

ನರನೆ ನೀನಿದ ಕೇಳೆದಾಕ್ಷಣ ।
ಧರಿಸ ಬೇಡೈ ಮನದಿ ಭೀತಿಯ ।
ತರಣಿಗೇತಕೆ ಭೀತಿ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥

ನರರೆ ನೋಡೈಯಾತನೇ ಯಾ- ।
ಸುರಿಕ ಸಂಪತ್ತಿಯಲಿ ಸಿಲುಕುವ- ।
ನರರೆ ಯಾರೀಯಾರು ದೋಷಂಗಳನು ಸಾಕುವನೊ
॥ ೧೮೭ ॥

ನರನೆ ನೀ ದೈವಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯ- ।
ಳ್ಗಿರುವಿ ಸದ್ಗುಣಮೂರ್ತಿ ನಿನಗೀ- ।
ತೆರದ ಭೀತಿಯುದೇಕೆ ನೀ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯಲಾ ॥
ನರನೆ ದುರ್ಗುಣಭರಿತವಿರುವಾ- ।
ಸುರಿಕ ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಲಿ ।
ಧರಿಸದಿರು ಸಂದೇಹ ಮನದಲಿ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ। ೧೮೮ ॥

ದ್ವೌ ಭೂತಸರ್ಗೌ ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್ ದೈವ ಆಸುರ ಏವ ಚ ।
ದೈವೋ ವಿಸ್ತರಶಃ ಪ್ರೋಕ್ತ ಆಸುರಂ ಪಾರ್ಥ ಮೇ ಶೃಣು ॥ ೬ ॥

ನರನೆ ದೈವಾಸುರಗಳೆಂಬೀ- ।
ಯೆರಡು ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತಜನರಾ- ।
ಚರಿಸುತಿಹ ಮಾರ್ಗಗಳು ಬೀರಾಗಿಹುಹು ನೋಡಿದರೆ ॥

ಪರಿಗಳೆವು ಕೇಳ್ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವಗ- ।
ಳೆರುವುವಲ್ಲೈ ವೂರ್ವದಿಂದಲೆ ।
ಯಿರುವುದು ನಿಶಾಚರರ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿಯದು ॥ ೧೮೯ ॥

ಸುರನರರಿಗುತ್ತಮಪ್ರಕಾರದಿ- । ಪರಿಯಲಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿ ದೇಹವ ।
ಳಿರುವುದೈ ವ್ಯವಹಾರಯೋಗ್ಯವು । ಧರಿಸದಲೆ ಗೋಚರಕೆ ಬರುವುದೆ ।
ನರನೆ ನೋಡೈ ಹಗಲುಬೆಳಕಿಲಿ ನಡೆಯುವರು ನಿರುತ ॥ ಮರಕೆ ಮರ ತಿಕ್ಕದಲೆ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿಯು ಹೊರಡುವುದೆ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಜಗದ- । ನರಶರೀರವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ತುಂ- ।
ಳ್ಲಿರುವುದೈ ಮಾರ್ಗಗಳ ದ್ವಂದ್ವವು । ಬಿರುವುದೀ ಯಾಸುರಿಕ ಸಂಪತು ।
ಧರೆಯಲಿದು ನಡೆದಿಹುದು ಪೂರ್ವಾಪರಸುಸಂಮತವು ಬರುವುದಿದು ಗೋಚರಕೆ ನರದೇಹದಲಿ ಪೂರ್ಣದಲಿ ॥ ೧೪೨ ॥
॥ ೧೪೦ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿದೆನು ನಿ- । ವಸುಮತಿಯಲಾ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆದರೆ ।
ಸ್ತರದಿ ದೈವಪ್ರಕೃತಿಗುಣಗಳ । ರಸ ಬೆಳೆವುದಾ ಮಾನದಿಂದಲೆ ।
ಮರಳಿ ನಿನಗಾನೊರೆವೆನಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಲಕ್ಷಣವ ॥ ಯಸಮವಿಕ್ರಮ ಕೇಳು ದೇಹವು ಬೆಳೆದ ಮಾನದಲಿ ॥
ನರನೆ ವಾದ್ಯದ ಹೊರತು ನಾದವ- । ವಸುಮತಿಯಲಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಯಾ- ।
ನರಿಯ ಬಹುದೇ ಪುಷ್ಪವಿಲ್ಲದೆ । ಕುಸುರಿ ಬೆಳೆವುದು ನರಶರೀರದಿ ।
ದೊರೆಯುವುದೆ ಮಕರಂದ ಜಗದಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ಯುಸುರುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಯಾಸುರಪ್ರಕೃತಿಮಾನವರ
॥ ೧೪೧ ॥ ॥ ೧೪೩ ॥

ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ನಿವೃತ್ತಿಂ ಚ ಜನಾ ನ ವಿದುರಾಸುರಾಃ ।
ನ ಶೌಚಂ ನಾಪಿ ಚಾಚಾರೋ ನ ಸತ್ಯಂ ತೇಷು ವಿದ್ಯತೇ ॥ ೭ ॥

[ಪ್ರವೃತಿಂ ಚ ನಿವೃತ್ತಿಂ ಚ] ನರನೆ ಪುಣ್ಯಾಚಾರವಿಷಯದೊ- । ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಯಾರಾ- ।
ಳೆರದು ಕೇಳು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಪಾವಾ- । ಸುರಪ್ರಕೃತಿಯನು ಚರಿಸುತಿಹರೋ ।
ಚರಣದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಯಂತಃಕರಣದೊಳಗಿರದು ॥ ಅರವಿರದು ಮಾರ್ಗದ ಪ್ರವೃತ್ತಿನಿವೃತ್ತಿನಾಮಕದ ॥
ಒರುವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯ ಮೇಣೀ । [ನ ಶೌಚಂ] ಅರಿಯಲಾರರು ಕನಸಿನಲ್ಲಾ- ।
ತೆರದ ಗುಣಧರ್ಮಗಳು ಬಾರವು । ದರು ಶುಚಿತ್ವವನವರು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನರನೆ ನೋಡಾ ಕೋಶಕೀಟಕದಂತೆ ಮಾಡುವನು ।೧೪೪॥ ತೊರೆಯ ಬಲ್ಲುದೆ ಕಾರ್ಷ್ಣ್ಯವನು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿಯು ನೋಡೆ ॥೧೪೬॥

ಗೂಡ ಕಟ್ಟುವ ಕೋಶಕೀಟಕ । ಮರಳಿ ವಾಯಸ ಧವಲ ವರ್ಣವ ।
ಮೂಢತನದಲಿ ಹಿಂದೆಮುಂದಕೆ । ಧರಿಸುವುದು ನೋಡಲಿಕೆ ಸಿಗುವುದು ।
ನೋಡಲಾರದು ಗೂಡಿನಲಿ ಬಾಗಿಲನು ಮಾಡದಲೆ ॥ ದುರುಳರಕ್ಕಸರಿಂಗೆ ಮಾಂಸದ್ವೇಷ ಬರಬಹುದು ॥
ಆಡಲಾರದು ಹೊರಗೊಳಗೆ ಮನೆ । ನರನೆ ನೋಡೀ ಪರಿಗಳಾದರು ।
ಮಾತಿಯದರಲಿ ಸಾವುದಲ್ಲವೆ । ಧರೆಯಲಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿ ಮನುಜಗೆ ।
ಮೂಢ ಮಾನವನೀತೆರದಿ ಭವದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕುವನು ಯಿರುವುದೇನೈ ಶೌಚ ಮದ್ಯದ ಪಾತ್ರ ಪಾವನವೆ ॥ ೧೪೮ ॥
॥ ೧೪೫ ॥

ಕೊಟ್ಟ ವಿತ್ತದ ಗಂಟ ಹಿಂದಕೆ । [ನಾಪಿ ಚಾಚಾರಃ] ನರನೆ ಕೇಳ್ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಕರ್ಮಾ- ।
ಕೊಟ್ಟ ಬಿಡುವನೊ ತಿಂದು ಬಿಡುವನೊ । ಚರಣದಲಿ ಮನದಿಚ್ಛೆ ಯಿರದೈ ।
ಎಂಟ್ಟು ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಬಾರದೆ ಮೂರ್ಖಮಾನವನು ॥ ಗುರುಹಿರಿಯಾಜ್ಞೆಯನು ಹಾರೈಸರು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಪ್ರಷ್ಟಜೋರಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ । ಅರವು ಮೇಣಿಲ್ಲಿಹುದು ಧರ್ಮಾ- ।
ನಷ್ಟವಹುದೈ ಬಂಡವಾಳವ । ಚರಣವನು ದ್ವೇಷಿಪರು ಮೂರ್ಖರು ।
ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ಬಾರಲಾರದು ಬಂಡವಾಲವದು ॥ ೧೪೬ ॥ ನರನೆ ನೋಡೀ ಯಾಸುರಿಕ ಸಂಪತಿನ ಲಕ್ಷಣವು ॥ ೧೪೪ ॥

ಅಡು ಬೇಕಾದಂತೆ ಮೆಲುವುದು ।
ಕಾಡಿನಲಿ ತೊಪ್ಪಲನು ಗಾಳಿಯು ।
ನೋಡುವುದು ಬೇಕಾದ ಕಡೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ನೋಡಣ್ಣ ಪೇಳಲು ।
ನೋಡುವುದೆ ಕೇಳದು ನಿಸಿದ್ಧವ ।
ಗಾಢತನದಲಿ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಸಿಕ್ಕಿದ ದನೆಲ್ಲ ॥ ೨೦೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಸುರಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯ ।
ನರರು ಮನ ಬಂದಂತೆ ತಮ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡುವರು ನೋಡರು ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳ ॥
[ನ ಸತ್ಯಂ] ನಿರುತ ಸತ್ಯದ್ವೇಷಿಗಳಲಾ ।
ತೊರೆದು ಕೊಂಡಿಯು ಚೆಳ್ಳು ಪ್ರೇಮದ ।
ಭರವ ತೋರಿಸ ಹತ್ತಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವು ಕಣಾ ಸತ್ಯ ॥ ೨೦೧ ॥

ಬರುವುದೇನೈ ಗಾಳಿ ಗುದದಿಂ ।
ಪರಿಮಳಿ ಸುವಾಸಿಕವು ನೋಡಾ- ।
ಪರಿಯಲಾ ದುರ್ಲಭವು ಕೇಳೈ ಸತ್ಯನಿವರೊಡನೆ ॥

ನರನೆ ನೋಡು ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲಿ ।
ಯಿರುವರೀ ಯಾಸುರಪ್ರಕೃತಿಯರು ।
ನಿರುತ ದುಷ್ಟರು ಸತ್ಯಹೀನರು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೦೨ ॥

ಅರುಹಲೆಂತಾನವರ ಭಾಷಣ ।
ಪರಿಯನತಿವಿಸ್ತಾರದಿಂದಲಿ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಸೊಗಸಿನವಯವ ವೊಂಟಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿಯಾಸುರಿಕ ಗುಣ ।
ನರನೆ ನಾನು ಪ್ರಸಂಗವಶದ- ।
ಲ್ಲರುಹುವೆನು ನಾನಿವರ ಭಾಷಣವರಿಯ ಕೇಳುವುದು ॥ ೨೦೩ ॥

ಗುಡುಗುಡಿಯು ಬಾಯಿಂದ ಹೊಗೆಯನು ।
ಬಿಡುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನುಡಿವ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಹೊಗೆಯಂದದಲಿ ಹೊರಡುನ್ನವು ॥
ಹಿಡಿಯ ಬಹುದೇ ಕೈಯೊಳದ ಗಡ- ।
ಬಿಡಿಸಿ ಹಿಡಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದರದು ।
ಕೊಡುವುದೇ ಸುಖ ವುಸುರ ಕೆಡಿಪುದು ಮೂಗಿನಲಿ ಸೇರಿ ॥೨೦೪॥

ಅಸತ್ಯಮಪ್ರತಿಷ್ಠಂ ತೇ ಜಗದಾಹುರನೀಶ್ವರಮ್ ।
ಅಪರಸ್ಪರಸಂಭೂತಂ ಕಿಮನ್ಯತ್ಕಾಮಹೈತುಕಮ್ ॥ ೮ ॥

[ಅಸತ್ಯಂ] ಮೆರೆಯುತಿರುವುದನಾದಿ ವಿಶ್ವವು ।
ಯಿರುವನೀಶ್ವರ ಶ್ರೇಷ್ಠನಿದರ- ।
ಲ್ಲಿರುವನಾತನೆ ಜಾಲಕನಲಾ ಸರ್ವವಿಶ್ವದಲಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳು ।
ಮೆರೆವುವಾತನ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗ- ।
ಳಿರುವರೀತನ ರಾಜ್ಯದಲಿ ನ್ಯಾಯವನು ಕೊಡುವವರು ॥ ೨೦೫ ॥

ವೇದಗಳಿಗನ್ಯಾಯ ತೋರಲು ।
ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ನರಕಶಿಕ್ಷೆಯು ।
ವೇದಮತದಲಿ ನ್ಯಾಯಿಯೆಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವಹುದು ॥
ಅದುದೀಪರಿ ವಿಶ್ವರಚನೆಯು ।
ಬೋಧಿಸುವರಿದಸತ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಮೇದಿನಿಲಿ ಯಾಜ್ಞಿಕರು ಯಜ್ಞಾದಿ ಮೋಸಹೋಗುವರು ॥ ೨೦೬ ॥

ಮರಳಿ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮರುಳರೆನುವರು ಮೂರ್ತಿಪೂಜಕ ।
ರಿರುವರೆನುವರು ನಿಂದಿಸುವರೀ ತೆರದಿ ಜಗದೊಳಗೆ ॥

ಅರಿವರಾರು ಸಮಾಧಿಸುಖವನು ।
ಧರಿಸುತಲಿ ಕಾಷ್ಠಾಯವಸ್ಥವ ।
ತೊರೆಯುವರು ಸಂಸಾರಸುಖವನು ಯೋಗಿಯಾಗುವರು ॥೨೦೭॥

ಧರೆಯಲೀ ನಿಜ ವಿಷಯಭೋಗವ ।
ಯಿರುವುದೆನುವರು ಪುಣ್ಯಕಾರಕ ।
ತೊರೆವುದೀ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ ದುರಿತವೆನ್ನುವರು ॥
ಧರೆಯೊಳಿಹ ಧನಿಕರನು ತಾಂ ಸಂ- ।
ಹರಿಸಿ ಧನದಪಹಾರ ಮಾಡಲು ।
ದೊರಕುವುದು ಧನ ಮನ್ನಿಸುವರಿದ ಪುಣ್ಯಫಲವೆಂದು ॥ ೨೦೮ ॥

ಶಕ್ತನಾರೀ ಜಗದೊಳಾತನು ।
ಶಕ್ತಿಬಲದಲಶಕ್ತನನು ಕೊ- ।
ಲ್ಲುತ್ತ ಪೋದರೆ ಪಾಪವೆಂಬುದಸತ್ಯವೆನ್ನುವರು ॥
ಸತ್ಯವಾದರೆ ದೊಡ್ಡ ಮಾನಾ ।
ಶಕ್ತಿಹೀನನ ಕೊಂದು ಬಿಡುವುದು ।
ನಿತ್ಯನಿದ ನೋಡುವೆವು ನಾನಿಗೆ ಪಾಪ ಬಹುದೇನು ॥ ೨೦೯ ॥

[ಅಪ್ರತಿಷ್ಠಂ] ನರರುಭಯಕುಲ ನೋಡಿ ತದನಂ-।
ತರದಿ ವರಸುಮುಹೂರ್ತ ನೋಡುತ।
ವಿರಚಿಸುವರೈ ಲಗ್ನಕಾರ್ಯವ ವೃದ್ಧಿಗೋಸುಗುವೆ ॥
ಧರೆಯಲಾ ಪಶುಪಕ್ಷಿ ಪರಿಪರಿ।
ಮೆರೆವುದವುಗಳಸಂಖ್ಯಸಂತತಿ।
ಯಿರುವುದೇ ಸುಮುಹೂರ್ತ ಭೂಸುರಮಂತ್ರವವುಗಳಿಗೆ
॥ ೨೧೦ ॥

ಚೋರತನದಲಿ ತಂದ ಧನವು ವಿ-।
ಹಾರಯೋಗ್ಯವಿದಲ್ಲವೆಂದರೆ।
ಧಾರುಣಿಯಲದು ನಿಷದ ಪರಿ ಬಾಧಿಸುವುದೇ ನೋಡೆ ॥
ಯಾರಿಗೀ ಜಗದೊಳಗೆ ತಾಂ ವ್ಯಭಿ-।
ಚಾರ ಮಾಡಲು ಕುಷ್ಠ ಬರುವುದು।
ಕಾರಣವ ಕೇಳುವರು ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯ ತಿಳಿಯರಲಾ॥೨೧೧॥

[ಅನೀಶ್ವರಂ] ಇರುವನೇ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯು।
ಯಿರುವುದೇ ಧರ್ಮದಲಿ ಸೌಖ್ಯವು।
ಯಿರುವುದೇನೈ ದುಃಖ ಪಾಪಾಚರಣದಲಿ ನೋಡೆ ॥
[ಕಿಮನ್ಯತ್] ಧರೆಯಲೀತೆರದಲಿ ಶುಭಾಶುಭ-।
ವಿರುವ ಕರ್ಮದ ಮಾಡುವವರಿಗೆ।
ದೊರೆಯುವುದು ಪರಲೋಕದಲಿ ಫಲವೆಂದು ಮನ್ನಿಸಲು
॥ ೨೧೨ ॥

ಇರುವನೀಶ್ವರನೆಲ್ಲಿ ದೃಗ್ಗೋ-।
ಚರಕೆ ಬಾರನಲಾ ಜಗತ್ತಿಲಿ।
ದುರಿತಸುಕೃತದ ಫಲವ ಪ್ರಾಣಿಯು ಭೋಗಿಸುವುದೆಂತು ॥
ಮರಣ ಬಂದು ಶರೀರ ಸಾಯಲು।
ಬರುವುದೆಂತೀ ಫಲಗಳವನಿಂ-।
ಗಿರುವುದೆಂತಾ ಪ್ರಾಣಿ ಮರಣದನಂತರದಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨೧೩ ॥

[ಕಾಮಹೈತುಕಂ] ಸುರಪನಮರಾವತಿಯೊಳುರ್ವಶಿ-।
ತರುಣಿಯೊಳು ಸುಖ ಮಾನಿಸುವನಾ-।
ತೆರದಿ ನರಕದ ಕೃಮಿಗೆ ನರಕದಿ ಕಾಮಸುಖವಿಹುದು ॥
ನರಕವಥವಾ ಸ್ವರ್ಗವದರಿಂ।
ದುರಿತಸುಕೃತದ ಫಲವಿದೆಂಬುದು।
ಯೆರಡು ಕಡೆಯಲಿ ಸುಖವು ನೋಡೈ ಕಾಮದುಪಭೋಗ
॥ ೨೧೪ ॥

[ಅಪರಸ್ಪರಸಂಭೂತಂ] ಧರಣಿಯಲಿ ಕಾಮೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ।
ತರುಣಿಪುರುಷರು ಕೂಡಲೊಪ್ಪಿಗೆ।
ಬರುವುದೈ ಜಗಕೆಲ್ಲ ಸುಖದುತ್ಪತ್ತಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ॥
ನರನು ಸ್ವಹಿತಕೆನುತ್ತ ಪ್ರೇಮದಿ।
ದೊರಕಿಸಿದ ಸುಖಸಾಧನಗಳಾ-।
ನರನಿಗಿಚ್ಛಾಪೂರ್ತಿಯಾಗಲು ದ್ವೇಷ ಕಾರಣವು ॥ ೨೧೫ ॥

ಇರುವನಾರೀ ಜಗದಿ ಕಾಮದ।
ಹೊರತು ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ।
ಧರೆಯಲಿದು ಸಿದ್ಧಾಂತವೆನುತಿಹರಾಸುರರುಜನರು ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದ ದುಷ್ಟರ-।
ನಿರದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಸಾಕಿದು।
ಬರಿದೆ ಕಾಲವ್ಯಯವಲಾ ವಿಸ್ತಾರವೀತೆರದ ॥ ೨೧೬ ॥

ಏತಾಂ ದೃಷ್ಟಿಮವಷ್ಟಭ್ಯ ನಷ್ಟಾತ್ಮಾನೋಽಲ್ಪಬುದ್ಧಯಃ।
ಪ್ರಭವಂತ್ಯುಗ್ರಕರ್ಮಾಣಃ ಕ್ಷಯಾಯ ಜಗತೋಽಹಿತಾಃ ॥ ೯ ॥

ನತನೆ ನೋಡಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ।
ಚರಿಸುವರು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಧಿ-।
ಕ್ಕರಿಸುವರು ಬಾಯಿಂದಲುಚ್ಚಾರಿಸರು ನಾಮವನು ॥
ಧರೆಯಲಿವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ-।
ವಿತುವ ಸಂಗತಿಯಿಲ್ಲ ಚಂಚಲ-।
ರಿರುವರೈ ಮತ್ತೇನ ಹೇಳಲಿ ವಿಸ್ತರವನವರ ॥ ೨೧೭ ॥

ನಾಸ್ತಿಕನು ತಾನಿಹೆನೆನುತ ಬ-।
ಹ್ವಾಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಳ್ಪನು।
ವಸ್ತಿ ಹೊಲಿಯರದೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಕಸ್ಥಿಸ್ಥಪನೆಯೆ ॥
ನಾಸ್ತಿಕನು ತಾನಿಹೆನೆನುತ್ತಲಿ।
ಗುರ್ತುವೆಂದರೆ ಪಾಪಪುಣ್ಯವ।
ಧಾಸ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಮಾಳ್ಪುದೆಂದರೆ ಯಿರುವುದೀಯಸ್ಥಿ ॥ ೨೧೮ ॥

ಇರದಲಾ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು।
ಮರಳಿ ನರಕದ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲೈ
ಯಿರವಲಾ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾತಗೆ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳು ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಯಾಸುರ-।
ನರರು ಸಿಲುಕುತ ದೇಹಪಾಶದಿ।
ನೆರಳುವರು ವಿಷಯಸ್ವರೂಪದ ಕೆಸರೊಳಗೆ ನಿತ್ಯ ॥ ೨೧೯ ॥

ಇರುವರವರಪವಿತ್ರಜಗದಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಗುಳ್ಳೆಗಳಂತೆ ಯಸ್ಥಿರ ।
ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಮಿನುಗಳ ಹಿಡಿವರೆ ಬೆಸ್ತ ಬಲೆಯನ್ನು ॥
ಭರದಿ ಹಾಕುವ ತೆರದೊಳವರಿಗೆ ।
ಮರಣ ಬರಲು ಸಮೀಪ ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವ ರೋಗಗಳೆಲ್ಲ ಬರುವ್ವವು ಹಿಡಿದು ನುಂಗುವ್ವವು
॥ ೨೨೦ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗನಿಷ್ಟವು ।
ಬರುವುದೆಂದರೆ ಧೂಮಕೇತುವು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಗಗನದಲಿ ಕೇಳಾತೆರದಿ ವಾರ್ಧ ॥
ಧರೆಗೆ ಬರಲು ವಿನಾಶಕಾಲವು ।
ಬರುವರೀಯಾಸುರಸ್ವಭಾವದ ।
ನರರು ಜಗದಲಿ ಧೂಮಕೇತುಗಳಶುಭಸೂಚಿಗಳು ॥೨೨೧॥

ಬಿತ್ತಿದರೆ ಬೀಜಗಳನಶುಭದ ।
ಯೆತ್ತುವುವು ಮೊಳಕೆಗಳಶುಭವೇ ।
ಹತ್ತಿ ಬಿತ್ತಲು ಭತ್ತ ಬರುವುದೆ ಬೇವು ಮಾವಹುದೇ ॥
ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲೀ ಪಾಪಮೊತ್ತದ ।
ಕೀರ್ತಿಸ್ತಂಭವು ಆಸುರಿಕನರ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಲೇನಿವರ ದುರ್ಗುಣವೆಷ್ಟು ಪರಿಯಿಂದ ।' ೨೨೨ ॥

ಮುಂದೆ ತಂದಿಡುವನು ಕಣಾ ದಂಭವನು ಮಾನವನು ॥
ತಂದು ಮದ್ಯವ ಮದಗಜಕೆ ತಾಂ ।
ಚಂದದಿಂ ಕುಡಿಸಿದರೆ ಬಹುಪರಿ ।
ಯಿಂದಲಧಿಕೋನ್ಮತ್ತವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ವಾರ್ಧ ॥ ೨೨೫ ॥

ಮೊದಲೆ ಯಾಸುರ ನರರೊಳಂಗದಿ ।
ಮದವು ತುಂಬಿಹುದಲ್ಲವೇ ಮ- ।
ತ್ತದರೊಳಗೆ ದಂಭದಲಿ ದುಡ್ಡಾಚಾರ್ಯರೆನಿಸುವರು ॥

ಬಂದುದೆಲ್ಲವ ಸುಡುವ್ವದಲ್ಲವೆ ।
ಹಿಂದುಮುಂದನು ಬೆಂಕಿ ನೋಳ್ಪುದೆ ।
ಚಂದದಿಂದೀ ಪರಿಯಲಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಮಾನವರು ॥
ಹಿಂದುಮುಂದನು ನೋಡದಲೆ ಬೇ- ।
ಕೆಂದು ಸರ್ವವ ನಾಶ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮುಂದೆ ನಾ ಪೇಳುವೆನು ನಾಶವನೆಂತು ವಹಡುವರು ॥ ೨೨೩ ॥

ಕಾಮಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ದುಷ್ಪೂರಂ ದಂಭಮಾನಮದಾನ್ವಿತಾಃ ।
ಮೋಹಾದ್ ಗೃಹಿತ್ವಾಸದ್ಗ್ರಾಹಾನ್ ಪ್ರವರ್ತಂತೇಽಶುಚಿವ್ರತಾಃ ॥ ೧೦ ॥

ಹಿಡಿಯ ಬಹುದೇ ಜಲವ ಬಲೆಯಲಿ ।
ಸುಡುವ ಬೆಂಕಿಗೆ ಕಾಷ್ಠಹಾಕಲು ।
ನುಡಿವುದೇನದು ಬೇಡ ಸಾಕಾಯ್ತೆಂದು ಮಾನವಗೆ ॥
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ದುರ್ಧರ ।
ಗೊಡವೆಯಿಂದದಿ ಸರ್ವಕಾಲದಿ ।
ಹಿಡಿವರಾಶೆಯನಾಸುರಿಕ ನರರೈ ಬುಭುಕ್ಷಿತರು ॥ ೨೨೪ ॥

ತಂದು ಕಾಮನ ಮನಮನೆಯೊಳಾ- ।
ನಂದದಿಂದಾಶ್ರಯವ ಕೊಡುವರು ।
ಮುಂದೆ ತಂದಿಡುವನು ಕಣಾ ದಂಭವನು ಮಾನವನು ॥
ತಂದು ಮದ್ಯವ ಮದಗಜಕೆ ತಾಂ ।
ಚಂದದಿಂ ಕುಡಿಸಿದರೆ ಬಹುಪರಿ ।
ಯಿಂದಲಧಿಕೋನ್ಮತ್ತವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ವಾರ್ಧ ॥ ೨೨೫ ॥

ಮೊದಲೆ ಯಾಸುರ ನರರೊಳಂಗದಿ ।
ಮದವು ತುಂಬಿಹುದಲ್ಲವೇ ಮ- ।
ತ್ತದರೊಳಗೆ ದಂಭದಲಿ ದುಡ್ಡಾಚಾರ್ಯರೆನಿಸುವರು ॥

ಮುದದೊಳವರು ದುರಾಗ್ರಹದಿ ಬಹು ।
ಕುದಿವರಲ್ಲವೆ ಮೂರ್ಖತನ ಮ- ।
ತ್ತದರೊಳಗೆ ಕೂಡಿದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಳೆದು ಹೋಗುವುದು ॥ ೨೨೬ ॥

ಪರರ ಪೀಡಿವುದೆಂತು ಸಂತತ ।
ಪರರ ಹಾನಿಯನೆಂತು ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಕಾಂಕ್ಷೆಯವರಿಗೆ ರಾತ್ರಿಹಗಲಿನಲಿ ॥
ಮೆರೆಸುವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರ ತುಚ್ಛ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಹರಿವುದಿಚ್ಛೆಯು ದಶದಿಶೆಗಳತಿ ಕಡಿಮೆ ಯೆನಿಸುವ್ವವು ॥ ೨೨೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಕಳನು ಹೊಲದಲಿ ।
ತಿರುಗಲಿಕೆ ಬಿಟ್ಟರಲು ಹರ್ಷದ ।
ಭರದೊಳದು ಮೇಯುವುದು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಯಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದ ।
ನರನು ನೋಡಭಿಮಾನಭರದಿಂ ।
ಚರಿಸುವನು ಪಾಪಾಚರಣಜಲಿ ಹರ್ಧಪನು ನಿತ್ಯ ॥ ೨೨೮ ॥

ಚಿಂತಾಮಪರಿಮೇಯಾಂ ಚ ಪ್ರಲಯಾಂತಾಮುಪಾಶ್ರಿತಾಃ ।
ಕಾಮೋಪಭೋಗಪರಮಾ ಏತಾವದಿತಿ ನಿಶ್ಚಿತಾಃ ॥ ೧೧ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ಸಾಧನದಲಾ ।
ನರರು ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮರಣ ಬಂದರದೇನು ಸುಖದಿಚ್ಛೆಯನು ಮಾಡುವರು ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಯಿಚ್ಛೆ ಗಗನಕೆ ।
ಹಿರಿದೆನಿಸಿ ವಾತಾಳಕಿಂತಲು ।
ಯಿರುವುದಿದು ಕೇಳಿಚ್ಛೆ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಹಿರಿದಿಹುದು ॥ ೨೨೯ ॥

ಇರುವುದಾದರವಾರ ವಿಷಯವು ।
ದೊರಕಿಸಲು ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ ।
ನಿರುತನಿರುವರು ತತ್ಪರರು ಚಿಂತಾಯುತರು ಸತತ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ- ।
ನರುಹಲೆಂತೈ ನಿನಗೆ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಪೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೩೦ ॥

ನರನೆ ಪರಿಕಿಸಲಿಚ್ಛೆ ಯಿದು ಗೋ- ।
ಚರಿಸುವುದು ತುಸವಣುವಿನಷ್ಟೇ ।
ಮೆರೆವ ಮೂಜಗ ಸಾಲದಿಚ್ಛೆಗೆ ಯಿಹುದು ದುಷ್ಪೂರ ॥
ಧರೆಯಲಾ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಗುರು ಹಾ- ।
ಕಿರುವ ರೇಖೆಯನಾಕ್ರಮಿಸುವನೆ ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಯಿಚ್ಛೆ ಗುರ್ವಾಜ್ಞಾಪ್ರಮಾಣದೊಲು ॥ ೨೩೧ ॥

ತರುಣಿಯರ ಗಾಯನವ ಕೇಳು- ।
ತ್ತಿರುವುದೊಂದಭಿಲಾಷ ಕರ್ಣಿಗೆ ।
ತರುಣಿರೂಪವ ನೋಡುವಿಚ್ಛೆಯು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥
ನಿರುತ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಕೆ ತರುಣಿಯ ।
ಸರಸದಾಲಿಂಗನವ ಬೇಕೆಂ- ।
ದಿರುವುದಿಚ್ಛೆಯು ಕೇಳು ಅಸುರಪ್ರಕೃತಿಲಕ್ಷಣವು ॥ ೨೩೨ ॥

ಸತಿಯು ಸುಗುಣಳು ಸಂಕಟದಿ ನಿಜ ।
ಪತಿಯ ತ್ಯಜಿಸದಲೇಕನಿಷ್ಠೆಯು ।
ಗತಿಯಲಂತರಿಸುವಳೆ ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಲಾ ಚಿಂತೆಯನು ಬಿಡರೈ ।
ಯತಿನಿಲಕ್ಷಣ ಚಿಂತೆಯಾದರು ।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳವರನು ಬಿಡದಲಾ ಅನ್ಯೋನ್ಯಪ್ರೇಮವದು॥೨೩೩॥

ತರುಣಿಯರ ಸುಖಭೋಗ ದೊರೆಯಲು ।
ನಿರುತವಮೃತ ನಿವಾಳಿಸುವ ಪರಿ- ।
ಯಿರುವುದೈ ಮನದಿಚ್ಛೆ ತುಚ್ಛಿ ಪರವರು ಪೀಯೂಷ ॥
ಧರೆಯೊಳೊಂದೇ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸುಖಕರ ।
ಪರಿಯನೆರಡನೆ ಕಾಣರವರೈ ।
ಧರಿಸುತೀನಿರ್ಧಾರ ವರ್ತನ ಮಾಳ್ಪರೇನೆಂಬೆ ॥

ದೊರಕಿಸಲು ಸ್ತ್ರೀಭೋಗಸುಖವನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ದಿಶೆಗಳಲಿ ಸ್ವರ್ಗದಿ ।
ಮರಳಿ ವಾತಾಳದಲಿ ತಿರುಗಲಿಕಂಜಲಾರರಲಾ ॥ ೨೩೪ ॥

ಆಶಾಪಾಶಶತೈರ್ಬದ್ಧಾಃ ಕಾಮಕ್ರೋಧಪರಾಯಣಾಃ ।
ಈಹಂತೇ ಕಾಮಭೋಗಾರ್ಥಮನ್ಯಾಯೇನಾರ್ಥಸಂಚಯಾನ್ ॥ ೧೨ ॥

ಗಾಳಕಿಕ್ಕಿದ ಮಾಂಸತುಂಡಿನ ।
ಮೇಲೆ ತಾನಭಿಲಾಷ ಮಾಡುತ ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ನುಂಗಲಿಕೆ ಯತ್ನಿಸಿ ಮಿನು ಸಾವುದಲಾ ॥
ಖೂಳರೀವಿಷಯೋಪಭೋಗದ ।
ಲಾಲಸೆಯ ತಾಂ ಹಿಡಿದು ಸಾಯ್ವರು ।
ಹೇಳಲೇನದ ಕೋಶಕೀಟಕದಂತೆ ಸಿಲುಕುವರು ॥ ೨೩೫ ॥

ಬರಿದೆ ಯಾಶೆಪರಂಪರೆಯಲೇ ।
ಮರಣವನು ತಾಂ ಪಡೆವರಲ್ಲವೆ ।
ಮರಳಿ ದ್ವೇಷವ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಳುವರು ದೊರೆಯದಿರೆ ವಸ್ತು ॥೨೩೬॥

ದೊರೆಯದಿರಲಿಚ್ಛಿತ ಪದಾರ್ಥವು ।
ಬರಿದೆ ತಿರುತಿರುಗುತ್ತಲಾಶೆಯ ।
ಧರಿಸಿ ತಾಂ ಬಂಧನಗಳಲಿ ವರ್ಧಿಸುವರೀ ತೆರದಿ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಲು ವಸ್ತು ನಿಜಯವು ।
ತೃಪ್ತಿಯನು ತಾಳುವರು ವಸ್ತುವು ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದಲಿರಲು ಕ್ರೋಧಾಯುಕ್ತರಾಗುವರು ॥
ನಿತ್ಯವೀಪರಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧದ ।
ಹೊರ್ತು ಪುರುಷಾರ್ಥವನು ಕಾಣರು ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಲಿವರು ಆಶಾಪಾಶಬದ್ಧರಲಾ ॥ ೨೩೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಠಾಣೆಯೊಳಗಿನ ।
ತುರಗಸ್ವಾರನು ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿಲಿ ।
ತಿರುಗ ಬೇಕಲ್ಲವೆ ಸದಾ ಸರ್ವತ್ರ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಳಿ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಬರಲಾ ।
ಯಿರುಳು ಗಸ್ತಿಯ ಮಾಡಬೇಕಾ ।
ತೆರದೊಳವನಿಂಗಿರದಲಾ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹಗಲಿರುಳು ॥ ೨೩೮ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದೆ ಮನದಲಿಚ್ಛಿತ ।
ವಸ್ತು ಕಾಮವು ಕಾಲಿನೊದ್ದಲು ।
ಮತ್ತೆ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯಲಿ ಬಿಂಳುವರೇನ ಹೇಳುವೆನು ।।
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೀ ಪರಿಯಲಾದರು ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧದ ।
ಹತ್ತುವರು ಬೆನ್ನನ್ನೆ ಬಿಡರಾ ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳ ॥ ೨೩೯ ॥

ಮನದಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಷಯವಾಸನೆ ।
ಧನ ಹೊರತು ಸಾಧಿಸಲು ಶಕ್ಯವೆ ।
ಧನವ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಜನರಿಗೆ ತಾಪ ಕೊಡುವರಲಾ ॥

ವನದಿ ಗಿರಿಗಹ್ವರದಿ ಧನಿಕನ ।
ಮುನಿಸಿನಿಂದಪಹಾರ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮನದೊಳನ್ಯರ ನಾಶ ಮಾಡುವ ಯುಕ್ತಿ ಯೋಚಿಪರು ।।೨೪೦ ॥

ಕ್ರೂರ ಬೇಡರು ವನದಿ ಮೃಗದ ಸಿ ।
ಕಾರಿ ಮಾಳ್ಪ ನಿಮಿತ್ತ ಕೈಯಲಿ ।
ಸೇರಿಸುತ ಒಲೆ ಭಾಲೆ ಪಾಶವ ಚೀಲ ಮೊದಲಾಗಿ ॥
ಘೋರವನದಲಿ ಬೇಟೆಯಲಿ ಸಂ ।
ಹಾರ ಮಾಳ್ಪರು ಪ್ರಾಣಿಯಗಣಿತ ।
ಕ್ರೂರರೀಪರಿ ಪಾಪರಾಶಿಯ ಘಳಿಸುವರು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪೧ ।।

ಪರಿಯಲೀ ಯಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದ ।
ನರರು ಪಾಪಾಚರಣ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಹರಣ ಮಾಳ್ಪರು ಸ್ವಾರ್ಥಕಾಗಿಯೆ ಪರರ ದ್ರವ್ಯವನು ।।
ಮರಳಿ ಯನ್ಯರ ಪ್ರಾಣಘಾತವ ।
ನಿರದೆ ಮಾಳ್ಪರು ಮಾಡುತೀ ಪರಿ ।
ಹರುಷ ತಾಳುವರೆಂತು ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪೨ ॥

ಇದಮದ್ಯ ಮಯಾ ಲಬ್ಧಮಿಮಂ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯೇ ಮನೋರಥಮ್ ।
ಇದಮಸ್ತೀದಮಪಿ ಮೇ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಪುನರ್ಧನಮ್ ।। ೧೩ ॥

ಮರುಳರವರೇನೆಂಬೆ ಬರಳುವ ।
ಪರಿಯ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರೆನು ।
ದೊರಕಿತಿಂದಿಗೆ ವಿತ್ತರಾಶಿಯವಾರ ಕೈಯೊಳಗೆ ॥
ಇರುವೆ ನಾನೇ ಧನ್ಯ ಜಗದಲಿ ।
ಮೆರೆಸುವರು ತಾವ್ ತಮ್ಮ ಪ್ರೌಢಿಯ ।
ಮರಳಿ ಮನದೊಳಗುದ್ಭವಿಸುವುದು ಕಾಂಕ್ಷೆಯನಿವಾರ।।೨೪೩।।

ಮರಳಿ ವುಷ್ಕಳ ಜನರ ದ್ರವ್ಯವ ।
ಹರಣ ಮಾಡುವೆ ನಾನು ಯಿಂದಿನ ।
ವರೆಗೆ ದೊರಕಿದ ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲವು ಸಾಲದೈ ಯೆನಗೆ ।।
ಧರೆಯಲಾನು ಸಮಸ್ತರನು ಸಂ ।
ಹರಿಸಿ ಧನರಾಶಿಯನು ಮಾಳ್ಪೆನು ।
ತಿರಿಗಿ ನಾನೆಲ್ಲರನು ನಾಣಿಪೆ ನೋಡಿದೆಲ್ಲರನು ॥ ೨೪೪ ॥

ಅಸೌ ಮಯಾ ಹತಃ ಶತ್ರುರ್ಹನಿಷ್ಯೇ ಚಾಪರಾನಪಿ ।
ಈಶ್ವರೋಽಹಮಹಂ ಭೋಗೀ ಸಿದ್ಧೋಽಹಂ ಬಲವಾನ್ ಸುಖೀ ॥ ೧೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ವೈರಿಗಳ ನಾ ಸಂ ।
ಹರಿಸಿದೆನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡೀ- ।
ತೆರದಿ ಸಂಹರಿಸುವೆನು ಶತ್ರು ಬಲಾಢ್ಯನಿರಲೇನು ॥
ಇರುವೆ ನಾ ಭುವನೈಕವೀರನು ।
ದೊರಕಿಸುವೆನೀ ಪರಿಯ ಕೀರ್ತಿಯ ।
ಶರಣಿಗಳ ನಾ ಕಾಯ್ವೆನನ್ಯರನುರಿದು ಬಿಡುವೆನಲಾ ।।೨೪೫।।

ಇರುವೆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಾನೇ ।
ಯರಸ ನಾನೀ ಭೋಗ್ಯ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ।
ಯಿರುವೆನೈ ಸುಖಕೆಲ್ಲ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಳವು ನಾನೆ ॥
ಸುರಪತಿಯು ನೋಡುತ್ತಲಿನ್ನಯ ।
ಸಿರಿಯ ಲಜ್ಜೆಯ ತಾಳಿ ಮೋರೆಯ ।
ತಿರುಗಿಸುವನೈ ಕೆಳಗೆ ಯೆನ್ನೆಂತಾರು ಸಿರಿಯೊಡೆಯ ॥ ೨೪೬ ॥

ನಾಸು ತನುವಾಕ್ಚಿತ್ತದಿಂದಲಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ಮಾಳ್ಪದೆಲ್ಲವು ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಸಿದ್ಧಿಯನು ತಾಳುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ನಾನು ಹೊರತೀ ಜಗದೊಳನ್ಯರ ।
ಕಾಣೆನಾಜ್ಞೆಯ ಕೊಡುವ ದೊರೆಯನು ।
ನಾನೆ ಜಗದಿ ೬೮ಷ್ಯನೆನ್ನಂತಾರು ಮೆರೆಯುವರು ॥ ೨೪೩ ॥

ನಾನೆ ಸುಖರಾತಿಯು ಜಗತ್ತಿಲಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕಾಲನನು ಜಯಿಪ ಮ- ।
ಹಾನುವೀರನು ಯಮನ ದಾಡಿಯ ಮುರಿವ ವೀರನಲಾ ॥
ಈ ನಿಧಾನವ ಮನದಿ ಯೋಚಿಸು- ।
ತೇನ ಹೇಳಲಿ ದಂಭ ಹೊಡೆವನು ।
ಮಾನಿ ತಾನೆನ್ನುವನು ಖೂಳನು ಅಸುರಿಕನರನು ॥ ೨೪೪ ॥

ಅಢ್ಯೋಽಭಿಜನವಾನಸ್ಮಿ ಕೋಽನ್ಯೋಸ್ತಿ ಸದೃಶೋ ಮಯಾ ।
ಯಕ್ಷ್ಯೇ ದಾಸ್ಯಾಮಿ ಮೋದಿಷ್ಯ ಇತ್ಯಜ್ಞಾನವಿಮೋಹಿತಾಃ ॥ ೧೫ ॥

ಇರುವೆನತಿ ಸಂಪನ್ನ ವಿತ್ತದಿ ।
ಸರಿಯೆನಿಸೆನು ಕುಬೇರನಿಂಗಾಂ ।
ಹರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿಹೆನು ಸಂಪತ್ತಿಯಲಿ ನಾ ನೋಡೆ ।
ಇರುವೆ ನಾನು ಕುಲೀನ ಲೌಕಿಕ- ।
ವಿರುವುದೆನಗಾ ಬ್ರಹ್ಮನಂದದಿ ।
ಒರೆದೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ತುತಿಪರು ಖೂಳರೀ ಜಗದಿ ॥೨೪೪॥

ನರರು ಯೆನ್ನೈಶ್ವರ್ಯವರ್ಣನೆ ।
ಭರದಿ ಮಾಡುತ ತುತಿಸಲೆನ್ನನು ।
ಮರಳಿ ಯೆನ್ನಾಟವನು ಮಾಡುತ ಸಂತಸಿಸಲೆನ್ನ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತುಗಳ ಕೊಡುವೆನು ।
ವರದಹಸ್ತದಿ ಹರಸಿ ಬಿಡುವೆನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮದ್ಯಗಳ ಕುಡಿದು ವಿಹಾರ ಮಾಡುಲಿ ॥ ೨೪೫ ॥

ನರರು ತುತಿಸಲು ಬೇಕು ಯೆನ್ನಯ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಲೌಕಿಕವ ನಾನೀ- ।
ಶ್ವರನಿಗಿಂತಲು ಮಿಗಿಲು ರಂಜಿಪೆನೆಲ್ಲನೇ ಜಗದಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಜಾರಣಮರಣವನು- ।
ದ್ಧರಿಸುವೆನು ಜಗದೊಳಗೆ ನಾನೇ ।
ಮರಳಿ ನೋಡಲು ಯಜ್ಞದತ್ರಂಗಳನು ನಾ ಮಾಪ್ಪೆ ।೨೪೬॥

ತರುಣಿಯರಿಗಾಲಿಂಗನವನಾ ।
ನಿರದೆ ಕೊಡಲುದ್ಯುಕ್ತನಾಗುವೆ- ।
ನಿರುವರಾರೀ ಜಗದೊಳೆನ್ನಸದೃಶರು ಮಾನವರು ॥
ಪರಿಪರಿಯಲಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದ ।
ನರರು ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಬರಳುತ ।
ಪರಿವಳವ ಒಯಸುವರು ಕೇಳಾಕಾಶಪುಷ್ಪದಲಿ ॥ ೨೪೭ ॥

ಅನೇಕಚಿತ್ತವಿಭ್ರಾಂತಾ ಮೋಹಜಾಲಸಮಾವೃತಾಃ ।
ಪ್ರಸಕ್ತಾಃ ಕಾಮಭೋಗೇಷು ಪತಂತಿ ನರಕೇಽಶುಚೌ ॥ ೧೬ ॥

ನರನು ವಿಷಮಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತ- ।
ನಿರಲು ಬೇಕಾದಂತೆ ಬಾಯುಲಿ ।
ಬರಳುವನು ಕೇಳಾತೆರದೊಳಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದಲಿ ॥
ಮರುಳರಂದದಿ ಬರಳುತಿರುವರು ।
ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಲಾಸುರ ।
ನರರು ಜಗದಲಿ ಮೆರೆಸುವರು ನಿಜಲೌಕಿಕವ ವಾರ್ಥ
॥ ೨೪೮ ॥
ನರನೆ ನೋಡಜ್ಞಾನಧೂಳಿಗೆ ।
ದೊರೆಯಲಾಪೆಯೆನಿಪ್ಪ ಗಾಳಿಯು ।
ಥರದಿ ತಿರುಗುವುದೈ ಮನೋರಥವೆಂಬಿ ಗಗನದಲಿ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ಬರುವಂತೆ ತೆರೆಗಳು ।
ಮರಳಿಯಾಷಾಢದಲಿ ಗಗನದಿ ।
ಬರುವ ತೆರದಲಿ ಮೇಘಪಂಕ್ತಿಯು ಆಶೆ ಯೇರುವುದು ॥ ೨೪೯ ॥

ಮನದಿ ಪಸರಿಸಲಾ ಮನೋರಥ ।
ವೆನುವ ಬಳ್ಳಿಯು ಹೇಳಲೇನದ ।
ವನಜಗಳು ಮುಳ್ಳಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಪರಿಯದಾಗುವುದು ॥
ಮುನಿಸಿನಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಗಡಿಗೆಯನು ।
ಘನತರದ ಕಲ್ಲಿನಲಿ ಬಡಿಯಲು ।
ಕುಣುಕುಣುಕಾದಂತೆ ವುಡಿಯಹುದೈ ಮನೋರಥವು ॥೨೫೦॥

ನರನೆ ರಾತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಂದದಿ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ವರ್ಧಿಪುದು ಕತ್ತಲೆ ।
ಮರಳಿ ನೋಡಜ್ಞಾನವೇರಲು ಮೋಹವೇರುವುದು ॥
ತಿರಿಗಿ ಮೋಹದ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ।
ಬರುವುದೈ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆ ವೃದ್ಧಿಯು ।
ದುರಿತಕಾರಕವಲ್ಲವೇ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆ ನೋಡಿದರೆ ॥೨೫೬ ॥

ಉರಿವತೈಲದ ಶರಧಿಗಳು ತುಂ- ।
ಬಿರುವುವೈ ಯಾತನೆಯು ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ರಾತಿಗಳ ರಾತಿಯು ಯಮನು ದಿನನಿತ್ಯ ॥
ಬರುತ ಹೊಸತರವಾಗಿ ಯಾತನೆ ।
ವಿರಚಿಸುವನೈ ಘೋರನರಕವ ।
ಪರಿಯಿದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ದುರ್ವಾಸನೆಯು ಪರಿಣಾಮ ॥ ೨೫೯ ॥

ದುರಿತರಾತಿಯ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ।
ನರಗೆ ಜೀವಿತನಿಂಗೆ ಧರೆಯಲಿ ।
ನರಕಯಾತನೆ ಭೋಗಿಸುವ ಪರಿ ಬರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆ ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲೀ ದುಷ್ಟವಾಸನೆ ।
ಬರುವರಲ್ಲಿಯೆ ವಸ್ತಿಗೋಸುಗ ದುಷ್ಟರಾಸುರರು ॥ ೨೫೭ ॥

ನರನೆ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲಿ ನೋಡಲಿ- ।
ಕಿರುವರೈ ಯಜ್ಞಾದಿ ಮಾಡಿದ ।
ನರರು ನರಕದಿ ದಂಭಕೋಸುಗ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಬರುವುದೀ ಪರಿ ನರಕಯಾತನೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ನಾಟಕಿ ಪ್ರಕಾರವು ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿಷ್ಫಲವು ಕೇಳೀತೆರದ ಯಜ್ಞವಿಧಿ ॥ ೨೬೦ ॥

ಬರಲು ಕೇಳೀತೆರದ ಅಸುರ- ।
ರಿರದೆ ನರಕವ ತಂದು ಕೊಡುವರು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ನರಕಯಾತನೆಗಳನು ಪೇಳುವೆನು ॥
ಇರುವುವೈ ಕರವಾಲಧಾರೆಯ ।
ತೆರದ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ಯಿರುವ ಯೆಲೆಗಳ ।
ಮರಗಳಲ್ಲಿಯೆ ವ್ರಣ ಕೆಂಡದ ರಾತಿ ಮೇಣಲ್ಲಿ ॥ ೨೫೮ ॥

ವಾರವನಿತೆಯು ಹಣೆಗೆ ಕುಂಕುಮ- ।
ವೇರಿಸುತ ಮುತ್ತೈದೆ ಯೆನಿಪಳು ।
ಯಾರರಿವರೈ ಗಂಡನೀಕೆಯ ಸತ್ತನೋ ಯಿಹನೋ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಾ ವಾರವನಿತೆಯು ।
ತೋರುವಳು ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯೇ ।
ತೋರುವರು ಕೇಳಾತೆರದಿ ಡಾಂಭಿಕರು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೬೧ ॥

ಆತ್ಮಸಂಭಾವಿತಾಃ ಸ್ತಬ್ಧಾ ಧನಮಾನಮದಾನ್ವಿತಾಃ ।
ಯಜಂತೇ ನಾಮಯಜ್ಞೈಸ್ತೇ ದಂಭೇನಾವಿಧಿಪೂರ್ವಕಮ್ ॥ ೧೭ ॥

ಇರುವೆ ನಾ ಸರ್ವರಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ।
ಸರಿಯು ತನಗಾರೆನುತ ಗರ್ವದ ।
ಭರದೊಳಿರುವನು ಬಗ್ಗನುಕ್ಕಿನ ಖಂಬದಂದದಲಿ ॥
ನರನೆ ನೋಡಾಕಾಶಚುಂಬಿತ ।
ಗಿರಿಯು ತಲೆಯನು ಬಗ್ಗಿಸದಲಾ ।
ಪರಿಯಲಾತನು ತಲೆಯ ಬಗ್ಗಿಸಲಾರನೀ ಜಗದಿ ॥ ೨೬೨ ॥

ನರನು ನೋಡುನ್ಮತ್ತನೀಪರಿ ।
ಯಿರಲು ಯಜ್ಞದ ಮಾತದೇತಕೆ ।
ಮರುಳರೀಜಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡದಲಿರುವರೇನೇನ ॥
ದುರುಳರೊಂದಾವರ್ತಿ ಮೂರ್ಖರ ।
ಪರಿಯಲಾ ಯಜ್ಞವನು ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಯಿರುವರೈ ಸಿದ್ಧರು ಕಣಾ ಯಜ್ಞವನು ಮಾಡುವರು ॥ ೨೬೪ ॥

ಹಿರಿದು ತನ್ನೈಶ್ವರ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ದರ್ಪ ಮನದಲಿ ।
ಧರೆಯಲನ್ಯರು ತೃಣಸಮಾನರೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಪನು ॥
ಬರಲು ಕೇಳುನ್ಮತ್ತತೆಯು ಯಿಂ ।
ತೆರದಿ ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯವೆಂಬುದ- ।
ನರಿಯಲಾರನಲಾ ವಿಚಾರವಿಹೀನನಾಗುವನು ॥ ೨೬೫ ॥

ಕುಂಡ ಮಾಳ್ಪ ಜರೂರಿ ಕಾಣರು ।
ಮಂಡಪವ ವೇದಿಗಳ ಮಾಡರು ।
ಭಂಡತನದಲಿ ವಿಧಿನಿಷೇಧವ ಮಾನಿಸರು ನಿಜದಿ ॥
ಭಂಡರವರೇನೆಂಬೆ ವಿಪ್ರರ ।
ಮಂಡೆಗಳ ನೋಡಿದರೆ ಬೆಂಕಿಯ ।
ಕೆಂಡಗಳ ಸರಿಯಹರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇಕೆ ಬಹರಿಲ್ಲಿ ॥ ೨೬೫ ॥

ಸತ್ತ ಕರುವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೆ।
ಕೆತ್ತು ಹುಲ್ಲನು ತುರುಕಿಸುತ ಬಹು।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದೊಳಾಕಳನು ಹಿಂಡುವರೆ ತರುವರಲಾ ॥
ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ವಿಸ್ತರ।
ಮೊತ್ತವನು ತಂದಿರಿಸಲವರಿಗೆ।
ನಿತ್ತದುಪಹಾರಗಳ ಬದಲಿಗೆ ಲತ್ತೆ ದೊರಕುವುವು ॥೨೩೬॥

ಕರೆವರೆಲ್ಲರ ಯಜ್ಞಕಾಗಿಯೆ।
ಬರಲು ನೋಡಾಮಂತ್ರಣದ ಪರಿ।
ಮರಳಿಯವರನು ಸುಲಿದು ಕಳುಹಿಪರಿವರ ಯಜ್ಞವಿದು ॥
ದುರುಳರೀ ಪರಿ ಯಜ್ಞದಂಭವ।
ಮೆರೆಸಿ ಲೋಕವಿನಾಶ ಮಾಳ್ಪರು।
ಮರುಳತನಕೇನೆಂಬೆ ನೋಡೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ ॥ ೨೬೭ ॥

ಅಹಂಕಾರಂ ಬಲಂ ದರ್ಪಂ ಕಾಮಂ ಕ್ರೋಧಂ ಚ ಸಂಶ್ರಿತಾಃ।
ಮಾಮಾತ್ಮಪರದೇಹೇಷು ಪ್ರದ್ವಿಷಂತೋಽಭ್ಯಸೂಯಕಾಃ ॥ ೧೮ ॥

[ಅಹಂಕಾರಂ] ಇರುವೆನೈ ದೀಕ್ಷಿತರು ನಾವೀ-।
ಪರಿಯ ಕೀರ್ತಿಯ ಮೆರೆಸುವರು ಡಂ-।
ಗುರತ ಹೊಡೆಸುವರವರು ಯಾಜ್ಞಿಕರಿಹೆವೆನುತ ಜಗದಿ ॥
ಮರುಳರವರೇ ನೋಡು ದೀಕ್ಷಿತ-।
ರಿರುವೆವೆಂಬೀ ಗರ್ವವೇರಲು।
ಆರುಹಲೇನದ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಕಾಡಿಗೆಯು ಭೂಷಣವು ॥೨೬೮॥

ನರನೆ ನೋಡಭಿಚಾರಕೋಸುಗ।
ಮೆರೆಸುವರು ಹಠಯೋಗವದರಿಂ।
ಬರುವುದವರಿಗೆ ಜಾರಣಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಧನವು ॥
ದುರುಳರವರೀ ದೇಹ ದಂಡಿಸಿ।
ಮರುಳುತನವನು ಮಾಳ್ಪರಲ್ಲವೆ।
ಬರುವುದಾಪರಿ ತಾಪವೆನಗಾತ್ಮನಿಗೆ ದೇಹದಲಿ ॥ ೨೬೨ ॥

ಮರುಳುತನ ಹೆಚ್ಚುವುದು ಮೂರ್ಖರಿ-।
ಗಿರುವುದುದ್ಧತನವನಂತರ।
ಮೆರೆವರೈ ದರ್ಪದಲಿ ಮೇಣಜ್ಞಾನವೇರುವುದು ॥
[ಬಲಂ] ಸರಿ ಯಿಹರು ದಾರೆನಗೆ ಬಲದಲಿ।
ಬರಲು ಕೇಳೀ ತೆರದ ಕಲ್ಪನೆ।
[ದರ್ಪಂ] ಶರಧಿ ಮೇರೆಯ ತಪ್ಪಿದಂದದಿ ದರ್ಪವೇರುವುದು
॥ ೨೬೯ ॥

ಜಾರಣಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದಲಿ।
ಯಾರಿಗವರೀತ್ರಾಸ ಕೊಡುವರೊ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಪೀಡೆ ಯೆನ್ನನೆ ಸೇರುವುದು ನೋಡೆ ॥
ಧೀರ ವಾರ್ಧನೆ ನಾನೆ ಸರ್ವಶ-।
ರೀರಗಳಲಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ-।
ಸೇರಿಹೆನು ಕಾರಣದೊಳೆನಗದು ತ್ರಾಸ ಬರುವುದಲಾ ॥ ೨೭೩ ॥

[ಕಾಮಂ ಕ್ರೋಧಂ ಚ] ನರನೆ ಕಾಮದ ಪಿತ್ತವೇರುತ-।
ಉರಿವುದೈ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿ ಭರದ-।
ಲ್ಲರುಹಲೆಂತೀ ಪರಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸಲಿಕಯೋಗ್ಯವಡು ॥
ನರನೆ ಕೇಳ್ ಬೇಸಿಗೆಯ ಬಿಸಿಲ-।
ಲ್ಲುರಿಯು ಹತ್ತಲು ತುಪ್ಪವೆಣ್ಣೆಗ-।
ಳಿರುವ ಕೋರಾರಕ್ಕೆ ಮೇಣಾ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದರೆ ೨೭೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ಬರಲು ಮತ್ಪಶುವು ಮೇಣಾ-।
ಪುರುಷರಿವರನು ಮರ್ಮಭೇದಕವಚನದಿಂ ಭರದಿ ॥
ಬರಿದೆ ತ್ರಾಸಿಪರೇನ ಹೇಳಲಿ।
ನರನೆ ನಾ ನಿನಗೊರೆವೆನೀಗಲೆ।
ಧರಣಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಿಹುದು ಯೆನ್ನ ಪವಿತ್ರ ವಾಸವಿದು ॥ ೨೭೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರವಲಾ ಗೋ-।
ಚರಕೆ ಬರುವೈದು ನೋಡಹಂಕೃತಿ-।
ಗಿರದೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧದರ್ಪಗಳೊಂದು ಕೂಡಿದರೆ ॥
ಧರೆಯಲವರಿಗೆ ಕೈಯ ಹಿಡಿಯುವ-।
ರಿರುವರೇ ಹಿಂಸೆಯಲಿ ಜಗವನು।
ಕರುಳುವೈ ತಾಪ ಕೊಡುವರು ಕಾಲರಂದದಲಿ ॥೨೭೧॥

ಸತಿಸುಶೀಲಳು ಸತ್ಪುರುಷರಾ-।
ಯತಿಯರಾ ತಾಪಸರು ಸರ್ವರು।
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ನದ್ಪ್ರತಿಸುಯಾಜ್ಞಿಕ ದಾನತತ್ಪರರು ॥
ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಗಳುಸುರುವ ತೆರದಿ ಪದ-।
ಗತಿಯನಿಡುವ ಮಹಾಪುರುಷರೈ।
ಯತಿಶಯಪ್ರೇಮದಸುಭಕ್ತರು ಮಾಸನಿಯಮಿಗಳು ॥ ೨೭೫ ॥

ಇದುವೆ ನಾನತಿ ಕ್ರೌಮದಿಂದೀ ।
ತೆರದಲಿಹ ಸುಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳದಲಿ ।
ದುರುಳರಾಸುರಸ್ವಭಾವದವರಿಂಗೆ ದ್ವೇಷಿಪರು ॥

ಮರಳಿ ಕೇಳಾ ಕಾಳಕೂಟದ ।
ಪರಿಯಲಿಹ ಶಬ್ದಾರ್ಥದಿಂದಲಿ ।
ದುರುಳರಿವರನು ಹೊಡೆಯುವರು ತ್ರಾಸವನು ಕೊಡುತಿಹರು

॥ ೨೭೭ ॥

ತಾನಹಂ ದ್ವಿಷತಃ ಕ್ರೂರಾನ್ ಸಂಸಾರೇಷು ನರಾಧಮಾನ್ ।
ಕ್ಷಿಪಾಮ್ಯಜಸ್ರಮಶುಭಾನಾಸುರೀಷ್ವೇವ ಯೋನಿಷು ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದೊಳೆನ್ನಲಿ ।
ಧರಿಸುತಲಿ ವೈರವನು ಪೀಡೆಯು- ।
ನಿರದೆ ಕೊಡುವರು ನಾನವರ ಶಾಪಿಸುವೆ ಕೇಳೆಂತು ॥
ನರಶರೀರವ ಧರಿಸಿ ಧರೆಯೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯವನು ಸ್ಮರಿಸದೆ ।
ಮರೆವರೆನ್ನನು ಯಾರು ಚ್ಯುತಿಯನು ಮಾಪ್ಪೆನವರಿಂಗೆ

॥ ೨೭೭ ॥

ನರಶರೀರವ ಹರಣಮಾಡುತ- ।
ಲಿರಿಸುವೆನು ನಾನವರ ಜಗದಲಿ ।
ಪರಮದುಃಖಿದಧೋಗತಿಗೆ ನಾ ನೂಕುವೆನು ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಲಧಮರ- ।
ನಿರಿಸುವೆನು ಕ್ಲೇಶಸ್ವರೂಪದ ।
ಪುರದಿ ಕಸರಾಶಿಯಲಿ ಸಂಸಾರದ ಮಡುವಿನೊಳಗೆ ॥೨೭೮॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದೊಳಧಮರ- ।
ನಿರಿಸುವೆ ತಮೋಯೋನಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಬರುವುದವರಿಗೆ ಜನ್ಮ ಘೋರಾಟವಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ॥

ಇರುವರೈ ವ್ಯಾಘ್ರಾದಿ ಜನ್ಮದಿ ।
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ತಿನಲಿಕವರಿಗೆ ।
ತಿರುತಿರಿಗಿ ನಿಜದೇಹ ಕಡಿಯುತ ತಿಂದು ಬದುಕುವರು ।೨೭೯॥

ಉರಿವ ವಿಷತಾಪದಲಿ ದೇಹಕೆ ।
ಬರುವುದೈ ಬಹು ದಾಹವೆನುತಲಿ ।
ತಿರುಗಲಾರರು ಹೊರಗೆ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಸಿಲಿನಲಿ ॥
ಉರಗರೂಪದ ಯೋನಿಯಲಿ ನಾ- ।
ನಿರಿಸುತಿವರನು ಬಿಲದೊಳಡಗುವ ।
ಪರಿಯ ಮಾಡಿಟ್ಟಿಹೆನು ನೋಡೀಯಧಮರನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೮೦ ॥

ಅರೆಗಳಿಗೆಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ದೊರೆಯದ ।
ಪರತಮೋಯೋನಿಯಲಿ ನಾನೀ- ।
ಪರಿಯಲಧಮಾಧಮರನಿರಿಸುವೆ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ॥
ತಿರುತಿರಿಗಿ ಕಲ್ಪಾಂತಪರ್ಯಂ- ।
ತರದಲಿವರನ್ನಿಡುವೆನಿಲ್ಲಿಯೆ ।
ನಿರುಪಮವಲಾ ಕ್ಲೇಶದಾಯಕನಿರುವುದೀ ಜನ್ಮ ॥

ಇರುವುದಿದು ಮೊದಲಿನ ಶಿಕಾರವು ।
ಯಿರುವುದಿದರಿಂದಧಿಕ ಕಠಿನವು ।
ಬರುವುದವರಿಗೆ ಕಠಿನತರ ಬಹುದುಃಖವಾ ಒಳಿಕ । ೨೮೧ ॥

ಆಸುರೀಂ ಯೋನಿಮಾಪನ್ನಾ ಮೂಢಾ ಜನ್ಮನಿಜನ್ಮನಿ ।
ಮಾಮಪ್ರಾಪ್ಯೈವ ಕೌಂತೇಯ ತತೋ ಯಾಂತ್ಯಧಮಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ ೨೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿನರ- ।
ಗಿರುವುದೈ ಯೋಗದಲಧೋಗತಿ ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಮಹಿಮೆಯಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಲಕ್ಷಣದ ॥

ಬರುವರೈ ಸಿಂಹಾದಿ ಹಿಂಸಕ- ।
ವಿರುವ ಕ್ರೂರಪ್ರಾಣಿಗಳಲಾ- ।
ತೆರದಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಿಹುದು ಸುಖವದರಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೮೨ ॥

ಮರಳಿ ಪಿಂಡಾದಿಗಳ ಜನ್ಮದಿ । ನರನೆ ಕಾಣದೆನೆಂತು ವರ್ಣಿಪೆ- ।
ಬರಲು ತದನಂತರದೊಳವರನು । ನರಿಯದೀ ನಾಲಿಗೆಯು ಮೌನ- ।
ತರುವೆ ಕತ್ತಲೆಗಿಂತ ಕವ್ವಾಗಿರುವ ಯೋನಿಯಲಿ ॥ ಚ್ಚರಿಸಲನದಳ ಕಠಿನವದು ಕೇಳ್ ವರ್ಣನಾತೀತ ॥
ದುರಿತರಾಶಿಗೆ ಯೋಕರಿಕೆ ಒರು- । ಬರಲು ಮನದಲಿ ಕಲ್ಪನೆಂಬೆ ಮೇ- ।
ತಿರುವ ನರಕಕೆ ಭೀತಿ ತೋರುವ । ಱೆರಿದ ತೆರದಲಿ ತಾಪಪಹುದೈ ।
ಹರಿದು ಬೀಳಲು ಬೇಕು ತ್ರಮವೀ ತೆರದ ಜನ್ಮದಲಿ ॥೨೬೩॥ ದುರುಳರೆಂತೀ ನರಕಯಾತನೆ ಗಳೆಸಿಹರು ನೋಡೈ ॥ ೨೬೬ ।

ಮಲಕೆ ಮಲಿನತೆ ಒಂದು ತಟ್ಟುವ । ಧರೆಯಲೀ ಯಾಸುರಸ್ವಭಾವದ ।
ಸ್ಥಳದಿ ತಾಪವ ತಾಪಿಸುವುದೀ- । ನರರು ಯಾಕೀ ತೆರದಿ ಒಳಲುವ- ।
ಸ್ಥಳವು ನಾಮೋಚ್ಚಾರದಿಂದಲೆ ಭೀತಿಯುಂಜುವುದು ॥ ರರೆ ವ್ಯರ್ಥವಿದೇಕೆ ಮಾಳ್ಪರು ನೆರೆ ಮಹೋದ್ಯೋಗ ॥
ಇಳೆಯೊಳು ತಮೋರೂಪ ಪಾಪವು । ನರಕವಾಸದ ಹೊರತು ನೋಡಾ- ।
ತಿಳಿದು ಕಂಟಾಳಿಸುವ ಸ್ಥಾನದಿ । ಸುರಪ್ರಕೃತಿಗಿಲ್ಲನ್ಯಗತಿಯೈ ।
ಕೊಳದಲಾ ಸ್ಥಳ ಹೆಸರ ಜಾಯಲಮಂಗಳವು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨೬೪ ॥ ಒರಿದೆ ನೀನಾ ಮಾರ್ಗವನು ನೋಡುವುದು ಸಲ್ಲದಲಾ ॥ ೨೬೫ ॥

ಮೈಲಿಗೆಯು ಹೇಸುತ್ತ ಮುಟ್ಟದ । ನರನೆ ನೋಡಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದ- ।
ಮೈಲಿಗೆಯದೀ ಸ್ಥಾನ ವಿಶ್ವದ । ಲಿರುವೈ ದಂಭಾದಿ ದುರ್ಗುಣ ।
ಮೇಲಿರುವ ಯೋನಿಗಳಲಿರುವುದು ಬಹಳ ಸುನಿಕೃಷ್ಟ ॥ ಪುರೆವುದ್ಧ ಕೌಂತೇಯ ಷಡ್ದುರ್ಗುಣಗಳಾ ಪಂಕ್ತಿ ॥
ಮೇಲೆಮೇಲಿಂದಿದನೆ ಭೋಗಿಸಿ । ಅರುಹ ಬೇಕೇ ನಾನು ನಿನಗಿದು- ।
ತಾಳುವರು ಜನ್ಮವನು ಮುಂದೆ ನಿ- । ನರಿತು ನೀನೇ ತ್ಯಜಿಸುನಿಯಲಾ ।
ಶಾಲ ತಾಮಸಯೋನಿಗಳಲೇ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೨೬೫॥ ಹರಿಯು ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥಗೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಪೇಳ್ದ ॥ ೨೬೬ ॥

ತ್ರಿವಿಧಂ ನರಕಸ್ಯೇದಂ ದ್ವಾರಂ ನಾಶನಮಾತ್ಮನಃ ।
ಕಾಮಃ ಕ್ರೋಧಸ್ತಥಾ ಲೋಭಸ್ತಸ್ಮಾದೇತತ್ತ್ರಯಂ ತ್ಯಜೇತ್ । ೨೧ ॥

ನರನೆ ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧಲೋಭದ । ಮೂರುಮಂದಿಗಳೇ ಭಯಂಕರ- ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕಯ ಬಹುಪರಿ- । ವೈರಿಗಳು ತೋರಿಪರಪಾಯವ ।
ಯಿರುವುವಲ್ಲಿಯೆ ಯಶುಭಫಲಗಳು ತಿಳಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ಘೋರಯಾತನೆಗಳನು ಸುಲಭದಿ ತಂದು ಕೊಡುವರಲಾ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ದುಃಖಾನುಭವಗಳ- । ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಹಾಸಿಯೇ ಸಂ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಡುತಿಹ ಹಾದಿಗಾರರು । ಹಾರ ಮಾಳ್ಪರೆ ಯೆದ್ದು ಬಂದುದೊ ।
ಮೆರೆವರೀ ಪರಿ ಮೂವರೀ ಸಂಸಾರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೬೪ ॥ ತೋರುವುವು ಕೇಳೀತೆರದಲಾ ಮೂರು ದೋಷಗಳು ॥ ೨೬೭ ॥

ದುರಿತ ರಾಶಿಯ ಮಾಳ್ಪ ಜನರಿಗೆ । ನರನೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಲೆಂತೀ- ।
ನರಕಭೋಗವನಿರದೆ ತೋರಿಪ । ಪರಿಯ ಮೂರ್ದೋಷಗಳು ನೋಡಲು ।
ಧರೆಯಲಿ'ಪರಿ ಮೂವರಿರುವರು ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು ॥ ನರಕನಗರದ ದ್ವಾರಗಳ ಪರಿ ತೋರುತಿರುವುವಲಾ ॥
ನರಕ ರೌರವವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದೊ- । ನರನೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭದ ।
ಳಿರುವುದೈ ವರ್ಣನೆಯು ಬಹುಪರಿ । ಪರಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾರಿರುವರೋ ।
ಯಿರುವುದೈ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ನೋಡಿವರ ಪ್ರಭಾವದಲಿ ॥ ೨೬೦ ॥ ಯಿರುವುದವರಿಗೆ ನರಕವುರದಲಿ ಸಭೆಯಸನ್ಮಾನ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಕೇಳ್ ಪರಿಪರಿಯಲಾ ।
ನರುಕುನೆನು ಕಲಿವಾರ್ಥ ನೀನೀ- ।
ತೆರದ ಪ್ರಿಪುಟಿಯು ತ್ಯಜಿಸ ಬೇಕೈ ಸಹೋದಾನದಲಿ ॥ ೨೯ ॥

ಏತೈರ್ವಿಮುಕ್ತಃ ಕೌಂತೇಯ ತಮೋದ್ವಾರೈಸ್ತ್ರಿಭರ್ನರಃ ।
ಆಚರತ್ಯಾತ್ಮನಃ ಶ್ರೇಯಸ್ತತೋ ಯಾತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ ೨೨ ॥

ನರಗೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭಗ- ।
ಳೆರಲು ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತ್ರಿತಯವು ।
ದೊರೆವುದೆಂತೈ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಧರಿಸಲಂತಃಕರಣದೊಳಗೀ- ।
ಪರಿಯ ಮೂರ್ವೋಷಗಳ ನರನಿಗೆ ।
ಬರುವುದೇ ಕಲ್ಯಾಣ ನಾಧ್ಯನಿಜಿಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೨೨ ॥

ಚೋರತಸ ಕೊಂಬೆತನ ಮೋಹ ನ್ಯಾ- ।
ಚಾರ ಮೂರ್ವೋಷಗಳು ನರರು ।
ನೇರದಿರೆ ನರರಲಿ ಮಿವೆವುದು ಶಾಂತಿಸೌಖ್ಯವಹು ॥
ಮೂರು ತಾಪಗಳೇರೆದಲಿ ಶ- ।
ರೀರದಲಿ ಬಾರದಿರೆ ಯನನಿಗೆ ।
ಯಾರು ಪೇಳ್ವರು ಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲವೆನುತ್ತ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೨೨ ॥

ಅರುಹಲಿದು ಒಹು ಸಾಧ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ನಳನೆ ಯೆನ್ನಯ ಕಿವಿಗಳದರಲಿ ।
ಭರವಸವಸಿದಲಾರವೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ ।
ಧರಿಸಿದರೆ ಕಲ್ಯಾಣದಿಚ್ಛೆಯ ।
ಪುರುಷನಿವರನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕೈ ।
ಕೊರಳ ಕೊಯ್ಯುರು ವೈರಿಗಳು ನರಕದಲಿ ದೂಡುವರು॥೨೪॥

ತೊರೆಯೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭವ ।
ದೊರೆಯುವುದು ಪುರುಷನಿಗೆ ಶಾಂತಿಯು ।
ದೊರೆವುದಾಪರಿ ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗದಲಿ ನೋಕ್ಷವದು ॥
ದೊರೆಯಲಾ ಸತ್ಸಂಗತಿಯು ಮೋಹ ।
ಬರುವುದೈ ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರವೇಗವು ।
ಮರಣಜನಸದ ಕಾಡುಹಾದಿಯ ದಾಟಿ ಹೋಗುವನು ॥ ೨೯॥

ಕೊರಳಿನಲಿ ಕಟ್ಟಿಹತಲಿ ಕಲ್ಲನು ।
ಶರಧಿಯನು ಧಾಟಿಪುದು ತಕ್ಕವೆ ।
ಯಿರಲು ಬದುಕುನ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಕುಡಿವರೆ ಕಾಳಕೂಟಿಕನು ॥
ಪುರುಷನೀಮೂವರ ಸಹಾಯದಿ ।
ದೊರಕಿಸುವೆ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂದರೆ ।
ನರನೆ ನೋಡಾತೆರದಿ ಒಹುದುಃಸಾಧ್ಯವೆನಿಸುವುದು ॥೨೪॥

ಪರಿಯಿಡಾಗಲು ಹಾದಿ ನಡೆಯುತ ।
ಒರುವಸಾತ್ಯನಂದನಿರುತಿಹ ।
ಗುರುಕೃಪಾಮಂದಿರಕೆ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಕಾಮಪ್ರೀತಿಗೆ ಪರವೆನಿಸುನೀ ।
ಪರಮ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮಾತೆಯು ।
ಬರುತಲಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡುವಳು ಪ್ರೇಮಭರದಿಂದ ॥ ೨೪ ॥

ಹೂರು ದೋಷಗಳೆಂದರೀಪರಿ ।
ಮೂರೆಳೆಯ ಸಂಕೋಲೆಯಲ್ಲವೆ ।
ಬಾರಿ ಬೀಳಲು ಕಾಲಿನಿಂದದು ಮೋಕ್ಷ ದೊರಕುವುದು ॥
ಸೇರಲಾ ಕಷ್ಟವಾತಪಿತ್ತ ಶ- ।
ರೀರದಲಿ ಮೂರ್ದೋಷವೀಪರಿ ।
ಯಾರು ಪೇಳ್ವರು ರೋಗಿ ಒದುಕುವನೆನುತ ಕೌಂತೇಯ ॥೨೬॥

ದೊರೆಯಲೀಪರಿ ಸ್ವಾತ್ಮಸುಖವದು ।
ಹರಿಯುವುದು ಸಂಸಾರವಾಶವ್ತ ।
ಬರುವುದೀಪರಿ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಪುರುಷನಿಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ತೊರೆಯು ಬೇಕೈ ಮೊದಲಿಗೀಪರಿ ।
ಯಿರುವ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭವ ।
ಬರುವುದಾಗಲೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಕೇಳ್ ಸ್ವಾತ್ಮದನುಭವಕೆ ॥೨೦೦॥

ಯಃ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ವರ್ತತೇ ಕಾಮಕಾರತಃ ।
ನ ಸ ಸಿದ್ಧಿಮವಾಪ್ನೋತಿ ನ ಸುಖಂ ನ ಪರಾಂ ಗತಿಂ ॥ ೨೩ ॥

ನರನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲಾಭದ ।
ಪರಿಯನರಿಯದೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧದಿ ।
ಮರುಳುತನದಿಂದವನು ತೋರಿಪನಾತ್ಮಘಾತಕನು ॥
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಸದಯವು ।
ವರದ ಹಸ್ತದಿ ಹರಸುತಿರುವವು ।
ಪರಿಗವು ತೋರಿಸಿ ಹಿತಾಹಿತ ಕರ್ಮಧರ್ಮಗಳ ॥ ೩೧॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರದೀಪದ ।
ತೆರದಿ ರಂಜಿಸಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ಗುರು- ।
ವಿರುವವೈ ವೇದಗಳು ಮಾನಿಸನವನು ವೇದಗಳ ॥
ಮರಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಧಿನಿಷೇಧವ ।
ಮುರಿದು ಬಿಡುವನು ಪಾಲಿಸನಲಾ ।
ಮರೆತು ತನ್ನಯ ಹಿತವನಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ವಶನಿಹನು ॥೩೨॥

ನರನೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭವ ।
ನಿರದೆ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುವನಾತನು ।
ಮುರಿಯನ್ಯೆ ಶಪಥವನು ಹಾಕಿದ ತೆರದಿ ಪಾಲಿಪನು ॥
ಭರದಿ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಮಾಳ್ಪನು ।
ತಿರುಗುತಿಹನಾ ವಿಷಯವನದಲಿ ।
ತೊರೆಯನಿವುಗಳ ಸಂಗತಿಯನರೆಗಳಿಗೆ ಯಾದರುನು ॥೩೩॥

ಇರುವುದೇನ್ಯೆ ಶಂಕೆಯವನಂ- ।
ತರಿಸುವನು ಪರಲೋಕಸುಖವನು ।
ದೊರೆವುದೇನಿಹಲೋಕದಲ್ಲಿಯೆ ಸೌಖ್ಯವಾ ನರಗೆ ॥

ದೊರೆಯಲಾರದು ಕನಸಿನಲ್ಲಾ- ।
ದರು ಕಣಾ ಸುಖಶಾಂತಿಯಾತಗೆ ।
ದೊರೆವುದೇನಿಹಲೋಕಭೋಗವು ಭೋಗಿಸಲು ಪೌರ್ಥ ॥೩೪॥

ತೀರದಲಿ ಕೂತಿರುವ ವಿಪ್ರನು ।
ನೀರಿನೊಳಗಿನ ಮೀನ ಹಿಡಿವರೆ ।
ಹಾರಿಹರೆ ತಾಂ ಮಾಳ್ಪ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯ ಬಿಟ್ಟು ॥
ಯಾರು ನೋಡಿದರವರು ವಿಪ್ರವಿ- ।
ಕಾರಕುಹಕಾಸವನು ಮಾಳ್ಪರು ।
ಧಾರುಣೀಸುರನಲ್ಲ ನಾಸ್ತಿಕನೆಂದು ನಿಂದಿಪರು ॥ ೩೫॥

ನೀನಿನಾತಂಯು ಪೂರ್ಣವಾಗದು ।
ಮಾನಹಾನಿಯು ದೊರಕಿತಲ್ಲವೆ ।
ಯೇನು ಲಾಭವು ಭ್ರಷ್ಟನಾದನು ಯೆರಡು ಕಡೆಯೊಳಗೆ ॥
ಮಾನವನು ವಿಷಯಾಶೆ ಹಿಡಿದರೆ ।
ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿಸು ಪರದ ಸುಖವನು ।
ಕಾಣನಾತನು ಸುಖವನಿಹದಲಿ ಮೃತ್ಯುವಶನಹನು ॥ ೩೬ ॥

ನರನೆ ಯಿಹಪರವಿಲ್ಲವನನಿಗೆ ।
ದೊರೆವುದೇ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವು ।
ದೊರೆವುದೆಂತವನಿಂಗೆ ಮೋಕ್ಷದ ಲಾಭ ಪರದೊಳಗೆ ॥
ನರನು ಕಾಮೇಚ್ಛೆಯಲಿ ವಿಷಯವ- ।
ನಿರದೆ ಭೋಗಿಸಶಕ್ತನಿಸಲು ಕೇಳ್ ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾತ್ಕೋದ್ಧಾರವೆಲ್ಲಿಯದು । ೩೭॥

ತಸ್ಮಾಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಂ ಪ್ರಮಾಣಂ ತೇ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥಿತೌ ।
ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಾನೋಕ್ತಂ ಕರ್ಮ ಕರ್ತುಮಿಹಾರ್ಹಸಿ ॥ ೨೪ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ದೈವಾಸುರಸಂಪದ್ವಿಭಾಗಯೋಗೋ ನಾಮ ಷೋಡಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥೧೬॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಬಿಯ್ಯ ಮನದೊಳ- ।
ಗಿರಲು ನಿಜಕಲ್ಯಾಣದಿಚ್ಛೆಯು ।
ಚರಿಸ ಬೇಕ್ಕೈ ವೇದದಾಜ್ಞೆಯ ಮನ್ನಿಸುತ ನರನು ॥
ಮುರಿಯ ಬಾರದು ಶ್ರುತಿಗಳಾಜ್ಞೆಯ ।
ತರುಣಿ ನಿಜಪತಿಯಾಜ್ಞೆ ಮುರಿಯದೆ ।
ನಿರುತ ಸುಲಭದಿ ಸಾಧಿಸುವೈ ಸ್ವಹಿತ ನೋಡಿದಿಯಾ॥೩೮॥

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ ಶಿರದಿ ಧರಿಸುತ್ ।
ದೊರಕಿಸುವನೈ ಸ್ವಹಿತ ಶಿಷ್ಯನು ।
ದೊರೆವುದದರಿಂ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವ ನೋಡೈ ॥
ಅರುಹಲೇತಕೆ ವಿಸ್ತರಹೊಳದ ।
ಥರಣಿಯಲಿ ತಾನಿಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯವ- ।
ನಿರದೆ ಹುಡುಕಲು ದೀಪ ಕೈಯಲಿ ಬೇಡವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೯ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸರ್ವವು । ಇರುವುದೀನೀ ಜಗದಿ ಕಾರ್ಯವು ।
ದೊರೆಯು ಬೇಕೆಂಬಿಚ್ಛೆ ಯಿದ್ದರೆ । ಮರಳಿ ಜಗದಲಕಾರ್ಯವಾವುದು ।
ತಿರದಿ ಧರಿಸಲು ಬೇಕು ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ ಪೇಳ್ದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ॥ ಪರಕಿಸುವುದೀ ತತ್ಪ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥
ತೊರೆಯ ಬೇಕೆಂದಾಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು । ತೊರೆಯು ಬೇಕಗ್ರಾಹ್ಯನೆಂದರೆ ।
ತೊರೆಯ ಬೇಕು ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮವ- । ತೊರೆಯುವುದು ಮೋಹದನೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನಿರಲಿ ಸುಖಾಮ್ಯಾಜ್ಯ ತ್ಯಾಜ್ಯವು ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಮತದಿ ॥೩೧೦॥ ಮರಳಿ ಗ್ರಾಹ್ಯನೆನುತ್ತ ಪೇಳ್ದುದ ಚರಿಸುವುದೆ ಧರ್ಮ ॥ ೩೧೫ ॥

ಮರಳಿ ಸೇವ್ಯನಿದೆಂದು ಪೇಳ್ದರೆ । ಕರದಿ ನಿನ್ನಯ ಮುದ್ರೆಯಿರುವುದು ।
ಯಿರಲು ಮೋಹದು ಕಾಳಕೂಟವು । ನರನೆ ನೀ ಮುದ್ರೆಯನು ಹೊಡೆದರೆ ।
ನರನು ಸೇವಿಸ ಬೇಕು ಮಾನ್ಯವು ವೇದವಾಕ್ಯನದು ॥ ಧರೆಯೊಳದನೆ ಪ್ರಮಾಣವೆನುವರು ಮಾನವರು ನಿಜದಿ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಿ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ- । ನರನೆ ಶುದ್ಧಾಚರಣದಿಂದಲೆ ।
ಯರುಹಿದಂತಾಚರಣ ಮಾಡಲು । ಧರೆಗೆ ನೀನು ಪ್ರಮಾಣ ಕೊಡುವುದು ।
ಬರುವುದೆಂತವನಿಂಗನಿಷ್ಟವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ।೩೧೧॥ ಯಿರುವುದೀ ತೆರ ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ಯಿಂದು ಕೌಂತೇಯ ॥೩೧೬॥

ನರನೆ ಕೇಳಹಿತವ ನಿವಾರಿಸಿ । ಹರಿಯು ಕೇಳೀತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಮರಳಿ ಹಿತ ನಾಧಿಸುತ ಬಾಲರ- । ಗರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರದಲಾಸುರಿ -
ನಿರದೆ ಪಾಲಿಪ ಪ್ರೇಮಮೂರುತಿ ಶ್ರುತಿಯು ತಾಯಿ ಕಣಾ ॥ ಪರಿಯು ನಿರ್ಣಯಪೂರ್ವಕದಿ ವರ್ಣಿಸಿದನಾ ಹರಿಯು ॥
ಕರುಣಿಸಲು ಕೇಳ್ವೀದಮಾತೆಯು । ನರನು ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯು । ಮರಳಿ ಹರಿಗುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಸಲ್ಲದು ಶ್ರುತಿಯಜ್ಞೆಯದು ॥೩೧೨॥ ಒರುವುದೀಸಂವಾದನಿದುವೇ ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯ ॥ ೩೧೭ ॥

ನರನೆ ನೀನಾಕಾರಣದಲೀ- । ವರಮುನಿಪ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯನ ।
ಪರಿಯು ಶ್ರುತಿಯಾಜ್ಞೆಯನು ಮುರಿವುದು । ಕರುಣದಿಂ ಸಂಜಯನು ಪೇಳ್ದನು ।
ಸರಿಯೆ ನೀನೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡೈ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ಧರಣಿಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಂಗೀ ತೆರದಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥
ನರನೆ ಹಿಂದಿನ ಭವದಿ ಧರ್ಮಾ- । ಗುರುಕೃಪಾವರಸುಪ್ರಸಾದದ ।
ಚರಣ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣದೊಳೀ- । ಭರದೊಳದ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ನಿಜ- ।
ತೆರದಿ ವೇದವ ಪಾಲಿಸಲು ನೀನರ್ಹನಾಗಿರುವಿ ॥ ೩೧೩ ॥ ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು ಮುಂದೆ ಪಾಕೃತದಲ್ಲಿ ಪೇಳಿದನು ॥ ೩೧೮ ॥

ಮರಳಿ ಧರ್ಮದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಹ । ವಿಷ್ಣುಸದ್ಗುರುವೆನಗೆ ಪೇಳಿದು- ।
ಧರಣಿಪತಿ ಧರ್ಮನಿಗೆ ನೀ ಸೋ- । ದಾಜ್ಞೆ ಶಿರಸಾ ವಹಿಸಿಯದನೇ ।
ದರನಲಾ ಧರ್ಮಾನುಜತ್ವವು ಸಾರ್ಥಕವಿದಾಯ್ತು ॥ ಕನ್ನಡದಿ ಹಾಡಿದೆನು ಭಾವಿನಿಷಟ್ಪದಿಯಲಾನು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ವೇದಬಾಹ್ಯ- । ಕನ್ನಡವೆ ಕನ್ನಡಿಯು ಜ್ಞಾನದ ।
ಚರಣ ಸಲ್ಲದು ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ವೆನು । ವರ್ಣನೆಯು ಸದ್ಬೋಧವಪ್ಪುದು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾಪೇಳ್ವೆನದನೇ ವೇದತಾತ್ಪರ್ಯವದು ॥ ೩೧೪ ॥ ವಿಷ್ಣುರೂಪನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ ನುಡಿಯೆ ಶ್ರುತಿವಚನ ॥ ೩೧೯ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ

(೧೬) ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೪, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೩೧೯.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೬ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಯೋಗಮಾಯೆಯು ।
ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಕಾಶುಲ್ಲ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಧರಿಯುವುದೀಪರಿ ನಿನ್ನ ಮುದ್ರೆಯು ನಮಿಪೆ ನಿನಗಾನು ॥
ಗುರುವೆ ಗಣಪತಿರೂಪ ನೀನಾ- ।
ಗಿರುವಿ ಮೊದಲಲಿ ನಿನ್ನ ವಂದಿಪೆ- ।
ನಿರುವಿರಿಬ್ಬರು ನೀವು ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬೀಜರೂಪದಲಿ ॥ ೧ ॥

ಹರನು ತ್ರಿಪುರವ ಭರದಿ ತಾಂ ಸಂ- ।
ಹರಿಸಲೆತ್ನಿಸೆ ಮರೆತು ಗಣಪನ ।
ಹರಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯು ಬಾರದಾಯಿತು ತ್ರಿಪುರ ಭೇದಿಸಲು ॥
ಮರಳಿ ಗಣನಾಯಕನ ವೂಜಿಸಿ ।
ಹೊರಡಲಾಕ್ಷಣ ಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತು ।
ಮೆರೆವನೀಪರಿ ಗಣಪ ಸಿದ್ಧಿವಿನಾಯಕನು ಜಗಕೆ ॥ ೨ ॥

ಇರುವನಾಪರಿ ಯಾತ್ಮಶಂಕರ ।
ಮೆರೆವನೈ ಜೀವತ್ವದುರ್ಗದಿ ।
ಮೆರೆವುವೈ ತ್ರಿಪುರಗಳು ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕಗಳಾಗಲ್ಲಿ ॥
ಗುರುಸ್ವರೂಪದ ಗಣಪತಿಯ ಸಂ- ।
ಸ್ಮರಿಸಿ ತ್ರಿಗುಣಸ್ವರೂಪದುರ್ಗವ ।
ಹರಿಸಿ ಸ್ವಾತ್ಮೋದ್ಧಾರವಾಯಿತು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ॥ ೩ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ತುಲನೆಯನು ಶಂ- ।
ಕರನೊಡನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನೀನೇ ।
ಗುರುವೆನಿಸಿ ತಕ್ಕಡಿಯ ವಾರಡೆ ಯಿಳೆವುದೈ ಕೆಳಗೆ ॥
ಗುರುವೆ ಮಾಯಾಶರಧಿಯಲಿ ಸಂ- ।
ತರಣಕಾರಣ ನಾವೆ ನೀನಾ- ।
ಗಿರುವ ಕಾರಣ ಲಘುವಲಾ ನೀರಿನಲಿ ತೇಲುತಲಿ ॥ ೪ ॥

ಮರುಳರಜ್ಞಾರ ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಗುರುವೆ ನೀನೈ ವಕ್ರತುಂಡನು ।
ಧರೆಯಲರಿವರು ಯಾರು ನಿನ್ನ ಯಥಾರ್ಥರೂಪವನು ॥
ಇರುವಿ ಯವರಿಗೆ ಸರಳ ಮುಖ ನೀ ।
ಗುರುವೆ ಗಣಪತಿ ನಿನ್ನ ನೇತ್ರಗ- ।
ಳೆರುವೈ ಒಹುಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದರು ತೆರೆದಿಹುವು ನಿತ್ಯ ॥ ೫ ॥

ತೆರೆಯಲಾ ನೇತ್ರಗಳ ಜಗ ಬಿ- ।
ತ್ತರವು ಬಹುದುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದಲೆ ।
ಮರಳೆ ಮುಚ್ಚಲು ಬರುವುದು ಜಗತ್ಪ್ರಳಯ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಗುರುವೆ ನೀನು ಪ್ರವೃತ್ತಿಕರ್ಣವ- ।
ನಿರದೆ ಸಂಚಾರಿಸಲು ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಮದದ ಸುಗಂಧಿವಾಯುವು ಬೀಸುವುದು ನೋಡೆ ॥ ೬ ॥

ತಿಳಿಯೆ ಜೀವಭ್ರಮರ ಗಂಡ- ।
ಸ್ಥಳವನಾಕ್ರಮಿಸಲ್ಕೆ ನಿನ್ನ- ।
ನ್ನೊಲಿಸುವರೆ ನಿನಗೇರಿಸಿದ ನೀಲೋತ್ಪಲಗಳೆಹುವು ॥
ತಿಳಿಯೆ ನಿನ್ನ ನಿವೃತ್ತಿಕರ್ಣವ- ।
ನಲಗಿಸಲು ಹೊರಡುವುದು ನೋಡೈ ।
ಯೊಳಗಿನಂತರ್ಮುಖದ ವೃತ್ತಿಯು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವದು ॥ ೭ ॥

ಎಡಗಡೆಗೆ ತೊಡೆಮೇಲೆ ಕೂತಿಹ ।
ಮಡದಿ ಶಕ್ತಿ ಸರಸ್ವತಿಯಲಾ ।
ವೊಡನೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಯಾಟವ ಮಾಡಿ ತೋರಿಪಳು ॥
ಬೊಡವೆಯೊಳಗಾ ನೃತ್ಯವೆಂದರೆ ।
ನಡೆಯುತಿಹ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವು ।
ನಡೆಸುವಿಯಲಾ ನೀನು ನಿಖಿಲ ಜಗತ್ಪ್ರಪಂಚವನು ॥ ೮ ॥

ಗುರುವೆ ತ್ವತ್ಸಂಬಂಧವಾಗಲು ।
ಮುರಿವುದೈ ಸಂಬಂಧವೆಲ್ಲವು ।
ಯಿರುವುದಚ್ಛರಿ ತೆರದ ತತ್ತ್ವವಿವಲ್ಲವೇ ನೋಡೆ ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಚೋದ್ಯವಿದರಲಿ ।
ಗುರುವೆ ತ್ವತ್ಸಂಬಂಧದಿಂದಲೆ ।
ಮುರಿವುದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತಭಾವವು ದೊರೆವುದೈಕ್ಯವಲಾ ॥ ೯ ॥

ಬಂಧನಂಗಳ ಜಗದೊಳಗೆ ನೀ- ।
ಕೊಂದುಬಿಡುವಿಯೊ ಗುರುಕೃಪಾನಿಧಿ ।
ಬಂದು ನೀ ಜಗಕೆಲ್ಲವೀಪರಿ ಭಾವ ಧರಿಸುತ ।
ಬಂದು ನಿನ್ನಯ ಚರಣದಲ್ಲಾ- ।
ನಂದದಿಂದಲಿ ಶರಣ ಹೊಕ್ಕರೆ ।
ಕೊಂದು ನೀನಾ ದ್ವೈತಭಾವವನುದ್ಧರಿಸುವಿಯಲಾ ॥೧೦॥

ಹರಣವಾಗಲು ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಬರುವುದೈ ಯದ್ವೈತ ತದನಂ- ।
ತರಕೆ ಭೇದವಿದೆಲ್ಲಿ ಗುರುಶಿಷ್ಯರೊಳಗೇಕತ್ವ ॥
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ನೀನು ಶಿಷ್ಯನ ।
ಗುರುಸ್ವರೂಪವ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ಗುರುತನ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ
। ೧೧ ॥

ಗುರುವೆ ನೀ ಬೇರಾಗಿ ಜಗದಲಿ ।
ಮೆರೆವಿಯೆಂಬೀ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ಧರಿಸಿ ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೋಸುಗ ಯತ್ನ ಮಾಡುವರು ॥
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗದೆ ।
ನಿರುತ ನೀ ಹಿಂದಿರುವಿ ನೋಡಲು ।
ಮರಳಿ ನಿನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿ ಮನದಲಿ ಮನನ ಮಾಡುವರು
॥ ೧೨ ॥

ಗುರುವೆ ನೀನವರಿಂಗೆ ದೊರೆಯದೆ ।
ತೊರೆವಿಯಿಲ್ಲವೆ ಯವರ ದೇಶವ ।
ಮರಳಿ ದ್ವೈತವ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಮನದಿ ॥
ಇರುವುದವರಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮವು ।
ಗುರುವೆ ಸಿದ್ಧ ಸ್ವರೂಪ ನೀನಾ- ।
ಗಿರುವಿ ನಿನ್ನನು ತಿಳಿಯದಲೆ ಸರ್ವಜ್ಞರೆನಿಸುವರೆ ॥ ೧೩ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನನು ವೇದಗಳು ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುತಿರುವುವು ।
ಗುರುವೆ ನೀ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಲು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವಿಯಲಾ ,

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ರಾತಿನಾಮವ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಹೊರಡುವುದು ಮೌನವು ।
ಧರಿಸುವೆನು ನಾ ಮೌನ ಶಕ್ತಿಸಲು ಯತ್ನ ಮೇಣೇಕೆ ॥ ೧೪ ॥

ತೋರುವೀ ಜಗವೆಲ್ಲ ನೋಡಲು ।
ತೋರುವುದಲಾ ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯು ।
ಯಾರಿಗಿರುವುದು ಶಕ್ತಿ ನಿನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡುವರೆ ॥
ಚಾರು ನಿನ್ನ ಪದಾರವಿಂದವ ।
ಸೇರಿ ಸೇವೆಯ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದರೆ ।
ಬಾರದಿಹುದೇ ದ್ವೈತವೆಂಬೀ ದ್ರೋಹ ನಿನ್ನೊಡನೆ । ೧೫ ॥

ಮುರಿದರೀ ಸಂಬಂಧವೆಲ್ಲವ ।
ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಬರಲು ಕೇಳೀ ತೆರದೊಳೈಕ್ಯವು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಗುರುವೆ ॥
ಇರುವುದಿದುವೇ ನಿನ್ನ ಪೂಜನ- ।
ವಿರುವುದದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟಸಾಧನ- ।
ವಿರದು ಭೇದವಿದೆಂತ ಪೇಳ್ದರೆ ಬರುವುದದ್ವೈತ ॥ ೧೬ ॥

ಗುರುವೆ ನೀನಾರಾಧ್ಯದೈವತ- ।
ಪರತೆ ನಿನ್ನಯ ಮರ್ಮವಿಂದಿಗೆ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಲವಣವನು ಹಾಕಲು ಕರಗಿ ಹೋಗುವದು ॥
ಪರಿಯಲೆನ್ನಯ ಭಾವ ನಿನ್ನೊಳು ।
ಕರಗಿ ಲಯವಾಗಿಹುದು ನೋಡಲು ।
ಅರಿತು ನಾನೀ ಪರಿಯು ನಿನಗಾನೆರಗುವೆನು ಪದದಿ ॥ ೧೭ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನನು ತುತಿವುದೆಂತಿದ- ।
ನರಿಯೆ ಕ್ಷಮಿಸು ಕೃಪಾನಿಧಿಯೆ ನಿನ- ।
ಗರಿಕೆ ಮಾಡುವೆ ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಕೊಡ ಮುಳುಗಿಸಲು ಜಲ- ।
ಭರಿತವಾಗುವುದಲ್ಲವೇನೈ ।
ಮರಳಿ ದೀಪಕೆ ಬತ್ತಿ ಹಚ್ಚಲು ದೀಪವಾಗುವುದು ॥ ೧೮ ॥

ಚರಣಕೆರಗಿದೆ ನಿನ್ನ ಶ್ರೀಗುರು ।
ವರ ನಿವೃತ್ತಿಯೆ ಧನ್ಯನಾದೆನು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನು ನಿನ್ನ ನಮನದಲಿ ॥
ಅರುಹುವೆನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಗೀತೆಯ ।
ಸರಸಭಾಷಾಂತರವನೆಂದೀ- ।
ಪರಿಯಲಾ ಜ್ಞಾನೇಶ ನುಡಿದನು ಶ್ರೋತೃವೃಂದಕ್ಕೆ ॥ ೧೯ ॥

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯಾಂತದಲಿ ಗೋ-।
ವಿಂದನೆಂದನು ಯಿಂದ್ರನಂದನ-।
ಗಿಂದು ಕಾರ್ಯದತೆಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಮಾಣವೇ ಯೆನುತ ॥
ಚಂದದಿಂದಿದ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳುತ ।
ಬಂದುದಾತನ ಮನದಿ ಶಂಕೆಯು ।
ಮುಂದೆ ಹಾದಿಯ ಕಾಣಲಾರದೆ ಚಿಂತಿಸಿದನಾಗ ॥ ೨೦ ॥

ಅರಿಯೆನೆಂತೀ ಪರಿಯ ಕರ್ಮಾ-।
ಚರಣ ಸಾಧ್ಯವೆ ಮಾನವರಿಗಿದ ।
ಹೊರತು ಸಾಧನವಿಲ್ಲವೇನೈ ತಿಳಿಯೆ ನಾನಿದನು ॥
ಮೆರೆವ ಕರ್ಕೋಟಕನ ಹೆಡೆಯೆಂಬಳ-।
ಗಿರುವ ಮಣಿಯನು ತರುವುದೆಂತೈ ।
ವರಮೃಗೇಂದ್ರನ ಮೂಗಕೂದಲ ದೊರಕಿಸುವುದೆಂತು ॥೨೧॥

ಉರಗಘಣಗತ ಮಣಿಯ ಸಿಂಹನ ।
ಮೆರೆವ ಕೂದಲಿನಲ್ಲಿ ಬೋಣಿಸ ।
ಕೊರಳಿನಲಿ ಹಾರವನು ಹಾಕಲು ಬೇಕೆ ಸಿಗದಿರಲು ॥
ಕೊರಳ ನಿರಲಂಕಾರ ಬಿಡುವುದೆ ।
ಯರಿಯೆನೀ ದುರ್ಘಟಪ್ರಸಂಗವ ।
ನರಿಯೆನೆಂತಿದು ಸಾಧ್ಯವೆನುತಲಿ ಪಾರ್ಥ ಯೋಚಿಸಿದ ॥೨೨॥

ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನೀಕೀ-।
ಕರಿಸುವುದು ಮೇಣ್ ಸಾಧ್ಯವೇನೈ ।
ಧರೆಯಲಿದ ಸಾಧಿಸಲು ಕರ್ಮಾಚರಣವಾ ತೆರದಿ ॥

ಇರುವುದೇನೈ ಸಾಧ್ಯ ನಾನಿದ-।
ನರಿಯೆನಿದನಾಚರಿಸುವರೆ ಕೇ-।
ಳಿರುವುದೇನಾಯುಷ್ಯ ಸಾಕಾದಷ್ಟ ಮಾನವಗೆ ॥ ೨೩ ॥

ಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವು ದೇಶಕಾಲವು ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಭಾಗ್ಯವಂತಗೆ ।
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದೊಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮೇಣಿಂತು ಸಾಧ್ಯವದು ॥
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದಲಿರಲು ಸರ್ವರಿ-।
ಗೆತ್ತಣದು ಸಾಧನವು ಸಿಗುವುದು ।
ಪೆತ್ತಣಿಂ ತಾರಣ ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗಜ್ಞ ಮೂಢನಿಗೆ ॥ ೨೪ ॥

ನರನು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಶಂಕೆಯ ।
ನಿರಸನದ ಹಾದಿಯನು ಕೇಳ್ವನು ।
ಹರಿಯು ಮೇಣದ ವಿಸ್ತರಿಪನಧ್ಯಾಯ ಮುಂದಿನಲಿ ॥
ಅರುಹಲೆಂತೀ ನರನ ಯೋಗ್ಯತೆ-।
ಯಿರುವನೀತ ನಿರಿಚ್ಛ ಕೃಷ್ಣನೆ-।
ಗಿರುವನಾಕರ್ಷಕನು ಪ್ರೇಮದ ಲೋಹಚುಂಬಕದಿ ॥ ೨೫ ॥

ನರನು ಶೌರ್ಯಾಧಾರನಲ್ಲವೆ ।
ನರನು ಶಶಿಕುಲಭೂಷಣನಲಾ ।
ಹರುಷ ಬೀರುತ ಹರಿಯು ಮನಕಲ್ಲಾಸ ಮಾಳ್ಪನಲಾ ॥
ನರನು ಬುದ್ಧಿಶಿರೋಮಣಿಯಲಾ ।
ಯಿರುವನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೀಪಕ ।
ನರನು ಕೃಪ್ಣಾಂತಃಕರಣದಲಿ ನಿರುತ ವಿಹರಿಪನು ॥ ೨೬ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚಃ—

ಯೇ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ಯಜಂತೇ ಶ್ರದ್ಧಯಾನ್ವಿತಾಃ ।
ತೇಷಾಂ ನಿಷ್ಠಾ ತು ಕಾ ಕೃಷ್ಣ ಸತ್ತ್ವಮಾಹೋ ರಜಸ್ತಮಃ ॥ ೧ ॥

ನರನು ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ಕೃಷ್ಣಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ಮೇಘಶ್ಯಾಮ ನೀನೀ-।
ಗರುಹಿದೆಲ್ಲವು ಸಂಶಯಾತ್ಮಕ ತೋರುತಿದೆ ಮನದಿ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿ-।
ಗಿರುವಿ ಯಿಲ್ಲವೆ ಭೋಕ್ತ ನೀ ಮ-।
ತ್ತಿರುವಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನು ವಿಸ್ತರಿಸು ಯೆನಗೆ ॥ ೨೭ ॥

ಹರಿಯೆ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವಾಗದ ।
ಹೊರತು ಮೋಕ್ಷವು ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಕೆ ।
ದೊರೆಯಲಾರದೆನುತ್ತ ಪೇಳಿದ ಹೇತುವೇನಿಹುದು ॥

ನರಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ।
ತೆರದ ದೇಶವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದ ।
ಹೊರತು ಸಾಧ್ಯವೆ ದೇಶವಿರೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಹೇಳೇನು ॥ ೨೮ ॥

ಮರಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ದೊರೆಯದಿರಲಾಯುಷ್ಯಸಂಪದೆ ।
ಗುರುವಿನಿಂದುಪದೇಶ ಸಿಗುವರೆ ಸಂಧಿ ದೊರೆಯದಿರೆ ॥
ದೊರೆಯದಿರಲಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಮಗ್ರಿ ಸರ್ವವು ।
ದೊರೆಯದಿರಲಾ ಬುದ್ಧಿ ನಿಜಕರ್ಮಾನುವಶದಿಂದ ॥ ೨೯ ॥

ಇರಲು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಬಹುಪರಿ- । ಹರನು ಮೊದಲಾಗಿರುವ ದೇವತೆ- ।
ಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನ ವಿಘ್ನಗ- । ಯರನು ಪೂಜಿಪರವರು ಮತ್ತಾ ।
ಳಿರುವುದೆಂತೀ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಷಯಜ್ಞಾನ ಮಾನವಗೆ ॥ ಧರಣಿ ದಾನಾದಗಳ ಮಾಳ್ಪರು ಶ್ರದ್ಧೆಗೊಂದವರು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಪೇಳುವ । ಮರಳಿ ಯಜ್ಞಾದ್ಯುಪಳಿ ಕರ್ಮವ- ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲಿ ಮೇ- । ನಿರದೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಾಚರಿಸುವರು ।
ಣಿರುವುದೇನೈ ಯೇಕವಾಕ್ಯತೆ ಮುಂದೆ ಗತಿ ಯೇನು ।।೩೦।। ಬರುವುದಿವರಿಗೆ ಯಾವ ಗತಿಯೈ ಸತ್ತ್ವರಜತಮವೊ ॥ ೩೩ ॥

ಯಾರು ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ । ನರನ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು ।
ಚಾರುಕೃತ್ಯಯಲೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಾ- । ಮೆರೆವ ವೈಕುಂಠಾಧಿದೈವತ ।
ಚಾರ ಮಾಡಿ ಯಥಾವಿಧಿಯೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಫಳಿಸುವರೊ । ಪರಿಪರಿಯ ಶ್ರುತಿಕಮಲವಿಂ ಹೊರಡುವ ಪರಾಗವಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಸಜ್ಜನರನು- । ಇರುವುದೀ ಜಗವೆಲ್ಲವೀತನ ।
ಕಾರ ಮಾಡುತಲವನು ಚರಿಸಿದ । ಭರದ ಸತ್ತಾವಶದೊಳಲ್ಲವೆ ।
ದಾರಿಯಲಿ ನಡೆಯುವರು ಕಲ್ಯಾನೇಚ್ಛುಗಳು ನರರು ।।೩೧।। ಹರಿಯು ಲೋಕೋತ್ತರನು ಪ್ರೌಢನು ಗೂಢ ವಿಗ್ರಹಮನು ॥ ೩೪ ॥

ಹರಿಯೆ ಮೇಲ್ವಂಕ್ತಿಯಲಿ ಒರೆದಿಹ । ಹಿರಿಯನಲ್ಲನೆ ಕಾಲಗಿಂತಲು ।
ತೆರದಿ ಗೀಚುವರಕ್ಷರಂಗಳ । ಹರಿಯು ಪರಮಾನಂದಮೂರುತಿ ।
ಕುರುಡನಿಗೆ ತೋರಿಪನು ದಾರಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನು ॥ ಒರುವುದೀತನ ಶಕ್ತಿಯಿಂ ಗುಣಗಣದ ವರ್ಣನೆಯು ।
ಪರಿಯಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮಾಡುವ । ಇರುವನೀತನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ ।
ಪರಿಯನರಿಯ ಪ್ರಮಾಣವೆನುತಲಿ । ಪರಕೆ ಪರಮಾತುಮನು ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಚರಿಸುವರು ಕರ್ಮದಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಮಾರ್ಗವನೆ ಹಿಡಿದು ೩೨॥ ಗರುಹಿದನು ಪ್ರೇಮಬಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರಸ ಪ್ರತ್ತರವ ।। ೩೫ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ತ್ರಿವಿಧಾ ಭವತಿ ಶ್ರದ್ಧಾ ದೇಹಿನಾಂ ಸಾ ಸ್ವಭಾವಜಾ ।
ಸಾತ್ತ್ವಿಕೀ ರಾಜಸೀ ಚೈವ ತಾಮಸೀ ಚೇತಿ ತಾಂ ಶೃಣು ॥ ೨ ॥

ಹರಿಯು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು । ನರನೆ ಚಾಂಡಾಲನ ಸಮಾಗನು- ।
ನರನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸವೆಂಬುದು- । ವಿರಲು ಬಾಹ್ಮಣ ಭ್ರಷ್ಟನಲ್ಲವೆ ।
ಕಿರುವುನೈ ತೊಡರುಗಳು ನಿನ್ನಯ ಮಾತು ನಿಜವಿಹುದು ॥ ಪರಮ ಗಂಗೋದಕವು ಮದ್ಯದ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿಡಲು ॥ ೩೭ ॥
ಬರಿದೆ ಶ್ರದ್ಧಾಮಾರ್ಗದಿಂದಲೆ ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಮೋಕ್ಷ ನೀನೀ- । ಇರುವುದೇನು ಪವಿತ್ರ ಮೇಣದು- ।
ತೆರದಿ ಮಾಡಲು ಯತ್ನ ನಿಷ್ಫಲವಹುದು ನಿಜವಾಗಿ ॥೩೬॥ ವಿರುವುದೈ ನಿಜತತ್ಯಾಜ್ಯ ಚಂದನ- ।
ವಿರುವುದೈ ಶೀತಲವು ಚೆಂಕಿಯ ಸಂಗತಿಯಲದುವೆ ॥

ನರನೆ ನೀ ತಿಳಿದಷ್ಟು ಸುಲಭದ । ಉರಿಯಹತ್ತಲು ಸುಡದಿರುವುದೇ ।
ಪರಿಯಿದಲ್ಲೈ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿಯೆ । ಕರಗಳನ್ನಾ ಸ್ಪರ್ಶಮಾತ್ರದಿ ।
ಭರವಸವನಿಡ ಬೇಡ ನೋಡು ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸಂಗದಿಂ ದೋಷಗಳು ಬರುತಿಹುವು ।। ೩೮ ॥

ಕೇಳು ಚಿನ್ನವ ಕರಗಿಸುತ್ತಿಹ ।
ವೇಳೆಯಲ್ಲದರೊಳಗೆ ಯುತ್ತಮ ।
ಮೇಲು ಚಿನ್ನವ ಹಾಕಿ ಶುದ್ಧವಿದೆಂದು ಮಾರಿದರೆ ॥
ಮೇಲು ಚಿನ್ನವು ಕೊಂಡವರ ನಿಜ ।
ಹಾಳು ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವುದೇನೈ ।
ಮೂಲದಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಸ್ವರೂಪವು ಶುದ್ಧವಿರಲೇನು ॥ ೩೯ ॥

ಬರುತ ವುರುಷರ ಸಂಗದೋಷದಿ ।
ಕರಗುವುದು ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪವು ।
ಬರುವುದದಕಾ ಪುರುಷಗುಣದಂದದಲಿ ಗುಣನಿಕರ ॥
ನರಗೆ ರಜತಮಸತ್ತ್ವವೆಂಬೀ- ।
ತೆರದಿ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿರುವುವಲ್ಲವೆ ।
ಬರುವುದಾಗುಣ ಶ್ರದ್ಧೆಗಾಪರಿ ಪುರುಷನಂದದಲಿ ॥ ೪೦ ॥

ಎರಡು ಗುಣಗಳು ಕ್ಷೀಣವಾಗುತ ।
ಬರಲು ವೃದ್ಧಿಯು ಮೂರನೇದಕೆ ।
ಬರುವುದಾಗುಣದಂತೆ ವೃತ್ತಿಯು ಮನದಿ ಕ್ರಾಂತೇಯು ॥
ಧರೆಯಲಾ ಮನದಂತೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ।
ಸರಣಿ ಬರುವುದು ಮುಂದೆ ನಾಯಲು ।
ಬರುವುದೈ ನಿಜಕರ್ಮದಂದದಿ ದೇಹಧಾರಣವು ॥ ೪೧ ॥

ಅಳೆದು ಜೀಜವು ವೃಕ್ಷವೇಳುವ- ।
ಬಳೆದು ಮರ ಬೀಜದಲಿ ಬರುವುದು ।
ಬೆಳೆವುದೀಪರಿ ವೃಕ್ಷಬೀಜನ್ಯಾಯವೆಡೆಬಿಡದೆ ॥

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪಗ- ।
ಳಳೆದು ಹೋಗಲು ಬೀಜವೃಕ್ಷದ ।
ತಿಳಯಲೀಪರಿ ನ್ಯಾಯನಿರುವುದಬಾಧಿತವು ನಿಜದಿ ॥ ೪೨ ॥

ಜನುಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಾದರು ।
ಗುಣಗಳಿವು ಮೂರಿಹುವು ಬಿಡದಲೆ ।
ಗುಣಗಳಳಿಯವು ಜೀವನಿಗೆ ಹಿಡಿದಿಹುವು ಸರ್ವತ್ರ ॥
ಇಳೆಯಲೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ಬೆಳೆವುದೈ ಗುಣಗಳ ಪ್ರಕಾರದಿ ।
ತಿಳಿಯಲೀಪರಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ತೋರುವುದು ॥ ೪೩ ॥

ಶುದ್ಧ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣಗಳೇ ಯಭಿ- ।
ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಲು ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದ ।
ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ರಜತಮ ವಿರುದ್ಧವಲಾ ॥
ಶ್ರದ್ಧೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಗುಣಸಹಾಯದ- ।
ಲೆದ್ದು ಮೋಕ್ಷದ ತನಕ ಬರುವುದು ।
ಕ್ರುದ್ಧ ರಜತಮ ಬಿಡುವುವೆಂತೀ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವ ಬರಿದೆ ॥ ೪೪ ॥

ಹರಿದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಗುಣವನೆಲ್ಲವ ।
ಬರಲು ಮುಂದೆ ರಜೋಗುಣವು ಕೇಳ್ ।
ವುರುಷನಾಗಲೆ ಕರ್ಮಗಳನಾಚರಿಪನೈ ಬಿಡದೆ ॥
ಬರಲು ತಮದಭಿವೃದ್ಧಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ।
ಹರಿದು ಬೀಕಾಪಂತೆ ಹಾವಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡಲ್ಕೆ ತತ್ಪರರಿಹರು ಮಾನವರು ॥ ೪೫ ॥

ಸತ್ತ್ವಾನುರೂಪಾ ಸರ್ವಸ್ಯ ಶ್ರದ್ಧಾ ಭವತಿ ಭಾರತ ।
ಶ್ರದ್ಧಾಮಯೋಽಯಂ ಪುರುಷೋ ಯೋ ಯಚ್ಛ್ರದ್ಧಃ ಸ ಏವ ಸಃ ॥ ೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜೀವನಿಕರದೊ- ।
ಳಿರುವುದೈ ಮೂರ್ವಿಧದ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ಮೆರೆವುವೈ ರಜ ಸತ್ತ್ವ ತಮವೀತ್ರಿಗುಣಗಳು ನಿಜದಿ ॥
ಇರುವುದಿದು ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ನಿಜ- ।
ವಿರುವುದಲ್ಲದೆ ನೀರು ಜೀವನ ।
ಬೆರೆಸಿದರೆ ವಿಷದೊಳಗೆ ಜೀವನ ಹರಣ ಮಾಡುವುದು ॥ ೪೬ ॥

ಬೆರೆಸಿದರೆ ಮೆಣಸಿನಲಿ ಖಾರವು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಮೇಣ್ ಶ- ।
ರ್ಕರೆಯಲದ ಬೆರೆಸಿದರೆ ಸಿಹಿ ತೋರುವುದು ನೀರಹುವೆ ॥

ಪರಿಯಲಾ ವರ್ಧಿಸೆ ತಮೋಗುಣ ।
ಮರಣಜನನದ ಬಲೆಯೊಳೆಳೆಯುತ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಾಮಸಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಫಲವ ಭೋಗಿಪನು ॥ ೪೭ ॥

ಕಾಡಿಗೆಗೆ ಮಸಿಗೇನು ಭೇದವು ।
ನೋಡಿದರೆ ತೋರುವುದೆ ವರ್ಣದಿ ।
ರೂಢಿಯೊಳಗೀ ತೆರದಿ ಭೇದವ ಕಾಣೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ॥
ಕೂಡಿರುವುದದು ನರನೊಳಾಪರಿ ।
ನೋಡಲಾಪರಿ ಸತ್ತ್ವರಾಜಸ ।
ಕೂಡಿಹುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕರೊಳಗೆ ರಾಜಸರೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸರ್ವ ಜಗನಿದು ।
ಭರಿತವಿಹುದಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲಿ ।
ಯಿರುವುದಕಾ ಚಿಹ್ನಗಳು ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ನರರು ಹೂವಿನ ಮೇಲಿನಿಂದಾ ।
ಮರದ ಗುರುತನು ಹಿಡಿವರಲ್ಲವೆ ।
ನರನ ಭಾಷಣದಿಂದ ಮನವನು ತಿಳಿವರೈ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೪ ॥

ನರನೆ ಭೋಗದ ಮೇಲಿನಿಂದೇ- ।
ನಿರುವುದಾತನ ಜನ್ಮದರ್ಚಿತ ।
ಒರುವುದೈ ಯನುಮಾನ ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನು ॥
ಅರಿಯಬಹುದೈ ಚಿಹ್ನದಿಂದಲೆ ।
ನರನೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ರೂಪಗುಣಗಳ- ।
ನರಿವ ಪರಿಯನು ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೪೯ ॥

ಯಜಂತೇ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾ ದೇವಾನ್ಯಕ್ಷರಕ್ಷಾಂಸಿ ರಾಜಸಾಃ ।
ಪ್ರೇತಾನ್ ಭೂತಗಣಾಂಶ್ಚಾನ್ಯೇ ಯಜಂತೇ ತಾಮಸಾ ಜನಾಃ ॥ ೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಒರಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣದ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ತಿರುಗುವುದು ನೋಡವನ ಬುದ್ಧಿಯು ಸ್ವರ್ಗ ಒಯಸುತಲಿ ॥
ಭರದೊಳಾತನು ಕಲಿತು ವಿದ್ಯೆಯ ।
ಪರಿಪರಿಯು ಯಜ್ಞಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆ- ।
ಯರಿತು ಕಲ್ಯಾಣೇಚ್ಛು ಕರ್ಮದಿ ಸ್ವರ್ಗಜೇರುವನು ॥ ೫೧॥

ಧರೆಯಲೀ ಸಾತ್ತ್ವಿಕದ ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಕಠಿಣ ಪೋಕ್ಷವು ।
ಧರಿಸ ಬೇಡೈ ಸಂಶಯವನೀ ಮನದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನು ವೇದದ ಪರನ ಮಾಡದೆ ।
ಮರಳೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನವೆಸಗಿಹೆ ।
ಯರಿಯದಿದ್ದರು ಶಾಸ್ತ್ರದೇಕೀಕರಣಸಿದ್ಧಾಂತ ॥ ೫೫ ॥

ನರನೆ ವೀರಶಿರೋಮಣಿಯೆ ಮನ- ।
ವಿರಲು ರಾಜಸಗುಣದಿ ಭರಿತವು ।
ಯಿರುವುದಾತನ ಶ್ರದ್ಧೆ ಕೇಳೈ ಯಕ್ಷರಕ್ಷರಲಿ ॥
ನರನು ತಾಮಸ ಗುಣದಿ ಭರಿತನು ।
ದುರಿತರಾಶಿ ಕಠೋರಹೃದಯನು ।
ಕರುಣಹೀನನು ಜೀವಹಿಂಸೆಯ ಬಲಿಯ ಕೊಡುವನಲಾ ॥ ೫೭ ॥

ನರರು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೆ ।
ದೊರಕಿಸುವರೈ ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯ- ।
ನಿರದೆ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಟ್ಟಿಹ ಮಾರ್ಗವಾಶ್ರಯಿಸೆ ॥
ಬರುವುಕೊಂದೇ ಫಲವು ತಾನಾ- ।
ಚರಿಸಿದರೆ ಶಿಷ್ಟರ ಸುಮಾರ್ಗವ- ।
ನಿರುವುದೇನೈ ಸಂಶಯ ಸರ್ವರಿಗೆಲ್ಲವಧ್ಯಾನ ॥ ೫೬ ॥

ಈತೆರದ ತಾಮಸಗುಣಾತ್ಮರು ।
ಪ್ರೇತಭೂತಾದಿಗಳ ಪೂಜಿಯ- ।
ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮಾಳ್ಪರು ಶ್ಮಶಾನದಲಿ ॥
ಭೂತಳದಿ ತಹುಗುಣದಲೋತ- ।
ಪ್ರೋತ ತುಂಬಿದ ಸಾರರೆಂದರೆ ।
ಯೀ ತಮೋಮಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗರವೆಂದು ತಿಳಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಶ್ರಮ ಮಾಡಿ ಮಾನವ- ।
ನಿರದೆ ಮನೆಯಲಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿರೆ ।
ಯೆರಡನೇಯವರಪ್ರಯೋಸದಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚುವರು ॥
ನರನು ಕೇಳೋರುವನು ಶ್ರಮದಿಂ ।
ನರನೆ ದ್ರವ್ಯವಪಾರ ವರ್ಜಿಸಿ ।
ಭರದಿ ಮನೆಯನು ಕಟ್ಟಿಲೆರಡನೆಯವರು ಭೋಗಿಸಲೆ ॥ ೫೭ ॥

ನರನೆ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮಗಳೇ- ।
ಪರಿಯು ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ಅರುಹಿದೆನು ನಿನಗಾನು ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಇರುವುದಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯು ಕಣಾ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸುವುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಪ್ರಕಾರವ ।
ತೊರೆವುದೈ ರಾಜಸವ ತಾಮಸವೆಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆಯನು ॥ ೫೪ ॥

ಕೆರೆಗಳನು ಕಟ್ಟಿಸುವವರು ತಾ- ।
ವಿರದೆ ತಮಗೋಸ್ಕರವೆ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಯೆರಡನೇಯರು ನೀರಡಿಸಿದರೆ ನೀರ ಕೊಡದಿಪರೆ ॥
ಸರಸವಡಿಗೆಯ ಮಾಡುವಾತನೆ ।
ಭರದೊಳುಣ್ಣುವನನ್ಯರಿಂಗದು ।
ಸರಸತೆಯ ತೃಪ್ತಿಯನು ಕೊಡದಿಹುದೇನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೫ ॥

ನರನೆ ಬಹುವಿಸ್ತರವು ಸಾಕ್ಯೆ ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಗೌತಮನು ತಪವಾ- ।
ಚರಿಸಿ ದೀರ್ಘಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲಿ ತಂದ ಗಂಗೆಯನು ॥
ಮರಳಿ ಗೌತಮನೊರ್ವನಿಂಗದು- ।
ವಿರುವುದೇನು ಪವಿತ್ರವನ್ಯರ ।
ದುರಿತ ಹರಿಸದೆ ಸ್ನಾನಮಾತ್ರದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ॥೫೯॥

ನರನೆ ತನಗಾಶಾಸ್ತ್ರದಕ್ಷತೆ- ।
ಯಿರದಲನ್ಯರು ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗವ- ।
ನರುಹಿಕೊಟ್ಟರೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೆ ಯಾಚರಿಸಲದನು ॥
ಬರುವುದವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಸುಲಭದಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ವರತರಣಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ಮರುಳನಾದರು ಮೂರ್ಖನಾದರು ಶ್ರದ್ಧೆ ತಾರಕವು ॥ ೬೦ ॥

ಅಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತಂ ಘೋರಂ ತಪ್ಯಂತೇ ಯೇ ತಪೋ ಜನಾಃ ।
ದಂಭಾಹಂಕಾರಸಂಯುಕ್ತಾಃ ಕಾಮರಾಗಬಲಾನ್ವಿತಾಃ ॥ ೫ ॥

ನರನೆ ಗಾಯನಪೂರ್ವದಲಿ ಖಾ- ।
ಕರಿಪನಲ್ಲವೆ ಗಾಯಕನು ಕೇಳ್ ।
ಪರಿಯಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದಲಿ ಖಾಕರಿಸದಲೆ ನರರು ॥
ಅರಿವರೆಂತೀ ಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವ- ।
ನರಿಯರೈ ಕನಸಿನಲಿಯಾದರು ।
ಬರಲು ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಕೋವಿದರು ತಿಳಿಯದಲೆ ಪಟ್ಟಣಕೆ ॥ ೬೧ ॥

ಕ್ಷುದ್ರದೇವತೆಗಳನೊಲಿಸುತಲೆ ।
ಸಿದ್ಧಿಯನು ದೊರಕಿಪ ನಿಮಿತ್ತದಿ ।
ಕ್ರುದ್ಧತನದಿಂದಾಗ್ರಹದಿ ಮಾಳ್ಪರು ತಪಶ್ಚರ್ಯ ॥
ಶುದ್ಧತನದಲ್ಲೆನ್ನ ಗ್ರಹಿಸದೆ ।
ಯುದ್ದುರಟುತನ ಮಾಳ್ಪರನುದಿನ ।
ಸ್ತಬ್ಧತನದಿಂದವರು ಹಠಯೋಗವನು ಸಾಧಿಪರು ॥ ೬೫ ॥

ಬರುವವರ ಪಟ್ಟಣದಿ ಬಿಡರೈ ।
ಗುರುಹಿರಿಯರಾಚರಣ ನೋಡುತ ।
ಮರುಳರೆಂದನರನ್ನು ವಾನರಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವರು ॥
ಮರಳಿ ಪಂಡಿತರೈದೆ ವಾದವ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡಲು ಚಪ್ಪಳಿಸುವರು ।
ಬರಲು ಬಿಡರೈ ಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವ ಕರ್ಣಪಥದೊಳಗೆ । ೬೨ ॥

ಅನ್ನವನೆ ವರ್ಜಿಸಿ ದುರಾಗ್ರಹ- ।
ವನ್ನು ಧರಿಸುತ ಹಲವು ಸಪ್ತಕ- ।
ವನ್ನು ಕಳೆವರು ವರವ ದೊರಕಿಸಲವರು ಯತ್ನಿಪರು ॥
ಸುಜ್ಞ ವಾರ್ತನೆ ಕೇಳು ಹಠದಲಿ ।
ತನ್ನದನ್ಯವಿದೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ।
ಪೂರ್ಣತ್ರಾಸವ ಕೊಡುವರೈ ಲೋಕದಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೬೬ ॥

ಮರಳಿ ತಾಂ ಪಂಡಿತನೆನಿಸುತ್ತಲಿ ।
ಬರಳುವರು ಪರಿಪರಿಯಲತ್ಯಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಳ್ಪರು ದ್ರವ್ಯಮದದಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವರು ॥
ಇರುವರೈ ಪಾಖಂಡಿವರೇ ।
ನರನೆ ಮಿಥ್ಯಾಚರಣ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಅರುಹಲೆಂತೀ ನರರು ಕ್ರೂರಾಚರಣರಿರುವರಲಾ ॥ ೬೪ ॥

ಕ್ಷೇತ್ರ ತಾಮಸಗುಣದಿ ಮೆರೆವುದು ।
ಬಿತ್ತುವರು ಪೀಡನೆಯ ಬೀಡವ ।
ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆವುದು ಧಾನ್ಯವದರಲಿ ತಾಮಸಾತ್ಮಕವು ॥
ಪಾರ್ಥ ಸ್ವತವೀಸಲಿಕೆ ಬಾರದೆ ।
ಮತ್ತೆ ನಾವೆಯನಾಶ್ರಯಿಸದಲೆ ।
ವ್ಯರ್ಥಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೆ ಯೇನು ಗತಿಯಹುದು ॥ ೬೭ ॥

ಮುಂದೆ ಬಂದಿಹ ನರನ ಶಸ್ತ್ರಗ- ।
ಳಿಂದ ಮಾಡಿ ಪ್ರಹಾರ ಶೋಣಿತ- ।
ದಿಂದ ತುಂಬಿಸಿ ಯಜ್ಞ ಪಾತ್ರದಿ ಬಲಿಯ ಕೊಡುವರಲಾ॥
ಮುಂದೆ ನರಬಲಿ ಬಾಲಬಲಿಯನು ।
ತಂದು ಪರಮಾನಂದದಿಂದಲಿ ।
ಹಿಂದೆ ಮುಂದಕೆ ನೋಡದಲೆ ಭೂತಕ್ಕೆ ಕೊಡುತಿಹರು ॥೬೪॥

ದ್ವೇಷಿಸುತ ವೈದ್ಯನನು ಬೈದರೆ ।
ಯೌಷಧವನು ಬಿಸಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಲೇಸು ಬರುವುದೆ ರೋಗಿ ಮರಣಾಧೀನನಾಗುವನು ॥
ದ್ವೇಷಿಸುತಲಾ ಕುರುಡ ತಾನಾ- ।
ತ್ರಾಸವನ್ಯರಿಗೀಯೆ ತಾನೇ ।
ತ್ರಾಸದಲಿ ಬೀಳುವನು ಹೇಳುವುದೇನು ಪರರಿಂಗೆ ॥ ೬೮ ॥

ಪರಿಯೊಳೀ ಯಾಸುರವವಸ್ಥೆಯು । ನರನೆ ಕಾಮಾಧೀನರಾಗುತ ।
ಒರುವುದಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ । ತಿರಿಗಿ ಕ್ರೋಧದ ಕಿಂಕರರಲಾ ।
ಯರಿಯದಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಮಾರ್ಗವ ನಿಂದಿಪರು ಬರಿದೆ ॥ ಉರಿದು ಬಿಡುವರು ಸರ್ವವನು ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯಿಂದವರು ॥
ಮರಳಿ ಮೋಹಾರಣ್ಯದಲಿ ತಾಂ । ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವುದೆಂತಿದ ।
ತಿರುಗುತಿಹರೈ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ । ಬರುವುದೆನ್ನಂ ಮನದಿ ಲಜ್ಜೆಯು ।
ಭರದೊಳಾಗುವರವರು ಕಾಮಾಧೀನವರ್ತನರು ॥ ೯ ॥ ಮರಳಿ ಯೆನ್ನನೆ ಹುಗಿದು ಬಿಡುವರು ದುಃಖಕೂಪದಲಿ ॥ ೨೦ ॥

ಕರ್ಷಯಂತಃ ಶರೀರಸ್ಥಂ ಭೂತಗ್ರಾಮಮಚೇತಸಃ ।
ಮಾಂ ಚೈವಾಂತಃಶರೀರಸ್ಥಂ ತಾನ್ವಿದ್ಧ್ಯಾಸುರನಿಶ್ಚಯಾನ್ ॥ ೬ ॥

ತನ್ನ ದೇಹಕ್ಕಾಗಲಥವಾ । ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪಾಪಿಗಳು ಗೋ- ।
ಅನ್ಯ ದೇಹಕ್ಕವರು ದುಃಖಿಗ- । ಚರಕೆ ಬಂದರೆ ಯೆನ್ನ ಸ್ಮರಿಸೈ ।
ಳನ್ನು ಕೊಡುವರು ಸರ್ಗದೊಳಗಾನಿಹೆನು ತಿಳಿಯಬಲಾ ॥ ಧರೆಯೊಲನ್ಯೋಪಾಯನಿರದೀ ಪಾಪಕ್ಷಾಲನಕೆ ॥
ಎನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಸರ್ವದುಃಖಿಗ- । ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ಳನ್ನು ಭೋಗಿಪ ಸಂಧಿ ಬರುವುದು । ನರನೆ ನೀ ಸಂಗ್ರಹಿಸ ಬೇಕೈ ।
ಅಜ್ಞರೀ ತಾಮಸರು ತಿಳಿಯರು ತತ್ತ್ವವಿದ ಪಾರ್ಥ ॥ ೩೧ ॥ ಮರಳಿ ಸಂಗತಿ ಹಿಡಿಯೊ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆ ಬರುವಂತೆ ॥ ೩೫ ॥

ನರನೆ ಪಾಪಾತ್ಮರನು ನಾಮೋ- । ಸತ್ತ್ವಗುಣ ವರ್ಧಿಸುವ ತೆರದಲಿ ।
ಚ್ಚರಣೆಯಿಂದಲು ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಲು । ನಿತ್ಯ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವನ್ನ ಸೇವಿಸು ।
ಒರುವುದಲ್ಲವೆ ಪಾಪ ನಾಮಗ್ರಹಣ ತ್ಯಾಜ್ಯವಲಾ ॥ ತತ್ತ್ವ ನೋಡಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾನ್ನವೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವು ॥
ಪರಿಯಿದಾದರು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವು- । ಪಾರ್ಥ ನೀ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡುನಿ ।
ದಿರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಲಕ್ಷಣ- । ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತಕು ಮದ್ಯವಾನನಿ- ।
ವರುಹ ಬೇಕಾಗುವುದು ಮನದಿ ನಿಪಾದವಾಗಿರುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ್ತ ವೊಂದೇ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲುನ್ಮತ್ತನಾಗುವನು ॥ ೩೬ ॥
॥ ೩೨ ॥

ಸತ್ತ ಪ್ರೇತವು ಮನೆಯೊಳಿಹುದು ಪ್ರ- । ನರ ನಿರಂತರವನ್ನ ಸೇವಿಸೆ ।
ಶಸ್ತವಲ್ಲಾ ಕಾರಣದೊಳದ । ಒರುವುದೈ ಕಶ್ಮನಾತದೋಷವು ।
ಹೊತ್ತು ಹೊರತೆಗೆಯುವದು ಯೋಗ್ಯವು ಸ್ಪರ್ಶ ಯೋಗ್ಯವಲಾ ॥ ಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತ ನರಗೆ ಹಾಲು ಸುಪಥ್ಯವೆನಿಸುವುದೆ ॥
ಮತ್ತೆ ನೋಡೈ ಯಂತ್ಯಜನಲಿ ಪ್ರ- । ನರನೆ ನೋಡಮೃತವನು ಕುಡಿಯಲು ।
ಶಸ್ತವಲ್ಲಾ ಭಾಷಣವು ಮೇಣ್ । ಒರುವುದೇನಾತನಿಗೆ ಮರಣವು ।
ಹತ್ತಿರಕೆ ಬರಲವನ ಬೈಯುವ ಸಂಧಿ ಬರುವುದಲಾ ॥ ೩೩ ॥ ಮರಣವನು ತರುತಿಹುದು ವಿಷವಾನವದು ನಿಜವಾಗಿ ।। ೩೭ ॥

ವಿಸ್ಥೆಯದು ನಿಜ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಪಾರ್ಥನೆ । ನರನು ತಿನುವನ್ನದ ಪರಿಯಲೇ ।
ಮುಟ್ಟದಲೆ ಕೈಯಿಂದಲದನು ವಿ- । ಬರುವುದೈ ದೇಹದಲಿ ಧಾತುವು ।
ತಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನಾಪನ್ನ ಮಾಡುವುದೆಂತು ಕೌಂತೇಯ ॥ ಬರುವುದೈ ಧಾತುವಿನ ಪರಿಯಲಿ ಭಾವ ದೇಹದಲಿ ॥
ಮುಟ್ಟುವುದು ಶುದ್ಧಿಯ ನಿಮಿತ್ತದೊ- । ಉರಿಯ ಮೇಲಿಹ ಪಾತ್ರದಲಿ ಜಲ ।
ಕಿಷ್ಟವಿಹುದೈ ದೋಷವಿಲ್ಲೈ । ಸುರಿದರಾ ಜಲ ವೃಷ್ಣವಾಗುವ ।
ದುಷ್ಟಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳುವೆ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳವೆಂದು ॥ ೩೪ ॥ ತೆರದಲೇ ಬರುತಿಹುದು ಚಿತ್ತದ ವೃತ್ತಿ ಮಾನವಗೆ ।। ೩೮ ॥

ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾನ್ನವನುಣುವ ನರನಿಗೆ ।
ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾತ್ಮಕ ಭಾವ ಬರುವುದು ।
ಮತ್ತೆ ರಜತಮಗುಣ ಜನಿಪುವಾ ಅನ್ನರಸದಂತೆ ॥

ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾಹಾರದ ಪರಿಯಲಾ ।
ಸತ್ತ್ವಶೀಲನೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ ।
ಮುಕ್ತೆ ರಾಜಸತಾಮಸಾನ್ನದ ಪರಿಗಳೆಲ್ಲವನು ॥ ೭೪ ॥

ಆಹಾರಸ್ತ್ವಪಿ ಸರ್ವಸ್ಯ ತ್ರಿವಿಧೋ ಭವತಿ ಪ್ರಿಯಃ ।
ಯಜ್ಞಸ್ತಪಸ್ತಥಾ ದಾನಂ ತೇಷಾಂ ಭೇದಮಿಮಂ ಶೃಣು ॥ ೭ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನಿನ್ನು ಪೇಳುವೆ- ।
ನಿರುವುದೆಂತೀ ತ್ರಿಗುಣವನ್ನವು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ತಿನುವವರ ರುಚಿಯಂದದಲಿ ಭೋಜನವ ॥
ನರನು ಸಿದ್ಧೀಕರಿಪನಲ್ಲವೆ ।
ನರನು ಗುಣಗಳ ದಾಸನಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವನೈ ಜೀವಾತ್ಮ ಕರ್ತನು ಭೋಕ್ತೃ ದೇಹದಲಿ ॥೬೦॥

ಧರೆಯಲೀತನು ಸಹಜಗತಿಯಲಿ ।
ಮೆರೆವನಲ್ಲವೆ ಮೂರುಗುಣಗಳ- ।
ಲಿರುವುದಾಪರಿ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು ಮೂರು ತೆರವಾಗಿ ॥
ಅರಿಯಲನ್ನ ತ್ರಿಗುಣವಿರುವುದು ।
ಮೆರೆವುವೈ ತಪದಾನ ತ್ರಿವಿಧದಿ ।
ನರನೆ ನಿನಗರಹುವೆನು ತ್ರಿಗುಣಾಹಾರವನು ಮೊದಲು ॥ ೮೧ ॥

ಆಯುಃಸತ್ತ್ವಬಲಾರೋಗ್ಯಸುಖಪ್ರೀತಿವಿವರ್ಧನಾಃ ।
ರಸ್ಯಾಃ ಸ್ನಿಗ್ಧಾಃ ಸ್ಥಿರಾ ಹೃದ್ಯಾ ಆಹಾರಾಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಪ್ರಿಯಾಃ ॥ ೮ ॥

ದೈವಯೋಗದಿ ಸತ್ತ್ವಗುಣದಲಿ ।
ಜೀವಿಯುದ್ಭವಿಸಿದರೆ ಮಧುರವ ।
ಸೇವಿಸುವನನ್ನವನು ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಬಯಕೆಯಲಾ ॥
ಸೇವಿಸುವನುತ್ತಮರಸಂಗಳ ।
ಭೂವಲಯದಲಿ ಸ್ನಿಗ್ಧಪಕ್ವಗ- ।
ಳೀವಿಧದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆಯೆ ಬಯಕೆ ಯೇಳುವುದು ॥ ೮೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ನಿರುವ ಸಾತ್ತ್ವಿಕರಿಂಗೆ ಪ್ರಿಯವಹ ।
ಪರಿವಡಿಯು ಆಹಾರಲಕ್ಷಣಗಳನು ಕೇಳಿದಿಯಾ ॥
ನರನು ಸೇವಿಸಲನ್ನವೀಪರಿ ।
ಬರುವುದವಗಾಯುಷ್ಯವೃದ್ಧಿಯು ।
ಬರುವುದೈ ಬಲವೃದ್ಧಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕರಸದ ವೃಷ್ಟಿಯದು ॥ ೮೫ ॥

ಸ್ಥೂಲವಲ್ಲಾಕಾರದಲ್ಲವು ।
ನಾಲಿಗೆಯಲವು ಕರಗುವುವಲಾ ।
ಮೇಲೆ ಸ್ಪರ್ಶವ ಮಾಡಲವು ಮೃದುವಾಗಿ ತೋರುವುವು ॥
ಹೇಳಲೇನದ ರುಚಿ ಮಧುರವೈ ।
ಮೇಲೆ ರಸಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಕೆಯ ।
ಜ್ವಾಲೆಯುರುಬಿಗೆ ಬೇಯಿಸಿರುವರು ಪಚನಕುತ್ತಮವು ॥೮೩॥

ಸುರಿಯುಲೀ ರಸವೃಷ್ಟಿ ದೇಹದಿ ।
ನಿರುತವಿಹುದಾಯುಷ್ಯನದಿಯಲಿ ।
ನೆರೆಯು ಕೇಳೀ ಸತ್ತ್ವಗುಣಲಕ್ಷಣವಲಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ಮರಳಿ ದೇಹಕೆ ಮನಕೆ ಕೇಳೀ- ।
ತೆರದ ಅನ್ನದಿ ಪುಷ್ಟಿ ಬರುವುದು ।
ಬರುವುದೆಂತು ಪ್ರವೇಶ ರೋಗಕೆ ದೇಹದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೮೬ ॥

ಗುರುಮುಖಾಕ್ಷರವಲ್ಪವಿದ್ದರು ।
ಬರುವೈದೈ ಪರಿಣಾಮ ಬಹುಪರಿ ।
ಪರಿಯಲದು ಕಿರಿದಾದರೇನೈ ತೃಪ್ತಿ ಹಿರಿದಿಹುದು ॥
ಸುರಸವದು ಸೇವನಕೆ ಮೇಣಾ- ।
ಪೆರೆಯಲಾ ಪರಿಣಾಮ ಸರಸವು ।
ಧರೆಯಲೀತೆರದನ್ನದಲಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕರಿಗತಿಪ್ರೀತಿ ॥ ೮೪ ॥

ನರಶರೀರಕೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾನ್ನದಿ ।
ಬರುವುದಾರೋಗ್ಯವು ಕಣಾ ನೀ- ।
ನರಿಯಲಾ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವು ಕೊಡುವುದೈ ಸುಖವ ॥
ಹರುಷನಲಿ ಸನ್ಮೈತ್ರಿ ಬೆಳೆವುದು ।
ಹೊರದೊಳಗೆ ಸುಖಕರವಿದನ್ನವು ।
ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗೀಗಲನ್ನದ ರಾಜಸದ ಲಕ್ಷ್ಮ ॥ ೮೭ ॥

ಕಟ್ವಮ್ಲಲವಣಾತ್ಯುಷ್ಣತೀಕ್ಷ್ಣರೂಕ್ಷವಿದಾಹಿನಃ ।
ಆಹಾರಾ ರಾಜಸಸ್ಯೇಷ್ಟಾ ದುಃಖಶೋಕಾಮಯಪ್ರದಾಃ ॥ ೯ ॥

ಮಾರಕತ್ವದಿ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯು । ನರನೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ಪಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಬಹು ।
ಬೇರೆ ಪರಿಯಲಿ ಕಾಳಕೂಟಕೆ । ಚಿರಮಿರಿಯು ಸಾರುಗಳ ಪಳದೆಯ ।
ಭಾರಿ ಯೆನಿಸುವ ಕಹಿಯು ಹುಳಿಯೈ ಸುಣದಂತುಪ್ಪ ॥ ಸುರಿವನ್ನೆ ಬಾಯೊಳಗೆ ಬೆಂಕಿಯ ಕೆಂಡದಂತವನು ॥
ನೀರ ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಬೆರೆಸುವಂದದಿ । ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ರಾಜಸ- ।
ಖಾರಲವಣವ ಮೇಳವಿಸಿ ಯಾ- । ವಿರುವ ವಿರಸಾಹಾರ ತಿಂದರು ।
ಹಾರವನು ಸೇವಿಸುವುದಿದು ರಾಜಸದ ಲಕ್ಷಣವು ॥ ೮೮ ॥ ಒರುವುದೆಂತೈ ತೃಪ್ತಿಯಾತಗೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೯೩ ॥

ಈ ತೆರದಲತಿ ಖಾರವಿರುವ ಪ- । ನರನೆ ಶುಂಠಿಲವಂಗಮೆಣಸನು ।
ದಾರ್ಥಗಳ ರಾಜಸನು ತಿನುವನು । ಭರದಲೇಕೀಕರಿಸಿ ತಿನುವನು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವ ತಿನುವನ್ನೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಪದಾರ್ಥಗಳ ॥ ಧರೆಯ ಮೇಲವ ನೆರಳುವನು ಯಾತನೆಯು ಭಾರದಲಿ ॥
ಅತ ಬೆಂಕಿಯು ನುಂಗುತಿಹನೋ । ತಿರಿಗಿ ಬಾಯಿಂ ನೀರಪಾತ್ರವ- ।
ಯೊ ತೆರದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಬರುವುದು । ನಿರಿಸನ್ನೆ ಕೇಳೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಮಾತಿನಲಿ ನಾನೆಂತು ಹೇಳಲಿ ಹೊಗೆಯ ಕತರುಪನು ನರನೆ ನೀ ತತ್ತ್ವವನು ಪರಿಕಿಸು ಯಿರುವುದೇನನ್ನ ॥ ೯೪ ॥
॥ ೮೯ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾ ಹೊಗೆಯ ಯೋಗದಿ । ನರನೆ ಕೇಳಿದು ವ್ಯಾಧಿಸರ್ಪವ- ।
ಯುರಿಯ ಹಚ್ಚಲು ಬಹುದು ಬತ್ತಿಗೆ । ನಿರದೆ ಜಾಗ್ರತಿ ಮಾಳ್ಪ ಜತರದಿ ।
ಧರೆಯಲೀಪರಿಯನ್ನವನು ಬೇಡುವರು ರಾಜಸರು ॥ ತುರುಕುವೀ ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥದ ಸಾರವೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಸರಿಸಿ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯ ಹಿಂದಕೆ । ಪರಿಪರಿಯ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ।
ಪೆರೆವ ಸೂಚಿಯ ತುದಿಯ ತೆರದಲಿ । ಧರಿಸಿ ಮೇಲಕ್ಕೇಳುತಿರುವುವು ।
ತರುವುದೈ ಬಹುತೀಕ್ಷ್ಣವೇದನೆ ಘಾಯ ಮಾಡದಲೆ ॥೯೦॥ ಬರುವುದೀಪರಿ ರಾಜಸಾನ್ನದಿ ದುಃಖಪಸ್ಥಳ ಪಾರ್ಥ ॥ ೯೫ ॥

ಓದಿಗಿಂತಲು ರೂಕ್ಷವಿರುತಿಹ । ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ರಾಜಸಾನ್ನದ ।
ಭೇದಿಸಲು ಹಲ್ಲಿಗೆ ಕಠೋರವು । ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ।
ಮೋದದಿಂ ಬಾಯೊಳಗೆ ತುರುಕಲು ಹಲ್ಲು ಕಳ್ಳಹುವು ॥ ಮರಳಿ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ವೇಳಿದೆನು ॥
ಮೋದದಿಂದೀ ವಸ್ತುಗಳ ನವ । ತಿರಿಗಿ ನಿನಗಾಂ ತಾಮಸರು ತಿನು- ।
ಖಾದ್ಯವೆನುತಲಿ ತಿಂದು ಬಿಡುವನು । ತಿರುವ ತಾಮಸ ಗುಣದ ತಿನಿಸಿನ ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀತನ ಸ್ವಭಾವವನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೯೧ ॥ ಪರಿಯನರುಹುವೆ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟೀಗ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೯೬ ॥

ಚರಮಿರಿಯು ಮೊದಲಿರುವುದದರ- । ಕುಂತಿನಂದನ ಕೇಳುತೀಪರಿ ।
ಲ್ಲರೆದು ಸಾಸಿವೆ ಹಚ್ಚಲದು ಮೇ- । ವಾಂತಿಯಾಗಲು ಬಹುದು ನೀನದ- ।
ಣಿರುವುದೆಂತೆನಲದ ವಿಚಾರಿವುದೇನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ನೆಂತು ಕೇಳುವಿ ಕೊಳಕು ಮೇಣುಚಿ ಷ್ಟವಿಹುದದುವೆ ॥
ಹರಿವುದಾದರು ಮೂಗು ಬಾಯಲಿ । ಸಂತಸದಿ ತಿನುತಿಹರು ಕೇಳದ- ।
ಮರಳಿ ಕಣ್ಣಿಂ ನೀರು ಸೇವಿಸು- । ನೆಂತು ತಿಳಿಯರು ಹೊಲಸು ಯಿಹುದೀ- ।
ತಿರುವನ್ನೆ ಸಂತೋಷದಿಂದಾ ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಸ್ತುಗಳ ॥ ೯೭ ॥ ಯಂತರಂಗವ ನೋಡು ಕೋಣನಮೇಧ್ಯ ತಿನುವಂತೆ ॥ ೯೭ ॥

ಯಾತಯಾಮಂ ಗತರಸಂ ಪೂತಿ ಪರ್ಯುಷಿತಂ ಚ ಯತ್ ।
ಉಚ್ಛಿಷ್ಟಮಪಿ ಚಾಮೇಧ್ಯಂ ಭೋಜನಂ ತಾಮಸಪ್ರಿಯಮ್ ॥ ೧೦ ॥

ಇಂದು ಮಾಡಿರ್ದನ್ನ ಮರುದಿನ ।
ತಿಂದರವರಿಗೆ ಬಹಳರುಚಿಕರ ।
ಮುಂದೆ ರಾತ್ರಿಯಲದನು ತಿನುವರು ಬೆಳಗಿನಲಿ ಮಾಡಿ ॥
ತಿಂದು ತಂಗಳ ವಸ್ತುಗಳನಾ- ।
ನಂದವನು ತಾಳುವರು ವಾರ್ಧನೆ ।
ಬೆಂದು ಹೋಗಿಹ ಕುರಸವಿರುವನ್ನದಲಿ ಬಹುಪ್ರೀತಿ ॥೯೮॥

ಪೂರ್ಣಪಕ್ವಾನ್ನವನು ರಸಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣವಿರುವನ್ನವನು ತಾಮಸ- ।
ರನ್ನವೆನಗೈ ದೊರೆಯಲೀಪರಿ ಯನ್ನವರಿಂಗೆ ॥
ಮುನ್ನ ಬೇಕೆಂತದನು ಕಾದಿ- ।
ಟ್ಟನ್ನ ತಂಗಳ ಮಾಡದಲೆ ಯವ- ।
ರನ್ನವನು ಸೇವಿಸರು ನೋಡೈ ಹುಲಿಯ ತೆರನವರು ॥೯೯॥

ನರನೆ ಬಹುದಿನ ಕೊಳೆಯ ಹತ್ತಿದ ।
ಕುರಸವರುಚಿಯ ರೂಕ್ಷವಾಗಿಹ ।
ಮರಳೆ ಸ್ತ್ರೀಜಾಲಕರು ಕೈಯಿಂ ಚಿವ್ಪಟ ಕೆಡಿಸಿದುದ ॥
ಬೆರೆಸುತೊಂದೇ ಕಡೆಯಲೆಲ್ಲವ ।
ನರಸತೆಯಲವರುಂಡು ಬಿಡುವರು ।
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಕೊಳಕು ಭೋಜನ ತೃಪ್ತಿ ಬಾರದಲಾ ॥ ೧೦೦ ॥

ಸ್ವಸ್ಥವಾಗದು ಚಿತ್ತವಿದರಿಂ ।
ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ಮುನ್ನ ನೋಡೈ ।
ಶಾಸ್ತ್ರಮತದಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವೆಂದು ನಿಷಿದ್ಧ ಮನ್ನಿಸಿದ ॥

ವಸ್ತುಗಳ ಮದ್ಯವನು ಕೈಫಿ ಪ- ।
ದಾರ್ಥಗಳ ಸೇವನೆಯಲವರಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯನು ತೋರಿಪರು ಭೋಗಿಪರಮಲುವಸ್ತುಗಳ ॥ ೧೦೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ತಾಮಸ- ।
ಪರಿಪರಿ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸೇವಿಸು- ।
ತಿರಲು ದುಃಖದ ರಾಶಿ ಜೀಳ್ವುದು ಮೈಯೊಳಾ ಕ್ಷಣದಿ ॥
ಭರದಲಪವಿತ್ರಾನ್ನ ಸೇವಿಸು- ।
ತಿರಲು ಪಾಪಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವ- ।
ರರರೆ ಭೋಜನವಲ್ಲ ಜಠರವು ಯಾತನಾಕೂಪ ॥ ೧೦೨ ॥

ನರಶಿರಶ್ಛೇದವನು ಮಾಡಲು ।
ಅರುವುದಂತೀ ದುಃಖ ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನೊಳಗೆ ತಾಂ ಬಿದ್ದರೇನಾಗುವ್ದು ಪರಿಣಾಮ ॥
ನರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲಿ ಕೊಳ ಜೀ- ।
ಕಿರುವ್ದೇ ಗೋಚರಕೆ ಬಾರದೆ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದ ಪರಿಣಾಮವನು ಸಹಿಸುವರು ॥ ೧೦೩ ॥

ಅರುಹ ಬೇಕೇ ತಾಮಸಾನ್ನದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪರಿಣಾಮವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುಪ್ರದಾಹಾರದ ಪ್ರಕಾರದಿ ಯಜ್ಞ ಪರಿ ಮೂರು ॥
ನರನೆ ಮೊದಲಲಿ ನಿನಗೆ ನಾವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸುವೆನು ಯಜ್ಞವನು ಸಾತ್ವಿಕ ।
ಭರದಲೀ ತೆರದಿಂದ ಕೃಷ್ಣನು ಪೇಳ್ದನರ್ಜುನಗೆ ॥ ೧೦೪ ॥

ಅಫಲಾಕಾಂಕ್ಷಿಭಿರ್ಯಜ್ಞೋ ವಿಧಿದೃಷ್ಟೋ ಯ ಇಜ್ಯತೇ ।
ಯಷ್ಟವ್ಯಮೇವೇತಿ ಮನಃ ಸಮಾಧಾಯಂ ಸ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಃ ॥ ೧೧ ॥

ಸತುಸತಿವ್ರತೆಯರಿಗೆ ಕೇಳ್ದಿಜ- ।
ಪತಿಹೊರತು ಚಿಂತನವು ಬಾರದು ।
ಮತಿಯ ತನುಧನಮನವ ಪತಿಗರ್ಪಿಸುವಳ್ಳೆ ಸತಿಯು ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸುಪವಿತ್ರ ಭಾಗೀ- ।
ರಥಿಯು ಸಾಗರದೊಳಗೆ ಕೂಡಲು ।
ಸತಿಸುವುದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಶರಧಿಯಲ್ಕೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವುದು ॥೧೦೫॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯಾತ್ಮದರ್ಶನ ।
ಬರಲು ವೇದವು ಸ್ತಬ್ಧತೆಯ ತಾಂ- ।
ಧರಿಸುವುದು ವರ್ಣನೆಯ ಮಾಡಲಶಕ್ಯವೀ ಪರಿಯು ॥
ತೊರೆದಹಂಕಾರವನು ಕರ್ಮದೊ- ।
ಳರಿಸದಲೆ ಫಲದಾಶೆಯನು ಮೇಣ್ ।
ಚರಿಪರಾರೀ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ಸ್ವಹಿತಸಾಧಿಸದೆ ॥ ೧೦೬ ॥

ಮರದ ಬುಡದಲಿ ನೀರು ಬಂದರೆ ।
ತಿರುಗುತಿಹುದೇ ಸ್ವಾರ್ಥಕೋಸುಗ ।
ಮರವ ಪೋಷಿಸುತಿಹುದು ಜೀರಿನಲೇರಿ ಸಂತತದಿ ॥
ನರನು ತನುಧನಮನದಿ ನಿಶ್ಚಯ ।
ಧರಿಸಿ ಯಜ್ಞಾದಿ ಮಗ್ನನಹನೈ ।
ತೊರೆವನಾತನು ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯ ನಿರಂತರದಿ ॥ ೧೧೭ ॥

ತೊರೆವನಾತನು ಫಲದಲಿಚ್ಛೆಯ- ।
ನರಿವನೊಂದೆ ಸ್ವಧರ್ಮಮಾರ್ಗವ- ।
ನರಿಯನನ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಿಹುದು ವಿರಕ್ತಿಯನ್ಯದಲಿ ॥
ನರನೆ ಕೇಳ್ಸರ್ವಾಂಗ ಪೂರ್ಣವಿ- ।
ದಿರುವ ಯಜ್ಞವ ಮಾಳ್ಪನಾತನು ।
ಮೆರೆವುದೀ ಪರಿ ಯಜ್ಞ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವೆಂದು ಲೋಕದಲಿ
॥ ೧೧೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ದರ್ಪಣವ ತಾಂ ।
ಕರದಿ ಕೊಂಡರೆ ತನ್ನ ರೂಪವ- ।
ನರಿಯಬಹುದೈ ಕಣ್ಣಿನಿಂಪಲಿ ನೋಡಿ ದರ್ಪಣದಿ ॥
ಕರತಲದಲಿಹ ರತ್ನ ದೀಪದ ।
ವ್ಯರಿವ ಬೆಳಕಿಲಿ ಸ್ವಚ್ಛ ತೋರ್ಪುದು ।
ತರಣಿಯುದಯಕೆ ಒರಲು ಮಾರ್ಗವು ಸ್ವಚ್ಛ ತೋರುವುದು
॥ ೧೧೯ ॥

ನರನೆ ವೇದದಿ ಪೇಳ್ದ ಮಾರ್ಗದಿ ।
ಭರವಸವ ತಾನಿಡುತ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡುವರು ಫಲದಾಶೆಯನು ತೊರೆಯುವರು ॥

ವಿರಚಿಸಲು ಮಂಟಪವ ವೇದಿಯ ।
ದೊರಕಿಸಲು ವಿಧವಿಧದ ವಸ್ತುವ ।
ಭರದಿ ತೋರ್ಪುದು ವೇದನೇ ಒಂದೊದಗಿಸಿತೊ ನೋಡೆ ॥೧೧೭॥

ಪರಿಪರಿಯ ಚಿನ್ಮಾಭರಣಗಳು ।
ಮೆರೆವುವೈ ಸ್ವಸ್ಥಾನದೊಳಗಿ- ।
ಟ್ಟರೆ ಕಣಾ ಶಿರದೊಳಗೆ ಮುಕುಟವ ಬೇಳಲುಂಗರವು ॥
ಪರಿಯಲೀ ಯಜ್ಞದ ಪದಾರ್ಥವ- ।
ನಿರದೆ ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಳದೊಳಿಡುವರು ।
ಪರಿಯನೆಂತೀ ಶಬ್ದದಿಂದಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೧೧ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ಯಜ್ಞಮಂಡಪ- ।
ಪರಿಯ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಪುದೆಂತೈ ।
ಯರರೆ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಬಂದುದೊ ಯಜ್ಞವಿದ್ಯೆಯದು ॥
ನರನೆ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗದಿಂದೀ- ।
ಪರಿಯ ಯಜ್ಞವ ಮಾಳ್ಪನಲ್ಲವೆ ।
ಧರಿಸಲಾರನು ಕರ್ಮಫಲದಿಚ್ಛೆಯನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೧೨ ॥

ಬೆಳೆಸುವರು ತುಳಸಿಯನು ಪಾಟದ ।
ಜಲದಿ ಫಲದಾಶೆಯನು ಹಿಡಿವರೆ ।
ಫಲವು ಪುಷ್ಪವು ಛಾಯೆಯಾದರು ಬರುವುದೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಹೇಳಲೇನದ- ।
ನಿಳೆಯೊಳೀ ಪರಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಲು ।
ತಿಳಿಯಲದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವಲಾ ಫಲದಾಶೆಯಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ೧೧೩ ॥

ಅಭಿಸಂಧಾಯ ತು ಫಲಂ ದಂಭಾರ್ಥಮಪಿ ಚೈವ ಯತ್ ।
ಇಜ್ಯತೇ ಭರತಶ್ರೇಷ್ಠ ತಂ ಯಜ್ಞಂ ವಿದ್ಧಿ ರಾಜಸಮ್ ॥ ೧೨ ॥

ನರನೆ ಭರತಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೇಳೈ ।
ಯೆರಡನೆಯ ರಾಜಸ ಪ್ರಕಾರವ- ।
ನರುಹುವೆನು ಹೊರಗಿಂದ ನೋಡಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕರ ತೆರದಿ ॥
ವಿರಚಿಸುವರೈ ಯಜ್ಞ ಸತ್ರವ- ।
ನುರುತರದಲಿ ಯಥಾವಿಧಿಯಲಾ ।
ಚರಿಪರಾದರು ಫಲವ ಬಯಸುವರೆಲ್ಲ ಕರ್ಮದಲಿ ॥೧೧೪॥

ಇರಲು ಮನೆಯಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ದಿವಸವು ।
ಕರೆವರಾಮಂತ್ರಣದಿ ರಾಜನ ।
ಬರಲು ಸಹಜದೊಳೆರಡು ಕಾರ್ಯಗಳಾದುವೈ ಪಾರ್ಥ ॥

ಅರಸ ಬರುವನೆನುತ್ತ ಹೆಚ್ಚಿನ ।
ಪರಿಯ ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳು ಬೇಡೈ ।
ದೊರೆವುದಾತನ ಪ್ರೇಮ ಕಲ್ಲೊಂದರಲಿ ಮಾವೆರಡು ॥ ೧೧೫ ॥

ಬರುವುವಾಪರಿ ಲೋಕ ಗೌರವ- ।
ವಿರುವನೀಪರಿ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರ ।
ಭರದೊಳೊಂದರಲೆರಡು ಕಾರ್ಯಂಗಳನು ಸಾಧಿಪನು ॥
ನರನು ಯಜ್ಞದ ಫಲದಲಾಶೆಯ- ।
ನಿರಿಸಿ ಹೋವಾದಿಗಳ ಮಾಳ್ಪನು ।
ದೊರೆಯುವೆದು ಸುಖ ಸ್ವರ್ಗ ಯಜ್ಞದಲೆಂದು ಯೋಚಿಪನು ॥೧೧೬॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ದೀಕ್ಷಿತನೆನುತ್ತಲಿ ।
ಕರೆವರೈ ಬಹುಮಾನದಿಂದಲಿ ।
ಬರುವುದೆನಗೆ ದಿಗಂತ ಕೀರ್ತಿಯು ಯಜ್ಞಕರ್ಮದಲಿ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಕಾಂಕ್ಷೆಯ ।
ಧರಿಸಿ ಯಜ್ಞವ ಮಾಡಲದನೇ ।
ಕರೆವರೈ ಲೋಕದಲಿ ರಾಜಸವೆಂದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೧೭ ॥

ವಿಧಿಹೀನಮಸೃಷ್ಟಾನಂ ಮಂತ್ರಹೀನಮದಕ್ಷಿಣಮ್ ।
ಶ್ರದ್ಧಾವಿರಹಿತಂ ಯಜ್ಞಂ ತಾಮಸಂ ಪರಿಚಕ್ಷತೇ ॥ ೧೩ ॥

ಮದಿವೆ ತೂಡಲು ಪ್ಪಿಪಶುಗಳ ।
ವಿಧಿಪುರೋಹಿತರೇಕೆ ಕಾಮನು ।
ವೊದಗಿಸುವನ್ನೆ ಕಾಮನಾಜ್ಞೆಯೆ ಹೋಮಹವನಗಳು ॥
ವಿಧಿಹೊರತು ಮಾಹುವರು ತಾಮಸ- ।
ವಿಧರು ಯಜ್ಞ ದುರಾಗ್ರಹವು ಕೇ- ।
ಳೊದಗಿಸುವುದೆಲ್ಲವನು ಯಾಗಾದಿಗಳ ಕೌಂತೇಯ ।।೧೧೮।।

ಮಾರುತಗೆ ಬೀಸುವರೆ ಡಾರಿ ಜ- ।
ರೂರಿ ಯಿಹುದೇ ಮೃತ್ಯುವಿಂಗೆ ಜ- ।
ರೂರಿ ಯಿಹುದೇ ವೇಳೆಸುಮುಹೂರ್ತಗಳು ಕೌಂತೇಯ ॥
ತೋರಿಸುವನೇ ವಿಧಿನಿಷೇಧವ ।
ಚಾರು ವೈಶ್ವಾನರನು ಬಂದುದ ।
ಹೀರಿ ಬಿಡುವನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯ ಮಾಳ್ಪನಲ್ಲೇನು ।।೧೧೯।

ನರನೆ ಕೇಳ್ತಾಮಸಕೆ ಯಜ್ಞ- ।
ಕ್ಕಿರದಲಾ ಮರ್ಯಾದೆಯೊಪರಿ ।
ಯಿರದಲಾ ವಿಧಿಮಂತ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋಜನವದಲ್ಲಿ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನೋಡಿದರು ಮಂಟಪ ।
ಹೊರೆಯದೈ ನೋಣಕಾದರನ್ನವು ।
ಮೆರೆಹುದೈ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮದ್ವೇಷ ಮೇಣಲ್ಲಿ ।। ೧೨೦ ॥

ಬೀಸಿದರೆ ಮಾರುತನು ಮೇಣಾ- ।
ಕಾಶ ಪರ್ಯಂತರಕೆ ಬೆಂಕಿಯು ।
ತೋಷದಿಂದಲಿ ಯೇಳ್ವುದಿದಕೇನಿಹುದೆ ಮರ್ಯಾದೆ ॥
ಲೇಸಿನಿಂದಲಪತ್ರಕನ ಮನೆ- ।
ಯಾತನೆಯಿಂದಲಿ ಸುಲಿವವರಿಗಂ- ।
ದೇಶವೇನಿಹುದಾ ಅಪತ್ರಕ ಸತ್ತನಂತರದಿ ।। ೧೨೧ ॥

ನರನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ।
ಮೊರೆವುದೆಂತಾ ಮಂಟಪದಿ ಕೇಳ್ ।
ಒರೆದಪ್ಪನ್ನಾನ್ನವು ಸತ್ಕಾರ್ಯಹಲಿ ಜೀಳದಲಾ ॥

ಇರದಲಾ ಲವಲೇಶ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ನರನೆ ಕೇಳೆದು ಯಜ್ಞ ತಾಮಸ ।
ಹರಿಯು ಹೇಳಿದನೀತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ।। ೧೨೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಯಜ್ಞದ ।
ಹೊರಗೆ ತೋರ್ಪುದು ದಂಭ ಮಾತ್ರವೆ ।
ಕರೆವರಿಡನೇ ಯಜ್ಞ ತಾಮಸವೆಂದು ಕೋವಿದರು ॥
ನರನೆ ಗಂಗೋದಕವು ಮಾನವ- ।
ಧಿರದೆ ವಿಧವಿಧ ಕಾರ್ಯಕೆನುತಲಿ ।
ತರಲು ವಿಧವಿಧ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಪವಿತ್ರವಪವಿತ್ರ ।। ೧೨೩ ॥

ಮೆರೆವ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮಂಗಳು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿದೆನು ಕೇಳ್ ।
ಬರುವುದೈ ತಪದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಗುಣದ ಭೇಷಜೀತೆರದಿ ॥
ಇರುವುದೆಂತಾ ತಪವು ತ್ರಿಗುಣವು ।
ಅರಿಯಲಿದ ನಿನಗಿಚ್ಛೆ ಯಿದ್ದರೆ ।
ಹರುಷದಿಂದಾನೊರೆವೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೧೨೪ ॥

ಅರುಹುವೆನು ಪ್ರಥಮದಲಿ ತಪವೇ- ।
ನಿರುವುದೆಂಬುದು ಕೇಳು ನಿನಗಾ- ।
ನೊರೆವೆನ್ನೆ ತಪದ ಸ್ವರೂಪವ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬರುವುದೆಂತೀ ಗುಣದ ಯೋಗದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭೇದಗಳ ತಪದ- ।
ಲ್ಲಿರುವ್ರದಾವುದು ತಪದೊಳುತ್ತಮ ತ್ರಿವಿಧವಡಕಿಹುದು ॥೧೨೫॥

ಇರುವುಡು ತಪ ತ್ರಿವಿಧ ಕೇಳೈ ।
ವರನೆ ಧೀವಾಕ್ಕಾಯದಿಂದಾ- ।
ಚರಿಸಿದರೆ ಮಾನಸಿಕ ವಾಚಿಕ ಮೇಣು ಕಾಯಿಕವು ॥
ಇರುವುದಾವುದು ತಪವು ಕಾಯಿಕ ।
ಮರಳಿ ಶಂಕರವಿಷ್ಣುವಿವರೀ- ।
ರ್ವರೊಳು ಭಜಿಸೊರ್ವನನು ನಿತ್ಯದಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೧೨೬ ॥

ದೇವದ್ವಿಜಗುರುಪ್ರಾಜ್ಞಪೂಜನಂ ಶೌಚಮಾರ್ಜವಮ್ ।
ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಮಹಿಂಸಾ ಚ ಶಾರೀರಂ ತಪ ಉಚ್ಯತೇ ॥ ೧೪ ॥

ಹೋಗಿ ಪ್ರಿಯ ದೇವತೆಯ ಮಂದಿರ- ।
ಕಾಗಿ ದರ್ಶನ ಕೊಳಲು ಯಾತ್ರೆಗೆ ।
ಹೋಗುವರೆ ದಿನನಿತ್ಯ ತತ್ಪರವಿಹುವು ಕಾಲುಗಳು ॥
ಸಾಗಿ ದೇವಾಂಗಣ ಸುಶೋಭಿತ- ।
ವಾಗುವರೆ ಯತ್ನವನು ಹೂಡಲು ।
ಯೋಗ್ಯ ಪೂಜಾವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಲನುದಿನವು ॥೧೪೭॥

ಮೆರೆವುದ್ದೈ ಕರಯುಗಳವಾತನ ।
ಹರನ ಪೀಠಿಯು ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಯು ।
ಒರಲು ದೃಕ್ಪಥದಲ್ಲಿ ದಂಡಪ್ರಣತಿ ಮಾಡುವನು ॥
ವಿರಚಿಪನು ವಿಧಿ ನಿಯಮಪೂರ್ವಕ ।
ಹರುಷದಿಂ ಭೂಸುರರ ಪೂಜೆಯ ।
ಮರಳಿ ವಿಪ್ರರ ಸೇವೆಯುಲಿ ತತ್ಪರತೆ ತೋರಿಪನು ॥ ೧೪೮ ॥

ದಣಿದು ಬಂದಿಹ ಪಥಿಕರಿಂಗವ- ।
ನುಣಲು ಹಾಕುತ ಪರಿಹರಿಸಿ ಶ್ರಮ ।
ವಿನಯದಿಂ ಪರದುಃಖಪರಿಹಾರವನು ಮಾಡುವನು ॥
ವಿನಯದಿಂ ಗುರುಹಿರಿಯರನು ತಾ- ।
ನನುದಿನವು ಭಜಿಸುತ್ತಲಿರವೇ ।
ಮಿನುಗುವ ತೀರ್ಥಂಗಳೆಂದೀ ತೆರದಿ ಭಾವಿಪನು ॥೧೪೯॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರಮಿಹ ಮಹ- ।
ರ್ದರವಿರುವುದ್ದೈ ವ್ಯಾಧಿರೂಪವು ।
ಹರಿಸುವನು ದರ್ಶನದಿ ವ್ಯಾಧಿಯ ಪಾಪಶಾಪಗಳ ॥
ಮರಳಿ ಜ್ಞಾನಾಮೃತವ ಕುಡಿಸಲು ।
ಗುರುವನೈ ತತ್ಪರತೆಯನು ಶ್ರೀಗುರು- ।
ವರನು ಸದ್ಗುರುಪೂಜನೆಯ ಮಾಡುವನು ಸಂತತದಿ ॥ ೧೫೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡಚಮಾನರೂಪದೊ- ।
ಳಿರುವುದ್ದೈ ಕೀಟಕವು ದೇಹದಿ ।
ಭರದಲದನು ಸ್ವಧರ್ಮಬೆಂಕಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಸುಡುವನಲಾ ॥

ತಿರಿಗಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನವುಟಗಳ- ।
ನಿರಿಸುವನು ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಸರ್ವರೊ- ।
ಳಿರುವನೊರ್ವನೆಯಾತ್ಮನೆನುತಲಿ ನೆನಸುವನು ಮನದಿ ॥ ೧೫೧ ॥

ಪರಿಯೊಳೀ ಭಾವವನು ಧರಿಸುತ ।
ಧರೆಯೊಳಿಲ್ಲರ ವಂದಿಸುವನೈ ।
ಪರರಿಗುಪಕಾರವನು ಮಾಳ್ಪರೆ ತತ್ಪರನು ನಿತ್ಯ ॥
ತರಣಿಯುಂಗಸ್ಪರ್ಶ ಸಲ್ಲದು ।
ಮರಳಿಯುಚ್ಚಾರಿಸನು ಮಾತನು ।
ಕೊರೆದಿಹನು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಪಿಚಾರವ ಮನದಿ ಕ್ರೋಂಡೆಯ ॥೧೫೨॥

ತರುಣಿಯುಂಗಸ್ಪರ್ಶವೆಂದರೆ ।
ಧರೆಯ ಜನ್ಮವನೆತ್ತುವಾಗಲೆ ।
ಯಿರುವುದಾ ವೇಳೆಯಲಿ ತಾಯಿಯ ದೇಹಸ್ಪರ್ಶವದು ॥
ತಿರಿಗಿಯಾ ಮರಣಾಂತ ಪರ್ಯಂ- ।
ಕರವು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲೈ ।
ಯಿರುವುದಾ ಹುಲ್ಲಿನಲಿ ಚೀವವೆನುತ್ತಲಿಹವಗೆ ॥ ೧೫೩ ॥

ಮರಳಿ ತೃಣದಲಿ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶವ ।
ತೊರೆವ ಮಾಡನು ಮರ್ಮಭೇದಕ- ।
ಪಿರುವ ಭಾಷಣ ಮಾಳ್ಪನೈ ಹಿತಮಿತಸುಭಾಷಣವ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ವಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ದೇಹಕೆ ।
ಒರಲೂ ವ್ಯವಸಾಯದಲಿ ತಪವಿದು ಕಾಯಿಕವು ಪಾರ್ಥ ॥೧೫೪॥

ಒರುವುದೀ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವು ।
ನರನೆ ಕಾಯಸಹಾಯದಿಂದಲೆ ।
ಕರೆದೆನಾ ಕಾರಣದೊಳಿದ ಕಾಯಿಕ ತಪಸ್ಸೆನುತ ॥
ಮರಳಿ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳ್ವೆನು ।
ನರನೆ ವಾಚಿಕ ತಪವ ಕೇಳೆಂ- ।
ತಿರುವುದ್ದೈ ನಿರ್ವಾಪವದನಾ ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಪೆ ॥ ೧೫೫ ॥

ಅನುದ್ವೇಗಕರಂ ವಾಕ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ಪ್ರಿಯಹಿತಂ ಚ ಯತ್ ।
ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಾಭ್ಯಸನಂ ಚೈವ ವಾಙ್ಮಯಂ ತಪ ಉಚ್ಯತೇ ॥ ೧೫ ॥

ಸ್ವರಿಶ ಲೋಹಕೆ ಮುಟ್ಟಲಃಕ್ಷಣ ।
ಬರುವುದೈ ಹೇಮತ್ವ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವುದೇನಾಕಾರಭಾರದಿ ಭೇದವದಕಾಗ ।।
ಇರುವುದೀಪರಿ ಶಕ್ತಿ ಸಜ್ಜನ- ।
ರರುಹುತಿಹ ಭಾಷಣದಿ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಸರಸತೆಯಲದು ದುಃಖಹರಣವ ಮಾಳ್ಪುದನ್ಯರಲಿ ॥೧೩೬॥

ಮರಕೆ ನೀರಿರೆಯುವರು ಪ್ರಸ್ತುತ ।
ಬರುವುದಾರ್ದ್ರತೆಯದಕೆ ತೃಣಹ- ।
ತ್ತಿರಲು ಬೆಳೆವುದು ತೃಣವು ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಭಾಷಿಸು- ।
ತಿರುವುದೊರ್ವನ ಕೂಡೆಯದು ಹಿತ- ।
ಕರವೆನಿಸುವುದು ಕೇಳಿದೆಲ್ಲರ ಮನದಿ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೧೩೭ ॥

ಹರಿಯಲಮೃತದ ಗಂಗೆ ವಾರ್ಥನೆ ।
ನರರಿಗದ ಪ್ರಾಶಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿ ।
ಬರುವುದಮರತ್ವವು ಕಣಾ ಜೀವರಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಳೆ ಸ್ನಾನದ ಮಾತ್ರದಿಂ ಸಂ- ।
ಹರಿಪುದೈ ಸಂಸಾರತಾಪವ ।
ಮರಳೆ ಜಗಕೆದು ಮಧುರವಿಹುದೈ ಮಹಿಮೆ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೧೩೮ ॥

ಪರಿಯಲೀ ಸಜ್ಜನರ ಭಾಷಣ ।
ಹರಿವುದಜ್ಞಾನವನು ಕೇಳ್ದರೆ ।
ಮರಳೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದರ್ಶನವೀವುದೈ ವಾರ್ಥ ॥ ' •

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಕೇಳಿದರು ಭಾಷಣ ।
ಸರಸತೆಯು ಕೊಡಲಾರದೈ ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲೀ ಭಾಷಣವು ಹೋಲುವುದಮೃತಶರಧಿಯನು ॥೧೩೯॥

ಅನ್ಯರಿವರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡೆ ಪ್ರ- ।
ಸನ್ನತೆಯಲಿವರೊಡನೆ ಭಾಷಣ- ।
ವನ್ನು ಮಾಡುವರಿಲ್ಲದಿರೆ ವೇದಗಳ ಪಠಿಸುವರು ॥
ಮುನ್ನ ಹರಿಸ್ಮರಣವನು ಮಾಳ್ಪರು ।
ಮನ್ನಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ವೇದಗ- ।
ಳನ್ನು ಬಾಯೊಳಗಿರಿಸಿಹರು ವೇದಗಳ ಘೋಷಿಪರು ' ೧೪೦ ॥

ಚಂದದಿಂದಾ ವೇದತ್ರಯವನು ।
ತಂದು ಬಾಯೊಳಗಿರಿಸಿ ವಾಚಾ- ।
ಮಂದಿರವ ತಾಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡುತಲಿ ॥
ಚಂದದಿಂ ನಿಜವದನಗಳನಾ- ।
ನಂದದಿಂದಲಿ ವೇದಶಾಲೆಗ- ।
ಳಂದದಲಿ ಮಾಡಿರುವರೆಂಬೀ ತೆರದಿ ತೋರುವುದು ॥ ೧೪೧ ॥

ಹರಿಹರರೊಳೊರ್ವನ ನಿರಂತರ ।
ಸ್ಮರಿಸುವುದು ನಾಮವನು ವಾಚೆಯೊ- ।
ಳೆರಿಸಿದರೆ ತಪವಾಚಿಕವು ಕೇಳ್ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು '।
ನರನೆ ನಿನಗಾ ಮಾನಸಿಕ ತಪ- ।
ಪರಿಯನರುಹುವೆ ನಾನೆನಿನುತಲಾ- ।
ಹರಿಯು ಪರಮಾತುಮನು ಪ್ರೇಮದೊಳೆಂದನರ್ಜುನನೆ ॥೧೪೨॥

ಮನಃಪ್ರಸಾದಃ ಸೌಮ್ಯತ್ವಂ ಮೌನಮಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಃ ।
ಭಾವಸಂಶುದ್ಧಿರಿತ್ಯೇತತ್ತಪೋ ಮಾನಸಮುಚ್ಯತೇ '। ೧೬ ॥

ತೆರೆಗಳಿಲ್ಲದ ಕೆರೆಯು ಮೋಡಗ- ।
ಳಿರದ ಶುಭ್ರಾಕಾಶ ಸರ್ಪಗ- ।
ಳಿರದ ಚಂದನವನವು ಕಾರ್ತ್ತಿಕಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರ ॥
ತೊರೆದ ಚಿಂತೆಯ ರಾಜಮಂದಿರ ।
ಗಿರಿಯ ತೊರೆದಿಹ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ।
ಹರಿಯಲಾ ಪರಿ ಕಲ್ಪನಾರೂಪದ ತರಂಗಗಳ ॥ ೧೪೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮನವೈ ।
ಯಿರುವುದೈ ತಲ್ಲೀನ ನೋಡಲು ।
ಪರಕೆ ಪರವಹ ಶುದ್ಧರೂಪದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಉರಿಯುವುಣ್ಣತೆ ಹೊರತು ಬೆಳಕದು ।
ಹರಿದ ಜಾಡ್ಯದ ಅನ್ನ ಭೋಕಳೆ ।
ಹೊರತು ವಸ್ತುವ ಕೇಳು ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದದನುಭವವು ॥ ೧೪೪ ॥

ಅರಿಯುತಲೆ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವ ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ನಿಜಸ್ವಭಾವವ ।
ನರನೆ ಶೀತದಿ ಶೀತದಂಗಕೆ ಶೀತಬಂದಿರಲು ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಶೀತಬಾಧೆಯು ।
ನರನೆ ಯಚಲ ಕಳಂಕರಹಿತವು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೪೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಮನವದು ।
ಸ್ಥಿರತೆಯಾಂತರೆ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪದಿ ।
ತೊರೆದರಾ ವೈರಾಗ್ಯದಿಚ್ಛೆಯ ಭೀತಿಯನು ಮುರಿಯೆ ॥
ಮೆರೆವುದೈ ಬೋಧಸ್ವರೂಪದಿ ।
ನರನೆ ಮನವಾಕ್ಷಣದಿ ಕೇಳೈ ।
ಪುರುಷನಾಕಾರಣದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ॥೧೪೬॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜಿಹ್ವೆ ಶಬ್ದೋ- ।
ಚ್ಚರಣ ಮಾಡದೆ ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ।
ದೊರೆದ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನರೂಪದಿ ಲೀನವಾಗುವುದು ॥
ಶರಧಿಯೊಳಗೆನೆ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದ ।
ಶರಧಿಯೊಳಗೆನೆ ಲವಣ ಸೇರಹು ।
ಕರಗಿ ತಕ್ರೂಪತೆಯ ಧರಿಸುವ ಪರಿಯ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೧೪೭ ॥

ನರನೆ ಸಂಕಲ್ಪವ ವಿಕಲ್ಪವ ।
ತೊರೆದ ಮೇಲಾ ನರನ ಮನದೊಳ- ।
ಗಿರುವುದೇನೈ ಯಿಚ್ಛೆ ನಾಯುವದಾಶೆ ನಾಶಿವುದು ॥

ತೊರೆಯಲಾಶೆಯನಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷಯಗಳ ತೊರೆವುವು ।
ಧರಿಪನಾಕ್ಷಣ ಪುರುಷ ಶುದ್ಧಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೪೪ ॥

ಕರತಲದಿ ಜನಿಸುವುದೆ ಕೂದಲು ।
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯ ।
ಪುರುಷನಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮೇಣು ವಿಕಲ್ಪ ಜನಿಸದಲಾ ।
ಒರಲು ಕೇಳೀತೆರದ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಕರೆವರಿದ ಮಾನಸಿಕ ತಪವೆಂ- ।
ದರಿಯಲಾ ಕಲಿನಾರ್ಥ ಲಕ್ಷಣವೆಲ್ಲ ತಿಳುಹಿದೆನು । ೧೪೮ ॥

ನರನೆ ವಾಕ್ತನುಚಿತ್ತಯೋಗದಿ ।
ಬಿರುವುವೀಪರಿ ಮೂರು ತಪಗಳು ।
ಬಿರುವುವೀ ಸಾಮಾನ್ಯಪರಿಗಳು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಒರುತ ಸತ್ವರಜಸ್ತಮದ ಸಂ- ।
ಪರುಕದಲ್ಲೊಂದೊಂದಕೆರುವುವು ।
ಪೆರೆವುವೈ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರಗಳೆಂದನಾ ಹರಿಯು ॥ ೧೪೯ ॥

ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಪರಯಾ ತಪ್ತಂ ತಪಸ್ತತ್ತ್ರಿವಿಧಂ ನರೈಃ ।
ಅಫಲಾಕಾಂಕ್ಷಿಭಿರ್ಯುಕ್ತೈಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂ ಪರಿಚಕ್ಷತೇ ॥ ೧೭ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿರುವ ತಪ ।
ಚರಿಸುವುದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ।
ಧರಿಸಿ ಮನದಲಿ ಫಲದಲಾಶೆಯು ತೊರೆದು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಧರೆಯೊಳೀ ತೆರದಲ್ಲಿ ಕೆರದಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡಲು ಶುದ್ಧಚಿತ್ತದಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ತಪ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ಕೋವಿದರು ಪೇಳುವರು ॥೧೫೧॥

ಸತ್ಕಾರಮಾನಪೂಜಾರ್ಥಂ ತಪೋ ದಂಭೇನ ಚೈವ ಯತ್ ।
ಕ್ರಿಯತೇ ತದಿಹ ಪ್ರೋಕ್ತಂ ರಾಜಸಂ ಚಲಮಧ್ರುವಮ್ ॥ ೧೮ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ತಪದ ಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಮೆರೆಸುವನು ದ್ವೈತವನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಭರದಿ ಹೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯ ಶಿಖರದಿ ಕೂಡಲಿಚಿ ಪನು ॥
ದೊರೆಯು ಬೇಕೈ ಮೂರು ಲೋಕದೊ- ।
ಳಿರುವ ಮಾನಗಳೆಲ್ಲ ತನಗೆನೆ ।
ಮೆರೆವಭೋಜನಸಭೆಯಲಗ್ರಸ್ಥಾನವಿಚ್ಛಿ ಪನು ॥ ೧೫೨ ॥

ಧರೆಯಲೆಲ್ಲರು ತನ್ನ ತುತಿಯನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೆಸಗುವರೆ ತಾನೇ ।
ಬಿರುವನೆನೊರ್ವನು ಪಾತ್ರ ದರ್ಶನಯೋಗ್ಯನೂ ಬಿಹನೆನು ॥

ಎರಡನೇಯರು ತನ್ನ ಪೂಜೆಯ ।
ಪಿರಿಚಿಸುವುದೇ ವಿಹಿತ ತನಗಾ- ।
ಪರಿಪರಿಯು ಸುಖಭೋಗಗಳಿಗಾನಿರುವೆ ಬಹುಯೋಗ್ಯ ॥ ೧೫೩ ॥

ವಾರವನಿತೆಯು ತನ್ನ ವಯಸಂ- ।
ಸ್ಕಾರವನ್ನೆಡಗಿಸುವ ಪರಿ ಶೃಂ- ।
ಗಾರ ಮಾಡುತ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಹಂಚಿಸುವ ತೆರದಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ದಂಭಾ- ।
ಚಾರದಿಂ ತಪ ಮಾಡಿ ಮನದ ವಿ- ।
ಕಾರಗಳ ಮೇಲೇರಿಸುವನಾವರಣವನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೫೪ ॥

ನರನೆ ವಿಸ್ತರ ಸಾಕು ಕೇಳೀ- ।
ತೆರದಿ ಧನಮಾನೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ।
ಚರಿಸಲಾ ತಪ ರಾಜಸವಲಾ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರುಣಿಕೀಟಕ ದನದ ಸ್ತನದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಹಾಲನು ಕುಡಿಯೆ ತದನಂ ।
ತರದಿ ಬಾರದು ಹಾಲು ಕರು ಹಾಕಿದರು ಕಲಿವಾರ್ಥ

॥ ೧೫೫ ॥

ಹೊಲದಿ ದನ ಬೆಳೆ ತಿಂದನಂತರ ।
ಬೆಳೆಯು ಬರುವುದೆ ಮುಂದೆಯಾಪರಿ ।
ಫಲವನೋಡಲು ವ್ಯರ್ಥವೀಪರಿ ರಾಜಸದ ತಪದಿ ॥
ಫಲದಭಾವವು ಬರುವುದೆನುತಲಿ ।
ತಿಳಿದು ಬರಲಾತನಿಗೆ ಮಧ್ಯದಿ ।
ತೊಲಗುವನು ತಪವೆಲ್ಲವದರಿಂ ಸ್ಥಿರತೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೧೫೬ ॥

ಬಂದು ಮೇಘವಕಾಲ ಗಗನದಿ ।
ಚಂದದವಡಂಬರವ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಮುಂದೆ ಗುಡುಗಿನ ಡಂಬ ಜಗವನೆ ಬೆದರಿಸುವುದಿಲ್ಲೈ ॥
ಮುಂದೆ ಮಳೆಯನು ಸುರಿಸಿ ಜಗಕಾ- ।
ನಂದ ಮಾಡುವ ಪರಿಯ ಕಾಣೆನು ।
ವಂಧ್ಯೆಗಿಹುದೇ ಪುತ್ರಫಲವೀತೆರದಿ ರಜದ ತಪ ॥ ೧೫೭ ॥

ಮೂಢಗ್ರಾಹೇಣಾತ್ಮನೋ ಯತ್ಪೀಡಯಾ ಕ್ರಿಯತೇ ತಪಃ ॥
ಪರಸ್ಯೋತ್ಸಾದನಾರ್ಥಂ ವಾ ತತ್ತಾಮಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೧೯ ॥

ಮೂಢರಭಿಮಾನದಲಿ ದೇಹವ ।
ಪೀಡಿಸುವರೈ ವೈರಿಯಂದದಿ ।
ಕಾಡುವರು ಪಂಚಾಗ್ನಿಯನು ದೇಹಸ್ಥಿತವ ನೋಡೈ ॥
ಮೂಢರೈ ನಿಜದೇಹವಿಂಧನ ।
ಮಾಡುವರು ಪಂಚಾಗ್ನಿಸಾಧನ- ।
ವಾದಲೇನದ ತಮಗು ಪರರಿಗು ಪೀಡೆ ಕೊಡುವರಲಾ

॥ ೧೫೪ ॥

ತಾಳುತಿಹರಗ್ನಿಷ್ಟಿಗೆಯ ತಲೆ- ।
ಮೇಲೆ ಗುಗ್ಗಳ ಸುರಿವರದರಲಿ ।
ನಾಲ್ಕು ಬದಿಯಲಿ ಬೆಂಕೆಯಿಂದಲಿ ಜ್ವಾಲೆ ಯೇರಿಪರು ॥
ಜ್ವಾಲೆ ಯೊಪರಿ ಯೇರಲದರಲಿ ।
ಹೇಳಲೇನದ ನಡುವೆ ಕೂತು ವಿ- ।
ಶಾಲ ತಪವಾಚರಿಪರೈ ಘನಘೋರ ಬಿಸಿಲಿನಲಿ ॥ ೧೬೦ ॥

ನರನೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಬಂದೀ- ।
ಕರಿಸಿ ಒರಿದುಪವಾಸ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಶಿರವ ಮಾಡುತ ಕೆಳಗೆ ಕಾಲಿಂ ಮರದಿ ತೂಗುವರು ॥
ಮರಳೆ ಬಾಯಿಂ ಧೂಮಪಾನವ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮಾಡುವರು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕೊರಳನಕ ನೀರಲ್ಲಿ ನಿಲುವರು ಶೀತಕಾಲದಲಿ ॥ ೧೬೧ ॥

ತಿಲೆಯ ಮೇಲಾಸನವ ಹಾಕುತ ।
ಕುಳಿತು ತಪವಾಚರಿಪರಲ್ಲದೆ ।
ಜಲಧಿನದಿತೀರದಲಿ ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಮಾಡುವರು ।
ಇಳೆಯಲಾ ಜೀವಿಸಿಹ ದೇಹದಿ ।
ಕೊಳುವರೈ ಮಾಂಸವ ಸರಕ್ತವ ।
ತಿಳಿಯಲಸ್ಯರ ಪೀಡಿಸಲಿಕೋಸುಗವೆ ತಪವಿದಲಾ ॥ ೧೬೨ ॥

ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿನ ತುಂಡು ದೊಡ್ಡದು ।
ಭರದಿ ಜಡತನದಿಂದ ಭೂಮಿಯ- ।
ಲುರುಳೆ ಜೀಳಲು ಜೂರುಜೂರಾಗುವುದು ತಾನಾಗಿ ॥
ಮರಳೆಯಿದರೆಡೆಯೊಳಗೆ ಬರುತಿಹ ।
ಸರುವವನು ಜೂರಾಗಿ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಪರಿಯಲೀ ತಾಮಸತಪಃಪರಿಣಾಮ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೬೩ ॥

ಗಣ್ಯವಲ್ಲದ ದೇಹಯಾತನೆ- ।
ಯನ್ನು ತಾನನುಭವಿಪನಲ್ಲದೆ ।
ಯನ್ಯ ಸುಖ್ಯಾತ್ಮರಿಗೆ ದುಃಖದೊಳದ್ದಿ ಬಿಡುತಿಹರು ॥
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ವಿಸ್ತರ- ।
ವನ್ನು ಮಾಡೆನು ಬಾಯಶಬ್ದದಿ ।
ಯೆನ್ನುವರು ತಾಮಸವಿದೆನ್ನುತ ತಪವ ಕೋವಿದರು ॥ ೧೬೪ ॥

ನರನೆ ನಿನಗೀ ಪರಿಯಲೆಲ್ಲವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ತಪಗಳನು ಪೇಳಿದೆ ।
ನಿರುವುವಾಪರಿ ದಾನಲಕ್ಷಣ ಮೂರು ಕೌಂತೇಯ ॥

ಭರದಿ ಬಂತು ಪ್ರಸಂಗವೆನುತೀ- ।
ಪರಿಯಲರುಹುವೆ ನಿನಗೆ ಗುಣದನು- ।
ಸರಣಿಯಿಂ ದಾನವಿದು ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮೋಮಯವು ॥ ೧೬೫ ॥

ನರನೆ ನಾ ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ನಿನ- ।
ಗರುಹುವೆನು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಪ್ರಕಾರದೊ- ।
ಳಿರುವ ದಾನವ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟಡನು ಕೌಂತೇಯ ॥

ದಾತವ್ಯಮಿತಿ ಯದ್ದಾನಂ ದೀಯತೇಽನುಪಕಾರಿಣೇ ।
ದೇಶೇ ಕಾಲೇ ಚ ಪಾತ್ರೇ ಚ ತದ್ದಾನಂ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂ ಸ್ಮೃತಮ್ ॥ ೨೦ ॥

ನರನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ಕಷ್ಟದಿ ।
ದೊರಕಿಸಿದ ವಿತ್ತವನು ತಾನಾ- ।
ದರದೊಳಾತಿಥ್ಯದಲಿಯರ್ಪಣ ಮಾಳ್ಪುದನ್ಯರಿಗೆ ॥
ದೊರೆಯಲುತ್ತಮ ಬೀಜವಾಪರಿ ।
ದೊರೆಯಲುತ್ತಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಾಘಯು ।
ಯಿರಲು ಮನದೊಳಗಿಚ್ಛೆ ದಾನಕೆ ಯೋಗ್ಯತರವಾಗಿ
॥ ೧೬೬ ॥

ಮರಳಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ।
ತರಣಿಚಂದ್ರಗ್ರಹಣಕಾಲವು ।
ದೊರೆಯ ಬೇಕೈ ಯೆರಡನಿಯದು ಯೋಗ್ಯತರಕಾಲ ॥
ತಿರಿಗಿ ದಾನಗ್ರಹಣ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ದೊರೆಯು ಬೇಕಾ ಪರ್ವಕಾಲದಿ ।
ನಿರುಪಮದ ಸತ್ಪಾತ್ರ ವಿಪ್ರನು ವಿತ್ತ ಪುಷ್ಕಳವು ॥ ೧೭೦ ॥

ಪುರುಷ ದೇಶವು ಕಾಲ ಮೇಣಾ- ।
ತೆರದೊಳುತ್ತಮ ದೊರೆಯ ಬೇಕೈ ।
ದೊರೆಯಲುತ್ತಮ ರತ್ನ ಕುಂದಣ ಚಿನ್ನದಿರಬೇಕು ॥
ದೊರೆಯಲೀಪರಿ ರತ್ನದೊಡಿವೆಯು ।
ಧರಿಸಲವಯವಗಳ ಜರೂರಿಯು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲೈ ವಾರ್ಥ ನೋಡೈ ಜೋಡಿ ಸಮ ಬೇಕು
॥ ೧೬೭ ॥

ಪಾತ್ರನಿಹ ವಿಪ್ರನನು ನೋಡಲು ।
ಮೂರ್ತಿರೂಪದಿ ಶುಚಿಯು ಬಂದುದೊ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಸದ್ವರ್ತನದ ಸುಸ್ಥಾನವಾಗಿಹುದೊ ॥
ಮತ್ತೆ ವೇದದ ವಸತಿಸ್ಥಾನವೆ ।
ಸುತ್ತ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನು ಪಡೆದಿರು- ।
ವುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಬಾಹ್ಮಣನೆ ಸತ್ಪಾತ್ರ ದಾನಕ್ಕೆ ॥ ೧೭೧ ॥

ಉತ್ತಮವು ಹಬ್ಬವು ದಿವಾಳಿಯ ।
ಆಪ್ತವರ್ಗದ ಯೋಗ ಸುಖಸಂ- ।
ಪತ್ತಿ ಯಾಪರಿ ಯೋಗ ಪುಣ್ಯಾರ್ಜಿತದ ಫಲವಿದಲಾ ॥
ಮತ್ತೆ ದಾನದ ಯೋಗ ಬಂದರೆ ।
ಸತ್ತ್ವಗುಣದ ಸಹಾಯೆ ದೊರೆಯುತ ।
ವಾತ್ರನಿಹ ಸದ್ವಿಪ್ರ ದೇಶವು ಕಾಲದ್ರವ್ಯವದು ॥ ೧೭೨ ॥

ವಿತ್ತದೊಳಗಿಹ ತನ್ನ ಹಕ್ಕಿನ ।
ಸತ್ತೆಯನು ತೊರೆದವಗೆ ತನ್ನಯ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ದಾನವನು ಕೊಡಬೇಕು ಹರ್ಷದಲಿ ।
ಪತ್ನಿ ನಿಜಪತಿಯೊಡನೆ ಹರ್ಷದಿ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಭೋಪ ತೆರದಲಿ ।
ವಿತ್ತದಾನವು ಹೋಗ ಬೇಕೈ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ॥ ೧೭೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳನುಕೂಲವೀಪರಿ ।
ಯಿರಲು ಬೇಕೈ ಸರ್ವ ಸಂಗತಿ- ।
ಯಿರಲು ಬೇಕಾದಾನಕೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾಶಿಪುರ ॥
ದೊರೆಯುದಿರಲೀ ಯುಭಯ ದೇಶಗ- ।
ಳಿರಲು ಬೇಕೈ ತತ್ಸಮಾನದ ।
ಪರಮಪಾವನ ಪುಣ್ಯದೇಶವು ದಾನ ಮಾಡಲಿಕೆ ॥ ೧೭೪ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲಿ ।
ಪರನು ತನ್ನಯ ವಿತ್ತನಿಧಿಯ- ।
ನ್ನೆರಡನೇಯವನೊಡನಿಡಲು ವಿಶ್ವಾಸ ಮುರಿಯದಲೆ ।
ಪರಧನವ ನಿಜಮಾಲಕನ ವಶ- ।
ಕಿರಿಸಿ ಹರ್ಷದಿ ಭರವಸವು ಮುಂ- ।
ದಿರಿಸುವಂದದಿ ನೋಡು ದಾನವ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯ ॥೧೭೫॥

ಪೊಡವಿಯೊಡೆಯಗೆ ವೀಳೆಯವ ತಾಂ ।
ಹಡವಗಾರನ ಹಾಗೆ ಭೂಮಿಯ- ।
ನೊಡಿವೆವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದಾನವ ಮಾಡುತಿರ ಬೇಕು ॥
ಹಿಡಿಯಹಲೆ ಸಲದಿಚ್ಛೆ ದಾನದಿ ।
ಕೊಡಲು ಬೇಕಾದಾಗ ಸಂತತ ।
ಪಡೆಯಲಾಗದು ತಾನು ಲಾಭವನವನ ಕೈಯಿಂದ ॥೧೭೪॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶದಲಿ ಒಹು- ।
ಪರಿಯಲಾಲಾಪವನು ಮಾಡಲು ।
ದೊರೆವುದೇ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯು ಕನ್ನಡಿಬಿನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಒರುವುದೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೀಪರಿ ।
ಕೆರೆಯು ಫೀರಲಿ ಚಂಡನೆಸೆದರೆ ।
ಬರುವುದೇ ಕೈಯೊಳಗೆ ಯದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ
॥ ೧೭೫ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಕೃತಘ್ನನಿಂಗುಪ- ।
ಕಾರ ಮಾಡಲು ಮನದೊಳವನು ನಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಳ್ಪನೆ ಗೂಳಿಹೋರಿಗೆ ತಿನಿಸುವಂತೆಯಲಾ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ದಾನಪ್ರ- ।
ಕಾರವಿರ ಬೇಕೈ ಧನಂಜಯ ।
ಕೋರಬಾರದು ದಾನದಿಂದುಪಕಾರ ಮಾನವನು ॥ ೧೭೬ ॥

ಮರಳಿ ದಾನವ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದೀ- ।
ಪರಿಯಲಭಿಮಾನವನು ಮನದಲಿ ।
ತೊರೆಯ ಬೇಕೈ ವೀರಪಾರ್ಥನೆ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಧರೆಯಲೀ ಪರಿ ದಾನ ಮಾಡಲು ।
ಕರೆವರದ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವೆನಿಸುತ್ತಲಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ತ್ವ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ದಾನವೀ ಪರಿಯು ॥ ೧೭೭ ॥

ದಾನಯೋಗ್ಯವು ದೇಶಕಾಲವು ।
ದಾನಯೋಗ್ಯನು ವಿಪ್ರ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ದಾನ ಮಾಡುವ ದ್ರವ್ಯ ನಿರ್ಮಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶುದ್ಧವದು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ಯೋಗ್ಯ ನಿ- ।
ಧಾನದಿಂ ದಾನವನು ಮಾಡಲು ।
ಮಾನಿಸುವರೈ ಸಾತ್ತ್ವಿಕೋತ್ತಮ ದಾನವಿದ ಬುಧರು ॥೧೭೮॥

ಯತ್ತು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಾರ್ಥಂ ಫಲಮುದ್ದಿಶ್ಯ ವಾ ಪುನಃ ।
ದೀಯತೇ ಚ ಪರಿಕ್ಲಿಷ್ಟಂ ತದ್ರಾಜಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೨೧ ॥

ನರನೆ ಮನದಲಿ ಹಾಲಿನಿಚ್ಛೆಯ ।
ಧರಿಸುತಾಕಳೆಗುತ್ತಮದ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ತಿಂಡಿಯ ತಿನಿಸುತಿರುವರು ನೋಡು ಕೌಂತೆಯ ॥
ನರನು ತಳಮನೆ ಮಾಡಿ ಧಾನ್ಯವ ।
ಭರದಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವಿಚ್ಛೆಯ ।
ಧರಿಸಿ ಹೊಲದಲಿ ಧಾನ್ಯಬೀಜವ ಬಿತ್ತುವನು ಪಾರ್ಥ
॥ ೧೭೯ ॥

ಉಡಿಗೆಯುಪಚಾರದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯ- ।
ನಿಡುತ ನೆಂಟರ ಲಗ್ನಕಾರ್ಯದೊ- ।
ಳೊಡನೆ ಯಾಮಂತ್ರಣವನೀವರು ಧೂರ್ತ ಮಾನವರು ॥
ಕೊಡುವರಲ್ಲವೆ ವಾಣದಾನವ- ।
ನೊಡನೆ ವ್ರತ ಮಾಳ್ಪರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪಡೆದು ಲಂಚವ ಕೆಲಸ ಮಾಳ್ಪರು ರಾಜಸಭೆಯವರು॥೧೮೦॥

ಪಡೆಯದಲೆ ಹಣ ರೋಗಿಗೌಷಧ ।
ಕೊಡರಲಾ ಜಗದೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲನ್ಯರಿಗೆ ರಕ್ಷಣವಾಗಿ ದಾನದಲಿ ॥

ಪುಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ತನ್ನ ಲೌಕಿಕ ।
ಬಿದದೆ ತುತಿಸಲು ಬೇಕು ಯೆಂಬಿದ ।
ಹಿಡಿದು ಒಯಕೆಯ ದಾನ ಮಾಳ್ಪರು ಫಲದೊಳಿಚ್ಛೆಯಲಿ
॥ ೧೮೧ ॥

ನರನೆ ವಿಪ್ರನು ಯೋಗ್ಯ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ದೊರೆಯಲಾ ಯೋಗ್ಯತೆಯನೆಣಿಸದೆ ।
ಒರುವುದೇ ಯುಪಕಾರವೀತಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟರಲು ॥
ಮರಳಿ ದಾನವ ಕೊಡಲು ಜಗದಲಿ ।
ಒರುವುದೇನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಯೆಂಬೀ- ।
ತೆರದಿ ಹಿಡಿದು ವಿಚಾರ ದಾನವ ಮಾಡುವರು ನಿಜದಿ ॥ ೧೮೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ- ।
ನಿರಲು ಕವಡಿಯನಿಟ್ಟು ಕೈಯಲಿ ।
ಧರಿಸುವನು ಸಂಕಲ್ಪ ವಂಶದ ಪಾಪಕ್ಷಾಲನದ ॥
ಹುರಳಿ ಯಮರಾವತಿಯ ಬಯಸುತ ।
ನರನು ಮಾಳ್ಪನು ದಾನವೆಂತೆನೆ ।
ಧರೆಯೊಳೊಂದೂಟಕ್ಕೆ ಸಾಲದು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಮಗ್ರಿ ॥೧೮೩॥

ಕೊಟ್ಟರೇನದು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರು । ಎಷ್ಟ ಹಣ್ಣಿಸಲಿವನ ಕ್ರುದ್ಧತೆ ।
ಕಷ್ಟಪಡುತಲಿ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ । ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯ ಸರ್ವಚೋರರು ।
ಭ್ರಷ್ಟತನದಿಂ ಮಣಮಣಿಸುವನು ಸರ್ವ ಕೊಟ್ಟಂಶೆ ॥ ಭ್ರಷ್ಟ ಮಾಡುತ ಸುಲಿದೆಯೇ ತೆರಡಿ ಶೋಕಿಸನು ॥ ೧೮೪ ॥

ನರನೆ ನಾನಿನ್ನೆಷ್ಟನಿದ ವಿ-।
ಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕರೆವರೀ ದಾನವನು ರಾಜಸವೆಂದು ಕೋವಿದರು ॥ ೧೮೫ ॥

ಅದೇಶಕಾಲೇ ಯದ್ದಾನಮಪಾತ್ರೇಭ್ಯಶ್ಚ ದೀಯತೇ ।
ಅಸತ್ಕೃತಮವಜ್ಞಾತಂ ತತ್ತಾಮಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೨೨ ॥

ನರನೆ ಪ್ಲೇಚ್ಛರ ವಸ್ತಿ ಯಿರುವಲಿ । ನರನೆ ಭ್ರಮರವು ಮರವ ಕೋರೆಯುತ ।
ಮರಳಿ ಯಪವಿತ್ರಸ್ಥಳದಲಾ । ಹೊರಟರದರಲಿ ರಾಮನಾಮವ ।
ಪರಿ ಚವಾಲೆಯಲಡವಿಯಲಿ ತಂಬಿನಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ಬರುತ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಪರ್ವಣಿಯು ಜೊರೆದಿರಲು ॥
ಮರಳಿ ಸಂಧ್ಯಾರಾತ್ರಿಕಾಲದಿ । ನರನೆ ಕೇಳಿದು ತಾಳಕಾಕದ ।
ಪರರ ಸುಲಿಯುತ ಚೋರವೃತ್ತಿಯೊ-। ಪರಿಯಲಾ ಬಂದತಿಥಿಗೀತನು ।
ಳಿರದೆ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರ್ಥವ ಡಂಭಕೋಸುಗವೆ ॥೧೮೬॥ ಕರದಿ ದಾನವ ಮಾಡುವಿಚ್ಛೆಯು ಬಂದೆನಾಯ್ತು ॥ ೧೯೦ ॥

ಮಾಡುವರೆ ದಾನವನುದಾರರು । ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಬಂದಿಹ ।
ಕೂಡಿರುವ ಸತ್ಪಾತ್ರರಾರೆನೆ । ಪರಮ ಪುರುಷನ ತುಚ್ಛಿಸುತ ಕಾ-।
ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ತಮಾಶೆಗಾರನು ವೇಶ್ಯೆ ಭಾಟಕನು ॥ ಲ್ಲಿರಗದಲೆ ಸೋಣಘ್ರ್ಯಪಾದ್ಯಾದಿಗಳನೀಡಬಲೆ ॥
ನೋಡು ಯಾ ಚೇಟಕ ಜುಗಾರಿಯು । ಭರದಿ ಕೊಡದಾಸನವ ಮತ್ತಾ-।
ಕೂಡಿಸುತಲೀ ಪರಿಯ ಜನರನು । ನರಗೆ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯುಧೀವನೆ ।
ಮಾಡುವರು ನರಸದಲಿ ಚೇಷ್ಟೆಯಿನೋದದಾಟಗಳ ಪರಿಯಲೀ ತಾಮಸರು ಮಾಳ್ಪರವಜ್ಞೆಯಿತಿಥಿಗಳ ॥ ೧೯೧ ॥
॥ ೧೮೭ ॥

ನೃತ್ಯಗಾಯನ ಮಾಡಿ ಭಾಟರು । ಕಾಲಗಾರನು ಬಂದು ಹಣವನು ।
ನಿತ್ಯ ನುತಿಪರ ಕನಿತೆ ಮಾಡಲು । ಕೇಳಿದರೆ ಹಣ ಕೊಡುವ ತೆರ ಓ-।
ಚಿತ್ತದಲಿ ತಚ್ಛ್ರವಣದಿಂದಲಿ ತುಷ್ಟಿ ಪಡೆಯುವರು ॥ ಯಾಳಿಸುತ ತುಚ್ಛಿಸುತ ದ್ರವ್ಯವ ಕೊಡುವರಾತನಿಗೆ ॥
ಹುತ್ತೆ ಪುಷ್ಪಸುಗಂಧಯುತವಹ । ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿಹ ದ್ರವ್ಯದಸ್ಟೇ ।
ಅತ್ತರ ಸುವಾಸಗಳ ಕೊಳ್ಳುತ । ಪೌಲ್ಯನಿಹುದವಗೆನುತ ಪೇಳ್ವರು ।
ಮತ್ತರಹರೈ ಭೂತವೇತಾಳಗಳ ಪರಿಯಾಗಿ ॥ ೧೮೮ ॥ ಹೇಅನೆಯು ಮಾಡುವರು ಕೇಳೇತೆರದಲತಿಥಿಗಳ ॥ ೧೯೨ ॥

ಪರರ ಸುಲಿಯುತ ತಂದ ದ್ರವ್ಯವ- । ಪರಿಪರಿಯುತೀ ತೆರದ ಲಕ್ಷಣ-।
ನಿರದೆ ಚಾಂಡಾಲರಿಗೆ ಕೊಡುವರು । ನಿರುವದೈ ದಾನಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಹೊಲೆಯರಿಗೆ ಮಾದಿಗರಿಂಗೆ ಯಾಣಿಸುವರು ॥ ಕರೆವರದ ಕಾರಣದಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ರಾಜಸಗಳೆನುತ ॥
ಅರಿಯಲೀ ಪರಿ ದಾನ ತಾಮಸ-। ತಿರಿಗಿ ತಾಮಸವೆಂಬ ದಾನದ ।
ವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ । ಪರಿ ಯಿರುವುದೇನೆನುತ ಬಹು ವಿ-।
ಬರುವುದದರಲಿ ದೈವವತದಿ ಪ್ರಕಾರವಿನ್ನೊಂದು ॥ ೧೮೯ ॥ ಸ್ತರದಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಪೇಳ್ವೆನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೯೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ನಾನಿನ- ।
ಗರುಹಿದೆನು ಮೂರ್ವಿಧದ ದಾನವ- ।
ನಿರುವುದದರಲಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ಸಂಸಾರಭೇದಕವು ॥
ಪರಿಯಿದಾಗಲು ವ್ಯರ್ಥವಾಗೀ- ।
ಯೆರಡು ತಾಮಸರಾಜಸಂಗಳ- ।
ನರುಹಿದೆನು ನಾನೇಕೆ ಕಾಲವ್ಯಯವ ಮಾಡಿದೆನು ॥೧೯೪॥

ನರನೆ ದ್ರವ್ಯದ ನಿಧಿಯ ಮೇಲಿರು- ।
ತಿರುವ ಭೂತಪಿಶಾಚಲಕ್ಷಣ- ।
ವರಿಯದಲೆ ಮಾಳ್ಪುದು ನಿವಾರಣವೆಂತು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನಡ್ಡನೆ ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಬೆಂಕಿಯೊ- ।
ಳಿರುವ ಹೊಗೆಯನು ಸಹನ ಮಾಡದೆ ।
ಬರುವುದೇನೈ ಬೆಂಕಿಯುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ ॥೧೯೫॥

ನರನೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಶುದ್ಧರೂಪಕೆ ।
ಬರುವುವಡ್ಡ ರಜಸ್ತಮಂಗಳು ।
ಹರಿಯ ಬೇಕೀ ಪಡದೆಗಳನೆರಡನ್ನು ಪ್ರಥಮದಲಿ ॥
ನರನು ಭೇದಿಸಲಿದನು ಯತ್ನಿಸೆ ।
ಕರೆವುದೆಂತದನಿಷ್ಟವೆನುತಲಿ ।
ಯರುಹಿದೆನು ಶ್ರದ್ಧಾದಿ ದಾನಾಂತದ ಪ್ರಕಾರಗಳ ॥೧೯೬॥

ಇರುವುವಿವು ಮೂರ್ಗುಣದಿ ಯುಕ್ತಗ- ।
ಳೆರಡು ರಾಜಸ ತಾಮಸಂಗಳ- ।
ನರುಹುವರೆ ಕಾರಣವು ಕೇಳೈ ಯರುಹದಿವುಗಳನು ॥
ಆರಿಯಲಾಗದು ಗುಣವು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ।
ಯೆರಡು ಪರಿ ಯೊಗುಣದ ಮಧ್ಯದಲಿಹುದು ಮೂರನೆದು
॥ ೧೯೭ ॥

ಎರಡು ದಿನರಾತ್ರಿಗಳ ಮಧ್ಯದ- ।
ಲಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಸಂಧಿಕಾಲವು ।
ಹರಿಯೆ ರಜತಮನೆರಡು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣವು ಮೂಡುವುದು॥
ನರನೆ ಕೇಳೀ ರಜತಮಂಗಳ ।
ಹರಿಯಲೋಸುಗ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ।
ಹರಿಯುಲಿವು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ಬರುವುದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೧೯೮ ॥

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವ ನೀ- ।
ಳಿಸು ಯತ್ನವ ಮಾಡಿ ನಂತರ- ।
ಪಳಿಯೆ ರಜತಮ ವುದಯನಪ್ಪುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಡ ವಾರ್ಥ ॥

ಳಿಸು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣವ ಭರದಲಿ ।
ಳಿಸು ಮತ್ತದರಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಯ- ।
ನಿಳೆಯಲೀ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣದಿ ನೀ ಕರ್ಮವಾಚರಿಸು ॥ ೧೯೯ ॥

ಸತ್ತ್ವಗುಣಸಂಯೋಗದಿಂದಲಿ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ವಸ್ತುಗಳ ತೋರಿಸಲು ಧಾತ್ರಿಗೆ ಸೂರ್ಯನೇ ಬರಲು ॥
ಕತ್ತಲೆಯಲಡಗಿರುವ ವಸ್ತು ಸ- ।
ಮಸ್ತವಡಗುವುದೆಂತು ವಾರ್ಥನೆ ।
ಸತ್ತ್ವಗುಣ ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಕೊಡದಿಹ ವಸ್ತುವೇನುಂಟು ॥ ೨೦೦ ॥

ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣಕ್ಕೆನೆ ।
ಶಕ್ತಿ ಯಿರುವುದವಾರ ಸಹಜವು ।
ಮುಕ್ತಿಯನು ಸಂವ್ಯಾಪ್ತ ಮಾಡುವ ವಸ್ತು ಬೇರಿಹುದೆ ॥
ಸತ್ತ್ವ ಗುಣಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ।
ಪ್ರಧ್ವಿಪತಿಮುದ್ರೆಯಲಿ ಚಿನ್ನಕೆ ಬರುವುದೈ ಶುದ್ಧಿ ॥ ೨೦೧ ॥

ಚಿನ್ನ ಶುದ್ಧವಿದಾದರೇನೈ ।
ಮುನ್ನ ರಾಜನ ಮುದ್ರೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಮಾನ್ಯವಪ್ಪುದೆ ಜಗದಿ ರಾಜನ ಮುದ್ರೆ ಮುಖ್ಯವಲಾ ॥
ಸನ್ನಿತಾತ್ಮನೆ ಕೇಳು ಜಲವದು ।
ಚೆನ್ನಗಿರುವುದು ಸ್ವಚ್ಛ ಶೀತಲ- ।
ವಿನ್ನು ಸುಖದಾಯಕವು ಮೇಣು ಸುಗಂಧಿ ಯಿರಲೇನು ॥ ೨೦೨ ।

ತೀರ್ಥದಲಿ ಸೇರದಲೆ ಯದಕೆ ಪ- ।
ವಿತ್ರತೆಯು ಸೇರುವುದೆ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ಗಂಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸೆ ॥
ವ್ಯರ್ಥ ನೀರ್ಕೋಣೆಯಲಿ ಹರಿದಪ- ।
ವಿತ್ರವಾದರದೇನು ಗಂಗೆ ಪ- ।
ವಿತ್ರವನು ಮಾಡುವುದು ಸಾಗರಕೊಯ್ದು ಕೂಡಿವುದು ॥ ೨೦೩ ।

ನರನೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಚರಿಸಿ ಮೋಕ್ಷದ ಭೇಟಿಗೈತರೆ ।
ಬರುವುದೇನೈ ವಿಘ್ನ ಮಧ್ಯದಿ ವಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಹರಿಯು ನುಡಿದೀ ವಾಕ್ಯ ಕೇಳುತ ।
ನರನಿಗಾಯ್ತುತ್ಕಂಠೆ ಮನದಲಿ ।
ಮರಳಿ ಪೇಳ್ದನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕ ವಿದ್ಮನಾಭನಿಗೆ ॥ ೨೦೪ ॥

ಹರಿಯೆ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೆ ನೀನೆನ ।
ಗರುಹು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣಕೆ ಯಾವುದು ।
ದೊರಕಿಸುವುದೈ ಮೋಕ್ಷರತ್ನವ ಹೇಳ್ವುದೆನಗದನು ॥

ಹರಿಯು ಕೇಳುತ ನೇಳ್ದನುತ್ತರ ।
ನರನೆ ಕೇಳಾ ವಸ್ತುಲಕ್ಷಣ- ।
ವರುಹುವೆನು ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ನೀನೆಂದ । ೨೦೫ ॥

ಓಂ.ತತ್ಸದಿತಿ ನಿರ್ದೇಶೋ ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ತ್ರಿವಿಧಃ ಸ್ಮೃತಃ ।
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಸ್ತೇನ ವೇದಾಶ್ಚ ಯಜ್ಞಾಶ್ಚ ವಿಹಿತಾಃ ಪುರಾ ॥ ೨೩ ॥

ನರನೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವದನಾದಿಯು ।
ಯಿರುವುದದು ವಿಶ್ವಾದಿ ಹಿಡಿದೀ ।
ವರೆಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಳವು ಸರ್ವಕ್ಕೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಇರುವುದದಕ್ಕೈ ನಾಮನೇಕವು ।
ಮೆರೆವುದದು ಮೂರುಪ್ರಕಾರವ್ ।
ನಿರುತವಿಹುದೈ ನಾಮಜಾತಿಗಳಿಲ್ಲದೀ ಬ್ರಹ್ಮ ॥ ೨೦೬ ॥

ಇಳೆಯಲ್ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕತ್ತಲೆ- ।
ಯೊಳಗೆ ತಿಳಿವಂದದಲಿ ಶ್ರುತಿತತಿ- ।
ಗಳು ಕಣಾ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿಹುದು ಪಾರ್ಥ ॥
ಎಳೆ ಮಗುವು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರಲದ- ।
ಕಿಳೆಯೊಳಗೆ ಹೆಸರೇನಿರುವುದೇ ।
ಬಳಿಕ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಹೆಸರನು ಕೊಟ್ಟು ಕರೆವರಲಾ
॥ ೨೦೭ ॥

ಕರೆಯಲೀ ಪರಿ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ।
ಬರುವುದದಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಲೋಕದಿ ।
ಕರೆಯಲಾ ಹೆಸರಿನಲಿ ಓ ಯೆಂದೆಸ್ನುವುದು ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನು ಸಂಸಾರದಲಿ ಕಷ್ಟದಿ ।
ನರಳಿ ವೇದಕೆ ಬಂದು ವ್ಯಾರ್ಥಿಸೆ ।
ಕರೆದ ತೆರದಲ್ಲೋ ಯೆನುತಳುತ್ತರವನೀವುದಲಾ ।। ೨೦೮ ॥

ನರನೆ ಶಬ್ದಾತೀತ ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಹರಿಯು ಬೇಕೀ ದೋಷನೆನುತಲಿ ।
ಮರಳಿ ಧರಿಸುತಲೈಕ್ಯರೂಪವ ದರ್ಶನವು ಜಗಕೆ ॥
ದೊರೆಯು ಬೇಕೆಂಬೀ ವಿಚಾರದಿ ।
ಕರುಣದಿಂದಾ ವೇದತತಿಗಳು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ಮಂತ್ರವನೊಂದ ಪಿಡಿದಿಹುವು
॥ ೨೦೯ ॥

ಕರೆಯಲೀ ಮಂತ್ರದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವ ।
ಬರುವುದೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಹಜದ- ।
ಲಿರುವುದಾದರು ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವವೇನೆಂಬೆ ॥

ಮೆರೆವೈ ವೇದಗಳು ಪರ್ವತ- ।
ಪರಿಯಲಾ ಗಿರಿಶಿಖರದಲ್ಲಿಂಪೆ ।
ಪುರಗಳುಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಬ್ರಹ್ಮವು ವಾಸಿಸುವುದಲ್ಲಿ ॥ ೨೧೦ ॥

ಅರುಹಬೆಂತೀ ನಿರ್ಗುಣವ ನಾ ।
ಸರಸಿಜಾಸನ ಸೃಷ್ಟಿ ರಚಿಸಲು ।
ದೊರಕಿಸಿದನೀ ಮಂತ್ರಬಲದಲಿ ಶಕ್ತಿಯನು ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಪರಿ- ।
ಯರಿಯದಲೆ ಹುಟ್ಟಾದನಲ್ಲವೆ ।
ಯರಿಯನೆನ್ನನು ಬ್ರಹ್ಮನನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಜನಕನನು ॥ ೨೧೧ ॥

ಮರಳೆ ಸೃಷ್ಟಿಯು ವಿರಚಿಸಲಲಾ ।
ಪರಿಯಲೀ ವಿಕಟಪ್ರಸಂಗದಿ ।
ಭರದಿ ಶಕ್ತಿಯು ಒಂತು ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರದಿಂದನಗೆ ।।
ಅರಿಯುತೀ ಮಂತ್ರಾರ್ಥ ಮನದಲಿ ।
ಮರಳೆ ಮೂರಕ್ಷರದ ಜಪವನು ।
ಸರಸಿಜಾಸನ ಮಾಡಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚಿಸ ಕೊಡಗಿದನು ॥ ೨೧೨ ॥

ಮಟ ಮೊದಲಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನವ ।
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೈ ವೇದದಾಜ್ಞೆಯಿ ।
ಶಿಷ್ಟತನದಿಂ ಪಾಲಿಸಲಿಕಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನವರ ॥
ಹೊಟ್ಟೆನಿರ್ವಾಹಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞದ ।
ಕಟ್ಟಳೆಯು ಹಾಕಿದನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನಾ ಬಳಿಕವವ ಬಹುನಿಧದ ಲೋಕಗಳ ॥ ೨೧೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಜೀವಿಗಳ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಗಣನೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಮೆರೆವ ತ್ರಿಭುವನದಗ್ರಹಾರವ ಕೊಟ್ಟನವರಿಂಗೆ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ಮಂತ್ರಯೋಗದಿ ।
ಸರಸಿಜಾಸನ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದನು ।
ನರನೆ ನಾನರಿಹುವೆನು ನಿನಗಾ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಣವ ॥ ೨೧೪ ॥

ಇರುವುದಾಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮಾ- । ವರಿವರಿಯ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳ ।
ಕ್ಷರವು ಕೇಳೋಂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಕ್ಷರ- । ತರುತಲೊಂದೇ ಗಂಟ ಕಟ್ಟುತ ।
ವಿರುವುದೆರಡನೆ ತತ್ ಕಣಾ ಮೂರನೆದು ಸತ್ ಕೇಳು ॥ ಕೊರಳೊಳಗೆ ತಾನೇರಿಸಿದರೇನಾಯ್ತೆ ಭೂಷಣವು ॥
ಪರಿಯಲೀ ಯೋಂತತ್ಸತೆಂಬೀ- । ಭರದಲದನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಲೆ ।
ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಮಂತ್ರವು । ನರನು ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಳದಲಿಟ್ಟರೆ ।
ಮೆರೆವುದಿಹು ಸನ್ಮಂತ್ರ ಮೂರು ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಕೋಭೆ ದೇಹಕೆ ಭೂಷಣವು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೧೯ ॥
॥ ೨೧೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡುಪನಿಷದವನಿರುಹ- । ನಾಲಿಗೆಯಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಮಂತ್ರದ ।
ಕಿರುವುದೀ ಸುಂದರ ಸುಪುಷ್ಪವು । ಲೀಲೆಯಿಂ ಸಂಚಾರವಾಗಲು ।
ಭರದಲಿದರ ಸುವಾಸ ಗ್ರಹಿಸೈ ಪಾರ್ಥ ಹರ್ಷದಲಿ ॥ ಮೇಲೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಕರ್ಮದಾಚರಣೆಯು ಸದಾ ಯಿರಲು ॥
ನರನೆ ಕೇಳಿದರೈಕ್ಯವಾಗಲು । ಹೇಳಲೇನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಿರದಿರೆ ।
ದೊರೆಯುವುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ಕರ್ಮಾ- । ಹಾಳು ಜೀಳುವುದೆಲ್ಲವಲ್ಲವೆ ।
ಚರಣವದರಿಂ ಮುಕ್ತಿ ಬರುವಳು ದಾಸಿಯೋಪಾದಿ ।೨೧೬॥ ಮೇಲು ಕರ್ಮವ ಮಾಡ ಬೇಕು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥೨೨೦॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ದೈವಯೋಗದಿ । ಅನ್ನ ಹತ್ತರವಿಹುದು ಪುಸ್ಕಳ ।
ದೊರೆಯಲಾ ಕರ್ಪುರದ ಭೂಷಣ- । ಮುನ್ನ ಹಸಿವೆಯು ಹತ್ತಿಹುದು ಕೇಳ್ ।
ವರವು ಬೇಕದನೆಂತು ಸಂಸಾರದಲಿ ಯೋಜಿಪುದು ॥ ಸಣ್ಣ ಜಾಲನ ಜಾಂಬೊಳದ ಹಾಕುವರೆ ತಿಳಿಯದಿರೆ ॥
ಇರುವುದೊಂದೇ ವಿಘ್ನ ನೋಡಲು । ಅನ್ನದಿಂದುಪಯೋಗವೇನದು ।
ವರಿಯಲೀ ಸತ್ಕರ್ಮಯೋಗದಿ । ಬನ್ನ ಬಡುವನು ಜಾಲಹೊಟ್ಟೆಯೊ- ।
ಬರಲು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರವದು ಬಳಿಕ ।೨೧೭॥ ಳನ್ನ ಹೋಗದೆ ಹಸಿವೆಯುಪಶಮಿಸುವುದು ನೋಡೆಂಬು ॥೨೨೧॥

ಅರಿಯ ಜೀಕು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದು- । ನರನೆ ಬೆಂಕಿಯು ಬತ್ತಿ ಯೆಣ್ಣೆಯು ।
ಚರಿಪ ಮರ್ಮವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ । ದೊರೆಯಲೇನವು ದೀಪ ಹಚ್ಚುವ- ।
ಯಿರಿಯದಿರಲುಪಮರ್ದವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥ ಪರಿಯನರಿಯದೆ ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಬೆಳಕಹುದೆ ॥
ಒರಲು ಸಜ್ಜನವೃಂದ ನಿಜಮಂ- । ಪರುವ ಕಾಲವು ಬಂದು ಕರ್ಮಾ- ।
ದಿರಕೆ ಸಂಮೂನವನು ಮಾಡದೆ । ಚರಣದಲಿ ಬರಲಿಚ್ಛೆ ಮಂತ್ರೋ- ।
ಯಿರಲು ಕೇಳುಪಮರ್ದದಿಂ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷಯವಹುದು ।೨೧೮। ಚ್ಚರಣ ಸಹ ತಿಳಿದದರ ವಿನಿಯೋಗವನು ತಿಳಿಯದಿರೆ ॥

ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗವದರಿಂ ।
ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವಹುದು ಸರ್ವವು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೀಗಪೇಳುವೆ ಮಂತ್ರವಿನಿಯೋಗ ॥ ೨೨೨ ॥

ತಸ್ಮಾದೋಮಿತ್ಯುದಾಹೃತ್ಯ ಯಜ್ಞದಾನತಪಃಕ್ರಿಯಾಃ ।
ಪ್ರವರ್ತಂತೇ ವಿಧಾನೋಕ್ತಾಃ ಸತತಂ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಾಮ್ ॥ ೨೪ ॥

ನರನೆ ಓಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮಂತ್ರದೊ- । ಧರಿಸುತೀ ಸಾಧನವ ಕೈಯಲಿ ।
ಕಿರುವ ಹೂರಕ್ಷರಗಳನು ತಾಂ । ನಿರುತ ಬರುವರು ಬ್ರಹ್ಮವೇತ್ತರು ।
ಮರೆಯದಲೆ ಕರ್ಮಾದಿ ಮಧ್ಯಾಂತದಲಿ ಯುಚ್ಚರಿಸಿ ॥ ಪರುಷನಪ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಲಿ ಸಂತತ ಮಾಳ್ಪರೀ ಜಪವ ॥ ೨೨೩ ॥

ಕಲಿತು ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ನೆಲೆಯ ಕಾಣಲು ಬ್ರಹ್ಮಸದದಲಿ ।
ತೊಲಗಲಾರರು ಯಜ್ಞಸತ್ತ್ರಾದಿಗಳ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ॥
ತಿಳಿದು ಮೊದಲೋಂಕಾರ ರೂಪವ ।
ಕಲಿವರದರುಚ್ಚಾರ ವಾಚೆಗೆ ।
ಯೆಲೆ ಧನಂಜಯ ಸಿದ್ಧಿಪರಲಾ ಪ್ರಣವದುಚ್ಚಾರ ॥ ೨೨೪ ॥

ಸಾಧಿಸುತಲೀ ವಿಧದಿ ಪ್ರಣವವ- ।
ನಾದಿಯಲನಂತರದಿ ಕರ್ಮದ ।
ಸಾಧನವನಾರಂಭಿಸುವರ್ಕೆ ಕೋವಿದರು ಪಾರ್ಥ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಮಂತ್ರ ಕತ್ತಲೆ- ।
ಹಾದಿಯಲಿ ಸ್ಥಿರ ದೀಪಸಿಹುದೈ ।
ಹಾದಿಕಾಣದರಣ್ಯದಲಿ ಪಟುಭಟನು ರಕ್ಷಣಕೆ ॥ ೨೨೫ ॥

ನರನೆ ಕರ್ಮಾರಂಭದಲ್ಲು- ।
ಚ್ಚರಿಸಲೀ ಪ್ರಣವವನು ಕರ್ಮದ ।
ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯವರೆಗೆ ರಕ್ಷಿಪಗಿಹನು ಪಟುಭಟನು ॥
ನರನು ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಬಹು- ।
ಪರಿಯ ವಿತ್ತಾರ್ಜನವ ಮಾಡುತ ।
ಭರದಲದನರ್ಪಿಸುವನ್ಯೆ ವೇದೋಕ್ತ ದೇವತೆಗೆ ॥ ೨೨೬ ॥

ಭೂಸುರರ ದ್ವಾರದಲಿ ಯಥವಾ ।
ಭಾಸುರಾಗ್ನಿಯ ಮುಖದಿ ಯಜ್ಞವ ।
ಲೇಸಿನಿಂದಾಚರಿಸುವರು ಕೋವಿದರು ಕೌಂತೇಯ ॥
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ದಕ್ಷಿಣ ।
ಭಾಸುರಾಗ್ನಿಯು ಗಾರ್ಹಪತ್ಯವು ।
ಲೇಸಿನಾಹವನೀಯ ಮೂರನೆದಿಹುದು ಕೌಂತೇಯ ॥೨೨೭॥

ಮೂರುತೆರದಗ್ನಿಯಲಿ ಮಂತ್ರೋ- ।
ಚ್ಚಾರದಿಂ ಹವನವನು ಮಾಳ್ಪರು ।
ಚಾರು ಯಜ್ಞನಿಮಿತ್ತ ಕೊರೆವರಹಂಕೃತಿಯ ಪಾರ್ಥ ॥
ಭೂರಿದ್ರವ್ಯವ ನ್ಯಾಯಧರ್ಮದಿ- ।
ನಾರದಿಂದರ್ಜನವ ಮಾಡಿಹ ।
ಧಾರುಣಿಯನಾದೇಶಕಾಲದಿ ದಾನ ಮಾಡುವರು ॥ ೨೨೮ ॥

ಒಂದು ದಿನ ಭೋಜನವ ತೊರೆದಿ- ।
ನ್ನೊಂದು ದಿನ ಭೋಜನವ ಮಾಳ್ಪರು ।
ತಿಂದು ಮೊದಲಿನ ದಿನಕೆ ಕಾಸಿದ ಹಾಲನಾ ಬಳಿಕ ॥
ತಿಂದು ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪವನು ಮರುದಿನ ।
ತಿಂದು ಬಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಮರುದಿನ ।
ಚಂದದಿಂದುಪವಾಸ ಮಾಳ್ಪರು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನದಿ ॥ ೨೨೯ ॥

ಕೋಳಿತತ್ತಿಯ ಮಾನ ತುತ್ತನು ।
ಲೀಲೆಯಿಂ ಶತಿಕಲೆಯು ತೆರದಲಿ ।
ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೇರಿಸುತಲಳಿಸುತಗ್ರಾಸ ತಿನ್ನುವದು ॥
ಆಲಿಸೈ ಯಮವಾಸ್ಯೆ ದಿವಸದಿ ।
ಕೂಳ ತಿನದುಪವಾಸ ಹುಣ್ಣಿಮೆ- ।
ವೇಳೆಯಲಿ ಹದಿನೈದು ತುತ್ತುಗಳಳಿಸುತೇರಿಪರು ॥ ೨೩೦ ॥

ತಿರಿಗಿ ತಿಂಗಳ ತನಕ ತಿಂಡಿಯ ।
ತೊರೆದು ಮಾಳ್ಪರು ಪಾಸವಿಧಿಯನು ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವ್ರತೋಪವಾಸವ ಮಾಡಿ ನಿಯಮದಲಿ ॥
ನರಶರೀರದ ಸಪ್ತಧಾತುಮ- ।
ನಿರಹೆ ಶೋಷಿಸಿ ಶುದ್ಧಿ ಪಡೆವರು ।
ಪರಿಪರಿಯ ತಪದಾಚರಣೆಯನು ಮಾಳ್ಪರೈ ಜಗದಿ ॥ ೨೩೧ ॥

ಧರೆಯಲಿ ತಪೋಯಜ್ಞದಾನಗ- ।
ಳಿರುವುವೈ ಬಂಧನಕೆ ಕಾರಣ- ।
ವಿರುವುದೀಪರಿ ಕೀರ್ತಿ ಜಗದಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ನರನೆ ಕರ್ಮಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಭರದಲೋಂಕಾರವನು ಜಪಿಸರು- ।
ಚ್ಚರಿಸೆ ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿ ಸುಲಭದಿ ಗವ್ಯವಾಗುವ್ವದು ॥ ೨೩೨ ॥

ತೀರದಲ್ಲಿಹ ನಾವೆಯನು ನದಿ- ।
ನೀರಿನಲಿ ನೇರಿಸಲು ಕಷ್ಟವೆ ।
ನೀರಿನಲಿ ತೇಲಿಸಿದರದ ತಾವಿಸುವ್ದೈ ನದಿಯ ॥
ತೋರುವ್ದು ಸಂಸಾರನೀವರಿ ।
ಚಾರುಕರ್ಮಾಚರಣ ಕಠಿಣವು ।
ತಾರಿಸುವ್ದೀ ಕರ್ಮ ಪ್ರಣವೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಿದ ॥ ೨೩೩ ॥

ಪರಿಕರಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ಸಾಕಿಹು ।
ನರನೆ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳ ಕರ್ಮದಿ ।
ಬರಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಪ್ರಣವಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಅರಿಯಲೀಪರಿ ಕರ್ಮಫಲಗಳು ।
ಬರಲು ದ್ಯುಗ್ಲೋಕರಕೆ ತದನಂ- ।
ತರದಲುಚ್ಚಾರಿಸುವುದೈ ಮಂತ್ರವನು ತತ್ತ್ವಜ್ಞ ॥ ೨೩೪ ॥

ತದಿತ್ಯನಭಿಸಂಧಾಯ ಫಲಂ ಯಜ್ಞತಪಃಕ್ರಿಯಾಃ।
ದಾನಕ್ರಿಯಾಶ್ಚ ವಿವಿಧಾಃ ಕ್ರಿಯಂತೇ ಮೋಕ್ಷಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ॥ ೨೫ ॥

ನರನೆ ವಿಶ್ವಾತೀತನಿರುತಿಹ ।
ಪರಮತತ್ತ್ವವದೊಂದು ಸರ್ವಮ ।
ನಿರದೆ ನೋಡಲು ಶಕ್ತನಿಹುದದು ನೋಡು ತತ್ತಿಹುದು ॥
ಇರುವುದದು ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ಕರೆವರಿದನೇ ತತ್ತೆನುತಲೀ- ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೋವಿದರು ಮೆರೆವುದನಾದಿಸಿದ್ಧವದು ॥೨೩೫॥

ತಿಳಿಯುತೀಪರಿ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ- ।
ನಿಳಿಯೊಳದ ಧ್ಯಾನಿಪರು ಮನದಲಿ ।
ತಿಳಿದು ಬರಲದು ಕರೆವರದನೇ ತತ್ತೆನುತ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇಳೆಯಲೀ ತದ್ರೂಪ ಬ್ರಹ್ಮಕೆ ।
ಸಲಸಹಿತ ಕರ್ಮಗಳನರ್ಪಿಸು- ।
ತಳೆದು ಹೋಗಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಗಳೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಪರು
॥ ೨೩೬ ॥

ಪರಿಯಲೀ ತದ್ರೂಪಬ್ರಹ್ಮಕೆ ।
ಹರುಷದಿಂ ಕರ್ಮಗಳನರ್ಪಿಸಿ ।
ಯರುಹುವರು ಕರ್ಮಗಳು ತಮ್ಮವಿವಲ್ಲವೆನ್ನುತಲಿ ॥
ಧರೆಯಲೀತೆರದಿಂದ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣದರ್ಪಣ ಮಾಡುತಂಗಮ- ।
ನಿರದೆ ಝಾಡಿಸಿ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆವರು ಕರ್ಮಫಲದಿಂದ
॥ ೨೩೭ ॥

ನರನೆ ಕರ್ಮಾರಂಭದಲಿ ಯು- ।
ಚ್ಚರಿಸಿ ಓಂಕಾರವನು ತದನಂ- ।
ತರದಿ ತತ್ತುಚ್ಚಾರಿಸುತ ತತ್ಫಲವನರ್ಪಿಪುದು ॥
ಬರುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ಕರ್ಮಕೆ ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಕಾರ್ಯಭಾಗವು ।
ಯಿರುವುದೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು॥೨೩೮॥

ನರನೆ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಳ್ಪನಿ- ।
ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಹರಿಯದಲೆ ಕೇಳ್ ದ್ವೈತ ಬ್ರಹ್ಮನೊಳೈಕ್ಯಹೊಂದದಲಾ ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಲವಣವನು ಹಾಕಲು ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದಿದುವು ನಿಜವಾ ।
ದರು ಕಣಾ ನೀರಿನಲಿ ಖಾರಟಗುಣವು ತೋರುವುದು ॥ ೨೩೯ ॥

ನರನೆ ಕರ್ಮಕೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ದೊರೆಯುತೆಂಬುದೆ ದ್ವೈತಲಕ್ಷಣ ।
ಬರಲು ದ್ವೈತಕೆ ವೃದ್ಧಿ ಸಂಸೃತಿಭೀತಿ ವರ್ಧಿಪುದು ॥
ಹರಿಯು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗರುಹಿದನು ನಿಜ ಬಾಯಿಯಿಂದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತತ್ತ್ವವನೆ ಘೋಷಿಪುವು ವೇದಗಳು ॥ ೨೪೦ ॥

ಮೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ದ್ವೈತವ ।
ಹರಿಯಲೋಸುಗ ಯೋಚಿಸಿದರೀ- ।
ಪರಿಯ ಸಚ್ಛಬ್ದನನು ಕೇಳೀ ಶಬ್ದಜ್ಞಾನದಲಿ ॥
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ದ್ವೈತವು ।
ಧರೆಯೊಳೋಂತತ್ತೆನುತ ತಾನು- ।
ಚ್ಚರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಾಗುವುದು ॥ ೨೪೧ ॥

ಇರುವುದಿದುವೆ ಪ್ರಶಸ್ತ ಕರ್ಮವು ।
ಕರೆವರಿದನಾ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೆ ।
ಯಿರುವುದೀ ಸಚ್ಛಬ್ದ ನೋಡು ಪ್ರಶಸ್ತಕರ್ಮದಲಿ ॥
ಧರೆಯಲೀ ಶಬ್ದೋಪಯೋಗವು ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಶ್ರವಣಯೋಗ್ಯವು ।
ಹರಿಯು ಪೇಳಿದನಿದನು ಪೇಳುವೆನೆಂದು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೨೪೨ ॥

ಸದ್ಭಾವೇ ಸಾಧುಭಾವೇ ಚ ಸದಿತ್ಯೇತತ್ಪ್ರಯುಜ್ಯತೇ।
ಪ್ರಶಸ್ತೇ ಕರ್ಮಣಿ ತಥಾ ಸಚ್ಛಬ್ದಃ ಪಾರ್ಥ ಯುಜ್ಯತೇ ॥ ೨೬ ॥

ಖೊಟ್ಟ ನಾನ್ಯವಸತ್ಸ್ವರೂಪವು ।
ದೃಷ್ಟಿಗೆಸೆವೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ಸತ್ಸ್ವರೂಪವ ನಿತ್ಯವವ್ಯಕ್ತ ॥

ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ಬಂದು ಲೋಕದಿ ।
ಖೊಟ್ಟ ನಾನ್ಯವೆ ಸತ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಾಭಾಸವಾಗುವುದೈ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೨೪೩ ॥

ಸತ್ಸ್ವರೂಪಕೆ ದೇಶಕಾಲದಿ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದು ಭಿನ್ನತೆಯು ಮೇಣ್ ।
ನಿತ್ಯವೊಂದೇ ರೂಪವಿಹುದವ್ಯಕ್ತ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ।
ಸತ್ಯ ತತ್ಪದರೂಪನೆಲ್ಲೆಲ್ಲ ।
ನಿತ್ಯವಲ್ಲೀ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ರೂಪ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೪೪ ॥

ಜೀವಲಾ ಸದ್ರೂಪ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಯೇಳುತಿಹುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ಯೇಳಲೀಪರಿ ಜ್ಞಾನ ಸದ್ಯೋಗದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಾಗಿಹ ।
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥ ಪ್ರಶಸ್ತಕರ್ಮವ ।
ತಾಳುವುದು ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯಸದನಿಯ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲಿ
॥ ೨೪೫ ॥

ನಂತರದಲೋಂಕಾರ ತತ್ಪದ- ।
ವೆಂಶ ಯೆರಡಾ ಶಬ್ದ ಬಿದುತಲಿ ।
ಸಂತತದಲಾ ಸತ್ಸ್ವರೂಪವನೇಕಭಾವದಲಿ ॥
ಚಿಂತಿಸುತಲಿರ ಬೇಕು ಯೊಪರಿ ।
ಕುಂತಿನಂದನ ನೋಡು ಮಂತ್ರದ ।
ಬಂತೆ ನಿನಗಂತಸ್ಸರೂಪವ ಮನದಿ ಹೇಳೆನಗೆ ॥ ೨೪೬ ॥

ಎಂದನೀಪರಿ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗೆಂದು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಪೇಳಿದ- ।
ನೆಂದವನು ನಾನಲ್ಲವಿದು ಪರಮಾತುಮನ ಮಾತು ॥
ಎಂದವನು ನಾನಲ್ಲ ಶ್ರೀಗೋ- ।
ವಿಂದನೆಂದೇ ಮುಂದೆ ಯೆಂದರೆ ।
ಬಂದುದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತಭಾವವು ಕುಂದು ಕೃಷ್ಣನಲಿ ॥ ೨೪೭ ॥

ನಾನು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲನಿಹುದಾ- ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನುಡಿಗಳಲ್ಲವೆ ।
ಜ್ಞಾನರಾಜನು ಪೇಳ್ವನೀಪರಿ ಶ್ರೋತೃವೃಂದಕ್ಕೆ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಶಬ್ದ ಸತ್ತಿದು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲುಪಕೃತಿಯ ಮಾಡುವ- ।
ದೂಣಯವು ನಾತ್ತ್ವಿಕ ಸುಕರ್ಮದಿ ಬರಲು ಕಿಂಚಿತ್ತು
॥ ೨೪೮ ॥

ನರಶರೀರವು ಪೂರ್ಣನಿದ್ದರು ।
ಕೊರತೆಯೊಂದಿರಲವಯವದೊಳಿದು ।
ತರುವುದಲ್ಲವೆ ಕೊರತೆ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥

ಕೊರತೆಯಿರಲಾ ತೆರದಿ ರಥದಲಿ ।
ಚರಿಸಲಾರದು ರಥವು ತದ್ವ- ।
ತ್ತಿರಲು ಕೊರತೆಯ ಲೇಶ ಸ್ವಾವಸತ್ಯವಾಗುವುದು ॥ ೨೪೯ ॥

ಕೊರತೆ ಯೊಪರಿಯಾಗಿ ಪೂರ್ಣತ- ।
ನರಸಶಬ್ದಸಹಾಯದಿಂದಲೆ ।
ಒರುವುದೈ ಸದ್ರೂಪಕವ್ಯಕ್ತತೆಯು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮರಳಿ ತೇಜೋಬಲದಿ ತನ್ನಯ ।
ಹರಿವುದೈ ವ್ಯಂಗತೆಯು ಜೀರ್ಣೋ- ।
ದ್ಧರಣ ಮಾಳ್ಪುದು ನೋಡು ಸತ್ಕರ್ಮವನು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೨೫೦ ॥

ಒರುವುದೀ ಸದ್ಭಾವ ಕರ್ಮಕೆ ।
ತರುವುದೀ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತರುವುದಾಯೋಗ್ಯವನು ದಿವ್ಯಾಪಧವ್ರ ಸೇವನದಿ ॥
ನರ ಪರಾಜಿತನಾಗೆ ಮೇಣಾ- ।
ನರಗೆ ದೊರೆಯೆ ಸಹಾಯ ಸಾಹಸ- ।
ವೆರಡು ಪಟ್ಟಾಗುವುದು ಶತ್ರುಸರಾಜಯಕೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೫೧ ॥

ನರನೆ ನ್ಯೂನತೆ ಹರಿಪುದೈ ತತ್ ।
ಪರಿಯಲೀ ಶಬ್ದಪ್ರಭಾವನ- ।
ನರಿಯಲಾ ಕೌಂತೇಯ ಬಹುತರ ಚಿತ್ರವಾಗಿಹುದು ॥
ಮುರಿದು ಮರ್ಯಾದೆಯ ಪ್ರಮಾದದ ।
ಭರದಲಾ ಕ್ರಮಿಸಲು ನಿಷಿದ್ಧರ ।
ಪರಿಯು ಬರುವುದು ದೋಷಸಂತತಿ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ೨೫೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಿ ನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮವ ।
ಚರಿಸಿದರೆ ದುಷ್ಕರ್ಮವೆನ್ನಿಸ- ।
ರಿವನಾವನೊ ದುಷ್ಕರ್ಮವನವನೆ ಜಾಣನಲಾ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಜ್ಞಾತನಿಗೆ ಸತ್ತೀ- ।
ನರನ ಶಬ್ದವೆ ಯೋಚಿಸಲನಂ- ।
ತರದಲಾಗುವುದದು ಸುಕರ್ಮವ ದುಷ್ಕರ್ತನ ಮೋಗಿ ॥ ೨೫೩ ॥

ಸ್ವರಿಶಘರ್ಷಣ ಲೋಹಕಾದರೆ ।
ಹರಿವ ನೀರಲಿ ಗಂಗೆ ಬಂದರೆ ।
ಮರಣವಶನಾದವನಿಗಮೃತದ ವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿದಂತೆ ॥
ಇರುವುದೀ ಸದ್ಭಬ್ದಯೋಜನೆ- ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಸತ್ಪಭಾವವು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಭಾವನೆ ಮಾಡಿ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೨೫೪ ॥

ನರನೆ ನೀ ಸಚ್ಚಿದ್ಭವನ್ನ- ।
ಚ್ಛಕ್ತಿಸಲಾಕ್ಷಣ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದ ।
ಬರುವುದ್ಯೆ ಭಾವನೆಯು ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮವೀಶಬ್ದ ॥
ಇರುವುದೀ ಯೋಂತತ್ಸತೆಂಬು- ।
ಕ್ಷರಕ ಮಂತ್ರ ಮುಮುಕ್ಷುವರ್ಗಕೆ ।
ವರಪರಬ್ರಹ್ಮವನು ದೊರಕಿಸುತಿರುವ ಸಾಧನವು ॥ ೨೫೫ ॥

ಇರುವುದೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವಚ್ಛವು ।
ಯಿರುವುದಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದೋಂ ತತ್ಸತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮದ ಗೂಢನಾಮವಿದು ॥

ಬರುವುದಾ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಮೆರೆವ ದೃಶ್ಯಕೆ ಸುಪ್ರಕಾಶವು ।
ಯಿರುವುದೀ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಶ್ರಯವು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೫೬ ॥

ತರಣಿ ಗಗನದಲುದಿತನಾಗಲು ।
ತರಣಿ ತರಣಿಯ ಬೆಳಗಿಸುವನ್ನೆ ।
ಪರಿಯಲೀ ಮಂತ್ರವನು ಬಾಯಿಂದುಚ್ಚರಿಸೆ ಕ್ಷಣದಿ ॥
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಬ್ರಹ್ಮವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ।
ನರನ ಮೂರಕ್ಷರದ ಶಬ್ದವಿ- ।
ದಿರದೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಕರ್ಮಾಚರಣಕಾರಣವು ॥ ೨೫೭ ॥

ಯಜ್ಞೋ ತಪಸಿ ದಾನೇ ಚ ಸ್ಥಿತಿಃ ಸದಿತಿ ಚೋಚ್ಯತೇ ।
ಕರ್ಮ ಚೈವ ತದರ್ಥೀಯಂ ಸದಿತ್ಯೇವಾಭಿಧೀಯತೇ ॥ ೨೭ ॥

ಸ್ಪರಿಶಸ್ಪರ್ಶದಿ ಚಿನ್ನವಾಗಲು ।
ಬರುವುದೆನ್ನೆ ಭೇದ ನಂತರ- ।
ವಿರುವುದೊಂದೇ ಪರಿಯ ಶುದ್ಧವು ಚಿನ್ನ ಪರಿಕಿಸಲು ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾತೆರದಿ ಕರ್ಮವ- ।
ನಿರದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೆಲ್ಲಕೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ಶುದ್ಧ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೫೮ ॥

ಇರಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲಿ ಕೊರತೆಯು ।
ಬರಲಪೂರ್ಣತೆ ಕರ್ಮಪಂಕ್ತಿಗೆ ।
ಯಿರಲಿ ದಾನಕೆ ಯಜ್ಞತಪಗಳೆಗೂಣಯವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಧರೆಯಿಲಿದನೆಲ್ಲವನು ಬ್ರಹ್ಮ- ।
ಕ್ಕೆರಡೆ ಭಕ್ತಿಯಲರ್ಪಿಸಲನಂ- ।
ತರದಿ ನ್ಯೂನತೆ ತೋರುವುದೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೨೫೯ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ನದಿ ಬಂದು ಸೇರಲು ।
ಯಿರುವುದೇನ್ನೆ ಭೇದ ನಂತರ ।
ಶರಧಿರೂಪವ ತಾಳ್ವುದಲ್ಲವೆ ನದಿ ಧನಂಜಯನೆ ॥

ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣದ ಕರ್ಮದೊ- ।
ಳಿರುವುದೇನ್ನೆ ಕೊರತೆ ಪೂರ್ಣತೆ- ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲವು ಕರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ವಾರ್ಧ ॥ ೨೬೦ ॥

ನರನೆ ಜ್ಞಾನಿಯೆ ನಿನಗೆ ನಾನೀ- ।
ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮದ ಶಕ್ತಿಯನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದೆನು ನಿನಗೆ ನಾ ದೃಷ್ಟಾಂತಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಮರಳೆ ನಾನಾ ಬ್ರಹ್ಮಶಬ್ದಾ- ।
ಕ್ಷರಗಳನು ನಿಂಗಡಿಸಿ ಪೇಳ್ದೆನು ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಶಬ್ದವಿಸ್ತಾರವನು ತಿಳಿಸಿದೆನು ॥ ೨೬೧ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮಮಹಿಮೆಯು ।
ಅರಿಯಿತೇ ನಿನಗಿದರ ಮರ್ಮವು ।
ನರನೆ ಮುಂದೀ ನಾಮದಲಿ ನೀ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಡಬೇಕು ॥
ಮರಣ ಜನ್ಮದ ಪಾಶದಿಂದಲೆ ।
ದೊರಕಿಸುವಿ ನೀ ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯ ।
ನರನೆ ನೀ ಕರ್ಮದಲಿ ಮುಂದೀ ಶಬ್ದವಾಚರಿಸು ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡಲು ಕರ್ಮಪೂರ್ಣತೆ ।
ದೊರುಕುವುಹು ಮೇಣ್ ವೇದರೂಪವು ಕರ್ಮವಾಗುವುದು ॥೨೬೨॥

ಅಶ್ರದ್ಧಯಾ ಹುತಂ ದತ್ತಂ ತಪಸ್ತಪ್ತಂ ಕೃತಂ ಚ ಯತ್ ।
ಅಸದಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಪಾರ್ಥ ನ ಚ ತತ್ಪ್ರೇತ್ಯ ನೋ ಇಹ ॥ ೨೮ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಶ್ರದ್ಧಾತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗೋ ನಾಮ ಸಪ್ತದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೭ ॥

ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತೀ ಮಾರ್ಗ ವೈದಿಕ । ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮನಿ- ।
ನಷ್ಟ ಮಾಡುತ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಲ್ಲವ । ಪಿದ್ಧವೆನುವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ ।
ದುಷ್ಟ ಸುದುರಾಗ್ರಹದ ಬಲವನು ವರ್ಧಿಸುತ ಪಾರ್ಥ ॥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವುದು ಕರ್ಮವನು ॥
ನಿಸ್ಕೆ ನೇಮವ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂ- । ಇದ್ದರೀ ಪರಿ ಜಗದಿ ಕರ್ಮಕೆ ।
ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೆ ಜಗಕೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಕೆ । ಸಿದ್ಧಿಯಹುದೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿ ।
ಒತ್ತಿ ಕೆಟ್ಟಡಿಯಿಲಿ ಭ್ರಮಣದ ಪರಿಯಿದಾಗುವುದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮ ವ್ಯರ್ಥ ಶ್ರಮವು ನಿಷ್ಫಲವು ॥ ೨೬ಲ ॥
॥ ೨೬೩ ॥

ತುರಗಮೇಧವ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯೊ- । ದುರಿತಗಜಸಂಹಾರಕಾರಕ ।
ಕೆರದೆ ಮಾಡಲು ಫಲವಿದೇನೈ । ಹರಿಯು ತಾಪತ್ರಯದ ಕರ್ತಲೆ ।
ಧರಣಿತುಲ್ಯದ ರತ್ನದಾನವ ಮಾಡಲೇನು ಫಲ ॥ ಹರಿವ ತರಣಿಯು ಶ್ರೀವರನು ವೈಕುಂಠನಾಯಕನು ॥
ವರುಷಸಾವಿರ ತನಕ ತಪವಾ- । ಕರುಣದಿಂ ಪರಮಾತ್ಮ ಶ್ರೀಹರಿ- ।
ಚರಿಸಲೇನಂಗುಟದಿ ನಿಂತರೆ । ಯರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಶರಧಿಯಂದದ ಕೆರೆಯು ಕಟ್ಟಿಸಲೇನು ಸಹಜಲದ ॥ ೨೬೪ ॥ ಯರುಹಲೇನದ ಪಾರ್ಥ ಧನ್ಯನು ಧನ್ಯ ಧನ್ಯನಲಾ ॥ ೨೬೯ ॥

ರಥ್ಯೆಯಲಿ ಮಳೆ ಬಿದ್ದರೇನ್ಸೈ । ನರನು ಸ್ನಾತ್ಮಾನಂದಲೀಸನು ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಬೂದಿಗಾಹುತಿ । ಕರಗಿದನು ಸ್ನಾನಂದಭರದಲಿ ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ನೆಳಲಿಗಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡುತಿಹುದು ॥ ಕರಗಿ ಹೋಗುವ ತೆರದಿ ವೂರ್ಣಿಮೆ ದಿನದಿ ಚಂದ್ರನು ॥
ಲತ್ತೆಯನು ಗಗನಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದರೆ । ಧುರಪ್ರಸಂಗವನೇನ ಹೆಳಲಿ ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಶ್ರಮವು ಮಾತ್ರವೆ । ಯಿರುವುದದು ಕಡು ಲೋಭಿಯಂದದಿ ।
ವ್ಯರ್ಥವೀಪರಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೬೫॥ ಶರದಿ ಜೇವರ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುತ ಹರಣ ಮಾಳ್ಪುದಲಾ ॥ ೨೭೦ ॥

ನರನೆ ಗಾಣದಿ ಕಲ್ಲ ಪುಡಿಯನು । ಇರುವುದಿದು ದುರ್ಘಟ ಪ್ರಸಂಗವು ।
ತುರುಕಿಸುತ ತಿರುಗಿಸಲು ಗಾಣವ । ನರನು ಸ್ನಾತ್ಮಾನಂದಭರದಲಿ ।
ಬರುವುದೇನ್ಸೈ ಯೆಂಣೆಯಿಂದಿಯು ಸೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ಸುರತಸೈ ನಿಜದೇಹಭಾನವ ಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ ॥
ನರನಿಗೀ ಕರ್ಮಪ್ರಭಾವದಿ । ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು- ।
ಬರುವುದ್ವೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಸಂತತ । ನರಿಯೆನನ್ಯರ ನಾನು ಭಾಗ್ಯವ ।
ನರನು ಬುತ್ತಿಗೆ ಹಂಚಿನುಂಡೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಂತೆ ॥೨೬೬॥ ವರಿಸಿಶಲ್ಲನೆ ಪಾರ್ಥನನು ಭುವನೈಕನೀರನನು ॥ ೨೭೧ ॥

ದೇಶವಾಗಲಿ ಮೇಣು ಜೇರೆ ವಿ- । ಅರುಹಿದನು ಸಂಜಯನು ಭೂಪಗೆ ।
ದೇಶವಾಗಲಿ ಕಟ್ಟ ಕೊಂಡರು- । ಧರಣಿಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳ್ ।
ವಾಸ ಸಾಯುವ ಸಂಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಾರದುಪಯೋಗ ॥ ನರನು ದುರ್ಯೋಧನಗೆ ವೈರಿಯು ಮಾಡಲಿಶ್ಟೇನು ॥
ಈಸುಪರಿಯಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಲ್ಲದ । ಒರುವುದವನಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಸದ್ಗುಣ- ।
ತ್ರಾಸದಾಯಕ ಕರ್ಮವಿಹಪರ- । ಭರದಿ ಯೆನ್ನಯ ಸೌಖ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ।
ನಾಶಕವಲಾ ಸೌಖ್ಯನಿಲ್ಲೆ ಯುಭಯಲೋಕದಲಿ ॥೨೬೭॥ ಗುರುವಲಾ ನರ ಕೇಳಲಾಕ್ಷಣ ಹರಿಯು ಪೇಳ್ದನಲಾ ॥ ೨೭೨ ॥

ನರನು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೇಳ್ದಕಾರಣ ।
ದೊರೆಯುತೈ ಪರಮಾರ್ಥಸಾಧನ ।
ನರನ ಭಾಗ್ಯದಿ ಲಾಭವಾಯ್ತೆನಗಿಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥
ತಿರಿಗಿ ನಾನಜ್ಞಾನತಿಮಿರದಿ ।
ಮರಣಜನ್ಮದ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದೆ ।
ಮರುಳ ಸಂಜಯನಿಂಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವುದಯಿಸಿತು ॥೨೭೩॥

ಧರಣಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಿನಗೀ- ।
ಪರಿಯ ಲಾಭವಿದಾಯಿತೆಮಗೀ- ।
ರ್ವರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನು ಗುರುವಲಾ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸನಂದದಲಿ ॥

ಅರುಹುತೀಪರಿ ಸಂಜಯನು ಭೂ- ।
ವರಗೆ ತತ್ಕ್ಷಣ ಮನದಿ ನೆನೆದನು ।
ಅರರೆ ದುಷ್ಟನ ಮುಂದೆ ಪಾರ್ಥನ ವ್ಯರ್ಥ ತುತಿಸಿದೆನು ॥ ೨೭೪ ॥

ಪರಿಯಲಾ ಸಂಜಯನು ಭೂಪನಿ- ।
ಗರುಹಿದನು ವಿಷಯಾಂತರವಲಾ ।
ಹರಿಯ ಪಾರ್ಥನ ವಾದರೂಪದ ತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯನು ॥
ನರನು ಕೇಳಿದ ತೆರದಿ ನಾನದ ।
ವಿರಚಿಸುವೆ ಕನ್ನಡದಿ ಪ್ರಾಕೃತ- ।
ನರರಿಗೋಸುಗ ವಿಷ್ಣುಸದ್ಗುರುವರನು ಪೇಳ್ದಂತೆ ।। ೨೭೫ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೭) ಹದಿನೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.
ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೮, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೨೭೫.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೮ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಜಯ ಜಯಿಸು ಗುರುಮೂರ್ತೀ ನಿರ್ಮಲ ।
ಜಯಿಸು ಭಕ್ತರ ಧಾಮ ಮಂಗಲ ।
ಜಯಿಸು ನೀವಾರ್ದ್ಧಕ್ಯಮೇಘಕೆ ವಾಯುರೂಪನಲಾ ॥
ಜಯಿಸು ನೀನು ಬಲಿಷ್ಠದೇವನೆ ।
ಜಯಿಸು ದುಃಖನಿನಾಶಕಾರಕ ।
ಜಯಿಸು ನಿಗಮಾಗಮದ ವೃಕ್ಷಕ್ಕತುಲಫಲರೂಪ ॥ ೧ ॥

ಜಯಿಸು ನೀ ಸಂಪೂರ್ಣಮೂರುತಿ ।
ಜಯಿಸು ನಿರ್ಗತವಿಷಯವತ್ಸಲ ।
ಜಯಿಸು ಕಾಲಾತೀತ ಲೀಲಾವಿಗ್ರಹನು ಜಗಕೆ ॥
ಜಯ ಜಯಿಸು ನೀ ಕಾಲಕಾರಣ ।
ಜಯಿಸು ಸಕಲಕಲಾವತಂಸನು ।
ಜಯಿಸು ನಿಶ್ಚಲಮೂರ್ತೀ ಶ್ರೀಗುರುವರ್ಯ ಜಯ ಜಯಿಸು
॥ ೨ ॥

ಜಯಿಸು ಚಂಚಲಚಿತ್ತಪ್ರಾಶನ ।
ಜಯಿಸು ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ ।
ಜಯಿಸು ನಿನ್ನೀಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಕೀರ್ತಿವಿಸ್ತಾರ ॥
ಜಯಿಸು ನಿಷ್ಕಲರೂಪ ಕೇವಲ ।
ಜಯಿಸು ಪರಮಾನಂದಸ್ಫೂರ್ತಿಯೆ ।
ಜಯಿಸು ಪಾಪನಿನಾಶಕಾರಣ ಮೂಲಭೂತನಲಾ ॥ ೩ ॥

ಜಯಿಸು ನೀನು ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶಕ ।
ಜಯಿಸು ಜಗದಂಬುದಕೆ ನೀ ನಭ ।
ಜಯಿಸು ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಮೂಲಸ್ತಂಭ ನೀನಿರುವಿ ॥
ಜಯಿಸು ಸಂಸಾರಾಹಿಗರುಡನೆ ।
ಜಯಿಸು ಸರ್ವೋಪಾಧಿರಹಿತನೆ ।
ಜಯಿಸು ಮಾಯಾವನವ ಕೀಳುವ ಮತ್ತವಾರಣವೆ ॥ ೪ ॥

ಜಯಿಸು ಶಮೆದಮೆಯಂಕುಶದಿ ನೀ ।
ಜಯಿಸಿರುವಿ ಮನ್ಮಥನ ಮದವನು ।
ಜಯಿಸು ನೀನು ದಯಾರ್ಣವನು ಗುರುರಾಯ ವಂದಿಪೆನು ॥
ಜಯ ಜಯಿಸು ನೀನೇಕರೂಪನು ।
ಜಯಿಸು ನೀ ಮತ್ಕಂದರ್ಪಸರ್ಪನ ।
ಜಯಿಸು ಭಕ್ತವ್ರಾತಮಂದಿರದೀಪ ಸೂಜ್ವಲವೆ ॥ ೫ ॥

ಜಯ ಜಯಿಸು ಸಂಸಾರಸಾಗರ ।
ಜಯಿಪ ತಾರಕ ನೀನು ಸದ್ಗುರು ।
ಜಯ ಜಯಿಸು ನೀನದ್ವಿತೀಯನು ಶಾಂತಿಮತ್ಪ್ರಿಯನು ॥
ಜಯಿಸು ದೀನೋದ್ಧಾರಮೂರುತಿ ।
ಜಯಿಸು ಭಕ್ತಾಧೀನದೇವನೆ ।
ಜಯಿಸು ನೀ ಭಜನೀಯ ಮಾಯಾಗಮ್ಯ ಗುರುರಾಯ ॥ ೬ ॥

ಸುರತರುವು ಬೇಡ್ದರೆನೆ ಕೊಡುವುದು ।
ಗುರು ಕೊಡುವ ಬೇಡ್ದಿರಲುನೂ ಸುರ- ।
ತರುವಿಗಿಂತಲು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಗಾಧ ಗುರುರಾಯ ॥
ಧರೆಯಲೀ ಸುಜ್ಞಾನವೃಕ್ಷಕೆ ।
ಮೆರೆವ ಬೀಜೋತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ- ।
ನಿರಲಿ ಜಯಜಯಕಾರ ನಿನ್ನಯ ಸಂನಿಧಾನಕ್ಕೆ ॥ ೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಪ್ರತ್ಯಯವಿಶೇಷಣ- ।
ವಿರಹಿತನು ನೀನಹುದು ನಾನೇ- ।
ನರಿಯೆನೇ ನೀ ವರ್ಣನಾತೀತನು ಜಗದಿ ತಿಳಿಯೆ ॥
ವಿರಚಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ತುತಿಯನು ।
ಪರಮ ನಿರ್ಗುಣನಿರ್ವಿಕಾರನ ।
ಮರುಳನಲ್ಲಾ ನಾನು ಯತ್ನದ ದೋಷ ತಿಳಿದಿಹೆನು ॥ ೮ ॥

ನಾನು ಕೊಡುವ ವಿಶೇಷಣಂಗಳು ।
ಹೀನನಿಹುವೈ ನಿನ್ನರೂಪ- ।
ಕ್ಕೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆಂತು ಬೊಗಳಲಿ ಭಾವರಹಿತನನು ॥
ಜ್ಞಾನವೀಪರಿಯಿರಲು ಲಜ್ಜಾ- ।
ಹೀನನಂದದಿ ತುತಿಯ ಮಾಡುವೆ- ।
ನೇನು ಕಾರಣ ಮಾಪ್ಪಿ ಸಾಹಸವೆಂತ ಕೇಳೆದರೆ ।. ೯ ॥

ಹೇಳುವೆನು ನಾ ವ್ಯಾಂಜಲಿತೆಯಿಂ ।
ತಾಳಲಾರೆನು ವ್ಯಕ್ತಿತಿದೆ ಮನ ।
ಹೇಳಲೇನಾ ಪರಿಯ ನಾಲಿಗೆ ಕುಣಿಯುವುದು ತುತಿಗೆ ॥
ಏಳಲಾ ಹಿಮಕರನು ಗಗನದಿ ।
ತಾಳುವನೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಸಾಗರ ।
ಮೇಲೆಮೇಲೇರುವನು ದೋಷವು ಕಡಲಿಗೇನಿಹುದು
॥ ೧೦ ॥

ಚಂದ್ರಕಾಂತವು ತಿಳಿಯೆ ನಿಜಕೈ- ।
ಯಿಂದಲರ್ಘ್ಯವ ಕೊಡುವುದೇನದು ।
ಚಂದ್ರನೇ ಕೊಳ್ಳುವನು ತಾನರ್ಘ್ಯವನು ಶಿಲೆಯಿಂದ ॥
ತಂದು ಲವಣವ ಜಲದಿ ಹಾಕಲು ।
ಬಂದಪುದು ತದ್ರೂಪ ಲವಣಕೆ ।
ಬಂದು ನೋಡೆ ವಸಂತ ಪಲ್ಲವವೇಳುವುದು ಮರಕೆ ॥೧೧॥

ತರಣಿಕಿರಣವ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಸರಸಿಜವು ಲಜ್ಜೆಯನು ತೊರೆಯುತ- ।
ಲರಳುವುದು ಸಂತಸದಿ ಸರಸಿಜದೇನು ದೋಷವದು ॥
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನೀಸ್ಥಿತಿಯು ನಿನ್ನಯ ।
ಚರಣದರ್ಶನವಾದ ಕೂಡಲೆ ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನದು ಚರಣಮಹಿಮೆಯೆ ಯೆನ್ನದೇನಿಹುದು
। ೧೨ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಣಧ್ಯಾನದಿ ।
ಮರೆತೆನೈ ನಾ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ।
ಬರಳುತಿಹೆನ್ಯೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯುಗಾಧ ನಿರುಪಮವು ॥
ನರನು ಭೋಜನವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಯ ।
ಭರದಿ ತೇಗುವ ತೆರದೊಳೆನ್ನಯ ।
ಪರಿಯ ನೀನೇ ಕ್ಷಮಿಸು ಯೆನ್ನ ಅಧೀನವೇನಿಹುದು
॥ ೧೩ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಕೃಪೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ।
ಹೊರಗೆ ನೂಕಿದಿ ದೇಹದಿಂದಲೆ ।
ತುರೆತೆನೈ ನಾನೆನ ಹಂಭಾವವನು ಪೂರ್ಣದಲಿ ॥

ಮರಳಿ ತುತಿಯ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದಲಿ ।
ಮರುಳ ಮಾಡಿದಿ ಯೆನ್ನನೀಪರಿ ।
ಯರಿಯಲೀ ನಾಲಿಗೆಯು ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಲಿದೆ ನೋಡು ॥ ೧೪ ॥

ಸ್ಥಿತಿಯನೀಪರಿ ಮಾಡಿದಿಯೆ ಗುರು ।
ತುತಿಸಲಾರೆನು ನಿನ್ನನೀಪರಿ ।
ಮತಿಯು ಕುಂಠಿತವಾಯ್ತು ನಾಲಿಗೆ ಸಾಗಲಾರದಲಾ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಸದ್ಗುಣ- ।
ತತಿಯ ನಿನ್ನಿಂ ವಿಂಗಡಿಸಲಿಕೆ ।
ಧೃತಿಯು ಹುಟ್ಟದು ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳಭೇದ್ಯ ನಿನ್ನಿಂದ ॥ ೧೫ ॥

ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲೈ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ ।
ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಲು ಯೆನಗೆ ಶಕ್ಯವೆ ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ನೀನೇಕರಸದಿಂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಲಿಂಗ ॥
ಮುತ್ತನೊಡೆದಾ ಕುಂದಣದಿ ನಾ ।
ಹತ್ತಿಸಿದರೇನಡುವೆ ಚಂದವೆ ।
ಮುತ್ತ ಭೇದಿಸಲೇನು ಸಾಧ್ಯಕ ಕಾಣೆ ಗುರುರಾಯ ; ೧೬ ॥

ತಂದೆತಾಯಿಯು ನೀನೆನುತ ನಾ- ।
ನೆಂದರೇನದು ಕ್ಷೋಭಿಸುವುದೇ ।
ಕಂದನೆನ್ನವುವಾಧಿಯಿಂ ನಿನಗಿಹುದು ಸಂತ್ರಾಸ ॥
ಮುಂದೆ ನೇವಕನಾಗುವೆನು ನಾ- ।
ನೆಂದು ಪೇಳಲು ನೀನು ಧೊರೆಯಿಂ- ।
ತೆಂದು ಪೇಳುವುದೇನು ಯೋಗ್ಯವೆ ಸದಯ ಗುರುರಾಯ
॥ ೧೭ ॥

ಇಂತು ನಾನಾತೆರದಿ ನಿನ್ನ- ।
ನ್ನೆಂಶು ವರ್ಣಿಪುದೆನುತ ಹೇಳ್ವೆ ।
ಬಂತು ಯೆನ್ನ ವುವಾಧಿಯೆಂಜಲಿಸುತ್ತಿಹುದು ನಿನ್ನ ॥
ಎಂತು ನೀ ಜಗದಾತ್ಮನೆನುತಲಿ ।
ಚಿಂತಿಸುತ ತುತಿಸುವುದು ಪೇಳ್ವೆ ।
ಬಂತು ಕೊರತೆಯು ಯೆನ್ನ ಹೊರಗದ ತೆಗೆದ ಪರಿಯಾಯ್ತು
॥ ೧೮ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಶ್ರೀಗುರು ।
ಜ್ಞಾನನನು ತುತಿಸುವುದಶಕ್ಯವು ।
ಮೌನ ಹೊರತಿನ್ನೊಂದನೇರಿಸಲಾರೆನಾಭರಣ ॥
ಏನನಾಡದ ಮೌನವೇ ತುತಿ- ।
ಯೇನ ಮಾಡದ ಕರಣಿ ಪೂಜೆಯು ।
ನೀನುನಾನೆಂಬೆರಡು ಭಾವವಿಹೀನತೆಯೆ ಯೋಗ ॥ ೧೯ ॥

ನುಡಿದೇನಿಸರಿ ಹೆಚ್ಚಕುಂದನು ।
ಬಡಬಡಿಪ ಪರಿ ಜ್ವರದಿ ಮಾನವ ।
ಹುಡುಗನೆನ್ನನು ಕ್ಷಮಿಸೊ ನೀ ಗುರುರಾಯ ತಾಯಿಯಲಾ ॥
ನುಡಿಯಲೀ ಗೀತಾರ್ಥವನು ಕ-।
ನ್ನಡದಲೆನ್ನಯ ನಾಲಿಗೆಗೆ ನೀ।
ಕೊಡುವುದೈ ಮುದ್ರೆಯನು ಸಜ್ಜನಮಾನ್ಯವೀ ಮುದ್ರೆ
॥ ೨೦ ॥

ನುಡಿಯನಿದ ಕೇಳ್ದನು ನಿವೃತ್ತಿಯು ।
ನುಡಿದನುತ್ತರ ಜ್ಞಾನರಾಯನಿ-।
ಗಡಿಗಡಿಗೆ ನೀ ಬಿನ್ನವಿಸುತಿಹ ಕಾರಣವ ಕಾಣೆ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಕಬ್ಬಿಣವು ಪರುಸಕೆ ।
ನುಡಿವುದೇನಡಿಗಡಿಗೆ ತನ್ನನು ।
ಹಿಡಿದು ಚಿನ್ನವ ಮಾಡೆನುತ ಬೆನ್ನೈಸುವುದೆ ಟೀರೆ ॥ ೨೧ ॥

ಪರಿಯಲೀ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಜ್ಞಾನೇ-।
ಶ್ವರನು ವಿನಯದಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನೈ ।
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದವಿಳೆಯಲಿ ಯೆನ್ನ ವಾಚೆಯಲಿ ॥
ಒರೆವೆ ನಾ ಗೀತಾರ್ಥವೆನ್ನಯ ।
ಸರಸವಾಣಿಯ ಕೇಳಲಿಕೆ ಸುರ-।
ವರರು ತತ್ಪರತೆಯನು ತೋರಿಸ ಬೇಕು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೨ ॥

ಗೀತೆ ದೇವಾಲಯವು ನೋಡಲು ।
ನೂತನವು ಬಹುರತ್ನಖಚಿತವು ।
ಗೀತೆಯೊ ಯಧ್ಯಾಯ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಕಲಶವಲಾ ॥
ಈ ತೆರದ ಗೀತಾರ್ಥಕಲಶದ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ದರ್ಶನವ ದೊರಕಲು ।
ಭೂತಳದಿ ಫಲ ಬೇಕು ಭಗವದ್ಗೀತೆದರ್ಶನದ ॥ ೨೩ ॥

ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರನಿರುತಿಹ ।
ರೂಢಿಯನು ನಾನಾಡಲೇತಕೆ ।
ಮೂಡಿದರೆ ದೂರದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ದೇಗುಲದ ಕಲಶ ॥
ಕೂಡುವುದು ಫಲ ದೇವದರ್ಶನ ।
ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವು ।
ನೀಡ ಬೇಕೈ ತತ್ಫಲವ ಗೀತಾರ್ಥದರ್ಶನದಿ ॥ ೨೪ ॥

ಧರೆಯಲೀ ಯಧ್ಯಾಯವೊಂದನು ।
ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಾದರಿಸಿದರೆ ।
ದೊರೆವುದೈ ಫಲ ಪೂರ್ಣಭಗವದ್ಗೀತೆವಾಚನದ ॥
ಇರುವುದೀ ಫಲವೆನುತ ನಂಬೀ-।
ತೆರದಿ ಕಲಶದ ನಾವ್ಯನನು ನಾ-।
ನಿರದೆ ಕೊಟ್ಟೆನು ಗೀತೆಗಿದು ರಂಜಿಪುದು ಕಲಶವಲಾ ॥ ೨೫ ॥

ಮುನಿಪ ವೇದವ್ಯಾಸ ಹದಿನೆಂ-।
ಟನೆಯ ದಿವ್ಯಾಧ್ಯಾಯ ವಿರಚಿಸಿ ।
ಮಿನುಗುವಂದದಲೇರಿಸಿದನೈ ಗೀತೆಯಂತದಲಿ ॥
ಕೊನೆಗೆ ಕಲಶವನೇರಿಸುವರೀ-।
ಜನರ ರೂಢಿಯು ಸಂಪ್ರದಾಯವ ।
ಕೊನೆಯ ಕೇಳಧ್ಯಾಯವಿಲ್ಲಿಗೆ ಗೀತೆ ಮುಗಿಯಿತಲಾ ॥ ೨೬ ॥

ಮುನಿಪ ವೇದವ್ಯಾಸನಿರುವನು ।
ಘನತರದ ಶಿಲ್ಪಿಕನು ಕೋವಿದ ।
ಮಿನುಗುತಿಹ ವೇದತ್ರಯದ ಸದ್ರಶ್ನಸರ್ವತದಿ ॥
ಖನಿಸುತುಪನಿಷದಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಮನಕೆ ಬಂದಂದದಲಿ ತೆಗೆಯಲು ।
ಕೊನೆಗೆ ಹೊರಟುವಪಾರ ಕೇಳರ್ಥಕಾಮಗಳು ॥ ೨೭ ॥

ಗಾಳವನು ತ್ರೈವರ್ಗ್ಯಖನಿಜದ ।
ಮೇಳವಿಸಿದನು ವ್ಯಾಸಮುನಿವರ ।
ಮೇಲೆ ರಚಿಸಿದ ಭಾರತಪ್ರಾಕಾರ ಸುತ್ತಲಿಗೆ ॥
ಮೇಳವಿಸುತಲಿಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ।
ಮೇಲುಮೇಲಾಗಿರುವ ಚಿಕ್ಕೆಗಳು ।
ಕೇಳು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಸಂವಾದದಲಿ ಘಟಿಸಿದುವು ॥ ೨೮ ॥

ಸೇರಿತೈ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂಬುವ ।
ದೋರಣೀ ಪ್ರಾಸಾದ ಕಟ್ಟಲು ।
ಚಾರುಶಾನ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳ ಪುರವಣಿ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿದನು ॥
ಸೇರಿತಿದಕೈ ಮೋಕ್ಷದಾಯವೆ ।
ಯೇರಿಸಿದರೈ ಗೋಡೆಗಳನೀ-।
ಚಾರುದೇವಾಲಯಕೆ ಥರವಧ್ಯಾಯ ಹದಿನೈದು ॥ ೨೯ ॥

ಮಿನುಗುತಿಹುದಧ್ಯಾಯ ಹದಿನಾ-।
ರನೆಯದದುನೇ ಕೊರಳಘಂಟೆಯು ।
ಮಿನುಗುವುದು ಹದಿನೇಳನೇಯದು ಕಲಶಕೈ ಪಾಯ ॥
ಜನಮನಕೆ ರಂಜಿಸುವ ಕಲಶವ ।
ಮುನಿಪ ವೇದವ್ಯಾಸ ವಿರಚಿಸಿ ।
ಕೊನೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದನದರ ಮೇಲ್ ಹದಿನೆಂಟನಧ್ಯಾಯ ॥ ೩೦ ॥

ಏರಿಸಿಹನೈ ವ್ಯಾಸ ಗೀತಾ- ।
ಕಾರದ್ವಜವನು ತತ್ಕಲಶದ- ।
ಲ್ಲೇರಿಸಿದನಧ್ಯಾಯ ಮೇಲಧ್ಯಾಯ ಥರವಾಗಿ ॥
ತೋರಿಸುವುದಿದು ಕೊನೆಗೆ ಕಟ್ಟಡ ।
ವೂರವಾಯಿತೆನುತ್ತ ಕುಶಲತೆ ।
ತೋರುವುದು ಶಿಲ್ಪಿಕನು ಸಾಮಾನ್ಯನೆ ಕಣಾ ವ್ಯಾಸ
॥ ೩೧ ॥

ಕಟ್ಟಡವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಲು ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಲಶವು ।
ಯೆಷ್ಟು ಬಚ್ಚಿಡ ಬಹುದು ತತ್ಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಲಶವನು ॥
ಶ್ರೇಷ ವೇದವ್ಯಾಸನೀಪರಿ ।
ಕಟ್ಟಿದನು ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿಟ್ಟನೈ ಸಾರಾಂಶವೆಲ್ಲವ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಕರಣದಿ ॥ ೩೨ ॥

ಧರಣಿಯಲಿ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸದೇವನು ।
ವಿರಚಿಸಿದನೀ ಗೀತೆಯೆಂಬುವ ।
ಪರಮಸುಂದರ ದಿವ್ಯ ದೇವಾಲಯವ ಸಂತಸದಿ ॥
ಧರೆಯಲೀ ತೆರವಾಗಿ ಸಂಸೃತಿ- ।
ಶರಧಿತರಣೋಪಾಯವಾಯಿತು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ತಾರಕವು ॥ ೩೩ ॥

ಕೆಲರು ಮಾಳ್ಪರು ಹೊರಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ।
ಕೆಲರು ಶ್ರವಣದ ಛಾಯೆಯಾಶ್ರಯ- ।
ದಲಿ ಕಣಾ ಕೂಡುವರು ಗೋಡೆಗೆ ಬೆನ್ನ ಟೇಕರಿಸಿ ॥
ಕೆಲರು ಕೇಳವಧಾನರೂಪದ ।
ಯೆಲೆಯಡಿಕೆರೊಕ್ಕವನು ಕೈಯಲಿ ।
ಕೊಳುತ ಸೇರುವರರ್ಥರೂಪದ ಗರ್ಭಗೃಹದೊಳಗೆ ॥೩೪ ॥

ಹರಿಯ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಯೋಗದಿ ।
ತ್ವರಿತದಲಿ ದರ್ಶನವ ಕೊಳುವರು ।
ಪರಿಪರಿಯ ನೇಮದಲಿ ದರ್ಶನಕಾಗಿ ಬರುತಿಹರು ।
ಆರಿಯಲೀ ತತ್ತ್ವವನು ಪರಿಕಿಸಿ ।
ಸರಸಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಿ ಮೀ- ।
ಱಿರುವರೆಲ್ಲರು ವೊಂದೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯವರು ನಿಜವಾಗಿ
॥ ೩೫ ॥

ಸಂತರಲಿ ಭೋಜನಕೆ ಹೋಗಲು ।
ಪಂಕ್ತಿಭೇದವು ಸಿಗದು ಯೆಲೆಯಲಿ ।
ಸಂತಸದಿ ಬಡಿಸುವರು ಸರ್ವರಿಗೆಲ್ಲ ಪಕ್ವಾನ್ನ ॥

ಪಂಕ್ತಿಭೇದವ ಮಾಡದೀ ಸದ್- ।
ಗ್ರಂಥವೊಂದೇ ಫಲವ ಕೊಡುವುದು ।
ಇಂತು ಮೋಕ್ಷವು ಶ್ರವಣಕಥನಾಧ್ಯಯನಪಾತ್ರದಲಿ ॥ ೩೬ ॥

ಹರಿಯ ದೇವಾಲಯವು ಗೀತಾ- ।
ಸರಸಗ್ರಂಥವು ಕಲಶವಿದಕೈ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಹದಿನೆಂಟನಧ್ಯಾಯವು ಕಣಾ ಪೇಳ್ವೆ ॥
ಆರಿತರಿತು ನಾನಿದನು ಪೇಳಿದೆ ।
ಒರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲವಚನವಲ್ಲೆ ।
ಯರುಹುವೆನು ನಾನೆಂತು ಶೋಭಿಸುತಿರುವುದುಪಮೆಯದು
॥ ೩೭ ॥

ಎರಡು ಗಂಗಾಯಮುನೆನದಿಗಳು ।
ಹರಿವವು ಪ್ರಯಾಗದಲಿ ಸಂಗಮ- ।
ವೆರಡು ತೋರಿದರೇನು ತೋರುವುದೋಘದಲಿ ಬೇರೆ ॥
ಆರಿಯಲಾ ನೀರೊಂದೆ ಕೂಡಿಯೆ ।
ಹರಿವುದಿದರಲಿ ಭೇದ ತೋರದು ।
ಆರಿತಹೆನು ತತ್ತ್ವವನು ನಾನಿದ ಸದಯ ಗುರುರಾಯ ' ೩೮ ॥

ತೋರುವುದು ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಭೇದ ಶ- ।
ರೀರವೊಂದಿಯದಲ್ಲವೇ ಕೇಳ್ ।
ಮೂರುತಿಯು ತಾನರ್ಧನಾರಿನಟೇಶ್ವರನು ನೋಡೆ ॥
ತೋರುವುದು ಶಶಿಕಲೆಯು ದಿನದಿನ- ।
ಕೇರುವುದು ಕಲೆಯುಂಶಮಾನದಿ ।
ತೋರುವುದು ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಪೂರ್ಣತೆ ಭಿನ್ನವಿಹುದೇನು ।' ೩೯ ॥

ಆರುಚರಣಗಳೆಹುವು ಷಟ್ಪದಿ- ।
ಗಾರುಚರಣದಿ ಶಬ್ದರಚನೆಯು ।
ಬೇರೆಬೇರಧ್ಯಾಯ ಹದಿನೆಂಟೆಹುವು ಗೀತೆಯಲಿ ॥
ತೋರದೈ ಯೊಭೇದವರ್ಥದಿ ।
ತೋರುತಿಹುದೇಕತ್ವ ಗೀತೆಗೆ ।
ಯಾರು ಭೇದವ ಕಾಂಬರೀ ಗೀತಾರ್ಥದದ್ವದಲಿ ॥ ೪೦ ॥

ಮಾಲೆಯಿಹುದೈ ರತ್ನಖಚಿತವು ।
ನೂಲುವೊಂದಿಹುದದಕೆ ಸರ್ವಕೆ ।
ಮಾತೆಯಲಿ ಮುತ್ತಿಹುವು ಹಲವೈ ಕಾಂತಿಯೊಂದದಕೆ ॥
ಮಾಲೆಯಲಿ ಪುಷ್ಪಗಳು ಸೇರಿ ವಿ- ।
ಶಾಲತೆಯ ತರುತಿಹುವು ಪರಿಮಳ- ।
ವೇಳುವುದು ಹೋಹೊಂದು ಭಿನ್ನತೆಯೇ ಸುಗಂದದಲಿ ॥ ೪೧ ॥

ಬೇರೆಬೇರಧ್ಯಾಯ ಶ್ಲೋಕಗ- ।
ಳೇರುವುದು ಗೀತಾರ್ಥವೊಂದದು ।
ಚಾರು ಶ್ಲೋಕಗಳೇಳನೂರಿಹುವಿದಕೆ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಸೇರಿಹುವು ಹದಿನೆಂಟುಪ್ರಕರಣ ।
ಸಾರವೊಂದಿದಕೆಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಕೆ ।
ಮಾರಸಿತ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಕೌಂತೇಯನಿಗೆ ಮುದದಿ ॥ ೪೨ ॥

ಕಡಲುಶಯನನು ಭಕ್ತಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನುಡಿದ ಹಾದಿಯ ಬಿಡದೆ ನಾ ಕ- ।
ನ್ನಡದಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಪೇಳ್ದೆ ಸಂತಸದಿ ॥
ಸಡಗರದಲೀ ದಿವ್ಯಹಾದಿಯ ।
ಪಿಡಿದು ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಪ್ರಕರಣ ।
ನುಡಿವೆ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳಿರಿ ಸಂತಸಜ್ಜನರು ॥ ೪೩ ॥

ಕೇಳಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಹರಿ ಹದಿ- ।
ನೇಳನೇಯಧ್ಯಾಯದಂತದಿ ।
ಕೇಳು ನಿಷ್ಫಲ ಬ್ರಹ್ಮನಾಮವು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದಿರೆ ॥
ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನ ನುಡಿಯ ಪಾರ್ಥನು ।
ತಾಳಿದನು ಸಂತಸವ ಲಕ್ಷ್ಮೀ- ।
ಲೋಲ ದೋಷವನಿಟ್ಟನೈ ಕರ್ಮಾದಲಿ ತಾನೆನುತ ॥ ೪೪ ॥

ಮರುಳನೈ ಕಲಪಾರ್ಥ ಕೃಷ್ಣನ- ।
ನರಿಯನಲ್ಲಾ ವಾಕ್ಯಸರಣಿಯ ।
ಕುರುಡ ಮಾಯಾಮೋಹವೇಷ್ಟಿತನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಹರಿಯು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೆಂಬುದ ।
ಮರೆತನೈ ಕೌಂತೇಯ ತನ್ನೆದು- ।
ರಿರುವ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ಕಾಣದಾದನಲಾ ॥ ೪೫ ॥

ಎರಡುಗುಣಗಳ ರಜತಮಂಗಳ- ।
ಹರಿಸದಿರೆ ಯಾಶ್ರದ್ಧೆಯೆಂಬುದು ।
ಖರೆಯೆ ಪಾತ್ರವೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾಮಕೆ ಕೃಷ್ಣ ಪೇಳ್ದಂತೆ ॥
ಭರದಲಾಲಿಂಗಿಸಲು ಶಸ್ತ್ರ- ।
ಕರದಿ ಹಿಡಿದಾಡಿಸಲು ನಾಗಿಯ ।
ಮರಣಕಾರಣವಲ್ಲವೇ ಕೇಳ್ ತಂತಿಮೇಲೋಟ ॥ ೪೬ ॥

ಇರುವುದೈ ಬಹುಕರ್ತೃ ಕರ್ಮವು ।
ಮರಣಜನ್ಮಕೆ ಕಾರಣವಲಾ ।
ಪಿರುವುದೀ ಪರಿ ದುಷ್ಟಧರ್ಮವು ಕರ್ಮಗಳಿಗೆಲ್ಲ ॥

ದೊರೆಯದಿರೆ ಸಾಂಗತೆಯು ಕರ್ಮಕೆ ।
ನರಕಹಾದಿಯ ತೋರಿಸುವುದದು ।
ಒರುವುದದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಸಂಯೋಗ್ಯತೆ ಸಾಂಗತೆಯುಳಾಗೆ ॥ ೪೭ ॥

ಕಳೆದೆಯೈ ಬಹುಕಾಲ ಕರ್ಮದಿ ।
ತಿಳಿಯಲಾರೆಪ್ಪ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ।
ಒಳಿಕ ಹಾದಿಯದೇನೆನುತ ಕರ್ಮಠರು ಕೇಳುವರು ॥
ಕಳೆದು ದೈನ್ಯಸ್ಥಿತಿಯ ಮುಂದಕೆ ।
ತಳೆಯ ಬೇಕೈ ಪೂರ್ಣತೆಯಲಾ ।
ಕೊಳಲು ಬೇಕೈ ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸವನು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೪೮ ॥

ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸವನು ತಾಳಲು ।
ಕರ್ಮಬಾಧೆಯು ಭೀತಿ ತಪ್ಪುವು- ।
ದೊಮ್ಮೆ ಪುಟ್ಟುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ನಿಜವಿ ಗುರುರಾಯ ॥
ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸವು ಕಣಾ ಮೇಣ್ ।
ಕರ್ಮತ್ಯಾಗವು ಮಾರ್ಗಯುಗಳವು ।
ಒಮ್ಮೆಗೆಲೆ ಕೊಡುತಿರುವುದಾಮಂತ್ರಣವ ಸ್ಪಷ್ಟದಲಿ । ೪೯ ॥

ಜ್ಞಾನ ಬೆಳೆಯುವ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದು ಕೇಳ್ ।
ಜ್ಞಾನದಾಕರ್ಷಣದ ಸೂತ್ರವು ।
ಮಾನವಗೆ ದೊರಕುವುದು ಮೋಕ್ಷವು ಮಾರ್ಗವೆರಡರಲು ॥
ಆ ನರನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಪೇಳ್ವನು ।
ದಾನವಾಂತಕ ಸ್ಪಷ್ಟನಾದಲಿ ।
ಮಾನಿಸೆನಗಾ ತ್ಯಾಗಸಂನ್ಯಾಸಗಳ ತತ್ತ್ವವನು ॥ ೫೦ ॥

ನರನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರ ।
ಹರಿಯು ಪ್ರೇಮದಲಿತ್ತನೈಯದು- ।
ನಿರುವುದಪ್ಪತ್ತಾದಶವು ಗೀತಾಧ್ಯಾಯ ನೋಡಿದರೆ ॥
ತೆರದೊಳಾದುವು ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ।
ಪರಿಪರಿಯು ಪ್ರಕರಣಗಳೀಪರಿ ।
ಬರುತಲಿದ್ದುವು ಒಂದರಿಂದೊಂದೀಪ್ರಕಾರದಲಿ ॥ ೫೧ ॥

ಹರಿಯು ಹದಿನೇಳನೆಯು ಸಂಧಿಯ- ।
ನರುಹಿದನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವವ ।
ನರನು ಕೇಳಿದನದನು ಮನನವ ಮಾಡಿದನು ಬಳಿಕ ॥
ಕರಿತನಾದರು ಪೂರ್ಣತತ್ತ್ವವ ।
ನರನು ಶಂಕಾಸ್ಪದನು ಕೇಳಲು ।
ಹರಿಯು ಮಾರುತ್ತರವನೀಯದೆ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿಹನು ॥ ೫೨ ॥

ನರನಿಗಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ಮನದಲಿ ।
ಕರುವು ತಾಯ್ಮೊಲೆ ಕುಡಿದನಂತರ ।
ಭರದಿ ಚಿಂತಿಸುತಿಹುದು ತೊಲಗಲು ಬಾರದೀತಾಯ ॥
ಪರಮಮಿತ್ರನು ಛೇಟಿಯಾಗಲು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಭಾಷಣವ ಮಾಡುತ- ।
ಲಿರಲು ಬೇಕೆಂಬುವುದು ಸಹಜವು ಪ್ರೇಮಲಕ್ಷಣವು ॥೫೩॥

ತ್ಯಾಗಸಂನ್ಯಾಸಗಳ ತತ್ತ್ವವ- ।
ನೀಗ ತನಗರುಹೆಂದು ಪಾರ್ಥನು ।
ಯೋಗಿಯರ ರಾಜನಿಗೆ ಪೇಳ್ದನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬರಲು ಗೀತಾ- ।
ಭಾಗವತವಸ್ತುವನು ಪುನರಪಿ ।
ಯೋಗಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದನು ಕೃಷ್ಣ ॥ ೫೬ ॥

ಪ್ರೀತಿಲಕ್ಷಣವಿರಲು ಯಿಂಪರಿ ।
ಪಾರ್ಥನೆಂಬುವ ಹರಿಯ ಪ್ರೇಮದ ।
ಮೂರ್ತಿಯೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವು ಹರಿ ತನ್ನೊಡನೆ ನಿಜದಿ ॥
ಮಾತಾಡಲು ಬೇಕೆನುತ ಕಲಿ- ।
ಪಾರ್ಥ ಭಾವಿಸುತಿಹುದು ಸಹಜವು ।
ಯಾತಕೆನ್ನೊಳು ಮಾತನಾಡನೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥ ೫೪ ॥

ಇರುವುದಿದುವಧ್ಯಾಯವಂತದ- ।
ಲಿರದು ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿಯು ।
ಮೆರೆವುದೀ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೀತಾ ಪೂರ್ಣವೇದಾಂತ ॥
ಕರುವು ತಾಯಿಯ ಮೊಲೆಗೆ ಹಾಲನು ।
ತರಿಸಿ ಧಾರೆಯ ಸುರಿಯೆ ವೇಳೆಯ- ।
ನರಿವುದೇ ತಾಯ್ಸುರಿಯಳೇ ಕ್ಷೀರಾಮೃತದ ಧಾರೆ ॥ ೫೭ ॥

ತೋರುವುದು ಕನ್ನಡಿಯ ತೆರದಲಿ ।
ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಸ್ತು ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ತೋರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟದಲಿ ಸಂವಾದದಿದು ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ॥
ಬಾರದಿರೆ ಸಂವಾದ ಕೃಷ್ಣನ ।
ಬಾರದೈ ಪರಮಾತ್ಮಸುಖವದು ।
ಸೇರುವುದೆ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಲಾಲಸಗೆ ॥ ೫೫ ॥

ಗೀತೆ ಮುಗಿಯುವ ವೇಳೆ ಬಂದಿದೆ ।
ಪಾರ್ಥ ಪುನರಪಿ ಯಾದ್ಯಪ್ರಶ್ನೆಯ ।
ಮಾತ ತೆಗೆದನು ಕೃಷ್ಣಗಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನು ಪಾರ್ಥನೀತೆರ ।
ಮಾತ ತೆಗೆಯಲು ಕೃಷ್ಣನುತ್ತರ- ।
ವಾತಗೀಯನೆ ನೋಡಿರೈ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಪ್ರೀತಿ ॥ ೫೮ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಸಂನ್ಯಾಸಸ್ಯ ಮಹಾಬಾಹೋ ತತ್ತ್ವಮಿಚ್ಛಾಮಿ ವೇದಿತುಮ್ ।
ತ್ಯಾಗಸ್ಯ ಚ ಹೃಷೀಕೇಶ ಪೃಥಕ್ಕೇಶಿನಿಷೂದನ ॥ ೧ ॥

ನರನು ಪೇಳ್ದನು ಹರಿಗೆ ಪೇಳ್ಕೆ ।
ಯಿರುವುದೇನ್ಕೆ ಭೇದ ಶಬ್ದಗ- ।
ಳೆರಡಿಹುವು ಸಂನ್ಯಾಸತ್ಯಾಗವೆನುತ್ತ ಪೇಳುವರು ॥
ಎರಡುಶಬ್ದಗಳೊಂದೆಯರ್ಥವೊ ।
ಯಿರುವುದೇ ಮತ್ತೇನು ಭೇದವ್ ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ಯರ್ಥ ಸಂಘಾತದಲಿ ಸಂಘದಲಿ

॥ ೫೯ ॥

ನುಡಿಯನಿದ ಕೇಳುತಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ನುಡಿದನೀಪರಿ ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನಯ ।
ನುಡಿಯು ಸಟೆಯಲ್ಲಹುದು ನೋಡಲು ಭೇದ ಕಾಣದಲಾ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ತತ್ತ್ವವ ಪರೀಕ್ಷಿಸೆ ।
ಕೊಡುತಿಹುವು ಭೇದವನು ಶಬ್ದಗ- ।
ಳೊಡನೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೬೧ ॥

ಎನಗೆ ತೋರ್ಪುದು ಶಬ್ದವೆರಡಿವು ।
ಮನದೊಳರ್ಥವನೊಂದೆ ಕೊಡುವುದು ।
ಯೆನಗೆ ಪೇಳ್ಕೈ ತ್ಯಾಗಸಂನ್ಯಾಸಗಳ ಭೇದವನು ॥
ಮನದಿ ಮಾಡಿದ ಕಲ್ಪನೆಯು ತ- ।
ಪ್ಪಿನದೆನುತ ನೀ ಪೇಳ್ವುದಾದರೆ ।
ಯೆನಗೆ ಪೇಳ್ಕೈ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತದ್ಭೇದದರ್ಥವನು ॥ ೬೦ ॥

ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಒಲ್ಲಿದರು ಸಂನ್ಯಾಸವೆಂಬರು ।
ಸಂಲಲಿತ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನು ಬಿಟ್ಟರದು ತ್ಯಾಗ ॥
ಎಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವ್ಯೆ ಕರ್ಮಫಲಗಳು ।
ಯೆಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವ್ಯೆ ಮೂಲಕರ್ಮವು ।
ಯೆಲ್ಲವನು ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೬೪ ॥

ಗಿರಿವನದಿ ಸಹಜದಲೆ ಬೆಳೆವುವು ।
ಪರಿಪರಿಯ ತೃಣಗಿಡಮರಂಗಳು ।
ಬರುವುದೇನಾತೆರದಲುತ್ತಮ ಭತ್ತ ಗದ್ದೆಯಲಿ ॥
ಬರುವುದೈ ಸಹಜದಲಿ ಕರಡದು ।
ಬರುವುದೇನೈ ಕಬ್ಬು ತಾಂ ಗೊ- ।
ಬ್ಬರವ ಹಾಕದೆ ನೀರನುಣಿಸದೆ ಕೃಷಿಯ ಮಾಡದಲೆ
॥ ೬೩ ॥

ನೀರು ನದಿಯಲಿ ಸಹಜ ಸಿಗುವುದು ।
ನೀರು ಸಿಗದೈ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಶ- ।
ರೀರಕಷ್ಟವ ಮಾಡಿ ಕೂಪವ ತೋಡ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥

ಚಾರುದೇಹವು ಸಹಜ ಸಿಕ್ಕಿತು ।
ಯೇರಿಸಲು ಚಿನ್ಮಾಭರಣವ ಶ- ।
ರೀರದುದ್ಯಮ ಬೇಕು ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವನನು ।। ೬೪ ॥

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮೋ- ।
ತ್ಪತ್ತಿ ಸಹಜವು ಸಂಭವಿಸುವುದು ।
ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಲಾಗದು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವದು ।।
ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ಸಾರತತ್ತ್ವವ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಲೆನುತಲಾ ಪುರು- ।
ಷೋತ್ತಮನು ತದ್ಭೇದವೆಲ್ಲವ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು ॥ ೬೫ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಕಾಮ್ಯಾನಾಂ ಕರ್ಮಣಾಂ ನ್ಯಾಸಂ ಸಂನ್ಯಾಸಂ ಕವಯೋ ವಿದುಃ ।
ಸರ್ವಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗಂ ಪ್ರಾಹುಸ್ತ್ಯಾಗಂ ವಿಚಕ್ಷಣಾಃ ॥ ೨ ॥

ನರನೆ ಪರಿಪರಿ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ- ।
ನರುಹುವೆನು ನಾ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತುರಗಮೇಧಾದಿಗಳು ಬಹು ಯಜ್ಞಗಳು ಸತ್ರಗಳು ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವ್ರತ ನಿಯಮ ನಿಷ್ಠೆಯು ।
ಕೆರೆಸರೋವರ ಬಾವಿಯರವಟೆ ।
ಭರದಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುವುದೈ ಭೂದಾನ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ॥ ೬೬ ॥

ಪುರವ ಕಟ್ಟಿಸುತಗ್ರಹಾರವ- ।
ನಿರದೆ ಕೊಡುತುದ್ಯಾನ ಕಟ್ಟಿಸಿ- ।
ದರೆ ಮಹಾಪುಣ್ಯಾಂಶ ಬರುವುದು ಕಟ್ಟಿದವರಿಂಗೆ ॥
ಇರುವುವೀ ಕರ್ಮಂಗಳೆಲ್ಲವು ।
ದೊರಕಿಸಲಿಕಾ ಪುಣ್ಯಫಲವನು ।
ಮೆರೆವುದೀ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣಬೀಜ ಕಾಮನೆಯು ॥ ೬೭ ॥

ಮಾಡಲೀಪರಿ ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮವ- ।
ನಾಡಲೇನದ ಫಲದ ಬಂಧನ ।
ಕಾಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ಪರಿಹಾರವನು ಕಾಣೆನಲಾ ॥
ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ದೇಹವೆಂಬುವ ।
ನಾಡಿನಲಿ ಬರೆ ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ರೂಢಿಯನು ಕಪ್ಪಿಸಲು ಬಹುದೇ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ
॥ ೬೮ ॥

ಒರಸ ಬಹುದೇ ಹಣೆಯ ಬರಹವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಯತ್ನಗಳು ನಿಷ್ಫಲ ।
ವೊರಸ ಬಹುದೇ ಮೈಯ ಬಣ್ಣವ ತಿಕ್ಕಿ ಗುದ್ದಾಡಿ ॥

ಬರುವುದೈ ಫಲ ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮದಿ ।
ಧರಣಿ ಕೂತದು ಸಾಲ ಹರಿಸುವು- ।
ದರಿಯಲಾರರು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವ ಕರ್ಮಫಲಗಹನ ।। ೬೯ ॥

ಧರಿಸದಲೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಾಮ್ಯವ ।
ಹರಿಸಿದರು ಮಜಿಗೆನುತಲರೆ ಕ್ಷಣ ।
ನರನೆ ಬಿಡುವುದೆ ಬೆನ್ನ ಮಾಡಲು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಗಳ ॥
ಶರವು ನಾಟದು ಯೆನುತ ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಯಿರಿಯದೇ ಜೀವವನು ಮೇಣದು ।
ಮರಣ ತಾರದೆ ಮರ್ಮಸ್ಥಾನದಿ ಹೊಡೆದ ಹೊಡತದಲಿ ॥ ೭೦ ॥

ಬೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯದೆ ಬಾಯೊಳಿಕ್ಕಲು ।
ಬೆಲ್ಲದಾರುಚಿ ರಸನೆ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಮೆಲ್ಲನಗ್ನಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಡೆ ಬೂದಿಯೆನ್ನುತಲಿ ॥
ಒಲ್ಲದೇನದು ದಯವ ಕಾಲುಗ- ।
ಳೆಲ್ಲ ಸುಡುವುದು ನಿರ್ದಯತ್ವದಿ ।
ಬಲ್ಲಿದನೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಕಾಮ್ಯ ಫಲನಿದಲಾ ॥ ೭೧ ॥

ಈ ತೆರದ ಬಲವಿಹುದು ಕರ್ಮಕೆ ।
ಭೂತಳದೊಳದನಾಚರಿಸುವುದು ।
ಕೌತುಕದೊಳಾದರು ಕಣಾ ಬಹು ಗೌಣವೆನ್ನುವರು ॥
ಭೂತಳದಿ ಮೋಕ್ಷವನು ಬಯಸುವ- ।
ನಾತ ತ್ಯಜಿಸಲಿ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ- ।
ನಾತಗಪ್ಪುದು ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯು ನರನೆ ನಿಜನಿಜವು ॥ ೭೨ ॥

ನೇರಿಹರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ವಿಷವದು ।
ಚೀರಿ ಯೇಕರಿಸುತಲಿ ಹೊರಗದು ।
ಬಾರದಿರುವುದೆ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವು ವಿಷಸಮಾನವಲಾ ॥
ತೋರಿಸಲು ತ್ಯಾಗವನೆ ಯೊಪರಿ ।
ನೇರುವುದು ಸಂನ್ಯಾಸ ಹೆಸರೈ ।
ಮಾರಪಿತಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ಪೇಳ್ದನೀತೆರದಿ ॥ ೭೩ ॥

ವಿತ್ತ ಕೈಯೊಳಗಿರುವನಕ ಭಯ- ।
ವಿತ್ತು ವಿತ್ತವು ತಾಪಗೊಳಿಪುದು ।
ವಿತ್ತಗಂಟನೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ತಾಪವೇನಿಹುದು ॥
ವಿತ್ತದಿಂದಲಿ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ ।
ವಿತ್ತ ಬಿಸುಟರೆ ವಾಸನೆಗಳವು ।
ಸತ್ತು ಹೋಗುವುವೇನು ಚೋದ್ಯವೆ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೭೪ ॥

ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣಪರ್ವದಿ ।
ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ಸತ್ತ ದಿವಸದಿ ।
ಬಂದರತಿಥಿಯು ಮನೆಗೆ ವಾಯಸಬಲಿಯ ವೇಳೆಯಲಿ ॥
ಚಂದದಿಂದಲಿ ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮಗ- ।
ಳೆಂದೊರೆವೆ ನೈಮಿತ್ತಿಕಗಳವು ।
ಬಂದು ನರಜನ್ಮದಲಿ ತ್ಯಜಿಸಲು ಬಾರದೀಕರ್ಮ ॥ ೭೫ ॥

ವರುಷಕಾಲದಿ ಬರುವುದೈ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ಮೇಘವ್ರಾತ ಗರ್ಜಿಸಿ ।
ಬರುವುದೈ ನವಪಲ್ಲವವು ಗಿಡಕಾವಸಂತದಲಿ ॥
ನರನು ಯೌವನದಶೆಯ ಸೇರಲು ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ರಮ್ಯಶೋಭೆಯು ।
ತರಣಿಯುದಯದಿ ಕಮಲಿನಿಯು ಸಂತೋಷ ತಾಳುವುದು
॥ ೭೬ ॥

ಬರೆಲು ಚಂದ್ರೋದಯವು ದ್ರವಿಸದೆ ।
ಬಿರುವುದೇನದು ಚಂದ್ರಕಾಂತವು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀಕರ್ಮಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕಗಳಲ್ಲೈ ॥
ಇರುವುದೇನದು ಮೂಲದಲ್ಲದು ।
ಭರದೊಳಾಗುವುದೈ ಸುನಿಕಸಿತ- ।
ವೆರಡನೆಯ ಧರ್ಮವನು ಹುಟ್ಟಿಸಲಾರದೀ ಕರ್ಮ ॥ ೭೭ ॥

ನಿತ್ಯದಲಿ ನರನಾಚರಿಪ ಯಾ- ।
ಕರ್ಮಕೆ ನೇಮವಿಹುದು ನಿ- ।
ಮಿತ್ತವಾಯಿತು ನೇಮ ನೈಮಿತ್ತಿಕವು ಹೆಸರಾಯ್ತು ॥

ವಾರ್ಥ ನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮಕೆ ।
ಬಿತ್ತು ನೋಡೀ ಹೆಸರು ದೊಡ್ಡದು ।
ನಿತ್ಯಕರ್ಮಕೆ ಕೇಳು ನೈಮಿತ್ತಿಕವಿದೆನ್ನವರು ॥ ೭೮ ॥

ದರದಿವಸ ಮುಂಬಾನೆ ಸಂಜೆಗೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲಿ ಮಾಡುವ ।
ನಿರುತಕರ್ಮಕೆ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕವು ಹೆಸರಾಯ್ತು ॥
ಪರಿಯ ಕೇಳೈ ವಾರ್ಥದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಬರುವುದೇ ವಿಸ್ತಾರ ದಿನದಿನ- ।
ವಿರುವುದಲ್ಲಾ ತೇಜ ದೀಪದಿ ಹುಟ್ಟುಗುಣವಲ್ಲೈ ॥ ೭೯ ॥

ಗತಿಯ ಹೊರಗಿಂ ತರಲು ಬೇಕೇ ।
ಸತತವಿರುವುದು ಕಾಲಿನಲ್ಲಿಯೆ ।
ಕೃತಕಪರಿಮಳದಿಂದ ಪುಟ ಬೇಕೇನು ಚಂದನಕೆ ॥
ಸ್ಥಿತಿಯಲಿದುವಧಿಕಾರಲಕ್ಷಣ ।
ನುತಚರಿತ ಕೌಂತೇಯ ಪೇಳಿದೆ- ।
ನತಿನಿನೋದದಿ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮಗಳ ॥ ೮೦ ॥

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮವ ।
ನಿತ್ಯವಾಚರಿಸುವುದು ಧರ್ಮವು ।
ಮತ್ತೆ ನಿಷ್ಫಲವೆನುತ ಕರೆವರು ಕರ್ಮವಿದ ಜನರು ॥
ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ಭೋಜನೋತ್ತರ ।
ಸತ್ತು ಹೋಗದೆ ಕ್ಷುಧೆಯು ತದ್ವ- ।
ನ್ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮದಿ ವ್ಯಾಪ್ತವಹುದು ಫಲ ॥ ೮೧ ॥

ಚಿನ್ನ ಕಾಸುತ ಪುಟವನಿಡಲಾ ।
ಚಿನ್ನಕೇರುವುದೈ ವಿಶುದ್ಧತೆ ।
ಭಿನ್ನವಾಗುವುದೈ ಯಶುದ್ಧತೆಯಗ್ನಿಸ್ಪರ್ಶದಲಿ ॥
ಮನ್ನಿಸೈ ನರನೇ ಇದೇಪರಿ ।
ಭಗ್ನ ಮಾಡುತ ಮಲವ ನರನಲಿ ।
ಚೆನ್ನಗಧಿಕಾರದಲಿ ಯೇರುವುದಾತ್ಮಶುದ್ಧತೆಯು ॥ ೮೨ ॥

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮವು ।
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕೈಯೊಳ- ।
ಗಿತ್ತು ಸದ್ಗತಿ ಕೊಡುವುದೈ ಕಲಿವಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಸತ್ಯವಿದು ಸಿಗುತಿರುವ ಫಲವೈ ।
ಯತ್ನ ಮಾಡುತ ತ್ಯಜಿಸುವದು ನ- ।
ಕ್ಷತ್ರಮೂಲದಿ ಹುಟ್ಟಿದರ್ಭಕನನ್ನು ತ್ಯಜಿಪಂತೆ ॥ ೮೩ ॥

ಒಳ್ಳೆಹಳು ಚಿಗಿಯುವುವು ಭರದಲಿ ।
ಪಲ್ಲವವು ಬರುತಿಹುದು ಚೂತಕೆ ।
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬರೆ ವಸಂತನು ವರ್ಷವರ್ಷದಲಿ ।।
ಎಲ್ಲಿಲೀ ಶೋಭೆಯು ವಸಂತನು ।
ತಳ್ಳಿ ಬಿಡುವನು ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡನು ।
ಬಲ್ಲಿದನು ಫಲದಾಶೆ ಬಿಡಬೇಕೀತೆರದಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೮೪ ॥

ದರದಿವಸವೀ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ ।
ಚರಿಸ ಬೇಕೈ ನರನು ಫಲವನು ।
ಮರೆತು ಮನದಿಂ ವಾಂತಿಯಂದದಿ ಹೊರಗೆ ಬಿಡ ಬೇಕು ॥
ನರನೆ ಕೇಳೈ ಫಲವ ತ್ಯಜಿಸಲು ।
ಕರೆವರದನೇ ತ್ಯಾಗವೆನಿಸಿತ ।
ಯರುಹಿದೆನು ಸಂನ್ಯಾಸತ್ಯಾಗದ ಭೇದಭಾವಗಳ ॥ ೮೫ ॥

ಪರಿಯಲೀ ಸಂನ್ಯಾಸವಾಗಲು ।
ಬರದು ಬಾಧೆಯು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮದಿ ।
ಮರಣವಹುದು ನಿಷಿಕ್ಕಕರ್ಮಕೆ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಹುದು ॥
ಶಿರವ ಕಡಿದರೆ ಬೆಪ್ಪಿಲ್ಲ ದೇಹಕೆ ।
ಮರಣ ಬರುವುದು ಧರೆಗೆ ಜೀವ್ವದು ।
ಪರಿಯಲಾ ಫಲದಾಶೆ ಪೋದರೆ ಪೋಯಿತಾ ಬಾಧೆ
॥ ೮೬ ॥
ತೆನೆಯು ಬಂದರೆ ಜೋಳಗಡವದು ।
ಕೊನೆಯ ಕಾಂಬುದು ಜೀವಮಾನದ ।
ಮನದಲೀಪರಿ ತ್ಯಾಗವಾಗಲು ಜ್ಞಾನ ವುದಯಿಪುದು ॥

ಮನುಜರೀ ಪರಿ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಕ ।
ಘನತರದ ಸಂನ್ಯಾಸ ಚರಿಸಲು ।
ಪುನದಿ ನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಫಲದಾಶೆಯನೆ ತೊರೆದಿರಲು ॥ ೮೭ ।

ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಬರುವುದೈ ಹುಡುಕುತ್ತ ಜ್ಞಾನವು ।
ಅರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನಿನಗಿದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದೆ ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯುಕ್ತಿ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಚರಿಸಿದರೆ ಕರ್ಮಗಳನವರಿಗೆ ।
ಒರುವುದೈ ಘೋಟಾಳೆ ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೮೮ ॥

ಅರಿಯದಲೆ ವ್ಯಾಧಿಯನು ವೈದ್ಯನು ।
ಪರಿಕಿಸದೆ ಕೊಡಲೌಷಧವ ಮೇಣ್ ।
ಒರುವುದೇ ಗುಣವೌಷಧವೆ ವಿಷವಾಗಿ ವರ್ತಿಪುದು ॥
ಒರಿದೆ ಕೂತರುವಾಸವವನಿಗೆ ।
ಮರಣ ಬರುವುದು ಹೊಟ್ಟಿಹಸಿವಿಲಿ ।
ಮರೆಯ ಬೇಡೀ ತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ಪೇಳೆದೆನು ನಿನಗೆ ॥ ೮೯ ॥

ಮಾಡ ಬಾರದ ಕರ್ಮತತಿಗಳ ।
ಮಾಡ ಬಾರದು ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮವ ।
ನೋಡಿದಿಯಲಾ ತ್ಯಾಜ್ಯಮಾಡುವ ಯುಕ್ತಿ ತಪ್ಪಿದರೆ ॥
ಮಾಡಿ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗವವನೈ ।
ಕೂಡುವನು ಬಂಧನದೊಳಗದರಿಂ ।
ಮಾಡಲಾರರು ತ್ಯಾಜ್ಯಕರ್ಮವ ನೀತರಾಗರಲಾ ॥ ೯೦ ॥

ತ್ಯಾಜ್ಯಂ ದೋಷವದಿತ್ಯೇಕೇ ಕರ್ಮ ಪ್ರಾಹುರ್ಮನೀಷಿಣಃ ।
ಯಜ್ಞದಾನತಪಃಕರ್ಮ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಮಿತಿ ಚಾಪರೇ ॥ ೩ ॥

ನರನು ಕರ್ಮದ ಫಲವ ತ್ಯಜಿಸಿದೆ ।
ಕರೆಯಲಾ ಕರ್ಮಗಳು ಬಂಧಕ ।
ವಿರುವುದೆನುತಲಿ ಮೂಢತನದಲಿ ನರಲುತಿಹನವನು ॥
ಇರಲು ತಾನೇ ನಗ್ನನನ್ಯರು ।
ಕರೆಯಲಾತನ ನಗ್ನನೆನುತಲಿ ।
ಬರಿದೆ ಪೇಳ್ವನು ಜನರು ತನ್ನಲಿ ತಂಟಿ ಮಾಡುವರು ॥೯೧॥

ನರನೆ ರೋಗಿಯು ನಾಲಿಗೆಯ ವಶ ।
ಕಿರಲು ಬೇಕಾದುದನು ತಿನುವನು ।
ಮರಳಿ ತಿಂದನ್ನವನು ಬೈವನು ಪಚನವಾಗದಿರೆ ॥

ಕೊರತೆಗಳ ನೋಡದಲೆ ದೇಹದ ।
ಮರಳಿ ಬೈವನು ಸೊಣಗನೆನೆ ತಾ ।
ನರಿಯನಲ್ಲಾ ತನ್ನ ದೇಹದ ಹೊಲಸು ರಸಿರಕ್ತ ॥ ೯೨ ॥

ಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡುವ ।
ಮರ್ಮ ತಿಳಿಯದೆ ತತ್ತ್ವವರಿಯದೆ ।
ಕರ್ಮವೇ ಬಹುಹೀನವೆನುತಲಿ ಬೈವರರಿಯದಲೆ ॥
ಕರ್ಮವೇ ನಿಜ ತ್ಯಾಜ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಯೊಮ್ಮೆಗೆಲೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಳ್ಪರು ।
ಶರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ದುರ್ಬಲತನವ ಮುಚ್ಚುವರು ॥ ೯೩ ॥

ಕೆಲರು ಪೇಳ್ವರು ಯಜ್ಞಸತ್ರವು ।
ತಿಳಿಯಲಾಗದು ತ್ಯಾಜ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಯಿಳೆಯಲಿವುಗಳ ಮಾಳ್ಪುದುಚಿತವವಶ್ಯವೆನ್ನುವರು ॥
ಇಳೆಯಲಿವುಗಳ ಮಾಡದಲೆ ಮನ ।
ಮಲಿನವಹುದೈ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧತೆ ।
ಘಳಿಲನೀ ಕರ್ಮಗಳು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುವುವೆಂಬುವರು
॥ ೪೪ ॥
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯು ಬೇಕೆನುವ ಸದ್- ।
ವೃತ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಕರ್ಮ ಬಿಡುವುದು ।
ಯುಕ್ತವಲ್ಲಾ ಕರ್ಮವನ್ನಾಚರಿಸುವುದೆ ಯುಕ್ತ ॥
ಕೆತ್ತಿ ಮಲಿನತೆ ಚಿನ್ನ ಶುದ್ಧಿಯ ।
ನುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸೆ ।
ಹೊತ್ತುಗಳಿಯದೆ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಪುಟಕೊಡಲು ಬೇಕದಕೆ
॥ ೪೫ ॥
ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಿಜಮುಖ ।
ವನ್ನು ನೋಡಲಿಕಿಚ್ಛೆ ಯಿರಲದ ।
ನುಣ್ಣಂದಿಂ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಮೊದಲಿಗೆನೆ ॥

ತನ್ನವಸ್ತ್ರವು ಸ್ವಚ್ಛವಿರ ಬೇ- ।
ಕೆನ್ನುವರು ರಜಕನ ಗಲಿಚ್ಛದ ।
ಮಣ್ಣಹಂಡೆಯ ಬಿಟ್ಟುರದು ಸ್ವಚ್ಛತೆಯಲೇರುವುದೆ ॥ ೪೬ ॥
ತಿನ್ನಲಿಕೆ ಸಿಗಬೇಕು ವೃತ್ತಮ- ।
ವನ್ನವೆಂದಿಚ್ಛೆಯನು ಮಾಡಲು ।
ಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ವಾಕವಃಗುವುದೆ ॥
ಎನ್ನುತೀಪರಿ ಕ್ಲೇಶದಾಯಕ- ।
ವೆನ್ನುತಲಿ ಕರ್ಮಗಳ ಬಿಡುವುದು ।
ಚೆನ್ನಗಲ್ಲಾ ಜಾಣರಿದನರಿಯುವುದು ಮೋದದಲಿ ॥ ೪೭ ॥
ಇರುವುದೈ ಸಿದ್ಧಾಂತವೀಪರಿ ।
ಯೆರಡು ಹಾದಿಯ ಪತಿಕರಿಸುವರು ।
ತೊರೆವರೈ ಕರ್ಮವನು ಕೆಲವರು ಕ್ಲೇಶಕರವೆನುತ ॥
ಹರುಷದಿಂ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಪತಿ- ।
ಕರಿಸುವರು ಹಲರೀತೆರದಿ ನಿನ- ।
ಗರುಹುವೆನು ತತ್ತ್ವವನು ನಾನು ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೪೮ ॥

ನಿಶ್ಚಯಂ ಶೃಣು ಮೇ ತತ್ರ ತ್ಯಾಗೇ ಭರತಸತ್ತಮ ।
ತ್ಯಾಗೋ ಹಿ ಪುರುಷವ್ಯಾಘ್ರ ತ್ರಿವಿಧಃ ಸಂಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ ॥ ೪ ॥

ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿಹುದು ತ್ಯಾಗವು ।
ತೋರುತಿದೆ ಸ್ವಷ್ಟದಲಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮೂರು ವಿಧಗಳನೆಲ್ಲ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಮುದದಿ ॥
ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿರಲು ತ್ಯಾಗಪ್ರ- ।
ಕಾರತತ್ತ್ವವಿದೊಂದೆ ಕೇಳ್ಕೈ ।
ಚಾರು ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ನಾ ಸರ್ವಜ್ಞ ಮಾಡಿಹೆನು ॥ ೪೯ ॥
ಮನಸಿಗೆನ್ನ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದುದ ।
ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪೇಳುವೆ ।
ನಿನಗೆ ಬರಬಾರದು ಕುಶಂಕೆಯು ನನ್ನ ಮತದಲ್ಲಿ ॥
ತನಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ ।
ನನುಮತದ ದಕ್ಷತೆಯ ಶೋರಿಸೆ ।
ಮನದಿ ತ್ಯಾಗಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿದಾಕರ್ಮವಾಚರಿಸು ॥ ೫೦೦ ॥

ಯಜ್ಞದಾನತಪಃಕರ್ಮ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಂ ಕಾರ್ಯಮೇವ ತತ್ ।
ಯಜ್ಞೋ ದಾನಂ ತಪಶ್ಚೈವ ಪಾವನಾನಿ ಮನೀಷಿಣಾಮ್ ॥ ೫ ॥

ಹಾದಿ ನಡೆಯುವ ಪಥಿಕ ತನ್ನಯ ।
ಪಾದಚಲನವ ತ್ಯಜಿಸ ಬಾರದು ।
ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ತ್ಯಜಿಸಿ ದಾನವ ತಪವ ಯಜ್ಞವನೂ ॥
ಸಾದರದಿ ಮಾಡುವುದು ಬಿಡಲದು ।
ಬಾಧಕವು ತಾನಾಗುವುದು ಮೇಣ್ ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಕರ್ಮ ತ್ಯಜಿಸಲು ಬಾರದೈ ನರರು ॥೫೧॥
ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವ ತನಕ ತಾಂ ಮುಂ- ।
ದಿಟ್ಟ ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳ ಬಿಡುವರೆ ।
ನಷ್ಟವಸ್ತುವು ಸಿಗುವನಕ ಬಿಡುತಿಹರೆ ಯತ್ನವನು ॥
ಬಿಟ್ಟು ನಾಪೆಯ ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ।
ಕಷ್ಟಪಡುವರೆ ಪಾರಗಾಣದೆ ।
ಯಿಷ್ಟವಸ್ತುವು ಸಿಗದೆ ದೀಪವ ನೊಂದಿಸುವರೇನು ॥ ೫೦೨ ॥

ಬಾಳಿಗೊನೆಯನು ಹಾಕದಿಹ ಯೆಳೆ ।
ಬಾಳಿಗಿಡವನು ಕೊಯ್ಯ ಬಹುದೇ ।
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ದೃಢತೆ ಬಾರದಲೆ ॥
ಕೀಳಬಹುದೇ ಮಖಿತಪೋದಾ- ।
ನಾಳಿಗಳ ಕರ್ಮಗಳ ಕಾರ್ಯವ- ।
ನಾಲಿಸೈ ನೀ ತಾಳದಿರು ಕರ್ಮದಲಿ ಭೇದವನು ॥ ೧೦೩ ॥

ತನ್ನತನ್ನಧಿಕಾರದಂದದಿ ।
ಮಾನ್ಯನಿರುತಿಹ ದಾನತಪಗಳು ।
ಯಜ್ಞಕರ್ಮಾದಿಗಳು ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲ ಮಾನವಗೆ ॥
ಬೆನ್ನ ಬಿಡದವುಗಳನು ಜಡರಿ- ।
ಸೆನ್ನುತಲಿ ನಾ ನಿನಗೆ ಹೇಳ್ವೆನು ।
ಮನ್ನಿಸೈ ನೀ ತತ್ತ್ವನಿದನಾ ಗುಹ್ಯ ಪೇಳಿದೆನು ॥ ೧೦೪ ॥

ನಡೆಯುವರೆ ತ್ವರೆ ಮಾಡುವನನೇ ।
ಪಡೆವನೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಂತದಿ ।
ಬಿಡದೆ ಕರ್ಮವ ಮಾಡುವವನಾಚರಣದಿಂ ತನ್ನ ॥
ಪಡೆವನೈ ತ್ಯಾಗದಲಿ ಕುಶಲತೆ ।
ಕುಡಿನನಾರೈ ವೈದ್ಯನೌಷಧ ।
ಪಡೆವನೈ ಯಾಮಾನದಿಂದಲಿ ರೋಗಮುಕ್ತತೆಯು ।೧೦೫॥

ಯಾರು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕದಿ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚಾರ ಮಾಳ್ಪನೊ ನಿರುತವನನೆ ನಿ- ।
ಚಾರಿಸಲು ತಮರಜಗುಣಂಗಳ ಬೇರೆ ಕೇಳುವನು ।।
ಜೋರಿನಿಂದಲಿ ಮೇಲೆಮೇಲಿಂ- ।
ದೇರಿಸಲು ಪುಟಗಳನು ಚಿನ್ನ- ।
ಕ್ಕೇರುವುದು ಶುದ್ಧತೆಯು ಮಲದ ವಿನಾಶವಾಗುವುದು
॥ ೧೦೬ ॥
ನಿಷ್ಠೆಯನು ತೋರಿಸಲು ಕರ್ಮದಿ ।
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ರಜತಮಂಗಳ ।
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೆನಿಸುವುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಗುಣಾವಳಿಯು ।।

ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯು ಸತ್ತ್ವವಾಗಲು ।
ಕೊಟ್ಟು ಪಾವನತೆಯನು ದೇಹಕೆ ।
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಪಾಪಚಟ್ಟವ ತೀರ್ಥದಂದದಲಿ । ೧೦೭ ॥

ಹೊರಮಲವು ತೀರ್ಥದಲಿ ಸ್ನಾನದಿ ।
ಕರಗುವುದು ಕರ್ಮಗಳು ಕೇಳಂ- ।
ತರದೊಳಿರುತಿಪ ಕಲ್ಮಷವ ನಾಶಿಪುವು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಇರುವುದದರಿಂ ತೀರ್ಥಯೋಗ್ಯತೆ ।
ನಿರುತ ಸತ್ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತೊರೆಯು ಬಾರದು ಕರ್ಮ ಸಾಧಕವೈ ಫಲತ್ಯಾಗ ॥ ೧೦೮ ॥

ನೀರಡಿಸಿ ಬೆಂಡಾದ ನರನಿಗೆ ।
ಮಾರವಾಡದೊಳಮೃತ ಝರಿ ಕೈ- ।
ನೀರುವಂದದಿ ಕುರುದಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಳಕು ಸಿಗುವಂತೆ ।।
ಧಾರುಣಿಯೆ ಜೀವ್ಯವಗೆ ಝೋಲಿಸಿ ।
ತಾರಿಸುವ ಪರಿಯಂತೆ ನದಿಯಲಿ ।
ನೀರಿನಲಿ ಮುಳುಗುವಗೆ ನದಿ ತಾನಪ್ಪಿ ಪೋರೆವಂತೆ ॥ ೧೦೯ ॥

ಮರಣಸಂಸಿತನಿಗೆ ಯಮನೇ ।
ಕರುಣದಿಂ ದೀರ್ಘಾಯುವೀಯುವ ।
ತೆರದಿ ಕರ್ಮವೆ ಕರ್ಮಹೀನೆಯ ಸಂಹರಿಸುವುದಲಾ ॥
ಪರಿಯಲಾ ರಸರೀತಿ ವೈದ್ಯನು ।
ತರುವನೈ ವಿಷದಿಂದಲಮೃತವ ।
ಮರಣಸಂಸಿತನನು ರಕ್ಷಿಸುವನು ಸುಕೌಶಲದಿ ॥ ೧೧೦ ॥

ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾದಲವುಗಳೆ ।
ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವ ತೋರಿಸುವುದೈ ಬಂಧಕವವಲ್ಲ ॥
ಯುಕ್ತಿ ಯಾವುದೆನುತ್ತ ಕೇಳ್ವರೆ ।
ಭಕ್ತನೀಸಿಪಿಯೆಂದು ನಿನಗದ ।
ಪೊಕ್ತ ಪೇಳುವೆನದನು ನೀ ಕೇಳ್ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೧೧೧ ॥

ಏತಾನ್ಯಪಿ ತು ಕರ್ಮಾಣಿ ಸಂಗಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಫಲಾನಿ ಚ ।
ಕರ್ತವ್ಯಾನೀತಿ ಮೇ ಪಾರ್ಥ ನಿಶ್ಚಿತಂ ಮತಮುತ್ತಮಮ್ ॥ ೬ ॥

ಐದು ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ದಿನದಿನ- ।
ವೀಧರಿತ್ರಿಯಲೆಲ್ಲ ಮಾಡುವ ।
ರಾದರೇನಭಿಮಾನವನು ತಾಳುವರೆ ಮಾನವರು ॥

ಉದರದಿ ಪರದ್ರವ್ಯ ಕೊಳ್ಳುತ ।
ಹಾದಿ ನಡೆಯುತ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಲು ।
ಜೋಧವಹುದೇಯವಗೆ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಳ್ಪೆ ತಾನೆನುತ ।೧೧೨॥

ದೊರೆಯ ಮುದ್ರಾಯುಕ್ತಪತ್ರದ ।
ಭರದಿ ಸೇವಕನೊರ್ವ ರಾಜನ ।
ತ್ವರಿತದಿಂದಲಿ ಹಿಡಿದು ತರುವನು ದೊರೆಯ ಬಲದಿಂದ ।।
ಅರಿವನೇನವ ತಾನು ರಾಜನ ।
ಭರದಿ ಗೆದ್ದೆನೆನುತ್ತ ಮನದಲಿ ।
ಗರುವ ಸಲ್ಲದು ಮನದೊಳವನಿಗೆ ದೊರೆಯ ಬಲವಿದಲಾ
॥ ೧೧೩ ॥

ಸೆರಗ ಹಿಡಿದನ್ಯರ ಸಹಾಯದಿ ।
ನರನು ನದಿಯಲಿ ವಾರಗಾಣಲು ।
ಬರುವುದೇನವಗಾಗ ಗರ್ವವು ದಾಟದೆನು ಯೆನುತ ॥
ಅರಸ ತನ್ನಯ ಕೈಯ ದಾನವ ।
ಪರರಿಗೀಯಲ್ಕಾ ಪುರೋಹಿತ ।
ಮರುಳನೇನವ ದಾನದಭಿಮಾನವನು ತಾಳುವನೆ ॥ ೧೧೪ ॥

ತೊರೆದು ಕರ್ತೃತ್ವಾಭಿಮಾನವ ।
ನಿರುತ ಕರ್ಮವ ಕಾಲಕಾಲದೊ- ।
ಳಿರದೆ ಮಾಳ್ಪನೊ ಬಿಟ್ಟಹಂತೆಯ ಮನದ ಕಿಲ್ಬಿಷವ ॥
ಮರಳಿ ಕರ್ಮವು ಕೊಡುವ ಫಲಗಳ- ।
ನಿರದೆ ಮನದಿಂ ಹೊರಗೆ ದಬ್ಬುತ ।
ನಿರುತ ಕರ್ಮವನಾಚರಿಸ ಬೇಕ್ಕೈ ನರೋತ್ತಮನೆ ॥ ೧೧೫ ॥

ಪರರ ಮಕ್ಕಳ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಹರುಷವಪ್ಪುದೆ ಮನದಿ ಪ್ರೀತಿಯು ।
ಬರುವುದೇ ಪರರರ್ಭಕರ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥

ನರನೆ ಫಲದಾಶೆಯನು ಬಿಡುತಲಿ ।
ನಿರುತ ಕರ್ಮವ ಮೊದಲು ಮಾಡೈ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ನಿವ್ಯಾಮಕರ್ಮವೆ ಯುತ್ತಮೋತ್ತಮವು ॥ ೧೧೨ ॥

ಫಲದಲಾಶೆಯನಿಡುತಲಾ ಪಿ- ।
ಪ್ಪಲಕೆ ನೀರೆರೆಯುವರೆ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಫಲದೊಳಾಶೆಯ ತೊರೆದು ಕರ್ಮವ ಮಾಡುವುದು ಮುದದಿ ।।
ನಿಲಯನಿಲಯದೊಳೆಲ್ಲ ದನ ಗೋ- ।
ವಳನು ಕೂಡಿಸಿ ಮೇಯಿಸುತ್ತಿಹ ।
ಫಲವನಃಶಿಸುತಿಹನೆ ಹಾಲನು ಬಯಸುತಿಹನೇನು ॥ ೧೧೩ ॥

ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಕರ್ಮಫಲದಲಿ ।
ಕಳೆಯ ಬೇಕ್ಕೈ ಯಾಶೆ ಯೆಂಬುದ ।
ತಿಳಿಯುತೀ ತತ್ತ್ವವನು ಮಾಡಲು ಕರ್ಮಗಳನೆಲ್ಲ ॥
ಬಳಿಯಲಿರುವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ಫಲನಾಗುವುದಯ್ಯ ದರ್ಶನ ।
ಬೆಳೆಯುವುದು ಶುದ್ಧತೆಯು ಕರ್ಮಾಚರಣಮಾನದಲಿ ॥ ೧೧೪ ॥

ನಿನಗೆ ಪೇಳೆದೆ ಕರ್ಮತತ್ತ್ವವ ।
ವಿನಯದಿಂ ಫಲದಾಶೆ ತ್ಯಜಿಪುದು ।
ಮನದಲಿಡದಭಿಮಾನ ಕರ್ಮದ ಕರ್ತ ತಾನೆನುತ ॥
ನೆನಸುತೀಪರಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ।
ಜನನಮರಣದ ಚಕ್ರದಿಂದಲಿ ।
ಕ್ಷಣದಿ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರೆವುದೈ ನೀನಾಚರಿಪುದಿದನು ॥ ೧೧೫ ॥

ನಿಯತಸ್ಯ ತು ಸಂನ್ಯಾಸಃ ಕರ್ಮಣೋ ನೋಪಪದ್ಯತೇ ।
ಮೋಹಾತ್ತಸ್ಯ ಪರಿತ್ಯಾಗಸ್ತಾಮಸಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಃ ॥ ೭ ॥

ಕತ್ತಲೆಯೊಳಾ ಕಲ್ಲು ಕಾಲಿಗೆ ।
ಹತ್ತಿ ಹೊಡತದಿ ನೋವು ಬಂದರೆ ।
ಕಿತ್ತು ಕಳೆಯುವುದೇನು ಕ್ರೋಧದಿ ಕಣ್ಣುಗಳನೆರಡ ।।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಕರ್ಮಗಳು ಬಂದವೆ- ।
ನುತ್ತ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು ।
ಯುಕ್ತವೇನೈ ತಿಳಿಯೆ ಪಾರ್ಥನೆ ತತ್ತ್ವ ಪರಿಕಿಸಲು ॥೧೧೦॥

ಶಿರದ ಮುಂಭಾಗದಲಿ ನೋವೆ- ।
ದ್ದರೆ ಕಣಾ ಶಿರ ಕಡಿವುದುಚಿತವೆ ।
ಕರೆವರಿದ ಕೋವಿದರು ಕೇಳೈ ತಾಮಸತ್ಯಾಗ ।।

ಒರಲು ಕೆಟ್ಟಿಹ ಹಾಗಿ ಕಾಲಿಲಿ ।
ಚರಿಸಲಾರದುಪಾಯವಿಲ್ಲೈ ।
ಹರಿದು ಕಾಲ್ಗಳ ಕಡಿದು ಬಿಸುಡುವುದೇನು ಕೌಶಲವೆ ॥ ೧೧೧ ॥

ಹೊಟ್ಟೆಹಸಿವಿಲಿ ಬಳಲಿ ತಾಂ ಕಂ- ।
ಗೆಟ್ಟು ಬಂದವನೆದುರು ಬಸಿಬಸಿ ।
ಯಿಟ್ಟರನ್ನವ ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ ಕಾಲಿಂದ ಚೆಲ್ಲಿದರೆ ॥
ಇಷ್ಟಕಾರ್ಯವು ಸಾಧ್ಯವಿಹುದೇ ।
ಹೊಟ್ಟೆಹಸಿವೆಯು ಶಾಂತವಹುದೇ ।
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಬಾರದು ಕಣಾ ಭೀತಿಯಲಿ ಕರ್ಮವನು ॥ ೧೧೫ ॥

ಚರಿಸಿದರೆ ಕರ್ಮವನು ಯುಕ್ತಿಯೊ- । ತೊರೆವನವನೈ ಕಾರ್ಯಕರ್ಮವ ।
ಳೆರದೆ ಕರ್ಮದ ದೋಷ ತಟ್ಟದು । ನರನೆ ತನ್ನಯ ಧರ್ಮ ತ್ಯಜಿಪನು ।
ಅರಿಯನಲ್ಲಾ ತಾಮಸನು ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ॥ ತೊರೆಯು ಬೇಡೈ ಪಾರ್ಥ ಕರ್ಮವ ತಾಮಸನ ತೆರದಿ ॥ ೧೨೩ ॥

ದುಃಖಮಿತ್ಯೇವ ಯತ್ಕರ್ಮ ಕಾಯಕ್ಲೇಶಭಯಾತ್ತ್ಯಜೇತ್ ।
ಸ ಕೃತ್ವಾ ರಾಜಸಂ ತ್ಯಾಗಂ ನೈವ ತ್ಯಾಗಫಲಂ ಲಭೇತ್ ॥ ೪ ॥

ಸ್ವಾಧಿಕಾರವ ತಿಳಿದಿಹನು ನಿಜ । ಕೈತಳಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರ್ದ ಸುಖವು ಮ- ।
ಬೋಧನಿಹುದೈ ಕಾರ್ಯಕರ್ಮವು । ಹಾತಿಶಯವಾಗಿಹುದು ಸಾಕೆದು- ।
ಆದರದನಾಚರಿಪ ಕಾಲದಿ ಕಠಿಣ ಕಾಣುವುದು ॥ ವೇತಕೈ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರಮವನು ಕಾರಣವ ಕಾಣೆ ॥ ೧೨೮ ॥
ಆದಿಯಲಿ ಕಾಣುವುದು ಕ್ಲೇಶವು ।
ಹಾದಿಯಲಿ ಭಯಭಾರಿ ತೋರ್ಪುದು । ಈ ತೆರದಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡುತ ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಭಯದಲಿ ಕರ್ಮವನು ತ್ಯಜಿಸೆ ಭೀತಿಯಲಿ ಕ್ಲೇಶದಲಿ ಕರ್ಮವ ।
॥ ೧೨೪ ॥ ಸೋತು ಬಿಟ್ಟರೆ ರಾಜಸತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡುವನು ॥
ಇರುವುದಾರಂಭದಲಿ ಕಠಿನತೆ । ಈತ ಮಾಳ್ಪನು ತ್ಯಾಗವನು ನಿಜ- ।
ಹರಡೆ ಕಚ್ಚಲು ತುರಟವಿರುವುದು । ಪೀತನಿಗೆ ಫಲ ದೊರೆವುದೆಲ್ಲಿಂ- ।
ಯಿರುವುದೈ ಕಡುಕಹಿಯು ನಿಂಬವು ಕಚ್ಚಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ದೀತನರಿಯನು ಕರ್ಮತ್ಯಾಗದ ತತ್ತ್ವಸಾರವನು ॥ ೧೨೯ ॥
ಇರುವುದೈ ಕಂಟಕ ಗುಲಾಬಿಗೆ ।
ಯಿರಿವುದಲ್ಲಾದನವು ಹಾಲನು । ಒಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟಿರುವ ಪಾತ್ರದ- ।
ಕರೆದರದು ಸೀ ಯಿರದೆ ತೋರ್ಪುದು ದೋಷವೇ ಮೊದಲು ಒಳಗಿರುವ ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪವುಕ್ಕಿದ- ।
॥ ೧೨೫ ॥ ರೊಲೆಯೊಳಗೆ ಬೀಳುವುದು ಹೋಮದ ಫಲವು ದೊರೆಯುವುದೆ ॥
ಆಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲದ- । ಜಲದಿ ಮುಳುಗಲು ಮರಣ ಬಂದರೆ ।
ರೊಡನಿರುವ ಸವಿರುಚಿಯು ತೋರ್ಪುದೆ । ಜಲಸಮಾಧಿಯ ಫಲವು ಬರುವುದೆ ।
ಒಡಿಸಿದಾಗಲೆ ಭೋಜನದ ರುಚಿ ವಿದಿತವಾಗುವುದು ॥ ಯಿಳೆಯಲದಕಪಘಾತವೆನುವರು ಕೋವಿದರು ಪಾರ್ಥ ॥೧೩೦॥
ತೊಡಗುವಾಗಲೆ ಕಠಿಣವಿರುವುದು ।
ಬಿಡುವನದರಿಂ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ । ಯಾವನೀದೇಹದಲಿ ಪ್ರೀತಿಯು ।
ಜಡಮತಿಯ ಮಾನವನು ಶ್ರಮಕಂಜುವನು ಕರ್ಮದಲಿ ಭಾವವಿಡುತಲಿ ಕರ್ಮ ಬಿಡುವನೊ ।
॥ ೧೩೬ ॥ ಯಾವನಿದ ಕರೆಯುವನು ಕರ್ಮತ್ಯಾಗ ನಿಜವೆಂದು ।।
ಆರಭಿಸುವನು ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ । ತಾವರೆಯ ಸಖ ಮೂಡೆ ನಕ್ಕ- ।
ತೋರಿದಾಕ್ಷಣ ಕಠಿಣ ಬಿಡುವನು । ತ್ತಾವಳಿಯು ಲೋಪಿಸುವ ತೆರದಲಿ ।
ಹಾರೆ ಬಿಸಿಕಾಯ್ದುದನು ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಡುವಂತೆ ॥ ಸಾವುವೈ ಕರ್ಮಗಳು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದುದಯದಲಿ ।। ೧೩೧ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಶ- ।
ರೀರ ಮಾನುಷ ದೊರೆಯಿತಿದಕೆ ಕ- । ಈ ತೆರದ ರಾಜಸದ ತ್ಯಾಗದಿ ।
ತೋರಕರ್ಮವದೇಕೆ ದೇಹಕ್ಲೇಶ ಪೋಗೋಕೆ ॥ ೧೩೭ ॥ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದು ಮೋಕ್ಷ ನರನಿಗೆ ।
ನೀ ತಿಳಿಯ ಬೇಕದುವೆ ತ್ಯಾಗವು ನಿಜದಿ ರಾಜಸವು ॥
ಭೂತಲದಲೀ ಕಠಿಣಕರ್ಮವ- । ಏತರಿಂ ನಿಜವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವು ।
ನೇತಕಾಚರಿಸುವುದು ಯೆನಗದು । ಪಾಪ್ತವಪ್ಪುದೆಮತ್ತ ನಿನಗತಿ- ।
ಭೀತಿದಾಯಕ ಕಾರಣವನಾಕಾಕ್ಷೆ ಕರ್ಮದಲಿ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಪೆನ್ನೈ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೩೨ ॥

ಕಾರ್ಯಮಿತ್ಯೇವ ಯತ್ಕರ್ಮ ನಿಯತಂ ಕ್ರಿಯತೇಽರ್ಜುನ ।
ಸಂಗಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಫಲಂ ಚೈವ ಸ ತ್ಯಾಗಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕೋ ಮತಃ ॥ ೯ ॥

ತೊರೆದು ನಿಜಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ ।
ಮರೆತು ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ।
ನೆರೆವನ್ಯೆ ಫಲದಾಶೆಯಲ್ಲಿ ತಿಲಾಂಜಲಿಯ ಮುದದಿ ।।
ನಿರುತ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕರ್ಮವು ।
ಬರಲು ಸಹಜದಿ ವರ್ಣಧರ್ಮದಿ ।
ಜರಿಸುವನು ಯಾರವನು ಗೌರವದಿಂದ ವಿಧಿಯುಕ್ತ
॥ ೧೩೩ ॥
ಮಾಡಲಾಮಾತೆಯಲಪಜ್ಞೆಯ ।
ಮಾಡಲವಳೊಳು ಕಾಮವಾಸನೆ ।
ಕೂಡಿಸುವುವಿವು ನರಕವಾಸವ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ॥
ಓಡಿಸುತಲೀ ಯುಭಯಭಾವವ ।
ಮಾಡ ಬೇಕೈ ಮಾತೃಸೇವೆಯ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಕೇಳಿಹುದು ಕರ್ಮದ ಧರ್ಮವೀ ತೆರದಿ
॥ ೧೩೪ ॥
ಇರುವುದಾಕಳ ಮೋರೆ ಹೊಲಸೆನು- ।
ತಿರದೆ ಯಾಕಳನೆಲ್ಲ ತ್ಯಜಿಪರೆ ।
ಗೊರಟು ಸಿಪ್ಪೆಯು ತ್ಯಾಜ್ಯವಾದರೆ ಮಾವ ತ್ಯಜಿಸುವರೆ ॥
ಧರಣಿಯಲಿ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವು ।
ತಿರಿಗಿ ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆಯೆಂಜೇ- ।
ಯೆರಡು ವಾಕಗಳೆಂದು ಕರ್ಮವ ತ್ಯಜಿಸ ಬಾರದಲಾ
॥ ೧೩೫ ॥
ತಂದೆ ತನ್ನಯ ಕನ್ಯೆಯನು ನಲ- ।
ವಿಂದ ಪೋಷಿಸಿ ಫಲದ ಬಯಕೆಯ ।
ಮುಂದೆ ಮಾಡನು ಪೋಷಿಪನು ನಿಷ್ಕಾಮತನದಿಂದ ॥

ಚಂದದಿಂದಾ ಪರಿಯಲೆರಡಾ- ।
ಬಂಧನಂಗಳ ಕಡಿದು ಕರ್ಮವ-
ನೊಂದೆ ಮನದಲಿ ಮಾಡುವಾತಗೆ ದುಃಖ ತಟ್ಟದಲಾ ॥ ೧೩೬ ॥

ತ್ಯಾಗವೆಂಬುದು ವೃಕ್ಷವ್ರತ್ತವು ।
ಬೇಗದಿಂದಲಿ ಮೋಕ್ಷಫಲದಿಂ ।
ಬಾಗಿ ರಂಜಿಸುತಿಹುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವಿಹುದು ಮಾರ್ಗವದು ॥
ಆಗಿಯಲಿ ಬೀಜವನು ಸುಟ್ಟರೆ ।
ಆಗಲಾರದು ಗಿಡವು ಮೊಳಕೆಯು ।
ನೀಗಲಾ ಫಲದಾಶೆ ತ್ಯಾಗವು ತಿಳಿಯೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ॥ ೧೩೭ ॥

ಸ್ಪರಿಶಸ್ಪರ್ಶದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೆ ।
ಹರಿಯುವುದು ಲೋಹದ ಕಲಂಕವು ।
ಬರುವುದೆರದನೆ ವರ್ಣ ಚೋದ್ಯವಿದೇನು ನೋಡಿದರೆ ॥
ತೊರೆದು ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆಯನು ಮೇಣ್ ।
ತೊರೆದು ನಿಜಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ ।
ಹರಿವುವೈ ಗುಣಗಳು ರಜಸ್ತಮ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೧೩೮ ॥

ಶುದ್ಧ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಭಾವದಿಂದಲಿ ।
ವೃದ್ಧಿಯಹುದೈ ನ್ಯಾತ್ಮತೋಧವು ।
ಶುದ್ಧ ಬೆಳಕದು ತೋರದೈ ಯಾಕಾಶ ನಾಲ್ದಿಸೆಯು ॥
ಸದ್ದ ಮಾಡದೆ ಮೃಗಜಲವು ಒಳ- ।
ಕೆದ್ದು ಪೋಪುದು ಸಂಜೆವೇಳೆಗೆ ।
ಪೆದ್ದು ಪೋಪುದು ಜಗದ ಮಿಥ್ಯಾಭಾನವಾತೆರದಿ ।೧೩೯।

ನ ದ್ವೇಷ್ಟ್ಯಕುಶಲಂ ಕರ್ಮ ಕುಶಲೇ ನಾನುಷಜ್ಜತೇ ।
ತ್ಯಾಗೀ ಸತ್ತ್ವಸಮಾವಿಷ್ಟೋ ಮೇಧಾವೀ ಛಿನ್ನಸಂಶಯಃ ॥ ೧೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಮೋಡಗಳು ಗಗನದಿ ।
ಬರುವುವೈ ಮೇಣಡಗಿ ಪೋಪುವು ।
ಬರುವುದಾಪರಿ ಕರ್ಮ ಪೂರ್ವಾರ್ಚಿತದ ಫಲದಿಂದ ॥
ಅರಿಯಲಾಗದು ಹೆಚ್ಚ ಕುಂಡನು ।
ಮರೆಯ ಬೇಕೈ ದುಃಖಿಸುಖಿಗಳ- ।
ನರಿಯ ಬೇಕಿವು ದೋಷನಿರಹಿತನೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ।೧೪೦॥

ಹರುಷವಾಗದು ಶುದ್ಧಕರ್ಮದಿ ।
ತೊರೆವನ್ಯೆ ದ್ವೇಷವನಶುದ್ಧದಿ ।
ಒರುವನೇ ಜಾಗ್ರತದಿ ಖಂತಿಯು ಸ್ವಪ್ನಸಂಗತಿಗೆ ॥
ತೊರೆದು ನಿಜಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ ।
ಮರೆತು ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆಯನು ತಾ- ।
ನೆರಡುಭಾವವಿಹೀನತೆಯಲವ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವನು ॥ ೧೪೧ ॥

ಇದು ಶುಭಾಶುಭಕರ್ಮವೆಂಬುದು । ಇದುವೆ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ವಿದಿತವಾಗದು ಮನದೊಳವನಿಗೆ । ವಿದರ ಹೊರತಿಹ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗವು ।
ವಿದಿತವಾಗವು ಕರ್ಮಕರ್ತನು ಯೆಂಬ ಭಾವಗಳು ॥ ಅಧಿಕ ಬಂಧಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಪುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೪೨ ॥

ನ ಹಿ ದೇಹಭೃತಾ ಶಕ್ಯಂ ತ್ಯಕ್ತುಂ ಕರ್ಮಾಣ್ಯಶೇಷತಃ ।
ಯಸ್ತು ಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗೀ ಸ ತ್ಯಾಗೀತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ ॥ ೧೧ ॥

ಈ ಶರೀರವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು । ನರಗೆ ದೇಹನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರದಿ ।
ಬೇಸರಿಸುವರೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು । ದೊರಕಿಹುದು ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಕರ್ಮವು ।
ಲೇಸ ಘಳಿಸರು ಮೂರ್ಖರೆಂದೇ ನಂಬು ನೀನವರ ॥ ಮರಣಪರ್ಯಂತರವು ಸಾಯದು ನಿಲ್ಲದೀ ಕರ್ಮ ॥ ೧೪೩ ॥
ಬೇಸರಿಸುವುದೆ ಘಟವು ಮಣ್ಣನು ।
ಬೇಸರಿಸುವುದೆ ವಸ್ತ್ರ ತಂತುವ । ಇರುವುದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗ ತ್ಯಾಗ- ।
ಬೇಸರಿಸುವುದೆ ಬೆಂಕಿಯುಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಕೌಂತೇಯ ॥೧೪೪॥ ಕ್ಕರಿಯಲಾ ನಿಜಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಚರಿಪ ಸಮಯದಿ ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯನು ತೊರೆಯುವುದು ॥

ದ್ವೇಷಿಸುವುದೇ ಪ್ರಭೆಯ ದೀಪವ । ಹರಿಗೆ ಕರ್ಮಂಗಳ ಸಮರ್ಪಿಸೆ ।
ತ್ರಾಸವಾಗಲು ಹಿಂಗುವಿಗೆ ದು- । ಹರಿಪ್ರಸಾದದಿ ಜ್ಞಾನ ಬರುವುದು ।
ವಾಸವನು ಪಿಡಲಾಪುದೇ ಸೀಕರಿಸಿ ಪರಿಮಳವ ॥ ಹರಿವುದೈ ನಿಜಮಾಯೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದುದಯದಲಿ ॥ ೧೪೫ ॥
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ದ್ರಾವ ವಿ- ।
ಶೇಷವನು ಪಿಡುತಿಹುದೆ ನೀರದು । ಜ್ಞಾನವಾಗಲು ರಜ್ಜು ತೋರ್ಪುದು ।
ಲೇಸಿನಿಂ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಕರ್ಮಧರ್ಮವನು ॥ ೧೪೪ ॥ ಹಾನಿ ಪಡೆವುದು ಸರ್ಪವೆಂಬುವ ।
ಭಾನುವೀಪರಿಯಾತ್ಮಬೋಧದಿ ಕರ್ಮ ಸಾಯುವ್ದು ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ದೇಹ ಧರಿಸಿಹ । ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ತ್ಯಾಗವ ।
ನರಗೆ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ । ಮಾನವನು ಮಾಡಲ್ಕೆ ನಿಜವಹ ।
ಮರುಳುತನ ಸಲ್ಲುವುದೆ ನೀನೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದನು ॥ ಮಾನನೀಯು ತ್ಯಾಗವೆನುವರು ಜಗದಿ ಕೋವಿದರು ॥ ೧೪೪ ॥
ಧರಿಸಿರುವ ತಲೆಗಂಧ ಡೊಂಕಾ- ।
ಗಿರಲು ತಿದ್ದಲು ಬಹುದು ತಲೆಯೇ । ಧರಣಿಯಲಿ ನಿಜಕರ್ಮತ್ಯಾಗದ ।
ಯಿರಲು ಡೊಂಕದಕೇನುವಾಯವು ಹೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಪರಿಯಿದಹುದೈ ಯಿಲ್ಲವಾದರೆ ।
॥ ೧೪೫ ॥ ಬರಲು ರೋಗಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆಯದು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಯೆನಿಸುವುದೆ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ವಿಹಿತಕರ್ಮವ । ನರನು ಬೇಸರದಿಂದ ಕರ್ಮವ ।
ಚರಿಸುವುದು ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿರುವುದು । ತೊರೆಯಲದು ನಿಜ ತ್ಯಾಗವಲ್ಲೈ ।
ತೊರೆಯು ಬಹುದದ ಕಾಣೆನದರಲಿ ಕಠಿಣಮಾರ್ಗವನು ॥ ಬರಲು ವೊನಿಕೆಯು ಪೆಟ್ಟು ಗುದ್ದಿಸಿ ಯುಪಶಮಿಸುವಂತೆ ॥೧೪೦॥
ಧರಣಿಯಲ್ಲೀ ನರಶರೀರವೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲೈ ಕರ್ಮರೂಪವು । ಯಾರು ಕರ್ಮಫಲಾಶೆ ಬಿಟ್ಟರೊ ।
ತೊರೆಯು ಬಹುದೇ ಕರ್ಮ ಶಕ್ಯವೆ ತ್ಯಾಗ ದೇಹದಲಿ ಯಾರು ನಿಷ್ಕರ್ಮತ್ವಕರ್ಮದೊ- ।
॥ ೧೪೬ ॥ ಳೇರಿಸಿರುವರೊ ಅವರೆ ತ್ಯಾಗಿಗಳೆಹರು ಮೂಜಗದಿ ॥

ನರನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗುವಾಗಲು । ಮಾರಮಣಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ವಿ- ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಚಲಿಸುವುದು ವಾಯುವು । ಸ್ತಾರವನು ಸಾರವನು ಪೇಳ್ದನು ।
ಚರಿಸುವುದು ರಕ್ತಾಭಸರಣವು ದೇಹದಲಿ ನೋಡೆ ॥ ಧಾರುಣಿಪಥೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಿಗೆ ಪೇಳಿದನು ಸಂಜಯನು ॥ ೧೪೧ ॥

ಅನಿಷ್ಟಮಿಷ್ಟಂ ಮಿಶ್ರಂ ಚ ತ್ರಿವಿಧಂ ಕರ್ಮಣಃ ಫಲಮ್ ।
ಭವತ್ಯತ್ಯಾಗಿನಾಂ ಪ್ರೇತ್ಯ ನ ತು ಸಂನ್ಯಾಸಿನಾಂ ಕ್ವಚಿತ್ ॥ ೦೨ ॥

ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯನು ತೊರೆಯದೆ ।
ಕರ್ಮಗಳನಾಚರಿಸುವಾತನು ।
ಕರ್ಮಫಲಭೋಗವನುಣುವನ್ಯೆ ಮೂರುವಿಧವಾಗಿ ॥
ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟಹ ಕನ್ಯೆ ನೋಡಲು ।
ನಮ್ಮವಳು ತಾನಲ್ಲೆನುತ ಸ- ।
ದ್ಧರ್ಮದಿಂ ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಪುರುಷಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ॥೧೫೨॥

ದೇವಮಾನವ ಮೇಣು ಮೂರನೆ ।
ಸ್ಥಾವರಗಳೆಂದಿನಿತು ಮೂರಿಹ- ।
ವೀವಸುಂಧರೆಯಲ್ಲಿ ಭೇದವು ಕರ್ಮಫಲದೊಳಗೆ ॥
ಭಾವವಿಹುದೈ ಮೂರು ಮೊದಲನೆ ।
ಭಾವವಿಪ್ಪವನಿಪ್ಪವೆರಡನೆ ।
ಭಾವ ಮೂರನೆ ಮಿಶ್ರವೆಂಜೀ ಮೂರು ವಿಧ ಜಗವು ॥ ೧೫೭ ॥

ಹರಿದು ಮಾಯಾಪಾಶ ತಂದೆಯ ।
ಬರುವಳವಳಾ ಕನ್ಯೆ ಗಂಡನ ।
ಪರಮಮಾಯಾಪಾಶದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ।।
ನರನು ವಿಷದಾಗರವ ಮಾರಲು ।
ಬರುವುದೈ ವ್ಯಾಪಾರಲಾಭವು ।
ತರುವುದೈ ಮರಣವನು ತದ್ವಿಷ ಸೇವಿಸುವ ನರಗೆ ॥೧೫೩॥

ವಿಷಯಭೋಗಾಸಕ್ತರಾಗುತ ।
ವಿಷಮವೃತ್ತಿಯನಾಚರಿಸುತೀ- ।
ವಸುಮತಿಯಲಿ ನಿಸಿದ್ಧಕರ್ಮವ ಚರಿಸಿ ಮೋದದಲಿ ॥
ನುಸುಳುವರು ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಕಾದಿಗ- ।
ಳಸಮ ಜನ್ಮದಿ ಬಂದು ತ್ರಾಸದಿ ।
ಬಸವಳೆವರೈ ಕರ್ಮಫಲವಿದನಿಷ್ಟ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೫೮ ॥

ನಾನು ಕರ್ಮವ ಮಾಪ್ಪೆನೆಂದಭಿ- ।
ಮಾನವನು ತಾಳಿರಲಿ ಮೇಣಭಿ- ।
ಮಾನ ತೊರೆದರು ಫಲದಲಾಶೆಯನಿಟ್ಟು ಕರ್ಮವನು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನರನಾಚರಿಸಿದರೆ ।
ಹಾನಿ ಹೊಂದದು ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವು ।
ಹಾನಿ ಹೊಂದಿಸಬೇಕು ನರನೀ ಭಾವಯುಗಳಕ್ಕೆ ॥ ೧೫೪ ॥

ಸ್ವಾಧಿಕಾರವ ಮಾನಿಸುತಲಾ ।
ವೇದಮಾರ್ಗವನಾಚರಿಸುತಲಿ ।
ಸಾಧಿಸುವರೈ ಪುಣ್ಯದಾಯಕ ಕರ್ಮಗಳ ನಿಜದಿ ॥
ಸಾಧಿಪರು ನಿಜಪುಣ್ಯಕರ್ಮದಿ ।
ಮೋದದಿಂ ದೇವೇಂದ್ರಪದವಿಯ ।
ಮೇದಿನಿಯಲಿದಕೆನ್ನುವರು ಬಹು ಪುಣ್ಯಕಾರಕವು ॥ ೧೫೯ ॥

ಹಾದಿಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮರದ- ।
ಲ್ಲಾದ ಹಣ್ಣನು ತಿನಲು ಬಯಸಲು ।
ಬಾಧಕವು ಮೇಣಾಗದಿರದೇ ಫಲವ ಗ್ರಾಹಿಸಲು ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಪರಿಯ ಕರ್ಮದೊ- ।
ಳಾದರಾಶೆಯು ಕರ್ಮವಶದಿಂ ।
ಭಾಧಿಸುವುದೈ ನರನ ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆ ಕೌಂತೇಯ ।।೧೫೫॥

ಹುಳಿಸವಿಯನೇಕತ್ರ ಮಾಡಲು ।
ಬೆಳೆಯುವದು ಮೂರನೆಯ ರುಚಿಯದು ।
ಫಲವಲಾ ಸಂಮಿಶ್ರವೀಪರಿ ಕರ್ಮಫಲವಿಹುದು ॥
ತಿಳಿಯಲಾ ಯೋಗದಲಿ ಕುಂಭಕ ।
ಬೆಳೆಯುವುದು ರೇಚಕದಲಾದರು ।
ಫಲವು ಮಿಶ್ರಿತವಾಗಿ ದ್ವಂದ್ವದೊಳೈಕ್ಯವಾಗುವುದು ॥ ೧೬೦ ॥

ತೊರೆದು ಕರ್ಮಫಲಾಶೆ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡಿದರೆ ನರನಿಗೆ ।
ಹರಣವಪ್ಪುದು ಜನ್ಮಮರಣದ ಭೀತಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮೆರೆವುದೀ ಜಗ ಮೂರುವಿಧದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೀ ಜಗ ಕರ್ಮಫಲದಲಿ ।
ಹರಣವಾಗಲು ಕರ್ಮಫಲ ಜಗವೇನ ಮಾಡುವುದು ॥೧೫೬॥

ಸತ್ಯಮಿಥ್ಯದ ಮಿಶ್ರಣದಲು- ।
ತ್ಪತ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದೊಂದು ತತ್ತ್ವವು ।
ಸತ್ಯಮಿಥ್ಯವನೆರಡ ಜಯಿಪುದು ಮಿಶ್ರಫಲವಿದಲಾ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಶುಭವಶುಭಕರ್ಮವು ।
ಯುಕ್ತವಾಗಲು ಮಿಶ್ರಫಲವನು ।
ಬಿತ್ತುವುದು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ನರಶರೀರವಿದು ॥ ೧೬೧ ॥

ಮೂರುವಿಧದಲಿ ಕರ್ಮಫಲದ ನಿ- ।
ಚಾರವಾಯ್ತಿದು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ।
ಯಾರು ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆ ತೊರೆಯದೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವರೊ ॥
ನೇರುವರು ಮತ್ತವರು ಕೇಳ್ಸಂ- ।
ಸಾರಶರಧಿಯ ಸುಳುವಿನಲಿ ಮೇಣ್ ।
ಬಾರದಿರುವರೆ ಜನ್ಮಮರಣದ ಚಕ್ರದಲಿ ಬಳಲಿ ॥ ೧೬೨ ॥

ತಾಳಲಾರದ ಖಾರವತಿಶಯ ।
ನಾಲಿಗೆಯು ಸೇವಿಸಲು ರುಚಿಯಲಿ ।
ಕಾಲವಶದಿಂ ಮರಣ ಬಾರದೆ ನೋಡು ಫಲವಿದನು ॥
ಕೀಳು ಥಗ್ಗನ ಮೈತ್ರಿ ಚೆಲುವದು ।
ಬೀಳುವನಕವೆ ವನದಲವನೊಳು ।
ಬಾಳೆಯೆಯು ವೇಶ್ಯೆಯಲಿ ಚೆಲುವೈ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡದಲೆ
॥ ೧೬೩ ॥

ಪ್ರಾಣ ದೇಹದೊಳಿರುವನಕವಭಿ- ।
ಮಾನದಿಂದಲಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ।
ಹಾನಿ ಹೊಂದಲು ದೇಹ ಕರ್ಮದ ಫಲವ ಭೋಗಿಪರು ॥
ಮಾನವನು ಸಾಲವನು ತಂದೆ ।
ಮೇಣು ಧನಿಕನು ಕೇಳಲಾಧನ- ।
ವೇನ ಹೇಳ್ವನು ಸಾಲ ಕೊಡದೆಯುಪಾಯವಿಹುದೇನು
। ೧೬೪ ॥

ಪರಿಯಲೀ ನಿಜಕರ್ಮಫಲವಿದು ।
ಒರುವುದೈ ಸಂಗಾತ ತಪ್ಪಿಸ- ।
ಲರಿಯಲಾರರು ಕರ್ಮಪಾಶದಿ ಸಿಲುಕುವರು ನೋಡೈ ॥
ಮರದ ಬೀಜವು ಬೀಳೆ ನೆಲದಲಿ ।
ಒರುವುದೈ ಮರ ಮರವದಾಗಲು ।
ಬರುವುದಲ್ಲಾ ಬೀಜವೀಪರಿ ಬೀಜಮರನ್ಯಾಯ ॥ ೧೬೫ ॥

ಫಲದ ವ್ಯಪಭೋಗದ ಶರೀರವು ।
ಫಲವು ತೀರಲು ಜನ್ಮ ಫಳಿವುದು ।
ನೆಲದಿ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಟ್ಟು ಹಾದಿಯ ತೀರಿಸುವ ತೆರದಿ ॥
ಹೊಳೆಯೊಳಗೆ ದೋಣಿಯಲಿ ಬಿಂಧದ ।
ಜಲದಿ ದಾಟುತ ಬೇರೆ ಧಡಕವ- ।
ನಿಳಿಯಲಾ ಧಡದಿಂದನೀಧಡ ಮರಳಿ ಯುಳಿಯುವುದು
॥ ೧೬೬ ॥

ಅಂತವಿಲ್ಲೀತೆರದಿ ಕರ್ಮ- ।
ಕ್ಕಂತವಿಲ್ಲೈ ಕರ್ಮಫಲಕೆ ನಿ- ।
ರಂತರದಲೀ ತೆರದಿ ಸಾಧನಸಾಧ್ಯಮಾಗದಲಿ ॥

ಸಂತತದಲೀ ಕರ್ಮವನ್ನೇ ।
ಸಂತಸದಿ ಫಲದಾಶೆ ತ್ಯಾಗದ ।
ಚಿಂತೆ ತಾಳದೆ ಮಾಡಲದು ಭವದೊಳಗೆ ತುರುಕುವುದು ॥೧೬೭॥

ಮಾಡೆ ಕರ್ಮಾರಂಭ ಕೂಡಲೆ ।
ತೋಡ ಬೇಕೈ ಫಲದ ಬೇರನು ।
ಬಾಡಿ ಹೋಗುವ ತೆರದಿ ಜಾಜಿಯು ಅರಳಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟಿಹ ಬೀಜಧಾನ್ಯದ ।
ಮಾಡಲುಪಭೋಗವನು ದಿನದಿನ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಬಿತ್ತುವ ಪ್ರಕಾರವು ಬತ್ತಿ ಹೋಗುವುದು ॥ ೧೬೮ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಫಲತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ।
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಜನ್ಮಮರಣದ ।
ಯಾತನೆಯೆ ಸಾಯುವುದು ಕರ್ಮೋದ್ಭವವೆ ಸಂಸಾರ ॥
ಪೂತ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುರುಕೃಪಾಮೃತ- ।
ದಾ ತುಷಾರದಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಹ ।
ದೈವೃತರೂಪದ ದೈನ್ಯ ಹರಿವುದು ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧವದು ॥ ೧೬೯ ॥

ಮೂರುವಿಧದಿಂದೀ ಜಗವು ಸಾ- ।
ಕಾರತೆಯ ತಾಳುವುದು ಫಲದಿಂ ।
ಬೇರಕಡಿಯಲು ಜಗವೆ ನಾಶವ ಹೊಂದುವುದು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಭೋಗ್ಯಭೋಕ್ತೃವಿ- ।
ಚಾರ ಲಯ ಹೊಂದುವುದು ತ್ಯಾಗದಿ ।
ಬೇರೆ ಮೇಣಿಹುದೇನು ಜಗದಸ್ತಿತ್ವ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೭೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಜ್ಞಾನಸಂಯುತ- ।
ವಿರುವ ಸಂನ್ಯಾಸವನು ತಾಂ ಸ್ವೀ- ।
ಕರಿಸುವವನಿಗೆ ಕೊಡದು ದುಃಖವು ಫಲದ ಭೋಗವದು ॥
ನರನೆ ಯೀ ಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗದಿ ।
ಬರಲು ದೃಷ್ಟಿಯು ಬಾಹ್ಯದಿಂದೊಳ- ।
ಗುರುತರದ ನಿಜಕರ್ಮ ಬೇರಿಹುದೆಂದು ತೋರುವುದೆ ॥ ೧೭೧ ॥

ಬಿದ್ದು ಹೋಗಲು ಗೋಡೆಯದರೊಳ- ।
ಗಿದ್ದ ಚಿತ್ರಗಳುಳಿವುವೇ ಮೇ- ।
ಗೆದ್ದು ರವಿಯ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಲು ರಾತ್ರಿಯುಳಿಯುವುದೆ ॥
ಶುದ್ಧದರ್ಪಣವಿಲ್ಲದಿರೆ ತಾ- ।
ನೆದ್ದು ಮುಖವನು ನೋಳ್ಪದೆಂತೈ ।
ನಿದ್ದೆ ಹೋಗಲು ಸ್ವಪ್ನ ಬೀಳುವುದೆಂತು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೭೨ ॥

ನಾಶವಾಗಲು ಸ್ವಪ್ನ ಮಿಥ್ಯಾ ।
ಭಾಸವಾಗುವುದೇನು ಕರ್ಮಫ- ।
ಲಾಶೆಯನು ಬಿಡುತಿರಲು ನಿಜಸಂನ್ಯಾಸ ಬರುವುದಲಾ ॥
ನಾಶವಹುದೈ ಯಾ ಅವಿದ್ಯೆಯು ।
ತ್ರಾಸ ಮೇಣದರಿಂದ ಬರುವುದೆ ।
ಕೆ ೀಶಕೊಡುವವರಾರು ಕೊಳ್ಳುವರಾರು ಕಲಿವಾರ್ಥ
॥ ೧೭೩ ॥

ನರಶರೀರದಿ ಮೇಣಜಾಣಿಕೆ- ।
ಯಿರಲು ಕರ್ತೃತ್ವಾಭಿಮಾನದಿ ।
ಮೆರೆಯುವುದು ಕರ್ಮವದು ತಿಳಿದು ಶುಭಾಶುಭಂಗಳನು ॥
ಮೆರೆಯುನ್ನದು ನಿಜ ಭೇದರೂಪವು ।
ಅರಸೆ ಕೇಳಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಕರ್ಮಕೆ ।
ಬರುವುದಂತರ ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮಕಿರುವ ಮಾನದಲಿ ॥೧೭೪॥

ಇರುವುದಂತರ ಗಗನ ಮೋಡದಿ ।
ತರಣಿ ಮೃಗಜಲ ಪೃಥ್ವಿವಾಯುವಿ- ।
ಗಿರುವುದಂತರ ತೋರುವುದು ಸಂಬಂಧ ಮಾಯೆಯುಲಿ ॥
ಧರಿಸಿ ಹೊದಿಕೆಯು ನದಿಯುದಕವನು ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲೈ ಬಂಡೆಗಲ್ಲದು- ।
ವಿರುವುದಲ್ಲಾ ಭೇದವೆರಡರಲಜಗಜಾಂತರದ ॥ ೧೭೫ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಸೇವಾಳ ಹುಟ್ಟಲು ।
ಸೇರುವುದೆ ತಜ್ಜಲದ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಚಾರುಕಾಡಿಗೆ ದೀಪದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದರು ವಾರ್ಥ ।।

ದಾರು ಕೊಡುವರು ದೀಪದುಪಮೆಯು ।
ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಕಜ್ಜಳಕೆ ಮೇ- ।
ಗೇರುವುದೆ ಪ್ರಭೆ ದೀಪದಂದದಿ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು ॥ ೧೭೬ ॥

ಇರುವ್ರದಾ ಶಶಿಯಲಿ ಕಳಂಕವು ।
ಯಿರುದಲ್ಲೈ ಭೇದನವುಗಳ- ।
ಲಿರುವುದಾಪರಿ ಭೇದ ಕೇಳೈ ನೇತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಹಾದಿಗಳು ನಡೆಯುವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಾಂಥಸ್ಥ ಕೂಟದ- ।
ಲಿರುವ್ರನ್ಯೆ ನಾನಾತರದ ಭೇದಗಳು ಮನವರಿಯೆ ॥ ೧೭೭ ॥

ನೀರಿನಲಿ ತದ್ಗತಪದಾರ್ಥದೊ- ।
ಳಾರಸೆಯು ಅರಸೆಯು ನೋಳ್ಪ ಶ- ।
ರೀರವಿನ್ರಗಳೊಳಾವ ಪರಿಯಲಿ ಭೇದತೋರುವುದೊ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಭೇದವು ।
ತೋರುವುದು ಕರ್ಮದಲಿಯಾತ್ಮದಿ ।
ತೋರದೈ ತದ್ಭೇದವಜ್ಞಾನದಲಿ ಕಾಂತೇಯ ॥ ೧೭೮ ॥

ಕೆರೆಯಲಿರುತಿಹ ಕಮಲವುಷ್ಪಗ- ।
ಳರಳೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವ ಪ್ರಕಟಿಸು- ।
ತಿರುವುನೈ ಮಕರಂದ ಕೊಡುವುವು ಭ್ರಮರವೃಂದಕ್ಕೆ ॥
ಪರಿಯೊಳಾತ್ಮನೊಳಿರುವ ಕರ್ಮವು ।
ಪರಿಪರಿಯು ಕಾರಣದಿ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಿಸುವುದು ಲಕ್ಷಣಗಳ್ಳೆದಿಹುವವನು ಪೇಳುವೆನು ॥ ೧೭೯ ॥

ಪಂಚೈತಾನಿ ಮಹಾಬಾಹೋ ಕಾರಣಾನಿ ನಿಬೋಧ ಮೇ ।
ಸಾಂಖ್ಯೇ ಕೃತಾಂತೇ ಪ್ರೋಕ್ತಾನಿ ಸಿದ್ಧಯೇ ಸರ್ವಕರ್ಮಣಾಮ್ ॥ ೧೩ ॥

ಐದಿಹುವು ಕಾರಣಗಳವು ನಿಜ ।
ವೇದ್ಯವಿರಬಹುದದು ನಿನಗೆ ಕೇಳ್ ।
ಬೋಧಿಪುವು ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೆಲ್ಲವು ಮೇಲೆ ಕೈಯೆತ್ತಿ ।
ವೇದರಾಜನ ರಾಜಧಾನಿಯೊ- ।
ಳಾದುದೈ ವೇದಾಂತಸಾಂಖ್ಯವು ।
ಮೋದದಾ ಮಂದಿರ ನಿರೂಪಣರೂಪ ಭೇರಿಯಲಾ ॥೧೮೦॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ।
ಧರಣಿಯೊಳಗಿವವಶ್ಯ ಮುಖ್ಯವು ।
ನರನೆ ಮಾನಿಸ ಬೇಡವಾತ್ಮವ ಕಾರಣವಿದೆಂದು ॥

ಅರವಿರಲಿ ಕಲಿವಾರ್ಥ ನಿನಗೀ- ।
ಪರಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ಧರಣಿಯಲಿ ನಾಲ್ಕಿಶೆಗಳೆಲ್ಲವು ಘೋಷಿಸುತ್ತಿಹುವು ॥ ೧೮೧ ॥

ಜ್ಞಾನರೂಪದ ರತ್ನ ಕೈವಶ ।
ನಾನು ನಿನ್ನೊಡನಿರುವೆನದರಿಂ- ।
ದೇನು ನಿನಗಡಚಣಿಯೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಮೋದದಲಿ ॥
ತಾನೆ ಕನ್ನಡಿ ಮುಂದಿರಲು ಮುಖ- ।
ದೂನಯವ ಪರರಿಂಗೆ ಕೇಳುವ- ।
ದೇನು ಕಾರಣ ತೋರ್ಪುದೈ ಮುಖ ದರ್ಪಣದಿ ನರನೆ ॥೧೮೨॥

ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲಿ ಭಕ್ತರೆನ್ನನು ।
ಭಾವಿಪರೊ ಮತ್ತಾವ ವಸ್ತುವ ।
ಸೇವಿಸಲು ಬಯಸುವರೊ ಪೂರಯಿಸುವೆನವರ ಬಯಕೆ ॥
ಈ ವಿಧದ ನಿಜಭಕ್ತವೃಂದವ ।
ಕಾವ ಬಿರುದಿನ ದೇವದೇವನು ।
ಕೈವಶನು ನಾನಿಹೆನು ನಿನ್ನಯ ಕೈಯ ಬೊಗರಿಯಲಾ
॥ ೧೮೩ ॥

ಹರಿಯು ಪ್ರೇಮಾನಂದಭರದಿಂ ।
ದರುಹಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಮೈ- ।
ಮರೆತನಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಜನಸುರಧೇನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥
ನರನು ಹರ್ಷದಿ ತೇಲುತಿದ್ದನು ।
ಗಿರಿಯ ರೂಪದಲಿದ್ದರಾ ಹಿಮ- ।
ಕರನ ನೋಡಲು ಕರಗಿ ನೀರಾಗುವುದು ಶಶಿಕಾಂತ
॥ ೧೮೪ ॥

ಹರುಷ ಹರ್ಷಸ್ವಾನುಭವಮೀ- ।
ತೆರದ ದ್ವೈತವೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ।
ಹರುಷದ ಸುಮೂರ್ತಸ್ವರೂಪನೆ ಪಾರ್ಥನಾದನಲಾ ॥
ಹರಿ ಸಮರ್ಥನು ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ ।
ಹರುಷವಾರಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ।
ನರನ ಕೈ ಹಿಡಿದೆಬ್ಬಿಸುತ ತಾರಿಸಿದನೈ ಮುದದಿ ॥ ೧೮೫ ॥

ನರನ ಪರಿಯಿಪ ಧೀರನಾದರು ।
ಕರಗಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಮುಳುಗುತಿದ್ದನು ।
ಭರತಿ ಯಿಪರಿ ಬಂದುದೈ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಥನಲಿ ॥
ಹರಿಯು ತತ್ಪ್ರೇಮಪ್ರವಾಹವ ।
ಸರಿಸುತಾಕ್ಷಣ ಬದಿಗೆ ಪೇಳ್ದನು ।
ನರನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಂ ನೀ ಬಾರೊ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೧೮೬ ॥

ನಿಟ್ಟುಸುರ ಬಿಡುತಾಗ ಪಾರ್ಥನು ।
ಥಟ್ಟನೆಂದನು ತಲೆಯ ತೂಗುತ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಭು ತ್ವತ್ಸನ್ನಿಧಾನಕೆ ತ್ರಾಸಿಸಿದೆ ನಾನು ॥
ಬಿಟ್ಟು ದ್ವೈತವ ನಿನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ।
ಪಟ್ಟೆನೆನಗಿನ್ನೇಕೆ ದ್ವೈತದೊ- ।
ಳಿಟ್ಟು ಕೌತುಕ ಮಾಳ್ಪೆ ನಾಕಿದು ದ್ವಂದ್ವವೆನ್ನೊಡನೆ
॥ ೧೮೭ ॥

ಹರಿಯು ನಸುನಗುತಾಗ ಪೇಳ್ದನು ।
ನರನೆ ನಿನಗರವಿಲ್ಲಲಾ ಹಿಮ- ।
ಕರನು ಬೆಳಕನು ತೊಳಗಿ ಜೀವಿಪ ಪರಿಯದಾಗದಲಾ ॥
ನರನೆ ನಿನಗೀ ಪರಿಯಲಾಡುತ ।
ತರಿಸಿದರೆ ಕೋಪವನು ಯೆನಗದು ।
ಹರುಷವಾಗುವುದೆನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ದ್ವಿಗುಣವಾಗುವುದು ॥೧೮೮॥

ಪ್ರೀತಿಯಿರ್ಪುದು ಕೇಳ್ವರಸ್ಸರ ।
ಮಾತಿನಿಂದದು ವರ್ಧಿಸುವುದೈ ।
ಮಾತಿನಿಂದಲೆ ಜೀವಿತದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಬರುತಿಹುದು ॥
ಏತಕಿನ್ನೀ ಪರಿಯ ವಾದವು ।
ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾನೇನ ಪೇಳಿದೆ- ।
ನಾತುಮನು ಬೇರಿಹನು ಕರ್ಮವು ಬೇರೆಯಾಗಿಹುದು ॥ ೧೮೯ ॥

ನರನು ಪೇಳಿದನಾಗ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನಾರಂಭಿಸಿದೆ ಯೆ- ।
ನ್ನುರುತರದ ಮನದಿಂಗಿತವ ಪೇಳುವರೆ ಮೋದದಲಿ ॥
ಅರಿಯಲಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸರ್ವ- ।
ಕ್ಕಿರುವುವೈ ಕಾರಣಗಳೈದೆಂ- ।
ದರುಹುವೆನು ತಾನೆಂದು ವಿಷಯವ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿಯಲಾ
॥ ೧೯೦ ॥

ಮರೆತು ವಿಷಯವ ಮುಂದೆ ನೀನೆನ- ।
ಗರುಹುವರೆ ವ್ಯಾರಂಭ ಮಾಡಿದಿ ।
ಧರೆಯಲಾತ್ಮನಿಗಿಲ್ಲವೆಂದಿಗು ಕರ್ಮಸಂಬಂಧ ।।
ಹರಿಯೆ ವಿಷಯವಿದೆನ್ನ ಪ್ರೇಯವು ।
ತೊರೆಯಲಾರೆನು ಪ್ರೇಮವಿಷಯವ- ।
ನರುಹು ಮುಂದಕೆ ಕೇಳುವರೆ ಮನವೇಳುತಿದೆ ಮುದದಿ ॥೧೯೧॥

ನರನ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಹರುಷಪುಳಕಿತನಾಗಿ ಪೇಳ್ದನು ।
ಧರಣಿ ಹಿಡಿದೈ ಕೂತು ವಿಷಯಾತುರದಿ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ಅರಿಯೆ ನಿನ್ನಂತೀಪರಿಯ ತತ್- ।
ಪರತೆಯಲಿ ಕೇಳುವರು ಭಕ್ತರು ।
ದೊರೆಯುವರೆ ಯೆನಗಿನ್ನು ಪಾರ್ಥನೆ ನಿನ್ನ ತೆರವಿರುವ ॥ ೧೯೨ ॥

ನರನೆ ನಿಜಸಿದ್ಧಾಂತ ಪೇಳುವೆ- ।
ನಿರುವೆ ನಿನಗಾಂ ಋಣಿಕನದರಿಂ ।
ದಿರುವೆ ನಿನ್ನೊಳು ತಲೆಯ ಬಗ್ಗಿಸಿ ದೀನತನದಿಂದ ॥
ನರನು ಪೇಳಿದನೆನ್ನ ವಚನವ ।
ಮರೆತಿಯೋ ನೀ ತಿರಿತಿರಿಗಿಯಾ- ।
ಬರಡುದ್ವೈತವ ತಾಳ್ದುದೇತಕೆ ಹೇಳು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೧೯೩ ॥

ಹರಿಯು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆನೀಕ್ಷಣ ।
ಮರೆಯಲಿಲ್ಲೈ ವಿಷಯವಾದವಿವಾದಸರಣಿಯನು ॥
ಇರುವುವಾ ಕಾರಣಗಳೈದಾ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಿದುವೇ ।
ಯಿರುವುವೀ ಕಾರಣಗಳಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೇತುಗಳು ॥೧೯೪॥

ಇರುವನಾತ್ಮನು ತಾನುದಾಸಿಯು ।
ಯಿರನು ಕರ್ಮಕೆ ಹೇತು ಕಾರಣ ।
ಮರಳಿ ಕರ್ಮಕೆ ಸಾಹ್ಯ ಮಾಡನು ಕೇಳು ತಾನಾಗಿ ॥
ಇರವು ಕರ್ಮಕೆ ಶುಭತೆಯಶುಭತೆ ।
ಬರಲು ಹೋಗಲು ದಿವಸರಾತ್ರಿಗ ।
ಳಿರುವುದಲ್ಲಾ ಗಗನವೊಂದೇ ಬೇರೆಬೇರಿಹುವೆ ॥ ೧೯೫ ॥

ನೀರುತೇಜವು ಕೂಡಿಯುಗಿಯಾ- ।
ಗೇರುವುದು ವಾಯುವಿನಿಲಿ ಮೋಡವು ।
ಹಾರುವುದು ಸಂಬಂಧ ಬಂತ್ಕೆ ಗಗನಮಂಡಲದ ॥
ಯಾರು ಪೇಳ್ವರು ಮೋಡ ಗಗನದಿ ।
ಸೇರುವುದು ಮೇಗೈಕ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಚಾರು ಕರ್ಮಾತುಮನದೀ ಸಂಬಂಧ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೯೬ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕಾಷ ಗಳ ಕೂಡಿಸಿ ।
ನರನು ನಾವೆಯ ನಿರ್ಮಿಸುತಲಿತಿ- ।
ಭರದಿ ಗಾಳಿಯ ಬಲದಿ ನಡೆಸುವನವನು ನಾವೆಯನು ।

ನರನೆ ನೋಡಾ ನೀರುನಾವೆಯ ।
ಬರುವುದೇ ಸಂಬಂಧವೈಕ್ಯವು ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಿಮಾತ್ರವೆ ನಾವೆಗಾ ನೀರು ॥ ೧೯೭ ॥

ಮಣ್ಣ ಹೆಂಟೆಯನಾಕುಲಾಲನು ।
ಮುನ್ನಿರಿಸಿ ಚಕ್ರದಲಿ ತಿರುಗಿಸೆ ।
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಾಕೃತಿಯ ಪಾತ್ರಗಳಾಗುವುವು ನಿಜವು ॥
ಇನ್ನು ವಗಾಡು ವಿಚಾರ ಪೃಥ್ವಿಯು ।
ತನ್ನ ಕುಶಲತೆ ಯೇನ ತೋರ್ಪುದು ।
ವರ್ಣಿಸಲು ಮೇಣಾ ಕುಲಾಲನ ಕುಶಲತೆಯೆ ನಿಜವು ॥ ೧೯೮ ॥

ಬರುವುದೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ ಜಗಕಾ- ।
ತರಣಿಮಂಡಲದಿಂದ ನೋಡಲು ।
ಕಿರಣಜ್ಯೋತಿಯೆ ಜಗದ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ।
ಇರುವನಾಗಗನದಲಿ ಸೂರ್ಯನು ।
ಧರೆಯ ಕರ್ಮಕಲಿಪ್ತನಾಪರಿ ।
ಯಿರುವನಾತ್ಮನಲಿಪ್ತ ಕರ್ಮಕೆ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೧೯೯ ॥

ಕಾರಣಗಳೈದಿಹುವು ಕರ್ಮಕೆ ।
ಬೇರಿರುವನಾತುಮನು ಪಂಚಕ- ।
ಕಾರಣಗಳಾಗಿಹುದು ಕರ್ಮಲತಾವನಕೆ ಮೂಲ ॥
ಕಾರಣಗಳೀ ಪಂಚಕದ ಸುವಿ- ।
ಚಾರವೂರ್ವಕ ಪೇಳ್ವೆ ಮುತ್ತಿನ ।
ಭಾರ ತೂಗಿಸಿ ಬೆಲೆಯ ಮಾಡುವುದುಚಿತ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೦೦ ॥

ಅಧಿಷ್ಠಾನಂ ತಥಾ ಕರ್ತಾ ಕರಣಂ ಚ ಪೃಥಗ್ವಿಧಮ್ ।
ವಿವಿಧಾಶ್ಚ ಪೃಥಕ್ಚೇಷ್ಟಾ ದೈವಂ ಚೈವಾತ್ರ ಪಂಚಮಮ್ ॥ ೧೪ ॥

ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಕರ್ಮಲಕ್ಷಣ ।
ಪೇಳುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಸರ್ವವ ।
ಮೂಲಕಾರಣಗಳನು ಯೆನ್ನಯ ಮನದೊಳಿದ್ದುವನು ।
ಮೂಲಕಾರಣವಿಹುದು ದೇಹವು ।
ಕೇಳಿದಕಧಿಷ್ಠಾನವೆನಿಸುವರು ।
ಪೇಳುವೆನು ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೆಸರಿದು ಬಂದುದೇಕೆಂದು ॥ ೨೦೧ ॥

ಇರುವನೀದೇಹದಲಿ ಭೋಕ್ತನು ।
ಬರುವುವಿದರಲಿ ಭೋಗ್ಯವಿಷಯಗ- ।
ಳಿರಿಯಲಾ ಕಾರಣಗಳಿವು ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಭೂತಳದಿ ।

ಮೆರೆವ ಹತ್ತಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕಷ್ಟಗಳ ಸಹಿಸುತ ।
ನಿರುತ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಭೋಗಿಪನಿರುಳುಹಗಲೆಲ್ಲ ॥ ೨೦೨ ॥

ಈ ತೆರದ ಸುಖದುಃಖ ಭೋಗಿಪ ।
ಪಾರ್ಥ ಠಾವಿಲ್ಲನ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಮತು ಬಂತು ಶರೀರಕಿದರಿಂದಲಿ ಯಧಿಷ್ಠಾನ ॥
ಈ ತೆರದ ದೇಹದಲಿ ತತ್ತ್ವ ।
ಖ್ಯಾತನಿಹುವಿಪ್ಪತ್ತು ನಾಲುಕು ।
ಭೂತಳದೊಳಿಹುದಿದಕೆ ಬಂಧನಮೋಕ್ಷಸಾಧನತೆ : ೨೦೩ ॥

ಸ್ಥಾನವಿಹುದೀದೇಹ ಜಾಗರ ।
ಮೇಣು ಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿ ಯಿವಕ್ಕೆ ।
ಮಾನಿಸುವರಿದಕಿಹುದು ಹೆಸರದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಯೆನುತ ॥
ನಾನು ಹೇಳುವೆ ಕರ್ತನೆರಡನೆ ।
ಮಾನಿಸುವೆ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ।
ಮಾನವರು ಕರೆಯುವರು ಜೀವವೆನುತ್ತ ಕರ್ತನಿಗೆ ॥೨೦೪॥

ಕರ್ತನೈ ಚೈತನ್ಯರೂಪನು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೈ ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಮಳೆಗರೆಯೆ ಕೂಡುವುದೆಲ್ಲ ಜಲ ನೆಲದಿ ॥
ಮತ್ತೆಗಗನದ ಜಿಂಬ ನೀರಲಿ ।
ಬಿತ್ತು ಯೆನಲಾ ನೀರಿನಾಕೃತಿ ।
ಹತ್ತುವುದು ಗಗನಕ್ಕೆ ಗಗನವಲಿಪ್ತವೇ ಯಿಹುದು ॥೨೦೫।

ಅರಸನಾ ನಿದ್ರೆಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನದ-।
ಲರಸುತನವನು ಮರೆತು ಸ್ವಪ್ನದೊ-।
ಳಿರುತ ಭಿಕ್ಷುಕನೆನುತ ತಿಳಿವನು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಚೈತನ್ಯರೂಪವ।
ಮರೆತು ತಾನೇ ದೇಹವೆನುತಲಿ ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಸಿದೆನು ॥ ೨೦೬ ॥

ಜಿಡೆನು ನಿನ್ನಭಿಮಾನವೆನುತಲಿ ।
ನುಡಿದನಭಿವಚನವನು ದೇಹಕೆ ।
ನುಡಿದ ವಾಗ್ದಾನಪ್ರಕಾರದಿ ನಡೆವನೀ ಜೀವ ॥
ಎಡೆಬಿಡದಲೆ ಶರೀರ ಮಾಡುವ ।
ಸಡಗರದ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆಲ್ಲಕೆ ।
ಪಡೆವನೈ ಕರ್ತೃತ್ವ ಜೀವನು ತೊರೆಯದಭಿವಚನ ॥೨೦೭॥

ದೃಷ್ಟಿಯೊಂದೇ ಯಿರವುದಾದರು ।
ಬಟ್ಟ ಕಣ್ಣಿವೆಕೂದಲಿನಲಾ ।
ದೃಷ್ಟಿ ಗೋಚರಿಸುವುದು ಚವರಿಯ ಕೇಶದಂದದಲಿ ॥
ಅಟ್ಟಹಾಸದಲಾಟವಿಕ ತ-।
ನ್ನಿಷ್ಟರಸದಿಂ ಕುಣಿಯ ಹತ್ತಲು ।
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೆನಿಸುವುದು ಪರಿಪರಿಯ ನವರಸವು
॥ ೨೦೮ ॥

ಮನೆಯಲಿರುತಿಹ ದೀಪವೊಂದದು ।
ಮಿನುಗುವುದು ನಾನಾ ಸ್ವರೂಪದಿ ।
ಮನುಜನದನು ಗವಾಕ್ಷದಿಂದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಪಾರ್ಥ ।

ಜನುಮವೆತ್ತಿದ ಜೀವನಿಂಗೀ-।
ವಿನಿಯಮಿತ ಸುಜ್ಞಾನವೊಂದೇ ।
ಯನುಕರಣ ಮಾಡುವುವು ಯಿಂದ್ರಿಯಹತ್ತು ತಮ್ಮಂತೆ ॥೨೦೯॥

ಇರುವುದೊಂದೇ ಜ್ಞಾನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿಂದ್ರಿಯಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಧರಿಸುವುದು ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಂಗಳನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವುವದರಿಂದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಮೆರೆವ ಮೂರನೆ ಕರ್ಮಕಾರಣ-।
ವರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಪೇಳುವೆನದರಲಕ್ಷಣವ ॥ ೨೧೦ ॥

ಹರಿಹರಿದು ಪಶ್ಚಿಮದಿ ಪೂರ್ವದಿ ।
ಒರುವುವೈ ಸಾಗರಗೆ ನದಿಗಳು ।
ಬರಲು ಶರಧಿಯೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವವಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದೈ ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿಯು ।
ಭರಿತವಿಹುದೈ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ರಾಜಸಗುಣದಲಿದು ನರಶರೀರದಲಿ ॥ ೨೧೧ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಯಿಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಿ ।
ಹೊರಗೆ ಬರಲದು ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣ-।
ವಿರುತ್ರದೈ ಹೆಸರದಕೆ ಬರುವುದು ಬೇರೆಬೇರಾಗಿ ॥
ಹೊರಗೆ ಒರಲದು ಚಿಪ್ಪೆಯಿಂದಲಿ ।
ಕರೆವರದನೈ ವಚನವೆನುತಲಿ ।
ಕರದೊಳದು ಹೊರಬರಲು ಕರೆವರು ಗ್ರಹಣ ಮೇಣ್ ದಾನ
॥ ೨೧೨ ॥

ಹೊರಗೆ ಬರಲದು ಕಾಲಿನಿಂದಲಿ ।
ಕರೆವರೈ ಗತಿಯೆನುತ ಮುಂದದು ।
ಬರಲು ಕೇಳ್ಮಲಮೂತ್ರದ್ವಾರದಿ ಯದು ವಿಸರ್ಜನವು ॥
ಇರುವುದದು ವೋಂಕಾರೂಪದಿ ।
ನರನ ಪ್ರಾಣವಿದೆಂಬ ನಾಮದಿ ।
ಮೆರೆವುದೊಳಗದು ನಾಭಿಹಿಡಿದಾಹೃದಯಪರ್ಯಂತ ॥ ೨೧೩ ॥

ಮೇಲೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸರೂಪದಿ ।
ಬೀಳಲದುವೆಯುದಾನವಾಯುವು ।
ಬೀಳಲದು ಗುದದ್ವಾರದಿಂದಲಪಾನವೆನಿಸುವುದು ।।
ಆಲಿಸೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಅದುವೆ ವಿ-।
ಶಾಲದೇಹದಲೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸೆ ।
ಪೇಳುವರು ದೇಹಸ್ಥ ವ್ಯಾನವೆನುತ್ತ ಕೋವಿದರು ॥ ೨೧೪ ॥

ನರನು ತಿನುತಿರುವನ್ನವೆಲ್ಲವ । ಅರಳ ಬೇಕಥವಾ ಸುಲಕ್ಷಣ ।
ಕರಗಿಸುತ ರಸಮಾಡಿ ದೇಹದಿ । ಕೆರೆಯ ಮಧ್ಯದಿ ಕಮಲಹೂವದು ।
ನಿರುತ ಪಸರಿಸಿ ಕರೆವರದನು ಸಮಾನನಾಮದಲಿ ॥ ಭರಿತವಿರಬೇಕೈ ಪರಾಗವು ಕಮಲದಲಿ ಬಳಿಕ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಸೀನಾಕಳಿಕೆ ಡೇ- । ಇರಲು ಬೇಕಥವಾ ಕವಿತ್ವವು ।
ಕರಗಳಿಲ್ಲವು ನಾಗಕೂರ್ಮದ । ನರನ ವಾಚೆಯೊಳದರೊಳಗೆ ಬಹು ।
ಪರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯುಪಪ್ರಾಣಗಳು ಕೌಂತೇಯ ॥೨೧೫॥ ಸರಸತನವಿರ ಬೇಕು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕು ॥ ೨೧೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಸರ್ವಪರಿಗಳು । ಯುಕ್ತವಿರಬೇಕೈ ಸುಬುದ್ಧಿಯು ।
ಮೆರೆವುವಲ್ಲಾ ವಾಯುವಿನ ಬಹು । ವೃತ್ತಿವೈಭವದಿಂದ ಬಳಿಕದು ।
ಸರಸದಾಟವು ಬೇರೆಬೇರೀ ಹೆಸರ ಧರಿಸುತಲಿ ॥ ಯುಕ್ತವಿರ ಬೇಕಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಸಾನುಕೂಲತೆಯು ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಮಾನದಿ । ಮತ್ತೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಕೆ ಭೂಷಣ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವು । ವಿತ್ತು ನಡೆಸುನ ದೇವತೆಗಳು ಸ- ।
ಮೆರೆವುವ್ಯೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾರಣ ಕರ್ಮಕತಿಗಹನ ॥೨೧೬॥ ಮಸ್ತ ಮಾಡಲು ಬೇಕನುಗ್ರಹ ಕೇಳು ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥ ೨೧೯ ॥

ನರನೆ ಬರ ಬೇಕಾ ಶರದೃತು । ಇರುವುವೀ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲವು ।
ತಿರಿಗಿ ಚಂದ್ರೋದಯವು ಬೇಕೈ । ಮೆರೆವುವೈದನೆ ಕರ್ಮಕಾರಣ- ।
ಮರಳೆ ಪೂರ್ಣಿಮೆ ದಿನದ ಚಂದ್ರಮ ಬೇಕು ಸಂಪೂರ್ಣ ॥ ವರಿಯಿಲಾ ಕಲಿವಾರ್ಥ ಹೇಳಿದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಿನಗೆ ॥
ಬರಲು ಬೇಕಥವಾ ವಸಂತವು । ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ವಾರ್ಥನೆ ।
ತರುಣಿಸಹಿತಲೆ ವನವಿಹಾರದ । ಪರಮಕರ್ಮದ ಹೇತುವೆಲ್ಲವ- ।
ಸರಸಹರ್ಷವು ಬೇಕು ಮೇಣುಪಚಾರಗಳು ಬೇಕು ॥೨೧೭॥ ನಿರುವುವವು ಹೇತುಗಳು ಪಂಚಗಳೆಂದನಾ ಹರಿಯು ॥ ೨೨೦ ॥

ಶರೀರವಾಙ್ಮನೋಭಿರ್ಯತ್ಕರ್ಮ ಪ್ರಾರಭತೇ ನರಃ ।
ನ್ಯಾಯ್ಯಂ ವಾ ವಿಪರೀತಂ ವಾ ಪಂಚೈತೇ ಫಲಹೇತವಃ ॥ ೧೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡಿದಿಯೋ ಚಮತ್ಕೃತಿ । ವಾಣಿಯೆಂಬುವ ದೀಪಜ್ಯೋತಿಯು ।
ಬರಲು ಮಾಧವಋತುವು ಪಲ್ಲವ । ಹಾನಿಮಾಳ್ಪುದು ತಿಮಿರಕರ್ಮವ ।
ಬರುವುದೈ ಮರಕೆಲ್ಲ ನಂತರ ಹೂವು ಗೊಂಚಲಲಿ ॥ ಬಾಣತನ ಪುಟ್ಟುವುದು ಹಾದಿಯು ಸುಗಮವಾಗುವುದು ॥
ಬರುವುದಾ ಹೂವಿಂದ ಫಲವದು । ತಾನೆ ಪುಟ್ಟುವುದಾಗ ನಿಜವಧಿ- ।
ಬರುವುದೈ ತರುವಾಯ ಗ್ರೀಷ್ಮವು । ಮಾನಕರ್ತನು ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪೆನು ।
ಬರುವುದೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಳೆವರ್ಷಿಸುವ ವರ್ಷರ್ತು ॥೨೨೧॥ ಮಾನವನು ಕರ್ಮವನು ಮಾಡಲಿಕಾರಭಿಪನಾಗ ॥ ೨೨೩ ॥

ಅರುಣನುದಯಕೆ ಬಂದನಂತರ । ಈ ತೆರದಿ ದೇಹಾದಿನಿಚಯವೆ ।
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರುವನು । ಹೇತು ದೇಹಾದಿಕಕೆ ತಿಳಿಯೈ ।
ತರಣಿ ಬರಲು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವನೈ ಲೋಕಗಳನೆಲ್ಲ ॥ ಪಾರ್ಥ ಕಬ್ಬಿಣ ಹವಣಿಸಲು ಕಬ್ಬಿಣವೆ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಲಿ- । ಮಾತ ಹೇಳುವೆನೊಂದ ತಂತು ।
ಕಿರುವುದೈ ಕಾರಣವು ಮನವದು । ವ್ಯಾತ ತಂತುನಿಗಡ್ಡ ಹಾಕಿದ- ।
ಬರಲು ತತ್ಸಂಕಲ್ಪ ಹೊರಬೀಳುವದು ವಾಗ್ರೂಪ ॥ ೨೨೨ ॥ ಣಾತಶುಕ್ಷಣ ಮಗ್ಗದಲಿ ಸಂಭವಿಸುವುದು ವಸ್ತ್ರ ' ೨೨೪ ॥

ರನ್ನದಲಿ ಹಾಕುವರೆ ಪೈಲುವ ।
ರನ್ನವೇ ಬೇಕಾಗುವುದು ಮೇಣ್ ।
ಮನ್ನಿಸೈ ಮನಆದಿಕರ್ಮಕೆ ಹೇತು ಮನಆದಿ ॥
ಮುನ್ನವೀ ದೇಹಾದಿ ಕಾರಣ- ।
ವೆನ್ನುವುದು ಹೇಗೆನುತ ಕೇಳಲು ।
ನಿರ್ಣಯವ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು
॥ ೨೨೫ ॥

ತರಣಿ ಕೊಡುವ ಪ್ರಕಾಶಕಿಹನಾ ।
ತರಣಿಯೇ ನಿಜಹೇತು ಕಬ್ಬೀ- ।
ತೆರದಿ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಗೆ ಹೇತುವಲಾ ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಸರಸತಿಯ ಸ್ತೋತ್ರವನು ಮಾಡಲು ।
ಸರಸತಿಯ ವರ ಬೇಕು ಹೇತುವು ।
ಪರಮ ನಿಗಮಮಹತ್ವಕಾ ನಿಗಮಗಳೆ ಹೇತುವಲಾ
॥ ೨೨೬ ॥

ಕಾರಣವು ದೇಹಾದಿ ಕರ್ಮಕೆ ।
ಯಾರಿಗರಿವೀ ಸೂತ್ರ ಶ- ।
ರೀರ ಮೊದಲಾದುದಕೆ ಹೇಳುತ್ತ ಬೇಕು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಚಾರುದೇಹಕೆ ದೇಹ ಹೇತುವು ।
ತೋರುವುದು ದೇಹದಲಿ ಕರ್ಮವು ।
ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಬೇಕದನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿ ಪೇಳದಂದೆಲೆ ॥ ೨೨೭ ॥

ಶಾಸ್ತ್ರನಿಯಮಿತ ಕರ್ಮನ್ಯಾಯ್ಯ ।
ಪಾರ್ಥ ಮತ್ತದು ಪುಣ್ಯಕರ್ಮವು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ತತ್ಕರ್ಮಫಲವೈ ನ್ಯಾಯವೇ ಹೇತು ॥
ಪತ್ತಿದರೆ ಪರ್ಜನ್ಯನನುಚಿತ ।
ಭತ್ತಗದ್ದೆಗೆ ತಿರ್ದಲಾಜಲ ।
ಕೆತ್ತಿಕುಡಿದ್ದು ಗದ್ದೆಯಾದರು ತೀರ ನಿಷ್ಫಲವೆ ॥ ೨೨೮ ॥

ನಿಷ್ಟಿನಲಿ ಮನೆಯಿಟ್ಟು ಕಾಶಿಯ ।
ಒಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದರೆ ಕಷ್ಟ ದೇಹಕೆ ।
ಹುಟ್ಟುನ್ನದು ನಿಜ ಕೆಟ್ಟುನೇನವನಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ಹೇತು ಕಾರಣ- ।
ಚೇಷ್ಟೆಯಿಂದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಒರಲಾ ।
ಯಿಷ್ಟಕರ್ಮವು ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗವು ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೨೨೯ ॥

ಗಡಿಗೆಯೊಂದರ ಹಾಲು ಬಾರ್ಹ್ಮಣ- ।
ಗಡಣಕಿತ್ತರು ಪ್ರೇಮದಿಂದನು- ।
ರೊಡನೆ ಕುಡಿದರು ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು ಬ್ರಹ್ಮನೈಂದಕ್ಕೆ ॥
ಗಡಿಗೆಯಿರಡನೆಯಿಂದಲುಕ್ಕುತ ।
ಗಡಿಗೆಯಿಂದಲೆ ನಷ್ಟವಾಯಿತು ।
ನಡುವೆ ಭೇದವಿದಿಷ್ಟ ನೋಡೈ ಕರ್ಮವೆರಡರಲಿ ॥ ೨೩೦ ॥

ಪಾತ್ರ ಮೊದಲನೆಯಿಂದಲದು ಸತ್- ।
ಪಾತ್ರದಾನವದಾಯಿತೆರಡನೆ- ।
ಪಾತ್ರದಿಂದಲಿ ಹೋದ ಹಾಲದು ವ್ಯರ್ಥವಾಯಿತಲಾ ॥
ವಿಚಿತ್ರತರವಿದು ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವು ।
ಶಾಸ್ತ್ರವಿರಹಿತ ಕರ್ಮ ನಿಷ್ಫಲ ।
ವರ್ಷ ಚೋರನು ಪೊಯ್ಯಲದು ಸದ್ದಾನವೆನಿಸುವುದೆ ॥ ೨೩೧ ॥

ಇರುವೈ ಚಾಲೊಳಗೆ ಬೈನ- ।
ಕ್ಕೈದು ವರ್ಣಗಳವನು ಸಂತತ ।
ನರನು ತಾ ಸ ಪರಾರದಲ್ಲುರ್ಜಿಸುವನಲ್ಲೈ ॥
ಇರುವೈನಾಮಂಕ್ರಿ ವರ್ಣದ ।
ಹೊರಳು ಕೇಳದರಿಂದ ಮಂಕ್ರೀ- ।
ಭ್ಯರಿಗೆ ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ಮನ್ನಿಸೆ ಮರುಳುತನವಲ್ಲೈ ॥ ೨೩೨ ॥

ಲರಿಯಾದಲೆಯಾ ಮಂತ್ರಯುತ್ತಿಯ ।
ನರನು ಮಣ್ಣೋರ್ಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲು ।
ಒರಟುಪ್ಪೇನವನಿಂಗೆ ಮಂತ್ರೋರ್ಚ್ಚಾರನತ್ತಲ್ತನ್ನ ॥
ಕರಿಯಲಾಸು ಹೇತು ಕಾರಣ- ।
ವಿರಿಸಿನಲಿ ಮುಖ್ಯನ್ನದು ಕರ್ಮವು ।
ಒರಟು ಪುಣ್ಯನ್ನ ಪಾವನವದು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೇತುವದು ॥ ೨೩೩ ॥

ತತ್ರೈವಂ ಸತಿ ಕರ್ತಾರಮಾತ್ಮಾನಂ ಕೇವಲಂ ತು ಯಃ ।
ಪಶ್ಯತ್ಯಕೃತಬುದ್ಧಿತ್ವಾನ್ನ ಸ ಪಶ್ಯತಿ ದುರ್ಮತಿಃ ॥ ೧೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಗೆ ಕರ್ಮಕಾರಣ- ।
ವಿರುವುದೈದಕ್ಕ್ಯೆದು ಹೇತುಗ- ।
ಳೆರುವುವೀ ಪರಿ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿವಾರ್ಥ ತಿಳಿವಾಯ್ತೆ ॥

ಪರಿಕಿಸೈ ನೀನಾತ್ಮಕಾರಣ- ।
ನಿರುವನೇ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ- ।
ನರುಹು ಯೆನಗೀ ತತ್ತ್ವವಿಸ್ತರವೆಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೩೪ ॥

ತರಣಿ ತಾಂ ನಿಜವಿಷಯವಾಗದೆ ।
ಕಿರಣದಿಂ ನೇತ್ರಾದಿಗಳ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ತರುವನು ವಿಷಯವೆಲ್ಲವ ಪೂರ್ಣತರವಾಗಿ ॥
ಪರಿಯಲಾತ್ಮನು ಕರ್ಮವಾಗದೆ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ತತ್ಕರ್ತನಿಗೆ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ತರುವನು ಜಗದೊಳೆಲ್ಲವ ಕರ್ಮಕಾರಣವ ॥೨೩೫॥

ತಾನು ಕನ್ನಡಿ ಬಿಂಬವಾಗದೆ ।
ಕಾಣಿಸುವ್ದೈ ಯೆರಡನೇದನೆ ।
ಜಾಣರರಿವರು ಕರ್ಮಕರ್ತನು ಆತ್ಮ ತಾನಲ್ಲ ॥
ಬಾನಿನಲಿ ರವಿ ರಾತ್ರಿದಿವಸಕೆ ।
ತಾನೆ ಕಾರಣನೆನಿಸಿ ಯದರಿಂ ।
ತಾನಲಿಪ್ತನಲಾ ಧನಂಜಯ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯಿತಲಾ ॥೨೩೬॥

ಯಾರಿಗಿರುವ್ದೊ ಭ್ರಮವಹಂಕೃತಿ ।
ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಾನೆ ಯಿರುವೆ ಶ- ।
ರೀರವೆಂಬಭಿಮಾನವವನಿಂಗೇನ ಹೇಳಲದ ॥
ತೋರದಾತ್ಮಜ್ಞಾನರೂಪವು ।
ಘೋರಕತ್ತಲೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರವು ।
ಸೇರಿತೆಂದೇ ವಾರ್ಥ ತಿಳಿಯೈ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳೆದೆನು ॥ ೨೩೭ ॥

ಇರುವ್ದೈ ನರದೇಹವೇ ಯೀ- ।
ಶ್ವರನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೇಣು ಜೀತನ ।
ಧರಿಸುತೀ ನಿರ್ಧಾರ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಬರುವ್ದುದವನಿಗೆ ಸಹಜವೃತ್ತಿಯು ।
ಯಿರುವನಾತ್ಮನೆ ಕರ್ತನೆಂಬನು ।
ಕರೆವನಥವಾ ಕರ್ಮಕರ್ತೃವು ದೇಹವೇ ಯೆನುತ ೨೩೮॥

ಕೇಳೆದೈ ಕಲಿವಾರ್ಥ ಆತ್ಮನು ।
ಮೇಲೆ ಕರ್ಮಾತೀತನಿರುವನು ।
ಬಾಳುವನು ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷೀಭೂತನಾಗುತಲೆ ॥
ಕೇಳನವನಾ ನಿಜಸ್ವರೂಪದ ।
ಲೀಲೆಯನು ಕಿವಿಯಿಂದ ಗೊಪ್ಪಿಯ ।
ಪೇಳುವವನಾರಾತ ಮೂರ್ಖನು ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯನೆ ಸೈ ॥೨೩೯॥

ಹತ್ತಿಹುದು ಭ್ರಮವಾತ್ಮ ದೇಹವೆ- ।
ನುತ್ತ ಮನ್ನಿಸಿ ಹುಚ್ಚನಂದದಿ ।
ವಿತ್ತವನು ನಾವೇನ ಹೇಳಲಿ ಯಿ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ॥

ನೇತ್ರಗಳ ತಾಂ ಮುಚ್ಚೆ ಹಗಲಿಗೆ ।
ರಾತ್ರಿಯೆಂಬುದು ಗೂಗೆ ಯಿಪರಿ ।
ಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿವಾರ್ಥ ನೀನಿದನು ॥ ೨೪೦ ॥

ನರನೆ ಗಗನದಿ ಹೊಳೆವ ಸೂರ್ಯನ- ।
ನರಿಯದಾತನು ನೆಲದ ಮೇಲಿನ ।
ಕೆರೆಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನು ಸೂರ್ಯನೆನುತ್ತ ಕರೆಯುವನು ॥
ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ನೀರಾಗೆ ಸೂರ್ಯಗೆ ।
ಬರುವ್ದೈ ನಿಜಜನ್ಮ ಕೆರೆ ಬ- ।
ತ್ತಿರಲು ಸಾವನು ಸೂರ್ಯ ಕೆರೆ ಕಂಪಿಸಲು ಕಂಪಿಸುವ
॥ ೨೪೧ ॥

ನರನು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರೆ ।
ಖರೆಯವಗೆ ಕೇಳ್ ಸ್ವಪ್ನಸೃಷ್ಟಿಯು ।
ಕರೆವನ್ಯೆ ರಜ್ಜುವನು ಸರ್ಪವೆನುತ್ತ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥
ಅರಿಯದಾ ಸರ್ಪಸ್ವರೂಪವ ।
ಬರಿದೆ ಭೀತಿಯನಾಂತರದರ- ।
ಲ್ಲಿರುವ್ದೇನ್ಯೆ ಚಿತ್ರ ನೀ ಕಲಿವಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೨೪೨ ॥

ಬರಲು ಕಾಮಿಲಿ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಹಿಮ- ।
ಕರನು ತೋರ್ಪನು ಹಳದಿಬಣ್ಣದಿ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಮೃಗಜಲವು ವಂಚಿಸುತಿರದೆ ಮೃಗಗಣವ ॥
ಗುರುಸ್ಮರಣ ಶಾಸ್ತ್ರೋಚ್ಚರಣವೆಂ- ।
ಬೆರಡು ಪಾವನವಾಯುಸ್ಪರ್ಶವು ।
ದೊರೆಯುವಾರದೆ ಮೂರ್ಖತನದಲಿ ಬೆಂದು ಬಳಲುವರು
॥ ೨೪೩ ॥

ಸ್ಥಿರವಿರುವನಾ ಚಂದ್ರ ಗಗನದಿ ।
ಚರಿಸೆ ವೇಗದಿ ಮೋಡವದರಲಿ ।
ನರಿಗಳೆನುವುವು ಚಂದ್ರನೋಡುವನೆಂತು ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ॥
ಪರಿಯೊಳಾತ್ಮವು ದೇಹವೆಂದೇ ।
ಯರಿಯುತಲಿ ಪರಿಕಿಸಲು ಆತ್ಮವು ।
ಧರಿಸಿರುವ್ದೈ ದೇಹರೂಪದ ಬಲೆಯ ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥ ೨೪೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರದ ಕಲ್ಪನೆ- ।
ಯಿರಲು ದೇಹದ ಬಂದಿವಾಸದಿ ।
ಬರುವ್ದೈ ಕರ್ಮಗಳ ಬಲವತ್ತರದ ಗಂಟುಗಳು ॥
ಅರಿಯಲಾ ಗಿಳಿ ಕೂತು ನಳಿಯಲಿ ।
ಭರದಿ ಕಟ್ಟಿಹರೆನ್ನ ನೆನುತಲಿ ।
ಮರಳಿ ಕಾಲ್ಗಳ ಘಟ್ಟಿ ಹಿಡಿವುದು ಬಿಡಲಿತ್ಸಿಸದೆ ॥ ೨೪೫ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಹೇಹ ಮಾಡಿಹ ।
ಚಾರುಕರ್ಮದ ಕರ್ತನಾತ್ಮ ನಿ- ।
ಚಾರಿಸುವನಾರೀತೆರದಿ ನಿಜತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥
ತೂರಿಕೊಳುವನು ಕರ್ಮದಲಿ ನೂ- ।
ರಾರು ಕಲ್ಪಂಗಳ ತನಕವು ಶ- ।
ರೀರ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮವರಿಯನು ಪೇಳ್ವೆ ನಾನೀಗ
॥ ೨೪೬ ॥

ಜಲಧಿಯಲ್ಲಡಗಿಹನು ವಡಬಾ- ।
ನಳನು ಜಲಧಿಯ ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡನು ।
ತಿಳಿಯಲೀಪರಿಯಾತ್ಮನಿರುವನು ದೇಹದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇಳೆಯಲೀಪರಿ ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪರ ।
ತಿಳಿವುದೆಂತೆನೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ ।
ಕಲಿಕಿರೀಟಿಯೆ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳುವುದು
। ೨೪೭ ॥

ಮುಕ್ತಿರೂಪದ ವಿಷಯ ಯೋಚಿಸೆ ।
ಮುಕ್ತತೆಯು ನಿಜವಾಗಿ ಕಣ್ಗಿಗೆ ।
ಹತ್ತುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವು ಗುಣಧರ್ಮವಿದು ನೋಡು ॥
ದೀಪ್ತಿಯನು ಹಿಡಿದವರ ವಶದಿಂ ।
ಕತ್ತಲೆಯಲೇ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಲು ।
ವಸ್ತು ಗೋಚರವಾಗದೇ ದೀಪ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಲಿ ೨೪೮॥

ಕನ್ನಡಿಯು ಮೇಲಿರುವ ಮಲವನು ।
ತನ್ನ ಹಸ್ತದಿ ದೂರ ಮಾಡಲು ।
ಕನ್ನಡಿಯೊಳಾ ಕಾಣದೇ ನಿಜರೂಪ ಸ್ವಚ್ಛವದು ॥
ಮುನ್ನವಾ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತನ್ನ ಬಿಂಬವ ನೋಡಲೆತ್ನಿಸೆ ।
ಭಿನ್ನವಾಗುವುದಾಗ ನೋಟವೆ ಬಿಂಬವಾಗುವುದು ॥ ೨೪೯ ॥

ನೀರೊಳಗೆ ಕಲ್ಲುಪ್ಪ ಹಾಕಲು ।
ಸೇರುವುದು ಕಲ್ಲುಪ್ಪು ನೀರನು ।
ಚಾರುಸಂತರ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಮಾಡಲಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ತೋರದಿಹ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ತೋರುವುದು ಸಂತರ ಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಧಾರುಣಿಯಲದಕಾಗಿ ಸಂತರ ಚಿಂತಿಸೈ ನಿತ್ಯ ॥ ೨೫೦ ॥

ಕರ್ಮ ಮಾಡುತಲಿದ್ದು ಸಂತತ ।
ಕರ್ಮದಲ್ಲಿಯನಿಷ್ಟದಿಷ್ಟದ ।
ಕರ್ಮಗಳ ಮಾನಿಸದಲಿತ್ತಲೆಯಿಂದ ತಾನಿರುವ ।
ಚರ್ಮಚಕ್ಷುವಿಗಿರುವ ಚರ್ಮದ ।
ಧರ್ಮದಿಂದಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಪೋಪುದೆ ।
ಮರ್ಮ ಪೇಳ್ವೆನು ಯಾರು ಕರ್ಮಾತೀತನಿರುತಿಹನು ॥ ೨೫೧ ॥

ಯಸ್ಯ ನಾಹಂಕೃತೋ ಭಾವೋ ಬ ದ್ಧಿರ್ಯಸ್ಯ ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ॥
ಹತ್ವಾಪಿ ಸ ಇಮಾಂಲ್ಲೋಕಾನ್ನ ಹಂತಿ ನ ನಿಬಧ್ಯತೇ ॥ ೧೭ ॥

ಓದ್ಧರೂಪದ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ।
ನಿದ್ದೆಯಲಿ ತಾನಾತ್ಮನಿದ್ದನು ।
ಬೆದ್ದನಜ್ಞಾನದಲಿ ನಿದ್ರಾರೂಪವದೆಯಾಯ್ತು ॥
ಬೆದ್ದಿತವನಿಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪವಿ- ।
ಶುದ್ಧಸ್ವಪ್ನವು ಬಹುದಿವಸದಿಂ ।
ದೆದ್ದು ಕೂಡದೆ ಗಾಢನಿದ್ರಾಲಂಬ ಮಾಡಿದನು ॥ ೨೫೨ ॥

ಆಗಲವನಿಗೆ ತತ್ತ್ವಮಸಿ ಬಹು- ।
ಭಾಗ್ಯದಿಂದಲಿ ಬೆತ್ತು ಕಿವಿಯಲಿ ।
ಜಾಗರಣೆಯಾಯ್ತಾಗ ಗುರು ಬಂದೆಬ್ಬಿಸಲು ಭರದಿ ॥
ಹೀಗೆ ತಲೆಯಲಿ ಕೈಯನಿಡದೆ ಸ- ।
ರಾಗದಿಂದಲಿ ಲತ್ತೆ ಹೊಡೆಯುತ ।
ಬೇಗದಿಂದೆಬ್ಬಿಸಿದನೈ ಗುರುಕೃಪೆ ಚಮತ್ಕಾರ ॥ ೨೫೩ ॥

ಜಗದ ರೂಪದ ಸ್ವಪ್ನನಾಕ್ಷಣ- ।
ವಗಲುತಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪದ ।
ಮಿಗಡನಿದ್ರೆಯು ಕೃಜಿಸಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದರ್ಶನದಿ ॥
ಉಗಮವಹುದೈ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯು ।
ವೃಗಮವಾಗಲು ಚಂದ್ರ ತೋರುವ ।
ಮೃಗಜಲವು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಲಯವ ಹೊಂದುವುದು ॥ ೨೫೪ ॥

ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಬಾಳ್ಯ ಬಾಗುಲು ।
ಗೆಟ್ಟು ಭೀತಿಯ ತಾಳುವರೆ ನೋಡ್ ।
ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಸುಟ್ಟಾಕ್ಷಣದೊಳಿರುತಿಹುದೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ॥
ಬಿಟ್ಟರಾ ನಿದ್ರೆಯನು ಸ್ವಪ್ನವು ।
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೆನಿಸುವುದೆ ಮೇಣ್ ।
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದವಗೆ ಮೇಣಭಿಮಾನವೇ ಯಿರದು ॥೨೫೫॥

ಕತ್ತಲೆಯ ತಾಂ ನೋಳ್ಪೆನೆನುತಲಿ ।
ಹತ್ತಿದರೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಬೆನ್ನನು ।
ಸುತ್ತಸುತ್ತಿದರೇನು ಗಿರಿಗಿತ್ತುರದಿ ಹುಡುಕುತಲಿ ॥
ಕತ್ತಲೆಯ ಕಾಣುವನೆ ಸೂರ್ಯನು ।
ಸತ್ಯವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗಲು ।
ಯೆತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ಕಾಂಬನು ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವನು ॥೨೫೬॥

ಮುಟ್ಟಲಗ್ನಿಯು ಸರ್ವವಸ್ತುವ ।
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವನು ಮುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ।
ತಟ್ಟುವುದು ಕೇಳಗ್ನಿರೂಪವು ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳ ॥
ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಭೇದವು ।
ದೃಷ್ಟವಾಗದು ದಾಹ್ಯದಾಹಕ-।
ವಿಷ್ಟು ಭೇದವು ಸರ್ವವಾಗುವುದಗ್ನಿರೂಪವಲಾ ॥ ೨೫೭ ॥

ದ್ವೈತಭಾವವ ಧರಿಸಿ ಕರ್ಮವ- ।
ನಾತುಮನು ತಾಂ ಮಾಳ್ಪನೆನ್ನವ ।
ಮಾತು ಹೋಗಲು ದೇಹಭಾನವು ವಿಲಯವಾಗುವುದು ॥
ಭೂತಳವು ಪ್ರಳಯುದಲಿ ಜಲಮಯ-।
ವೋತಪ್ರೋತವದಾಗೆ ಪಿರಿಕಿರಿ- ।
ದೇತಕೆರುವುದು ಛಾವ ಕೆರೆಬಾವಿಗಳು ಮೇಣ್ಹೆಲ್ಲಿ ॥ ೨೫೮ ॥

ತರಣಿಜಿಂಬವು ಕೈಯ ಸೇರಲು ।
ತರಣಿ ಕೈವಶನೆಂದು ತಿಳಿವುದೆ ।
ಮರುಳನಲ್ಲಾ ತರಣಿ ಕೈವಶನೆಂದು ಪೇಳಿದರೆ ॥
ಅರಿಯಲಾಪರಿ ದೇಹ ತಾನೆಂ- ।
ದರಿತುಕೊಂಡರೆ ಬ್ರಹ್ಮಪೂರ್ಣತೆ ।
ಒರುವುದೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೀನೆ ವಿಚಾರಿಸೀ ತತ್ತ್ವ ॥ ೨೫೯ ॥

ಕಡಿದು ಮೊಸರನು ಬೆಣ್ಣೆ ತೆಗೆಯುತ- ।
ಲೊದನೆ ಬೆಣ್ಣೆಯು ತಿರಿಗಿಯದರೊಳ- ।
ಗಿದಲು ಬೆಣ್ಣೆಯು ತಿರಿಗಿ ಮಜ್ಜಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದೆ ॥
ಆಡಗಿ ಕಾಷ್ಠದೊಳಿರುವ ಬೆಂಕಿಯ ।
ಹೊಡೆದು ತೂತಳೆಗೆಯಲ್ಕೆ ಮೇಣದ- ।
ನಿಡಲು ಬಹುದೇ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ವೆಚ್ಚಿಗೆಯಲಡಗಿಸುತ ॥೨೬೦॥

ಕತ್ತಲೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿವ ।
ದೀಪ್ತಸೂರ್ಯನು ಪೋಲೆ ಒರಲಾ ।
ಕತ್ತಲೆಯ ಕಾಣುವನೆ ಕವಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವನೇ ಹೆಸರ ॥

ವಸ್ತುವೆರಡಾ ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯಗ- ।
ಳೆತ್ತ ಹೋದುವೊ ದ್ವೈತ ಮುರಿಯಲು ।
ಯೆತ್ತಣಿಂದಲಿ ಗರ್ವ ಬರುತಿಹುದಾತ್ಮದೇಹದಲಿ ॥ ೨೬೧ ॥

ಎತ್ತ ಹೋಗಲಿಕತ್ತ ತೋರ್ಪುದು ।
ಸುತ್ತಮುತ್ತಾಕಾಶ ಮತ್ತದು- ।
ವೆತ್ತ ಕೋಗುವುದೇನು ಪೇಳುವೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಲಾ ॥
ನಿತ್ಯವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪನಾದವ- ।
ನೆತ್ತನೋಡಿದಡತ್ತ ಕಾಂಬನು ।
ಸತ್ಯಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪನಲ್ಲೇ ಗರ್ವ ಪೆಲ್ಲಿಯದು ॥ ೨೬೨ ॥

ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಬೇಕು ಗಗನವು ।
ಯಿಲ್ಲವದಕಾಸ್ಥಾನವನ್ಯವು ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಹರಿಯಲು ಬೇಕು ಸಾಗರ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಎಲ್ಲಿಯಾದರು ಹೋಗಬೇಕೆನ- ।
ಲಲ್ಲ ಧ್ರುವಕಾ ಭ್ರಮಣವಾಪರಿ ।
ಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿಹುದು ಕೇಳಾ ಮಾನನಗೆ ನರನೆ । ೨೬೩ ॥

ಬರಲು ಸಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನರನಿಗೆ ।
ಒರಿದೆ ನೋಡಭಿಮಾನ ಬಾರದು ।
ಮನೆವನಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಕರ್ತೃತ್ವವನು ಮನದೊಳಗೆ ॥
ನಿರುತ ಯಾವಚ್ಚೀವಹಾತನು ।
ಚರಿಸುವನು ಕರ್ಮವನು ನೋಡೈ ।
ಮರಗಳೆಲೆಯುಗಲಾಡುವವೆ ಕೇಳ್ ಗಾಳಿನಿಂತಿರಲು ॥ ೨೬೪ ॥

ಗಾಳಿವಶವಾಗಿರಲು ಕರ್ಪುರ- ।
ವೇಳದೇನು ಸುವಾಸವದ ಸಂ- ।
ಭಾಳಿಸಿಟ್ಟಿಹ ಡಜ್ಜಯಿಂ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಕೇಳಿರುವ ಸಂಗಿಗಾಯನದ ಸುಖ- ।
ಲೋಲ ಚಿಂಗಿಂಪಾದ ಸ್ವಾದವು ।
ಲೆ ಳುವುದು ಗಾಯನದ ಪರ್ಯವಸಾನದಲಿ ನೋಡೆ ॥ ೨೬೫ ॥

ನೀರನುಣಿಸಲು ನೆಲಕೆ ನೀರದು- ।
ವಾರಿ ಹೋಗಲು ನಿರಿನಾ ಹಸಿ- ।
ಯಾರುವುದೆ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾದರು ಬೆಳಕುವೆಳೆವುದಲಾ ॥
ವೀರನಾವೇಶದಲಿ ಬಾಣವ ।
ಹೂಡಿಸಲು ಗುರಿ ಹೊಡೆದನಂತರ ।
ಹಾರುವುದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತನ್ನಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿರುವನಕ ॥ ೨೬೬ ॥

ಮಡಿಕೆಯಾದೊಡನಾ ಕುಲಾಲನು ।
ಮಡಿಕೆಯನು ತಕ್ಕೊಂಡನಂತರ ।
ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲಾಭ್ರಮಣವನ್ನಾ ಚಕ್ರ ತಿರುಗುವುದು ॥
ಕಡಿದರಾ ದೇಹಾಭಿಮಾನವ ।
ಬಿಡದು ದೇಹವು ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಕಡೆತನಕ ಕರ್ಮವ ಸ್ವಭಾವವೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು ।೨೬೭॥

ಕರ್ಮವಶದಲಿ ದೇಹವಾಗಿಹು- ।
ದೊಮ್ಮೆ ದೇಹೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು ।
ಕರ್ಮವೇ ಚೇಷ್ಟೆಗಳ ಮಾಡಿಸುತಿಹುದು ದೇಹದಲಿ ॥
ಕರ್ಮಚೇಷ್ಟೆಯು ನರನ ದೇಹದ ।
ಧರ್ಮವಲ್ಲಾ ಯಿಚ್ಛೆಯಿಂದದ ।
ನಿರ್ಮಿಸಲು ಲಯ ಮಾಡಲದುವೇ ಶಕ್ಯ ಬೇರಲ್ಲ ॥ ೨೬೮ ॥

ಮನದಿ ಸಂಕಲ್ಪವನು ಮಾಡದೆ ।
ಮಿನುಗುತಿಹುದೈ ಸ್ವಪ್ನರಾಜ್ಯವು ।
ವನದಲುದ್ಭವಿಸುವುದು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ಗಿಡಮರವು ॥
ಮಿನುಗುತಿರುವುವು ಗಗನದಲ್ಲರ- ।
ಮನೆಗಳತಿಸುಮನೋಹರಂಗಳು ।
ಜನರು ಮಾಡಿದರೇನು ರಚನೆಯು ಗಗನದಲಿ ನೋಡೆ
॥ ೨೬೯ ॥
ಮಾಡದಲೆ ಸಂಕಲ್ಪವಾತ್ಮನು ।
ಮಾಡಿಸುವುವೈ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲವ ।
ನೋಡು ನಾ ಪೇಳಿರ್ದ ದೇಹಾದಿಗಳೆ ಕಾರಣವು ॥
ಚಾರುತರ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಸಂ- ।
ಸ್ಕಾರ ಕಾರಣ ಹೇತುಗಳು ನಿಜ ।
ಬೇರೆಬೇರೀ ತೆರದ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆ ಮಾಡಿಸುವುವೆಲ್ಲ ॥ ೨೭೦ ॥

ಅಗಲೀ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಜಗದ ವಿ- ।
ಯೋಗವಥವಾ ಯೋಗವಿದರಲಿ ।
ಸಾಗುವುದು ಕ್ರಿಯೆಯಾತ್ಮನಿಚ್ಛೆಯ ಕೇಳದಲೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಅಗುವುದು ಕಮಲಿನಿಗೆ ಹರ್ಷವಿ- ।
ಯೋಗತಿಂ ಬಾಡುವುದು ಕುಮುದಿನಿ- ।
ಯಾಗಗನದಲಿ ನಡೆವ ಸೂರ್ಯುನಿಗೇನು ಸುಖದುಃಖ
॥ ೨೭೧ ॥
ಗಡಬಡಿಸಿದರು ಗುಡುಗುಮಿಂಚದು ।
ಕಡಿದು ನೆಲ ಜೂರಾಗಿ ಮಾಡಲು ।
ಜಡಿಮಳೆಯು ಸುರಿಸುರಿದು ಬೆಳೆಯ ಸಮೃದ್ಧಿ ಕೊಡ್ಪುದೆಯು ॥

ಜಡವಲಾ ಮೇಲಿರುವ ಗಗನವು ।
ಬಡಿಯವದಕೀ ದುಃಖಸುಖಗಳು ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಕೇಳಾತ್ಮನೀಪರಿ ತೊರೆಯಲಭಿಮಾನ ॥ ೨೭೨ ॥

ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆಚ್ಚರಿಸೆ ಸ್ವಪ್ನದೊ- ।
ಳಿದ್ದ ವಸ್ತುವ ಕಾಣಲಾರನು ।
ಯಿದ್ದರೇನದು ಸೃಷ್ಟಿಲಯವಿದನಾತ್ಮ ಕಾಣನಲಾ ॥
ಶುದ್ಧಚರ್ಮಾಕ್ಷಿಯಲಿ ನೋಡಲು ।
ಬುದ್ಧ ದೇಹಿಯೆ ಕರ್ಮಮಾಳ್ಪನ- ।
ಬುದ್ಧತನಲಕ್ಷಣವು ಕೇಳೆದು ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೨೭೩ ॥

ಹುಲ್ಲುಜೊಂಬೆಯ ಮಾಡಿ ಹೊಲದಲಿ ।
ನಿಲ್ಲಿಸಿದರದು ಹೊಲದರಕ್ಷಕ- ।
ವಲ್ಲನೆನುವವೆ ತೋಳಸರಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ।
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಸ್ತ್ರ ಮೈಯಲಿ ।
ಬಲ್ಲನರು ಹುಚ್ಚನಿಗೆ ಪೇಳುವ- ।
ದಿಲ್ಲವಾದರೆ ನಗ್ನನೆಂಬರಿಹುದೆ ಹುಚ್ಚನಿಗೆ ॥ ೨೭೪ ॥

ಕೆಳಗೆ ರಣರಂಗದಲಿ ಗಾಯದಿ ।
ಬಳಲಿ ಬಿದ್ದಿಹ ವೀರಮಣಿಗಾ ।
ತಿಳಿಯಲಾಗದು ಗಾಯವಪ್ಪುದಾಗುವ ಮೈಯೊಳಗೆ ॥
ತಿಳಿಯಲವನೆರಡನೆಯು ಪುರುಷನು ।
ಕೊಳಲು ಬೇಕೈ ಗಣನೆ ಮಾಡಲು ।
ತಿಳಿಯಪಾಪರಿಯಾತ್ಮನಿಗೆ ತಾಂ ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮಗಳು ॥ ೨೭೫ ॥

ಪತಿಮೃತಿಯು ನಂತರ ಮಹಾಸತಿ ।
ಗತಿಸುವಳು ಪತಿಸಹಗಮನಕಾ ।
ಕೃತಿಯು ಮಾಳ್ಪಳು ಧರಿಸುವಳು ಸೌಭಾಗ್ಯವಸ್ತುಗಳ ॥
ಪ್ರತಿಯೊಳವಳಿಗೆ ಜನರು ತೋರರು ।
ಚಿತೆಯ ಬೆಂಕಿಯು ತೋರದವಳಿಗೆ ।
ಪತಿಸ್ವರೂಪದಿ ಲೀನಳಾಗಿಹಳೀನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೨೭೬ ॥

ಪಾಸ್ಥವಾಗಲು ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವ ।
ಸತ್ತಿತಲ್ಲವೆ ದೃಶ್ಯದೃಶ್ಯಕೆ ।
ಶಕ್ತನಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಲಿಂದ್ರಿಯಚೇಷ್ಟಿತಂಗಳನು ॥
ಹತ್ತಿಲಿರುವವರಿಂಗೆ ಶರಧಿಯು ।
ವಿಸ್ತರದ ತೆರೆ ಸಣ್ಣ ತೆರೆಯನು ।
ಕಿತ್ತಿ ಬಿಸುಡುವ ತೆರದಿ ತೋರ್ಪುದು ಚಿತ್ರತರನಿದಲಾ ॥ ೨೭೭ ॥

ಶತ್ತ್ವ ನೋಡಲು ಯಾವ ತೆರೆಯದು ।
ಕೆತ್ತಿ ಬಿಸುಡುವುದಾವ ತೆರೆಯನೆ- ।
ನುತ್ತ ಹೇಳಲು ಶಕ್ಯವೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು ।
ಯೆತ್ತಣಿಂದಾ ದ್ವೈತ ಬರುವುದು ।
ಕೆತ್ತಿ ಬಿಡ ಬೇಕೆಲ್ಲ ಕರ್ಮವೆನುತ್ತ ತೋರದಲಾ ।। ೨೭೮ ॥

ಚಿನ್ನದಿರುವುದು ದೇವಿಮೂರ್ತಿಯು ।
ಚಿನ್ನದೇ ಮೇಣಾ ತ್ರಿಶೂಲವು ।
ಚಿನ್ನದಿಂದಲೆ ಮಾಡಿರುವರಾ ಅಸುರಮಹಿಷನನು ॥
ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದಿಂದೀ- ।
ಕಣ್ಣ ಮುಂದಾಡುವುದು ಭಕ್ತರ ।
ಚಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲೊಂದೆ ಸರ್ವವು ಮೂರ್ತಿಮೊದಲಾಗಿ
॥ ೨೭೯ ॥

ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಸರೋವರವು ಮ- ।
ತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಗ್ನಿಕುಂಡವು ।
ಸುಂದರಸುಚಿತ್ರಗಳು ತೋರುವುವೊಂದೆ ಗೋಡೆಯಲಿ ॥
ಮುಂದೆ ನೋಡಲು ದೃಷ್ಟಿಭೇದವಿ- ।
ದೆಂದು ನೀ ತಿಳಿ ವಸ್ತ್ರ ಹಚ್ಚಿದ- ।
ರೊಂದು ಸುಡದಿನ್ನೊಂದು ವಸ್ತ್ರವನೊದ್ದೆ ಮಾಡದಲಾ
॥ ೨೮೦ ॥

ಜ್ಞಾನವಾಗಲು ತಾನು ತೊರೆದಭಿ- ।
ಮಾನ ಕರ್ಮವ ಮಾಳ್ಪನದು ಕ- ।
ರ್ಮಾನುಸಾರದಿ ಪೂರ್ವಸಂಚಿತದಂತೆ ಹುಟ್ಟುವುದು ॥
ಹೀನಬುದ್ಧಿಕನಿದನು ತಳಿಯದೆ ।
ತಾನೆ ಕರ್ಮದ ಕರ್ತನೆನುವನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನಿಜತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೈ ಕಲಿಧನಂಜಯನೆ
॥ ೨೮೧ ॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಿಯಾತನು ।
ಭೂತಳದಿ ಕರ್ಮವನೆ ಮಾಡಲು ।
ಘಾತವಾದೊಡದೇನು ಹೇಳಲು ಬಾರದಾತೆರದಿ ॥
ದ್ವೈತಭಾವವ ಮರೆತು ಜಗವು ಸ- ।
ಮಸ್ತವದ್ವೈತದಲಿ ಮುಳುಗಿರೆ ।
ಮಾತು ಸಲ್ಲುವುದೇನು ಯಾತರ ಘಾತ ಮಾಡುವನು
॥ ೨೮೨ ।।

ತರಣಿಗಾ ಕತ್ತಲೆಯು ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದೆ ನೋಡಲೆತ್ನಿಸೆ ।
ಮರಳಿ ಕತ್ತಲೆ ದೂರಮಾಡೆಂಬರುಹುದು ಹೇಗೆ ॥

ದುರಿತವುನ್ಯಾದ ಗಂಧಸ್ಪರ್ಶವ- ।
ನರಿಯದಾತನು ಜ್ಞಾನಿಯೊಪರಿ ।
ಬರುತ ಗಂಗೆಯ ಸೇರಲೆಲ್ಲವು ನೀರು ಪಾವನವು ।। ೨೮೩ ॥

ಸೇರಲಾ ದಹನನನು ದಹನನು ।
ಯಾರು ಯಾರನು ಸುಡುವನೆಂಬರು ।
ಕ್ರೂರಶಸ್ತ್ರವು ಶಸ್ತ್ರವನೆ ಕಡಿಯುವುದೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಚಾರುಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿಂದಿರ- ।
ಲಾರದ್ವೈ ಭಿನ್ನತ್ವ ಕರ್ಮ- ।
ಕ್ಕಾರಿಗೀ ಪರಿ ಜ್ಞಾನವಾಗಲು ಬದ್ಧನೆನಿಸುವನೆ ।। ೨೮೪ ॥

ಕರ್ತೃಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳೆಂಬ ವಿ- ।
ಚಿತ್ರ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ತಾನೆಯಾಗಲು ।
ಮತ್ತೆ ತಾನಾಗುವನೆ ಬದ್ಧನು ದೇಹಕರ್ಮದಲಿ ॥
ಕರ್ತನೆಂಬುವ ಕಲ್ಪನೆಯ ಜೀ- ।
ವಾತ್ಮನಾಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಿ ।
ಮತ್ತೆ ಹತ್ತಿಂದ್ರಿಯದಿ ಧರಿಪನು ಪಂಚಹೇತುಗಳ ॥ ೨೮೫ ॥

ದಾರಿ ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯವೆಂಬ ವಿ- ।
ಚಾರದಿಂ ಜೀವಾತ್ಮ ಕ್ಷಣದಿ ತ- ।
ಯಾರಿಸುವನ್ಯೆ ಕರ್ಮಭುವನಂಗಳನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಯಾರು ಪೇಳ್ವರು ಸರ್ವಕರ್ಮವ- ।
ನಾರಭಿಸುತಿಹನಾತ್ಮನೆನಿತಲಿ ।
ಯಾರು ಮನ್ನಿಪರಿವನು ಸಾಹ್ಯವ ಮಾಳ್ಪನೆನ್ನಿತಲಿ ॥ ೨೮೬ ॥

ಇರುವನವನ್ಯೆ ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನು ।
ಯಿರುವನವನ್ಯೆ ಜ್ಞಾನರೂಪನು ।
ಕರೆವನಾದರು ಕರ್ಮವೃತ್ತಿಯ ನಿತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ॥
ಭರದೊಳಾಜ್ಞೆಯನೆಂತು ಕೊಡುವನು ।
ನರರು ಶ್ರಮದಿಂ ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮವ ।
ನಿರುತವೀತನು ಮಾಳ್ಪನ್ಯೆ ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದಲೆ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೮೭ ॥

ಯಾರಿಗೀಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನದ ।
ಚಾರು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪ ಹೊಳೆವುದೊ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳವನಿಂಗೆ ಕರ್ಮವು ಬಂಧನವೆ ಹೇಳು ॥
ಚಾರುತರದಜ್ಞಾನಪಟದಲಿ ।
ತೋರುತಿಹ ವಿಪರೀತಚಿತ್ರವ ।
ದೂರ ಮಾಳ್ಪ ಪ್ರಸಿದ್ಧತ್ರಿಪುಟಿಯ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥೨೮೮॥

ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಪರಿಜ್ಞಾತಾ ತ್ರಿವಿಧಾ ಕರ್ಮಚೋದನಾ ।
ಕರಣಂ ಕರ್ಮ ಕರ್ತೇತಿ ತ್ರಿವಿಧಃ ಕರ್ಮಸಂಗ್ರಹಃ ॥ ೧೮ ॥

ಅರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಯೊಜಗ- ।
ಕಿರುವುದೈ ತ್ರಿಪುಟಿಯದು ಕಾರಣ ।
ನರನೆ ತ್ರಿವುಟಿಯ ಪೇಳ್ವೆ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯ ಜ್ಞಾತನಲಾ ॥
ಇರುವುದಿದರಿಂ ಕರ್ಮ ದುರ್ಘಟ- ।
ವಿರುವುದಿದು ನಿಃಸಂಶಯವು ನೀ- ।
ನರಿಯಲಾ ನಿನಗಾನು ಪೇಳುವೆ ತ್ರಿವುಟಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥೨೮೪ ॥

ಜ್ಞೇಯವಸ್ತುವ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಲು ।
ನಾಯುಪ್ರದು ಗತಿ ಮುಂದೆ ಕುಂಠಿಸಿ ।
ಯಾಯದಿಂದಲಿ ನಾಮಕರಣವ ಮಾಳ್ಪುದಾಕ್ಷಣದಿ ॥
ಗೇಯವಿದು ನಾಮಾಸ್ಯಜ್ಞಾನವು ।
ಜ್ಞೇಯವೆರಡಿತಿಹ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ।
ಬೀಯವಿಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೨೮೪ ॥

ತರಣಿಯನು ಹೋಲುವನು ಜೀವನು ।
ಕಿರಣಗಳು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಪೆರೆವುದೈ ವಿಷಯಸ್ವರೂಪದ ಕಮಲಗಳ ವ್ರಾತ ॥
ಕಿರಣ ಜೀಳಲು ವಿಷಯಕಮಲದ ।
ಲರಳುವುವು ಮೊಗ್ಗೆಗಳು ಕಮಲದ ।
ಪರಿಯು ನೋಡಿದಿಯಾ ಧನಂಜಯ ವಿಷಯವೃಂದವನು
॥ ೨೮೦ ॥

ಇರುವುದೈ ಜ್ಞೇಯಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಗ- ।
ಳುರುತರದ ಪಂಚಸ್ಯಕಾರಪ್ರ ।
ನರನೆ ಶಬ್ದ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪವ ರಸವ ಪೇಗ್ಗಂಧ ॥
ನರನೆ ಮಾನಿನಮಣ್ಣ ದೈಗ್ಗೀ- ।
ಚರಕೆ ಬರಲದು ಪರಿಪಯಿಲದು ।
ನಿರುತವಿಂದ್ರಿಯಕರವ ಕೊಡುತಿಪುದೈದುತೆರದಿಂದ ॥ ೨೮೫ ॥

ಇರುವನಥನಾ ಜೀವರಾಜನು ।
ತುರಗವಿರುವುದು ದೇಹವದ ಜೋ- ।
ಗಿರವ ಹಾಕದಲೇರಿ ಧೀರತೆಯೆಂದ ಕೈಯೊಳಗೆ ॥
ಧರಿಸುತಿಂದ್ರಿಯಭಾಲೆಯನು ಬಹು- ।
ಸರಸದಿಂ ಪಾಳೆಯನಿಡುವನಾ- ।
ನರನೆ ವಿಷಯಸ್ವರೂಪದೇಶವ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವನು ॥೨೮೬॥

ಬರುವುದೈ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಶಬ್ದವು ।
ಅರಿಯುಪ್ರದು ರಸವನ್ನು ರಸನೆಯು ।
ಒರುವುದರವಾ ರೂಪದಿಂದಲಿ ನೇತ್ರಯುಗ್ಮಕ್ಕೆ ॥
ಅರಿಯುಪ್ರದು ಗಂಧವನು ನಾಸಿಕೆ ।
ಒರುವುದೈ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶದ ।
ಅರವ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಸಹಜವೆಲ್ಲ ॥ ೨೮೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲಿಂದ್ರಿಯಸಮೂಹದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸುಖದುಃಖ ರಸಿಸುತ ।
ತರಿಸಿ ಜ್ಞಾನವ ಗಾಢನಿದ್ರೆಯ ನಾಶಮಾದುವನು ॥
ಪೆರೆವನದರಿಂ ಜ್ಞಾತನೆಂಬುವ ।
ಸರಸಹೆಸರಲಿ ಜೀವನೀಪರಿ ।
ಯಿರುವುದರವಿದನೆಲ್ಲ ಕರೆವರು ಜ್ಞಾನವೆನ್ನುತಲಿ ॥ ೨೮೮ ॥

ಇರುವುದೊಂದೇ ಜ್ಞೇಯವಾದರು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸ್ವೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಿ ।
ಒರುವುದೈ ಪರಿಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಪಂಚಸಿದ್ಧವಾಗಿ ॥
ಶರಧಿಯನು ಸೇರಲ್ಕೆ ನದಿಗಳು ।
ಮುರಿವುವೋಘಗಳವುಗಳಾಪರಿ ।
ಬರಲು ಫಲ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಒರುವುದು ಮರಣ ನಿದಗಳಿಗೆ ॥೨೮೭॥

ಉದುಭವಿಸಿಯಜ್ಞಾನದುದರದೊ- ।
ಳಿದುವೆ ಜ್ಞೇಯದ ವಿಷಯಕಲ್ಲನು ।
ಮುದದೊಳಿಡುತಲಿ ಹಿಂದಕಿಡುವುದು ಜ್ಞಾತೃಜೀವನನು ॥
ಇದರನಂತರ ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯ- ।
ಕ್ಕೊದಗುವುದು ವ್ಯವಹಾರವದನೀ- ।
ಹದನದಿಂದಲಿ ನಡುವೆ ನಿಂತದ ನೋಡುತಿರುವನಲಾ
॥ ೨೮೩ ॥

ಸೇರಲಾ ಪಾಂತಸ್ಥನೂರನು ।
ತೀರುವುದು ಸಂಚಾರಭ್ರಮಣವು ।
ಧಾರುಣಿಯಲಾಪರಿಯಲಿಂದ್ರಿಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ॥
ಸೇರಲಾತ ಜ್ಞಾತ ಜ್ಞೇಯವ ।
ತೀರುವುದು ಹೋರಾಟ ಜ್ಞಾನದ ।
ಧೀರರಿದ ಕರೆಯುವರು ಜ್ಞೇಯವಿದೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲಿ
॥ ೨೮೪ ॥

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾತೃ ಜ್ಞೇಯ ತ್ರಿವುಟಿಯ ।
ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ವಿವರಿಸಿ ।
ನೀನಿದನು ಕೇಳಿದಿಯಲಾ ಬಹುಸಾವಧಾನ್ಯದಲಿ ॥
ಮೇಣು ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ತ್ರಿವುಟಿಯು ।
ತಾನೆ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರ ಕರ್ಮಕೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಕಾರಣಭೂತವಾಗುವುದು
॥ ೫೯೪ ॥

ಇರುವುದೈ ಶಬ್ದಾದಿಪಂಚಕ- ।
ವಿರುವುದಿದುವೇ ಜ್ಞೇಯವಿದರೊಳು ।
ಯಿರುವುದಿದರಲಿ ಪ್ರೀಯವಪ್ರಿಯವೆರಡರಲ್ಲೊಂದು ॥
ಭರದಿ ಜ್ಞಾತಗೆ ಜ್ಞೇಯವಸ್ತುವ- ।
ನಿರದೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೋರಿಸಲು ಮ- ।
ತ್ತಿರದೆ ತ್ಯಜಿಸಲು ಗ್ರಹಿಸಲುದ್ಯುಕ್ತತೆಯ ತೋರ್ಪನಲಾ
॥ ೫೯೫ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಮಿನುಗಳ ನೋಡಲು ।
ಹಾರುವುದು ಬಕ ಮಿನ ಹಿಡಿಯಲು ।
ತೋರಲಾನಿಧಿ ಕೊಳ್ಳುವರೆ ತಾಂ ಬಡವನೋಡುವನು ॥
ನಾರಿತರುಣಿಯ ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ ।
ಹಾರುಪನು ಕಾಮುಕನು ಹಿಡಿಯಲು ।
ನೀರು ಕೆಳಗೋಡುವುದು ನೆಲದಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೫೯೬ ॥

ಸುಮನದ ಸುವಾಸವನು ಕೊಳುವರೆ ।
ಭ್ರಮರತತಿಯೋಡುವುದಲಾಪರಿ ।
ವಿಮಲ ತಾಯಿಯ ಹಾಲ ಕುಡಿಯಲಿಕೋಡುವುದು ಕರುವು॥
ಸುಮನಸರ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ವಾಸಿಪ ।
ಕಮಲಮುಖದಪ್ಸರೆಯರೆಲ್ಲರು ।
ತಮಗೆ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಲೋಕದಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವರು
॥ ೫೯೭ ॥

ಪಾರಿಪಾಳವು ಗಗನದಲ್ಲಿ ವಿ- ।
ಹಾರ ಮಾಡುವ ವೇಳೆಯಲಿ ನಿಜ- ।
ಪಾರಿವಾಳತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಯೆ ಹಾರಿ ಬರುವುದಲಾ ॥
ಚಾರುಮೇಘದ ಗರ್ಜನೆಯ ಮದ- ।
ವೇರಿ ಬರಲದ ಕೇಳುತಲ್ಲಿ ಮ- ।
ಯೂರನಾಟ್ಯವನಾಡುವುದು ಬಹು ಚೋದ್ಯತನದಿಂದ
॥ ೫೯೮ ॥

ಕೇಳು ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞಾನಜ್ಞೇಯದ ।
ಮೇಳದಿಂದಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಗ- ।
ಳೇಳುವುವು ತ್ರಿವುಟಿಯೆ ಕಣಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ॥

ಬೀಳಲದರಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಜ್ಞಾತಗೆ ।
ಹೇಳಲೇನದ ಭೋಗಿಸಲು ಕ್ಷಣ ।
ಕಾಲಮಾನವು ಖಪಿಸದಲೆ ಹಾರುವುದು ಮನವವನ ॥ ೫೯೪ ॥

ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರದ ವಿಷಯವಾದರೆ ।
ಜ್ಞಾತನಿಂಗದ ತ್ಯಾಗಮಾಡುವ ।
ಮಾತು ಸಲ್ಲದು ಕ್ಷಣವು ಯುಗದೋಪಾದಿ ತೋರುವುದು ॥
ಭೂತಳದಿ ಮಲಗಿರುವ ಸರ್ಪವ ।
ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನೀಲಹಾರವು ।
ಶೀತಲವು ಮೃದುವೆಂದು ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸಂತಸದಿ ॥ ೫೯೫ ॥

ಕರದೊಳೆತ್ತಲು ಹಾರವಲ್ಲಾ ।
ಮೆರೆವುದಿದು ವಿಷಧಾರಿಸರ್ಪವು ।
ಬರುವುದಾ ಭಾವನೆಯು ಬಹುಭೀತಿಯಲಿ ನಡುಗುವನು ॥
ಪರಿಯಿದಲ್ಲಾ ಪ್ರೀಯವಪ್ರಿಯ ।
ಬರಲು ಜ್ಞಾತನ ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀಸ್ಥಿತಿಯು ಬರುವುದು ಜ್ಞೇಯಲಕ್ಷಣವು ॥ ೫೯೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿದರಿಂದ ಕರ್ಮವ ।
ನರನು ಮಾಳ್ಪನು ಪ್ರೀಯವಸ್ತುವ ।
ಕರದಿ ಕೊಳುವನು ತ್ಯಜಿಸುವನು ಕೇಳಪ್ರಿಯದ ವಿಷಯ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಕರ್ಮಸಂಭವ ।
ನರನೆ ಕೇಳ್ನಿನಗೊಂದು ವಿಷಯವ- ।
ನೊರೆವೆ ಜ್ಞಾತನ ಜ್ಞೇಯಲಕ್ಷಣ ವಿವರಿಸಲು ಮುದದಿ ॥ ೫೯೭ ॥

ಕುಸ್ತಿಯಭಿರುಚಿಯಿರುವ ನರನು ಸ- ।
ಮಸ್ತದಳಪತಿಯಾಗಿ ತಾನಾ- ।
ಹಸ್ತಿರಥವಾಜಿಗಳನೇರಿರಲೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಕುಸ್ತಿಮಾಡುವ ಮಲ್ಲನನು ನೋ- ।
ಡುತ್ತಿಲೊಮ್ಮೆಗೆ ಭೂಮಿಗಿಳಿದಾ- ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಕುಸ್ತಿಮಾಡಲಿಕವನು ಕರೆಯುವನು ॥ ೫೯೮ ॥

ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠಪರಿಯಿರುವನವನಿಂ- ।
ಗೇತಕೀ ಕರ್ತೃತ್ವದಾಶೆಯು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆ ಬಡಿಸಲೆಲೆಯಲ್ಲುಣ್ಣದಾ ಊಟ ॥
ಏತಕ್ಕೆ ಹವ್ಯಾಸದಡಿಗೆಯ- ।
ನಾತನಾಯೆಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಯೆ ।
ಯೇತಕಡಿಗೆಯ ಮಾಳ್ಪನೈ ಶತಮೂರ್ಖನಂದದಲಿ ॥ ೫೯೯ ॥

ತನಗೆ ಪುಷ್ಪಸರಾಗ ಬೇಕೆಂ ।
ದೆಸುತ ತಿನುವರೆ ಭ್ರಮರವೈ ತಾಂ ।
ವನವ ಮೇಣುಪವನವ ಮಾಡುವುದೇನು ಗಿಡಹಚ್ಚಿ ॥
ತನಗೆ ದೇಗುಲ ಬೇಕೆನುತ ದೇ-।
ವನೆ ಕಣಾ ದೇಗುಲವ ಕಟ್ಟುವ-।
ನೆನುವನೇ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಮೂರ್ಖರ ಲಕ್ಷಣವದಲ್ಲೈ ॥ ೫೧೦ ॥

ಒರೆಯ ಹಚ್ಚುವ ಕಲ್ಲು ತನ್ನಾ ।
ಪರಿಯ ಬಿಡುತಲಿ ಚಿನ್ನವಾಗಲು ।
ನರನೆ ಕೇಳೆದು ನ್ಯಾಯವೇ ವ್ಯವಹಾರಚತುರತೆಯೆ ।'
ನರನೆ ಕೇಳ್ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ।
ಭರದಿ ಕೇಳಜ್ಞಾತ ತನ್ನಯ ।
ಅರಿವಿನಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಪೂರಯಿಸುತ್ತಲಿ ತದಿಚ್ಛೆ ' ೫೧೧ ॥

ಕರ್ತನೆಂಬುವ ಹೆಸರ ಪಡೆವನು ।
ಜ್ಞಾತ ತಾನಿಹೆನೆಂದು ಮರೆತಾ- ।
ಕರ್ತನಾಗಿಯೆ ಜ್ಞಾನನಾಧನವಾಗಿ ಕೂಡುವನು ॥
ಚಿತ್ರನಿದು ಕೇಳಾಯಿತಾಕ್ಷಣ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಜ್ಞೇಯಕಾರ್ಯವು ।
ಒತ್ತು ಜ್ಞಾನತ್ರಿಪುಟಿಗೀಪರಿ ಸಾಲಟವು ಪಾರ್ಥ । ೫೧೨ ॥

ನೇತ್ರಕಿರುತಿಹ ದಿವ್ಯತೇಜವು ।
ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲುಪಯೋಗವೇನದು ।
ಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ ದೈವ ತಾಂ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರಲು ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಬದಲುವುದು ಧನಿಕರ ।
ಚಿತ್ರತರದ ವಿಲಾಸವೆಲ್ಲವು ।
ಒತ್ತು ಜೆಂದ್ರಸಿಗಸಿತಪಕ್ಷದಿ ಕ್ಷೀಣತೆಯು ಮಾನ ॥ ೫೧೩ ॥

ಜ್ಞಾತನೀಪರಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಮಾತ ಕೇಳುತಲವುಗಳಿಚ್ಛೆಯ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪೂರಯಿಸುವ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯು ಮರೆತು ॥
ಜ್ಞಾತನಿಗೆ ಕರ್ತೃತ್ವವೆಂಬುವ ।
ಘಾತಕದ ಅಭಿಮಾನ ಪುಟ್ಟಿತು ।
ಮಾತ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಪೇಳುವೆನವನ ಲಕ್ಷಣವ ॥ ೫೧೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡಂತಃಕರಣಕಿರು-।
ತಿರುವುವೈ ವೃತ್ತಿಗಳು ನಾಲ್ಕವು ।
ಅರುಹುವೆನು ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತವು ಮೇಣಹಂಕಾರ ॥

ಇರುವುವೈ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಮೆರೆವ ತ್ವಜ್ಜೇತ್ರಗಳು ನಾಲಿಗೆ ।
ಯಿರುವುವಾಪರಿ ಮೂಗುಕಿವಿಗಳು ನೋಡು ಪಂಚಕವು । ೫೧೫॥

ಇರುವುದಂತಃಕರಣನೈತ್ರಿಯ ।
ತೆರದಿ ಜೀವಕೆ ಕರ್ಮಕಾರ್ಯವು ।
ಸ್ಫುರಣೆಯನು ತಾನಿತ್ತು ಕರ್ಮವ ನಾಗಿಸುವ್ರದುದೆ ॥
ಚರಿಸಲಾಕರ್ಮವನು ಸೌಖ್ಯವು ।
ಭರದಿ ಒರುತಿಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ।
ಚರಿಸಲಿಕೆ ಕರ್ಮವನು ತತ್ಫಲನಿಹನು ಜೀವನಲಾ ॥ ೫೧೬ ॥

ಹತ್ತುಯಿಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಮೂಹವ ।
ಕಿತ್ತಿ ಮೇಲೆಬ್ಬಿಸುತ ಕರ್ಮಸ್ರ-।
ವೃತ್ತಿಯನು ತೋರಿಸುವನೈ ಜೀವನು ಧನಂಜಯನೆ ॥
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ತನಕ ಸುಖವಶ- ।
ಸಕ್ತಿಯಿರುವುದು ಕರ್ಮತತಿಯಲಿ ।
ಪತ್ತೆ ಜಾರ್ಯೇಂದ್ರಿಯಗಳನು ಹಚ್ಚುವನು ತರ್ಮನೈ ' ೫೧೭ ॥

ಜಾರದಾಪರಿ ಸುಖವು ದುಃಖವು ।
ನೇರುವುದು ತನಗೆಂದು ಮನದಲಿ ।
ತೋರಲದ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವ ಯತ್ನಮಾಡುವನು ॥
ಉರಚರನರಾ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡದಿರೆ ।
ಧಾರುಣಿಪನದನೆಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳುವ ।
ಪ್ರಾರಭಿಸುನಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ನೋಡಲಾ ಪರಿಯು '। ೫೧೮ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಸುಖ ದೊರೆಯುಲೋಸುಗ ।
ಪಾರ್ಥ ದುಃಖವ ನಿವಾರಿಸುವ ಸ- ।
ದ್ಭೋತು ಪಿಡಿದೆತ್ನಿಪನು ಜೀವನು ರಾತ್ರಿದಿನವೆನದೆ ॥
ಜ್ಞಾತನೀಪರಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ವ್ಯಾತಕಾದರೆ ನೀತನದರಿಂ ।
ಭೂತಳದೊಳವಗಾಯಿತಭಿಧೆಯು ಕರ್ತನೆಂಬುದು ॥ ೫೧೯ ॥

ಕರ್ತನೀಪರಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ನಿತ್ಯನೇಗಿಲಿನಂದದಿಂದಲಿ ।
ವರ್ತಿಸುವನದರಿಂದ ಕರಣಗಳೆಂದು ಹೆಸರಾಯ್ತು ॥
ಕರ್ತನೀಪರಿ ಕರಣಮೂಲಕ ।
ವಿಸ್ತರಿಸುತಿಹ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲಿಕೆ ।
ಒತ್ತು ಕೇಳೈ ಕರ್ಮವೆಂಬಭಿಧಾನ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೫೨೦ ॥

ನೇಸರಿನ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಸೂರ್ಯಪ್ರ-।
ಕಾಶ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಜಗದೊಳಿಹುದಾ-।
ಕಾಶದಲ್ಲವಕಾಶದಲಿ ಚಂದಿರನ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ॥
ಅಸವಿತನದಿ ಕಬ್ಬುರಸವದು।
ಭಾಸುರದ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಲತೆ।
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಆಭರಣದಲಿ ಬುದ್ಧಿಕೌಶಲ್ಯ ॥ ೩೨೧ ॥

ನರನೆ ಕಾರ್ಯಾದಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಯೆ ತಾ-।
ನಿರುವುದೈ ಕ್ರಿಯೆಯದಕೆ ಹೆಸರೈ।
ಬರುವುದಲ್ಲಾ ಕರ್ಮವೆನುತಲಿ ತಿಳಿಯೆ ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥
ಅರುಹಿದೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ।
ಕರಣಕರ್ತೃಕ್ರಿಯೆಯ ಲಕ್ಷಣ-।
ವರಿಯಲಾಪರಿ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯ ಜ್ಞಾತೃ ತ್ರಿಪುಟಿಯದು ॥ ೩೨೨ ॥

ಇರುವುದೈ ಕಲಿವಾರ್ಥ ಮೊದಲನೆ।
ಕರಣಕರ್ತೃಕ್ರಿಯೆಯ ತ್ರಿಪುಟಿಯು।
ಮೆರೆವ ಕರ್ಮದ ಸಂಚಯವಲಾ ನೋಡು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥

ಇರುವುದೆರಡನೆ ಜ್ಞಾನತ್ರಿಪುಟಿಯು।
ಮೆರೆವ ಕರ್ಮಪ್ರವೃತ್ತಿಕಾರಕ।
ವರಿಯಲಾ ನೀ ಭೇದ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ॥ ೩೨೩ ॥

ಅಡಗಿಹುದು ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಧೂಮವು।
ಅಡಗಿಹುದು ಬೀಜದಲಿ ವೃಕ್ಷವು।
ಅಡಗಿರುವುದಾ ಪರಿಯಲೀ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಿಚ್ಛೆಯಲಾ ॥
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಖನಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವು।
ಪಡೆವರಾಪರಿ ಕರ್ಮತ್ರಿಪುಟಿಯ-।
ಲಡಗಿಹುವು ಕ್ರಿಯೆಕರ್ತಕರ್ಮವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೨೪ ॥

ನರನೆ ತಾನೀಕರ್ಮವನು ಮಾ-।
ಡಿರುವೆನೆಂದಭಿಮಾನ ಹಿಡಿಯಲು।
ಒರುವುವೆಲ್ಲಾ ಕರ್ಮ ಹತ್ತರ ನೆನಸುವಂದದಲಿ ॥
ಇರುವನಾತ್ಮನು ಪಾರ್ಥ ಕರ್ಮದ।
ಹೊರಗೆ ದೂರಕೆ ಮೇಲೆಮೇಲಿಂ-।
ದೊರೆವ ಕಾರಣ ಕಾಣೆ ನೀನರಿತಿರುವಿ ಯಿದನೆಲ್ಲ ॥ ೩೨೫ ॥

ಜ್ಞಾನಂ ಕರ್ಮ ಚ ಕರ್ತಾ ಚ ತ್ರಿಧೈವ ಗುಣಭೇದತಃ।
ಪ್ರೋಚ್ಯತೇ ಗುಣಸಂಖ್ಯಾನೇ ಯಥಾವಚ್ಛೃಣು ತಾನ್ಯಪಿ ॥ ೧೯ ॥

ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನಿನಗೆ ನಾನತಿ-।
ಚಿತ್ರತರದಿಂ ಪಾರ್ಥ ಪರಿಕಿಸೆ।
ಕರ್ತ ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಮೂರಿವ್ವ ಮೂರುಗುಣದವಲಾ ॥
ಮತ್ತೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಗುಹ್ಯವ।
ಚಿತ್ತವಿಸು ಕಲಿವಾರ್ಥ ಯಿದರಲಿ।
ವ್ಯರ್ಥ ವಿಶ್ವಾಸವನು ಮಾಡದಿರಯ್ಯ ಮೂರರಲಿ ॥ ೩೨೬ ॥

ಧರಣಿಯಲ್ಲಿ ತಮೋರಜಂಗಳು।
ನರನೆ ಬಂಧನಕಾರಕಂಗಳು।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ಸತ್ತ್ವಗುಣವದು ಮೋಕ್ಷಕಾರಕವು ॥
ಅರುಹುವೆನು ಸಾಂಖ್ಯದಲಿ ಬಹುವಿ-।
ಸ್ತರದಿ ಪೇಳಿದ ಸತ್ತ್ವಭೇದವ-।
ನರವು ನಿನಗಾಗುವ ಪರಿಯಲಾ ಕೇಳು ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥ ೩೨೭ ॥

ಅರಿಯಲಾ ನಿಜ ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು।
ಪರಿಪರಿಯ ಸುವಿಚಾರರೂಪದ।
ಪರಮ ಪಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲವೇನೈ ಮೆರೆವುದತಿಗಹನ ॥

ಅರಿಯಲದು ನಿಜವಾತ್ಮಬೋಧದ।
ಸುರುಚಿರದ ಕುಮುದಿನಿಯ ಪೊಗ್ಗೆಯ-।
ನರಳಿಸುತ್ತಿಹ ಹಿಮಕರನಲಾ ಜ್ಞಾನಮುಕುಟವಲಾ ॥ ೩೨೮ ॥

ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂಬ ದ್ವೈತಗ-।
ಳಿರುವುವೈ ದಿನರಾತ್ರಿಯಂದದೊ-।
ಳರಿಯಲಿವು ಸಂಮಿಶ್ರವಿಹುವೈ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಧರೆಯಲೀ ನಿಜ ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು।
ತರಣಿಯಂದದಿ ಬೇರೆಬೇರೀ-।
ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಂಗಳನು ವಿಂಗಡಿಸುವುದು ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥ ೩೨೯ ॥

ಧರೆಯೊಳಿರುವುದಪಾರ ಮೋಹದ।
ಗಿರಿಯು ಯಿಪ್ಪತುನಾಲ್ಕು ತತ್ತ್ವದ।
ಪರಿಮಿತಿಯಲದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪರತತ್ತ್ವಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಿ ॥
ನರನೆ ಸುಖಭೋಗವನು ಕೊಡುವುದು।
ಮೆರೆವುದೀಪರಿ ಮೂರುಗುಣವಿ-।
ಸ್ತರವು ಸಾಂಖ್ಯದಿ ಪೇಳಿರುವರದ ಸ್ತವನರೂಪದಲಿ ॥ ೩೩೦ ॥

ಧಾರುಣಿಯೊಳೀ ದೃಶ್ಯವೆಂಬ ಪ್ರ- ।
ಕಾರವೆಲ್ಲಕೆ ಸತ್ತ್ವರಜತಮ ।
ಬೇರೆಬೇರೀ ಮುದ್ರೆ ಬಿದ್ದಿಹುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಬೇರೆಬೇರೀ ತೆರದ ಜಗವೀ- ।
ಮೂರುಗುಣಗಳಧೀನವಿಹುದೈ ।
ವಾರಿಜಾಸನ ಪಿಡಿದು ಕೀಟಕತನಕ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೩೩೧ ॥
ತೋರುತಿಹ ನಿಜ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಮೂರುಗುಣಗಳಧೀನವಾಗಿಹ- ।
ಚಾರುತರ ಸುಜ್ಞಾನವನು ನಾ ನಿನಗೆ ಬೇಳುವೆನು ।

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ದೃಷ್ಟಿಶುದ್ಧತೆ ।
ಸೇರಿದರೆ ತೋರುವ ಪದಾರ್ಥದ ।
ಚಾರುತರ ನಿಜಸ್ವರೂಪವು ತೋರುವುದು ನಿನಗೆ । ೩೩೨ ॥

ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆನು ನಿನಗಂ ।
ಪಾರ್ಥ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
ವೃತ್ತವೋತ್ಕೃಮವಿಹುದು ಮೋಕ್ಷಕೆ ಹಾದಿಯಾಗಿಹುದು ॥
ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ ।
ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ಕೃಷ್ಣನೂರುತಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆಂದ ಸಂಜಯನು ॥ ೩೩೩ ॥

ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಯೇನೈಕಂ ಭಾವಮವ್ಯಯಮೀಕ್ಷತೇ ।
ಅವಿಭಕ್ತಂ ವಿಭಕ್ತೇಷು ತಜ್ಜ್ಞಾನಂ ವಿದ್ಧಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಮ್ ॥ ೨೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಶುದ್ಧಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ಪರಮ ಜ್ಞಾನೋದಯವು ಬರಲಾ ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದರೊಳಗೆ ನಿಜ ಜ್ಞೇಯ ಜ್ಞಾತೃಗಳು ॥
ತರಣಿ ಕಾಂಬನೆ ಯಂಧಕಾರವ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ನದಿಯರಿಯಿ ಬಹುದೇ ।
ನೆರಳ ಪಿಡಿದೆಳತಂದು ಪಿಂಬಕೆ ಕಟ್ಟ ಬಹುದೇನು ॥ ೩೩೪ ॥

ಒರಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಜ್ಞಾನದುದಯವು ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಭೇದವು ।
ಹರ ಪಿಡಿದು ನರ ಕೀಟಕಂಗಳು ಸರಿಯಲಾ ಅವಗೆ ॥
ಒರಸಿದರೆ ಚಿತ್ರಗಳ ಗೋಡೆಯೊ- ।
ಳಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ವಿಪ್ಪನು ।
ಭರದಿ ತೊಳೆಯಲು ಸ್ವಪ್ನ ತೀರಲು ಭೇದನೇನಿಹುದು ॥೩೩೫॥

ಜ್ಞಾನಜ್ಞೇಯಜ್ಞಾತೃಭೇದವು ।
ತಾನೆ ಸುಟ್ಟು ವಿಭೂತಿಯಾಗುವು- ।
ದೇನ ಹೇಳಲಿ ಬರಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಜ್ಞಾನ ಮಾನವಗೆ ।

ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಚಿನ್ನದ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ।
ಯೇನು ಕಾರಣ ಕರಗಿಸುವುದದ ।
ಮಾನವನು ಬುದ್ಧಿಪ್ರಭಾವದಿ ನೋಡಿ ಪರಿಕಿಸುವ ॥ ೩೩೬ ॥

ನರನು ನೀರನು ಗ್ರಹಿಸಲದರೊಳ- ।
ಗಿರುವ ತೆರೆಗಳ ಬಟ್ಟು ಬಿಡುವರೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಸಾಧ್ಯಸೀಕರಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಜ್ಞಾನ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ರೈಗ್ಗೋಚರಿಸುತಿಹ ।
ನೆರೆವ ಸಕಲ ಜರಾಚರಂಗಳ- ।
ಒರವು ಭೇದವು ಜ್ಞಾನವೀಪರಿಯಿಹುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ॥ ೩೩೭ ॥

ಕಸ್ಮಟಿಯು ಸಮುಖದಿ ನಿಂತರೆ ।
ತನ್ಮರೂಪನ ಕಾಂಬನಲ್ಲನೆ ।
ಚನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬನನು ಕಾಣುವನೇನು ಮಾನವನು ॥
ಸನ್ಮತಾತ್ಮನೆ ಕೆಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ತನ್ನ ರೂಪವ ಜ್ಞಾತ ನೋಳ್ಪನು ।
ಭಿನ್ನತೆಯು ಲಯವಹುದು ಜ್ಞೇಯದಲೆಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೩೮ ॥

ಇರುವುದೀ ಸುಜ್ಞಾನಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ಪರಮ ಮೋಕ್ಷಶ್ರೀಯ ಮಂದಿರ- ।
ವೊರೆವೆ ನಿನಗಾನೀಗ ರಾಜಸಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣವ ॥

ಪೃಥಕ್ತ್ವೇನ ತು ಯಜ್ಜ್ಞಾನಂ ನಾನಾಭಾವಾನ್ ಪೃಥಗ್ವಿಧಾನ್ ।
ವೇತ್ತಿ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ತಜ್ಜ್ಞಾನಂ ವಿದ್ಧಿ ರಾಜಸಮ್ ॥ ೨೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನರಾಜಸ- ।
ಕಿರುವುದೈ ಬಹುಭೇದಭಾವವು ।
ಅರಿಯಲಾ ನೀನಿದನು ಭೂತಗ್ರಾಮದಲಿ ನಿಜದಿ ।। ೫೩೯ ।।

ಭೂತಮಾತ್ರದಿ ಭೇದ ಯೋಚಿಸಿ ।
ಜ್ಞಾತ ಪಾರ್ಥನೆ ತನ್ನ ರೂಪದ ।
ಘಾತಕತ್ವ ಪೃಥಕ್ಕರಣವನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹನು ॥
ಈ ತೆರದಿ ಕೇಳಾತ್ಮನನು ನಿಜ- ।
ಮಾತಿನಿಂದಲೆ ವಂಚಿಸಿರುವನು ।
ಭೂತಳದಿ ನೀ ತಿಳಿದಿಯಾ ರಾಜಸವು ಜ್ಞಾನವಿದು ।। ೫೪೦ ।।

ವಸ್ತ್ರವನು ತೋರಿಸಲು ಮೂಢಗೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಸಿದಾ ತಂತುವೆನುತಲಿ ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ಬೀಳುವುದೆ ಬೆಳಕದು ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಅಸ್ತವಾಗುವುದೈಕ್ಯಭಾವವು ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯದೃಶ್ಯಭೂತಸ- ।
ಮಸ್ತ ಭಿನ್ನತ್ವದಲಿ ರಂಜಿಪುದವಗೆ ರಾಜಸಗೆ ।। ೫೪೪ ।।

ತರುತ ಕೇಳಜ್ಞಾನಪಡದೆಯು ।
ನಿರುತ ನಿದ್ರೆಯು ನಿಜಸ್ವರೂಪದ ।
ಅರವನಡಗಿಸಿ ವಂಚಿಸುವುದೈ ಸ್ವಪ್ನಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥
ಪರಿಯೊಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನಭುವನದ ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಮಾಯೆಯನು ಪಸರಿಸಿ ।
ನಿರುತ ವಂಚಿಸುತಿಹುದು ಜೀವವ ಮೂರವಸ್ಥೆಯಲಿ ।।೫೪೨।।

ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಡುಗಳ ಮಾಡುತ- ।
ಲಿಟ್ಟರದಕಗ್ನಿಯನು ಬೆಂಕಿಯು ।
ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಬೆಂಕಿಯಾಕೃತಿ ಬೇರೆಬೇರಿಹುದು ॥
ನಷ್ಟವಾಯ್ತೋ ಯೇಕರೂಪತೆ ।
ಗುಟ್ಟನರಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ಹೂವುಗ- ।
ಳೆಷ್ಟು ಪರಿಯರಳಿರಲು ಪರಿಮಳವೊಂದೆ ರೂಪವಲಾ ।। ೫೪೩ ।।

ತೋರಿಸಿದರಾಭರಣ ಮೂಢಗೆ ।
ಬಾರದೈ ಕಲ್ಪನೆಯು ಚಿನ್ನದ ।
ಬೇರೆಬೇರಿಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಪನಾಭರಣವೆಲ್ಲ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಜ್ಞೇಯವು ।
ಬೇರೆಬೇರಾಗಿಹುದೆನುತ್ತ ಶ- ।
ರೀರಿ ಯೋಚಿಸುತಿಹನು ಪರಿಪರಿ ನಾಮರೂಪದಲಿ ।।೫೪೪।।

ಜಲದಿ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬ ನೋಡಲು ।
ಜಲದಿ ವಾಯುತರಂಗ ನೋಡಲು ।
ಹಲವು ಬಿಂಬಗಳೇಳ್ವವಾದರು ಚಂದ್ರನೊಬ್ಬನಲಾ ॥
ತಿಳಿಯದೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ಚಂದ್ರನ ।
ಹಲವು ಶಕಲಗಳಾದುವೆಂಬರು ।
ತಿಳಿಯುವರು ತಾವ್ ಕೇಳಮೇಲನು ಬಾಹ್ಯನೇಷದಲಿ ।। ೫೪೫ ।।

ಜಡಮನುಷ್ಯಗೆ ಬೇರೆಬೇರಿಹ ।
ಗಡಿಗೆಮಡಿಕೆಯ ತೋರಿಸಿದರವ- ।
ನೊಡಬಡನು ಕೇಳೊಂದೆ ಮಣ್ಣಿನ ರೂಪಭೇದಗಳ ॥
ಸುಡುವ ದೀಪವ ನೋಡಿ ಬೆಂಕಿಯ ।
ಕಿಡಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಬರುವುದೇನದು ।
ಪಡದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿವುದೇನೈ ಚಿತ್ರವನು ನೋಡೆ ।। ೫೪೬ ।।

ಇರುವುದೀಪರಿ ಜ್ಞಾನರಾಜಸ ।
ಭರಿತವಿಹುದಿದು ಭೇದಭಾವದಿ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನುಸುರಿದೆನು ಬಹುಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಕೇಳೈ ।
ತಿರಿಗಿ ತಾಮಸ ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ ।
ತೊರೆಯ ಬೇಕಿದ ನೀನು ಹೊಲೆಯನ ತೊರೆಯುವಂದದಲಿ ।।೫೪೭।।

ಯತ್ತು ಕೃತ್ಸ್ನವದೇಕಸ್ಮಿನ್ ಕಾರ್ಯೇ ಸಕ್ತಮಹೈತುಕಮ್ ।
ಅತತ್ತ್ವಾರ್ಥವದಲ್ಪಂ ಚ ತತ್ತಾಮಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೨೨ ।।

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಜ್ಞಾನತಾಮಸ ।
ತೊರೆವುದೈ ನಿಧಿರೂಪವಸ್ತುವ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಳ್ಪುದು ನಗ್ನತನದಿಂದ ।।
ಪರಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತಾಯಿ ಯಿಶ್ರುತಿ ।
ನಿರುತವಿದ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡ್ವೈ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನೆಲ್ಲವ ನಿಂದಿಪುದು ಮುದದಿ ।। ೫೪೮ ।।

ನರನೆ ನೋಡೀ ಶಾಸ್ತ್ರಸರ್ವವ ।
ಹೊರಗೆ ಹಾಕುತಲಿದು ವಿನೋದದಿ ।
ತೆರಳಿ ಹೋಯಿತು ಮ್ಲೇಚ್ಛಧರ್ಮದ ಗಿರಿಗೆ ಸತ್ವರದಿ ॥
ಮರುಳನಂದದಿ ಭೂಮಿಯಲಿ ಸಂ-।
ಚರಿಸುತಿಹುದದು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ।
ನಿರದೆ ಬಾಧಿಪನಿದನು ತಾಮಸರೂಪದಲಿ ನಿಜದಿ ॥ ೩೪೪ ॥

ಬಾರದಡಜಣಿ ಕೇಳು ನರನೆ ಶ-।
ರೀರಸಂಬಂಧದಲಿ ತಿನಲಿಕೆ ।
ಬಾರದವನಿಗೆ ವಿಧಿನಿಷೇಧವು ಭಕ್ಷ್ಯಕೇಯದಲಿ ।।
ಧಾರುಣಿಯಲೀಪರಿಯ ಸ್ವೇಚ್ಛಾ-।
ಹಾರ ಮತ್ತೆ ವಿಹಾರವೈ ಹಾ-।
ಳೂರ ನಾಯಿಯ ತೆರದಿ ಸಂಚಾರವನು ಮಾಡುವನು
॥ ೩೪೦ ॥

ಹತ್ತಲಾಗದು ಬಾಯಿಗೆನುತಲಿ ।
ತುತ್ತ ಬಿಡ ಜೀಕವನಿಗಧವಾ ।
ಹತ್ತಿಹರೆ ಬಾಯ್ ಸುಡುವುದೆನುತಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು ॥
ಮತ್ತಿರುವ ಸರ್ವಸ್ವವನಿಗೆ ।
ಬಿತ್ತು ಬಾಯೊಳಗೆಂದು ತಿಳಿ ನೀ ।
ಪಾರ್ಥ ತಾಮಸ ಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ಹೊಲಸು ನಾಯಿಯಲಾ
॥ ೩೪೧ ॥

ಇಲಿಯು ಕೊರೆಯುವ ವಸ್ತುಗಳ ಜೆಲೆ ।
ತಿಳಿವುದೇ ಕೊರೆದೊಗೆದು ಬಿಡುವುದು ।
ಬಿಳಿದು ಕರಿದೆಂಬುವನೆ ಮಾಂಸವ ತಿನುವ ವೇಳ್ಕದಲಿ ॥
ಜ್ವಲನನರಿವನೆ ಹೆಚ್ಚಕುಂದನು ।
ಕಳೆವನಲ್ಲಾ ವನವನೆಲ್ಲವ ।
ತಿಳಿಯನಲ್ಲಾ ಜೀವಿನಿರ್ಜೀವಿಗಳ ಸುಡುವನಲಾ ॥ ೩೪೨ ॥

ಹೆಣವೊ ಜೀವಿಯೊ ಯೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ।
ನೊಣವು ಕುಳಿತು ವಿಹಾರ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ವಿನುತಚರಿತನೆ ನೋಡು ತಾಮಸ ಜ್ಞಾನವೀ ತೆರದಿ ॥
ಎಣಿಸಲಾರದು ವಿಧಿನಿಷೇಧವ-।
ನುಣುವುದೆಲ್ಲವ ಕಂಡವಸ್ತುವ ।
ಕನಸುಮನಸಿಲಿ ಬಾರದದಕೀಶಾಸ್ತ್ರದಾಜ್ಞೆಯದು ॥ ೩೪೩ ॥

ನಾರಿಯನು ನೋಡಿದರೆ ಯೊಂದೆ ವಿ-।
ಹಾರಭೋಗದೊಳಾಶೆ ಹಣ ಕೈ-।
ಸೇರೆ ತಿಂದದ ತೇಗಿ ಬಿಡುವುದು ಬೇರೆ ಮಾತಿಲ್ಲ ॥

ನೀರ ನೋಡಿದರಾಯ್ತು ಕುಡಿವನು ।
ಬಾರದವಗೆ ವಿಚಾರ ಪಾವನ ।
ನೀರೊ ಹೊಲಸೋ ಕುಡಿದರಾಯಿತು ನೀರಡಿಕೆಗಾಗಿ ॥ ೩೪೪ ॥

ಮನದಿ ಭಕ್ಷ್ಯವಭಕ್ಷ್ಯವೇಷಿಸನು ।
ಮನದಿ ನಿಂದ್ಯವನಿಂದ್ಯವೇಷಿಸನು ।
ತನಗೆ ಸ್ಪಾಪ್ಯವನೀವ ವಸ್ತು ಪವಿತ್ರವೆನ್ನುವನು ॥
ಮನದ ದೃಢನಿಶ್ಚಯವಿದವನಿಗೆ ।
ವನಿತೆಯರು ನಿಜಭೋಗ್ಯವಿಷಯವು ।
ಯೆನುತ ಯೋಚಿಸಿ ಜಾರತನಕುದ್ಯುಕ್ತನಾಗುವನು ॥ ೩೪೫ ॥

ಗಂಟುಬಿದ್ದರದಾಯ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರು ।
ನೆಂಟರೆಂದೇ ಬಯಸಿ ನುಡಿವನು ।
ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿಹ ಪತ್ನಿಯೊಬ್ಬಳೆ ನೆಂಟಳೆನ್ನದಲೆ ।।
ತುಂಟತನವನು ಮಾಳ್ಪ ವಿಷಯದ ।
ಬಂಟನಲ್ಲವೆ ಜ್ಞಾನ ತಾಮಸ ।
ತಂಟಿಯಾಡುವನೆಲ್ಲರಲಿ ಕೇಳೀ ವಿಧಾನದಲಿ ॥ ೩೪೬ ॥

ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ತೋರ್ವುದು ಜಗತ್ತಿದು ।
ತುತ್ತಿಹುದು ತನಗೆಂದು ನಿತ್ಯದಿ ।
ಚಿತ್ತವಿಸು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಬೆಂಕಿಗೆ ಸರ್ವವಿಂಧನವು ॥
ಸತ್ಯವೀ ಜಗವೆಲ್ಲ ತನಗುಸ- ।
ಭುಕ್ತಿಗೋಸುಗ ಬೊಮ್ಮನಿಚ್ಛೆಯೆ- ।
ನುತ್ತ ಯೋಚಿಪುದೇನ ಹೇಳಲಿ ಜ್ಞಾನ ತಾಮಸವು ॥ ೩೪೭ ॥

ಪರಧನವು ಪರವನಿತೆಯೆಂಬೀ- ।
ಯೆರಡು ತನ್ನಯ ಭೋಗ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಭರದಿ ಕಾದಾಡುವುದು ಕೈವಶವಾಗ ಬೇಕೆನುತ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ದೇಹದ ।
ಭರಣವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯರಿಯದು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀಪರಿಯ ತಾಮಸಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣವು ॥ ೩೪೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಕಾಶದಿಂದಲಿ ।
ಧರೆಗೆ ಬೀಳುವ ನೀರಿಗೊಂದೇ ।
ಶರಧಿಯಾಶ್ರಯವಾಗಿ ಹರಿವುದು ಶರಧಿಗಾ ನೀರು ॥
ಪರಿಯಿದಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನ ತಾಮಸ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳನುದಿನದ ।
ಭರಣಕೋಸುಗ ಮಾಳ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯರವಿಲ್ಲ ॥ ೩೪೯ ॥

ವುಣ್ಯವಾವಾಚರಣ ಮಾಡಲು ।
ತನ್ನ ಕರ್ಮದ ಫಲದ ಮಾನದಿ ।
ಮುನ್ನ ಸಿಗುವುವು ಸ್ವರ್ಗನರಕಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯರಲಾ ॥
ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲಿ ತೋರ್ಪ ಮೂರ್ತಿಯೆ ।
ಯೆನ್ನುವರು ಪರಮಾತ್ಮನೆನುತಲಿ ।
ತನ್ನ ದೇಹದ ತುಂಡೆ ಪೇಳುವರಾತ್ಮನೆನ್ನುತಲಿ ॥ ೩೬೦ ॥

ಮರಣವಾಗಲು ಮರ್ತ್ಯದೇಹಕೆ ।
ಬರುವುದಾತ್ಮಗೆ ಮೃತ್ಯುವೆನುವರು ।
ಮರಣ ಬರುವುದು ಕರ್ಮಕೆಲ್ಲಕೆ ದೇಹದೊಡಗೂಡಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಕರ್ಮದ ಫಲವನುಣುವರೆ ।
ಯಿರುವರಾರೀ ಜಗದಲೆನುತಲಿ ।
ಹರುಷನಿರ್ಭರರಾಗಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವರ್ತನಾತ್ಮಕರು ॥ ೩೬೧ ॥

ಧರೆಯಲೀಶ್ವರನಿಲ್ಲನೆನುವರು ।
ಯಿರುವನಾದರು ಕರ್ಮಫಲಗಳ- ।
ನಿರದೆ ನರನಿಂ ತಪ್ಪಿಸಲಿಕೀಶ್ವರನು ಬಾರನಲಾ ॥
ಅರಿಯಲಾ ಭಂಗಾರಬೆಳ್ಳಿಯ ।
ಮೆರೆವ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಾರಿಯದನೇ ।
ಕರಗಿಸುವನೈ ನರನು ಯೆಂಬುದು ಜ್ಞಾನ ತಾಮಸವು
॥ ೩೬೨ ॥

ಊರೊಳಿರುತಿಹ ಮುಖ್ಯದೇವರು ।
ತೋರಿಸುವ್ರದಾದರೆ ಸುಶಾಸನ- ।
ವಾರು ನಂಬುವರಿದನು ದೇವರ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡಿರುವ ॥
ಚಾರುಕಲ್ಲಿನ ಗುಡ್ಡವಿದ್ದರು ।
ಯಾರಿಗೇನವು ಕಷ್ಟ ಕೊಡುವುವು ।
ಯಾರು ಕರ್ಮವಿಚಾರ ಮಾಳ್ಪರೆನುತ್ತ ನಿಂದಿಪರು ॥ ೩೬೩ ॥

ದೇವರಿದ್ದರು ಕಲ್ಲಮೂರ್ತಿಯ ।
ದೇವರೆನ್ನುವರೀ ದುರಾತ್ಮರು ।
ಭಾವಿಸುವರಾತ್ಮನನು ದೇಹವೆನುತ್ತ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಯಾವುದಿರುವುದು ಪುಣ್ಯಪಾಪವು ।
ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ನಿಂದಿಸುವರದ ।
ಭಾವವೊಂದೇ ವಿಷಯಸುಖಲಾಲಸೆಯು ಸಂತತದಿ ॥೩೬೪॥

ಅನಲ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿರಲು ನೋಳ್ಪನೆ ।
ತಿನುವನಲ್ಲಾ ಸರ್ವಭಕ್ಷಕ- ।
ನಿನುಪರಿಯಲಿ ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಸ್ತುಗಳನೆಲ್ಲ ॥

ನೆನೆಯಲಾಪರಿ ಜ್ಞಾನತಾಮಸ ।
ತಿನುವುದಕೆ ಮನ ಹಿಂದೆ ನೋಡದು ।
ಯಿನಿತು ತಾಮಸಜ್ಞಾನಮಹಿಮೆಯ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೩೬೫ ॥

ಕಣ್ಣಿಗೆದುರಿಲಿ ಬಂದ ವಸ್ತುಗ- ।
ಳನ್ನು ತಾನುಪಭೋಗಿಸುವನೈ ।
ಮುನ್ನ ತನ್ನಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಸವಿಯಾದುದನೆ ಮಾಳ್ಪ ॥
ಅನ್ಯವ್ರತಪಾಚಾರವಿಲ್ಲೆಲ್ಲ ।
ಯಿನ್ನು ನಾ ನಿನಗೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಛಿನ್ನಬುದ್ಧಿಗಳೈ ದುರಾಶೆಯು ಬೆಳೆಯುವುದು ನಿರುತ ॥ ೩೬೬ ॥

ಗಗನದಲಿ ತಾನೇರಿ ಬೆಳೆವುದು ।
ಹೊಗೆಯು ಪರಿಮಿತಿಯಾರು ಮಾಳ್ಪರು ।
ಬಗೆಯಿದಲ್ಲಾ ಹೇಚು ವುದು ಕೇಳಾಶೆ ತಾಮಸವು ॥
ಜಗದೊಳಗೆ ಕೇಳ್ ಬೆಂಡಗಿಡವದು ।
ವುಗಮವಾದರದೇನು ಬೆಳೆಯಲು ।
ಬಗೆಗೆ ಬರುವುದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾ ಪರಿ ತಾಮಸಜ್ಞಾನ ॥ ೩೬೭ ॥

ತೆನೆಯು ಕಬ್ಬಿಗೆ ಬಂದರೇನದು ।
ಮನುಜನಿರಲು ನಪುಂಸಕನು ಮೇಣ್ ।
ವನ ನಿಬಿಡವಿರಲೇನು ನಿವಡುಂಗದ ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥
ವಿನುತಚರಿತನೆ ಬಾಲಕನ ಮನ ।
ಕನಸಿನಲಿ ಕಂಡಿರ್ದ ಧನವೈ ।
ಕುಣಿವಚಾಗಲಸ್ತನವು ಕೇಳಿವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿಹುವು ॥ ೩೬೮ ॥

ವ್ಯರ್ಥವೀ ಪರಿಯಾಗಲಿದಕಾ- ।
ರಿತ್ತರೈ ನಾಮವನು ಜ್ಞಾನವೆ ।
ನುತ್ತ ನೀ ಕೇಳಿದರೆ ಪೇಳುವೆನದರ ಗುಹ್ಯವನು ॥
ಪಾರ್ಥ ನಿನಗರವಿರುವುದಲ್ಲಾ ।
ಸಾರ್ಥಕದ ಮಾತೆಂದು ತಿಳಿದಿಯೊ ।
ಜಾತಿಕುರುಡನ ದೃಷ್ಟಿ ದಿವ್ಯವೆನುತ್ತ ಕರೆವರಲಾ ॥ ೩೬೯ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕಿವ್ರುಡನಿಗೆ ಕಿವಿಯೇ- ।
ನಿರುವುರೈ ಸುಂದರವೆನುತ್ತಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸ್ತುತಿಗಳನು ಮಾಳ್ಪರು ಚೇಷ್ಟೆ ವರ್ತನಲಿ ॥
ಸುರೆಮದಿರೆಯಸವಿತ್ರವಿದ್ದರು ।
ಕರೆವರಲ್ಲಾ ಪೇಯವೆನುತಲಿ ।
ಯಿರುವುದೇನದು ಪೇಯ ವಿಪರೀತಾರ್ಥವದು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೩೭೦ ॥

ಜ್ಞಾನವಲ್ಲಾ ನಿಜದಿ ತಾಮಸ- ।
ಜ್ಞಾನಕೀಯಭಿಧಾನ ಸಲ್ಲದು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ತಮವಜ್ಞಾನವಾಗಿಹುದು ॥
ನಾನು ನಿನಗಿದ ಪೇಳ್ದೆ ವಿವರಿಸಿ ।
ನೀನು ಶ್ರೋತೃಶ್ರೇಷ್ಠನೆನುತಲಿ ।
ಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ಮೂರುಗುಣದಲಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ; ೩೭॥

ಮೂರುಗುಣದಲಿ ತೋರ್ಪ ಮೂರುಸ್ರ- ।
ಕಾರವಾಗಿಹ ಜ್ಞಾನದೀಪದಿ ।
ತೋರುತಿರುವುದು ಸೃಷ್ಟ ಕರ್ತನ ಕರ್ಮಪಂಕ್ತಿಯದು ॥

ನೀರು ತಿದ್ದಿದ ತೆರದಿ ಹರಿವುದು ।
ನೀರಿನಂದದಿ ಕರ್ಮ ಮೂರುಸ್ರ- ।
ಕಾರ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಜ್ಞಾನವು ತೋರಿಸಿದ ತೆರವ ॥ ೩೭॥

ನರನೆ ಕೇಳದರಿಂದ ಕರ್ಮವು ।
ಯಿರುವುದೈ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವಲಾ ।
ಮೆರೆವುದದು ತ್ರಿಗುಣದಲಿ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣದಿ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಕರ್ಮಲಕ್ಷಣ- ।
ವರಿಯಲಾ ಕಲಿವಾರ್ಥ ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿಯೆ ನೀನು ॥ ೩೭॥

ನಿಯತಂ ಸಂಗರಹಿತಮರಾಗದ್ವೇಷತಃ ಕೃತಮ್ ।
ಅಫಲಪ್ರೇಪ್ಸುನಾ ಕರ್ಮ ಯತ್ತತ್ಸಾತ್ತ್ವಿಕಮುಚ್ಯತೇ ॥ ೨೩ ॥

ಸತಿಪತಿವ್ರತೆ ತರುಣಿ ಸ್ವಪ್ರಿಯ- ।
ಪತಿಯನಾಲಿಂಗಿಸುವ ತೆರದಲಿ ।
ಸತತ ಮಾನ್ಯ ಸ್ವಾಧಿಕಾರದ ಕರ್ಮ ಹರ್ಷದಲಿ ॥
ಪತಿಕರಿಪುದುತ್ತಮವು ಮಾರ್ಗವು ।
ದ್ವಿತಿಯಲಿದು ಬಹು ಪುಣ್ಯಕಾರಕ- ।
ಗತಿಯ ಕೊಡುವ್ದದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಮತವಿಹುದು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೩೭॥

ಚಂದನವು ಬಹು ಶೋಭಿಸುವುದೈ ।
ಸುಂದರಾಂಗಶ್ಯಾಮವರ್ಣಗೆ ।
ಸುಂದರಾಗಿಯ ನೇತ್ರದಲಿ ಶೋಭಿಸುವುದಂಜನವು ॥
ಚಂದದಿಂವಾ ತೆರದಿ ವಿಹಿತವಿ- ।
ದೆಂದು ಬಂದಿಹ ಕರ್ಮವೃಂದವು ।
ಸಂದು ಭೂಷಣವಾಗಿ ರಾಜಿಪುದೇನ ಹೇಳುವೆನು
॥ ೩೭॥ ॥

ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಮಾಡುವ ।
ಹೊತ್ತಿನಲಿ ನೈಮಿತ್ಯಕವು ಕೈ- ।
ಹತ್ತಿದರೆ ಚಿನ್ನಕೆ ಸುವಾಸವು ಬಂದ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥
ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ತಾಯಿ ನಿಜಸಂ- ।
ಪತ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಜೀವದೇಹದಿ ।
ನಿತ್ಯ ತನ್ನರ್ಭಕನ ಕಾಯ್ವಳು ಜೀಸರಿಹುದೇನು ॥ ೩೭॥

ನಿರುತವೀಪರಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ ।
ಧರಿಸದಲೆ ಫಲದಾಶೆ ಕರ್ಮದಿ ।
ಹರಿಗೆ ತಾನರ್ಪಣವ ಮಾಳ್ಪನು ಕರ್ಮಗಳನೆಲ್ಲ ॥

ತರುಣಿ ಸುಪತಿವ್ರತೆಯು ಪ್ರಿಯುಪತಿ ।
ಬರಲು ಬಹುಪ್ರೇಮದಲಿ ಭೋಜನ- ।
ನಿರದೆ ಬಡಿಸುವಳೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೇಕಭಾವದಲಿ ॥ ೩೭॥

ಉಣ್ಣಲಾ ಪತಿ ಸರ್ವವಡಿಗೆಯ ।
ಮುನ್ನ ತನಗದು ದೊರೆಯದೆಂಬುವ ।
ಭಿನ್ನ ಭಾವವು ಬರುವುದೇನೈ ಮನದಿ ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥
ತನ್ನ ಮನೆಗಾ ಸಾಧುಸಂತರು ।
ಮನ್ನಣೆಯಲೈದಿರಲು ಕರ್ಮಗ- ।
ಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾದರೆಯು ಮಾಡುವನಾದರಾತಿಥ್ಯ ॥ ೩೭॥

ಉಳಿಯಿತಿಂದಿನ ಕರ್ಮವೆನುತಲಿ ।
ಕಲುಷಿತವು ಮನವಾಗದವನಿಗೆ ।
ತಿಳಿಯನವನು ದ್ವೇಷನನು ತಾಂ ಕರ್ಮ ಬಿಟ್ಟೊಡೆಯು ॥
ಉಳಿಯದೆಲ್ಲವ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಲು ।
ತಿಳಿಯನವ ಸಂತೋಷಗರ್ವವ- ।
ನಿಳೆಯಲೀ ಪರಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ಕರ್ಮ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ॥೩೭॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಕರ್ಮಗಳ ಗುಣ- ।
ವರಿತು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಹೆಸರು ಬಂತೈ ।
ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಕರ್ಮಲಕ್ಷಣವು ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಮುಂದಕೆ ।
ಸರಸರಾಜಸ ಕರ್ಮಲಕ್ಷಣ ।
ನರನೆ ನೀ ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೇಳೈ ಹರ್ಷದಿಂದಿದನು ॥ ೩೭॥

ಯತ್ತು ಕಾಮೇಪ್ಸುನಾ ಕರ್ಮ ಸಾಹಂಕಾರೇಣ ವಾ ಪುನಃ ।
ಕ್ರಿಯತೇ ಬಹುಲಾಯಾಸಂ ತದ್ರಾಜಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೨೪ ॥

ಮನೆಯಲಿರುತಿಹ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ ।
ಮುನಿಸಿನಿಂದಲಿ ಮಾತನಾಡಿನ ।
ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮಾತಾಡನೈ ಸವಿಮಾತ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ॥
ಅನವರತ ಪರಜನಕೆ ಬಹುಪರಿ ।
ವಿನಯದಿಂ ಸಾದರತೆ ತೋರ್ಪನು ।
ಮನುಜನೀಪರಿ ಮೂರ್ಖನಂದದಿ ವರ್ತಿಪನು ಪಾರ್ಥ
॥ ೩೮೧ ॥

ಫಲವು ಪುಷ್ಪವು ದೊರೆಯದೆನುತಾ ।
ತುಳಸಿಗಿಡಕವ ಹನಿಯ ತೋರಿಸ- ।
ನಿಳೆಯೊಳಗೆ ಹಾಲಿನಲಿ ಮುಳುಗಿಪ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯನು ॥
ಕೊಳನು ನೈಮಿತ್ತಿಕವನಾತನು ।
ತುಳಿದು ಬಿಡುವನು ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ ।
ಫಳಿಲನವ ಮಾಡುವನು ಕೇವಲ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವನು
॥ ೩೮೨ ॥

ಎಷ್ಟ ಮಾಡಿದಡೇನು ಕಾಮ್ಯವು ।
ಕಷ್ಟಮಯವಾಗಿರಲು ಜಡನದ- ।
ನಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯವೆನುತ್ತ ಮನ್ನಿಸಿ ದೇಹ ಕಷ್ಟಿಪನು ॥
ಬಿಟ್ಟು ಜಿಡನಾ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ- ।
ನೆಷ್ಟ ಮಾಡಿದಡೇನು ತಾಂ ಸಂ- ।
ತುಷ್ಟನಾಗನು ಮೇಲೆಮೇಲಾಶೆಯನು ಬೆಳೆಸುವನು
॥ ೩೮೩ ॥

ಹಣವ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಡ್ಡಿಯ ।
ಹಣವೆ ಯಿಮ್ಮಡಿಯಾಗೆ ಕೃಪ್ತಿಯು ।
ಮನದೊಳಾಗದು ಹೊಲದೊಳಗೆ ಬೀಜವನು ಬಿತ್ತಿದರೆ ॥
ಮನದಣಿಯದವನಿಂಗೆ ಮತ್ತಾ ।
ಯೆಣಿಸುವನು ಲಾಭವನು ಬೀಜವ ।
ಗಣನವಿಲ್ಲದೆ ಬಿತ್ತಲಾಗುವುದಪರಿಮಿತ ಧಾನ್ಯ ॥ ೩೮೪ ॥

ಪರುಸ ಕೈವಶವಾಗಲದರಿಂ ।
ವಿರಚಿಸುತ ಭಂಗಾರ ತೃಪ್ತಿಯು ।
ದೊರೆಯದವನಿಗೆ ಪರುಸದಿಂ ಮಾಡಿರ್ದ ಚಿನ್ನವನು ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮಾರುತ್ತಲದರಿಂ ।
ಭರದಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಕ್ರಯಕೆ ಕೊಳ್ಳುವ ।
ನರನೆ ನೋಡಿದು ಚಿತ್ರವಲ್ಲೈ ಬೆಳೆಯುತಿಹುದಾಶೆ ॥೩೮೫॥

ಇಟ್ಟು ಫಲದಾಶೆಯನು ದೇಹಕೆ ।
ಕಷ್ಟ ಕೊಡುವನು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ ।
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡನೈ ಹೊಡೆವನೈ ಬಡಿವಾರ ದರ್ಪದಲಿ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ತಾಂ ದೊಡ್ಡಕರ್ಮಠ- ।
ನೆಸ್ಟೆನುತ ಬಣ್ಣಿಸಲೆನುತ ಬಹು- ।
ಶ್ರೇಷ್ಠತನದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಳ್ಪನು ಬೇಕುಬೇಕೆನುತ ॥ ೩೮೬ ॥

ಬರಲು ಕಾಳಜ್ವರವು ವೈದ್ಯರ- ।
ನಿರದೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವುದು ಮಣಿಯದು ।
ಪರಿಯಲೀ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನಜ್ವರವು ತಲೆಗೇರೆ ॥
ಗುರುಹಿರಿಯರನು ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ- ।
ನರಿಯನಲ್ಲಾ ತುಚ್ಛಿಸುವನೈ ।
ಧರಿಸಿದರೆ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ ಕರ್ಮ ರಾಜಸವು ॥ ೩೮೭ ॥

ಧರಿಸಿ ನಿಜಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ ।
ಧರಿಸಿ ಮೇಣು ಫಲಾಭಿಲಾಷವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳನಾಯಾಸದಲಿ ಮಾಡಿದರು ॥
ಬರುವುದದರಿಂ ಕಷ್ಟ ಕೇವಲ ।
ಬರುವುದೇನದರಿಂದ ಲಾಭವು ।
ನಿರುತ ಹೊಟ್ಟೆಯ ವಿಷಯದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಷ್ಟವಲಾ
।। ೩೮೮ ॥

ಕೊರೆಯುವುದು ಪರ್ವತವನಿಲಿಯೊಂ- ।
ದಿರದೆ ದೊರೆವುದು ಕಾಳು ತನಗೆಂ- ।
ದರಿತು ಕಪ್ಪೆಯು ಸೇವಳದ ಬಯಕೆಯಲಿ ಸಾಹಸದಿ ॥
ಶರಧಿಯನೆ ಕಲಕುವುದು ಗಾರುಡಿ- ।
ಯುರಗಭಾರವ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ।
ದೊರೆಯದವನಿಗೆ ಬಿಕ್ಕೆ ಗಾರುಡಿಯಾಟದಲಿ ನೋಡೆ ॥ ೩೮೯ ॥

ಕೊರೆಯುವ್ರದು ಕಣದಾಶೆಯಿಂದಲಿ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಪಾತಾಳಪರ್ಯಂ- ।
ತರಕೆ ಗೊರ್ಲಿಯ ಸಾಹಸವು ಕೇಳ್ ಚಿತ್ರತರವದಲಾ ॥
ದೊರೆಯ ಬೇಕಾ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವೆಂ- ।
ದುರುತರಶ್ರಮ ಮಾಳ್ಪರೆಲ್ಲರು ।
ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ರಾಜಸಕರ್ಮಲಕ್ಷಣವು ॥ ೩೯೦ ॥

ಇರುವುದವರಿಗೆ ಶ್ರಮವು ಪ್ರಿಯವೆಂ- ।
ದರಿತುಕೋ ಕೌಂತೇಯ ನಿನಗಾ- ।
ನರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ರಾಜಸಕರ್ಮಲಕ್ಷಣವ ॥

ಇರುವುದದು ಬಹು ಕ್ಲೇಶಯುಕ್ತವು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನಿನ್ನು ಪೇಳುವೆ ।
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಕೇಳು ತಾಮಸಕರ್ಮಲಕ್ಷಣವ ॥ ೫೯೧ ॥

ಅನುಬಂಧಂ ಕ್ಷಯಂ ಹಿಂಸಾಮನಪೇಕ್ಷ್ಯ ಚ ಪೌರುಷಮ್ ।
ಮೋಹಾದಾರಭ್ಯತೇ ಕರ್ಮ ಯತ್ತತ್ತಾಮಸಮುಚ್ಯತೇ ॥ ೨೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಕರ್ಮತಾಮಸ- ।
ವಿರುವುದೈ ನಿಂದಾಪವಾದದ ।
ಪರಮಮಂದಿರ ಬಹಳಸುಂದರವಿಲ್ಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಬರುವುದಾಯ್ತು ನಿಷೇಧ ಜನ್ಮಕೆ ।
ಪರಮನಾರ್ಥಕವೆಂದು ಧನ್ಯತೆ ।
ದೊರೆಯಿತದರಿಂ ಚಿತ್ರತರವಿದು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೫೯೨ ॥

ನೀರ ಮೇಲಣ ರೇಖೆ ತತ್ಕ್ಷಣ ।
ಹಾರಿ ಹೋಗುವದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ತೋರಿದಾಕ್ಷಣವಸ್ತನಾಗುವ ಚಿತ್ರವೀರೂಪ ॥
ಯಾರು ನವನೀತವನು ಪಡೆವರು ।
ನೀರ ಮಂಥಿಸಿ ಯತ್ನ ನಿಷ್ಫಲ ।
ಯಾರು ಲಭಿಸರು ಚಿನ್ನ ಬೂದಿಯನೂದಿ ಯತ್ನಿಸಲು
॥ ೫೯೩ ॥

ಉಸುಕಹಾಕುತ ಗಾಣ ತಿರುಗಿಸೆ ।
ನುಸುಳುವುದೆ ಮೇಣ್ಣೆನ್ನೆ ಹಿಂಡಿಯು ।
ಕಸದಿ ತೌಡಿಲಿ ಧಾನ್ಯಕಣ ಸಿಗುತಿಹುದೆ ಹುಡುಕಿದರೆ ॥
ವಸುಮತಿಯೊಳೀ ಪಾಶದಿಂದಲಿ ।
ಯಸಮಗಾಳಿಯು ಹಿಡಿಯ ಬಹುದೇ ।
ವಿಷಮತನವಿದು ಪಾರ್ಥ ತಾಮಸಕರ್ಮ ನಿಷ್ಫಲವು
॥ ೫೯೪ ॥

ನರಶರೀರವಮೂಲ್ಯವಿರುವುದು ।
ಬರಿದೆಯಾಯಾಸದಲಿ ದುಃಖವು ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಸೌಖ್ಯವೀಪರಿ ಕರ್ಮತಾಮಸವು ॥
ಕೆರೆಯೊಳಿರುತಿಹ ಕಮಲವುಷ್ಣವ ।
ದೊರಕಿಸುವ ಹೇತುವಿಲಿ ಮುಳ್ಳಿನ ।
ಸರಸ ಪಾಶವ ಹಾಕೆ ನಿಷ್ಫಲವಹುದು ಶ್ರಮವೆಲ್ಲ ॥೫೯೫॥

ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಫಲ ಶ್ರಮವದಲ್ಲದೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಕಮಲವೆ ನಾಶವಪ್ಪುದು ।
ಮರುಳುತನದಿ ಪತಂಗ ದೀಪದ ಮೇಲೆ ಹಾಯುತಲಿ ॥

ಮರಣಮುಖದಲಿ ಬಿದ್ದು ಮನೆಯಲಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಕತ್ತಲೆಯುನ್ನೆ ತರುತಿಹು- ।
ದರರೆ ತಾಮಸಕರ್ಮವೀಪರಿ ನೋದು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೯೬ ॥

ಒರಿದೆ ತನ್ನ ಶ್ರಮವು ನಿಷ್ಫಲ ।
ಸರರಿಗಪಘಾತವನು ತರುವುದು ।
ನರನೆ ಮಶಕವು ಮಾನವನ ಚಾಯೊಳಗೆ ಸೇರುತಲೆ ॥
ಮರಣವನು ತಾಂ ಪಡೆವುದಲ್ಲದೆ ।
ಮರಳಿ ಬಾಯಲಿ ಸಾಂತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ।
ತರುವುದೈ ಕಷ್ಟವನು ತಾಮಸಕರ್ಮಗುಣವದಲಾ ॥ ೫೯೭ ॥

ಇರುವುದದು ಬಹುದೋಷದಾಗರ ।
ನರನೆ ನೀನಿದ ಮರೆಯಬಾರದು ।
ಬರುವುದೇನು ವಿಚಾರ ಮುಂದಿನ ಕರ್ಮಪರಿಣತಿಯ ॥
ಚರಿಸಲಿಕೆ ಯತ್ನವನು ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೇ ಯಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ।
ಬರುವುದೈ ಯಪಯಶವದೆಂಬ ವಿಚಾರ ಬಾರದಲಾ ॥ ೫೯೮ ॥

ಮಾಡಿಹೆನು ನಾ ಭಾರಿ ಯತ್ನವ ।
ಗಾಢವಿಹುದೆನ್ನಯ ಪಸಾರವು ।
ಮೂಡುವುದು ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ನಿಜವಾಗಿ ಯೆನಗೀಗ ॥
ರೂಢಿಯಲ್ಲಪಕೀರ್ತಿ ಬರುವುದೆ ।
ಗೂಢತನದಲಿ ಮಾಡಿ ಯೋಚನೆ ।
ಮಾಡುವನು ನಿರ್ಧಾರವೀ ತೆರವಾಗಿ ತಾಮಸನು ॥ ೫೯೯ ॥

ಇನಿತು ಸಾರಾಸಾರಯೋಚನೆ ।
ಕ್ಷಣದೊಳವನಿಗದೃಶ್ಯವಪ್ಪುದು ।
ಮುನಿಸಿನಲ್ಲವಿವೇಕ ಕಾಲಿಂದೊದ್ದು ಕೆಡಿಸುವುದು ॥
ಇನಿತು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸರ್ವವ ।
ಕ್ಷಣದೊಳಾನೇ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂಬುವ ।
ಘನತರದ ಸ್ವಾಢ್ಯತೆಯು ಮನದಲಿ ತುಂಬಿತುಳುಕುವುದು ॥೬೦೦॥

ಅಡವಿಯುಲಿ ಬಿದುರಿನಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ।
ಕಿಡಿಯು ಮೇಣಡವಿಯನು ಸುಡುವುದು ।
ಕಡಲು ಮೇರೆಯು ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದರೆ ಕೇಳು ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥
ತಡಿಸುವವರನು ಕಾಣೆ ಬಂದುದ ।
ಕೆಡಿಸಿ ತಾಂ ನಿರ್ಧ್ವಂಸ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಬಿಡದು ಸಚರಾಚರವನೆಲ್ಲವ ಹೆಚ್ಚುಕುಂದುಗಳ ॥ ೪೦೧ ॥

ಇರದು ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲ ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆಯು ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಲಕ್ಷಣಗಳೀಪರಿ ಕರ್ಮತಾಮಸಕೆ ॥

ನರನೆ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕದ ಕರ್ಮವ ।
ನರುಹಿದೆನು ನಿನಗಾನು ಬಹುವಿ ।
ಸ್ತರದೊಳಾಯೋಗದಲಿ ಜೀವನುತ್ರಿಗುಣಸಂಯುತನು ॥ ೪೦೨ ॥

ಪುರುಷನೊರ್ವನೆ ತೋರುತಿದ್ದರು ।
ಬರುವುವವಗಾಶ್ರಮದ ಬಲದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯವಸ್ಥೆಗಳು ನಾಲ್ಕವು ಪರಕಿಸಲು ತತ್ತ್ವ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪರಿಯಲೀನರ ।
ಗಿರುವುವೈ ಗುಣ ಮೂರು ನಿನಗಾ ।
ನರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕರ ಮಾನವರ ॥ ೪೦೩ ॥

ಮುಕ್ತಸಂಗೋಽನಹಂವಾದೀ ಧೃತ್ಯುತ್ಸಾಹಸಮನ್ವಿತಃ ।
ಸಿದ್ಧ್ಯಸಿದ್ಧ್ಯೋರ್ನಿರ್ವಿಕಾರಃ ಕರ್ತಾ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಉಚ್ಯತೇ ॥ ೨೬ ॥

ಮಲಯಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಚಂದನ ।
ಫಲವ ಬಯಸದೆ ಬೆಳೆಯುತಿರುವುದು ।
ನೆಲೆಯು ಹತ್ತುವುದೆಂತು ಚುಂಬಿಸುತಿಹುದು ಗಗನವನು ॥
ತಿಳಿಯಲಿದಕೆರುವುದು ಕಣಾ ಪರಿ ।
ಮಳವು ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ನೋಡಲು ।
ತಿಳಿಯಲಾ ಕಲಿವಾರ್ಥ ಸಾತ್ತ್ವಿಕರೀತೆರದಲಿಹರು ॥೪೦೪॥

ನಾಗವಲ್ಲಿಯು ಫಲದಲೇನುಷ ।
ಯೋಗ ಕೊಡುವುದೆ ಜಗಕೆ ನೇಡಲು ।
ನಾಗುವುವು ಪರ್ಣಗಳು ಜನರುಪಯೋಗ ಮಾಡುವರು ॥
ನೀಗಿ ಫಲದಿಚ್ಛೆಯೆನು ಕರ್ಮವ ।
ನಾಗಿಸುವರೈ ನಿತ್ಯನಿಯಮಿತ ।
ರಾಗದ್ವೇಷವನೆಣಿಸದಲೆ ಮಾಡುವರು ಕರ್ಮಗಳ ॥೪೦೫॥

ತಿಳಿಯಲಾಗದು ಶೂನ್ಯಫಲವದು ।
ತಿಳಿಯಲಾಗದು ಕರ್ಮವಿಫಲತೆ ।
ಫಲಕೆ ಫಲ ಬರುತಿಹುದೆ ಜಗದಲಿ ನೋಡು ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥
ಇಳೆಯೊಳವನಾ ಸರ್ವಕರ್ಮವ ।
ಕಳಕಳಿಯಲೀ ಮಾಡುತಿರುವನು ।
ಕೊಳಸು ತಾನಭಿಮಾನ ಫಲದಿಚ್ಛೆಯನು ಶಾಂತನವ ॥೪೦೬॥

ವರುಷಕಾಲದಿ ಮೇಘಪಂಕ್ತಿಯು ।
ಸುರಿಯುವುದಲಾ ಮಳೆಯ ರಾಶಿಯ ।
ಗರಜನೆಯು ಮಾಡುವುದೆ ಗುಡುಗಿನ ರೂಪದಲಿ ವಾರ್ಥ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪರಿಯಲೀ ನರ ।
ಚರಿಸುವನು ಸತ್ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ ।
ಹರಿಸಮರ್ಪಣೆಗೆಲ್ಲ ಯೋಗ್ಯವೆನುತ್ತ ನಂಬಿರುವ ॥ ೪೦೭ ॥

ಕಾಲಮರ್ಯಾದೆಯನು ತೊರೆಯದೆ ।
ತಾಳಿ ತಾನು ಶರೀರಶುದ್ಧಿಯ ।
ಮೇಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ದೀಪದಿಂ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಕರ್ಮವನು ॥
ತಾಳಿ ಶಿರದಲಿ ನಿಗಮದಾಜ್ಞೆಯ ।
ಮೇಲೆ ಧರಿಸುತ ನಿಯಮಬಂಧನ ।
ಮೇಳವಿಸಿ ತಾನೈಕ್ಯವನು ವೃತ್ತಿಯನು ಯಿಂದ್ರಿಯದಿ ॥ ೪೦೮ ॥

ತೊರೆದು ಫಲದಿಚ್ಛೆಯನು ಕರ್ಮದಿ ।
ತೊರೆವನಾತನು ಸಾಖ್ಯ ಸಂತಸ ।
ತೊರೆವನೈ ನಿದ್ರೆಯನು ಮೇಣಾಲಸ್ಯ ಮೊದಲಾಗಿ ॥
ಮರೆತು ಬಿಡುವನು ಹಸಿವೆ ತೃಷೆಗಳ ।
ಸರಸಸುಖಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲವ ।
ನರನೆ ಕೇಳು ಪಲಾಯನವ ಮಾಡುವುವು ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ॥ ೪೦೯ ॥

ಕೊಡಲು ಭಂಗಾರಕ್ಕೆ ಪುಟವನು ।
ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದದರ ಭಾರವು ।
ಪೊಡನೆ ಗುಣವೇರುವುದು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯು ಹೊಂದುವುದು ॥
ಪೊಡವಿಯೊಳಗಾತೆರದಿ ದಿನದಿನ ।
ಬಿಡದೆ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಲದರಿಂ ।
ಪಡೆವನಧಿಕಾಧಿಕದೊಳುತ್ಸಾಹವನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೧೦ ॥

ಪ್ರೀತಿ ವರ್ಧಿಸಲೇನ ಹೇಳುವೆ ।
ಭೂತಳದಿ ಜೀವಿತವೆ ತುಚ್ಛವು ।
ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರದ ಪತಿಯೊಡನೆ ಸತಿ ಚಿತೆಯನೇರುವರೆ ॥
ಭೀತಿ ತಾಳುವಳೇ ಪತಿವ್ರತೆ ।
ಸೋತು ಮನ ರೋಮಾಂಚವೇಳುವ ।
ರೀತಿಯನು ನೀ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ಚಿತ್ರವಲಾ ।೪೧೧॥

ಮೇದಿನಿಯಲಿ ನಿಜಾತ್ಮಬೋಧಾ- ।
ಹ್ಲಾದಕಾರಕ ವಸ್ತು ಸಿಗುವರೆ ।
ಸಾದರದಿ ಯತ್ನವನು ಮಾಳ್ಪನು ದೇಹ ದಂಡಿಸುತ ॥
ಖೇದವಾಗದು ಮನದಿ ಮೋಣು ವಿ- ।
ಷಾದ ಬರುವುದೆ ತುಚ್ಛ ಸರ್ವವು ।
ಹಾದಿಗೆಡುವುದು ನಿಷಯಸುಖವಭಿಮಾನ ಸಾಯುವುದು
॥ ೪೧೨ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಾಚರಣದಲಿ ।
ಧರಿಸುವನು ಸಂತೋಷವೃತ್ತಿಯು ।
ಬರಲು ವಿಘ್ನವು ಮಾನಿಸನು ಖೇದವನು ಚಿತ್ತದಲಿ ॥

ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬಂಡಿಯು ।
ಬರಲು ಚಾರುತ ಕೆಳಗೆ ಚೂರಾ- ।
ಗಿರಲು ಮೇಣವ ದುಃಖ ಪಡೆಯದೆ ಸ್ವಸ್ಥನಿರುವನಲಾ ॥ ೪೧೩ ॥

ತಾನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕರ್ಮದ ।
ಪೂರ್ಣತನದಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಲು ।
ಕಾಣನದರಲಿ ಸ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಸೌಖ್ಯಕಾರಣವ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಯಿಪರಿ ।
ಪೂರ್ಣಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತಸದ್ಗುಣಿ ।
ಮಾನವನು ನೀನೆಂದು ತಿಳಿಯೈ ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ೪೧೪ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೀಗ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ನರನ ಲಕ್ಷಣ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ।
ಮರಳಿ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ರಾಜಸಕರ್ತೃಲಕ್ಷಣವ ॥
ಅರುಹಿದೀ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವ ।
ಮರೆಯ ಬಾರದು ತಿಳಿವುದೆಲ್ಲವ ।
ಮೆರೆವನೈ ರಾಜಸನು ನೋಡಭಿಮಾನತೌರೂರು ॥ ೪೧೫ ॥

ರಾಗೀ ಕರ್ಮಫಲಪ್ರೇಪ್ಸುರ್ಲುಬ್ಧೋ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕೋಽಶುಚಿಃ ।
ಹರ್ಷಶೋಕಾನ್ವಿತಃ ಕರ್ತಾ ರಾಜಸಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಃ ॥ ೨೭ ॥

ಬರಲು ಲಾಭವೆ ತನಗೆ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣದಲಿ ಮೋಣದನೆ ಮಾಳ್ಪನು ।
ತೆರೆಯಲಾರನು ಸ್ವಾರ್ಜಿತಾರ್ಥದ ಪೇಟಿಕೆಯನವನು ॥
ದರದಿವಸ ದರನಿಮಿಷವಾ ಹಣ- ।
ಕಿರದೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಸಂತಸ ।
ಧರಿಸುವನು ಕವಡಿಯನು ಮುಟ್ಟನು ಸ್ವಾರ್ಜಿತದ ಹಣದಿ
॥ ೪೧೬
ಮನುಜ ಕೃಪಣನು ಹುಗಿದು ತನ್ನಯ ।
ಧನವ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವನಾತೆರ ।
ದಿನದಿನದಿ ಪರದ್ರವ್ಯದಭಿಲಾಷವನು ಧರಿಸುವನು ॥
ತಿನಲು ಮಿನನು ಬಕನು ನೀರಲಿ ।
ವಿನಯದಿಂ ಮುಚ್ಚುತಲಿ ಕಣ್ಣನು ।
ಮಿನುಗುವನು ತಾಪಸನ ವೇಷದಿ ಮಿನು ಸಿಗುವನಕ
॥ ೪೧೭ ॥
ನರನು ಚೋರೆಯ ವನವ ಸೇರಲು ।
ಧರಿಸಿರುವ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಹಿಡಿವುದು ।
ಭರದೊಳದ ಬಿಡಿಸಲ್ಕೆ ಪೋಗಲು ಮೈಯ ಚುಚ್ಚುವುದು ॥

ಮರಳೆ ಚೋರೆಯ ಸ್ಥಲವ ಕೊಳ್ಳಲು ।
ಯಿರುವುದೇನದರೊಳಗೆ ಕಲ್ಲಿನ ।
ತೆರದಿ ಬೀಜವೆ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವನು ॥೪೧೮॥

ತನುಮನದಿ ಧನದಿಂದಲೆರಡನೆ- ।
ಮನುಜನಿಗೆ ದುಃಖವನು ಕೊಡುವುದು ।
ತನಗೆ ಹಿತವಾಗುವರೆ ಮಾಡುವನಹಿತವನ್ಯರಿಗೆ ॥
ತನಗಿರದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕರ್ಮವ- ।
ನನವರತವಾಚರಿಸಲಾತೆರ ।
ಮನದಿ ಬೇಸರವಾಗದವನಿಗೆ ಕರ್ಮ ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ ॥ ೪೧೯ ॥

ಧತ್ತೂರದ ಫಲ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿ- ।
ಪಾರ್ಥ ಹೊರಬದಿ ಮುಳ್ಳುಗಳು ಬಹು ।
ಕೆತ್ತಿಹುವು ಮೇಣೊಳಗೆ ಮಾದಕದ್ರವ್ಯ ತುಂಬಿಹುದು ॥
ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ರಾಜಸ ।
ಕರ್ತನಿರುವನು ಹೊರಗೊಳಗೆ ಬಹು ।
ಚಿತ್ರತರದಿಂದಶುಚಿ ನೋಡಿದರೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೪೨೦ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಕರ್ಮಫಲ ನಿಜ- ।
ಚಿತ್ಸದಾನಂದದಲಿ ತಾನು ಜ- ।
ಗತ್ತಿನಲಿ ಕುಣಿಯುವನು ಹುಚ್ಚನೊ ಯೆಂಬ ತೆರನಾಗಿ ॥
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದೆ ಹೋದರಾ ಫಲ ।
ನಿತ್ಯವದ ಧಿಕ್ಕಾರದಿಂ ಬೈ- ।
ಯುತ್ತ ಕರ್ಮಾಚರಣ ತ್ಯಜಿಪನು ಕರ್ತರಾಜಸನು ॥೪೮॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವಾರೀ ಜಗದಿ ಮಾಡುವ- ।
ನರಿಯಲವ ರಾಜಸನು ಕರ್ತನು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿದಿಯಲಾ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಬಹು ವಿ- ।
ಸ್ತರದಿ ತಾಮಸಕರ್ತೃಲಕ್ಷಣ- ।
ವಿರುವನವ ದುಷ್ಕರ್ಮದಾಗರ ನಿಂದ್ಯಸಂಸ್ಕಾರ ॥ ೪೯ ॥

ಅಯುಕ್ತಃ ಪ್ರಾಕೃತಃ ಸ್ತಬ್ಧಃ ಶಠೋ ನೈಷ್ಕೃತಿಕೋಽಲಸಃ ।
ವಿಷಾದೀ ದೀರ್ಘಸೂತ್ರೀ ಚ ಕರ್ತಾ ತಾಮಸ ಉಚ್ಯತೇ ॥ ೨೮ ॥

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡುವ ।
ವಸ್ತುವೆಲ್ಲವ ಸುಟ್ಟು ಜಿದುವೆನೆ- ।
ನುತ್ತ ವೈಶ್ವಾನರಗಿರುವುದೇನರವು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕತ್ತರಿಸಿ ದೇಹವನು ದೂಡುವೆ ।
ಮೃತ್ಯುನಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಮಾಲ್ಪೆನೆ- ।
ನುತ್ತ ಶಸ್ತ್ರಕೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ ಪಾರ್ಥ ನಿಜತತ್ತ್ವ ॥ ೪೨ ॥

ಎಳೆಮಗುವ ಕೇಳರೆಗಳಿಗೆಯ- ।
ಲ್ಲಳುವುದಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣದಿ ನಗುವುದು ।
ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಗೆ ಚಿತ್ತಚಂಚಲವಿಹುದು ನೋಡಿದರೆ ॥
ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಕರ್ತ ತಾಮಸ ।
ತಿಳಿಯಲಾರನು ವಿಧಿನಿಷೇಧವ ।
ಬೆಳೆವನೈ ದುಷ್ಕರ್ಮದರ್ಪದಿ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ೪೨ ॥

ಸೇರುತಾ ಜನರಲಿ ತಾನು ಶ- ।
ರೀರವನು ನಾಶಿಪೆನೆನುತ್ತಲಿ ।
ತೋರುನ್ಮದೆ ಮನದೊಳಗೆ ವಿಷಕಾ ಕಾಲಕೂಟಕ್ಕೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ತಾಮಸ- ।
ಕಾರನರಿಯನು ತನ್ನ ಹಾನಿಯ ।
ಬೇರೆಯವರನ್ನೀನು ಮನ್ನಿಸುತಿಹನೆ ಕರ್ಮದಲ ॥ ೪೩ ॥

ಹೊಲಸುಕಸದಿಂ ಹೊಲಸುರಾಶಿಯು ।
ಬೆಳೆವ ಪರಿಯಲಿ ಬೆಳೆವನಲ್ಲಾ ।
ತಿಳಿಯದಜ್ಞಾನದಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ತಕ್ಕಿಪನು ॥
ಜಲಧಿಸಂಜಯ ಕೇಳು ನಮ್ರತೆ ।
ಕೊಳನು ಗರ್ವದಲುಬ್ಬಿ ಪರ್ವತ- ।
ಗಳನು ತುಚ್ಛಿಸಿ ಕೊಬ್ಬಿ ಮನದಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವನು ॥೪೪॥

ಮೇಳವಿಲ್ಲೈ ಕೃತಿಗೆ ಯಿಚ್ಛೆಗೆ ।
ತಾಳೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿ ಭರದಲಿ ।
ಬಾಳುತಿರುವನು ವಿಷಯಸುಖದಲಿ ವಾಸವಾತ್ಮಜನೆ ॥
ಬಾಲದಲಿ ವಾಸಿಪುದು ಗೋಚಿಯ- ।
ವೇಳಲೊಲ್ಲದು ವೃಷಭದಂಗದಿ ।
ಕೇಳು ತಾಮಸಕರ್ತನೀಪರಿ ಸುಖಕೆ ಹಪ್ಪುವನು ॥ ೪೫ ॥

ಮನದೊಳೀಳ್ವನ್ನೆ ವಿಷಯತೆರೆಗಳು ।
ಮಿನುಗುವುದು ಬಾಹ್ಯಾಚರಣವೈ ।
ಮನದಿ ಪರರಿಗೆ ಘಾತ ಮಾಡುವ ಮಾತು ಮಾತ್ರವಲಾ ॥
ನೆನಸನಸ್ಯನ ದೃಷ್ಟಿ ವಾರಾಂ- ।
ಗನೆಯ ತೆರದಲಿ ಮಧುರವನ್ಯರ ।
ಧನವ ಹರಣವ ಮಾಳ್ಪ ಪಾಶವಿದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೪೬ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಗಾಳಿ ತು- ।
ಛಾನಿಸಲಿ ತಾನೇಳಲಾಕ್ಷಣ ।
ಮಾನಿಸುವುದೇ ಕೆತ್ತಿ ಧೂಳಾಡಿಸುವ ತೆರವಿಂದ ॥
ಮಾನವನು ತಾಮಸಿಕ ತಿಳಿಯನು ।
ಹಾನಿಲಾಭವ ಹೆಚ್ಚ ಕುಂದ- ।
ನ್ನೇನನೇಳಲಿ ತೋರ್ಪನವನುನ್ಮತ್ತನಂದದಲಿ ॥ ೪೭ ॥

ಇರುವುದವನ ಶರೀರ ಕಪಟದಿ ।
ಭರಿತವಾಯುರ್ದಾಯವೆಲ್ಲವು ।
ದುರಿತ ದ್ಯೂತಾದಿಗಳ ಮೂಲಾಧಾರಖಂಬವಲಾ ॥
ಅರಿಯಲವನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯು ಕೇ- ।
ರಿರುವುದೈ ಯಭಿಲಾಷ ಜೇರಡ- ।
ರಿರುವ ವೊಂದೆನ್ನ ಬಹುದಲ್ಲೈ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೪೮ ॥

ಬೇರಡರದೂರೆಂದು ಪೇಳದೆ ।
ನಾರು ಹೋಗುವರವರ ವಸ್ತಿಗೆ ।
ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದರೋಡೆ ಬೀಳ್ವುದು ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬೇರೆಯುವರುತ್ಕರ್ಷ ಸಹಿಸದೆ ।
ವೈರ ಮಾತ್ರವೆ ತಾಳ್ವನವರೊಳು ।
ಕ್ಷೀರದಲಿ ಲವಣವನು ಹಾಕಿದ ಪರಿಯಲಾಗುವುದು ॥೪೩॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಬಹು ।
ಶೀತಲ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಹಾಕಿದ-।
ರಾತತುಕ್ಷಣ ಬೆಂಕಿ ಕಿಡಿಯಾಗುವುದು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ವಿಧವಿಧದಲಿ ಪ-।
ದಾರ್ಥ ತಿಂದರದೇನು ಹೊಟ್ಟೆಯು ।
ಆತತುಕ್ಷಣ ಮಲವ ಮಾಳ್ಪುದು ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವುದು
॥ ೪೩॥
ಪರರ ಗುಣಗಣ ನೋಡಿ ಸಹಿಸದೆ ।
ನಿರುತ ಪರನಿಂದಾಪರನಲಾ ।
ವ್ರರಗನಿಗೆ ಹಾಲೆರದರದು ವಿಷವಾಗುವುದು ನಿಜದಿ ॥
ತರುವ್ರದಿಹಲೋಕದಲಕೀರ್ತಿಯು ।
ಬರುವ್ರದೈ ಪರಲೋಕವೆಂದರೆ ।
ಚರಿಸನೈ ತತ್ಕರ್ಮ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯಯುತನಹನು ॥ ೪೩॥

ಕೆಟ್ಟಕರ್ಮವ ಮಾಡಲೆತ್ನಿಸೆ ।
ಮುಟ್ಟಲಾರದು ನಿದ್ರೆಯವನಿಗೆ ।
ಒಟ್ಟು ದೂರಕ್ಕೊಡುವುದು ಮುಟ್ಟಾದ ಸ್ತ್ರೀಯಂತೆ ॥
ಕಷ್ಟವೈ ಸೂರ್ಯೋದಯದಲಾ ।
ದೃಷ್ಟಿ ಕುರುಡಾಗುವುದು ಗೂಗೆಗೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ಚಿತ್ರವೀಪರಿ ಕರ್ತೃ ತಾಮಸನ ॥ ೪೩೪ ॥

ಹುಣ್ಣು ಬರುತಿಪ ವೇಳೆಯಲಿ ಬಾಯ್-।
ಹುಣ್ಣು ಬಂತೈ ಕಾಗೆಗೆನುತಲಿ ।
ನಾಣ್ಣುಡಿಯು ತಾಮಸಗೆ ಬರುವುದು ಸತ್ಯಮಾತಾಗಿ ॥

ಪುಣ್ಯಕಾರಕ ಶ್ರವಣಕೀರ್ತನ-।
ವೆನ್ನಲಾತಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರುವುದು ।
ಕಣ್ಣಕಿವಿಗಳ ಮುಚ್ಚುತಲಸನ ತೆರದಿ ಮಲಗುವನು ॥ ೪೩೫ ॥

ದುರಿತಕಾರಕ ಕರ್ಮಗಳನಾ-।
ಚರಿಸು ಯೆನಲುತ್ಸಾಹದಿಂದಲಿ ।
ಹರುಷದಿಂದೋಡಿಸುವ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯಗಳನೆಲ್ಲ ॥
ಶರಧಿಜರರದಿ ಸುಡುತಿರುವನಾ ।
ಪರಮ ವಡಬಾಳನನು ತದ್ವ-।
ತ್ತುರಿಯುತಿಹುದೈ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ದರದಲಿ ತಾಮಸನ ॥ ೪೩೬ ॥

ಇರುವುದಾಡಿನ ಹಿಕ್ಕೆಯಲಿ ಹೊಗೆ-।
ಯಿರುವುದ್ದೈ ದುರ್ಗಂಧ ವಾಯುವು ।
ಒರಲಪಾನದ್ವಾರದಲಿ ಮಾನವನ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇರುವ್ರದಾಪರಿ ಕರ್ತೃತಾಮಸ-।
ನರನ ಜರರದಿ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚದು ।
ಹೊರಡುವುದು ದುರ್ನಿಷವು ಪರರುತ್ಕರ್ಷ ಸಹಿಸನಲಾ ॥ ೪೩೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಕಲ್ಪಾಂತಪರ್ಯಂ ।
ತರಕೆ ಲಾಭವು ತನಗೆ ಶಾಶ್ವತ ।
ದೊರೆಯಬೇಕೆಂದೇ ಮಹೋದ್ಯೋಗವನೆ ಮಾಡುವನು ॥
ಪರಿಯಲೀ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ-।
ನರರೆ ದುಷ್ಕೃತಿಫಲವು ಗಹನವು ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಕವಡಿಯಾದರು ಲಾಭವಾತನಿಗೆ ॥ ೪೩೮ ॥

ಧಾರುಣಿಯಿಲೀ ವಾಪರಾಶಿಯ ।
ಮೇರುವೋ ದುರಿತಾಳಿ ನಿಜದಿ ಶ-।
ರೀರಿಯಾಗಿಯೆ ರಂಜಿಸುವನೀ ತಾಮಸನ ಮೂರ್ತಿ ॥
ಚಾರು ಸಂತೋಷದಲಿ ನಾ ವಿ-।
ಸ್ತಾರದಿಂ ಪೇಳಿದೆನು ಲಕ್ಷಣ ।
ಮೂರುವಿಧವಿದು ಕರ್ಮಕರ್ತೃಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣವು ॥ ೪೩೯ ॥

ಬುದ್ಧೇರ್ಭೇದಂ ಧೃತೇಶ್ಚೈವ ಗುಣತಸ್ತ್ರಿವಿಧಂ ಶೃಣು ।
ಪ್ರೋಚ್ಯಮಾನಮಶೇಷೇಣ ಪೃಥಕ್ತ್ವೇನ ಧನಂಜಯ ॥ ೨೯ ॥

ಇರುವುದೈ ಯಜ್ಞಾನ ಪಟ್ಟಣ ।
ಧರಿಸುತದರಲಿ ಮೋಹವಸ್ತ್ರವ ।
ತಿರಿಗಿ ಸಂಶಯರೂಪ ಚಿನ್ನಾಭರಣವೇರಿಸುತ ॥

ಮರಳಿ ನೋಡಲಿಕಾತ್ಮನಿಶ್ಚಯ-।
ವಿರುವುದೆಂತೆನೆ ನೋಳ್ಪ ಕನ್ನಡಿ ।
ಯಿರುವುದಾ ಕನ್ನಡಿಯು ಬುದ್ಧಿಯು ಮೂರುಗುಣವಾಗಿ ॥೪೪೦॥

ನರನೆ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣ- ।
ವಿರದ ವಸ್ತುವು ಜಗದೊಳಾವುದು ।
ಧರೆಯೊಳಿಹುದೇ ಕಾಷ ಜಠರದಿ ಬೆಂಕಿಯಿಲ್ಲದುದು ।।
ಧರೆಯಲೀ ವಿಶ್ವದಲಿ ದೃಶ್ಯದಿ ।
ಮೆರೆವ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿಲ್ಲವೆನ್ನವು- ।
ದಿರುವುದೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ತ್ರಿಗುಣದಿ ಭರಿತವೀಜಗವು ।೪೪೧॥

ಮೂರು ಗುಣವಾಗಿಹುದು ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಮೂರು ಗುಣವೀ ತೆರದಿ ಧೃತಿಯೈ ।
ಬೇರೆ ಬೇರೀತೆರದ ಭೇದಂಗಳನು ವರ್ಣಿಸುವೆ ॥

ಬೇರೆಬೇರಾಲಕ್ಷಣದ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಮೋದದಿ ।
ಚಾರು ಬುದ್ಧಿಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ಪೇಳ್ವೆ ನಾ ಮೊದಲು ॥ ೪೪೨ ॥

ಧೀರಸುಭಟನೆ ಕೇಳು ನರ ಸಂ- ।
ಸಾರದಲಿ ಬರುವಾಗ ತ್ರಿವಿಧವು ।
ದಾರಿಗಳು ರಂಜಿಸುವು ವೃತ್ತಮಮಧ್ಯಮಾಧಮವು ।।
ದಾರಿ ಯೆಂದರೆ ಮೂರು ಕರ್ಮದ ।
ದ್ವಾರವೆಂದೇ ತಿಳಿಯ ಬೇಕು ವಿ- ।
ಚಾರಿಸಲು ಕರಣೀಯ ಕಾಮ್ಯ ನಿಷಿದ್ಧವಿವು ನೋಡೆ ॥ ೪೪೩ ॥

ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ನಿವೃತ್ತಿಂ ಚ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯೇ ಭಯಾಭಯೇ ।
ಬಂಧಂ ಮೋಕ್ಷಂ ಚ ಯಾ ವೇತ್ತಿ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ಸಾತ್ತ್ವಿಕೀ ॥ ೩೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡಧಿಕಾರಸಂಮತ ।
ಬರಲು ವಿಧಿಯೋಗದಲಿ ಕರ್ಮವು ।
ಧರೆಯಲದು ಸರ್ವೋತ್ತಮವು ಕೇಳ್ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವದು ॥
ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂದೇ ।
ಭರವಸದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ದೃಷ್ಟಿಯ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ತೃಷಿತನು ನೀರ ಕುಡಿವಂತೆ ॥೪೪೪॥

ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ ನರನು ನೋಡೀ- ।
ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಾಚರಿಸಲದ ಬಹು- ।
ದುಸ್ತರದ ಜನ್ಮವನು ದಾಟುವ ಭಯವನೀಗುವನು ॥
ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಬಹಳ ಸುಲಭದಿ ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಪ್ಪುದು ಬೇಡ ಸಂಶಯ ।
ಮುಕ್ತನಹ ಸಂಸಾರಭಯದಿಂ ಬೇರೆ ಮಾತೇನು ।। ೪೪೫ ॥

ನರನು ಕೇಳು ಮುಮುಕ್ಷುಪದವಿಗೆ ।
ಬರುವನೀಪರಿಯಿಂದ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡಲ್ಕೆ ನಿರ್ಧಾರದಲಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ।।
ನರನೆ ನೋದು ಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವಿ- ।
ದಿರುವುದಿದಕೆ ನಿವೃತ್ತಿ ತಳಹದಿ ।
ಶರಧಿಸಂಗಮತೀರ್ಥವಿದರಲಿ ಮುಳುಗು ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೪೪೬ ॥

ನೀರಡಿಕೆಯಿಂ ಒಳಲಿ ಬಹು ಜಾ- ।
ಯಾರಿದವನಿಗೆ ನೀರು ಸಿಗಲದು ।
ನೀರಿನಲಿ ನಿರೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದವಗೀಸಲಿಕೆ ಬರಲು ॥

ಸೂರಿಯನ ಬೆಳಕಿರಲು ಕತ್ತಲೆ- ।
ಯೂರಿನಲಿ ಸಂಚಾರ ಸುಲಭವು ।
ಚಾರು ಪಥ್ಯದೊಳೌಷಧವ ಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಲಾಭವಲಾ ॥ ೪೪೭ ॥

ಮೀನಿಗಾಶ್ರಯವಿರಲು ನೀರದು ।
ಹಾನಿಭಯವೆಲ್ಲಿಯದು ತದ್ವತು ।
ಮಾನವನು ನೋಡಾಚರಿಸಿದರೆ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವನು ॥
ಏನು ದುರ್ಲಭ ಮೋಕ್ಷವಾಪ್ತಿಯು ।
ಮಾನವನಿಗೈ ವಾರ್ಥ ಪರಿಕಿಸೆ ।
ಜ್ಞಾನಕಿಹುದಾ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಾಚರಣದಲಿ ವೃತ್ತಿ ॥ ೪೪೮ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವು ।
ತೋರಿಪ್ಪದು ಸಂಸಾರಭಯವ- ।
ನ್ನೇರಿಹುದು ನೋಡಿದಕೆ ಮುದ್ರೆ ನಿಷೇಧರೂಪಿನದು ॥
ಘೋರತರಸಂಸಾರದಲಿ ಭಯ- ।
ಕಾರಿ ಚರಿಸಲಿಕರ್ಹವಲ್ಲದ ।
ಕ್ರೂರಕರ್ಮವ ನೋಡಿ ತಾನು ಪಲಾಯನವ ಮಾಳ್ಪ ॥ ೪೪೯ ॥

ಊರಿನ ಬೆಂಕಿಯ ಸೇರಲಾರರು ।
ಶರಧಿಯಲಿ ಮಡುವಿನಲಿ ಧುಮುಕುವ- ।
ರಿರುವರೇ ಕೈಯೊಳಗೆ ಕೊಳುವರೆ ತಪ್ತಲೋಹವನು ॥
ಕರದಿ ಹಿಡಿವರೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿರು- ।
ವುರಗರಾಜನ ಕಾಳಸರ್ಪನ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಹುಲಿಗವಿಯ ಹೊಕ್ಕುವರಿರುವರೇ ಪಾರ್ಥ ॥೪೫೦॥

ನರನೆ ನೋಡು ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮವ ।
ನಿರದೆ ನೋಡಲು ಭೀತಿಯಾತೆರ ।
ನಿರುವದಲ್ಲಾ ನರಗೆ ಸಾತ್ವಿಕಭಾವದಾತನಿಗೆ ।
ಮರಣ ಬಾರದಲಿರುವುದೇ ವಿಷ ।
ವಿರುವ ಭೋಜನ ತಿನಲು ನಿಶ್ಚಯ ।
ಮರಣಜನನದ ಭಯವು ಕರ್ಮ ನಿಷಿದ್ಧವಾಚರಿಸೆ ॥೪೫೧॥

ಮರಣಜನ್ಮದ ಭೀತಿ ಬೆನ್ನಿನ ।
ಲಿರುವುದೈ ಕರ್ಮದಿ ನಿಷಿದ್ಧದೊ ।
ಳರಿತಿದನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಬುದ್ಧಿಯು ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥

ಏಲೆಯೊ ರತ್ನವು ಮೇಣು ಸುಳ್ಳೋ ।
ಯಿರುವುದೇನಿದುವೆನುತ ತತ್ತ್ವವ ।
ಪರಿಕಿಸುವನ್ಯೆ ರತ್ನಪಾರಖಿ ಬುದ್ಧಿಯಾ ತೆರದಿ ॥ ೪೫೨ ॥

ಪರಿಕಿಸುವುದ್ಯೆ ಕರ್ಮವಾವುದು ।
ನರನೆ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯವೆಂಬುದ ।
ರರವ ಕೊಡುವುವು ಮಾನದಷ್ಟು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ನಿವೃತ್ತಿ ॥
ಪರಿಕಿಸುತ ಕರ್ಮಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ನರಿತು ಸಾರಾಸಾರ ಭೇದವ ।
ಚರಿಸುತಿಹುದ್ಯೆ ಕಾರ್ಯಕರ್ಮವ ಬುದ್ಧಿ ಸಾತ್ವಿಕವು ॥ ೪೫೩ ॥

ಯಯಾ ಧರ್ಮಮಧರ್ಮಂ ಚ ಕಾರ್ಯಂ ಚಾಕಾರ್ಯಮೇವ ಚ ।
ಅಯಥಾವತ್ಪ್ರಜಾನಾತಿ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ರಾಜಸೀ ॥ ೩೧ ॥

ಕ್ಷೀರನೀರದ ಭೇದ ಬಕನ ಬ ।
ಚಾರದಲಿ ತಿಳಿಯುವುದೆ ಕುರುಡ ಬ ।
ಚಾರದಲಿ ದಿನರಾತ್ರಿಭೇದವ ತಿಳಿವರಾರಿಹರು ॥
ಚಾರು ಕೋಮಲ ಕುಸುಮ ಭೋಗಿಪ ।
ಧೀರ ಭ್ರಮರನು ಕಠಿನ ಮರವನು ।
ಕೋರುವನು ಭ್ರಮರತ್ವ ನಷ್ಟವೆ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ
॥ ೪೫೪ ॥

ನರನು ಧರ್ಮಾಧರ್ಮರೂಪವ ।
ನರಿಯದಲೆ ಮಾಡುವನು ಕರ್ಮವ ।
ನರಿಯನಾವುದು ಜಗದಿ ಕಾರ್ಯಾವಕಾರ್ಯವೆಂಬುದನು ॥
ಪರಿಕಿಸದೆ ಮುತ್ತುಗಳ ಕೊಂಡರೆ ।
ದೊರೆಯ ಬಹುದ್ಯೆ ಚೆಲೊ ಕೆಲವ ಮೇಣ್ ।
ದೊರೆಯಲಾರವು ಸರ್ವ ಚೆಲೊ ಮುತ್ತುಗಳು ನಿಶ್ಚಯವು
॥ ೪೫೫ ॥

ಬಾರದಿರಲು ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮಾ ।
ಚಾರ ನಿಲ್ಲುವುದಲ್ಲವಾದರೆ ।
ಬಾರದ್ಯೆ ಮನದೊಳಗೆ ಕರ್ಮದ ವಿಧಿನಿಷೇಧಪರಿ ॥
ಸಾರವಥವಾಸಾರವೆಂಬ ವಿ ।
ಚಾರವೇ ಒರಲಾರದೀಪರಿ ।
ಚಾರು ಕರ್ಮಾಚಾರ ಸಂಭವಿಸುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೪೫೬ ॥

ಮನೆಯೊಳೂಟಕ್ಕೂರಿಗಾಮಂ ।
ತ್ರಣವ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತದರೊಳು ।
ಜನರು ಯೋಗ್ಯರು ಯಾರಯೋಗ್ಯರು ಯೆಂಬಸುವಿಚಾರ ॥
ಮನದಿ ಬಾರದೆ ಕರ್ಮವಾಯ್ತಿದು ।
ಮನುಜರೀ ಪರಿಯಂಧಬುದ್ಧಿಯೊ ।
ಳೆನಿತುಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಬುದ್ಧಿರಾಜಸವು ॥ ೪೫೭ ॥

ಅಧರ್ಮಂ ಧರ್ಮಮಿತಿ ಯಾ ಮನ್ಯತೇ ತಮಸಾವೃತಾ ॥
ಸರ್ವಾರ್ಥಾನ್ ವಿಪರೀತಾಂಶ್ಚ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ತಾಮಸೀ ॥ ೩೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ರಾಜಮಾರ್ಗವ ।
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಚೋರಗೆ ।
ತೆರೆವನೈ ರಾಕ್ಷಸನು ಕಣ್ಗಳ ರಾತ್ರಿಸಮಯದಲಿ ॥
ಇರುವುದಾದರು ಧನದ ನಿಧಿ ಹ ।
ತ್ತರದೊಳದು ಕಾಣುವುದು ಯಿದ್ದಲಿ ।
ಪರಿಯಲಾ ದುರ್ಭಾಗ್ಯನಿಗೆ ಧನವಧನವಾಗುವುದು ॥೪೫೮॥

ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ವಿಧಿಸಿರುವ ಕರ್ಮ ಸ ।
ಮಸ್ತ ಮಿಥ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಂಬನು ।
ಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಳ್ಪನನರ್ಥ ಮೂರ್ಖನಲಾ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಸದ್ಗುಣಗಳೆಲ್ಲಕೆ ।
ಸ್ವಾರ್ಥತನದಲಿ ದೋಷ ಕೊಡುವನು ।
ವಾರ್ಥ ಶ್ರುತಿಸಂಮತಿಯ ಕರ್ಮವ ನಿಂದಿಸುನವನು ॥ ೪೫೯ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಬುದ್ಧಿ ತಾಮಸ ।
ವಾರಿಗಿದನು ವಿಚಾರಿಸುವುದೇ ।
ಕಾರಣವ ನಾ ಕಾಣೆ ಪೇಳ್ವೆನು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕದಿ ॥
ಆರು ಪೇಳ್ವರು ದಾನಧರ್ಮಾ- ।
ಚಾರಕಿರುವುದು ರಾತ್ರಿಯುತ್ತಮ ।
ವೀರಸುಭಟನೆ ಕೇಳ್ವಿಚಾರದಿ ನೋಡು ಚಿತ್ತದಲಿ ॥೪೬೦॥

ನರನೆ ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕಮಲವ- ।
ನರಳಿಸುವ ನೀ ದಿನಮಣಿಯಲಾ ।
ಅರುಹಿದೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೂರುಭೇದಗಳ ॥
ನರನೆ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಬರುವುದೈ ನಿಶ್ಚಯವು ಕೇಳದ ।
ಕರೆವರೈ ಧೃತಿಯೆಂದು ಕೋವಿದರದನು ವಿಸ್ತರಿಪೆ ॥ ೪೬೧ ॥

ಇರುವುದೀ ಧೃತಿ ಮೂರುಲಕ್ಷಣ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ವಿ- ।
ಸ್ತರದಿ ಕೇಳೀಧೃತಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೪೬೨॥

ಧೃತ್ಯಾ ಯಯಾ ಧಾರಯತೇ ಮನಃಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕ್ರಿಯಾಃ ।
ಯೋಗೇನಾವ್ಯಭಿಚಾರಿಣ್ಯಾ ಧೃತಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ಸಾತ್ತ್ವಿಕೀ ॥ ೩೩ ॥

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರಲೆಂ- ।
ತಿರುವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಜ್ಯವು ।
ಹರಿವುದಲ್ಲಾ ಚೋರರಾಟಸಮೇತ ಕತ್ತಲೆಯು ॥
ಹೊರಡಲಾಪರಿಯಾಜ್ಞೆ ಧರಣೀ- ।
ಶ್ವರನ ಕುವ್ಯವಹಾರದಾಟವು ।
ಒರುವುದೇ ಗೋಚರಕೆ ನಡೆವುದು ದಿಕ್ಪಾಲಕಾಗಿ ॥೪೬೩॥

ಗಾಳಿಯೊಂದೇ ಸಮನೆ ಬೀಸಲು ।
ಬಾಳುವುದೆ ಮೇಘಗಳು ದಿಕ್ಕಾ- ।
ಪಾಲು ಪೋಡುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ಯಡಗುವುದು ಗುಡುಗು ॥
ಪೇಳಲಕೇಳಲಗಸ್ತಿತಾರೆಯು ।
ತಾಳುವನು ಸಾಗರನು ಶಾಂತಿಯು ।
ಬೀಳಗೊಡುವನು ತನ್ನ ಘೋಷವ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ
॥ ೪೬೪ ॥

ಬರಲು ಹಿಮಕರನುದಯಗಿರಿಯಿ- ।
ಲ್ಲರಳಿರುವ ಕಮಲಗಳು ಸರ್ವವ ।
ಕರೆಯೊಳಗೆ ಕುಂದುವವು ಸೂರ್ಯನ ವಿರಹತಾಪದಲಿ ॥
ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಹರಿಯ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಳಿ ಮದಯುತ ।
ಕರಿಯು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿರುವ ಕಾಲ್ಕೆಳಗೆಯೊತ್ತುವುದೆ ॥೪೬೫॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ- ।
ತರದ ಧೃತಿಯುತ್ಪನ್ನವಾಗಲು ।
ಮರಣ ಹೊಂದುವ ಇಂದ್ರಿಯವ್ಯವಹಾರ ಸರ್ವಸ್ವ ॥

ಕರಗುವುವು ತಮ್ಮಿಂದ ತಾವೇ ।
ಯರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಮನದ ಪ್ರಾಣದ ।
ಪರಿಸರಿ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವು ನಷ್ಟವಾಗುವುವ ॥ ೪೬೬ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀಂದ್ರಿಯಕೆ ವಿಷಯದೊ- ।
ಳೆರುವ ಸ್ನೇಹವು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಲು ।
ತಿರಿಗಿ ಯಿಂದ್ರಿಯವೃಂದವೆಲ್ಲವ ಭೀತಿಯನು ತಾಳೆ ॥
ತಿರುಗುವುದು ನಿಜ ತಾಯಿಯಂದದೊ- ।
ಳೆರುವ ಮನದಾ ಜಠರದೊಳಗದು ।
ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದೊಳೀಂದ್ರಿಯದಾಟ ಮುಗಿಯುವುದು ॥೪೬೭॥

ಪ್ರಾಣಕೆರುತಿಪ ಭೇದ ನವವಿಧ ।
ಪೇನ ಹೇಳಲಿ ಗಂಟ ಕಟ್ಟುತ ।
ಕೋಣೆಯೊಳಗಿಕ್ಕುವುದು ನಾಡಿ ಸುಷುಮ್ನೆಯೇ ಕೋಣೆ ॥
ಮೇಣು ಮನದ ವಿಕಲ್ಪಸಂಕ- ।
ಲ್ಪಾನುರೋಧದ ವಸ್ತ್ರ ಬಿಡುತಲೆ ।
ತಾನೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹಿಂದಕಡಗುವುದೈ ಕಣಾ ಮನವು ॥ ೪೬೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಧೈರ್ಯರಾಜನು ।
ಮೆರೆವ ಮನಕೆ ಪ್ರಾಣಕಿಂದ್ರಿಯ- ।
ಕೆರುವ ನಿಜಭಾಷಣದ ಚೇಷ್ಟೆಯ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡುವನಲಾ ॥
ಸರುವದರ ಮೇಣ್ ಘಾಪೆ ಕೊಳ್ಳುತ ।
ಭರದಿ ಧ್ಯಾನಾಂತರ್ಗೃಹದಲವ- ।
ನುರುಳಿಸುವನೈ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕೇಳು ವೀರೇಂದ್ರ ॥ ೪೬೯ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಚತುರ್ಥನರ್ತಿಯ ।
ತೆರದಲಿಹ ಪರಮಾತ್ಮನವಗಳೆ- ।
ಗಿರದೆ ಕೈವಶಮಾಡುವನಕವೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡನವನು ॥
ಮೆರೆವನೀಪರಿ ಧೈರ್ಯರಾಜನು ।
ತೊರೆವನೈ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಲಂಜವ ।
ದೊರೆವನಕ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ್ರಿಯಗಳನು ಸೆರೆಯಿಡುವ॥೪೭॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಧೈರ್ಯಸಾತ್ವಿಕ- ।
ನಿರುವುದೀ ಪರಿ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದಿ ।
ಭರದಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವ ॥
ಪರಮಮಂಗಲಸದನಧೈರ್ಯವು ।
ಪರಿಯಲಿದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ವೆನು ।
ನರನೆ ನಿನಗರವಾಯ್ತೆ ಯೆಂದನು ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ ॥೪೭॥

ಯಯಾ ತು ಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥಾನ್ ಧೃತ್ಯಾ ಧಾರಯತೇ ೞರ್ಜುನ ।
ಪ್ರಸಂಗೇನ ಫಲಾಕಾಂಕ್ಷೀ ಧೃತಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ರಾಜಸೀ ॥ ೩೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಒರೆ ಶರೀರದೊ- ।
ಳಿರುವನೈ ಸಂಸಾರಸ್ವರ್ಗಗ- ।
ಳೆರಡರಲಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮದಿ ಹರ್ಷಯುಕ್ತನಾಗಿ ॥
ನರನು ಸುಮನೋರಥದ ಶರಧಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥದಿನ್ ಕೆಯ್ಯು ।
ವಸಿ ಧೈರ್ಯದಲಿದ ವ್ಯಾಪಾರವನು ಮಾಡುವನು ।೪೭॥

ನರನೆ ಕರ್ಮದ ಒಂಡವಾಲವ- ।
ನಿರದೆಯುದರಲಿ ಹಾಕಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಬರುವುದೈ ಒಹುಲಾಭ ನಾಳ್ಗಡಿಯೆಂದು ಪಿಗ್ಗುತಲಿ ॥
ಭರದಿ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡುವ ।
ನರನ ಧೈರ್ಯವ್ರ ರಾಜಸವಲಾ ।
ನರನೆ ನಾನರುಹುವೆನು ತಾಮಸಧೈರ್ಯಲಕ್ಷಣವ ॥ ೪೭೩ ॥

ಯಯಾ ಸ್ವಪ್ನಂ ಭಯಂ ಶೋಕಂ ವಿಷಾದಂ ಮದಮೇವ ಚ ।
ನ ವಿಮುಂಚತಿ ದುರ್ಮೇಧಾ ಧೃತಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ತಾಮಸೀ ॥ ೩೫ ॥

ನರನೆ ಕಲ್ಲೆದ್ದಲಿಯ ಮೈ ತುಂ- ।
ಬಿರುವುದಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪುವರ್ಣದೊ- ।
ಳಿರುವುದಲ್ಲಾ ಸರ್ವದರುಪರಿಯುಧಮಗುಣದಿಂದ ॥
ಧರೆಯುಲದಕಿನ್ನೇಕೆ ಗುಣವೆಂ- ।
ದರುಹುವರು ಪ್ರಾಕೃತಕೆ ನೀಚಕೆ ।
ಕರೆವರಲ್ಲಾ ವೃಣ್ಯಜನರೆನುತಧಮರಕ್ಕಸರ ॥ ೪೭೪ ॥

ಕರೆವೈ ವಂಗಳನೆನುತ್ತಲಿ ।
ಪರಮ ಸುಕ್ರೂರನನು ಕುಜನ- ।
ನ್ನಿರುವುದೀಪರಿ ತಮಕೆ ಗುಣವೆಂದರುಹುವರು ನರರು ॥
ಧರೆಯೊಳಿರುತಿಹ ಸರ್ವ ದೋಷದಿ ।
ಭರಿತವಾಗಿಹುದಾವ ಮೂರ್ತಿಯೊ ।
ದುರಿತಪೋಷಕ ದುಃಖಕಾರಕನಿಹುದು ತಾಮಸವು ॥ ೪೭೫ ॥

ಆಳಸವ ಬಗಲೊಳಗೆ ಧರಿಸಿಹ- ।
ನೇಳಲಾರನು ನಿದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟವ ।
ತಾಳುವನು ಕಠಿನತೆಯ ಶೀಲವ ಕಲ್ಲಿನಿಂ ನಿಗಿಲ ॥

ಕೇಳು ನರನೆ ಶರೀರನೆಂಬುದೆ ।
ಮೇಲು ಧನವೃತ್ತನುನೆನುತ ನಂ- ।
ಬಾಳಿಸುವನದುವಿಂದ ಭೀತಿಯು ತೊಲಗಲಾರದಲಾ ॥ ೪೭೬ ॥

ನರನು ಪರಮಕೃತಘ್ನನಾಗಿರೆ ।
ದುರಿತ ಶುದ್ಧಿಯ ಮಾಡಲೆತ್ನಿಸೆ ।
ದುರಿತರಾಶಿಯು ನಾಶವಾಗದು ಹೆಚ್ಚುವುದು ಮೇಣು ॥
ಇರುವುದವಗೆ ಪದಾರ್ಥಮಾತ್ರದಿ ।
ಪರಮಪ್ರೀತಿಯು ಕಾರಣದಲವ- ।
ನಿರುವನವನಾ ಶೋಕನಾಗರನಾಗಿ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೪೭೭ ॥

ಆನವರತ ಸಂತಸವ ತೊರೆಯುತ ।
ಹಿಸಹಿಸದಿ ಜೀವನೊಳು ವೈತ್ತಿಯ- ।
ನನುಕರಿಸುವದರಿಂದ ವೈತ್ತಿ ವಿವಾದಮೊದನಾಯ್ತು ॥
ನೆನೆಯಲಾ ಬಳ್ಳಿಳ್ಳಿ ವಾಸವ- ।
ನೆನಿತು ಯತ್ನದಿ ತೊರೆಯ ಬಲ್ಲುದೆ ।
ಮಾನುಜಯೋಗಿಯರೋಗಿಯಪ್ಪನೆ ಪಥ್ಯಮಾಡದಲೆ ॥ ೪೭೮ ॥

ಮೆರೆವುದೈ ತಾರುಣ್ಯ ದೇಹದಿ ।
ಮರಳಿ ಧನಸಂಪದ್ಭರಿತನಿಹೆ ।
ನಿರುವನೈ ಕಿಂಕರನು ಕಾಮನು ಯೆಂಬ ಗರ್ವದಲಿ ॥
ಮೆರೆವನದರಿಂದಾಯ್ತು ಮದವೀ- ।
ಪರಿಯ ಮಾನವಗೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಯುರಿವ ಬೆಂಕಿಯು ಬಿಡುವುದೇ ದಾಹಕತೆ ಕೌಂತೇಯ
॥ ೪೭೯ ॥

ಜಾತಿಮಂತನು ಸರ್ಪನಿರಲವ ।
ಘಾತಮಾಡುವ ಗುಣವ ಬಿಡುವನೆ ।
ಭೀತಿಯೆಂಬುದು ಜಗದ ವೈರಿಯು ಬಿಡದು ಮೇಣವನ ॥
ಭೂತಳದಿ ದೇಹವನು ಕಾಲನು ।
ಯೇತಕ್ಕೈ ಬಿಡುತಿಹನು ಬಿಡನ್ಯೈ ।
ಯಾತರಿದಿ ಮದ ಬಿಡದು ತಾಮಸನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ॥೪೮೦॥

ಪರಿಯಲೀ ತಾಮಸಗುಣಂಗಳ ।
ಧರಿಸಿಹುದು ಧೃತಿ ತಾಮಸವು ಕೇಳ್ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಭಯಶೋಕಮದನಿದ್ರಾವಿಷಾದಗಳು ॥
ಅರಿಯಲೀಪರಿ ದೋಷ ಪಂಚಕ- ।
ವಿರುವುದೈ ಧೃತಿ ತಾಮಸವಲಾ ।
ಹರಿಯು ಪೇಳಿದನೀತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯನಿಗೆ ಮುದದಿ ॥೪೮೧॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ತ್ರಿಗುಣಸಂಯುತ- ।
ವಿರುವ ಬುದ್ಧಿಯು ಕರ್ಮನಿಶ್ಚಯ- ।
ವಿರದೆ ಮಾಡಲು ಧೈರ್ಯವೇ ಕಡೆಗಾಣಿಸುವುದಿದನು ॥
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ ।
ನರನು ಕಾಲಿಂ ಹಾದಿ ಕ್ರಮಿಪನು ।
ಧರಿಸಲಾರದೆ ಧೈರ್ಯ ಹಾದಿಯ ಚಲಿಸ ಬಹುದೇನು ॥೪೮೨॥

ಅರಿಯಲೀಪರಿ ಬುದ್ಧಿ ಕರ್ಮದ ।
ಪರಿಯ ತೋರಿಸುತಿಹುದು ಕರ್ಮವ- ।
ನಿರದೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳೇ ಯುತ್ಪನ್ನಮಾಡುವುವು ॥
ಧರೆಯಲೀ ಕರ್ಮಗಳ ಹುಟ್ಟಿಸು- ।
ತಿರುವ ಧೈರ್ಯವು ಮೂರು ವಿಧವಾ- ।
ಗಿರುವುದನು ನಾ ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೮೩ ॥

ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿರುವ ಧೈರ್ಯದಿ ।
ಮೂರು ವಿಧ ಕರ್ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದು- ।
ವೇರುವುದು ಫಲ ಮೂರು ವಿಧದಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಕ್ಕೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಕರ್ಮದಂದದಿ ।
ಮೂರು ವಿಧವೈ ಫಲವು ಸುಖವು ವಿ- ।
ಚಾರಪೂರ್ವಕ ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೪೮೪ ॥

ಮೂರುವಿಧವಾಗಿರುವ ಸುಖದ ವಿ- ।
ಚಾರ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆನೆಂತೆನೆ ।
ಬಾರಲಾಗದು ಶಬ್ದಮಾರ್ಗದೊಳಗದರ ವಿಸ್ತಾರ ॥
ವಿೂರಿ ಶಬ್ದಂಗಳಲಿ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರ ಮಾಡಲು ಶಬ್ದಗಳ ಮಲ- ।
ವೇರುವುದು ಸುಖದೊಳಗೆ ನಿರ್ಮಲತನವು ಹೋಗುವುದು
॥ ೪೮೫ ॥

ಮೇಲೆ ಶ್ರವಣದ್ವಯದ ಹಾದಿಲಿ ।
ಕೇಳಿದರೆ ಮಲ ಕವಿಯೊಳಿರುವುದು ।
ತಾಳುವುದು ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಮಲವನಾ ಸುಖವು ॥
ಕೇಳಲೊಂದೇ ಮಾರ್ಗವಿರುವುದು ।
ಕೇಳು ಸ್ವಾಂತಃಕರಣಹಾದಿಯು ।
ಮೇತೆ ನಿನಗದು ಸುಖವು ಬರುವುದು ಯೆಂದನಾ ಹರಿಯು ॥೪೮೬॥

ಸುಖಂ ತ್ವಿದಾನೀಂ ತ್ರಿವಿಧಂ ಶೃಣು ಮೇ ಭರತರ್ಷಭ ।
ಅಭ್ಯಾಸಾದ್ರಮತೇ ಯತ್ರ ದುಃಖಾಂತಂ ಚ ನಿಗಚ್ಛತಿ ॥ ೩೬ ॥

ಸರನೆ ಪ್ರಾಜ್ಞಶಿರೋಮಣಿಯೆ ನಿನ- ।
ಗರುಹಿದೆನು ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ಸುಖ- ।
ವರಿಯಲಾ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು ರಾಜಸತಾಮಸಗಳೆಹುವು ॥
ಕರೆವರದನಾನಂದವೆನುತಲಿ ।
ಬರಲು ಜೀವಾತ್ಮಕ್ಕೆ ದರ್ಶನ- ।
ವರಿಯುವಂದದಿ ನಿನಗೆ ನಾ ಪೇಳುವೆನು ಮೋದದಲಿ ॥೪೮೭॥

ಉತ್ತಮೌಷಧ ಸೇವಿಪುದು ನಿಜ ।
ಮಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವಿರುವುದು ।
ಯಿತ್ತುರಸಪುಟವನ್ನು ಸೀಸವ ಬೆಳ್ಳಿಮಾಡುವರೆ ॥
ವ್ಯರ್ಥ ಬರುವುದೆ ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ।
ಮತ್ತೆ ಲವಣವ ನೀರ ಮಾಳ್ಪರೆ ।
ಕಿತ್ತಿ ಕೊಡುವರು ನೀರನದಕೀರೆರಡು ಬಾರಿಯಲಿ ॥೪೮೮॥

ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಸುಖಲವ ।
ದೊರೆಯಿತಾದರೆ ಲಾಭವದಲಾ ।
ಪರಿಪರಿಯೊಳಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ ವರ್ಧಿಸಲು ಬೇಕು ॥

ಮರಳಿ ನೋಡಾ ಜೀವದಶೆಯೊಳ- ।
ಗಿರುವ ದುಃಖವ ನಾಶ ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯ ಹುಡುಕಲು ಬೇಕು ಪರಿಯಿದು ತ್ರಿಗುಣಮೂರ್ತಿಯಲಾ॥೪೯೯॥

ಯತ್ತದಗ್ರೇ ವಿಷಮಿವ ಪರಿಣಾಮೇಽಮೃತೋಪಮಮ್ ।
ತತ್ಸುಖಂ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂ ಪ್ರೋಕ್ತಮಾತ್ಮಬುದ್ಧಿಪ್ರಸಾದಜಮ್ ॥ ೨೭ ॥

ಚಂದನದ ಮರದಡಿಗೆ ಸರ್ಪವು ।
ಬಂದು ಸುತ್ತಿರುತಿಹುದು ಪೇಣದ- ।
ರಿಂದಲದುವೆ ಭಯಾನಕಸ್ಥಿತಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬಂದು ದ್ರವ್ಯದ ನಿಧಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಸ- ।
ಮಂಧ ಬಂದಾಕ್ರಮಿಸಿ ತಾಂ ಪ್ರತಿ- ।
ಬಂಧ ಮಾಳ್ಪುದು ಭೀತಿಕಾರಕವೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥೪೯೦॥

ಸುರರಲೋಕದ ಭೋಗದಿಚ್ಛೆಯ ।
ಧರಿಸುವವರಿಗೆ ಯಜ್ಞಸತ್ರದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ತ್ರಾಸವನು ಭೋಗಿಸ ಬೇಕು ಮೊದಲಾಗಿ ॥
ನರನು ಮಕ್ಕಳ ಸೌಖ್ಯಪಡೆವರೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಬಾಲಕರ ತ್ರಾಸವ- ।
ನಿರದೆ ಸಹಿಸಲು ಬೇಕು ಮಲಮೂತ್ರಗಳ ಬಳಿ ಬೇಕು
॥ ೪೯೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ದೀಪಪ್ರಕಾಶವ- ।
ನುರಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಥಮದ- ।
ಲ್ಲುರಿಸ ಬೇಕೈ ಬೆಂಕಿ ಹೊಗೆಯಲಿ ತ್ರಾಸ ಪಡ ಬೇಕು ॥
ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಯರೋಗಿತೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕಹಿಯೌಷಧಂಗಳ- ।
ನಿರಿಸ ಬೇಕೈ ಬಿಹ್ವೆಯಲಿ ಕಟುತನವನುಣಬೇಕು ॥೪೯೨॥

ನರನೆ ನೋಡು ನಿಜಾತ್ಮವಿಜ್ಞೆಯ ।
ಪರಮಸುಖವನು ಭೋಗಿಸಲಿಕಾ- ।
ಪರಿಯ ಯಮದಮವೆಂಬ ನಿಯಮದ ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕು ॥
ಉರುತರದ ದೇಹಾದಿ ಪ್ರೇಮವ- ।
ನುರಿವ ಜ್ವಾಲೆಯೊ ಯೆಂಬ ಪರಿಯ- ।
ಲ್ಲಿರುವ ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಿರಕ್ತಿಯಾಗಲು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾನವಗೆ॥೪೯೩॥

ಸುರಪುರದ ಪ್ರಾಕಾರ ಛೇದಿಸು- ।
ತುರುತರದ ಸಂಸಾರ ಛೇದಿಪ ।
ಪರಮ ಸುಖಸಾಧನವಲಾ ವೈರಾಗ್ಯ ಕೌಂತೇಯ ॥

ಪರಮ ತೀವ್ರಜ್ಞಾನಶ್ರವಣದಿ ।
ವರಕಠೋರವ್ರತಾಚರಣದಲಿ ।
ಬರುವುದು ನಿಜಗ್ಲಾನಿ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಪೇಳ್ವುದೇನದನು ॥ ೪೯೪ ॥

ಎರಡು ಪ್ರಾಣಾಪಾನವಾಯುಗ- ।
ಳೆರುವ್ಯವೈ ಯನರೋಧ ಮಾಡಲು ।
ಪರಮ ಕಠಿನ ಸುಷುಮ್ನೆಯಿಂದಲಿ ಮಾಡ ಬೇಕಲ್ಲೈ ।
ಇರುವುದೈ ಬಹುಕಠಿನ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನೆಂತು ಪೇಳುವೆ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಬಹು ದುಃಖವಾಗುವ ಪರಿಯ ಪೇಳುವೆನು ॥೪೯೫॥

ಹರುಷದಿಂದಿಹ ಚಕ್ರವಾಕಕೆ ।
ವಿರಹವನು ತಂದಾಕೆ ಗೋಸಿಗೆ ।
ಬರಲು ಕೆಚ್ಚಲಹಾಲು ಕರುವನು ಜಗ್ಗಿ ಜೆಗೆದಾಗ ॥
ಪರಮ ಕ್ರುದ್ಧತನಿಗನ್ನ ಬಡಿಸಲು ।
ಭರದೊಳುಣ ಬಡದವನಿಗೆಲೆಯಿಂ ।
ಕೊರಳ ಪಿಡಿದೆಬ್ಬಿಸುತ ಹೊರಹಾಕಿದರೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೪೯೬ ॥

ಇರುವುದೊಂದೇ ಕೂಸು ತಾಯಿಗೆ ।
ಮರಣ ಬರಲಾ ಬಾಲಕನಿಗಾ- ।
ಪರಿಯಲಾ ನೀರಿಂದ ಹೊನನು ಮೇಲಕೆತ್ತಿದರೆ ॥
ಪರಿಯಲಾ ವಿಷಯುಗಳನಿಂದ್ರಿಯ ।
ತೊರೆವ ಕಾಲದಿ ದುಃಖವಾಗುವ- ।
ದರರೆ ವೈರಾಗ್ಯದಲಿ ದುಃಖವ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ॥ ೪೯೭ ॥

ಇರುವುದಾರಂಭದಲಿ ದುಃಖವು ।
ಬರುವುದೈ ಸುಖ ಪಾರ್ಥ ಕೊನೆಯಲಿ ।
ಶರಧಿಮಂಥನವಾಗೆ ದುಃಖವನಾರು ಸಹಿಸಿದರೊ ॥
ಮರಣಹರಪೀಯೂಷಪೇಯದ ।
ಪರಮಲಾಭವದಾಯ್ತು ಕೇಳೈ ।
ಪರಿಯನರಿಯೈ ಭುಃಖದಂತದಿ ಸುಖವು ಬರುವುದಲಾ ॥ ೪೯೮ ॥

ಬರಲು ಕೇಳ್ ವೈರಾಗ್ಯರೂಪದ ।
ಗರಳ ಪ್ರಾಶನ ಮಾಡುವರೆ ಮುಂ- ।
ದರಿಸ ಬೇಕೈ ಧೈರ್ಯ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಶಂಭುವಿನ ತೆರದಿ ॥
ದೊರೆವುದೈ ಜ್ಞಾನಾಮೃತದ ಬಹು- ।
ಸರಸ ಪಾನವು ದೇಹಿಗಾಕ್ಷಣ ।
ನರನೆ ನೋಡೈ ತತ್ತ್ವವಿದ ನಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಮೋದದಲಿ ॥೪೪॥

ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳು ಹಣ್ಣಾಗುವನಕವೆ ।
ತಕ್ಷಕನ ಪರಿ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಹುಳಿಯಿಹು- ।
ವಕ್ಷಿಗೋಚರವಾಗುವುವು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಲು ।
ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡುವುವು ಮಧುರವೆನುತಲಿ ।
ನಿಶ್ಚಯದಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆನೀತೆರವಿಹುದು ವೈರಾಗ್ಯ ॥ ೫೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶದಿ ।
ಬರಲು ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣತೆ ।
ಹರಣ ಮಾಳ್ಪುದು ದುಃಖವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಬುಡಸಹಿತ ॥
ಶರಧಿಯನು ಸೇರಲ್ಕೆ ಗಂಗೆಯು ।
ಹುರುಷನಿರ್ಭರಳಾಗುವಳು ಕೇ- ।
ಳಿರುವುದಾಪರಿ ಬುದ್ಧಿಗಂಗೆಯು ಶರಧಿಯಾತ್ಮನಲಾ ॥ ೫೧ ॥

ಸೇರಲಾತ್ಮನ ಬುದ್ಧಿಗಂಗೆಯು ।
ತೋರುವುದು ಸುಖವದ್ವಯವು ನಿಜ ।
ಚಾರು ಸ್ವಾನಂದಸ್ವರೂಪವು ಸೌಖ್ಯದಾಗರವು ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಿ ವಿರಕ್ತಿಮೂಲದ ।
ಚಾರು ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
ಚಾರು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಸುಖವೆನುತ ಕರೆಯುವರು ಮೇಣಿದನು ॥೫೨॥

ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಸಂಯೋಗಾದ್ಯತ್ತದಗ್ರೇಽಮೃತೋಪಮಮ್ ।
ಪರಿಣಾಮೇ ವಿಷಮಿವ ತತ್ಸುಖಂ ರಾಜಸಂ ಸ್ಮೃತಮ್ ॥ ೩೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಬರಲು ಸಂಬಂಧವು ಸಹಜದಲಿ ।
ಭರಿತವೆನಿಪುದು ಸುಖನದಿಯು ದಂಡಿಗಳು ತುಂಬುವೆವೆ ॥
ನರನೆ ನೋಡಧಿಕಾರಿಗೂರಲಿ ।
ಮರಣಬರಲವನುತ್ಸವವನಾ- ।
ದರದಿಜರಗಿಪರಲ್ಲವಾದರೆ ಕೇಳುವವರಾರು । ೫೩ ॥

ಶಿಲೆಯು ಮೇಲೆಯೆ ಕೂಡಿರುವ ಮಳೆ ।
ಯೊಳಗೆ ಶುಕ್ತಾದಿಗಳ ಬಿಂಬವ ।
ಬೆಳೆಗುವುದ ತಾಂ ನೋಡಿ ಮುತ್ತುಗಳೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ॥
ಫಳಿಲನವುಗಳ ಕಿತ್ತುವುದಕಾ- ।
ಜಲದಿ ಹಂಸನು ಧೂಪ್ಪ ಬೀಳಲು ।
ಕೊಳನು ಮುತ್ತನು ಪ್ರಾಣಮಾತ್ರವ ತ್ಯಜಿಸುವನು ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೪ ॥

ಸಾಲ ಮಾಡುತ ಮದಿವೆಯಲಿ ಬಹು ।
ಡೌಲನಂಗೀಕರಿಸುವಂದದಿ ।
ಬಾಳೆ ಸಕ್ಕರೆ ಯಿರಲಪಥ್ಯವು ರೋಗಿಗದು ಸವಿಯು ॥
ಮೇಲೆ ಋಚನಾಗವನು ತಿನ್ನವ ।
ವೇಳೆಯಲಿ ತೋರುವುದು ಮಧುರವು ।
ಸೂಳೆಯರ ಸಂಸರ್ಗ ಚೋರರ ಮೈತ್ರಿ ಯಾ ತೆರವು ॥೫೫॥

ದೊರಕಿಸಿರುವಾ ಸುಕೃತವಶದಲಿ ।
ಪರಮ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವ ।
ತೊರೆದು ಜೀವದ ನಾಶವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ದೊರೆಯ ಬೇಕಾ ವಿಷಯಸುಖವೆಂ- ।
ದರಿತು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪುಣ್ಯದ ।
ಪರಮ ಧನವೇ ನಷ್ಟವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳುವೆನು । ೫೬ ॥

ಹರುಷಕಾರಕ ನಟಿನ ವರ್ತನ- ।
ವಿರುವುದೈ ಪ್ರಥಮದಲನಂತರ ।
ಬರುವುದೈ ಬಹುಕಠಿನ ಪರಿಣಾಮಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಇರುವುದೈ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ಬರುವ ಸಂಪರ್ಕವು ಮೊದಲಿಗೆನೆ ।
ಹರುಷದಾಯಕವೆನಿಸಿ ಪರಿಣಾಮದಲಿ ವಿಷಮತೆಯು ॥೫೭॥

ಹರುಷದಿಂ ಭೋಗಿಸಿದ ವಿಷಯವು ।
ತೊರೆದು ಪೋಪುದು ಸ್ವಪ್ನದಂದದಿ ।
ದೊರೆಯುವುದು ಮೇಣವಗೆ ದುಃಖದ ರಾಶಿಯೇಪಾಲು ॥
ಇರುವುದೀ ಪರಿಣಾಮವಿಹದಲಿ ।
ಪರದಿ ನಿಜ ವಿಷರೂಪದಿಂದಲೆ ।
ಬರುವುದಾಫಲವೆಂದು ತಿಳಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೫೮॥

ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಹಾರಕೋಸುಗ ।
ಬಂಧುರದ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ಯಿಂದ್ರನುದ್ಯಾನವನು ಜಿಷ್ಟಿಪರೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಸುಂದರಾಂಗನೆ ನೋಡು ಧರ್ಮವ ।
ಬೆಂದು ಸುಡುತಲಿ ಮತ್ತೆತಾವಳಿ- ।
ಲೆಂದ್ರಿಯಗಳಿಂ ವಿಷಯಸುಖಗಳನನುಭವಿಸುತಿಹರು
। ೫೦೯ ॥
ಪಾತಕಗಳೇ ವರ್ಧಿಸುತ ಸಂ- ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಪ್ಪುದು ನರಕಭೋಗವ ।
ಭೂತಳದ ಸುಖಕೆಳಸಿ ಪರಲೋಕವನೆ ಬಿಡುನರಲಾ ॥

ಈ ತೆರದಲೀ ವಿಷವಿನೆಂಬುದು ।
ಮಾತ್ರೆಯೆರಡರ ಶಬ್ದ ಮಧುರವು ।
ಘಾತ ಮಾಳ್ಪುದು ಸೇವಿಸಿದರಾ ಮಧುರ ವಿಷ ನೋಡು ॥೫೧೦॥

ಇರುವುದಾಪರಿ ಸೌಖ್ಯನೈಮಿಕ ।
ಪರಮ ಮಧುರವು ನೋಪೆ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ಬರುವುದೈ ಕಟುಫಲವು ಪರಿಣಾಮದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಸುಖವದು ।
ಮೆರೆವುದೈ ರಾಜಸವು ಸ್ಪರ್ಶಿಸ- ।
ದಿರುವುದುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವೆಂದನು ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥೫೧೧॥

ಯದಗ್ರೇ ಚಾನುಬಂಧೇ ಚ ಸುಖಂ ಮೋಹನಮಾತ್ಮನಃ ।
ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯಪ್ರಮಾದೋತ್ಥಂ ತತ್ತಾಮಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ ೩೯ ॥

ಕುಡಿದವೇಯವ ತಿಂದಭಕ್ಷ್ಯವ- ।
ನೊಡನೆ ಸ್ವೈರಸ್ತ್ರೀಯ ಭೋಗಿಸಿ ।
ಪಡೆವ ಸುಖ ಪರಘಾತಪಾತದಿ ಸಿಗುವ ಸೌಖ್ಯವದು ।
ಬಡಿದು ತಾನನ್ಯರನು ಪೋದದೊ- ।
ಳೊಡಿವೆ ವಸ್ತುವನಪಹರಿಸಿದೊಡೆ ।
ಜಿಡದೆ ಭಾವರ ಸ್ತುತಿಯೊಳಾಗುವ ಸೌಖ್ಯ ತಾಮಸವು
॥ ೫೧೨ ॥
ಧರಣಿಯೊಳಗಾಲಸ್ಯನಿದ್ರೆಯ ।
ಭರದೊಳದಕೇರುವುದು ಪೂರವು ।
ದೊರೆಯದೈ ಕಲ್ಯಾಣದವಿದಕೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು ॥

ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಸೌಖ್ಯತಾಮಸ- ।
ವರುಹಲಾರೆನು ವಿಸ್ತರದೊಳದ- ।
ನರಿಯುಲೀಪರಿ ಮೂರು ಕರ್ಮದ ಫಲವು ಮೂರಾಯ್ತು
॥ ೫೧೩ ॥
ಇರುವುದೀ ಜಗದಲ್ಲಿ ಸಚರಾ- ।
ಚರದಿ ಹಿರಿಕಿರಿದೆಲ್ಲ ವಸ್ತುವು ।
ಮೆರೆವುದಿದಕೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ಕರ್ತೃ ಕರ್ಮ ಫಲ ॥
ಇರುವುದೈ ತಂತುಗಳು ಪಟದಲಿ ।
ಭರಿತದೀ ತ್ರಿಗುಣದಲಿ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ।
ಸರನೆ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರದಿ ಪೇಳೆದೆನು ನೋದದಲಿ ॥ ೫೧೪ ॥

ನ ತದಸ್ತಿ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ವಾ ದಿವಿ ದೇವೇಷು ವಾ ಪುನಃ ।
ಸತ್ತ್ವಂ ಪ್ರಕೃತಿಜೈರ್ಮುಕ್ತಂ ಯದೇಭಿಃ ಸ್ಯಾತ್ತ್ರಿಭಿರ್ಗುಣೈಃ ॥ ೪೦ ॥

ಉಣ್ಣೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಯೆಂತು ಕಂಬಳಿ ।
ಮಣ್ಣ ಹೊರತಾ ಹೆಟ್ಟಿ ಶಕ್ಯವೆ ।
ಕಣ್ಣಿಗೆಂತೈ ಒರುವದಾ ತೆರೆ ನೀರಹೊರತಾಗಿ ॥
ಮನ್ನಿಸೈ ಕೌಂತೇಯ ತ್ರಿಗುಣಾ- ।
ಪನ್ನವಾಗಿಹುದೀ ಜಗತ್ತ್ರಯ- ।
ವನ್ಯವಿಹ ಪರಿ ಕಾಣೆ ತ್ರಿಗುಣಪ್ರೇರಿತವು ಜಗವು ॥೫೧೫॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ಜಗದಿ ತ್ರಿಗುಣದ ।
ಹೊರತು ಮಾನವ ಮಾತ್ರವಿರುವನೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತುಗಳು ತ್ರಿಗುಣದಿ ಭರಿತವಾಗಿಹುವೈ ।

ಮೆರೆವುದೀ ತ್ರಿಗುಣಪ್ರಭಾವವು- ।
ಸರಿಯಲತಿ ದುರ್ಧರವು ಯಿದನಿಂ- ।
ದುರುತರದ ಮೂರ್ಮೂರ್ತಿಯಾದುವು ವೊಂದೆ ಮೂರ್ತಿಯಲಿ
॥ ೫೧೬ ॥
ಮೂರು ಗುಣಕಾಧಾರಕಿಂದಲೆ ।
ಮೂರುಲೋಕಗಳಾದುವೈ ನಿಜ ।
ಮೂರುಗುಣದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದುವು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳು ॥
ಮೂರುಗುಣದಾಧಾರದಿಂದಲೆ ।
ಹೇರೆ ಜೇರಾಯ್ತುವಕೆ ಕರ್ಮವು ।
ತೋರುನೀಜಗವೆಲ್ಲ ತ್ರಿಗುಣದಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥ ೫೧೭ ॥

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕ್ಷತ್ರಿಯವಿಶಾಂ ಶೂದ್ರಾಣಾಂ ಚ ಪರಂತಪ ।
ಕರ್ಮಾಣಿ ಪ್ರವಿಭಕ್ತಾನಿ ಸ್ವಭಾವಪ್ರಭವೈರ್ಗುಣೈಃ ॥ ೪೧ ॥

ವರ್ಣಗಳು ನಾಲ್ಕಾವುದೆನುತಲಿ ।
ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಾ ನಿನಗೆ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಮನ್ನಿಸುವರಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮೊದಲಗ್ರಭಾಗದಲಿ ॥
ಮುನ್ನ ಕ್ಷತ್ರಿಯವೈಶ್ಯರೆಂಬುವ ।
ವರ್ಣವೆರಡಕೆ ಧರ್ಮವೈದಿಕ- ।
ವನ್ನು ಮಾಳ್ಪಧಿಕಾರವದರಿಂ ಬಾಹ್ಮಣರ ಸಮರು ॥೪೫॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಶೂದ್ರವರ್ಣವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜಾತಿಯು ।
ಯಿರದು ಕೇಳ್ವೇದಾಧಿಕಾರವು ಶೂದ್ರವರ್ಗಕ್ಕೆ ॥
ಅರಿಯಲಾ ಪರಸೇವೆಯೇ ವಿಧಿ- ।
ಸಿರುವುದಲ್ಲೈ ಶೂದ್ರವರ್ಣಕೆ ।
ನರನೆ ಮೇಲಿನ ಮೂರುಜಾತಿಗಳನ್ನೆ ಸೇವಿಪುದು ॥ ೪೪೪ ॥

ಮೂರು ವರ್ಣಗಳಿಹರು ದ್ವಿಜರೈ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿವರನ್ನೆ ಶೂದ್ರರು ।
ಸೇರಿ ಸೇವಾವೃತ್ತಿ ಮಾಳ್ಪರು ಮುದದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಕಾರಣದೊಳೀ ಶೂದ್ರರಿಂಗೆ ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಡಿಯೆ ವರ್ಣನಾಲ್ಕನೆ ।
ಸೇರಿತೈ ಕಲಿವಾರ್ಥ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಧರ್ಮದಲಿ
॥ ೪೪೦ ॥

ಹೂವಿನಲಿ ಸೇರಿರ್ದ ನೂಲದು ।
ದೇವರಿಗೆ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯವು ।
ಯೀವಿಧದಿ ಶೂದ್ರರನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ದ್ವಿಜರೊಡನೆ ॥
ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವರ್ಣನಾಲ್ಕರ- ।
ಲಾವಪರಿಯಲಿ ಕರ್ಮಧರ್ಮವ- ।
ನೀವಸುಂಧರೆಯೊಳಗೆ ಪಾಲಿಪುದಿದನು ಪೇಳುವೆನು ॥೪೪೧॥

ಗುಣಗಳಿಹುದೈ ನಾಲ್ಕುವರ್ಣಕೆ ।
ಜನನಮರಣದ ಸಂಕಟವನಿವು ।
ಹನನ ಮಾಡುತಲೀಶ್ವರನ ಚರಣವನು ತೋರಿಪುವು ॥

ವಿನುತ ಸ್ವಾತ್ಮಪ್ರಕೃತಿ ತ್ರಿವಿಧದ ।
ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿರುವುದು ।
ನೆನೆಯಲಾ ರಜಸತ್ತ್ವತಮಗಳು ತೋರ್ಪುವೀ ತೆರದಿ ॥ ೪೪೨ ॥

ತಂದೆ ಸ್ವಾರ್ಜಿತ ಹಣವ ಮಕ್ಕಳಿ- ।
ಗಂದದಿಂದಲಿ ಹಂಚುವಂದದೊ- ।
ಳಿಂದುಸೂರ್ಯರು ಪಥಿಕರಿಗೆ ಹಾದಿಯನು ತೋರ್ಪಂತೆ ॥
ಚಂದದಿಂ ಯಜಮಾನ ಸೇವಕ- ।
ವೃಂದದಲಿ ಕೆಲಸವನು ಹಂಚುವ- ।
ನಂದು ತದ್ರೀತಿಯಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ೪೪೩ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳನತಿ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಭೇದಚತುಷ್ಟಯವನನು- ।
ಕರಿಸಿ ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯದಲಿ ಹಂಚಿಹುವು ಕೆರ್ಮಗಳ ॥
ಮೆರೆವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕ್ಷತ್ರಿಯರಲಾ ।
ತೆರದಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಭಾವದಿರುವುದು ।
ಹಿರಿಕಿರಿದು ಮಾನದಲಿ ವರ್ಣಗಳಾದುದಿವು ಯೆರಡು ॥ ೪೪೪ ॥

ಸತ್ತ್ವರಜಗಳ ಮಿಶ್ರಣದಲು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾಯ್ತು ವೈಶ್ಯವರ್ಣವು ।
ಮತ್ತೆ ಶೂದ್ರೋತ್ಪತ್ತಿ ರಜದಲ್ಲಾಯ್ತು ಸತಮದಲಿ ॥
ಧಾತ್ರಿಯೊಳಗೀ ಯೇಕರೂಪದ ।
ಮರ್ತ್ಯಜಾತಿಯ ಗುಣವಿಭಾಗದಿ ।
ಬಿತ್ತು ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಧರ್ಮದ ಭೇದ ನಾಲ್ವಿಧವು ॥ ೪೪೫ ॥

ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಪಸರಿಸೆ ।
ತಿಳಿವುದೇನದು ವಸ್ತುಭೇದವು ।
ಬೆಳಕು ಬಿಳಲು ಭೇದಗಳು ತೋರುವುವು ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥
ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಗುಣವಿಭಾಗದಿ ।
ತಿಳಿವುದೈ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಪರಿ ।
ತಿಳಿಸುವೆನು ನಾ ವರ್ಣಗಳ ಪರಿ ಧರ್ಮಕರ್ಮಗಳ ॥ ೪೪೬ ॥

ಶಮೋ ದಮಸ್ತಪಃ ಶೌಚಂ ಕ್ಷಾಂತಿರಾರ್ಜವಮೇವ ಚ ।
ಜ್ಞಾನಂ ವಿಜ್ಞಾನಮಾಸ್ತಿಕ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮಸ್ವಭಾವಜಮ್ ॥ ೪೨ ॥

ಸತಿಪತಿಗಳೇಕಾಂತಲಾಭದ ।
ಕೃತಿಯನಾಚರಿಸುವುದು ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಸತತ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯದ ವೃತ್ತಿಯ ಹಿಡಿದು ಕೈಗಳನು ॥
ಆತಿವಿಲೀನತೆಯಿಂದಲಾತ್ಮನ ।
ಪತಿಕರಿಸುವುದು ದೈನ್ಯ ಭಾವದಿ ।
ಮತಿಯುತನೆ ಹೆಸರಿದಕೆ ಶಮವೈ ಕರ್ಮದಾರಂಭ ॥೫೨೬॥

ಕರದಿ ಧರಿಸುತ ವಿಧಿಯ ದಂಡವ ।
ನರನೆ ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವು ।
ತಿರುಗ ಬಾರದಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲೆನುತ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ॥
ಬರುಬರುತ ಶಮಗುಣಕೆ ಸಾಹ್ಯನ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡುತಲಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ನಿರುತ ಚರಿಪವು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿ ಹೆಸರು ದಮವಿದಕೆ
॥ ೫೨೭ ॥

ಷಷ್ಠಿಪೂಜಾರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರ- ।
ವಸ್ಪು ದೀಪ ವಿಸಂಬಿಸುವುದೇ- ।
ನಷ್ಟೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ರೂಪಧ್ಯಾನತತ್ಪರತೆ ॥
ಇಷ್ಟತೆಯ ತೋರಿಸುತ ಚಿತ್ತದಿ ।
ಧಿಟ್ಟತನದಲಿ ಧ್ಯಾನ ಗೂಡಲು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ತಪವೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಧರ್ಮ ಮೂರನೆದು
॥ ೫೨೮ ॥

ಇರುವುದು ಪವಿತ್ರತೆಯು ನಾಲ್ಕನೆ ।
ಪರಮಗುಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೆ ಕೇಳೈ ।
ಕರೆವರದ ಕೋವಿದರು ಶೌಚವೆನುತ್ತ ಪರಿಕಿಸಲು ॥
ಎರಡು ವಿಧವದುವಿಹುದು ನಿರ್ಮಲ ।
ತರದ ಕರ್ಮವೆ ಬಾಹ್ಯ ಶೌಚವು ।
ಮೆರೆವುದೆರಡನೆ ಶೌಚ ಮಾನಸ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೫೨೯ ॥

ಏಳು ಸ್ವರಗಳ ಜಯದಿ ಪಂಚಮ- ।
ವೇಳುವುದು ಕೇಳ್ ಸ್ವರವು ಮಧುರವು ।
ಕೇಳು ವಾರ್ಧನೆ ಕ್ಷಾಂತಿ ಪಂಚಮ ಧರ್ಮವಾಪರಿಯು ॥
ತಾಳುವುದು ದುಃಖವ ಸಮಸ್ತವ ।
ಕೇಳು ಪೃಥ್ವಿಯ ತೆರದಿ ಸಂತಶ ।
ತಾಳುವುದು ಕ್ಷಮೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕುಲಧರ್ಮವಿದು ನೋಡೆ
। ೫೩೧ ॥

ಆರನೆಯ ಗುಣ ಗಂಗೆಯೊಳಗಿನ ।
ನೀರಿನೋಘದ ಪರಿಯಲಿರುವುದು ।
ವೋರಗೋಡುವುದಲ್ಲವೇ ಡೊಂಕಾಗಿರಲು ತಟಿಯು ॥

ಭಾರಿ ಡೊಂಕಾಗಿರಲು ಕಬ್ಬದು ।
ಚಾರುಸವಿರುಚಿ ಡೊಂಕಿರುವುದೇ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಪರಿಯೊಳಾರ್ಜವ ಗುಣವ ನೋಡಿದರೆ ॥೫೩೨॥

ತ್ರಾಸವನು ಕೊಡುತಿರುವ ನರರಿಗೆ ।
ಲೇಸನೇ ಬಯಸುವುದು ಗುಣವಿದು ।
ಭೂಸುರರ ಕುಲಧರ್ಮವಾರ್ಜವವೆಂದು ಹೆಸರಿದಕೆ ॥
ಸೋಸುತಲಿ ಕಷ್ಟವನು ಮಾಲಿಯು ।
ಪೋಷಿಸುವನೈ ಗಿಡವ ನೀರಿಂ- ।
ದೀಸು ಪರಿಯತ್ನಗಳು ಸಾರ್ಥಕ ಗಿಡವು ಫಲಿಸಿದರೆ ॥ ೫೩೩ ॥

ಪರಿಯೊಳಾ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡುತ ಹೋಗೆ ತಾನೀ- ।
ಶ್ವರನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆ ಲಭಿಪುದೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕವು ॥
ಅರೆವು ಯಾರಿಂಗಿರುವುದವರಿಗೆ ।
ದೊರೆಯಿತ್ತೈ ನಿಜ ಜ್ಞಾನ ನಿಶ್ಚಯ- ।
ವಿರುವುದೇಳನೆ ಗುಣವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲದಿ ಧರ್ಮವಿದು ॥೫೩೪॥

ನಾನು ಹೇಳುವೆ ನಿನಗೆ ವರವಿ- ।
ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣವನು ವಿಚಾರದಿ ।
ಧ್ಯಾನದಭ್ಯಾಸದಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ತಾನೆ ಈಶ್ವರರೂಪನಾಗಿಹ ।
ಮಾನಸದಿ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ ಸಾತ್ವಿಕ ।
ಜ್ಞಾನಬುದ್ಧಿಯ ಕರೆವರೈ ವಿಜ್ಞಾನವೆನ್ನುತಲಿ ॥ ೫೩೫ ॥

ನರಪತಿಯ ಮುದ್ರಾಂಕಿತನು ನರ- ।
ನಿರಲು ಲೋಕವು ಸೇವೆ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ತೊರೆದು ಭೇದಾಭೇದ ಜಾತಿವಿಜಾತಿಯೆನ್ನುತಲೆ ।
ಪರಿಯಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡುತ ಹಾದಿ ನಡೆಯುಲು ।
ಕರೆವರದನಾಸ್ತಿಕ್ಯ ಗುಣಒಂಬತ್ತನೆಯದದುವೆ ॥ ೫೩೬ ॥

ಧರೆಯಲೀ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಗುಣ ।
ನಿರುವುದೈ ಕರ್ಮದ ತಿಳಾಮಣಿ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಭೂಸುರರ ನಿಜವರ್ಜಸ್ವವದರಿಂದ ।।
ಇರುವುವೀ ಒಂಬತ್ತು ಗುಣ ಭೂ- ।
ಸುರರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕದ ಕರ್ಮವು ।
ನರನೆ ಮನಗೊಟ್ಟದನು ಕೇಳೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಗುಣವ ।। ೫೩೭ ।।

ತರಣಿ ಸ್ವಯಮೇವಪ್ರಕಾಶಕ- । ಈಸು ಪು ನವಗುಣದ ಹಾರವು ।
ನಿರುವನಾಪರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಗುಣ- । ಭೂಸುರರಿಗಿರುತಿರುವ ಶೋಭಪ ।
ಭರಿತನೀ ನವರತ್ನಸಮಗುಣಹಾರ ಶೋಭಿತನು ॥ ಭೂಷಣವಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಜಿಟ್ಟ್ರದು ಹಾರವದ ॥
ಅರಳಲಾ ಸಂಪಿಗೆಯ ಹೂವಿಂ- । ತೋಷದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವೆ ನಿನಗಾಂ ।
ಮರವು ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ಜಗದಲಿ । ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ।
ಪರಿಮಳದಿ ಚಂದನವು ಪ್ರಭೆಯಿಂ ಚಂದ್ರನಾ ತೆರದಿ ॥೫೫೮॥ ಭೂಷಣದ ಗುಣಗಣವನೆಲ್ಲವ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೫೫೯ ॥

ಶೌರ್ಯಂ ತೇಜೋ ಧೃತಿರ್ದಾಕ್ಷ್ಯಂ ಯುದ್ಧೇ ಚಾಪ್ಯಪಲಾಯನಮ್ ।
ದಾನಮೀಶ್ವರಭಾವಶ್ಚ ಕ್ಷಾತ್ರಂ ಕರ್ಮ ಸ್ವಭಾವಜಮ್ ॥ ೪೩ ॥

ತರಣಿ ಸ್ವಯಮೇಯ ಪ್ರಕಾಶಕ । ಸೋಲಿಸುವುದೈಯುಚ್ಚತನದಲಿ ।
ತರುವನೇ ಸಾಲವನು ಕಿರಣದ । ಮೇಲೆ ಬರಲು ಪ್ರಸಂಗ ಕಠಿನವು ।
ಹರಿಯು ಸ್ವಪರಾಕ್ರಮದಿ ಕೊಲುವನು ಮದಗಜಾಳಿಗಳ ।। ತಾಳಲಾರದೆ ಭಯವನೊಂದೇ ಭಾವದಿಂದದನು ॥
ಪರರ ನಾಹ್ವದ ಹೊರತು ತಾನೇ । ಸೋಲಿಸುವುದೈ ಬುದ್ಧಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವು ।
ಯಿರುವನವನು ಬಲಾಢ್ಯ ಶೂರನು । ಕೇಳು ನರನೇ ನಾವಧಾನ್ಯನ ।
ನರನೆ ಶೌರ್ಯವು ಕ್ಷಾತ್ರಪೃಕೃತಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಗುಣವ್ತ ತಾಳುವುದು ದಕ್ಷತೆಯ ಹೆಸರಿನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಗುಣವು ।। ೫೫೪ ॥
॥ ೫೫೦ ॥

ತರಣಿ ನಿಜಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಗಗನದೊ- । ಸೆಣಸಿ ನೋಡಲು ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮ ।
ಳಿರುವ ತಾರಾಗಣಗಳನು ಧಿ- । ಗುಣವು ಕಂಚಮು ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮ- ।
ಕ್ಕರಿಸಿ ಲೋಪವ ಮಾಳ್ಪನಲ್ಲೆ । ಚೋದ್ಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ಕೈನನ ಸಂಮುಖ ಸತತವಿರುವುವು ಕಮಲಗಳು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಮರಳಿ ಚಂದ್ರನು ತಾರೆಗಳು ಸಹ । ರಣದಲಾಪರಿ ಸತತ ವೈರಿಯ ।
ಯಿರುವುವೇನು ಸಮರ್ಥ ತರಣಿಯ । ಗಣಕೆ ಸಂಮುಖವಾಗಿ ಕಾದುವು- ।
ಕಿರಣಗಳ ಲೋಪಿಸಲು ತಾವೇ ಲುಪ್ತವಾಗುವುವು ॥೫೫೧॥ ದನುನಯವು ಕಲಿವಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಕ್ಷಾತ್ರಕುಲಧರ್ಮ ॥ ೫೫೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ತನ್ನಯ । ಪತಿಸಮಾಗಮ ಯತ್ನದಿಂದಲಿ ।
ಪರಮಗುಣಗಣದಿಂದ ಜಗವನು । ಸತಿಯು ಗರ್ಭಿಣಿ ತಪ್ಪಿಸುವ ತೆರ- ।
ಮರುಳಿಸುವನೈ ಚೋದ್ಯದಿಂ ತಲೆದೂಗುವಂದದಲಿ ॥ ಸತಿಕುಶಲದಲಿ ತಪ್ಪಿಸುವನೈ ರಣಪಲಾಯನವ ।
ಬರಲಿ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗದೊ- । ಕ್ಷಿತಿಯಲೀ ಗುಣ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕ್ಷಾತ್ರವು ।
ಳರಿಯನಲ್ಲಾ ಹೇಡಿತನವ । ಮತಿಯುತನೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ತೆರದಿ ಭ- ।
ನ್ನೆರಡನೆಯ ಗುಣ ತೇಜ ಹೆಸರೈ ಕ್ಷಾತ್ರಗುಣಗಣದಿ ॥೫೫೨॥ ಕುತಿಯ ತೆರದಲಿ ಗುಣಗಣಕೆ ಚೂಡಾಮಣಿಯು ನೋಡಿ ॥೫೫೬॥

ಧೀರತನವೇ ಕ್ಷಾತ್ರಭೂಷಣ । ಮರವು ತನ್ನೆಲೆ ಹೂವುಹಣ್ಣನು ।
ಚತುರನೆಯ ಗುಣ ತಿಳಿಯೆ ಪಾರ್ಥನೆ । ಭರದಿ ಯಾಚಕವರ್ಗಕರ್ಪಿಸು- ।
ಹಾರಿ ಬೀಳಲಿ ಗಗನ ಮುಚ್ಚಲು ಕಣ್ಣ ಭೀತಿಯಲಿ ॥ ತಿರುವ್ತದಲ್ಲಾ ಕಮಲಗಳು ಪರಿಮಳವ ಕೊಡುವುವಲಾ ॥
ನೀರು ಯೆಪ್ಪಾಗಿರಲು ಭರಿತವು । ನರನು ಮನದಿಚ್ಛೆಯಲಿ ಹಿಮಕರ- ।
ನೀರಜವು ಕೆಳಗಿಕ್ಕಿ ನೀರು । ಕಿರಣದುಸಭೋಗವನು ಕೊಂಡರೆ ।
ಸ್ಫೀರುವುದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಗಗನವು ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳ ।೫೫೫ ॥ ಮರುಗುವನೆ ಮೇಣೇನು ಹಿಮಕರ ಹರ್ಷ ಪಡುವನಲಾ॥೫೫೭॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಯಾಚಕ- ।
ಗಿರದೆ ವಾಂಛಿತ ದಾನ ಕೊಡುವುದು ।
ಯಿರುವುದಾರನೆ ಗುಣವು ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲದಿ ನಿಜನಾಗಿ ॥
ಇರುವನಾಜ್ಞೆಯ ವಾಸದರಮನೆ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುದಾಜ್ಞಾಧಾರಕತ್ವವು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಗುಣವು ೫೪೮॥

ಹಸ್ತಪಾದಾದಿಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಶಿಸ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಪೋಷಿಸಲು ಬಹು ।
ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯು ಕಾಮಗಾರಿಯು ಮಾಡಿಸಲು ಬಹುದು ॥
ಶಿಸ್ತಿಯಿಂದಾ ತೆರದಿ ಪ್ರಜೆಗಳ- ।
ನೆತ್ತಿ ಪಾಲಿಸೆ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲವು ।
ವಾಸ್ತವಿಕ ರೀತಿಯಲಿ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡುವುವು
॥ ೫೪೯ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಕ್ಷಾತ್ರಸಂಭವ ।
ಪರಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ತಂಭವು ।
ಕರೆವರೀಶ್ವರಭಾವವೆನ್ನುತಲಿದನೆ ಕೋವಿದರು ॥
ಇರುವುದೀ ಗುಣ ಕ್ಷತ್ರಕುಲದಲಿ ।
ಪರಮ ಚೂಡಾಮಣಿಯು ರಾಜನು ।
ಮೆರೆವುದೇಳನೆ ಗುಣವಿದಲ್ಲೈ ಕ್ಷಾತ್ತಕರ್ಮದಲಿ ॥ ೫೫೦ ॥

ಮೆರೆವನಾರೀ ಶೌರ್ಯಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಗುಣಸಪ್ತಕದ ಹಾರದೊ- ।
ಳರಿಯಲಾ ಸಪ್ತರ್ಷಿತೆರದಲಿ ಗುಣಗಳಿರುತಿಹುವು ॥

ಇರುವುವೀ ಶಾರೆಗಳು ಭೂಷಣ ।
ಮೆರೆವ ಬಾನಿಂಗತೆರದೊಳೀ ।
ನರಗೆ ಕ್ಷಾತ್ರೋತ್ಸನ್ನನಿಗೆ ಗುಣವೇಳು ಶೋಭಿಪುವು ॥ ೫೫೧ ॥

ಸಪ್ತಗುಣಗಣದಿಂದ ಜಗದಿ ಪ- ।
ವಿತ್ರತೆಯ ತಾನಾಂತು ಕರ್ಮವು ।
ಕ್ಷತ್ರಕುಲಸಂಭೂತವದುವೆ ಪವಿತ್ರವಾಗಿಹುದು ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದ ಪುರುಷನು ।
ಕ್ಷತ್ರನಲ್ಲಾ ಚಿನ್ನದೋಪಮ ।
ಸತ್ತ್ವಗುಣಗಳ ಮೇರುವಲ್ಲಾ ಸ್ವರ್ಗಧಾರಕನು ॥ ೫೫೨ ॥

ಸಪ್ತಗುಣವಾರಿನಿಧಿವೇಷ್ಟಿತ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಕ್ಷಾತ್ರರೂಪಳು ।
ಸಪ್ತಸದ್ಗುಣರೂಪವಾಹಿನಿ ಕ್ಷಾತ್ರಗಂಗೆಯಲಾ ॥
ಕ್ಷಾತ್ರಪ್ರಕೃತಿಯ ಧರಿಸಿ ಶೋಭಿಪ ।
ಕ್ಷಾತ್ರರೂಪ ಮಹೋದಧಿಗೆ ಬಹು ।
ಸತ್ವರದಿ ಬಂದೈಕ್ಯವಾಗಲು ಶೋಭೆ ನಿರುಪಮವು ॥ ೫೫೩ ॥

ನರನೆ ಬಹುವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತು ।
ಭರದಿ ಮುಂದಿನ ಗುಣವ ಪೇಳುವೆ ।
ನಿರುವುವೀ ಗುಣ ಕ್ಷತ್ರನಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ನರನೆ ಸುಮಹಾಮತಿಯ ನಿನಗಾ- ।
ನೊರೆವೆ ವೈಶ್ಯನ ಯೋಗ್ಯ ಕರ್ಮವ ।
ನಿರದೆ ಕೇಳೈ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟೆದನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೫೪ ॥

ಕೃಷಿಗೋರಕ್ಷವಾಣಿಜ್ಯಂ ವೈಶ್ಯಕರ್ಮ ಸ್ವಭಾವಜಮ್ ।
ಪರಿಚರ್ಯಾತ್ಮಕಂ ಕರ್ಮ ಶೂದ್ರಸ್ಯಾಪಿ ಸ್ವಭಾವಜಮ್ ॥ ೪೪ ॥

ಹೊಲಮನೆಯ ಮಾಡುವುದು ಹೊಲದಿಂ ।
ಗಳೆಸುವುದು ಬಹುಧನವ ಬೀಜಂ- ।
ಗಳನು ನೇಗಿಲು ಮುಖ್ಯಸಾಧನಗಳನು ಲಭಿಸುವುದು ॥
ತಿಳಿಯಲದು ಕೃಷಿಕರ್ಮ ಮೇಣಾ ।
ಕಳೆನ ಪಾಲನವನ್ನು ಮಾಳ್ಪುದು ।
ತಿಳಿಯಲಾ ವೈಶ್ಯನ ಸ್ವಭಾವಜ ಕರ್ಮ ಕೌಂತೇಯ
॥ ೫೫೫ ॥

ಇರುವುದೈ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮೂರನೆ ।
ತರದ ಗುಣ ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ಸುಲಭದ- ।
ಲಿರದೆ ಕೊಳ್ಳುತ ಲಾಭದಿಂದದ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ವೈಶ್ಯನಿ- ।
ಗಿರುವ ಧರ್ಮವು ಸಹಜವದು ಶೂ- ।
ದ್ರರು ಕಣಾ ಯಿಮ್ಮೂರುವರ್ಣದ ಸೇವೆಯಾಡುವುದು ॥ ೫೫೬ ॥

ಇರುವುದೈ ದ್ವಿಜವೆಂಬ ಹೆಸರೀ ।
ಪರಿಯ ಮೇಲಿನ ಮೂರುವರ್ಣ- ।
ಕ್ಕಿರುವುದಂತಿಮ ಜಾತಿ ಶೂದ್ರರು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನೆ ಸೇವಾಧರ್ಮವವರಿಗೆ ।
ನಿರುತ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ವಿಧಿಸಿರುವುದೈ ।
ಹೊರತು ಸೇವಾಧರ್ಮವವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ ॥ ೫೫೭ ॥

ಸ್ವೇಸ್ವೇ ಕರ್ಮಣ್ಯಭಿರತಃ ಸಂಸಿದ್ಧಿಂ ಲಭತೇ ನರಃ ।
ಸ್ವಕರ್ಮನಿರತಃ ಸಿದ್ಧಿಂ ಯಥಾ ವಿಂದತಿ ತಚ್ಛೃಣು ॥ ೪೫ ॥

ಆಡುವುದು ನಾಲಿಗೆಯು ಕಾಲುಗ- ।
ಳೋದುವುವು ಕಿವಿ ಕೇಳ್ವುವೆಲ್ಲವ ।
ನೋದುವುವು ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೇಳೀಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳು ॥
ರೂಢನಿಹುದೈ ವಿಹಿತಕರ್ಮವು ।
ಮಾಡುತಿಹುವಿಂದ್ರಿಯಗಳಾಪರಿ ।
ಕೂಡಲೀಪರಿಯೈಕ್ಯ ದೇಹದಿ ಬರುವುದಾನಂದ ॥ ೫೫೮ ॥

ನೀರು ಸುರಿಯಲು ಮೇಘದಿಂದಲಿ ।
ಸೇರುವುದು ನದಿಯೊಳಗೆ ವಿಹಿತವು ।
ವಾರಿಧಿಯ ಸೇರುವುವು ನದಿಗಳು ವಿಹಿತವೀ ಕರ್ಮ ॥
ಚಾರು ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಧರ್ಮಪ್ರ- ।
ಕಾರ ಬಂದಿಹ ವಿಹಿತಕರ್ಮಾ- ।
ಚಾರದಿಂ ವರ್ತನವ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯ ಮಾತಾಯ್ತು
॥ ೫೫೯ ॥

ಗೌರವರ್ಣದ ಕಾಂತಿ ಗೌರಶ- ।
ರೀರಕದು ಪೋಪೆಯನು ಕೊಡುವುದು ।
ಚಾರು ವರ್ಣದ ಧರ್ಮ ತತ್ತದ್ ವರ್ಣಕದು ಪೋಪೆ ॥
ವೀರ ಚೂಡಾಮಣಿ ಸ್ವಭಾವಜ ।
ಚಾರು ಕರ್ಮವ ಮೊದಲು ಶಾಸ್ತ್ರಾ- ।
ಧಾರದಿಂ ನಿರ್ಧಾರನಾಗಿಯೆ ಮಾಡ ಬೇಕಲ್ಲೈ । ೫೬೦ ॥

ತನ್ನ ಹತ್ತರನಿರುವ ದಿನ್ಯಸು- ।
ರತ್ನವನು ಸಾರಬಿಯು ಕೈಯಿಂ- ।
ಚೆನ್ನದಾಗಿಯೆ ಪರಿಕಿಸುವ್ರದುತ್ತಮವು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಎನ್ನತೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯುತ ।
ತನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರಕರ್ಮವ ।
ಚೆನ್ನದಾಗಿಯೆ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವ್ರದುತ್ತಮವು ಪಾರ್ಥ
॥ ೫೬೧ ॥

ಇರಲು ತನ್ನಯ ದೃಷ್ಟಿ ದೀಪದ ।
ಹೊರಕು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಫಲನೇ- ।
ನರಿಯದಿರೆ ಹಾದಿಯನು ಕಾಲಿದ್ದೇನು ಫಲ ವಾರ್ಥ ॥
ಪರಿಯೊಳಾ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಮಾಣದಿ ।
ದೊರಕಿವ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಕರ್ಮವ- ।
ನರಿತು ಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಹುವು ಕೈದೀಪ ॥ ೫೬೨ ॥

ಮನೆಯಲಿರುತಿಹ ವಸ್ತು ಹುಡುಕಲು ।
ಮನುಜ ಕೈಯಿಂದೆತ್ತಿ ದೀಪವ ।
ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ನೋಳ್ಪನು ಮನ ದಣಿಯುವನಕ ॥
ಎನುವರಾರೀನಿದಕೆ ತಪ್ಪಿದ- ।
ನೆನುವರಿರುವರೆ ಕಾಣೆನವರನು ।
ನಿನುತಚರಿತ ಧನಂಜಯನೆ ನೀ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವನು ॥ ೫೬೩ ॥

ನರನೆ ತನಗೆ ಸ್ವಭಾವದಿಂ ಬಂ- ।
ದಿರುವ ಕರ್ಮವ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ವಿಧಿ- ।
ಸಿರುವ ಪರಿಯಲ್ಲಾಚರಿಸುವನೊ ತೊರೆಯುತಾಲಸ್ಯ ॥
ತೊರೆದು ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆಯನು ಬಹು ।
ಪರಿಯಲದರಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆವನೊ ।
ಹರುಷದಿಂದಾ ಕರ್ಮಕರ್ಪಿಸಿ ಕಾಯಮನಸುಗಳ ॥ ೫೬೪ ॥

ಚರಿಸಲಾತನು ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವ- ।
ನರಿಯನಾತ ಕುಕರ್ಮವೆಂದಿಗು ।
ಬರಲು ನೀರು ಪ್ರವಾಹದಲಿ ಹೋಗುವುದೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಲಿ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ವಿಹಿತಕರ್ಮವ ।
ಚರಿಸಲಾಕ್ಷಣ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದೊ- ।
ಳಿರುವ ದ್ವಾರವಿರಕ್ತಿಯನು ಸೇರುವನು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೫೬೫ ॥

ನರನೆ ಶಾಸ್ತ್ರನಿಸಿದ್ಧ ಕರ್ಮಗ- ।
ಳಿರುವುದೇನೈ ಕಾರ್ಯ ಜಗದಲಿ ।
ಹರಿದು ನೋಡಾ ಪಾಶ ಛೇದಿಪನದರ ಸಂಬಂಧ ॥
ಇರುವುದೇ ಸಂಸಾರವದರಿಂ ।
ಪರಮಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕಡ್ಡವು ।
ಮುರಿವನೈ ಸಂಸಾರಭೀತಿಯ ಮುಕ್ತನಾಗುವನು ॥ ೫೬೬ ॥

ಚಂದನದಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಬೇಡಿಯಿ- ।
ದೆಂದು ಕಾಲೊಳಗೇರಿಸುವರೇ ।
ಬಂಧನವಲಾ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಾಚರಣ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಎಂದು ತಿಳಿದು ರಹಸ್ಯ ಕೌತುಕ- ।
ದಿಂದಲಾದರು ಕಣ್ಣನೆತ್ತನು ।
ಮುಂದೆ ನೈತ್ಯಕ ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯನು ತೊರೆದಿಹನು ॥ ೫೬೭ ॥

ನರನೆ ನೋದದರಿಂದ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣದಲಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗುತ ।
ಬರುವನವನೈ ಮೋಕ್ಷರಾಜ್ಯದ ಮೇರೆ ಪರ್ಯಂತ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ಕರ್ಮದ ।
ನಿರಸನವ ಮಾಡುತ ಶುಭಾಶುಭ ।
ತೊರೆದು ಸಂಸಾರದಲಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಾಗುವನು ॥ ೫೬೮ ॥

ಬರುವನೈ ವೈರಾಗ್ಯದ್ವಾರಕೆ- ।
ನರನೆ ನೋಡಿದು ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯದ ।
ಪರಮ ಸೀಮೆಯು ಮೋಕ್ಷಲಾಭದ ಮೂರ್ತಿ ನಿಶ್ಚಯವು ॥
ಇರುವುದಿದುನೇ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದೊ- ।
ಳಿರುವ ವರನಿಶ್ರಾಂತಿಮಂಡಪ ।
ಧರಣಿಯೊಳು ಸತ್ಕರ್ಮವೃಕ್ಷದ ಹೂವು ವೈರಾಗ್ಯ ॥೫೬೯॥

ಇರುವುದ್ಕೆ ಹೊಸ ಮೋಕ್ಷಸಲ್ಲೈ ।
ಪುರುಷ ಸಾಧಕ ಭ್ರಮರನಂದದಿ ।
ತಿರುಗುತಿಹನೈ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯಹೂವಿನಲಿ ।
ತರಣಿಯುದಯಕೆ ಬರುವನೆಂಬುದ- ।
ನರುಣ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕೆದು ವೈರಾಗ್ಯ ಸೂಚಕವು । ೫೭೦ ॥

ಇರುವುದಖನಾ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ।
ಮೆರೆವ ದಿವ್ಯ ನಿಧಾನ ಕಣ್ಣಿಲಿ ।
ಸುರಿಸಿದರೆ ವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬಂಜನವ ನಿಜದಿ ॥
ಬರುವುದದು ದೃಗ್ಗೋಚರಕೆ ತಾ- ।
ನಿರದೆ ತನುವಾಚ್ಛನಸಿನಿಂದಲೆ ।
ಸುರಿಸುವನು ಮೇಣದನು ಬುದ್ಧಿಯ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೭೧ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಿ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ನಿಗಮೋಕ್ತಮಾರ್ಗದಿ ।
ನರನು ಮಾಡಲು ಮೋಕ್ಷಕಾಗುವನಹನೀ ತೆರದಿ ॥
ಹರುಷದಿಂದೀ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಂಗಲ- ।
ಕರವೆ ಯೆನಗರ್ಜುನಯು ಸೇವೆಯು ಸರ್ವವೀಜಗದಿ ॥೫೭೨॥

ಪೂರ್ಣಭೋಗವನಿತ್ತು ಪತಿಗಾ- ।
ಮಾನಿನಿಪತಿವ್ರತೆಯು ತೋಷಿಪ- ।
ಳೇನ ಹೇಳಲಿ ಕರೆವರೀಯಾಚರಣ ತಪನೆನುತ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ತಾಯ್ ಹೊರತು ಮತ್ತಿ- ।
ನ್ನೇನಿಹುದು ರ್ಜನವು ತಾಯಿಯ ।
ಮಾನಿಸಲು ತಪ್ಪೇಬಹುಕಲ್ಯಾಣಕರವಲ್ಲೈ ॥ ೫೭೩ ॥

ನರನೆ ತತ್ತ್ವವನ ಕೇಳ್ ಸ್ವಧರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವೇ ಮಾನವಗೆ ಮುಖ್ಯ- ।
ಚರಣನಿದ ನೀ ನಂಬು ಪುರೆಯದಲೀ ಸುತತ್ತ್ವನು ॥
ನರನೆ ಗಂಗಾನದಿಯೊಳಗೆ ನಿ- ।
ನಿರಲು ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯದೆ ।
ಬರವುದಲ್ಲೈ ನಿನಿಗಾ ತೀರ್ಥದ ಸುಲಾಭವದು ॥ ೫೭೪ ॥

ನರಗೆ ಒಂದಿಹ ವಿಹಿತಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಕಾರ್ಯವು ತ್ಯಾಜ್ಯನಲ್ಲದು ।
ಹೊರತು ಮತ್ತೆರಡನೆಯುಪಾಯವೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂದೆನುತ ॥
ಪರಮ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡಲ್ಕೆ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಪರಿಸುವನು ಭಾರವನು ಭಾರವು ಚಿತ್ತ ಹರಿಮೇಲೆ ॥ ೫೭೫ ॥

ಧರಣಿಯಲ್ಲೀ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವೇ ಪರಮಾತ್ಮನಿಚ್ಛೆಯು ।
ಅರಿಯುತೀ ಪರಿ ಕರ್ಮಮಾಚರಿಸಿದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ ॥
ದೊರಕುವನು ಸಂದೇಹವೇತ ।
ಕ್ಕಿರುವಳಾದರು ದಾಸಿ ರಾಜನ ।
ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯು ದೊರಕಿದರೆ ಸ್ವಾಮಿನಿಯೆ ಮೇಣವಳು ॥ ೫೭೬ ॥

ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ ತಲೆಯುನೊಡ್ಡುವ ।
ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತಗೆ ಕೊಟ್ಟು ರಾಜನಿ- ।
ನಾಮ ದಪ್ತರದಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ ಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವನು ॥
ನೇಮನೀಪರಿಯಿರಲು ಸಕಲವು ।
ಭೂಮಿಯಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಚ್ಛೆಯು ।
ಕಾಮಿತವು ಮೇಣೆಂದು ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡುವುದು ॥ ೫೭೭ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣನೇ ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಹುದೈ ।
ಹೊರತು ಅನ್ಯಾಚರಣ ವಾಣಿಜ್ಯದೊಲು ತ್ಯಾಜ್ಯವದು ॥

ಯತಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿರ್ಭೂತಾನಾಂ ಯೇನ ಸರ್ವಮಿದಂ ತತಮ್ ।
ಸ್ವಕರ್ಮಣಾ ತಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಂ ವಿಂದತಿ ಮಾನವಃ ॥ ೪೬ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ನಿಹಿತಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಮಾಡಲು ಕರ್ಮವಲ್ಲದು ।
ವರಿಯಲಾ ಪರಮಾತ್ಮನಿರ್ಮಿತ ಭೂತಗಣವೆಲ್ಲ ॥
ಮೆರೆವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮನೋಗತ- ।
ವರಿತು ಪಾಲಿಸಿದಂತೆ ಕರ್ಮಾ- ।
ಚರಣವಾಗುವುದೀನ ಹೇಳಲಿ ಕರ್ಮ ತಪ್ಪದದು ॥೪೬॥

ನರನೆ ನೋಡಾ ಪೂಜೆಯಿಂದಲೆ ।
ಹರುಷದಿಂದಾ ಸ್ವಾತ್ಮರಾಜನು ।
ಮೆರೆಸುವನು ವೈರಾಗ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲವನ ॥
ವರದ ರೂಪದ ಸುಪ್ರಸಾದವು ।
ಬರುವುದ್ದೆ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಮೇಣಿದು ।
ಬರಲು ವೈರಾಗ್ಯವು ಕಣಾ ಸಂಸಾರದಲಿ ನರಗೆ ॥ ೪೬೧ ॥

ಮೆರೆಸುವನು ಪರಮಾತ್ಮ ಜಗದಲಿ ।
ಹರಕುಮುರಕಜ್ಞಾನ ಚಿಂಧಿಯ ।
ಹೊರಗೆ ಸುತ್ತುತ ಜೀವರೂಪದ ಗೊಂಬೆಗಳನೆಲ್ಲ ॥
ಮೆರೆವುದ್ದೆ ರಜಸತ್ತ್ವತಮಸೀ- ।
ತೆರದ ಮೂರೆಳೆಸೂತ್ರ ಗೊಂಬೆಗೆ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾಡಿಸುವನೈ ಹಂಕಾರತಾಳದಲಿ ॥ ೪೬೨ ॥

ಹರಿಯ ಛಂದವು ಹತ್ತಿ ಲೋಕದಿ ।
ಮರುಳನಂದದಿ ತಿರುಗುತಿಹನೈ ।
ತೊರೆವೆನೈ ಸಂಸಾರವೆಲ್ಲವ ವಮನದಂದದಲಿ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ಪತಿವಿಯೋಗದ ।
ವಿರಹಿಣಿಯು ಮರಣನನು ಬಯಸುವ ।
ತೆರದೊಳೀ ಸಂಸಾರಸುಖವನು ತುಚ್ಛವೆನ್ನುವನು ॥ ೪೬೩ ॥

ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ದೀಪವು ।
ಭರಿತನಿಹುದೈ ತೇಜದಿಂದಲಿ ।
ಭರಿತನಿಹ ಪರಮಾತ್ಮ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿನಲಿ ॥
ನರನೆ ಸರ್ವಾತ್ಮಕನು ಪರಮೇ- ।
ಶ್ವರ ಸ್ವಕರ್ಮದ ಪುಷ್ಪದಿಂದಲೆ ।
ನಿರಚಿಸಲು ಪೂಜೆಯನು ಸಂತೋಷಿಪನು ಮನಮರೆತು ॥೪೬೪॥

ಈಶನಪರೋಕ್ಷದಲಿ ಜ್ಞಾನದ ।
ಧ್ಯಾಸದಿಂದಲಿ ತನ್ಮಯತೆಯೇ ।
ಭಾಸುರದೊಳುಂಟಾಗಿ ಬೋಧಕೆ ಯೋಗ್ಯನೆನಿಸುವನು ॥
ವಾಸತ್ಮವಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ನಿಜದಲಿ ।
ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂ- ।
ದಾಶೆ ಮಾಳ್ಪನು ಮಾಡ ಬೇಕು ಸ್ವಧರ್ಮದಾಚರಣ ॥ ೪೬೫ ॥

ಶ್ರೇಯಾನ್ ಸ್ವಧರ್ಮೋ ವಿಗುಣಃ ಪರಧರ್ಮಾತ್ ಸ್ವನುಷ್ಠಿತಾತ್ ॥
ಸ್ವಭಾವನಿಯತಂ ಕರ್ಮ ಕುರ್ವನ್ನಾಪ್ನೋತಿ ಕಿಲ್ಬಿಷಮ್ ॥ ೪೭ ॥

ಧರೆಯೊಳಿರೆ ಕಠಿನವು ಸ್ವಧರ್ಮಾ- ।
ಚರಣ ಪರಿಣಾಮದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವ- ।
ನಿರಿಸಿ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಸುಲಭಾಹ್ಲಾದಕಾರವು ॥
ನರನೆ ಸೇವಿಸೆ ಜೀವಿನೆಲೆಯನು ।
ಬರುವುದಾದರೆ ಸೌಖ್ಯ ಕೊನೆಯಲಿ ।
ಮರುಳನಲ್ಲಾ ಜೀವಿನೆಲ್ಲಕಿಯೆಂದು ಬಿಡುತಿಹನೆ ॥ ೪೬೬ ॥

ಬಾಳೆಗೊನೆ ಹಣ್ಣಾಗೆ ಸುಲಗಳು ।
ಬೀಳುವುವು ಬಾಯೊಳಗೆ ಸವಿಸವಿ ।
ಕೂಳನಲ್ಲಾ ನೋಡದಿರೆ ಪರಿಣಾಮವೇನಿಹುದು ॥ ೪೬೭ ॥

ಬಾಳೆ ಗೊನೆ ಹಾಕುವ ಮೊದಲಿಗೆನೆ ।
ಯೇಳುವುದು ಮನದಲಿ ನಿರಾಶೆಯು ।
ಜಾಳೆಯನು ಕೀಳುವ್ದದು ಯೋಗ್ಯವೆ ದಿವಸಗತಿಯಿಂದ ॥

ತೊರೆದು ಬಿಡಲು ಸ್ವಧರ್ಮವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುವುದಾಚರಣವೆ ಕಠಿಸವೆಂ- ।
ದರಿಯಲಾ ಮೂರ್ಖನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂತಿಹುದು ॥
ಇರಲು ತಾಯಿ ಕುರೂಪಿಯಾಕೆಯೆ ।
ಪರಮ ಪ್ರೇಮದಿ ವರ್ಧಿಸಿದಳೇ- ।
ತೆರದಿ ಭಾವಿಸ ಬೇಕು ಪ್ರೇಮ ಕುರೂಪಿಯಾಗಿಹುದೆ ॥ ೪೬೮ ॥

ರಂಭೆಯಿಂತೆ ಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳ ನಿ- । ತನ್ನ ಸುವಿಹಿತ ಧರ್ಮ ಬಿಡುತಲೆ ।
ತಂಬಿನಿಯರಿದ್ದೇನ ಮಾಡುವ- । ಯನ್ಯ ಧರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡಲು ।
ರಂಬೆಯಿಂದದೊಳವರು ಪೋಷಿಸುತಿಹರೆ ಬಾಲನನು ॥ ಬನ್ನ ಬಡುವನು ದುಃಖ ನಾಗರದೊಳಗೆ ಬೀಳುವನು ॥
ಅಂಭಕೆಂತಲು ತುಪ್ಪದಲಿ ಗುಣ- । ಇನ್ನು ನೋಡ್ಪೆ ತತ್ತ್ವ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಬಿಂಬಿಸುವುದೈ ಬಹಳ ಪರಿಯ- । ತನ್ನ ಜಾತಿಸ್ವಭಾವದನುಗುಣ- ।
ಲ್ಲಿಂಬ ಕೊಡುವುದೆ ತುಪ್ಪ ವಿನಕಕ್ಕುಂಭದಂದದಲಿ ॥ ೫೬೫ ॥ ವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಕರ್ಮವು ಸಲ್ಲದನ್ಯನದು ॥ ೫೯೦ ॥

ವಿಷವಿಹುದು ಬಚನಾಗ ಜಗಕೈ । ನಡೆಯುವ್ರದು ಕಾಲಿಂದ ಶ್ರೇಯವು ।
ವಿಷವದಲ್ಲಾ ಕೀಟಕಕೆ ಪೀ- । ಬಿಡುತಲದ ತಲೆಯಿಂದ ನಡೆಯುಲು ।
ಯುಷದ ಪರಿಯಾಗಿರುವುದದರಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುವ್ರದು ॥ ಪಡೆವನಲ್ಲಾ ಜಗದೊಳುಸಹಾಸವನು ದುಃಖವನು ॥
ವಸುಮತಿಯಲಾ ಬೆಲ್ಲ ಸವಿ ಯಿರೆ । ನಡೆಸಲೀ ಧರ್ಮಾಚರಣವಡಿ- ।
ವಿಷವದಾ ಕೀಟಕಕೆ ನೋಡಲು । ಗಡಿಗೆ ನೋಡು ಸ್ವಧರ್ಮಕರ್ಮದಿ ।
ವಿಷಮವಲ್ಲ ಸ್ವಧರ್ಮ ನೋಡ್ಪೈ ವಾರ್ಥ ಪುನಗೊಟ್ಟು ಪಡೆವನೇ ಬಂಧವವ ಕರ್ಮವೆ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನವು ॥ ೫೯೧ ॥
॥ ೫೬೬ ॥

ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕರ್ಮವು । ತೊರೆದು ಪರಧರ್ಮವ ಸ್ವಧರ್ಮಾ- ।
ಕ್ಲಿಷ್ಟವಿದ್ದರು ವಿಹಿತವಿರಲದ । ಚರಣ ಮಾಡಲು ನಿಯಮ ಬಂಧನ ।
ಕಷ್ಟ ಸಹಿಸುತ ಮಾಡ ಬೇಕೈ ತ್ರಾಸಕರವೆನದೆ ॥ ವಿರುವ್ರದುಚಿತವು ವಾಲಿಸುವುದಿದು ಯುಕ್ತ ಕೌಂತೇಯ ॥
ದುಷ್ಟತರ ಸಂಸಾರಬಂಧನ । ನರನೆ ನ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನದರ್ಜನೆ ।
ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿದರ ಯೋಗದ- । ಗಿರುತ್ರದೈ ನಿಜಕರ್ಮ ನಾಧನ ।
ಲಿಷ್ಟನಿಹುದೀ ಜಗದಿ ನೋಡು ಸ್ವಧರ್ಮದಾಚರಣ ॥೫೬೭॥ ಒರುವುದಾ ಕರ್ಮಾಚರಣದಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸಂಕಟವು ॥ ೫೯೨ ॥

ಸಹಜಂ ಕರ್ಮ ಕೌಂತೇಯ ಸದೋಷಮಪಿ ನ ತ್ಯಜೇತ್ ।
ಸರ್ವಾರಂಭಾ ಹಿ ದೋಷೇಣ ಧೂಮೇನಾಗ್ನಿರಿವಾವೃತಾಃ ॥ ೪೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಕರ್ಮಾಚರಣದಲಿ । ಉದರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೊನೆಯಲಿ ।
ಬರುವ್ರದೈ ಯಾಯಾಸ ಪ್ರಥಮದೊ- । ಹಾದಿಯಲಿ ಸುಖಕರವದಾವ್ರದು ।
ಳಿರುವುದೀ ಸಿದ್ಧಾಂತವದರಿಂ ಸತ್ಯವಾದರಿದು ॥ ಬೋದವಾಗುವ್ರದಲ್ಲವೇ ಬುತ್ತಿಯನೆ ಹೊತ್ತಿರಲು ॥
ಒರಿದೆ ನಿಜಧರ್ಮಾಚರಣವನು । ಆದ ಕಾರಣ ಕಲ್ಲು ಭಾರ ವಿ- ।
ತೊರೆವುದೇನೈ ಕುಶಲತನವೇ । ಪಾದ ತರುಣ್ರದೆನುತ್ತ ಬಿಡುವ್ರದು ।
ಯರಿಯಲಾ ಕಲಿವಾರ್ಥ ದೋಷನಿದಲ್ಲ ನಿಜಧರ್ಮ ॥೫೯೩॥ ಭೇದವೀಪರಿ ನೋಡು ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದಿಯೊ ವಾರ್ಥ ॥೫೯೪॥

ಸರಳ ಹಾದಿಯ ನಡೆವ್ರದಾದರು । ಕುಟ್ಟುವರೆ ಧಾನ್ಯವನು ತೌಡನು ।
ಒರುವುದಲ್ಲೈ ಶ್ರಮವು ಕಾಲಿಗೆ । ಕಷ್ಟವೊ-ದೇತೆರದಲಿರುವುದು ।
ಬರಿದೆ ಜರಿಸುವ್ರದೇಕೆ ಕಾಲ್ನಡೆಯಡ್ಡಹಾದಿಯಲಿ ॥ ಯಿಷ್ಟಿಗಾಗಲಿ ತುಷ್ಟಿಗಾಗಲಿ ಮಾಂಸ ಬೇಯಿಸಲು ॥
ಬರಿದೆ ಕಲ್ಲಿನ ಭಾರವನು ಹೊ- । ಕಷ್ಟ ವೊಂಟೇ ತೆರದಿ ನೋಡ್ಪೈ ।
ತ್ತರು ಕಣಾ ಬುತ್ತಿಯನು ಹೊತ್ತರು । ಗಟ್ಟಿ ಮೊಸರನು ಕಡಿಸ್ರದನ್ಯೈ ।
ಒರುವುದೊಂದೇ ತೆರದಿ ಶ್ರಮವೈ ಕೇಳು ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥೫೯೫॥ ಕಷ್ಟವೀರೀತಿ ಕಡಿವುದಲ್ಲಾ ಶ್ರಮದ ಮಾನಡಲಿ ॥ ೫೯೬ ॥

ಎಳ್ಳುಗಾಣದಿ ಹಾಕಿಯಥವಾ ।
ಮುಳ್ಳುಮಣ್ಣನು ಹಾಕಿ ತಿರುಗಿಸ- ।
ಲೊಳ್ಳಿದಾವುದು ಕಷ್ಟವೊಂದೇ ಮಾನವಿರುವುದಲಾ ।।
ಕೊಳ್ಳಿ ಸುಡುತಿರುವಾಗ ಹೋಮಗ- ।
ಳಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಯುದು ಹುಟ್ಟುತಿರುವುದು ।
ವೊಳ್ಳಿದಾವ್ದು ಹೋಮಧೂಮವ ಸಹಿಸ ಬೇಕಲ್ಲೈ
।। ೫೯೭ ।।

ತರುಣಿಯನು ಪೋಷಿಸುವುದೊಂದೇ ।
ಪರಿಯು ವೆಚ್ಚದಲೇನು ಭೇದವೆ ।
ಪರಿಣಯಸ್ತ್ರೀಯಾಗಲಧವಾ ಯಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರಲಿ ।।
ಪರಿಯಿದಿರಲಾ ದೋಷಕಾರಕ ।
ತರುಣಿಯನು ತಾನಿಟ್ಟು ನಿಂದೆಯ ।
ವರಿಸ ಬೇಕೇ ಲಗ್ನ ವಿಧಿಯನು ಮಾಳ್ಪುದುತ್ತಮವು ।।೫೯೮।।

ಶತ್ರುಪಕ್ಷಕೆ ಬೆನ್ನ ತೋರಿಸಿ ।
ಮೃತ್ಯು ತಪ್ಪಿಸಲಾರದಿದ್ದರೆ ।
ಶತ್ರುಗಳ ಹೋರಾಡಿ ಸಾಯಲು ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಾ ।।
ಮುತ್ತಯಿದೆ ಗಂಡನನು ಬಿಟ್ಟ- ।
ನ್ಯತ್ರ ಹೋದರು ಬಡತ ಬಿಡದಿರೆ ।
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲಾ ಗಂಡನನು ಬಿಟ್ಟೋಡಿದುದೆ ಪಾಪ । ೫೯೯ ।।

ಮಾಡಿದರೆ ಬೇಕಾದ ಕರ್ಮವ ।
ಕೂಡುತಿಹುದಾಯಾಸ ಕಷ್ಟವು ।
ಆಡ ಬೇಕೈ ಯಾವ ಬಾಯಿಂ ಕಷ್ಟ ನಿಜಧರ್ಮ ।।
ರೂಢಿಯಲಿ ಪೀಯೂಷಪಾನದಿ ।
ಕೂಡುತಿಹುದಮರತ್ವವೆಂದರೆ ।
ಮಾಡ ಬೇಕೈ ಯತ್ನವದನಲ್ಪವನು ಪಡೆಯಲಿಕೆ ।। ೬೦೦ ।।

ವಿಷವನುಪಭೋಗಿಸಲು ತನ್ನಯ ।
ಅಸುವ ನಾಶಿಸಿ ಸ್ವಾತ್ಮಹತ್ಯದ ।
ವಿಷಮ ವಾಪಾರೋಪ ಬರುವುದು ಸೌಖ್ಯ ನಾಶಿಪುದು ।।
ವಸುಮತಿಯಲೀ ತೆರದಲಿರುತಿಹ ।
ವಿಷವ ಕೊಳ್ಳುವರಾರು ಕ್ರಯಕದ- ।
ನುಸುರ ಗೆಡಿಪುದು ಕುಡಿಯಲವ ನಿಜ ಮೂರ್ಖರಾಜನಲಾ
।। ೬೦೧ ।।

ತಾಪ ಕೊಡುತಲಿ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ರೂಪಗೆಡಿಸುತ ಕ್ಷೀಣ ಮಾಡಲು ।
ವಾಪವಲ್ಲದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಯುರ್ದಾಯದಪವ್ಯಯವು ।।
ಈ ಪರಿಯ ಪಾಪಾಚರಣವನು ।
ಲೋಪ ಮಾಡಿ ಸ್ವಧರ್ಮ ಚರಿಸಲು ।
ಭಾಪು ಭಾಪೆಂಬರು ಕಣಾ ಲೋಕದಲಿ ಕೌತೇಯ ।। ೬೦೨ ।।

ನರನೆ ಕೇಳು ಸ್ವಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯು ।
ಪರಿಹರಿಪುದೈ ಕರ್ಮಶ್ರಮವನು ।
ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥವನು ಮೋಕ್ಷವ ಕೊಡುವುದೈ ನಿಜದಿ ।।
ಒರಲು ಸಂಕಟಸಮಯವದರಲಿ ।
ಮರೆಯ ಬಾರದು ಸಿದ್ಧ ಮಂತ್ರವ ।
ತೊರೆಯ ಬಾರದು ಯೆಂದಿಗಾದರು ಕೇಳ್ ಸ್ವಧರ್ಮವನು
।। ೬೦೩ ।।

ಕಡಲೊಳಗೆ ಬಿದ್ದವನು ನೌಕೆಯ ।
ಬಿಡಲು ಬಾರದು ಕುಷ್ಠರೋಗದ ।
ಯೆಡರು ಬಂದರೆ ಬಿಡುವರೇ ದಿವ್ಯೌಷಧಿಯ ನಿಜದಿ ।।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಮಾನವ ಸ್ವಧರ್ಮವ ।
ಬಿಡಲು ಬಾರದು ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾಂ ।
ನುಡಿದೆನೀಪರಿ ವಿಸ್ತರದಿ ನಿಜ ಕರ್ಮಧರ್ಮಗಳ ।। ೬೦೪ ।।

ನರನೆ ನಿಜಕರ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ಪರಮ ಪೂಜೆಯ ಕೊಂಡು ಪರಮೇ- ।
ಶ್ವರನು ಸಂತೋಷವನು ಪಡೆವನು ಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ ।।
ಹರಿಸಿ ರಜತಮಗುಣಗಳೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರಿಸುವನು ಸಾತ್ತ್ವಿಕದ ಮಾರ್ಗದಿ ।
ಬರುವುದನುಭವ ವಿಷಪದೆನುತಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸಂಸಾರ ।। ೬೦೫ ।।

ನರನೆ ನಾ ವೈರಾಗ್ಯಶಬ್ದದೊ- ।
ಳರುಹಿದೆನು ಸಂಸಿದ್ಧಿ ವೂರ್ವದಿ ।
ನರನು ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವನು ಚರಿಸಿ ನಿಜಕರ್ಮ ।।
ಪರಿಭವಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ।
ಬರಲು ಪೂರ್ಣತ್ವಕ್ಕೆ ತನ್ನರ ।
ದೊರಕಿಸುವನೇನೆಂದು ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಮುದದಿ ।। ೬೦೬ ।।

ಅಸಕ್ತಬುದ್ಧಿಃ ಸರ್ವತ್ರ ಜಿತಾತ್ಮಾ ವಿಗತಸ್ಪೃಹಃ ।
ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯಸಿದ್ಧಿಂ ಪರಮಾಂ ಸಂನ್ಯಾಸೇನಾಧಿಗಚ್ಛತಿ ।। ೪೯ ।।

ಗಾಳಿ ಬೀಡನ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ತಾಂ ।
ಬೀಳುವುದೆ ಕಲಿವಾರ್ಥ ಸಂಸೃತಿ- ।
ಜಾಲದಲಿ ತಾನಿದ್ದು ಸಿಗನ್ಯೆ ದೇಹಿಯಾತೆರದಿ ॥
ತಾಳನ್ಯೆ ಸಂಸಾರಪ್ರೇಮವ ।
ತಾಳುವುದೆ ದೇಂಟನಲಿ ಹಣ್ಣದು ।
ಬೀಳುವುದು ಕೆಳಗೇನ ಹೇಳಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೬೦೩ ॥
ವಿಷದ ಪಾತ್ರವು ತನ್ನದೇ ಯೆಂ- ।
ದುಸುರುವರು ಯಾರಿಹರು ನೋಡೈ ।
ಕುಶಲತನದಲಿ ಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರರೆಲ್ಲವರು ॥
ಮಿಸುಪ ತನ್ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಸಂವ- ।
ರ್ತಿಸುವರಾದರು ಸ್ವೀಯರೆನುಶಲಿ ।
ಯುಸುರಲಾರನು ದೇಹಿ ನಿಜತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯುವನು
॥ ೬೦೪ ॥
ಉರಿವ ಕುದಿವ ಪದಾರ್ಥಸ್ಪರ್ಶದಿ ।
ಕರಕೆ ವ್ಯಥೆಯನ್ನಿತ್ತರಾಕ್ಷಣ ।
ನರನು ಕರವನು ಹಿಂದೆಗೆಯುವನು ಭೀತಿಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿಯು ।
ತೊರೆದು ಬಿಡುವುದು ವಿಷಯಸುಖವನು ।
ಮರಳಿ ಸ್ವಾತ್ಮವಿಚಾರದೆಡೆಗೆನೆ ಬಂದು ಕೂಡವುದು
॥ ೬೦೫ ॥
ದಾಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಭೀತಿಯಿಂದಲೆ ।
ತೋಷದಿಂದಾಜ್ಞೆಯನು ಪಾಲಿಸ- ।
ಳೀಸುಪರಿಯಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಮುರಿಯದು ಸ್ವಾತ್ಮನಾಜ್ಞೆಯನು ।
ಮಿಸಲಾರದು ಬುದ್ಧಿ ವಿಷಯಪ್ರ- ।
ವೇಶ ಮಾಡದು ಸುಖವ ಕೇಳೈ ।
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಐಕ್ಯಪಿಡಿಯಲಿ ಚಿತ್ತ ಸಿಲುಕುವೆದು
॥ ೬೦ ॥
ಬರುವುದಾತ್ಮನ ಛಂದವವನಿಗೆ ।
ಬೆರೆಸಿದರೆ ಬೆಂಕಿಯನು ಬೂದಿಯೊ- ।
ಳಿರುವುದೇ ಹೊಗೆ ಯಿಹಪರೇಚ್ಛೆಯು ಸಹಜ ಸಾಯುವುದು ॥
ಧರಿಸೆ ಮನದಾ ನಿಗ್ರಹವ ಕೇಳ್ ।
ಮರಣ ಬರುತಿಹುದಾಶೆಗಾಕ್ಷಣ ।
ಬರುವುದೀಪರಿ ಭೂಮಿಕೆಯು ಸಾಧಕನಿಗತಿ ಜವದಿ
॥ ೬೧೧ ॥
ಸತ್ಯಬೋಧವು ಸಂಜನಿಸುವುದು ।
ಮಿಥ್ಯ ಬೋಧವು ಸತ್ತು ಹೋಗುವು- ।
ದುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಪರಿಯಲಾಗುವುದವಗೆ ಸನ್ಮುಕ್ತಿ ॥

ನಿತ್ಯದುಪಯೋಗದಲಿ ಬಾನಿಯು ।
ಬತ್ತಿ ನೀರಾರುವುದು ನೋಡೈ ।
ಪಾರ್ಥ ಸ್ವಾರ್ಚಿತಕರ್ಮ ತೀರ್ವುದೆಲ್ಲ ಭೋಗದಲಿ ॥ ೬೧೨ ॥

ನಾನು ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಭಾವನಿ- ।
ಹೀನನಾಗಲು ಕರ್ಮಗತಿಯು ಸ- ।
ವೀನವಾಗದು ಚೋದ್ಯ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ತೀಸಿದನು ॥
ಕ್ಷೀಣವಾಗಲು ಕರ್ಮವೀಪರಿ ।
ತಾನೆ ಶ್ರೀಗುರು ಬಂದು ದರ್ಶನ ।
ಸಾನುರಾಗದೊಳೀವನೈ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೬೧೩ ॥

ರಾತ್ರಿಯಾಮಚತುಷ್ಟಯವು ಸಂ- ।
ಪೂರ್ತಿಯಾಗಲು ಸೂರ್ಯನುದಯದಿ ।
ಕತ್ತಲೆಯು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ತೀರುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ॥
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ ।
ಕಿತ್ತು ಕ್ಷಯವನು ಪೂರ್ಣನಾಗುವ- ।
ನೆತ್ತ ಹೋಗುವುದೇನೊ ಆದಿನ ಶಶಿಯ ಕ್ಷೀಣತೆಯು ॥ ೬೧೪ ॥

ಗಡವ ಹಾಕಲು ಪಾರ್ಥ ಬಾಳೆಯ ।
ಗಡವು ಬೆಳೆವುದೆ ಕುಂಠಿಸುವುದೈ ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಗುರುದರ್ಶನದಿ ಪರಿಕಿಸಲಿಕಾತೆರದಿ ॥
ಕಡಿದು ಬಿಡುವನು ಕರ್ಮಕರ್ತರ ।
ಸಡಗರದ ಮಿಥ್ಯಾಭಿಮಾನವ ।
ಪಡವನ್ಯೆ ಮೋಕ್ಷೇಚ್ಛು ಮೋಕ್ಷವ ಸುಲಭತರವಾಗಿ ॥ ೬೧೫ ॥

ಗುರುಕೃಪಾಂಜನ ಸುರಿಯೆ ಕಣ್ಣಲಿ ।
ಬರುವುದೈ ಸಕಲಾರ್ಥಲಾಭವು ।
ಮರಳಿ ಕೇಳಜ್ಞಾನವೆಂಬುದು ನಾಶವಾಗುವುದು ॥
ಗುರುಕೃಪಾದಿನಕರನುದಯದಲಿ ।
ಹರಿವುದೈಯಜ್ಞಾನತಿಮಿರವು ।
ಹರಣವಹುದೈ ಕರ್ಮಕರ್ತನು ಕಾರ್ಯ ತ್ರಿಪುಟಿಯಿದು ॥೬೧೬॥

ಮರಣ ಬಂದರೆ ಗರ್ಭಿಣಿಗೆ ಶಿಶು ।
ಮರಣ ತಾನೇ ತಾಳ್ವುದೈ ನಿಜ ।
ಮರಣ ಬರಲಜ್ಞಾನಕಾಕ್ಷಣ ಕರ್ಮ ಸಾಯುವುದು ॥
ಸರನೆ ನೋಡೈ ಸರ್ವಕರ್ಮದ ।
ಹರಣವಾಗಲು ಮೂಲಸಹಿತವೆ ।
ಕರೆವರಿದ ಸಂನ್ಯಾಸನೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ॥ ೬೧೭ ॥

ಬರಲು ನೋಡಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವಕೆ ।
ಮರಣ ದೃಶ್ಯಪದಾರ್ಥವೆಲ್ಲಕೆ ।
ಹರಣ ಬರುವುದು ತಾನೆ ದೃಶ್ಯಪದಾರ್ಥಕೆನ್ನುವರು ॥
ನರನು ನಿದ್ದೆಯಿನೆದ್ದ ಕೂಡಲೆ ।
ಯರಿವನೇ ನಿಜವೆಂದು ಸ್ವಪ್ನವ ।
ಬರಲು ಮೇಲಕೆ ಯಷ್ಟಿಪನೆ ಮುಳುಗಿರಲು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ
॥ ೬೫೪ ॥

ತಿಳಿಯದೆನಗಿದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ ।
ತಿಳುವಳಿಕೆಯಸ್ಪೆಂಬ ಸ್ವಪ್ನದ ।
ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೋಗುವುದು ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯವೀಭೇದ ॥
ಅಳಿದು ಜ್ಞಾನವೆಯುಳಿವ್ರದಲ್ಲವೆ ।
ತಿಳಿಯಲದು ಚಿದ್ಗಗನ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿಳೆಯೊಳಿದಕೆ ಯುದಾಹರಣೆ ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆನು
॥ ೬೫೯ ॥

ನೋಡುವವನೇ ಬಿಂಬ ಜ್ಞಾತನು ।
ನೋಡುತಿಹ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕನ್ನಡಿ ।
ದೂಡಲದ ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಪುವು ಬಿಂಬ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ॥
ರೂಢಿಯಲ್ಲಜ್ಞಾನದೊಡನೆಯೆ ।
ಕೂಡಿ ಹೋಪುದು ಜ್ಞಾನ ನಂತರ ।
ನೋಡಲೊಂದೇ ಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿ ರಂಜಿಪುದು ॥೬೬೦॥

ನರನೆ ಭೂಮಿಕೆ ಯಿದುವೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯೆ ।
ಯಿರದಿದರಲಾ ಕರ್ಮವೆಂದಿಗು ।
ಕರೆವರಿದ ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯ ಸಿದ್ಧಿ ಯೆನುತ್ತ ಮಾನವರು ॥
ಇರಲು ವಾಯುವೆ ಶಾಂತ ನಂತರ ।
ತೆರೆಗಳೇಳ್ವುವೆ ವಾರಿನಿಧಿಯಲಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯಸಿದ್ಧಿಯೆ ಜಗದಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಲಾ ॥ ೬೬೧ ॥

ಕಲಶವೇರಿಸಿತೆಂದರಾಯಿತು ।
ಕೆಲಸ ದೇವಾಲಯದ ಕಟ್ಟಡ ।
ವುಳಿವುದೇ ಮುಂದೇನು ಕಲಶವೆ ಕೊನೆಯ ಕೆಲಸವಲಾ ॥
ಜಲಧಿಯನು ಸೇರಲ್ಕೆ ಗಂಗೆಯು ।
ವುಳಿವುದೇ ಹೆಸರಾದರಾಕೆಯ ।
ತೊಳೆವದೇ ಭಂಗಾರ ಶುದ್ಧವನಾರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೬೬೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ।
ಹರಣವಾಗಲು ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನವು ।
ಹರಣವಾಗುವುದೇನಿದಚ್ಚರಿ ದ್ವೈತಲೋಪವದು ॥
ಬರಲು ನರನಿಂಗೀಸ್ಥಿತಿಯು ಮುಂ ।
ದಿರುವುದೇನವನಿಂಗೆ ಪ್ರಾಪ್ಯವು ।
ಪರಮಸಿದ್ಧಿಯಿದೆಂದು ಪೇಳ್ವರು ತತ್ತ್ವಕೋವಿದರು ॥ ೬೬೩ ॥

ಸಿದ್ಧಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತೋ ಯಥಾ ಬ್ರಹ್ಮ ತಥಾಪ್ನೋತಿ ನಿಬೋಧ ಮೇ ।
ಸಮಾಸೇನೈವ ಕೌಂತೇಯ ನಿಷ್ಠಾ ಜ್ಞಾನಸ್ಯ ಯಾ ಪರಾ ॥ ೫೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಭಾಗ್ಯವಂತಗೆ ।
ಗುರುಕೃಪೆಯು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ।
ಒರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯು ವೇಳೆಗಳೆಯದಲೆ ॥
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ ।
ಯಿರುವ ಕತ್ತಲೆಯೇ ಪ್ರಕಾಶವು ।
ಪೆರೆವುದಲ್ಲೈ ಕರ್ಪುರವೆ ತಾಂ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗುವುದು ೬೬೪

ಜಲದೊಳುಪ್ಪಿನ ಹರಳ ಹಾಕಲು ।
ಜಲದೊಳದು ಕರಗುವ್ರದು ಲವಣವೆ ।
ಬಲದ ರೂಪಾಗುವುದು ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮಲಗಿರುವ ಮಾನವನು ನಿದ್ರಾ ।
ಲೀಲೆಯಿನು ಸಂತ್ಯಜಿಸಿ ಜಾಗೃತಿ ।
ಯಲಿ ಬರಲು ಮುಗಿಯುವ್ರದು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ ನಿಮಿಷದಲಿ॥೬೬೫॥

ಗುರುವಚನಪೀಯೂಷ ಕರ್ಣದಿ ।
ಸುರಿಯೆ ಭಾಗ್ಯವದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ತೊರೆದು ಭೇದಾಭೇದಭಾವವ ಮತಿಯು ಸ್ಥಿರವೆನಿಸಿ ॥
ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಕ್ಷಣ ।
ವಿರುವುದೇನವನಿಂಗೆ ಕಾರ್ಯವು ।
ಸರಿಯಿತವನಿಗೆ ಕರ್ಮಧರ್ಮಾಚರಣವೀ ಜಗದಿ ॥ ೬೬೬ ॥

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ಭರಿತವಿ ।
ದಲ್ಲವೇ ಯಾಕಾಶವದಕೆ ।
ನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಬೇಕೆ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಕಾಲುನಡೆಯಿಂದ ॥
ಎಲ್ಲಿಹುದು ನೋಡಾತ್ಮಸಿದ್ಧಿಯು ।
ಯಿಲ್ಲವೈ ಕರ್ತವ್ಯವವನಿಗೆ ।
ಸಂಲಲಿತ ಗುರುವಾಕ್ಯಯೋಗದಿ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಯದು ॥ ೬೬೭ ॥

ಬರಲು ನೋಡದಧಿಕಾರಿಪರಿ ।
ಪುರುಷ ಪಡೆವನು ಸ್ವಾತ್ಮಸಿದ್ಧಿಯ ।
ನಿರುವನೀಪರಿ ಪಿರಿಳ ಕೇಳಧಿಕಾರಿ ಪುರುಷನಿವ ।
ಪೊರೆದು ನೋಡೀ ತೆರದ ಸಿದ್ಧರ ।
ನರನೆ ನೋಡ್ಪೆ ಯನ್ಯಪರಿಯಿಹ ।
ನರರು ಕೇಳ್ಮಂದಾಧಿಕಾರಿಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು । ೬೨೮ ॥

ತನಗೆ ಬಂದೊದಗಿರುವ ಕರ್ಮವೆ ।
ಪಿನುಗ ತಿಹ ವೈಶ್ವಾನರನು ರಿಂ ।
ಧನವೆ ಕಾಮ ನಿಪಿದ್ಧಕರ್ಮಗಳೆನುತ ನೆನಸುತಲಿ ॥
ವಿನಯದಿಂ ರಜತಮಗಳೆಂಬುವ ।
ಗುಣಗಳೇದನು ಸುಟ್ಟನಂತರ ।
ತನಯವಿತ್ತಸ್ವರ್ಗವೆಂದೇ ಕಾಮ್ಯ ಫಲನಿದರೂ ॥ ೬೨೯ ॥

ಛಿನ್ನಭಿನ್ನ ನಿಪಿದ್ಧ ನಿಷಂಗ ।
ಳನ್ನು ಸೇರಿಸುತೆಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಒನ್ನಒಟ್ಟರು ಪಾಪರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರಲು ॥
ಮುನ್ನ ನೋಡಪ್ಪಾಂಗ ರೋಗದ ।
ಪುಣ್ಯಪಾವನ ತೀರ್ಥ ಪಿಯುತ ।
ತನ್ನ ಧರ್ಮಾಚರಣಫಲವನು ಕೃಷ್ಣಗರ್ಪಿಸುತ ೬೩೦ ॥

ಹರಿಯ ದಿವ್ಯಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೆ ।
ದೊರಕಿಸಲು ವೈರಾಗ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ।
ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಾಧನ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ॥
ದೊರೆಯಲಾ ಸದ್ಗುರುಪ್ರಸಾದವು ।
ಒರಲಿ ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನಬೋಧವು ।
ನರನೆ ನೋಡೀ ಭಾಗ್ಯವಂತನ ಯೋಗವೇನೆಂಬೆ ॥ ೬೩೧ ॥

ಸುರಿಯಲೌಷಧ ಜಾಂಳಿಗೆ ಮೇ- ।
ಣರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ರೋಗ ಕೋವುದೆ ।
ಬರುವುದೇ ಕ್ಷಣದಲರೋಗಿತೆ ಪೂರ್ವಪ್ರಕೃತಿಯುಳಿ ॥
ತರಣಿಯುದಯಾಚಲದಲೇರಲು ।
ಒರುವುದೇ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಕ್ಷಣ- ।
ವರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಬೇಕದಕೆ ॥೬೩೨ ।

ನೆಲವು ಫಲವತ್ತರವು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮಳೆಯು ಸಹ ಬೇಳೆಯುಳಿ ಬೀಳಲು ।
ಒಳಿಕ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಕೃಷಿ ಮಾಡೆ ॥

ಗಳಿಗೆಯೊಂದರೆಗಳಿಗೆಯೊಳಗಾ ।
ಬೆಳೆಯು ಬರುವುದೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡ್ದೆ ।
ತಿಳಿಯೆ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಬೇಕದಕಲ್ಲನೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೬೩೩ ॥

ದಾರಿಯುತ್ತಮವಿರ್ದಾದರು ।
ಚಾರು ಸತ್ಸಂಗತಿಯು ಲಾಭವು ।
ಸೇರಿದರು ಕಾಲ್ಪಲಿಯ ಮಾಡದೆ ಯೂರ ಸೇರುವೆ ॥
ಚಾರುತರವೈರಾಗ್ಯವಾದರು ।
ಸೇರಿದರು ಸದ್ಗುರುಪ್ರಸಾದವು ।
ಚಾರುವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯು ಸಿಕ್ಕಿದರು ಬಾಕಿ ॥ ೬೩೪ ॥

ಮರಳಿ ಸದ್ಗುರುಬೋಧದಿಂದಲೆ ।
ಪೊರವೊದೊಂದೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಸತ್ಯವು ।
ಹೊರತು ನನಗೆ ನ್ಯಸಂಗತೆ ಪಿಥ್ಯಾಭ್ರಮನ ಭ್ರಾಂತಿಮಯ ॥
ಸಿರುತಕೋಪರಿ ಕೇಳ್ ಕೇಳೆಂಪಿ ।
ಒರೆ ಮನೋನಿರ್ಧಾರಪರಿ ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷನಿದೆಂಬ ಶಬ್ದ ನಿಜ ॥ ೬೩೫ ॥

ಇರುವುದಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮವು ಕೇಳ್ ।
ಕರಗುವುಪ್ಪ ಮೋಣಲ್ಲಿ ಸಾಧಕಸಾಧ್ಯಸಾಧನವು ॥
ಮರೆವುತೈಕ್ಯನೆ ಯೋಕತನವನು ।
ಬರುವುದೆಂತಾನಂದಸುಖಲವ ।
ನರನೆ ಕೇಳುಳಿಸದಲೆ ಯುಳಿಯುಮುನ್ನವೆಲ್ಲನೀಸ್ಥಳದಿ ॥ ೬೩೬ ॥

ಇರುವ್ವರೀ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ಅರಿಯಲಿರದು ದುರಿತಾಧ್ಯ ನಿರಿಣದಿ ।
ಒರಲು ಬೇಕೈ ಜ್ಞಾನ ಕಾಲಕ್ರಮಣಮಾಶ್ರಯಲೆ ।
ಇರಲು ಕ್ಷೇಧಿಕನು ಮುಂದೆ ಷಡ್ರಸ- ।
ಭರಿತಭೋಜನ ಒಡಿಸಲೆಯುಳಿ ।
ಒರುತ್ತದೇ ಸಂತೃಪ್ತ ಕಿಣ್ವಂ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣವಿ ॥ ೬೩೭ ॥

ಅತ್ತ ನೋಡ್ಪೆ ಪಾರ್ಥ ಭೋಜ್ಯದ ।
ತುತ್ತುತುತ್ತನು ನುಂಗಿದರೆ ಸಂ- ।
ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಮೇಣ್ ತುತ್ತುತುತ್ತಿನಲಿ ॥
ತೃಪ್ತಿಯಾಯಮದೈ ಪೂರ್ಣವಂತದ ।
ತುತ್ತ ನುಂಗಲು ಕೇಗಿ ಪರಸುವ ।
ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದೆ ॥ ೬೩೮ ॥

ನರನಿಗಹುದು ವಿವೇಕದೀಪದ ।
ಪರಮ ಜ್ಯೋತಿಪ್ರಕಾಶವದರಿಂ ।
ಭರದಿ ಕೇಳ್ ವೈರಾಗ್ಯದಾಶ್ರಯದಿಂದ ಸಾಧಕನು ॥

ದೊರಕಿಸುವನೈ ಸ್ವಾತ್ಮಸಿದ್ಧಿಯ ।
ಬರಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಿದ್ಧಪದವಿಯು ।
ನರನೆ ನಾನರುಹುವೆನು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂತಹುದು ॥ ೬೫೯ ॥

ಬುದ್ಧ್ಯಾ ವಿಶುದ್ಧಯಾ ಯುಕ್ತೋ ಧೃತ್ಯಾತ್ಮಾನಂ ನಿಯಮ್ಯ ಚ ।
ಶಬ್ದಾದೀನ್ ವಿಷಯಾಂಸ್ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ರಾಗದ್ವೇಷೌ ವ್ಯುದಸ್ಯ ಚ ॥ ೫೧ ॥

ತೋರಿಸುವನೈ ಸದ್ಗುರುವು ನಿಜ- ।
ದಾರಿಯನ್ನು ವಿವೇಕತೀರ್ಥಕೆ ।
ಸೇರುತದನಾ ಬುದ್ಧಿಮಲಿನತೆಯನ್ನು ತೊಳೆಯುವನು ॥
ಚಾರುಚಂದ್ರನ ಪಿಡಲು ರಾಹುವ ।
ಸೇರುವುದು ಪರಿಶುದ್ಧ ಪ್ರಭೆಯದು- ।
ವಾರಜನಿನಾಥಂಗೆ ಯೊಪ್ಪುವುದದುವೆ ದ್ವಿಗುಣದಲಿ ॥೬೪೦॥

ತರಣಿಕಿರಣವು ಹರಣವಾಗಲು ।
ಮೆರೆವುದೇ ಮೇಣಲ್ಲಿ ವೃಗಜಲ ।
ಭವದಲಿಂದ್ರಿಯನೃತ್ತಿಗಳ ನಿಗ್ರಹಿಸೆ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಒರುವುದೆಲ್ಲಿಂ ವಿಷಯದಾಟವ ।
ಅರಿಯದಲೆ ಭೃಷ್ಟಾನ್ನ ತಿನ್ನಲು ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಪರಿಹಾರ ವಾಂತಿಯ ಮಾಡುವುದೆ ನಿಜದಿ ॥ ೬೪೪ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ದುರ್ವಾಸನಾತ್ಮಕ- ।
ನಿರುವ ರಾಹುವು ಬುದ್ಧಿಚಂದ್ರನು ।
ತೊರೆಯಲಾವಾಸನೆಗಳನು ಬೆಳಗುವುದು ಬುದ್ಧಿಯದು ॥
ಮೆರೆವುದದು ಒಹು ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೆ ।
ಒರುವುದದಕಾ ಮೂಲರೂಪವ ।
ನರನೆ ಸದ್ಗುರುರೂಪದಿಂದಲೆ ಬರುವುದುದ್ಧಾರ ॥ ೬೪೫ ॥

ವಾಸನೆಯ ಸಹ ವಿಷಯಗಳನಾ- ।
ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಹೇಸಿ ಹೊರ ಹಾಕುವುವ ವಮನವದೆಂಬ ಭಾವದಲಿ ॥
ಲೇಸಿನಿಂದವುಗಳನು ಸ್ವಾತ್ಮಾ- ।
ಭ್ಯಾಸದಲಿ ಬಂಧನೆಯು ಮಾಳ್ಪನು ।
ಲೇಸು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಕೂತು ಸ್ವಾತ್ಮಗಂಗೆಯುಲಿ ॥ ೬೪೫ ॥

ತರುಣಿ ನೋಡು ಪತಿವ್ರತೆಯು ತಾ- ।
ನೆರಡು ಕುಲದಭಿಮಾನವನು ಬಿದಿ- ।
ಗಿರಿಸುತಲಿ ಪ್ರಿಯಪತಿಯ ಮಾತ್ರವೆ ಯೊಲಿಸುವಳು ಭರದಿ ॥
ಪರಿಯೊಳೀ ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಮರೆತು ದ್ವೈತವನಾತ್ಮಪತಿಯೊಳು ।
ಸರಸದಿಂ ತತ್ಪರತೆ ಪಡೆವಳು ಸತಿಯು ತೆರನಾಗಿ । ೬೪೨ ॥

ನರನೆ ನಾತ್ತ್ವಿಕ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೆ ।
ನರನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತಿಂದ್ರಿಯ ।
ತರಿಗಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮನ ಹಚ್ಚಿ ॥
ಬರಲು ಭೋಗ ಶುಭಾಶುಭಂಗಳ- ।
ನರಿಯದಲೆ ಸುಖದುಃಖವೆರಡನು ।
ತರಿತರಿಗಿ ತಾನೇಕಭಾವದಲಿಹನು ಸಾಧಕನು ॥ ೬೪೬ ॥

ಜ್ಞಾನದಂತಿಹ ಪ್ರೇಯ ವಸ್ತುವ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಹೊರಗೆ ವಿಷಯ- ।
ಶ್ರೇಣಿಯೊಡಗೂಡಿಸುತ ಶಬ್ದಾದಿಗಳ ಗೌರವವ ॥
ತಾನೆ ವರ್ಧಿಸುತಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಳ್ಪವಾಟವ ।
ನೀನೆ ನೋಡ್ದೈ ತತ್ತ್ವ ಹೇಳ್ವೆನು ಪಾರ್ಥ ಮೋದದಲಿ ॥೬೪೩॥

ದುಷ್ಟ ಭೋಗವು ಒರಲು ಪಾಲಿಗೆ ।
ಕಷ್ಟ ಪದುತಲೆ ಕುಗ್ಗುಚಾರದು ।
ಯಿಷ್ಟ ಭೋಗವು ಒರಲು ಮನದಲಿ ಹಿಗ್ಗುಚಾರದಲಾ ॥
ಇಷ್ಟವಥವಾನಿಷ್ಟವಾಗಲಿ ।
ತೊಟ್ಟು ಸಮತೆಯನೇಕಭಾವದಿ ।
ತುಷ್ಟತನದಿಂ ವಾಸಿಸುವನೈ ಗಿರಿವನಾಂತರದಿ ॥ ೬೪೭ ॥

ವಿವಿಕ್ತಸೇವೀ ಲಘ್ವಾಶೀ ಯತವಾಕ್ಕಾಯಮಾನಸಃ ।
ಧ್ಯಾನಯೋಗಪರೋ ನಿತ್ಯಂ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಸಮುಪಾಶ್ರಿತಃ ॥ ೫೨ ॥

ಮಾನವರ ಸಂತ್ಯಾಸಹೀನ- । ತೊರೆದು ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯನೆರಡನು ।
ಸ್ಥಾನವಿಹುದವನಿಂಗೆ ವಾಸ- । ತೊರೆಯುನೈ ತನ್ನಾಸನವನವ ।
ಸ್ಥಾನ ತನ್ನವಯವಗಳೆಲ್ಲ ಕುಟುಂಬಿಕರು ತಿಳಿಯೆ ॥ ನಿರುತ ಸಜ್ಜನರಿಂಗೆ ದಂಡಾಕಾರ ವಂದಿಸುತ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿಂದ್ರಿಯಮನಂಗಳ । ಒರಲು ಕಾರಣ ಭೂಮಿಯಲಿ ಜೀ- ।
ಶ್ರೇಣಿ ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದೆ ಕ್ರೀಡೆಯು । ಳ್ವರೆ ಕಣಾ ಹಿಂಜರೆಯನಾತನು ।
ಮೌನವೇ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಗುರುಸದ್ಭಕ್ತಿಯುದ್ಯೋಗ ॥ ೬೪೮ ॥ ಬರಿದೆ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯದಲಿ ಭೂಮಿಯಲಿ ಮಲಗಿರನು ॥ ೬೫೨ ॥

ಗುರುತ್ವ ಬೋಧಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ತತ್ತ್ವ- । ತನಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕ್ಕೆ ಜೀಕಾ- ।
ಚರಣವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಚಿಂತನ- । ದನಿತು ಮಾತ್ರವೆ ಕಾಲುಕೈಗಳ- ।
ವರಿಯನವನು ವಿರಿಕ್ತಸೇವಿಯು ಯೆಂಬರೀತನನು ॥ ನನುವರಿಸುವನು ಚೈನಿಗೋಸುಗ ಜೀವಿಸನು ಜಗದಿ ॥
ಒರಲು ಜೀಕಂಗದಲಿ ಶಕ್ತಿಗಳು । ಅನವರತ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ಹರಿಯು ಜೀಕ್ಕೈ ಕ್ಷುಧೆಯು ತನ್ನದು । ತನಗೆನೇ ವಶದಲ್ಲಿ ಯಿಹುನೆಂ- ।
ಸುರುಚಿರದ ನಾಲಿಗೆಯು ತಿನ ಜೀಕೆಲ್ಲರಸಗಳನು ॥೬೪೯॥ ದೆನುತ ಹಿಗ್ಗುನನವನು ನೋಡ್ಯೆ ಪಾರ್ಥ- ನೀನಿದನು ॥ ೬೫೩ ॥

ಮೂರುವಿಧವೀಪರಿಯಲಾಟೆಯು । ಬಿಡನು ವೃತ್ತಿಯು ಹೊರಗೆ ಮನದಿಂ- ।
ತೋರನಿದರಲ್ಲಾಶೆಮಾತ್ರವ । ದಿದುವನು ಮನೋದ್ಗಾರವಂಟದಿ ।
ತೋರುವುದು ಭೋಜನಕೆ ಮಾನವು ಹರುಷ ಜೀರಿಲ್ಲ ॥ ನುಡಿನಡೆಯು ಸ್ವಚ್ಛಂದವೆಲ್ಲಿಂ ಬಹುದು ಮನಸೊಳಗೆ ॥
ಚಾರುಜಠರಾಗ್ನಿಪ್ರದೀಪ್ತಿ ಶ- । ನುಡಿನೀಗಲೆ ಧ್ಯಾನಪರಿಯನು ।
ರೀರದಲಿ ಜೀಕೆಂದು ತಾನಾ- । ಹಿಡಿದು ಧೀವಾಕ್ಯಾಯ ತ್ರಿಪುರಮ- ।
ಹಾರವನು ಗ್ರಹಿಸುವನು ಜೀವದ ರಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ॥ ೬೫೦ ॥ ನೊಡನೆ ಧ್ಯಾನಾಕಾಶವನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಹನು ॥ ೬೫೪ ॥

ಇರುವನೈ ಲಘ್ವಾಶಿಯಾತನು । ಕನ್ನಡಿಯು ಕೈಯೊಳಗೆ ಕೊಂಡರೆ ।
ನರನೆ ಯತ್ತವಾಕ್ಯಾಯಮಾನಸ- । ತನ್ನ ನೋಲೆಯೆ ಸ್ವಸ್ಥ ಕಾಣಿಪು- ।
ನಿರುವನವನೆಂತೆಂದು ಜೀಳುವೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಿನಗೆ ॥ ದಿನ್ನ ನೋಡೀ ಪರಿಯ ಸದ್ಗುರುಬೋಧ ಕನ್ನಡಿಯು ॥
ಪರಪುರುಷರಿಚ್ಛಿಸುವರಾದರು । ತನ್ನ ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತ ಕನ್ನಡಿ- ।
ತರುಣಿ ನೋಡುವ ಪತಿವ್ರತೆಯು ತ- । ಯನ್ನು ನೋಡಿದ ತೆರದಿ ನೋಡುವ- ।
ತ್ಪರಳು ನಿಜಪತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಂ ನೋಡಳನ್ಯರನು ॥ ೬೫೧ ॥ ನನ್ಯವೃತ್ತಿಯನರಿಯನೈ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೬೫೫ ॥

ಧ್ಯಾನಧ್ಯಾತೃಧ್ಯೇಯ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ।
ಹಾನಿಯಾಗುವುದೂಂದೆ ರೂಪವು ।
ತಾನೆ ಒರುವನಕವೆ ಸದಾ ಮಾಡುವನು ಧ್ಯಾನವನು ॥

ನಾನು ಜೀಳುವೆ ಯೋಗ ಪರವನು । ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ವಾಯುಬಂಧಗ- ।
ಮಾನಿಸುವನು ಮುಮುಕ್ಷುವಾತ್ಮ- । ಜೀಳುವುವು ದೇಹದಲಿ ಮೂರಿವು ।
ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠಯದಿ ದಕ್ಷತೆಯು ತೋರಿಪನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ಮೂಲಬಂಧವು ಬಂಧಜಾಲಂಧರವು ವೊಡಿಯಾಣ ॥
ತಾನೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ । ಕೀಳುತಲಿ ತದ್ವಾಯು ಭೇದವ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಗುದಶಿಶ್ನನೆರಡೀ- । ಮಾಳ್ಪನೊಂದೇ ಭೇಡವದರಲಿ ।
ಸ್ಥಾನಮಧ್ಯದಿ ಕಾಲನೊತ್ತಲು ಮೂಲಬಂಧನದು ।'೬೫೨॥ ತಾಳುವುವು ಪ್ರಾಣಗಳು ರೋಧವ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ।೬೫೬॥

ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ಕುಂಡಲಿನಿಗೀ- ।
ತೆರದಿ ಮಧ್ಯಸುಷುವ್ನೆಯಧ್ವವು ।
ತೆರೆಯುವುದು ಮೇಣೀಳುತಿಹುದೂರ್ಧ್ವಪ್ರಕಾರದಲಿ ॥
ಹರಿಯುತಿಹುದಾಧಾರಚಕ್ರವ ।
ತೊರೆಯುತಾಜ್ಞಾಚಕ್ರಪರ್ಯಂ- ।
ತರವನಂತರ ಮುಟ್ಟುವುದು ಕೇಳ್ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರವನು ॥೬೫೮॥

ಇರುವುದೆ ಕೇಳ್ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಿ ।
ಮೆರೆವ ನಾಲಿರದಳದ ಕಮಲವು ।
ಸುರಿಸುವುದು ಪೀಯೂಷವೃಷ್ಟಿಯ ಮೇಘದಂದದಲಿ ॥
ಒರುವುದದರ ಪ್ರವಾಹ ವೇಗದಿ ।
ನರನೆ ನೋಡೈ ಮೂಲಬಂಧದ ।
ಪರಿಘತನಕ ಸುಷುಮ್ನೆ ನಾಡಿಯ ಹಾದಿಯಿಂ ಪಾರ್ಥ
॥ ೬೫೯ ॥

ಇರುವುದೈ ಚೈತನ್ಯರೂಪದ ।
ಮೆರೆವ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರಭೈರವ ।
ಒರುವುದದರಲಿ ಪೆಚಡಿ ಪವನದ ಮನದ ಮಿಶ್ರಣದಿ ॥
ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಯೋಗಸಾಧನ- ।
ವಿರಿಸುತಿದನೇ ಮುಂದೆ ಹಿಂದಕೆ ।
ವಿರಚಿಸುವನೈ ಧ್ಯಾನ ಕೊತ್ತಳಸಹಿತ ಕೋಟೆಯನು ॥೬೬೦॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ ವೈರಾಗ್ಯರೂಪವ- ।
ನರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತರದೊಳೆಲ್ಲವ ।
ಪರಮಯೋಗಧ್ಯಾನವೆರಡೀ ತೆರದಿ ಮೇಳದಲಿ ॥
ಒರುಬರುತಲಾ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವ- ।
ನಿರದೆ ಮುಟ್ಟುವ ಪೊದಲೆ ಹಾದಿಲಿ ।
ಬರುವದೈ ವೈರಾಗ್ಯಮಿತ್ರನು ಬೆನ್ನ ಹಿಡಿಯುತಲಿ ೬೬೧ ॥

ಸಾಧಕನ ಪರಿಯಂತೆ ತೋರ್ಪನು ।
ಸಾಧನವು ತನ್ಮಿತ್ರ ಕೇಳೈ ।
ಸಾಧನವು ಕೈದೀಪವಿರೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಭಯವೇನು ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ।
ನಾದಹತ್ತಿದ ಸಾಧಕನಿಗಾ ।
ಹಾದಿಯಲಿ ವೈರಾಗ್ಯಮಿತ್ರನು ದೊರಕಿದರೆ ನಿಜದಿ ॥ ೬೬೦ ॥

ವೃತ್ತಿಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವೈ ಲಯವು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನಿಶ್ಯಯೀ ವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತಜ್ಞಾನದಭ್ಯಾಸಿ ॥
ಯುಕ್ತನಹನೈ ನ್ವಾತ್ಮಲಾಭಕೆ ।
ಹತ್ತಿ ಕುದುರೆಯ ರಾಜಯೋಗನ ।
ಮತ್ತೆ ಧರಿಸನು ವಜ್ರಕವಚ ವಿರಕ್ತಿ ಯೆಂಬುದನು ॥ ೬೬೩ ॥

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಕಾಣುತಿರುವ ಸ- ।
ಮಸ್ತ ದೃಗ್ಗೋಚರಕೆ ಬರುತಿಹ ।
ವಸ್ತುಗಳನು ನಿವಾರಿಸುವ ಹೇತುವನು ತಾಂ ಹಿಡಿದು ॥
ಎತ್ತಿ ತಾನು ನಿಜೈಕಕಸ್ತದಿ ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಧ್ಯಾನದ ಖಡ್ಗ ಹಿಡಿಯುತ ।
ಮುಕ್ತಿವಿಜಯಯತ್ರೀಯನೊಲಿವನು ರಣಪ್ರಸಂಚರದಲಿ ॥ ೬೬೪ ॥

ಧರಿಸದಲೆ ಸಂಶಯವ ಮನದಲಿ ।
ತರಣಿ ತಿಮಿರದ ರಾಜ್ಯ ಸೇರುತ ।
ಪರಿಭವಿಸುವನು ತಿಮಿರವನು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದಲಿ ॥
ಪರಿಯಲಾ ನಿಃಶಂಕತನದಲಿ ।
ಪರಮ ಸಂಸಾರದ ರಣಾಂಗಣ- ।
ಕಿರದೆ ಬರುವನು ನೋಡು ಪಡೆವನು ಮುಕ್ತಿವಿಜಯವನು ॥೬೬೫॥

ಅಹಂಕಾರ ಬಲಂ ದರ್ಪಂ ಕಾಮಂ ಕ್ರೋಧಂ ಪರಿಗ್ರಹಮ್ ।
ವಿಮುಚ್ಯ ನಿರ್ಮಮಃ ಶಾಂತೋ ಬ್ರಹ್ಮಭೂಯಾಯ ಕಲ್ಪತೇ ॥ ೫೩ ॥

ಸೇರಲೀ ಪರಿ ರಣದಿ ಕಾದುವ ।
ವೈರಿ ಮೋಡಲಿ ದೋಷ ನೋಡಲು ।
ಹಾರುವನು ಮೈಮೇಲೆ ದೇಹಾಹಂಕೃತಿಯೆ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಿವ ಕೊಂದು ಬಿದಸು ವಿ- ।
ಚಾರ ಮಾಡದಲು ಒದುಕಲೀಯನು ।
ಸೇರಿ ಮಾನವದೇಹಪಂಜರದೊಳಗೆ ಕೊಳೆಸುವನು ।೬೬೬॥

ಇರುವುದಿದಕೆ ನಿವಾಸಯೋಗ್ಯವು ।
ಪೆರೆವುದೈ ನರದೇಹ ಕೋಟೆಯು ।
ಮುರಿದು ಕೋಟೆಯ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡುತ ಹಸ್ತಗತ ಮಾಡಿ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಿ ಬಲವೈ ।
ಎರಡನೆಯ ವೈರಿಯು ಕಣಾ ಮೀ- ।
ಣಿರದೆ ನಾಶನ ಮಾಳ್ಪನವನನು ಮುಕ್ತಿಲೋಲುಪನು ॥ ೬೬೭ ॥

ಇರುವನಾ ಬಲರೂಪ ಶತ್ರುವು ।
ಬರಲು ವಿಷಯದ ಹೆಸರು ಕಿವಿಯಲಿ ।
ಬರುವುದವಗೆನೆ ನಾಲ್ಕು ಮಡಿ ಶಕ್ತಿಯು ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಇರದು ಜಗದಲಿ ವಿಷಯಪಂಗಡ ।
ಹೊರತು ಯೆಂಬೀ ಭಾವದಿಂದಲಿ ।
ಮೆರೆಯುವನು ಜಗವೆಲ್ಲ ಮೃತನಂದದಲಿ ತೋರುವುದು
॥ ೬೬೮ ॥

ಬಲ ಭಯಂಕರ ಶತ್ರು ಹಾಲಾ- ।
ಹಲದ ಮಡು ವಿಷವಿಷಯಶಬ್ದದಿ ।
ತಿಳಿಯಲಾರೆನು ಭೇದ ವಿಷಯವೆ ವಿಷವದಾಗುವುದು ॥
ಬಲವರಸ ದೋಷಗಳ ರಾಜ್ಯದಿ ।
ಕಲಿಯು ಧ್ಯಾನದ ನಿಶಿತಖಡ್ಗವ ।
ಗೆಲುವನೆಂತೈ ಹೇಳು ಧ್ಯಾನದ ಖಡ್ಗ ಬಹು ಬಿರುಸು ॥೬೬೯॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಪ್ರಿಯವಿಷಯ ಸಂ- ।
ತೃಪ್ತಿಯಪ್ಪುದು ಸಂತಸದೊಳಮ- ।
ನಿತ್ತು ಜೀವಕೆ ಸಂತಪಿಪನಾಚ್ಛಾದನವ ಮಾಡಿ ॥
ಸ್ವಸ್ಥದಲಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗವಿಷಯವ ।
ಕಿತ್ತು ಮೇಣು ನಿಧರ್ಮವೆಂಬುವ ।
ಕತ್ತಲೆಯ ಘೋರಡವಿಯಲಿ ದೂಡುವುದು ದರ್ಪವಿದು
॥ ೬೭೦ ॥

ಅಲ್ಲಿ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲಿ ಹುಲಿ ।
ಮೆಲ್ಲನವನನು ತಿನುವುದಲ್ಲವೆ ।
ಕೊಲ್ಲುವುದು ಕೇಳ್ನರಕರೂಪದ ಹುಲಿಯು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಅಲ್ಲವೇನೀ ದರ್ಪ ಘಾತುಕ- ।
ನಲ್ಲವೇ ನೀನೀಕ್ಷಿಸವನನು ।
ಕೊಲ್ಲುವನು ಬಹುಕ್ರೂರ ಶತ್ರುವ ಧ್ಯಾನಖಡ್ಗದಲಿ ॥೬೭೧॥

ಹೆಸರ ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರದಲಿ ತಾ- ।
ಪಸರು ಒಲು ನಡುಗುವರು ಭಯದಲಿ ।
ವಿಷಮ ಕ್ರೋಧದ ಮಿತ್ತನವನಾ ಕಾಮನೆಂಬವನು ॥
ಕುಸುಮಶರನವನಿಹನು ತಾನತಿ- ।
ಕುಶಲತನದಲಿ ಕುಣಿದು ಕುಣಿಸುತ ।
ವಸುಮತಿಯೊಳವನೇರುವನು ತಲೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ
॥ ೬೭೨ ॥

ಸೆರೆಯ ಹಾಕಲು ವೈರಿ ಕಾಮನ ।
ಹರಣವಪ್ಪುದು ಕ್ರೋಧಕದರೋಲ್ ।
ಮರದ ಬೀರನೆ ಕಡಿಯೆ ಸಾಯ್ವುವು ಟೊಂಗೆಗಳು ಸಹಜ ॥
ಮರಣವಾಗಲು ಕಾಮವೈರಿಗೆ ।
ಬರುವುದಾಪರಿ ಮರಣ ಕ್ರೋಧ- ।
ಕ್ಕರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಪೇಳ್ವೆ ಪರಿಗ್ರಹವ ನಿನಗೆ ॥ ೬೭೩ ॥

ಧಾರುಣೀಶ್ವರ ತಾಂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ- ।
ಲೇರಿಸುವನೈ ಶಿರದಿ ಬೇಡಿಯ- ।
ನಾರಿಗವ ಕೈಕಾಲಲೇರಿಸುತಿಹನೊ ಕೋಪದಲಿ ॥
ವೈರಿ ನೋಡು ಪರಿಗ್ರಹನು ತಾಂ ।
ಚಾರು ಸ್ಮರಣೆಯನೀವ ನರನಿಗೆ ।
ವೈರಿಯವ ವೈರಾಗ್ಯಶೀಲನ ಹೆಸರ ಕೇಳುತಲೆ ॥ ೬೭೪ ॥

ತಲೆಯು ತೂಗಿಸ ಹತ್ತಿಸುತ ಹಂ- ।
ಬಲಿನ ಬಲೆಯಲಿ ಸಿಲುಕಿಸುವನವ ।
ಘಳಿಲನವನನು ತುರುಕಿಸುವನು ಮಮತ್ವಪಾಶದಲಿ ॥
ತಿಳಿವನವನೀ ಮತವು ಯೆನ್ನದು ।
ತಿಳಿವನವನೀ ಶಿಷ್ಯನೆನ್ನವ ।
ತಿಳಿವನವನೀ ಗ್ರಂಥವೆನ್ನದೆನುತ್ತ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೬೭೫ ॥

ತೊರೆದು ಗೃಹದಾರಾದಿ ಸಂಸೃತಿ ।
ತಿರಳಿದರು ವನಕಾಗಿ ಹಿಂದಕೆ ।
ಬರುವುದನಗೆ ಮಮತ್ವ ಹಿಂಜಾಲಿಸುತ ವನದೊಳಗೆ ॥
ತೊರೆದು ವನ್ಯಾದಿಗಳನವನತಿ ।
ಹರುಷದಿಂದ ದಿಗಂಬರತ್ವದಿ ।
ಮೆರೆವನಾದರು ಬರುವನವನು ಮಮತ್ವಪಾಶದಲಿ ॥ ೬೭೬ ॥

ಇರುವನೀಪರಿ ಕೇಳ್ ಪರಿಗ್ರಹ- ।
ನಿರಿಯಜಯ್ಯನು ಗೆದ್ದರವನನು ।
ಪೊರುಷನೀ ಸಂಸಾರವನೆ ಗೆಲ್ಲುವನು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ನಿರ್ಮಮ ।
ಪರಿಯ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗದ ।
ಪರಮ ಸ್ನೇಹಿತನೆಂದು ಪ್ರೇಮದೊಳರುಹುವೆನು ನಾನು ॥೬೭೭॥

ನರನೆ ನೋಡು ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವು ।
ಮೆರೆವನೀತನೆ ನಾರ್ವಭೌಮನು ।
ಬರುವರೈ ಮಾಂಡಲಿಕ ರಾಜರಮಾನಿತಾದಿಗಳು ॥
ಇರುವುದವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷರೂಪದ ।
ಪರಮದೇಶವು ರಾಜ್ಯವೀತಗೆ ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿರೂಪದ ರಾಜಮಾರ್ಗವದು ॥ ೬೭೮ ॥

ಸ್ವಾರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವೇಳೆಗೆ ।
ಮೂರವಸ್ಥೆಗಳೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯರು ।
ಹಾರಿಸುವರೈ ಲಿಂಬಲೋಣವ ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆಯುವರು ॥
ಧಾರುಣಿಪನಿವ ತನ್ನ ನಿಜದರ- ।
ಬಾರಿನಲ್ಲೊಡ್ಡೋಲಕೆ ಬರೆ ।
ಚಾರುತರದ ವಿವೇಕ ನಿಲುವನು ಚೋಪದಾರನಲಾ
॥ ೬೭೪ ॥

ಬೋಧರೂಪದ ಚಿನ್ನ ಬೆತ್ತವ ।
ಸಾಧಿಸುತ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುತ ।
ಹಾದಿಗಟ್ಟುವ ದೃಶ್ಯಗಳ ಬಲುಗರ್ದಿಯನು ಮುರಿದು ॥
ಆದನಂತರ ಯೋಗಭೂಮಿಕೆ ।
ಯಾದರದಲಾರತಿಯ ಬೆಳಗುವ ।
ಳೀಧರಿತ್ರಿಯ ರಾಜನೀಪರಿ ಸೌಖ್ಯ ಪಡೆಯುವನು ॥ ೬೭೫ ॥

ಸುರಿಸುವರು ಬಹು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯ ।
ನೆರೆದು ಸಿದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ರಾಜಗೆ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಪುಷ್ಪಂಗಳಲಿ ಸ್ನಾನವನು ಹಾಕುವರು ॥
ಪರಿಯಲೀ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯರೂಪದ ।
ಸರಸಸುಖದಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕಾಣಿಸೆ ।
ಹರುಷಮಯ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ರಂಜಿಸುವುದು ಸುಗಾಢದಲಿ
॥ ೬೭೬ ॥

ಇರುವನೀತನು ತನ್ನ ಶತ್ರುವು ।
ಹಿರುವನೀತನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನು ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲಿ ನೋಡೈ ದ್ವೈತಭಾವವದು ॥
ಮುರಿಯಲಾತನ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಹರಿವ್ರದಲ್ಲವೆ ಯಲ್ಲಿ ಮಮ ಯೆಂ- ।
ಬೆರಡು ದುಷ್ಟಾಕ್ಷರದ ರಾಜ್ಯವು ಹಾಳು ಜೀಳುವುದು
॥ ೬೭೭ ॥

ಒರುವುದೇಕಚ್ಛತ್ರದಾಕ್ಷಣ ।
ಪರಮರಾಜ್ಯವು ಸರ್ವಭೂಮಿಯ ।
ಹಿರುವುದದು ವಿಶ್ವವ ಸಮಸ್ತನ ವ್ಯಾಪಿಸುತಭರದಿ ॥
ಇರದು ಮೇಣವಕಾಶ ಮಮ ಯೆಂ- ।
ದರುಹಲಿಕ್ಕದರಿಂದ ಮಮತೆಯು ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ಸಾಧಕನ ಪರಿಯ
॥ ೬೭೮ ॥

ಸರನಹಂಕಾರಾದಿಗಳನುರೆ ।
ಮುರಿಯೆ ಜಗವು ಸಮಸ್ತ ತಾನೇ ।
ಹಿರುವೆನೆಂಬುದು ಬರಲರವು ಮನನೊಳಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಮೆರೆವ ಯೋಗಸ್ವರೂಪ ಕುದುರೆಯು ।
ಬರುವ್ರದಲ್ಲಿವೆ ನಿಶ್ಚಲತ್ವದಿ ।
ಧರಿಸಿರುವವೈರಾಗ್ಯ ಕವಚವು ಸಡಿಲಿಪ್ಪುದು ಕ್ಷಣದಿ ॥ ೬೭೯ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಧ್ಯಾನಖಡ್ಗದಿ ।
ಹಾನಿಯಾಗದ ವಸ್ತು ಜಗದಲಿ ।
ಮಾನವರಿಗರವಿಹುದೆ ವೈರಿಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತಲಿ ॥
ಧ್ಯಾನ ವಿಜಯಿಸ್ವರೂಪವಾಗಿಯೆ ।
ತಾನೆ ಕೈಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡುವನು ।
ಯೇನಿಹುದು ಮತ್ತಿನ್ನು ಜಯಿಸುವ ವೀರರಿಲ್ಲದಿರೆ ॥ ೬೮೫ ॥

ಅರಸಾಯನ ದಿವ್ಯವಿರಲದು ।
ಸೇರಿದರೆ ರೋಗಿಯು ಶರೀರವ ।
ಹಾರಿಸುವುದ್ಯೆ ರೋಗವನು ಮೇಣ್ ತಾನೆ ಹಾರುವುದು ॥
ಊರಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಯೋಟ ಜ- ।
ರೂರಿ ಯಿಹುದೇ ಹೇಳು ಆ ಪರಿ ।
ಸೇರಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ ಬೇಕೆಯಭ್ಯಾಸ ॥ ೬೮೬ ॥

ಶರಧಿಯನು ಸೇರಿದರೆ ಗಂಗೆಯು ।
ಭರದವೇಗವ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವಳು ।
ತರಣಿ ನಿಜಪತಿದರ್ಶನದಿ ತಾಂ ಶಾಂತಳಾಗುವಳು ॥
ಬರಲು ಜಾಳಿಗೆ ಗೊನೆಯು ಗಿಡವದು ।
ತಿರಿಗಿ ಬೆಳೆವುದೆ ನೋಡು ವಾರ್ತೆನೆ ।
ಬರಲು ನಿಲುಮನೆ ನೋಡು ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣ ಮುಗಿಯುವುದು
॥ ೬೮೭ ॥

ಬರಲು ನಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ।
ಕರದ ಸಾಧನ ಖಿಡ್ಗ ಮೊದಲಾ- ।
ಗಿರುವ ಸರ್ವಾಯುಧಗಳಾಕ್ಷಣ ನೆಲಕೆ ಜೀಳವುವು ॥
ನರನೆ ಕೇಳ್ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯ ಸಾಧಿಸೆ ।
ತಿರುಗುವುವು ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಅರಿಯಲಾ ಸಾಧನಗಳಾವಶ್ಯಕತೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೬೮೮ ॥

ಯೋಗಫಲಪರಿಪಕ್ವತೆಯೆ ನೈ ।
ರಾಗ್ಯಲಗ ಸುಮೂರ್ತವಿದುವೆ ಸ- ।
ರಾಗಜ್ಞಾನಾಭ್ಯಾಸವೃದ್ಧತ್ವವು ಮಹಾಶಾಂತಿ ॥
ಸಾಗಿ ಬರಲೀ ಶಾಂತಿಯಾತನು ।
ಯೋಗ್ಯನಹನ್ಯೆ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಗೆ ।
ಯೋಗಬಲದಿಂ ಪೂರ್ಣತೆಯು ಸೇರುವನು ಸಾಧಕನು ॥ ೬೮೯ ॥

ಹುಣ್ಣಿವೆಯ ದಿನ ಚಂದ್ರನಿಹನಂ ।
ಪೂರ್ಣಕಲೆಯಿಂ ಹಿಂದಿನಾ ದಿನ ।
ಪೂರ್ಣನಿಹನೇ ನೋಡು ಅಂಶಾತ್ಮಕನು ಕಲೆಗಳಲಿ ॥
ಚಿನ್ನವೀಪರಿ ಶುದ್ಧವಿರೆ ನಃ- ।
ಪೂರ್ಣವಪ್ಪುದು ಋಗರ್ಥುಗಿಸುವುದು ।
ನ್ಯೂನವಿರುವುದು ಕೀಳುಲೋಹದ ಮಿಶ್ರಣದಲದುವೆ
॥ ೬೦ ॥
ಶರಧಿಯನು ಸೇರುವರೆ ಜಾಹ್ನವಿ ।
ಭರದಲೋಡೋಡುವಳನಂತರ ।
ಶರಧಿಸಂಗಮವಾಗೆ ಮರೆಪಳು ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವನು ॥

ಪರಿಯೊಳಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ ।
ನರಿತು ಶಾಂತಿಯು ಬರಲು ಮನದಲಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಧನಗಳನು ಮರೆಯುವನು ಸಾಧಕನು ॥ ೬೧ ॥

ತಾಳದಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ ।
ಮೂಲದಿಂದಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾನಿಹೆ- ।
ನೇಳಲೀಪರಿ ಭಾವನೆಯು ಸಾಧಕಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ ।
ಶೀಲದಿಂ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ತಾಳ್ವನು ।
ಕೇಳಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ನಾ ಪೇಳಿದುದನೆಲ್ಲವನು ೬೨ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಭೂತಃ ಪ್ರಸನ್ನಾತ್ಮಾ ನ ಶೋಚತಿ ನ ಕಾಂಕ್ಷತಿ ।
ಸಮಃ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ಮದ್ಭಕ್ತಿಂ ಲಭತೇ ಪರಾಮ್ ॥ ೫೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಬ್ರಹ್ಮಭಾವದ ।
ಬರಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಾಧಕನಿಗಾ- ।
ನರಗೆ ಬರುವುದು ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ಪದವಿ ॥
ಅರಿಯಲಗ್ನಿಯ ಮೇಲೆಯಡಿಗೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡಲು ಬೆಂಕಿಯಾರದೆ ।
ಬರುವುದೇನದು ತಿನಲು ಕೂಡಲೆ ಬಾಯಿ ಸುಡುವುದಲಾ
। ೬೩ ॥
ವರುಷಕಾಲದೊಳಿಹುದು ಗಂಗೆಗೆ ।
ಭರತಿ ಪೂರದಿ ಬರಲು ಶರದೃತು ।
ಸ್ಫುರತೆಯಪ್ಪುದು ಭರತಿಯಿಳಿತವ ಮರೆಯುವಳು ನಿಜದಿ ॥
ನರಸ ಗಾಯನಜಲಸೆ ಮುಗಿಯಲು ।
ಬರುವ್ರದಂತವುಪಾಂಗಕೆಲ್ಲಕೆ ।
ಬರುವುದೊಂದೇ ಮನದಿ ಗಾಯನದಿಂಪು ಸೊಂಪಾಗಿ ।೬೪।

ನರನೆ ನೋಡೀ ಪರಿಯಲನುಭವ ।
ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
ಪರಿಹರಿಸುವುದು ಶ್ರಮ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಅರಿವ ಮರೆಯಲು ಶ್ರಮದ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕರೆವರಿದ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ವರಪ್ರಸನ್ನತೆ ಯೆನುತ ನೋಡಿದಿಯೋ ಧನಂಜಯನೆ ।೬೫।

ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದ ಸಾಧಕ- ।
ನಿರುವನೈ ಯೋಗ್ಯನು ಕಣಾ ಯೀ- ।
ವರಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ಭೋಗಿಸಲವನೆ ಯೋಗ್ಯನಲಾ ॥

ಬರಲವಗೆ ಮೋಕ್ಷೈಕ್ಯಭಾವದ ।
ಭರತಿ ಮತ್ತೋನಿಹುದು ಜಗದಲಿ ।
ನರನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದಸುಖದಲಿ ಮರೆವನೆಲ್ಲವನು ॥ ೬೬ ॥

ತನ್ನದಿಹುದೀ ವಸ್ತು ಜಗದಲಿ ।
ಖಿನ್ನತನವನು ತಾಳಿ ಶೋಕವ- ।
ನಿನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಯೆಂಬ ವಿಚಾರ ಮರೆಯುವನು ॥
ಇನ್ನು ತನಗೀ ವಸ್ತು ಸಿಗ ಬೇ- ।
ಕೆನ್ನುವೀಯಭಿಲಾಷ ಮಾಡನು ।
ಛಿನ್ನವಪ್ಪುದು ಭಾವನೆರಡೀ ತೆರದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೬೭ ॥

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲವನೇರಲು ।
ವರಿಪರಿಯ ತಾರೆಗಳ ತೇಜವು ।
ಹರಿವ್ರದಲ್ಲಾ ಗಗನದಲಿ ತನ್ನಿಂದ ತಾನಾಗಿ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀಪರಿಯಲಿರುವ್ರದು ।
ಬರಲು ನರಗಾತ್ಮಾನುಭವ ನಂ- ।
ತರದಿ ಮುಗಿವುದು ಭೇದವೆಲ್ಲವೆ ನಿಜದಿ ತಾನಾಗಿ ॥ ೬೮ ॥

ನರನೆ ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಂ- ।
ಒರೆದ ಲಿಪಿಯನು ಮಾಸ ಬಹುದೈ ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೀ ತೆರದಿ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಭೇದ ॥
ಇರುವ್ರದಲ್ಲಾ ಸ್ವಪ್ನಜಾಗೃತಿ- ।
ಯೆರಡವಸ್ಥೆಯು ಜ್ಞಾನಭಿನ್ನತೆ ।
ಯೆರಡು ತರದೀ ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನದಲಿ ಲೀನವಲಾ ॥ ೬೯ ॥

ಅನ್ಯಥಾಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ- ।
ವಿನ್ನಿರುವದಜ್ಞಾನವೈ ನಿಜ ।
ತನ್ನ ತಾನೇ ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಲಿ ॥
ಅನ್ನ ತುತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ತುತ್ತನು ।
ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕಾರಂಭ ಮಾಡಲು ।
ಭಗ್ನವಪ್ಪುದು ಹಸಿವೆ ತಿಂದೊಂದೊಂದು ಗ್ರಾಸವನು ॥೭೦೦॥

ಕಡೆಯ ತುತ್ತಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಹಸಿವೆಯೆ ।
ಯಡಗಿ ಹೋಗುವುದಾಗ ನೋಡೈ ।
ನಡೆಯೆ ಹಾದಿಯ ಹೆಜ್ಜಿಹೆಜ್ಜಿಗೆ ಹಾದಿ ಸರಿಯುವುದು ॥
ಕಡೆಗೆ ಮುಕ್ಕಾಮಿಂಗೆ ಬರಲಾ ।
ನಡೆವ ಹಾದಿಯು ಮುಗಿವುದಲ್ಲೈ ।
ಯುಡುಪತಿಯು ಪೂರ್ಣತೆಯ ಪಡೆವನು ಪೂರ್ಣಿಮೆಯು
ದಿವಸ ॥ ೭೦೧ ॥
ಮುಲಗಿರುವ ಮಾನವನು ನಿದ್ದೆಯ ।
ತೊಲಗುವನು ಕೇಳ್ವಾವಕಾಶದಿ ।
ಬಳಿಕ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆ ಹೋಗಲು ಪೂರ್ಣವೆಚ್ಚರಿಕೆ ॥
ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಭೋಧ್ಯವಸ್ತುವು ।
ಅಳಿಯಲಾ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಮತೆಯು ।
ತುಳುಕುವುದು ಸಾಯುವುದು ಮೇಣಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲನದು ॥೭೦೨॥

ಪ್ರಳಯ ಬರೆ ಕಲ್ಪಾಂತಸಮಯದಿ ।
ಜಲಮಯವೆ ತಾನಿಹುದು ವಿಶ್ವವು ।
ಜಲಧಿನದಿನದಕೊಳಗಳೆಂಬೀ ಭೇದವುಳಿಯುವುದೆ ॥
ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಘಟಮಠಾದಿಗ ।
ಳಳಿಯಲೊಂದಾಕಾಶವುಳಿವುದು ।
ಅಳಿಯಲಾಪರಿ ಕಾಷ್ಠಭಾಪವು ಬೆಂಕಿಯುಳಿಯುವುದೆ ॥೭೦೩॥

ಪರಿವರಿಯ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳ ।
ಕರಗಿಸಲು ಮುಸಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕುತ ।
ಹರಿವುದಲ್ಲೈ ನಾಮರೂಪವು ಚಿನ್ನವುಳಿಯುವುದು ॥
ಹರಿಯಲಾ ಪರಿ ಸ್ವಪ್ನಸಿದ್ರೆಯು ।
ಮೆರೆವನೊರ್ವನೆ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪನು ।
ಬರುವುದೆಂತೈ ಭೇದವಾತನಿಗೆನ್ನ ಹೊರತಾಗಿ ॥ ೭೦೪ ॥

ಕರೆವರಿದನಾ ಭಕ್ತಿ ನಾಲ್ಕನೆ ।
ತರದೆನುತ್ತಲಿ ಕೋವಿದರು ಕೇಳ್ ।
ಪರಿವುದವಗೆ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಾಧನದಿಂಹಲೀ ತೆರದಿ ॥

ಕರೆದೆನಿದನಾ ನಾಲ್ಕನೆಯದೆಂ- ।
ದರುಹುವೆನು ಕಾರಣವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವರೈ ಜಿಜ್ಞಾಸುವಾರ್ತನು ಮೂರನರ್ಥಾರ್ಥಿ ॥ ೭೦೫ ॥

ಪರಿಕಿಸಲು ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದಿಯೊ ನೀ ।
ನರನೆ ಯೊಂದೆರಡೆಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಯ ।
ಹೊರಗೆ ಸಹಜಸ್ಥಿತಿಯು ಯೆನ್ನದು ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದದು ॥
ಮೆರೆವುದೀ ಪರಿ ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ।
ಹರಣವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮುಂದೆನ- ।
ಗರಿಯುತಲಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಲಿಸುವದೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನೆ ॥ ೭೦೬ ॥

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ಸಂಲಲಿತ ಮೂರ್ತಿಯನೆ ಕಾಂಬರು ।
ಯೆಲ್ಲ ರೂಪದೊಳೆಲ್ಲ ಸ್ಥಾನದೊಳೆಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ॥
ಎಲ್ಲವಿಹುದು ಪ್ರಕಾಶವೆನ್ನದು ।
ವಿಲ್ಲವಲ್ಲಿಯೆ ಯಸ್ತಿನಾಸ್ತಿಯು ।
ಯಿಲ್ಲನ್ನೈ ಯುದಯಾಸ್ತ ಜಾಗೃತಿಸ್ವಪ್ನ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೭೦೭ ॥

ಇರಲು ನೋಡಾ ಭಕ್ತನಾತನು ।
ಬರುವೆನವಗಾನಾರ್ತಿರೂಪದಿ ।
ಧರೆಯಲಿಚ್ಛಿತವಸ್ತು ಮೆರೆವುದು ಭಕ್ತಿ ತಾನಾಗಿ ॥
ನರನೆ ಜಿಜ್ಞಾಸುವಿಗೆ ನಾನಾ- ।
ಪರಿಯೊಳಿಚ್ಛೆಯು ಜ್ಞಾನನಾಗುನೆ ।
ನೇರಡು ರೂಪದೊಳಾನು ಮೆರೆವೆನು ಭಕ್ತವಶ ನಾನು ॥ ೭೦೮ ॥

ಆರ್ತದಿಚ್ಛೆಯ ಭಕ್ತನಿರಲವ ।
ನರ್ಥವರ್ಥಪ್ರಾಪ್ತಿಸಾಧನ ।
ವರ್ಥಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಿಚ್ಛೆ ಯೊಪರಿ ತ್ರಿಸ್ಫುಟ ನಾನಾಗಿ ॥
ಭಕ್ತರಿಚ್ಛೆಯ ಪೂರಯಿಸುವೆನು ।
ವ್ಯರ್ಥವಿರುವುದೆ ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ।
ಭಕ್ತರಿಚ್ಛಾರೂಪ ನಾನಾಗುವೆನು ಯುಗಯುಗದಿ ॥ ೭೦೯ ॥

ಧರಿಸಿ ಮೇಣಜ್ಞಾನರೂಪವೆ ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಲು ।
ಮೆರೆವುದವನೆದುರಿನಲಿ ನೋಡಜ್ಞಾನಪರವಾಗಿ ॥
ಪರಿಕಿಸೈ ಕನ್ನಡಿಯು ಮುಂದಕೆ ।
ಬರುವ ವಸ್ತುವ ಬಿಂಬಿಸುವುದೈ ।
ಯಿರುವುದೇನಚ್ಚರಿಯು ಯಿದರಲಿ ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ॥೭೧೦॥

ಒಂದು ಮುಖವೆರಡೆಂದು ಕಾಂಬುದು ।
ಕುಂದು ಕನ್ನಡಿಗಿರಲು ಸಹಜವು ।
ಬಂದು ಕಾಡುವುದೈ ನಿರರ್ಥಕ ದ್ವೈತವೊಂದಿರಲು ॥
ಚಂದ್ರನೊರ್ವನೆ ಬೆಂಬಿಸುವನೈ ।
ಕುಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬರಲು ತಿಮಿರದಿ ।
ಚಂದ್ರಬಿಂಬಗಳೆರಡು ತೋರುವುವೇನಹೇಳುವೆನು ।' ೭೧೧॥

ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲೆನ್ನ ಭಜಿಸಲು ।
ವ್ಯಕ್ತನಾಗುವೆ ನಾನು ನಿಜವಿದು ।
ನಿತ್ಯ ನಾ ಸರ್ವತ್ರ ಭಕ್ತರ ಹತ್ತರದಲಿಹೆನು ॥
ಪಾರ್ಥ ದೃಶ್ಯತ್ವವ ಕಣಾ ಬಹು ।
ಮಿಥ್ಯವಿಹುದಜ್ಞಾನವಶದಲಿ ।
ಕೆತ್ತು ಕಳೆಯೈ ತಿಮಿರವಜ್ಞಾನವನು ಭಕ್ತಿಯುಲಿ ॥ ೭೧೨ ॥

ಭಕ್ತಿಯೋಗದಲೀ ತೆರದಿ ನೀ- ।
ಕೆತ್ತಿ ಕಳೆಯಲು ತಿಮಿರವೆಲ್ಲವ ।
ಚಿತ್ರತರದಲ್ಲೆನ್ನನೇ ಕಾಂಬುವರು ದರ್ಪಣದಿ ॥

ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಚಿನ್ಮದಲಿ ಮಿತ್ರಣ ।
ಚಿತ್ತಿನಲು ಹಿತ್ತಾಳೆ ಚಿನ್ನವೆ ।
ಕಿತ್ತಿ ಹಿತ್ತಾಳೆಯನು ತೆಗೆಯಲು ಶುಭ್ರ ಬೆಳಗುವುದು ॥ ೭೧೩ ॥

ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ ಹೊರತು ಚಂದ್ರನು ।
ಪೂರ್ಣನಿಲ್ಲೈ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ದಿನವವನು ಕಾಂಬನು ತನ್ನ ಪೂರ್ಣತೆಯ ॥
ಎನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಜ್ಞಾನದ್ವಾರದಿ ।
ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೆ ನೋಳ್ಪರೆಲ್ಲರು ।
ಭಿನ್ನತೆಯು ದೃಷ್ಟ್ಯಸ್ವರೂಪದೊಳಿಹುದು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೭೧೪ ॥

ಹಾನಿಯೇ ದೃಷ್ಟ್ಯತ್ವಕಾಗಲು ।
ನಾನೆ ನನ್ನನೆ ನೋಡುತಿಹೆನೈ ।
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಭಕ್ತಿಯೋಗವ ನಿನಗೆ ನೇಳಿದೆನು ॥
ಜ್ಞಾನಯೋಗವಿದಹುದು ನಿಜ ನಿನ- ।
ಗಾನು ನಾಲ್ತನೆ ಭಕ್ತಿ ಯೆನುತಲಿ ।
ನಾನುರಾಗದಿ ಪೇಳ್ದೆ ದೃಶ್ಯಾತೀತವೀ ಮಾರ್ಗ ॥ ೭೧೫ ॥

ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮಾಮಭಿಜಾನಾತಿ ಯಾವಾನ್ ಯಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ತತ್ತ್ವತಃ ।
ತತೋ ಮಾಂ ತತ್ತ್ವತೋ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ವಿಶತೇ ತದನಂತರಮ್ ॥ ೫೫ ॥

ಯಾರು ನೋಡೀ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯ ।
ಸೇರುವರು ಮತ್ತನವರು ನನ್ನೊಳು ।
ಸೇರುತಿಹರೈಕ್ಯವನು ನಿಜದಲಿ ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿದಿಯಲಾ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಜ್ಞಾನಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ಚಾರು ನ್ಯಾತ್ಮನು ಯೆನುತ ಕೈ ಮೇ- ।
ಲೇರಿಸುತ ಹೇಳಿದೆನು ನಾನಧ್ಯಾಯನೇಳರಲಿ ।' ೭೧೬ ।

ಇರುವುದುತ್ತಮ ಭಕ್ತಿಯೆನುತಲಿ ।
ಯರುಹಿದೆನು ಭಾಗವತರೂಪದಿ ।
ಸರಸಿಜಾಸನನಿಂಗೆ ಕಲ್ಪಾದಿಯಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
ಕರೆವರಿದನೇ ಭಕ್ತಿ ಯೆನುತಲಿ ।
ಪರಮ ಶೈವರು ಜ್ಞಾನಯುತರಿದ ।
ಕರೆವರೈ ಕೇಳ್ ಸಾತ್ವಜ್ಞಾನವೆನುತ್ತ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೭೧೭ ॥

ಪರಮ ಭಕ್ತಿ ಯೆನುತ್ತ ನಾನಿದ ।
ಕರೆವೆನೈ ಕೇಳ್ ಕರ್ಮಯೋಗಕೆ ।
ಬರುವುದೈ ಫಲವೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವ ಲಭಿಪ ಪೇಳಿಯಲಿ ॥

ಇರುವುದೀ ಜಗವೆನ್ನಯೋಗದಿ ।
ಭರಿತವೋತಪ್ರೋತವೆನುತಲಿ ।
ಯರಿವ ಮಾಡುವುದಲ್ಲವೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವಿದು ॥ ೭೧೮ ॥

ಹಾರುವುದು ವೈರಾಗ್ಯವೆಲ್ಲ ವಿ- ।
ಚಾರಸಹಿತವೆ ಬಂಧನೋಕ್ಷಗ- ।
ಳಾರಿ ಬೆಂಡಾಗುವುವು ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರ ಸಾಯುವುದು ॥
ಪಾರದಿದುವೆಯಪಾರವೆಂಜೀ- ।
ಚಾರುಭೇದವು ನಾಶವಪ್ಪುದು ।
ಚಾರುತರದೀ ಭಕ್ತಿಮಹಿಮೆಯಪಾರವಾಗಿಹುದು ॥ ೭೧೯ ॥

ನೆಲಜಲಾನಲವಾಯುಭೂತಂ- ।
ಗಳನು ಕೇಳಾಕಾಶ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ।
ಯುಳಿವುದಲ್ಲಿ ಶೇಷಗೀಪರಿ ಭಕ್ತಿಯುಳಿಯುವುದು ॥
ಕಳೆವ ಸಾಧನ ಸಾಧ್ಯಸಾಧಕ- ।
ರುಳಿಯಲಾರದು ಛೇದ್ರತ್ರಿಪುಟಿಯು ।
ತಿಳಿಯಲಾರದು ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳನಾ ಭಕ್ತಿ ॥ ೭೨೦ ॥

ಹೊರೆಯಲಿನ್ನಯ ಶುದ್ಧರೂಪವ- ।
ನರಿತುಯೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯಭಾವವ ।
ನಿರುತವೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಳ್ಪನು ಜ್ಞಾನಯೋಗದಲಿ ॥
ಶರಧಿಸಂಗಮವಾದನಂತರ ।
ಮರೆವಳೈ ನಿಜರೂಪ ಗಂಗೆಯು ।
ದೊರೆಯಲೈಕ್ಯವು ಯೆನ್ನೊಳೀಪರಿ ಭಕ್ತರಾಗುವರು ॥೭೨೧॥

ಎರಡು ಕನ್ನಡಿಗಳನು ಶುದ್ಧೀ- ।
ಕರಿಸುತೊಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಮುಖ ।
ನಿರಿಸಲವು ತಂತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕೊಳ್ಳವುವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ದೊರೆಯಲೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯನೀಪರಿ ।
ನರನೆ ಭಕ್ತನು ಯೆನ್ನ ನೋಡುತ ।
ಪರಮ ಹರ್ಷದಿ ತೇಲುತಿಹನೈ ಕನ್ನಡಿಯ ತೆರದಿ ॥ ೭೨೨ ॥

ಕನ್ನಡಿಯ ಬದಿಗಾಗಿ ಸಾರಿಸೆ ।
ತನ್ನ ಬಿಂಬವು ಲೋಪವಾಗಲು ।
ಮುನ್ನ ತನ್ನೊಳು ತಾನೆ ಬಿಂಬಾಕೃತಿಯ ನೋಡುತಲಿ ॥
ಸನ್ನುತಾಂತಃಕರಣನಾಗಿ ಪ್ರ- ।
ಸನ್ನತೆಯಲಾ ಬಿಂಬ ರಂಜಿಪು- ।
ದೆನ್ನುತಲಿ ಯೋಚಿಸುವನಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತನೀ ತೆರದಿ ॥ ೭೨೩ ॥

ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಲು ।
ಬಿದ್ದು ಹೋಗಲು ಸ್ವಪ್ನಭಾವವು ।
ಶುದ್ಧನ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪ ಮನದೊಳು ಬರುವದಿಲ್ಲೀನು ॥
ಸದ್ದ ಮಾಡದೆ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗೆ ।
ನಿದ್ದೆಯೆಂಬಜ್ಞಾನ ಹರಿವುದು ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೭೨೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಿ ಪೇಳಲು ।
ಬರುವುದೇ ದುಃಶಂಕೆ ಮನದ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೇ ಧರಣಿಯಲಿ ಶಕ್ಯವು ಪೇಳ್ದ ಸಂಗತಿಯು ॥
ದೊರೆಯಬೈಕ್ಯವು ತನಗೆ ಭೋಗಿಪ ।
ವರಿಯದಾವುದು ಕಾಣೆಯೆಂಬರು ।
ನರರು ಶಂಕಾವಾದದಿಂದಲಿ ತುಚ್ಛಿಸುವರಿದನು ॥ ೭೨೫ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಶಬ್ದ ಶಬ್ದೋ- ।
ಚ್ಚರಣೆ ಮಾಳ್ಪುದ ನೋಡಿ ಬಲ್ಲೆಯೊ ।
ಅರಿಯಲಾರೆನು ಶಂಕೆಯೆಂಬೂರಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ॥

ತರಣಿಗವರಾ ದೀಪದಿಂದಲಿ ।
ಪರಿಚಯವ ಮಾಡಿಸುವರೇ ಜಗ- ।
ಕೆರದೆ ಯೆಂಬೀ ತೆರದ ಸ್ಥಿತಿಯಿರೆ ತಿಳಿಯದೆನಗದುವೆ ॥ ೭೨೬ ॥

ಇರುವುದೇ ವಹಿವಾಟವಲ್ಲಿಯ ।
ಮೆರೆವ ಗಗನಕೆ ಹಾಕುವರೆ ಚ- ।
ಪ್ಪರವ ತಿಳಿಯೆನು ಪಾರ್ಥ ನಿನಗರವಿದೆಯೊ ಪದ್ಧತಿಯ ॥
ಅರಸನಲ್ಲದ ಬಣಗುಮನುಜನಿ- ।
ಗರಸುತನದ ಸುಭೋಗ ತಿಳಿವುದೆ ।
ತರಣಿಯಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡುವನೆ ಯಂಧಕಾರಕ್ಕೆ ॥ ೭೨೭ ॥

ಕೊಳದೆ ಕೇಳಾಕಾಶರೂಪವ ।
ತಿಳಿವುದೇನಾಕಾಶಮಹತಿಯು ।
ತುಲನೆಯೇ ಗುಂಜಾಭರಣ ರತ್ನಾಭರಣದೊಡನೆ ॥
ಕೊಳದೆ ಮದ್ಭಾಪವ ಧನಂಜಯ ।
ತಿಳಿಯಲಾರರು ಯೆನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ।
ಬಳಿಕ ನನ್ನನು ಭಜಿಪರೆಂಬುದನೆಂತು ಹೇಳುವುದು ।। ೭೨೮ ॥

ಬರುವುದೇ ತಾರುಣ್ಯದನುಭವ।
ತರುಣನಾಗದ ಹೊರತು ಜಗದಲಿ ।
ಬರುವುದೈ ಮದ್ಭಾಪ ನರನಿಗೆ ಕರ್ಮಯೋಗದಲಿ ।'
ಬರುವುದನುಭವವಾಗಲಾತನೆ ।
ತೆರೆಗಳೆಲ್ಲವು ನೋಡು ಸುತ್ತಲು ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಸೇವಿಸುವುವಲ್ಲವೆ ನೀರನೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೭೨೯ ॥

ತೋರುತಿಹ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶವು ।
ಸೂರಿಯನ ಬಿಂಬದಲಿ ಸಂತತ ।
ಸೇರಿಹುದು ಪೋಕಳೆಯು ರಂಜಿಸುತಿಹುದು ಗಗನದಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಸ್ವರೂಪವೆನ್ನಯ ।
ಸೇರಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಾಗಿ ಭಕ್ತನು ।
ಚಾರುತರದಲಿ ಭಜಿಪನೆನ್ನನೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೩೦ ॥

ಚಂದನದ ಸೌಗಂಧವೆಲ್ಲವೆ ।
ಚಂದನವೆ ಸೇವಿಸುವುದಲ್ಲವೆ ।
ಚಂದಿರನ ಪ್ರಭೆ ಚಂದ್ರನೊಡನೆಯೆ ರಂಜಿಸುವದಲ್ಲೈ ॥
ಸಂದು ಹೋಗಲು ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಯೆಂದು ಭಕ್ತಿಯು ಸಾಧ್ಯವಿಹುದೈ ।
ಯೆಂದು ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆನುತಲಿ ನಾನು ಪೇಳುವೆನು ।' ೭೩೧ ॥

ದ್ವೈತ ಹೋಗಲು ಭಕ್ತ ಕರ್ಮಾ- ।
ತೀತನಪ್ಪನು ಸಹಜ ವೋತ- ।
ಪ್ರೋತ ತುಂಬಿಹುದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ಕೇಳು ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥
ಮಾತಿನಲಿ ವಿವರಿಸಲಶಕ್ಯವು ।
ಭೂತಳದೊಳನುಭವಕೆ ಸಾಧ್ಯವು ।
ಈ ತೆರದ ದಿವ್ಯಾನುಭವವೈ ಸಾಧ್ಯಸಾಧಕಗೆ ॥ ೭೩೨ ॥

ನರಗೆ ನೋಡೀ ತೆರದ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಬರಲು ಬೇಕೈ ಪೂರ್ವಸಂಚಿತ ।
ಕರೆಯಿಲಿವ ನಾನೋಡಿ ಬರುವೆನು ಓ ಯೆನುತ ಮುದದಿ ॥
ಕರೆವವನು ನಾನಿಹೆನು ನಿಜವಿದು ।
ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವನಾರು ಯೆನ್ನಯ ।
ಹೊರತು ನಾದರ್ಶನವನೀವೆನು ಮಾತುಮಾತಿನಲಿ ॥ ೭೩೩ ॥

ಹಿಂದಿನಂದದೊಳವನು ಯೆನಗಾ- ।
ನಂದದಿಂದಲಿ ಕರೆಯಲಾರನು ।
ಹಿಂದಿನಂದದಿ ಮಾತನಾಡಲು ಬಾರದಾತನಿಗೆ ॥
ಬಂದರೀಪರಿಯೋಗ್ಯತೆಯು ನರ- ।
ಗಂದು ಮೌನನೆ ದಿವ್ಯಸ್ತುತಿಯದು ।
ಬಂದು ಮುಟ್ಟುವುದೆನಗೆ ಮೌನದಿ ಮಾಡಿದಾ ಸ್ತುತಿಯು
॥ ೭೩೪ ॥

ನರನೆ ಬುದ್ಧಿಯು ತಿಳಿವ ವಸ್ತುವು ।
ತಿರಿಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯು ನೋಳ್ಪ ವಸ್ತುವು ।
ಅರಿಯಲಾ ತಿಳಿಯುವುದು ನೋಳ್ಪುದು ಕ್ರಿಯೆಯು ಮುಗಿ
ಪರಿಕಿಸಲು ತಾವೆಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗ- । [ಯುವುದು ॥
ಳಿರದೆ ಸರಿಯುತ ಬದಿಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವನೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಿಳಿವವ ನೋಳ್ಪ ಸಾಧಕನು ॥೭೩೫॥

ಬೆಳಗುತಿಹ ಕನ್ನಡಿಯ ನೋಡಿದ- ।
ಬಳಿಕ ಮುಖವದು ನೋಳ್ಪುದಲ್ಲವೆ ।
ತಿಳಿಯಲಾ ಮುಖನೋಳ್ಪುದದ ಕನ್ನಡಿಯು ನೋಡದಲಾ ॥
ಕಲಿಧನಂಜಯ ಯಿಂತೆರದೋಳೀ ।
ಯಿಳೆಯೊಳಗೆ ಸುಜ್ಞಾನವಾಗಲು ।
ತಿಳಿಯಲಾ ತೋರುವನು ಮುಂದಕೆ ನೋಳ್ಪ ಸಾಧಕನೆ
॥ ೭೩೬ ॥

ನೋಡುತಿರುವ ಪದಾರ್ಥಲೋಪದಿ ।
ನೋಡುವವನೇ ನೋಳ್ಪರೂಪದೊ- ।
ಳೋಡಿ ತಾನೈಕ್ಯವನು ಪಡೆವನು ಬರುವುದೈಕ್ಯನಲಾ ॥

ಗಾಢನಿಹುದೀ ಯೈಕ್ಯವದರಿಂ ।
ನೋಡುತಿಹ ಕ್ರಿಯೆ ಲೋಪವಾಗುವು-
ದಾಡಲೇನದ ನೋಳ್ಪ ಧರ್ಮವೆ ತಾನೆ ಸಾಯುವುದು ॥ ೭೩೭ ॥

ತರುಣಿಯನು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನೋಡಲು ।
ಮರೆತು ಸ್ವಪ್ನವ ಜಾಗರಣೆಯಲಿ ।
ಹರುಷದಿಂದಾ ತರುಣಿಗಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡಲವನು ॥
ಪುರುಷನಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡುವವ ।
ತರುಣಿಯಾಲಿಂಗನವ ಕೊಳುವವ- ।
ಳಿರುವರೇ ತಾವೆರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳರುಹು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೩೮ ॥

ಎರಡು ಕಾಷ್ಠಂಗಳಿಗೆ ಘರ್ಷಣ ।
ಬರಲು ಸಂಜನಿಸುವುದು ಬೆಂಕಿಯು ।
ಯೆರಡು ಕಾಷ್ಠಂಗಳನು ಭಕ್ಷಿಸುತೊಂದೆಯಾಗುವುದು ॥
ತರಣಿಬಿಂಬವ ನೋಡಿ ಜಲದೊಳ- ।
ಗಿರುವುದನು ತಾನೆತ್ತತೆತ್ತಿ ಸೆ ।
ಕರವ ಪಸರಿಸೆ ಲೋಪವನು ತಾಳುವುದು ಬಿಂಬವದು ॥ ೭೩೯ ॥

ನರನು ಯೆನ್ನಯ ರೂಪನಾಗುತ ।
ಮರಳಿ ದೃಶ್ಯವ ನೋಡಲೆತ್ತಿ ಸೆ ।
ಹರಣವಪ್ಪುದು ದೃಶ್ಯರೂಪವು ನಾನೆ ಕಾಣುವೆನು ॥
ನರನೆ ಮೇಲಿನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಧರೆಯಲಾ ದೃಷ್ಟತ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಹರಣವಪ್ಪುದು ಭೇದಭಾವವು ಲೋಪವಾಗುವುದು ॥ ೭೪೦ ॥

ತರಣಿಯಾ ತಿಮಿರವ ಪ್ರಕಾಶಿಸೆ ।
ಬರಲು ನೋಡು ಪ್ರಕಾಶ್ಯ ತಿಮಿರವು ।
ಹರಿಯಿತಾದರೆ ರವಿಯು ಧರ್ಮ ಪ್ರಕಾಶವುಳಿಯುವುದೆ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ದೃಶ್ಯ ನಾನಾ- ।
ಗಿರಲು ದೃಶ್ಯವು ಭಿನ್ನರೂಪವೆ ।
ಯಿರುವನೆಂತಾ ನೋಳ್ಪ ದೃಷ್ಟನು ಲುಪ್ತನಾಗುವನು ॥ ೭೪೧ ॥

ನೋಡ್ವ ನೋಡದ ಸ್ಥಿತಿಗಳೆರಡೀ ।
ರೂಢಿಯಲ್ಲೊಂದಾಗಲಾಕ್ಷಣ ।
ಮೂಡವುದು ಮದ್ರೂಪ ದ್ವಂದ್ವಾತೀತ ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥
ನೋಡಲವ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವ ।
ಮೂಡುವುದು ಮದ್ದರ್ಶನವಲಾ ।
ನೋಡಿ ಹೋಗುವ್ತದೆಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಾದೃಷ್ಟ ಭೇದವದು ॥ ೭೪೨ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ವಾರ್ಥ ದ್ವಂದ್ವವಿ ।
ಹೀನ ದ್ವಂದ್ವಾತೀತ ದೃಷ್ಟಿಯು ।
ತಾನೆ ಸಂಭೋಗಿಸುವುದೈ ನಿಜವೆನ್ನ ದರ್ಶನವ ॥
ಬಾನಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಕ ।
ತಾನು ಚಲಿಸದು ನಿಶ್ಚಲವಲಾ ।
ನಾನು ನೋಡಾತೆರದೊಳಿಹೆನಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೭೪೩ ॥

ನರನೆ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ಜಲಮಯ ।
ವಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಪೂರ್ಣವು ।
ಹರಿಯುತಿಹುದೇ ನೀರು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ॥
ಪರಿಯೊಳಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೆ ।
ಭರಿತನಾಗಿಹೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ನಾ ।
ನಿರುವುದೆಂತೈ ದ್ವೈತವಾಗಲು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೭೪೪॥

ಕಾಲು ಕಾಲೇರುವುದೆ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಜ್ವಾಲೆ ಜ್ವಾಲೆಯ ಸುಡುವುದೇ ವಿ ।
ತ್ಥೇಳು ನೀರೊಳು ನೀರು ಮಾಳ್ಪುದೆ ಸ್ನಾನ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೈ ಸುತ್ತುಮುತ್ತುವಿ ।
ಶಾಲತನದಿಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹೆ ನಾ ।
ಹೇಳು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲಿ ಬರುವ್ವದು ಯೆಲ್ಲಿ ಹೇಳೆನಗೆ ॥೭೪೫॥

ಇರುವೆನದ್ವಯ ನಾನು ವಾರ್ಥನೆ ।
ಯರಿಯಲಾ ಪರಮಾತ್ಮ ನಾನೇ ।
ಬರುವುದಾತನ ಕೃತಿಯವಶದಿಂ ಯಾಕ್ರೆಯಾ ಫಲವು ॥
ಶರಧಿಯೊಳಗಿನ ನೀರು ಭರದಲಿ ।
ತೆರೆಯ ರೂಪದಿ ಸಂಚರಿಸಿದರು ।
ಧರೆಯನೆಲ್ಲವನಾಕ್ರಮಿಸುವುದೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೭೪೬ ॥

ತ್ಯಾಗ ಮಾಳ್ಪ ಸ್ಥಳವು ನೀರದು ।
ಹೋಗುತಿಹ ಸ್ಥಳವಿಹುದು ನೀರೇ ।
ಹೋಗುತಿಹ ಕಾಲ್ ಹೋಗುತಿರುವುದು ನೀರೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಸಾಗಲಾರದು ನೀರಿನಾಟವು ।
ನೀಗಲಾರದು ಐಕ್ಯರೂಪವ ।
ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೈ ಕಲಿಧನಂಜಯನೆ ॥ ೭೪೭ ॥

ಎನ್ನ ರೂಪದೊಳೈಕ್ಯವಾಗಲು ।
ಭಿನ್ನನಿಹೆ ನಾನೆಂಬ ಭಾವೋ ।
ತ್ಪನ್ನವಾಗಲು ಯೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟಸ್ಥರನು ಸೇರುವನೆ ॥

ಪೂರ್ಣನಿರೆ ಮದ್ರೂಪ ಸಾಧಕ ।
ನೆನ್ನ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಳ್ಪನಲ್ಲವೆ ।
ಚೆನ್ನಗೀತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯೈ ಯೆನ್ನ ಯಾತ್ರಿಕನು ॥ ೭೪೮ ॥

ತಾನು ದೇಹಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೆ ।
ಯೇನ ಮಾಡಿದರೇನು ಕರ್ಮವ ।
ನಾನೆ ದರ್ಶನವೀವೆ ಕರ್ಮಾಧೀನ ನಾನಾಗಿ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ಕರ್ತೃಕರ್ಮದ ।
ಹಾನಿಯಾಗಲು ಭೇದವಾಕ್ಷಣ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮದ್ರೂಪರಪ್ಪರು ದ್ವೈತ ಮುರಿಯುವರು ॥೭೪೯॥

ಕನ್ನಡಿಯೆ ಕನ್ನಡಿಯು ನೋಡಿದ ।
ರೆನ್ನಲಾಗದು ನೋಡುವಿಕೆ ಯಿದು ।
ಚಿನ್ನದಿಂ ಚಿನ್ನವನು ಮಡಗಿಸಲಾಂತ್ಕೆ ಭೂಷಣವು ॥
ಮುನ್ನ ದೀಪಜ್ಯೋತಿ ದೀಪಗ ।
ಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರೇನು ತೇಜವ ।
ಭಿನ್ನವಿಹುದೇ ತೇಜವೊಂದೇಯಾಗಿ ರಂಜಿಪುದು ॥ ೭೫೦ ॥

ಎನ್ನ ರೂಪದಲೈಕ್ಯವಾಗಿಹ ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನು ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ।
ಯೆನ್ನುವರೆ ಮೇಣದಕೆ ಕರ್ಮವಿದೆಂದು ಕೋವಿದರು ॥
ಛಿನ್ನ ಕರ್ತೃತ್ವಾಭಿಮಾನದಿ ।
ಭಿನ್ನ ಭಾವವು ಪೋಯ್ತು ಜಗದಲಿ ।
ಮುನ್ನ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಾಡದಲಿರಲು ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದೆ ॥೭೫೧॥

ಇರುವುವಗಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ತೆರದಿ ಸರ್ವಕ್ರಿಯೆಗಳೊಂದೇ ।
ಬರುವುದದಕೀ ಹೆಸರು ಅಕ್ರಿಯವೆಂದು ಲೋಕದಲಿ ॥
ಇರುವುದದುವೇ ಯೆನ್ನ ಪೂಜೆಯು ।
ಗುರುತು ಕೇಳು ಕಪಿಧ್ವಜನೆ ನಿನ ।
ಗೊರೆವೆನೆಂತೀ ಕರ್ಮ ಬರುವುದು ಯೆನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ॥ ೭೫೨ ॥

ಚರಿಪನ್ಯೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಯಥಾವಿಧಿ ।
ಯರಿಯನ್ಯೆ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ ।
ಬರುವುದು ಮಹಾಪೂಜೆಯೆನಗದು ಸ್ವೀಕರಿಪೆನದನು ॥
ಇರುವುದಾತನ ಸುಡಿಗಳೇ ಸ್ತುತಿ ।
ಯಿರುವುದಾತನ ನೋಟವೆಲ್ಲವು ।
ದರುಶನವು ಕೇಳೆನ್ನದೆಂದೇ ಭಾವಿಸೈ ಜಗದಿ ॥ ೭೫೩ ॥

ನಾನು ನೀನೆಂಬೆರಡು ಭಾವದಿ ।
ಹೀನನಾಗುವನವನು ಚಲಿಸಲು ।
ಪೂರ್ಣಯಾತ್ರಾಸ್ಥಲವು ಬರುವುದು ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಯಲಿ ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಅವನಿ- ।
ನ್ನೇನ ಮಾಡಿದರಾಯ್ತು ಪೂಜೆಯು ।
ಮಾನಸದ ಕಲ್ಪನೆಯೆ ಜಪವಾಗುವುದು ಮತ್ತೇನು ॥೭೫೪॥

ಇರುವನಾವಸ್ಥಿತಿಯಲಾತನು ।
ಕರೆವರದನೆ ಸಮಾಧಿ ಯೆನುತಲಿ ।
ಮೆರೆವುದಾತನ ಭಕ್ತಿಯೋಗವು ತಾಳ್ದನೈಕ್ಯವನು ॥
ಇರದು ಭೇದವು ಚಿನ್ನಕಂಕಣ ।
ವೆರಡರಲಿ ಕೌಂತೇಯ ಕೇಳೈ ।
ತೆರೆಗಳಲಿ ನೀರಿನಲಿ ಭೇದವದೇನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೭೫೫ ॥

ಪರಿಮಳವು ಕರ್ಪೂರದೊಳಿರುವುದು ।
ಮೆರೆವ ತೇಜವು ರತ್ನದೊಳಗ್ಹೆ ।
ಯಿರುವುದಾ ಪಟದಲ್ಲಿ ತಂತುವು ಘಟದಿ ವ್ಯಕ್ತಿಕೆಯು ॥
ನರನೆ ನೋಡಿವುಗಳನು ಭೇದಿಪ- ।
ರಿರುವರೇ ಪಂಡಿತರು ಜಗದಲಿ ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಭಕ್ತನಲಿ ನಾನೀತೆರದಲಿಹೆನಲ್ಲೈ ॥ ೭೫೬ ॥

ನರನೆ ಭಕ್ತಿಯಿದೇಕನಿಷ್ಠವು ।
ಬರುವುದೈ ಭಕ್ತಿಸ್ವಭಾವದ- ।
ಲಿರವು ಯೆನ್ನದು ದೃಶ್ಯರೂಪದಲಾತ್ಮದ್ರಷ್ಟನಿಗೆ ॥
ಮೆರೆವ ಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿಜಾಗೃತಿ ।
ತೆರೆಗಳೀ ಮೂರಿಹುವು ಕಾರಣ ।
ಬರುವುದೈ ಸಂಪರ್ಕನಿವಕಾ ದೇಹದೇಹಿಯೊಳು ॥ ೭೫೭ ॥

ನರನೆ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತವೆಂಬುವ- ।
ವೆರಡವಸ್ಥೆಗಳುದ್ಭವಿಸುವುವು ।
ಬರುವುವೈ ಸರ್ವತ್ರವಿಶ್ವಕೆ ದೃಶ್ಯ ಜಗಕೆಲ್ಲ ॥
ಸ್ಫುರಣವೀಪರಿ ಬರಲು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮೆರೆವ ದೃಶ್ಯಸಮಸ್ತವಿಶ್ವದೊ- ।
ಳಿರುವೆ ನಾನೇ ಯೆನುತ ಜ್ಞೋಧಾಮೃತವು ದೊರೆಯುವುದು
॥೭೫೮॥

ಜ್ಞೋರಿನಿಂದೀ ಜ್ಞೋಧರಥದಲಿ ।
ಹಾರುವುದು ನೋಡನುಭವಧ್ವಜ ।
ತೋರಲಾ ದೋರಕದರೂಪದಿ ಸರ್ವದಾಭಾಸ ॥

ದೋರಕದೊಳಾಭಾಸ ಹಾರಲು ।
ದೋರಕವೆ ಗೋಚರಿಪುದಲ್ಲವೆ ।
ಬಾರಲಾರದು ಮನದಿ ಕಲ್ಪನೆ ಸರ್ವವೆಂಬುದದು ॥ ೭೫೯ ॥

ಇರುವುದೇನಾಭರಣ ಚಿನ್ನದ ।
ಹೊರತು ನೋಡು ರವಷ್ಟು ಆದರು ।
ಧರಿಸಲೀ ನಿರ್ಧಾರವಾಭರಣಗಳು ಕರಗುವುವು ॥
ಇರಲು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ ಜಗದಲಿ ।
ಬರುವುದೆಲ್ಲ ವಿಕಾರ ಜಾಗೃತಿ ।
ಬರಲು ತಾಂ ಹೊರತಿಲ್ಲ ಸ್ವಪ್ನದೊಳರ್ಥವೆನ್ನುವನು ॥ ೭೬೦ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಸಂಚರಿಪ ತೆರೆಗಳು ।
ನೀರಿನಿಂ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಿಲ್ಲ ವಿ- ।
ಚಾರ ಬರಲಿದು ಮನದಿ ತೆರೆಯಾಕೃತಿಗೆ ಮರುಳಹನೆ ॥
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ದೃಶ್ಯರೂಪವು ।
ತೋರಲಥವಾ ತೋರದಿರಲಿ ವಿ- ।
ಚಾರವೊಂದೇ ನಾನು ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಹೆನು ॥ ೭೬೧ ॥

ಇರುವೆ ನಾನಜನಜರನಕ್ಷಯ- ।
ನಿರುವೆನಕ್ಷರ ನಾನಪೂರ್ವನು ।
ಮೆರೆವ ನಿತ್ಯಾನಂದಮೂರುತಿ ನಾನಪಾರನಲಾ ॥
ಇರುವೆನ್ನೆ ನಾನಚಲನಚ್ಯುತ- ।
ನಿರುವೆನ್ನೆ ನಾನಂತರಹಿತನು ।
ನರನೆ ನೋಡ್ದೆ ದ್ವೈತವಿರಹಿತನಾದ್ಯನಾಗಿಹೆನು ॥ ೭೬೨ ॥

ಇರುವೆ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತನೀಶ್ಯನು ।
ಯಿರುವೆನೀಶ್ವರನಮರನಭಯನು ।
ಯಿರುವೆ ನಾನಾಧಾರ ನಾ ಧೇಯನು ಸತತ ಸಹಜ ॥
ಇರುವೆ ನಾನು ಅನಾದಿಮೂರುತಿ ।
ಯಿರುವೆ ಸ್ವಾಮಿ ಸದೋದಿತನು ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಸರ್ವಾತೀತ ಸರ್ವನು ಸರ್ವಗತ ನಾನು ॥ ೭೬೩ ॥

ನಾ ನವೀನ ಪುರಾಣನಿರುವೆನು ।
ಶೂನ್ಯನಿಹೆ ಸಂಪೂರ್ಣನಿಹೆ ನಾ ।
ನಾನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ಥೂಲನಿಹೆ ನಾ ರೇಣುರೂಪನಲಾ ॥
ನಾನಿರುವೆ ಮೇಣೇಕನಕ್ರಿಯ ।
ನಾನು ವ್ಯಾಪ್ಯನು ವ್ಯಾಪಕನು ಮೇಣ್ ।
ನಾನಸಂಗನಶೋಕ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ನಾನಿಹೆನು ॥ ೭೬೪ ॥

ನಾನಶಬ್ದನು ಶ್ರೋತ್ರರಹಿತನು ।
ನಾನರೂಪನಗೋತ್ರ ಸಮನಾ ।
ನಾನು ರಂಜಿಸುತಿಹೆ ಸ್ವತಂತ್ರನು ನಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ॥
ನಾನು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದೈಕ್ಯವ ।
ನಾನುರಾಗದೊಳನುಭವಿಸುತೀ- ।
ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯೊಳೆನ್ನನೇ ಭಜಿಸುವನು ಸಾಧಕನು । ೭೭೫ ॥

ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ತನ್ನ ರೂಪದ ।
ಅರವು ತನಗಾಗುವುದು ನೋಡೈ ।
ತರಣಿ ನಿಜದಿ ಪ್ರಕಾಶರೂಪನು ಮೇಣ್ ಪ್ರಕಾಶಕನು ॥
ಲಿರವರಾರೀ ಭೇದವಿದರ ।
ಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ್ಯ ಮೇಣಾ ।
ವರಪ್ರಕಾಶಕನಲ್ಲಿ ಯೆಂಬುದ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೭೬ ॥

ತಿಳಿಯಲರ್ಹವೆನಿಪ್ಪ ವಸ್ತುವೆ ।
ಯಳೆದನಂತರ ತಿಳಿವನೊರ್ವನೆ ।
ಯುಳಿವನಲ್ಲೆ ಲ್ಯಯವನು ನಾನೇ ಯೆನುತ ತಿಳಿಯುವುದು ॥
ಉಳಿದ ಭೇದವ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುತಿಹ ।
ಕಲೆಯು ನೋಡೈ ಜ್ಞಾನಕಲೆಯದು ।
ತಿಳಿಯೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ರೂಪವೆನುತ್ತ ತಿಳಿಯುವುದು ॥೭೭೭॥

ದ್ವೈತ ಮೇಣದ್ವೈತವೆರಡಕ- ।
ತೀತನಾಗಿಹನಾತ್ಮ ನಾನೇ ।
ಯಿತೆರದಿ ತಾಂ ತಿಳಿಯೆ ಜ್ಞಾನವೆ ಯಂಧವಾಗುವುದು ॥
ಭೂತಳದೊಳೀತೆರದಿ ನಿದ್ರಾ- ।
ತೀತವಾಗಿಯೆ ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ।
ಯಾತತುಕ್ಷಣ ಸ್ವಪ್ನಸ್ಥಿತಿಯದು ಮಾಯವಾಗುವುದು
॥ ೭೭೮ ॥

ಚಿನ್ನದೊಳಗಿಹ ಚಿನ್ನತನ ಕೇಳ್ ।
ಕನ್ನಡಿದುರು ಬರಲಾಕ್ಷಣವೆ ಮ- ।
ತ್ತಿನ್ನು ಚಿನ್ಮಾಭರಣ ಕರಗಿಸ ಬೇಕೆ ನೋಡುಪರೆ ॥
ಚಿನ್ನ ವೊಂದೇ ಯಿರುವುದೆನುತಲಿ ।
ಕಣ್ಣು ನೋಡುತ ಪರಿಕಿಸುವುದೈ ।
ಮುನ್ನ ನಾನೊಂದುಸುರುವೆನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನು
॥ ೭೭೯ ॥

ನೀರೊಳುಪ್ಪನು ಹಾಕಿದರೆ ಯದು ।
ನೀರಿನಲಿ ತದ್ರೂಪವಪ್ಪುದು ।
ಖಾರತನವನು ತ್ಯಜಿಸಲಾರದು ನೀರುವುಪ್ಪಹುದು ॥

ಖಾರತನವದು ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ।
ಹಾರಿ ಹೋಯ್ತುಪ್ಪೆಂಬುದದು ನಿಜ ।
ತೋರಿಸಿದೆನೀ ಸಾಮ್ಯವನು ಕೇಳ್ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು
॥ ೭೮೦ ॥

ನಾನು ಮೇಣವನೆಂಬ ಭೇದವು ।
ಹಾನಿಯಪ್ಪುದು ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪೂರ್ಣಸ್ವಾನಂದದ ಭರದಿ ಮದ್ರೂಪನಾಗುವನು ॥
ಭಾಸವಿರದವನಿಂಗೆ ಭೇದವಿ- ।
ಹೀನ ನಾನೀನೆಂಬಭಾವವಿ- ।
ಹೀನನಾಗಲು ನಾನೆ ತಾಳುವೈಕ್ಯವವನೊಳಗೆ ॥ ೭೮೧ ॥

ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಕರ್ಪುರದ ವಡಿ ।
ನಷ್ಟವಾಗುವುದಗ್ನಿಯಾಕ್ಷಣ ।
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಿಲ್ಲ ಕರ್ಪೂರವಗ್ನಿ ಯೆರಡಾಗ ॥
ದಿಟ್ಟಿಸಲಕಾಕಾಶ ಮಾತ್ರವೆ ।
ಸುಟ್ಟ ಜಾಗೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದೈ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಿದೆಯೋ ಪಾರ್ಥ ನೀನೀ ತತ್ತ್ವ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೭೮೨ ॥

ಒಂದರಿಂದೊಂದನ್ನೆ ಕಳೆಯುಲು ।
ಬಂದಿರುವುದೈ ಶೂನ್ಯವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೆಂದರೀಪರಿ ಯಿರುವೆನಿಲ್ಲೆಂಜಿದನು ನೀ ಕಳೆಯೆ ॥
ಸಂದುವೆರಡೀತತ್ತ್ವಗಳು ಮೇ- ।
ಲಂದ ಮೇಲೆಯೆ ನಾನಿಹೆನು ತಿಳಿ ।
ಯಿಂದು ನಾನಿನಗೊರೆವೆ ಪಾರ್ಥನೆ ತತ್ತ್ವಸಾರವನು ॥ ೭೮೩ ॥

ಈಶನಾತ್ಮನು ಬ್ರಹ್ಮನಿವರಿಂ- ।
ಗಾಶ್ರಯವೆ ಮೇಣಿಲ್ಲವಿದರಲಿ ।
ಭಾಷೆಯೇ ಸಾಕಾಗದೈ ವರ್ಣಿಸಲಿಕೀ ಸ್ಥಾನ ॥
ಭಾಷೆಯಿದು ಮಾತಾಡದಿದ್ದರು ।
ಭಾಷೆಯೇ ಮೌನದಲಿ ಬಹಳುಪ- ।
ದೇಶ ಮಾಡುವ ಪರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನು ॥೭೮೪॥

ತೊರೆದು ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನವೆರಡನು ।
ಪರಿಯಿದಲ್ಲಾ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಪರಿಕಿಸೈ ಯಾನಂದವಾನಂದವನೆ ಭೋಗಿಪುದು ॥
ಅರಿವ್ದೈ ಬೋಧದಲಿ ಬೋಧವ- ।
ನಿರದೆ ಸುಖವೇ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸು- ।
ತಿರುವ ಸಂಗತಿ ವರ್ಣನಾತೀತವು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೭೮೫ ॥

ದೊರೆಯುವುದು ಲಾಭಕ್ಕೆ ಲಾಭವು ।
ಬರೆವುದೈ ಪ್ರಭೆ ಪ್ರಭೆಯ ತೆಕ್ಕೆಯೊ- ।
ಳರಿಯಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಶ್ಚರ್ಯದಲಿ ಮುಳುಗುವುದು ॥
ಬರುವುದೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಶಮಕದು ।
ಬರುವುದೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಧರಿಸುವುದು ಸಂಕೋಚವನುಭವನುಭವವ ನೋಡಿ । ೭೭೬॥

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಕರುಮ ಮಾರ್ಗವು ಬಳ್ಳಿ ಸುಮನೋ- ।
ಹರವು ಪಾಲಿಸಲದನು ಫಲ ಮದ್ರೂಪ ಬರುವುದಲಾ ॥
ಕರುಮಯೋಗನೃಪೇಂದ್ರಮಕುಟದ ।
ಪರಮರತ್ನವು ಜ್ಞಾನ ನಾನೇ ।
ಮೆರೆವುದೆನ್ನಯ ಮಕುಟದಲಿಯಾರತ್ನ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ।।೭೭೭॥

ಕರುಮಯೋಗದ ದೇಗುಲಕೆ ನೆರೆ ।
ಮೆರೆವ ಕಲಶವು ಮೋಕ್ಷರೂಪವು ।
ಇರುವನವಕಾಶಪ್ರಸಾರವು ನೋಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ॥
ಬರುವನವ ಸಂಸಾರವನದಿಂ ।
ಪರಮ ಕರ್ಮದ ರಾಜಮಾರ್ಗದಿ ।
ದೊರೆವೆದವನೆನ್ನೈಕ್ಯರೂಪದ ನಗರ ಕಲಪಾರ್ಥ ॥ ೭೭೮ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೇನಹೇಳಲಿ ।
ಸುರನದಿಯಲಾ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯು ।
ಹರಿವುದಲ್ಲೈ ಕರ್ಮಯೋಗೌಘದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪರಮಸ್ವಾನಂದದ ಸಮುದ್ರವು ।
ಬೆರುವೆನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ನನ್ನೊಳು ।
ಭರದಿ ಹರಿಯುತ ಬಂದು ಹೊಂದುವುದೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವನು
॥೭೭೯॥

ನರನೆ ನೀ ಚುರ್ಮಜ್ಜ ಕಾರಣ- ।
ವರುಹಿದೆನು ನಾ ಕರ್ಮಯೋಗದ ।
ಪರಮಮಹಿಮೆಯ ನಿನಗೆ ವಾರಂವಾರ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥
ಇರುವೆ ನಾ ಸರ್ವಾತ್ಮರೂಪನು ।
ಬೆರುವೆನದರಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತನೆಲ್ಲರಿ- ।
ಗರಿಯೆ ಕಾಲಪದಾರ್ಥದೇಶಕೆ ಸಾಧ್ಯ ನಾನಲ್ಲ ॥ ೭೮೦ ॥

ಎನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನಿಚ್ಛಿಸುವ ಸತ್- ।
ಪುಣ್ಯ ಮಾನವರೆಸಗದಲೆ ಶ್ರಮ- ।
ವನ್ನು ಕರ್ಮೋಪಾಸನೆಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಡೆದಿರಲು ॥

ಭಿನ್ನ ಸಂಶಯರಾಗಿ ಸಹಜದಿ ।
ಬೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ದೊರೆಯುವುದಲಾ ।
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನೋಪಾಯನೇತಕೆ ಶ್ರಮವು ಮೇಣ್ತೇಕೆ । ೭೮೧ ॥

ಇರುವುದಾ ಗುರುಶಿಷ್ಯಪದ್ಧತಿ ।
ಬರಿಯುಲೆನ್ನನು ಸುಲಭಮಾರ್ಗವು ।
ಮೆರೆವುದೀ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ನೋಡಲನಾದಿ ಸಿದ್ಧವಲಾ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ।
ಧರಣಿಯೊಳಗಿನ ದ್ರವ್ಯ ಕಾಷ್ಠದೊ- ।
ಳಿರುವ ಬೆಂಕಿಯು ಕೆಚ್ಚಲೊಳಗಿನ ಹಾಲು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೭೮೨ ॥

ತತ್ತ್ವವಿದ್ದರು ಸಿದ್ಧವದು ಸಂ- ।
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲುಪಾಯ ಬೇಕೈ ।
ಪಾರ್ಥ ನಾನಿಹೆ ಸ್ವತಹ ಸಿದ್ಧನು ಬೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವದಲಿ ॥
ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಲಿಕಡ್ಡ ಬರುವ ಪ- ।
ದಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ದೂರ ಮಾಡೈ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಮಾಡುಪಾಯವ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದು ॥ ೭೮೩ ॥

ಫಲದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಬಂದನಂತರ- ।
ವುಳಿವುದೇ ಕಾರಣವುಪಾಯಕೆ ।
ನಳಿನನಾಭನು ಹೇಳ್ದನೇತಕುಪಾಯ ಪಾಪ್ತನಿಗೆ ॥
ಇಳೆಯೊಳೀತೆರ ಶಂಕೆಯನು ತೆಗೆ- ।
ಯಲು ಕಣಾ ನಾ ಪೇಳ್ವೆನುತ್ತರ ।
ತಿಳಿಯಲೀಪರಿ ಕೃಷ್ಣನುಡಿದನ ಗುಹ್ಯ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೭೮೪ ।

ಇರುವುದೈ ಗೀತಾರ್ಥಮಹಿಮೆಯು ।
ಪರಮ ಮೋಕ್ಷದ ಸಾಧನವ ತಾಂ ।
ದೊರಕಿಸುವುದೈ ಮಹಿಮೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಹುದು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಎರಡನೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮೋಕ್ಷದ ।
ಪರಮಸಾಧನವಲ್ಲ ಮೇಣವು ।
ಬಿರುವುವೈ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಕೇಳು ಪ್ರಮಾಣಸಿದ್ಧಗಳು ॥ ೭೮೫ ॥

ಗಾಳಿ ಸೂರ್ಯನಿಗಡ್ಡನಿಹ ಮೇ- ।
ಘಾಳಿಯನು ಹಾರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ।
ಗಾಳಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾರದೈ ಗಗನದಲಿ ಸೂರ್ಯನನು ॥
ಮೇಲಿರುವ ಕೇವಾಳತತಿಯನು ।
ಕೀಳುವುದು ಕೈ ನೀರ ಮಾಡದು ।
ಕೇಳೆದೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ತತ್ತ್ವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ । ೭೮೬ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿಯಾತ್ಮದರ್ಶನ- ।
ಕಿರುವುದೈಯಜ್ಞಾನಮಲವಿದ- ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಿಜದಲಿ ದೂರ ಮಾಡುವುವು ॥
ಇರುವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಶಕ್ತಿಯು ।
ವಿರಚಿಸಲಿಕೆನ್ನಾತ್ಮರೂಪವ- ।
ನಿರುವುದದು ನೋಡಾತ್ಮರೂಪವು ಸ್ವತಹ ಸಿದ್ಧವದು ॥೬೮೫॥

ಸತ್ಯವಿಹುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರತತ್ವವೆ- ।
ನುತ್ತ ಪ್ರಶ್ನೆಯನನ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಬೆದರುವುವು ಭೀತಿಯಲಿ ॥
ಮತ್ತೆ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯ ಗೀ- ।
ತಾರ್ಥದಿಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವರೈ ।
ಪಾರ್ಥ ಗೀತೆಯು ಸ್ವತಹಸಿದ್ಧವು ಸರ್ವಕಾಧಾರ ॥೬೮೬॥

ತರಣಿ ಪೂರ್ವಾಚಲದೊಳೇರಲು ।
ಬರಿದೆ ಭೂಷಣವಲ್ಲ ಪೂರ್ವಕೆ ।
ತರುವನ್ನೆ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶವ ಸರ್ವದಿಶೆಗಳಿಗೆ ॥
ಇರುವುದೈ ಗೀತಾರ್ಥವೀಪರಿ ।
ಮೆರೆಯುವುದು ತಾನಾಗಿ ಜಗದಲಿ ।
ಮೆರೆಸುವುದು ಮೇಣನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ನಿಜಬಲದಿ ।।೬೮೭॥

ಗೀತೆಯಿಂದಧ್ಯಾತ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ।
ವ್ರಾತವೆಲ್ಲ ಸನಾಥವಾದುವು ।
ಗೀತೆಯೇ ಆಧಾರವಲ್ಲವೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆಲ್ಲ ॥
ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಗೀತಾರ್ಥರೂಪದಿ ।
ಮಾತಿನಲಿ ಶ್ರೀನಾಥ ಕೃಷ್ಣನು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪೇಳಿದನುಪಾಯವ ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧಕವ ॥ ೬೯೦॥

ಪರಿಪರಿಯಿಲೀಪೇಳ್ದುಪಾಯದಿ ।
ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಕೈವಶ ।
ನರನು ಕೇಳಿದನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಾದನಲಾ ॥

ಹರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನ ಸ್ಥಿತಿಯು ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರಲಾಕ್ಷಣದಿ ಕರುಣದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ತತ್ತ್ವಂಗಳೇಕೀಕರಣ ಮಾಡಿದನು ॥ ೬೯೧॥

ಬಂತು ಗೀತಾಬೋಧೆ ಕೊನೆಗದು- ।
ವೆಂತು ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ- ।
ನಂತ ಗೀತಾರ್ಥದಲಿ ತುಂಬಿಹುದೊಂದೆ ನಿಜತತ್ತ್ವ ॥
ಎಂತ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಕುಂತಿತನಯಗೆ ಪೇಳಲೆತ್ತಿಸಿ ।
ಸಂತಸದಿ ಗೀತಾರ್ಥಬೋಧವ ಮುಗಿಸಲೆತ್ತಿಸಿದ ।। ೬೯೨ ।।

ಗ್ರಂಥಮಧ್ಯಾಂತರದಿ ನಾನಾ ।
ಪಂಥಗಳನಧಿಕಾರಗಳ ಸಿ- ।
ದ್ಧಾಂತರೂಪದಿ ಪೇಳ್ದೆ ನಿಜನಿದು ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಅಂತಮಧ್ಯಾರಂಭವೆಂಬುವ- ।
ದಂತನಿಲ್ಲದ ತತ್ತ್ವಸಾಗರ ।
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಹೇಳಿದೆನು ನಾ ತತ್ತ್ವ ನಿನಗೊಂದೆ ॥ ೬೯೩ ॥

ಇರುವುದೀಗೀತೆಯಲವಿದ್ಯಾ ।
ಹರಣವೆಂಬುವ ಮುಖ್ಯ ಭೂಮಿಯು ।
ಮೆರೆವುದಿದರಲಿ ಮೋಕ್ಷಲಾಭವಿದೆಂಬ ದಿವ್ಯಫಲ ।।
ಬರುವುದೈ ಜ್ಞಾನದಲಿ ಫಲವಿದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವನು ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ ಪಾರ್ಥ ಉದರಿಂ ಗ್ರಂಥವಿಸ್ತಾರ ॥ ೬೯೪ ॥

ವರಮಹಾಸಿದ್ಧಾಂತವೀಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ಗೀತೆಯ- ।
ಲಿರದೆ ಪರಿಪರಿ ಕಕ್ಷೆಗಳ ನಿರ್ಮಿಸುತ ಗೀತೆಯನು ॥
ನರನಿಗಿದ ತಿಳಿವಂತೆ ಪುನರಪಿ- ।
ಯೊರೆಯ ಬೇಕೆನುತಾಗ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪೇಳಲಿಕೆ ತೊಡಗಿದನು ॥ ೬೯೫ ॥

ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣ್ಯಪಿ ಸದಾ ಕುರ್ವಾಣೋ ಮದ್ವ್ಯಪಾಶ್ರಯಃ ।
ಮತ್ಪ್ರಸಾದಾದವಾಪ್ನೋತಿ ಶಾಶ್ವತಂ ಪದಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೫೬ ॥

ನಿರುತ ಕರ್ಮಾಚರಣನಿಷ್ಠಗೆ ।
ಒರುವುದೈ ಮದ್ರೂಪ ನಿಶ್ಚಿತ ।
ಒರುವುದಾತನಿಗೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯವು ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ॥

ನರನೆ ನಿಜಕರ್ಮಾನುರೂಪದ ।
ಪರಿಮಳದ ರೂಪದಲಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ವಿರಚಿಸಲು ಪೂಜೆಯನು ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ತಾಳ್ವ ॥ ೬೯೬ ॥

ದೊರಕಿಸುವನೈ ಜ್ಞಾನನಿಷ್ಠೆಯ ।
ಪರಮನನುನೋಹರ ಪ್ರಸಾದನ ।
ಬರಲು ಕೈವಶ ಜ್ಞಾನವೆನ್ನಲಿ ಭಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟುವುದು ॥
ಬರಲು ಭಕ್ತಿಯು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿ ।
ಬರುವುದೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯವೀಪರಿ ।
ನರನು ನೋದನುಭನಿಪನೀಪರಿ ಯೆನ್ನೊಳೈಕ್ಯಸುಖ
॥ ೫೯ ॥

ಇರುವೆ ನಾ ವಿಶ್ವಪ್ರಕಾಶಕ- ।
ನಿರುವೆನ್ನೆ ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಶ್ವದಿ ।
ಬರುತಲಿನ್ನೊಳು ಸರ್ವಭಾವದೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವನು ॥
ತೊರೆದು ಲೋಭನನುಪ್ಪು ಚಲದೊಳ- ।
ಗುರುತರದಲೈಕ್ಯವನು ಹೊಂದಲು ।
ಒರುವುದೇ ಲಗಣಕ್ಕೆ ಜಲದೊಳಗಾ ಸ್ವತಂತ್ರತೆಯು
॥ ೫೯ ॥

ಗಾಳಿಯಾಕಾರದಲಿ ತಿರಿತಿರಿ- ।
ಗೇಳುವುದು ತಿರಿತಿರಿಗುಮಿಲ್ಲಂ ।
ತಾಳುವುದು ಮೇಗೈಕ್ಯವಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿಯಾ ॥
ಕೇಳು ಕಾಯದ ಮನದ ಪಕಸದ ।
ಮೇಳದಿಂದನನೆನ್ನ ಭಜಿಸಲು ।
ಬಾಳುವನು ಯೆನ್ನಾಶ್ರಯದೊಳವನೇಕತನದಿಂದ ॥ ೬೦ ॥

ಒಂದು ಮೇಳೆ ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮವ- ।
ನೊಂದ ಮಾಡಿದರವನು ಜಗದಲಿ ।
ವಂದ್ಯನಲ್ಲವೆ ನಿಂದ್ಯನಲ್ಲಾ ಜಗವಿ ಪರಿಸಲು ॥
ಬಂದು ಭಾಗೀರಥಿಯು ಸೇರಲು ।
ನಿಂದಿರುವುದೇ ಭೇದ ನೀರಿಗೆ ।
ಒಂದು ಸೇರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಹೊಲದಾದ ನೀರನ್ನ । ೬೧ ॥

ಮಾದಲೆನ್ನಾಶ್ರಯವ ನರನಿಗೆ ।
ಕಾಡಲಾರದು ಶುಭಾಶುಭವದು ।
ಕೂಡಲಗ್ನಿಯ ಭೇದವಿಲ್ಲೈ ಕಾಷ್ಠಕಾಷ್ಠದಲಿ ॥

ಕಾಡುವುದ ಕೇಳೆನುತ ಬೆಂಕಿಯು ।
ಮಾಡುವುದೆ ಭೇದವನು ಚಂದನ- ।
ಕೇಡುವುದೆ ಕರುಣೆಯನು ವೊಂದೇ ಸಮನೆ ಸುಡುವುದಲಾ
॥ ೬೧ ॥

ಶುದ್ಧವಿಹುದೀ ಚಿನ್ನವೊಂದದಿ- ।
ನುಮ್ಮು ರೂಪಾಯ್ ಬೆಲೆಯುದಿರುವುದು ।
ಶುದ್ಧ ಭಾವದಿ ಕಡಿಮೆಯಿಹುದುವೆಂಬ ಭಾವವಿದು ॥
ಶುದ್ಧ ಪರುಸದ ಯೋಗ ಬಂದರೆ ।
ಯೆದ್ದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಭಾವವು ।
ಶುದ್ಧನಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಚಿನ್ನವದೇಕಭಾವದಲಿ ॥ ೬೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಶುಭವಶುಭವೆಂ- ।
ಬೆರಡು ಭೇದವ ತೋರುವುವು ಯೆನ- ।
ಗರಿವನಕಮೆನ್ನ ಪ್ರಕಾಶವು ಜೀವಾವನಕವಲಾ ॥
ಪರಿವುವೆರಡೀ ಭಾವವೊಂದೇ ।
ಪರಿಯಲೇ ಕಾಣುವುದು ವಿಶ್ವವ ।
ನರನು ಮದ್ಭಾವವನು ತಾಳಲು ಶುಭವಶುಭವಿಲ್ಲ ॥ ೬೩ ॥

ನೇರುವನಕವೆ ಸೂರ್ಯನೂರೊಳು ।
ತೋರುವುದು ದಿನರಾತ್ರಿಭೇದವು ।
ಸೂರಿಯನ ಪಟ್ಟಣದೊಳಿರುವುದೆ ಭೇದವೀತೆರದ ॥
ನೀರವೆನ್ನನು ನರನನಂತರ ।
ಹಾರಿ ಹೋಗುವುವೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಗ- ।
ಳೀರುನನು ಕಾಯುಜ್ಯಸದನಿಯು ಭೇದವೇನಿದಕೆ ॥ ೬೪ ॥

ಲೇಶಕಾಲಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಪಿ- ।
ನಾಶವಾಗದ ಪದವ ಪಡೆಯುವ- ।
ನೇಸು ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಮದ್ಭಾಸದ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ॥
ಪಾಸವಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ಹೇತ್ವೆನು ।
ಲೇಸಿನಿಂದಲಿ ಮತ್ವನನ್ನತೆ ।
ಬೀಸುಪರಿಯಲಿ ನಿಗಲು ಮತ್ತೇನಿಹುದೆ ಲಭ್ಯಾಂಶ ॥ ೬೫ ॥

ಚೇತಸಾ ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ಮಯಿ ಸಂನ್ಯಸ್ಯ ಮತ್ಪರಃ ।
ಬುದ್ಧಿಯೋಗಮುಪಾಶ್ರಿತ್ಯ ಮಚ್ಚಿತ್ತಃ ಸತತಂ ಭವ ॥ ೫೭ ॥

ವರಧನಂಜಯ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ ।
ನಿರುತ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೆನ ।
ಗುರುತರದೊಳರ್ಪಿಸುತ ಸಂನ್ಯಾಸವನು ಸ್ವೀಕರಿಸು ॥

ನರನೆ ಸಂನ್ಯಾಸವಿದು ಮೇಲಿನ- ।
ದಿರದೆ ಸುವಿಚಾರದಲಿ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಧರಿಸುತೇಕಾಗ್ರದಲಿ ಚಿತ್ತವ ಮನದ ಧೈರ್ಯದಲಿ ॥ ೬೬ ॥

ತೆರದಲೀ ಸಂನ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೈ ನಿನಗರವು ನೋಡೈ ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಯ ರೂಪ ನಿರ್ಮಲ ಕರ್ಮವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ॥
ಧರೆಯಲೀ ಸರ್ವಸ್ವ ಕರ್ಮದ ।
ಸರಸ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನ ಮಾಯೆಯು ।
ಯಿರುವಳಿತಿ ದೂರದಲಿ ನಿನ್ನಿಂದೆನುತ ತಿಳಿಯುವುದು
॥ ೬೦೩ ॥
ನರನೆ ರೂಪದ ಹೊರತು ಛಾಯೆಯು ।
ಬರುವುದೇ ಗೋಚರಕೆ ನಿನ್ನಯ ।
ಹೊರತು ಕೇಳಜ್ಞಾನಕಿಲ್ಲೈ ಬೇರೆಯಾಸ್ಥಾನ ॥
ಬರಲು ನಿನಗೀ ಜ್ಞಾನವದರಿಂ ।
ಮರಣವಹುದಜ್ಞಾನತಿಮಿರಕೆ ।
ದೊರೆಯಿತಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ನೋಡಲು ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸ ॥೬೦೪॥

ಈಂತಿತನಯನೆ ಯಾತ್ಮನಲಿ ನಿಜ ।
ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಲೆ ಕರ್ಮಭಾಸವು ।
ಸಂತತದಿ ಬಂದೊದಗುತಿಹುದೈ ಚಿಂತಿಸದೆ ಮನದಿ ॥
ಇಂತು ಬಂದಿಹ ಭಾಸವನು ನಿ- ।
ಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿ ।
ಕೆಂತು ತಲೆಯೆತ್ತುವುದು ನಾಶವ ಪಡೆವುದೈ ನಿಜದಿ ॥ ೬೦೯ ॥

ಬುದ್ಧಿಯಿಬರುವಳು ಸ್ವತಿವ್ರತೆ ।
ಶುದ್ಧ ಸ್ವಾತ್ಮನಲಿಟ್ಟು ಜಿಡು ನೀ ।
ಬದ್ಧಳಹಳೈಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಿದನನ್ಯಭಾವದಲಿ ॥
ಬುದ್ಧಿಯೊಪರಿ ಬೇರೆಭಾವವ- ।
ನೊದ್ದು ಯೆನ್ನನನನ್ಯಭಾವದಿ ।
ಬದ್ಧಕಂಕಣಳಾಗಿ ಭಜಿಪಳು ಭಕ್ತಿಪರಳಾಗಿ ॥ ೬೧೦ ॥

ಅನ್ಯಚಿಂತನ ಮೂಳ್ವ ಚಿತ್ತವಿ- ।
ದೆನ್ನನೇ ಭಜಿಸುವುದು ನೋಡೈ ।
ಯೆನ್ನನೀ ಪರಿ ಭಜಿಸಿದರೆ ಮದ್ರೂಪಲಾಭವಲಾ ॥
ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವನನ್ಯಭಾವದೊ ।
ಳೆನ್ನನೇ ಭಜಿಸುವರೆ ಹಚ್ಚಿಸು ।
ಯೆನ್ನ ಮಾತಿದು ವೇದವಾಕ್ಯವು ಬೇಗನಿದ ಮಾಡು ॥ ೬೧೧ ॥

ಮಚ್ಚಿತ್ತಃ ಸರ್ವದುರ್ಗಾಣಿ ಮತ್ಪ್ರಸಾದಾತ್ತರಿಷ್ಯಸಿ ।
ಅಥ ಚೇತ್ತ್ವಮಹಂಕಾರಾನ್ನ ಶ್ರೋಷ್ಯಸಿ ವಿನಂಕ್ಷ್ಯಸಿ ॥ ೫೮ ॥

ಈ ತೆರದಿ ನೀ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸೇವಿಸಿದರೆನ್ನ- ।
ನ್ಯಾತತುಕ್ಷಣ ಚಿತ್ತವಪ್ಪುದು ನಿನಗೆ ಮದ್ರೂಪ ॥
ಈ ತೆರದಿ ಮದ್ರೂಪವಾಗಲು ।
ಯೇತಕ್ಕೈ ನಿನಗಿಹುದು ಯೋಚನೆ ।
ಯಾತತುಕ್ಷಣ ಮತ್ಪ್ರಸಾದವು ಬಂತೆನುತ ನಂಬು ॥ ೬೧೨ ॥

ಜನನಮರಣಾದಿಗಳ ದುಃಖದ ।
ಮನೆಗಳನು ಭೋಗಿಪನು ಜೀವನು ।
ಅನುಭವದಿ ನೋಡಿದರೆ ದುರ್ಘಟವೆಲ್ಲ ದುಃಖವಿದು ॥
ನಿನಗೆ ಸುಖಕಾರಕಗಳೆವು ಯೆ- ।
ನ್ನನು ಕಣಾ ಸಾಧಿಸಿದರೀಪರಿ- ।
ಯಿನಸಹಾಯವು ಸಿಗಲು ಭಯವೇನಿಹುದು ಕತ್ತಲೆಯ ॥೬೧೩॥

ಗಳಿಸಿ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದ ಮಾತ್ರವ- ।
ನಳಿಯಲಾ ಜೀವತ್ವಭಾವವು ।
ಒಳಿಕವಗೆ ಸಂಸಾರಬಾಗುಲಬೊವನ ಭಯವೇಕೆ ॥
ತಿಳಿಯಲಾ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದದೊ- ।
ಳಳಿದು ಸಂಸೃತಿ ದುರ್ಗತಿಯು ನಿನ- ।
ಗುಳಿಯುವುದು ಸಂಸಾರಸೌಖ್ಯವ ಪಡೆಯೆ ಮದ್ರೂಪ ॥ ೬೧೪ ॥

ತಾಳೆ ನೀನಭಮಾನಮದವನು ।
ಕೇಳಲಾರದೆ ಪೋದರೆನ್ನಯ ।
ಹೇಳಿಕೆಯ ಬೋಧವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದರೆ ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತನು ।
ಮೇಲೆ ನೀನವ್ಯಯನು ನಿಜವಿದು ।
ತಾಳ ಬೇಕಾಗುವುದು ದೇಹದ ಘಾತವಾತಗಳ ॥ ೬೧೫ ॥

ಆಡಿಗಡಿಗೆ ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ದೇಹದಿ ।
ಬಡಿಯುತಿರುವುವು ಹೊಡತಬಡತಗ- ।
ಳೆಡೆಬಿಡದೆ ಯೆಡರುಗಳು ನಿನ್ನನು ಹಿಡಿದು ತ್ರಾಸಿಪುವು ॥
ನುಡಿದ ಯೆನ್ನೀ ನುಡಿಗಳನು ನೀ- ।
ಸಡಗರದಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನಡೆಯಲು ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಮಡಿಯದಲೆ ಜೀವನ್ಮರಣ ಪಡೆವಿಯಲಾ ॥ ೬೧೬॥

ಯದಹಂಕಾರಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ನ ಯೋತ್ಸ್ಯ ಇತಿ ಮನ್ಯಸೇ ।
ಮಿಥ್ಯೈಷ ವ್ಯವಸಾಯಸ್ತೇ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ತ್ವಾಂ ನಿಯೋಕ್ಷ್ಯತಿ ॥ ೫೯ ॥

ದ್ವೇಷಿಸಲು ಪಥ್ಯವನು ಜ್ವರವು ವಿ- ।
ಶೇಷವಾಗದೆ ನಿಲುವುದೇ ಮೇಣ್ ।
ದ್ವೇಷಿಸಲು ದೀಪವನು ಕತ್ತಲೆಗಾಯ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ॥
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನೀ ವಿವೇಕವ ।
ದ್ವೇಷಿಸಲು ವರ್ಧಿಪುದಹಂತೆಯು ।
ಲೇಸನೀಯದೆ ನಾಶಕಿದು ಹಾದಿಯನು ತೋರಿಪುದು ॥೫೯॥

ನೋಡು ನೀನರ್ಜುನನು ಯುದ್ಧಕೆ ।
ಕೂಡಿರುವ ಜನರೆಲ್ಲರಾಪ್ತರು ।
ಮಾಡಲೆಂತೀ ಜನರ ವಧೆ ಪಾತಕವೆ ತಟ್ಟುವುದು ॥ ೫೯ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆ ।
ಯಿರುವುದೇನದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯತೆ ।
ಬರಿದೆ ಮಾಯಾಜಾಲ ಮೃಗಜಲವಲ್ಲವೇ ತಿಳಿಯೆ ॥

ನಾನಿರುವೆನರ್ಜುನನು ಮುಂದಕೆ ।
ಕಾಣುನೀಜನರಾಪ್ತನೆಂಟರು ।
ನಾನು ಸಂಗ್ರಾಮವನು ಮಾಳ್ಪುದು ಪಾಪಕಾರಕವು ॥
ನೀನವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಮೂಲಕ ।
ಪೂರ್ಣನಿರ್ಧಾರವನು ಮಾಡಿದಿ ।
ಯೇನು ನಾನಿವರೊಡನೆ ಮಾಡೆನು ಕದನಕಲಹಗಳ ॥೫೯॥

ಕರದಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಹಿಡಿದೀ ।
ಪರಿ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧಕೆ ।
ಬರುತಲೀಪರಿ ಯುದ್ಧವಿನ್ಮಖನಹುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ॥ ೫೯ ॥
ಪಾರ್ಥ ನೀನಾ ಯುದ್ಧ ಮಾಡೆನೆ ।
ನುತ್ತ ನಿರ್ಧಾರವನು ಮಾಡಲು ।
ವ್ಯರ್ಥವಹುದೈ ಲೋಕಮಾನ್ಯನೆ ನಿನ್ನ ನಿರ್ಧಾರ ॥
ಮಾಡಲೇನೀ ನಿಶ್ಚಯವ ಕೈ- ।
ಗೂಡುವುದೆ ನಿನಗಿದರ ಯಶವೈ ।
ದೂಡುವುದು ಯುದ್ಧದಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸ್ವಭಾವವದು ॥

ವ್ಯರ್ಥಮಾಡುತ ನಿನ್ನ ನಿಶ್ಚಯ ।
ಕ್ಷಾತ್ರವೃತ್ತಿಯು ನಿನ್ನ ಬಿಡದಲೆ ।
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಯುದ್ಧವನು ಮಾಡಿಸದೆ ಬಿಡುತಿಹುದೆ ॥ ೫೯ ॥

ಸ್ವಭಾವಜೇನ ಕೌಂತೇಯ ನಿಬದ್ಧಃ ಸ್ವೇನ ಕರ್ಮಣಾ ।
ಕರ್ತುಂ ನೇಚ್ಛಸಿ ಯನ್ಮೋಹಾತ್ ಕರಿಷ್ಯಸ್ಯವಶೋಽಪಿ ತತ್ ॥ ೬೦ ॥

ಹರಿವುದೈ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹವು ।
ಭರದಿ ಮೂಡಣ ಕಡೆಗೆ ಯದರಲಿ ।
ನರನು ಜೀಳುತಲೀಸಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಕಡೆಗೆ ಬರ ಬಹುದೆ ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬಿತ್ತಿರ್ದ ಭತ್ತವು ।
ಬರುವುದೈ ಭತ್ತದ ಸ್ವರೂಪದಿ ।
ಬರುವುದೇ ಮೇಣದಕೆ ಜೋಳದ ರೂಪವಿಚ್ಛಿಸಲು ॥೫೯॥

ನರನೆ ನಿನ್ನಲಿ ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಗಣವು ಕೇಳ್ ಹು- ।
ಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲಾ ಶೌರ್ಯದಕ್ಷತೆತೇಜವೊದಲಾಗಿ ॥
ಧರಿಸಿ ನೀನೀ ಕ್ಷಾತ್ರ ಗುಣಗಳ ।
ಬರಿದೆ ಪಕೃತಿವಿರುದ್ಧ ನೀನೀ- ।
ಪರಿಯ ನಿರ್ಧಾರವನು ಮಾಡುವುದುಚಿತವೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೫೯ ॥

ವ್ಯರ್ಥವಹುದೀ ಮಾತು ಸಹಜದ ।
ವೃತ್ತಿಯಂದದಿ ಗುಣವು ಬರುವುದು ।
ಕ್ಷಾತ್ರವಂಶದಿ ಹುಟ್ಟಿ ನೀ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ವ್ಯರ್ಥವಹುದೀ ಯುದ್ಧ ವಿಮುಖತೆ ।
ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮವು ನಿನ್ನನೆಬ್ಬಿಸ ।
ಕಿತ್ತಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆಳೆದು ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಿಸದೆ ಬಿಡದು ॥೫೯॥

ನರನೆ ನೀನೀ ಕ್ಷಾತ್ರಗುಣದಿಂ- ।
ದಿರುವಿಯಲ್ಲೈ ಬದ್ಧನದರಿಂ ।
ಒರುವುದೇ ನಿನಗೇನು ಗುಣದ ವಿರುದ್ಧ ವರ್ತಿಸಲು ॥
ಬರಿದೆ ನೀ ನಿರ್ಧಾರವೀಪರಿ ।
ಧರಿಸಿ ಮನದಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡದೆ ।
ಯಿರುವಿಯಾದರೆ ಪೇಳ್ವೆನಿನಗಾನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ ॥ ೫೯ ॥

ನರನ ಕೈಕಾಲ್ಗಳನು ಕಟ್ಟುತ- ।
ಲಿರಿಸಿದರೆ ರಥದೊಳಗೆ ತದ್ರಥ ।
ಚರಿಸ ತೊಡಗಲು ರಥದಿ ಕೂತವ ಚರಿಸೆನೆಂದರೆಯು ।।
ಧರಿಸಿದರೆ ನಿರ್ಧಾರವಾರಥ ।
ಚರಿಸಲಾರದೆ ಯಿರುವುದೇ ಯಾ ।
ತೆರದಿ ನಿನ್ನೀವ್ಯರ್ಥ ನಿರ್ಧಾರವು ಧನಂಜಯನೆ ॥ ಲಶಿ ॥

ನಾನು ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಲಾರೆನು ।
ಮಾನಿಸುತಲೇ ಪರಿಯ ನಿಶ್ಚಯ ।
ನೀನು ರಣರಂಗದಲಿ ಬಂದಿಯೊ ಹೇಳುವರೆ ಯದನೆ ॥
ನೀನು ಯುದ್ಧದಿ ಬಿದ್ದು ಶರಸಂ- ।
ಧಾನವನು ಮಾಡುವಿ ನಿಶ್ಚಯ ।
ಕಾಣೆನಿದರಲಿ ಸಂಶಯವನೆಳ್ಳಿನಿತ ನಾ ವಾರ್ಥ ॥ ಲಶಿ ॥

ಮರೆತಿಯಾ ಕೌಂತೇಯ ನೀನಾ ।
ಪರಿಯ ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿಯುತ್ತರ ।
ತಿರಿಗಿ ರಣದಿಂದಲಿ ಪಲಾಯನ ಮಾಡ ಹತ್ತಿರಲು ।।
ಧರಿಸಿದರು ನೀ ಷಂಢವೇಷವ ।
ಹರುಷದಿಂ ರಣ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆ ।
ನರನೆ ನೀ ಪೇಳೆನಗೆ ಮಾಡಿದಿ ಯೇತಕಾರಣವ ॥ ಲಶಿ ॥

ಬಿಡದು ನಿನ್ನನು ಕ್ಷಾತ್ರವೃತ್ತಿಯು ।
ಪಿಡಿದು ನಿನ್ನನು ಯುದ್ಧರಂಗದಿ ।
ಒಡಿಯಲಿಕೆ ಹುಚ್ಚುವ್ರದು ನೈರಿವ್ರಾತವನು ಪಾರ್ಥ ।।
ಪಿಡಿದು ನೀ ಸಂಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವ- ।
ನೊದನೆ ಯಕ್ಷೌಹಿಣಿ ದಕ್ಕೆಗದ ।
ಗದಣವನು ನೆರೆ ಗೆಲಿದು ತಂದಿಯೊ ವಸ್ತ್ರಗೋವ್ರಜವ ॥ ಲಶಿ ॥

ಒದವಸಿಗೆ ಒಡತನದೊಳಿರುವುದೆ ।
ಕಡುಮಮತೆ ರೋಗದಲಿ ರೋಗಿಗೆ ।
ಪಿಡಲು ಬೇಕೆಂದೆನುತಲೀಕ್ಷಿಸೆ ಪಿದದು ಪ್ರಾರಬ್ಧ ।।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಪಾರಬ್ಧ ದೊಡ್ಡದು ।
ನಿಡುವ್ರದೇ ನೀಶ್ವರನ ನಿಯಮಗ ।
ದೃಢವದೊಳೀಶ್ವರ ನಿನ್ನ ಹೃದಯುದಿ ವಾಸ ಮಾಡಿಹನು ॥ ಲಶಿ ॥

ಈಶ್ವರಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಹೃದ್ದೇಶೇಽರ್ಜುನ ತಿಷ್ಠತಿ ।
ಭ್ರಾಮಯನ್ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಯಂತ್ರಾರೂಢಾನಿ ಮಾಯಯಾ ॥ ೬೧ ॥

ಇರುವುದೈ ಭೂತಗಳಲಂತಃ- ।
ಕರಣ ಹೃದಯಾಕಾಶರೂಪದಿ ।
ಒರುವ್ರದದರಲಿ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯ ಸಹಸ್ರಕಿರಣನಲಾ ।।
ಒರಲು ಸಾವಿರಕಿರಣದಿಂದೀ- ।
ಪರಿಯಲೀಶ್ವರ ಸೂರ್ಯನುದಯಕೆ ।
ತರುವನವನು ಪ್ರಕಾಶ ಮೂರ್ಯೋಕಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ಲಶಿ ॥

ಮೆರೆವ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಜಾಗೃತಿ ।
ಯಿರುವ್ರವೀ ಮೂರ್ಯೋಕ ನೊ ದಲ- ।
ತಣಿ ಬೆಳಗಲು ಜೀವಪಾಂಥಸ್ಥನಿಗೆ ಬೆಳಕಾಯ್ತು ॥
ಇರುವೈ ವೇದ್ಯೋದಕದ ಕೆರೆ ।
ಯರಳಿಸುವನೈ ವಿಷಯಕಮಲವ ।
ಮೆರೆವ ಜೀವನೆ ಭ್ರಮರಷಟ್ಪದ ನೇವಿಸುವನವನು ॥ಲಶಿ॥

ಐದು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಾರನೆ ।
ಪಾದ ಮನವೀ ತೆರದಲಾರೈ ।
ಪಾದಗಳು ಜೀವನಿಗೆ ಷಟ್ಪದನಾದನದರಿಂದ ।।
ಮೇರಿಸಿಯಲೀ ಸರ್ವಜೀವತ- ।
ನಾದಿರೂಪ ಮಹೇಶ್ವರನು ಬಹು ।
ನೋದದಿಂ ವಾಸಿಪನು ಹೃದಯುದಿ ಸರ್ವಜೀವರಲಿ ॥ ಲಶಿ ॥

ಇರುವನೀಶ್ವರ ಸರ್ವಭೂತನಿ- ।
ಕರದ ಹೃದಯದೊಳೊಳಗೆ ಧರಿಸುತ ।
ಕರಿಯೊದಿಕೆಯನು ನೋಡಹಂಕೃತಿಯೆಂಬ ಕಂಬಳಿಯ ॥
ಅರಿಸಿ ಮಾಯಾಪದದೆ ತನ್ಮಯ ।
ಹೊರಗೆ ಬೊಂಬೆಯನಾಡಿಸುವನೈ ।
ಮೆರೆವನೀಜೀವರಿಗೆ ತಾನೇ ಸೂತ್ರಧಾರನಲಾ ॥ ಲಶಿ ॥

ಇರುವನೊರ್ವನೆ ಸೂತ್ರಧಾರನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ಚೌರ್ಯಂಪಲಕ್ಷದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಛಾಯಾಸ್ವರೂಪದ ಚಿತ್ರವಾಡಿಸನು ।
ಸರಸಿಬಾಸನ ಹಿಡಿದು ಕೇಟಕ ।
ವರೆಗೆ ಭೂತಗಳೆಲ್ಲವನು ತಾಂ ।
ಪರಿಕಿಸುತ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಮಾನದಿ ಕೊಡುವನಾಕೃತಿಯ ।ಲಶಿ॥

ಭೂತಜಾತದ ಮುಂದೆ ಪಾತ್ರ- ।
ಪಾತ್ರನೂನ ಶರೀರನಿಟ್ಟರೆ ।
ಭೂತಜಾತವು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಮನದಿ ಹಿಗ್ಗುತಲಿ ॥
ಅತಶುಕ್ಷಣ ದೇಹಯುಂತ್ರನ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೇರುತಲಿ ದೇಹ- ।
ವ್ಯಾತನೇ ತಾನೆಂದು ಭಾವಿಪುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೬೫ ॥

ನೂಲ ಕಟ್ಟಲು ನೂಲು ಬೇಕೈ ।
ಹುಲ್ಲ ಕಟ್ಟಲು ಹುಲ್ಲು ಬೇಕೈ ।
ಬಾಲಕನು ನಿಜಬಿಂಬ ನೀರಲಿ ನೋಡಿ ಭ್ರಮಿಸುವನು ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಜೀವಿ ತನ್ನವಿ- ।
ಶಾಲಮನಿಂದೇ ತಾನೆನುತ ಒಹು ।
ಲಾಲಿಸುಯುಲದ ಜಾಳಗಿಸುವನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೬೬ ॥

ಏರಿಸುತ ಭೂತಗಳನೆಲ್ಲ ಶ- ।
ರೀರಯಂತ್ರದ ಮೇಲನಂತರ ।
ಪ್ರಾರಬುಧ ಕರ್ಮಾನುರೂಪದ ಸೂತ್ರವೆಳೆಯುವನು ॥
ಪ್ರಾರಬುಧ ಸೂತ್ರವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರ- ।
ಕಾರ ಸಿರುವುದು ಭೂತಜಾತವ- ।
ನೇರಿಸುವುದೈ ಹೇರೆಬೇರಾಗತಿಗೆ ಕೃತಿಯಂತೆ ॥ ೬೭ ॥

ಕರಡವನು ಗಗನದಲಿ ಗಾಳಿಯು ।
ಗರಗರನೆ ತಿರುಗಿಸುವ ಪರಿಯಲಿ ।
ನರನೆ ಸಂಸೃತಿಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಭ್ರಮಿಸುವುದು ॥
ಧರೆಯುಲೀಶ್ವರಸತ್ತೆಯಿಂದಲಿ ।
ಚರಿಸುವುದು ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಲೋಕವನು ಚೋದಕನಾಡಿಸುವ ತೆರದಿ ॥ ೬೮ ॥

ಸಿಂಧುಮೊದಲಾದವುಗಳಾಟವು ।
ಚಂದ್ರನೆದುರಿಲಿ ನಡೆವುದಲ್ಲವೆ ।
ಸಿಂಧುವಿಲಿ ನೀರುಕ್ಕಿ ಬರುವುದು ಕುಮುದಿನಿಗೆ ಹರ್ಷ ॥
ಚಂದ್ರಕಾಂತವು ದ್ರವಿಸುತಿಹುದಾ- ।
ನಂದದಿಂ ನಲಿವುದು ಚಕೋರ ವು- ।
ರಿಂದರಾತ್ಮಜ ನೋಡು ನೋಡೀ ಕೃತಿಯ ಲೌಕಿಕದ ॥ ೬೯ ॥

ಧರಣಿಯುಲ್ಲಿ ಪರಾಪ್ರಕೃತಿವಶ- ।
ನಿರುತಲೀಶ್ವರ ಚೇಷ್ಟೆಯಾಡುವ- ।
ನರಿಯಲಾ ವಾಸಿಪನು ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯಕೋಶದಲಿ ॥
ಧರಿಸದರ್ಜುನನೆಂಬ ಭಾವವ- ।
ನಿರುವ ನಾನಾನೆಂಬ ಭಾವವು ।
ಪೊರೆವುದೀಶ್ವರ ಭಾವನೆಂದೇ ತಿಳಿಯ ಬೇಕು ಸದಾ ॥ ೭೦ ॥

ನೀನು ಯುದ್ಧವ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ।
ತಾನೆ ಯಾ ಯೋಶ್ವರನು ಪ್ರಕೃತಿಸ- ।
ಹಾನುಭೂತಿಯು ದೊರಕಿಸುತ ನಿನ್ನಿಂದ ಯುದ್ಧವನು ॥
ಸಾನುರಾಗದಿ ಮಾಡಿಸುವನೈ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯುಲ್ಲೀಶ್ವರನೆ ಸ್ವಾಮಿಯು ।
ತಾನೆ ಭೂತಗ್ರಾಮಕೆಲ್ಲಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯನು ಕೊಡುವ ॥ ೭೧ ॥

ಈಶನಿತ್ತಾಪ್ರಕೃತಿಗುಣವಶ- ।
ವಾಸನೆಯಿಂದಲೆ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮಾಳ್ಪುವೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಲೇಶ ನೀನಭಿಮಾನ ಧರಿಸದೆ ।
ತೋಷದಿಂ ಕರ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣ- ।
ದೋಷವೆಂದೇ ನೆನಸಿ ನಡೆಸೈ ನಿನ್ನ ವ್ಯವಹಾರ ॥ ೭೨ ॥

ತಮೇವ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಭಾರತ ।
ತತ್ಪ್ರಸಾದಾತ್ಪರಾಂ ಶಾಂತಿಂ ಸ್ಥಾನಂ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ಶಾಶ್ವತಮ್ ॥ ೬೨ ॥

ಇರುವನೀಶ್ವರ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಿ ।
ಶರಣ ಹೋಗತಾನನು ತತ್ಪರ- ।
ನಿರುತ ಸಾಯುಜ್ಯವನು ಪಡೆಯುವಿ ಗಂಗೆಶರಧಿಯೊಲು ॥
ನಿರುತ ನೀ ವಾಕ್ಕಾಯಚಿತ್ತದಿ ।
ತೊರೆಯುತಲಹಂಕಾರವನು ಬಹು ।
ಪರಿಯಲಾತನ ಶರಣ ಹೋಗೈ ಪಡೆದು ತದ್ರೂಪ ॥ ೭೩ ॥

ದೊರಕಿಸುತಲೀಶಪ್ರಸಾದವ ।
ಕರವ ಗ್ರಹಿಸುವಿ ಶಾಂತಿ ಪಕ್ಷಿಯ ।
ಹರುಷದಿಂದಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ ರಮಿಸಿ ರಂಜಿಸುವಿ ॥
ಇರುವುದಿದು ವೃತ್ತಿತ್ರಿಕಾರಣ ।
ಪರಮ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಮನೋಹರ ।
ಚರಮನೆಯು ಅನುಭವಕೆ ಯನುಭವ ಸ್ಥಾನೋತ್ತಮವಿ ॥ ೭೪ ॥

ನರನೆ ನೀನೀಯಾತ್ಮಪದವಿಯ ।
ಥೊರೆಯೆನಿಸಿ ಯಕ್ಷಯವ ಸೌಖ್ಯವ ।
ದೊರಕಿಸುವಿ ನೀನೆಂದು ನಂಬೀ ಮಾತ ಪೇಳಿದುದ ॥

ಹರುಷದಿಂದೀ ಪರಿಯ ತತ್ತ್ವನ ।
ನರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಹರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಯೆಂದನು ನಗುತ ಸಂಜಯನು ॥೬೬॥

ಇತಿ ತೇ ಜ್ಞಾನಮಾಖ್ಯಾತಂ ಗುಹ್ಯಾದ್ಗುಹ್ಯತರಂ ಮಯಾ ।
ವಿಮೃಶ್ಯೈತದಶೇಷೇಣ ಯಥೇಚ್ಛಸಿ ತಥಾ ಕುರು ॥ ೬೩ ॥

ಜ್ಞಾನ ಗೀತಾನಾಮದಿಂದ ಮ- ।
ಹಾನುಕೀರ್ತಿಯ ಹೊಂದಿರುವದೈ ।
ಜ್ಞಾನವಿದು ವೇದಗಳ ಸಾರವು ಸಕಲ ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಜ್ಞಾನವಿದು ನೋಡಾತ್ಮರೂಪದ ।
ಮಾಣಿಕವ ಕೈವಶವ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಜ್ಞಾನವಿದು ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಿಹುದು ॥೬೭॥

ಬೇರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆದನೆ ವರ್ಣಿಸಿ ।
ಚಾರು ಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆದುವಲ್ಲವೆ ।
ಬೇರೆ ಬುದ್ಧ್ಯಾದಿಗಳ ಜ್ಞಾನವು ಲೇಶಶೇಷವಲಾ ॥
ಸೇರಲೀ ಜ್ಞಾನವನು ಸರ್ವಪ್ರ- ।
ಕಾರ ದ್ರಷ್ಟನು ನಾನೆಯವರಿಗೆ ।
ತೋರಿಕೊಳ್ಳುವೆ ನಿಜದೊಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ॥೬೮॥

ಗುಪ್ತನಿಹೆ ನಾ ಸರ್ವಜಗದಲಿ ।
ಗುಪ್ತಧನವಿದು ಜ್ಞಾನವೆನ್ನದು ।
ಯುಕ್ತವಿಹುದೀ ಜ್ಞಾನನತಿಯೋಗ್ಯತೆಯ ನಿಧಿಯಿಹುದು ॥
ಭಕ್ತರೊಳು ನೀನೆನ್ನ ಪರಮಸು- ।
ಭಕ್ತ ಮೈದುನ ಮಿತ್ರನಿರಲಿದ ।
ಗುಪ್ತನಿಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವೇ ನಿನ್ನಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥೬೯॥

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪ್ರೇಮಭರದೊಳ- ।
ಗಿರದೆ ಗುಪ್ತ ನಿಧಾನವಿತ್ತೆನು ।
ಹರಿವುದೈ ಪ್ರೇಮಪ್ರವಾಹವು ನಿನ್ನೊಳೆನಗೆ ಸದಾ ॥
ಕರೆದು ನಿಜಜಾಲನನು ಪ್ರೇಮದ ।
ಭರದಿ ಮುದ್ದಾಡುವಳು ತಾಯಿಯು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾತೆರದಿ ಹೃದಯವ ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದೆ ॥೭೦॥

ಇರುವುದಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸೂಕ್ಷ್ಮವು ।
ನರನೆ ಸೋಸಿಸಿ ಕೊಳ್ಳರೇ ಕೇಳ್ ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಪೀಯೂಷ ಸವಿಯುಲ್ಲವೆ ಧನಂಜಯನೆ ॥

ತೆರೆವರಲ್ಲವೆ ತೋಟಿಯಾಪರಿ ।
ತರಣಿ ಸರ್ವಪ್ರಕಾಶದಾತನು ।
ಪರಿಯಿದಾದರು ಕಣ್ಣಿಲಂಜನ ಹಾಕ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥ ೭೧ ॥

ನಾನು ಕೇಳ್ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದರು ।
ಜ್ಞಾನವಿದನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಯೆ ।
ನಾನುರಾಗದೊಳಿತ್ತೆ ನಿನಗಾಂ ಭಕ್ತ ನೀನೆನುತ ॥
ನೀನು ಮುಂದೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ- ।
ಲೇನು ಯೋಗ್ಯವೊ ತೋರ್ಪುದದನೆ ಮ- ।
ಹಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡು ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಮಾಡೀಗ ॥ ೭೨ ॥

ನುಡಿದನೀಪರಿ ಪಾರ್ಥನಿಂಗಾ ।
ಜಡಜನಾಭನು ಪ್ರೇಮಭರದಲಿ ।
ಕಡೆಯ ನುಡಿಯಾಡಿದನು ದೇವನು ಮುಂದೆ ನುಡಿಯನಲಾ ॥
ಪಿಡುವನೆಂತೀಶ್ರವಣಸುಖವನು ।
ಪಿಡುವರಾರೀಮ್ಮಮೃತಪಾನವ ।
ಜಡಜನಾಭನು ಮುಂದೆ ಗೀತೆಯು ಪೇಳಬೇಕೆನುತ ॥ ೭೩ ॥

ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು ।
ಪಾರ್ಥ ಮೌನವನಾಂತನೆನುತಲಿ ।
ಕೂತನೆಂತೀ ಮೌನದಿಂದಲೆನುತ್ತ ಚೋದ್ಯದಲಿ ॥
ವಿನತನಾಡಿದನಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ।
ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ ಮೌನವೇತ- ।
ಕ್ಕೇತಕೀ ಪರಿ ಜ್ಞಾನವಂಜನೆ ಮಾಡುವಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ॥ ೭೪ ॥

ನರನೆ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯನು ಹೇಳೈ ।
ಧರಿಸ ಬಾರದು ಮೌನವೀಪರಿ ।
ಯುರುಹ ಬೇಕೇ ಮುಂದೆ ಗೀತಾಮೃತವ ನೀ ಪೇಳು ॥
ನರನು ಹಸಿವೆಯೊಳೂಟಕತಿಯಾ- ।
ತುರತೆಯಿಂದಲಿ ಕುಳಿತು ತೃಪ್ತಿಯು ।
ಬರದೆ ಸಾಕೈ ಬೇಡ ಬಡಿಸುವುದೆಂಬುವನೆ ಕ್ಷುಧಿತ ॥ ೭೫ ॥

ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವೆಯು ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ । ಹೇಳ ಬೇಕೇ ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ।
ಬಟ್ಟು ಬಿಡುವರೆ ಯೆಲೆಯು ವಂಚಿಸಿ । ಮೇಲೆಯೇ ನಿನಗಾಯ್ತು ಜ್ಞಾನವು ।
ತಟ್ಟುವುದು ವಂಚನೆಯ ದೋಷವು ಕ್ಷುಧೆಯು ಪೀಡಿಸ್ಪರು ॥ ಹೇಳು ನಿಶ್ಚಯ ಕೋರ್ಪುದಿದು ನಿನಗಲ್ಲನೇ ಜ್ಞೇಯು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನು ಶ್ರೀಗುರುವು ನಿನ- । ತಾಳಿ ನೀ ಸರ್ವಜ್ಞ ಪದವಿಯ ।
ಗಿಷ್ಟ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ವಿವರಿಸಿ । ಪಾಲಿಸುವಿ ಜಗವೆಲ್ಲ ನೀನೇ ।
ಕೊಟ್ಟು ತಿಳಿಸುವನಿರಲು ಯೋಗ್ಯವೆ ನಿನಗೆ ಸಂದೇಹ ॥೬೫೭॥ ಹೇಳ ಬೇಕೇ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನೀ ಸೂರ್ಯ ನಿಜವೆನುತ ॥೬೫೮॥

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ । ಜಡಜದಳಲೋಚನನು ಕೃಷ್ಣನು ।
ಯುರುಹ ಬೇಕೀ ಜ್ಞಾನವೆನ್ನುತ । ನುಡಿಯು ಕೇಳುತ ಪಾರ್ಥನಾಡಿದ ।
ಧರಿಸಿದಿಯೊ ಮೌನವನು ಪೇಳೆನಗೀಗ ಶಂಕಿಸದೆ ॥ ನುಡಿದನೀಪರಿ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಕುಂತಿನಂದನಗೆ ॥
ಹರಿಯು ವಚನವ ಕೇಳಿ ಪಾರ್ಥನು । ಜಿಡು ಜಿಡಿಲೊ ಕೌಂತೇಯ ನಿನ್ನಯ ।
ಹರುಷದಿಂದುತ್ತರವನಿತ್ತನು । ಸಡಗರದ ನುಡಿ ಸಾಕಿದೇತಕೆ ।
ಹರಿಯೆ ತಿಳಿಯಿತು ನಿನಗೆ ಯೆನ್ನ ಮನೋರಥವು ನಿಜದಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯ್ತೇ ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಯಿದು ಸ್ತುತಿನಿಪುಣ ನೀನು ॥೬೫೯॥

॥ ೬೫೭ ॥

ಸರ್ವಗುಹ್ಯತಮಂ ಭೂಯಃ ಶೃಣು ಮೇ ಪರಮಂ ವಚಃ ।
ಇಷ್ಟೋಽಸಿ ಮೇ ದೃಢಮಿತಿ ತತೋ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ತೇ ಹಿತಮ್ ॥ ೬೪ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ । ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಕೇಳೀರಹಸ್ಯವ ।
ಯರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕ । ಯೆಷ್ಟು ದುರ್ಲಭವೆನುತ ವರ್ಣಿಸೆ ।
ಪರಮ ನಿರ್ಮಲ ವಚನ ಕೇಳ್ವುದು ಸಾವಧಾನದಲಿ ॥ ಬಿಟ್ಟು ದ್ವೈತವನೈಕ್ಯಗೃಹದಲಿ ಭೋಗ್ಯನೀವಸ್ತು ॥
ಇರುವುದಿದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು । ಬಿಟ್ಟು ನಿಜ ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರವ ।
ಒರಿದೆ ಹೇಳುವ ಮಾತಿದಲ್ಲಾ । ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯ ನೀನಿಹ ।
ಒರಿದೆ ಶತ್ರುವಿದೆಂದು ಕೇಳುವ ಮಾತು ಬೇರಲ್ಲ ॥೬೬೦॥ ಯೆಷ್ಟ ಹೇಳಲಿ ನೀನು ಯೆನ್ನ ನಿಜಾತ್ಮನೆಂದರಿಯು ॥ ೬೬೧ ॥

ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯವು ದೊಡ್ಡದೆಂದು ಪ್ರ- । ತಿರಿತಿರಿಗಿ ದರ್ಪಣವ ಕೈಯಿಂ- ।
ಸನ್ನವಾಯ್ತಾ ಜ್ಞಾನ ಗುಹ್ಯವು । ದೊರೆಸುವುದು ಸ್ವಚ್ಛತೆಯು ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ಕೂರ್ಮದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೇಳಲಾ ಮರಿಯು ॥ ಪರಿಕಿಸಲು ಮೋರೆಯನು ಪೋಹದೊಳಲ್ಲ ದರ್ಪಣದ ॥
ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ । ನರನೆ ನಿನ್ನ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡುತ- ।
ತಣ್ಣಗಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಹಸಿವೆಯು । ಲರುಹುವೆನು ನನಗಾಗಿಯೇ ನಾ- ।
ವ್ಯಣ್ಣಲಿಕೆ ಮೊಲೆ ತುರುಕ ಬೇಕೇ ಬಾಯೊಳಗೆ ತಿರಿಗಿ ನಿರುವುದೇ ದ್ವಂದ್ವಪ್ರಕಾರವು ನಮ್ಮನಮ್ಮೊಳಗೆ । ೬೬೪ ॥

॥ ೬೬೧ ॥

ಚಾತಕನಿಗೋಸುಗವೆ ಗಗನವು । ಇರುವುದೆನ್ನಯ ಗುಹ್ಯತಮವಿದು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಜಲ ಹಿಡಿದಿರುವುದೈ । ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿ ಪೆಟ್ಟಹೆ- ।
ಭೂತಳಕೆ ವ್ಯವಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಫಲದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಾ ॥ ನಿರುವಿ ಯೆನ್ನಯ ಜೀವನೋ ನೀನಾತ್ಮನೋ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಇತರಿಂದೀ ಫಲವು ದೊರೆವುದು । ನರನೆ ನೀನಾಗಿರುವಿ ಯೆನ್ನಯ ।
ಭೂತಳದಿ ಕಾರಣ ವಿಚಾರಿಸೆ । ಪರಮ ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠ ನಿಷ್ಠೆಯ ।
ಮಾತ ಹೇಳುವೆ ದೈವಯೋಗದಿ ಫಲವು ಸಿಗದಿಹುದೇ ॥೬೬೫॥ ಸರಸ ಮೂರ್ತಿಯು ನೀನು ನನ್ನನು ಮರುಳ ಮಾಡಿದಿಯಾ ॥೬೬೫॥

ನೀರಿನಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಲವಣವ ।
ಬೇರುವುದೇ ಲವಣವದರಲಿ ।
ನೀರಿನಾರೂಪವನು ತಾಳ್ವುದು ಮರೆತು ನಿಜರೂಪ ।।

ತೋರದೀಪರಿ ಭೇದವೆನ್ನೊಳು ।
ಸೇರಿರುವಿ ನೀನೈಕ್ಯಭಾವದಿ ।
ಕಾರಣದಿ ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳ್ದೆನು ಗುಹ್ಯನಿರ್ಮಲವ ॥ ೬೬ ॥

ಮನ್ಮನಾ ಭವ ಮದ್ಭಕ್ತೋ ಮದ್ಯಾಜೀ ಮಾಂ ನಮಸ್ಕುರು ।
ಮಾಮೇವೈಷ್ಯಸಿ ಸತ್ಯಂ ತೇ ಪ್ರತಿಜಾನೇ ಪ್ರಿಯೋಽಸಿ ಮೇ ॥ ೬೫ ॥

ನೀನು ಮಾಡುವ ಸರ್ವಕರ್ಮವ ।
ಮಾನಸಿಕ ಶಾರೀರಕವ ಮೇಣ್ ।
ನೀನು ಯೆನಗರ್ಪಿಪುದು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನು ನಾನು ।,
ಬಾನಿನಲಿ ನೋಡಿದರೆ ವಾಯುವು ।
ತಾನೆ ವ್ಯಾಪಕ ಸರ್ವದಿಕ್ಕಿಯಲಿ ।
ನೀನದೇ ರೀತಿಯಲಿ ಕರ್ಮವನರ್ಪಿಸೈ ಯೆನಗೆ ॥ ೬೬ ॥

ಇರಿಸು ನಿನ್ನಯ ಮನದೊಳೆನ್ನನು ।
ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಕಿವಿಗಳೆನ್ನಯ ।
ಮೆರೆವ ಗುಣಗಣವರ್ಣನೆಯ ಕೇಳಲಿ ಸುಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥
ಧರಿಯಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಂಯುತ- ।
ರಿರುವ ಸಾಧುಗಳೆನ್ನ ರೂಪರು ।
ಅರಿಸು ನಿನ್ನಯ ದೃಷ್ಟಿಯವರಲಿ ಕಾಮಿನಿಯ ತೆರದಿ ॥
॥ ೬೭ ॥

ನಾನು ಸಚರಾಚರದಿ ತುಂಬಿಹೆ ।
ಧ್ಯಾನ ಮಾಡೈ ಯೆನ್ನ ನಾಮ- ।
ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನುಚ್ಚರಿಸಲೈ ತವ ವಾಣಿ ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ॥
ನೀನು ಕೈಯಿಂ ಮಾಳ್ಪ ಕರ್ಮಕೆ ।
ನೀನು ಕಾಲಿಂ ನಡೆವ ಕರ್ಮಕೆ ।
ನಾನಧಿಷ್ಠಿತನೆಂದು ಸರ್ವವನರ್ಪಿಸೈ ಯೆನಗೆ । ೬೮ ॥

ವಾರ್ಥ ನೀ ಸಂತತದಿ ಮಾಳ್ಪ ಪ- ।
ರಾರ್ಥವಥವಾ ಸ್ವಾರ್ಥಕರ್ಮವ ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದೊಳೆನಗೆ ನೀನರ್ಪಿಸಲು ಮದ್ಯಾಜಿ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಾನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ವಾರ್ಥ ನಿನಗೀ ತೋರ್ಪ ವಿಶ್ವವು ।
ಸತ್ಯವೆನ್ನೆಯ ರೂಪವೆಂದೇ ತಿಳಿದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ।। ೬೯ ॥

ಸೇವ್ಯವೈ ಮದ್ರೂಪವಿರುವುದು ।
ಸೇವಕನು ನೀನಿದಕೆ ಸರ್ವಕೆ ।
ಭಾವವಿದನೀ ಧರಿಸಿ ಸರ್ವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ॥

ಜೀವಮಾತ್ರದೊಳಿರುವ ದೈವ್ಯತದ ।
ಭಾವವನು ನೀ ಮರೆತು ನಾನೇ ।
ಜೀವಿಗಳ ಹೃದಯದಲಿ ವಾಸಿಪೆನೆಂದು ನೀ ನಂಬು ॥ ೭೦ ॥

ನರನೆ ನೀನೀ ತೆರದಿ ಭಾವಿಸಿ ।
ತೊರೆದು ದ್ವೈತವ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗ- ।
ಳಿರುವುವಲ್ಲಾ ಹರಿಮಯವು ತಾನೆಂದು ನಂದಿಪುದು ॥
ಸರಿಯಲೀ ವಂದನೆಯ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದೈ ನಮ್ರತೆಯು ನಿನ್ನಲಿ ।
ದೊರೆನ್ನದೆನ್ನಾಶ್ರಯವೆನುತ ನೀ ನಂಬು ದೃಢವಾಗಿ ॥ ೭೧ ॥

ತೋರುನೀ ವಿಶ್ವದಲಿ ಸರ್ವದಿ ।
ಮೂರನೇಯವನಿರುವನಾರೈ ।
ತೋರುವುದು ನಾ ನೀನು ಯೆಂಬುವ ಭಾವಯುಗಳವಲಾ ।
ಚಾರುಸುಖ ಭೋಗಿಸುವರಿಬ್ಬರೆ ।
ಯಾರಿಹರು ಹೊರತೆಮ್ಮ ಜಗದಲಿ ।
ಸೇರಿಯುಭಭೋಗಿಸುವುದೈ ತಂತಮ್ಮೊಳಗೆ ನಾನೆ ।। ೭೨ ॥

ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಿದರಲ್ಲೆನ್ನ ಭೋಗಿಸಿ ।
ಯತಿಸುಖವ ನೀ ಪಡೆವಿಯಲ್ಲನೆ ।
ಸತತವೀಪರಿ ನಾನು ನಿನ್ನನು ಭೋಗಿಸುವೆ ವಾರ್ಥ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಲೀ ತೆರ ಸುಖಕ್ಕೆ ವರ್ಧಿಸೆ ।
ಸತತ ಬರುತಿಹ ಪಡದೆ ಮೂರನೆ ।
ಸ್ಥಿತಿಯೆ ಸಾಯಲು ನೇರುನಿಯಲಾ ಯೆನ್ನನೇ ನೀನು ॥ ೭೩ ॥

ಬತ್ತಿ ಹೋಗಲು ಕೊಳವೆ ಕೊಳದಲಿ ।
ವಿಸ್ತರಿಪ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ತನ್ನಯ ।
ವಸ್ತುವನು ನೇರುವರೆ ಮುಂದೇನಡಚಣೆಯು ವಾರ್ಥ ॥
ಮತ್ತೆ ಗಗನವ ವಾಯು ನೇರಲಿ- ।
ಕೆತ್ತಣದ ಸಂದೇಹ ತೆರೆಗಳು ।
ನಿತ್ಯಜಲದಲಿ ನೇರುವರೆ ಮತ್ತೇನು ಸಂದೇಹ ॥ ೭೪ ॥

ನರನೆ ಭೇದವು ದೇಹಮೂಲಕ ।
ವಿರುವುದದರಿಂ ನೀನುನಾನೆಂ- ।
ಬೆರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿರದೆ ಭೇದವು ಸಾಯಲಾಕ್ಷಣಕೆ ॥
ಬರುವುದೈ ಮದ್ರೂಪ ನಿನಗದು ।
ಖರೆಯೊ ಸುಳ್ಳೋ ಯೆಂಬ ಶಂಕೆಯ ।
ಧರಿಸದಿರು ಕೌಂತೇಯ ನಿಜನಿದು ನೋಡು ನಿನ್ನಾಣೆ ।।೪೬।।

ಆಣೆ ನಿನ್ನಯ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದನು- ।
ಮಾನ ಮಾಡಲು ಬೇಡ ವಾರ್ಥನೆ ।
ನಾನು ನಿನ್ನಸ್ಖಿಳೆದೆ ನಾನಾಣೆಯು ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ॥
ಈ ನಿಧಾನವ ಮಾಡ ಬೇಡೈ ।
ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೆಂದೇ ।
ನಾನು ಬೇಳೆಹೆನಲ್ಲನೇನು ಪದೇಪದೇ ನಿನಗೆ ॥ ೪೭॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ನೀನು ಯೆನ್ನಯ ।
ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನು ತತ್ತ್ವ ನಿಜನಿದು ।
ಮಾತನೀಪರಿ ಯೇಕೆ ಯಾಡಿದೆನಾಣೆ ಯಿತ್ತೆನಲಾ ॥
ಭೂತಳದಿ ಸುಳ್ಳಾಡುವನರೀ ।
ಮಾತ ಬೇಳುವರಾಣೆ ಬೇಳ್ವರು ।
ರೀತಿಯೆಲ್ಲವ ತಿಳಿದಿಹೆನು ನಿನ್ನಾಣೆ ಹೇಳುವುದು ।, ೪೮॥

ನಾನಿಹೆನು ನಿಜ ಬೇದಮಾನ್ಯನು ।
ನಾನು ಭೇದಾತೀತ ಕೇಳೆ- ।
ನ್ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ತೋರುವುದು ಜಗದಾಭಾಸ ಕೌಂತೇಯ ।।
ನಾನು ಕಾಲಾಂತಕನು ಶಕ್ತನು ।
ನಾನೆ ಜಗದ ಹಿತೈಷಿ ಕೇಳೈ ।
ನಾನು ಜಗದಲ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನು ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೪೯॥

ನರನೆ ನಾನೀ ಪರಿಯೊಳಿದ್ದರು ।
ಅರುಹಿದೆನು ನಿನ್ನಾಣೆ ಯೆನುತಲಿ ।
ಮರುಳನಾದೆನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮರೆತೆನೆನ್ನಯ ದೇವತನವ- ।
ನ್ನಿರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಸರ್ಧನು ।
ಯಿರುವಿ ನೀ ಮದ್ರೂಪನಾಗಿಯೆ ನೀನೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ॥೪೯೦॥

ಅರಸನಾದರು ಮಿತ್ರಮಂಡಲಿ- ।
ಯರು ತನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಲು ಬಹು- ।
ತೆರದೊಳವರೊಳು ತಾನು ಮಾಡುವನಾಣೆಭಾಷೆಯನು ॥

ತೆರದೊಳೀ ನಿನ್ನಾಣೆ ಬೇಳ್ದೆನು ।
ಹರಿಯು ಬೇಳ್ದುದನೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ ।
ನರನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು ರೋಮಪುಳಕದಲಿ ॥ ೪೮॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ನುಡಿಯು ಕೇಳಿದೆ- ।
ನರಿಯೆ ನಾ ಪಾಲ್ಗಾಳದಲಿ ಗುಣ- ।
ವಿರುವುದಲ್ಲಾ ನೋಡು ನಾಮಸ್ಮರಣದಲಿ ಸಿದ್ಧಿ ॥
ಧರೆಯಲೀಪರಿಯಿರಲು ನಿನ್ನಯ ।
ತೆರನದಾವುದು ಆಣಿಭಾಷೆಯು ।
ಬರಿದೆ ನಿನ್ನ ವಿನೋದನೀಪರಿ ಬೇಡನೆನ್ನೊಡನೆ ॥ ೪೯॥

ತರಣಿ ತನ್ನಯ ಕಿರಣದಿಂದಲೆ ।
ಯರಳಿಸುವನ್ಯೆ ಕಮಲವನವನು ।
ಧರೆಯೊಳದಕಿನ್ನೇಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಾಶ ತುಸ ನಾಕು ॥
ತರಣಿ ತನ್ನೌದಾರ್ಯದಿಂದಲಿ ।
ಧರೆಗೆ ಸರ್ವಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುವನು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ತೆರದಿ ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಿಯಾ ॥೫೦॥

ಚಾತಕನಿಗೋಸುಗವೆ ಮೆಘ- ।
ವ್ರಾತ ಹನಿ ಹನಿ ನೀರ ಸುರಿಸವೆ ।
ಭೂತಳದಿ ಸುರಿಸುವುದು ಮಳೆಯನು ಮುಸಲಧಾರೆಯಲಿ ॥
ಭೂತಳದಿ ಜಲರಾಶಿ ಹರಿಯುತ ।
ಯಾತಕದು ಸಾಗರದಿ ಹರಿಯುವು ।
ದೀತೆರದ ಔದಾರ್ಯವಲ್ಲಾ ಮೇಘರಾಜನದು ॥ ೫೧॥

ಪರಮ ಕರುಣಿಯೆ ನೀನುದಾರನು ।
ಪರಿಮಿತಿಯು ನಾ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಯ ।
ಕರುಣೆಗಿನ್ನೇನೆಂಬೆನೆನ್ನ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಮತಲೆ ॥
ಹರಿಯೆ ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ।
ಧರಿಸಿ ಸದ್ಭೋತುವನು ಮನದ- ।
ಲ್ಲರುಹಿದಿಯಲಾ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವ ಜಗಕೆ ಶುಭವಾಯ್ತು ॥ ೫೨॥

ಹರಿಯು ಕೇಳುತ ನುಡಿದನುತ್ತರ ।
ನರನೆ ನಾಕೀ ಸ್ತುತಿಯು ನಿಷ್ಫಲ- ।
ವರುಹಿದೆನು ಮದ್ರೂಪವಾಗುವ ಯುಕ್ತಿ ಸುಲಭದಲಿ ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಜೀಳಲ್ಕಿ ಲವಣವು ।
ಕರಗುವುದು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದೊಳದರ- ।
ಲ್ಲಿರುವುದೇ ಕಾರಣವು ಲವಣಕೆ ಕರಗಬೇಕೆಂದು ॥ ೫೩॥

ನಿರುತ ನೀ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದಿ ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನನು ಭಜಿಸು ತದನಂ- ।
ತರದಿ ನಿನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿ ನೋಡುವುದೆನ್ನೆಲ್ಲರಲಿ ॥
ಬರಲು ನಿನಗೀ ತೆರದೊಳನುಭವ ।
ಮರಣ ತಾಳ್ವುದು ನಿನ್ನ ಹಂಕೃತಿ ।
ಬರುವುದೈ ನಿನಗಾಗ ಮದ್ಭಾಪವು ಕಣಾ ನಿಜದಿ । ೮೮೭॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೆಲ್ಲ ಪೇಳ್ದೆನು ।
ಕರುಮ ಮಾರ್ಗದಿ ಜ್ಞಾನವಾಪ್ತಿಯ ।
ತೆರವ ತದನಂತರದಿ ಮದ್ಭಾಪದ ಸಮಾಪ್ತಿಯನು ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗೊಂದು ತತ್ತ್ವವ ।
ಹರಿಗೆ ನೀನರ್ಪಿಸುವುದೆಲ್ಲವ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ನೀನಾಚರಿಪುದೆಲ್ಲವನು ॥ ೮೮೮ ॥

ಹರಿಗೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡಲು ।
ದೊರಕುವುದು ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದವ ।
ಬರುವುದೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೆ ಪಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವದು ॥

ಬರಲು ಜ್ಞಾನವು ಮುಂದೆ ಯೆನ್ನಯ ।
ಪರಮ ರೂಪದೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವ- ।
ನರರೆ ನಂತರ ಸಾಧ್ಯಸಾಧನ ಭೇದವೆಲ್ಲಿಯದು । ೮೮೯ ॥

ನೀನು ನಿನ್ನಯ ನಿಖಿಲಕರ್ಮವ ।
ಸಾನುರಾಗದೊಳರ್ಪಿಸಿದಿ ಮ- ।
ತ್ತೀನು ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತು ನಿನಗೆ ನೋಡೀಗ ॥
ನಾನು ರಣರಂಗದಲಿ ವಿಘ್ನವ ।
ಮಾನಿಸದೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ಪ್ರೇಮದ ।
ಪೂರ್ಣಪಾತ್ರನು ಪಾರ್ಥ ಪೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನವನು ॥ ೮೯೦ ॥

ಗೀತೆಯಿದು ದೃಷ್ಟಾಂತಯುಕ್ತಿಸ- ।
ಮೇತ ಜ್ಞಾನದ ಸಾರ ತಿಮಿರ- ।
ವ್ರಾತಕೆದು ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು ಸಂಸೃತಿ ಪೋಹಕಿದು ಕೂಲ ॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನ- ।
ಜ್ಯೋತಿಯಿತ್ತೆನು ಬೆಳಕ ಪಸರಿಸಿ ।
ಪಾರ್ಥ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮದಜ್ಞಾನವನು ಹರಿಸಿದೆನು ॥ ೮೯೧ ॥

ಸರ್ವಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ವ್ರಜ ।
ಅಹಂ ತ್ವಾ ಸರ್ವಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಮಾ ಶುಚಃ ॥ ೬೬ ॥

ಆಶೆ ನೋಡೈ ಸರ್ವದುಃಖದ ।
ಕೋಶ ನಿಂದಾಮೂಲಕದಿ ಬಹು- ।
ದೋಷವಾತಕ ಸಂಜನಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಕ್ಲೇಶದಾರಿದ್ರ್ಯಗಳು ದೈವದ ।
ದೋಷದಿಂದುದ್ಭವಿಸುತಿರುವುವು ।
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನೋಡು ದುಃಖದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ॥ ೮೯೨ ।

ನರನೆ ನೋಡಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ ।
ನಿರುತ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಭೇದವು ।
ಬರುವುವಲ್ಲಾ ಸ್ವರ್ಗನರಕದ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳು ॥
ನರನೆ ನೀನೀ ಜ್ಞಾನದೀಪದಿ ।
ಭರದಿ ದಹಿಸಜ್ಞಾನತಿಮಿರವ ।
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಪುಣ್ಯಪಾಪವು ನಿನ್ನ ಬಾಧಿಸದು ॥ ೮೯೩ ॥

ಅರಿಯದಲೆ ಹಗ್ಗನು ನಿಜದ- ।
ಲ್ಲುರಗನೆಂದಾಭಾಸ ಬರುವುದು ।
ಕರದಿ ಹಗ್ಗವ ಹಿಡಿಯೆ ಮೇಣಾಭಾಸವೆಲ್ಲಿಯದು ॥

ಬರಲು ನಿದ್ರೆಯು ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗೆನೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖವದು ।
ತೊರೆಯೆ ನಿದ್ರೆಯ ಸ್ವಪ್ನಸುಖವದು ಉಪ್ಪವಾಗುವುದು । ೮೯೪ ॥

ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಚಂದ್ರನೆಂಬುವು- ।
ದುಳಿವುದೇ ಕಾಮಿಣಿಯು ಹೋಗಲು ।
ಅಳಿಯೆ ವ್ಯಾಧಿಯು ವುಳಿವುದೇ ನಾಲಿಗೆಯ ಕಹಿತನವು ।
ನಳಿನಮಿತ್ರನು ಹೋಗಲಾಕ್ಷಣ- ।
ವುಳಿವುದೇ ಮೃಗಜಲವು ಕಾಷ್ಯವ ।
ತೊಲಗೆ ಜೆಂಕೆಯು ತೊಲಗಲಾರದೆ ಬಿಡುವುದೇ ಪಾರ್ಥ ॥೮೯೫॥

ನರನೆ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ತಿಳಿಸುವ ।
ಧರೆಯೊಳಿಹ ಅಜ್ಞಾನ ಹೋಗಲು ।
ಹರಿವುದಲ್ಲಾ ಸರ್ವಧರ್ಮವಜಾಳ್ವಿಕೆಯು ಕೂಡ ॥
ಹರಿಯಲಾ ಅಜ್ಞಾನತಿಮಿರವು ।
ತಿರಿಗಿ ನಾನೊಬ್ಬೊಂಟಿಗನೆ ಮೇ- ।
ಣಿರುವೆನಲ್ಲಾ ನಿದ್ರೆಸ್ವಪ್ನವು ಪೋದ ನರನಂತೆ ॥ ೮೯೬ ॥

ಎನ್ನ ಹೊರತೀ ಜಗದಿ ಭಿನ್ನಾ- ।
ಭಿನ್ನ ಭಾವನೆಯಳಿದು ಹೋಗುವು- ।
ದಿನ್ನಳಿದ ನಿಜತತ್ತ್ವ ನಾನೇ ಪಿನುತ ಕಲ್ಪಿಸುತ ॥
ಎನ್ನೊಡನೆಯಿವನೈಕ್ಯ ಪಡೆವನು ।
ತನ್ನದೆಂಬುವ ಭೇದಭಾವವ ।
ತಿನ್ನಮಾಡುತಲೆನ್ನ ಸೇರಿದರವನೆ ನಿಜ ಶರಣಿ ॥೮೯॥

ನಡುವೆ ಒರಲಾ ಘಟದುಪಾಧಿಯು ।
ಪೊಡನೆ ಘಟದಾಕಾಶ ಕಲ್ಪನೆ ।
ಬಿಡದು ಘಟವದು ನಾಶವಾದಾಕ್ಷಣ ಘಟಾಕಾಶ ॥
ಪಡೆವುದೈಕ್ಯವನರೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ।
ಬಿಡದು ನಿಜವಾಕಾಶವದ ನೀ ।
ಪಡೆನಿ ಯೆನ್ನೊಳು ಸತ್ಯೈಕ್ಯವ ಶರಣ ಒರಲೆನಗೆ ॥೮೮॥

ಚಿನ್ನದಿಂ ಮಣಿಗಳನು ಮಾಡೆ ಸು- ।
ವರ್ಣವನೆ ಸೇರುವುವು ಮಣಿಗಳು ।
ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ತರಂಗಗಳು ನೀರನ್ನೆ ಸೇರುವೆವು ॥
ಮನ್ನಿಸೀಪರಿ ಶರಣ ಹೋಗೆನ- ।
ಗಿನ್ನೆನುತ ನಾ ಪೇಳ್ದೆ ವಾರ್ತೆನೆ ।
ಭಿನ್ನತನವನು ಬಿಟ್ಟೆನಗೆ ನೀನೀಗ ಜಾ ಶರಣ ॥ ೮೯ ॥

ಶರಣ ಹೊಗುವನು ಸಾಗರವ ಸಾ- ।
ಗರದ ರಿವು ಒಡಬಾನಳನು ಸಾ- ।
ಗರವನವ ನಾಶಿಸುವನ್ಯೆ ಕಡು ವೈರಭಾವದಲಿ ॥
ನರನೆ ನೀನೀ ತೆರದಲೆನ್ನನು ।
ಶರಣ ಒರದಲೆ ದ್ವೈತಭಾವವ ।
ಮುರಿದು ಯೆನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಮಾರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ಪಾರ್ಥ
॥ ೯೦೦ ॥

ಬರುತ ಶರಣವನನ್ಯಭಾವದೊ- ।
ಳಿರುವೆ ದ್ವೈತದೊಳೆನ್ನೊಳೆಂದರೆ ।
ನರನೆ ಶಕ್ಯವೆ ಹೇಳುವವನಿಂಗಿಲ್ಲ ನಾಚಿಕೆಯು ॥
ನರನೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದನು ನಿಜದ- ।
ಲ್ಲರುಹಲೆಂತೀ ಪರಿಯ ನಿನ್ನ- ।
ಲ್ಲರಿಯಲಾ ನಿನಗೊಂದು ಮಾತನು ಪೇಳ್ವೆ ಮನಗೊಟ್ಟು
॥ ೯೦೧ ॥

ಆರಸನೊಳು ಸಂಬಂಧ ದಾಸಿಗೆ ।
ಬರಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಯೇರ್ವುದಾಕೆಗೆ ।
ಪರಿಯಲಾ ನೀನೋಡು ಪ್ರಾಕೃತನರಸನವನಲ್ಲೆ ॥
ಇರುವೆ ವಿಶ್ವಾಧೀಶ ನಾನೇ ।
ಬರಲು ಯೆನ್ನೊಡನಾತ್ಮದರ್ಶನ ।
ತೊರೆಯಲಾರವೆ ಬಂಧನಗಳೇ ಮಾತ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು ॥ ೯೦೨ ॥

ಎನ್ನರೂಪವ ಸೇರಿರಲು ನೀ ।
ಮುನ್ನವೇ ನಾನಾಗಿ ನಂತರ- ।
ವೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ಸಹಜವಾಗಿಯೆ ಬರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ಮುನ್ನವೇ ನಿನಗೆನ್ನ ಜ್ಞಾನವ- ।
ನನ್ನತೆಯು ದೊರಕಲಿ ಧನಂಜಯ ।
ಬಿನ್ನ ಬಿಡುವುದೆ ನಿನಗೆ ಕೆಳ್ ಮದ್ಯೂಪಸೌಖ್ಯವದು ॥ ೯೦೩ ॥

ಸೊಸರ ಕಡಿದಾ ಬೆಣ್ಣೆಯನು ಬಹು- ।
ಕುಶಲತನದಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರೆ ।
ನುಸುಳುವುದೆ ಮೇಣ್ಯೈಕ್ಯದಲಿ ಮಜ್ಜಿಗೆಯಲಾ ಬೆಣ್ಣೆ ॥
ಬಸುಟು ನೀನಾ ದ್ವೈತಭಾವವ- ।
ನಸಮಬಲ ನೀನೆನ್ನ ಸೇರಲು ।
ವ್ಯಸುರಲೀಸದ ನಿನಗೆ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಸ್ಪರ್ಶಿಸದು ॥ ೯೦೪ ॥

ನರನೆ ಕಜ್ಜಣವಂತರಾಲದೊ- ।
ಳಿರಲು ಮಣ್ಣನು ಬಿಡದು ನೋಡೈ ।
ಪರುಸಸ್ಪರ್ಶದಿ ಚಿನ್ನವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳುನೆನು ॥
ತಿರಿಗಿಯಾ ಚಿನ್ನವನು ಮಣ್ಣಿಲಿ ।
ಭರದೊಳಿಟ್ಟರು ಕಲ್ಪಪರ್ಯಂ- ।
ತರಕೆ ಮಣ್ಣಾಸು ಸೇರಲಾರದು ಚೋದ್ಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥೯೦೫॥

ಕಾಷ್ಠದಿಂದಲೆ ತೆಗೆದ ಬೆಂಕಿಯ ।
ಕಾಷ್ಠದಿಂದಲಿ ರಂಪಿಸುತ್ತಿಹ ।
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲದನಿಡಲು ಬಹುದೇ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವ್ರದಲಾ ॥
ದೃಷ್ಟಿಸನೆ ಕತ್ತಲೆಯನರ್ಕನು ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಸ್ವಪ್ನದ ಪ್ರಕಾರವ ।
ಕಷ್ಟನಲ್ಲಾ ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆಚ್ಚರವು ಬಂದಿರಲು ॥ ೯೦೬ ॥

ಎನ್ನೊಳ್ಕೈಕ್ಯವ ಹೊಂದಿರಲು ನಿನ- ।
ಗಿನ್ನು ಬರುವುದು ಯೆನ್ನರೂಪವು ।
ಖಿನ್ನತನ ಮೇಣುಳಿವುದೇನ್ಯೆ ನಿನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ನೋಡೈ ।
ಯೆನ್ನ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಸರ್ವವು ।
ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ನಾನೆಯಾಗುವೆ ನಿನಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ॥ ೯೦೭ ॥

ದುರಿತನಿಹುಡೈ ಸರ್ವಬಂಧನ- ।
ನಿರುವ್ವದದಕೀ ಲಕ್ಷಣವಲಾ ।
ಹೊರತು ಯೆನ್ನನು ಬೇರಿರುವುದೇ ಬೀಜವಿಡಕೆಲ್ಲ ॥
ನರನೆ ಯೆನ್ನೊಳು ಸೇರಲಕ್ಷಣ ।
ದುರಿತವೆಲ್ಲಿಂದಿಹುದು ನಾನೇ ।
ಹರಣ ಮಾಡುವೆ ದುರಿತವೆಲ್ಲವ ಜ್ಞಾನಖಡ್ಗದಲಿ ॥ ೪೦೮ ॥

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ನೋಡು ಲವಣವ ।
ಜಲದಿ ಹಾಕಲು ಕರಗಿ ಹೋಗುತ ।
ಜಲದ ರೂಪವ ಧರಿಸಿ ತಾನೈಕ್ಯವನು ಪಡೆವುದಲಾ ॥
ಇಳೆಯೊಳೀಪರಿ ನೀನು ನೋಡೆ- ।
ನ್ನೊಳಗೆ ಸೇರಲನನ್ಯಭಾವದಿ ।
ಬಳಿಕ ನೀಮದ್ರೂಪವಾಗುವಿ ಭೇದವೇನಿದಕೆ ॥ ೪೦೯ ॥

ನರನೆ ನೀನೀ ಯೋಗದಿಂದಲೆ ।
ಹರಿದು ಬಿಟ್ಟೀ ಬಂಧನಂಗಳ ।
ಅರಿತು ಯೆನ್ನನ್ನೆನ್ನ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಂಬುದನೆ ಮಾಡು ॥
ಬರಲು ನೀನೀ ತೆರದೊಳೆನ್ನೊಳು ।
ಹರಿದು ನಿನ್ನಯ ಸರ್ವಬಂಧನ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಮುಕ್ತತೆಯು ನಿಜವಾಗಿ ಕೊಡುವೆನಲಾ
॥ ೪೧೦ ॥

ಸುಮತಿ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಚಿಂತೆಯ ।
ಕುಮತಿಯಂದದಿ ಮಾಡ ಬೇಡೈ ।
ವಿಮಲನಾಗಿಹೆನದ್ವಿತೀಯನು ಶರಣ ಬಾ ಯೆನಗೆ ॥
ಕಮಲನಾಭನು ಸರ್ವಪುರುಷೋ- ।
ತ್ತಮನು ರೂಪಕೆ ರೂಪ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಯಮಿತಸುಂದರ ಸರ್ವದೇಶಕೆ ವಸತಿ ವಿಶ್ರಾಮ ॥ ೪೧೧ ॥

ನುಡಿದನೀಪರಿ ಶ್ಯಾಮಸುಂದರ ।
ಸಡಗರದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮೂರುತಿ ।
ಕಡುಮಮತೆಯಿಂ ಬಲದಕೈಯಿಂ ಭೂಷಣಾನ್ವಿತದಿ ॥
ಹಿಡಿದು ಪಾರ್ಥನನೇಕಭಾವದೊ- ।
ಳಡಿಗೆರಗಿದಾ ಭಕ್ತರತ್ನಗೆ ।
ದೃಢತರಾಲಿಂಗನವನಿತ್ತನು ಮೈಮರೆತು ಹರಿಯು ॥ ೪೧೨ ॥

ಶಬ್ದಗಳು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರದ ।
ಬುದ್ಧಿ ಮಾತ್ರಕೆ ಸಿಗದಿರುವ ಪರಿ- ।
ತುದ್ಧಬುದ್ಧ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ತೋರಿಸುವೆನೆನುತ ॥

ಹದ್ದನೇರುವ ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ ವಿ- ।
ಶುದ್ಧ ದೇಹಾಲಿಂಗನವ ತಾಂ ।
ಮುದ್ದಗೈಯುತ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿದನು ॥ ೪೧೩ ॥

ನರನ ಹೃದಯವ ತನ್ನ ಹೃದಯದೊ- ।
ಳಿರಿಸಿ ದೇವನು ತನ್ನ ಹೃದಯದೊ- ।
ಳಿರುವ ಜ್ಞಾನವ ನರನ ಹೃದಯದೊಳಿಟ್ಟನೈ ಭರದಿ ॥
ಮುರಿಯದಲೆ ದ್ವೈತವನು ತನ್ನಯ ।
ತೆರದಿ ಮಾಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ದೊರೆಯಿತೈ ವಾರ್ಥನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನಿಜಾತ್ಮಬೋಧವದು ॥ ೪೧೪ ॥

ಒಂದು ದೀಪಜ್ಯೋತಿಯಿಂದಿ- ।
ನ್ನೊಂದು ದೀಪವ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆ ।
ದ್ವಂದ್ವ ಮುರಿವುದೆ ದೀಪವೆರಡರದೈಕ್ಯ ಕುಂದುವುದೆ ॥
ಇಂದಿರಾಧವನೀತೆರದಿ ತ- ।
ನ್ನಂದವನು ತೋರಿಸಲು ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ಬಂದುದೀಪರಿ ಪಾರ್ಥನಾಲಿಂಗನಪ್ರಭಾವವದು ॥ ೪೧೫ ॥

ನರನ ಪರಮಾನಂದಸುಖಸಾ- ।
ಗರದ ಪೂರದಿ ಕೃಷ್ಣ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಹರಿದು ಹೋದನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾದರೇನವನು ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಮೇಣ್ ಶರಧಿ ಸೇರಲು ।
ಬರುವುದಲ್ಲಾ ದ್ವಿಗುಣ ನೀರಾ ।
ಪುರವಣಿಗೆ ಬೇಕಾ ಗಗನವೇ ಯಿಂಪರಿಯೊಳಾಯ್ತು ॥ ೪೧೬ ॥

ಯಾರರಿವರಾನಂದಸುಖವನು ।
ಶ್ರೀರಮಣನಾಲಿಂಗನವ ತಾಂ ।
ಧೀರಪಾರ್ಥನಿಗಿತ್ತನಿಬ್ಬರಿಗಾಯಿತಾನಂದ ॥
ಯಾರುಪರಮಾನಂದಸುಖ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಿರುವರು ।
ಚಾರು ವಿಶ್ವವೆಯಾಯ್ತು ನಾರಾಯಣಸ್ವರೂಪವದು ॥ ೪೧೭ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಹರಿ ಪರ- ।
ಮಾತುಮನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನೀ ಶ್ರೀ ।
ಗೀತೆಯನು ವೇದಗಳ ಸಾರವ ಮೂಲಸೂತ್ರವನು ॥
ಗೀತೆಯಿದು ಶ್ರವಣಕ್ಕೈ ಪಠನಕೆ ।
ಪಾತ್ರ ಪರಮಪವಿತ್ರ ಪಾವನ ।
ಶಾಸ್ತ್ರವಿದು ಕಲಿಯುಗದಿ ಭವಸಾಗರದಲುತ್ತರಣ ॥ ೪೧೮ ॥

ಹೇಳಿದೆನು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯು ।
ಮೂಲ ಸೂತ್ರವಿದೆಂದು ವೇದಕೆ ।
ಹೇಳುವೆನು ನಾನಿದಕೆ ಕಾರಣಸಹಿತವನುಭವವ ॥
ಶ್ರೀಲಲಾಮನು ವಿಶ್ವದೊಡೆಯನು ।
ಮೇಲೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಮಾಡಲು ।
ತಾಳಿದುವು ವೇದಗಳು ರೂಪವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥೯೧೪॥

ಆ ರಮಾನರ ತನ್ನ ಮುಖದಿಂ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಗೀತೆ ಪೇಳ್ದನು ।
ಚಾರು ಸತ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ ನರಗೆ ವಿವರಿಸಿದ ॥
ಕಾರಣದೊಳೀ ಗೀತೆ ವೇದದ ।
ಸಾರವಿದು ಮೇಣ್ ಮೂಲ ಸೂತ್ರವು ।
ಯಾರು ಬಣ್ಣಿಪರಿದರ ಮಹಿಮೆಯನೆಂದ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥೯೧೦॥

ಮರವು ಜಗದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರೆ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ನಿಜನೆಲ್ಲ ವಿಸ್ತೃತ- ।
ಮರವು ಮೇಣಿಲ್ಲಿರುವುದಂತರ್ಗತ ಸ್ವರೂಪದಲಿ ॥
ಇರುವುದಲ್ಲಾ ಬೀಜದಲ್ಲದು ।
ಪರಿಯಲಾವೇದತ್ರಿಕಾಂಡವು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲಾ ಗುಸ್ತದಲಿ ಗೀತಾರ್ಥಬೀಜದಲಿ ॥ ೯೧೧ ॥

ಆದ ಕಾರಣದಿಂದ ಗೀತೆಯು ।
ವೇದಗಳ ನಿಜ ಬೀಜವೆಂದೆನು ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ತತ್ತ್ವ ನಿಜವಿದ ನಾರಿ ಹೇಳುವೆನು ॥
ವೇದಗಳ ಕಾಂಡಗಳು ಮೂರಿಹು ।
ವಾದರದಿ ನೋಡಿದರೆ ಗೀತೆಯು ।
ಮೋದದಿಂದಲಿ ಮೂರ್ಧಿದ ಭೂಷಣವ ಧರಿಸಿಹಳು
॥ ೯೧೨ ॥

ವೇದಗಳೆಗಿಹುವಲ್ಲವೇ ಕ- ।
ರ್ಮಾದಿ ಮೂಕಾರ್ಕಾಂಡಗಳು ತದ್ವತು ।
ವೇದಿನಿಯಲೀ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿರುತಿಹುವು ಮೂಕಾರ್ಕಾಂಡ ॥
ಆದರಿಸಿದೀನಿವರವೆಲ್ಲವ ।
ಮೋದದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವೆ ನಾ ದಾ ।
ಮೋದರನು ಪೇಳಿರ್ದ ಗೀತೆಯಲೆಲ್ಲಿರುವುವೆನುತ ।೯೧೩॥

ಇರುವುದೈ ಯಧ್ಯಾಯ ಮೊದಲನೆ ।
ಯಿರುವುದದು ಪ್ರಸ್ತಾವನಾತ್ಮಕ ।
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲೀ ಗೀತೆಯುದ್ಧರಿಸುರುತ್ತದೇಕೆನುತ ॥

ಎರಡನೇಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಯು ಸಾಂಖ್ಯವ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲಾ ಸಾಂಖ್ಯವೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನವಿಸ್ತಾರ ।। ೯೧೪ ॥

ಜ್ಞಾನವಿದು ಪರತಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ।
ತಾನೆ ಮೋಕ್ಷವನಿತ್ತು ಕರ್ಮಾ- ।
ಧೀನತೆಯು ಧಿಕ್ಕರಿಪುದೆನ್ನುತ ಪೇಳಿದನು ಹರಿಯು ॥
ಈ ನಿಧಾನವ ಸೂಕ್ಷ್ಮತರದಿಂ ।
ದಾನವಾಂತಕ ಸೂತ್ರರೂಪದೊ- ।
ಳಾನರಗೆ ಹೇಳಲಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವನು ಮಾಡಿದನು । ೯೧೫ ॥

ಪುರುಷನಿಂಗಜ್ಞಾನಯೋಗದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಪರಿಪರಿಯ ಬಂಧನ ।
ಹರಿದು ತಾನಾ ಬಂಧನಂಗಳ ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯನು ॥
ದೊರಕಿಸುವ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಧನವೆನೆಂತಾ ।
ನರನು ಮಾಳ್ಪನೆನುತ್ತ ಮೂರನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರ ॥ ೯೧೬ ॥

ತೊರೆದು ನಿಜದೇಹಾಭಿಮಾನವ ।
ತರಿಸಿ ಬೇಕೈ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮವ ।
ನಿರುತ ಕಾಮ್ಯನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ॥
ನಿರುತ ಸದ್ಭಾವದಲಿ ಕರ್ಮಾ ।
ಚರಣ ಮಾಡುವುದೆಂದೆನುತ ಶ್ರೀ ।
ಹರಿಯು ಹೇಳಿದನೆಂತ ತಿಳಿಯಲು ಕರ್ಮಕಾಂಡವಲಾ ।೯೧೭।

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮವ ।
ನಿತ್ಯವಾಚರಣೆಯನು ಮಾಡಲು ।
ಸತ್ಯನೈಯಜ್ಞಾನ ಸಾಯುವುದೆಂತ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಕರ್ಮಬದ್ಧನು ।
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕರ್ಮನ- ।
ಮಸ್ತವನು ಮಾಡಲ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡೆನುತ ॥ ೯೧೮ ॥

ಹರಿಯು ಪೇಳಿದ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮವ ।
ಹರಿಯು ಮೆಚ್ಚಿಸಲೆನುತ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ನಿರುತ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣವ ಮಾಳ್ಪುದೆನುತ್ತ ಹೇಳಿದನು ।'
ಹರಿನಿಮಿತ್ತದ ಕರ್ಮಯೋಗದಿ ।
ಹರಿಭಜನಕಥನವನು ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯ ವಿಸ್ತರವೇ ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯದಂತದಲಿ ॥ ೯೧೯ ।

ಹರಿಗೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡುತ ।
ಹರಿಯ ಭಜನವನೆಂತು ಮಾಡುವ ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ವಿಶ್ವರೂಪಾಧ್ಯಾಯ ಪರ್ಯಂತ ॥
ಹರಿಯು ವಿಸ್ತರಿಸಿಹನು ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗಿರುವುದೀ ವಿಸ್ತಾರ ನಾಲ್ಕನೆ ।
ಸರಸಸಂಧಿಯು ಹಿಡಿದು ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಪರ್ಯಂತ ।।೪೩೦॥

ಇರುವುವೀಪರಿ ಸರಸವೆಂಟುಸ್ರ- ।
ಕರಣ ಕಾಂಡವುವಾಸನಾತ್ಮಕ ।
ವಿರುವುದಿದಕಿನ್ನೊಂದು ಹೆಸರೈ ದೇವತಾಕಾಂಡ ॥
ಒರುತಿರುವ ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷ್ಣವ ।
ಹರಿಸಿ ಯೇತೀಶ್ವರನ ಭಜಿಪುದು ।
ಪರಿಯನೀಕಾಂಡದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿಹನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ॥ ೪೩೧ ॥

ಗುರುಪರಂಪರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದಿ ।
ಮರಳಿ ಕೇಳೀಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದದಿ ।
ಬರುವುದೈ ಸುಜ್ಞಾನ ನಿಜವಿಹುದಿದು ಸುಕೋಮಲವು ।।
ಹರಿಯು ಜ್ಞಾನವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹ- ।
ನ್ನೆರಡನೇಯಧ್ಯಾಯ ಪೇಳ್ದನು ।
ಸುರುವಿದಕ್ಕಾ ಶ್ಲೋಕವದ್ವೇಷ್ಟಾದಿಕವು ಕೆಂವಾ ॥ ೪೩೨ ॥

ಪದವಮಾನಿತ್ವಮಿದು ಸುರುವಿನ ।
ಪದದಲಿರುವಾ ಶ್ಲೋಕ ಹಿಡಿದಾ । [ಪದದಲಿ=ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ]
ಹದಿಮುರನೆಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಿಹುದಿದರ ।।
ಬುಧರು ನೋಡಾ ಕಾರಣದೊಳಾ ।
ಹದಿನೆರಡನಧ್ಯಾಯನಿದರಲಿ ।
ಮುದದಿ ಸೇರಿಸಿ ಜ್ಞಾನಕಾಂಡವಿದೆನ್ನುವರು ಜಗದಿ ।।೪೩೩॥

ಹಿಡಿದು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿಯ ।
ಕಡೆಗೆ ಹದಿನೈದರ ತನಕವಾ ।
ಜಡಜನಾಭನು ಜ್ಞಾನಫಲಸಿದ್ಧಿಯನು ಪೇಳಿಹನು ॥
ಹಿಡಿವರೀಯಧ್ಯಾಯ ನಾಲ್ಕನು ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲೀ ಜ್ಞಾನಕಾಂಡದಿ ।
ನುಡಿದೆನದರಿಂ ಗೀತೆಯಲಿ ಮೂರ್ಕಾಂಡವಿಹುದೆಂದು ॥೪೩೪॥

ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೋಪಾಸ್ತಿಯ ಜಗ- ।
ನ್ಮಾನ್ಯ ಗೀತೆಯು ಗೀತೆಯಲ್ಲಾ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಮೂರ್ವೇದಗಳ ಥಳಥಳಿಪ ಮೂರ್ತಿಯಲಾ ॥

ಕಾರಣುವೀಪದ್ಯಾಷ್ಟಹಾರವ ।
ತಾನೆ ಧರಿಸಿಹಕ್ಕೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಚೂಣಿಕದ ಸಮರತ್ನವಲ್ಲಾ ಶಬ್ದರಚನೆಯಿದು ॥ ೪೩೫ ॥

ಗೀತೆಯೆಂಬುದು ಮೂರುಕಾಂಡದ ।
ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಶ್ರುತಿಯು ಡಂಗುರ ।
ಭೂತಳದಿ ಹೊಡಿಸುವುದು ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಫಲ ।।
ಈ ತೆರದಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಶತ್ರು- ।
ವ್ರಾತನಿರುವುದೆನುತ್ತ ಕಂಸಾ ।
ರಾತಿ ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ಪೇಳಿದನು ॥ ೪೩೬ ॥

ಶತ್ರುನಿಹುದಜ್ಞಾನವರ್ಗವು ।
ಶಾಸ್ತ್ರಶುದ್ಧದಿ ಗೆಲ್ವುದೆಂತೀ ।
ಯುಕ್ತಿಯನು ಪೇಳಿದನು ಹದಿನೇಳನೆಯು ಸಂಧಿಯಲಿ ॥
ಚಿತ್ತವಿಸಿರೈ ಶ್ವಾಸದಿಂದು- ।
ತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿಹ ವೇದಗಳನಾ ।
ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಗೀತೆಯಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೪೩೭ ॥

ಇರುವುದೈ ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯ ಕಡೆಗಿನ ।
ಸರಸ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಪ್ರಕರಣ ।
ಪೆರೆವುದೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗೀತೆಗೆ ಕಲಶದಂದದಲಿ ।।
ಹರಿಯು ಹೇಳಿದ ಸಪ್ತಶತದಾ ।
ಸರಸಶ್ಲೋಕಂಗಳ ಪ್ರಬಂಧವ ।
ಪೆರೆವ ವೇದದ ಮೂರ್ತಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೩೮ ॥

ವೇದಕಿಂತೌದಾರ್ಯದಲಿ ಮಿಗಿ- ।
ಲಾದ ಗೀತೆಯು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವು ।
ವೇದಗಳು ಸಂಪನ್ನವಾದರು ಕೃಪಣವಾಗಿಹುವು ॥
ಭೂದಿವಿಜಮೊದಲಾದ ಮೂವರ- ।
ನಾದರಿಪುದೈ ವೇದ ನಿಖಿಲವು ।
ಶೂದ್ರಸ್ತ್ರೀಯರ ಮನ್ನಿಸದು ಸಂಸಾರಪೀಡಿತರ ॥ ೪೩೯ ॥

ತಿಳಿಯಲೆನ್ನಯ ಮತವ ಪೇಳುವೆ- ।
ನಳಿಸ ಬೇಕೇ ಕುಂದನೆನುತಲಿ ।
ಯಿಳೆಯೊಳೆಲ್ಲರು ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆನುತ ।।
ತಿಳಿದು ತನ್ನಪಕೀರ್ತಿಕಾರಣ ।
ಕಳಿಯುಗದಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಲತೆ ಬಹು- ।
ಬೆಳೆಯ ಬೇಕೆಂಬಿನಿತು ಸದ್ಗೀತುವನು ಮನದೊಳಗೆ ॥ ೪೪೦ ॥

ಧರಿಸಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ತಾನವ- ।
ತರಿಸಿದಳೊ ಭೂಮಿಯಲಿ ನೋಡಲು ।
ಧರಣಿಯಿಲ್ಲೀ ವೇದದವತಾರವು ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ ।।
ಇರುವುದೀ ವೇದಾರ್ಥ ಸುಲಭವು ।
ಬರುವುದಿದು ಜಪದಿಂದ ಬಾಯಲಿ ।
ಸರಸದಿಂ ಶ್ರವಣದಲಿಯರ್ಥದ ರೂಪದಿಂ ಮನದಿ ।।೪೪೧।।

ನಿತ್ಯ ಗೀತಾಪಾರ ಮಾಡುವ ।
ಸ್ತುತ್ಯ ಕೆಲಸವ ಮಾಳ್ಪ ಭಕ್ತನ ।
ಹತ್ತರದಲಾವಾತನಿರುವನೊ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿ ।।
ಪುಸ್ತಕವ ಬರೆಯುತ್ತ ಗೀತಾ- ।
ವಿಸ್ತರವ ತಾನಾರು ಮಾಳ್ಪನೊ ।
ಸತ್ಯ ನೋಡವ ಧನ್ಯನೆಂಪೆನು ಜಗದಿ ಮನವರಿಯೆ ।।೪೪೨।।

ಈ ತೆರದಲೀ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿ- ।
ವ್ರಾತಕೀಸಂಸಾರಜಾತ್ರೆಯೊ- ।
ತಾತನು ಸದಾವರ್ತ ಹಾಕಿಹ ಮೋಕ್ಷಸುಖರೂಪ ।।
ಗೀತೆಯಿದು ಸೇವಿಸುವರೆಲ್ಲರ ।
ಜಾತಿನೀತಿಯ ನೋಡದಲೆ ಜಗ- ।
ತೀತಲದಿ ಮೋಕ್ಷವನು ಕೊಡುತಲಿ ಸುಖಿಸುವ್ರದು ನಿಜದಿ ।।೪೪೩।।

ಇರುವುದವಕಾಶವಿದು ಗಗನವು ।
ಸುರರ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಮೇಣಿದು ।
ನರರ ವಿಹೃತಿಸ್ಥಾನ ತರಣಿಯ ಕಿರಣದುತ್ಥಾನ ।।
ಇರುವ್ರದೀಪರಿ ಗೀತೆ ಭುಜಕರ ।
ಸರುವರನ್ನುದ್ಧಾರ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಪರಿಯು ನೋಡದು ವೃತ್ತವಾಧಮ-ಮಧ್ಯಮಾದಿಗಳ ।।೪೪೪।।

ಆದಕಾರಣ ವಿಷಮಭಾವದ ।
ಭೇದದಿಂ ದುಷ್ಕರ್ತೃ ಪದೆದಿಹ ।
ವೇದಗಳು ಬಂದಿಹುವು ಗೀತೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳು ತಿಳಿಯೆ ।।
ಆದ ಕಾರಣ ವೇದಗಳು ಜಗ- ।
ದಾದರಕೆ ಸಲ್ಪಾತ್ರವಾದುವು ।
ಭೇದರಹಿತ ಬೋಧಸುಮತೋದಧಿಯಲಾ ಗೀತೆ ।।೪೪೫।।

ವೇದಕಾದರು ಮಾನ್ಯ ಸೇವ್ಯವೆ ।
ಯಾದ ಗೀತಾಮೂರ್ತಿಯನು ಪಾ- ।
ಮೋದರನು ತಾನಿತ್ತನೈ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ।।

ಮೇದಿನಿಯಲಿ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರ- ।
ಕ್ಕಾದನೈ ಕೌಂತೇಯನವನಿಂ ।-
ದಾದುದೈ ಕಲ್ಯಾಣ ತ್ರಿಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದಿ ।। ೪೪೬ ।।

ದನವು ತನ್ನಯ ಕರುನಿಗೋಸುಗ- ।
ವೆನುತ ಹಾಲನು ಪಡುವುದಲ್ಲೈ ।
ಮನುಜನದರಿಂ ತೆಗೆದು ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡುವನು ।।
ಪಿನುತ ಚಾತಕಕೆಂದು ಸುರಿಯುವ ।
ಹನಿಹನಿಯ ಮಳೆಯಿಂದ ತ್ರಿಜಗವು ।
ಮುಣುಗುವ್ರದು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ಜಗದುದ್ಧಾರವಾಗುವ್ರದು ।।೪೪೭।।

ಸರಸಿರುಹ ತಾನೇಳನಿಸ್ಸೈಸೊ ।
ಳೆರದೆ ಸೂರ್ಯನ ಭಜಿಪುದದರಿಂ ।
ಒರುವನುದಯಾಚಲಕೆ ದಿನದಿನಕದನು ತೋಷಿಪರೆ ।।
ಧರಣಿಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ ಲಭಿಪುದು ।
ಒರುವ್ರದಲ್ಲಾ ಸೌಖ್ಯಶಾಂತಿಯು ।
ಸರಸಿರುಹದುಸಕಾರವಿದು ಮೂಜಗಕೆ ನೋಡಿದರೆ ।। ೪೪೮ ।।

ಈ ತೆರದಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪಾರ್ಥನ ನಿಮಿತ್ತದಿ ।
ಗೀತೆಯನು ತಾನರುಹಿ ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದನು ।।
ಭೂತಳದಿ ಸಂಸಾರಭಾರನಿ- ।
ದಾಯ್ತು ಲಘುತರನದರ ಮೂಲಕ ।
ಮಾತು ಕುಂತಿತವಾಯ್ತು ಮಹಿಮೆಯು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರೆ ।। ೪೪೯ ।।

ಇರುವ್ರದೀಪರಿ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ।
ಪರಮತೇಜದ ರತ್ನ ಗೀತೆಯು ।
ತರಣಿಯಿಂದದಿ ಮೂರುಲೋಕಕೆ ದೀಪ್ಯಮಾನವಲಾ ।।
ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಸರಸದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನೈ ।
ಪೆರೆವ ಶ್ರೀಹರಿಮುಖವು ಗಗನವದಾಯ್ತು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ।।೪೫೦।।

ಧನ್ಯನೈ ಕಲಿವಾರ್ಧ ಜಗದಲಿ ।
ಧನ್ಯನೈ ಕುರುವಂಶವದರಲಿ ।
ಧನ್ಯ ಕುಂತೀ ಮಾತೆ ಪಾರ್ಥಗೆ ಜನ್ಮನಿತ್ತವಳು ।।
ಧನ್ಯ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು- ।
ತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತರತ್ನನು ।
ಧನ್ಯವಿದರಿಂದಮರವಾಯ್ತೈ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವಿದು ।। ೪೫೧ ।।

ನರನು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಲೆನ್ನೊಳು । ಮರೆತಿಯಾ ನೀ ನಹುಷರಾಜನ ।
ಬೆರೆಸಿಹನು ತಾನೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿ । ಪರಮದುರ್ವರ್ತನದ ಪತಿಗುನು ।
ನರನನೆಬ್ಬಿಸಿ ಮರಳಿ ಯೆಚ್ಚರ ಮಾಡಿ ನುಡಿದನಲಾ ॥ ದೊರೆಯಿತಮರಾವತಿಯು ದಕ್ಕಿತೆ ಭಾಗ್ಯಹೀನನಲಾ ॥
ನರನೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರವನು ನಾ- । ನರನೆ ನೀ ಬಹುಪುಣ್ಯರಾಶಿಯು ।
ನರುಹಿದೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ನಿನಗಿದ- । ಪರಮಖಾನಿಯು ನಿಖಿಳಶಾಸ್ತ್ರದ ।
ನರವು ಬಂತೇ ನಿನ್ನ ಮನವಿದ ಗ್ರಹಿಸಿತೇ ಹೇಳು ॥೪೫೨॥ ಧೊರೆಯು ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ಕೈವಶವಾಯ್ತು ನಿನಗಲ್ಲೈ ॥ ೪೫೭ ॥

ಎಂದ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ನಸುನಗು- । ಶಾಸ್ತ್ರಕಿಹುದೈ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ।
ತೆಂದ ನರ ಗೋವಿಂದ ತವ ಕೃಪೆ- । ಪಾರ್ಥ ನೀನದನರಿತು ಕೊಂಡು ಯ- ।
ಯಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು ಯೆನಲು ಶ್ರೀಹರಿ ನುಡಿದನಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ಧಾರ್ಥರೀತಿಯಲಿಡು ಅನುವ್ಯಾನವನು ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥
ಇಂದ್ರನಂದನ ಕೇಳು ಭಾಗ್ಯದಿ । ವ್ಯರ್ಥವೇನಿಹುದದರಲೆನುತಲಿ ।
ಬಂದೊದಗುವುದು ನರಗೆ ಸಂಪತು । ವರ್ತಿಸಿದರೀ ಗೀತೆ ಫಲಿಸದು ।
ಬಂದರಾ ಸಂಪತ್ತ ಭೋಗಿಪ ಭಾಗ್ಯವಿರ ಬೇಕು ॥ ೪೫೩ ॥ ಸತ್ಯ ನೀನಾ ಶರಧಿಮಥನದ ಕಥೆಯ ಮರೆಯದಿರು ॥ ೪೫೩ ॥

ಬಾರದಾ ವೃಪಭೋಗಭಾಗ್ಯವು । ದೊರಕಿತೆಂದರೆ ಕೈಯೊಳುತ್ತಮ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ನೋಡೈ । ತರದ ದನವೇನದನು ಕರೆಯುವ ।
ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಮಥಿಸಿ ದೊರೆಯಿತು ಮೇಲೆ ಪೀಯೂಷ ॥ ಪರಿಯು ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದರೇನಾ ಹಾಲು ದೊರೆಯುವುದೆ ॥
ಘೋರದೈತ್ಯರಿಗೇನು ಜತನದ । ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಭರದಿ ವಿದ್ಯೆಯು ।
ಕಾರಿಯವು ಮೇಣಾಯ್ತೆ ಯದರೊಳು । ದೊರೆತರೇನದು ವಿದ್ಯೆ ಫಲಿಸದು ।
ಕಾರಣವು ಮೇಣಾಯ್ತು ಮರಣಕೆ ರಾಹುದೈತ್ಯನಿಗೆ ॥೪೫೪॥ ಗುರುವ ಸೇವಿಸ ಬೇಕು ಕೇಳೈ ಶಾಸ್ತ್ರರೀತಿಯಲಿ ॥ ೪೫೮ ॥

ಭಾಗ್ಯ ಕೈವಶವಾದರದರುಪ । ತೊರೆದು ನೀನಾಸಂಪ್ರದಾಯವ ।
ಭೋಗ ಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಗ ನರನಿಗೆ । ಗುರುವ ಭಜಿಪುದ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ।
ಸಾಗಲಾರದೆ ಹೀಗೆ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದು ॥ ದೊರೆತ ವಿದ್ಯೆಯು ಲಾಭವಾಗದು ವಿದ್ಯೆ ಫಲಿಸದಲಾ ॥
ಯಾಗಸತ್ರಾದಿಗಳ ಯೋಗದಿ । ನರನೆ ನಿನಗಾಸಂಪ್ರದಾಯವ- ।
ಸಾಗಿದನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನಹುಷನು । ನರುಹಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಕೇಳೈ ।
ಬೇಗನವ ಶಾಪದಲಿ ಬಂದನು ತಿರಿಗಿ ಭೂತಳಕೆ ॥ ೪೫೫ ॥ ಯಿರುವುದೀ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ನೋಡಾ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದು ॥ ೪೫೯ ॥

ಇದಂ ತೇ ನಾತಪಸ್ಕಾಯ ನಾಭಕ್ತಾಯ ಕದಾಚನ ।
ನ ಚಾಶುಶ್ರೂಷವೇ ವಾಚ್ಯಂ ನ ಚ ಮಾಂ ಯೋಽಭ್ಯಸೂಯತಿ ॥ ೬೭ ॥

ನರನೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ನಿನಗಿದು । ವೃದ್ಧವಿರೆ ವಾಯಸವ ಕೇಳು ನಿ- ।
ದೊರಕಿಹುದು ನಿನ್ನಾಸ್ಥೆಯಿಂದಲೆ । ಪಿದ್ಧ ಪುರೊಡಾಶಕ್ಕೆ ಮೇಣದು ।
ತಿರಿಗಿ ನೀನು ತಪೋವಿಹೀನಗೆ ಹೇಳಬಾರದಿದ ॥ ವಿದ್ಧರೇನೈ ತಾಪಸನು ಗುರುಭಕ್ತಿವಿರಹಿತನು ॥
ಇರೆ ತಪಸ್ವಾಧ್ಯಾಯನಿರತನು । ಶುದ್ಧಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾದಿಯೊ- ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿ ಮಾಡದ- । ಳಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೆ ಹೇಳ್ವುದ- ।
ಲಿರಲು ತ್ಯಜಿಸವನನ್ನು ಶೂದ್ರನ ಶ್ರುತಿಯು ತ್ಯಜಿಪಂತೆ ॥೪೦॥ ಶುದ್ಧವದರಿಂ ನೋಡು ಪಾತ್ರಾಪಾತ್ರ ಗ್ರಾಹಕರ ॥ ೪೬೧ ॥

ಚರಿಸಲೀನಾತಪ ಶರೀರದೊ- ।
ಳೆರಲು ಗುರುದೇವಾದಿಭಕ್ತಿಯು ।
ಯಿರದಿರಲು ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆಯವನಿಗೆ ಹೇಳ ಬಾರದಲಾ ॥
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿತಪವೀ- ।
ಯೆರಡು ಗುಣಗಳು ಯೋಗ್ಯವಿದ್ದರು ।
ಯಿರದೆ ಗೀತಾಶ್ರವಣದಿಚ್ಛೆಯು ಯೋಗ್ಯನೆಂತವನು ॥೬೫॥

ಇರುವುದುತ್ತಮ ಮುತ್ತು ಮೇಣದ- ।
ಕಿರದೆ ಮುಖವುಪಯೋಗವೇನದು ।
ಧರಿಸುವುದು ಮೇಣೆಂತು ಹಾರದಿ ಚಿನ್ನನೂಲಿನಲಿ ॥
ಶರಧಿ ನಿಜಗಂಭೀರವಿರುವುದು ।
ಸುರಿಯಲೇನತಿವೃಷ್ಟಿಯುದರಲಿ ।
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ವ್ಯರ್ಥವದಲ್ಲವೇ ಮಳೆಯು ॥೬೬॥

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ನರಗೆ ತಾನೆಲೆ ।
ಯಿಟ್ಟು ಪಕ್ವಾನ್ನವನು ಒಡಿಸಲು ।
ಒಟ್ಟು ಜಿಡುವನು ಸವಿಯು ತಿಳಿವನೆ ವ್ಯರ್ಥ ಪಕ್ವಾನ್ನ ॥
ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವೆಯ ನರಗೆ ಒಡಿಸಲು ।
ಬೆಸ್ಮುಟ್ಟು ರುಚಿಯಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಪನದ ।
ಕಷ್ಟವಲ್ಲಾ ಯೇತಕೂಟವು ಹಸಿವೆಯಿಲ್ಲದಿರೆ ॥ ೬೪ ॥

ನರನೆ ಮರುಳಾಗದಿರು ರೂಪಕೆ ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿಜಪತಪ- ।
ವಿರಲು ತದ್ಗುಣ ನೋಡಕನ್ನಾತ್ತೆಂದು ನೆನಸದಿರು ॥
ನರನ ನೇತ್ರವು ರೂಪ ನೋಡಲಿ- ।
ಕಿರುವುದೈ ಜಾಣಾಕ್ಷ ಕಾರಣ ।
ಪರಿಮಳವ ನೋಡಲ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
॥ ೬೫ ॥
ಯೋಗ್ಯತೆಯು ತಾ೦ ನೋಡಿಯೇ ವುಪ- ।
ಯೋಗ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಗೀತೆಯ ।
ತ್ಯಾಗ ಮಾಡೈ ಶ್ರವಣದಿಚ್ಛೆಯು ಯಿಲ್ಲದಾನರನ ॥
ಈಗ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ಪೇಳುವೆ ।
ಯೋಗವಿದ್ದರು ಮೂರುಗುಣಗಳ ।
ತ್ಯಾಗ ಮಾಳ್ಪ ಸ್ಥಾನ ಪೇಳುವೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೬೬॥

ಇರುವೆ ನಾನೀ ಸರ್ವವಿಶ್ವದ ।
ಪರಮಶಾಸನಕರ್ತನೆನ್ನ- ।
ನ್ನರಿವರಾರೀ ಜಗದಿ ನಾಧಾರಣ ಮನುಜನಂತೆ ॥

ಅರುಹ ಜೇಡವರಿಂಗೆ ನೀನಾ- ।
ದರದಲೀ ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ- ।
ನಿರುವರೈ ಗೀತಾಶ್ರವಣವರ್ಜಿತರು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೬೭ ॥

ಎನ್ನನರಿಯದೆ ನಿಂದಿಪರ ತಾವ್ ।
ಭಿನ್ನಭಾವದೊಳೆನ್ನ ಸಜ್ಜನ- ।
ರನ್ನಮತ್ತಿಯಭಕ್ತರನ್ನುರೆ ನಿಂದಿಸುವ ಜನರ ॥
ಎನ್ನ ನಂಬದ ಜನರ ಮೂಢರ ।
ಮುನ್ನವೇ ನೀ ತೊರೆದು ಜಿಡುನ್ನದು ।
ಯೆನ್ನ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳಲಯೋಗ್ಯರಾ ಶರರು ॥ ೬೮ ॥

ವರ್ತಿಸುವೆ ನಾನಿನ್ನ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯನ್ಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಯೆಂತಿಹು- ।
ವೆನ್ನುತಲಿ ನೀ ನೋಡು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನು ॥
ಎನ್ನೆಬತ್ತಿಯ ಹಾಕುತಲಿ ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣ ದೀಪವನಿಟ್ಟರೇನದು ।
ಛಿನ್ನ ಮಾಳ್ಪುದೆ ಕತ್ತಲೆಯನಾಜ್ಯೋತಿ ಹಚ್ಚದಲೆ । ೬೯ ॥

ತರುಣ ಮಾನವನಿರುವನತಿ ಸುಂ- ।
ದರನು ಧರಿಸಿಹನವನು ರತ್ನಾ- ।
ಭರಣಭೂಷಿತನವಸಲಂಕೃತನಿಹನು ನೋಡಲಿಕೆ ॥
ಇರದೆ ಜೀವವು ದೇಹದೊಳಗಾ ।
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಶವವೆಂ- ।
ದುರುತರದಿ ತ್ಯಜಿಸುವರು ನೋಡಿದಿಯಾ ಧನಂಜಯನೆ ॥೭೦॥

ಮನೆ ಪ್ರಕಾಶಿತ ದ್ವಾರದಲಿ ನಾ- ।
ಗನಿಯು ಘನೆಯೋರಿಸುತ ಕೂತರೆ ।
ತನಿಸು ಸುನುನೋಹುವವು ಬಾಹ್ಯದಿ ನಿಷ್ಠೆ ಕಲಿಸಿರಲು ॥
ಮನುಜ ತೋರಿಸೆ ಹೊರಗೆ ಪ್ಪೆತ್ತಿಯ ।
ಮನದೊಳಗೆ ವಂಚನೆಯುು ತುಂಬಿರ- ।
ಲೆನುವೆ ನಾನೀವಸ್ತುಗಳು ಕೇಳ್ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿಹುವು ॥ ೭೧ ॥

ಸುಡುಸುಡಾ ಜಪತಪವ ಭಕ್ತಿಯ ।
ಸುಡುಸುಡಾ ಕುಶಲತೆಯು ಬುದ್ಧಿಯು ।
ಕೆಡಕುಬುದ್ಧಿಯನೆನ್ನಿಳಥವಾ ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತರಲಿ ॥
ದೃಢತರದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಯವನನು ।
ಜಿಡು ಜಿಡೆಲೊ ಗೀತಾರ್ಥವಾತನ ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಯೋಗ್ಯವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೭೨॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನರನೆ ನಿನಗಿ- । ಮುಕ್ಯ ಕಲ್ಲಿನ ವಾಯೆ ತಪವಿದು ।
ಸ್ನೇನ ವಿಸ್ತಾರಿಸಲಿ ಗುಹ್ಯವ । ಗುರುಭಕುತಿ ದೇವಾಲಯವ ಕ- ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನಿಂದಕಗೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳದಿರು ॥ ಟ್ಟಿರುವುದದರಲಿ ದ್ವಾರ ಗೀತಾಶ್ರವಣವಿಚ್ಛೆಯಿದು ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ನಿಂದಕನು ಚತು- । ಮೆರೆವನಿಂದಾರೂಪಕಲಶವು ।
ರಾನನನ ಪ್ರತಿಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಳ್ಪ ಪ್ರ- । ನರನೆ ಕೇಳದು ರತ್ನಜಡಿತವು ।
ವೀಣನಿದ್ದರು ಕೌತುಕದಿ ಗೀತಾರ್ಥ ಹೇಳದಿರು ॥ ೪೭೩ ॥ ಹರುಷದಿಂದಿಹಳಲ್ಲಿ ಗೀತಾದೇವಿ ದುರಿತಾರಿ ॥ ೪೭೪ ॥

ಯ ಇದಂ ಪರಮಂ ಗುಹ್ಯಂ ಮದ್ಭಕ್ತೇಷ್ವಭಿಧಾಸ್ಯತಿ ।
ಭಕ್ತಿಂ ಮಯಿ ಪರಾಂ ಕೃತ್ವಾ ಮಾಮೇವೈಷ್ಯತ್ಯಸಂಶಯಃ ॥ ೬೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದೊಳೆನ್ನಯ । ಚಾರುತರದೀಗೀಜ ಗೀತಾ- ।
ಪರಮ ಭಕ್ತನು ದೇಗುಲವಲಾ । ಕಾರವೃಕ್ಷವು ಪುಟ್ಟಿಯತಿನಿ- ।
ಬಿರಿಸು ಗೀತಾರೂಪರತ್ನೇಶ್ವರನ ಮೇಣಲ್ಲಿ ॥ ಸ್ತಾರವೈ ಗಾಯತ್ರಿಸಮ ಶ್ಲೋಕಗಳೆ ಪುಷ್ಪಗಳ ॥ ೪೭೬ ॥
ಬರುವುದೆನ್ನಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ನಿನ- ।
ಗರವನಂತರ ವಾರ್ಥ ಕೇಳ್ದೆ । ಇಂತೆನವ ಗೀತಾಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ನಿಜ ಪರಮಗುಹ್ಯವನು ಮಂತ್ರಸಹ ಮಗ್ಗುಕ್ತನಿಗೆ ಬಹು- ।
॥ ೪೭೫ ॥ ಸಂತಸದಿ ಬೋಧಿಸನೊ ತೀರಲು ಯೆನ್ನ ನೇರುವನು ॥
ಬೇರೆ ಬೇರ್ಮೂರಕ್ಷರವಲುಮ- । ಕುಂತಿತನಯನೆ ಕೇಳು ಕೇಳ- ।
ಕಾರ ಕೂಡಿದರೊಂದು ಶುಭ ವೋ೦- । ತ್ಯಂತವೆಳೆ ಕೂಸಿಂಗೆ ತಾಯ್ಕೊ- ।
ಕಾರವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಯಿದು ವೇದಗಳ ಬೀಜ ॥ ಟ್ಟಂತೆ ತಾಯ್ ತೊರತುಂತಿ ಬೇರಾರ್ಥಾರ ಕೂಸಿಂಗೆ ॥ ೪೭೭ ॥

ನ ಚ ತಸ್ಮಾನ್ಮನುಷ್ಯೇಷು ಕಶ್ಚಿನ್ಮೇ ಪ್ರಿಯಕೃತ್ತಮಃ ।
ಭವಿತಾ ನ ಚ ಮೇ ತಸ್ಮಾದನ್ಯಃ ಪ್ರಿಯತರೋ ಭುವಿ ॥ ೬೯ ॥

ಧರಿಸಿ ದೇಹವ ಜೀವ ಪ್ರಾಣದಿ । ತೋರುತಿದೆ ಮನದೊಳಗೆ ಭಕ್ತಾ- ।
ತೊರೆದು ದೇಹದ ಭಾವವನು ಯಾ- । ಕಾರ ದಿವ್ಯೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೆ ।
ರಿರುವರೋ ಮೇಣವರು ನೋಡತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯರೆನಗೆ ॥ ಚಾರು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಪೇಳುವ ಭಕ್ತ ಮಧುಮಾಸ ॥
ಅರಿವರೆನ್ನನು ಜ್ಞಾನಿ ಕರ್ಮರ । ಕಾರಣದಲೀ ಶೋತ್ರವೃಂದ- ।
ತಿರಿಗಿ ತಾಪಸ ಜನರು ಸರ್ವರು । ಕ್ಕೇರುವುದು ರೋಮಾಂಚ ಮೈಯಲಿ ।
ಮೆರೆವರವರೊಳು ಪ್ರಿಯರು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಬಲ್ಲವರು ತೋರುವುದು ಚೂತಕ್ಕೆ ನವಪಲ್ಲವವು ಬಂದಂತೆ ॥ ೪೮೦ ॥
॥ ೪೭೮ ॥
ನರನೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನಾ- । ಮಂದ ಮಾರುತ ಜೀಸೆ ವೃಕ್ಷದ ।
ರರುಹುವನೊ ಮದ್ಭಕ್ತವೃಂದಕೆ । ವೃಂದ ತೂಕಡಿಪಂತೆ ಸಜ್ಜನ- ।
ಧರಣಿಯೊಳಗಿಲ್ಲವನ ಸಮ ಪ್ರಿಯತಮನು ನೋಡೆನಗೆ ॥ ವೃಂದ ತಲೆದೂಗುವುದು ಸಂತಸದಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿ ಮನವೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ- । ಬಂಧುರದ ನೇತ್ರದಲಿ ಪ್ರೇಮಾ- ।
ಲರುಹಲೀ ಗೀತಾಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವ । ನಂದದಿಂದಶ್ರುಗಳು ಬರೆ ಮಕ- ।
ಮೆರೆವನವನೀ ಸಂತ ವೃಂದಕೆ ಮುಕುಟಮಣಿಯಾಗಿ ॥೪೭೯॥ ರಂದ ಸುರಿಸುವ ಸುಮಗಳೋಲ್ ಕಾಣುವೆವು ನೇತ್ರಗಳು ॥೪೮೧॥

ಹರುಷ ಪ್ರೇಮಾಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಶ್ರೋತೃಸಮೂಹವೆಲ್ಲವು ।
ಸರಸಭಗವನ್ನಾಮಜಯಘೋಷವನು ಮಾಡುವುದು ೪ಲಶಿ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಕೋಕಿಲದ ಪಂಚಮ ।
ಸ್ವರದ ಮಧುರಾಲಾಪದಂದದಿ ।
ಮೆರೆವನರನ ವಸಂತ ಒಣ್ಣಿಸುದೆಂತು ಚೋದ್ಯವನು ॥

ಚಂದ್ರನುದಯಕೆ ಬರಲು ಗಗನದಿ ।
ಚಂದದಿಂದ ಚಕೋರ ಕುಣಿವುದು ।
ಚಂದದಿಂದ ಮಯೂರ ಕುಣಿವುದು ಮೇಘದರ್ಶನದಿ ॥

ಇಂದ್ರನಂದನ ಕೇಳು ಭಕ್ತರ ।
ವೃಂದದಲಿ ಗೀತಾರ್ಥ ಪೇಳಲು ।
ಬಂದು ಸೇರುವನೆನ್ನ ಭಕ್ತನು ಪ್ರಿಯತಮನೆಯವನು । ೪ಲಸಿ ॥

ಎನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆ ।
ಯೆನ್ನ ಗೀತೆಯ ಪೇಳಲೀ ತೆರ ।
ಮುನ್ನ ಹೇಳುವದೇನ ಯೋಗ್ಯತೆಯವನ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಇನ್ನು ಹುಟ್ಟನು ಹಿಂದೆಯವನು- ।
ತ್ಪನ್ನನಾದರೆ ಹೇಳಲಾರೆನು ।
ಯೆನ್ನ ಹೃದಯದೊಳವನ ಧಾರಣವನ್ನು ಮಾಡುವೆನು ॥೪ಲಳ॥

ಅಧ್ಯೇಷ್ಯತೇ ಚ ಯ ಇಮಂ ಧರ್ಮ್ಯಂ ಸಂವಾದಮಾವಯೋಃ ।
ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞೇನ ತೇನಾಹಮಿಷ್ಟಃ ಸ್ಯಾಮಿತಿ ಮೇ ಮತಿಃ । ೭೦ ॥

ನರನೆ ನಮ್ಮೊಳಗಾಯಿತೀಗಿನ ।
ವರಿಗೆ ವರಸಂವಾದ ನೆಗ್ಗದಲು ।
ಧರಣಿಯಲಿ ಮೋಕ್ಷವನೆ ಮಾಡಿಕು ಕರತಲಾಮಲಕ ॥
ದೊರಕುವುದು ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಲ್ಲವು ।
ಲಯವಿದಲೆ ಶುಭ್ವರ್ಥವಿಷಯವ- ।
ಸಿರವೆ ಕೇವಲ ಪರನ ಸಾಕ್ಷ್ಯನೊ ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥೪ಲಶಿ॥

ಜ್ಞಾನರೂಪದ ಪ್ರಜ್ವಲಿತ ನೈ- ।
ಶ್ವಾನರನಿಗಜ್ಞಾನದಾಹುತಿ ।
ತಾನೆಯುಹಿಸಿ ಎನ್ನ ಪರಮಾತುಮನಸೊಲಿಸುವನು ॥

ಶ್ರೋಣಿಯಲಿ ಶುಭ್ವರ್ಥ ತಿಳಿಯುತ ।
ಜ್ಞಾನಿಗಳ- ಶೋಧಕರು ಪರಿಸಲು ।
ಮೇಣು ಗಾಯನದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯಲಿದನು ಪಠಿಸಿದರೆ ॥ ೪ಲಟ ॥

ಪಡೆವೈ ಮದ್ಭಾಪವೆಲ್ಲರು ।
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಗೀತೆಯನು ಸೇವಿಸ- ।
ಲೊಡನೆಯೆನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಪ್ಪುದು ಭೇದವಿಲ್ಲದಲೆ ॥
ಹಡೆದ ತಾಯಿಗೆ ಭೇದವಿರುವುದೆ ।
ಹುಡುಗರಲಿ ಕೇಳ್ ತಾಯಿ ಗೀತೆಯು ।
ಒಡವೆ ದೊಡ್ಡವ ಸುಜ್ಞನಜ್ಞನು ಯೆಂದು ನೆನಸುವಳೆ ॥ ೪ಲಸ ॥

ಶ್ರದ್ಧಾವಾನನಸೂಯಶ್ಚ ಶೃಣುಯಾದಪಿ ಯೋ ನರಃ ।
ಸೋಽಪಿ ಮುಕ್ತಃ ಶುಭಾಁಲ್ಲೋಕಾನ್ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾತ್ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಣಾಮ್ ॥ ೭೧ ॥

ತೊರೆದು ವಿಷಯಾಂತರದಿ ನಿಂದೆಯ- ।
ನಿರಿಸಿ ಶುದ್ಧಾಸ್ಥೆಯನು ಶ್ರವಣದಿ ।
ನಿರುತ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣವನಾರು ಮಾಡುವನೊ ॥
ನರನಿಗವನಿಗೆ ಗೀತೆಯಿಂದ- ।
ಕ್ಷರವು ಕಿವಿಯಲಿ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ।
ದುರಿತರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲು ಚದರುವುವು ॥ ೪ಲಲ ॥

ಸೇರಲಗ್ನಿಯು ಸಹಜ ವನದಲಿ ।
ದೂರಕೋಡುವುವೆಲ್ಲ ಪಶುಗಳು ।
ಯಾರು ನಿಲುಚರು ಹಿಂಸ್ರಮಗ ಕೀಟಕಗಳೋಡುವವು ॥

ಸೂರನುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ ।
ತೀವ್ರತೆಜ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಜ್ಯವ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಶಬ್ದಗಳ ॥ ೪ಲಳ ॥

ಸೇರಲಾ ಜಯಘೋಷ ಕರ್ಣ- ।
ದ್ವಾರದಿಂದಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ದೂರ ಹೋಗುವದೆಲ್ಲ ದುರಿತವು ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಕೃತಪ್ಪ ॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ತೆರದೊಳವನಿಗೆ ।
ಬಾರದಿರುವುದೆ ಲಾಭ ದುರ್ಲಭ ।
ಚಾರು ಪುಣ್ಯದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗುತ ಕುಲವನುದ್ಧರಿಪ ॥ ೪೧೦ ॥

ಬರಲು ಗೀತಾಕ್ಷರಗಳಂತಃ- ।
ಕರಣದಲ್ಲಿಕ್ಷರಗಳಷ್ಟೇ ।
ತುರಗಮೇಧಂಗಳದು ಬರುವುದು ಫಲವು ಶ್ರವಣದಲಿ ॥
ದುರಿತರಾಶಿಯು ನಾಶವಾಗುತ ।
ನರನೆ ಪುಣ್ಯದ ವೃದ್ಧಿಸೇರುತ- ।
ಲಿರುವುವೈ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಭೋಗಂಗಳುರೆ ಬರುತಿಹುವು । ೪೯೧॥

ಪುರುಷನೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ।
ಸರಸ ಹಾದಿಯ ಹಿಡಿದು ಪಯಣದಿ ।
ಬರುತ ಸ್ವರ್ಗದೊಳೆದ್ದು ಮುಕ್ಯಾಮಾಗಿ ಹಲದಿವಸ ।।

ಬರುವನಂತದೊಳೆನ್ನ ಠಾವಿಂ- ।
ಗರುಹಲಿನ್ನೇನಾನು ನಿನಗದ ।
ಬರುತ ಮದ್ರೂಪದಲಿ ಸೇರ್ವನು ಶ್ರವಣಪಠನದಲಿ ॥ ೪೯೨ ॥

ನಾನು ಪರಮಾನಂದ ಮೂರುತಿ ।
ನೀನು ತಿಳಿದಿಹಿ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆ ।
ನಾನುರಾಗದೊಳೆನ್ನ ಸೇರುವರವರು ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಏನು ಪಾರ್ಥನೆ ಹೇಳು ಯೆನಗದ ।
ನಾನು ಯಾಕೀ ಗೀತೆ ಪೇಳಿದೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯುಲ್ಲಿದರಿಂದ ನಿನ್ನಯ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿತೆ ॥ ೪೯೩ ॥

ಕಚ್ಚಿದೇತಚ್ಛ್ರುತಂ ಪಾರ್ಥ ತ್ವಯೈಕಾಗ್ರೇಣ ಚೇತಸಾ ।
ಕಚ್ಚಿದಜ್ಞಾನಸಂಮೋಹಃ ಪ್ರಣಷ್ಟಸ್ತೇ ಧನಂಜಯ ।। ೭೨ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೀಗ ಪೇಳಿದ ।
ಪರಮ ಗೀತಾತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲವು ।
ಅರಿಯಿತೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನದಲಿ ಹೇಳು ಹೇಳೆನಗೆ ॥
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲವ- ।
ನರುಹಿ ಕವಿಗಳಧೀನ ಮಾಡಿದೆ ।
ಮರಳಿ ಕವಿಗಳು ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದಧೀನ ಮಾಡಿದುವೆ ॥ ೪೯೪ ।।

ನೀನು ಲಕ್ಷವ ಕೊಡದೆ ಚಿತ್ತದ- ।
ಧೀನವಾಗದೆ ನಡುವೆ ತತ್ತ್ವದ ।
ಹಾನಿಯಾಯಿತೆ ಹೇಳು ಯೆನಗಿನ್ನಿದನು ನಾಚದಲೆ ।।
ನೀನು ಕಾಲಿಂದೊದ್ದು ತತ್ತ್ವವ ।
ಮಾನಿಸದೆ ಹೊರ ಹಾಕಿದಿಯೊ ನೀ- ।
ನೇನ ಮಾಡಿದಿ ಚಿತ್ತದಲಿ ಬಿಂಬಿದುವೊ ತತ್ತ್ವಗಳು ॥೪೯೫॥

ನಾನು ಹೇಳಿದ ತೆರದಿ ಚಿತ್ತದ- ।
ಧೀನ ತತ್ತ್ವಗಳೆರಲು ನಿನಗಾಂ ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವೆನುತ್ತರವನೀಯೊ ।।
ನೀನು ಮೋಹದಿ ಬೀಳಲೆಂದ- ।
ಜ್ಞಾನ ಯತ್ನಿಸಿ ತಂದ ಮೋಹವು ।
ಹಾನಿಯಾಯಿತೆ ಮೋಹಜಾಲವು ನಿನ್ನೊಳೆನ್ನ ಹುದೆ ॥೪೯೬॥

ಏನು ನಿನಗಿನ್ನಿಷ್ಟ ಹೇಳಲಿ ।
ನೀನು ಸಂತೃಪ್ತದಲಿ ಹೇಳೈ ।
ಕಾಣವುದೆ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ ಪುಣ್ಯಪಾಪಚಯ ॥

ನೀನು ಯೆನಗೀಗಿಷ್ಟು ಹೇಳಲು ।
ಮಾನಿಸುವೆ ನೀ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿದಿಯೊ ।
ಯೇನೆನುತ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ಹೇಳು ಯೆನಗೀಗ ।।೪೯೭।

ನರನು ಸ್ವಾನಂದೈಕ್ಯರೂಪದ ।
ಶರಧಿಯುಲಿ ಮುಳುಗಿದರೆ ಮುಂದಿನ ।
ಕುರುಕುಲದ ವಿಧ್ವಂಸಕಾರ್ಯಕೆ ವಿಘ್ನ ಬಹುದೆಂದು ॥
ಹರಿಯು ಮನದಲಿ ನೆನೆದು ತನ್ನಯ ।
ಪರಮ ಭಕ್ತಗೆ ಭೇದಭಾವದ ।
ಅರಿವ ಕೊಟ್ಟನು ಭೇದಮರ್ಯಾದೆಯನು ಮೀರದಲೆ ।।೪೯೮॥

ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಮೆರೆವನೈ ಸರ್ವಜ್ಞನವನಿದ- ।
ನರಿಯನೇನೈ ಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವನ ತಿಳಿದನೋ ಯಿಲ್ಲೋ ॥
ಇರದ ಅರ್ಜುತನವ ಪಾರ್ಥನ- ।
ಲಿರದೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನಮೂಲಕ ।
ನರನ ಬಾಯಿಂದುಚ್ಚರಿಸಿದನು ನರನ ಪೂರ್ಣತೆಯು ॥ ೪೯೯ ॥

ಕ್ಷೀರವಾರ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಚಂದ್ರಮ- ।
ನೇರುತಾಕಾಶದಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ।
ತಾರಕಾವೃಂದಕ್ಕೆ ಶೋಭೆಯನಿತ್ತರೇನಾಯ್ತು ।।
ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಯಿಂದ ಚಂದ್ರಮ ।
ಬೇರಿರುವನೇ ಹೇಳು ತದ್ವತು ।
ಹಾರಿ ಹೋಯ್ತು ಧನಂಜಯನ ಸ್ವಾನಂದರೂಪವದು ॥೫೦೦॥

ನಾನು ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನು । ಜಡತನುವಿನಾಧಾರವನ್ನಾ ।
ಕಾಣುವೀ ಜಗ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು । ಜಡತನುವಿಗಿಡುತಾಗನಂತರ ।
ಹಾನಿಯಾಗ್ಹೊತ್ತ ತೆರದ ಕಲ್ಪನೆ ವಾರ್ಥನಲಿ ಕ್ಷಣದಿ ॥ ಕಡಿದು ಬಿಟ್ಟನು ಸದ್ಗದಿತ ಕಂತವನೊಳಗೆ ನರನು ।
ಮೇಣು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಿತಿಯನಿಡುತಲಿ । ಒಡೆದು ನೇತ್ರವ ಹರಿವ ಪ್ರೇಮದ ।
ಲೀನನಾಗಿಹ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದೊ- । ಕಡಲ ತೆರೆಯಾನಂದಬಾಷ್ಪವ- ।
ಳಾನರನು ಕಷ್ಟದಲಿ ನಿಂತನು ನರನರೂಪದಲಿ ॥ ೧೦೦೧ ॥ ನೋಡಿ ಸಾವರಿಸುತ್ತನಂತರವೊರಸಿ ತೆಗೆದನಲಾ ॥ ೧೦೦೫ ॥

ಕಾಲುಕೈಗಳು ನಡುಗ ಹತ್ತಲು । ಪರಮತರದೌತ್ಕಂಠ್ಯಭರದಲಿ ।
ಯೇಳಲಾ ರೋಮಾಂಚ ಮೈಯಲಿ । ಕೊರಳಸಿರ ಹಿಗ್ಗಿದುದ ವೊಳಗೆನೆ ।
ಮೇಲೆ ನಿಂತಿಹ ಬೆವರಹನಿಗಳನೆಲ್ಲ ಸರಿಸುತಲಿ ॥ ಕರಗಿಸುತ ವಾಚೆಯನು ಪುಸರುಜ್ಜೀವಿಸುತ ಮುದದಿ ॥
ತಾಳಲಾ ವೃದ್ಧಿಯನು ವ್ಯಾಣದ । ತಿರಿಗಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಷೋಭವನು ಸಾ- ।
ಗಾಳಿಗಳು ದೇಹದಲಿ ಮೇಣಾಂ- । ವರಿಸುತಲಿ ಬಹುವೇಗದಿಂದಲಿ ।
ದೋಲಿಕೆಯು ತೆರನಾಗಿ ದೇಹವು ತೂಕಡಿಸುತಿತ್ತು ॥೧೦೦೨॥ ಮರಳಿ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸವನು ಸಾವರಿಸಿದನು ಭರದಿ ॥ ೧೦೦೪ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ನಷ್ಟೋ ಮೋಹಃ ಸ್ಮೃತಿರ್ಲಬ್ಧಾ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದಾನ್ಮಯಾಚ್ಯುತ ।
ಸ್ಥಿತೋಽಸ್ಮಿ ಗತಸಂದೇಹಃ ಕರಿಷ್ಯೇ ವಚನಂ ತವ ॥ ೭೩ ॥

ನರನು ದೇವನನಿಗಿತ್ತನುತ್ತರ । ಹರಿಯೆ ತ್ವದ್ಪ್ರಸದಲಿ ಸೇರಿದೆ ।
ಹರಿಯೆ ಕೇಳ್ವಿಯೊ ಪ್ರಶ್ನೆಯನು ನಿನ- । ನಿರುವೆ ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಿಂದಿಗೆ ।
ಗರುವುದೇ ಮೋಹದಲಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಹೇಳು ಹೇಳೆಂದು ॥ ನರನು ನಾನಿಹೆನೆನುತ ಮೊದಲೆನಗಿದ್ದಿತಭಿಮಾನ ॥ ೧೦೦೭ ॥
ಹರಿಯೆ ಮೋಹ ಕುಟುಂಬಿಸಹಿತಲೆ ।
ತೆರಳಿದನು ಬಿಟ್ಟನ್ನನಾಗಲೆ । ನಿನ್ನ ರೂಪದೊಳೈಕ್ಯ ಹೊಂದಲು ।
ತರಣಿ ಮುಂದಿರೆ ಕತ್ತಲೆಯು ನಾವಮ್ರಾಜ್ಯ ತಾಳುವುದೆ ಭಿನ್ನವಾಯ್ತಭಿಮಾನುನೀಪರಿ ।
॥ ೧೦೦೫ । ಯೆನ್ನ ಮನದಲಿ ಬಂತು ಜಗದಲಿ ಮುಕ್ತ ನಾನಿಹೆನು ॥
ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ । ಭಿನ್ನವಾಯ್ತು ದ್ವೈತ ನೋಡಲು ।
ದರುಶನವ ನೀನಿತ್ತಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ । ಬೆನ್ನ ತೋರಿಸುತೋಡಿ ಹೋಯ್ತೈ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲಾ ಮೋಹನಾಶಕ ದರ್ಶನವು ನಿನ್ನ ॥ ಮುನ್ನ ಹೇಳುವರಾರು ಕೇಳುವರಾರು ತಿಳಿಯುಡಲಾ ॥ ೧೦೦೮ ॥
ಮರಳಿ ನೀನಾತಾಯಿಗಿಂತಲು ।
ಹಿರಿಯು ಪ್ರೇಮದಿ ಜ್ಞಾನ ಕುಡಿಸಿದಿ । ದೊರೆಯಿತ್ತೈ ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದವು ।
ದೊರೆವುದೇನನ್ಯತ್ರನೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಪಾನವದು ॥ ೧೦೦೯ ॥ ದೊರೆಯಿತಪರಿಂದಾತ್ಮಬೋಧವು ।
ಹರಿಯಿತೆನ್ನಯ ಮೋಹ ಕೆತ್ತಿತು ಬೇರುಸಹಿತವದು ॥

ಇರುವುದೇ ನಿನಗಿನ್ನು ಮೋಹವು । ಹರಿಯೆ ಕೇಳ್ದೆ ದೈವೃತಮೂಲಕ ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಿ । ಒರಿದೆ ಕರ್ಮವಕರ್ಮವೆಂಬೀ ।
ಯರಿಯೆ ನೀನಿದನೇಕೆ ಕೇಳಿದಿ ಯೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ॥ ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳೆನಗೆ ಗೋಚರಿಸಿದುವು ಮೋಹದಲಿ ॥ ೧೦೧೦ ॥

ಆರಿಜೆ ನಿನ್ನಯ ಹೊರತು ಜಗದ- ।
ಲ್ಲೆರಡನೆಯ ತತ್ತ್ವನನೆ ಕಾಣೆನು ।
ಹರಿಯೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವಿದರಲಿ ನೋಡು ದಿಟದಿಟವು ॥
ದೊರೆಯಿತೆನಗಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಿತಿಯದು- ।
ವಿರಡು ಕರ್ಮದ ಲೇಶವಾದರು ।
ಯಿರುವುದೀ ಸ್ಥಿತಿಯೆಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪಡೆದಿಹೆನು
॥ ೧೦೧ ॥

ನಿನ್ನ ಯೋಗದೊಳೆನಗೆ ನೋಡ್ಯೆ ।
ಯೆನ್ನ ಮೂಲಸ್ವರೂಪ ದೊರೆಯಿತು ।
ಛಿನ್ನವಾಯ್ತು ಸಮೂಲವೇ ಕರ್ತವ್ಯನೆನಗಿಲ್ಲ ॥
ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯ ಹೊರತು ಜಗದೊಳ- ।
ಗನ್ಯವೆನಗಿನ್ನಿಲ್ಲ ಕರ್ಮವು ।
ಯೆನ್ನುತೀಪರಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಗೆಂದನು ಧನಂಜಯನು ॥೧೦೧॥

ನಾಶಿಸುವುದೈ ದೃಶ್ಯ ದೃಶ್ಯವ ।
ಗ್ರಾಸಿಸುವುದೈ ದ್ವೈತ ದ್ವೈತವ ।
ಡೇಶವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದು ತತ್ತ್ವವೇಕವಿದು ॥
ನಾಶ ಮಾಡುವುದಾಶೆಯೆಲ್ಲವ ।
ಲೇಸಿನಿಂ ಸಂಬಂಧ ಬರಲು ವಿ- ।
ನಾಶವಪ್ಪುವು ಬಂಧನಂಗಳು ಮಹಿಮೆ ಯೇನೆಂಬೆ ॥೧೦೨॥

ದರುಶನವು ಮೇಣಾದ ಕೂಡಲೆ ।
ಬರುವುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಗುರುಮಹಿಮೆ ಜಗದೊಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ॥
ದೊರಕಿಹನು ಪರಮಾತ್ಮನೆನಗೀ- ।
ವರದ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿ ಕಾರಣ ।
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಸರ್ವಸುಖವಿದುವೆನಗೆ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ
॥ ೧೦೩ ॥

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿ ನೀನಿರೆ ।
ಬರುವುದೆಂತೈ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ಬರುವುದೈಕ್ಯವು ನಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನಾದೆನಲಾ ॥
ಮರಳಿ ಭವನಿಷ್ಪ್ರವಿಷ್ಪವು ।
ಹರಿಯೆ ದ್ವೈತವಿದೆಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ।
ಬರಲು ನಿನ್ನಯ ಸೇವೆಗೆನುತಲಿ ದ್ವೈತ ಲಯವಾಯ್ತು
॥ ೧೦೪ ॥

ಶರಧಿಯನು ಸೇನಿಸಲಿಕೆನುತಲಿ ।
ಹರಿದು ಭಾಗೀರಥಿಯು ಬರುವುದು ।
ಬರಲು ಸಂಗಮ ಸಾಗರದಿ ತದ್ರೂಪವಾಗುವಳು ॥

ಹರಿಯೆ ನೋಡಾ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊ- ।
ಟ್ಟರುವಿ ತಂಗಳವಾತ್ಮರೂಪದ ।
ವರಸುಭಾಗವನರಿಯೆ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಿದೆನು ಮನದಿ ॥ ೧೦೫ ॥

ಹರಿಯೆ ಯೆನ್ನಯ ಭೇದವಿರಹಿತ- ।
ವಿರುವಿ ಸದ್ಗುರು ಸೇವ್ಯ ನೀನಾ- ।
ಗಿರುವಿಯದರಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯು ದೊರಕಿತೈ ಯೆನಗೆ ॥
ಅರಿವೆ ನಿನ್ನುಪಕಾರವೆನುತಲಿ ।
ಮರೆವ ನಮ್ಮಯ ಭೇದದ್ವಾರವ ।
ಮುರಿದು ಸೇವಾಸುಖದ ಪೀಯೂಷವನು ಕುಡಿಸಿದಿಯೆ ॥೧೦೬॥

ದೇವದೇವನೆ ನೀನು ನನ್ನಯ ।
ಭಾವವನು ಪರಿಕಿಸುವುದೀಕ್ಷಣ ।
ಸೇವಕನು ನಾನಿರುವೆನಾಜ್ಞಾಧಾರಕನು ನಿನ್ನ ॥
ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೆನಗೆ ಪೇಳುವಿ ।
ಸಾವಧಾನದೊಳಾನು ಮಾಡುವೆ ।
ಭೂವಲಯದಲಿ ನೀನು ಬೇಕಾದುದನು ಹೇಳುವುದು ॥೧೦೭॥

ನರನ ಭಾಷಣ ಕೇಳೆ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಹರುಷದಿಂ ಕುಣಿದಾಡ ಹತ್ತಿದ- ।
ನರುಹಿದನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನು ವಿಶ್ವರೂಪಫಲ ॥
ಬರಲು ಶತಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಸಾ- ।
ಗರನು ಮೇರೆಯ ತಪ್ಪಿ ಕುಣಿಯನೆ ।
ಭರತಿಯಲಿ ಕಡಲುಕ್ಕಿ ಕುಣಿದಾಡುವುದು ನೋಡಿದರೆ ॥೧೦೮॥

ಮೆರೆದುದಾ ಸಂವಾದಮಂಟಪ ।
ಮೆರೆದುದದರಲಿ ಲಗ್ನಕಾರ್ಯವು ।
ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನದಾಯ್ತು ಲಗ್ನವು ಹೃದಯಪಟಲದಲಿ ॥
ಪರಿಯೊಳೇ ಸಂಭ್ರಮವ ನೋಡುತ ।
ಹರುಷಸಂಭೃತನಾಗಿ ಸಂಜಯ- ।
ನರುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪಗೆ ರೋಮಪುಳಕದಲಿ ॥ ೧೦೯ ॥

ವ್ಯಾಸಮುನಿವರನೆಮ್ಮದಿಬ್ಬರ ।
ಲೇಸ ಬಯಸಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಯೇಸು ಭಾಗ್ಯವಿದೆಂತ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ ॥
ನಾಶವಾಗಿರೆ ದೃಷ್ಟಿ ಲೌಕಿಕ- ।
ದೀಸು ದೃಷ್ಟಿಯು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯು ।
ವ್ಯಾಸದೇವನು ಕರುಣಿಸಿದನಿದ ಭಾಗ್ಯನೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೧೦ ॥

ಸಾರಥಿಯು ನಾನಾಗಿ ರಥದ ಪ್ರ- ।
ಕಾರ ತುರಗಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ।
ಕಾರಭಾರವಿದೆನ್ನ ದಲ್ಲವೆ ಭಾಗ್ಯವೇನೆಂಬೆ ॥
ಮಾರಣನೀತೆರದೊಳಾ ಜಂ- ।
ಭಾರಿತನಯಗೆ ಪೇಳ್ದ ಗೀತಾ- ।
ಸಾರವೆಲ್ಲವ ಕೇಳ್ದ ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ದೊರಕಿತಲಾ ॥೧೦೫೧॥

ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಜಯ- ।
ನರುಹಿದುದ ಕೇಳಿದನು ಮನದಲಿ ।
ಕರಗದಂತಃಕರಣ ಕಲ್ಲಿನ ತೆರದಿ ಕೂತನಲಾ ॥
ಬರಲು ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣ ಕಲ್ಲಿನೊ- ।
ಳರದೆ ದ್ರವ ಪುಟ್ಟುವುದೆ ನೋಜ್ಞೆ ।
ಒರುವುದೇ ಶಶಿಕಾಂತಯೋಗ್ಯತೆ ಬೇರೆ ಕಲ್ಲಿಂಗೆ ॥ ೧೦೫೨ ॥

ಘೋರವಿದು ಸಂಗ್ರಾಮವವ ಯವು ।
ಜೋರುತಿಹುವಾವುಭಯುಸೈನ್ಯಗ- ।
ಳಾರಿಗವಜಯವಾಗಲೇನದು ಕೌರವಾನ್ವಯವೆ ।
ಧಾರುಣಿಯಲೀಕಷ್ಟಸಮಯದಿ ।
ಚಾರು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸೌಖ್ಯವು ।
ಸೇರಿತೆವ್ಮಯ ಕೈಗೆ ವ್ಯಾಸಾನುಗ್ರಹದಿ ನಿಜದಿ ॥ ೧೦೫೩ ॥

ಕುರುಡನಿಹನರಸಿಕನೆನಿಸುತ್ತಲಿ ।
ಭರದಿ ಭಾಷಣ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು ।
ಹರುಷಸುಖದಿಂ ಮರುಳನಾದನು ನುತಿಯು ತೊತಗಿದನು ॥
ಹರುಷನಿರ್ಭರತನಾಗಿ ಸಂಜಯ- ।
ನರುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪಗೆ ।
ಕುರುಡ ಶ್ರವಣಕಯೋಗ್ಯನಾದರು ಮನದಿ ಮನ್ನಿಸಡೆ ॥ ೧೦೫೪ ॥

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ—

ಇತ್ಯಹಂ ವಾಸುದೇವಸ್ಯ ಪಾರ್ಥಸ್ಯ ಚ ಮಹಾತ್ಮನಃ ।
ಸಂವಾದಮಿಮಮಶ್ರೌಷಮದ್ಭುತಂ ರೋಮಹರ್ಷಣಮ್ ॥ ೭೪ ।

ಮರಳಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಸಂಜಯ ।
ನರುಹಿದನು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳ್ಕೈ ।
ನರನು ನಿನ್ನಯ ಪಾಂಡುಸುನ ಮಗ ನುಡಿದುದನು ಕೇಳಿ ॥
ಹರಿಗೆ ಪರಮಾನಂದನಾಯಿತು ।
ನರನು ನಾರಾಯಣನು ದೇಹದೊ- ।
ಳೆರಲು ಭಿನ್ನತೆ ತತ್ತ್ವವೊಂದಾಗಿಹುದು ನೋಡಿದರೆ ॥೧೦೫೫॥

ಶರಧಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಪೂರ್ವವೆಂಬುವು- ।
ದೆರಡು ನಾಮದ ಭೇದ ಮಾತ್ರವೆ ।
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ಶರಧಿ ಭೇದವ ಕಾಣೆನೆರಡರಲಿ ॥
ಪರಿಯೊಳಾ ಭಾಷಣದಿ ಭೇದವ- ।
ನರಿಯೆನೊಂದೇ ರೂಪವಿಬ್ಬರು ।
ಯಿರಿಸೆ ದರ್ಪಣವೆರಡನೊಂದಕ್ಕೊಂದು ಯೆದುರಿನಲಿ ॥೧೦೫೬॥

ದರುಶನದ ಸುಖವೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಮೆರೆಯುತಿಹ ಹರಿಸಹಿತ ತನ್ನನು ।
ನರನು ನೋಡಿದನರರೆ ಚೋದ್ಯದಿ ಹರಿಯ ರೂಪದಲಿ ॥

ಮೆರೆಯುತಿಹ ನರಸಹಿತ ತನ್ನನು ।
ಹರಿಯು ನೋಡಿದ ನರನರೂಪದ- ।
ಲರರೆ ಚೋದ್ಯವ ವರ್ಣಿಸಲು ನಾನರಿಯೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥೧೦೫೭॥

ದೇವದೇವನು ಭಕ್ತವೃಂದವ ।
ಕಾವ ಪಿರಿದಿನ ಹರಿಯು ನೋಡ್ದನು ।
ತಾಂ ವಿಚಾರದಿ ತನ್ನೊಳಗು ತನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತನನೂ ॥
ಆ ವಿನೋದವ ನುಡಿಯಲೇ ಭ- ।
ತ್ಕಾವಳಿಯ ತಾನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ- ।
ನೀವಿಚಿತ್ರವ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯವಾಯಿತೈ ಹರಿಗೆ ॥ ೧೦೫೮ ॥

ಹರಿದು ಹೋಯಿತು ದ್ವೈತಭಾವವು ।
ನರನು ನಾರಾಯಣನು ಐಕ್ಯದ ।
ಶರಧಿಯಲಿ ತಾವೈಕ್ಯಭಾವದಿ ತೇಲುತಿದ್ದರಲಾ ॥
ಹರಿಯೆ ಭೇದವ ಮೇಣು ಪ್ರಶ್ನೋ- ।
ತ್ತರದ ಲಾಭವು ಮುರಿದುದಲ್ಲಾ ।
ಮುರಿಯುದಲೆ ದ್ವೈತವನು ಭಾಷಣವಾಯ್ತು ನೋಡಿದರೆ ॥೧೦೫೯॥

ಈ ತೆರದಿ ಭಾಷಣವ ಮುಗಿಸುತ ।
ದ್ವೈತಮುರಿದದ್ವೈತವಾಯಿತು ।
ಭೂತಳದೊಳೆನಗಾಯ್ತು ಲಾಭವ ಭಾಷಣದ ಶ್ರುತಿಯ ॥
ಏತರುಪಮೆಯು ಕೊಡಲಿಯುಪಮಾ ।
ತೀತವೈ ಸಂವಾದವಿದು ಪರ ।
ಮಾತುಮನ ಮಹಿಮೆಯನು ನೋಡಿದೆ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಾನು
॥ ೧೦೩೧ ॥
ಎರಡು ಕನ್ನಡಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ ।
ನಿರಲು ಸಂಮುಖವಾಗಿ ನೋಡುತ ।
ಬರುವುದೇನದು ಛೇದ ನೋಡುವುದಾವುದಾವುದನು ॥
ತರಣಿಸಂಮುಖ ತರಣಿ ಬಂದರೆ ।
ಯೆರಡರಲಿ ತೋರುವುದೆ ಛೇದವು ।
ಪರಿಯಲಾ ದೀಪಗಳನೆರಡನ್ನಿಡೆ ಬಹುದೆ ಛೇದ ॥ ೧೦೩೧ ॥

ಹೇಳಲೇನದ ಕೃಷ್ಣಪಾರ್ಥರ ।
ಲೀಲೆಯನು ಸಂವಾದರೂಪದ ।
ಮೇಳವನು ಮತಿಕುಂಠಿಸುವುದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಸೀಳೆ ನೆಲವನು ನದಿಗಳೆರಡು ಕ ।
ರಾಳರೂಪದಿ ಬಂದರವುಗಳ ।
ಮೇಳ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಕೆ ಲವಣವನಿಟ್ಟ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥೧೦೩೨॥

ಬರಲು ಮನದಲಿ ಕೃಷ್ಣ ವಾರ್ಥರ ।
ಪರಮ ಸಂವಾದಸ್ವರೂಪವು ।
ಬರುವುದಾತೆರದಿಂದ ತಲ್ಲೀನತೆಯು ಕೃಷ್ಣನಲಿ ॥

ಆರುಹುತೀಪರಿ ಸಂಜಯನ ಮನ ।
ದರಿವು ಹಾರಿತು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾಷ್ಟಕ ।
ಪರಿಯು ಸಂಜಯತನವ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಶೇನೆಂಬೆ ॥ ೧೦೩೩ ॥

ಎದ್ದುವೈ ರೋಮಾಂಚ ಮೈಯಲಿ ।
ಬಿದ್ದುವೈ ನಿರಿ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೆದ್ದು ಮೈಯಲಿ ಬೆವರು ಕಂಪಿಸಿತಾಗ ಮೈಯೆಲ್ಲ ।
ಅದ್ವಯಾನಂದೈಕ್ಯಭರದಲಿ ।
ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಮಯನನ ।
ನಿದ್ದನೈ ಪ್ರೇಮಾಶ್ರುಪೂರವು ಹರಿದು ಸುರಿದುದಲಾ ॥೧೦೩೪॥

ಕೊರಳಸಿರ ಹಿಗ್ಗಿದುವು ಜಾಯು ।
ಜ್ಝರಿಸಲಾರದು ಶಬ್ದಮಾತ್ರೆಯ ।
ಹೊರಗೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಜಾರದೆ ಸ್ತಬ್ಧನಾದನಲಾ ॥
ಮೆರೆಯುತೀಪರಿಯಷ್ಟಸಾತ್ತ್ವಿಕ ।
ಪರಿಯು ಸಂಜಯಗೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಹರಿಯು ಸಂವಾದಾತ್ಮಸುಖಿಕೆದು ರಾಜಬೀದಿಯಲಾ ॥ ೧೦೩೫ ॥

ಇರುವುದೀ ಸುಖಕೊಂದು ಸದ್ಗುಣ ।
ದೊರೆವುದದರಿಂ ಪರಮ ಶಾಂತಿಯು ।
ತಿರಿಗಿ ಸಂಜಯ ಸುಖವನಾಸ್ವಾದಿಸುತ ಮೋದದಲಿ ॥
ಬರುವನಾದನು ದೇಹಭಾನಕೆ ।
ಹರಿಯು ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಮಹಿಮೆಯು ।
ನರಿವರಾರೀ ಜಗದಿ ಸಕಲಾರ್ಥವನು ಕೊಡುತಿಹುದು ॥ ೧೦೩೬ ॥

ವ್ಯಾಸಪ್ರಸಾದಾಚ್ಛ್ರುತವಾನೇತದ್ಗುಹ್ಯಮಹಂ ಪರಮ್ ।
ಯೋಗಂ ಯೋಗೇಶ್ವರಾತ್ಕೃಷ್ಣಾತ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕಥಯತಃ ಸ್ವಯಮ್ ॥ ೭೫ ॥

ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಹರ್ಷಭರವದು ।
ನುಡಿದನೈ ಸಂಜಯನು ಮುಂದಕೆ ।
ಪೊಡವಿಯೊಳಗಿದು ಗುಹ್ಯವುಪನಿಷದಗಳಿಗರವಿಲ್ಲ ॥
ಪಡೆದೆನಿದನಾಂ ವ್ಯಾಸದೇವನ ।
ಕಡುಮಮತೆಯಿಂ ಕೇಳ್ದೆನೆಲ್ಲವ ।
ಜಡಜನಾಭನ ನುಡಿಯ ಕೇಳಲು ಬ್ರಹ್ಮಭಾವವದು ॥೧೦೩೭॥

ಹಿಡಿದು ತೆಕ್ಕೆಯ ನಿನ್ನನೆನ್ನನು ।
ಬಿಡದೆ ದೃಷ್ಟಿಯಲೆಳೆದು ಮುಳುಗಿಸಿ ।
ಕಡಲೊಳಗೆ ಮೀನದ್ದಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ಯೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥

ಜಡಜನಾಭನು ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರ ।
ಕ್ಕೊಡೆಯನಲ್ಲಾ ಅವನ ನುಡಿಗಳ ।
ಪಡೆದೆನಲ್ಲಾ ಮೌಲ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯಾಸಕೃಪೆಯಿಂದ ॥ ೧೦೩೮ ॥

ಕುಂತಿತನಯ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರನು ।
ಕಂತುಪಿತನೇ ಪಾರ್ಥರೂಪವ ।
ನಾಂತು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಪೇಳ್ದನು ತನಗೆ ತಾನಾಗಿ ॥
ಇಂತು ಪೇಳ್ದೀ ಗೀತೆ ಕೇಳಲಿ ।
ಕೆಂತು ಯೋಗ್ಯವ ಶ್ರವಣವೆನ್ನದು ।
ಬಂತು ಶ್ರೀಗುರುಕೃಪೆಯೆನುತ ಮದಾ ಗ್ಯವದಯಿಸಿತು ॥೧೦೩೯॥

ರಾಜನ್ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ಸಂವಾದಮಿಮಮದ್ಭುತಮ್ ।
ಕೇಶವಾರ್ಜುನಯೋಃ ಪುಣ್ಯಂ ಹೃಷ್ಯಾಮಿ ಚ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ ॥ ೭೬ ॥

ರನ್ನಕಿರುವ ಪ್ರಭೆ ಪ್ರಕಾಶದಿ ।
ರನ್ನದಲಿ ತಲ್ಲೀನವಲ್ಲನೆ ।
ಯಿನ್ನು ಸಂಜಯ ಪೇಳುತಿರಲೀ ಗೀತೆ ಭೂಪತಿಗೆ ॥
ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾಂ ಲೀನ ವಿಸ್ಮಯ- ।
ವನ್ನು ತಾಳಿದನೇನ ಹೇಳುವೆ ।
ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತುಮನ ಗೀತೆಯು ಮಹಿಮೆ ಯೀನಿಹುದೊ
॥ ೧೦೪೦ ॥
ಬರಲು ಚಂದ್ರೋದಯು ಹಿಮಾದ್ರಿಯು ।
ಕೆರೆಗಳೆಲ್ಲವು ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ ।
ನೆರೆವುವೆ ಸ್ಫಟಿಕಗಳ ಖನಿಗಳ ತೆರು ನೋಡಿದರೆ ॥

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲವ ಸೇರಲು ।
ಕರಗಿ ಮೇಣ್ ನೀರಾಗುವುವು ಯೊ ।
ತೆರದಿ ಸಂಜಯನಿಂಗೆ ಚಂದ್ರೋದಯದ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥೧೦೪೧॥

ತಿರಿಗಿ ಸಂಜಯ ದೇಹಭಾನಕೆ ।
ಬರಲು ಮತ್ತೇನಿಹುದು ಮನದಲಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವಾರ್ಥರ ಭಾಷಣದ ಸ್ಮರಣೆ ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಭಾಷಣದ ಸ್ಮರಣೆಯು ।
ಬರಲು ಚಿತ್ತದಿ ಹರ್ಷಸುಖವದು ।
ಬರುವುದುಕ್ಕುತ ಮನದಿ ಮರೆವನು ತನ್ನ ತಾನಾಗ ।೧೦೪೨॥

ತಚ್ಚ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ರೂಪಮತ್ಯದ್ಭುತಂ ಹರೇಃ ।
ವಿಸ್ಮಯೋ ಮೇ ಮಹಾನ್ ರಾಜನ್ ಹೃಷ್ಯಾಮಿ ಚ ಪುನಃ ಪುನಃ ॥ ೭೭ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಹರ್ಷಾತಿರೇಕದಿ ।
ಕೂತ ಸಂಜಯನೆದ್ದು ನಿಂತನು ।
ಮಾತನಾಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ಭೂಪತಿಗೆ ಮರಳಿ ॥
ಭೂತಳಾಧಿಪ ಕೇಳು ಶ್ರೀಪರ- ।
ಮಾತುಮನದಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ- ।
ನಾತೆರದಿ ನೋಡಿದರು ನನಗಾನಂದವಾಗದಲಾ ॥ ೧೦೪೩ ॥

ನೆರೆವುದೈ ಸಂಗಮವ ಶ್ರೀಹರಿ- ।
ನರರ ಸಂವಾದಸ್ವರೂಪದ ।
ಹರುಷದಿಂ ಸಂಜಯುನು ಸ್ಮಾನನ ಮಾಡಿಯುದರಲ್ಲಿ ॥
ಭರದಹಂತೆಯು ಮುರಿದು ತಾಂ ಸಾ- ।
ದರದಲರ್ಪಿಸಿದನು ತಿಲಾಂಜಲಿ ।
ಯರತೆ ಕೇಳಿರಿ ಮುಂದಿನದ್ಭುತ ಸೇಲ್ವೆ ನಾನೀಗ ॥ ೧೦೪೪ ॥

ನೋಡವಿದ್ದರು ಕೋರುತಿರುವುದು ।
ಬೇಡವೆಂದರೆ ಬೆನ್ನ ಬಿಡದದು ।
ರೂಢಿಯಲ್ಲದುನಿಲ್ಲವೆಂದರದಿಲ್ಲವಾಗದಲಾ ॥
ಬೇಡವದರ ಸ್ಮರಣೆಯೆನುತಲಿ ।
ಮಾಡಿದರೆ ಯತ್ನವನು ಮರೆಯುಲು ।
ಘ್ರೌಢತನದಿಂ ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಒರುತಿಹುದು ಸ್ಮೃತಿಪಥದಿ ।೧೦೪೫॥

ಹರುಷಭರದಲಿ ಸಂಜಯನು ಬಹು- ।
ತ್ವರೆಯು ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಬಿಡುತಲಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಸದ್ಗದಿತ ಕಂಠದಿ ಮಾತನಾಡಿದನು ॥
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕೃಷ್ಣಾ- ।
ಹರಿಯೆ ಪರಮಾತುಮನೆ ಯೆನುತಲಿ ।
ಹರುಷವುಳಕಿತನಾಗಿ ಸಂಜಯುನೊದರಿದನು ಭರದಿ ॥ ೧೦೪೬ ॥

ಧಾರುಣಿಪ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನೋಡು ನಿ- ।
ವಾರಿಸಲು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕಾಗದು ।
ಪೂರವೇರಿತು ನೋಡು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಶರಧಿಯಲಿ ।
ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು ಯೆನ್ನ ಸಂಸ್ಮೃತಿ ।
ಬಾರಲಾರದು ಮನದಿ ಬೇರೆ ನಿ- ।
ಚಾರ ನಾ ಮಾತಾಡಲಾರೆನು ಶಬ್ದ ಬಾಯಿಂದ ॥ ೧೦೪೭ ॥

ಹೇಳಲೇನಾ ಸಂಜಯುನ ಪರಿ ।
ಹೇಳ ಬೇಕೇ ಭೂಪ ಕುರುಡನು ।
ಬೇಳಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ ಸಂಜಯುನೇನ ಮಾಡುವನು ॥
ಕೇಳಿ ಕೇಳಿಯೆ ಕಿವ್ಡನಂದದಿ ।
ತಾಳಿದನು ಮೌನವನು ಭೂಪನು ।
ಹೇಳಲಾರನು ಸಂಜಯುನ ಸ್ಥಿತಿ ಮನದಿ ಚಾರದಲಾ ॥ ೧೦೪೮॥

ಮರಳಿ ಸಂಜಯು ತನ್ನ ದೇಹದಿ ।
ಸರಸಪರಮಾನಂದಲಾಭದ !
ಪರಿಯ ಬಲವತ್ತರದಿ ಬದಿಗೊತ್ತಿದನು ವೇಗದಲಿ ॥
ಧರಣೆಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾಕ್ಷಣ ।
ತಿರಿಗಿ ಸಂಜಯಗೆಂದ ಕೋಪದೊ- ।
ಳರರೆ ನಿನ್ನನು ವ್ಯಾಸನಿಲ್ಲಿಗೆ ಯೋಜಿಸಿದನೇಕೆ ॥೧೦೪೪॥

ಏನು ರಣರಂಗದಲಿ ನಡೆವುದು ।
ನೀನಿದನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದನು- ।
ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುತೆನ್ನಯ ವೇಳೆ ಕಳೆಯುವುದು ॥
ಈ ನಿಧಾನದ ನಿನ್ನ ಯೋಜನೆ ।
ಯೇನ ಮಾಡುವಿ ಖೂಳ ಸಂಜಯ ।
ಧ್ಯಾನದಲಿ ನಿನಗಾಗದೇ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸನುದ್ದೇಶ ॥ ೧೦೪೫ ॥

ಈ ತೆರದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪನ ।
ಮಾತ ಲಕ್ಷಿಸಿ ಜ್ಞಾನದೇವನು ।
ಮಾತನಾಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಹಳ ವಿಸ್ಮಯದಿ ॥
ಆ ತರಣಿಯುದಯದಿ ನಿಶಾಚರ ।
ವ್ರಾತಕಾಗುವದೈ ಸುರಾತ್ರಿಯು ।
ಭೂತಳದೊಳನುಭವವಿಹೀನನಿಗೆಲ್ಲ ಭೀತಿಯಲಾ ' ೧೦೪೬ ।

ಪುರುಷ ವನಚರನಪರಿಚಯಿಯೊಂ- ।
ದರಮನೆಯ ನಗರದಲಿ ಬಹು ಸುಂ- ।
ದರವ ನೋಡಿದವಗೆ ಬರುವುದು ಬಹಳ ವಿಸ್ಮಯವು ॥

ಧರಣೀವಾಲನಿಗಾಯಿತೀಪರಿ ।
ಮರಳಿ ಸಂಜಯಗೆಂದನಾಕ್ಷಣ- ।
ವರರೆ ಹೇಳೈ ಮೊದಲು ಜಯಸಿರಿ ಯಾರ ಸೇರುವಳು ॥೧೦೪೭॥

ಅಯಿತೇನೈ ನಿನಗೆ ಸಂಜಯ ।
ನಾಯಿಯಂದದಿ ಕುಣಿಯುತಿಯಲಾ ।
ಅಯಿತೇನು ಪಿಶಾಚಭೂತದ ಬಾಧೆ ನಿನಗಿಂದು ॥
ಹೇ ಯದೂತ್ತಮ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಪ್ಣಾ ।
ಬಾಯಲುಚ್ಚಾರಿಸುತ ಕೂಗುವಿ ।
ಹೇಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳು ಮಾಂತ್ರಿಕನನ್ನು ತರಬೇಕೇ ' ೧೦೪೮ ॥

ಕುರುಪತಿಯು ದುರ್ಯೋಧನನು ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲಿರುವನು ಸುಪ್ರತಾಪಿಯು ।
ಮೆರೆವುದಾತನ ಸೈನ್ಯ ನೋಡಲಪಾರಸಾಗರವು ॥
ಅರಿಭಯಂಕರ ಭೀಷ್ಮನಿರುವನು ।
ಮರಳಿ ಕರ್ಣದ್ರೋಣಕೃಪನಾ- ।
ಪರಿಯಲಶ್ವತ್ಥಾಮು ಮೊದಲಾದವರು ಪಟುಭಟರು ॥ ೧೦೪೯ ॥

ಇರುವುದೇನಾ ಪಾಂಡವರ ದಳ ।
ನರನ ಹೊರತನ್ಯರನು ಕಾಣೆನು ।
ಹರಿಯು ನಿಜ ನಿಃಶಸ್ತ್ರನಿರುವನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡನಲಾ ॥
ಅರುಹುವೆನು ನಾನೆನ್ನ ಭಾಕಿತ ।
ಕುರುಪತಿಯು ವರಿಸುವಳು ಜಯಸಿರಿ- ।
ಯರುಹು ನಿನ್ನಯ ಮತವ ಜಯಿಸಿರಿ ಯಾರ ವರಿಸುವಳು ॥೧೦೫೦॥

ಯತ್ರ ಯೋಗೇಶ್ವರಃ ಕೃಷ್ಣೋ ಯತ್ರ ಪಾರ್ಥೋ ಧನುರ್ಧರಃ ।
ತತ್ರ ಶ್ರೀರ್ವಿಜಯೋ ಭೂತಿರ್ಧ್ರುವಾ ನೀತಿರ್ಮತಿರ್ಮಮ ॥ ೭೮ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ
ಮೋಕ್ಷಸಂನ್ಯಾಸ ಯೋಗೋ ನಾಮಾಷ್ಟಾದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೮ ॥

ಕೇಳುತೀ ಭಾಷಣವ ಸಂಜಯ ।
ಪೇಳಿದನು ವಿಸ್ಮಯದಿ ರಾಜನೆ ।
ಹೇಳಲಾರೆನು ನಿಜದಿ ಜಯಸಿರಿ ಯಾರ ವರಿಸುವಳು ॥
ಹೇಳುವೆನು ನಾನಿತ ಜನ್ಮಿಗೆ ।
ಹಾಳು ಬೀಳದೆ ಜಗದೊಳಾಯುಷ ।
ಬಾಳಿವೆಯು ನಿಜನಿಹುದು ಸಾಯ್ವನು ತೀರಲಾಯುಷ್ಯ ॥೧೦೫೬॥

ಎಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಿಕೆ- ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಶಂಕರನಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿ ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನವೃಂದವಲ್ಲಿಯೆ ಜ್ಞಾನ ನಿಶ್ಚಿತದಿ ॥
ಎಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಸೈನ್ಯವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಎಲ್ಲಿ ಸುಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಿಯು ।
ಯೆಲ್ಲಿ ವೈಶ್ವಾನರನು ರಾಜಿಪನಲ್ಲಿ ದಾಹಕತೆ ॥ ೧೦೫೭ ॥

ಎಲ್ಲಿ ದಯೆ ಯಿಹುದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಸೌಖ್ಯನಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಸುಖವಿಹುದಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ವಾಸಿಪನು ॥
ಎಲ್ಲಿರುವನು ವಸಂತ ವನವಿಹು ।
ದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗ- ।
ಳೆಲ್ಲಿಹುವೊ ಮೇಣಲ್ಲಿ ಭೃಮರಾಳಿಯು ವಿರಾಜಿಪುದು ॥೧೦೫೮॥

ಎಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುವಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ವಾಸಿಪುದು ಮೇ- ।
ಣಲ್ಲಿರುವುದೈ ಯಾತ್ಮದನುಭವದಿಂ ಸಮಾಧಾನ ॥
ಎಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯ ವಿಲಾಸವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಸುಖವ್ಯಲ್ಲಾಸವಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೆಲ್ಲಿ ಸೂರಿಯಸಲ್ಲಿರುವ್ದು ಪ್ರಕಾಶವಿನ್ನೇನು ॥ ೧೦೫೯ ॥

ಚಾರು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ನಾಲ್ಕವು ।
ಯಾರ ಸೇರಿ ಸನಾಥವಾದುವೊ ।
ಮಾರಮಣ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರುಮಾತುಮನಿರುವನೆಲ್ಲಿ ॥
ಶ್ರೀರಮೆಯು ರಾಜಿಸುವಳಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯಾರೊಡನೆ ಜಗದಂಬೆ ಪತಿಯನು ।
ಸೇರಿ ವಾಸಿಪಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ದಾಸಿಗಳು ॥ ೧೦೬೦ ॥

ವಿಜಯರೂಪನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ ।
ವಿಜಯನಾಮನು ಪಾರ್ಥನಲ್ಲನೆ ।
ವಿಜಯಸಿರಿ ಬಿಟ್ಟವರ ಪೋಗುವಳೆಲ್ಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ॥
ವಿಜಯ ಪಾರ್ಥಗೆ ಕೃಷ್ಣ ತಂದೆಯು ।
ವಿಜಯಪಾರ್ಥಗೆ ತಾಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ।
ನಿಜದೊಳಿವರ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿ ವಿಜಯ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ
।೧೦೬೧।

ಮಡದಿಯಿಂ ಹರಿಯಿರುವ ದೇಶದ ।
ಗಿಡಗಳೆಲ್ಲವ್ವ ಕಲ್ಪತರುಗಳು ।
ಜಡಪದಾರ್ಥವ್ವ ಕಲ್ಲು ಚಿಂತಾಮಣಿಯಲಾ ಭೂಪ ॥
ಪೊಡವಿಯೆಲ್ಲ ಸುವರ್ಣಮಯ ನದಿ- ।
ಗಡಣವೆಲ್ಲವದಮೃತಮಯವೈ ।
ನುಡಿಗಳೆಲ್ಲವ್ವ ವೇದವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲವೇ ಭೂಪ ।। ೧೦೬೨ ॥

ಜಡಶರೀರದೊಳಿದ್ದು ನರರೈ ।
ಪಡೆವರಲ್ಲಿಯೆ ಹರಿಯಕೃಪೆಯಿಂ ।
ದೃಢತರದ ವರಸಚ್ಚಿದಾನಂದಸ್ವರೂಪವನೆ ॥

ಒಡೆಯನವನಾ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಕೆ ।
ಮಡದಿಯವನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯು ।
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಿವರಾರ ಪಕ್ಷಕೆ ಜಯವೆ ಮೇಣಲ್ಲಿ ॥೧೦೬೩॥

ಹರಿ ರಮಾಧವ ಭೂರ್ತಿಮಂತನು ।
ಯಿರುವನೆಲ್ಲಿಯೊ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಗ- ।
ಳಿರುವವಲ್ಲಿಯೆ ದಾಸಿಗಳು ಕಿಂಕರೆಯರೆಲ್ಲವರು ॥
ಆರಿವೆನೊಂದೇ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ- ।
ನರಿಯೆ ನಾನನ್ಯಪ್ರಕಾರವ ।
ಹರಿ ರಮಾಧವನಲ್ಲನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಾರಥಿಯೆ ॥ ೧೦೬೪ ॥

ಶರಧಿಗಿಂತಲು ಶರಧಿಯಿಂದಲೆ ।
ಹೊರಗೆ ಬರುತಿಹ ಮೇಘವೇ ಬಹು ।
ಪರಿಯಲುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಜಗಕೆ ನೋಡಿದರೆ ॥
ಪರಿಕಿಸಲು ಹರಿಗಿಂತ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವನ್ಯೆ ನಿಗಿಲಾದ ಸುಕೃತನು ।
ಗುರುವಲಾ ಲೋಹಕ್ಕೆ ಸ್ಪರಿಶವು ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದಲಾ ॥
। ೧೦೬೫ ॥

ಕೊಟ್ಟು ದೀಕ್ಷೆಯು ಚಿನ್ನ ಮಾಡುವ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರಿಶವು ನೋಡು ಜಗದ- ।
ಲ್ಲಿಷ್ಟವನೈ ಶಿಷ್ಯ ಚಿನ್ನವು ಜಗವನುದ್ಧರಿಸಿ ॥
ಶ್ರೇಷ್ಠನಿಹ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಬಹು ।
ಶಿಷ್ಟಸಂಮತ ಕಾರ್ಯ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾವುದು ನೋಡು ಚಿನ್ನವೊ ಸ್ಪರಿಶವೋ ಭೂಪ ।೧೦೬೬॥

ನುಡಿದೆನೆಂತೀತೆರದಿ ಶ್ರೀಗುರು ।
ಕಡಿಮೆ ಯೆನುತಲಿ ನೆನಸ ಬಾರದು ।
ಕಡಿನೆತನವೇತಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ದೀಪವ ಸ್ತುತಿಸೆ ॥
ನುಡಿಯೆ ದೀಪಸ್ತುತಿಯನದುವೇ ।
ಸಡಗರದ ಬೆಂಕಿಯ ಪ್ರಶಂಸೆಯೆ ।
ಪಡೆದನಲ್ಲವೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ನರ ಹರಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ॥೧೦೬೭

ತುತಿಸಲಾ ಪಾರ್ಥನನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ- ।
ಪತಿಯ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚುವ್ದಲಾ ।
ಸುತನೆ ಜಯಿಸಲು ಬೇಕು ಗುಣದಲ್ಲೆಂದು ಪಿತನಿಚೆ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯಲೀತೆರದಿಚ್ಛೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ- ।
ಪತಿಗಿರಲು ಕೇಳ್ ಚೋದ್ಯವೇನೈ ।
ತುತಿಸಲೆಂತೀ ಪಾರ್ಥಕೃಷ್ಣರ ಗೌರವ ಭೂಪ ॥ ೧೦೬೮ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಭೂಪನೆ ।
ಶ್ರೀನಿಧಿಯು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ತಾನೆ ಕೃಪೆಯಿಂದಾವ ಪಕ್ಷದಲಿಹನೊ ಧೃತರಾಷ್ರ ॥
ಸ್ಥಾನವದು ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಯಿದರ- ।
ಲ್ಲಾನತೆಯ ನಾನರಿಯೆ ನಿನಗಿ- ।
ನ್ನೇನು ಸಂಶಯವಿರುವುದೇ ಭೂಪಾಲ ಹೇಳೆನಗೆ ॥೧೦೬೪॥

ಧರಣಿಯೊಳಗಿದು ಮಿಥ್ಯವಾದರೆ ।
ಯಿರುವುದೇನಾ ವಿಜಯಶಬ್ದದಿ ।
ಹರಿದು ಹೋಗಲು ವಿಜಯತನ ವಿಜಯವದು ಸಾರ್ಥಕವೆ ॥
ಇರುವಳೆಲ್ಲೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯಿರುವನಾಕೆಯ ಪತಿಯು ಕೃಷ್ಣನು ।
ಯಿರುವನೆಲ್ಲೀ ಪಾರ್ಥ ವಿಜಯವು ಭಾಗ್ಯ ಮೇಣಲ್ಲಿ ॥೧೦೬೦॥

ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಪನ ವಚನದಲಿ ನಿಸ- ।
ಗೀಸು ಭರವಸವಿರುವುದಾದರೆ ।
ಯೀಸು ಪರಿಯಲಿ ಪೇಳಿದೆನ್ನಯ ವಚನ ಖಚಿತವಿದು ॥
ವಾಸವೆಲ್ಲೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡೆಯಗೆ ।
ವಾಸವಲ್ಲಿಯೆ ಭಕ್ತ ಜನಕೆ ವಿ- ।
ಲಾಸವಲ್ಲಿಯೆ ಸೌಖ್ಯಮಂಗಲಲಾಭವಾಗುವುದು ॥೧೦೬೧॥

ಸತ್ಯವಿದು ಕೇಳೆನ್ನ ವಾಕ್ಯವು ।
ಮಿಥ್ಯವಾದರೆ ವ್ಯಾಸಶಿಷ್ಯನೆ ।
ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವೆನುತ್ತಲೊದರಿದನವನು ಕೈ ಯೆತ್ತಿ ॥
ಸತ್ಯವಿದು ಭಾರತದ ಸಾರವು ।
ಸತ್ಯವಿದು ಸಂಜಯನ ಮಾತಿದು ।
ಸತ್ಯವೀ ಮಾತಾಯ್ತು ಗೀತಾಂತದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ॥೧೦೬೨॥

ಭಾರತದ ಸಾರವನು ಸಂಜಯ- ।
ನೇರಿಸಿದನಂತದಲಿ ನೋಡೇ- ।
ಳ್ನೂರನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲಿ ಶ್ರುತಿಸಂಮತದ ವಾಕ್ಯವಲಾ ॥
ಭಾರಿ ಕಳಕಳಕೆಯಿಂದ ಗೀತಾ- ।
ಸಾರವಚನವನಿದನು ಸಂಜಯ ।
ಧಾರುಣೀಪಧೃತರಾಷ್ರನಿಗೆ ತಾನಿತ್ತ ಕೈಯೊಳಗೆ ॥ ೧೦೬೩ ॥

ಇರುವನತಿವಿಸ್ಮೃತನು ವೈಶ್ವಾ- ।
ನರನು ಮಹತಿಯ ಗಣತಿ ಬಾರದು ।
ಹರಿದು ಹಚ್ಚಲು ಬತ್ತಿಯೊಂದಕೆ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲಿ ॥

ಹರಿವುದಲಾ ಸೂರ್ಯನಸ್ತಮಿ- ।
ಸಿರಲು ಕತ್ತಲೆರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವು ।
ಪರಿಕಿಸಿದೀ ಶ್ಲೋಕವಾವರಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥ ೧೦೬೪ ॥

ಪಾರವಿಲ್ಲದನಂತವೇದವು ।
ವಾರಿಧಿಯಲಾ ವ್ಯಾಸದೇವನು ।
ಭಾರತವ ರಚಿಸಿದನು ವೇದದ ಸಾರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ॥
ನೂರಯಿಪ್ಪತ್ತೈದುಸಾವಿರ ।
ಭಾರಗ್ರಂಥಾತ್ಮಕವು ಭಾರತ ।
ಭಾರತದ ಸಾರವನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದನು ಗೀತೆಯಲಿ । ೧೦೬೫ ॥

ಇರುವುವಿದರೊಳಗೇಳು ನೂರೀ ।
ಪರಿಯ ಶ್ಲೋಕಗಳೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಯಿರುವುದಿಡಿ ಗೀತಾರ್ಥಸಾರವು ಕೊನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲಿ ॥
ಇರುವುದಿದು ಶ್ರೀವ್ಯಾಸಶಿಷ್ಯನು ।
ಪರಮಕಳಕಳಕೆಯಿಂದಲುಚ್ಚರಿ- ।
ಸಿರುವ ವಾಕ್ಯವು ಪರಮ ಭಗವದ್ಭಕ್ತ ಸಂಜಯನ ॥ ೧೦೬೬ ॥

ಒಂದೆ ಶ್ಲೋಕವು ಹೃದಯತಮಿರದ ।
ವೃಂದವನ್ನಿದು ನಾಶ ಮಾಡುವು- ।
ದೊಂದೆ ಶ್ಲೋಕ ಕುಠಾರವೈಯಜ್ಞಾನವೃಕ್ಷಕೆದು ॥
ಚಂದವಿಹುವೈ ಶ್ಲೋಕವೆಲ್ಲವು ।
ಬಂಧುರದ ಗೀತಾರ್ಥಪದಗಳು ।
ಚಂದದಿಂದಲಿ ತಾವು ಗೀತೆಯನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಿಹುವು ॥ ೧೦೬೭ ॥

ಮರಳಿ ನೋಡಲು ಪದಗಳಲ್ಲಾ ।
ಮೆರೆವ ಗೀತಾಕಾಶದಿಂದಲಿ ।
ಸುರಿವ ವೃಷ್ಟಿಯವಮೃತಬಿಂದುಗಳೆಂದೆ ನಾನರಿವೆ ॥
ತಿರಿಗಿ ಯುಸಮೆಯನೀವುದಾದರೆ ।
ಯರಸನಾಗಿಹನಾತ್ಮನಾತನ ।
ಮೆರೆವ ವೊಡ್ಡೋಲಗದ ಸಭೆ ಯಿಹಾಗೀತೆ ಯಿದರೊಳಗೆ ॥೧೦೬೮॥

ಇರುವುವೈ ಯೇಳ್ನೂರು ಖಂಬಗ- ।
ಳುರುತರದಲಿವು ಶ್ಲೋಕರೂಪಗ- ।
ಳಿರುವಳಥವಾ ಗೀತೆ ಭಗವತಿ ದೇವಿ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಭರದಲೀಕೆಯು ಮೋಹಮಹಿಷಾ- ।
ಸುರನ ಸಂಹರಿಸುತಲಿ ನಿಜಮಂ ।
ದಿರಕೆ ಪರಮಾನಂದದಲಿ ಬಂದಿಹಳು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೦೬೯ ॥

ಯಾರು ಗೀತಾರೂಪದೇವಿಯ ।
ಚಾರುಧೀವಾಕ್ಯಾಯದಿಂ ಚರ- ।
ಣಾರವಿಂದವ ಭಜಿಸನವನಾನಂದರಾಜ್ಯದಲಿ ॥
ಧಾರುಣಿಪನಾಗುವನು ಸಂಶಯ ।
ಬಾರದೀ ವಚನಕ್ಕೆ ಯೆನುತಲಿ ।
ಧಾರುಣಿಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಪೇಳದನು ಸಂಜಯನು ॥೧೦೬೦॥

ಇತ್ತು ನೋಡಜ್ಞಾನತಮವದ ।
ಕಿತ್ತಿ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕ ಕೊಡುವ ನಿ- ।
ಮಿತ್ತದಿಂದಲೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನೀ ಗೀತೆಯನು ಹರಿಯು ॥
ಚಿತ್ತವಿಸು ಯೇಳ್ನೂರು ಶ್ಲೋಕಗ- ।
ಳುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸೂರ್ಯರಲ್ಲವೆ ।
ಕಿತ್ತಿ ಹೋಯಿತು ಜಗದ ತಮವಿದು ದಿಕ್ಕುವಾಲಾಗಿ
॥ ೧೦೬೧ ॥

ಕಾಲುನಡೆಯಲಿ ಚರಿಪ ಸಂಸೃತಿ ।
ಜಾಲಮಾರ್ಗವು ಬಹಳ ದುಶ್ಕರ- ।
ವೇಳುವುದು ಶ್ರಮನೆಂದು ಪಥಿಕನಿಗಾಶ್ರಯಕ್ಕಾಗಿ ॥
ಮೇಲೆ ಗೀತಾಮಂಟಪವ ಕರು- ।
ಣಾಳು ಹರಿ ಹಾಕಿಸಿದನದರ- ।
ಲ್ಲೇಳುನೂರೀ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯ ಬಿಟ್ಟಹನೊ ನೋಡೆ ॥೧೦೬೨॥

ಮೆರೆವುದೀ ಗೀತಾಸರೋವರ ।
ಹರಿಯು ಗೀತಾಖ್ಯಾನರೂಪದಿ ।
ಕೆರೆಯೊಳಿಹುವೇಳ್ನೂರು ಶ್ಲೋಕಗಳೆಂಬ ಕಮಲಗಳು ॥
ಪರಿಮಳವನಾಸ್ವಾದಿಸುವರಾ ।
ಪರಮ ಭಾಗ್ಯದ ಭ್ರಮರರೂಪದ ।
ಮೆರೆವರೈ ಸಜ್ಜನರು ಸದ್ಭಕ್ತರು ಕಣಾ ಜಗದಿ ॥ ೧೦೬೩ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಶ್ಲೋಕವಲ್ಲಿನ್ನು ।
ನಾನುರಾಗದಿ ಹರಿಯು ಮಹಿಮೆಯ ।
ಲೀನತೆಯು ಸ್ತುತಿವಾರಕರು ರಂಜಿಸುವರೇಳ್ನೂರು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ಶ್ಲೋಕವೃಂದದ ।
ಸೈನ್ಯದಿಂ ರಕ್ಷಿತವು ಗೀತಾ- ।
ಸ್ಥಾನವದರಿಂದಿಲ್ಲಿರುವುದಾ ಶಾಸ್ತ್ರತತಿಯೆಲ್ಲ ॥ ೧೦೬೪ ॥

ಆತುಮನು ನಿಜಪತಿಯು ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಗೀತೆ ಸತಿ ಬಂದಿಹಳು ದರ್ಶನ- ।
ಕಾತುರಳು ಯೇಳ್ನೂರು ಕರಗಳಲಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿಹಳು ॥

ಗೀತೆಯೆಂಬುವ ತಾಮರಸವನೆ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸೇವಿಸುವ ಭ್ರಮರ- ।
ನ್ಯಾತ ಶ್ಲೋಕವ್ರಾತವೆಂಬುದೆ ಭೂಪ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೦೬೫ ॥

ಪೆರೆಗಳೋ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಗೀತಾ- ।
ಶರಧಿಯಲಿ ನೆರೆ ಮೆರೆಯುವಂಥಿವು ।
ಹರಿಯು ಗೀತಾರಥವನೆಳೆಯುವ ತುರಗಗಳೊ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಮೆರೆವ ಗೀತಾಗಂಗೆ ಯಿದರಲಿ ।
ನರನೆ ಸುರಗುರು ಸಿಂಹರಾಶಿಗೆ ।
ಬರಲು ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರ್ದುವೊ ಶ್ಲೋಕರೂಪದಲಿ ॥ ೧೦೬೬ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ವೈರಾಗ್ಯಭರಿತರ ।
ನರರ ಚಿತ್ತಂಗಳನು ತೋಷಿಪ ।
ಮೆರೆವ ಚಿಂತಾಮಣಿಗಳೋ ಶ್ಲೋಕಂಗಳಿವು ಯೇನು ॥
ಇರುತ್ತವಥವಾ ಶ್ಲೋಕಗಳೆ ಸುರ- ।
ತರುಗಳಿವು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ- ।
ನಿರದೆ ಕೈವಶ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುವು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವನು ॥ ೧೦೬೭ ॥

ಇರುವುವೀಪರಿ ಶ್ಲೋಕವೇಳ್ನೂ- ।
ರಿರುವುದೈ ಮೂಹಾತ್ಮಕವೊಂದೇ ।
ತೆರವು ತಿಳಿಯೆನು ಹೆತ್ತಕುಂದನ್ನಾವ ಶ್ಲೋಕದೊಳು ॥
ದೊರೆಯುಲಾ ಸುರಧೇನು ಹಾಲಿನ ।
ಪುರವತೆಯು ಮಾಡುವುದೊ ಯಿಂಪರಿ ।
ಬರುವುದೇ ಸಂಶಯವು ಸರ್ವವ ಪೂರಯಿಸುವುದಲಾ ॥೧೦೬೮॥

ಯಾರರಿವರೈ ದೀಪಭೇದವ ।
ತೋರುವುದಲಾ ಜ್ಯೋತಿಯೊಂದೆ ಸ್ಫ- ।
ಕಾರ ಪಿರಿಕಿರಿದಾಡ ಬಹುದೇ ಹಿಂದೆಮುಂದೆನುತ ।
ಸೂರಜಂಬವ ನೋಡೆ ಪಿರಿಕಿರಿ- ।
ದೇರುವುದೆ ಕಲ್ಪನೆಯುದಮೃತದ ।
ವಾರಿಧಿಯ ನೋಡಿದರೆ ಯೊಂದೇ ಸಮನೆ ಯನೃತಶ್ವ ॥೧೦೬೯॥

ಏಳುನೂರೀಶ್ಲೋಕಗಳಲಿದು ।
ಕೇಳು ಮೇಲಿದು ಹೇಳ ಬಾರದು ।
ಹೇಳ ಬಾರದು ಹೆತ್ತಕುಂದನ್ನಾವ ಶ್ಲೋಕದೊಳು ॥
ಕೇಳು ಹೂವಿದು ಪಾರಿಜಾತದ ।
ಕೇಳು ಮೇಲೆಂದೆನುವನಾರೈ ।
ಹಾಳು ಬೇಳ್ವವೆ ಸುರರ ನಂದನನಂದ ಹೂವುಗಳು ॥ ೧೦೭೦ ।

ಎಂತು ನಿನಗೀತತ್ತ್ವ ವಿವರಿಸ- ।
ಲೆಂತು ನಿನಗಿದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವ್ರ- ।
ದಿಂತು ನಿನಗಿನ್ನೊಂದ ಪೇಳುವೆ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವನು ॥
ಕಂತುಪಿತ ಗೀತೆಯನು ಪೇಳ್ವವ ।
ಕುಂತಿತನಯನು ಗೀತೆ ಕೇಳ್ವವ ।
ನೆಂತು ಭೇದವ ಮಾಳ್ಪರಿವರೊಳು ಖೂಳರೀ ಜಗದಿ ॥೧೦೯೧॥

ಗೀತೆಯನು ಪೇಳ್ವವನು ಮೇಣ್ ಕೇ- ।
ಳ್ವಾತನಿವರಲಿ ಭೇದವಿಲ್ಲೆ ।
ಭೂತಳದೊಳವರಿಬ್ಬರೇಕಾತ್ಮಕರೆಯಾಗಿಹರು ॥
ಗೀತೆಯರ್ಥದ ಫಲವ ವಾತದ ।
ಮಾತ್ರದಿಂದಲೆ ಬರುವುದು ಶ್ರೀ- ।
ಗೀತೆ ಮಾಡದು ಭೇದ ವಾಚಕವಾಚ್ಯರಲಿ ನಿಜದಿ ॥೧೦೯೨॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಗೀತೆಯಿದು ಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಕೃಷ್ಣನಿಂದವ- ।
ತೀರ್ಣವಿಹುದದರಿಂದ ವಿಷಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಹುದು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನೋಡನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು ।
ಹೀನವಪ್ಪುದು ಫಲವು ದೊರಕಲು ।
ಕ್ಷೀಣವಲ್ಲಾತೆರದಿ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೧೦೯೩ ॥

ಗೀತೆಯಿದು ಪರಮಾತುಮನದೀ ।
ಮೂರ್ತಿ ಶಬ್ದಾತ್ಮಕವು ಶಾಶ್ವತ ।
ವೋತಪ್ರೋತಬ್ರಹ್ಮರೂಪ ಪರಾತ್ಪರವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಏತಕೆನ್ನೀ ಮಾತು ಸಾಕೈ ।
ಭೂತಳದಿ ಪಾರ್ಥನ ನಿಮಿತ್ತದೊ- ।
ಳಾಯ್ತು ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಲಾಭವೀ ಜಗಕೆ ॥೧೦೯೪॥

ಬೆಳಕ ಚಂದ್ರಮನಾಚಕೋರ- ।
ಗಳಿಗೆನುತ ಕೊಡುತಿಹನು ಜಗ ಶ್ರೀ- ।
ತಳವಿದಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಚಂದ್ರಮನ ಕಿರಣದಲಿ ॥
ಕಲಿಯ ಬಾಧಾಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತ- ।
ರಿಳೆಯೊಳದನು ನಿವಾರಿಸಲಿಕೆನಿ ।
ಕಳುಹಿದನು ಗಂಗೆಯನು ಹರನಾ ಗೌತಮನನೆವದಿ ॥೧೦೯೫॥

ನರನ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಲಿ ದುಗ್ಧವ ।
ಸುರಿಸಿದನು ಹರಿ ಧೇನುವಲ್ಲಾ ।
ಪರಮಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದುಗ್ಧವು ಜಗಕೆ ಶುಭವಾಯ್ತು ॥

ಪರಮ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಕೆರೆಯಲಿ ।
ಭರದಿ ಮುಳುಗಲು ಪಾತೂಪದಿ ।
ಸರಸ ಚಿಪ್ಪೆಯಲಿಡಲು ಗೀತಾರೂಪನಾಗುವನು ॥ ೧೦೯೬ ॥

ಸ್ವರಿಶಗುಣವದು ಕೇಳ್ವನಷ್ಟದು ।
ಸ್ವರುಶದಿಂದಯ ಚಿನ್ನ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಮೆರೆವುದೀಪರಿ ಗುಣವು ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ನೋಡೆ ॥
ಬರಲು ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದ- ।
ಕ್ಷರವು ಬಾಯಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಶಮಾತ್ರದಿ ।
ದೊರೆಯುವುದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಪುಷ್ಟಿ ದೇಹದಲಿ ॥ ೧೦೯೭ ॥

ಗೀತೆಯಕ್ಷರ ಕೇಳಜೇಕೆಂ- ।
ದಾತುರತೆಯಿಂ ತಲೆಯ ಬಗ್ಗಿಸಿ ।
ಯಾತನುವ ಮುರುಟಿಸುತ ಕಿವಿಯನು ಮುಂದುಮಾಡಿದರೆ ॥
ಭೀತಿ ಯೇತಕೆ ಕಿವಿಯೊಳಕ್ಷರ- ।
ವೀತೆರದಿ ಬಿದ್ದರುನು ತತ್ಫಲ ।
ವಾತತುಕ್ಷಣ ಬರುವುದೈ ಸಂಪೂರ್ಣದೇಹದಲಿ ॥ ೧೦೯೮ ॥

ಏನ ಹೇಳಲುದಾರತನವನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ಶ್ರವಣಪಠನದಿ ।
ದಾನ ಮಾಳ್ಪಳು ಮೋಕ್ಷಪದವನೆ ಗೀತೆ ನಿಜಮಾತೆ ॥
ಕಾಣೆನೀಪರಿ ದಾತೃತನವನು ।
ಕಾಣೆ ವಿನ್ಮುಖನಾದ ನರನನು ।
ಜಾಣತನದಿಂದರಿತು ಸೇವಿಸ ಬೇಕು ಗೀತೆಯನೆ ॥ ೧೦೯೯ ॥

ಅನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರನಪೇಕ್ಷ- ।
ಕ್ಕನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇನ ಕೊಡುವುವ ।
ಕೃಷ್ಣವಾರ್ಥರ ಭಾಷಣವನಿದ ವ್ಯಾಸ ಮುನಿರಾಯ ॥
ಪುಣ್ಯಪಾವನ ಶಾಸ್ತ್ರರೂಪದೊ- ।
ಳೆನ್ನ ಮರ್ತ್ಯರ ಸುಲಭ ತಾರಣ- ।
ವನ್ನು ಯಿಟ್ಟನು ಗೀತೆಯಾಖ್ಯೈ ಕರತಲಾಮಲಕ ॥ ೧೧೦೦ ॥

ಕೂಸನುಣಿಸಲು ತಾಯಿ ಕೂತರೆ ।
ಕೂಸು ನುಂಗುವ ತರದ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಗ್ರಾಸ ಮಾಡುತ ಬಾಯೊಳಿಡುವಳು ನುಂಗುವಂದದಲಿ ॥
ಏಸೊ ವಿಸ್ತೃತ ವಾಯು ಸ್ವವಶದಿ ।
ಬೀಸಣಿಕೆಮಾನದಲಿ ಬರುವಂ- ।
ತಾಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವನು ಹಿಡಿದರು ಕೊ ವಿದರು ಮುದದಿ॥೧೧೦೧॥

ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಪರಮತತ್ತ್ವವ ।
ತಿಳಿಯುವಂದದಿ ಸುಲಭ ಶಬ್ದಂ ।
ಗಳಲನುಷ್ಟುಪ್ಛಂದದಿಂ ಹಾಡಿದನು ಗೀತೆಯನು ॥
ತಿಳಿಯ ಬೇಕೇ ತತ್ತ್ವಶೂದ್ರಾ ।
ವಳಿಗು ಮೇಣ್ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗು ಯೆನುತತಿ ।
ಸುಲಭ ಸೋಪಾನವನು ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದನು ।೧೧೦೫॥

ಬಿತ್ತು ನಾಗರದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ನ ।
ಕ್ಷತ್ರ ಸ್ವಾತಿಗೆನುತ್ತ ಸ್ತ್ರೀಯರು ।
ಮುತ್ತುಗಳ ಹಾರವನು ಮೋದದಿ ಧರಿಸುವರು ಜಗದಿ ॥
ಬಿತ್ತು ವಾದ್ಯದಿ ನಾದಬ್ರಹ್ಮವೆ ।
ನುತ್ತ ಕಿವಿಗದು ಬೀಳುತಿರುವುದು ।
ಮತ್ತೆ ಪುಷ್ಪಗಳೆಲ್ಲದಿರೆ ಪರಿಮಳವು ದೊರಕುವುದೆ
॥ ೧೧೦೩ ॥

ಇರದೆ ಪಕ್ವಾನ್ನದಲಿ ಸವಿರುಚಿ ।
ಬರುವುದೆಂತದು ನಾಲಗೆಗೆ ಮೇ- ।
ಣಿರದೆ ಕನ್ನಡಿ ನೋಡ ಬಹುದೇ ಕಣ್ಣ ಕಣ್ಣಿಂದ ॥
ಗುರುವು ನಿರ್ಗುಣ ಸಗುಣನಾಗದೆ ।
ವಿರಚಿಸುವ ಪರಿ ಕಾಣೆ ಸೇವೆಯ- ।
ನರಿಯ ಬೇಕಾವ್ ನಿರ್ಗುಣಾತ್ಮಕವೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ॥೧೧೦೪॥

೬ಳುನೂರೀ ಶ್ಲೋಕವೈಂದವು ।
ತಾಳದಿರಲೀ ಸಗುಣ ರೂಪವ ।
ಕೇಳುವುದು ಹೇಳುವುದು ತಿಳಿವುದು ಹೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವನು ॥
೬ಳುತಾ ಸಾಗರದ ನೀರದು ।
ತಾಳುವುದು ಮೇಘಸ್ವರೂಪವ ।
ಬೇಳುವುದು ಮಳೆಯಾಗಿ ದಿಶೆದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ
॥ ೧೧೦೫ ॥

ಆದರೇನಾಸಾಗರವನಾ- ।
ರಾಧಿಸುವರನು ಕಾಣೆನದು ಮ- ।
ರ್ಯಾದೆಹೀನವು ತುಚ್ಛಿಸುವುದೈ ನೀಚಯಾಚಕರ ॥
ಆದರದಲಾ ಮೇಘರಾಜನ ।
ಹಾದಿ ನೋಡುತ ಭುವಿಪರೆಲ್ಲವ- ।
ರಾದಯಾನಿಧಿ ಮೇಘರಾಜನು ಜಗಕೆ ದಾತಾರ ॥ ೧೧೦೬ ॥

ವರ್ಣನೆಗೆ ಹೊರಗಾದ ರೂಪವ ।
ವರ್ಣಿಸಿದನಾವ್ಯಾಸ ಮುನಿವರ ।
ಪುಣ್ಯಪಾವನಗೀತೆಯಾಯಿತು ಶ್ಲೋಕರೂಪದಲಿ ॥

ಎನ್ನುತಾಯ್ತೈ ಗೀತೆ ಸಗುಣವು ।
ರನ್ನವದು ಗೋಚರಕೆ ಬಂತೈ ।
ಬಣ್ಣಿಸುವ ಮುಖದಿಂದ ಕರ್ಣಕೆ ಕೇಳ್ದ ಪರಿಯಾಯ್ತು ೧೧೦೭॥

ವ್ಯಾಸನೀಪರಿ ಪಾರ್ಥಕೃಷ್ಣರ ।
ಭಾಷಣವ ಕೃತಿಸಿದನು ಗೀತಾ- ।
ಯಾಸುನಾಮವು ಬಿತ್ತದಕೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಜಗಕಾಯ್ತು ॥
ವ್ಯಾಸವಿರಚಿತ ಗೀತೆಯನು ಜ್ಞಾ- ।
ನೇಶ ಶುದ್ಧಮರಾತಿಯಲಿ ಜಿ- ।
ಜ್ಞಾಸುಸಂಚಯಕರ್ಪಿಸಿದನೈ ಲೇಸು ಜಗಕಾಯ್ತು ॥ ೧೧೦೮ ॥

ಪರಿಕಿಸುತ ಗೀತಾರ್ಥ ಶೇಳ್ವರೆ ।
ವರಮುನಿಪಶ್ರೀವ್ಯಾಸದೃಶರು ।
ಧರಿಯವರ್ಲೆ ಸಾಶಂಕರದನು ಯಥಾರ್ಥ ವರ್ಣಿಸಲು ॥
ಇರುವೆ ನಾನೈ ಮಶಕ ಸಾಮಖ ।
ಬರುವುದೆಂತಾ ವ್ಯಾಸಬ್ಹಾನೇ- ।
ಶ್ವರರ ಭಾಷಾಪ್ರೌಢಿ ತತ್ತ್ವವಿಚಾರಸರಸತೆಯು ॥ ೧೧೦೯ ॥

ಅರಿಂಪೆ ಗೀತಾರೂಪಶಂಕರ ।
ನಿರುವ ಭೋಗಾಸಾಂಬ ಹೆಸರಿಲಿ ।
ಧರಿಸಿಹನು ವ್ಯಾಸೋಕ್ತರೂಪದ ಪುಷ್ಪನಾಲೆಯನು ॥
ಭರದ ದೂರ್ವಾದಲವನೊಂದನು ।
ಹರುಷದಿಂ ನಾನೇರಿಸೆದೆನೈ ।
ತೊಲೆಯುನಿದನವನೇಸು ಕರುಣಾನಿಧಿಯೊ ಗೀತೆಯಿದು
॥ ೧೧೧೦ ॥

ಕಜೆಗೆ ದುಗ್ಧೋದಧಿಯ ಗಜಗಳು ।
ಕುಡಿಯಲೋಸುಗ ಬರಲುದಧಿಯದು ।
ಒಡಪತಂಗಕೆ ಮಾಳ್ಪದೇ ನಿರ್ಬಂಧ ಹೇಳೆನಗೆ ॥
ಬಿಡುವ್ರದೃ ಹಾರಲಿಕೆ ಗರುಡಗೆ ।
ಬಿಡದೆ ಗುಬ್ಬಿಗೆ ಹಾರಲಿಕೆ ಮೇಣ್ ।
ಬಿಡದಿಹುದೆ ಹಾರಲಿಕೆ ಹಕ್ಕಿಯ ಮರಿಗೆ ಗಗನವದು ॥ ೧೧೧೧॥

ಮುಂದಗತಿಯುಳಿ ರಾಜಹಂಸವು ।
ಚಂದದಿಂದಲಿ ನಡೆದು ನೋಟಕ ।
ವೃಂದಕಾನಂದವನು ಮಾಡಿದರೇನು ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಬಂದಿಯಿಹುದೇ ನಡೆಯು ಚಾರದು ।
ಮುಂದಿಯೆಂದೀ ಜಗದಿ ನೋಡೈ ।
ಮುಂದೆ ನೋಡೈ ಕಲಹದಲಿ ತುಂಬಿಹುದು ಬಹುನೀರು ।೧೧೧೨॥

ನೀರು ಪುಷ್ಕಳವಿದ್ದರೇನದು ।
ಬಾರದೇನದು ಮುಕ್ಕಳಿಸಲಿಕ ।
ಭಾರಿ ದೀಪಟ್ಟಗುರಿಯಹತ್ತಲು ಬಹುಪ್ರಕಾಶವಲಾ ॥
ಬಾರದೇ ಹಾರಿಸಲು ಶಕ್ಯನು- ।
ಸಾರ ತಿಮಿರವನುರಿವ ಬತ್ತಿಗೆ ।
ವಾರಿಧಿಯ ಮಾನದಲಿ ಗಗನದ ಬಿಂಬ ದೊಡ್ಡದದು
॥ ೧೧೧೩ ॥

ಸಣ್ಣ ಕೊಳದಲಿ ಗಗನಬಿಂಬವು ।
ಸಣ್ಣದಿಹುದಾ ಮಾನದಿಂದಲಿ ।
ಯೆಸ್ಟಲಾರೆನು ವ್ಯಾಸಮೊದಲಾಗಿಹ ಮಹಾತುಮರು ॥
ವರ್ಣಿಸಲು ಬೇಕೇ ಸುಶಾಸ್ತ್ರವ- ।
ನನ್ಯರೆತ್ತಿಸ ಬಾರದೆಂದಿಗು ।
ಯೆನ್ನಲೀ ಪರಿ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಹ ಯುಕ್ತಿಯನು ಕಾಣೆ
॥ ೧೧೧೪ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ವಾಸಿವುವು ಮಂದರ- ।
ಗಿರಿಯು ಮಾನದ ಜಲಚರಗಳೈ ।
ಶರಧಿಯಲ್ಲಿರ ಬಾರದೇನೈ ಸಣ್ಣಮೀನುಗಳು ॥
ಅರುಣನೊರ್ವನು ಹತ್ತರದಿ ತಾ- ।
ನಿರುವನವನೇ ಕಾಂಬನಿನನನು ।
ಧರೆಯೊಳನ್ಯರು ಮಶಕವಾದರು ಕಾಣರೇನಿನನ ॥ ೧೧೧೫ ॥

ನೋಡಲೀಪರಿ ಪ್ರಾಕೃತದಿ ನಾ- ।
ಮಾಡಿದೆನು ವರ್ಣನೆಯ ಗೀತೆಯ ।
ರೂಢಿಯೊಳಗಿದಯೋಗ್ಯವೆನುವರೆ ಕಾರಣವೆ ಯಿಲ್ಲ ॥
ನೋಡಿ ತಂದೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಮಗನೀ ।
ರೂಢಿಯಲಿ ಕಾಲಿಡಲು ಮುಂದಕೆ ।
ಬೇಡವೆಂದರು ಪಿತನ ಠಾವಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟುವನು
॥ ೧೧೧೬ ॥

ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಪನ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಾ ।
ಭಾಷ್ಯಕಾರರ ಕೇಳಿ ಹೆಜ್ಜೆಯ- ।
ನೀಸು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದಲಿಟ್ಟಿಹೆ ಭಾರಿಭೀತಿಯಲಿ ॥
ದೋಷವೇನಿಹುದೆನಗೆ ನೋಡಿ ವಿ- ।
ಶೇಷಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲವಾದರು ।
ವ್ಯಾಸ ಮುಟ್ಟಿದ ಥಳಕೆ ಪೋಗದೆ ಯೆಲ್ಲಿ ಪೋಗುವೆನು
॥ ೧೧೧೭ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ಸದ್ಗುರು ।
ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿಯು ಯೆನ್ನ ಹೃದಯದಿ ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ವಾಸಿಸುವನೈ ಮಹಿಮೆಯೇನೆಂಬೆ ॥

ಈ ನಿವೃತ್ತಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಯಂತೆ ಕ್ಷ- ।
ಮಾನಿಲಯನಿಹನೀಶ್ವರನವೋ- ।
ಲೇನ ಹೇಳಲಿ ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಕ್ಷಮೆಯು ಯಿರುವನಲಾ ॥೧೧೧೮॥

ಯಾವನೀಶ್ವರನಂಗತೇಜದೊ- ।
ಳೀವನೈ ಸೂರ್ಯಂಗೆ ತೇಜವ ।
ಯಾವನೀಶ್ವರನೀತೆರದಿ ಜಗಗಳನು ಬೆಳಗುವನೊ ॥
ಯಾವನೀಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ ।
ಜೀವನವು ಸಾಗರಕೆ ಬಂದಿದೆ ।
ಯಾವನಿಂದಲಿ ಜಲಕೆ ಮಧುರತೆ ಮಧುರತೆಗೆ ರುಚಿತೆ ॥ ೧೧೧೯ ॥

ಯಾವನೀಶ್ವರ ವಾಯುವಿಗೆ ಗತಿ ।
ಯಾವನೈ ಗಗನಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತೃತಿ- ।
ಯಿವನುಜ್ಜ್ವಲ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವನನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ॥
ಯಾವನೀಶ್ವರ ವೇದತತಿಗಳಿ- ।
ಗೀವನೈ ವಾಕ್ಶಕ್ತಿ ಯಾವನು ।
ಯಾವನಾನಂದತ್ವ ಸೌಖ್ಯಕೆ ರೂಪ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ॥ ೧೧೨೦ ॥

ಇರುವನಾತನೆ ಗುರು ನಿವೃತ್ತಿಯು ।
ಪರಿಯೊಳೀ ಪರಮೇಶ್ವರನವೋ ।
ಲಿರುವನೆನ್ನಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಾ ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯಲಾ ॥
ವಿರಚಿಸಿದೆ ಪ್ರಾಕೃತದಿ ಗೀತೆಯ ।
ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಚೋದ್ಯವೇದನು ನಗುತ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥ ೧೧೨೧ ॥

ಗುರುವೆನಗೆ ನಿಪ್ರಾಣಿಯೂರಿನ ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ಶ್ವರಿಯ ಸೇವಕ ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮ ವಿನಾಯಕಾತ್ಮಜನು ॥
ಕರುಣದಿಂದೆನಗಿತ್ತನಾಜ್ಞೆಯ ।
ವಿರಚಿಸಲಿಕದ ಕನ್ನಡದೊಳಾ- ।
ನಿರದೆ ಶ್ರೀಗುರ್ವಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ ಯಿತ್ನಿಸಿದೆನಿದನು ॥ ೧೧೨೨ ॥

ಗುರುವೆನುತ ಮನದೊಳಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ।
ಗಿರಿಯ ಮೇಲಾ ಮಣ್ಣಗೊಂಬೆಯ- ।
ನಿರದೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ದ್ರೋಣನೆಂದೇ ಮನದಿ ಭಾವಿಸುತ ॥
ಗುರುವರನ ಸೇವೆಯನು ಮಾಡುತ ।
ದೊರಕಿಸಿದನೈ ಯೇಕಲವ್ಯನು ।
ಪರಮ ಚಾತುರ್ಯವನು ತ್ರಿಜಗದಿ ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿದನು ॥೧೧೨೩॥

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಪಸರಿಸಿದ ಗಿಡ- ।
ಕೆತ್ತು ಗಂಧನ ಚಂದನದ ಗಿಡ ।
ವೃತ್ತನೋತ್ತಮ ಗುಣವ ಜಗದಲಿ ಘೋಷಿಸುವುದಲ್ಲೈ ॥
ಪೃಥ್ವಿನಿಲಯವಸಿಪ್ಪ ವಸಿಸ- ।
ಮರ್ತ್ಯದಿಂ ಏದಿ ಸೂರ್ಯನಸ್ಟೋ ।
ದೀಪ್ತಿಯಿಂದಾ ಮುನಿಯು ಶಾಟಿಯು ಬೆಳಗ ಹತ್ತಿತಲಾ
॥೧೧೪॥

ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಪೇಳ ಬೇಕೆಂ- ।
ದಾತುರತೆ ಯೆನಗಿರಲು ನೃಪ್ಟಿಯು ।
ಪಾತದಿಂದ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನೀವ ಗುರುವಿರಲು ॥
ಭೀತಿಯೆನಗಿನ್ನೇನು ಗುರುವಿಗೆ !
ಭೂತಳದಿ ಮೇಣೇನವಾಧ್ಯವ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಶೀರ್ವಚನವನು ಕೊಟ್ಟನಾ ಗುರುವು ॥೧೧೫॥

ದೃಷ್ಟಿಯುತ್ತಮವಿರಲು ಸೂರ್ಯನು ।
ಕೊಟ್ಟನಂತರ ಬೆಳಕನದರಲಿ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಮೇಣೇನು ಕಷ್ಟವ ನೋದಲಸದಳವೆ ॥
ಕೊಟ್ಟನೆನಗಾಶ್ವಾಸನವ ಗುರು ।
ಬಿಟ್ಟ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸದಿಂದಲಿ ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ನಿಜವ್ಯ ಸ್ಪಬಂಧವ ಯೆಂದ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥೧೧೬॥

ಗುರುಪ್ರಸಾದಕವಾಸ್ಯನೇನೀ- ।
ಧರೆಯೊಳಿರುವುದು ತತ್ವವಾದುದಿ ।
ವಿರಚಿಸಿದೆ ಪ್ರಾಕೃತದಿ ಪ್ರಾಕೃತಜನರಿಗೋಸುಗವೆ ॥
ಇರುವುದೀ ಗ್ರಂಥವು ಮರಾಯೊ- ।
ಳಿರುವುದೆ ಯದು ಸುಲಭ್ಯವೆಲ್ಲಿಯು ।
ಲಿಯು ಬೇಕದ ಜನತೆ ಯೆನುತಲಿ ನೋಡ್ದ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥೧೧೭॥

ಮೂಢರಾದರು ವಾಕ್ಯವೋದಲು ।
ಮೂಡುವುದು ಮನದೊಳಗೆ ಜ್ಞಾನವು ।
ಗೂಢವಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನರಾಜನ ವಾಕ್ಯರಣಿಯುದು ॥
ಮಾಡಿದೆನು ಕನ್ನಡದಿ ಭಕ್ತಿಯು- ।
ಲಾಡಲೇನದ ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ ।
ಮಾಡಲಾಗದವಜ್ಞೆ ಯೆನ್ನಯ ನುಡಿಯೆನುತ ತಿಳಿದು ॥೧೧೮॥

ವಕ್ತನಿರಲವ ಗೀತೆ ಪೇಳಲಿ- ।
ಕುಕ್ತಿ ಕನ್ನಡವಾದರೇನದು ।
ವೃತ್ತನೋತ್ತಮ ಭೂಷಣನೆ ಶೋಭಿಸುವುದೇನೆಂಬೆ ॥

ವಕ್ತನಲ್ಲನೆ ಒರಿದೆ ವಾಚಿನೆ ।
ಮತ್ತೆಗಾಯನ ಮಾಡದಿದ್ದರು ।
ವ್ಯರ್ಥವಹುದೇ ಯರ್ಥವಾಗದೆ ನ್ಯೂನವೇ ಗ್ರಂಥ ॥ ೧೧೯ ॥

ಮುತ್ತಿನುತ್ತಮಹಾರವನು ತಾ- ।
ನೆತ್ತಿ ಸುಂದರದೇಹಕಿಡಲದು ।
ವೃತ್ತನೋತ್ತಮ ಕಾಣುವುದು ನಿಜನಾದ ಮಾತಾಯ್ತು ॥
ಮತ್ತದನು ದೇಹದಲಿ ಧರಿಸದೆ ।
ಕಿತ್ತಿ ನೆಲದಲಿ ಬಿಸುಡಲದನು ಸು- ।
ದೀಪ್ತಿ ತೋರ್ಪುದೆ ಕಡಿಮೆ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡೆ ತತ್ವನನು ॥೧೨೦॥

ಜಾತಿಮುತ್ತುಗಳೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಭೂತಳದಿ ಭಂಗಾರಜೊತೆಯಲಿ ।
ದೀಪ್ತಿಯಿಂದ ವಿರಾಜಿಪುವು ಶೋಭೆಯಲಿ ಮೆರೆಯುವುವು ॥
ಜಾತಿಮುತ್ತಿಗೆ ಚಿನ್ನ ಸಿಗದಿರೆ ।
ದೀಪ್ತಿ ಕೀಳಾಗುವುದೆ ನೋಡೈ ।
ಯಿನಾ ತೆರದಿ ಗೀತಾರ್ಥ ರಂಜಿಪುದೆಂದ ಜ್ಞಾನೇಶ ॥ ೧೨೧ ॥

ಕೊಡುತಿಹುದು ಪರಿಮಳವ ಮಲ್ಲಿಗೆ ।
ಜಿಸುವುದು ಸುವಾಸನ ವಸಂತದಿ ।
ಕೊಡುವುದೇ ತುತೆ ಮಾತಿದರೆ ಕೊಡನಿಹುದೆ ಮಾಡದಿರೆ ।
ನುಡಿದೆನೀ ಗೀತೆಯನು ನಾ ಕ- ।
ನ್ನಡದಿ ಗಾಯನ ಮಾಡಿ ಹಾಡಲು ।
ಪುಣ್ಯವಂತಾನಂದವನು ಹಾಡದೆ ಕುಂದು ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೧೨೨ ॥

ಈ ನಿಬಂಧದ ಸುಲಭ್ಯದಿ ।
ಮಾನಸವರಾ ಜಾಲವೈಸು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ತುಂಬಿಹುದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂ ವಕ್ಕರವಿ ॥
ಮಾನಸವನು ಚಂದನವ ಸೇರಲು ।
ಕಾಣದೆ ಪುಷ್ಪ ಸುವಾಸನೆಯುತಲಿ ।
ತಾನು ಲಿಸ್ಥತೆ ತಾಳ ಬಹುದೇ ತರುವೆ ಪರಿಮಳೆಯು ॥೧೨೩॥

ಬೇಳಬೆನ್ನೆಯ ಗ್ರಂಥ ಕಮಿಯಲಿ ।
ತಾಳದಿರನು ಸಮಾಧಿಸುಖವನು ।
ಕೇಳದರೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬಾರದೆ ನಾಡ ಕೇಳುವರೆ ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಗ್ರಂಥವಾವ ।
ಕೇಳದರೆ ರಾಗದಲಿ ಹಾಡುತ ।
ಕೇಳಿನುತ ಪೀಯೂಷ ಬಿಡುವರು ಸೇವಿಸುವರಿದನು ॥ ೧೨೪ ॥

ಸುರಸಪೀಯೂಷಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಾ- । ನಿರವಯವ ಚೌರಂಗಿಯಾಕ್ಷಣ ।
ಗುರುವ ಗೀತಾಕಾವ್ಯ ಗುರುಮಿನ । ಧರಿಸಿದನು ಸರ್ವಮಯವಗಳ ।
ಕರುಣೆಯಿಂದಲೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿತಲಾ ॥ ದರುಶನದ ಫಲವೆಂಬೊ ಸಜ್ಜನರಸಮುಪರುಗಳೆ ॥ ೧೧೪೦ ॥
ಭರದೊಳಿದ ಕೇಳೆದರೆ ಶ್ರವಣದಿ ।
ಬರುವುದು ನಿದಿಧ್ಯಾನಮನನವು । ಮೆರೆಯುವಚಲಸಮಾಧಿಸುಖವನು ।
ಭರದೊಳೀವುದು ಸ್ವಾತ್ಮಸೌಖ್ಯಾನಂದತೃಪ್ತಿಯನು ॥೧೧೩೫॥ ನಿರುತ ಭೋಗಿಸುವಿಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ।
ತಿರಿಗಿ ಗೋರಖನಾಥಗಿತ್ತನು ಜ್ಞಾನದೈಶ್ವರ್ಯ ॥

ಚತುರವಿಹುದು ಚಕೋರಪಕ್ಷಿಯು । ಮೆರೆದನಾ ಗೋರಖನು ಯೋಗದ ।
ಸತತ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕ ಸೇವಿಸಿ । ಸರಸಿರುಹಕಾ ಕೆರೆಯೊ ವಿಷಯದ ।
ಚತುರತನದಲಿ ಬೆಳಕನುಪಭೋಗಿವುದು ಚೋದ್ಯವಲಾ ॥ ಕರಿಗೆ ಹರಿಯೆಂಬಂತೆ ರಾಚಿಸಿದನು ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೧೪೧ ॥
ಸತತ ಚಂದ್ರನು ಬೆಳಗಲೀನೈ ।
ಕ್ಷಿತಿಯುಲನ್ಧರಿಗಿರುವದೇನಾ- । ಅರಿಯೆ ಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯಪದದ- ।
ಚತುರತೆಯು ನೋಡಾಚಕೋರನ ಸೌಖ್ಯದಾನಂದ ।೧೧೩೬। ಲ್ಲರಿಸುತಲಿ ಗೋರಖನ ಮುದದಲಿ ।
ವಿರಚಿಸಿದನ್ಯೆ ಪಟ್ಟದಭಿಷೇಕವನು ಮತ್ಸ್ಯೇಂದ್ರ ॥

ಇರುವುದೈ ಯಧ್ಯಾತ್ಮಗ್ರಂಥವು । ಹರನ ಮುಖದಿಂದೀ ಪರಂಪರೆ ।
ಪರಮಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ನೋಡಲು । ಧರೆಯೊಳಾಯಿತು ಮುಂದೆ ಗೋರಖ ।
ಯಿರುವರಿದಕಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ವವಶೇಂದ್ರಿಯರು ನರರು ॥ ನಿರದೆ ಗಹನೀನಾಥಗಿತ್ತನು ಜ್ಞಾನದೈಶ್ವರ್ಯ ॥ ೧೧೪೨ ॥
ಬರುವದವರಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಸೌಖ್ಯವು ।
ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ತದಿತರ- । ಕಲಿಪ್ರಭಾವವ ನೋಡಿ ಗಹನಿಯು ।
ರರಿಯಲಾರರು ನಿಜದೊಳಿದ ಪರತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ॥೧೧೩೭॥ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ನಿವೃತ್ತಿನಾಥಗೆ ।
ಒಳಿಕ ತಾನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ನಿವೃತ್ತಿನಾಥನಿಗೆ ॥

ಆದರೇನಾಯ್ತುವರು ಶಬ್ದ- । ಕಲಿವರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದಿಹ ।
ನೋದಸೌಂದರ್ಯದಲಿ ಸೌಖ್ಯವ- । ತಿಳಿಯಲೀ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಶಂಕರ ।
ನಾದರಿಸುವರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿದು ನಿಜ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಲಾ ॥ ಕುಲಗುರುವಲಾ ಆದಿನಾಥನು ಶಂಕರನು ನೋಡೆ । ೧೧೪೩ ॥
ಆದಯಾನಿಧಿಗುರುವರನ ನಿಜ- ।
ವಾದ ಕರುಣೆಯ ವೈಭವವಲಾ । ಕೊಳುತ ಜ್ಞಾನೈಶ್ವರ್ಯವಿದ ನೀ ।
ಆದರಿಸಿರಿ ನಿವೃತ್ತಿರಾಜನ ಪರಮವೈಶ್ವರ್ಯ ॥ ೧೧೩೮ ॥ ಕಲಿಯ ಬಾಧೆಯ ತಾಳುತಿರುವೀ- ।
ಯಿಳೆಯ ಮರ್ತ್ಯರಿಗಿತ್ತು ದುಃಖನಿವಾರಣವ ಮಾಡು ॥

ಕ್ಷೀರನೀರಧಿತೀರದಲ್ಲಾ । ಕೊಳುತಲೀಯಾಜ್ಞೆಯ ನಿವೃತ್ತಿಯು ।
ಮಾರಹರ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಭಾರ್ಯೆಗೆ । ಕಳಕಳಿಸಿದನು ಮನದಿ ಮೊದಲಾ ।
ಸಾರವಿಹುದಾ ಜ್ಞಾನ ತಿಳಿಯೆನೆನುತ್ತ ಪೇಳಿದನೊ ॥ ಕಳಕಳಿಯು ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನ ಗುರುರಾಯ ॥ ೧೧೪೪ ॥
ಕ್ಷೀರನೀರಧಿಯೊಳಗೆ ಗುಪ್ತಪ್ರ- ।
ಕಾರದಲಿ ಮತ್ಸ್ಯೇಂದರದೊಳಿಹ- । ಏನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ಸದ್ಗುರು ।
ಚಾರುಮತ್ಸ್ಯೇಂದ್ರನಿಗೆ ದೊರೆಯಿತು ಗೂಢಜ್ಞಾನವಿದು ರಾಣ ಮೊದಲೆ ಕೃಪಾಳುವದರ- ।
।। ೧೧೩೯ ॥ ಲ್ಲೀನಿರೋಪವ ಗಹನಿ ಕೊಟ್ಟನು ಕ್ಷೋಭವಾಯಿತಲಾ ॥
ಧರಣಿಯೊಳು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ । ಏನ ಹೇಳಲಿ ಮೇಘರಾಜಗೆ ।
ತಿರುಗುತಿರೆ ಮತ್ಸ್ಯೇಂದ್ರನಾಥನು । ತಾನೆ ವರ್ಷರ್ತುವೆ ದೊರೆಯಲಾ ।
ಬರುತಕಂಡನು ಸಪ್ತಶೃಂಗದ ಮೇಲೆ ಮುನಿವರನ ॥ ಕ್ಷೋಣಿಗಾದುದು ಲಾಭ ಮೇಘಕ್ಷೋಭ ಕಾರಣವ ॥ ೧೧೪೫ ॥

ರೂಢಿಯಲ್ಲೀ ಕಲಿಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಪೀಡಿತರಿಗಾ ದುಃಖಿಸಂಶತಿ- ।
ಯೋಡ ಬೇಕೈ ದೂರವೆನುತ ನಿವೃತ್ತಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ॥
ಮಾಡಿದನು ವರ್ಷಣವ ಕೃಪೆಯಿಂ- ।
ದಾಡಿಸಿದನೈ ಬ್ರಹ್ಮರಸವನು ।
ರೂಢಿಗಾಯ್ತಾ ಬ್ರಹ್ಮರಸ ಗೀತಾರ್ಥಹೆದ್ದೊರೆಯು ।।೧೧೪೬।।

ನಾನು ಜಾತಕನಂತೆ ಮೇಘವ ।
ದೀನತನದಿಂ ಯಾಚಿಸಿದೆನೈ ।
ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿಯೆ ಮೇಘ ಸರಸವು ಕರುಣಿಸಿತು ಎನಗೆ ॥
ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿಯು ಗುರುಪರಂಪರೆ- ।
ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವ ನಿಧಿಯು ರೂಪದಿ ।
ಮಾನಿಸಿದನೆನಗಿತ್ತು ಎನಗಿದು ಯಶಕೆ ಕಾರಣವ ।।೧೧೪೭।।

ಮಾಡದಧ್ಯಯನವನು ಶ್ರವಣವ ।
ಮಾದದಲೆ ಗುರುಸೇವೆಯುಲಿ ಮತಿ ।
ಮೂಡದಿರುವುದರಿಂದ ಗುರುಸೇವೆಯನು ಮಾಡದಲೆ ॥
ರೂಢಿಯುಲ್ಲೀ ಗೀತೆಯರ್ಥದ ।
ಪ್ರೌಢಗ್ರಂಥವ ಒರೆಯುಲಾಪೆನೆ ।
ಯಾಡಿಸಿದನೀ ಗ್ರಂಥ ಜಾಯಿಂದೆನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ।।೧೧೪೮।।

ಬಿದ್ದುವೆನ್ನೆಯು ಜಾಯಿಯಿಂದ ಸು ।
ಬದ್ಧವಥವಾಬದ್ಧಶಬ್ದಗ- ।
ಳೆದ್ದ ಸರಿಯಿನು ಪೇಳ್ದೆ ನಾನು ಪುರೋಹಿತನ ತೆರದಿ ॥
ಇದ್ದರೌನ್ಯಾಧಿಕ್ಯವಿದರ- ।
ಲ್ಲಿದ್ದುದನೆ ಮಾನಿಸ್ಪರು ತಾಯಿಯು ।
ಮುದ್ದು ಜಾಲನ ಭಾಷೆಯಿಂದದಿ ವ್ರೇಯಿಂ ಶ್ಲೋಕೈಗಳು
। ೧೧೪೯ ।।

ಅರಿಯೆ ನಾನಾಶಬ್ದರಚನೆಯು- ।
ನರಿಯೆ ನಾನಾಶಬ್ದಯೋಜನೆ ।
ಯರವು ಮೇಣೀಸಿಹುದೆ ತಿಳಿಯುದು ನನಗಲಂಕಾರ ॥
ಗುರುವು ನುಡಿಸಿದ ತೆರದೊಳಂತಃ- ।
ಕರಣದಿಂದಿದ ನುಡಿದೆ ಜಗದೊಳ- ।
ಗರಿವ ನರ ತಾಂ ಕುಣಿಸುವಂದದಿ ಗೊಂಬೆ ಕುಣಿವುದಲಾ
।। ೧೧೫೦ ।।

ನನ್ನ ಗ್ರಂಥದ ದೋಷಗುಣಗಳ ।
ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿರೆನತ್ತ ಹೇಳೆನು ।
ನನ್ನದಲ್ಲೀ ಗ್ರಂಥ ಗುರುವಿನದಿರುವುದೀ ಗ್ರಂಥ ॥

ನನ್ನ ತಪ್ಪುಗಿರಲು ಗ್ರಂಥದಿ ।
ಸುಜ್ಞಸರದ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡದೆ ।
ನನ್ನ ಜೈಯಲು ಕೋಪಿಸುವೆ ನಾನವರ ಮೇಲತಾಗಿ ॥ ೧೧೫೧ ॥

ನನ್ನ ತಪ್ಪನು ಕ್ಷಮಿಸದಿರಲಾ ।
ಸುಜ್ಞರೆನ್ನುವುದೆಂತು ನ ನಮ- ।
ರನ್ನು ಸುಜ್ಞರಲಕ್ಷಣವಲಾ ಕ್ಷಮೆಯು ನೋಡಿದರೆ ।।
ಇನ್ನು ನೋಡಾ ಸ್ಥಿರ ಕಬ್ಬಿಣ- ।
ವನ್ನು ಚಿನ್ನವ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ।
ಮುನ್ನ ದೋಷವು ಬರುವುದಾವುದಕೇನು ಕಬ್ಬಣಕೊ ।।೧೧೫೨।।

ಹುಳ್ಳ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವಿಸ್ಟೇ ।
ಯೆಲ್ಲಿಯಾದರು ಹೋಗಿ ಗಂಗೆಯೊ- ।
ಳುಲ್ಲನೆಂದರು ಸೇರ ಬೇಕೈ ಗಂಗೆಯೂಕ್ಷಣವಿ ॥
ಇಲ್ಲ ಪಾವನ ಮಾಡೆನೆಂದರೆ ।
ಹುಳ್ಳಕೇತಕೆ ದೋಷ ಗಂಗೆಗೆ ।
ಒಲ್ಲನವರು ದೋಷವನು ಕೊಡರೇ ನೋಡಿ ತತ್ತ್ವವನು ।।೧೧೫೩।।

ನಾನು ನಸ್ಸಯ ಭಾವ್ಯನಶದಲಿ ।
ಲೀನನಾಗಿಹೆ ಸಾಧುತರಣದಿ ।
ದೀನವತ್ಸಲರಲ್ಲನೇ ಸಾಧುಗಳು ನಾ ದೀನ ॥
ನೀನು ಕಡಿಮೆಯು ನನಗೆಯುಸ್ಮದ- ।
ಧೀನ ಶ್ರೀಗುರು ಮಾಡಿದನು ವಃ- ।
ತ್ರೈಸ್ಸ ತೋಳಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಯ್ತುದು ವಾಂಛಿತವು ನನ್ನ ।।೧೧೫೪।।

ಧರೆಯೊಳೆನಗೀ ಸಾಧುಸಂಗತಿ ।
ದೊರೆಯುತೈ ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ ।
ಒರೆದು ಗ್ರಂಥವ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ನಿನ್ನದಯೆಯಿಂದ ॥
ಪರಿಕಿಸಲು ಬಹುಭಾಗ್ಯವಿದ್ದವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಲಾರೆನು ನಿನ್ನ ಚಾರಿಂ- ।
ದಿರುತ್ತದಿದು ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಸಾದವಪಾರವೆಂದೆಂಬೆ ।। ೧೧೫೫ ॥

ಮಣ್ಣಭೂಮಿಯು ನಿಜವದನ್ನ ಸು- ।
ವರ್ಣವನು ಮಾತ್ತುದು ಕುಲಗಿರಿ- ।
ಯನ್ನು ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಮಾಡಲು ಒಹ ದು ಯತ್ನದಲಿ ॥
ಮುನ್ನ ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಗಳ ನಂ- ।
ಪೂರ್ಣವಮೃತದಿ ತುಂಬ ಬಹುದೈ ।
ಪೂರ್ಣಿಮೆಯು ಚಂದಿರನ ಮಾಡಲು ಬಹುದು ತಾರೆಗಳ ।।೧೧೫೬।।

ಸುರತರುಗಳುದ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿ- ।
ಕಿರದು ಕಠಿಣವು ತಪದ ಬಲದಿಂ ।
ಬರುವುವೀ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲವು ಶಕ್ಯಕೋಟಿಯಲಿ ।
ಹರಿಯ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಧರ್ಮವು ।
ಧರೆಯಲತಿ ದುಷ್ಕರವು ಶಕ್ಯನೆ ।
ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ತಂತ್ರವು ಮಾಡಲಿಕೀ ಜಗತ್ತ್ರಯದಿ
॥೧೧೫೭॥

ಇರುವೆ ನಾನೀ ಮೂಕ ಪಾಮರ ।
ಗುರುಪ್ರಸಾದದೊಳರ್ಥ ಪೇಳಿದೆ ।
ನರುಹಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶ ಶುಗ್ಜ್ಞಾನಾಕಾಶಭಾಸ್ಕರನಿಯಲಿ ॥
ವಿರಚಿಸಿದೆನದ ಕನ್ನಡದಿ ನಾ ।
ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲಿ ।
ಬರುವುದದು ಮೂರ್ತಿಸ್ವರೂಪದಿ ಕಣ್ಣಿಗೆದುರಿನಲಿ
॥ ೧೧೫೮ ॥

ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ ಪಾರವಿಲ್ಲದ ।
ಶರಧಿಯಂತಿಹ ಗ್ರಂಥವಾಟಿದೆ ।
ನೆರಡನೆಯು ತೀರದಲಿ ಕೀರ್ತಿಧ್ವಜವನೇರಿಸಿದೆ ॥
ಇರುವುದಥವಾ ಗೀತೆಯೆಂಬುವ ।
ತರಣಿ ದಿಗುಲವಿದರೊಳಗೆ ನಾ ।
ಗುರುಚರಣಲಿಂಗವನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆನು ಸ್ವಯಾಸದಲಿ
॥ ೧೧೫೯ ॥

ಪುವೆವುದೀ ದೇವಾಲಯಕೆ ನಿಜ ।
ಪರಮವುಜ್ಜ್ವಲಕಾಂತಿಕಲಶವು ।
ಮೆರೆವುದೈ ಯಧ್ಯಾಯ ಹದಿನೆಂಟನೆಯದಿದು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಇರುವಳಥವಾ ತಾಯಿ ಗೀತೆಯು ।
ಬಿರುವರೆಳೆಯೆಳೆಯರ್ಭಕರ ಪರಿ ।
ವರಮುಮುಕ್ಷುಗಳವರು ಚರಿಪರು ಸ್ವೈರವೈರಾಗಿ ॥೧೧೬೦॥

ತಾಯಿಯಗಲಿದ ಬಾಲರಿವರನು ।
ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ತಂದು ಬಿಡುವುದು ।
ಶ್ರೇಯವಲ್ಲವೆ ಸಾಧುಸಜ್ಜನರಿಂಗೆ ಧರ್ಮವಿದು ॥
ಗೇಯಸಜ್ಜನರುಗಳೆ ತಾವು ಸ- ।
ಹಾಯ ಮಾಡಿದುರಿಂದ ಗ್ರಂಥವು ।
ಘಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ತಮ್ಮದಯೆಯಿಂದ ॥೧೧೬೧॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ತಮ್ಮ ದಯೆಯನು ।
ನಾನು ಲಭಿಸಿದೆ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯದಿ ।
ದೀನ ಪಾಮರ ನಾನು ಧನ್ಯವು ನನ್ನ ಜನ್ಮವಿದು ॥

ನಾನು ತನ್ಮಗು ಭರವಸದಲತಿ ।
ದೀನತನದಿಂ ಮಾಡಿ ಯಾಚನೆ ।
ಪೂರ್ಣವಾಯ್ತು ಮನೋರಥವು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥೧೧೬೨॥

ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಿ ಗುರುರಾಜ ಕೃತಿಯಿದ ।
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಿ ನೀನೆನ್ನ ನೆವದಲಿ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ನಗೆಗೀಡು ಸೃಷ್ಟಿಯು ಗಾಧಿನಂದನನ ॥
ಸೃಷ್ಟಿ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲನವನದು ।
ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಕುಂದ ತೋರಿಸ ।
ದುಷ್ಟ ಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿದನು ॥ ೧೧೬೩ ॥

ಗುರುನೆ ನಿನ್ನಿದು ಸೃಷ್ಟಿ ಶಾಶ್ವತ- ।
ವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಾಶವಿರುವುದೆ ।
ಹರನು ನೋಡುಪಮನ್ಯುಭಕ್ತನ ಒಯಕೆ ತೀರಿಸಲು ॥
ವಿರಚಿಸಿದನಾ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ।
ಗುರುವೆ ಜಗತ್ಪಾಪರಿಯೋಕೀ ಸಾ- ।
ಗರವ ವಿರಚಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಕೃತಿಯಿದು ಸಾಗರೋಪಮವು ॥೧೧೬೪॥

ಶರಧಿಯುಪಮೆಯ ಕೊಟ್ಟನಿದಕಾ- ।
ಪರಿಯು ಸಲ್ಲದು ಸಾಗರವ ಮೀ- ।
ಣಿರುವುದದು ವಿಷಗರ್ಭ ವಿಷ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದುದು ॥
ತರಣಿಯುಪಮೆಯ ಕೊಡುವೆನೆಂದರೆ ।
ಯಿರುವುದೀನಾವುಪಮೆ ಯೋಗ್ಯವು ।
ತರಣಿ ಹರಿಪನು ತೇಜದಿಂ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಜ್ಯವನು ॥೧೧೬೫॥

ತರಣಿ ತನ್ನ ಪ್ರಖರ ತೇಜದಿ ।
ಧರೆಯೊಳುಪ್ಪತ್ತೆ ಬೀರಿ ತ್ರಾಸನ ।
ನಿರದೆ ಕೊಡುವನು ಗ್ರಂಥಕದರಿಂ ಸಲ್ಲದಾ ವುಪಮೆ ॥
ತಿರಿಗಿ ಚಂದ್ರಮನುಪಮೆ ಯಿತ್ತರೆ ।
ಯಿರುವನವನು ಸುಧಾಕರನು ಖರೆ ।
ಧರೆಗೆ ಕೊಡುವನು ಥವಲಶೀತಲಕರದಲಾನಂದ ॥ ೧೧೬೬ ॥

ಇರುವುದಾರ್ಯರೆ ದೋಷವವನಲಿ ।
ಬರುವುನೈ ಕ್ಷಯ ವೃದ್ಧಿ ಪೂರ್ಣತೆ ।
ಯಿರುವ ಕಾಲಕು ಕಾಣುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಳಂಕವದು ॥
ಬರುವೆನೆಂತಾ ಚಂದ್ರನಂದದೊ- ।
ಳಿರುವುದೀ ಗ್ರಂಥಕೆ ಕಳಂಕವು ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಯ ಗ್ರಂಥವನುಪಮ ನಿಮ್ಮ ದಯೆಯಿಂದ ॥೧೧೬೭॥

ಅರುಹಲಿಸ್ಪೋನಾನು ನಿಸ್ಮಯ । ನುಡಿಯ ಕೇಳ್ವೀ ವಿಶ್ವದೊಡೆಯನು ।
ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಧರ್ಮಕೀರ್ತನ । ಪಡೆದನಾನಂದವನು ಪೇಳ್ದನು ।
ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯ ತೊಂದಿತಲ್ಲನೆ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯಲಿ ॥ ನುಡಿದ ಪರಿಯಲಿ ನಿನ್ನಭೀಷ್ಟವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು ॥
ಇರುವುದೊಂದೇ ನಸಗೆ ಬಿಚ್ಚೆಯು । ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ಮನದಿ ಹರ್ಷವ ।
ನಿರುತ ನಿಮ್ಮಯ ಸೇವೆ ಮಾಳ್ಪುದು । ಪಡೆದನೈ ಜ್ಞಾನೇಶನೀಪರಿ ।
ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ ವಿರಚಿಸಿದ ವಾಗ್ಭಜ್ಞನೂಲಕದಿ ೧೧೬೮॥ ಪೊಡವಿಯಲಿ ಸನ್ಮಕ್ತಿನಾರ್ಗವ ದೊರೆಯಿತೈ ಜನಕೆ ॥೧೧೭೩॥

ಹರಿಯು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕನು ಯೆನ್ನೀ । ಪರಿಯೊಳೀ ಗೀತಾರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವು ।
ವಿರಚಿಸಿದ ವಾಗ್ಯಜ್ಞವನು ಸ್ವೀ- । ಧರೆಯೊಳವತರಿಸಿದುದು ಗೋದಾ- ।
ಕರಿಸಿ ಹರಸಲಿ ವರವ ಬೇಡುವೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ವರಿಯ ದಕ್ಷಿಣತೀರದಲಿ ನೇಪಾಸೆಯೂರಲ್ಲಿ ॥
ಇರುವುದಿದು ವಾಂಛಿತವು ಮನದಲಿ । ಮೆರೆವ ಭಾಷೆ ಮರಾಠಿಯಲಿ ಶ್ರೀ- ।
ದೊರೆಯಲೆನಗಾ ಹರಿಪ್ರಸಾದವು । ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಂನಿಧಾನದಿ ।
ದೊರೆಯಲೀ ಜಗಕೆಲ್ಲ ನಿಜಕಲ್ಯಾಣಸುಖಶಾಂತಿ ॥೧೧೭೯॥ ✓ ವಿರಚಿಸಿದನೈ ಜ್ಞಾನರಾಜನು ಕಲಿಯುಗದಿ ನೋಡೆ ॥ ೧೧೭೪ ॥

ದುಷ್ಟರೆಲ್ಲರು ನಿಷ್ಟರಾಗಲಿ । ನರಪತಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಮೈತ್ರಿಯು ಪರಸ್ಪರ । ಧರೆಯನಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಯದುಕುಲ ।
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಲಿ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಯು ಪಾಪತಿಮಿರವನು ॥ ಪರಮಚೂಡಾಮಣಿಯು ಸತ್ಸಂಪ್ರತಿನು ಸ್ವಾಮಿಯಲಾ ॥
ನಷ್ಟ ಮಾಡಲು ಧರ್ಮಸೂರಿಯ- । ಮೆರೆಯುತಿದ್ದನು ಸಕಲಕಲೆಯಲಿ ।
ನಿಷ್ಟ ಸಾಧನವೆಲ್ಲ ಕೊಡಲಾ । ಈ ಮನಿಸ್ತೃತಧರೆಯನಾಗಾ- ।
ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕ ಪಾಲಿಸಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳವೆಲ್ಲವನು ॥ ೧೧೭೧ ॥ ✓ ನರಪ ಪಾಲಿಸುತಿದ್ದನೈ ಯದುಕುಲಲಲಾಮನಲಾ ॥ ೧೧೭೫ ॥

ನಿರುತ ಭೂತಳದೊಳಗೆ ಮಂಗಲ । ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿಯ ಪರಸ್ಪಸಾದದಿ ।
ಸುರಿಪ ಮೇಘದ ಪಂಕ್ತಿ ಸಂತರು । ಜ್ಞಾನರಾಜನು ಗ್ರಂಥವನು ನಿ- ।
ಸುರಿಸಲಗಣಿತವಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಬ ಧಾರೆಗಳ ॥ ರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ಗುರುಪರಂಪರೆಯ ॥
ಇರುವರಲ್ಲಾ ಸಾಧುಭಕ್ತರು । ತಾನೆ ಶಂಕರನಾದಿನಾಥನು ।
ಚರಿಸುತಿಹ ಸುರತರುಗಳೇ ಸಂ- । ಸಾನುರಾಗದಿ ಪೇಳ್ದನೆಂತೀ ।
ಚರಿಪ ಚಿಂತಾಮಣಿಗಳೇ ನುಡಿವಮೃತಸಿಂಧುಗಳೇ ॥೧೧೭೧॥ ಜ್ಞಾನರಾಶಿಯು ಬಂತು ಜಗದಲಿ ಜಗಕೆ ಶುಭನಾಮ್ಮು ॥೧೧೭೬॥

ಇರುವರೈ ಪರಮಾತ್ಮಭಕ್ತರು । ಭಾರತದಲಾ ಭೀಷ್ಮಪರ್ವದಿ ।
ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರರು ನಿಷ್ಕಳಂಕರು । ಮಾರಮಣನುಪನಿಷತ್ತುಗಳ ವರ- ।
ತರಣಿಗಳು ಸಂಸಾರತಾಪವ ಪರಿಹರಿಸುವವರು ॥ ಸಾರವನು ಪೇಳಿದನು ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರವೀ ಗೀತೆ ॥
ಇರಲಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರೀಪರಿ । ವೈರವರ್ಜಿತಪರಮಹಂಸನಿ- ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಿಯರಾಗಿ ಸಂತತ । ಹಾರ ಪರಮಾಮೃತಸರೋವರ ।
ಬರಲಿ ಸುಖಸಂಪತ್ತು ಗೀತಾಸಕ್ತಜನರಿಂಗೆ । ೧೧೭೭ ॥ ಘೋರಕಲಶನಿದದರ ಹದಿನೆಂಟನೆಯದಧ್ಯಾಯ ॥ ೧೧೭೭ ॥

ಸಮಾಪನೆ

ಇಂತು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಪೇಳ್ದನು । ದತ್ತರಾಜನ ಗುರುಚರಿತ್ರ ಸ- ।
ಸಂತಸಜ್ಜನರೆಲ್ಲ ತೃಪ್ತಿಯಾ- । ಮಾಪ್ತವಾಗಲು ದೊರೆಯಿತಾಜ್ಞೆಯು ।
ನಾಂತು ಸುಖಸಂತೋಷದಲಿ ತೇಲಾಡಿದರು ನಿಜದಿ ॥ ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ನೀ ಕನ್ನಡಿಸಬೇಕೆನುತ ॥
ಅಂತು ಪೇಳ್ದ ಮರಾಠಿಗ್ರಂಥವ । ಇತ್ತನೆನಗಾ ವಿಷ್ಣುಸದ್ಗುರು ।
ಸಂತಸದಿ ನಾ ಕನ್ನಡಿಸಿದೆನು । ವೃತ್ತಮೋತ್ತಮ ಲೇಖನಿಯ ಮೇಣ್ ।
ಸಂತತದಿ ಕರ್ಣಾಟದೇಶದ ಶ್ರೇಯ ವರ್ಧಿಸಲಿ ॥ ೧೧೩೬॥ ಚಿತ್ತಹಾರಕ ಸಾಧನವ ಜ್ಞಾನೇಶಲಿಖಿತಕವ ॥ ೧೧೪೩ ॥

ಗುರುವೆನಗೆ ನಿರ್ವಾಣಿಯೂರಿನ । ಜ್ಞಾನರಾಜನ ಲೇಖನಿಯು ಮ- ।
ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತ ಜ್ಞಾನೇ- । ತ್ತೇನ ಹೇಳಲಿ ತತ್ವಭಾವನ ।
ಶ್ವರಿಯ ಸೇವಕ ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮ ವಿನಾಯಕಾತ್ಮಜನು ॥ ತಾನೆ ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಗ್ರಂಥವನು ಬರೆಸಿದನು ॥
ಧರಣಿಯಲಿ ಕರ್ಣಾಟದ ಶ್ರೀ- । ಏನ ಹೇಳಲಿ ಗ್ರಂಥಮಹಿಮೆಯ ।
ಹರಿಚರಣಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಾವಾಂ- । ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದು ಜ್ಞಾನದಾಗರ ।
ತರವನರ್ಪಿಸ ಬೇಕೆನುತಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನದರ ॥ ೧೧೩೯ ॥ ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಮೋಕ್ಷಕಿರುವುದು ಸುಲಭ ಸೋಪಾನ ॥ ೧೧೪೪ ॥

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ ಶಿರದೊಳಾಂತೀ । ವಿರಚಿಸಿದೆನೊಂಬತ್ತನೆಯನಂ- ।
ತೆರದ ಸಾಹಸ ಮಾಡಲೆತ್ನಿಸೆ । ತರದಿ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ತದನಂ- ।
ಗುರುಕೃಪಾಮೂಲಕದೊಳಾಯಿತು ಪೂರ್ಣವೀ ಗ್ರಂಥ ॥ ತರದೊಳಧ್ಯಾಯವನು ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಕ್ರಮದಿಂದ ॥
ಗುರುಕೃಪಾಮಹಿಮೆಯನು ಬಣ್ಣಿಪ । ಗುರುವು ಪೇಳಿದನೀಕೃತಿಯನೀ- ।
ಪರಿಯನರಿಯೆನು ಶಬ್ದ ಬಾರದು । ತೆರದಿ ಮಾಡುವುದಿಷ್ಟವೆನುತಲಿ ।
ಶಿರವನೊಂದೇ ಮನದೊಳರ್ಪಿಸುವೆನು ಗುರುವಿವನಡಿಗೆ ॥ ಯಿರುವುತೀಯಧ್ಯಾಯಗಳು ವೈಷ್ಣವರಿಗಾಧಾರ ॥ ೧೧೪೫ ॥
॥ ೧೧೪೬ ॥

ಬಾಲನೆನ್ನಯ ತೊದಲ ನುಡಿಗಳ- । ಮಾಸಮಾಘದ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ।
ನಾಲಿಸುವ ಸಜ್ಜನರೆ ಮಾತೆಯ । ಭಾಸುರದ ಪ್ರತಿಪದೆಯ ದಿನ ಗುರು ।
ಪ್ಪೋಲು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ಯೆನ್ನ ಬಾಲಿಶಭಾಷಣದ ಪರಿಯ ॥ ವಾಸರದಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆನ್ನೈ ಕೊನೆಯು ವತ್ಸರದಿ ॥
ಹೇಳ ಬೇಕೇ ಹಂಸಗಳಿಗಾವ್ । ಲೇಸಿನಿಂದಿದ ಮುಗಿಸಿದೆನು ನಾ- ।
ಹಾಲ ಸೇವಿಸಿ ನೀರ ಬಿಡುವರೆ । ಮಾಸಚೈತ್ರದೊಳಮೆಯ ದಿವಸದಿ ।
ಮೂಲ ಸದ್ಗುಣವಲ್ಲವೇನದು ಹಂಸಸಜ್ಜನರ ॥ ೧೧೪೧ ॥ ಮಾಸಮೂರರಲಾದ್ವು ಮೂರಧ್ಯಾಯವೀ ತೆರದಿ ॥ ೧೧೪೬ ॥

ಕನ್ನಡಿಗ ನಾನಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಗ- । ಗುರುವರನ ಕೇಳಿದೆನು ತದನಂ- ।
ಳನ್ನು ಕಲಿತವನಲ್ಲ ಛಂದ- । ತರದಿ ಭಾಷಾಂತರವ ಮಾಡುವ ।
ಸ್ಸನ್ನೆ ನೋಡದೆ ನುಡಿದೆನಿದ ಗುರು ನುಡಿಸಿದಂದದಲಿ ॥ ಶಿರವನಾತನು ಪೇಳ್ದ ವಿಶ್ರಮಿಸಲ್ಕೆ ಹಲದಿವಸ ॥
ಮನ್ನಿಸುವುದೀ ಗ್ರಂಥ ಸಜ್ಜನ । ಮರಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿಕಾತುರ- ।
ರನ್ನಮಣಿಗಳು ದೋಷ ನೋಡದೆ । ನಿರಲು ಗುರುವಾಸರದೊಳೊಂದಿನ ।
ಮನ್ನಿಸುವುದೀ ಗ್ರಂಥ ಭಗವತ್ಪೇರಣೆಯದೆನುತ ॥ ೧೧೪೨ ॥ ವಿರಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸೆಂದನು ವಿಷ್ಣು ಗುರುಮೂರ್ತಿ ॥ ೧೧೪೭ ॥

ಮಾಸ ಜ್ಯೇಷ್ಠದ ಶುಕ್ಲ ನವಮಿಗೆ ।
ಭಾಸುರದ ಗುರುವಾಸರದೊಳಿದ ।
ಲೇಸಿನಿಂ ವ್ಯಾರಂಭಿಸಿದೆನಧ್ಯಾಯ ಮೊದಲನೆಯ ॥
ಲೇಸಿನಿಂ ಕ್ರಮದಿಂದ ತೀರಿಸಿ ।
ತ್ರಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡಿಸಿದೆನು ।
ಸೂಸುತಿದ್ದುದು ಕಾವ್ಯದೋಳವು ಗುರುಪ್ರಸಾದದಲಿ
॥ ೧೧೮೮ ।

ಕೊನೆಗೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಹದಿಮೂ- ।
ರನೆಯ ಗೀತಾಧ್ಯಾಯ ಕ್ರಮ ಬಿ- ।
ಟ್ಟನಿತ ಸಾಧಿಸ ಬೇಕೆನುತ ಗುರುವರ್ಯ ಪೇಳಿದನು ।।
ಎನಗೆ ಗುರುವಾಕ್ಯ ಪ್ರಮಾಣವಿ- ।
ದೆನುತಲೀ ಯಧ್ಯಾಯ ಬಿಟ್ಟೆನು ।
ಸನುಮತದಿ ಕನ್ನಡಿಸಿದೆನು ಹದಿನಾಲ್ಕನಧ್ಯಾಯ ೧೧೮೯॥

ಮಲಗಿರಲು ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮನೆಯಲಿ ।
ಚೆಲುವಿನಿಂದಾಂ ಸ್ವಪ್ನ ಕಂಡೆನು ।
ನಲವಿನಿಂ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನೆ ಒಂದೆನಗೆ ಪೇಳಿದನು ॥
ಕಲಿಯು ಬೇಕಾ ಚರಕಸಂಹಿತೆ ।
ಯಲಿ ಶರೀರಸ್ಥಾನಪ್ರಕರಣ ।
ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಮೊದಲಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳನೊಂಬತ್ತ ॥೧೧೯೦॥

ಓದಿ ನಾನಾ ಚರಕಸಂಹಿತೆ ।
ಮೋದದಿಂ ಹದಿಮೂರನೆಯ ಒಹ ।
ಮೋದಕಾರಕ ಗೀತೆಯಧ್ಯಾಯವನು ಮಾಡಿದೆನು ॥
ಆದಯಾನಿಧಿ ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೀ- ।
ರ್ವಾದದಿಂದೀ ಗ್ರಂಥವಾಯಿತು ।
ಪಾದಕೆರಗುವೆ ಮುದದಿ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಗುರುವರನ ೧೧೯೧।

ಆಶ್ವಿನದಿ ಸಿತದಶಮಿಯಲಿ ಗುರು- ।
ವಾಸರದಿ ಮುಗಿಸಿದೆನು ಪ್ರಭವದಿ ।
ತ್ರೇಶಕಾಬ್ದದಿ ನವಚತುರ್ಗಜಭೂಮಿ(೧೮೮೪)ಸಂಮಿತದಿ ॥
ಕೂಸಿನಾಟವ ನೋಡಿ ತಾಯಿ- ।
ಲ್ಲಾಸ ಪಡೆವಂದದಲಿ ಪಂಡಿತ- ।
ರೀಸುಪರಿಯಿಂದಾದ ಕೃತಿಯಿದ ಮನ್ನಿಪುದು ಮುದದಿ
॥ ೧೧೯೨ ॥

ಗುರುವಿಗಿದ ನಿರ್ವಾಣಿಯಿಂದೂರಲಿ ।
ತರಣಿವಾರದಿ ತಿಥಿತ್ರಯೋದಶಿ- ।
ಗಿರದೆ ನಾನರ್ಪಿಸಿದೆ ಗುರುದ್ವಾದಶಿಯಿ ಮರುದಿವಸ ॥
ಮರಳಿ ನಾನಿದ ಮಂಗಳೂರಲಿ ।
ಮೆರೆವ ಶ್ರೀವಿಟ್ಠಳನ ದೇವನ ।
ಚರಣಗಳಿಗರ್ಪಿಸಿದೆ ಕಾರ್ತ್ತಿಕಶುಕ್ಲ ಹರಿದಿನದಿ ॥೧೧೯೩॥

ಗೀತೆ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನದೊಳಿದನಾ- ।
ನಾತುರತೆಯಿಂ ಮುದ್ರಿಸುವೆನೀ- ।
ಮಾತ ತೆಗೆದೆನು ಯತ್ನವನ್ನಾತರದಿ ಮಾಡಿದೆನು ॥
ಆತುರತೆ ತೋರಿಸದೆ ಗ್ರಂಥವ ।
ನೀ ತಯಾರಿಸಿ ತೋರಿಸದನವ- ।
ಧೂತಸಮನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಭಕ್ತ್ಯೆಯಲಿ ॥ ೧೧೯೪ ॥

ಏನುತಲೀಪರಿಯಾಜ್ಞೆಯಾಯಿತು ।
ಕನಸಿನಲಿ ನಾನೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಕನಸಿನಲೆ ನಾ ಕೇಳ್ದ ಯಾರಿಹನೀತ ಪಂಡಿತನು ।
ಏನುತಲಾಗುತ್ತರವು ದೊರಕಿತು ।
ಕನಸಿನಲೆ ಕುಮರಾಪುರೀಭವ- ।
ನೆನುತ ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ಹುಡುಕಿಸಿದೆನವನ ॥೧೧೯೫॥

ವೇದವೇದಾಂತಾಧ್ಯ ವ್ಯಾಕರ- ।
ಣಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಜ್ಞ ಪಂಡಿತ- ।
ನಾದ ಕುಮಠಾಪುರಿಯ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ ॥
ಮೋದದಿಂದೀ ಕೃತಿಯ ತಾಂ ಪರಿ- ।
ಶೋಧಿಸಿದನೈ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕ ।
ಸಾಧಿಸಿದನವನಿದನು ಭಗವತ್ಪ್ರೇರಣಾಬಲದಿ ॥ ೧೧೯೬ ॥

ಉದ್ಧವಾಗಿಹ ಲಿಪಿತಕೃತಿಯಲಿ ।
ಬಿದ್ದಿರುವ ದೊರೆದಷ್ಟು ದೋಷವ ।
ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸಿದನು ಕೃತಿಯನ್ನಿದನು ಮಾಮಕವ ॥
ವೃದ್ಧ ತಾನಾಗಿದ್ದರುನು ಗುಣ- ।
ಲುಬ್ಧನಾದುದರಿಂದ ಮತ್ಪ್ರತಿ ।
ಶುದ್ಧಮಾಡಿದನವಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಿಹೆ ನಾನು ॥ ೧೧೯೭ ॥

ಮಂಗಳಂ ಜ್ಞಾನೋದಯಗೆ । ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಗುರುವಿಗೆ ।
ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀಗುರುನಿವೃತ್ತಿಗೆ । ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುದಾಸಗೆ ।
ಮಂಗಳಂ ಸೋಪಾನಮುಕ್ತಾಬಾಯಿಯರಿಗೆನುವೆ ॥ ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರನಿಗಿರಲಿ ಕೃತಿಗೆ ಜಯು ॥ ೧೪೪೮ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ

(೧೮) ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೬೨, ಕನ್ನಡ ಷಟ್ಪದಿಗಳು ೧೪೪೮.

ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಗುರುದತ್ತಾತ್ರೇಯಚರಣಾರವಿಂದಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

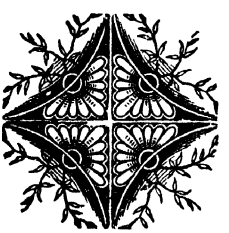

ಜಯ ಮಂಗಳಾರತಿ । ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನಿಗೆ ।
ಜಯಜಯವಿರಲಿ ನಿ- । ವೃತ್ತಿಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ॥ಪಲ್ಲ ॥
ಗೀತೆಯ ಪೇಳಲಿಕಾಯ್ತವತಾರ ।
ಭೂತಳದಲಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯುದಾರ ॥
ಪಾರ್ಥನಿಗರುಹಿದ ಘೋರವಿಚಾರ ।
ಪ್ರೀತಿಯಲಿತ್ತಿಯೊ ಜಗಕುಪಕಾರ ॥
ಜಯ ಮಂಗಳಾರತಿ ॥೧॥

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮ ಸಾರ್ಥಕವು ।
ಕೊಪ್ಪೀಣಿಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯದ್ಭುತವು ॥

ಕೋಣನ ನೊಕದಿಂದ ವೇದ ಸಗುಣವು ।
ನೀನೆ ತಾಂ ಪ್ರೇರಿಸೆ ಬಂತದು ಶ್ರುತವು ।
ಜಯ ॥ ೨ ॥

ಸಚ್ಚಿದಾನೆಂದನಿಗಿತ್ತಿಯೊ ಜೀವ ।
ನಿಚ್ಚಳ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸ್ವಭಾವ ।
ಸ್ವಚ್ಛಮನಸ್ಸಿಲಿ ತೋರಿಸೆ ಭಾವ ।
ತುಚ್ಛರೆಂದೆಣಿಸದೆ ನೀ ಕಾವ ದೇವ ॥ ಜಯ ॥೩॥

ಹುಲಿಯು ಬೆನ್ನಿಲಿ ಕೂತು ಬಂದೆನು ಚಾಂಗ ।
ನಲಿಸಿದಿ ಗೋಡೆಯ ಕುಳಿತು ನಿಃಸಂಗ ॥
ಒಲಿದೆನಗೀಯೊ ನೀ ಭಕ್ತಿತರಂಗ ।
ತಲೆಯ ನಿನ್ನಡಿಗರ್ಪಿಸುವೆ ಪಾವನಾಂಗ ।
ಜಯ ॥ ೪ ॥

ತೀರಿಸಿ ನಿನ್ನವತಾರಕೃತ್ಯವನು ।
ಕಾರಣಿಕನೆ ಕೊಂಡಿ ನೀ ಸಮಾಧಿಯನು ॥
ಸೇರಿದರಾದೇವವರರು ಭೂಮಿಯನು ।
ಭಾರಿ ಹಾಡ್ದರು ನಿನ್ನ ಗುಣಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನು ।
ಜಯ ॥ ೫ ॥

ನಿನ್ನಯ ಲೀಲೆಯು ಭವಭಯಹರಣ ।
ನಿನ್ನಯ ನಾಮವು ದುರಿತಾಂತಕರಣ ॥
ನಿನ್ನಯ ದರ್ಶನವಿಷ್ಟವಿತರಣ ।
ಬಿನ್ನವಿಸುವೆನೆನಗೀಯೊ ನ್ನ ಚರಣ ॥ ಜಯ ॥ ೬ ॥

ಲೀಲೆಯು ನಿನ್ನದಪಾರವಾಗಿಹುದು ।
ನಾಲಿಗೆ ಸಾಲದು ಶಬ್ದಬಾಹ್ಯವದು ॥

ಪಾಲಿಸು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುರೂಪ ನೀ ಹವುದು।
ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವೆನೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಪುದು ॥ ಜಯ ॥ ೭ ॥

ರಾ. ಸು. ಮೂ. ಪದಕರ್ತ.

ಯೋ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞನಿವೃತ್ತಿನಾಥಸುಕೃತಿಸ್ವಭ್ರಾತೃಶಿಷ್ಯಃ ಕೃತೀ
ಶಾಂತಿಕ್ಷಾಂತಿದಯಾದವಾದಿಗುಣಭೂರ್ಯೈರಾಗೃಭಕ್ತ್ಯೈರ್ನಿಧಿಃ।
ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನಾಮಕೃಷ್ಣಭಗವಾನ್ ಗೀತಾವತಾರಸ್ಥಲಂ
ತಂ ವಿಖ್ಯಾತವಿಚಿತ್ರಶಕ್ತಿವಿಭವಂ ವಂದೇ ಮಹಾಪೂರುಷಮ್ ॥ ೧ ॥

ಕು. ನಾ. ಅ. ಶ್ಲೋಕಕರ್ತಾ.

ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜಕೀ

ಜಯ ಜಯ ಜಯ !!!

ಜ್ಞಾನದೇವಕೃತ ಹರಿಪಾತ.

ಹರಿಯು ಹೆಗ್ಗದ ಮುಂಡೆ ಮಾನವ- ।
ನರೆಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಿಂತರೆ ।
ದೊರೆನ್ನುವವನಿಗೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ನಾಲ್ವಿಧದ ಮುಕ್ತಿಗಳು ॥
ಹರಿ ಹರೀಪರಿ ನಿತ್ಯಧ್ಯಾನವ- ।
ನಿರದೆ ಮಾಡಲು ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯು ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಗಣತಿ ಮಾಡುವರಾರು ಲೋಕದಲಿ ॥ ೧ ॥

ಮಡದಿಮಕ್ಕಳ ಗೊಡವೆ ಬಿಡದಲೆ ।
ಒಡಿಗಡಿಗೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಂಬೆ ।
ಜಡಜನಾಭನ ದಿವ್ಯನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ನುಡಿದರೀ ಹರಿನಾಮ ನಾಲಿಗೆ ।
ಪಡೆವರಲ್ಲವೆ ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯ ।
ನುಡಿವುನೀಪರಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಗಳು ನಿಜದಿ ॥ ೨ ॥

ಪರಮಮುನೀಶ್ವರ ವ್ಯಾಸರೀಪರಿ ।
ಯರುಹಿದನು ನಿಗಮಾಗಮದಲೀ ।
ಪರಿಯ ಸುಲಭೋಪಾಯ ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದಿ ॥
ಅರುಹಿದನು ದೃಷ್ಟಾಂತ ಸೋತೆದ- ।
ಕಿರುವುದೇ ಪುಸಿ ನೀತ ನೋಡಿರಿ ।
ಹರಿಯು ತಾನಾಳಾದನೈ ಪಾಂಡವರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ॥ ೩ ॥

ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ಮರಣದಲ್ಲಿಂಬೆ ।
ನಿರುತ ತತ್ಪರ ನೀರ ನಾಲ್ಕನ್ನ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಷ್ಟಾದಶ ಪುರಾಣಗಳು ॥
ನಿರುತ ಮಂಥನ ಮಾಡಿ ನೋಡಲು ।
ಬರುವುದೈ ನವನೀತ ಹರಿಯೇ ।
ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣಗಳ ಬಿಟ್ಟಿದ ನೇಮನಿಷ್ಠೆಯ ನುಡಿದು ॥ ೪ ॥

ಹರಿಯೆ ತುಂಬಿಹನೆಲ್ಲ ಸಚರಾ- ।
ಚರದಿ ಲೋಕಂಗಳಲಿ ವಿಶ್ವದಿ ।
ಹರಿಯೆ ನೋಡಣುರೇಣುಕೃಣಕಾಷ್ಠದಲಿ ತುಂಬಿಹನು ॥
ಹರಿಯೆ ಪಿಂಡಾಂಡದಲಿ ಭರಿತನು ।
ಹರಿಯೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲಿ ಭರಿತನು ।
ಹರಿಹೊರತು ಯೇನಿರುವುದೈ ನಿಜ ತತ್ವನಿದ ನಂಬು ॥ ೫ ॥

ಮೆರೆವುದೈ ನಿಃಸಾರ ತ್ರಿಗುಣವು ।
ಹರಿಯೆ ನಿರ್ಗುಣ ಸಾರವಲ್ಲನೆ ।
ಹರಿಯು ಭಜನಗೆ ಸಾರವೀ ಸಂಸಾರದಲಿ ನಿಜದಿ ॥
ಹೊರಿಸದಿರಿ ವಾದವನು ವ್ಯರ್ಥದಿ ।
ಹರಿಯು ನಿರ್ಗುಣ ಸಗುಣವಗುಣನು ।
ಹರಿಚರಣಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡಿರಿ ಮನದಿ ಸಂತತರು ॥ ೬ ॥

ಹರಿಯು ನಿಜಸನ್ನಿಕ್ಷ ನೋಡಿರಿ ।
ಹರಿನಿರಾಕಾರನು ಸದಾ ತಾ- ।
ನಿರುತ ಹುಟ್ಟಿಸುತಿಹನು ಸಚರಾಚರಸನೆಲ್ಲವನು ॥
ಪರಿಸರಿಯಾ ಜನ್ಮದಲಿ ಒಂದರು ।
ಹರಿಯು ಬಾರದು ಹರಿಯಾ ನಾಮವ ।
ನಿರುತ ಜಪಿಸಿರಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾ ಯೆಂಬ ಮಂತ್ರವನೆ ॥ ೭ ॥

ಜೋರೆದು ಭಾವವ ಭಕ್ತಿಯಾನ್ಯಾ- ।
ಚರಿಸ ಬಹುದೇ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ।
ದೊರೆಯುವುದೆ ನಿಜ ಮುಕ್ತಿ ಮಾನವನಿಂಗೆ ನೋಡಲಿ ॥
ಧರೆಗೆ ಬಲವಾಶಕ್ತಿಯಾದೀ- ।
ಒರವ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಒರುವುದೆ ।
ಹರಿಯು ಭಜನವು ಭಕ್ತಿಭಾವಾದಿ ಕೊಡುವುದೈ ಮುಕ್ತಿ ॥ ೮ ॥

ಅನ್ಯದೇವತೆಗಳನು ಭಜಿಸಿ ಸ್ವ- ।
ನನ್ನ ಮಾಳ್ಪನ ಯುಕ್ತನೇಕಕೆ ।
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಜಪಾದಿಕಾಧನ ಯುಕ್ತಿಯಾಗಗಳು ॥
ತನ್ನ ದೇಹಕೆ ತ್ರಾಸವಲ್ಲನೆ ।
ಚೆನ್ನಗಿಹುದೀ ಹರಿಯು ನಾಮನು ।
ನನ್ನಭಾವದಿ ಭಜಿಸಿರೀ ಕಲಿಯುಗದಿ ಪರನಾಮ ॥ ೯ ॥

ಹರಿಪರಿಯು ನಾಯಾಸ ಕರ್ಮವ ।
ದರದಿವನ ಸಂಸಾರ ಚಕ್ರದೊ- ।
ಳರುಳು ಹಗಲೆನ್ನದಲೆ ಮಾಡುವಿ ಸೌಖ್ಯಕೋಸುಗಸೆ ॥
ಆರೆಗಳಿಗೆಯಾದರು ಬಿಡದೆ ನೀ ।
ಹರಿಯು ನಾಮವ ನೆನೆದು ಕರ್ಮವ ।
ಹರಿಗೆ ನೀನರ್ಪಣೆಯು ಮಾಡಲು ಸೌಖ್ಯ ಪಡೆಯುವಿಲಾ ॥ ೧೦ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣವೊರ್ವಳ ।
ಹರಿಗೆ ನೀ ಕರ್ಮಗಳನರ್ಪಿಸೆ ।
ಹರಿಯಿತ್ತೈ ಭವಬಾಧೆ ನಿನಗಾಯಾಸವೇನಿದಕೆ ॥
ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣವೇ ಈ ।
ಶರಧಿಸಮ ಸಂಸಾರದಲಿ ಸಂ- ।
ತರಣಿಯಲ್ಲವೆ ತಿಳಿದು ಕೋನಿದರಿದನು ದಾಟುವರು ॥೧೧॥

ಯೋಗಯಾಗಾದಿಗಳ ಮಾತ್ರದಿ ।
ನಾಗಶಯನನು ದೊರೆಯುವಾರನು ।
ಯೋಗಯಾಗಾದಿಗಳು ಸಿದ್ಧಿಯ ಕೊಡುವುವೇ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಯೋಗಯಾಗಾದಿಗಳು ಭಾವವಿ- ।
ಯೋಗವಾಗಲು ವ್ಯರ್ಥದಂಭವು ।
ಬೇಗದಲಿ ಕಲಿಯುಗದಿ ಹರಿನಾಮದಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯಲಾ ॥೧೨॥

ಸತ್ಯವಿದ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ನಿಜನಿಜ ।
ಭಕ್ತಿಭಾವದ ಹೊರತು ದೇವರ ।
ಗೊತ್ತ ಹಚ್ಚುವುದೆಂತು ಸಾಧ್ಯವೆ ಮರ್ತ್ಯಸಾಮರಗೆ ॥
ಹತ್ತುವುದೆ ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವ ಗುರು ।
ಹೊರ್ತು ತಪನನು ಮಾಡದಲೆ ಪುರು ।
ಷೋತ್ತಮನು ದೊರಕುವನೆ ಕೊಡದಲೆ ದಾನ ಫಲವಿಹುದೆ
॥೧೩॥

ನಾನು ಯೆನ್ನನುಭವದ ಬಲದಿಂ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪೇಳ್ವೆನು ।
ಜ್ಞಾನನಿಧಿಗಳು ಮಾನ್ಯ ಮಾಳ್ಪುದು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಿದು ॥
ಮಾನವರ ಸಂಸಾರಶರಧಿಗೆ ।
ಮಾನನಿಧಿ ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗತಿ ।
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ತಾರಣೋಪಾಯವ್ವ ಕಣಾ ನಿಜದಿ ॥೧೪॥

ಸಾಧುಗಳು ನಿಜತತ್ತ್ವಬೋಧವ- ।
ನಾದರಿಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ತತ್‌ಕ್ಷಣ- ।
ವಾದಪುದು ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವವೈಯವರ ದಯೆಯಿಂದ ॥
ಭೇದವೇನೈ ಜ್ಯೋತಿ ಕರ್ಪುರ- ।
ಕಾದರದು ಮೇಣುಳಿವುದೇನೈ ।
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಜ್ಞಾನವಗಹುದು ಸದ್ಬೋಧ ॥೧೫॥

ಹರಿಚರಣಸಭ್ಯಕ್ತರಿಂಗೀ- ।
ತೆರದಿ ಸತ್ಸಂಗತಿಯು ದೊರೆಯಲು ।
ದೊರೆಯಿತೆಂದರಿ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಕರತಲಾಮಲಕ ॥

ನಿರುತವೀತೆರವಿರುವ ಭಕ್ತನಿ- ।
ಗಿರವನೈ ಹರಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತನು ।
ಮೆರೆವನಾತನೆ ಹರಿಯು ಜನವನಸ್ಪೃತ್ಯತತ್ತ್ವದಲಿ ॥ ೧೬ ॥

ಮೇರುಪರ್ವತದೊಲು ದುರಿತವ- ।
ನಾರ ಮಾಡಲು ವಜ್ರಲೇಪವೆ ।
ಸೇರದಿರೆ ಹರಿಭಜನಪಂಥನ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥
ಯಾರಿಗೀಪರಿ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ್ಯೆ ।
ಧಾರುಣಿಯೊಳವ ಪತಿತನಲ್ಲವೆ ।
ಯಾರು ಸೇರುವರವನ ನಿಜದಲಿ ಭಾಗ್ಯಹೀನನವ ॥ ೧೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕುತಲತೆಯು ವಜನದ- ।
ಲಿರುವುದೇನೈ ವ್ಯರ್ಥ ಶ್ರಮವೇ ।
ಹರಿಹೊರತು ಮಾತುಗಳನಾಡಲು ಹರಿಯು ದೊರೆಯುವನೆ ॥
ಹರಿಯು ಸರ್ವಾತುಮನು ನಿಜನಿಜ ।
ಹರಿಯು ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಸರ್ವರೊ- ।
ಳಿರುವನೈ ಘಟಪಟದಲೆಂದರಿತವನೆ ಕೋನಿದನು ॥ ೧೮ ॥

ಸಾಧುಸಜ್ಜನರೊಡನೆ ಸೇರುತ ।
ಸಾಧಿಸಿರಿ ಶ್ರೀಪತಿಯ ಭಜನವ ।
ಹಾದಿ ತೋರ್ಪುದು ಸುಲಭ ಮೋಕ್ಷಕೆ ಮನದ ಗತಿಯಿಂದ ॥
ಶ್ರೀಧರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ।
ಆದರಿಸಿರೀ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರವ ।
ಸಾದರದಲಾಕ್ಷಣವೆ ಯೈಕ್ಯವ್ವ ಜೀವಶಿವರೊಳಗೆ ॥ ೧೯ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮವದೊಂದೆ ತತ್ತ್ವವು ।
ಮೆರೆವುದಿದುವೇ ಸಾಧನವಲಾ ।
ಬರುವುದೆಂತೈ ದ್ವೈತಬಂಧನ ನಾಮಜಪದೊಳಗೆ ॥
ದೊರೆಯಿತೀ ನಾಮಾಮೃತದ ರುಚಿ- ।
ಪರಮ ವೈಷ್ಣವರಿಂಗೆ ಯೋಗಿಗ- ।
ಳರಿಯಲಾರರು ಹರಿಯನೊಲಿಸುವ ಜೀವಕಳೆಯಿದಲಾ ॥ ೨೦ ॥

ದೊರೆಯಿತೀಪರಿ ಸುಲಭ ಮಂತ್ರವು ।
ತರಳ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ ನೋಡಿರಿ ।
ದೊರೆತನುದ್ಧವನಿಂಗೆ ಸುಲಭದಿ ಕೃಷ್ಣ ದಾತಾರ ॥
ಇರುವುದಿದು ಬಹುಸುಲಭ ನೋಡಲು ।
ನರರಿಗದು ಸರ್ವತ್ರ ದುರ್ಲಭ- ।
ವರಿವವರು ತತ್ತ್ವವನು ಬಹಳೇ ವಿರಳರೈ ನಿಜದಿ ॥ ೨೧ ॥

ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೊರತನ್ಯ ಜಪಗಳು ।
ವಾಸ್ಯನಲ್ಲೀ ಜಗದಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹೊರ- ।
ತನ್ಯರಿಂದಲಿ ಜ್ಞಾನವಾಗದು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹರಿ ॥
ಎನ್ನದಲೆ ಬಾಯಿಂದ ಭಕ್ತಿಲಿ ।
ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲಾರದು ।
ಜನ್ಮಿಯಿಶನಜಾಗಲಸ್ತನವಲ್ಲವೇ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨೨ ॥

ದ್ವೈತಗಳನೆಲ್ಲವನು ಮುರಿಯುತ ।
ನಾಥನೇ ಹರಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣನು ।
ಈ ತೆರದ ಸದ್ಭಾವ ದೊರೆಯುವ ಹಾದಿಯನೆ ಹುಡುಕು ॥
ಭೂತಳದಲೀ ಜ್ಞಾನ ಶ್ರೀಗುರು- ।
ನಾಥನಿಂದಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸ್ಯೆ ಹರಿ- ।
ಕೀರ್ತನವು ಬಹುಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವು ಗುರುಪ್ರಸಾದದಲಿ
॥ ೨೩ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಾಮೃತದ ಪಾನದಿ ।
ಹರಿಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸಗುಣರೂಪದಿ ।
ಬರುತ ಕುಣಿವನು ಹರಸಿ ಹಾಡುವನವನ ಭಕ್ತರನು ॥
ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರದಿ ।
ಬರುವುದೈ ನಿಜ ಮೌನ ಭವನಂ- ।
ದರುಶನಕೆ ಮೇಣ್ಸೆಲ್ಲ ಕರ್ಮವ್ರಾತ ಹರಿರೂಪ ॥ ೨೪ ॥

ಧರೆಯುನೆಲ್ಲವ ತಿರುಗಿ ನಾನಾ- ।
ತೆರದ ತೀರ್ಥದಿ ಮಿಂದು ನಾಮ- ।
ಸ್ಮರಣವಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯರ್ಥ ಗಂಗಾದ್ಯಖಿಲ ಯಾತ್ರೆಗಳು ॥
ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣವಿನ್ನುಳಿ- ।
ನಿರುವನೈ ಚಾಂಡಾಲ ಪಾಪಿಯು ।
ಹರಿಹೊರತು ಸಂಕಟನಿವಾರಕನಿಲ್ಲವೀ ಜಗದಿ ॥ ೨೫ ॥

ಧರೆಯುಲೆಲ್ಲರು ತಿಳಿವರೀಪರಿ ।
ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಹಿಮೆಯ ।
ವರ ಮುನಿಪ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಯಾರಿದ್ದನು ಮಹಾಪಾಪಿ ॥
ಸುರಮುನಿಪನುಪದೇಶಮಾತ್ರದಿ ।
ಪರಮಪಾವನನಾದನಲ್ಲವೆ ।
ಒರಿದೆ ನಾಮಸ್ಮರಣ ವುದ್ಧರಿಸುವುದು ಮೂರ್ಜಗವ ॥ ೨೬ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಾಡಿರಿ ।
ಒರಿದೆ ಜಪವನು ಮಾಳ್ಪರನ್ನು- !
ದರಿವುದಲ್ಲವೆ ಸಕಲ ಕುಲವುದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದು ॥

ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರದಿ ।
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ದುರಿತದ ।
ಗಿರಿಯು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲಿ ಸಂಶಯ ಬೇಡ ತಿಲಮಾತ್ರ ॥ ೨೭ ॥

ಕೃಣದ ರಾಶಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸೆ ।
ಕ್ಷಣದಿ ಸುಟ್ಟದ ಬೂದಿ ಮಾಳ್ಪುದು ।
ಕ್ಷಣದಲಾಪರಿ ನಾಮಜಪ ಸುಡುತಿಹುದು ಪಾಪಚಯ ॥
ಬಣಗು ಮಂತ್ರಗಳೇಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ।
ಕ್ಷಣದಿ ಭೂತಾದಿಗಳ ತಾಪವ ।
ಹನನ ಮಾಳ್ಪುದು ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣನೀ ಜಗದಿ ॥ ೨೮ ॥

ಹರಿಯು ಯೆನ್ನೊಡೆಯನು ಸಮರ್ಥನು ।
ಹರಿಯು ಜಗದೊಡೆಯನು ಮಹಾತ್ಮನು ।
ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯನರಿಯುವೈ ಶ್ರುತಿನಿಕರವೀತನಕ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ವ್ರತನಿಯಮ ತೀರ್ಥಾ- ।
ಚರಣ ಸಿದ್ಧಿಯ ಕೊಡುವುದೇನೈ ।
ಬರಿದೆ ಜನರೀ ಕರ್ಮದಲಿ ಬಳಲುವರು ತಿಳಿಯದಲೆ ॥ ೨೯ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಾಡದೆ ।
ಹರಿಗೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡದೆ ।
ಬರಿದೆ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಕೂಡುವುವು ನಿಜದಿ ॥
ಸ್ಮರಣ ಮಾಡಲು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ।
ಹರಿಯು ಸುಲಭನು ಭಕ್ತವೃಂದಕೆ ।
ಹರಿಯು ನಿಜನೈ ಕರತಲಾಮಲಕನು ಸುಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ೩೦ ॥

ನೆಲದಿ ಬಿದ್ದಿಹ ಪಾದರಸಕಣ ।
ಫಳಿಲನದ ಹಿಡಿದೆತ್ತ ಬಹುದೇ ।
ಜಲಜನಾಭನ ನಾಮ ವಾತವು ಕಠಿನವೀತೆರದಿ ॥
ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಗೆ ದಿನದಿನದೊಳೆದ ।
ಬಲುನೆಯಿಂದಲಿ ಯತ್ನ ಮಾಡಲು ।
ಗಳಿಸ ಬಹುನೈ ಸುಲಭದಲಿ ಸನ್ಮುಕ್ತಿಸದನಿಯನು ॥ ೩೧ ॥

ಗುರುವಿನಾಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಲಿ ।
ದೊರೆಯಿತೆನಗೀ ಸುಲಭ ಕೀಲಿಯು ।
ಇರುವುದದು ಗುರುಕೀಲಿ ನೋಕ್ಷದ್ವಾರ ತೆರೆಯಿರಲಾ ॥
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಸಾಮ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯು ।
ದೊರೆವುದೆಂತು ಸಮಾಧಿಸುಖವೈ ।
ಹರಿಯ ಬೇಕಾ ದ್ವೈತಭಾವವ ನೋಡು ಸುಖದುಃಖ ॥ ೩೨ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ।
ಇರದು ಬೇರಾ ಬುದ್ಧಿ ವೈಭವ ।
ನಿರಿಸೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಹರಿಯ ಚರಣದಿ ಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವತ್ರ ॥
ಹರಿಸಮಾಧಿಯು ಸುಖವನರಿಯದ ।
ವರಿಗೆ ನೋಡಾ ಯೆಂಟು ಸಿದ್ಧಿಗ- ।
ಳಿರುವವು ನಿರರ್ಥಕ ವ್ಯಪಾಧಿಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೩೩ ॥

ಹರಿಯು ಪರಮಾನಂದ ಸೌಖ್ಯವು ।
ದೊರೆತರಾ ಸಿದ್ಧಿಗಳೆ ವ್ಯರ್ಥವು ।
ದೊರೆಯಲವೃತವು ಗಂಜಿ ಕುಡಿಯುವ ಬಯಕೆ ಹುಟ್ಟುವುದೆ ॥
ನಿರುತ ಶ್ರೀಹರಿನಾಮ ವೊಂದನು ।
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಯುವಾಸಿಸಿರಿ ನೀವ್ ।
ಪರಮ ನಿತ್ಯಾನಂದ ದೊರೆಯುವುದಿದಕೆ ಸಂಶಯವೆ ॥ ೩೪ ॥

ನಿತ್ಯ ಹರಿನಾಮವನಖಂಡಿತ ।
ಸತ್ಯ ಭಜಿಪರೊ ಅವರ ಪೆದರುತ ।
ಎತ್ತಲಾರನು ದೃಷ್ಟಿ ಬಾಧಿಪನೆಂತು ಕಲಿರಾಯ ॥
ಬಿತ್ತೆನಲು ಹರಿನಾಮ ಕಿನಿಯಲಿ ।
ಯೆತ್ತ ಪೋವುದೊ ಮೊತ್ತ ಪಾಪದ ।
ನಿತ್ಯ ಬಾಯಿಃದುಚ್ಚರಿಸು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಹರಿ ॥ ೩೫ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ನೋಡಲು ।
ಪರಶಿವನ ನಿಜಮಂತ್ರವಲ್ಲವೆ ।
ದೊರೆಯಿತದರಿಂ ಶಾಂತಿಯಾತಗೆ ವಿಷದ ಬಾಧೆಯಲಿ ॥
ಪರಶಿವನು ದಿನನಿತ್ಯ ಮಾಡುವ ।
ಪರಮ ಮಂತ್ರವ ಬಾಯಿಯಿಂದು- ।
ಚ್ಚರಿಸಿ ನರತನು ಮಾಡಿ ಸಾರ್ಥಕ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಿರಲಾ
॥ ೩೬ ॥

ಉತ್ತಮಸ್ಥಾನವನು ಪಡೆಯಲು ।
ನಿತ್ಯ ನಾರಾಯಣನ ನಾಮವ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ನೆನೆಯಬೇಕೈ ಯುಕ್ತಿ ಬೇರೇಕೆ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಹರಿನಾಮವೊಂದೇ ।
ಕೆತ್ತಿ ಬಿಡುವುದು ದ್ವೈತವೆಲ್ಲವ ।
ತತ್ತ್ವವಿದ ಬಲ್ಲವರು ಜಗದಲಿ ಕೋನಿದರು ವಿರಳ ॥ ೩೭ ॥

ಹರಿಯು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಸಚರಾ ।
ಚರದಲೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪ್ತನೆಂದೀ- ।
ತೆರದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸಮಬುದ್ಧಿಯನು ಮಾಡುತಲೆ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಲು ।
ಹರಿಯು ದೊರಕಿಪ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವು ।
ಒರಿದೆ ಶಮದಮ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ನಿರರ್ಥಕವು ॥ ೩೮ ॥

ತರಣಿ ಸಾವಿರ ಕಿರಣದಿಂದಲಿ ।
ಧರೆಗೆ ಕೊಡುವನು ಬೆಳಕನೆಲ್ಲವ ।
ಹರಿಯು ತದ್ವತ್ ವಿಶ್ವದಲಿ ತುಂಬಿರುವನಣುರೇಣು ॥
ಭರಿತವಿಹುದಾಕಾಶ ಘಟದಲಿ ।
ಭರಿತವಿಹುದಾಕಾಶ ಮಠದಲಿ ।
ಧರಿಯುವುದೇನೈ ಭೇದನಾಪರಿ ದೇಹದೇಹದಲಿ ॥ ೩೯ ॥

ಇರುವನೊರ್ವನೆ ಹರಿಯು ತಿಳಿಯೈ ।
ಹರಿಯ ನಾವೋಚ್ಚಾರ ಮಾತ್ರದಿ ।
ಹರಿವುದೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವಕರ್ಮಾರ್ಜನದ ಬಂಧನವ್ ॥
ಹರಿಯು ನಾಮವ ಬಾಯಿಯಿಂದು- ।
ಚ್ಚರಿಸಲಿಕೆ ಬಹು ಸುಲಭವಲ್ಲೈ ।
ಪರಿಯಿಸಾದರು ದುರ್ಲಭನು ಹರಿನಾಮತತ್ಪರನು ॥ ೪೦ ॥

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮುಕುಂದ ಯೆಂಬೀ- ।
ನಾಮಗಳ ವ್ರತ ಸಾಧಿಸಲು ನಿ- ।
ರ್ನಾಮವಪ್ಪುದು ದುಃಖ ಸಿದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲವೊಲಿಯುವರು ॥
ನೇಮದಿಂದಲಿ ಬದ್ಧಿಧರ್ಮಗ- ।
ಳಾಮನುಷ್ಯನ ಕಿಂಕರರಲಾ ।
ಭೂಮಿಯಲಿ ಸತ್ಸಂಗದಿಂದಡಗುವುವು ತಾಪಗಳು ॥ ೪೨ ॥

ನಿತ್ಯವೀ ಹರಿನಾಮ ಭಜಿಸಲು ।
ಸತ್ಯವಿದ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ತತ್ತ್ವವ- ।
ನೆತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ತೋರ್ಪುದು ಹರಿಯೆ ಸುಖಶಾಂತಿ ।
ನಿತ್ಯ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಯು ಹಾಡಲು ।
ಎತ್ತಿರುವ ನರದೇಹವೆಲ್ಲ ಪ- ।
ವಿತ್ರವಪ್ಪುದು ವ್ಯರ್ಥವೈ ಯಷ್ಟಾಂಗಯೋಗ ಸಹ ॥ ೪೩ ॥

ಕ್ಲೇಶಗಳ ಕೊಡದಲೆ ಶರೀರಕೆ ।
ಕೇಶವನ ನಾಮದಲಿ ಮಾತ್ರವೆ ।
ದೋಷಗಳ ನಿರ್ಧ್ವಂಸವಾಗುತ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ವೈಕುಂಠ ॥
ಭಾಷೆ ಯೇತಕೆ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪದ ।
ವಾಸವೀವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಯೇಸು ಕರುಣಾನಿಧಿಯೊ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ನಮ್ಮಪ್ಪ ॥ ೪೪ ॥

ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳು ಧನ್ಯರಪ್ಪರು ।
ಬಂಧು ಬಳಗವು ಧನ್ಯವಪ್ಪುದು ।
ಮುಂದೆ ಧನ್ಯರು ಗೋತ್ರದಲಿ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ॥
ಇಂದಿರಾಧವನಮಿತ ನಾಮದ ।
ಮುಂದೆ ತುಲನೆಗೆ ಬರುವುದಾವುದು ।
ಒಂದೆ ಹರಿನಾಮದಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದಿ ॥೪೪॥

ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು ಪೇಳ್ದ ಮಾತಿದು ।
ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನಿಗಿತ್ತ ಗುಹ್ಯವು ।
ಕರುಣದಿಂ ಜ್ಞಾನೇಶನಿತ್ತನು ಮರ್ತ್ಯಜಗಕೆಲ್ಲ ॥
ಧರಿಸದಿರಿ ಸಂಶಯವ ಮನದಲಿ ।
ಧರಿಸಿ ಗುರುವಾಕ್ಯದಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ।
ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲು ಸಲವು ದೊರೆಯುವುದು
॥ ೪೫ ॥

ಓದು ಹರಿವಂಶವ ಪುರಾಣವ- ।
ನಾದರದಿ ದಿನನಿತ್ಯ ಮಾಡಾ ।
ಶ್ರೀಧರನ ಸನ್ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನವ ಬಾಯಿಂಪ ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಹರಿಹೊರತು ಅ- ।
ರಾಧ್ಯ ದೈವತವಿಲ್ಲ ಹರಿಯೇ ।
ಸಾಧ್ಯಸಾಧನವವನ ನಾಮವೆ ಯರಿಯೆ ಬೇರೊಂದ ॥೪೬॥

ಹರಿಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಮಂಡಳಿ- ।
ಗಿರುವುದೈ ವೈಕುಂಠ ಸುಲಭವು ।
ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚರಣದಲಿ ತೀರ್ಥಾಟನದ ಸಲವು ॥
ಹರಿಯ ನಾಮವನನುಸರಿಸಿದರೆ ।
ಹರಿಯಿತಲ್ಲನೆ ದುರಿತವೆಲ್ಲವು ।
ಬರಿದೆ ಹಾಳಾಗುವನು ಮನ ಬಂದಂತೆ ಚರಿಸಿದರೆ ॥ ೪೭ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಧುರವು ।
ತೊರೆಯ ಬೇಡದ ಕಹಿಯೆನುತಲೀ- ।
ಪರಿಯ ರುಚಿಯಾಗುವುದು ಮಾಯಾಜ್ವರದ ಮೂಲಕವು ॥
ಧರಿಸಿ ನಿರ್ಧಾರವನು ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಪರಮ ಮಾತ್ರೆಯ ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿಡ- ।
ಲರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಶುದ್ಧವಪ್ಪುದು ಮಾಯೆಯಡಗುವುದು
॥ ೪೮ ॥

ಎನ್ನ ಮಾತಿದುವೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ।
ಸುಜ್ಞರಿದ ನೋಳ್ಪುದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ।
ಎನ್ನದಲ್ಲೀ ಮಾತು ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಸಂಮತದ ಮಾತು ॥

ಮನ್ನಿಸಿರಿ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸದೇವನು ।
ಬೆಣ್ಣೆಯಿದ ತೆಗೆದಿಟ್ಟನೀಪರಿ ।
ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕ ಹರಿಯೆ ಧ್ಯೇಯನು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ೪೯ ॥

ಜಪವ ಮಾಡಿದರೇನು ಮೇಣಾ ।
ತಪವ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಲೇನೆ ।
ವಿಸ್ತಲವಲ್ಲನೆ ಹರಿಚರಣಕರ್ಪಣವ ಮಾಡದಲೆ ॥
ಸುಪಥವೀ ಹರಿಭಜನೆಯೆ ನಿಜ ।
ಶಪಥಪೂರ್ವಕ ನಾನು ಪೇಳುವೆ ।
ತ್ರಿಪಥಗಾಜನಕನನು ಭಜಿಪುದೆ ತಾರಣೋಪಾಯ ॥ ೫೦ ॥

ಧರೆಯಲೀ ಹರಿನಾಮ ಮಂತ್ರವ- ।
ನಿರದೆ ಭಜಿಸಲು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ।
ಹರಿಪದಾಬ್ಜದಿ ಭೃಂಗವಾದರು ಮರುಳರೇನೆಂಬೆ ॥
ಹರಿಭಜನವೇ ಶಸ್ತ್ರವಿರುವುದು ।
ಧರಿಸಲೀ ಶಸ್ತ್ರವನು ಯಮಕಿಂ- ।
ಕರರ ಭೀತಿಯದೇಕೆ ಯಮನೇ ಓಡಿ ಹೋಗುವನು ॥ ೫೧ ॥

ಹರಿಭಜನ ವೈಷ್ಣವರ ಸಂಪತ್ ।
ಹರಿಭಜನವೇ ಕೀರ್ತಿಲೌಕಿಕ ।
ಹರಿಭಜನವೇ ಕೋಟಿಜನ್ಮದ ದುರಿತ ಸುಡುತಿಹುದು ॥
ದುರಿತ ಕೋಟಿಗಳಿದ್ದರೇನೈ ।
ಹರಿಯು ಪೊಂದೇ ನಾಮ ಸಾಲದೆ ।
ಕರದಪರ್ವತವನ್ನೆ ಸುಡದೇ ಬೆಂಕಿಕಿಡಿಯೊಂದೇ ॥ ೫೨ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮದ ಸುಪ್ರಭಾವದಿ ।
ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು ಕರ್ಮಮತಿಯು ।
ಸೊರಗಿತೈ ಯೋಗಾದಿ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಸಾಧನವು ॥
ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲು ।
ಇರುವುದೇನೈ ಕಾಲವೇಳೆಯು ।
ಇರದು ಮಡಿಪೈಲಗೆಯು ಪಾವನವೈ ಸದಾ ನಾಮ ॥ ೫೩ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರವೇ ಉ- ।
ದ್ಧರಿಪುದಲ್ಲನೆ ಯುಭಯಪಕ್ಷವ ।
ಹರಿನುದಲ್ಲನೆ ಪಾಪ ನುಡಿವನ ಕೇಳ್ವವನ ಪಾಪ ॥
ಹರಿಯ ನಾಮವು ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ ।
ಯೆರಡು ಕುಲಗಳನುದ್ಧರಿಪುದೈ ।
ಇರುವುದೇ ಸಂದೇಹವಿದರಲಿ ತತ್ತ್ವ ಪರಿಕಿಸಿರಿ ॥ ೫೪ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರವೆ ।
ಹಕಣ ಮಾಳ್ಪುದು ಸರ್ವದೋಷವ ।
ನಿಶ್ಚವುದಿದು ಬಹು ಸುಲಭ ತರಣೋಪಾಯ ಜಡರಿಂಗೆ ॥
ಹರಿಯ ನಾಮವೆ ಸಾರ ಬಿಚ್ಚೆಗೆ ।
ಅರಿವಕಾರೀ ಮಹಿಮೆ ಜಗದಲಿ ।
ದೊರೆವುದಾ ವೈಕುಂಠ ಪೂರ್ವಜರೆಲ್ಲರಿಗೆ ನಿಜದಿ ॥ ೫೫ ॥

ಹರಿರಹೂಧವನೆಂದು ನಾಮೋ- ।
ಚ್ಚರಣ ಮಾಡಲು ಸರ್ವದಾ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಯು ಬಂದು ಸಮೀಪದಲಿ ನಿಂದಿರುವನವನೊಡನೆ ॥
ಹರಿಯೆ ನಾರಾಯಣನೆ ಶ್ರೀಹರಿ ।
ಹರಿಯೆ ನಾರಾಯಣನೆ ಎನ್ನಲು ।
ಬರುತ ನಾಲ್ಕಾನುಕ್ತಿ ಭುಕ್ತಿಯು ಕಿಂಕರೆಯರಲ್ಲಿ ॥ ೫೬ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚರಣವಿಲ್ಲದ ।
ನರಸ ಜನ್ಮವಿದಲ್ಲ ನರಕವೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಯಮನಿಗೆ ನೆಂಟನಲ್ಲವೆ ಬಿಡುವನೇ ಯಮನು ॥
ಹರಿಯ ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯನು ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಲೆನಗಳವಲ್ಲವದು ಬಹು ।
ಹಿಡಿದಿಹುದು ನೋಡಿದರೆ ಗಗನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲು ॥ ೫೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಮತವಾದಿಗಳು ಬಹು ।
ಪರಿಯ ತತ್ತ್ವಂಗಳನು ಶೋಧಿಸು- ।
ತಿರುವರೈ ನಿಜತತ್ತ್ವವೊಂದನು ತಿಳಿಯಲಾರರಲಾ ॥
ಅರಿವೆನೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ವಿಶ್ವದಿ ।
ಹರಿಯೆ ನಿಜಪರತತ್ತ್ವವೊಂದೇ ।
ಅರಿಯರೀತತ್ತ್ವವನು ಮಾಯಾಪಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕಿ ॥ ೫೮ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಪಂಥವು ।
ಹಿರಿದು ಸರ್ವೋತ್ತಮವಲಾ ಪಾ- ।
ಮರರು ತಿಳಿಯರು ವೆಚ್ಚ ಬೇಕೇ ನಾಮ ನುಡಿಯಲಿಕೆ ॥
ದರದಿವಸ ಮೂರೇಳು ಸಾವಿರ ।
ಮರಳಿ ಅರ್ನೂರೀಪ್ರಮಾಣದ ।
ಮೆರೆವುದೈ ಜಪ ಜೀವಿಗಳಿಗೀ ಯಾಮವೆಂಟರಲಿ ॥ ೫೯ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ದೇಹದಲ್ಲೀ ।
ವಾನದಿಂ ನಡೆದಿರುವ ಜಪವನೆ ।
ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡುವುದೆ ಸಾಫಲ್ಯ ॥

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನಾಮದಿಂದಲೆ ।
ಹಾನಿಯಹ್ವುದು ಜನ್ಮಮರಣವು ।
ಈ ನಿಧಾನವನರಿತು ಮಾಡುವುದೀ ಹರಿಯ ಜಪವ ॥ ೬೦ ॥

ಜಪವ ಮಾಡಿದರೇನು ನಾ- ।
ತಪವ ಮಾಡಿದರೇನು ಕರ್ಮವ- ।
ನಪರಿಮಿತ ಮಾಡಿದರು ಧರ್ಮಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲರಲಿ ॥
ಕುಪಥಸುಪಥಗಳೆಲ್ಲರಲಿ ಹರಿ- ।
ಗಪರಿಚಿತವೇನಿಹುದು ಸರ್ವವ- ।
ನಪರಿಮಿತಮಹಿಮನಿಗೆ ಹರಿಗರ್ಪಣವ ಮಾಡುವುದು ॥ ೬೧ ॥

ಜಿಡದೆ ಹರಿಯಲಿ ಭಕ್ತಿಭಾವವ- ।
ಬಿಡುಬಿಡೆಲೊ ಸಂದೇಹ ಮನದಿಂ- ।
ದಡಿಗಡಿಗೆ ಹಾಡುವುದು ನಾಮವ ರಾಮಕೃಷ್ಣಹರಿ ॥
ಒಡವೆ ಕುಲಶೀಲಾದಿ ನೋಡನು ।
ಹಡದ ಕುಲಗೋತ್ರಗಳ ನೋಡನು ।
ಜಡಜನಾಭನು ಕೊಡುವನೈ ವೈಕುಂಠ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೬೨ ॥

ಅರವುಮರವುಗಳೆಲ್ಲವೈ ಶ್ರೀ- ।
ಹರಿಯಲಿದ ನಂಬುವುದು ಸುಜನರು ।
ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾತ್ರದಿ ನಿತ್ಯ ಮೋಕ್ಷವಲಾ ॥
ಹರಿಮುಕುಂದ ರಮಾಧವಾಚ್ಯುತ ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ನಾಮಭಜನದ ।
ಭರದಿ ಕಲಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕರಗುವುದಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥ ೬೩ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವ- ।
ನರಿಯವೈ ವೇದಗಳು ನಾಲ್ಕವು ।
ಅರಿವೆನೀ ಜೀವಜಂತುಗಳೆಲ್ಲಿಯೀ ಜಗದಿ ॥
ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರದಿ ।
ಧರಣಿಯೇ ವೈಕುಂಠವಾಯಿತು ।
ಹರಿಯು ಭಕ್ತಕುಟುಂಬಿ ವೈಕುಂಠವನೆ ತೊರೆದನಲಾ ॥ ೬೪ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ಮರಣದಲಿ ದೃಢ- ।
ತರವಿರಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಭಾವವು ।
ಕರುಣೆಯಿಂದಲಿ ಪೊರೆವನೈ ಹರಿ ಭಕ್ತರನು ಸತತ ॥
ಹರಿಯ ನಾಮವು ಸುಲಭವಿದ್ದರು ।
ಅರಿಯದೀ ತತ್ತ್ವವನು ಜಗದಲಿ ।
ಮರುಳರಾದರು ಜನರು ಮಾಯಾಪಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕಿ ॥ ೬೫ ॥

ಹರಿಯು ನಾಮವೆ ಸಕಲತಾರಕ ।
ಹರಿಯು ನಾಮವೆ ಸಕಲಕಾರಕ ।
ಹರಿಯು ನಾಮದ ಹೊರತು ಬೇಸೊಂದಿಲ್ಲ ಸುಖಮಾರ್ಗ ॥
ಅರಿತು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ತತ್ತ್ವವ ।
ನಿರುತ ಮಾಳ್ಪನು ಹರಿಯು ಜಪವನೆ ।
ಮರೆಯುದಿರಿ ಜ್ಞಾನೇಶ ತಿದ್ದಿದ ಮೇಲುಸಂಕ್ತಿಯನೆ ॥ ೬೬ ॥

ಸ್ವಾದಿಸಿರಿ ಪರಿಪರಿಯ ಸುಖವನು ।
ಸಾಧಿಸಿರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಬೋಧೆಯು ।
ಬೋಧವಪ್ಪುದೆ ನಿತ್ಯ ಪರಮಾನಂದ ಸುಖವಲ್ಲಿ ॥
ಶ್ರೀಧರನ ಚರಣದಲಿ ಸಂತತ ।
ಸಾದರದಿ ಮನವಿತ್ತು ನಡೆಯುಲು ।
ಬೋಧವಪ್ಪುದು ವ್ಯರ್ಥವೀ ಸಂಸಾರ ವ್ಯವಹಾರ ॥ ೬೭ ॥

ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಮಹಿಮೆಯ ।
ಕೃಷ್ಣನುಂತ್ರವ ಜಪಿಸಿ ನೋಡಿರಿ ।
ಭಿನ್ನವಪ್ಪುದು ಪಾಪರಾಶಿಯು ಕೋಟಿಜನ್ಮದದು ॥
ನನ್ನದೆಂಬೀವೃತ್ತಿಯನ್ನೇ ।
ಛಿನ್ನ ಮಾಡುತ ಸರ್ವವಿದು ನಿಜ ।
ನಿನ್ನದೆಂದರ್ಪಣೆಯು ಮಾಡಿದರೊಲಿವನೈ ಹರಿಯು ॥ ೬೮ ॥

ಹರಿಯು ನಾಮೋಚ್ಚಾರದಿಂದಲಿ ।
ಚರಿಸಿದರೆ ತೀರ್ಥಗಳನೆಲ್ಲವ ।
ಒರುವುದೈ ಫಲ ಶಾಂತಿದಯೆ ಶ್ರೀಹರಿಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥
ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು ಸ್ವಾನುಭವವನು ।
ಕರುಣದಲಿ ಪೇಳಿದನು ಜ್ಞಾನೇ-।
ಶ್ವರನು ಜಗಕೆ ಸಮಾಧಿಸಂಜೀವನವು ಹರಿಪಾಠ ॥ ೬೯ ॥

ಹರಿಯು ಗೀತೆಯ ಪ್ರಾಕೃತದಿ ವಿ-।
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ದನು ಜ್ಞಾನರಾಜನು ।
ಹರಿಯು ಗೀತೆಯಪಾರಸಾಗರವಾಯ್ತುದುಸ್ತರವು ॥
ಅರಿಯುತೀಪರಿ ಜ್ಞಾನರಾಜನು ।
ಕರುಣಿಸಿದನೀ ಸುಲಭ ಮಂತ್ರವ ।
ಧರೆಗೆ ಹರಿಪಾಠವನು ಪಠಿಸಿರಿ ನಿತ್ಯ ಮರೆಯದಲೆ ॥ ೭೦ ॥

ಹರಿಯಿತೀ ಸುಜ್ಞಾನ ಗಂಗೆಯು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕದಲಾ ।
ಹರಿಯು ಮುಖದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದಳು ನಿತ್ಯಪಾವನಳು ॥
ಮೆರೆಯುತ್ತೈ ಕರ್ಣಾಟಕವು ಬಹು ।
ನಿರುತ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಪೂರದಿ ।
ಮೆರೆಯುತ್ತೈ ಸುಖಶಾಂತಿ ದೇಶದಿ ವಿಷ್ಣುಕೃಪೆಯಿಂದ ॥ ೭೧ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತ ಕನ್ನಡ ಹರಿಪಾಠವು ಮುಗಿದುದು.
ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯದಿಗಳು ೭೧.

ಶ್ರೀಗುರುದತ್ತಾತ್ರೇಯಚರಣಾರವಿಂದಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಶುಭಂ ಭವತು.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.			ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಅ:					
ಅಕೀರ್ತಿಂ ಚಾಪಿ ಭೂತಾನಿ	...	...	೨	೩೪	೩೫
ಅಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮಂ	...	..	೮	೩	೧೪೯
ಅಕ್ಷರಾಣಾಮಕಾರೋಽಸ್ಮಿ	...	...	೧೦	೩೩	೨೨೫
ಅಗ್ನಿರ್ಜ್ಯೋತಿರಹಃ ಶುಕ್ಲಃ	...	...	೮	೨೪	೧೬೪
ಅಚ್ಛೇದ್ಯೋಽಯಮದಾಹ್ಯೋಽಯಂ	...	...	೨	೨೪	೩೧
ಅಜೋಽಪಿ ಸನ್ನವ್ಯಯಾತ್ಮಾ	...	...	೪	೬	೬೯
ಅಜ್ಞಶ್ಚಾಶ್ರದ್ದಧಾನಶ್ಚ	...	...	೪	೪೦	೮೦
ಅಂತಕಾಲೇ ಚ ಮಾಮೇವ	...	...	೮	೫	೧೫೨
ಅಂತವತ್ತು ಫಲಂ ತೇಷಾಂ	...	...	೭	೨೩	೧೪೨
ಅಂತವಂತ ಇಮೇ ದೇಹಾಃ	...	...	೨	೧೮	೩೧
ಅತ್ರ ಶೂರಾ ಮಹೇಷ್ವಾಸಾಃ	...	...	೧	೪	೮
ಅಥ ಕೇನ ಪ್ರಯುಕ್ತೋಽಯಂ	...	...	೩	೩೬	೬೨
ಅಥ ಚಿತ್ತಂ ಸಮಾಧಾತುಂ	...	...	೧೨	೯	೨೯೩
ಅಥ ಜೇತ್ತ್ವಮಿಮಂ ಧರ್ಮ್ಯಂ	...	...	೨	೩೩	೩೪
ಅಥ ಜೈನಂ ನಿತ್ಯಜಾತಂ	...	...	೨	೨೬	೩೧
ಅಥವಾ ಯೋಗಿನಾಮೇವ	...	...	೬	೪೨	೧೨೬
ಅಥವಾ ಬಹುನೈತೇನ	...	...	೧೦	೪೨	೨೨೯
ಅಥ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಾನ್ ದೃಷ್ಟ್ವಾ	...	...	೧	೨೦	೧೩
ಅಥೈತದಪ್ಯಶಕ್ತೋಽಸಿ	...	...	೧೨	೧೧	೨೯೪
ಅದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಂ ಹೃಷಿತೋಽಸ್ಮಿ	...	...	೧೧	೪೫	೨೩೬
ಅದೇಶಕಾಲೇ ಯದ್ದಾನಂ	...	...	೧೭	೨೨	೪೯೭
ಅದ್ವೇಷ್ಟಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ	...	...	೧೨	೧೩	೨೯೫
ಅಧರ್ಮಂ ಧರ್ಮಮಿತಿ ಯಾ	...	...	೧೮	೩೨	೫೫೧

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.			ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಅಧರ್ಮಾಭಿಭವಾತ್ಕೃಷ್ಣ	...	...	೧	೪೧	೧೯
ಅಧಶ್ಚೋರ್ದ್ವಂ ಪ್ರಸೃತಾಃ	...	...	೧೫	೨	೪೧೫
ಅಧಿಭೂತಂ ಕ್ಷರೋ ಭಾವಃ	...	...	೮	೪	೧೫೦
ಅಧಿಯಜ್ಞಃ ಕಥಂ ಕೋಽತ್ರ	...	...	೮	೨	೧೪೮
ಅಧಿಷ್ಠಾನಂ ತಥಾ ಕರ್ತಾ	...	...	೧೮	೧೪	೫೨೬
ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿತ್ಯತ್ವಂ	...	...	೧೩	೧೧	೩೪೨
ಅಧ್ಯೇಷ್ಯತೇ ಚ ಯ ಇಮಂ	...	...	೧೮	೭೦	೬೦೩
ಅನಂತವಿಜಯಂ ರಾಜಾ	...	...	೧	೧೬	೧೮
ಅನಂತಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ನಾಗಾನಾಂ	...	...	೧೦	೨೯	೨೨೪
ಅನನ್ಯಚೇತಾಃ ಸತತಂ	...	...	೮	೧೪	೧೫೭
ಅನನ್ಯಾಶ್ಚಿಂತಯಂತೋ ಮಾಂ	...	...	೯	೨೨	೧೯೨
ಅನಪೇಕ್ಷಃ ಶುಚಿರ್ದಕ್ಷ	...	...	೧೨	೧೬	೬೯೭
ಅನಾದಿತ್ವಾನ್ನಿರ್ಗುಣತ್ವಾತ್	...	...	೧೩	೩೧	೩೭೩
ಅನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಮನಂತ	...	...	೧೧	೧೯	೨೫೫
ಅನಾಶ್ರಿತಃ ಕರ್ಮಫಲಂ	...	...	೬	೧	೯೯
ಅನಿಷ್ಟಮಿಷ್ಟಂ ಮಿಶ್ರಂ ಚ	...	...	೧೮	೧೨	೫೨೨
ಅನುದ್ವೇಗಕರಂ ವಾಕ್ಯ	...	...	೧೭	೧೫	೪೯೧
ಅನುಬಂಧಂ ಕ್ಷಯಂ ಹಿಂಸಾಂ	...	...	೧೮	೭೫	೫೧೫
ಅನೇಕಚಿತ್ತವಿಭ್ರಾಂತಾಃ	...	...	೧೬	೧೬	೪೭೦
ಅನೇಕಬಾಹೂದರವಕ್ತ್ರನೇತ್ರಂ	...	...	೧೧	೧೬	೭೫೨
ಅನೇಕವಕ್ತ್ರನಯನಂ	...	...	೧೧	೧೦	೨೪೭
ಅನ್ನಾದ್ಭವಂತಿ ಭೂತಾನಿ	...	...	೩	೧೪	೫೫೫
ಅನ್ಯೇ ಚ ಬಹವಃ ಶೂರಾಃ	...	...	೧	೯	೧೦
ಅನ್ಯೇ ತ್ವೇವಮಜಾನಂತಃ	...	...	೧೩	೨೫	೩೭೦
ಅಪರಂ ಭವತೋ ಜನ್ಮ	...	...	೪	೪	೬೪
ಅಪರೇ ನಿಯತಾಹಾರಾಃ	...	...	೪	೩೦	೭೭
ಅಪರೇಯಮಿತಸ್ತ್ವನ್ಯಾಂ	...	...	೭	೫	೧೩೨
ಅಪರ್ಯಾಪ್ತಂ ತದಸ್ಮಾಕಂ	...	...	೧	೧೦	೧೦
ಅಪಾನೇ ಜುಹ್ವತಿ ಪ್ರಾಣಂ	...	...	೪	೨೯	೭೭
ಅಪಿ ಚೇತ್ಸುದುರಾಚಾರಃ	...	...	೯	೩೦	೧೯೪
ಅಪಿ ಚೇದಸಿ ಪಾಪೇಭ್ಯಃ	...	...	೪	೩೬	೭೯

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.			ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಅಪ್ರಕಾಶೋಽಪ್ರವೃತ್ತಿಶ್ಚ	...	...	೧೪	೧೩	೬೯೩
ಅಫಲಾಕಾಂಕ್ಷಿಭಿರ್ಯಜ್ಞಃ	...	...	೧೭	೧೧	೪೮೪
ಅಭಯಂ ಸತ್ತ್ವಸಂಶುದ್ಧಿಃ	...	...	೧೬	೧	೪೫೦
ಅಭಿಸಂಧಾಯ ತು ಫಲಂ	...	...	೧೭	೧೨	೪೮೯
ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗಯುಕ್ತೇನ	...	...	೮	೮	೧೫೪
ಅಭ್ಯಾಸೇಽಪ್ಯಸಮರ್ಥೋಽಸಿ	...	...	೧೨	೧೦	೪೯೪
ಅಮಾನಿತ್ವಮದಾಂಭಿತ್ವಂ	...	...	೧೩	೭	೩೧೪
ಅಮೀ ಚ ತ್ವಾಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ	...	...	೧೧	೨೬	೨೬೧
ಅಮೀ ಹಿ ತ್ವಾಂ ಸುರಸಂಘಾ	...	...	೧೧	೨೧	೨೫೬
ಅಯನೇಷು ಚ ಸರ್ವೇಷು	...	...	೧	೧೧	೧೦
ಅಯತಿಃ ಶ್ರದ್ಧಯೋಪೇತಃ	...	...	೬	೩೭	೧೩೫
ಅಯುಕ್ತಃ ಪ್ರಾಕೃತಃ ಸ್ತಬ್ಧಃ	...	...	೧೮	೨೮	೫೪೮
ಅವಜಾನಂತಿ ಮಾಂ ಮೂಢಾಃ	...	...	೯	೧೧	೧೯೯
ಅವಾಚ್ಯವಾದಾಂಶ್ಚ ಬಹೂನ್	...	...	೨	೩೬	೩೫
ಅವಿನಾಶಿ ತು ತದ್ವಿದ್ಧಿ	...	...	೨	೧೭	೩೦
ಅವಿಭಕ್ತಂ ಚ ಭೂತೇಷು	...	...	೧೩	೧೬	೩೬೨
ಅವ್ಯಕ್ತಾದ್ವ್ಯಕ್ತಯಃ ಸರ್ವಾಃ	...	. .	೮	೧೮	೧೬೧
ಅವ್ಯಕ್ತೋಽಕ್ಷರ ಇತ್ಯುಕ್ತಃ	...	...	೮	೨೧	೧೫೧
ಅವ್ಯಕ್ತೋಽಯಮಚಿಂತ್ಯೋಽಯಂ	...	...	೨	೨೫	೩೧
ಅವ್ಯಕ್ತಂ ವ್ಯಕ್ತಿಮಾಪನ್ನಂ	...	...	೭	೨೪	೧೪೨
ಅಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತಂ ಘೋರಂ	...	...	೧೭	೫	೪೯೪
ಅಶೋಚ್ಯಾನನ್ವಶೋಚಸ್ತ್ವಂ	...	...	೨	೧೧	೨೮
ಅಶ್ರದ್ದಧಾನಾಃ ಪುರುಷಾಃ	...	...	೯	೩	೧೭೩
ಅಶ್ರದ್ಧಯಾ ಹುತಂ ದತ್ತಂ	...	...	೧೭	೨೮	೫೦೪
ಅಶ್ವತ್ಥಃ ಸರ್ವವೃಕ್ಷಾಣಾಂ	...	...	೧೦	೨೬	೨೨೩
ಅಸಕ್ತಬುದ್ಧಿಃ ಸರ್ವತ್ರ	...	...	೧೮	೪೯	೫೬೬
ಅಸಕ್ತಿರನಭಿಷ್ವಂಗಃ	...	...	೧೩	೯	೩೪೦
ಅಸತ್ಯಮಪ್ರತಿಷ್ಠಂ ತೇ	...	...	೧೬	೮	೪೬೫
ಅಸೌ ಮಯಾ ಹತಃ ಶತ್ರುಃ	...	...	೧೬	೧೪	೪೬೯
ಅಸಂಯತಾತ್ಮನಾ ಯೋಗಃ	...	...	೬	೩೬	೧೩೪

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.			ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಅಸಂಶಯಂ ಮಹಾಬಾಹೋ	...	...	೬	೩೫	೧೨೪
ಅಸ್ಮಾಕಂ ತು ವಿಶಿಷ್ಟಾ ಯೇ.	...	...	೧	೭	೯
ಅಹಂ ಕೃತುರಹಂ ಯಜ್ಞಃ	...	...	೯	೧೬	೧೪೮
ಅಹಂಕಾರಂ ಬಲಂ ದರ್ಪಂ	...	...	೧೬	೧೪	೪೭೨
,, ,,	...	...	೧೪	೫೩	೫೭೨
ಅಹಮಾತ್ಮಾ ಗುಡಾಕೇಶ	...	...	೧೦	೨೦	೨೨೨
ಅಹಂ ವೈಶ್ವಾನರೋ ಭೂತ್ವಾ	...	...	೧೫	೧೪	೪೩೨
ಅಹಂ ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಭವಃ	...	...	೧೦	೮	೨೧೪
ಅಹಂ ಹಿ ಸರ್ವಯಜ್ಞಾನಾಂ	...	...	೯	೨೪	೧೯೪
ಅಹಿಂಸಾ ಸತ್ಯಮಕ್ರೋಧಃ	...	...	೧೬	೨	೪೫೩
ಅಹಿಂಸಾ ಸಮತಾ ತುಷ್ಟಿಃ	...	...	೧೦	೫	೨೧೨
ಅಹೋ ಬತ ಮಹತ್ಪಾಪಂ	...	...	೧	೪೫	೨೦

ಆ.

ಆಖ್ಯಾಹಿ ಮೇ ಕೋ ಭವಾನು-	...	...	೧೧	೩೧	೨೬೬
ಆಚಾರ್ಯಾಃ ಪಿತರಃ ಪುತ್ರಾಃ	...	...	೧	೩೪	೧೬
ಆಢ್ಯೋಽಭಿಜನವಾನಸ್ಮಿ	...	...	೧೬	೧೫	೪೭೦
ಆತ್ಮಸಂಭಾವಿತಾಃ ಸ್ತಬ್ಧಾಃ	...	...	೧೬	೧೭	೪೭೧
ಆತ್ಮೌಪಮ್ಯೇನ ಸರ್ವತ್ರ	...	...	೬	೩೨	೧೨೩
ಆದಿತ್ಯಾನಾಮಹಂ ವಿಷ್ಣುಃ	...	...	೧೦	೨೧	೨೨೨
ಆಪೂರ್ಯಮಾಣಮಚಲ	...	...	೨	೭೦	೪೫೫
ಆ ಬ್ರಹ್ಮಭುವನಾಲ್ಲೋಕಾಃ	...	...	೮	೧೬	೧೫೯
ಆಯುಧಾನಾಮಹಂ ವಜ್ರಂ	...	...	೧೦	೨೮	೨೨೪
ಆಯುಃ ಸತ್ತ್ವಬಲಾರೋಗ್ಯ	...	...	೧೭	೮	೪೮೬
ಆರುರುಕ್ಷೋರ್ಮುನೇರ್ಯೋಗಂ	...	...	೬	೩	೧೦೦
ಆವೃತಂ ಜ್ಞಾನಮೇತೇನ	...	...	೩	೩೯	೬೪
ಆಶಾಪಾಶಶತೈರ್ಬದ್ಧಾಃ	...	...	೧೬	೧೨	೪೬೮
ಆಶ್ಚರ್ಯವತ್ಪಶ್ಯತಿ	...	...	೨	೨೯	೩೩
ಆಸುರೀಂ ಯೋನಿಮಾಪನ್ನಾ	...	...	೧೬	೨೦	೪೭೩
ಆಹಾರಸ್ತ್ವಪಿ ಸರ್ವಸ್ಯ	...	...	೧೭	೭	೪೮೬
ಆಹುಸ್ತ್ವಾಮೃಷಯಃ ಸರ್ವೇ	...	...	೧೦	೧೩	೨೧೭

ಇ.

ಇಚ್ಛಾದ್ವೇಷಸಮುತ್ಥೇನ	...	...	೭	೨೭	೧೪೩
ಇಚ್ಛಾ ದ್ವೇಷಃ ಸುಖಂ ದುಃಖಂ	...	...	೧೩	೭	೩೦೪

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.			ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಇತಿ ಗುಹ್ಯತಮಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ	...	...	೧೫	೨೦	೪೪೩
ಇತಿ ತೇ ಜ್ಞಾನಮಾಖ್ಯಾತಂ	...	...	೧೮	೬೩	೫೯೦
ಇತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ತಥಾ ಜ್ಞಾನಂ	...	...	೧೩	೧೮	೩೬೩
ಇತ್ಯರ್ಜುನಂ ವಾಸುದೇವಸ್ತಥೋಕ್ತ್ವಾ		...	೧೧	೫೦	೨೮೦
ಇತ್ಯಹಂ ವಾಸುದೇವಸ್ಯ	...	...	೧೮	೭೪	೬೦೭
ಇದಮದ್ಯ ಮಯಾ ಲಬ್ಧಂ	...	...	೧೬	೧೩	೪೮೯
ಇದಂ ತು ತೇ ಗುಹ್ಯತಮಂ	...	...	೯	೧	೧೭೧
ಇದಂ ತೇ ನಾತಪಸ್ಕಾಯ	...	...	೧೮	೬೭	೬೦೦
ಇದಂ ಶರೀರಂ ಕೌಂತೇಯ	...	...	೧೩	೧	೩೦೩
ಇದಂ ಜ್ಞಾನಮುಪಾಶ್ರಿತ್ಯ	...	...	೧೪	೨	೩೮೨
ಇಂದ್ರಿಯಸ್ಯೇಂದ್ರಿಯಸ್ಯಾರ್ಥೇ	...	...	೩	೩೪	೭೧
ಇಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ ಹಿ ಚರತಾಂ	...	...	೨	೬೭	೪೪
ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಪರಾಣ್ಯಾಹುಃ	...	...	೩	೪೨	೬೫
ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಮನೋಬುದ್ಧಿಃ	...	...	೩	೪೦	೬೪
ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಷು ವೈರಾಗ್ಯಂ	...	...	೧೩	೮	೩೩೫
ಇಮಂ ವಿವಸ್ವತೇ ಯೋಗಂ	...	...	೪	೧	೨೭
ಇಷ್ಟಾನ್ ಭೋಗಾನ್ ಹಿ ವೋ ದೇವಾಃ		...	೩	೧೨	೫೩
ಇಹೈಕಸ್ಥಂ ಜಗತ್ಕೃತ್ಸ್ನಂ	...	...	೧೧	೭	೨೪೩
ಇಹೈವ ತೈರ್ಜಿತಃ ಸರ್ಗ	...	...	೫	೧೯	೯೦

ಈ.

ಈಶ್ವರಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ	...	...	೧೮	೬೧	೫೦೮

ಉ.

ಉತ್ಪೈಃ ಶ್ರದ್ಧಾಸಮನ್ವಿತಾಂ	...	...	೧೦	೨೭	೨೨೩
ಉತ್ಕ್ರಾಮಂತಂ ಸ್ಥಿತಂ ವಾಪಿ	...	...	೧೫	೧೦	೪೨೯
ಉತ್ತಮಃ ಪುರುಷಸ್ತ್ವನ್ಯಃ	...	...	೧೫	೧೭	೪೫೦
ಉತ್ಸನ್ನಕುಲಧರ್ಮಾಣಾಂ	...	..	೧	೪೪	೨೦
ಉತ್ಸೀದೇಯುರಿಮೇ ಲೋಕಾಃ	...	...	೩	೨೪	೫೭
ಉದಾರಾಃ ಸರ್ವ ಏವೈತೇ	...	...	೭	೧೮	೧೩೯
ಉದಾಸೀನವದಾಸೀನಃ	...	...	೧೪	೨೩	೪೧೧
ಉದ್ಧರೇದಾತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ	...	...	೬	೫	೧೧೧

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ			ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಉಪದ್ರವ್ಯಮನುಮಂತಾ ಚ	...	...	೧೩	೨೨	೩೬೮
ಊರ್ಧ್ವಂ ಗಚ್ಛಂತಿ ಸತ್ತ್ವಸ್ಥಾಃ	...	...	೧೪	೧೮	೩೯೭
ಋ					
ಋಷಿಭಿರ್ಬಹುಧಾ ಗೀತಂ	...	...	೧೩	೪	೩೦೫
ಏ					
ಏತಚ್ಛ್ರುತ್ವಾ ವಚನಂ ಕೇಶವಸ್ಯ	...	...	೧೧	೩೫	೨೬೯
ಏತದ್ಯೋನೀನಿ ಭೂತಾನಿ	...	...	೭	೬	೧೩೩
ಏತನ್ನೋ ನ ಶಯಂ ಕೃಷ್ಣ	...	...	೬	೩೯	೧೭೫
ಏತಾನ್ನ ಹಂತುಮಿ ಚ್ಛಾಮಿ	...	...	೧	೩೫	೧೮
ಏತಾನ್ಯಪಿ ತು ಕರ್ಮಾಣಿ	...	...	೧೮	೬	೫೧೭
ಏತಾಂ ದೃಷ್ಟಿಮವ ಷ್ಟಭ್ಯ	...	...	೧೬	೯	೪೬೬
ಏತಾಂ ವಿಭೂತಿಂ ಯೋಗಂ ಚ	...	...	೧೦	೭	೨೧೩
ಏವಂ ವಿಮುಕ್ತಃ ಕೌಂತೇಯ	...	...	೧೬	೨೨	೪೭೫
ಏವಮುಕ್ತೋ ಹೃಷೀಕೇಶಃ	...	...	೧	೨೪	೧೪
ಏವಮುಕ್ತ್ವಾರ್ಜುನಃ ಸಂಖ್ಯೇ	...	...	೧	೪೭	೨೧
ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ತತೋ ರಾಜನ್	...	...	೧೧	೯	೨೪೪
ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ಹೃಷೀಕೇಶಃ	...	...	೨	೯	೨೭
ಏವಮೇತದ್ಯಥಾತ್ಥ ತ್ವಂ	...	...	೧೧	೩	೨೩೮
ಏವಂ ಪರಂಪರಾಪ್ರಾಪ್ತಂ	...	...	೪	೨	೬೭
ಏವಂ ಸ್ತುತಃ ಹೃಷೀಕೇಶಂ	...	...	೩	೧೬	೫೫
ಏವಂ ಬಹುವಿಧಾ ಯಜ್ಞಾಃ	...	...	೪	೩೨	೭೮
ಏವಂ ಬುದ್ಧೇಃ ಪರಂ ಬುದ್ಧ್ವಾ	...	...	೩	೪೩	೬೫
ಏವಂ ಸತತಯುಕ್ತಾ ಯೇ	...	...	೧೨	೧	೨೮೭
ಏವಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಕೃತಂ ಕರ್ಮ	...	...	೪	೧೫	೭೨
ಏಷಾ ತೇಽಭಿಹಿತಾ ಸಾಂಖ್ಯೇ	...	...	೨	೩೯	೩೭
ಏಷಾ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಸ್ಥಿತಿಃ ಪಾರ್ಥ	...	...	೨	೭೨	೪೬
ಓ					
ಓಂ ತತ್ಸದಿತಿ ನಿರ್ದೇಶಃ	...	...	೧೭	೨೩	೪೯೯
ಓಮಿತ್ಯೇಕಾಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ	...	...	೮	೧೩	೧೫೬
ಕ					
ಕಚ್ಚಿನ್ನೋಭಯವಿಭ್ರಷ್ಟಃ	...	...	೬	೩೮	೧೨೫

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ ಥಮ ಚರಣ.			ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಕಚ್ಚಿದೇತಚ್ಛ್ರುತಂ ಪಾರ್ಥ	...	...	೧೮	೭೨	೬೦೪
ಕಟ್ಟಮ್ಲಲವಣಾತ್ಯುಷ್ಣ	...	...	೧೭	೯	೪೭೭
ಕಥಂ ನ ಜ್ಞೇಯಮಸ್ಮಾಭಿಃ	...	...	೧	೩೯	೧೯
ಕಥಂ ಭೀಷ್ಮಮಹಂ ಸಂಖ್ಯೇ	...	...	೨	೪	೨೩
ಕಥಂ ವಿದ್ಯಾಮಹಂ ಯೋಗಿನ್	...	...	೧೦	೧೭	೨೨೦
ಕರ್ಮಜಂ ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತಾ ಹಿ	...	...	೨	೫೧	೪೦
ಕರ್ಮಣಃ ಸುಕೃತಸ್ಯಾಹುಃ	...	...	೧೪	೧೬	೩೯೬
ಕರ್ಮಣ್ಯೇವ ಹಿ ಸಂಸಿದ್ಧಿಂ	...	...	೩	೨೦	೫೬
ಕರ್ಮಣೋ ಽಪಿ ಬೋದ್ಧವ್ಯಂ	...	...	೪	೧೭	೭೨
ಕರ್ಮಣ್ಯಕರ್ಮ ಯಃ ಪಶ್ಯೇತ್	...	...	೪	೧೮	೭೩
ಕರ್ಮಣ್ಯೇವ ಧಿಕಾರಸ್ತೇ	...	...	೨	೪೭	೩೯
ಕರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಭವಂ ವಿದ್ಧಿ	...	...	೩	೧೫	೭೫
ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಸಂಯಮ್ಯ	...	...	೩	೬	೫೧
ಕರ್ಷಯಂತಃ ಶರೀರಸ್ಥಂ	...	...	೧೭	೬	೪೪೫
ಕವಿಂ ಪುರಾಣಮನುಶಾಸಿತಾರಂ	...	...	೮	೯	೧೨೪
ಕಸ್ಮಾಚ್ಚ ತೇ ನ ನಮೇ	...	...	೧೧	೩೭	೨೭೧
ಕಾಮ ಏಷ ಕ್ರೋಧ ಏಷಃ	...	...	೩	೩೭	೬೨
ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಮುಕ್ತಾನಾಂ	...	...	೫	೨೬	೯೪
ಕಾಮಮನಾಶ್ರಿತ್ಯ ದುಷ್ಪೂರಂ	...	...	೧೬	೧೦	೪೬೭
ಕಾಮಾತ್ಮಾನಃ ಸ್ವರ್ಗಪರಾಃ	...	...	೨	೪೩	೩೮
ಕಾವೈಸ್ತೈಸ್ತೈರ್ಹೃತಜ್ಞಾನಾಃ	...	...	೭	೨೦	೧೪೧
ಕಾವ ೃತಾಂ ಕರ್ಮಣಾಂ ನ್ಯಾಸಂ	...	...	೧೪	೨	೫೧೩
ಕಾಯೇನ ಮನಸಾ ಬುದ್ಧ್ಯಾ	...	...	೫	೧೧	೪೬
ಕಾರ್ಪಣ್ಯದೋಷೋಪಹತಸ್ವಭಾವಃ	...	...	೨	೭	೨೫
ಕಾರ್ಯಕಾರಣಕರ್ತೃತ್ವೇ	...	...	೧೩	೨೦	೩೬೫
ಕಾರ್ಯಮಿತ್ಯೇವ ಯತ್ಕರ್ಮ	...	...	೧೮	೯	೪೨೦
ಕಾಲೋಽಸ್ಮಿ ಲೋಕಕ್ಷಯಕೃತ್	...	...	೧೧	೩೨	೨೬೬
ಕಾಶ್ಯಶ್ಚ ಪರಮೇಷ್ವಾಸಃ	...	...	೧	೧೭	೧೨
ಕಾಂಕ್ಷಂತಃ ಕರ್ಮಣಾಂ ಸಿದ್ಧಿಂ	...	...	೪	೧೨	೭೧
ಕಿಂ ಕರ್ಮ ಕಿಮಕರ್ಮೇತಿ	...	...	೪	೧೬	೭೨
ಕಿಂ ತದ್ಬ್ರಹ್ಮ ಕಿಮಧ್ಯಾತ್ಮಂ	...	...	೮	೧	೧೪೪
ಕಿಂ ಪುನರ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ ಪುಣ್ಯಾಃ	...	...	೯	೩೩	೨೧೧

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.			ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಕೀಟನಂ ಗದಿನಂ ಚಕ್ರಹಸ್ತಂ	...	...	೧೧	೪೬	೨೭೭
ಕಿರೀಟಿನಂ ಗದಿನಂ ಚಕ್ರಿಣಂ ಚ	...	...	೧೧	೧೭	೨೫೪
ಕುತಸ್ತ್ವಾ ಕಶ್ಮಲಮಿದಂ	...	...	೨	೨	೨೨
ಕುಲಕ್ಷಯೇ ಪ್ರಣಶ್ಯಂತಿ	...	...	೧	೪೦	೧೯
ಕೃಪಯಾ ಪರಯಾವಿಷ್ಟೋ	...	...	೧	೨೮	೧೪
ಕೃಷಿಗೋರಕ್ಷವಾಣಿಜ್ಯಂ	...	...	೧೪	೪೪	೫೬೧
ಕೈರ್ಲಿಂಗೈಸ್ತ್ರೀನ್ ಗುಣಾನೇತಾನ್	...	...	೧೪	೨೧	೪೦೦
ಕ್ರೋಧಾದ್ಭವತಿ ಸಂಮೋಹಃ	...	...	೨	೬೩	೪೩
ಕ್ಲೈಬ್ಯಂ ಮಾಸ್ಮಗಮಃ ಪಾರ್ಥ	...	...	೨	೩	೨೩
ಕ್ಲೇಶೋಽಧಿಕತರಸ್ತೇಷಾಂ	...	...	೧೨	೫	೨೯೧
ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಭವತಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ	...	...	೯	೩೧	೧೯೮
ಕ್ಷೇ ತ್ರಕ್ಷೇ ತ್ರಜ್ಞಯೋರೇವಂ	...	...	೧೩	೩೪	೩೭೬
ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಂ ಚಾಪಿ ಮಾಂ ವಿದ್ಧಿ	...	...	೧೩	೨	೩೦೩

ಗ

ಗತಸಂಗಸ್ಯ ಮುಕ್ತಸ್ಯ	...	...	೪	೨೩	೭೫
ಗತಿರ್ಭರ್ತಾ ಪ್ರಭುಃ ಸಾಕ್ಷೀ	...	...	೯	೧೮	೧೮೯
ಗಾಂಡೀವಂ ಸ್ರಂಸತೇ ಹಸ್ತಾತ್	...	...	೧	೩೦	೧೫
ಗಾಮಾವಿಶ್ಯ ಚ ಭೂತಾನಿ	...	...	೧೫	೧೩	೪೨೨
ಗುಣಾನೇತಾನತೀತ್ಯ ತ್ರೀನ್	...	...	೧೪	೨೦	೩೯೮
ಗುರೂನಹತ್ವಾ ಹಿ ಮಹಾನುಭಾವಾನ್	...	...	೨	೫	೨೪

ಚ

ಚಂಚಲಂ ಹಿ ಮನಃ ಕೃಷ್ಣ	...	...	೬	೩೪	೧೨೩
ಚತುರ್ವಿಧಾ ಭಜಂತೇ ಮಾಂ	...	...	೭	೧೬	೧೩೮
ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಂ ಮಯಾ ಸೃಷ್ಟಂ	...	...	೪	೧೩	೭೧
ಚಿಂತಾಮಪರಿಮೇಯಾಂ ಚ	...	...	೧೬	೧೧	೪೬೭
ಚೇತಸಾ ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ	...	...	೧೮	೫೭	೫೮೯

ಜ

ಜನ್ಮ ಕರ್ಮ ಚ ಮೇ ದಿವ್ಯಂ	...	...	೪	೯	೭೦
ಜರಾಮರಣಮೋಕ್ಷಾಯ	...	...	೭	೨೯	೧೪೪
ಜಾತಸ್ಯ ಹಿ ಧ್ರುವೋ ಮೃತ್ಯುಃ	...	...	೨	೨೭	೩೨

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.			ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು
ಚಿಕಾತ್ಮನಃ ಪ್ರಶಾಂತಸ್ಯ	...	...	೬	೭	೧೦೩
ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞೇನ ಚಾಪ್ಯನ್ಯೇ	...	...	೯	೧೫	೧೪೬
ಜ್ಞಾನಃಜ್ಞಾನಕೃಪ್ತಾತ್ಮ	...		೬	೪	೧೦೨
ಜ್ಞಾನೇನ ತು ತದಜ್ಞಾನಂ	...	...	೫	೬	೪೯
ಜ್ಞಾನಂ ಕರ್ಮ ಚ ಕರ್ತಾ ಚ	...	...	೧೮	೧೯	೫೩೪
ಜ್ಞಾನಂ ತೇಽಹಂ ಸವಿಜ್ಞಾನಂ	...	...	೭	೨	೧೩೨
ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಪರಿಜ್ಞಾತಾ	...	...	೧೪	೧೮	೨೩೫
ಜ್ಞೇಯಃ ಸ ನಿತ್ಯಸಂನ್ಯಾಸೀ	...	...	೫	೩	೮೪
ಜ್ಞೇಯಂ ಯತ್ತತ್ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ	...	...	೧೩	೧೨	೩೪೮
ಜ್ಯಾಯಸೀ ಚೇತ್ಕರ್ಮಣಸ್ತೇ	...	. .	೩	೧	೪೭
ಜ್ಯೋತಿಷಾಮಪಿ ತಜ್ಜ್ಯೋತಿಃ	...	...	೧೩	೧೭	೩೬೩

ತ

ತಂ ತಥಾ ಕೃಪಯಾವಿಷ್ಟಂ	..	...	೨	೧	೨೨
ತತಃ ಪದಂ ತತ್ಪರಿಮಾರ್ಗಿತವ್ಯಂ	...	...	೧೫	೪	೪೨೨
ತಚ್ಚ ಸಂಸ್ಕೃತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತ್ಯ	...	.	೧೮	೭೨	೬೦೯
ತತಃ ಶಙ್ಖಾಶ್ಚ ಭೇರ್ಯಶ್ಚ	.	...	೧	೧೩	೧೧
ತತಃ ಶ್ವೇತೈರ್ಹಯೈರ್ಯುಕ್ತೇ	...	...	೧	೧೪	೧೧
ತತಃ ಸ ವಿಸ್ಮಯಾವಿಷ್ಟೋ	...	...	೧೧	೧೪	೭೫೧
ತತ್ತ್ವವಿತ್ತು ಮಹಾಬಾಹೋ	...	...	೩	೨೮	೫೯
ತತ್ರ ತಂ ಬುದ್ಧಿಸಂಯೋಗಂ	...	...	೬	೪೩	೧೨೬
ತತ್ರ ಸತ್ತ್ವಂ ನಿರ್ಮಲತ್ವಾತ್	...	...	೧೪	೬	೩೮೮
ತಥಾನುಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿನಾಂ ಸಾರ್ಥಃ		...	೧	೩೬	೧೪
ತತ್ಪ್ರೇಕಸ್ಯಂ ಜಗತ್ಕೃತ್ಸ್ನಂ	...	...	೧೧	೧೩	೨೫೦
ತತ್ರೈಕಾಗ್ರಂ ಮನಃ ಕೃತ್ವಾ	...	...	೬	೧೨	೧೧೦
ತತ್ರೈವಂ ಸತಿ ಕರ್ತಾರಂ			೧೮	೧೬	೫೭೯
ತತೋ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಯಚ್ಚ ಯಾದೃಕ್ಚ	...	...	೧೩	೩	೩೦೩
ತದಿತ್ಯನಭಿಸಂಧಾಯ	...	...	೧೭	೨೫	೫೦೨
ತದಬುದ್ಧಯಸ್ತದಾತ್ಮಾನಃ	...	...	೫	೧೭	೯೪
ತದ್ವಿದ್ಧಿ ಪ್ರಣಿಪಾತೇನ	...	...	೪	೩೪	೭೮
ತಪಸ್ವಿಭ್ಯೋಽಧಿಕೋ ಯೋಗೀ	...	...	೬	೪೬	೧೫೮

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ			ಅಧ್ಯಾಯ	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ತಾವನ್ಮಯಹನುಹಂ ವರ್ಷಂ	...	...	೯	೧೯	೧೯೦
ತಮಸ್ತ್ವಜ್ಞಾನಜಂ ವಿದ್ಧಿ	...	...	೧೪	೮	೩೯೦
ತಮುವಾಚ ಹೃಷೀಕೇಶಃ	...	...	೨	೧೦	೨೭
ತಮೇವ ಶರಣಂ ಗಚ	...	...	೧೮	೬೨	೫೮೯
ತು ವಿದ್ಯಾದ್ದುಃಖಸಂಯೋಗಂ	...	...	೬	೨೩	೧೨೦
ತಸ್ಮಾಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಂ ಪ ಮಾಣಂ ತೇ	...	...	೧೬	೨೪	೪೭೬
ತಸ್ಮಾತ್ಪ್ರಣಮ್ಯ ಪ್ರಣಿಧಾಯ	...	...	೧೧	೪೪	೭೭೫
ತಸ್ಮಾತ್ತ್ವಮಿಂದ್ರಿಯಾಣ್ಯಾದೌ	...	...	೩	೪೧	೬೪
ತಸ್ಮಾತ್ತ್ವಮುತ್ತಿಷ್ಠ ಯಶೋ	...	...	೧೧	೩೩	೨೬೮
ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವೇಷು ಕಾಲೇಷು	...	...	೮	೭	೧೫೩
ತಸ್ಮಾದಸಕ್ತಃ ಸತತಂ	...	...	೩	೧೯	೫೬
ತಸ್ಮಾದಜ್ಞಾನಸಂಭೂತಂ	...	...	೪	೪೨	೬೧
ತಸ್ಮಾದೋಮಿತ್ಯುದಾಹೃತ್ಯ	...	...	೧೭	೨೪	೫೦೮
ತಸ್ಮಾದ್ಯಸ್ಯ ಮಹಾಬಾಹೋ	...	...	೨	೬೮	೪೫
ತಸ್ಮಾನ್ನಾರ್ಹಾ ವಯಂ ಹಂತುಂ	...	...	೧	೩೭	೧೮
ತಸ್ಯ ಸಂಜನಯನ್ ಹರ್ಷಂ	...	...	೧	೧೨	೧೧
ತಾನಹಂ ದ್ವಿಷತಃ ಕ್ರೂರಾನ್	...	...	೧೬	೧೯	೪೭೩
ತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸಂಯಮ್ಯ	...	...	೩	೬೧	೪೩
ತುಲ್ಯನಿಂದಾಸ್ತುತಿರ್ಮೌನೀ	...	...	೧೨	೧೯	೨೦೦
ತೇಜಃ ಕ್ಷಮಾ ಧೃತಿಃ ಶೌಚಂ	...	...	೧೬	೩	೪೫೮
ತೇ ತಂ ಭುಕ್ತ್ವಾ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಂ	...	...	೯	೨೧	೧೯೨
ತೇಷಾಮಹಂ ಸಮುದ್ಧರ್ತಾ	...	...	೧೨	೭	೨೯೧
ತೇಷಾಮೈವಾನುಕಂಪಾರ್ಥಂ	...	...	೧೦	೧೧	೨೧೬
ತೇಷಾಂ ಸತತಯುಕ್ತಾನಾಂ	...	...	೧೦	೧೦	೨೧೫
ತೇಷಾಂ ಜ್ಞಾನೀ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಃ	...	...	೭	೧೭	೧೩೮
ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಕರ್ಮಫಲಾಸಂಗಂ	...	...	೪	೨೦	೭೪
ತ್ಯಾಜ್ಯಂ ದೋಷವದಿತ್ಯೇಕೇ	...	...	೧೮	೩	೫೧೫
ತ್ರಿಭಿರ್ಗುಣಮಯೈರ್ಭಾವೈಃ	...	...	೭	೧೩	೧೩೫
ತ್ರಿವಿಧಾ ಭವತಿ ಶ್ರದ್ಧಾ	...	...	೧೭	೨	೪೯೧
ತ್ರಿವಿಧಂ ನರಕಸ್ಯೇದಂ	...	...	೧೬	೨೧	೪೭೪
ತ್ರೈಗುಣ್ಯವಿಷಯಾ ವೇದಾಃ	...	...	೨	೪೫	೩೮
ತ್ರೈವಿದ್ಯಾ ಮಾಂ ಸೋಮಪಾಃ	...	...	೯	೨೦	೧೯೧
ತ್ವಮಕ್ಷರಂ ಪರಮಂ ವೇದಿತವ್ಯಂ	...	...	೧೧	೧೮	೨೮೫

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.			ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ತ್ವಮಾದಿದೇವಃ ಪುರುಷಃ	...	...	೧೧	೩೮	೫೧

ದ

ದಂಡೋ ದಮಯತಾಮಸ್ಮಿ	...	...	೧೦	೩೮	೨೨೮
ದಂಡೋ ದಮೋಽಭಿಮಾನಶ್ಚ	...	...	೧೬	೪	೪೨
ದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲಾನಿ ಚ ತೇ	...	...	೧೧	೨೫	೨೫೮
ದಾತವ್ಯಮಿತಿ ಯದ್ದಾನಂ	...	...	೧೭	೨೦	೪೯೫
ದಿವಿ ಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರಸ್ಯ	...	...	೧೧	೧೨	೨೫೫
ದಿವ್ಯಮಾಲ್ಯಾಂಬರಧರಂ	...	...	೧೧	೧೧	೨೪೯
ದುಃಖಮಿತ್ಯೇವ ಯತ್ಕರ್ಮ	...	...	೧೮	೮	೫೧೯
ದುಃಖೇಷ್ವನುದ್ವಿಗ್ನಮನಾಃ	...	...	೨	೫೬	೪೧
ದೂರೇಣ ಹ್ಯವರಂ ಕರ್ಮ	...	...	೨	೪೯	೪೧
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತು ಪಾಂಡವಾನೀಕಂ	...	...	೧	೨	೮
ದೃಷ್ಟ್ವೇಮಂ ಸ್ವಜನಂ ಕೃಷ್ಣ	...	...	೧	೨೮	೧೫
ದೃಷ್ಟ್ವೇದಂ ಮಾನುಷಂ ರೂಪಂ	...	...	೧೧	೫೧	೨೮೬
ದೇವದ್ವಿಜಗುರುಪ್ರಾಜ್ಞ	...	...	೧೭	೧೪	೪೯೧
ದೇವಾನ್ ಭಾವಯತಾನೇನ	...	...	೩	೧೧	೫೩
ದೇಹೀ ನಿತ್ಯಮವಧ್ಯೋಽಯಂ	...	...	೨	೩೦	೩೩
ದೇಹಿನೋಽಸ್ಮಿನ್ ಯಥಾ ದೇಹೇ	...	...	೨	೧೩	೨೮
ದೈವಮೇವಾಪರೇ ಯಜ್ಞಂ	...	...	೪	೨೫	೭೫
ದೈವೀ ಹ್ಯೇಷಾ ಗುಣಮಯೀ	...	...	೭	೧೪	೧೩೭
ದೈವೀಸಂಪದ್ವಿಮೋಕ್ಷಾಯ	...	...	೧೬	೫	೪೬೩
ದೋಷೈರೇತೈಃ ಕುಲಘ್ನಾನಾಂ	...	...	೧	೪೩	೬೦
ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋರಿದಮಂತರಂ	...	...	೧೧	೨೦	೨೫೫
ದ್ಯೂತಂ ಛಲಯತಾಮಸ್ಮಿ	...	...	೧೦	೩೬	೨೨೭
ದ್ರವ್ಯಯಜ್ಞಾಸ್ತಪೋಯಜ್ಞಾ	...	...	೪	೨೮	೭೬
ದ್ರುಪದೋ ದ್ರೌಪದೇಯಾಶ್ಚ	...	...	೧	೧೮	೧೩
ದ್ರೋಣಂ ಚ ಭೀಷ್ಮಂ ಚ	...	...	೧೧	೩೪	೨೬೨
ದ್ವಾವಿಮೌ ಪುರುಷೌ ಲೋಕೇ	...	...	೧೫	೧೬	೪೩೭
ದೌಭೂತಸರ್ಗೌ ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್	...	...	೧೬	೬	೬೭೩

ಧ.

ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೇ	...	...	೧	೧	೭

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.			ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಧೂಮೋ ರಾತ್ರಿಸ್ತಥಾ ಕೃಷ್ಣಃ	...	...	೮	೨೫	೧೬೫
ಧೂಮೇನಾವ್ರಿಯತೇ ವಹ್ನಿಃ	...	...	೩	೩೮	೬೪
ಧೃತ್ಯಾ ಯಯಾ ಧಾರಯತೇ	...	...	೧೮	೩೩	೫೫೨
ಧೃಷ್ಟಕೇತುಶ್ಚೇಕಿತಾನಃ	...	...	೧	೫	೯
ಧ್ಯಾನೇನಾತ್ಮನಿ ಪಶ್ಯಂತಿ	...	...	೧೩	೨೪	೩೬೯
ಧ್ಯಾಯತೋ ವಿಷಯಾನ್ ಪುಂಸಃ	...	...	೨	೬೨	೪೩

ನ

ನ ಕರ್ತೃತ್ವಂ ನ ಕರ್ಮಾಣಿ	...	...	೫	೧೪	೨೨
ನ ಕರ್ಮಣಾಮನಾರಂಭಾತ್	...	...	೩	೪	೪೯
ನ ಕಾಂಕ್ಷೇ ವಿಜಯಂ ಕೃಷ್ಣ	...	...	೧	೩೨	೧೩
ನ ಚ ತಸ್ಮಾನ್ಮನುಷ್ಯೇಷು	...	...	೧೮	೬೯	೬೦೨
ನ ಚ ಮತ್ಸ್ಥಾನಿ ಭೂತಾನಿ	...	...	೯	೫	೧೩೪
ನ ಚ ಮಾಂ ತಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ	...	...	೯	೯	೧೩೨
ನ ಚೈದ್ವಿದ್ಮಃ ಕತರನ್ನೋ	...	...	೨	೬	೨೫
ನ ಜಾಯತೇ ಮ್ರಿಯತೇ ವಾ	...	...	೨	೨೦	೩೦
ನ ತದಸ್ತಿ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ವಾ	...	...	೧೮	೪೦	೫೦೩
ನ ತದಾ ಸಯತೇ ಸೂರ್ಯೋ	...	...	೧೫	೬	೪೫
ನ ತು ಮಾಂ ಶಕ್ಯಸೇ ದ್ರಷ್ಟುಂ	...	...	೧೧	೮	೨೪೩
ನ ತ್ವೇವಾಹಂ ಜಾತು ನಾಸಂ	...	...	೨	೧೨	೨೮
ನ ದ್ವೇಷ್ಟ್ಯಕುಶಲಂ ಕರ್ಮ	...	...	೧೮	೧೦	೫೮೧
ನ ಪ್ರಹೃಷ್ಯೇತ್ಪ್ರಿಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ	...	...	೫	೨೦	೯೦
ನ ಬುದ್ಧಿಭೇದಂ ಜನಯೇತ್	...	...	೩	೨೬	೫೮
ನಭಃಸ್ಪೃಶಂ ದಿಪ್ತಮನೇಕವರ್ಣಂ	...	...	೧೧	೨೪	೨೫೮
ನಮಃ ಪುರಸ್ತಾದಥ ಪೃಷ್ಠತಸ್ತೇ	...	...	೧೧	೪೦	೨೭೨
ನ ಮಾಂ ಕರ್ಮಾಣಿ ಲಿಂಪಂತಿ	...	...	೪	೧೪	೨೨
ನ ಮಾಂ ದುಷ್ಕೃತಿನೋ ಮೂಢಾಃ	...	...	೭	೧೫	೧೩೮
ನ ಮೇ ಪಾರ್ಥಾಸ್ತಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ	...	...	೩	೨೨	೫೭
ನ ಮೇ ವಿದುಃ ಸುರಗಣಾಃ	...	...	೧೦	೨	೨೧೧
ನ ರೂಪಮಸ್ಯೇಹ ತಥೋಪ	...	...	೧೫	೩	೪೧೯
ನ ವೇದಯಜ್ಞಾಧ್ಯಯನೈಃ	...	...	೧೧	೪೮	೨೭೯
ನಷ್ಟೋ ಮೋಹಃ ಸ್ಮೃತಿರ್ಲಬ್ಧಾ	...	...	೧೮	೭೩	೬೦೫

ಶ್ಲೋಕದ ಮೊದಲ ಪಥಮ ಚರಣ.		ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪುಟ.
ನ ಹಿ ಕಶ್ಚಿತ್ ಕ್ಷಣಮಪಿ	...	೩	೫	೫೦
ನ ಹಿ ದೇಹಭೃತಾ ಶಕ್ಯಂ	...	೧೮	೧೧	೨೭೧
ನ ಹಿ ಪ್ರಪಶ್ಯಾಮಿ ಮಮಾಪ	...	೨	೮	೨೬
ನ ಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ	...	೪	೩೮	೭೯
ನಾತ್ಯಶ್ನತಸ್ತು ಯೋಗೋಽಸ್ತಿ	...	೬	೧೬	೧೧೮
ನಾದತ್ತೇ ಕಸ್ಯಚಿತ್ಪಾಪಂ	...	೫	೧೫	೮೯
ನಾನ್ಯಂ ಗುಣೇಭ್ಯಃ ಕರ್ತಾರಂ	...	೧೪	೧೯	೨೯೭
ನಾಸತೋ ವಿದ್ಯತೇ ಭಾವಃ	...	೨	೧೬	೪೯
ನಾಸ್ತಿ ಬುದ್ಧಿರಯುಕ್ತಸ್ಯ	...	೨	೬೬	೪೪
ನಾಹಂ ಪ್ರಕಾಶಃ ಸರ್ವಸ್ಯ	...	೭	೨೫	೧೪೩
ನಾಹಂ ವೇದೈರ್ನ ತಪಸಾ	...	೧೧	೫೩	೨೦೭
ನಾಂತೋಽಸ್ತಿ ಮಮ ದಿವ್ಯಾನಾಂ	...	೧೦	೪೦	೨೦೮
ನಿಮಿತ್ತಾನಿ ಚ ಪಶ್ಯಾಮಿ	..	೧	೩೧	೧೬
ನಿಯತಸ್ಯ ತು ಸಂನ್ಯಾಸಃ	...	೧೮	೭	೨೧೪
ನಿಯತಂ ಕುರು ಕರ್ಮ ತ್ವಂ	...	೩	೮	೨೧
ನಿಯತಂ ಸಂಗರಹಿತಂ	...	೧೮	೨೩	೨೪೩
ನಿರಾಶೀರ್ಯತಚಿತ್ತಾತ್ಮಾ	...	೪	೨೧	೭೪
ನಿರ್ಮಾನಮೋಹಾ ಜಿತಸಂಗ	...	೧೫	೫	೪೨೩
ನಿಶ್ಚಯಂ ಶೃಣು ಮೇ ತತ್ರ	...	೧೮	೪	೨೧೬
ನಿಹತ್ಯ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾನ್ನಃ	...	೧	೩೬	೧೮
ನೇಹಾಭಿಕ್ರಮನಾಶೋಽಸ್ತಿ	...	೨	೪೦	೭೭
ನೈತೇ ಸೃತೀ ಪಾರ್ಥ ಜಾನನ್	...	೮	೨೭	೧೬೬
ನೈನಂ ಛಿದಂತಿ ಶಸ್ತ್ರಾಣಿ	...	೨	೨೩	೫೧
ನೈವ ಕಿಂಚಿತ್ಕರೋಮೀತಿ	...	೫	೮	೮೬
ನೈವ ತಸ್ಯ ಕೃತೇನಾರ್ಥೋ	...	೩	೧೮	೫೬

ಪ

ಪಂಚೈತಾನಿ ಮಹಾಬಾಹೋ	...	೧೮	೧೩	೨೨೪
ಪತ್ರಂ ಪುಷ್ಪಂ ಫಲಂ ತೋಯಂ	...	೯	೨೬	೧೯೬
ಪರಸ್ತಸ್ಮಾತ್ತು ಭಾವೋಽನ್ಯೋ	...	೮	೨೦	೧೬೧
ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಂ ಧಾಮ	...	೧೦	೧೨	೨೧೭
ಪರಂ ಭೂಯಃ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ	...	೧೪	೧	೩೧೧

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.		ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಪರಿತ್ರಾಣಾಯ ಸಾಧೂನಾಂ	...	೪	೮	೬೯
ಪವನಃ ಪವತಾಮಸ್ಮಿ	...	೧೦	೩೧	೨೨೪
ಪಶ್ಯ ಮೇ ಪಾರ್ಥ ರೂಪಾಣಿ	...	೧೧	೫	೨೪೧
ಪಶ್ಯಾದಿತ್ಯಾನ್ ವಸೂನ್ ರುದ್ರಾನ್	...	೧೧	೬	೨೪೨
ಪಶ್ಯಾಮಿ ದೇವಾಂಸ್ತವ ದೇವ	...	೧೧	೧೫	೨೫೧
ಪಶ್ಯೈತಾಂ ಪಾಂಡುಪುತ್ರಾಣಾಂ	...	೧	೩	೮
ಪಾರ್ಥ ನೈವೇಹ ನಾಮುತ್ರ	...	೬	೪೦	೧೩೫
ಪಾಂಚಜನ್ಯಂ ಹೃಷೀಕೇಶೋ	...	೧	೧೫	೧೧
ಪಿತಾಸಿ ಲೋಕಸ್ಯ ಚರಾಚರಸ್ಯ	...	೧೧	೪೩	೨೭೫
ಪಿತಾಹಮಸ್ಯ ಜಗತೋ	...	೯	೧೭	೧೮೮
ಪುಣ್ಯೋ ಗಂಧಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಚ	...	೭	೯	೧೩೪
ಪುರುಷಃ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥೋ ಹಿ	...	೧೩	೨೧	೩೬೭
ಪುರುಷಃ ಸ ಪರಃ ಪಾರ್ಥ	...	೮	೨೨	೧೬೧
ಪುರೋಧಸಾಂ ಚ ಮುಖ್ಯಂ ಮಾಂ	...	೧೦	೨೪	೨೨೩
ಪೂರ್ವಾಭ್ಯಾಸೇನ ತೇನೈವ	...	೬	೪೪	೧೨೭
ಪೃಥಕ್ತ್ವೇನ ತು ಯಜ್ಞಾನಂ	...	೧೮	೨೧	೫೫೯
ಪ್ರಕಾಶಂ ಚ ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ	...	೧೪	೨೨	೪೦೦
ಪ್ರಕೃತಿಂ ಪುರುಷಂ ಚೈವ	...	೧೩	೧೯	೩೬೪
ಪ್ರಕೃತಿಂ ಸ್ವಾಮವಷ್ಟಭ್ಯ	...	೯	೮	೧೭೭
ಪ್ರಕೃತೇಃ ಕ್ರಿಯಮಾಣಾನಿ.	...	೩	೨೭	೨೮೨
ಪ್ರಕೃತೇರ್ಗುಣಸಂಮೂಢಾಃ	...	೩	೨೯	೨೫೯
ಪ್ರಕೃತ್ಯೈವ ಚ ಕರ್ಮಾಣಿ	...	೧೩	೨೯	೩೭೨
ಪ್ರಜಹಾತಿ ಯದಾ ಕಾಮಾನ್	...	೨	೫೫	೪೫
ಪ್ರಯತ್ನಾದ್ಯತಮಾನಸ್ತು	...	೬	೪೫	೧೩೮
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ ಮನಸಾ	...	೮	೧೦	೧೫೪
ಪ್ರಲಪನ್ ವಿಸೃಜನ್ ಗೃಹ್ಣನ್	...	೫	೯	೮೬
ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ನಿವೃತ್ತಿಂ ಚ	...	೧೮	೩	೪೭೪
,, ,,	...	೧೮	೩೦	೫೫೦
ಪ್ರಶಾಂತಮನಸಂ ಹ್ಯೇನಂ	...	೬	೨೭	೧೧೧
ಪ್ರಶಾಂತಾತ್ಮಾ ವಿಗತಭೀಃ	...	೬	೧೪	೧೧೧
ಪ್ರಸಾದೇ ಸರ್ವದುಃಖಾನಾಂ	...	೨	೬೫	೪೪
ಪ್ರಹ್ಲಾದಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ದೈತ್ಯಾನಾಂ	...	೧೦	೩೦	೨೨೪
ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪುಣ್ಯಕೃತಾಂಲ್ಲೋಕಾನ್	...	೬	೪೧	೧೫೬

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.		ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಬ				
ಬಲಂ ಬಲವತಾಂ ಚಾಹಂ	...	೭	೧೧	೧೩೪
ಬಹಿರಂತಶ್ಚ ಭೂತಾನಾಂ	...	೧೩	೧೫	೩೬೧
ಬಹೂನಾಂ ಜನ್ಮನಾಮಂತೇ	...	೭	೧೯	೧೪೦
ಬಹೂನಿ ಮೇ ವ್ಯತೀತಾನಿ	...	೪	೫	೬೮
ಬಂಧುರಾತ್ಮಾತ್ಮನಸ್ತಸ್ಯ	...	೬	೬	೧೦೨
ಬಾಹ್ಯಸ್ಪರ್ಶೇಷ್ವಸಕ್ತಾತ್ಮಾ	...	೫	೨೧	೯೧
ಬೀಜಂ ಮಾಂ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ	...	೭	೧೦	೧೨೪
ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತೋ ಜಹಾತೀಹ	...	೨	೫೦	೪೨
ಬುದ್ಧಿರ್ಜ್ಞಾನಮಸಂಮೋಹಃ	...	೧೦	೪	೨೧೨
ಬುದ್ಧೀರ್ಭೇದಂ ಧೃತೇಶ್ಚೈವ	...	೧೮	೨೯	೫೫೯
ಬುದ್ಧ್ಯಾ ವಿಶುದ್ಧಯಾ ಯುಕ್ತಃ	...	೧೮	೫೧	೫೭೦
ಬೃಹತ್ಸಾಮ ತಥಾ ಸಾಮ್ನಾಂ	...	೧೦	೩೫	೨೨೨
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಃ ಪ್ರತಿವ್ಯಾಹಂ	...	೧	೨೨	೪೦೫
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾಧಾಯ ಕರ್ಮಾಣಿ	...	೫	೧೦	೮೬
ಬ್ರಹ್ಮಭೂತಃ ಪ್ರಸನ್ನಾತ್ಮಾ	...	೧೮	೫೪	೫೭೫
ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣಂ ಬ್ರಹ್ಮಹವಿಃ	...	೪	೨೪	೭೫
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕ್ಷತ್ರಿಯವಿಶಾಂ	...	೧೮	೪೧	೫೫೮
ಭ				
ಭಕ್ತ್ಯಾತ್ವನನ್ಯಯಾ ಶಕ್ಯ	...	೧೧	೫೪	೨೮೭
ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮಾಮಭಿಜಾನಾತಿ	...	೧೮	೫೫	೫೭೭
ಭಯಾದ್ರಣಾದುಪರತಂ	...	೨	೩೫	೭೫
ಭವಾನ್ ಭೀಷ್ಮಶ್ಚ ಕರ್ಣಶ್ಚ	...	೧	೮	೯
ಭವಾಪ್ಯಯೌ ಹಿ ಭೂತಾನಾಂ	...	೧೧	೨	೨೩೭
ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಪ್ರಮುಖತಃ	...	೧	೨೫	೧೪
ಭೂತಗ್ರಾಮಃ ಸ ಏವಾಯಂ	...	೮	೧೯	೧೬೦
ಭೂಮಿರಾಪೋಽನಲೋ ವಾಯುಃ	...	೭	೪	೧೩೨
ಭೂಯ ಏವ ಮಹಾಬಾಹೋ	...	೧೦	೧	೨೦೯
ಭೋಕ್ತಾರಂ ಯಜ್ಞತಪಸಾಂ	...	೫	೨೯	೯೫
ಭೋಗೈಶ್ವರ್ಯಪ್ರಸಕ್ತಾನಾಂ	...	೨	೪೪	೫೮

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.		ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪುಟ.
ಮ				
ಮಚ್ಚಿತ್ತಃ ಸರ್ವದುರ್ಗಾಣಿ	...	೧೮	೫೮	೫೮೬
ಮಚ್ಚಿತ್ತಾ ಮದ್ಗತಪ್ರಾಣಾಃ	...	೧೦	೯	೨೧೪
ಮತ್ಕರ್ಮಕೃನ್ಮತ್ಪರಮೋ	...	೧೧	೫೫	೨೮೪
ಮತ್ತಃ ಪರತರಂ ನಾನ್ಯತ್	...	೭	೭	೧೩೩
ಮದನುಗ್ರಹಾಯ ಪರಮಂ	...	೧೧	೧	೨೩೫
ಮನಃಪ್ರಸಾದಃ ಸೌಮ್ಯತ್ವಂ	...	೧೭	೧೬	೪೯೨
ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಸಹಸ್ರೇಷು	...	೭	೩	೧೩೨
ಮನ್ಮನಾ ಭವ ಮದ್ಭಕ್ತೋ	...	೯	೩೪	೨೧೪
” ”	...	೧೮	೬೫	೫೯೨
ಮನ್ಯಸೇ ಯದಿ ತಚ್ಛಕ್ಯಂ	...	೧೧	೪	೨೩೯
ಮಮ ಯೋನಿರ್ಮಹದ್ಬ್ರಹ್ಮ	...	೧೪	೩	೩೮೩
ಮಮೈವಾಂಶೋ ಜೀವಲೋಕೇ	...	೧೫	೭	೪೨೭
ಮಯಾ ತತಮಿದಂ ಸರ್ವಂ	...	೯	೪	೧೭೪
ಮಯಾಧ್ಯಕ್ಷೇಣ ಪ್ರಕೃತಿಃ	...	೯	೧೦	೧೭೮
ಮಯಾ ಪ್ರಸನ್ನೇನ ತವಾರ್ಜುನೇದಂ	...	೧೧	೪೭	೨೭೮
ಮಯಿ ಚಾನನ್ಯಯೋಗೇನ	...	೧೩	೧೧	೩೪೧
ಮಯಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಕರ್ಮಾಣಿ	...	೩	೩೦	೫೯
ಮಯ್ಯಾವೇಶ್ಯ ಮನೋ ಯೇ ಮಾಂ	...	೧೨	೨	೨೮೮
ಮಯ್ಯಾಸಕ್ತಮನಾಃ ಪಾರ್ಥ	...	೭	೧	೧೩೧
ಮಯ್ಯೇವ ಮನ ಆಧತ್ಸ್ವ	...	೧೨	೮	೨೯೨
ಮಹರ್ಷಯಃ ಸಪ್ತ ಪೂರ್ವೇ	...	೧೦	೬	೨೧೩
ಮಹರ್ಷೀಣಾಂ ಭೃಗುರಹಂ	...	೧೦	೨೫	೨೨೩
ಮಹಾತ್ಮಾನಸ್ತು ಮಾಂ ಪಾರ್ಥ	...	೯	೧೩	೧೮೨
ಮಹಾಭೂತಾನ್ಯಹಂಕಾರೋ	...	೧೩	೫	೩೧೮
ಮಾಂ ಚ ಯೋಽವ್ಯಭಿಚಾರೇಣ	...	೧೪	೨೬	೪೮೩
ಮಾ ತೇ ವ್ಯಥಾ ಮಾ ಚ	...	೧೧	೪೯	೨೭೯
ಮಾತ್ರಾಸ್ಪರ್ಶಾಸ್ತು ಕೌಂತೇಯ	...	೨	೧೪	೨೯
ಮಾನಾಪಮಾನಯೋಸ್ತುಲ್ಯಃ	...	೧೪	೨೫	೪೦೩
ಮಾಮುಪೇತ್ಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮ	...	೮	೧೫	೧೫೭
ಮಾಂ ಹಿ ಪಾರ್ಥ ವ್ಯಪಾಶ್ರಿತ್ಯ	...	೯	೩೨	೨೦೦
ಮುಕ್ತಸಂಗೋಽನಹಂವಾದೀ	...	೧೮	೨೬	೫೫೬

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.			ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಮೂಢಗ್ರಾಹೇಣಾತ್ಮನೋ ಯತ್	...	...	೧೩	೧೯	೪೪೪
ಮೃತ್ಯುಃ ಸರ್ವಹರಶ್ಚಾಹಂ	...	...	೧೦	೩೪	೨೨೬
ಮೋಘಾಶಾ ಮೋಘಕರ್ಮಾಣಃ	...	...	೯	೧೨	೧೮೧

ಯ

ಯ ಇದಂ ಪರಮಂ ಗುಹ್ಯಂ	...		೧೮	೬೮	೬೧೨
ಯ ಏನಂ [illegible]ತ್ತಿ ಹಂತಾರಂ	...		೨	೧೯	೩೦
ಯ ಏನಂ ವೇತ್ತಿ ಪುರುಷಂ	...		೧೩	೨೨	೩೬೯
ಯಚ್ಚಾಪಿ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ	...		೧೦	೩೯	೨೨೮
ಯಚ್ಚಾನಹಾ ಸಾರ್ಥಮಸತ್ಕೃತೋಽಸಿ	...		೯	೨೨	೨೭೩
ಯಜಂತೇ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾ ದೇವಾನ್	...		೧೭	೪	೪೮೩
ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾ ನ ಪುನರ್ಮೋಹಂ	...		೪	೩೫	೭೯
ಯತತೋಽಪ್ಯಕೃತಾತ್ಮಾನಃ	...		೨	೬೦	೪೨
ಯತಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿರ್ಭೂತಾನಾಂ	...		೧೮	೪೬	೫೬೪
ಯತೇಂದ್ರಿಯಮನೋಬುದ್ಧಿ	...		೫	೨೮	೯೪
ಯತೋ ಯತೋ ನಿಶ್ಚರತಿ	...		೬	೨೬	೧೬೧
ಯತಂತೋ ಯೋಗಿನಶ್ಚೈನಂ	...		೧೫	೧೧	೪೨೯
ಯತ್ಕರೋಷಿ ಯದಶ್ನಾಸಿ	...		೯	೨೭	೧೯೭
ಯತ್ತದಗ್ರೇ ವಿಷಮಿವ	...		೧೮	೩೭	೫೦೫
ಯತ್ತು ಕಾಮೇಪ್ಸುನಾ ಕರ್ಮ	...		೧೮	೨೪	೫೪೪
ಯತ್ತು ಕೃತ್ಸ್ನವದೇಕಸ್ಮಿನ್	...		೧೮	೨೨	೫೪೦
ಯತ್ತು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಾರ್ಥ	...		೧೭	೨೧	೪೯೭
ಯತ್ರ ಕಾಲೇತ್ವನಾವೃತ್ತಿಂ	...		೮	೨೩	೧೬೩
ಯತ್ರ ಯೋಗೇಶ್ವರಃ ಕೃಷ್ಣೋ	...		೧೮	೭೮	೬೧೦
ಯತ್ರೋಪರಮತೇ ಚಿತ್ತಂ	...		೬	೨೦	೧೧೯
ಯತ್ಸಾಂಖ್ಯೈಃ ಪ್ರಾಪ್ಯತೇ ಸ್ಥಾನಂ	...		೫	೫	೮೫
ಯಥಾಕಾಶಸ್ಥಿತೋ ನಿತ್ಯಂ	...		೯	೬	೧೭೬
ಯಥಾ ದೀಪೋ ನಿವಾತಸ್ಥೋ	...		೬	೧೯	೧೧೯
ಯಥಾ ನದೀನಾಂ ಬಹವೋಂಬುವೇಗಾಃ	...		೧೧	೨೮	೨೬೪
ಯಥಾ ಪ್ರಕಾಶಯತ್ಯೇಕಃ	...		೧೩	೩೩	೩೭೫
ಯಥಾ ಪ್ರದೀಪ್ತಂ ಜ್ವಲನಂ	...		೧೧	೨೯	೨೬೪
ಯಥಾ ಸರ್ವಗತಂ ಸೌಕ್ಷ್ಮ್ಯಾತ್	...		೧೩	೩೨	೩೭೫

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.		ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಯಥೈಧಾಂಸಿ ಸಮಿದ್ಧೋಽಗ್ನಿಃ	...	೪	೩೭	೭೯
ಯದಗ್ರೇ ಚಾನುಬಂಧೇ ಚ	...	೧೮	೩೯	೫೫೭
ಯದಹಂಕಾರಮಾಶ್ರಿತ್ಯ	...	೧೮	೫೯	೫೬೭
ಯದಕ್ಷರಂ ವೇದವಿದೋ ವದಂತಿ	...	೮	೧೧	೧೫೫
ಯದಾ ತೇ ಮೋಹಕಲಿಲಂ	...	೨	೫೨	೪೧
ಯದಾದಿತ್ಯಗತಂ ತೇಜೋ	...	೧೫	೧೨	೪೩೧
ಯದಾ ಭೂತಪೃಥಗ್ಭಾವಂ	...	೧೩	೩೦	೩೬೩
ಯದಾ ಯದಾ ಹಿ ಧರ್ಮಸ್ಯ	...	೪	೭	೬೯
ಯದಾ ವಿನಿಯತಂ ಚಿತ್ತಂ	...	೬	೧೮	೧೧೮
ಯದಾ ಸತ್ತ್ವೇ ಪ್ರವೃದ್ಧೇ ತು	...	೧೪	೧೪	೩೯೩
ಯದಾ ಸಂಹರತೇ ಚಾಯಂ	...	೨	೫೮	೪೩
ಯದಾ ಹಿ ನೇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಷು	...	೬	೪	೧೦೧
ಯದಿ ಮಾಮಪ್ರತೀಕಾರಂ	...	೧	೪೬	೬೧
ಯದಿ ಹ್ಯಹಂ ನ ವರ್ತೇಯಂ	...	೩	೨೩	೨೭
ಯದೃಚ್ಛಯಾ ಚೋಪಪನ್ನಂ	...	೨	೩೨	೩೪
ಯದೃಚ್ಛಾಲಾಭಸಂತುಷ್ಟೋ	...	೪	೨೨	೭೪
ಯದ್ಯದಾಚರತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಃ	...	೩	೨೧	೨೭
ಯದ್ಯದ್ವಿಭೂತಿಮತ್ಸತ್ತ್ವಂ	...	೧೦	೪೧	೨೬೯
ಯದ್ಯಪ್ಯೇತೇ ನ ಪಶ್ಯಂತಿ	...	೧	೩೪	೧೯
ಯಂ ಯಂ ವಾಪಿ ಸ್ಮರನ್ ಭಾವಂ	...	೮	೬	೧೦೩
ಯಯಾ ತು ಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥಾನ್	...	೧೮	೩೪	೫೫೩
ಯಯಾ ಧರ್ಮಮಧರ್ಮಂ ಚ	...	೧೮	೩೧	೫೫೧
ಯಯಾ ಸ್ವಪ್ನಂ ಭಯಂ ಶೋಕಂ	...	೧೮	೩೫	೫೫೩
ಯಂ ಲಬ್ಧ್ವಾ ಚಾಪರಂ ಲಾಭಂ	...	೬	೨೨	೧೩೦
ಯಂ ಸಂನ್ಯಾಸಮಿತಿ ಪ್ರಾಹುಃ	...	೬	೨	೧೦೦
ಯಂ ಹಿ ನ ವ್ಯಥಯಂತ್ಯೇತೇ	...	೨	೧೫	೨೯
ಯಃ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮುತ್ಸೃಜ್ಯ	...	೧೬	೨೩	೪೬೫
ಯಃ ಸರ್ವತ್ರಾನಭಿಸ್ನೇಹಃ	...	೨	೫೭	೪೧
ಯಸ್ತ್ವಾತ್ಮರತಿರೇವ ಸ್ಯಾತ್	...	೩	೧೭	೫೬
ಯಸ್ತ್ವೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಮನಸಾ	...	೩	೭	೫೧
ಯಸ್ಮಾತ್ಕ್ಷರಮತೀತೋಽಹಂ	...	೧೫	೧೮	೪೮೨
ಯಸ್ಮಾನ್ನೋದ್ವಿಜತೇ ಲೋಕೋ	...	೧೨	೧೫	೨೯೭

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.		ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಯಸ್ಯ ನಾಹಂಕೃತೋ ಭಾವೋ	...	೧೮	೧೭	೫೩೧
ಯಸ್ಯ ಸರ್ವೇ ಸಮಾರಂಭಾಃ	...	೪	೧೯	೬೪
ಯಜ್ಞದಾನತಪಃಕರ್ಮ	...	೧೮	೫	೬೧೭
ಯಜ್ಞಶಿಷ್ಟಾಮೃತಭುಜೋ	...	೪	೩೧	೨೭೭
ಯಜ್ಞಶಿಷ್ಟಾಶಿನಃ ಸಂತೋ	...	೩	೧೩	೫೮೨
ಯಚ್ಛಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತಂ ಕರ್ಮ ಯತ್ರ	...	೩	೯	೫೮೨
ಯಜ್ಞೇ ತಪಸಿ ದಾನೇ ಚ	...	೧೭	೨೭	೬೦೪
ಯಾತಯಾಮಂ ಗತರಸಂ	...	೧೭	೧೦	೪೨೨
ಯಾ ನಿಶಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ	...	೨	೬೯	೬೫
ಯಾಮಿಮಾಂ ಪುಷ್ಪಿತಾಂ ವಾಚಂ	...	೨	೪೨	೩೮
ಯಾವತ್ಸಂಜಾಯತೇ ಕಿಂಚಿತ್	...	೧೩	೨೭	೩೧೦
ಯಾವದೇತಾನ್ನಿರೀಕ್ಷೇಽಹಂ	...	೧	೨೨	೧೪೫
ಯಾವಾನರ್ಥ ಉದಪಾನೇ	...	೨	೪೬	೩೮
ಯಾಂತಿ ದೇವವ್ರತಾ ದೇವಾನ್	...	೯	೨೫	೧೨೪
ಯಃ ಕರ್ತಾ ಕರ್ಮಫಲಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ	...	೫	೧೨	೨೮೨
ಯುಕ್ತಾಹಾರವಿಹಾರಸ್ಯ	...	೬	೧೭	೧೧೮
ಯುಂಜನ್ನೇವ ಸದಾತ್ಮಾನಂ	...	೬	೧೫	೧೧೫
" "	...	೬	೨೮	೧೨೧
ಯುಧಾಮನ್ಯುಶ್ಚ ವಿಕ್ರಾಂತ	...	೧	೬	೯
ಯೇ ಚೈವ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾ ಭಾವಾಃ	...	೭	೧೨	೧೫೫
ಯೇ ತು ಧರ್ಮ್ಯಾಮೃತಮಿದಂ	...	೧೨	೨೦	೩೦೧
ಯೇ ತು ಸರ್ವಾಣಿ ಕರ್ಮಾಣಿ	...	೧೨	೬	೨೯೧
ಯೇ ತ್ವಕ್ಷರಮನಿರ್ದೇಶ್ಯಂ	...	೧೨	೩	೨೮೪
ಯೇ ತ್ವೇತದಭ್ಯಸೂಯಂತೋ	...	೩	೩೨	೬೦
ಯೇಽಪ್ಯನ್ಯದೇವತಾಭಕ್ತಾ	...	೯	೨೩	೧೫೩
ಯೇ ಮೇ ಮತಮಿದಂ ನಿತ್ಯಂ	...	೩	೩೧	೫೯
ಯೇ ಯಥಾ ಮಾಂ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ	..	೪	೧೧	೩೧
ಯೇ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮುತ್ಸೃಜ್ಯ	...	೧೭	೧	೪೮೦
ಯೇಷಾಮರ್ಥೇ ಕಾಂಕ್ಷಿತಂ ನೋ	...	೧	೩೩	೧೨
ಯೇಷಾಂ ತ್ವಂತಗತಂ ಪಾಪಂ	...	೭	೨೮	೧೫೪

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.		ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನ.
ಯೇ ಹಿ ಸಂಸ್ಪರ್ಶಜಾ ಭೋಗಾಃ	...	೫	೨೨	೯೧
ಯೋಗಯುಕ್ತೋ ವಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಾ	...	೫	೭	೮೫
ಯೋಗಸಂನ್ಯಸ್ತಕರ್ಮಾಣಂ	...	೪	೪೧	೮೧
ಯೋಗಸ್ಥಃ ಕುರು ಕರ್ಮಾಣಿ	...	೨	೪೮	೩೯
ಯೋಗಿನಾಮಪಿ ಸರ್ವೇಷಾಂ	...	೬	೪೭	೧೨೯
ಯೋಗೀ ಯುಂಜೀತ ಸತತಂ	...	೬	೧೦	೧೦೪
ಯೋಽಸ್ಯಮಾನಾನವೇಕ್ಷೇಽಹಂ	...	೧	೨೩	೧೪
ಯೋ ನ ಹೃಷ್ಯತಿ ನ ದ್ವೇಷ್ಟಿ	...	೧೨	೧೭	೨೯೮
ಯೋಽಂತಃ ಸುಖೋಽಂತರಾರಾಮಃ	...	೫	೨೪	೯೩
ಯೋ ಮಾಮಜಮನಾದಿಂ ಚ	...	೧೦	೩	೨೧೧
ಯೋ ಮಾಮೇವಮಸಂಮೂಢೋ	...	೧೫	೯	೪೪೨
ಯೋ ಮಾಂ ಪಶ್ಯತಿ ತರ್ನತ್ರ	...	೬	೩೦	೨೨
ಯೋ ಯೋ ಯಾಂ ಯಾಂ ತನುಂ ಭಕ್ತಃ	...	೭	೨೧	೧೪೦
ಯೋಽಯಂ ಯೋಗಸ್ತ್ವಯಾ ಪ್ರೋಕ್ತಃ	...	೬	೩೩	೧೨೩

ರ

ರಜಸ್ತಮಶ್ಚಾಭಿಭೂಯ	...	೧೪	೧೦	೩೯೨
ರಜಸಿ ಪ್ರಲಯಂ ಗತ್ವಾ	...	೧೪	೧೫	೩೯೩
ರಜೋ ರಾಗಾತ್ಮಕಂ ವಿದ್ಧಿ	...	೧೪	೭	೩೮೯
ರಸೋಽಹಮಪ್ಸು ಕೌಂತೇಯ	...	೭	೮	೧೩೪
ರಾಗದ್ವೇಷವಿಯುಕ್ತೈಸ್ತು	...	೨	೬೪	೪೩
ರಾಗೀ ಕರ್ಮಫಲಪ್ರೇಪ್ಸುಃ	...	೧೮	೨೭	೫೪೭
ರಾಜನ್ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ	...	೮	೭೬	೬೦೯
ರಾಜವಿದ್ಯಾ ರಾಜಗುಹ್ಯಂ	...	೯	೨	೧೭೨
ರುದ್ರಾಣಾಂ ಶಂಕರಶ್ಚಾಸ್ಮಿ	...	೧೦	೨೩	೨೨೩
ರುದ್ರಾದಿತ್ಯಾ ವಸವೋ ಯೇ ಚ	...	೧೧	೨೨	೨೫೭
ರೂಪಂ ಮಹತ್ತೇ ಬಹುವಕ್ತ್ರನೇತ್ರಂ	...	೧೧	೨೩	೨೫೭

ಲ

ಲಭಂತೇ ಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ವಾಣಂ	...	೫	೨೫	೯೩
ಲೇಲಿಹ್ಯಸೇ ಗ್ರಸಮಾನಃ	...	೧೧	೩೦	೨೬೪
ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್ ದ್ವಿವಿಧಾ ನಿಷ್ಠಾ	...	೩	೩	೪೯
ಲೋಭಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿರಾರಂಭಃ	...	೧೪	೧೨	೩೯೨

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.		ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ವ				
ವಕ್ತುಮರ್ಹಸ್ಯಶೇಷೇಣ	...	೧೦	೧೬	೨೨೦
ವಕ್ತ್ರಾಣಿ ತೇ ತ್ವರಮಾಣಾ	...	೧೧	೨೭	೨೬೩
ವಾಯುರ್ಯಮೋಽಗ್ನಿರ್ವರುಣಃ	...	೧೧	೩೯	೨೭೨
ವಾಸಾಂಸಿ ಜೀರ್ಣಾನಿ ಯಥಾ	...	೨	೨೨	೩೧
ವಿದ್ಯಾವಿನಯಸಂಪನ್ನೇ	...	೫	೧೮	೯೦
ವಿಧಿಹೀನಮಸೃಷ್ಟಾನ್ನಂ	...	೧೭	೧೩	೪೯೦
ವಿವಿಕ್ತಸೇವೀ ಲಘ್ವಾಶೀ	...	೧೮	೫೩	೫೫೦
ವಿಷಯಾ ವಿನಿವರ್ತಂತೇ	...	೨	೫೯	೪೨
ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಸಂಯೋಗಾತ್	...	೧೮	೩೮	೨೮೬
ವಿಸ್ತರೇಣಾತ್ಮನೋ ಯೋಗಂ	...	೧೦	೧೮	೨೨೦
ವಿಹಾಯ ಕಾಮಾನ್ಯಃ ಸರ್ವಾನ್	...	೨	೭೧	೪೬
ವೀತರಾಗಭಯಕ್ರೋಧಾಃ	...	೪	೧೦	೭೦
ವೃಷ್ಣೀನಾಂ ವಾಸುದೇವೋಽಸ್ಮಿ	...	೧೦	೩೭	೨೨೭
ವೇದಾನಾಂ ಸಾಮವೇದೋಽಸ್ಮಿ	...	೧೦	೨೨	೨೨೨
ವೇದಾವಿನಾಶಿನಂ ನಿತ್ಯಂ	...	೨	೨೧	೩೧
ವೇದಾಹಂ ಸಮತೀತಾನಿ	...	೭	೨೬	೧೪೩
ವೇದೇಷು ಯಜ್ಞೇಷು ತಪಃಸು ಚೈವ	...	೮	೨೮	೧೬೭
ವ್ಯವಸಾಯಾತ್ಮಿಕಾ ಬುದ್ಧಿಃ	...	೨	೪೧	೩೭
ವ್ಯಾಮಿಶ್ರೇಣೇವ ವಾಕ್ಯೇನ	...	೩	೨	೪೭
ವ್ಯಾಸಪ್ರಸಾದಾಚ್ಛ್ರುತವಾನ್	...	೧೮	೭೫	೬೦೮
ಶ				
ಶಕ್ನೋತೀಹೈವ ಯಃ ಸೋಢುಂ	...	೫	೨೩	೮೨
ಶನೈಃ ಶನೈರುಪರಮೇತ್	...	೬	೨೫	೧೨೧
ಶಮೋ ದಮಸ್ತಪಃ ಶೌಚಂ	...	೧೪	೪೨	೨೫೮
ಶರೀರಂ ಯದವಾಪ್ನೋತಿ	...	೧೫	೮	೪೬೮
ಶರೀರವಾಙ್ಮನೋಭಿರ್ಯತ್	...	೧೫	೧೫	೫೬೮
ಶುಕ್ಲಕೃಷ್ಣೇ ಗತೀ ಹ್ಯೇತೇ	...	೮	೨೬	೧೬೫
ಶುಚೌ ದೇಶೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ	...	೬	೧೧	೧೦೮
ಶುಭಾಶುಭಫಲೈರೇವಂ	...	೯	೨೮	೧೫೭

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.		ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಶೌರ್ಯಂ ತೇಜೋ ಧೃತಿರ್ದಾಕ್ಷ್ಯಂ	...	೧೮	೪೩	೫೬೦
ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಪರಯಾ ತಪ್ತಂ	...	೧೭	೧೭	೪೯೩
ಶ್ರದ್ಧಾವಾನನಸೂಯಶ್ಚ	...	೧೮	೭೧	೬೦೩
ಶ್ರದ್ಧಾವಾಂಲ್ಲಭತೇ ಜ್ಞಾನಂ	...	೪	೩೯	೮೦
ಶ್ರುತಿವಿಸ್ಮೃತಿಪನ್ನಾ ತೇ	...	೨	೫೩	೪೦
ಶ್ರೇಯಾನ್ ದ್ರವ್ಯಮಯಾದ್ಯಜ್ಞಾತ್	...	೪	೩೩	೭೮
ಶ್ರೇಯಾನ್ ಸ್ವಧರ್ಮೋ ವಿಗುಣಃ	...	೩	೩೫	೬೧
,, ,,	...	೧೮	೪೭	೫೬೪
ಶ್ರೇಯೋ ಹಿ ಜ್ಞಾನಮಭ್ಯಾಸಾತ್	...	೧೨	೧೨	೨೯೫
ಶ್ರೋತ್ರಾದೀನೀಂದ್ರಿಯಾಣ್ಯನ್ಯೇ	...	೪	೨೬	೩೫
ಶ್ರೋತ್ರಂ ಚಕ್ಷುಃ ಸ್ಪರ್ಶನಂ ಚ	...	೧೫	೯	೪೨೯
ಶ್ವಶುರಾನ್ ಸುಹೃದಶ್ಚೈವ	...	೧	೨೭	೧೪

ಸ

ಸ ಏವಾಯಂ ಮಯಾ ತೇಽದ್ಯ	...	೪	೩	೬೪
ಸಕ್ತಾಃ ಕರ್ಮಣ್ಯವಿದ್ವಾಂಸೋ	...	೩	೨೫	೨೭
ಸಖೇತಿ ಮತ್ವಾ ಪ್ರಸಭಂ ಯದುಕ್ತಂ	...	೧೧	೪೧	೨೭೩
ಸ ಘೋಷೋ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾಣಾಂ	...	೧	೧೯	೧೨
ಸತತಂ ಕೀರ್ತಯಂತೋ ಮಾಂ	...	೯	೧೪	೧೪೩
ಸ ತಯಾ ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಯುಕ್ತೋ	...	೭	೨೨	೧೪೨
ಸತ್ಕಾರಮಾನಪೂಜಾರ್ಥಂ	...	೧೭	೧೮	೪೯೩
ಸತ್ಕಾವನುರೂಪಾ ಸರ್ವಸ್ಯ	...	೧೭	೩	೪೮೨
ಸದೃಶಂ ಚೇಷ್ಟತೇ ಸ್ವಸ್ಯಾಃ	...	೩	೩೩	೬೦
ಸದ್ಭಾವೇ ಸಾಧುಭಾವೇ ಚ	...	೧೭	೨೬	೫೦೨
ಸಮದುಃಖಸುಖಃ ಸ್ವಸ್ಥಃ	...	೧೪	೨೪	೪೦೨
ಸಮೋಽಹಂ ಸರ್ವಭೂತೇಷು	...	೯	೨೯	೧೯೭
ಸಮಂ ಕಾಯಶಿರೋಗ್ರೀವಂ	...	೬	೧೩	೧೧೧
ಸಮಂ ಪಶ್ಯನ್ ಹಿ ಸರ್ವತ್ರ	...	೧೩	೨೮	೩೭೧
ಸಮಂ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು	...	೧೩	೨೭	೩೭೧

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.		ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಸಮಃ ಶತ್ರೌ ಚ ಮಿತ್ರೇ ಚ	...	೧೨	೧೮	೨೯೯
ಸರ್ವಾಣ್ಯಮೂದಿರಂತಶ್ಚ	...	೧೦	೩೨	೨೨೫
ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ಮನಸಾ	...	೫	೧೩	೯೮
ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣ್ಯಪಿ ಸದಾ	...	೧೮	೫೬	೫೮೪
ಸರ್ವಗುಹ್ಯತಮಂ ಭೂಯಃ	...	೧೮	೬೪	೫೯೧
ಸರ್ವತಃ ಪಾಣಿಪಾದಂ ತತ್	...	೧೩	೧೩	೩೨೯
ಸರ್ವದ್ವಾರಾಣಿ ಸಂಯಮ್ಯ	...	೮	೧೨	೧೫೬
ಸರ್ವದ್ವಾರೇಷು ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್	...	೧೪	೧೧	೩೯೨
ಸರ್ವಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ	...	೧೮	೬೬	೫೯೪
ಸರ್ವಭೂತಸ್ಥಮಾತ್ಮಾನಂ	...	೬	೨೯	೧೨೨
ಸರ್ವಭೂತಸ್ಥಿತಂ ಯೋ ಮಾಂ	...	೬	೩೧	೧೨೨
ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಕೌಂತೇಯ	...	೯	೭	೧೭೬
ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಯೇನೈಕಂ	...	೧೮	೨೦	೫೩೯
ಸರ್ವಮೇತದೃತಂ ಮನ್ಯೇ	...	೧೦	೧೪	೨೧೪
ಸರ್ವಯೋನಿಷು ಕೌಂತೇಯ	...	೧೪	೪	೩೪೬
ಸರ್ವಸ್ಯ ಚಾಹಂ ಹೃದಿ	...	೧೫	೧೫	೪೩೩
ಸರ್ವಾಣೀಂದ್ರಿಯಕರ್ಮಾಣಿ	...	೪	೨೭	೭೬
ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗುಣಾಭಾಸಂ	...	೧೩	೧೪	೩೬೦
ಸಹಜಂ ಕರ್ಮ ಕೌಂತೇಯ	...	೧೮	೪೮	೫೮೫
ಸಹಯಜ್ಞಾಃ ಪ್ರಜಾಃ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ	...	೩	೧೦	೫೨
ಸಹಸ್ರಯುಗಪರ್ಯಂತಂ	...	೮	೧೭	೧೫೯
ಸಾಧಿಭೂತಾಧಿದೈವಂ ಮಾಂ	...	೭	೩೦	೧೪೪
ಸಿದ್ಧಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತೋ ಯಥಾ ಬ್ರಹ್ಮ	...	೧೮	೫೦	೫೬೮
ಸೀದಂತಿ ಮಮ ಗಾತ್ರಾಣಿ	...	೧	೨೯	೧೫
ಸುಖದುಃಖೇ ಸಮೇ ಕೃತ್ವಾ	...	೨	೩೮	೨೬
ಸುಖಮಾತ್ಯಂತಿಕಂ ಯತ್ತತ್	...	೬	೨೧	೧೯೯
ಸುಖಂ ತ್ವಿದಾನೀಂ ತ್ರಿವಿಧಂ	...	೧೮	೩೬	೫೫೪
ಸುದುರ್ದರ್ಶಮಿದಂ ರೂಪಂ	...	೧೧	೫೨	೨೮೭
ಸುಹೃನ್ಮಿತ್ರಾರ್ಯುದಾಸೀನೋ	...	೬	೯	೧೦೪
ಸಂಕರೋ ನರಕಾಯೈವ	...	೧	೪೨	೨೦
ಸಂಕಲ್ಪ ಪ್ರಭವಾನ್ ಕಾಮಾನ್	...	೬	೨೪	೧೮೦
ಸಂತುಷ್ಟಃ ಸತತಂ ಯೋಗೀ	...	೧೨	೧೪	೨೯೬
ಸಂನಿಯಮ್ಯೇಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಮಂ	...	೧೨	೪	೨೯೦

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.		ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಸಂನ್ಯಾಸಸ್ತು ಮಹಾಬಾಹೋ	...	೫	೬	೮೫
ಸಂನ್ಯಾಸಸ್ಯ ಮಹಾಬಾಹೋ	...	೧೮	೧	೫೧೨
ಸಂನ್ಯಾಸಃ ಕರ್ಮಯೋಗಶ್ಚ	...	೫	೨	೮೪
ಸಂನ್ಯಾಸಂ ಕರ್ಮಣಾಂ ಕೃಷ್ಣ	...	೫	೧	೮೩
ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗೌ ಪೃಥಗ್ಬಾಲಾ	...	೫	೪	೮೫
ಸ್ಥಾನೇ ಹೃಷೀಕೇಶ ತವ	...	೧೧	೩೬	೨೭೦
ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞಸ್ಯ ಕಾ ಭಾಷಾ	...	೨	೫೪	೪೧
ಸ್ಪರ್ಶಾನ್ ಕೃತ್ವಾ ಬಹಿರ್ಬಾಹ್ಯಾನ್	...	೫	೨೭	೯೪
ಸ್ವಧರ್ಮಮಪಿ ಚಾವೇಕ್ಷ್ಯ	...	೨	೩೧	೩೩
ಸ್ವಭಾವಜೇನ ಕೌಂತೇಯ	...	೧೮	೬೦	೫೮೭
ಸ್ವಯಮೇವಾತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ	...	೧೦	೧೫	೨೧೯
ಸ್ವೇ ಸ್ವೇ ಕರ್ಮಣ್ಯಭಿರತಃ	...	೧೮	೪೫	೫೬೨

ಹ

ಹಂತ ತೇ ಕಥಯಿಷ್ಯಾಮಿ	...	೧೦	೧೯	೨೭೧
ಹತೋ ವಾ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ಸ್ವರ್ಗಂ	...	೨	೩೭	೩೬
ಹೃಷೀಕೇಶಂ ತದಾ ವಾಕ್ಯಂ	...	೧	೨೧	೧೩